

ఋద్ధకనికాయే

ధమ్మపద-అట్టకథా

(పఠమో భాగో)

గణ్ఠారమ్భకథా

౧. మహామోహతమోనద్ధే , లోకే లోకస్తదస్సినా;
యేన సద్ధమ్మపజ్ఞోతో, జాలితో జలితిద్ధినా.
౨. తస్య పాదే నమస్సిత్యా, సమ్బుద్ధస్య సిరీమతో;
సద్ధమ్మఞ్చస్స పూజేత్వా, కత్వా సఙ్ఖస్స చఙ్ఖలిం.
౩. తం తం కారణమాగమ్మ, ధమ్మాధమ్మేసు కోవిదో;
సమ్మత్తసద్ధమ్మపదో, సత్థా ధమ్మపదం సుభం.
౪. దేసేసి కరుణావేగ-సముస్సాహితమానసో;
యం వే దేవమనుస్సానం, పీతిపామోజ్జవడ్డనం.
౫. పరమ్మరాభతా తస్య, నిపుణా అత్థవణ్ణనా;
యా తమ్మపణ్ణిదీపమ్మి, దీపభాసాయ సణ్ఠితా.
౬. న సాధయతి సేసానం, సత్తానం హితసమ్మదం;
అప్పేవ నామ సాధేయ్య, సబ్బలోకస్స సా హితం.
౭. ఇతి ఆసీసమానేన, దంతేన సమచారినా;
కుమారకస్సపేనాహం, థేరేన థిరచేతసా.
౮. సద్ధమ్మట్టితికామేన , సక్కచ్చం అభియాచితో;
తం భాసం అతివిత్థార-గతఞ్చ వచనక్కమం.
౯. పహాయారోపయిత్వాన , తన్తిభాసం మనోరమం;
గాఢానం బ్యజ్జానపదం, యం తత్థ న విభావితం.

౧౦. కేవలం తం విభావేత్వా, సేసం తమేవ అత్థతో;
భాసంతరేన భాసిస్సం, ఆవహంతో విభావినం;
మనసో పీతిపామోజ్జం, అత్థధమ్మాపనిస్సితన్తి.

౧. యమకవగ్గో

౧. చక్ష్మపాలత్థేరవత్తు

౧. “మనోపుబ్బజ్జమా ధమ్మా, మనోసేట్టా మనోమయా;
మనసా చే పదుట్టేన, భాసతి వా కరోతి వా;
తతో నం దుక్ఖమన్వేతి, చక్కంవ వహతో పద”న్తి. -

అయం ధమ్మదేసనా కత్త భాసితాతి? సావత్థియం. కం ఆరబ్బాతి? చక్ష్మపాలత్థేరం.

సావత్థియం కిర మహాసువణ్ణో నామ కుటుమ్మికో అహోసి అడ్డో మహద్ధనో మహాభోగో అపుత్తకో. సో ఏకదివసం వ్హానతిత్థం వ్హత్వా నత్వా ఆగచ్ఛన్తో అన్తరామగ్గే సమ్మన్నపత్తసాఖం ఏకం వనప్పతిం దిస్సా “అయం మహేసక్ఖాయ దేవతాయ పరిగ్గహితో భవిస్సతీ”తి తస్స హేట్టాభాగం సోధాపేత్వా పాకారపరిక్లేపం కారాపేత్వా వాలుకం ఓకిరాపేత్వా ధజపటాకం ఉస్సాపేత్వా వనప్పతిం అలఙ్కరిత్వా అజ్జలిం కరిత్వా “సచే పుత్తం వా ధీతరం వా లభేయ్యం, తుమ్హాకం మహాసక్కారం కరిస్సామీ”తి పత్తనం కత్వా పక్వామి.

అథస్స న చిరస్సేవ భరియాయ కుచ్చియం గబ్బో పతిట్టాసి. సా గబ్బస్స పతిట్టితభావం ఇత్వా తస్స ఆరోచేసి. సో తస్సా గబ్బస్స పరిహరమదాసి. సా దసమాసచ్చయేన పుత్తం విజాయి. తం నామగ్గహణదివసే సేట్టి అత్తనా పాలితం వనప్పతిం నిస్సాయ లద్ధత్తా తస్స పాలోతి నామం అకాసి. సా అపరభాగే అజ్జమ్మి పుత్తం లభి. తస్స చూళపాలోతి నామం కత్వా ఇతరస్స మహాపాలోతి నామం అకాసి. తే వయప్పత్తే ఘరబన్ధనేన బద్ధింసు. అపరభాగే మాతాపితరో కాలమకంసు. సబ్బమ్మి విభవం ఇతరేయేవ విచారింసు.

తస్మిం సమయే సత్థా పవత్తితవరధమ్మచక్కో అనుపుబ్బేనాగన్త్యా అనాథపిణ్ణికేన మహాసేట్టినా చతుపణ్ణాసకోటిధనం విస్సజ్జేత్వా కారితే జేతవనమహావిహారే విహరతి మహాజనం సగ్గమగ్గే చ మోక్షమగ్గే చ పతిట్టాపయమానో. తథాగతో హి మాతిపక్ఖతో అసీతియా, పితిపక్ఖతో అసీతియాతి ద్వేఅసీతిజాతికులసహస్సేహి కారితే నిగ్రోధమహావిహారే ఏకమేవ వస్సావాసం వసి, అనాథపిణ్ణికేన కారితే జేతవనమహావిహారే ఏకూనవీసతివస్సాని, విసాఖాయ సత్తవీసతికోటిధనపరిచ్ఛాగేన కారితే పుబ్బారామే ధబ్బస్సానీతి ద్వన్నం కులానం గుణమహత్తతం పటిచ్చ సావత్థిం నిస్సాయ పఞ్చవీసతివస్సాని వస్సావాసం వసి. అనాథపిణ్ణికోపి విసాఖాపి మహాఉపాసికా నిబద్ధం దివసస్స ద్వే వారే తథాగతస్స ఉపట్టానం గచ్ఛన్తి, గచ్ఛన్తా చ “దహరసామణేరా నో హత్థే ఓలోకేస్సన్తీ”తి తుచ్చహత్థా న గతపుబ్బా. పురేభత్తం గచ్ఛన్తా ఖాదనీయభోజనీయాదీని గహేత్వావ గచ్ఛన్తి, పచ్ఛాభత్తం గచ్ఛన్తా పఞ్చ భేసజ్జాని అట్ట చ పానాని. నివేసనేసు పన తేసం ద్వన్నం ద్వన్నం భిక్షుసహస్సానం నిచ్చం పఞ్చత్తాసనానేవ హోన్తి. అన్నపానభేసజ్జేసు యో యం ఇచ్చతి, తస్స తం యథిచ్చితమేవ సమ్మజ్జతి. తేసు అనాథపిణ్ణికేన ఏకదివసమ్మి సత్థా పఞ్ఞం న పుచ్చితపుబ్బో. సో కిర “తథాగతో బుద్ధసుఖుమాలో ఖత్తియసుఖుమాలో, ‘బహూపకారో మే, గహపతీ’తి మయ్యం ధమ్మం దేసేన్తో కిలమేయ్యా”తి సత్థరి అధిమత్తసినేహాన పఞ్ఞం న పుచ్చతి. సత్థా పన తస్మిం నిసిన్నమత్తేయేవ “అయం సేట్టి మం అరక్ఖితబ్బట్టానే రక్ఖతి. అహఞ్ఞో కప్పసతసహస్సాధికాని చత్తారి అసఙ్ఖేయ్యాని అలఙ్కరితపటియత్తం అత్తనో సీసం చిన్దిత్వా అక్ఖిని ఉప్పాట్టేత్వా

హదయమంసం ఉప్పాటేత్వా పాణసమం పుత్తదారం పరిచ్ఛజిత్వా పారమియో పూరేన్తో పరేసం ధమ్మదేసనత్థమేవ పూరేసిం. ఏస మం అరక్ఖితబ్బట్టానే రక్ఖతీ"తి ఏకం ధమ్మదేసనం కథేతియేవ.

తదా సావత్తియం సత్త మనుస్సకోటియో వసన్తి. తేసు సత్తు ధమ్మకథం సుత్వా పఞ్చకోటిమత్తా మనుస్సా అరియసావకా జాతా, ద్వేకోటిమత్తా మనుస్సా పుఢుజ్జనా. తేసు అరియసావకానం ద్వేయేవ కిచ్చాని అహీసుం - పురేభత్తం దానం దేన్తి, పచ్చాభత్తం గన్ధమాలాదిహత్తా వత్తభేసజ్జపానకాదీని గాహపేత్వా ధమ్మస్సవనత్తాయ గచ్ఛన్తి. అథేకదివసం మహాపాలో అరియసావకే గన్ధమాలాదిహత్తే విహారం గచ్ఛన్తే దిస్వా "అయం మహాజనో కుహిం గచ్ఛతీ"తి పుచ్చిత్వా "ధమ్మస్సవనాయా"తి సుత్వా "అహమ్మి గమిస్సామీ"తి గన్త్యా సత్థారం వన్దిత్వా పరిసపరియన్తే నిసీది.

బుద్ధా చ నామ ధమ్మం దేసేన్తా సరణసీలపబ్బజ్జాదీనం ఉపనిస్సయం ఓలోకేత్వా అజ్ఞాసయవసేన ధమ్మం దేసేన్తి, తస్మా తం దివసం సత్తా తస్స ఉపనిస్సయం ఓలోకేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో అనుపుబ్బికథం కథేసి. సేయ్యధిదం - దానకథం, సీలకథం, సగ్గకథం, కామానం ఆదీనవం, ఓకారం సంకిలేసం, నేఘ్మే ఆనిసంసం పకాసేసి. తం సుత్వా మహాపాలో కుటుమ్మికో చిన్తేసి - "పరలోకం గచ్ఛన్తం పుత్తధీతరో వా భాతరో వా భోగా వా నానుగచ్ఛన్తి, సరీరమ్మి అత్తనా సద్ధిం న గచ్ఛతి, కిం మే ఘరావాసేన పబ్బజిస్సామీ"తి. సో దేసనాపరియోసానే సత్థారం ఉపసజ్ఞమిత్వా పబ్బజ్జం యాచి. అథ నం సత్థా - "అత్తి తే కీచి ఆపుచ్చితబ్బయుత్తకో జాతీ"తి ఆహ. "కనిట్టభాతా మే అత్తి, భన్తే"తి. "తేన హి తం ఆపుచ్చాహీ"తి. సో "సాధూ"తి సమ్మటిచ్చిత్వా సత్థారం వన్దిత్వా గేహం గన్త్యా కనిట్టం పక్కిసాపేత్వా - "తాత, యం మయ్యం ఇమస్మిం గేహ సవిజ్ఞాణకమ్మి అవిజ్ఞాణకమ్మి ధనం కిజ్ఞే అత్తి, సబ్బం తం తవ భారో, పటిపజ్జాహి న"న్తి. "తుమ్హే పన కిం కరిస్సథా"తి ఆహ. "అహం సత్తు సన్తికే పబ్బజిస్సామీ"తి. "కిం కథేసి భాతిక, త్వం మే మాతరి మతాయ మాతా వియ, పితరి మతే పితా వియ లద్దో, గేహ తే మహావిభవో, సక్కా గేహం అజ్ఞావసన్తేహేవ పుజ్ఞాని కాతుం , మా ఏవం కరిత్థా"తి. "తాత, అహం సత్తు ధమ్మదేసనం సుత్వా ఘరావాసే వసీతుం న సక్కిమి. సత్థారా హి అతిసన్ఠాసుఖుమం తిలక్ఖణం ఆరోపేత్వా ఆదిమజ్జపరియోసానకల్యాణో ధమ్మా దేసితో, న సక్కా సో అగారమజ్జే వసన్తేన పూరేతుం , పబ్బజిస్సామి, తాతా"తి. "భాతిక, తరుణాయేవ తావత్త, మహల్లకకాలే పబ్బజిస్సథా"తి. "తాత, మహల్లకస్స హి అత్తనో హత్తపాదాపి అనస్సవా హోన్తి, న అత్తనో వసే వత్తన్తి, కిమగ్గం పన జాతకా, స్వాహం తవ కథం న కరోమి, సమణపటిపత్తియేవ పూరేస్సామి".

"జరాజజ్జరితా హోన్తి, హత్తపాదా అనస్సవా;

యస్స సో విహతత్థామో, కథం ధమ్మం చరిస్సతి". -

పబ్బజిస్సామేవాహం, తాతాతి తస్స విరవన్తస్సేవ సత్తు సన్తికం గన్త్యా పబ్బజ్జం యాచిత్వా లద్ధపబ్బజ్జాపసమ్మదో ఆచరియుపజ్ఞాయానం సన్తికే పఞ్చ వస్సాని వసీత్వా పుట్టవన్తో పవారేత్వా సత్థారముపసజ్ఞమిత్వా వన్దిత్వా పుచ్చి - "భన్తే, ఇమస్మిం సాసనే కతి ధురానీ"తి? "గన్ధధురం, విపస్సనాధురన్తి ద్వేయేవ ధురాని భిక్ఖా"తి. "కతమం పన, భన్తే, గన్ధధురం, కతమం విపస్సనాధుర"న్తి? "అత్తనో పజ్ఞానురూపేన ఏకం వా ద్వే వా నికాయే సకలం వా పన తేపిటకం బుద్ధవచనం ఉగ్గణ్ఠిత్వా తస్స ధారణం, కథనం, వాచనన్తి ఇదం గన్ధధురం నామ, సల్లహుకవుత్తిసో పన పన్తసేనాసనాభిరతస్స అత్తభావే ఖయవయం పట్టపేత్వా సాతచ్చకిరియవసేన విపస్సనం వడ్డేత్వా అరహత్తగ్గహణన్తి ఇదం విపస్సనాధురం నామా"తి. "భన్తే, అహం మహల్లకకాలే పబ్బజితో గన్ధధురం పూరేతుం న సక్కిస్సామి, విపస్సనాధురం పన పూరేస్సామి, కమ్మట్టానం మే కథేథా"తి. అథస్స సత్తా యావ అరహత్తం కమ్మట్టానం కథేసి.

సో సత్తారం వద్దిత్వా అత్తనా సహగామినో భిక్షా పరియేసంతో సఠి భిక్షా లభిత్వా తేహి సద్ధిం నిక్ఖమిత్వా
 వీసయోజనసతమగ్గం గత్వా ఏకం మహాంతం పచ్చంతగామం పత్వా తత్త సపరివారో పిణ్డాయ పావిసి. మనుస్సా
 వత్తసమ్మన్నే భిక్షా దిస్సావ పసన్నచిత్తా ఆసనాని పఞ్ణాపేత్వా నిసీదాపేత్వా పణీతేనాహారేన పరివిసిత్వా, “భన్తే, కుహిం
 అయ్యా గచ్చన్తీ”తి పుచ్చిత్వా “యథాఫాసుకట్టానం ఉపాసకా”తి వుత్తే పణ్ణితా మనుస్సా “వస్సావాసం సేనాసనం
 పరియేసంతి భదంతా”తి ఇత్వా, “భన్తే, సచే అయ్యా ఇమం తేమాసం ఇథ వసేయ్యుం, మయం సరణేసు పతిట్టాయ సీలాని
 గణ్ఠేయ్యామా”తి ఆహంసు. తేపి “మయం ఇమాని కులాని నిస్సాయ భవనిస్సరణం కరిస్సామా”తి అధివాసేసుం.

మనుస్సా తేసం పటిఞ్ఠం గహేత్వా విహారం పటిజగ్గిత్వా రత్తిట్టానదివాట్టానాని సమ్మాదేత్వా అదంసు. తే నిబద్ధం
 తమేవ గామం పిణ్డాయ పవిసంతి. అథ నే ఏకో వేఙ్ఠో ఉపసమ్మమిత్వా, “భన్తే, బహూనం వసనట్టానే అఫాసుకమ్మి నామ
 హోతి, తస్మిం ఉప్పన్నే మయ్యం కథేయ్యాథ, భేసజ్ఞం కరిస్సామీ”తి పవారేసి. థేరో వస్సూపనాయికదివసే తే భిక్షా
 ఆమంతేత్వా పుచ్చి, “ఆవుసో, ఇమం తేమాసం కతిహి ఇరియాపథేహి వీతినామేస్సథా”తి? “చతూహి, భన్తే”తి. “కిం
 పసేతం, ఆవుసో, పతిరూపం, నను అప్పమత్తేహి భవితబ్బం”? “మయఞ్ఠో ధరమానకస్స బుద్ధస్స సంతికా కమ్మట్టానం
 గహేత్వా ఆగతా, బుద్ధా చ నామ న సక్కా పమాదేన ఆరాధేతుం, కల్యాణజ్ఞాసయేన తే వో ఆరాధేతబ్బా. పమత్తస్స చ నామ
 చత్తారో అపాయా సకగేహసదిసా, అప్పమత్తా హోధావుసో”తి. “కిం తుమ్హే పన, భన్తే”తి? “అహం తీహి ఇరియాపథేహి
 వీతినామేస్సామి, పిట్ఠం న పసారేస్సామి, ఆవుసో”తి. “సాధు, భన్తే, అప్పమత్తా హోధా”తి.

అథ థేరస్స నిద్ధం అనోక్కమంతస్స పఠమమాసే అతిక్కంతే మజ్జిమమాసే సమ్మత్తే అక్ఖిరోగో ఉప్పజ్జి. చిద్ధఘటతో
 ఉదకధారా వియ అక్ఖీహి అస్సుధారా పగ్గరంతి. సో సబ్బరత్తిం సమణధమ్మం కత్వా అరుణగ్గమనే గబ్బం పవిసిత్వా నిసీది.
 భిక్షా భిక్షాచారవేలాయ థేరస్స సంతికం గత్వా, “భిక్షాచారవేలా, భన్తే”తి ఆహంసు. “తేన హి, ఆవుసో, గణ్ఠాథ పత్తచీవర”న్తి.
 అత్తవో పత్తచీవరం గాహాపేత్వా నిక్ఖమి. భిక్షా తస్స అక్ఖీహి అస్సూని పగ్గరంతే దిస్సా, “కిమేతం, భన్తే”తి పుచ్చింసు. “అక్ఖీని
 మే, ఆవుసో, వాతా విజ్ఞన్తీ”తి. “నను, భన్తే, వేఙ్ఠేన పవారితమ్మా, తస్స కథేమా”తి. “సాధావుసో”తి తే వేఙ్ఠస్స కథయింసు.
 సో తేలం పచిత్వా పేసేసి. థేరో నాసాయ తేలం ఆసిఇన్దన్తో నిసిన్నకోవ ఆసిఇన్దన్తా అన్తోగామం పావిసి. వేఙ్ఠో తం దిస్సా
 ఆహ - “భన్తే, అయ్యస్స కిర అక్ఖీని వాతో విజ్ఞతీ”తి? “ఆమ, ఉపాసకా”తి. “భన్తే, మయా తేలం పచిత్వా పేసితం, నాసాయ
 వో తేలం ఆసిత్త”న్తి? “ఆమ, ఉపాసకా”తి. “ఇదాని కీదిస”న్తి? “రుజ్జతేవ ఉపాసకా”తి. వేఙ్ఠో “మయా ఏకవారేనేవ
 వూపసమసనమత్తం తేలం పహితం, కిం ను ఖో రోగో న వూపసన్తో”తి చిన్తేత్వా, “భన్తే, నిసీదిత్వా వో తేలం ఆసిత్తం,
 నిపజ్జిత్వా”తి పుచ్చి. థేరో తుణ్ఠీ అహోసి, పునప్పునం పుచ్చియమానోపి న కథేసి. సో “విహారం గత్వా థేరస్స వసనట్టానం
 ఓలోకేస్సామీ”తి చిన్తేత్వా - “తేన హి, భన్తే, గచ్చథా”తి థేరం విస్సజ్జేత్వా విహారం గత్వా థేరస్స వసనట్టానం ఓలోకేన్తో
 చక్కమననిసీదనట్టానమేవ దిస్సా సయనట్టానం అదిస్సా, “భన్తే, నిసిన్నేహి వో ఆసిత్తం, నిపన్నేహి”తి పుచ్చి. థేరో తుణ్ఠీ
 అహోసి. “మా, భన్తే, ఏవం కరిత్థ, సమణధమ్మో నామ సరీరం యాపేన్తేన సక్కా కాతుం, నిపజ్జిత్వా ఆసిఇన్దా”తి
 పునప్పునం యాచి. “గచ్చ త్వం తావావుసో, మంతేత్వా జానిస్సామీ”తి వేఙ్ఠం ఉయ్యోజేసి. థేరస్స చ తత్త నేవ ఇతో, న
 సాలోహితా అత్తి, తేన సద్ధిం మంతేయ్య? కరజకాయేన పన సద్ధిం మంతేన్తో “వదేహి తావ, ఆవుసో పాలిత, త్వం కిం అక్ఖీని
 ఓలోకేస్ససి, ఉదాహు బుద్ధసాసనం? అనమతగ్గస్మిన్ఠో సంసారవట్టే తవ అక్ఖికాణస్స గణనా నామ నత్తి, అనేకాని పన
 బుద్ధసతాని బుద్ధసహస్సాని అతీతాని. తేసు తే ఏకబుద్ధోపి న పరిచిణ్ఠో, ఇదాని ఇమం అన్తోవస్సం తయో మాసే న

నిపజ్జిస్సామీతి తేమాసం నిబద్ధవీరియం కరిస్సామి. తస్మా తే చక్ఖాని నస్సన్తు వా భిజ్జన్తు వా, బుద్ధసాసనమేవ ధారేహి, మా చక్ఖానీ"తి భూతకాయం ఓవదన్తో ఇమా గాథాయో అభాసి -

“చక్ఖాని హాయన్తు మమాయితాని,
సోతాని హాయన్తు తథేవ కాయో;
సబ్బమ్మిదం హాయతు దేహానిస్సితం,
కిం కారణా పాలిత త్వం పమజ్జసి.

“చక్ఖాని జీరన్తు మమాయితాని,
సోతాని జీరన్తు తథేవ కాయో;
సబ్బమ్మిదం జీరతు దేహానిస్సితం,
కిం కారణా పాలిత త్వం పమజ్జసి.

“చక్ఖాని భిజ్జన్తు మమాయితాని,
సోతాని భిజ్జన్తు తథేవ కాయో;
సబ్బమ్మిదం భిజ్జతు దేహానిస్సితం,
కిం కారణా పాలిత త్వం పమజ్జసి"తి.

ఏవం తీహి గాథాహి అత్తనో ఓవాదం దత్వా నిసిన్నకోవ నత్థుకమ్మం కత్వా గామం పిణ్ణాయ పావిసి. వేజ్జో తం దిస్వా “కిం, భన్తే, నత్థుకమ్మం కత"న్తి పుచ్చి. “ఆమ, ఉపాసకా"తి. “కీదిసం, భన్తే"తి? “రుజ్జతేవ ఉపాసకా"తి. “నిసీదిత్వా వో, భన్తే, నత్థుకమ్మం కతం, నిపజ్జిత్వా"తి. థేరో తుణ్ఠీ అహోసి, పునప్పునం పుచ్చియమానోపి న కిళ్ళి కథేసి. అథ నం వేజ్జో, “భన్తే, తుమ్హే సప్పాయం న కరోథ, అజ్జతో పట్టాయ ‘అసుకేన మే తేలం పక్క'న్తి మా వదిత్థ, అహమ్మి ‘మయా వో తేలం పక్క'న్తి న వక్ఖామీ"తి ఆహ. సో వేజ్జేన పచ్చక్ఖాతో విహరం గత్వా త్వం వేజ్జేనాపి పచ్చక్ఖాతోసి, ఇరియాపథం మా విస్సజ్జి సమణాతి.

“పటిక్కిత్తో తికిచ్చాయ, వేజ్జేనాపి వివజ్జితో;
నియతో మచ్చురాజస్స, కిం పాలిత పమజ్జసి"తి. -

ఇమాయ గాథాయ అత్తానం ఓవదిత్వా సమణధమ్మం అకాసి. అథస్స మజ్జిమయామే అతిక్కన్తే అపుబ్బం అచరిమం అక్ఖీని చేవ కిలేసా చ భిజ్జింసు. సో సుక్ఖవిపస్సకో అరహ హుత్వా గబ్బం పవిసిత్వా నిసీది.

భిక్ఖా భిక్ఖాచారవేలాయ ఆగత్వా “భిక్ఖాచారకాలో, భన్తే"తి ఆహంసు. “కాలో, ఆవుసో"తి? “ఆమ, భన్తే"తి. “తేన హి గచ్చధా"తి. “కిం తుమ్హే పన, భన్తే"తి? “అక్ఖీని మే, ఆవుసో, పరిహీనానీ"తి. తే తస్స అక్ఖీని ఓలోకేత్వా అస్సుపుణ్ణనేత్తా హుత్వా, “భన్తే, మా చిన్తయిత్థ, మయం వో పటిజగ్గిస్సామా"తి థేరం సమస్సాసేత్వా కత్తబ్బయుత్తకం వత్తపటివత్తం కత్వా గామం పిణ్ణాయ పవిసింసు. మనుస్సా థేరం అదిస్వా, “భన్తే, అమ్మాకం అయ్యో కుహి"న్తి పుచ్చిత్వా తం పవత్తిం సుత్వా యాగుం పేసేత్వా సయం పిణ్ణపాతమాదాయ గత్వా థేరం వన్దిత్వా పాదమూలే పరివత్తమానా రోదిత్వా, “భన్తే, మయం వో పటిజగ్గిస్సామ, తుమ్హే మా చిన్తయిత్థా"తి సమస్సాసేత్వా పక్కమింసు.

తతో పట్టాయ నిబద్ధం యాగుభత్తం విహరమేవ పేసేన్తి. ధేరోపి ఇతరే సట్టి భిక్షూ నిరస్తరం ఓవదతి. తే తస్సోవాదే రత్వా ఉపకట్టాయ పవారణాయ సబ్బేవ సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పాపుణింసు . తే వుట్టవస్సా చ పన సత్తారం దట్టుకామా హుత్వా ధేరమాహంసు, “భన్తే, సత్తారం దట్టుకామమ్మా”తి . ధేరో తేసం వచనం సుత్వా చిన్తేసి – “అహం దుబ్బలో, అన్తరామగ్గే చ అమనుస్సపరిగ్గహితా అటవీ అత్తి, మయి ఏతేహి సద్ధిం గచ్ఛన్తే సబ్బే కిలమిస్సన్తి, భిక్షమ్మి లభితుం న సక్కిస్సన్తి, ఇమే పురేతరమేవ పేసేస్సామీ”తి. అథ నే ఆహ – “ఆవుసో, తుమ్హే పురతో గచ్ఛథా”తి. “తుమ్హే పన భన్తే”తి? “అహం దుబ్బలో, అన్తరామగ్గే చ అమనుస్సపరిగ్గహితా అటవీ అత్తి, మయి తుమ్హేహి సద్ధిం గచ్ఛన్తే సబ్బే కిలమిస్సథ, తుమ్హే పురతో గచ్ఛథా”తి. “మా, భన్తే, ఏవం కరిత్త, మయం తుమ్హేహి సద్ధియేవ గమిస్సామా”తి. “మా వో, ఆవుసో, ఏవం రుచ్చిత్త, ఏవం సన్తే మయ్యం అపాసుకం భవిస్సతి, మయ్యం కనిట్తో పన తుమ్హే దిస్సా పుచ్చిస్సతి, అథస్స మమ చక్షానం పరిహీనభావం ఆరోచేయ్యాథ, సో మయ్యం సన్తికం కఞ్చేదేవ పహిణిస్సతి, తేన సద్ధిం ఆగచ్ఛిస్సామి, తుమ్హే మమ వచనేన దసబలఞ్చ అసీతిమహాధేరే చ వన్దథా”తి తే ఉయ్యోజేసి.

తే ధేరం ఖమాపేత్వా అన్తోగామం పవిసింసు. మనుస్సా తే దిస్సా నిసీదాపేత్వా భిక్షం దత్వా “కిం, భన్తే, అయ్యానం గమనాకారో పఞ్ణాయతీ”తి? “ఆమ, ఉపాసకా, సత్తారం దట్టుకామమ్మా”తి. తే పునపునం యాచిత్వా తేసం గమనభన్దమేవ ఇత్వా అనుగత్వా పరిదేవిత్వా నివత్తింసు. తేపి అనుపుబ్బేన జేతవనం గత్వా సత్తారఞ్చ అసీతిమహాధేరే చ ధేరస్స వచనేన వన్దిత్వా పునదివసే యత్త ధేరస్స కనిట్తో వసతి, తం వీధిం పిణ్ణాయ పవిసింసు. కుటుమ్మికో తే సఞ్ఞానిత్వా నిసీదాపేత్వా కతపటిసన్ధారో “భాతికత్థేరో మే, భన్తే, కుహి”న్తి పుచ్చి. అథస్స తే తం పవత్తిం ఆరోచేసుం. సో తం సుత్వావ తేసం పాదమూలే పరివత్తేన్తో రోదిత్వా పుచ్చి – “ఇదాని, భన్తే, కిం కాతబ్బ”న్తి? “ధేరో ఇతో కస్సచి ఆగమనం పచ్ఛాసీసతి, తస్స గతకాలే తేన సద్ధిం ఆగమిస్సతీ”తి. “అయం మే, భన్తే, భాగినేయ్యో పాలితో నామ, ఏతం పేసేథా”తి. “ఏవం పేసేతుం న సక్కా, మగ్గే పరిపన్థో అత్తి, తం పబ్బాజేత్వా పేసేతుం వట్టతీ”తి. “ఏవం కత్వా పేసేథ, భన్తే”తి. అథ నం పబ్బాజేత్వా అడ్డమాసమత్తం పత్తచీవరగ్గహణాదీని సిక్ఖాపేత్వా మగ్గం ఆచిక్ఖిత్వా పహిణింసు.

సో అనుపుబ్బేన తం గామం పత్వా గామద్వారే ఏకం మహల్లకం దిస్సా, “ఇమం గామం నిస్సాయ కోచి ఆరఞ్ఘకో విహరో అత్తి”తి పుచ్చి. “అత్తి, భన్తే”తి. “కో నామ తత్త వసతీ”తి? “పాలితత్థేరో నామ, భన్తే”తి. “మగ్గం మే ఆచిక్ఖథా”తి. “కోసి త్వం, భన్తే”తి? “ధేరస్స భాగినేయ్యోమ్మీ”తి. అథ నం గహేత్వా విహరం నేసి. సో ధేరం వన్దిత్వా అడ్డమాసమత్తం వత్తపటివత్తం కత్వా ధేరం సమ్మా పటిజగ్గిత్వా, “భన్తే, మాతులకుటుమ్మికో మే తుమ్హాకం ఆగమనం పచ్ఛాసీసతి, ఏథ, గచ్ఛామా”తి ఆహ. “తేన హి ఇమం మే యట్టికోటిం గణ్ణాహి”తి. సో యట్టికోటిం గహేత్వా ధేరేన సద్ధిం అన్తోగామం పావిసి. మనుస్సా ధేరం నిసీదాపేత్వా “కిం, భన్తే, గమనాకారో వో పఞ్ణాయతీ”తి పుచ్చింసు. “ఆమ, ఉపాసకా, గత్వా సత్తారం వన్దిస్సామీ”తి. తే నానప్పకారేన యాచిత్వా అలభన్తా ధేరం ఉయ్యోజేత్వా ఉపడ్డపథం గత్వా రోదిత్వా నివత్తింసు. సామణేరో ధేరం యట్టికోటియా ఆదాయ గచ్ఛన్తో అన్తరామగ్గే అటవియం కట్టనగరం నామ ధేరేన ఉపనిస్సాయ వుట్టపుబ్బం గామం సమ్మాపుణి, సో గామతో నిక్ఖమిత్వా అరఞ్ఘో గీతం గాయిత్యా దారూని ఉద్ధరన్తియా ఏకిస్సా ఇత్తియా గీతసద్ధం సుత్వా సరే నిమిత్తం గణ్ఠి. ఇత్తిసద్ధో వియ హి అఞ్ఘో సద్ధో పురిసానం సకలసరీరం ఫరిత్వా రాతుం సమత్తో నామ నత్తి. తేనాహ భగవా –

“నాహం, భిక్షవే, అఞ్ఘం ఏకసద్ధమ్మి సమనుపస్సామి, యం ఏవం పురిసస్స చిత్తం పరియాదాయ తిట్ఠతి, యథయిదం, భిక్షవే, ఇత్తిసద్ధో”తి (అ. ని. ౧.౨).

సామణేరో తల్లి నిమిత్తం గహిత్వా యట్టికోటిం విస్సజ్జేత్వా “తిట్టథ తావ, భన్తే, కిచ్చం మే అట్టి”తి తస్సా సన్నికం గతో. సా తం దిస్వా తుణ్ణీ అహోసి. సో తాయ సద్ధిం సీలవిపత్తిం పాపుణి. థేరో చిన్తేసి – “ఇదానేవ ఏకో గీతసద్ధో సుయ్యుత్త. సో చ ఖో ఇత్తియా సద్ధో చిజ్జి, సామణేరోపి చిరాయతి, సో తాయ సద్ధిం సీలవిపత్తిం పత్తో భవిస్సతీ”తి. సోపి అత్తనో కిచ్చం నిట్టాపేత్వా ఆగత్వా “గచ్ఛామ, భన్తే”తి ఆహ. అథ నం థేరో పుచ్చి – “పాపోజాతోసి సామణేరా”తి. సో తుణ్ణీ హుత్వా థేరేన పునప్పునం పుట్టోపి న కిఞ్చి కథేసి. అథ నం థేరో ఆహ – “తాదిసేన పాపేన మమ యట్టికోటిగ్గహణకిచ్చం నట్టి”తి. సో సంవేగప్పత్తో కాసాయాని అపనేత్వా గిహినియామేన పరిదహిత్వా, “భన్తే, అహం పుట్టే సామణేరో, ఇదాని పనమ్మి గిహీ జాతో, పబ్బజన్తోపి చ స్వాహం న సద్ధాయ పబ్బజితో, మగ్గపరిపద్ధభయేన పబ్బజితో, ఏథ గచ్ఛామా”తి ఆహ. “ఆవుసో, గిహిపాపోపి సమణపాపోపి పాపోయేవ, త్వం సమణభావే రత్వాపి సీలమత్తం పూరేతుం నాసక్తి, గిహీ హుత్వా కిం నామ కల్యాణం కరిస్ససి, తాదిసేన పాపేన మమ యట్టికోటిగ్గహణకిచ్చం నట్టి”తి ఆహ. “భన్తే, అమనుస్సుపద్ధవో మగ్గో, తుమ్హే చ అన్ధా అపరిణాయకా, కథం ఇథ వసిస్సథా”తి? అథ నం థేరో, “ఆవుసో, త్వం మా ఏవం చిన్తయి, ఇథేవ మే నిపజ్జిత్వా మరన్తస్సాపి అపరాపరం పరివత్తన్తస్సాపి తయా సద్ధిం గమనం నామ నట్టి”తి వత్వా ఇమా గాథా అభాసి –

“హన్దాహం హతచక్కుస్మి, కన్తారద్ధానమాగతో;
సేయ్యమానో న గచ్ఛామి, నత్తి బాలే సహాయతా.

“హన్దాహం హతచక్కుస్మి, కన్తారద్ధానమాగతో;
మరిస్సామి నో గమిస్సామి, నత్తి బాలే సహాయతా”తి.

తం సుత్వా ఇతరో సంవేగజాతో “భారియం వత మే సాహసికం అననుచ్ఛవికం కమ్మం కత”న్తి బాహా పగ్గయ్య కన్తన్తో వనసణ్ణం పక్ఖన్దిత్వా తథా పక్కన్తోవ అహోసి. థేరస్సాపి సీలతేజేన సట్టియోజనాయామం పఞ్ణాసయోజనవిత్థతం పన్నరసయోజనబహులం జయసుమనపుప్పవణ్ణం నిసీదనుట్టహనకాలేసు ఓనమనున్నమనపకతికం సక్కుస్స దేవరఙ్ఘో పణ్ణుకమ్మలసిలాసనం ఉణ్ణాకారం దస్సేసి. సక్కో “కో ను ఖో మం రానా చావేతుకామో”తి ఓలోకేన్తో దిట్టేన చక్కునా థేరం అద్దస. తేనాహు పోరాణా –

“సహస్సనేత్తో దేవిన్దో, దిబ్బచక్కుం వినోధయి;
పాపగరహి అయం పాలో, ఆజీవం పరిసోధయి.

“సహస్సనేత్తో దేవిన్దో, దిబ్బచక్కుం వినోధయి;
ధమ్మగరుకో అయం పాలో, నిసిన్దో సాసనే రతో”తి.

అథస్స ఏతదహోసి – “సచాహం ఏవరూపస్స పాపగరహినో ధమ్మగరుకస్స అయ్యస్స సన్నికం న గమిస్సామి, ముద్ధా మే సత్తథా ఫలేయ్య, గమిస్సామి తస్స సన్నిక”న్తి. తతో –

“సహస్సనేత్తో దేవిన్దో, దేవరజ్జసిరిన్దరో;
తజ్ఞణేన ఆగత్వాన, చక్కుపాలముపాగమి”. –

ఉపగన్త్యా చ పన ధేరస్స అవిదురే పదసద్దమకాసి. అథ నం ధేరో పుచ్చి - “కో ఏసో”తి? “అహం, భన్తే, అద్ధికో”తి. “కుహిం యాసి ఉపాసకా”తి? “సావత్తియం, భన్తే”తి. “యాహి, ఆవుసో”తి. “అయ్యా పన, భన్తే, కుహిం గమిస్సతీ”తి? “అహమ్మి తత్తేవ గమిస్సామీ”తి. “తేన హి ఏకతోవ గచ్ఛామ, భన్తే”తి. “అహం, ఆవుసో, దుబ్బలో, మయా సద్ధిం గచ్ఛంతస్స తవ పపఞ్చో భవిస్సతీ”తి. “మయ్హం అచ్ఛాయికం నత్తి, అహమ్మి అయ్యేన సద్ధిం గచ్ఛంతో దససు పుణ్ణాకిరియవత్థాసు ఏకం లభిస్సామి, ఏకతోవ గచ్ఛామ, భన్తే”తి. ధేరో “ఏసో సప్పురిసో భవిస్సతీ”తి చిన్తేత్వా - “తేన హి సద్ధిం గమిస్సామి, యట్టికోటిం గణ్ణ ఉపాసకా”తి ఆహ. సక్కో తథా కత్వా పథవిం సజ్ఞిపన్తో సాయన్తసమయే జేతవనం సమ్మాపేసి. ధేరో సజ్ఞపణవాదిసద్ధం సుత్వా “కత్తేసో సద్ధో”తి పుచ్చి. “సావత్తియం, భన్తే”తి? “పుట్టే మయం గమనకాలే చిరేన గమిమ్మా”తి. “అహం ఉజ్జమగ్గం జానామి, భన్తే”తి. తస్మిం ఖణే ధేరో “నాయం మనుసో, దేవతా భవిస్సతీ”తి సల్లక్ఖేసి.

“సహస్సనేత్తో దేవిన్తో, దేవరజ్జసిరిన్ధరో;

సజ్ఞపిత్వాన తం మగ్గం, ఖిప్పం సావత్తిమాగమీ”తి.

సో ధేరం నేత్వా ధేరస్సేవత్థాయ కనిట్టకుటుమ్మికేన కారితం పణ్ణసాలం నేత్వా ఫలకే నిసీదాపేత్వా పియసహాయకవణ్ణేన తస్స సన్తికం గత్వా, “సమ్మ, చూళపాలా”తి పక్కిసి. “కిం, సమ్మా”తి? “ధేరస్సాగతభావం జానాసి”తి? “న జానామి, కిం పన ధేరో ఆగతో”తి? “ఆమ, సమ్మ, ఇదాని అహం విహారం గత్వా ధేరం తయా కారితపణ్ణసాలాయ నిసిన్నకం దిస్సా ఆగతోమ్మి”తి వత్వా పక్కామి. కుటుమ్మికోపి విహారం గత్వా ధేరం దిస్సా పాదమూలే పరివత్తన్తో రోదిత్వా “ఇదం దిస్సా అహం, భన్తే, తుమ్మాకం పబ్బజితుం నాదాసి”ని ఆదిని వత్వా ద్వే దాసదారకే భుజిస్సే కత్వా ధేరస్స సన్తికే పట్టాజేత్వా “అన్తోగామతో యాగుభత్తాదీని ఆహరిత్వా ధేరం ఉపట్టహథా”తి పటియాదేసి. సామణేరా వత్తపటివత్తం కత్వా ధేరం ఉపట్టహింసు.

అధేకదివసం దిసావాసిసో భిక్షూ “సత్థారం పస్సిస్సామా”తి జేతవనం ఆగత్వా తథాగతం వన్దిత్వా అసీతిమహాధేరే చ, వన్దిత్వా విహారచారికం చరన్తా చక్కుపాలత్తేరస్స వసనట్టానం పత్వా “ఇదమ్మి పస్సిస్సామా”తి సాయం తదభిముఖా అహీసుం. తస్మిం ఖణే మహామేఘా ఉట్టహి. తే “ఇదాని అతిసాయన్తో, మేఘా చ ఉట్టితో, పాతోవ గత్వా పస్సిస్సామా”తి నివత్తింసు. దేవో పరమయామం వస్సిత్వా మజ్జిమయామే విగతో. ధేరో ఆరద్ధవీరియో ఆచిణ్ణచక్కమనో, తస్మా పచ్చిమయామే చక్కమనం ఓతరి. తదా చ పన నవవుట్టాయ భూమియా బహూ ఇన్దగోపకా ఉట్టహింసు. తే ధేరే చక్కమన్తే యేభుయ్యేన విపజ్జింసు. అన్తేవాసికా ధేరస్స చక్కమనట్టానం కాలస్సేవ న సమ్మజ్జింసు. ఇతరే భిక్షూ “ధేరస్స వసనట్టానం పస్సిస్సామా”తి ఆగత్వా చక్కమనే మతపాణకే దిస్సా “కో ఇమస్మిం చక్కమతీ”తి పుచ్చింసు. “అమ్మాకం ఉపజ్ఞాయో, భన్తే”తి. తే ఉజ్జాయింసు “పస్సధావుసో, సమణస్స కమ్మం, సచక్కుకకాలే నిపజ్జిత్వా నిద్దాయన్తో కిచ్చి అకత్వా ఇదాని చక్కువికలకాలే ‘చక్కమామీ’తి ఏత్తకే పాణకే మారేసి ‘అత్థం కరిస్సామీ’తి అనత్థం కరోతీ”తి.

అథ ఖో తే గత్వా తథాగతస్స ఆరోచేసుం, “భన్తే, చక్కుపాలత్తేరో ‘చక్కమామీ’తి బహూ పాణకే మారేసి”తి. “కిం పన సో తుమ్మేహి మారేన్తో దిట్టో”తి? “న దిట్టో, భన్తే”తి. “యథేవ తుమ్మే తం న పస్సథ, తథేవ సోపి తే పాణే న పస్సతి. ఖీణాసవానం మరణచేతనా నామ నత్తి, భిక్షవే”తి. “భన్తే, అరహత్తస్స ఉపనిస్సయే సతి కస్మా అన్తో జాతో”తి? “అత్తనో కతకమ్మవసేన, భిక్షవే”తి. “కిం పన, భన్తే, తేన కత”ని? తేన హి, భిక్షవే, సుణాథ -

అతీతే బారాణసియం కాసిరఙ్గో రజ్జం కారేన్నే ఏకో వేజ్జో గామనిగమేసు చరిత్వా వేజ్జకమ్మం కరోంతో ఏకం చక్కుదుబ్బలం ఇత్థిం దిస్వా పుచ్చి - “కిం తే అపాసుక”న్తి? “అక్ఖీహి న పస్సామీ”తి. “భేసజ్జం తే కరిస్సామీ”తి? “కరోహి, సామీ”తి. “కిం మే దస్ససీ”తి? “సచే మే అక్ఖీని పాకతికాని కాతుం సక్ఖిస్ససి, అహం తే సద్ధిం పుత్తధీతాహి దాసీ భవిస్సామీ”తి. సో “సాధూ”తి భేసజ్జం సంవిదహి, ఏకభేసజ్జేనేవ అక్ఖీని పాకతికాని అహేసుం. సా చింతేసి - “అహమేతస్స సపుత్తధీతా దాసీ భవిస్సామీ”తి పటిజానిం, “న ఖో పన మం సజ్ఞేన సమ్మాచారేన సముదాచరిస్సతి, వశోస్సామి న”న్తి. సా వేజ్జేనాగత్వా “కీదిసం, భద్దే”తి పుట్టా “పుట్టే మే అక్ఖీని ధోకం రుజ్జింసు, ఇదాని పన అతిరేకతరం రుజ్జన్తి”తి ఆహ. వేజ్జో “అయం మం వశోత్వా కిశ్శి అదాతుకామా, న మే ఏతాయ దిన్నాయ భతియా అత్తో, ఇదానేవ నం అన్ధం కరిస్సామీ”తి చింతేత్వా గేహం గత్వా భరియాయ ఏతమత్థం ఆచిక్కి. సా తుణ్ణీ అహోసి. సో ఏకం భేసజ్జం యోజేత్వా తస్మా సన్తికం గత్వా “భద్దే, ఇమం భేసజ్జం అఙ్గోహి”తి అఙ్గాపేసి. అధస్సా ద్వే అక్ఖీని దీపసిఖా వియ విజ్ఞాయంసు. సో వేజ్జో చక్కుపాలో అహోసి.

భిక్ష్వే, తదా మమ పుత్తేన కతకమ్మం పచ్చతో పచ్చతో అనుబద్ధి. పాపకమ్మఙ్గా నామేతం ధురం వహతో బలిబద్ధస్స పదం చక్కం వియ అనుగచ్ఛతీతి ఇదం వత్థుం కథేత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా పతిట్టాపితమత్తికం సాసనం రాజముద్దాయ లఙ్ఘన్తో వియ ధమ్మరాజా ఇమం గాథమాహ -

౧. “మనోపుబ్బుళ్ళమా ధమ్మా, మనోసేట్టా మనోమయా;
మనసా చే పదుట్టేన, భాసతి వా కరోతి వా;
తతో నం దుక్ఖమన్వేతి, చక్కుంవ వహతో పద”న్తి.

తత్త మనోతి కామావచరకుసలాదిభేదం సబ్బమ్మి చతుభూమికచిత్తం. ఇమస్మిం పన పదే తదా తస్స వేజ్జస్స ఉప్పన్నచిత్తవసేన నియమియమానం వవత్థాపియమానం పరిచ్ఛిజ్జియమానం దోమనస్ససహగతం పటిఘసమ్పయుత్తచిత్తమేవ లబ్బతి. పుబ్బుళ్ళమాతి తేన పఠమగామినా హుత్వా సమన్నాగతా. ధమ్మాతి గుణదేసనాపరియత్తినిస్సత్తనిజ్ఞీవవసేన చత్తారో ధమ్మా నామ. తేసు -

“న హి ధమ్మా అధమ్మా చ, ఉభో సమవిపాకినో;

అధమ్మా నిరయం నేతి, ధమ్మా పాపేతి సుగ్గతి”న్తి. (ధేరగా. ౩౦౪; జా. ౧.౧౫.౩౮౬) -

అయం గుణధమ్మా నామ. “ధమ్మం వో, భిక్ష్వే, దేసేస్సామి ఆదికల్యాణ”న్తి (మ. ని. ౩.౪౨౦) అయం దేసనాధమ్మా నామ. “ఇథ పన, భిక్ష్వే, ఏకచ్ఛే కులపుత్తా ధమ్మం పరియాపుణన్తి సుత్తం గేయ్య”న్తి (మ. ని. ౧.౨౩౯) అయం పరియత్తిధమ్మా నామ. “తస్మిం ఖో పన సమయే ధమ్మా హోన్తి, ఖన్ధా హోన్తి”తి (ధ. స. ౧౨౧) అయం నిస్సత్తధమ్మా నామ, నిజ్ఞీవధమ్మాతిపి ఏసో ఏవ. తేసు ఇమస్మిం రానే నిస్సత్తనిజ్ఞీవధమ్మా అధిప్పేతో. సో అత్థతో తయో అరూపినో ఖన్ధా వేదనాక్ఖన్ధో సఙ్ఖాక్ఖన్ధో సఙ్ఖారక్ఖన్ధోతి. ఏతే హి మనో పుబ్బుళ్ళమో ఏతేసన్తి మనోపుబ్బుళ్ళమా నామ.

కథం పనేతేహి సద్ధిం ఏకవత్థుకో ఏకారమ్మణో అపుబ్బం అచరిమం ఏకక్ఖణే ఉప్పజ్జమానో మనో పుబ్బుళ్ళమో నామ హోతీతి? ఉప్పాదపచ్చయట్టేన. యథా హి బహూసు ఏకతో గామఘాతాదీని కమ్మాని కరోంతేసు “కో ఏతేసం పుబ్బుళ్ళమో”తి వుత్తే యో నేసం పచ్చయో హోతి, యం నిస్సాయ తే తం కమ్మం కరోన్తి, సో దత్తో వా మిత్తో వా తేసం పుబ్బుళ్ళమోతి

వుచ్చతి, ఏవంసమ్మదమిదం వేదితబ్బం. ఇతి ఉప్పాదపచ్చయట్టేన మనో పుబ్బజ్జమో ఏతేసన్తి మనోపుబ్బజ్జమా. న హి తే మనే అనుప్పజ్జన్తే ఉప్పజ్జితుం సక్కోన్తి, మనో పన ఏకచ్చేసు చేతసికేసు అనుపజ్జన్తేసుపి ఉప్పజ్జితియేవ. అధిపతివసేన పన మనో సేట్టో ఏతేసన్తి మనోసేట్టో. యథా హి చోరాదీనం చోరజేట్టకాదయో అధిపతినో సేట్టా. తథా తేసమ్మి మనో అధిపతి మనోవ సేట్టా. యథా పన దారుఆదీహి నిప్పన్నాని తాని తాని భణ్ణాని దారుమయాదీని నామ హోన్తి, తథా తేపి మనతో నిప్పన్నత్తా మనోమయా నామ.

పదుట్టేనాతి ఆగన్తుకేహి అభిజ్ఞాదీహి దోసేహి పదుట్టేన. పకతిమనో హి భవజ్ఞచిత్తం, తం అపదుట్టం. యథా హి పసన్నం ఉదకం ఆగన్తుకేహి నీలాదీహి ఉపక్కిలిట్టం నీలోదకాదిభేదం హోతి, న చ నవం ఉదకం, నాపి పురిమం పసన్నఉదకమేవ, తథా తమ్మి ఆగన్తుకేహి అభిజ్ఞాదీహి దోసేహి పదుట్టం హోతి, న చ నవం చిత్తం, నాపి పురిమం భవజ్ఞచిత్తమేవ, తేనాహ భగవా - “పభస్సరమిదం, భిక్షవే, చిత్తం, త ఇచ్చా ఖో ఆగన్తుకేహి ఉపక్కిలేసేహి ఉపక్కిలిట్ట”న్తి (అ. ని. ౧.౪౯). ఏవం మనసా చే పదుట్టేన, భాసతి వా కరోతి వా సో భాసమానో చతుబ్బిధం వచీదుచ్చరితమేవ భాసతి, కరోన్తో తివిధం కాయదుచ్చరితమేవ కరోతి, అభాసన్తో అకరోన్తో తాయ అభిజ్ఞాదీహి పదుట్టమానసతాయ తివిధం మనోదుచ్చరితం పూరేతి. ఏవమస్స దస అకుసలకమ్మపథా పారిపూరిం గచ్ఛన్తి.

తతో నం దుక్ఖమన్వేతీతి తతో తివిధదుచ్చరితతో తం పుగ్గలం దుక్ఖం అన్వేతి, దుచ్చరితానుభావేన చతూసు అపాయేసు, మనుస్సేసు వా తమత్తభావం గచ్ఛన్తం కాయవత్తుకమ్మి ఇతరమ్మీతి ఇమినా పరియాయేన కాయికచేతసికం విపాకదుక్ఖం అనుగచ్ఛతి. యథా కిం? చక్కంవ వహతో పదన్తి ధురే యుత్తస్స ధురం వహతో బలిబద్ధస్స పదం చక్కం వియ. యథా హి సో ఏకమ్మి దివసం ద్వేపి ప ఇచ్చాపి దసపి అడ్డమాసమ్మి మాసమ్మి వహన్తో చక్కం నివత్తేతుం జహితుం న సక్కోతి , అథ ఖ్వస్స పురతో అభిక్కమన్తస్స యుగం గీవం బాధతి, పచ్చతో పటిక్కమన్తస్స చక్కం ఊరుమంసం పటిహనతి. ఇమేహి ద్వీహి ఆకారేహి బాధన్తం చక్కం తస్స పదానుపదికం హోతి; తథేవ మనసా పదుట్టేన తీణి దుచ్చరితాని పూరేత్వా రితం పుగ్గలం నిరయాదీసు తత్థ తత్థ గతగతట్టానే దుచ్చరితమూలకం కాయికమ్మి చేతసికమ్మి దుక్ఖమనుబన్ధతీతి.

గాథాపరియోసానే తింససహస్సా భిక్షూ సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పాపుణింసు. సమ్మత్తపరిభాయపి దేసనా సాత్తికా సఫలా అహోసీతి.

చక్ఖుపాలత్థేరవత్థు పరమం

౨. మట్టకుణ్ణలీవత్థు

౨. మనోపుబ్బజ్జమా ధమ్మాతి దుతియగాథాపి సావత్తియంయేవ మట్టకుణ్ణలిం ఆరబ్బ భాసితా.

సావత్తియం కిర అదిన్నపుబ్బకో నామ బ్రాహ్మణో అహోసి. తేన కస్సచి కి ఇచ్చి న దిన్నపుబ్బం, తేన తం “అదిన్నపుబ్బకో”త్వేవ సజ్ఞానింసు. తస్స ఏకపుత్తకో అహోసి పియో మనాపో. అథస్స పిలన్దనం కారేతుకామో “సచే సువణ్ణకారే కారేస్సామి, భత్తవేతనం దాతబ్బం భవిస్సతీ”తి సయమేవ సువణ్ణం కోట్టేత్వా మట్టాని కుణ్ణలాని కత్వా అదాసి. తేనస్స పుత్తో మట్టకుణ్ణలీత్వేవ పజ్ఞాయితథ. తస్స సోళసవస్సికాలే పణ్ణురోగో ఉదపాది. తస్స మాతా పుత్తం ఓలోకేత్వా,

“బ్రాహ్మణ, పుత్రస్య తే రోగో ఉప్పన్నో, తికిచ్చాపేహి న”ని ఆహ. “భోతి సచే వేజ్జం ఆనేస్సామి, భత్తవేతనం దాతబ్బం భవిస్సతి; కిం త్వం మమ ధనచ్చేదం న ఓలోకేస్ససీ”తి? “అథ నం కిం కరిస్ససి, బ్రాహ్మణా”తి? “యథా మే ధనచ్చేదో న హోతి, తథా కరిస్సామీ”తి. సో వేజ్జానం సన్నికం గత్వా “అసుకరోగస్స నామ తుమ్హే కిం భేసజ్జం కరోథా”తి పుచ్చి. అథస్య తే యం వా తం వా రుక్ఖతదాదిం ఆచిక్ఖంతి. సో తమాహరిత్వా పుత్రస్య భేసజ్జం కరోతి. తం కరోంతస్సేవస్స రోగో బలవా అహోసి, అతేకిచ్చభావం ఉపాగమి. బ్రాహ్మణో తస్య దుబ్బలభావం ఇత్వా ఏకం వేజ్జం పక్కిసి. సో తం ఓలోకేత్వావ “అమ్మాకం ఏకం కిచ్చం అత్తి, అజ్ఞం వేజ్జం పక్కిసిత్వా తికిచ్చాపేహి”తి తం పహాయ నిక్ఖమి. బ్రాహ్మణో తస్య మరణసమయం ఇత్వా “ఇమస్య దస్సనత్థాయ ఆగతా అన్తోగేహ సాపతేయ్యం పస్సిస్సంతి, బహి నం కరిస్సామీ”తి పుత్రం నీహరిత్వా బహిఆళిన్దే నిపజ్జాపేసి.

తం దివసం భగవా బలవపచ్చాససమయే మహాకరుణాసమాపత్తితో వుట్టాయ పుబ్బబుద్ధేసు కతాధికారానం ఉస్సన్నకుసలమూలానం వేనేయ్యబద్ధవానం దస్సనత్థం బుద్ధచక్కునా లోకం వోలోకేన్తో దససహస్సచక్కువాళేసు ఇాణజాలం పత్థరి. మట్టకుణ్డలీ బహిఆళిన్దే నిపన్నాకారేనేవ తస్య అన్తో పజ్జాయి. సత్థా తం దిస్వా తస్య అన్తోగేహ నీహరిత్వా తత్త నిపజ్జాపితభావం ఇత్వా “అత్తి ను ఖో మయ్ఠం ఏత్త గతపచ్చయేన అత్తో”తి ఉపధారేన్తో ఇదం అద్దస – అయం మాణవో మయి చిత్తం పసాదేత్వా కాలం కత్వా తావతింసదేవలోకే తింసయోజనికే కనకవిమానే నిబ్బత్తిస్సతి, అచ్చరాసహస్సపరివారో భవిస్సతి, బ్రాహ్మణోపి తం ఝూపేత్వా రోదన్తో ఆళాహనే విచరిస్సతి. దేవపుత్తో తిగావుతప్పమాణం సట్ఠిసకటభారాలజ్ఞారపటిమణ్డీతం అచ్చరాసహస్సపరివారం అత్తభావం ఓలోకేత్వా “కేన ను ఖో కమ్మేన మయా అయం సిరిసమ్మత్తి లద్ధా”తి ఓలోకేత్వా మయి చిత్తప్పసాదేన లద్ధభావం ఇత్వా “అయం బ్రాహ్మణో ధనచ్చేదభయేన మమ భేసజ్జమకత్వా ఇదాని ఆళాహనం గత్వా రోదతి, విప్పకారప్పత్తం నం కరిస్సామీ”తి పితరి రోదన్తే మట్టకుణ్డలివణ్డేన ఆగత్వా ఆళాహనస్సావిదురే నిపజ్జిత్వా రోదిస్సతి. అథ నం బ్రాహ్మణో “కోసి త్వ”ని పుచ్చిస్సతి. “అహం తే పుత్తో మట్టకుణ్డలీ”తి ఆచిక్కిస్సతి. “కుహిం నిబ్బత్తోసీ”తి? “తావసింసభవనే”తి. “కిం కమ్మం కత్వా”తి వుత్తే మయి చిత్తప్పసాదేన నిబ్బత్తభావం ఆచిక్కిస్సతి. బ్రాహ్మణో “తుమ్హేసు చిత్తం పసాదేత్వా సగ్గే నిబ్బత్తో నామ అత్తీ”తి మం పుచ్చిస్సతి. అథస్సాహం “ఏత్తకాని సతాని వా సహస్సాని వా సతసహస్సాని వాతి న సక్కా గణనా పరిచ్చిన్దితు”ని వత్వా ధమ్మపదే గాథం భాసిస్సామి. గాథాపరియోసానే చతురాసీతియా పాణసహస్సానం ధమ్మాభిసమయో భవిస్సతి, మట్ట కుణ్డలీ సోతాపన్నో భవిస్సతి. తథా అదిన్నపుబ్బకో బ్రాహ్మణో. ఇతి ఇమం కులపుత్తం నిస్సాయ మహాధమ్మాభిసమయో భవిస్సతీతి దిస్వా పునదివసే కతసరీరపటిజగ్గనో మహాభిక్కుసజ్ఞపరివుతో సావత్థిం పిణ్డాయ పవిసిత్వా అనుపుబ్బేన బ్రాహ్మణస్స గేహద్వారం గతో.

తస్మిం ఖణే మట్టకుణ్డలీ అన్తోగేహభిముఖో నిపన్నో హోతి. అథస్య సత్థా అత్తనో అపస్సనభావం ఇత్వా ఏకం రస్మిం విస్సజ్జేసి. మాణవో “కిం ఓభాసో నామేసో”తి పరివత్తేత్వా నిపన్నోవ సత్థారం దిస్వా, “అన్ధబాలపితరం నిస్సాయ ఏవరూపం బుద్ధం ఉపసజ్ఞమిత్వా కాయవేయ్యావటికం వా కాతుం దానం వా దాతుం ధమ్మం వా సోతుం నాలత్థం, ఇదాని మే హత్థాపి అనధిపతేయ్యా, అజ్ఞం కత్తబ్బం నత్తీ”తి మనమేవ పసాదేసి. సత్థా “అలం ఏత్తకేన చిత్తప్పసాదేన ఇమస్సా”తి పక్కామి. సో తథాగతే చక్కుపథం విజహన్తేయేవ పసన్నమనో కాలం కత్వా సుత్తప్పబుద్ధో వియ దేవలోకే తింసయోజనికే కనకవిమానే నిబ్బత్తి.

బ్రాహ్మణోపిస్స సరీరం ఝూపేత్వా ఆళాహనే రోదనపరాయణో అహోసి, దేవసికం ఆళాహనం గన్త్యా రోదతి - “కహం ఏకపుత్తక, కహం ఏకపుత్తకా”తి. దేవపుత్రోపి అత్తనో సమ్మత్తిం ఓలోకేత్వా, “కేన మే కమ్మేన లద్ధా”తి ఉపధారేన్తో “సత్థరి మనోపసాదేనా”తి ఇత్వా “అయం బ్రాహ్మణో మమ అఫాసుకకాలే భేసజ్జమకారేత్వా ఇదాని ఆళాహనం గన్త్యా రోదతి, విప్పకారప్పత్తమేవ నం కాతుం వట్టతీ”తి మట్టకుణ్డలివణ్ణేన ఆగన్త్యా ఆళాహనస్సావిదూరే బాహా పగ్గయ్యు రోదన్తో అట్టాసి. బ్రాహ్మణో తం దిస్వా “అహం తావ పుత్తసోకేన రోదామి, ఏస కిమత్థం రోదతి, పుచ్చిస్సామి న”న్తి పుచ్చన్తో ఇమం గాథమాహ -

“అలఙ్కతో మట్టకుణ్డలీ,
మాలధారీ హరిచన్దనుస్సదో;
బాహా పగ్గయ్యు కన్దసి,
వనమజ్ఞే కిం దుక్ఖితో తువ”న్తి. (వి. వ. ౧౨౦౭; పే. వ. ౧౮౬);

సో మాణవో ఆహ -

“సోవణ్ణమయో పభస్సరో,
ఉప్పన్నో రథపజ్జారో మమ;
తస్స చక్కయుగం న విన్దామి,
తేన దుక్ఖేన జహామి జీవిత”న్తి. (వ. ౧౨౦౮; పే. వ. ౧౮౭);

అథ నం బ్రాహ్మణో ఆహ -

“సోవణ్ణమయం మణిమయం,
లోహితకమయం అథ రూపియమయం;
ఆచిక్ఖ మే భద్ద మాణవ,
చక్కయుగం పటిపాదయామి తే”తి. (వి. వ. ౧౨౦౯; పే. వ. ౧౮౮);

తం సుత్వా మాణవో “అయం బ్రాహ్మణో పుత్తస్స భేసజ్జమకత్వా పుత్తపతిరూపకం మం దిస్వా రోదన్తో ‘సువణ్ణాదిమయం రథచక్కం కరోమీ’తి వదతి, హోతు నిగ్గణ్ణిస్సామి న”న్తి చిన్తేత్వా “కీవ మహన్తం మే చక్కయుగం కరిస్ససీ”తి వత్వా “యావ మహన్తం ఆకఙ్ఘసి, తావ మహన్తం కరిస్సామీ”తి వుత్తే “చన్దిమసూరియేహి మే అత్థో, తే మే దేహీ”తి యాచన్తో ఆహ -

“సో మాణవో తస్స పావది,
చన్దసూరియా ఉభయేత్థ దిస్సరే;
సోవణ్ణమయో రథో మమ,
తేన చక్కయుగేన సోభతీ”తి. (వి. వ. ౧౨౧౦; పే. వ. ౧౮౯);

అథ నం బ్రాహ్మణో ఆహ -

“బాలో ఖో త్వం అసి మాణవ,
యో త్వం పత్తయసే అపత్తియం;
మజ్జామి తువం మరిస్ససి,
న హి త్వం లచ్చసి చన్దసూరియే”తి. (వి. వ. ౧౨౧౧; పే. వ. ౧౯౦);

అథ నం మాణవో ఆహ -

“కిం పన పజ్ఞాయమానస్సత్థాయ రోదన్తో బాలో హోతి, ఉదాహు అపజ్ఞాయమానస్సత్థాయా”తి వత్వా -

“గమనాగమనమ్పి దిస్సతి,
వణ్ణధాతు ఉభయత్థ వీధియా;
పేతో కాలకతో న దిస్సతి,
కో నిధ కన్దతం బాల్యతరో”తి. (వి. వ. ౧౨౧౨; పే. వ. ౧౯౧);

తం సుత్వా బ్రాహ్మణో “యుత్తం ఏస వదతీ”తి సల్లక్ఖేత్వా -

“సచ్చం ఖో వదేసి మాణవ,
అహమేవ కన్దతం బాల్యతరో;
చన్దం వియ దారకో రుదం,
పేతం కాలకతాభిపత్తయి”న్తి. (వి. వ. ౧౨౧౩; పే. వ. ౧౯౨) -

వత్వా తస్స కథాయ నిస్సోకో హుత్వా మాణవస్స ధుతిం కరోన్తో ఇమా గాథా అభాసి -

“ఆదిత్తం వత మం సన్తం, ఘతసిత్తంవ పావకం;
వారినా వియ ఓసిఞ్చం, సబ్బం నిబ్బాపయే దరం.

“అబ్బహీ వత మే సల్లం, సోకం హదయనిస్సితం;
యో మే సోకపరేతస్స, పుత్తసోకం అపానుది.

“స్వాహం అబ్బుళ్లసల్లోస్మి, సీతిభూతోస్మి నిబ్బుతో;

న సోచామి న రోదామి, తవ సుత్వాన మాణవా”తి. (వి. వ. ౧౨౧౪-౧౨౧౬; పే. వ. ౧౯౩-౧౯౫);

అథ నం “కో నామ త్వ”న్తి పుచ్చన్తో -

“దేవతానుసి గన్ధబ్బో, అదు సక్కో పురిన్దదో;

కో వా త్వం కస్య వా పుత్రో, కథం జానేము తం మయ"న్తి. (వి. వ. ౧౨౧౭; పే. వ. ౧౯౬) -

ఆహ. అథస్య మాణవో -

“యశ్చ కన్తసి యశ్చ రోదసి,
పుత్రం ఆళాహనే సయం దహిత్యా;
స్వాహం కుసలం కరిత్వా కమ్మం,
తిదసానం సహభ్యతం గతో"తి. (వి. వ. ౧౨౧౮; పే. వ. ౧౯౭) -

ఆచిక్ష్టి . అథ నం బ్రాహ్మణో ఆహ -

“అప్సం వా బహుం వా నాద్దసామ,
దానం దదన్తస్య సకే అగారే;
ఉపోసథకమ్మం వా తాదీసం,
కేన కమ్మేన గతోసి దేవలోక"న్తి. (వి. వ. ౧౨౧౯; పే. వ. ౧౯౮);

మాణవో ఆహ -

“ఆబాధికోహం దుక్ష్తితో గిలానో,
ఆతూరరూపోష్ఠి సకే నివేసనే;
బుద్ధం విగతరజం వితిణ్ణకఙ్ఘం,
అద్దక్ష్ఠిం సుగతం అనోమపఞ్ఘం.
“స్వాహం ముదితథనో పసన్నచిత్తో,
అఞ్జాలిం అకరిం తథాగతస్య;
తాహం కుసలం కరిత్వాన కమ్మం,
తిదసానం సహభ్యతం గతో"తి. (వి. వ. ౧౨౨౦-౧౨౨౧; పే. వ. ౧౯౯-౨౦౦);

తస్మిం కథేన్తేయేవ బ్రాహ్మణస్య సకలసరీరం పీతియా పరిపూరి. సో తం పీతిం పవేదేన్తో -

“అచ్ఛరియం వత అబ్బుతం వత,
అఞ్జాలికమ్మస్య అయమీదిసో విపాకో;
అహమ్మి పముదితమనో పసన్నచిత్తో,
అజ్జేవ బుద్ధం సరణం వజామి"తి. (వి. వ. ౧౨౨౨; పే. వ. ౨౦౧) -

ఆహ. అథ నం మాణవో -

“అజ్ఞేవ బుద్ధం సరణం వజాహి,
ధమ్మశ్చ సజ్జశ్చ పసన్నచిత్తో;
తథేవ సిక్ఖాపదాని పశ్వా,
అఖణ్డపుల్లాని సమాదియస్సు.

పాణాతిపాతా విరమస్సు ఖిప్పం,
లోకే అదిన్నం పరివజ్జయస్సు;
అమజ్జపో మా చ ముసా భణాహి,

సకేన దారేన చ హోహి తుట్టో”తి. (వి. వ. ౧౨౨౩-౧౨౨౪; పే. వ. ౨౦౨-౨౦౩) -

ఆహ . సో “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చిత్వా ఇమా గాథా అభాసి -

“అత్తకామోసి మే యక్ఖ, హితకామోసి దేవతే;
కరోమి తుయ్యం వచనం, త్వంసి ఆచరియో మమ.

“ఉపేమి సరణం బుద్ధం, ధమ్మశ్చాపి అనుత్తరం;
సజ్జశ్చ నరదేవస్స, గచ్ఛామి సరణం అహం.

“పాణాతిపాతా విరమామి ఖిప్పం,
లోకే అదిన్నం పరివజ్జయామి;
అమజ్జపో నో చ ముసా భణామి,

సకేన దారేన చ హోమి తుట్టో”తి. (వి. వ. ౧౨౨౫-౧౨౨౬; పే. వ. ౨౦౪-౨౦౬);

అథ నం దేవపుత్తో, “బ్రాహ్మణ, తే గేహ బహుం ధనం అత్తి, సత్తారం ఉపసంక్రమిత్వా దానం దేహి, ధమ్మం సుణాహి,
పజ్ఞాం పుచ్చాహి”తి వత్వా తత్థేవ అన్తరథాయ.

బ్రాహ్మణోపి గేహం గత్వా బ్రాహ్మణి ఆమన్తేత్వా, “భద్దే, అహం అజ్ఞ సమణం గోతమం నిమన్తేత్వా పజ్ఞాం పుచ్చిస్సామి,
సక్కారం కరోహి”తి వత్వా విహారం గత్వా సత్తారం నేవ అభివాదేత్వా న పటిసన్ధారం కత్వా ఏకమన్తం రితో, “భో గోతమ,
అధివాసేహి అజ్ఞతనాయ భత్తం సద్ధిం భిక్షుసజ్జేనా”తి ఆహ. సత్తా అధివాసేసి. సో సత్థు అధివాసనం విదిత్వా వేగేనాగత్వా
సకే నివేసనే పణీతం ఖాదనీయం భోజనీయశ్చ పటియాదాపేసి. సత్తా భిక్షుసజ్జపరివుతో తస్స గేహం గత్వా పజ్ఞాత్తాసనే
నిసీది. బ్రాహ్మణో సక్కచ్చం పరివిసి, మహాజనో సన్నిపతి. మిచ్చాదిట్టికేన కిర తథాగతే నిమన్తితే ద్వే జనకాయా
సన్నిపతన్తి మిచ్చాదిట్టికా “అజ్ఞ సమణం గోతమం పజ్ఞాం పుచ్చనాయ విహరియమానం పస్సిస్సామా”తి సన్నిపతన్తి,
సమ్మాదిట్టికా “అజ్ఞ బుద్ధవిసయం బుద్ధలీళం పస్సిస్సామా”తి సన్నిపతన్తి. అథ ఖో బ్రాహ్మణో కతభత్తకిచ్చం
తథాగతముపసంక్రమిత్వా నీచాసనే నిసినో పజ్ఞాం పుచ్చి - “భో గోతమ, తుష్టాకం దానం అదత్వా పూజం అకత్వా
ధమ్మం అసుత్వా ఉపోసథవాసం అవసిత్యా కేవలం మనోపసాదమత్తేనేవ సగ్గే నిబ్బత్తా నామ హోస్తీ”తి? “బ్రాహ్మణ, కస్మా
మం పుచ్చసి, నను తే పుత్తేన మట్టకుణ్డలినా మయి మనం పసాదేత్వా అత్తనో సగ్గే నిబ్బత్తభావో కథితో”తి? “కదా, భో

గోతమా”తి? నను త్వం అజ్ఞ సుసానం గన్త్యా కన్తన్తో అవిదూరే బాహ్ పగ్గయ్య కన్తన్తం ఏకం మాణవం దిస్వా “అలఙ్కతో మట్టకుణ్ణలీ, మాలధారీ హరిచన్దనుస్సందో”తి ద్వీహి జనేహి కథితకథం పకాసేన్తో సబ్బం మట్టకుణ్ణలివత్తుం కథేసి. తేనేవేతం బుద్ధభాసితం నామ జాతం.

తం కథేత్వా చ పన “న ఖో, బ్రాహ్మణ, ఏకసతం వా న ద్వేసతం, అథ ఖో మయి మనం పసాదేత్వా సగ్గే నిబ్బత్తానం గణనా నామ నత్తీ”తి ఆహ. అథ మహాజనో న నిబ్బేమతికో హోతి, అథస్స అనిబ్బేమతికభావం విదిత్వా సత్థా “మట్టకుణ్ణలిదేవపుత్తో విమానేనేవ సద్ధిం ఆగచ్ఛతూ”తి అధిట్టాసి. సో తిగావుతప్పమాణేనేవ దిబ్బాభరణపటిమణ్ణితేన అత్తభావేన ఆగన్త్యా విమానతో ఓరుయ్య సత్థారం వన్దిత్వా ఏకమన్తం అట్టాసి. అథ నం సత్థా “త్వం ఇమం సమ్మత్తిం కిం కమ్మం కత్వా పటిలభీ”తి పుచ్చన్తో -

“అభిక్కన్తేన వణ్ణేన, యా త్వం తిట్టసి దేవతే;

ఓభాసేన్తీ దిసా సబ్బా, ఓసథీ వియ తారకా;

పుచ్చామి తం దేవ మహానుభావ, మనుస్సభూతో కిమకాసి పుజ్జా”న్తి. -

గాథమాహ. “దేవపుత్తో అయం మే, భన్తే, సమ్మత్తి తుమ్హేసు చిత్తం పసాదేత్వా లద్ధా”తి. “మయి చిత్తం పసాదేత్వా లద్ధా తే”తి? “ఆమ, భన్తే”తి. మహాజనో దేవపుత్తం ఓలోకేత్వా “అచ్చరియా వత, భో, బుద్ధగుణా, అదిన్నపుబ్బకట్రాహ్మణస్స నామ పుత్తో అజ్ఞం కిఞ్చి పుజ్జం అకత్వా సత్థరి చిత్తం పసాదేత్వా ఏవరూపం సమ్మత్తిం పటిలభీ”తి తుట్టిం పవేదేసి.

అథ నేసం కుసలాకుసలకమ్మకరణే మనోవ పుబ్బజ్జమో, మనోవ సేట్తో. పసన్నేన హి మనేన కతం కమ్మం దేవలోకం మనుస్సలోకం గచ్ఛన్తం పుగ్గలం ఛాయావ న విజహతీతి ఇదం వత్తుం కథేత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా పతిట్టాపితమత్తికం సాసనం రాజముద్దాయ లఞ్చన్తో వియ ధమ్మరాజా ఇమం గాథమాహ -

౨. “మనోపుబ్బజ్జమా ధమ్మా, మనోసేట్టా మనోమయా.

మనసా చే పసన్నేన, భాసతి వా కరోతి వా;

తతో నం సుఖమన్వేతి, ఛాయావ అనపాయినీ”తి.

తత్త కిఞ్చాపి మనోతి అవిసేసేన సబ్బమ్మి చతుభూమికచిత్తం వుచ్చతి, ఇమస్మిం పన పదే నియమియమానం వవత్థాపియమానం పరిచ్ఛిజ్జియమానం అట్టవిధం కామావచరకుసలచిత్తం లబ్బతి. వత్తువసేన పనాహరియమానం తతోపి సోమనస్ససహగతం ఇణ్ణసమ్మయుత్తచిత్తమేవ లబ్బతి. పుబ్బజ్జమాతి తేన పరమగామినా హుత్వా సమన్నాగతా. ధమ్మాతి వేదనాదయో తయో ఖన్ధా. ఏతే హి ఉప్పాదపచ్చయట్టేన సోమనస్ససమ్మయుత్తమనో పుబ్బజ్జమో ఏతేసన్తి మనోపుబ్బజ్జమా నామ. యథా హి బహూసు ఏకతో హుత్వా మహాభిక్షుసజ్ఞస్స చీవరదానాదీని వా ఉళారపూజాధమ్మస్సవనాదీని వా మాలాగన్ధసక్కారకరణాదీని వా పుజ్జాని కరోన్తేసు “కో ఏతేసం పుబ్బజ్జమో”తి వుత్తే యో తేసం పచ్చయో హోతి, యం నిస్సాయ తే తాని పుజ్జాని కరోన్తి, సో తిస్సో వా పుస్సో వా తేసం పుబ్బజ్జమోతి వుచ్చతి, ఏవంసమ్మదమిదం వేదితబ్బం. ఇతి ఉప్పాదపచ్చయట్టేన మనో పుబ్బజ్జమో ఏతేసన్తి మనోపుబ్బజ్జమా. న హి తే మనే అనుప్పజ్జన్తే ఉప్పజ్జితుం సక్కోన్తి, మనో పన ఏకచ్ఛేసు చేతసికేసు అనుప్పజ్జన్తేసుపి ఉప్పజ్జతియేవ. ఏవం అధిపతివసేన

పన మనో సేట్లో ఏతేసన్తి మనోసేట్లా. యథా హి గణాదీనం అధిపతి పురిసో గణసేట్లో సేణిసేట్లోతి వుచ్చతి, తథా తేసమ్మి మనోవ సేట్లో. యథా పన సువణ్ణాదీహి నిప్పాదితాని భణ్ణాని సువణ్ణమయాదీని నామ హోన్తి, తథా ఏతేపి మనతో నిప్పన్నత్తా మనోమయా నామ.

పసన్నేనాతి అనభిజ్ఞాదీహి గుణేహి పసన్నేన. భాసతి వా కరోతి వాతి ఏవరూపేన మనేన భాసన్తో చతుబ్బిధం వచీసుచరితమేవ భాసతి, కరోన్తో తివిధం కాయసుచరితమేవ కరోతి, అభాసన్తో అకరోన్తో తాయ అనభిజ్ఞాదీహి పసన్నమానసతాయ తివిధం మనోసుచరితం పూరేతి. ఏవమస్స దస కుసలకమ్మపథా పారిపూరిం గచ్ఛన్తి.

తతో నం సుఖమన్వేతీతి తతో తివిధసుచరితతో నం పుగ్గలం సుఖ మన్వేతి. ఇథ తేభూమికమ్మి కుసలం అధిప్పేతం, తస్మా తేభూమికసుచరితానుభావేన సుగతిభవే నిబ్బత్తం పుగ్గలం, దుగ్గతియం వా సుఖానుభవనట్టానే రితం కాయవత్తుకమ్మి ఇతరవత్తుకమ్మి అవత్తుకమ్మీతి కాయికచేతసికం విపాకసుఖం అనుగచ్ఛతి, న విజహతీతి అట్తో వేదితట్టో. యథా కిం? ఛాయావ అనపాయిసీతి యథా హి ఛాయా నామ సరీరప్పటిబద్ధా సరీరే గచ్ఛన్తే గచ్ఛతి, తిట్టన్తే తిట్టతి , నిసీదన్తే నిసీదతి, న సక్కోతి, “సణ్ణేన వా ఫరుసేన వా నివత్తాహీ”తి వత్తా వా పోథేత్తా వా నివత్తాపేతుం. కస్మా? సరీరప్పటిబద్ధత్తా. ఏవమేవ ఇమేసం దసన్నం కుసలకమ్మపథానం ఆచిణ్ణసమాచిణ్ణకుసలమూలికం కామావచరాదిభేదం కాయికచేతసికసుఖం గతగతట్టానే అనపాయిసీ ఛాయా వియ హుత్తా న విజహతీతి.

గాథాపరియోసానే చతురాసీతియా పాణసహస్సానం ధమ్మాభిసమయో అహోసి, మట్టకుణ్ణలిదేవపుత్తో సోతాపత్తిఫల పతిట్టహి, తథా అదిన్నపుబ్బకో బ్రాహ్మణో. సో తావమహన్తం విభవం బుద్ధసాసనే విప్పకిరీతి.

మట్టకుణ్ణలీవత్తు దుతియం.

3. తిస్సత్థేరవత్తు

అక్కోచ్చి మన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో తిస్సత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిరాయస్మా తిస్సత్థేరో భగవతో పితుచ్చాపుత్తో అహోసి, మహల్లకకాలే పబ్బజిత్వా బుద్ధానం ఉప్పన్నలాభసక్కారం పరిభుజ్ఞాన్తో ధూలసరీరో ఆకోటితపచ్చాకోటితేహి చీవరేహి నివాసేత్వా యేభుయ్యేన విహరమజ్ఞే ఉపట్టానసాలాయం నిసీదతి. తథాగతం దస్సనత్తాయ ఆగతా ఆగన్తుకభిక్షూ తం దిస్వా “ఏకో మహాథేరో భవిస్సతీ”తి సజ్ఞాయ తస్స సన్తికం గన్త్వా వత్తం ఆపుచ్చన్తి, పాదసమ్పాహనాదీని ఆపుచ్చన్తి. సో తుణ్ణీ అహోసి. అథ నం ఏకో దహరభిక్షు “కతివస్సా తుమ్హే”తి పుచ్చిత్వా “వస్సం నత్తి, మహల్లకకాలే పబ్బజితా మయ”న్తి వుత్తే, “ఆవుసో, దుబ్బినీత, మహల్లక , అత్తనో పమాణం న జానాసి, ఏత్తకే మహాథేరే దిస్వా సామీచికమ్మమత్తమ్మి న కరోసి, వత్తే ఆపుచ్చియమానే తుణ్ణీ హోసి, కుక్కుచ్చమత్తమ్మి తే నత్తీ”తి అచ్చరం పహరి. సో ఖత్తియమానం జనేత్వా “తుమ్హే కస్స సన్తికం ఆగతా”తి పుచ్చిత్వా “సత్థు సన్తిక”న్తి వుత్తే “మం పన ‘కో ఏసో”తి సల్లక్ఖేధ, మూలమేవ వో చిన్దిస్సామీ”తి వత్తా రుదన్తో దుక్ఖీ దుమ్మనో సత్థు సన్తికం అగమాసి . అథ నం సత్థా “కిం ను త్వం తిస్స దుక్ఖీ దుమ్మనో అస్సుముఖో రోదమానో ఆగతోసీ”తి పుచ్చి. తేపి భిక్షూ “ఏస గన్త్వా కిఞ్చి ఆలోళం కరేయ్యా”తి తేనేవ సద్ధిం గన్త్వా సత్థారం వన్దిత్వా ఏకమన్తం నిసీదింసు. సో సత్థారా పుచ్చితో “ఇమే మం, భన్తే, భిక్షూ అక్కోసన్తీ”తి ఆహ. “కహం పన త్వం నిసిన్నోసీ”తి? “విహరమజ్ఞే ఉపట్టానసాలాయం, భన్తే”తి. “ఇమే తే భిక్షూ ఆగచ్ఛన్తా

దిట్టా”తి? “ఆమ, దిట్టా, భన్తే”తి. “కిం ఉట్టాయ తే పచ్చుగ్గమనం కత”న్తి? “న కతం, భన్తే”తి. “పరిక్ఖారగ్గహణం ఆపుచ్చిత”న్తి? “నాపుచ్చితం, భన్తే”తి. “వత్తం వా పానీయం వా ఆపుచ్చిత”న్తి. “నాపుచ్చితం భన్తే”తి? “ఆసనం నీహరిత్వా అభివాదేత్వా పాదసమ్పాహనం కత”న్తి? “న కతం, భన్తే”తి. “తిస్స మహల్లకభిక్ఖూనం సబ్బం ఏతం వత్తం కాతబ్బం, ఏతం వత్తం అకరోస్తేన విహరమజ్జే నిసీదితుం న వట్టతి, తవేవ దోసో, ఏతే భిక్ఖూ ఖమాపేహి”తి? “ఏతే మం, భన్తే, అక్కోసింసు , నాహం ఏతే ఖమాపేమి”తి. “తిస్స మా ఏవం కరి, తవేవ దోసో, ఖమాపేహి నే”తి? “న ఖమాపేమి, భన్తే”తి. అథ సత్థా “దుబ్బచో ఏస, భన్తే”తి భిక్ఖూహి వుత్తే “న, భిక్ఖవే, ఇదానేవ దుబ్బచో ఏస, పుట్టేపి ఏస దుబ్బచోయేవా”తి వత్తా “ఇదాని తావస్స, భన్తే, దుబ్బచభావో అమ్మేహి ఇతో, అతీతే ఏస కిం అకాసీ”తి వుత్తే “తేన హి, భిక్ఖవే, సుణాథా”తి వత్తా అతీతమాహరి.

అతీతే బారాణసియం బారాణసిరజ్జో రజ్జం కారేస్తే దేవిలో నామ తాపసో అట్ట మాసే హిమవన్తే వసిత్వా లోణమ్మిలసేవనత్థాయ చత్తారో మాసే నగరముపనిస్సాయ వసితుకామో హిమవన్తతో ఆగన్త్యా నగరద్వారే దారకే దిస్వా పుచ్చి - “ఇమం నగరం సమ్మత్తపబ్బజితా కత్థ వసన్తీ”తి? “కుమ్భకారసాలాయం, భన్తే”తి. తాపసో కుమ్భకారసాలం గన్త్యా ద్వారే రత్వా “సచే తే భగ్గవ అగరు, వసేయ్యామ ఏకరత్తిం సాలాయ”న్తి ఆహ. కుమ్భకారో “మయ్ఘం రత్తిం సాలాయం కిచ్చం నత్తి, మహతీ సాలా, యథాసుఖం వసథ, భన్తే”తి సాలం నియ్యాదేసి. తస్మిం పవిసిత్వా నిసిన్నే అపరోపి నారదో నామ తాపసో హిమవన్తతో ఆగన్త్యా కుమ్భకారం ఏకరత్తివాసం యాచి. కుమ్భకారో “పరమం ఆగతో ఇమినా సద్ధిం ఏకతో వసితుకామో భవేయ్య వా నో వా, అత్తానం పరిమోచేస్సామీ”తి చిన్తేత్వా “సచే, భన్తే, పరమం ఉపగతో రోచేస్సతి, తస్స రుచియా వసథా”తి ఆహ. సో తముపసంక్రమిత్వా “సచే తే, ఆచరియ అగరు, మయజ్ఞోత్త ఏకరత్తిం వసేయ్యామ”తి యాచి. “మహతీ సాలా, పవిసిత్వా ఏకమన్తే వసాహి”తి వుత్తే పవిసిత్వా పురేతరం పవిట్టస్స దేవిలస్స అపరభాగే నిసీది. ఉభోపి సారణీయకథం కథేత్వా నిపజ్జింసు.

సయనకాలే నారదో దేవిలస్స నిపజ్జనట్టానఞ్చ ద్వారఞ్చ సల్లక్ఖేత్వా నిపజ్జి. సో పన దేవిలో నిపజ్జమానో అత్తనో నిపజ్జనట్టానే అనిపజ్జిత్వా ద్వారమజ్జే తిరియం నిపజ్జి. నారదో రత్తిం నిక్ఖమన్తో తస్స జటాసు అక్కమి. “కో మం అక్కమీ”తి చ వుత్తే, “ఆచరియ, అహ”న్తి ఆహ. “కూటజటిల, అరజ్ఞతో ఆగన్త్యా మమ జటాసు అక్కమసీ”తి. “ఆచరియ, తుమ్హాకం ఇథ నిపన్నభావం న జానామి, ఖమథ మే”తి వత్తా తస్స కన్తన్తస్సేవ బహి నిక్ఖమి. ఇతరో “అయం పవిసన్తోపి మం అక్కమేయ్యా”తి పరివత్తేత్వా పాదట్టానే సీసం కత్వా నిపజ్జి. నారదోపి పవిసన్తో “పరమంపాహం ఆచరియే అపరజ్జం, ఇదానిస్స పాదపస్సేన పవిసిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా ఆగచ్ఛన్తో గీవాయ అక్కమి. “కో ఏసో”తి చ వుత్తే “అహం, ఆచరియా”తి వత్తా “కూటజటిల, పరమం మమ జటాసు అక్కమిత్వా ఇదాని గీవాయ అక్కమసి, అభిసపిస్సామి త”న్తి వుత్తే, “ఆచరియ, మయ్ఘం దోసో నత్తి, అహం తుమ్హాకం ఏవం నిపన్నభావం న జానామి, పరమమ్మి మే అపరద్ధం, ఇదాని పాదపస్సేన పవిసిస్సామీ”తి పవిట్టోమ్మి, ఖమథ మే”తి ఆహ. “కూటజటిల, అభిసపిస్సామి త”న్తి. “మా ఏవం కరిత్థ ఆచరియా”తి. సో తస్స వచనం అనాదియిత్వా -

“సహస్సరంసీ సతతేజో, సూరియో తమవినోదనో;

పాతోదయన్తే సూరియే, ముద్ధా తే ఫలతు సత్తథా”తి. -

తం అభిసపి ఏవ. నారదో, “ఆచరియ, మయ్యం దోసో నత్తితి మమ వదన్తస్సేవ తుష్టే అభిసపథ, యస్స దోసో అత్తి, తస్స ముద్ధా ఫలతు, మా నిద్దోసస్సా”తి వత్వా -

“సహస్సరంసీ సతతేజో, సూరియో తమవినోదనో;
పాతోదయన్తే సూరియే, ముద్ధా తే ఫలతు సత్తధా”తి. -

అభిసపి. సో పన మహానుభావో అతీతే చత్తాలీస, అనాగతే చత్తాలీసాతి అసీతికప్ప అనుస్సరతి. తస్మా “కస్స ను ఖో ఉపరి అభిసపో పతిస్సతీ”తి ఉపధారేన్తో “ఆచరియస్సా”తి ఇత్వా తస్మిం అనుకమ్పం పటిచ్చ ఇద్ధిబలేన అరుణుగ్గమనం నివారేతి.

నాగరా అరుణే అనుగ్గచ్ఛన్తే రాజద్వారం గన్త్యా, “దేవ, తయి రజ్జం కారేన్తే అరుణో న ఉట్టహతి, అరుణం నో ఉట్టాపేహీ”తి కన్ధింసు. రాజా అత్తనో కాయకమ్మాదీని ఓలోకేన్తో కిఞ్చి అయుత్తం అదిస్సా “కిం ను ఖో కారణ”న్తి చిన్తేత్వా “పబ్బజితానం వివాదేన భవితబ్బ”న్తి పరిసక్కుమానో “కచ్చి ఇమస్మిం నగరే పబ్బజితా అత్తీ”తి పుచ్చి. “హియ్యో సాయం కుమ్మకారసాలాయం ఆగతా అత్తి దేవా”తి వుత్తే తంఖణణ్ణోవ రాజా ఉక్కాహి ధారియమానాహి తత్త గన్త్యా నారదం వన్దిత్వా ఏకమన్తం నిసిన్తో ఆహ -

“కమ్మన్తా నప్పవత్తన్తి, జమ్బుదీపస్స నారద;
కేన లోకో తమోభూతో, తం మే అక్ఖాహి పుచ్చితో”తి.

నారదో సబ్బం తం పవత్తిం ఆచిక్కిత్వా ఇమినా కారణేన అహం ఇమినా అభిసపితో, అథాహం “మయ్యం దోసో నత్తి, యస్స దోసో అత్తి, తస్సేవ ఉపరి అభిసపో పతతూ”తి వత్వా అభిసపిం. అభిసపిత్వా చ పన “కస్స ను ఖో ఉపరి అభిసపో పతిస్సతీ”తి ఉపధారేన్తో “సూరియుగ్గమనవేలాయ ఆచరియస్స ముద్ధా సత్తధా ఫలిస్సతీ”తి దిస్సా ఏతస్మిం అనుకమ్పం పటిచ్చ అరుణస్స ఉగ్గమనం న దేమీతి. “కథం పన అస్స, భన్తే, అన్తరాయో న భవేయ్య”తి. “సచే మం ఖమాపేయ్య, న భవేయ్య”తి. “తేన హి ఖమాపేహీ”తి వుత్తే “ఏసో, మహారాజ, మం జటాసు చ గీవాయ చ అక్కమి, నాహం ఏతం కూటజటిలం ఖమాపేమీ”తి. “ఖమాపేహి, భన్తే, మా ఏవం కరిత్థా”తి. “న ఖమాపేమీ”తి. “ముద్ధా తే సత్తధా ఫలిస్సతీ”తి వుత్తేపి న ఖమాపేతియేవ. అథ నం రాజా “న త్వం అత్తనో రుచియా ఖమాపేస్ససీ”తి హత్థపాదకుచ్చిగీవాసు గాహపేత్వా నారదస్స పాదమూలే ఓనమాపేసి. నారదోపి “ఉట్టేహి, ఆచరియ, ఖమామి తే”తి వత్వా, “మహారాజ, నాయం యథామనేన ఖమాపేతి, నగరస్స అవిదురే ఏకో సరో అత్తి, తత్త నం సీసే మత్తికాపిణ్ణం కత్వా గలప్పమాణే ఉదకే రపాపేహీ”తి ఆహ. రాజా తథా కారేసి. నారదో దేవిలం ఆమన్తేత్వా, “ఆచరియ, మయా ఇద్ధియా విస్సట్టాయ సూరియసన్తాపే ఉట్టహన్తే ఉదకే నిముజ్జిత్వా అఞ్ఞోన రానేన ఉత్తరిత్వా గచ్ఛేయ్యాసీ”తి ఆహ. “తస్స సూరియరంసీహి సంఘట్టమత్తోవ మత్తికాపిణ్ణో సత్తధా ఫలి, సో నిముజ్జిత్వా అఞ్ఞోన రానేన పలాయీ”తి.

సత్తా ఇమం ధమ్మదేసనం ఆహరిత్వా “తదా, భిక్ఖవే, రాజా ఆనన్దో అహోసి, దేవిలో తిస్సో, నారదో అహమేవాతి ఏవం తదాపేస దుబ్బచ్చోయేవా”తి వత్వా తిస్సత్థేరం ఆమన్తేత్వా, “తిస్స, భిక్ఖునో నామ ‘అసుకేనాహం అక్కుట్టో, అసుకేన పహటో, అసుకేన జితో, అసుకో ఖో మే భణ్ణం అహాసీ’తి చిన్తేన్తస్స వేరం నామ న వూపసమ్మతి, ఏవం పన అనుపనయ్హన్తస్సేవ ఉపసమ్మతీ”తి వత్వా ఇమా గాథా అభాసి -

3. “అక్కోచ్చి మం అవధి మం, అజిని మం అహాసి మే;

యే చ తం ఉపనయ్యన్తి, వేరం తేసం న సమ్మతి.

౪. “అక్కోచ్చి మం అవధి మం, అజిని మం అహాసి మే;

యే చ తం నుపనయ్యన్తి, వేరం తేసూపసమ్మతీ”తి.

తత్త అక్కోచ్చితి అక్కోసి. అవధీతి పహరి. అజినీతి కూటసక్ష్టిఓతారణేన వా వాదపటివాదేన వా కరణుత్తరియకరణేన వా అజేసి. అహాసి మేతి మమ సంతకం పత్తాదీసు కిశ్చేదేవ అవహరి. యే చ తన్తి యే కేచి దేవతా వా మనుస్సా వా గహట్టా వా పబ్బజితా వా తం “అక్కోచ్చి మ”న్తిఆదివత్తుకం కోధం సకటధురం వియ నద్ధినా పూతిమచ్ఛాదీని వియ చ కుసాదీహి పునప్పునం వేరేత్వా ఉపనయ్యన్తి, తేసం సకిం ఉప్పన్నం వేరం న సమ్మతీతి వూపసమ్మతి. యే చ తం నుపనయ్యన్తితి అసతియా అమనసికారవసేన వా కమ్మపచ్చవేక్షణాదివసేన వా యే తం అక్కోసాదివత్తుకం కోధం తయాపి కోచి నిద్దోసో పురిమభవే అక్కుట్టో భవిస్సతి, పహటో భవిస్సతి, కూటసక్ష్టిం ఓతారేత్వా జితో భవిస్సతి, కస్సచి తే పసయ్య కిశ్చే అచ్చిన్నం భవిస్సతి, తస్మా నిద్దోసో హుత్వాపి అక్కోసాదీని పాపుణాసీతి ఏవం న ఉపనయ్యన్తి. తేసు పమాదేన ఉప్పన్నమ్మి వేరం ఇమినా అనుపనయ్యనేన నిరిన్దనో వియ జాతవేదో వూపసమ్మతీతి.

దేసనాపరియోసాసే సతసహస్సభిక్ఖా సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసు. ధమ్మదేసనా మహాజనస్స సాత్తికా అహోసి. దుబ్బచోపి సుబ్బచోయేవ జాతోతి.

తిస్సత్తేరవత్తు తతియం.

౪. కాళయక్ష్ఠినీవత్తు

న హి వేరేనాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరన్తో అజ్ఞాతరం వజ్జోత్తిం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకో కిర కుటుమ్మికపుత్తో పితరి కాలకతే ఖేత్తే చ ఘరే చ సబ్బకమ్మాని అత్తనావ కరోన్తో మాతరం పటిజగ్గి. అథస్స మాతా “కుమారికం తే, తాత, ఆనేస్సామీ”తి ఆహ. “అమ్మ , మా ఏవం వదేధ, అహం యావజీవం తుమ్హే పటిజగ్గిస్సామీ”తి. “తాత, ఖేత్తే చ ఘరే చ కిచ్చం త్వమేవ కరోసి, తేన మయ్యం చిత్తసుఖం నామ న హోతి, ఆనేస్సామీ”తి. సో పునప్పునం పటిక్ఖిపిత్వా తుమ్హీ అహోసి. సా ఏకం కులం గన్తుకామా గేహ నిక్ఖమి. అథ నం పుత్తో “కతరం కులం గచ్ఛథా”తి పుచ్చిత్వా “అసుకకులం నామా”తి వుత్తే తత్త గమనం పటిసేధేత్వా అత్తనో అభిరుచితం కులం ఆచిక్ఖి. సా తత్త గన్త్వా కుమారికం వారేత్వా దివసం వవత్థపేత్వా తం ఆనేత్వా తస్స ఘరే అకాసి. సా వజ్ఞా అహోసి. అథ నం మాతా, పుత్త, త్వం అత్తనో రుచియా కుమారికం ఆణాపేసి, సా ఇదాని వజ్ఞా జాతా, అపుత్తకఇచ్చా నామ కులం వినస్సతి , పవేణీ న ఘటీయతి, తేన అజ్ఞాం తే కుమారికం ఆనేమీతి. తేన “అలం, అమ్మా”తి వుచ్చమానాపి పునప్పునం కథేసి. వజ్జోత్తి తం కథం సుత్వా “పుత్తా నామ మాతాపితూనం వచనం అతిక్కమితుం న సక్కోన్తి, ఇదాని అజ్ఞాం విజాయినీం ఇత్తిం ఆనేత్వా మం దాసిభోగేన భుజ్జీస్సతి. యంనూనాహం సయమేవ ఏకం కుమారికం ఆనేయ్య”న్తి చిన్తేత్వా ఏకం కులం గన్త్వా తస్సత్తాయ కుమారికం వారేత్వా “కిం నామేతం, అమ్మ, వదేసీ”తి తేహి పటిక్ఖిత్తా “అహం వజ్ఞా, అపుత్తకం నామ కులం వినస్సతి, తుమ్హాకం పన

ధీతా పుత్రం వా ధీతరం వా లభిత్యా కుటుమ్మికస్స సామినీ భవిస్సతి, మయ్యం సామికస్స నం దేధా"తి యాచిత్యా సమ్మటిచ్చాపేత్వా ఆనేత్వా సామికస్స ఘరే అకాసి.

అథస్సా ఏతదహోసి - "సచాయం పుత్రం వా ధీతరం వా లభిస్సతి, అయమేవ కుటుమ్మస్స సామినీ భవిస్సతి. యథా దారకం న లభతి, తథేవ నం కాతుం వట్టతీ"తి. అథ నం సా ఆహ - "అమ్మ, యదా తే కుచ్చియం గబ్బో పతిట్టాతి, అథ మే ఆరోచేయ్యాసీ"తి. సా "సాధూ"తి పటిస్సుణీత్వా గబ్బే పతిట్టితే తస్సా ఆరోచేసి. ఇతరిస్సా పన సా సయమేవ నిచ్చం యాగుభత్తం దేతి, అథస్సా ఆహరేనేవ సద్ధిం గబ్బపాతనభేసజ్జమదాసి, గబ్బో పతి. దుతియమ్మి గబ్బే పతిట్టితే ఆరోచేసి , ఇతరా దుతియమ్మి తథేవ పాతేసి. అథ నం పటివిస్సకిట్టియో పుచ్చింసు - "కచ్చి తే సపత్తి అన్తరాయం కరోతీ"తి? సా తమత్థం ఆరోచేత్వా "అన్ధబాలే, కస్మా ఏవమకాసి, అయం తవ ఇస్సరియభయేన గబ్బస్స పాతనభేసజ్జం యోజేత్వా దేతి, తేన తే గబ్బో పతితి, మా పున ఏవమకత్థా"తి వుత్తా తతియవారే న కథేసి. అథ సా ఇతరిస్సా ఉదరం దిస్సా "కస్మా మయ్యం గబ్బస్స పతిట్టితభావం న కథేసీ"తి వత్తా "త్వం మం ఆనేత్వా వశ్శేత్వా ద్వే వారే గబ్బం పాతేసి, కిమత్థం తుయ్యం కథేమీ"తి వుత్తే "నట్టా దానిమ్మీ"తి చిన్తేత్వా తస్సా పమాదం ఓలోకేన్తి పరిణతే గబ్బే ఓకాసం లభిత్యా భేసజ్జం యోజేత్వా అదాసి. గబ్బో పరిణతత్తా పతితుం అసక్కోన్తో తిరియం నిపతి, ఖరా వేదనా ఉప్పజ్జి, జీవితసంసయం పాపుణి. సా "నాసితమ్మి తయా, త్వమేవ మం ఆనేత్వా త్వమేవ తయోపి వారే దారకే నాసేసి, ఇదాని అహమ్మి నస్సామి, ఇతో దాని చుతా యక్ఖిణీ హుత్వా తవ దారకే ఖాదితుం సమత్థా హుత్వా నిబ్బత్తేయ్య"న్తి పత్తనం పట్టపేత్వా కాలం కత్వా తస్మింయేవ గేహ మజ్జారి హుత్వా నిబ్బత్తి. ఇతరమ్మి సామికో గహేత్వా "తయా మే కులూపచ్చేదో కతో"తి కప్పరజణ్ణుకాదీహి సుపోధితం పోథేసి. సా తేనేవాబాధేన కాలం కత్వా తత్థేవ కుక్కుటీ హుత్వా నిబ్బత్తా.

కుక్కుటీ న చిరస్సేవ అణ్ణాని విజాయ, మజ్జారి ఆగన్తా తాని అణ్ణాని ఖాది. దుతియమ్మి తతియమ్మి ఖాదియేవ. కుక్కుటీ చిన్తేసి - "తయో వారే మమ అణ్ణాని ఖాదిత్వా ఇదాని మమ్మి ఖాదితుకామాసీ"తి. "ఇతో చుతా సపుత్తకం తం ఖాదితుం లభేయ్య"న్తి పత్తనం కత్వా తతో చుతా అరశ్శో దీపిణీ హుత్వా నిబ్బత్తి. ఇతరా మిగీ హుత్వా నిబ్బత్తి. తస్సా విజాతకాలే దీపిణీ ఆగన్తా తయో వారే పుత్తకే ఖాది. మిగీ మరణకాలే "అయం మే తిక్ఖత్తం పుత్తకే ఖాదిత్వా ఇదాని మమ్మి ఖాదిస్సతి, ఇతో దాని చుతా ఏతం సపుత్తకం ఖాదితుం లభేయ్య"న్తి పత్తనం కత్వా ఇతో చుతా యక్ఖిణీ హుత్వా నిబ్బత్తి. దీపిణీపి తథేవ తతో చుతా సావత్తియం కులధీతా హుత్వా నిబ్బత్తి, సా వుద్ధిప్పత్తా ద్వారగామకే పతికులం అగమాసి, అపరభాగే చ పుత్రం విజాయ. యక్ఖిణీపి తస్సా పియసహాయికావణ్ణేన ఆగన్తా "కుహిం మే సహాయికా"తి "అన్తోగబ్బే విజాతా"తి వుత్తే "పుత్రం ను ఖో విజాతా, ఉదాహు ధీతరన్తి పస్సిస్సామి న"న్తి గబ్బం పవినిత్వా పస్సన్తి వియ దారకం గహేత్వా ఖాదిత్వా గతా. పున దుతియవారేపి తథేవ ఖాది. తతియవారే ఇతరా గరుభారా హుత్వా సామికం ఆమన్తేత్వా, "సామి, ఇమస్మిం రానే ఏకా యక్ఖిణీ మమ ద్వే పుత్తే ఖాదిత్వా గతా, ఇదాని మమ కులగేహం గన్తా విజాయిస్సామీ"తి కులగేహం గన్తా విజాయ.

తదా సా యక్ఖిణీ ఉదకవారం గతా హోతి. వేస్సవణస్స హి యక్ఖినియో వారేన అనోతత్తదహతో సీసపరమ్మరాయ ఉదకమాహరన్తి. తా చతుమాసచ్చయేనపి పశ్చమాసచ్చయేనపి ముచ్చన్తి. అపరా యక్ఖినియో కిలన్తకాయా జీవితక్ఖయమ్మి పాపుణన్తి. సా పన ఉదకవారతో ముత్తమత్తావ వేగేన తం ఘరం గన్తా "కుహిం మే సహాయికా"తి పుచ్చి. "కుహిం నం పస్సిస్ససి, తస్సా ఇమస్మిం రానే జాతజాతదారకే యక్ఖిణీ ఆగన్తా ఖాదితి, తస్మా కులగేహం గతా"తి. సా

“యత్త వా తత్త వా గచ్ఛతు, న మే ముచ్చిస్సతీ”తి వేరవేగసముస్సాహితమానసా నగరాభిముఖీ పక్వన్తి. ఇతరాపి నామగ్గహణదివసే నం దారకం వ్హాపేత్వా నామం కత్వా, “సామి, ఇదాని సకఘరం గచ్ఛామా”తి పుత్తమాదాయ సామికేన సద్ధిం విహరమజ్ఞే గతమగ్గేన గచ్ఛన్తీ పుత్తం సామికస్స దత్వా విహరపోక్షరణియా వ్హాత్వా సామికే వ్హాయన్తే ఉత్తరిత్వా పుత్తస్స ధణ్ణం పాయమానా రితా యక్ఖినిం ఆగచ్ఛన్తిం దిస్వా సజ్ఞానిత్వా, “సామి, వేగేన ఏహి, అయం సా యక్ఖిని, వేగేన ఏహి, అయం సా యక్ఖిని”తి ఉద్ఘాసద్ధం కత్వా యావ తస్స ఆగమనం సణ్ఠాతుం అసక్కోన్తీ నివత్తేత్వా అన్తోవిహారాభిముఖీ పక్వన్తి.

తస్మిం సమయే సత్థా పరిసమజ్ఞే ధమ్మం దేసేసి. సా పుత్తం తథాగతస్స పాదపిట్ఠే నిపజ్ఞాపేత్వా “తువ్హాకం మయా ఏస దిన్నో, పుత్తస్స మే జీవితం దేథా”తి ఆహ. ద్వారకోట్టకే అధివత్థో సుమనదేవో నామ యక్ఖినియా అన్తో పవిసేతుం నాదాసి. సత్థా ఆనన్దత్థేరం ఆమన్తేత్వా “గచ్ఛ, ఆనన్ద, తం యక్ఖినిం పక్కోసాహి”తి ఆహ. థేరో పక్కోసి. ఇతరా “అయం, భన్తే, ఆగచ్ఛతీ”తి ఆహ. సత్థా “ఏతు, మా సద్దమకాసీ”తి వత్వా తం ఆగత్వా రితం “కస్మా ఏవం కరోసి, సచే తుమ్హే మాదిసస్స బుద్ధస్స సమ్ముఖీభావం నాగమిస్సథ, అహినకులానం వియ అచ్చఫన్దనానం వియ కాకోలూకానం వియ చ కప్పట్టితికం వో వేరం అభవిస్స, కస్మా వేరం పటివేరం కరోథ. వేరజ్ఞో అవేరేన ఉపసమ్మతి, నో వేరేనా”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౨. “న హి వేరేన వేరాని, సమ్మన్తీధ కుదాచనం;
అవేరేన చ సమ్మన్తి, ఏస ధమ్మో సనన్తనో”తి.

తత్త న హి వేరేనాతి యథా హి భేళసిజ్ఞాణికాదీహి అసుచీహి మక్ఖితం రానం తేహేవ అసుచీహి ధోవన్తా సుద్ధం నిగ్గన్ధం కాతుం న సక్కోన్తి, అథ ఖో తం రానం భియ్యోసోమత్తాయ అసుద్ధతరశ్శోవ దుగ్గన్ధతరశ్శా హోతి; ఏవమేవ అక్కోసన్తం పచ్చక్కోసన్తో పహరన్తం పటిపహరన్తో వేరేన వేరం వూపసమేతుం న సక్కోతి, అథ ఖో భియ్యో భియ్యో వేరమేవ కరోతి. ఇతి వేరాని నామ వేరేన కిస్మిళ్ళా కాలే న సమ్మన్తి, అథ ఖో వడ్డన్తియేవ. అవేరేన చ సమ్మన్తీతి యథా పన తాని భేళాదీని అసుచీని విప్పసన్నేన ఉదకేన ధోవియమానాని నస్సన్తి, తం రానం సుద్ధం హోతి సుగన్ధం; ఏవమేవ అవేరేన ఖన్తిమేత్తోదకేన యోనిసో మనసికారేన పచ్చవేక్షణేన వేరాని వూపసమ్మన్తి పటిప్పస్సమ్మన్తి అభావం గచ్ఛన్తి. ఏస ధమ్మో సనన్తనోతి ఏస అవేరేన వేరూపసమనసజ్ఞాతో పోరాణకో ధమ్మో; సట్టేసం బుద్ధపచ్చేకబుద్ధభీణాసవానం గతమగ్గోతి.

గాథాపరియోసాసే యక్ఖిని సోతాపత్తిఫల పతిట్ఠహి. సమ్మత్తపరిసాయపి ధమ్మదేసనా సాత్థికా అహోసి.

సత్థా తం ఇత్తిం ఆహ - “ఏతిస్సా తవ పుత్తం దేహి”తి. “భాయామి, భన్తే”తి. “మా భాయి, నత్తి తే ఏతం నిస్సాయ పరిపన్థో”తి ఆహ. సా తస్సా పుత్తమాదాసి. సా తం చుమ్మిత్వా ఆలిజ్ఞేత్వా పున మాతుయేవ దత్వా రోదితుం ఆరభి. అథ నం సత్థా “కిమేత”న్తి పుచ్చి. “భన్తే, అహం పుట్టే యథా వా తథా వా జీవికం కప్పేన్తీపి కుచ్చిపూరం నాలత్థం, ఇదాని కథం జీవిస్సామీ”తి. అథ నం సత్థా “మా చిన్తయా”తి సమస్సాసేత్వా తం ఇత్తిమాహ - “ఇమం నేత్వా అత్తనో గేహి నివాసాపేత్వా అగ్గయాగుభత్తేహి పటిజగ్గాహి”తి. సా తం నేత్వా పిట్టివంసే పతిట్ఠాపేత్వా అగ్గయాగుభత్తేహి పటిజగ్గి, తస్సా వీహిపహరణకాలే ముసలగ్గేన ముద్ధం పహరన్తం వియ ఉపట్టాసి. సా సహాయకం ఆమన్తేత్వా “ఇమస్మిం రానే వసేతుం న సక్కోమి, అజ్ఞాత్త మం పతిట్ఠాపేహి”తి వత్వా ముసలసాలాయ ఉదకచాటియం ఉద్ధనే నిబ్బకోసే సజ్జారకూటే గామద్వారే చాతి ఏతేసు రానేసు పతిట్ఠాపితాపి ఇథ మే ముసలేన సీసం భిన్దన్తం వియ ఉపట్టాతి, ఇథ దారకా ఉచ్చిట్టోదకం ఓతారేన్తి, ఇథ సునఖా

నిపజ్జుని, ఇధ దారకా అసుచిం కరోన్తి, ఇధ కచవరం ఛడ్డేన్తి, ఇధ గామదారకా లక్ష్మయోగ్గం కరోన్తి సబ్బాని తాని పటిక్ఖిపి. అధ నం బహిగామే వివిత్తోకాసే పతిట్టాపేత్వా తత్త తస్సా అగ్గయాగుభత్తాదీని హరిత్వా పటిజగ్గి. సా యక్ఖిసీ ఏవం చిన్తేసి - “అయం మే సహాయీకా ఇదాని బహూపకారా, హన్దాహం కిఞ్చి పటిగుణం కరోమీ”తి. సా “ఇమస్మిం సంవచ్చరే సుబ్బుట్టికా భవిస్సతి, ధలట్టానే సస్సం కరోహి, ఇమస్మిం సంవచ్చరే దుబ్బుట్టికా భవిస్సతి, నిన్నట్టానేయేవ సస్సం కరోహి”తి సహాయీకాయ ఆరోచేతి. సేసజనేహి కతసస్సం అతిఉదకేన వా అనోదకేన వా నస్సతి, తస్సా అతివియ సమ్మజ్జతి. అధ నం సేసజనా, “అమ్మ, తయా కతసస్సం నేవ అచ్చోదకేన, న అనుదకేన నస్సతి, సుబ్బుట్టిదుబ్బుట్టిభావం ఇత్వా కమ్మం కరోసి, కిం ను ఖో ఏత”న్తి పుచ్చింసు. “అమ్మాకం సహాయీకా యక్ఖిసీ సుబ్బుట్టిదుబ్బుట్టిభావం ఆచిక్ఖతి, మయం తస్సా వచనేన ధలేసు నిన్నేసు సస్సాని కరోమ, తేన నో సమ్మజ్జతి. కిం న పస్సథ? నిబద్ధం అమ్మాకం గేహతో యాగుభత్తాదీని హరియమానాని, తాని ఏతిస్సా హరీయన్తి, తుమ్హేపి ఏతిస్సా అగ్గయాగుభత్తాదీని హరథ, తుమ్హాకమ్మి కమ్మన్తే ఓలోకేస్సతీ”తి. అధస్సా సకలనగరవాసినో సక్కారం కరింసు. సాపి తతో పట్టాయ సబ్బేసం కమ్మన్తే ఓలోకేన్తి లాభగ్గప్పత్తా అహోసి మహాపరివారా. సా అపరభాగే అట్ట సలాకభత్తాని పట్టపేసి. తాని యావజ్జకాలా దీయన్తియేవాతి.

కాళయక్ఖిసీవత్తు చతుత్తం.

౫. కోసమ్మకవత్తు

పరే చ న విజానన్తితి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో కోసమ్మకే భిక్షా ఆరబ్బ కథేసి.

కోసమ్మియఞ్ఞో ఘోసితారామే పఞ్చసతపఞ్చసతపరివారా ద్వే భిక్షా విహరింసు వినయధరో చ ధమ్మకథికో చ. తేసు ధమ్మకథికో ఏకదివసం సరీరవలజ్ఞం కత్వా ఉదకకోట్టకే ఆచమనఉదకావసేసం భాజనే రపేత్వావ నిక్ఖమి. పచ్చా వినయధరో తత్త పవిట్టో తం ఉదకం దిస్సా నిక్ఖమిత్వా ఇతరం పుచ్చి, “ఆవుసో, తయా ఉదకం రపిత”న్తి? “ఆమ, ఆవుసో”తి. “కిం పనేత్థ ఆపత్తిభావం న జానాసీ”తి? “ఆమ, న జానామీ”తి. “హోతి, ఆవుసో, ఏత్థ ఆపత్తి”తి. “తేన హి పటికరిస్సామి న”న్తి. “సచే పన తే, ఆవుసో, అసఞ్చిచ్చ అస్సతియా కతం, నత్తి ఆపత్తి”తి. సో తస్సా ఆపత్తియా అనాపత్తిదిట్టి అహోసి. వినయధరోపి అత్తనో నిస్సితకానం “అయం ధమ్మకథికో ఆపత్తిం ఆపజ్జమానోపి న జానాతీ”తి ఆరోచేసి. తే తస్స నిస్సితకే దిస్సా “తుమ్మాకం ఉపజ్ఞాయో ఆపత్తిం ఆపజ్జిత్వాపి ఆపత్తిభావం న జానాతీ”తి ఆహంసు. తే గత్వా అత్తనో ఉపజ్ఞాయస్స ఆరోచేసుం. సో ఏవమాహ - “అయం వినయధరో పుట్టే అనాపత్తితి వత్వా ఇదాని ఆపత్తితి వదతి, ముసావాదీ ఏసో”తి. తే గత్వా “తుమ్మాకం ఉపజ్ఞాయో ముసావాదీ”తి ఆహంసు. తే ఏవం అఞ్ఞామఞ్ఞం కలహం వడ్డయింసు. కతో వినయధరో ఓకాసం లభిత్వా ధమ్మకథికస్స ఆపత్తియా అదస్సనే ఉక్ఖేపనీయకమ్మమకాసి. తతో పట్టాయ తేసం పచ్చయదాయకా ఉపట్టాకాపి ద్వే కోట్టాసా అహేసుం, ఓవాదపటిగ్గాహకా భిక్షునియోపి ఆరక్ఖదేవతాపి తాసం సన్నిట్టసమ్మత్తా ఆకాసట్టదేవతాపీతి యావ బ్రహ్మలోకా సబ్బేపి పుథుజ్జనా ద్వే పక్ఖా అహేసుం. చాతుమహారాజికం ఆదిం కత్వా యావ అకనిట్టభావనా పన ఏకనిన్నాదం కోలాహలం అగమాసి.

అథేకో అఞ్ఞాతరో భిక్షు తథాగతముపసంక్రమిత్వా ఉక్ఖేపకానం వినయధరఅన్తేవాసికానం “ధమ్మికేనేవాయం వినయకమ్మేన ఉక్ఖిత్తో”తి లద్దిఞ్చ, ఉక్ఖిత్తానువత్తకానం ధమ్మకథికఅన్తేవాసికానం పన “అధమ్మికేనేవ కమ్మేన ఉక్ఖిత్తో”తి లద్దిఞ్చ, ఉక్ఖేపకేహి వారియమానానమ్మి చ తేసం తం అనుపరివారేత్వా విచరణభావఞ్చ ఆరోచేసి భగవా “సమగ్గా కిర

హోస్తూ”తి ద్వే వారే పేసేత్వా “న ఇచ్చన్తి, భన్తే, సమగ్గా భవతు”న్తి సుత్వా తతియవారే “భిన్నో భిక్షుసంఘో, భిన్నో భిక్షుసంఘో”తి తేసం సన్తికం గన్త్వా ఉక్లేపకానం ఉక్లేపసే, ఇతరేసశ్చ ఆపత్తియా అదస్సనే ఆదీనవం కథేత్వా పున తేసం తత్థేవ ఏకసీమాయం ఉపోసథాదీని అనుజానిత్వా భత్తగ్గాదీసు భణ్ణనజాతానం “ఆసనన్తరికాయ నిసీదితబ్బ”న్తి (మహావ. ౪౫౬) భత్తగ్గే వత్తం పజ్ఞాపేత్వా “ఇదానిపి భణ్ణనజాతావ విహరన్తీ”తి సుత్వా తత్థ గన్త్వా “అలం, భిక్షవే, మా భణ్ణన”న్తిఆదీని వత్వా, “భిక్షవే, భణ్ణనకలహవిగ్గహవివాదా నామేతే అనత్తకారకా. కలహం నిస్సాయ హి లటుకికాపి సకుణికా హత్థినాగం జీవితక్ఖయం పాపేసీ”తి లటుకికజాతకం (జా. ౧.౫.౩౯ ఆదయో) కథేత్వా, “భిక్షవే, సమగ్గా హోథ, మా వివదథ. వివాదం నిస్సాయ హి అనేకసతసహస్సా వట్టకాపి జీవితక్ఖయం పత్తా”తి వట్టకజాతకం (జా. ౧.౧.౧౧౮) కథేసి. ఏవమ్మి తేసు భగవతో వచనం అనాదియన్తేసు అజ్ఞాతరేన ధమ్మవాదినా తథాగతస్స విహేసం అనిచ్చన్తేన “ఆగమేతు, భన్తే భగవా, ధమ్మసామి, అప్పోస్సుక్కో, భన్తే భగవా, దిట్టధమ్మసుఖవిహారమనుయుత్తో విహరతు, మయమేవ తేన భణ్ణనేన కలహేన విగ్గహేన వివాదేన పజ్ఞాయీస్సామా”తి (మహావ. ౪౫౭; మ. ని. ౩.౨౩౬) వుత్తే అతీతం ఆహరి -

భూతపుబ్బం, భిక్షవే, బారాణసియం బ్రహ్మదత్తో నామ కాసిరాజా అహోసి. బ్రహ్మదత్తేన దీఘీతిస్స కోసలరజ్ఞో రజ్జం అచ్చిన్దిత్వా అజ్ఞాతకవేసేన వసన్తస్స పితునో మారితభావశ్చోవ దీఘాపుకుమారేన అత్తనో జీవితే దిన్నే తతో పట్టాయ తేసం సమగ్గభావశ్చ కథేత్వా “తేసజ్ఞో నామ, భిక్షవే, రాజునం ఆదిన్నదణ్ణానం ఆదిన్నసత్థానం ఏవరూపం ఖన్తిసోరచ్చం భవిస్సతి. ఇథ ఖో తం, భిక్షవే, సోభేథ, యం తుమ్హే ఏవం స్వాఖాతే ధమ్మవినయే పబ్బజితా సమానా ఖమా చ భవేయ్యాథ సోరతా చా”తి ఓవదిత్వాపి నేవ తే సమగ్గే కాతుం అసక్థి. సో తాయ ఆకిణ్ణవిహారతాయ ఉక్కణ్ణితో “అహం ఖో ఇదాని ఆకిణ్ణో దుక్ఖం విహరామి, ఇమే చ భిక్షూ మమ వచనం న కరోన్తి. యంనూనాహం ఏకకోవ గణమ్మా వూపకట్టో విహరేయ్య”న్తి చిన్తేత్వా కోసమ్మియం పిణ్ణాయ చరిత్వా అనపలోకేత్వా భిక్షుసంఘం ఏకకోవ అత్తనో పత్తచీవరమాదాయ బాలకలోణకగామం గన్త్వా తత్థ భగుత్తేరస్స ఏకచారికవత్తం కథేత్వా పాచినవంసమిగదాయే తిణ్ణం కులపుత్తానం సామగ్గియానిసంసం కథేత్వా యేన పాలిలేయ్యకం అత్తి, తదవసరి. తత్ర సుదం భగవా పాలిలేయ్యకం ఉపనిస్సాయ రక్ఖితవనసణ్ణే భద్దసాలమూలే పాలిలేయ్యకేన హత్థినా ఉపట్టియమానో ఫాసుకం వస్సావాసం వసి.

కోసమ్మివాసిసోపి ఖో ఉపాసకా విహరం గన్త్వా సత్థారం అపస్సన్తా “కుహిం, భన్తే, సత్థా”తి పుచ్చిత్వా “పాలిలేయ్యకవనసణ్ణం గతో”తి. “కిం కారణా”తి? “అమ్మే సమగ్గే కాతుం వాయమి, మయం పన న సమగ్గా అహుమ్మా”తి. “కిం, భన్తే, తుమ్హే సత్థు సన్తికే పబ్బజిత్వా తస్మిం సామగ్గిం కరోన్తే సమగ్గా నాహువత్తా”తి? “ఏవమావుసో”తి. “మనుస్సా ఇమే సత్థు సన్తికే పబ్బజిత్వా తస్మిం సామగ్గిం కరోన్తేపి సమగ్గా న జాతా, మయం ఇమే నిస్సాయ సత్థారం దట్టుం న లభిమ్మా, ఇమేసం నేవ ఆసనం దస్సామ, న అభివాదనాదీని కరిస్సామా”తి తతో పట్టాయ తేసం సామీచిమత్తమ్మి న కరింసు. తే అప్పాహారతాయ సుస్సమానా కతిపాహేనేవ ఉజుకా హుత్వా అజ్ఞమజ్ఞం అచ్చయం దేసేత్వా ఖమాపేత్వా “ఉపాసకా మయం సమగ్గా జాతా, తుమ్హేపి నో పురిమసదిసా హోథా”తి ఆహంసు. “ఖమాపితో పన వో, భన్తే, సత్థా”తి. “న ఖమాపితో, ఆవుసో”తి. “తేన హి సత్థారం ఖమాపేథ, సత్థు ఖమాపితకాలే మయమ్మి తుమ్మాకం పురిమసదిసా భవిస్సామా”తి. తే అన్తోవస్సభావేన సత్థు సన్తికం గన్తుం అవిసహన్తా దుక్ఖేన తం అన్తోవస్సం వీతినామేసుం. సత్థా పన తేన హత్థినా ఉపట్టియమానో సుఖం వసి. సోపి హి హత్థినాగో గణం పహాయ ఫాసువిహారత్థాయేవ తం వనసణ్ణం పావిసి.

యథాహ - “అహం ఖో ఆకిణ్ణో విహరామి హత్థీహి హత్థీనీహి హత్థికలభేహి హత్థిద్దాపేహి, చిన్నగ్గాని చేవ తిణాని ఖాదామి, ఓభగ్గోభగ్గన్న మే సాఖాభజ్ఞం ఖాదన్తి, ఆవిలాని చ పానీయాని పివామి, ఓగాహో చస్స మే ఉత్తిణ్ణస్స హత్థినియో కాయం ఉపనిఘంసన్తియో గచ్ఛన్తి, యంనూనాహం ఏకోవ గణవ్హా వూపకట్టో విహరేయ్య”ని (మహావ. ౪౬౭; ఉదా. ౩౦). అథ ఖో సో హత్థినాగో యూథా అపక్కమ్మ యేన పాలిలేయ్యకం రక్ఖితవనసణ్ణం భద్దసాలమూలం, యేన భగవా తేనుపసఙ్కమి, ఉపసఙ్కమిత్వా పన భగవన్తం వన్దిత్వా ఓలోకేన్తో అణ్ణం కిణ్ణీ అదిస్సా భద్దసాలమూలం పాదేనేవ పహరన్తో తచ్చేత్వా సోణ్ణాయ సాఖం గహేత్వా సమ్మజ్జి. తతో పట్టాయ సోణ్ణాయ ఘటం గహేత్వా పానీయం పరిభోజనీయం ఉపట్టాపేతి, ఉణ్ణోదకేన అత్థే సతి ఉణ్ణోదకం పటియాదేతి. కథం? హత్థేన కట్టాని ఘంసిత్వా అగ్గిం సమ్పాదేతి, తత్థ దారూని పక్ఖిపన్తో అగ్గిం జాలేత్వా తత్థ పాసాణే పక్ఖిపిత్వా పచిత్వా దారుదణ్ణకేన పవట్టేత్వా పరిచ్చిన్నాయ ఖుద్దకసోణ్ణికాయ ఖిపతి, తతో హత్థం ఓతారేత్వా ఉదకస్స తత్తభావం జానిత్వా గన్తా సత్థారం వన్దతి. సత్థా “ఉదకం తే తాపితం పాలిలేయ్యకా”తి వత్వా తత్థ గన్తా వ్హాయతి . అథస్స నానావిధాని ఫలాని ఆహరిత్వా దేతి. యదా పన సత్థా గామం పిణ్ణాయ పవిసతి, తదా సత్థ పత్తచీవరమాదాయ కుమ్భే పతిట్ఠపేత్వా సత్థారా సద్ధియేవ గచ్ఛతి. సత్థా గామూపచారం పత్వా “పాలిలేయ్యక ఇతో పట్టాయ తయా గన్తుం న సక్కా, ఆహార మే పత్తచీవర”ని ఆహరాపేత్వా గామం పిణ్ణాయ పావిసి. సోపి యావ సత్థ నిక్ఖమనా తత్థేవ రత్వా ఆగమనకాలే పచ్చుగ్గమనం కత్వా పురిమనయేనేవ పత్తచీవరం గహేత్వా వసనట్టానే ఓతారేత్వా వత్తం దస్సేత్వా సాఖాయ బీజతి, రత్తిం వాళమిగపరిపన్థనివారణత్తం మహన్తం దణ్ణం సోణ్ణాయ గహేత్వా “సత్థారం రక్ఖిస్సామీ”తి యావ అరుణగ్గమనా వనసణ్ణస్స అన్తరన్తరేన విచరతి, తతో పట్టాయయేవ కిర సో వనసణ్ణో పాలిలేయ్యకరక్ఖితవనసణ్ణో నామ జాతో. అరుణే ఉగ్గతే ముఖోదకదానం ఆదిం కత్వా తేనేవూపాయేన సబ్బవత్తాని కరోతి.

అథేకో మక్కటో తం హత్థిం ఉట్టాయ సముట్టాయ దివసే దివసే తథాగతస్స ఆభిసమాచారికం కరోన్తం దిస్సా “అహమ్మి కిణ్ణీదేవ కరిస్సామీ”తి విచరన్తో ఏకదివసం నిమ్మక్ఖికం దణ్ణకమధుం దిస్సా దణ్ణకం భణ్ణీత్వా దణ్ణకేనేవ సద్ధిం మధుపటలం సత్థ సన్తికం ఆహరిత్వా కదలిపత్తం చిన్దిత్వా తత్థ రపేత్వా అదాసి . సత్థా గణ్ణీ. మక్కటో “కరిస్సతి ను ఖో పరిభోగం న కరిస్సతి”తి ఓలోకేన్తో గహేత్వా నిసిన్నం దిస్సా “కిం ను ఖో”తి చిన్తేత్వా దణ్ణకోటియం గహేత్వా పరివత్తేత్వా ఉపధారేన్తో అణ్ణకాని దిస్సా తాని సణికం అపనేత్వా పున అదాసి. సత్థా పరిభోగమకాసి. సో తుట్ఠమానసో తం తం సాఖం గహేత్వా నచ్చన్తోవ అట్టాసి. అథస్స గహితసాఖాపి అక్కన్తసాఖాపి భిజ్జింసు. సో ఏకస్మిం ఖాణమత్తకే పతిత్వా నివిట్ఠగత్తో సత్థరి పసన్నేనేవ చిత్తేన కాలం కత్వా తావతింసభవనే తింసయోజనికే కనకవిమానే నిబ్బత్తి, అచ్చరాసహస్సపరివారో మక్కటదేవపుత్తో నామ అహోసి.

తథాగతస్స తత్థ హత్థినాగేన ఉపట్టియమానస్స వసనభావో సకలజమ్బుదీపే పాకట్టో అహోసి. సావత్థినగరతో “అనాథపిణ్ణికో విసాఖా చ మహాఉపాసికా”తిఏవమాదీని మహాకులాని ఆనన్దత్థేరస్స సాసనం పహిణింసు “సత్థారం నో, భన్తే, దస్సేథా”తి. దిసావాసినోపి పఞ్చసతా భిక్షా వృట్టవస్సా ఆనన్దత్థేరం ఉపసఙ్కమిత్వా “చిరస్సుతా నో, ఆవుసో ఆనన్ద, భగవతో సమ్ముఖా ధమ్మీ కథా, సాధు మయం, ఆవుసో ఆనన్ద, లభేయ్యమ భగవతో సమ్ముఖా ధమ్మిం కథం సవనాయా”తి యాచింసు. థేరో తే భిక్షా ఆదాయ తత్థ గన్తా “తేమాసం ఏకవిహారిణో తథాగతస్స సన్తికం ఏత్తకేహి భిక్షాహి సద్ధిం ఉపసఙ్కమితుం అయుత్త”ని చిన్తేత్వా తే భిక్షా బహి రపేత్వా ఏకకోవ సత్థారం ఉపసఙ్కమి. పాలిలేయ్యకో తం దిస్సా దణ్ణమాదాయ పక్ఖన్తి. సత్థా ఓలోకేత్వా అపేహి “అపేహి పాలిలేయ్యక, మా నివారయి, బుద్ధుపట్టాకో ఏసో”తి ఆహ. సో తత్థేవ దణ్ణం ఛడ్డేత్వా పత్తచీవరపటిగ్గహణం ఆపుచ్చి. థేరో నాదాసి. నాగో “సఛే ఉగ్గహితవత్తో భవిస్సతి, సత్థ నిసీదనపాసాణఫలకే

అత్తనో పరిక్ష్వారం న రపేస్సతీ"తి చిన్తేసి. థేరో పత్తచీవరం భూమియం రపేసి. వత్తసమ్మన్నా హి గరూనం ఆసనే వా సయనే వా అత్తనో పరిక్ష్వారం న రపేన్తి.

థేరో సత్థారం ఉపసమ్మమిత్వా వన్నిత్వా ఏకమన్తం నిసీది. సత్థా "ఆనన్ద, ఏకోవ ఆగతోసీ"తి పుచ్చిత్వా పశ్చాసతేహి భిక్షూహి సద్ధిం ఆగతభావం సుత్వా "కహం పనేతే"తి వత్వా "తుమ్హాకం చిత్తం అజానన్తో బహి రపేత్వా ఆగతోమ్మీ"తి వుత్తే "ఏక్కోసాహి నే"తి ఆహ. థేరో తథా అకాసి. తే భిక్షూ ఆగత్వా సత్థారం వన్నిత్వా ఏకమన్తం నిసీదింసు. సత్థా తేహి సద్ధిం పటిసన్ధారం కత్వా తేహి భిక్షూహి, "భన్తే భగవా, హి బుద్ధసుఖుమాలో చేవ ఖత్తియసుఖుమాలో చ, తుమ్మేహి తేమాసం ఏకకేహి తిట్టన్తేహి నిసీదన్తేహి చ దుక్కురం కతం, వత్తపటివత్తకారకోపి ముఖోదకాదిదాయకోపి నాహోసి మజ్జో"తి వుత్తే, "భిక్షవే, పాలిలేయ్యకహత్థినా మమ సబ్బకిచ్చాని కతాని. ఏవరూపజ్ఞో సహాయం లభన్తేన ఏకతోవ వసితుం యుత్తం, అలభన్తస్స ఏకచారికభావోవ సేయ్యో"తి వత్వా ఇమా నాగవగ్గే తిస్సో గాథా అభాసి -

"సచే లభేథ నిపకం సహాయం,
సద్ధించరం సాధువిహారి ధీరం;
అభిభుయ్య సబ్బాని పరిస్సయాని,
చరేయ్య తేనత్తమనో సతీమా.

"నో చే లభేథ నిపకం సహాయం,
సద్ధించరం సాధువిహారి ధీరం;
రాజావ రట్టం విజితం పహాయ,
ఏకో చరే మాతజ్ఞరజ్జోవ నాగో.

"ఏకస్స చరితం సేయ్యో,
నత్తి బాలే సహాయతా;
ఏకో చరే న చ పాపాని కయిరా,

అప్పోస్సుక్కో మాతజ్ఞరజ్జోవ నాగో"తి. (మహావ. ౪౬౪; మ. ని. ౩.౨౩౭; ధ. ప. ౩౨౮-౩౩౦; సు. ని. ౪౦౧-౪౬);

గాథాపరియోసానే పశ్చాసతాపి తే భిక్షూ అరహత్తే పతిట్ఠహింసు. ఆనన్దత్థేరోపి అనాథపిణ్ణికాదీహి పేసితసాసనం ఆరోచేత్వా, "భన్తే, అనాథపిణ్ణికప్పముఖా తే పశ్చా అరియసావకకోటియో తుమ్హాకం ఆగమనం పచ్చాసీసన్తీ"తి ఆహ. సత్థా "తేన హి గణ్ణాహి పత్తచీవర"న్తి పత్తచీవరం గాహపేత్వా నిక్ఖమి. నాగో గత్వా గతమగ్గే తిరియం అట్ఠాసి. "కిం కరోతి, భన్తే, నాగో"తి? "తుమ్హాకం, భిక్షవే, భిక్షం దాతుం పచ్చాసీసతి, దీఘరత్తం ఖో పనాయం మయ్యం ఉపకారకో, నాస్స చిత్తం కోపేతుం వట్టతి, నివత్తథ, భిక్షవే"తి సత్థా భిక్షూ గహేత్వా నివత్తి. హత్థీపి వనసన్ఠం పవిసిత్వా పనసకదలిఫలాదీని నానాఫలాని సంహరిత్వా రాసిం కత్వా పునదివసే భిక్షూనం అదాసి. పశ్చాసతా భిక్షూ సబ్బాని ఖోపేతుం నాసక్తింసు. భత్తకిచ్చపరియోసానే సత్థా పత్తచీవరం గాహేత్వా నిక్ఖమి. నాగో భిక్షూనం అన్తరన్తరేన గత్వా సత్థు పురతో తిరియం అట్ఠాసి. "కిం కరోతి, భన్తే, నాగో"తి? "అయమ్మో భిక్షవే, తుమ్మే పేసేత్వా మం నివత్తేతుకామో"తి. అథ నం సత్థా "పాలిలేయ్యక, ఇదం పన మమ అనివత్తగమనం, తవ ఇమినా అత్తభావేన ఝూనం వా విపస్సనం వా మగ్గఫలం వా నత్తి, తిట్ట త్వ"న్తి ఆహ. తం

సుత్వా నాగో ముఖే నోణ్ణం పక్తిపిత్వా రోదన్తో పచ్చతో పచ్చతో అగమాసి. నో హి సత్థారం నివత్తేతుం లభన్తో తేనేవ నియామేన యావజీవం పటిజగ్గేయ్య, సత్థా పన తం గామూపచారం పత్వా “పాలిలేయ్యక ఇతో పట్టాయ తవ అభూమి, మనుస్సావాసో సపరిపన్దో, తిట్ట త్వ”న్తి ఆహ. నో రోదమానో తథేవ రత్వా సత్థరి చక్కుపథం విజహన్తే హదయేన ఫలితేన కాలం కత్వా సత్థరి పసాదేన తావతింసభవనే తింసయోజనికే కనకవిమానే అచ్చరాసహస్సమజ్ఞే నిబ్బత్తి, పాలిలేయ్యకదేవపుత్తోయేవస్స నామం అహోసి.

సత్థాపి అనుపుట్టిన జేతవనం అగమాసి. కోసమ్మకా భిక్షా “సత్థా కిర సావత్తిం ఆగతో”తి సుత్వా సత్థారం ఖమాపేతుం తత్థ అగమంసు. కోసలరాజా “తే కిర కోసమ్మకా భణ్ణనకారకా భిక్షా ఆగచ్ఛన్తి”తి సుత్వా సత్థారం ఉపసబ్బమిత్వా “అహం, భన్తే, తేసం మమ విజితం పవిసితుం న దస్సామీ”తి ఆహ. “మహారాజ, సీలవన్తా ఏతే భిక్షా, కేవలం అశ్శమశ్శం వివాదేన మమ వచనం న గణ్ఠింసు, ఇదాని మం ఖమాపేతుం ఆగచ్ఛన్తి, ఆగచ్ఛన్తు మహారాజా”తి. అనాథపిణ్ణికోపి “అహం, భన్తే, తేసం విహారం పవిసితుం న దస్సామీ”తి వత్వా తథేవ భగవతా పటిక్కిత్తో తుణ్ఠీ అహోసి. సావత్తియం అనుప్పత్తానం పన తేసం భగవా ఏకమన్తే వివిత్తం కారాపేత్వా సేనాసనం దాపేసి. అశ్శో భిక్షా తేహి సద్ధిం నేవ ఏకతో నిసీదన్తి, న తిట్టన్తి, ఆగతాగతా సత్థారం పుచ్చన్తి - “కతమేతే, భన్తే, భణ్ణనకారకా కోసమ్మకా భిక్షా”తి? సత్థా “ఏతే”తి దస్సేతి. “ఏతే కిర తే, ఏతే కిర తే”తి ఆగతాగతేహి అబ్బలికా దస్సీయమానా లజ్జాయ సీసం ఉక్కిపేతుం అసక్కిన్తా భగవతో పాదమూలే నిపజ్జిత్వా భగవన్తం ఖమాపేసుం. సత్థా “భారియం వో, భిక్ఖవే, కతం, తుమ్మే హి నామ మాదిసస్స బుద్ధస్స సన్తికే పబ్బజిత్వా మయి సామగ్గిం కరోన్తే మమ వచనం న కరిత్థ, పోరాణకపణ్ణితాపి వజ్జప్పత్తానం మాతాపితూనం ఓవాదం సుత్వా తేసు జీవితా వోరోపియమానేసుపి తం అనతిక్కమిత్వా పచ్చా ద్వీసు రట్టేసు రజ్జం కారయింసు”తి వత్వా పునదేవ కోసమ్మికజాతకం (జా. ౧.౯.౧౦ ఆదయో) కథేత్వా “ఏవం, భిక్ఖవే, దీఘావృకుమారో మాతాపితూసు జీవితా వోరోపియమానేసుపి తేసం ఓవాదం అనతిక్కమిత్వా పచ్చా బ్రహ్మదత్తస్స ధీతరం లభిత్వా ద్వీసు కాసికోసలరట్టేసు రజ్జం కారేసి, తుమ్మేహి పన మమ వచనం అకరోన్తేహి భారియం కత”న్తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౬. “పరే చ న విజానన్తి, మయమేత్థ యమామసే;
యే చ తత్థ విజానన్తి, తతో సమ్మన్తి మేధగా”తి.

తత్థ పరేతి పణ్ణితే రపేత్వా తతో అశ్శో భణ్ణనకారకా పరే నామ. తే తత్థ సజ్ఞమజ్ఞే కోలాహలం కరోన్తా “మయం యమామసే ఉపరమామ వినస్సామ సతతం సమితం మచ్చుసన్తికం గచ్ఛామా”తి న విజానన్తి. యే చ తత్థ విజానన్తి యే తత్థ పణ్ణితా “మయం మచ్చుసన్తికం గచ్ఛామా”తి విజానన్తి. తతో సమ్మన్తి మేధగాతి ఏవశ్శో తే జానన్తా యోనిసోమనసికారం ఉప్పాదేత్వా మేధగానం కలహానం వూపసమాయ పటిపజ్జన్తి. అథ నేసం తాయ పటిపత్తియా తే మేధగా సమ్మన్తి. అథ వా పరే చాతి పుట్టే మయా “మా, భిక్ఖవే, భణ్ణన”న్తిఆదీని వత్వా ఓవదియమానాపి మమ ఓవాదస్స అపటిగ్గహణేన అతిక్కమనేన అమామకా పరే నామ. “మయం ఛన్దాదివసేన మిచ్ఛాగాహం గహేత్వా ఏత్థ సజ్ఞమజ్ఞే యమామసే భణ్ణనాదీనం వుద్ధియా వాయమామా”తి న విజానన్తి. ఇదాని పన యోనిసో పచ్చవేక్షమానా తత్థ తుమ్మాకం అన్తరే యే చ పణ్ణితపురిసా “పుట్టే మయం ఛన్దాదివసేన వాయమన్తా అయోనిసో పటిపన్నా”తి విజానన్తి, తతో తేసం సన్తికా తే పణ్ణితపురిసే నిస్సాయ ఇమే దాని కలహసజ్ఞాతా మేధగా సమ్మన్తి అయమేత్థ అత్తోతి.

గాథాపరియోసానే సమ్మత్తభిక్షా సోతాపత్తిఫలాదీసు పతిట్టహింసూతి.

౬. మహాకాళతేరవత్తు

సుభానుపస్సిన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా సేతబ్బనగరం ఉపనిస్సాయ సింసపావనే విహరంతో చూళకాళమహాకాళో ఆరబ్బ కథేసి.

సేతబ్బనగరవాసినో హి చూళకాళో, మజ్జిమకాళో, మహాకాళోతి తయో భాతరో కుటుమ్మికా . తేసు జేట్టకనిట్టా దిసాసు విచరిత్వా పశ్చాహి సకటసతేహి భణ్డం ఆహరన్తి, మజ్జిమకాళో ఆభతం విక్కిణాతి. అధేకస్మిం సమయే తే ఉభోపి భాతరో పశ్చాహి సకటసతేహి నానాభణ్డం గహేత్వా సావత్తిం గత్వా సావత్తియా చ జేతవనస్స చ అంతరే సకటాని మోచయింసు. తేసు మహాకాళో సాయన్తసమయే మాలాగన్ధాదిహత్తే సావత్తివాసినో అరియసావకే ధమ్మస్సవనాయ గచ్ఛంతే దిస్వా “కుహిం ఇమే గచ్ఛంతీ”తి పుచ్చిత్వా తమత్తం సుత్వా “అహమ్మి గమిస్సామీ”తి చింతేత్వా కనిట్టం ఆమన్తేత్వా, “తాత, తేసు సకటేసు అప్పమత్తో హోహి, అహం ధమ్మం సోతుం గచ్ఛామీ”తి వత్వా గత్వా తథాగతం వన్దిత్వా పరిసపరియన్తే నిసేది. సత్థా తం దిస్వా తస్స అజ్ఞాసయవసేన అనుపుబ్బిం కథం కథేన్తో దుక్ఖక్షన్తసుత్తాదివసేన (మ. ని. ౧.౧౬౩ ఆదయో) అనేకపరియాయేన కామానం ఆదీనవం ఓకారం సంకిలేసన్తా కథేసి. తం సుత్వా మహాకాళో “సబ్బం కిర పహాయ గన్తబ్బం, పరలోకం గచ్ఛన్తం నేవ భోగా, న జాతకా చ అనుగచ్ఛన్తి, కిం మే ఘరావాసేన పబ్బజిస్సామీ”తి చింతేత్వా మహాజనే సత్థారం వన్దిత్వా పక్కన్తే సత్థారం పబ్బజ్జం యాచిత్వా సత్థారా “నత్తి తే కోచి అపలోకేతబ్బో”తి వుత్తే, “కనిట్టో మే, భన్తే, అట్ఠీ”తి వత్వా తేన హి “అపలోకేహి న”న్తి వుత్తే, “సాధు, భన్తే”తి వత్వా గత్వా కనిట్టం పక్కీసాపేత్వా, “తాత, ఇమం సబ్బం సాపతేయ్యం పటిపజ్జాహి”తి ఆహ. “తుమ్హే పన కిం కరిస్సథ భాతికా”తి? “అహం సత్థు సన్తికే పబ్బజిస్సామీ”తి. సో తం నానప్పకారేహి యాచిత్వా నివత్తేతుం అసక్కోన్తో “సాధు, సామి, యథా అజ్ఞాసయం కరోథా”తి ఆహ. మహాకాళో గత్వా సత్థు సన్తికే పబ్బజి. “అహం భాతికం గహేత్వావ ఉప్పబ్బజిస్సామీ”తి చూళకాళోపి పబ్బజి. అపరభాగే మహాకాళో ఉపసమ్మదం లభిత్వా సత్థారం ఉపసజ్ఞమిత్వా సాసనే ధురాని పుచ్చిత్వా సత్థారా ద్వీసు ధురేసు కథితేసు “అహం, భన్తే, మహల్లకకాలే పబ్బజితత్తా గన్తధురం పూరేతుం న సక్ఖిస్సామి, విపస్సనాధురం పన పూరేస్సామీ”తి యావ అరహత్తా కమ్మట్టానం కథాపేత్వా సోసానికదుత్తజ్ఞం సమాదాయ పరమయామాతిక్కన్తే సబ్బేసు నిద్దం ఓక్కన్తేసు సుసానం గత్వా పచ్చూసకాలే సబ్బేసు అనుట్టితేసుయేవ విహారం ఆగచ్ఛతి.

అధేకా సుసానగోపికా కాలీ నామ ఛవడాహికా థేరస్స రితట్టానం నిసిన్నట్టానం చజ్జమితట్టానన్తా దిస్వా “కో ను ఖో ఇథాగచ్ఛతి, పరిగ్గణ్ఠిస్సామి న”న్తి పరిగ్గణ్ఠితుం అసక్కోన్తో ఏకదివసం సుసానకుటికాయమేవ దీపం జాలేత్వా పుత్తధీతరో ఆదాయ గత్వా ఏకమన్తే నిలీయమానా మజ్జిమయామే థేరం ఆగచ్ఛన్తం దిస్వా గత్వా వన్దిత్వా, “అయ్యో, నో, భన్తే, ఇమస్మిం రానే విహరంతీ”తి ఆహ. “ఆమ, ఉపాసికే”తి. “భన్తే, సుసానే విహరన్తేహి నామ వత్తం ఉగ్గణ్ఠితుం వట్టతీ”తి. థేరో “కిం పన మయం తయా కథితవత్తే వత్తిస్సామా”తి అవత్వా “కిం కాతుం వట్టతి ఉపాసికే”తి ఆహ. “భన్తే, సోసానికేహి నామ సుసానే వసనభావో సుసానగోపికానన్తా విహరే మహాథేరస్స చ గామభోజకస్స చ కథేతుం వట్టతీ”తి. “థేరో కిం కారణా”తి? “కతకమ్మా చోరా ధనసామికేహి పదానుపదం అనుబద్ధా సుసానే భణ్డకం ఛడ్డేత్వా పలాయన్తి, అథ మనుస్సా సోసానికానం పరిపన్థం కరోన్తి, ఏతేసం పన కథితే ‘మయం ఇమస్స భద్దన్తస్స ఏత్తకం నామ కాలం ఏత్త వసనభావం జానామ, అచోరో ఏసో’తి ఉపద్దవం నివారేన్తి. తస్మా ఏతేసం కథేతుం వట్టతీ”తి.

“ధేరో అజ్ఞాం కిం కాతబ్ధ”ని? “భన్తే, సుసానే వసన్తేన నామ అయ్యేన మచ్ఛమంసతిలపిట్టతేలగుళాదీని వజ్జేతబ్బాని, దివా న నిద్ధాయితబ్బం, కుసీతేన న భవితబ్బం, ఆరద్ధవీరియేన భవితబ్బం, అసరేన అమాయావినా హుత్వా కల్యాణజ్ఞాసయేన భవితబ్బం, సాయం సబ్బేసు సుత్తేసు విహారతో ఆగన్తబ్బం, పచ్ఛాసకాలే సబ్బేసు అనుట్టితేసుయేవ విహారం గన్తబ్బం. సచే, భన్తే, అయ్యో ఇమస్మిం రానే ఏవం విహరన్తో పబ్బజితకిచ్చం మత్తకం పాపేతుం సక్ఖిస్సతి, సచే మతసరీరం ఆనేత్వా ఛడ్డేన్తి, అహం కమ్మలకూటాగారం ఆరోపేత్వా గన్ధమాలాదీహి సక్కారం కత్వా సరీరకిచ్చం కరిస్సామి. నో చ సక్ఖిస్సతి, చితకం ఆరోపేత్వా అగ్గిం జాలేత్వా సజ్జనా ఆకడ్డిత్వా బహి ఖిపిత్వా ఫరసునా కోట్టేత్వా ఖణ్డాఖణ్డీకం చిన్దిత్వా అగ్గిన్హి పక్ఖిపిత్వా ఝూపేస్సామీ”తి ఆహ. అథ నం ధేరో “సాధు భద్దే, ఏకం పన రూపారమ్మణం దిస్వా మయ్ఘం కథేయ్యాసీ”తి ఆహ. సా “సాధూ”తి పచ్ఛస్సోసి. ధేరో యథాజ్ఞాసయేన సుసానే సమణధమ్మం కరోతి. చూళకాళత్థేరో పన ఉట్టాయ సముట్టాయ ఘరావాసం చిన్తేతి, పుత్తదారం అనుస్సరతి. “భాతికో మే అతిభారియం కమ్మం కరోతీ”తి చిన్తేతి.

అథేకా కులధీతా తంముహుత్తసముట్టితేన బ్యాధినా సాయన్తసమయే అమిలాతా అకిలన్తా కాలమకాసి. తమేనం జాతకాదయో దారుతేలాదీహి సద్ధిం సాయం సుసానం నేత్వా సుసానగోపికాయ “ఇమం ఝూపేహి”తి భతిం దత్వా నియ్యాదేత్వా పక్కమింసు. సా తస్సా పారుతవత్తం అపనేత్వా తంముహుత్తమతం పీణితపీణితం సువణ్ణవణ్ణం సరీరం దిస్వా, “ఇమం అయ్యస్స దస్సేతుం పతిరూపం ఆరమ్మణ”ని చిన్తేత్వా గన్తా ధేరం వన్దిత్వా, “భన్తే, ఏవరూపం నామ ఆరమ్మణం అత్తి, ఓలోకేథ అయ్యా”తి ఆహ. ధేరో “సాధూ”తి వత్వా పారుపనం నీహరాపేత్వా పాదతలతో యావ కేసగ్గా ఓలోకేత్వా “అతిపీణితమేతం రూపం సువణ్ణవణ్ణం అగ్గిన్హి నం పక్ఖిపిత్వా మహాజాలాహి గహితమత్తకాలే మయ్ఘం ఆరోచేయ్యాసీ”తి వత్వా సకట్టానమేవ గన్తా నిసీది. సా తథా కత్వా ధేరస్స ఆరోచేసి. ధేరో గన్తా ఓలోకేసి. జాలాయ పహటపహటట్టానం కబరగావియా వియ సరీరవణ్ణం అహోసి, పాదా నమిత్వా ఓలమ్మింసు, హత్థా పటికుటింసు, ఊరునలాటం నిచ్చమ్మం అహోసి . ధేరో “ఇదం సరీరం ఇదానేవ ఓలోకేన్తానం అపరియన్తకరం హుత్వా ఇదానేవ ఖయం పత్తం వయం పత్త”ని రత్తిట్టానం గన్తా నిసీదిత్వా ఖయవయం సమ్మస్సమానో –

“అనిచ్ఛా వత సజ్ఞారా, ఉప్పాదవయధమ్మినో;

ఉప్పజ్జిత్వా నిరుజ్జన్తి, తేసం వూపసమో సుఖో”తి. (దీ. ని. ౨.౨౨౧, ౨౭౨; సం. ని. ౧.౧౮౬; ౨.౧౪౩; జా.

౧.౧.౯౫) –

గాథం వత్వా విపస్సనం వడ్డేత్వా సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పాపుణి.

తస్మిం అరహత్తం పత్తే సత్థా భిక్షుసజ్ఞపరివృతో చారికం చరమానో సేతబ్బం గన్తా సింసపావనం పావిసి. చూళకాళస్స భరియాయో “సత్థా కిర అనుప్పత్తో సింసపావన”ని సుత్వా “అమ్మాకం సామికం గణ్ఠిస్సామా”తి పేసేత్వా సత్థారం నిమన్తాపేసుం. బుద్ధానం పన అపరిచిణ్ణట్టానే ఆసనపజ్జత్తిం ఆచిక్ఖన్తేన ఏకేన భిక్షునా పరమతరం గన్తుం వట్టతి. బుద్ధానజ్ఞో మజ్జిమట్టానే ఆసనం పజ్ఞాపేత్వా తస్స దక్షిణతో సారిపుత్తత్థేరస్స, వామతో మహామోగ్గల్లానత్థేరస్స, తతో పట్టాయ ఉభోసు పస్సేసు భిక్షుసజ్ఞస్స ఆసనం పజ్ఞాపేతబ్బం హోతి. తస్మా మహాకాళత్థేరో చీవరపారుపనట్టానే రత్వా, “చూళకాళ, త్వం పురతో గన్తా ఆసనపజ్జత్తిం ఆచిక్ఖ”తి చూళకాళం పేసేసి. తస్స దిట్టకాలతో పట్టాయ గేహజనా తేన సద్ధిం పరిహాసం కరోన్తా నీచాసనాని సజ్జత్థేరస్స కోటియం అత్తరన్తి, ఉచ్ఛాసనాని సజ్జనవకస్స కోటియం. ఇతరో “మా ఏవం కరోథ, నీచాసనాని ఉపరి మా పజ్ఞాపేథ, ఉచ్ఛాసనాని ఉపరి పజ్ఞాపేథ, నీచాసనాని హేట్టా”తి ఆహ. ఇత్థియో తస్స వచనం అసుణన్తియో వియ

“త్వం కిం కరోన్తో విచరసి, కిం తవ ఆసనాని పఞ్జాపేతుం న వట్టతి, త్వం కం ఆపుచ్చిత్వా పబ్బజితో, కేన పబ్బజితోసి, కస్మా ఇధాగతోసీ”తి వత్వా నివాసనపారుపనం అచ్చిన్దిత్వా సేతకాని నివాసేత్వా సీసే చ మాలాచుమ్ముటకం రపేత్వా, “గచ్ఛ సత్థారం ఆనేహి, మయం ఆసనాని పఞ్జాపేస్సామా”తి పహిణింసు. న చిరం భిక్షుభావే రత్వా అవస్సికోవ ఉప్పబ్బజితత్తా లజ్జితుం న జానాతి, తస్మా సో తేన ఆకప్పేన నిరాసజ్జీవ గత్వా సత్థారం వన్దిత్వా బుద్ధప్పముఖం భిక్షుసంఘం ఆదాయ ఆగతో. భిక్షుసంఘస్స పన భత్తకిచ్చావసానే మహాకాళస్స భరియామో “ఇమాహి అత్తనో సామికో గహితో, మయమ్మి అమ్మాకం సామికం గణ్ఠిస్సామా”తి చిన్తేత్వా పునదివసే సత్థారం నిమన్తయింసు. తదా పన ఆసనపఞ్జాపనత్తం అఞ్ఠో భిక్షు అగమాసి. తా తస్మిం ఖణే ఓకాసం అలభిత్వా బుద్ధప్పముఖం భిక్షుసంఘం నిసీదాపేత్వా భిక్షం అదంసు. చూళకాళస్స పన ద్వే భరియామో, మజ్జిమకాళస్స చతస్సో, మహాకాళస్స పన అట్ట. భిక్షూపి భత్తకిచ్చం కాతుకామా నిసీదిత్వా భత్తకిచ్చమకంసు, బహి గన్తుకామా ఉట్టాయ అగమంసు. సత్థా పన నిసీదిత్వా భత్తకిచ్చం కరి. తస్స భత్తకిచ్చపరియోసానే తా ఇత్థియో, “భన్తే, మహాకాళో అమ్మాకం అనుమోదనం కత్వా ఆగచ్చిస్సతి, తుమ్హే పురతో గచ్ఛథా”తి వదింసు. సత్థా “సాధూ”తి వత్వా పురతో అగమాసి. గామద్వారం పత్వా భిక్షూ ఉజ్జాయింసు “కిం నామేతం సత్థారా కతం, ఇత్వా ను ఖో కతం, ఉదాహు అజానిత్వా. హియ్యో చూళకాళస్స పురతో గతత్తా పబ్బజ్జన్తరాయో జాతో, అజ్ఞ అఞ్ఠస్స పురతో గతత్తా అన్తరాయో నాహోసి. ఇదాని మహాకాళం రపేత్వా ఆగతో, సీలవా ఖో పన భిక్షు ఆచారసమ్మన్నో, కరిస్సతి ను ఖో తస్స పబ్బజ్జన్తరాయ”న్తి. సత్థా తేసం వచనం సుత్వా నివత్తిత్వా రితో “కిం కథేథ, భిక్షవే”తి పుచ్చి . తే తమత్తం ఆరోచేసుం. “కిం పన తుమ్హే, భిక్షవే, చూళకాళం వియ మహాకాళం సల్లక్ఖేథా”తి? “ఆమ, భన్తే”. తస్స హి ద్వే పజాపతియో, ఇమస్స అట్ట. “అట్టహి పరిక్ఖిపిత్వా గహితో కిం కరిస్సతి, భన్తే”తి? సత్థా “మా, భిక్షవే, ఏవం అవచుత్త, చూళకాళో ఉట్టాయ సముట్టాయ సుభారమ్మణబహులో విహరతి, పపాతే రితో దుబ్బలరుక్ఖసదిసో. మయ్యం పన పుత్తో మహాకాళో అసుభానుపస్సీ విహరతి, ఘనసేలపబ్బతో వియ అచలో”తి వత్వా ఇమా గాథా అభాసి -

౭. “సుభానుపస్సిం విహరన్తం, ఇన్ద్రియేసు అసంవుతం;
భోజనమ్మి చామత్తఞ్ఠాం, కుసీతం హీనవీరియం;
తం వే పసహతి మారో, వాతో రుక్ఖంవ దుబ్బలం.

౮. “అసుభానుపస్సిం విహరన్తం, ఇన్ద్రియేసు సుసంవుతం;
భోజనమ్మి చ మత్తఞ్ఠాం, సద్ధం ఆరద్ధవీరియం;
తం వే నప్పసహతి మారో, వాతో సేలంవ పబ్బత”న్తి.

తత్త సుభానుపస్సిం విహరన్తన్తి సుతం అనుపస్సన్తం, ఇట్టారమ్మణే మానసం విస్సజ్జేత్వా విహరన్తన్తి అత్థో. యో హి పుగ్గలో నిమిత్తగ్గాహం అనుబ్యజ్జనగ్గాహం గణ్ఠాన్తో “నఖా సోభనా”తి గణ్ఠాతి, “అజ్గలియో సోభనా”తి గణ్ఠాతి, “హత్థపాదా, జఙ్ఘా, ఊరు, కటి, ఉదరం, థనా, గీవా, ఓట్టా, దన్తా, ముఖం, నాసా, అక్ఖీని, కణ్ఠా, భముకా, నలాటం, కేసా, సోభనా”తి గణ్ఠాతి, “కేసా, లోమా, నఖా, దన్తా, తచో, సోభనా”తి గణ్ఠాతి, వణ్ణో సుభో, సణ్ఠానం సుభన్తి, అయం సుభానుపస్సీ నామ. ఏవం తం సుభానుపస్సిం విహరన్తం. ఇన్ద్రియేసూతి చక్ఖాదీసు ధసు ఇన్ద్రియేసు. అసంవుతన్తి చక్ఖద్వారాదీని అరక్ఖన్తం. పరియేసనమత్తా పటిగ్గహణమత్తా పరిభోగమత్తాతి ఇమిస్సా మత్తాయ అజాననతో భోజనమ్మి చామత్తఞ్ఠాం. అపిచ పచ్చవేక్ఖణమత్తా విస్సజ్జనమత్తాతి ఇమిస్సాపి మత్తాయ అజాననతో అమత్తఞ్ఠాం, ఇదం భోజనం ధమ్మికం, ఇదం

అధమ్మికన్తిపి అజానంతం. కామచ్చన్దబ్యాపాదవిహింసావితక్కవసితాయ కుసీతం. హీనవీరియన్తి నిబ్బీరియం చతూసు ఇరియాపథేసు వీరియకరణరహితం. పసహతీతి అభిభవతి అజ్ఞోత్తరతి. వాతో రుక్ఖంవ దుబ్బలన్తి బలవవాతో చిన్నపపాతే జాతం దుబ్బలరుక్ఖం వియ. యథా హి సో వాతో తస్స దుబ్బలరుక్ఖస్స పుప్పఫలపల్లవాదీనిపి పాతేతి, ఖుద్ధకసాఖాపి భజ్జతి, మహాసాఖాపి భజ్జతి, సమూలకమ్మి తం రుక్ఖం ఉప్పాటేత్వా ఉద్ధంమూలం అథోసాఖం కత్వా గచ్ఛతి, ఏవమేవ ఏవరూపం పుగ్గలం అన్తో ఉప్పన్నో కిలేసమారో పసహతి, బలవవాతో దుబ్బలరుక్ఖస్స పుప్పఫలపల్లవాదిపాతనం వియ ఖుద్ధానుఖుద్ధకపత్తిఆపజ్జనమ్మి కరోతి, ఖుద్ధకసాఖాభజ్జనం వియ నిస్సగ్గియాదిఆపత్తిఆపజ్జనమ్మి కరోతి, మహాసాఖాభజ్జనం వియ తేరససజ్ఞాదిసేసాపత్తిఆపజ్జనమ్మి కరోతి, ఉప్పాటేత్వా ఉద్ధం, మూలకం హేటాసాఖం కత్వా పాతనం వియ పారాజికాపత్తిఆపజ్జనమ్మి కరోతి, స్వాక్ఖాతసాసనా నీహరిత్వా కతిపాహేనేవ గిహిభావం పాపేతీతి ఏవం ఏవరూపం పుగ్గలం కిలేసమారో అత్తనో వసే వత్తేతీతి అత్తో.

అసుభానుపస్సిన్తి దససు అసుభేసు అజ్ఞాతరం అసుభం పస్సంతం పటికూలమనసికారే యుత్తం కేసే అసుభతో పస్సంతం లోమే నఖే దన్తే తచం వణ్ణం సణ్ణానం అసుభతో పస్సంతం. ఇన్ద్రియేసూతి ఛసు ఇన్ద్రియేసు. సుసంవుతన్తి నిమిత్తాదిగ్గాహరహితం పిహితద్వారం. అమత్తజ్ఞాతాపటిక్ఖేపేన భోజనమ్మి చ మత్తజ్ఞాం. సద్ధన్తి కమ్మస్స చేవ ఫలస్స చ సద్ధహనలక్ఖణాయ లోకికాయ సద్ధాయ చేవ తీసు వత్తూసు అవేచ్చప్పసాదసజ్ఞాతాయ లోకుత్తరసద్ధాయ చ సమన్నాగతం. ఆరద్ధవీరియన్తి పగ్గహితవీరియం పరిపుణ్ణవీరియం. తం వేతి ఏవరూపం తం పుగ్గలం యథా దుబ్బలవాతో సణికం పహరన్తో ఏకగ్గనం సేలం చాలేతుం న సక్కోతి, తథా అబ్బన్తరే ఉప్పజ్జమానోపి దుబ్బలకిలేసమారో నప్పసహతి, ఖోభేతుం వా చాలేతుం వా న సక్కోతీతి అత్తో.

తాపి ఖో తస్స పురాణదుతియికాయో థేరం పరివారేత్వా “త్వం కం ఆపుచ్చిత్వా పబ్బజితో, ఇదాని గిహీ భవిస్ససి న భవిస్ససీ”తిఆదీని వత్వా కాసావం నీహరితుకామా అహేసుం. థేరో తాసం ఆకారం సల్లక్ఖేత్వా నిసెన్నాసనా వుట్టాయ ఇద్ధియా ఉప్పత్తిత్వా కూటాగారకణ్ణికం ద్వీధా భిన్దిత్వా ఆకాసేనాగన్త్వా సత్థరి గాథా పరియోసాపేన్నేయేవ సత్థు సువణ్ణవణ్ణం సరీరం అభిత్తవన్తో ఆకాసతో ఓతరిత్వా తథాగతస్స పాదే వన్తి.

గాథాపరియోసానే సమ్మత్తభిక్ఖూ సోతాపత్తిఫలాదీసు పతిట్టహింసూతి.

మహాకాళత్థేరవత్థు ఛట్టం.

౭. దేవదత్తవత్తు

అనిక్కసావోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో రాజగహే దేవదత్తస్స కాసావలాభం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిన్జ్ఞో సమయే ద్వే అగ్గసావకా పశ్చాసతే పశ్చాసతే అత్తనో అత్తనో పరివారే ఆదాయ సత్థారం ఆపుచ్చిత్వా వన్దిత్వా జేతవనతో రాజగహం అగమంసు. రాజగహవాసినో ద్వేపి తయోపి బహూపి ఏకతో హుత్వా ఆగన్తుకదానం అదంసు. అథేకదివసం ఆయస్మా సారిపుత్తో అనుమోదనం కరోన్తో “ఉపాసకా ఏకో సయం దానం దేతి, పరం న సమాదపేతి, సో నిబ్బత్తనిబ్బత్తట్టానే భోగసమ్మదం లభతి, నో పరివారసమ్మదం. ఏకో సయం న దేతి, పరం సమాదపేతి, సో నిబ్బత్తనిబ్బత్తట్టానే పరివారసమ్మదం లభతి, నో భోగసమ్మదం. ఏకో సయమ్మి న దేతి, పరమ్మి న సమాదపేతి, సో

నిబ్బత్తనిబ్బత్తట్టానే కఙ్ఞీకమత్తమ్మి కుచ్చిపూరం న లభతి, అనాథో హోతి నిప్పచ్చయో. ఏకో సయమ్మి దేతి, పరమ్మి సమాదపేతి, సో నిబ్బత్తనిబ్బత్తట్టానే అత్తభావసతేపి అత్తభావసహస్సేపి అత్తభావసతసహస్సేపి భోగసమ్మదశ్చేవ పరివారసమ్మదశ్చ లభతీ"తి ఏవం ధమ్మం దేసేసి.

తమేకో పణ్ణితపురిసో ధమ్మం సుత్వా "అచ్చరియా వత భో, అబ్బుతా వత భో ధమ్మదేసనా, సుకారణం కథితం, మయా ఇమాసం ద్విన్నం సమ్మత్తీనం నిప్పాదకం కమ్మం కాతుం వట్టతీ"తి చిన్నేత్వా - "భన్తే, స్వే మయ్యం భిక్షం గణ్ణథా"తి ధేరం నిమన్తేసి. "కిత్తకేహి తే భిక్షూహి అత్థో ఉపాసకా"తి. "కిత్తకా పన వో, భన్తే, పరివారా"తి? "సహస్సమత్తా ఉపాసకా"తి. "సబ్బేహి సద్ధియేవ స్వే భిక్షం గణ్ణథ, భన్తే"తి. "థేరో అధివాసేసి". ఉపాసకో నగరవీధియం చరన్తో - "అమ్మా, తాతా, మయా భిక్షుసహస్సం నిమన్తితం, తుమ్హే కిత్తకానం భిక్షూనం భిక్షం దాతుం సక్ఖేస్సథ, తుమ్హే కిత్తకాన"న్ని సమాదపేసి. మనుస్సా అత్తనో అత్తనో పహోనకనియామేన - "మయం దసన్నం దస్సామ, మయం వీసతియా, మయం సతస్సా"తి ఆహంసు. ఉపాసకో - "తేన హి ఏకస్మిం రానే సమాగమం కత్వా ఏకతోవ పరివిసిస్సామ, సబ్బే తిలతణ్ణులసప్పిమధుపాణితాదీని సమాహరథా"తి ఏకస్మిం రానే సమాహరాపేసి.

అథస్స ఏకో కుటుమ్మికో సతసహస్సగ్గనికం గన్ధకాసావవత్థం దత్వా - "సచే తే దానవత్తం నప్పహోతి, ఇదం విస్సజ్జేత్వా యం ఊనం, తం పూరేయ్యాసి. సచే పహోతి, యస్సిచ్చసి, తస్స భిక్షునో దదేయ్యాసీ"తి ఆహ. తదా తస్స సబ్బం దానవత్తం పహోసి, కిళ్ళి ఊనం నామ నాహోసి. సో మనుస్సే పుచ్చి - "ఇదం, అయ్యా, కాసావం ఏకేన కుటుమ్మికేన ఏవం నామ వత్వా దిన్నం అతిరేకం జాతం, కస్స నం దేమా"తి. ఏకచ్ఛే "సారిపుత్తత్థేరస్సా"తి ఆహంసు. ఏకచ్ఛే "థేరో సస్సపాకసమయే ఆగత్వా గమనసీలో, దేవదత్తో అవ్హాకం మఙ్గలామఙ్గలేసు సహాయో ఉదకమణికో వియ చిచ్చం పతిట్టితో, తస్స తం దేమా"తి ఆహంసు. సమ్మహులికాయ కథాయపి "దేవదత్తస్స దాతబ్బ"న్ని వత్తారో బహుతరా అహీసుం, అథ నం దేవదత్తస్స అదంసు. సో తం చిన్దిత్వా సిబ్బిత్వా రజిత్వా నివాసేత్వా పారుపిత్వా విచరతి. తం దిస్సా మనుస్సా "నయిదం దేవదత్తస్స అనుచ్చవికం, సారిపుత్తత్థేరస్స అనుచ్చవికం. దేవదత్తో అత్తనో అననుచ్చవికం నివాసేత్వా పారుపిత్వా విచరతీ"తి వదింసు. అథేకో దిసావాసికో భిక్షు రాజగహ్ సావత్తిం గత్వా సత్థారం వన్దిత్వా కతపటిసన్ధారో సత్థారా ద్విన్నం అగ్గసావకానం ఫాసువిహారం పుచ్చితో ఆదితో పట్టాయ సబ్బం తం పవత్తిం ఆరోచేసి. సత్థా "న ఖో భిక్షు ఇదానేవేసో అత్తనో అననుచ్చవికం వత్తం ధారేతి, పుట్టేపి ధారేసియేవా"తి వత్వా అతీతం ఆహరి -

అతీతే బారాణసియం బ్రహ్మదత్తే రజ్జం కారేన్తే బారాణసివాసీ ఏకో హత్థిమారకో హత్తిం మారేత్వా మారేత్వా దన్తే చ నఖే చ అన్తాని చ ఘనమంసశ్చ ఆహరిత్వా విక్కిణన్తో జీవితం కప్పేతి. అథేకస్మిం అరణ్ణో అనేకసహస్సా హత్తినో గోచరం గహేత్వా గచ్చన్తా పచ్చేకబుద్ధే దిస్సా తతో పట్టాయ గచ్చమానా గమనాగమనకాలే జణ్ణకేహి నిపతిత్వా వన్దిత్వా పక్కమన్తి. ఏకదివసశ్చో హత్తిమారకో తం కిరియం దిస్సా - "అహం ఇమే కిచ్చేన మారేమి, ఇమే చ గమనాగమనకాలే పచ్చేకబుద్ధే వన్తన్తి, కిం ను ఖో దిస్సా వన్తన్తి"తి చిన్తేన్తో - "కాసావ"న్ని సల్లక్ఖేత్వా, "మయాపి ఇదాని కాసావం లద్ధం వట్టతీ"తి చిన్తేత్వా ఏకస్స పచ్చేకబుద్ధస్స జాతస్సరం ఓరుయ్య న్నాయన్తస్స తీరే రపితేసు కాసావేసు చీవరం థేనేత్వా తేసం హత్తీనం గమనాగమనమగ్గే సత్తిం గహేత్వా ససీసం పారుపిత్వా నిసీదతి. హత్తినో తం దిస్సా - "పచ్చేకబుద్ధో"తి సజ్ఞాయ వన్దిత్వా పక్కమన్తి. సో తేసం సబ్బపచ్చతో గచ్చన్తం సత్తియా పహరిత్వా మారేత్వా దన్తాదీని గహేత్వా సేసం భూమియం నిఖణిత్యా గచ్చతి. అపరభాగే బోధిసత్తో హత్తియోనియం పటిసన్ధిం గహేత్వా హత్తిజేట్టకో యూథపతి అహోసి. తదాపి సో తథేవ కరోతి.

మహాపురిసో అత్తనో పరిసాయ పరిహాని ఇత్వా, “కుహిం ఇమే హత్తి గతా, మద్దా జాతా”తి పుచ్చిత్వా, “న జానామ, సామీ”తి వుత్తే, “కుహిఇచ్చి గచ్చన్తా మం అనాపుచ్చిత్వా న గమిస్సన్తి, పరిపన్థేన భవితబ్బ”న్తి వత్వా, “ఏకస్మిం రానే కాసావం పారుపిత్వా నిసిన్నస్స సన్తికా పరిపన్థేన భవితబ్బ”న్తి పరిసజ్జిత్వా, “తం పరిగ్గణ్ఠేతుం వట్టతీ”తి సబ్బే హత్తి పురతో పేసేత్వా సయం పచ్చతో విలమ్బమానో ఆగచ్ఛతి. సో సేసహత్థీసు వన్దిత్వా గతేసు మహాపురిసం ఆగచ్ఛన్తం దిస్వా చీవరం సంహరిత్వా సత్తిం విస్సజ్జి. మహాపురిసో సతిం ఉప్పట్టపేత్వా ఆగచ్ఛన్తో పచ్చతో పటిక్కమిత్వా సత్తిం వివజ్జేసి. అథ నం “ఇమినా ఇమే హత్తి నాసితా”తి గణ్ఠేతుం పక్ఖన్ది. ఇతరో ఏకం రుక్ఖం పురతో కత్వా నిలీయి. అథ “నం రుక్ఖేన సద్ధిం సోణ్ణాయ పరిక్ఖిపిత్వా గహేత్వా భూమియం పోఢేస్సామీ”తి తేన నీహరిత్వా దస్సితం కాసావం దిస్వా – “సచాహం ఇమస్మిం దుబ్బిస్సామి, అనేకసహస్సేసు మే బుద్ధపచ్చేకబుద్ధఖీణాసవేసు లజ్జా నామ భిన్నా భవిస్సతీ”తి అధివాసేత్వా – “తయా మే ఏత్తకా ఇతకా నాసితా”తి పుచ్చి. “ఆమ, సామీ”తి. “కస్మా ఏవం భారియకమ్మమకాసి, అత్తనో అననుచ్చవికం వీతరాగానం అనుచ్చవికం వత్తం పరిదహిత్వా ఏవరూపం కమ్మం కరోన్తేన భారియం తయా కత”న్తి. ఏవఇచ్చ పన వత్వా ఉత్తరిపి నం నిగ్గణ్ఠన్తో “అనిక్కసావో కాసావం...పే... స వే కాసావమరహతీ”తి గాథం వత్వా – “అయుత్తం తే కత”న్తి వత్వా తం విస్సజ్జేసి.

సత్థా ఇమం ధమ్మదేసనం ఆహరిత్వా, “తదా హత్తిమారకో దేవదత్తో అహోసి, తస్స నిగ్గాహకో హత్తినాగో అహమేవా”తి జాతకం సమోధానేత్వా, “న, భిక్ఖవే, ఇదానేవ, పుట్టేపి దేవదత్తో అత్తనో అననుచ్చవికం వత్తం ధారేసియేవా”తి వత్వా ఇమా గాథా అభాసి –

౯. “అనిక్కసావో కాసావం, యో వత్తం పరిదహిస్సతి;
అపేతో దమసచ్చేన, న సో కాసావమరహతి.

౧౦. “యో చ వన్తకసావస్స, సీలేసు సుసమాహితో;
ఉపేతో దమసచ్చేన, స వే కాసావమరహతీ”తి.

చద్ధన్తజాతకేనాపి (జా. ౧.౧౬.౧౨౨-౧౨౩) చ అయమత్తో దీపేతబ్బో.

తత్త అనిక్కసావోతి రాగాదీహి కసావేహి సకసావో. పరిదహిస్సతీతి నివాసనపారుపనఅత్తరణవసేన పరిభుజ్జేస్సతి. పరిధస్సతీతిపి పారో. అపేతో దమసచ్చేనాతి ఇన్ద్రియదమేన చేవ పరమత్తసచ్చపక్ఖికేన వచీసచ్చేన చ అపేతో, వియుత్తో పరిచ్చత్తోతి అత్తో. న సోతి సో ఏవరూపో పుగ్గలో కాసావం పరిదహితుం నారహతి. వన్తకసావస్సాతి చతుహి మగ్గేహి వన్తకసావో చడ్డితకసావో పహీనకసావో అస్స. సీలేసూతి చతుపారిసుద్ధిసీలేసు. సుసమాహితోతి సుట్ట సమాహితో సుట్టితో. ఉపేతోతి ఇన్ద్రియదమేన చేవ వుత్తప్పకారేన చ సచ్చేన ఉపగతో. స వేతి సో ఏవరూపో పుగ్గలో తం గన్ధకసావవత్తం అరహతీతి.

గాథాపరియోసానే సో దిసావాసికో భిక్ఖు సోతాపన్నో అహోసి, అజ్ఞోపి బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసు. దేసనా మహాజనస్స సాత్తికా అహోసీతి.

దేవదత్తవత్తు సత్తమం.

౮. సారిపుత్తతేరవత్తు

అసారే సారమతినోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా వేళువనే విహరంతో అగ్గసావకేహి నివేదితం సజ్జాయస్సు అనాగమనం ఆరబ్బ కథేసి.

తత్తాయం అనుపుబ్బికథా - అష్టాకణ్ఠో సత్తా ఇతో కప్పసతసహస్సాధికానం చతున్నం అసజ్ఞేయ్యానం మత్తకే అమరవతియా నామ నగరే సుమేధో నామ బ్రాహ్మణకుమారో హుత్వా సబ్బసిప్పేసు నిప్పత్తిం పత్వా మాతాపితూనం అచ్చయేన అనేకకోటిసఙ్ఖం ధనం పరిచ్చజిత్వా ఇసిపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా హిమవంతే వసంతో ఝానాభిజ్ఞా నిబ్బత్తేత్వా ఆకాసేన గచ్ఛంతో దీపజ్వరదసబలస్సు సుదస్సనవిహారతో రమ్మవతీనగరం పవిననత్తాయ మగ్గం సోధయమానం జనం దిస్సావ సయమ్మి ఏకం పదేసం గహేత్వా మగ్గం సోధేతి. తస్మిం అసోధితేయేవ ఆగతస్సు సత్తునో అత్తానం సేతుం కత్వా కలలే అజినచమ్మం అత్థరిత్వా “సత్తా ససావకసజ్ఞో కలలం అనక్కమిత్వా మం అక్కమంతో గచ్ఛతూ”తి నిపన్నో. సత్తారా తం దిస్సావ “బుద్ధజ్ఞరో ఏస, అనాగతే కప్పసతసహస్సాధికానం చతున్నం అసజ్ఞేయ్యానం పరియోసాసే గోతమో నామ బుద్ధో భవిస్సతీ”తి బ్యాకతో. తస్సు సత్తునో అపరభాగే “కోణ్ఠిణ్ఠో మజ్జలో సుమనో రేవతో సోభితో అనోమదస్సీ పదుమో నారదో పదుముత్తరో సుమేధో సుజాతో పియదస్సీ అత్తదస్సీ ధమ్మదస్సీ సిద్ధత్తో తిస్సో పుస్సో విపస్సీ సిఖీ వేస్సభూ కకుసంతో కోణాగమనో కస్సపో”తి లోకం ఓభాసేత్వా ఉప్పన్నానం ఇమేసమ్మి తేవీసతియా బుద్ధానం సంతికే లద్ధబ్యాకరణో, “దస పారమియో, దస ఉపపారమియో, దస పరమత్తపారమియో”తి సమత్తింస పారమియో పూరేత్వా వేస్సంతరత్తభావే రితో పథవికమ్పనాని మహాదానాని దత్వా పుత్తదారం పరిచ్చజిత్వా ఆయుపరియోసాసే తుసితపురే నిబ్బత్తిత్వా తత్త యావతాయుకం రత్వా దస సహస్సచక్రవాళదేవతాహి సన్నిపతిత్వా -

“కాలో దేవ మహావీర, ఉప్పజ్జ మాతుకుచ్చియం;

సదేవకం తారయంతో, బుజ్జస్సు అమతం పద”న్తి. (బు. వం. ౧.౬౭) -

పుత్తే -

“కాలం దేసజ్ఞా దీపజ్ఞా, కులం మాతరమేవ చ;

ఇమే పజ్ఞా విలోకేత్వా, ఉప్పజ్జతి మహాయసో”తి. -

పజ్ఞా మహావిలోకనాని విలోకేత్వా తతో చుతో సక్యరాజకులే పటిసన్ధిం గహేత్వా దసమాసచ్చయేన మాతుకుచ్చితో విజాయి. సోళసవస్సకాలే తత్త మహాసమ్మత్తియా పరిహరియమానో అనుక్కమేన భద్రయోబ్బనం పత్వా తిణ్ణం ఉత్తూనం అనుచ్చవికేసు తీసు పాసాదేసు దేవలోకసిరిం వియ రజ్జసిరిం అనుభవంతో ఉయ్యానకీళాయ గమనసమయే అనుక్కమేన జిణ్ణబ్యాధిమతసజ్ఞాతే తయో దేవదూతే దిస్సావ సజ్ఞాతసంవేగో నివత్తిత్వా చతుత్థవారే పబ్బజితం దిస్సావ, “సాధు పబ్బజ్జా”తి పబ్బజ్జాయ రుచిం ఉప్పాదేత్వా ఉయ్యానం గత్వా తత్త దివసం ఖోపేత్వా మజ్జలపోక్షరణీతరే నిసిన్నో కప్పకవేసం గహేత్వా ఆగతేన విస్సకమ్మేన దేవపుత్తేన అలజ్జతపటియత్తో రాహులకుమారస్సు జాతసాసనం సుత్వా పుత్తసినేహస్సు బలవభావం ఇత్వా, “యావ ఇదం బద్ధనం న వడ్డతి, తావదేవ నం చిన్దిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా సాయం నగరం పవినంతో -

“నిబ్బుతా నూన సా మాతా, నిబ్బుతో నూన సో పితా;

నిబ్బతా నూన సా నారీ, యస్సాయం ఈదిసో పత్తి"తి. -

కిసాగోతమియా నామ పితుచ్చాద్ధీతాయ భాసితం ఇమం గాథం సుత్వా, "అహం ఇమాయ నిబ్బుతపదం సావితో"తి ముత్తాహరం ఓముఞ్చిత్వా తస్సా పేసేత్వా అత్తనో భవనం పవిసిత్వా సిరిసయనే నిసిన్నో నిద్ధోపగతానం నాటకిత్థినం విప్పకారం దిస్సా నిబ్బిన్నపాదయో ఛన్నం ఉట్టాపేత్వా కణ్డకం ఆహరాపేత్వా తం ఆరుయ్యు ఛన్నసహాయో దససహస్సచక్కవాళదేవతాహి పరివుతో మహాభినిక్ఖమనం నిక్ఖమిత్వా అనోమానదీతీరే పబ్బజిత్వా అనుక్కుమేన రాజగహం గన్త్యా తత్త పిణ్డాయ చరిత్వా పణ్డవపబ్బతపబ్బారే నిసిన్నో మగధరఞ్జా రజ్జేన నిమన్తియమానో తం పటిక్ఖిపిత్వా సబ్బఞ్జాతం పత్వా అత్తనో విజితం ఆగమనత్థాయ తేన గహితపటిఞ్జో ఆళారఞ్చ ఉదకఞ్చ ఉపసఙ్కమిత్వా తేసం సన్నికే అధిగతవిసేసం అనలఙ్కరిత్వా ఛబ్బస్సాని మహాపధానం పదహిత్వా విసాఖపుణ్ణమదివసే పాతోవ సుజాతాయ దిన్నపాయసం పరిభుఞ్జిత్వా నేరఞ్జరాయ నదియా సువణ్ణపాతిం పవాహేత్వా నేరఞ్జరాయ నదియా తీరే మహావనసణ్డే నానాసమాపత్తిహి దివసభాగం వీతినామేత్వా సాయన్థసమయే సోత్తియేన దిన్నం తిణం గహేత్వా కాళేన నాగరాజేన అభిత్తుతగుణో బోధిమణ్డం ఆరుయ్యు తిణాని సన్ధరిత్వా "న తావిమం పల్లఙ్కం భిన్దిస్సామి, యావ మే అనుపాదాయ ఆసవేహి చిత్తం న ముచ్చిస్సత్తి"తి పటిఞ్జం కత్వా పురత్తాభిముఖో నిసీదిత్వా సూరియే అనత్తఙ్గమితేయేవ మారబలం విధమిత్వా పఠమయామే పుట్టేనివాసజాణం, మజ్జిమయామే చుత్తూపపాతజాణం పత్వా పచ్చిమయామావసాసే పచ్చయాకారే జాణం ఓతారేత్వా అరుణగ్గమనే దసబలచతువేసారఞ్జాదిసబ్బగుణపటిమణ్డీతం సబ్బఞ్జాతఞ్జాణం పటివిజ్ఞిత్వా సత్తసత్తాహం బోధిమణ్డే వీతినామేత్వా అట్టమే సత్తాహే అజపాలనిగ్రోధమూలే నిసిన్నో ధమ్మగమ్భీరతాపచ్చవేక్ఖణేన అప్పోస్సుక్కుతం ఆపజ్జమానో దససహస్సచక్కవాళమహాబ్రహ్మపరివారేన సహమ్మత్తిబ్రహ్మనా ఆయాచితధమ్మదేసనో బుద్ధచక్షునా లోకం వోలోకేత్వా బ్రహ్మనో అఙ్ఘేసనం అధివాసేత్వా, "కస్స ను ఖో అహం పఠమం ధమ్మం దేసేయ్య"న్తి ఓలోకేన్తో ఆళారుదకానం కాలకతభావం ఇత్వా పఞ్చావగ్గియానం భిక్షూనం బహూపకారతం అనుస్సరిత్వా ఉట్టాయాసనా కాసిపురం గచ్ఛన్తో అన్తరామగ్గే ఉపకేన సద్ధిం మన్తేత్వా ఆసాళ్లిపుణ్ణమదివసే ఇసిపతనే మిగదాయే పఞ్చావగ్గియానం వసనట్టానం పత్వా తే అననుచ్చవికేన సముదాచారేన సముదాచరన్తే సఞ్జాపేత్వా అఞ్జాతకోఱ్ఱఞ్జాప్పముఖే అట్టారస బ్రహ్మకోటియో అమతపానం పాయేన్తో ధమ్మచక్కుం పవత్తేత్వా పవత్తితవరధమ్మచక్కో పఞ్చమియం పక్ఖస్స సబ్బేపి తే భిక్షూ అరహత్తే పతిట్టాపేత్వా తం దివసమేవ యసకులపుత్తస్స ఉపనిస్సయసమ్మత్తిం దిస్సా తం రత్తిభాగే నిబ్బిన్దిత్వా గేహం పహాయ నిక్ఖన్తం దిస్సా, "ఏహి యసా"తి పక్కోసిత్వా తస్మింయేవ రత్తిభాగే సోతాపత్తిఫలం పాపేత్వా పునదివసే అరహత్తం పాపేత్వా అపరేపి తస్స సహాయకే చతుపణ్ణాస జనే ఏహిభిక్షుపబ్బజ్ఞాయ పబ్బాజేత్వా అరహత్తం పాపేసి.

ఏవం లోకే ఏకసఙ్గియా అరహన్తేసు జాతేసు వుట్టవస్సో పవారేత్వా, "చరథ, భిక్షవే, చారిక"న్తి సఙ్గి భిక్షూ దిసాసు పేసేత్వా సయం ఉరువేలం గచ్ఛన్తో అన్తరామగ్గే కప్పాసికవనసణ్డే తింస జనే భద్దవగ్గియకుమారే వినేసి. తేసు సబ్బపచ్చిమకో సోతాపన్నో సబ్బుత్తమో అనాగామీ అహోసి. తే సబ్బేపి ఏహిభిక్షుభావేనేవ పబ్బాజేత్వా దిసాసు పేసేత్వా సయం ఉరువేలం గన్త్యా అడ్డుడ్డాని పాటిహారియసహస్సాని దస్సేత్వా ఉరువేలకస్సపాదయో సహస్సజటిలపరివారే తేభాతికజటిలే వినేత్వా ఏహిభిక్షుభావేనేవ పబ్బాజేత్వా గయాసీసే నిసీదాపేత్వా ఆదిత్తపరియాయదేసనాయ (మహావ. ౨౪; సం. ని. ౪.౨౮) అరహత్తే పతిట్టాపేత్వా తేన అరహన్తసహస్సేన పరివుతో "బిమ్మిసారరఞ్జో దిన్నం పటిఞ్జం మోచేస్సామ్మి"తి రాజగహనగరూపచారే లట్టివనుయ్యానం గన్త్యా, "సత్థా కిర ఆగతో"తి సుత్వా ద్వాదసనహుతేహి బ్రాహ్మణగహపతికేహి సద్ధిం ఆగతస్స రఞ్జో మధురధమ్మకథం కథేన్తో రాజానం ఏకాదసహి నహుతేహి సద్ధిం సోతాపత్తిఫలే పతిట్టాపేత్వా ఏకనహుతం

సరణేసు పతిట్టాపేత్వా పునదివసే సక్తేన దేవరాజేన మాణవకవణ్ణం గహేత్వా అభిత్తుతగుణో రాజగహనగరం పవిసిత్వా రాజనివేసనే కతభత్తకిచ్చో వేళువనారామం పటిగ్గహేత్వా తత్తేవ వాసం కప్పేసి. తత్త నం సారిపుత్తమోగ్గల్లానా ఉపసజ్జమింసు.

తత్రాయం అనుపుబ్బికథా - అనుప్పన్నేయేవ హి బుద్ధే రాజగహతో అవిదురే ఉపతిస్సగామో కోలితగామోతి ద్వే బ్రాహ్మణగామా అహేసుం. తేసు ఉపతిస్సగామే సారియా నామ బ్రాహ్మణీయా గబ్బస్స పతిట్టితదివసేయేవ కోలితగామే మోగ్గలియా నామ బ్రాహ్మణీయాపి గబ్బో పతిట్టాసి. తాని కిర ద్వేపి కులాని యావ సత్తమా కులపరివట్టా ఆబద్ధపటిబద్ధసహాయకానేవ అహేసుం, తాసం ద్వీన్నమ్మి ఏకదివసమేవ గబ్బపరిహారం అదంసు. తా ఉభోపి దసమాసచ్చేయేన పుత్తే విజాయంసు. నామగ్గహణదివసే సారియా బ్రాహ్మణీయా పుత్తస్స ఉపతిస్సగామకే జేట్టకులస్స పుత్తత్తా ఉపతిస్సోతి నామం కరింసు , ఇతరస్స కోలితగామే జేట్టకులస్స పుత్తత్తా కోలితోతి నామం కరింసు. తే ఉభోపి వుడ్డిమన్వాయ సబ్బసిప్పానం పారం అగమంసు. ఉపతిస్సమాణవస్స కీళనత్థాయ నదిం వా ఉయ్యానం వా గమనకాలే పశ్చా సువణ్ణసివికసతాని పరివారాని హోన్తి, కోలితమాణవస్స పశ్చా ఆజ్ఞాయుత్తరథసతాని. ద్వేపి జనా పశ్చాపశ్చామాణవకసతపరివారా హోన్తి. రాజగహే చ అనుసంవచ్చరం గిరగ్గసమజ్జో నామ అహోసి. తేసం ద్వీన్నమ్మి ఏకట్టానేయేవ మశ్చాం బద్ధన్తి. ద్వేపి ఏకతో నిసేదిత్వా సమజ్జం పస్సన్తా హసితబ్బట్టానే హసన్తి, సంవేగట్టానే సంవేజేన్తి, దాయం దాతుం యుత్తట్టానే దాయం దేన్తి. తేసం ఇమినావ నియామేన ఏకదివసం సమజ్జం పస్సన్తానం పరిపాకగతత్తా శాణస్స పురిమదివసేసు వియ హసితబ్బట్టానే హసో వా సంవేగట్టానే సంవేగో వా దాతుం యుత్తట్టానే దానం వా నాహోసి . ద్వేపి పన జనా ఏవం చిన్తయింసు - “కిమేత్థ ఓలోకేతబ్బం అత్తి, సబ్బేపిమే అప్పత్తే వస్ససతే అప్పణ్ణత్తికభావం గమిస్సన్తి, అష్టేహి పన ఏకం మోక్షధమ్మం పరియేసితుం వట్టతీ”తి ఆరమ్మణం గహేత్వా నిసేదింసు. తతో కోలితో ఉపతిస్సం ఆహ - “సమ్మ ఉపతిస్స, న త్వం అశ్శోసు దివసేసు వియ హట్టపహట్తో, ఇదాని అనత్తమనధాతుకోసి, కిం తే సల్లక్కిత”న్తి? “సమ్మ కోలిత, ఏతేసం వోలోకనే సారో నత్తి , నిరత్థకమేతం, అత్తనో మోక్షధమ్మం గవేసితుం వట్టతీ”తి ఇదం చిన్తయన్తో నిసినోమ్మి. త్వం పన కస్మా అనత్తమనోసీతి? సోపి తథేవ ఆహ. అథస్స అత్తనా సద్ధిం ఏకజ్ఞాసయతం ఇత్వా ఉపతిస్సో ఆహ - “అమ్మాకం ఉభిన్నమ్మి సుచిన్తికం, మోక్షధమ్మం పన గవేసన్తేహి ఏకా పబ్బజ్జా లద్ధుం వట్టతి. కస్స సన్తికే పబ్బజామా”తి?

తేన ఖో పన సమయేన సశ్చాయో నామ పరిబ్బాజకో రాజగహే పటివసతి మహతియా పరిబ్బాజకపరిసాయ సద్ధిం. తే “తస్స సన్తికే పబ్బజిస్సామా”తి పశ్చామాణవకసతాని “సివికాయో చ రథే చ గహేత్వా గచ్చథా”తి ఉయ్యోజేత్వా ఏకాయ సివికాయ ఏకేన రథేన గన్తా సశ్చాయస్స సన్తికే పబ్బజింసు. తేసం పబ్బజితకాలతో పట్టాయ సశ్చాయో అతిరేకలాభగ్గయసగ్గప్పత్తో అహోసి. తే కతిపాహేనేవ సబ్బం సశ్చాయస్స సమయం పరిమద్దిత్వా, “ఆచరియ, తుమ్మాకం జాననసమయో ఏత్తకోవ, ఉదాహు ఉత్తరిమ్మి అత్తి”తి పుచ్చింసు. “ఏత్తకోవ సబ్బం తుమ్మేహి శాత”న్తి పుత్తే చిన్తయింసు - “ఏవం సతి ఇమస్స సన్తికే బ్రహ్మచరియవాసో నిరత్థకో, మయం యం మోక్షధమ్మం గవేసితుం నిక్ఖన్తా, సో ఇమస్స సన్తికే ఉప్పాదేతుం న సక్కా, మహా ఖో పన జమ్బుదీపో, గామనిగమరాజధానియో చరన్తా అద్ధా మోక్షధమ్మదేసకం కశ్చి ఆచరియం లభిస్సామా”తి. తతో పట్టాయ, “యత్థ యత్థ పణ్ణితా సమణబ్రాహ్మణా అత్తి”తి వదన్తి, తత్త తత్త గన్తా సాకచ్చం కరోన్తి. తేహి పుట్టం పశ్చాం అశ్శో కథేతుం న సక్కోన్తి, తే పన తేసం పశ్చాం విస్సజ్జేన్తి. ఏవం సకలజమ్బుదీపం పరిగ్గణ్ణితా వివత్తిత్వా సకట్టానమేవ ఆగన్తా, “సమ్మ కోలిత, అష్టేసు యో పరమం అమతం అధిగచ్ఛతి, సో ఇతరస్స ఆరోచేతూ”తి కతికం అకంసుం.

ఏమం తేను కతికం కత్వా విహరన్తేను సత్తా వుత్తానుక్యమేన రాజగహం పత్వా వేళువనం పటిగ్గహేత్వా వేళువనే విహరతి. తదా “చరథ, భిక్షవే, చారికం బహుజనహితాయా”తి రతనత్తయగుణపకాసనత్తం ఉయ్యోజితానం ఏకసట్టియా అరహంతానం అన్తరే పశ్చావగ్గియానం అబ్బన్తరో అస్సజిత్తరో పటినివత్తిత్వా రాజగహం ఆగతో, పునదివసే పాతోవ పత్తచీవరమాదాయ రాజగహం పిణ్డాయ పావిసి. తస్మిం సమయే ఉపతిస్సపరిబ్బాజకోపి పాతోవ భత్తకిచ్చం కత్వా పరిబ్బాజకారామం గచ్ఛన్తో ధేరం దిస్వా చిన్తేసి – “మయా ఏవరూపో పబ్బజితో నామ న దిట్టపుట్టోయేవ, యే లోకే అరహన్తో వా అరహత్తమగ్గం వా సమాపన్నా, అయం తేసం భిక్షూనం అజ్ఞాతరో, యంనూనాహం ఇమం భిక్షుం ఉపసంక్రమిత్వా పుచ్చేయ్యం – ‘కంసి త్వం, ఆవుసో, ఉద్దిస్స పబ్బజితో, కో వా తే సత్తా, కస్స వా త్వం ధమ్మం రోచేసీ”తి? అథస్స ఏతదహోసి – “అకాలో ఖో ఇమం భిక్షుం పశ్శాం పుచ్చితుం, అన్తరఘరం పవిట్టో పిణ్డాయ చరతి, యంనూనాహం ఇమం భిక్షుం పిట్టితో పిట్టితో అనుబంధేయ్యం, అత్తికేహి ఉపశ్శాతం మగ్గ”న్తి. సో ధేరం లద్ధపిణ్డపాతం అజ్ఞాతరం ఓకాసం గచ్ఛన్తం దిస్వా నిసీదితుకామతశ్చస్స ఇత్వా అత్తనో పరిబ్బాజకపీఠకం పశ్శాపేత్వా అదాసి, సో భత్తకిచ్చపరియోసానేపిస్స అత్తనో కుణ్డేకాయ ఉదకం అదాసి.

ఏమం ఆచరియవత్తం కత్వా కతభత్తకిచ్చేన ధేరేన సద్ధిం మధురపటిసన్ధారం కత్వా ఏవమాహ – “విప్పసన్నాని ఖో పన తే, ఆవుసో, ఇన్ద్రియాని, పరిసుద్ధో ఛవివణ్ణో పరియోదాతో, కంసి త్వం, ఆవుసో, ఉద్దిస్స పబ్బజితో, కో వా తే సత్తా, కస్స వా త్వం ధమ్మం రోచేసీ”తి పుచ్చి. ధేరో చిన్తేసి – “ఇమే పరిబ్బాజకా నామ సాసనస్స పటిపక్ఖభూతా, ఇమస్స సాసనస్స గమ్మీరతం దస్సేస్సామీ”తి. అత్తనో నవకభావం దస్సేన్తో ఆహ – “అహం ఖో, ఆవుసో, నవో అచిరపబ్బజితో, అధునాగతో ఇమం ధమ్మవినయం, న తావాహం సక్ఖిస్సామి విత్థారేన ధమ్మం దేసేతు”న్తి. పరిబ్బాజకో – “అహం ఉపతిసో నామ, త్వం యథాసత్తియా అప్పం వా బహుం వా వద, ఏతం నయసతేన నయసహస్సేన పటివిజ్ఞితుం మయ్థం భారో”తి చిన్తేత్వా ఆహ –

“అప్పం వా బహుం వా భాసస్సు, అత్తంయేవ మే బ్రూహి;

అత్తేనేవ మే అత్తో, కిం కాహసి బ్యజ్జానం బహు”న్తి. (మహావ. ౬౦);

ఏమం వుత్తే ధేరో – “యే ధమ్మా హేతుప్పభవా”తి (మహావ. ౬౦; అప. ధేర ౧.౧.౨౮౬) గాథమాహ. పరిబ్బాజకో పరమపదద్వయమేవ సుత్వా సహస్సనయపటిమణ్ణితే సోతాపత్తిఫలే పతిట్ఠహి, ఇతరం పదద్వయం సోతాపన్నకాలే నిట్ఠాపేసి. సో సోతాపన్నో హుత్వా ఉపరివిసేసే అప్పవత్తన్తే “భవిస్సతి ఏత్థ కారణ”న్తి సల్లక్ఖేత్వా ధేరం ఆహ – “భన్తే, మా ఉపరి ధమ్మదేసనం వడ్డయిత్థ, ఏత్తకమేవ హోతు, కుహిం అమ్మాకం సత్తా వసతీ”తి? “వేళువనే, ఆవుసో”తి. “తేన హి, భన్తే, తుమ్హే పురతో యాథ, మయ్థం ఏకో సహాయకో అత్తి, అమ్మేహి చ అజ్ఞామజ్ఞాం కతికా కతా ‘అమ్మేసు యో అమతం పరమం అధిగచ్ఛతి, సో ఇతరస్స ఆరోచేత్తూ”తి. అహం తం పటిజ్ఞం మోచేత్వా సహాయకం గహేత్వా తుమ్మాకం గతమగ్గేనేవ సత్తు సన్తికం ఆగమిస్సామీతి పశ్చాపతిట్ఠితేన ధేరస్స పాదేసు నిపతిత్వా తిక్ఖత్తుం పదక్ఖిణం కత్వా ధేరం ఉయ్యోజేత్వా పరిబ్బాజకారామాభిముఖో అగమాసి”.

అథ ఖో కోలితపరిబ్బాజకో తం దూరతోవ ఆగచ్ఛన్తం దిస్వా, “అజ్ఞ మయ్థం సహాయకస్స ముఖవణ్ణో న అజ్ఞాదివసేసు వియ, అద్ధా తేన అమతం అధిగతం భవిస్సతీ”తి అమతాధిగమం పుచ్చి. సోపిస్స “ఆమావుసో, అమతం అధిగత”న్తి పటిజానిత్వా తమేవ గాథం అభాసి. గాథాపరియోసానే కోలితో సోతాపత్తిఫలే పతిట్ఠహేత్వా ఆహ – “కుహిం కిర, సమ్మ,

అష్టాకం సత్తా వసతి"తి? "వేళువనే కిర, సమ్మ, ఏవం నో ఆచరియేన అస్సజిత్థేరేన కథిత"న్తి. "తేన హి, సమ్మ, ఆయామ, సత్తారం పస్సిస్సామా"తి. సారిపుత్తత్థేరో చ నామేస సదాపి ఆచరియపూజకోవ, తస్మా సహాయం ఏవమాహ - "సమ్మ, అష్టేహి అధిగతం అమతం అష్టాకం ఆచరియస్స సజ్జాయపరిబ్బాజకస్సాపి కథేస్సామ, బుజ్జమానో పటివిజ్ఞిస్సతి, అప్పటివిజ్ఞిన్తో అష్టాకం సద్దహిత్యా సత్థు, సన్తికం గమిస్సతి, బుద్ధానం దేసనం సుత్వా మగ్గఫలపటివేధం కరిస్సంతి"తి. తతో ద్వేపి జనా సజ్జాయస్స సన్తికం అగమంసు.

సజ్జాయో తే దిస్వావ - "కిం, తాతా, కోచి వో అమతమగ్గదేసకో లద్ధో"తి పుచ్చి. "ఆమ, ఆచరియ, లద్ధో, బుద్ధో లోకే ఉప్పన్నో, ధమ్మో లోకే ఉప్పన్నో, సజ్ఘో లోకే ఉప్పన్నో, తుష్ఠే తుచ్ఛే అసారే విచరథ, తస్మా ఏథ, సత్థు సన్తికం గమిస్సామా"తి. "గచ్ఛథ తుష్ఠే, నాహం సక్ఖిస్సామీ"తి. "కిం కారణాహి"? "అహం మహాజనస్స ఆచరియో హుత్వా విచరిం, విచరంతస్స మే అన్తేవాసికవాసో చాటియా ఉదశ్చానభావప్పత్తి వియ హోతి, న సక్ఖిస్సామహం అన్తేవాసికవాసం వసితు"న్తి. "మా ఏవం కరిత్థ, ఆచరియా"తి. "హోతు, తాతా, గచ్ఛథ తుష్ఠే, నాహం సక్ఖిస్సామీ"తి. ఆచరియ, లోకే బుద్ధస్స ఉప్పన్నకాలతో పట్టాయ మహాజనో గద్ధమాలాదిహత్తో గత్వా తమేవ పూజేస్సతి, మయమ్మి తత్థేవ గమిస్సామ. "తుష్ఠే కిం కరిస్సథా"తి? "తాతా, కిం ను ఖో ఇమస్మిం లోకే దన్ధా బహూ, ఉదాహు పణ్ణితా"తి. "దన్ధా, ఆచరియ, బహూ, పణ్ణితా చ నామ కతిపయా ఏవ హోంతీ"తి. "తేన హి, తాతా, పణ్ణితా పణ్ణితస్స సమణస్స గోతమస్స సన్తికం గమిస్సన్తి, దన్ధా దన్ధస్స మమ సన్తికం ఆగమిస్సన్తి, గచ్ఛథ తుష్ఠే, నాహం గమిస్సామీ"తి. తే "పజ్ఞాయస్సథ తుష్ఠే, ఆచరియా"తి పక్కమింసు. తేసు గచ్ఛంతేసు సజ్జాయస్స పరిసా భిజ్ఞి, తస్మిం ఖణే ఆరామో తుచ్ఛో అహోసి. సో తుచ్ఛం ఆరామం దిస్వా ఉణ్ణం లోహితం ఛడ్డేసి. తేహిపి సద్ధిం గచ్ఛంతేసు పజ్ఞాసు పరిబ్బాజకసతేసు సజ్జాయస్స అడ్డతేయ్యసతాని నివత్తింసు, అథ ఖో తే అత్తనో అన్తేవాసికేహి అడ్డతేయ్యేహి పరిబ్బాజకసతేహి సద్ధిం వేళువనం అగమంసు.

సత్తా చతుపరిసమజ్ఞే నిసిన్నో ధమ్మం దేసేన్తో తే దూరతోవ దిస్వా భిక్ఖూ ఆమంతేసి - "ఏతే, భిక్ఖవే, ద్వే సహాయకా ఆగచ్ఛన్తి కోలితో చ ఉపతిస్సో చ, ఏతం మే సావకయుగం భవిస్సతి అగ్గం భద్దయుగ"న్తి. తే సత్తారం వన్దిత్వా ఏకమంతం నిసీదింసు, నిసీదిత్వా చ పన భగవంతం ఏతదవోచుం - "లభేయ్యామ మయం, భన్తే, భగవతో సన్తికే పబ్బజ్జం, లభేయ్యామ ఉపసమ్మద"న్తి. "ఏథ, భిక్ఖవో"తి భగవా అవోచ - "స్వాక్ఖాతో ధమ్మో, చరథ బ్రహ్మచరియం సమ్మా దుక్ఖస్స అన్తకిరియాయా"తి. సబ్బేపి ఇద్ధిమయపత్తచీవరథరా సట్టివస్సికత్తేరా వియ అహేసుం.

అథ నేసం పరిసాయ చరితవసేన సత్తా ధమ్మదేసనం వడ్డేసి. రేపత్వా ద్వే అగ్గసావకే అవసేసా అరహత్తం పాపుణీంసు, అగ్గసావకానం పన ఉపరిమగ్గత్తయకిచ్చం న నిట్టాసి. కిం కారణా? సావకపారమిజాణస్స మహాంతతాయ. అథాయస్మా మహామోగ్గల్లానో పబ్బజితదివసతో సత్తమే దివసే మగధరట్టే కల్లవాలగామకం ఉపనిస్సాయ విహరన్తో ధినమిద్ధే ఓక్కమన్తే సత్తారా సంవేజితో ధినమిద్ధం వినోదేత్వా తథాగతేన దిన్నం ధాతుకమ్మట్టానం సుణన్తోవ ఉపరిమగ్గత్తయకిచ్చం నిట్టాపేత్వా సావకపారమిజాణస్స మత్తకం పత్తో. సారిపుత్తత్థేరోపి పబ్బజితదివసతో అడ్డమాసం అతిక్కమిత్వా సత్తారా సద్ధిం తమేవ రాజగహం ఉపనిస్సాయ సూకరఖతలేణే విహరన్తో అత్తనో భాగినేయ్యస్స దీఘనఖపరిబ్బాజకస్స వేదనాపరిగ్గహాసుత్తన్తే దేసియమానే సుత్తానుసారేన జాణం పేసేత్వా పరస్స వడ్డితభత్తం పరిభుజ్జన్తో వియ సావకపారమిజాణస్స మత్తకం పత్తో. నను చాయస్మా మహాపజ్ఞో, అథ కస్మా మహామోగ్గల్లానతో చిరతరేన సావకపారమిజాణం పాపుణీతి?

పరికమ్మమహాన్తతాయ. యథా హి దుగ్గతమనుస్సా యత్థ కత్థచి గన్తుకామా ఖిప్పమేవ నిక్ఖమన్తి, రాజునం పన హత్తివాహనకప్పనాదిం మహాన్తం పరికమ్మం లద్దుం వట్టతి, ఏవంసమ్మదమిదం వేదితబ్బం.

తం దివసమ్మోవ పన సత్థా వడ్డమానకచ్చాయాయ వేళువనే సావకసన్నిపాతం కత్వా ద్విన్నం ధేరానం అగ్గసావకట్టానం దత్వా పాతిమోక్షం ఉద్దిసి. భిక్షా ఉజ్జాయింసు - “సత్థా ముఖోలోకనేన భిక్షం దేతి, అగ్గసావకట్టానం దదన్తేన నామ పఠమం పబ్బజితానం పశ్చావగ్గియానం దాతుం వట్టతి, ఏతే అనోలోకేన్తేన యసథేరప్పముఖానం పశ్చాపణ్ణాసభిక్షానం దాతుం వట్టతి, ఏతే అనోలోకేన్తేన భద్దవగ్గియానం తింసజనానం, ఏతే అనోలోకేన్తేన ఉరువేలకస్సపాదీనం తేభాతికానం, ఏతే పన ఏత్తకే మహాధేరే పహాయ సబ్బపచ్చా పబ్బజితానం అగ్గసావకట్టానం దదన్తేన ముఖం ఓలోకేత్వా దిన్న”న్తి. సత్థా, “కిం కథేథ, భిక్షవే”తి పుచ్చిత్వా, “ఇదం నామా”తి వుత్తే “నాహం, భిక్షవే, ముఖం ఓలోకేత్వా భిక్షం దేమి, ఏతేసం పన అత్తనా అత్తనా పత్తితపత్తితమేవ దేమి. అజ్ఞాతకోణ్ణమ్మో హి ఏకస్మిం సస్సే నవ వారే అగ్గసస్సదానం దదన్తో అగ్గసావకట్టానం పత్తేత్వా నాదాసి, అగ్గధమ్మం పన అరహత్తం సబ్బపఠమం పటివిజ్ఞితుం పత్తేత్వా అదాసి”తి. “కదా పన భగవా”తి? “సుణిస్సథ, భిక్షవే”తి. “ఆమ, భన్తే”తి, భగవా అతీతం ఆహరి -

భిక్షవే , ఇతో ఏకనపుతికప్పే విపస్సీ నామ భగవా లోకే ఉదపాది. తదా మహాకాళో చూళకాళోతి ద్వేభాతికా కుటుమ్మికా మహాన్తం సాలిక్ఖేత్తం వపాపేసుం. అథేకదివసం చూళకాళో సాలిక్ఖేత్తం గన్త్వా ఏకం సాలిగబ్బం ఫాలేత్వా ఖాది, తం అతిమధురం అహోసి. సో బుద్ధప్పముఖస్స సజ్జస్స సాలిగబ్బదానం దాతుకామో హుత్వా జేట్టభాతికం ఉపసజ్జమిత్వా, “భాతిక, సాలిగబ్బం ఫాలేత్వా బుద్ధానం అనుచ్చవికం కత్వా పచాపేత్వా దానం దేమా”తి ఆహ. “కిం వదేసి, తాత, సాలిగబ్బం ఫాలేత్వా దానం నామ నేవ అతీతే భూతపుబ్బం, న అనాగతేపి భవిస్సతి, మా సస్సం నాసయీ”తి; వుత్తోపి సో పునప్పునం యాచియేవ . అథ నం భాతా, “తేన హి సాలిక్ఖేత్తం ద్వే కోట్టాసే కత్వా మమ కోట్టాసం అనామసిత్వా అత్తనో కోట్టాసే ఖేత్తే యం ఇచ్చసి, తం కరోహి”తి ఆహ. సో “సాధూ”తి ఖేత్తం విభజిత్వా బహూ మనుస్సే హత్తకమ్మం యాచిత్వా సాలిగబ్బం ఫాలేత్వా నిరుదకేన ఖీరేన పచాపేత్వా సప్పిమధుసక్ఖరాదీహి యోజేత్వా బుద్ధప్పముఖస్స భిక్షుసజ్జస్స దానం దత్వా భత్తికిచ్చపరియోసానే - “ఇదం, భన్తే, మమ అగ్గదానం అగ్గధమ్మస్స సబ్బపఠమం పటివేదాయ సంవత్తతూ”తి ఆహ. సత్థా “ఏవం హోతూ”తి అనుమోదనమకాసి.

సో ఖేత్తం గన్త్వా ఓలోకేన్తో సకలక్ఖేత్తం కణ్ణికబద్ధేహి వియ సాలిసీసేహి సశ్చన్నం దిస్వా పశ్చవిధపీతిం పటిలభిత్వా, “లాభా వత మే”తి చిన్తేత్వా పుధుకకాలే పుధుకగ్గం నామ అదాసి, గామవాసీహి సద్ధిం అగ్గసస్సదానం నామ అదాసి, లాయనే లాయనగ్గం, వేణికరణే వేణగ్గం, కలాపాదీసు కలాపగ్గం, ఖలగ్గం, ఖలభణ్ణగ్గం, కోట్టగ్గన్తి. ఏవం ఏకసస్సే నవ వారే అగ్గదానం అదాసి. తస్స సబ్బవారేసు గహితగహితట్టానం పరిపూరి, సస్సం అతిరేకం ఉట్టానసమ్మన్నం అహోసి. ధమ్మో హి నామేస అత్తానం రక్ఖన్తం రక్ఖతి. తేనాహ భగవా -

“ధమ్మో హవే రక్ఖతి ధమ్మచారిం,

ధమ్మో సుచిణ్ణో సుఖమావహాతి;

ఏసానిసంసో ధమ్మే సుచిణ్ణే,

న దుగ్గతిం గచ్ఛతి ధమ్మచారీ”తి. (ధేరగా. 303; జా. ౧.౧౦.౧౦౨) -

“ఏవమేస విపస్నీసమ్మాసమ్ముద్ధకాలే అగ్గధమ్మం పరమం పటివిజ్ఞతుం పత్తేన్తో నవ వారే అగ్గదానాని అదాసి. ఇతో సతసహస్సకప్పమత్తకే పన హంసవతీనగరే పదుముత్తరసమ్ముద్ధకాలేపి సత్తాహం మహాదానం దత్వా తస్స భగవతో పాదమూలే నిపజ్జిత్వా అగ్గధమ్మస్స పరమం పటివిజ్ఞనత్థమేవ పత్తనం రపేసి. ఇతి ఇమినా పత్తితమేవ మయా దిన్నం, నాహం, భిక్షవే, ముఖం ఓలోకేత్వా దేమీ”తి.

“యసకులపుత్తప్పముఖా పశ్చాపజ్ఞాస జనా కిం కమ్మం కరింసు, భన్తే”తి? “ఏతేపి ఏకస్స బుద్ధస్స సన్నికే అరహత్తం పత్తేన్తా బహుం పుజ్జాకమ్మం కత్వా అపరభాగే అనుప్పన్నే బుద్ధే సహాయకా హుత్వా వగ్గబన్ధనేన పుజ్జాని కరోన్తా అనాథమతసరీరాని పటిజగ్గన్తా విచరింసు. తే ఏకదివసం సగబ్బం ఇత్థిం కాలకతం దిస్సా, ‘ఝాపేస్సామా’తి సుసానం హరింసు. తేసు పశ్చా జనే ‘తుమ్హే ఝాపేథా’తి సుసానే రపేత్వా సేసా గామం పవిత్రా. యసదారకో తం మతసరీరం సూలేహి విజ్ఞిత్వా పరివత్తేత్వా పరివత్తేత్వా ఝాపేన్తో అసుభసజ్ఞం పటిలభి, ఇతరేసమ్మి చతున్నం జనానం – ‘పస్సథ, భో, ఇమం సరీరం తత్త తత్త విద్ధంసితచమ్మం, కబరగోరూపం వియ అసుచిం దుగ్గన్ధం పటికూల’న్తి దస్సేసి. తేపి తత్త అసుభసజ్ఞం పటిలభింసు. తే పశ్చాపి జనా గామం గన్తా సేససహాయకానం కథయింసు. యసో పన దారకో గేహం గన్తా మాతాపితూనశ్చ భరియాయ చ కథేసి. తే సబ్బేపి అసుభం భావయింసు. ఇదమేతేసం పుబ్బకమ్మం. తేనేవ యసస్స ఇత్థాగారే సుసానసజ్ఞా ఉప్పజ్జి, తాయ చ ఉపనిస్సయసమ్మత్తియా సబ్బేసమ్మి విసేసాధిగమో నిబ్బత్తి. ఏవం ఇమేపి అత్తనా పత్తితమేవ లభింసు. నాహం ముఖం ఓలోకేత్వా దేమీ”తి.

“భద్దవగ్గియసహాయకా పన కిం కమ్మం కరింసు, భన్తే”తి? “ఏతేపి పుబ్బబుద్ధానం సన్నికే అరహత్తం పత్తేత్వా పుజ్జాని కత్వా అపరభాగే అనుప్పన్నే బుద్ధే తింస ధుత్తా హుత్వా తుణ్ణిలోవాదం సుత్వా సట్టివస్ససహస్సాని పశ్చా సీలాని రక్షింసు. ఏవం ఇమేపి అత్తనా పత్తితమేవ లభింసు. నాహం ముఖం ఓలోకేత్వా దేమీ”తి.

“ఉరువేలకస్సపాదయో పన కిం కమ్మం కరింసు, భన్తే”తి? “తేపి అరహత్తమేవ పత్తేత్వా పుజ్జాని కరింసు. ఇతో హి ద్వేనవుతికప్పే తిస్సో పుస్సోతి ద్వే బుద్ధా ఉప్పజ్జింసు. పుస్సబుద్ధస్స మహిన్తో నామ రాజా పితా అహోసి. తస్మిం పన సమ్మోధిం పత్తే రజ్ఞో కనిట్టపుత్తో పరమఅగ్గసావకో పురోహితపుత్తో దుతియఅగ్గసావకో అహోసి. రాజా సత్థు సన్నికం గన్తా – ‘జేట్టపుత్తో మే బుద్ధో, కనిట్టపుత్తో పరమఅగ్గసావకో, పురోహితపుత్తో దుతియఅగ్గసావకో’తి తే ఓలోకేత్వా, ‘మమేవ బుద్ధో, మమేవ ధమ్మో, మమేవ సజ్ఞో, నమో తస్స భగవతో అరహతో సమ్మాసమ్ముద్ధస్సా’తి తిక్ఖత్తుం ఉదానం ఉదానేత్వా సత్థు పాదమూలే నిపజ్జిత్వా, ‘భన్తే, ఇదాని మే నవుతివస్ససహస్సపరిమాణస్స ఆయుసో కోటియం నిసీదిత్వా నిద్దాయనకాలో వియ అజ్ఞోసం గేహద్వారం అగన్తా యావాహం జీవామి, తావ మే చత్తారో పచ్చయే అధివాసేథా’తి పటిజ్ఞం గహేత్వా నిబద్ధం బుద్ధుపట్టానం కరోతి. రజ్ఞో పన అపరేపి తతో పుత్తా అహేసుం. తేసు జేట్టస్స పశ్చా యోధసతాని పరివారాని, మజ్జిమస్స తీణి, కనిట్టస్స ద్వే. తే ‘మయమ్మి భాతికం భోజేస్సామా’తి పితరం ఓకాసం యాచిత్వా అలభమానా పునపునం యాచన్తాపి అలభిత్వా పచ్చన్తే కుపితే తస్స వూపసమనత్తాయ పేసితా పచ్చన్తం వూపసమేత్వా పితు సన్నికం ఆగమింసు. అథ నే పితా ఆలిజ్ఞిత్వా సీసే చుమ్మిత్వా, ‘వరం వో, తాతా, దేమీ’తి ఆహ.

“తే ‘సాధు దేవా’తి వరం గహితకం కత్వా పున కతిపాహచ్చయేన పితరా ‘గణ్ణథ, తాతా, వర’న్తి వుత్తా, “దేవ, అమ్మాకం అజ్ఞోన కేనచి అత్తో నత్తి, ఇతో పట్టాయ మయం భాతికం భోజేస్సామ, ఇమం నో వరం దేహి”తి ఆహంసు. ‘న దేమి, తాతా’తి. ‘నిచ్చకాలం అదేన్తో సత్త సంవచ్చరాని దేధ, దేవా’తి. ‘న దేమి, తాతా’తి. ‘తేన హి ధ పశ్చా చత్తారి తీణి ద్వే ఏకం సంవచ్చరం

దేధ, దేవా'తి. 'న దేమి, తాతా'తి. 'తేన హి, దేవ, సత్త మాసే దేధా'తి. 'ధ మాసే పజ్జా మాసే చత్తారో మాసే తయో మాసే దేధ, దేవా'తి. 'న దేమి, తాతా'తి. 'హోతు, దేవ, ఏకేకస్స నో ఏకేకం మాసం కత్వా తయో మాసే దేధా'తి. 'సాధు, తాతా, తేన హి తయో మాసే భోజేధా'తి ఆహ. తే తుట్టా రాజానం వద్దిత్వా సకట్టానమేవ గతా. తేసం పన తిణ్ణమ్మి ఏకోవ కోట్టాగారికో, ఏకోవ ఆయుత్తకో, తస్స ద్వాదసనహుతా పురిసపరివారా. తే తే పక్కిసాపేత్వా, 'మయం ఇమం తేమాసం దస సీలాని గహేత్వా ద్వే కాసావాని నివాసేత్వా సత్థారా సహవాసం వసిస్సామ, తుమ్హే ఏత్తకం నామ దానవత్తం గహేత్వా దేవసికం నవుతిసహస్సానం భిక్షానం యోధసహస్సస్స చ సబ్బం ఖాదనీయభోజనీయం పవత్తేయ్యాథ. మయిజ్ఞో ఇతో పట్టాయ న కిజ్ఞి వక్ఖామా'తి వదింసు.

“తే తయోపి జనా పరివారసహస్సం గహేత్వా దస సీలాని సమాదాయ కాసాయవత్థాని నివాసేత్వా విహరేయేవ వసింసు. కోట్టాగారికో చ ఆయుత్తకో చ ఏకతో హుత్వా తిణ్ణం భాతికానం కోట్టాగారేహి వారేన వారేన దానవత్తం గహేత్వా దానం దేన్తి, కమ్మకారానం పన పుత్తా యాగుభత్తాదీనం అత్థాయ రోదన్తి. తే తేసం భిక్షుసజ్జే అనాగతేయేవ యాగుభత్తాదీని దేన్తి. భిక్షుసజ్జస్స భత్తకిద్దావసానే కిజ్ఞి అతిరేకం న భూతపుబ్బం. తే 'అపరభాగే దారకానం దేమా'తి అత్తనాపి గహేత్వా ఖాదింసు. మనుజ్ఞం ఆహారం దిస్సా అధివాసేతుం నాసక్తింసు. తే పన చతురాసీతిసహస్సా అహేసుం. తే సజ్జస్స దిన్నదానవత్తం ఖాదిత్వా కాయస్స భేదా పరం మరణా పేత్తివిసయే నిబ్బత్తింసు. తేభాతికా పన పురిససహస్సీన సద్ధిం కాలం కత్వా దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా దేవలోకా మనుస్సలోకం, మనుస్సలోకా దేవలోకం సంసరంతా ద్వేనవుతికప్పే ఖేపేసుం. 'ఏవం తే తయో భాతరో అరహత్తం పత్థేన్తా తదా కల్యాణకమ్మం కరింసు. తే అత్తనా పత్తితమేవ లభింసు. నాహం ముఖం ఓలోకేత్వా దమ్మి'తి.

తదా పన తేసం ఆయుత్తకో బిమ్మిసారో రాజా అహోసి, కోట్టాగారికో విసాఖో ఉపాసకో. తయో రాజకుమారా తయో జటిలా అహేసుం. తేసం కమ్మకారా తదా పేతేసు నిబ్బత్తిత్వా సుగతిదుగ్గతివసేన సంసరంతా ఇమస్మిం కప్పే చత్తారి బుద్ధంతరాని పేతలోకేయేవ నిబ్బత్తింసు. తే ఇమస్మిం కప్పే సబ్బపరమం ఉప్పన్నం చత్తాలీసవస్ససహస్సాయుకం కకుసన్ధం భగవన్తం ఉపసంజ్ఞమిత్వా, “అమ్మాకం ఆహారం లభనకాలం ఆచిక్ఖథా”తి పుచ్చింసు. సో “మమ తావ కాలే న లభిస్సథ, మమ పచ్చతో మహాపథవియా యోజనమత్తం అభిరుక్ఖాయ కోణాగమనో నామ బుద్ధో ఉప్పజ్జిస్సతి, తం పుచ్చేయ్యాథా”తి ఆహ. తే తత్తకం కాలం ఖేపేత్వా తస్మిం ఉప్పన్నే తం పుచ్చింసు. సోపి “మమ కాలే న లభిస్సథ, మమ పచ్చతో మహాపథవియా యోజనమత్తం అభిరుక్ఖాయ కస్సపో నామ బుద్ధో ఉప్పజ్జిస్సతి, తం పుచ్చేయ్యాథా”తి ఆహ. తే తత్తకం కాలం ఖేపేత్వా తస్మిం ఉప్పన్నే తం పుచ్చింసు. సోపి “మమ కాలే న లభిస్సథ, మమ పన పచ్చతో మహాపథవియా యోజనమత్తం అభిరుక్ఖాయ గోతమో నామ బుద్ధో ఉప్పజ్జిస్సతి, తదా తుమ్మాకం ఇతకో బిమ్మిసారో నామ రాజా భవిస్సతి, సో సత్థు దానం దత్వా తుమ్మాకం పత్తిం పాపేస్సతి, తదా లభిస్సథా”తి ఆహ. తేసం ఏకం బుద్ధంతరం స్వేదివససదిసం అహోసి. తే తథాగతే ఉప్పన్నే బిమ్మిసారరజ్ఞో పరమదివసం దానే దిన్నే పత్తిం అలభిత్వా రత్తిభాగే భేరవసద్ధం కత్వా రజ్ఞో అత్తానం దస్సయింసు. సో పునదివసే వేళువనం గత్వా తథాగతస్స తం పవత్తిం ఆరోచేసి.

సత్థా, “మహారాజ, ఇతో ద్వేనవుతికప్పమత్తకే పుస్సబుద్ధకాలే ఏతే తవ ఇతకా, భిక్షుసజ్జస్స దిన్నదానవత్తం ఖాదిత్వా పేతలోకే నిబ్బత్తిత్వా సంసరంతా కకుసన్ధాదయో బుద్ధే పుచ్చిత్వా తేహి ఇదజ్ఞిదజ్ఞా వుత్తా ఏత్తకం కాలం తవ దానం పచ్చాసీసమానా హియ్యో తయా దానే దిన్నే పత్తిం అలభమానా ఏవమకంసు”తి ఆహ. “కిం పన, భన్తే, ఇదానిపి

దినే లభిస్తున్నా”తి? “ఆమ, మహారాజా”తి. రాజా బుద్ధప్రముఖం భిక్షుసంఘం నిమన్తేత్వా పునదివసే మహాదానం దత్వా, “భన్తే, ఇతో తేసం పేతానం దిబ్బవత్థాని సమ్మజ్జతూ”తి పత్తిం అదాసి, తేసం తథేవ నిబ్బత్తి. పునదివసే నగ్గా హుత్వా అత్తానం దస్సేసుం. రాజా “అజ్ఞ, భన్తే, నగ్గా హుత్వా అత్తానం దస్సేసు”న్తి ఆరోచేసి. “వత్థాని తే న దిన్నాని, మహారాజా”తి. రాజాపి పునదివసే బుద్ధప్రముఖస్స భిక్షుసంఘస్స చీవరదానం దత్వా, “ఇతో తేసం పేతానం దిబ్బవత్థాని హోంతూ”తి పాపేసి. తత్థణ్ణోవ తేసం దిబ్బవత్థాని ఉప్పజ్జింసు. తే పేతత్తభావం విజహిత్వా దిబ్బత్తభావే సణ్ణహింసు. సత్థా అనుమోదనం కరోన్తో “తిరోకుట్టేసు తిట్టన్తీ”తిఆదినా (ఖు. పా. ౭.౧; పే. వ. ౧౪) తిరోకుట్టానుమోదనం అకాసి. అనుమోదనావసానే చతురాసీతియా పాణసహస్సానం ధమ్మాభిసమయో అహోసి. ఇతి సత్థా తేభాతికజటిలానం వత్థుం కథేత్వా ఇమమ్మి ధమ్మదేసనం ఆహరి.

అగ్గసావకా పన, “భన్తే, కిం కరింసూ”తి? “అగ్గసావకభావాయ పత్తనం కరింసు”. ఇతో కప్పసతసహస్సాధికస్స హి కప్పానం అసంఖ్యేయ్యస్స మత్తకే సారిపుత్తో బ్రాహ్మణమహాసాలకులే నిబ్బత్తి, నామేన సరదమాణవో నామ అహోసి. మోగ్గల్లానో గహపతిమహాసాలకులే నిబ్బత్తి, నామేన సిరివడ్డనకుటుమ్మికో నామ అహోసి. తే ఉభోపి సహపంసుకీళకా సహాయకా అహేసుం. తేసు సరదమాణవో పితు అచ్చయేన కుసలన్తకం మహాధనం పటిపజ్జిత్వా ఏకదివసం రహోగతో చిన్తేసి – “అహం ఇథలోకత్తభావమేవ జానామి, నో పరలోకత్తభావం. జాతసత్తానశ్చ మరణం నామ ధువం, మయా ఏకం పబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా మోక్షధమ్మగవేసనం కాతుం వట్టతీ”తి. సో సహాయకం ఉపసంక్కిమిత్వా ఆహ – “సమ్మ సిరివడ్డన, అహం పబ్బజిత్వా మోక్షధమ్మం గవేసిస్సామి, త్వం మయా సద్ధిం పబ్బజితుం సక్కిస్ససి, న సక్కిస్ససి”తి? “న సక్కిస్సామి, సమ్మ, త్వంయేవ పబ్బజాహీ”తి. సో చిన్తేసి – “పరలోకం గచ్ఛన్తో సహాయే వా శాంతిమిత్తే వా గహిత్వా గతో నామ నత్తి, అత్తనా కతం అత్తనేవ హోతీ”తి. తతో రతనకోట్టాగారం వివరాపేత్వా కపణ్ణధికవణిబ్బకయాచకానం మహాదానం దత్వా పబ్బతపాదం పవిసిత్వా ఇసిపబ్బజ్జం పబ్బజి. తస్స ఏకో ద్వే తయోతి ఏవం అనుపబ్బజ్జం పబ్బజితా చతుసత్తతిసహస్సమత్తా జటిలా అహేసుం. సో పశ్చ అభిజ్ఞా, అట్ట చ సమాపత్తియో నిబ్బత్తేత్వా తేసం జటిలానం కసిణపరికమ్మం ఆచిక్కి. తేపి సబ్బే పశ్చ అభిజ్ఞా అట్ట చ సమాపత్తియో నిబ్బత్తేసుం.

తేన సమయేన అనోమదస్సీ నామ సమ్మాసమ్మద్ధో లోకే ఉదపాది. నగరం చన్దవతీ నామ అహోసి, పితా యసవా నామ ఖత్తియో, మాతా యసోధరా నామ దేవీ, బోధి అజ్ఞనరుక్ఖో, నిసభో చ అనోమో చ ద్వే అగ్గసావకా, వరుణో నామ ఉపట్టాకో, సున్దరా చ సుమనా చ ద్వే అగ్గసావికా అహేసుం. ఆయు వస్ససతసహస్సం అహోసి, సరీరం అట్టపశ్చాసహస్సబ్బేధం , సరీరప్పభా ద్వాదసయోజనం ఫరి, భిక్షుసతసహస్సపరివారో అహోసి. సో ఏకదివసం పచ్చాసకాలే మహాకరుణాసమాపత్తితో వుట్టాయ లోకం వోలోకేన్తో సరదతాపసం దిస్సా, “అజ్ఞ మయ్యం సరదతాపసస్సం సన్తికం గతపచ్చయేన ధమ్మదేసనా చ మహతీ భవిస్సతి, సో చ అగ్గసావకత్తానం పత్తేస్సతి, తస్స సహాయకో సిరివడ్డనకుటుమ్మికో దుతియసావకత్తానం, దేసనాపరియోసానే చస్స పరివారా చతుసత్తతిసహస్సమత్తా జటిలా అరహత్తం పాపుణిస్సన్తి, మయా తత్త గన్తుం వట్టతీ”తి అత్తనో పత్తచీవరమాదాయ అజ్ఞం కశ్చి అనామన్తేత్వా సీహో వియ ఏకచరో హుత్వా సరదతాపసస్స అన్తేవాసికేసు ఫలాఫలత్థాయ గతేసు “బుద్ధభావం మే జానాతూ”తి అధిట్టహిత్వా పస్సన్తస్సేవ సరదతాపసస్స ఆకాసతో ఓతరిత్వా పథవియం పతిట్టాసి. సరదతాపసో బుద్ధానుభావశ్చేవ సరీరనిప్పత్తిశ్చస్స దిస్సా లక్ఖణమన్తే సమ్మసిత్వా “ఇమేహి లక్ఖణేహి సమన్నాగతో నామ అగారమజ్ఞే వసన్తో రాజా హోతి చక్కవత్తీ, పబ్బజన్తో లోకే వివట్టచ్చదో సబ్బజ్ఞాబుద్ధో హోతి. అయం పురిసో నిస్సంసయం బుద్ధో”తి జానిత్వా పచ్చగ్గమనం కత్వా పశ్చాపతిట్టితేన

వన్దిత్వా అగ్గాసనం పజ్ఞాపేత్వా అదాసి. నిసీది భగవా పజ్ఞాత్తే అగ్గాసనే. సరదతాపసోపి అత్తనో అనుచ్ఛవికం ఆసనం గహేత్వా ఏకమన్తం నిసీది.

తస్మిం సమయే చతుసత్తతసహస్సజటిలా పణీతపణీతాని ఓజవన్తాని ఫలాఫలాని గహేత్వా ఆచరియస్స సన్తికం సమ్మత్తా బుద్ధానశ్చోవ ఆచరియస్స చ నిసిన్నాసనం ఓలోకేత్వా ఆహంసు - “ఆచరియ , మయం ‘ఇమస్మిం లోకే తుష్ఠేహి మహాంతరో నత్థి’తి విచరామ, అయం పన పురిసో తుష్ఠేహి మహాంతరో మజ్ఞో”తి? “తాతా, కిం వదేధ, సాసపేన సద్ధిం అట్టసట్టియోజనసతసహస్సుబ్బేధం సినేరుం సమం కాతుం ఇచ్ఛధ, సబ్బజ్ఞాబుద్ధేన సద్ధిం మమం ఉపమం మా కరిత్థ పుత్తకా”తి. అథ తే తాపసా, “సచాయం ఇత్తరసత్తో అభవిస్స, అష్టాకం ఆచరియో న ఏవరూపం ఉపమం ఆహరిస్స, యావ మహా వతాయం పురిసో”తి సబ్బేవ పాదేసు నిపతిత్వా సిరసా వన్దింసు. అథ నే ఆచరియో ఆహ - “తాతా, అష్టాకం బుద్ధానం అనుచ్ఛవికో దేయ్యధమ్మో నత్తి, సత్థా చ భిక్షాచారవేలాయం ఇధాగతో, మయం యథాసత్తి యథాబలం దేయ్యధమ్మం దస్సామ, తుష్ఠే యం యం పణీతం ఫలాఫలం, తం తం ఆహరథా”తి ఆహరాపేత్వా హత్థే ధోవిత్వా సయం తథాగతస్స పత్తే పతిట్ఠాపేసి. సత్థారా ఫలాఫలే పటిగ్గహితమత్తే దేవతా దిబ్బోజం పక్కిపింసు. సో తాపసో ఉదకమ్మి సయమేవ పరిస్సావేత్వా అదాసి. తతో భత్తకిచ్చం కత్వా నిసిన్నే సత్థరి సబ్బే అన్తేవాసికే పక్కిసిత్వా సత్థు సన్తికే సారణీయకథం కథేన్తో నిసీది. సత్థా “ద్వే అగ్గసావకా భిక్షుసజ్జేన సద్ధిం ఆగచ్ఛన్తూ”తి చిన్తేసి. తే సత్థు చిత్తం ఇత్వా సతసహస్సఖీణాసవపరివారా ఆగన్తా సత్థారం వన్దిత్వా ఏకమన్తం అట్టంసు.

తతో సరదతాపసో అన్తేవాసికే ఆమన్తేసి - “తాతా, బుద్ధానం నిసిన్నాసనమ్మి నీచం, సమణసతసహస్సానమ్మి ఆసనం నత్తి, అజ్ఞ తుష్ఠేహి ఉళారం బుద్ధసక్కారం కాతుం వట్టతి, పబ్బతపాదతో వణ్ణగన్ధసమ్మన్నాని పుప్పాని ఆహరథా”తి. కథంకాలో పపజ్ఞో వియ హోతి, ఇద్ధిమతో పన ఇద్ధివిసయో అచిన్తేయ్యోతి ముహుత్తమత్తేనేవ తే తాపసా వణ్ణగన్ధసమ్మన్నాని పుప్పాని ఆహరిత్వా బుద్ధానం యోజనప్పమాణం పుప్పాసనం పజ్ఞాపేసుం. ఉభిన్నం అగ్గసావకానం తిగావుతం, సేసభిక్షానం అడ్డయోజనికాదిభేదం, సజ్ఞనవకస్స ఉసభమత్తం అహోసి. “కథం ఏకస్మిం అస్సమపదే తావ మహాన్తాని ఆసనాని పజ్ఞాత్తానీ”తి న చిన్తేతబ్బం. ఇద్ధివిసయో హేస. ఏవం పజ్ఞాత్తేసు ఆసనేసు సరదతాపసో తథాగతస్స పురతో అజ్ఞాలిం పగ్గయ్థు రితో, “భన్తే, మయ్థుం దీఘరత్తం హితాయ సుఖాయ ఇమం పుప్పాసనం అభిరుహథా”తి ఆహ. తేన వుత్తం -

“నానాపుప్పజ్ఞా గన్ధజ్ఞా, సమ్మాదేత్వాన ఏకతో;
పుప్పాసనం పజ్ఞాపేత్వా, ఇదం వచనమబ్రవి.

“ఇదం మే ఆసనం వీర, పజ్ఞాత్తం తవనుచ్ఛవిం;
మమ చిత్తం పసాదేన్తో, నిసీద పుప్పమాసనే.

“సత్తరత్తన్దివం బుద్ధో, నిసీది పుప్పమాసనే;
మమ చిత్తం పసాదేత్వా, హాసయిత్వా సదేవకే”తి.

ఏవం నిసిన్నే సత్థరి ద్వే అగ్గసావకా సేసభిక్షా చ అత్తనో అత్తనో పత్తాసనే నిసీదింసు. సరదతాపసో మహాన్తం పుప్పచ్ఛత్తం గహేత్వా తథాగతస్స మత్తకే ధారేన్తో అట్ఠాసి. సత్థా “జటిలానం అయం సక్కారో మహప్పలో హోతూ”తి

నిరోధసమాపత్తిం సమాపజ్ఞి. సత్తు సమాపత్తిం సమాపన్నభావం ఇత్వా ద్వే అగ్గసావకాపి సేసభిక్షాపి సమాపత్తిం సమాపజ్ఞింసు. తథాగతే సత్తాహం నిరోధసమాపత్తిం సమాపజ్ఞిత్వా నిసిన్నే అన్తేవాసికా భిక్షాచారకాలే సమ్మత్తే వనమూలఫలాఫలం పరిభుజ్ఞేత్వా సేసకాలే బుద్ధానం అజ్ఞాలిం పగ్గయ్య తిట్టన్తి. సరదతాపసో పన భిక్షాచారమ్మి అగన్త్వా పుప్పచ్చత్తం ధారయమానోవ సత్తాహం పీతిసుఖేన వీతినామేసి. సత్తా నిరోధతో వుట్టాయ దక్కిణపస్సే నిసిన్నం పఠమఅగ్గసావకం నిసభత్థేరం ఆమన్తేసి - “నిసభ, సక్కారకారకానం తాపసానం పుప్పాసనానుమోదనం కరోహి”తి. థేరో చక్కువత్తిరణ్ణో సన్తికా పటిలద్దమహాలాభో మహాయోధో వియ తుట్టమానసో సావకపారమిజ్ఞాణే రత్వా పుప్పాసనానుమోదనం ఆరభి. తస్స దేసనావసానే దుతియసావకం ఆమన్తేసి - “త్వమ్మి భిక్షు ధమ్మం దేసేహి”తి. అనోమత్థేరో తేపిటకం బుద్ధవచనం సమ్మసిత్వా ధమ్మం కథేసి. ద్విన్నం అగ్గసావకానం దేసనాయ ఏకస్సాపి అభిసమయో నాహోసి. అథ సత్తా అపరిమాణే బుద్ధవిసయే రత్వా ధమ్మదేసనం ఆరభి. దేసనాపరియోసానే రపేత్వా సరదతాపసం సబ్బేపి చతుసత్తతిసహస్సజటిలా అరహత్తం పాపుణింసు, సత్తా “ఏథ, భిక్షవో”తి హత్థం పసారేసి. తేసం తావదేవ కేసమస్సూని అన్తరథాయంసు, అట్టపరిక్ఖారా కాయే పటిముక్కావ అహేసుం.

సరదతాపసో “కస్మా అరహత్తం న పత్తో”తి? విక్కిత్తచిత్తత్తా. సో కిర బుద్ధానం దుతియాసనే నిసీదిత్వా సావకపారమిజ్ఞాణే రత్వా ధమ్మం దేసయతో అగ్గసావకస్స ధమ్మదేసనం సోతుం ఆరద్ధకాలతో పట్టాయ, “అహో వత్తాహమ్మి అనాగతే ఉప్పజ్జనకబుద్ధస్స సాసనే ఇమినా సావకేన పటిలద్దధురం లభేయ్య”న్తి చిత్తం ఉప్పాదేసి. సో తేన పరివితక్కేన మగ్గఫలపటివేధం కాతుం నాసక్తి. తథాగతం పన వన్దిత్వా సమ్మఖే రత్వా ఆహ - “భన్తే, తుమ్హాకం అనన్తరాసనే నిసిన్నో భిక్షు తుమ్హాకం సాసనే కో నామ హోతీ”తి? “మయా పవత్తితం ధమ్మచక్కుం అనుపవత్తేన్తో సావకపారమిజ్ఞాణస్స కోటిప్పత్తో సోళస పజ్ఞా పటివిజ్ఞిత్వా రితో మయ్యం సాసనే అగ్గసావకో నిసభో నామ ఏసో”తి. “భన్తే, య్వాయం మయా సత్తాహం పుప్పచ్చత్తం ధారేన్తేన సక్కారో కతో, అహం ఇమస్స ఫలేన అజ్ఞం సక్కుత్తం వా బ్రహ్మత్తం వా న పత్థేమి, అనాగతే పన అయం నిసభత్థేరో వియ ఏకస్స బుద్ధస్స అగ్గసావకో భవేయ్య”న్తి పత్తనం అకాసిన్తి. సత్తా “సమజ్ఞిస్సతి ను ఖో ఇమస్స పురిసస్స పత్తనా”తి అనాగతంసజ్ఞాణం పేసేత్వా ఓలోకేన్తో కప్పసతసహస్సాధికం ఏకం అసఙ్ఖేయ్యం అతిక్కుమిత్వా సమిజ్ఞసభావం అద్దస. దిస్సాన సరదతాపసం ఆహ - “న తే అయం పత్తనా మోఘా భవిస్సతి, అనాగతే పన కప్పసతసహస్సాధికం ఏకం అసఙ్ఖేయ్యం అతిక్కుమిత్వా గోతమో నామ బుద్ధో ఉప్పజ్జిస్సతి, తస్స మాతా మహామాయా నామ దేవీ భవిస్సతి, పితా సుద్ధోదనో నామ మహారాజా, పుత్తో రాహులో నామ, ఉపట్టాకో ఆనన్దో నామ, దుతియఅగ్గసావకో మోగ్గల్లానో నామ, త్వం పనస్స పఠమఅగ్గసావకో ధమ్మసేనాపతి సారిపుత్తో నామ భవిస్ససీ”తి. ఏవం తాపసం బ్యాకరిత్వా ధమ్మకథం కథేత్వా భిక్షుసజ్ఞపరిపుతో ఆకాసం పక్ఖన్తి.

సరదతాపసోపి అన్తేవాసికత్థేరానం సన్తికం గన్త్వా సహాయకస్స సిరివడ్డనకుటుమ్మికస్స సాసనం పేసేసి, “భన్తే, మమ సహాయకస్స వదేథ, సహాయకేన తే సరదతాపసేన అనోమదస్సీబుద్ధస్స పాదమూలే అనాగతే ఉప్పజ్జనకస్స గోతమబుద్ధస్స సాసనే పఠమఅగ్గసావకత్థానం పత్తితం, త్వం దుతియఅగ్గసావకత్థానం పత్థేహి”తి. ఏవణ్చ పన వత్వా థేరోహి పురేతరమేవ ఏకపస్సేన గన్త్వా సిరివడ్డనస్స నివేసనద్వారే అట్టాసి. సిరివడ్డనో “చిరస్సం వత మే అయ్యో ఆగతో”తి ఆసనే నిసీదాపేత్వా అత్తనా నీదాసనే నిసిన్నో, “అన్తేవాసికపరిసా పన వో, భన్తే, న పజ్ఞాయతీ”తి పుచ్చి. “ఆమ, సమ్మ, అమ్మాకం అస్సమం అనోమదస్సీ బుద్ధో ఆగతో, మయం తస్స అత్తనో బలేన సక్కారం అకరిమ్మా, సత్తా సబ్బేసం ధమ్మం దేసేసి, దేసనాపరియోసానే రపేత్వా మం సేసా అరహత్తం పత్తా పబ్బజింసు. అహం సత్తు పఠమఅగ్గసావకం నిసభత్థేరం

దిస్వా అనాగతే ఉప్పజ్జనకస్స గోతమబుద్ధస్స నామ సాసనే పరమఅగ్గసావకట్టానం పత్తేసిం, త్వమ్మి తస్స సాసనే దుతియఅగ్గసావకట్టానం పత్తేహి”తి. “మయ్ఘం బుద్ధేహి సద్ధిం పరిచయో నత్తి, భన్తే”తి. “బుద్ధేహి సద్ధిం కథనం మయ్ఘం భారో హోతు, త్వం మహంతం సక్కారం సజ్జేహి”తి.

సిరివడ్డనో తస్స వచనం సుత్వా అత్తనో నివేసనద్వారే రాజమానేన అట్టకరీసమత్తం తానం సమతలం కారేత్వా వాలుకం ఓకిరాపేత్వా లాజపఞ్చమానిపుష్పాని వికిరాపేత్వా నీలుప్పలచ్చదనం మణ్డపం కారేత్వా బుద్ధాసనం పఞ్ణాపేత్వా సేసభిక్ఖూనమ్మి ఆసనాని పటియాదేత్వా మహంతం సక్కారసమ్మానం సజ్జేత్వా బుద్ధానం నిమంతనత్తాయ సరదతాపసస్స సఞ్ఞం అదాసి. తాపసో బుద్ధప్పముఖం భిక్ఖుసజ్ఞం గహేత్వా తస్స నివేసనం అగమాసి. సిరివడ్డనోపి పచ్చుగ్గమనం కత్వా తథాగతస్స హత్థతో పత్తం గహేత్వా మణ్డపం పవేసేత్వా పఞ్ణాత్తాసనేసు నిసిన్నస్స బుద్ధప్పముఖస్స భిక్ఖుసజ్ఞస్స దక్ఖిణోదకం దత్వా పణీతేన భోజనేన పరివిసిత్వా భత్తకిచ్చపరియోసానే బుద్ధప్పముఖం భిక్ఖుసజ్ఞం మహారహేహి వత్తేహి అచ్చాదేత్వా, “భన్తే, నాయం ఆరబ్బో అప్పమత్తకట్టానత్తాయ, ఇమినావ నియామేన సత్తాహం అనుకమ్మం కరోథా”తి ఆహ. సత్తా అధివాసేసి. సో తేనేవ నియామేన సత్తాహం మహదానం పవత్తేత్వా భగవంతం వన్దిత్వా అజ్ఞలిం పగ్గయ్ఘ రితో ఆహ – “భన్తే, మమ సహాయో సరదతాపసో యస్స సత్తుస్స పరమఅగ్గసావకో భవేయ్య”న్తి పత్తేసి, అహమ్మి “తస్సేవ దుతియఅగ్గసావకో భవేయ్య”న్తి పత్తేమీతి.

సత్తా అనాగతం ఓలోకేత్వా తస్స పత్తనాయ సమిజ్జనభావం దిస్వా బ్యాకాసి – “త్వం ఇతో కప్పసతసహస్సాధికం అసఙ్ఖ్యేయ్యం అతిక్కుమిత్వా గోతమబుద్ధస్స దుతియఅగ్గసావకో భవిస్ససీ”తి. బుద్ధానం బ్యాకరణం సుత్వా సిరివడ్డనో హట్టపహట్టో అహోసి. సత్తాపి భత్తానుమోదనం కత్వా సపరివారో విహారమేవ గతో. “అయం, భిక్ఖవే, మమ పుత్తేహి తదా పత్తితపత్తనా. తే యథాపత్తితమేవ లభింసు. నాహం ముఖం ఓలోకేత్వా దేమీ”తి.

ఏవం పుత్తే ద్వే అగ్గసావకా భగవంతం వన్దిత్వా, “భన్తే, మయం అగారియభూతా సమానా గిరగ్గసమజ్ఞం దస్సనాయ గతా”తి యావ అస్సజిత్తేరస్స సన్తికా సోతాపత్తిఫలపటివేధా సబ్బం పచ్చుప్పన్నవత్తుం కథేత్వా, “తే మయం, భన్తే, ఆచరియస్స సఞ్చయస్స సన్తికం గత్వా తం తుమ్హాకం పాదమూలే ఆనేతుకామా తస్స లద్ధియా నిస్సారభావం కథేత్వా ఇథాగమనే ఆనిసంసం కథయిమ్మా. సో ఇదాని మయ్ఘం అన్తేవాసికవాసో నామ చాటియా ఉదఞ్చనభావప్పత్తిసదిసో, న సక్ఖిస్సామి అన్తేవాసివాసం వసితు”న్తి వత్వా, “ఆచరియ, ఇదాని మహాజనో గన్ధమాలాదిహత్తో గత్వా సత్తారమేవ పూజేస్సతి, తుమ్హే కథం భవిస్సథా”తి పుత్తే “కిం పన ఇమస్మిం లోకే పణ్ణితా బహూ, ఉదాహు దన్ధా”తి? “దన్ధా”తి కథితే “తేన హి పణ్ణితా పణ్ణితస్స సమణస్స గోతమస్స సన్తికం గమిస్సన్తి, దన్ధా దన్ధస్స మమ సన్తికం ఆగమిస్సన్తి, గచ్చథ తుమ్హే”తి వత్వా “ఆగన్తుం న ఇచ్చి, భన్తే”తి. తం సుత్వా సత్తా, “భిక్ఖవే, సఞ్చాయో అత్తనో మిచ్చాదిట్టితాయ అసారం సారోతి, సారఞ్చ అసారోతి గణ్ఠి. తుమ్హే పన అత్తనో పణ్ణితతాయ సారఞ్చ సారతో, అసారఞ్చ అసారతో ఇత్వా అసారం పహాయ సారమేవ గణ్ఠిత్తా”తి వత్వా ఇమా గాథా అభాసి –

౧౧. “అసారే సారమతిసో, సారే చాసారదస్సిసో;

తే సారం నాధిగచ్ఛన్తి, మిచ్చాసజ్కప్పగోచరా.

౧౨. “సారఞ్చ సారతో ఇత్వా, అసారఞ్చ అసారతో;

తే సారం అధిగచ్ఛన్తి, సమ్మాసజ్జప్పగోచరా”తి.

తత్త అసారే సారమతితోతి చత్తారో పచ్చయా, దసవత్తుకా మిచ్ఛాదిట్టి, తస్సా ఉపనిస్సయభూతా ధమ్మదేసనాతి అయం అసారో నామ, తస్మిం సారదిట్టితోతి అత్తో. సారే చాసారదస్సినోతి దసవత్తుకా సమ్మాదిట్టి, తస్సా ఉపనిస్సయభూతా ధమ్మదేసనాతి అయం సారో నామ, తస్మిం “నాయం సారో”తి అసారదస్సినో. తే సారన్తి తే పన తం మిచ్ఛాదిట్టిగ్గహణం గహేత్వా రితా కామవిత్కాదీనం వసేన మిచ్ఛాసజ్జప్పగోచరా హుత్వా సీలసారం, సమాధిసారం, పజ్ఞాసారం, విముత్తిసారం, విముత్తిజ్ఞాణదస్సనసారం, “పరమత్తసారం, నిబ్బానజ్ఞా నాధిగచ్ఛ”న్తి. సారజ్ఞాతి తమేవ సీలసారాదిసారం “సారో నామాయ”న్తి, వుత్తప్పకారజ్ఞా అసారం “అసారో అయ”న్తి ఇత్వా. తే సారన్తి తే పణ్ణితా ఏవం సమ్మాదస్సనం గహేత్వా రితా నేక్ఖమ్మసజ్జప్పాదీనం వసేన సమ్మాసజ్జప్పగోచరా హుత్వా తం వుత్తప్పకారం సారం అధిగచ్ఛన్తితి.

గాథాపరియాసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసు. సన్నిపతితానం సాత్త్వికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

సారిపుత్తత్తేరవత్తు అట్టమం.

౯. నన్దత్తేరవత్తు

యథా అగారన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో ఆయస్మన్తం నన్దం ఆరబ్బ కథేసి.

సత్థా హి పవత్తితవరధమ్మచక్కో రాజగహం గన్త్వా వేళువనే విహరన్తో - “పుత్తం మే ఆనేత్వా దస్సేథా”తి సుద్ధోదనమహారాజేన పేసితానం సహస్ససహస్సపరివారానం దసన్నం దూతానం సబ్బపచ్చతో గన్త్వా అరహత్తప్పత్తేన కాళుదాయిత్తేరేన గమనకాలం ఇత్వా మగ్గవణ్ణం వణ్ణేత్వా వీసతిసహస్సఖీణాసవపరివృతో కపిలపురం నీతో జౌతిసమాగమే పోక్ఖరవస్సం అత్తుప్పత్తిం కత్వా వేస్సన్తరజాతకం (జా. ౨.౨౨.౧౬౨౫ ఆదయో) కథేత్వా పునదివసే పిణ్ణాయ పవిట్తో, “ఉత్తిట్ఠే నప్పమజ్జేయ్యా”తి (ధ. ప. ౧౬౮) గాథాయ పితరం సోతాపత్తిఫలే పతిట్ఠాపేత్వా, “ధమ్మజ్ఞారే”తి (ధ. ప. ౧౬౯) గాథాయ మహాపజాపతిం సోతాపత్తిఫలే, రాజానజ్ఞా సకదాగామిఫలే పతిట్ఠాపేసి. భత్తకిచ్ఛావసానే పన రాహులమాతుగుణకథం నిస్సాయ చన్దకిన్నరీజాతకం (జా. ౧.౧౪.౧౮ ఆదయో) కథేత్వా తతో తతియదివసే నన్దకుమారస్స అభిసేకగేహప్పవేసనవివాహమగ్గలేసు పవత్తమానేసు పిణ్ణాయ పవిసిత్వా నన్దకుమారస్స హత్థే పత్తం దత్వా మగ్గలం వత్వా ఉట్టాయాసనా పక్కమన్తో నన్దకుమారస్స హత్థతో పత్తం న గణ్ఠి. సోపి తథాగతగారవేన “పత్తం వో, భన్తే, గణ్ఠాథా”తి వత్తుం నాసక్తి. ఏవం పన చిన్తేసి - “సోపానసీసే పత్తం గణ్ఠిస్సతీ”తి. సత్థా తస్మిమ్మి రానే న గణ్ఠి. ఇతరో “సోపానపాదమూలే గణ్ఠిస్సతీ”తి చిన్తేసి. సత్థా తత్థాపి న గణ్ఠి. ఇతరో “రాజభగ్గణే గణ్ఠిస్సతీ”తి చిన్తేసి. సత్థా తత్థాపి న గణ్ఠి. కుమారో నివత్తితుకామో అరుచియా గచ్ఛన్తో సత్థుగారవేన “పత్తం గణ్ఠాథా”తి వత్తుం న సక్కోతి. “ఇథ గణ్ఠిస్సతి, ఏత్థ గణ్ఠిస్సతీ”తి చిన్తేన్తో గచ్ఛతి.

తస్మిం ఖణే అజ్ఞా ఇత్థియో తం దిస్సా జనపదకల్యాణియా ఆచిక్ఖింసు - “అయ్యే, భగవా నన్దకుమారం గహేత్వా గతో, తుష్ఠేహి తం వినా కరిస్సతీ”తి. సా ఉదకబిన్దూహి పగ్గరచ్చేహేవ అడ్డుల్లిఖితేహి కేసేహి వేగేన గన్త్వా, “తువటం ఖో, అయ్యపుత్త, ఆగచ్ఛేయ్యాసీ”తి ఆహ. తం తస్సా వచనం తస్స హదయే తిరియం పతిత్వా వియ రితం. సత్థాపిస్స హత్థతో

పత్తం అగ్గణ్ణిత్వావ తం విహారం నేత్వా, “పబ్బజిస్ససి నన్దా”తిఆహ. సో బుద్ధగారవేన “న పబ్బజిస్సామీ”తి అవత్వా, “ఆమ, పబ్బజిస్సామీ”తి ఆహ. సత్థా “తేన హి నన్దం పబ్బాజేధా”తి ఆహ. సత్థా కపిలపురం గన్త్యా తతియదివసే నన్దం పబ్బాజేసి.

సత్తమే దివసే రాహులమాతా కుమారం అలబ్ధురిత్వా భగవతో సన్తికం పేసేసి - “పస్స, తాత, ఏతం వీసతిసహస్ససమణపరిపుతం సువణ్ణవణ్ణం బ్రహ్మరూపివణ్ణం సమణం, అయం తే పితా, ఏతస్స మహన్తా నిధికుమ్మియో అహీసుం. త్యాస్స నిక్ఖమనతో పట్టాయ న పస్సామ, గచ్ఛ నం దాయజ్ఞం యాచస్సు - ‘అహం , తాత, కుమారో, అభిసేకం పత్వా చక్రవర్తి భవిస్సామి, ధనేన మే అత్తో, ధనం మే దేహి. సామికో హి పుత్తో పితుసంతకస్సా””తి. కుమారో భగవతో సన్తికం గన్త్యావ పితుసినేహం పటిలభిత్వా హట్టచిత్తో “సుఖా తే, సమణ, ఛాయా”తి వత్వా అజ్ఞమ్మి బహుం అత్తనో అనురూపం వదన్తో అట్టాసి. భగవా కతభత్తకిచ్చో అనుమోదనం కత్వా ఉట్టాయాసనా పక్కామి. కుమారోపి “దాయజ్ఞం మే, సమణ, దేహి, దాయజ్ఞం మే, సమణ, దేహి”తి భగవన్తం అనుబద్ధి. భగవాపి కుమారం న నివత్తాపేసి. పరిజనోపి భగవతా సద్ధిం గచ్ఛన్తం నివత్తేతుం నాసక్తి. ఇతి సో భగవతా సద్ధిం ఆరామమేవ అగమాసి.

తతో భగవా చిన్తేసి - “యం అయం పితుసంతకం ధనం ఇచ్చతి, తం వట్టానుగతం సవిఘాతం, హన్దస్స బోధితలే పటిలద్ధం సత్తవిధం అరియధనం దేమి, లోకుత్తరదాయజ్ఞస్స నం సామికం కరోమీ”తి. అథ ఖో భగవా ఆయస్మన్తం సారిపుత్తం ఆమన్తేసి - “తేన హి త్వం, సారిపుత్త, రాహులకుమారం పబ్బాజేహి”తి. థేరో కుమారం పబ్బాజేసి. పబ్బజితే చ పన కుమారే రజ్ఞో అధిమత్తం దుక్ఖం ఉప్పజ్జి. తం అధివాసేతుం అసక్కోన్తో భగవతో నివేదేత్వా, “సాధు, భన్తే, అయ్యా, మాతాపితూహి అననుజ్ఞాతం పుత్తం న పబ్బాజేయ్యు”న్తి వరం యాచి. భగవా తస్స తం వరం దత్వా పునేకదివసం రాజనివేసనే కతపాతరాసో ఏకమన్తం నిసిన్నేన రజ్ఞా, “భన్తే, తుష్టాకం దుక్కరకారికకాలే ఏకా దేవతా మం ఉపసజ్జమిత్వా, ‘పుత్తో తే కాలకతో”తి ఆహ. అహం తస్సా వచనం అసద్దహన్తో ‘న మయ్యం పుత్తో బోధిం అప్పత్వా కాలం కరోతీతి పటిక్ఖిపి”న్తి వుత్తే - “ఇదాని కిం సద్దహిస్సథ, పుట్టేపి అట్టికాని దస్సేత్వా, ‘పుత్తో తే మతో”తి వుత్తే న సద్దహిత్వా”తి ఇమిస్సా అత్తుప్పత్తియా మహాధమ్మపాలజాతకం (జా. ౧.౧౦.౯౨ ఆదయో) కథేసి. గాథాపరియోసానే రాజా అనాగామిఫలే పతిట్టహి. ఇతి భగవా పితరం తీసు ఫలేసు పతిట్టాపేత్వా భిక్షుసంఘపరిపుతో పునదేవ రాజగహం గన్త్యా తతో అనాధపిణ్డికేన సావత్తిం ఆగమనత్థాయ గహితపటిఞ్ఞో నిట్టితే జేతవనే విహారే తత్థ గన్త్యా వాసం కప్పేసి.

ఏవం సత్థరి జేతవనే విహరన్తే ఆయస్మా నన్దో ఉక్కణ్ణిత్వా భిక్షానం ఏతమత్తం ఆరోచేసి - “అనభిరతో అహం, ఆవుసో, బ్రహ్మచరియం చరామి, న సక్కోమి బ్రహ్మచరియం సన్ధారేతుం, సిక్ఖం పచ్చక్ఖాయ హీనాయావత్తిస్సామీ”తి. భగవా తం పవత్తిం సుత్వా ఆయస్మన్తం నన్దం పక్కోసాపేత్వా ఏతదవోచ - “సచ్ఛం కిర త్వం, నన్ద, సమ్మహులానం భిక్షానం ఏవం ఆరోచేసి - ‘అనభిరతో, ఆవుసో, బ్రహ్మచరియం చరామి, న సక్కోమి బ్రహ్మచరియం సన్ధారేతుం, సిక్ఖం పచ్చక్ఖాయ హీనాయావత్తిస్సామీ”తి? “ఏవం, భన్తే”తి. “కిస్స పన త్వం, నన్ద, అనభిరతో బ్రహ్మచరియం చరసి, న సక్కోసి బ్రహ్మచరియం సన్ధారేతుం, సిక్ఖం పచ్చక్ఖాయ హీనాయావత్తిస్సామీ”తి? “సాకియానీ మం, భన్తే, జనపదకల్యాణీ ఘరా నిక్ఖమన్తస్స అడ్డుల్లిఖితేహి కేసేహి అపలోకేత్వా మం ఏతదవోచ - ‘తువటం ఖో, అయ్యపుత్త, ఆగచ్ఛేయ్యాసీ”తి, సో ఖో అహం, భన్తే, తం అనుస్సరమానో అనభిరతో బ్రహ్మచరియం చరామి, న సక్కోమి బ్రహ్మచరియం సన్ధారేతుం, సిక్ఖం పచ్చక్ఖాయ హీనాయావత్తిస్సామీ”తి.

అధ ఖో భగవా ఆయస్మంతం నన్దం బాహాయం గహేత్వా ఇద్ధిబలేన తావతింసదేవలోకం ఆనేన్తో అన్తరామగ్గే ఏకస్మిం ఝూమక్ఖేత్తే ఝూమఖాణుకే నిసిన్నం చిన్నకణ్ణనాసనజ్ఞట్టం ఏకం పలుట్టమక్కటిం దస్సేత్వా తావతింసభవనే సక్కస్స దేవరజ్ఞో ఉపట్టానం ఆగతాని కకుటపాదాని పఞ్చ అచ్చరాసతాని దస్సేసి. కకుటపాదానీతి రత్తవణ్ణతాయ పారేవతపాదసదిసపాదాని. దస్సేత్వా చ పనాహ - “తం కిం మజ్ఞాసి, నన్ద, కతమా ను ఖో అభిరూపతరా వా దస్సనీయతరా వా పాసాదికతరా వా సాకియానీ వా జనపదకల్యాణీ, ఇమాని వా పఞ్చ అచ్చరాసతాని కకుటపాదానీ”తి? తం సుత్వా ఆహ - “సేయ్యథాపి సా, భన్తే, చిన్నకణ్ణనాసనజ్ఞట్టా పలుట్టమక్కటి, ఏవమేవ ఖో, భన్తే, సాకియానీ జనపదకల్యాణీ, ఇమేసం పఞ్చన్నం అచ్చరాసతానం ఉపనిధాయ సజ్ఞ్యమ్మి న ఉపేతి, కలమ్మి న ఉపేతి, కలభాగమ్మి న ఉపేతి. అధ ఖో ఇమానేవ పఞ్చ అచ్చరాసతాని అభిరూపతరాని చేవ దస్సనీయతరాని చ పాసాదికతరాని చా”తి. “అభిరమ, నన్ద, అభిరమ, నన్ద, అహం తే పాటిభోగో పఞ్చన్నం అచ్చరాసతానం పటిలాభాయ కకుటపాదాన”న్తి. “సచే మే, భన్తే భగవా, పాటిభోగో పఞ్చన్నం అచ్చరాసతానం పటిలాభాయ కకుటపాదానం, అభిరమిస్సామహం, భన్తే, భగవతి బ్రహ్మచరియే”తి.

అధ ఖో భగవా ఆయస్మంతం నన్దం గహేత్వా తత్త అన్తరహితో జేతవనేయేవ పాతురహోసి. అస్సోసుం ఖో భిక్షూ, “ఆయస్మా కిర నన్దో భగవతో భాతా మాతుచ్చాపుత్తో అచ్చరానం హేతు బ్రహ్మచరియం చరతి. భగవా కిరస్స పాటిభోగో పఞ్చన్నం అచ్చరాసతానం పటిలాభాయ కకుటపాదాన”న్తి. అధ ఖో ఆయస్మతో నన్దస్స సహాయకా భిక్షూ ఆయస్మంతం నన్దం భతకవాదేన చ ఉపక్కితకవాదేన చ సముదాచరన్తి, “భతకో కిరాయస్మా నన్దో, ఉపక్కితకో కిరాయస్మా నన్దో, అచ్చరానం హేతు బ్రహ్మచరియం చరతి. భగవా కిరస్స పాటిభోగో పఞ్చన్నం అచ్చరాసతానం పటిలాభాయ కకుటపాదాన”న్తి. అధ ఖో ఆయస్మా నన్దో సహాయకానం భిక్షూనం భతకవాదేన చ ఉపక్కితకవాదేన చ అట్టియమానో హరాయమానో జిగుచ్చమానో ఏకో వూపకట్టో అప్పమత్తో ఆతాపీ పహితత్తో విహరన్తో న చిరస్సేవ యస్సణ్ణాయ కులపుత్తా సమ్మదేవ అగారస్మా అనగారియం పబ్బజన్తి, తదనుత్తరం బ్రహ్మచరియపరియోసానం దిట్టేవ ధమ్మే సయం అభిజ్ఞా సచ్చికత్వా ఉపసమ్మజ్జ విహాసి, “ఖీణా జాతి, వుసితం బ్రహ్మచరియం, కతం కరణీయం, నాపరం ఇత్థత్తాయా”తి అబ్బజ్ఞాసి. అజ్ఞాతరో చ ఖో పనాయస్మా నన్దో అరహతం అహోసి.

అధేకా దేవతా రత్తిభాగే సకలం జేతవనం ఓభాసేత్వా సత్తారం ఉపసక్కుమిత్వా వన్దిత్వా ఆరోచేసి - “ఆయస్మా, భన్తే, నన్దో భగవతో భాతా మాతుచ్చాపుత్తో ఆసవానం ఖయా అనాసవం చేతోవిముత్తిం పజ్ఞావిముత్తిం దిట్టేవ ధమ్మే సయం అభిజ్ఞా సచ్చికత్వా ఉపసమ్మజ్జ విహరతీ”తి. భగవతోపి ఖో ఇాణం ఉదపాది “నన్దో ఆసవానం ఖయా అనాసవం చేతోవిముత్తిం పజ్ఞావిముత్తిం దిట్టేవ ధమ్మే సయం అభిజ్ఞా సచ్చికత్వా ఉపసమ్మజ్జ విహరతీ”తి. సోపాయస్మా నన్దో తస్సా రత్తియా అచ్చయేన భగవన్తం ఉపసక్కుమిత్వా వన్దిత్వా ఏతదవోచ - “యం మే, భన్తే, భగవా పాటిభోగో పఞ్చన్నం అచ్చరాసతానం పటిలాభాయ కకుటపాదానం, ముజ్ఞామహం, భన్తే, భగవన్తం ఏతస్మా పటిస్సవా”తి. “మయాపి ఖో తే, నన్ద, చేతసా చేతో పరిచ్చ విదిత్తో ‘నన్దో ఆసవానం ఖయా అనాసవం చేతోవిముత్తిం పజ్ఞావిముత్తిం దిట్టేవ ధమ్మే సయం అభిజ్ఞా సచ్చికత్వా ఉపసమ్మజ్జ విహరతీ’తి. దేవతాపి మే ఏతమత్థం ఆరోచేసి - ‘ఆయస్మా, భన్తే, నన్దో ఆసవానం ఖయా అనాసవం చేతోవిముత్తిం పజ్ఞావిముత్తిం దిట్టేవ ధమ్మే సయం అభిజ్ఞా సచ్చికత్వా ఉపసమ్మజ్జ విహరతీ’తి. యదేవ ఖో తే, నన్ద, అనుపాదాయ ఆసవేహ చిత్తం విముత్తం, అథాహం ముత్తో ఏతస్మా పటిస్సవా”తి. అధ ఖో భగవా ఏతమత్థం విదిత్వా తాయం వేలాయం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి -

“యస్య నిత్తిణ్ణో పజ్జో, మద్దితో కామకణ్ఠకో;

మోహాక్ఖయం అనుప్పత్తో, సుఖదుక్ఖేసు న వేధతీ స భిక్ఖూ”తి. (ఉడా. ౨౨);

అధేకదివసం భిక్ఖూ తం ఆయస్మింతం నంతం పుచ్చింసు - “ఆవుసో నన్ద, పుట్టే త్వం ‘ఉక్కణ్ణితోమీ’తి వదేసి, ఇదాని తే కథ”న్తి? “నత్తి మే, ఆవుసో, గిహిభావాయ ఆలయో”తి. తం సుత్వా భిక్ఖూ - “అభూతం ఆయస్మా నన్దో కథేతి, అణ్ఠం బ్యాకరోతి, అతీతదివసేసు ‘ఉక్కణ్ణితోమ్మ’తి వత్వా ఇదాని ‘నత్తి మే గిహిభావాయ ఆలయో’తి కథేతి”తి గన్త్యా భగవతో ఏతమత్తం ఆరోచేసుం. భగవా “భిక్ఖవే, అతీతదివసేసు నన్దస్య అత్తభావో దుచ్చన్నగేహసదిసో అహోసి, ఇదాని సుచ్చన్నగేహసదిసో జాతో. అయణ్ఠో దిబ్బచ్చరానం దిట్టకాలతో పట్టాయ పబ్బజితకిచ్చస్స మత్తకం పాపేతుం వాయమన్తో తం కిచ్చం పత్తో”తి వత్వా ఇమా గాథా అభాసి -

౧౩. “యథా అగారం దుచ్చన్నం, వుట్టి సమతివిజ్జతి;

ఏవం అభావితం చిత్తం, రాగో సమతివిజ్జతి.

౧౪. “యథా అగారం సుచ్చన్నం, వుట్టి న సమతివిజ్జతి;

ఏవం సుభావితం చిత్తం, రాగో న సమతివిజ్జతి”తి.

తత్త అగారన్తి యంకిళ్ళి గేహం. దుచ్చన్నన్తి విరళచ్చన్నం చిద్దావచిద్దం. సమతివిజ్జతీతి వస్సవుట్టి వినివిజ్జతి. అభావితన్తి తం అగారం వుట్టి వియ భావనాయ రహితత్తా అభావితం చిత్తం రాగో సమతి విజ్జతి. న కేవలం రాగోవ, దోసమోహమానాదయో సబ్బకిలేసా తథారూపం చిత్తం అతివియ విజ్జన్తియేవ. సుభావితన్తి సమధవిపస్సనాభావనాహి సుభావితం. ఏవరూపం చిత్తం సుచ్చన్నం గేహం వుట్టి వియ రాగాదయో కిలేసా అతివిజ్జితుం న సక్కోన్తీతి.

గాథాపరియోసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసు. మహాజనస్స దేసనా సాత్థికా అహోసి.

అథ ఖో భిక్ఖూ ధమ్మసభాయం కథం సముట్టాపేసుం, “ఆవుసో, బుద్ధా నామ అచ్చరియా, జనపదకల్యాణిం నిస్సాయ ఉక్కణ్ణితో నామాయస్మా నన్దో సత్థారా దేవచ్చరా ఆమిసం కత్వా వినీతో”తి. సత్థా ఆగన్త్యా - “కాయ నుత్థ, భిక్ఖవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్వా, “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే, “న, భిక్ఖవే, ఇదానేవ , పుట్టేపేస మయా మాతుగామేన పలోభేత్వా వినీతోయేవా”తి వత్వా అతీతం ఆహరి -

అతీతే బారాణసియం బ్రహ్మదత్తే రజ్జం కారేన్తే బారాణసివాసీ కప్పటో నామ వాణిజో అహోసి. తస్సేకో గద్రభో కుమ్భభారం వహతి, ఏకదివసేన సత్త యోజనాని గచ్ఛతి. సో ఏకస్మిం సమయే గద్రభభారకేహి సద్ధిం తక్కుసిలం గన్త్యా యావ భణ్ణస్స విస్సజ్జనం, తావ గద్రభం చరితుం విస్సజ్జేసి. అథస్స సో గద్రభో పరిఖాపిట్టే చరమానో ఏకం గద్రభిం దిస్వా ఉపసజ్జమి. సా తేన సద్ధిం పటిసన్ధారం కరోన్తీ ఆహ - “కుతో ఆగతోసీ”తి? “బారాణసితో”తి. “కేన కమ్మేనా”తి? “వాణిజ్జకమ్మేనా”తి. “కిత్తకం భారం వహసీ”తి ? “కుమ్భభార”న్తి? “ఏత్తకం భారం వహన్తో కతి యోజనాని గచ్ఛసీ”తి? “సత్త యోజనానీ”తి. “గతగతట్టానే తే కాచి పాదపరికమ్మపిట్టిపరికమ్మకరా అట్టి”తి? “నట్టి”తి. “ఏవం సన్తే మహాదుక్ఖం నామ అనుభోసీ”తి? “కిళ్ళాపి హి తిరచ్ఛానగతానం పాదపరికమ్మాదికారకా నామ నత్తి, కామసంయోజనఘట్టనత్తాయ పన ఏవరూపం కథం కథేసి”? సో తస్మా కథాయ ఉక్కణ్ణి. కప్పటోపి భణ్ణం విస్సజ్జేత్వా తస్స సన్తికం ఆగన్త్యా - “ఏహి, తాత,

గమిస్సామా”తి ఆహ. “గచ్చధ తుష్టే, నాహం గమిస్సామీ”తి. అథ నం పునప్పునం యాచిత్వా, “అనిచ్చంతం పరిభాసేత్వా నం నేస్సామీ”తి చింతేత్వా గాథమాహ -

“పతోదం తే కరిస్సామి, సాళసణ్ణలికణ్ణకం;
సఇన్ధిస్సామి తే కాయం, ఏవం జానాహి గద్రభా”తి.

తం సుత్వా గద్రభో “ఏవం సంతే అహమ్మి తే కత్తబ్బం జానిస్సామీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

“పతోదం మే కరిస్ససి, సోళసణ్ణలికణ్ణకం;
పురతో పతిట్ఠహిత్వాన, ఉద్ధరిత్వాన పచ్చతో;
దంతం తే పాతయిస్సామి, ఏవం జానాహి కప్పటా”తి.

తం సుత్వా వాణిజో - “కేన ను ఖో కారణేన ఏస ఏవం వదతీ”తి చింతేత్వా, ఇతో చితో చ ఓలోకేన్తో తం గద్రభిం దిస్సా, “ఇమాయేస ఏవం సిక్ఖాపితో భవిస్సతి, ఏవరూపిం నామ తే గద్రభిం ఆనేస్సామీ”తి మాతుగామేన నం పలోభేత్వా నేస్సామీ”తి ఇమం గాథమాహ -

“చతుప్పదిం సఙ్ఖముఖిం, నారిం సబ్బణ్ణసోభినిం;
భరియం తే ఆనయిస్సామి, ఏవం జానాహి గద్రభా”తి.

తం సుత్వా తుట్టచిత్తో గద్రభో ఇమం గాథమాహ -

“చతుప్పదిం సఙ్ఖముఖిం, నారిం సబ్బణ్ణసోభినిం;
భరియం మే ఆనయిస్ససి, ఏవం జానాహి కప్పట;
కప్పట భియ్యో గమిస్సామి, యోజనాని చతుద్దసా”తి.

అథ నం కప్పటో, “తేన హి ఏహీ”తి గహేత్వా సకట్టానం అగమాసి. సో కతిపాహచ్చయేన నం ఆహ - “నను మం తుష్టే ‘భరియం తే ఆనయిస్సామీ’తి అవోచుణ్ణా”తి? “ఆమ, వుత్తం, నాహం అత్తనో కథం భిన్దిస్సామి, భరియం తే ఆనేస్సామి, వేతనం పన తుయ్ఘం ఏకకస్సేవ దస్సామి, తుయ్ఘం వేతనం దుతియస్స పహోతు వా మా వా, త్వమేవ జానేయ్యాసి. ఉభిన్నం పన వో సంవాసమన్వాయ పుత్తా విజాయిస్సంతి, తేహిపి బహూహి సద్ధిం తుయ్ఘం తం పహోతు వా మా వా, త్వమేవ జానేయ్యాసీ”తి. గద్రభో తస్మిం కథేన్తేయేవ అనపేక్షో అహోసి.

సణ్ణా ఇమం ధమ్మదేసనం ఆహరిత్వా, “తదా, భిక్ఖవే, గద్రభీ జనపదకల్యాణీ అహోసి, గద్రభో నన్దో, వాణిజో అహమేవ. ఏవం పుట్టేపేస మయా మాతుగామేన పలోభేత్వా వినీతో”తి జాతకం నిట్టాపీసీతి.

నన్దతేరవత్థు నవమం.

౧౦. చున్దసూకరికవత్థు

ఇథ సోచేతితి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరంతో చున్దసూకరికం నామ పురిసం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర పశ్చపణ్ణాస వస్సాని సూకరే వధిత్వా ఖాదంతో చ విక్కిణంతో చ జీవికం కప్పేసి. ఛాతకాలే సకటేన వీహిం ఆదాయ జనపదం గత్వా ఏకనాళిద్వేనాళిమత్తేన గామసూకరపోతకే కిణిత్వా సకటం పూరేత్వా ఆగత్వా పచ్చానివేసనే వజం వియ ఏకం రానం పరిక్ఖిపేత్వా తత్తేవ తేసం నివాపం రోపేత్వా, తేసు నానాగచ్ఛే చ సరీరమలగ్నా ఖాదిత్వా వడ్డితేసు యం యం మారేతుకామో హోతి, తం తం ఆళానే నిచ్చలం బద్ధిత్వా సరీరమంసస్స ఉద్దుమాయిత్వా బహుభావత్తం చతురస్సముగ్గరేన పోధేత్వా, “బహులమంసో జాతో”తి ఇత్వా ముఖం వివరిత్వా అన్తరే దణ్డకం దత్వా లోహధాలియా పక్కుథితం ఉణ్ఠోదకం ముఖే ఆసిగ్ఘతి. తం కుచ్చిం పవిసిత్వా పక్కుథితం కరీసం ఆదాయ అధోభాగేన నిక్ఖమతి, యావ థోకమ్పి కరీసం అత్తి, తావ ఆవిలం హుత్వా నిక్ఖమతి, సుద్ధే ఉదరే అచ్చం అనావిలం హుత్వా నిక్ఖమతి. అథస్స అవసేసం ఉదకం పిట్ఠియం ఆసిగ్ఘతి. తం కాళచమ్మం ఉప్పాట్టేత్వా గచ్ఛతి. తతో తిణుక్కాయ లోమాని రూపేత్వా తిఖిణేన అసినా సీసం చిన్దతి. పగ్గురణతం లోహితం భాజనేన పటిగ్గహేత్వా మంసం లోహితేన మద్దిత్వా పచిత్వా పుత్తదారమజ్జే నిసిన్నో ఖాదిత్వా సేసం విక్కిణాతి. తస్స ఇమివావ నియామేన జీవికం కప్పేన్తస్స పశ్చపణ్ణాస వస్సాని అతిక్కున్తాని . తథాగతే ధురవిహారే వసంతే ఏకదివసమ్పి పుప్పముట్టిమత్తేన పూజా వా కటచ్చుమత్తం భిక్షదానం వా అజ్ఞం వా కిళ్ళే పుజ్జం నామ నాహోసి. అథస్స సరీరే రోగో ఉప్పజ్జి, జీవన్తస్సేవ అవీచిమహానిరయసన్తాపో ఉపట్టహి. అవీచిసన్తాపో నామ యోజనసతే రత్వా ఓలోకేన్తస్స అక్ఖీసం భిజ్జనసమత్తో పరిళాహో హోతి. పుత్తమ్పి చేతం -

“తస్స అయోమయా భూమి, జలితా తేజసాయుతా;

సమన్తా యోజనసతం, ఫరిత్వా తిట్టతి సబ్బదా”తి. (మ. ని. 3.౨౬౭; అ. ని. 3.3౬);

నాగసేనత్థేరేన పనస్స పాకతికగ్గిసన్తాపతో అధిమత్తతాయ అయం ఉపమా వుత్తా - “యథా, మహారాజ, కూటాగారమత్తో పాసాణోపి నేరయికగ్గిమ్పి పక్ఖిత్తో ఖణేన విలయం గచ్ఛతి, నిబ్బత్తసత్తా పనేత్థ కమ్మబలేన మాతుకుచ్చిగతా వియ న విలీయన్తీ”తి (మి. ప. ౨.౪.౬). తస్స తస్మిం సన్తాపే ఉపట్టితే కమ్మసరిక్ఖకో ఆకారో ఉప్పజ్జి. గేహమజ్జేయేవ సూకరరవం రవిత్వా జణ్ణుకేహి విచరంతో పురత్తిమవత్థమ్పి పచ్చిమవత్థమ్పి గచ్ఛతి. అథస్స గేహమానుసకా తం దళ్లం గేహేత్వా ముఖం పిదహన్తి. కమ్మవిపాకో నామ న సక్కా కేనచి పటిబాహితుం. సో విరవన్తోవ ఇతో చిత్తో చ విచరతి. సమన్తా సత్తసు ఘరేసు మనుస్సా నిద్దం న లభన్తి. మరణభయేన తజ్జితస్స పన బహినిక్ఖమనం నివారేతుం అసక్కోన్తో సబ్బో గేహజనో యథా అన్తోరితో బహి విచరితుం న సక్కోతి, తథా గేహద్వారాని థకేత్వా బహిగేహం పరివారేత్వా రక్ఖన్తో అచ్చతి. ఇతరో అన్తోగేహయేవ నిరయసన్తాపేన విరవన్తో ఇతో చిత్తో చ విచరతి. ఏవం సత్తదివసాని విచరిత్వా అట్టమే దివసే కాలం కత్వా అవీచిమహానిరయే నిబ్బత్తి. అవీచిమహానిరయో దేవదూతసుత్తేన (మ. ని. 3.౨౬౮ ఆదయో; అ. ని. 3.3౬) వణ్ణేతబ్బోతి.

భిక్షూ తస్స ఘరద్వారేన గచ్ఛన్తా తం సద్దం సుత్వా, “సూకరసద్ధో”తి సజ్ఞానో హుత్వా విహారం గత్వా సత్థు సన్తికే నిసిన్నా ఏవమాహంసు - “భన్తే, చున్దసూకరితస్స గేహద్వారం పిదహేత్వా సూకరానం మారియమానానం అజ్ఞ సత్తమో దివసో, గేహ కాచి మగ్గలకిరియా భవిస్సతి మజ్ఞో. ఏత్తకే నామ, భన్తే, సూకరే మారేన్తస్స ఏకమ్పి మేత్తచిత్తం వా కారుజ్ఞం వా నత్తి, న వత నో ఏవరూపో కళ్ళో ఫరుసో సత్తో దిట్టపుట్టో”తి. సత్థా - “న, భిక్షవే, సో ఇమే సత్తదివసే సూకరే మారేతి,

కమ్మసరిక్ష్ణకం పనస్స విపాకం ఉదపాది, జీవంతస్సేవ అవీచిమహానిరయసంతాపో ఉపట్టాసి. సో తేన సంతాపేన సత్త దివసాని సూకరరవం రవంతో అంతోనివేసనే విచరిత్వా అజ్ఞ కాలం కత్వా అవీచిమ్మి నిబ్బత్తో"తి వత్వా, "భంతే, ఇథ లోకే ఏవం సోచిత్వా పున గత్వా సోచనట్టానేయేవ నిబ్బత్తో"తి వుత్తే, "ఆమ, భిక్షవే, పమత్తా నామ గహట్టా వా హోస్తు పబ్బజితా వా, ఉభయత్త సోచన్తియేవా"తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౧౫. "ఇథ సోచతి పేచ్చ సోచతి,
పాపకారీ ఉభయత్త సోచతి;
సో సోచతి సో విహణ్ణాతి;
దిస్సా కమ్మకిలిట్టమత్తనో"తి.

తత్త పాపకారీతి నానప్పకారస్స పాపకమ్మస్స కారకో పుగ్గలో "అకతం వత మే కల్యాణం, కతం పాప"న్తి ఏకంసేనేవ మరణసమయే ఇథ సోచతి, ఇదమస్స కమ్మసోచనం. విపాకం అనుభవంతో పన పేచ్చ సోచతి. ఇదమస్స పరలోకే విపాకసోచనం. ఏవం సో ఉభయత్త సోచతియేవ. తేనేవ కారణేన జీవమానోయేవ సో చున్దసూకరికోపి సోచతి. దిస్సా కమ్మకిలిట్టన్తి అత్తనో కిలిట్టకమ్మం పస్సిత్వా నానప్పకారకం విలపంతో విహణ్ణాతీతి.

గాథాపరియోసానే బహూ సోతాపన్నాదయో అహీసుం. మహాజనస్స సాత్తికా ధమ్మదేసనా జాతాతి.

చున్దసూకరికవత్తు దసమం.

౧౧. ధమ్మికఉపాసకవత్తు

ఇథ మోదతీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరంతో ధమ్మికఉపాసకం ఆరబ్బ కథేసి.

సావత్తియం కిర పశ్చాసతా ధమ్మికఉపాసకా నామ అహీసుం. తేసు ఏకేకస్స పశ్చా పశ్చా ఉపాసకసతాని పరివారా. యో తేసం జేట్టకో, తస్స సత్త పుత్తా సత్త ధీతరో. తేసు ఏకేకస్స ఏకేకా సలాకయాగు సలాకభత్తం పక్ఖికభత్తం నిమన్తనభత్తం ఉపోసధికభత్తం ఆగన్తకభత్తం సజ్ఞభత్తం వస్సావాసికం అహోసి. తేపి సబ్బేవ అనుజాతపుత్తా నామ అహీసుం. ఇతి చుద్దసన్నం పుత్తానం భరియాయ ఉపాసకస్సాతి సోళస సలాకయాగుఆదీని పవత్తన్తి. ఇతి సో సపుత్తదారో సీలవా కల్యాణధమ్మో దానసంవిభాగరతో అహోసి. అథస్స అపరభాగే రోగో ఉప్పజ్జి, ఆయుసజ్ఞారో పరిహాయి. సో ధమ్మం సోతుకామో "అట్ట వా మే సోళస వా భిక్షా పేసేథా"తి సత్తు సన్తికం పహిణి. సత్తా పేసేసి. తే గత్వా తస్స మశ్చాం పరివారేత్వా పశ్చాత్తేసు ఆసనేసు నిసిన్నా. "భంతే, అయ్యానం మే దస్సనం దుల్లభం భవిస్సతి, దుబ్బలోమ్మి, ఏకం మే సుత్తం సజ్ఞాయథా"తి వుత్తే "కతరం సుత్తం సోతుకామో ఉపాసకా"తి? "సబ్బబుద్ధానం అవిజహితం సతిపట్టానసుత్త"న్తి వుత్తే - "ఏకాయనో అయం, భిక్షవే, మగ్గో సత్తానం విసుద్ధియా"తి (దీ. ని. ౨.౩౭౩; మ. ని. ౧.౧౦౬) సుత్తంతం పట్టపేసుం. తస్మిం ఖణే ఛహి దేవలోకేహి సబ్బాలజ్ఞారపటిమణ్ణితా సహస్ససిన్ధవయుత్తా దియడ్డయోజనసతికా ఛ రథా ఆగమింసు. తేసు రితా దేవతా "అమ్మాకం దేవలోకం నేస్సామ, అమ్మాకం దేవలోకం నేస్సామ, అమ్మో మత్తికభాజనం భిన్దిత్వా సువణ్ణభాజనం గణ్ణంతో వియ అమ్మాకం దేవలోకే అభిరమితుం ఇథ నిబ్బత్తాహి, అమ్మాకం దేవలోకే అభిరమితుం ఇథ నిబ్బత్తాహి"తి

వదించు. ఉపాసకో ధమ్మస్సవనంతరాయం అనిచ్ఛన్తో - “ఆగమేథ ఆగమేథా”తి ఆహ. భిక్షూ “అమ్మే వారేతి”తి సజ్ఞాయ తుణ్ఠీ అహేసుం.

అథస్స పుత్తధీతరో “అమ్మాకం పితా పుబ్బే ధమ్మస్సవనేన అతిత్తో అహోసి, ఇదాని పన భిక్షూ పక్కిసాపేత్వా సజ్ఞాయం కారేత్వా సయమేవ వారేతి, మరణస్స అభాయనకసత్తో నామ నట్టి”తి విరవింసు. భిక్షూ “ఇదాని అనోకాసో”తి ఉట్టాయాసనా పక్కమింసు. ఉపాసకో థోకం వీతినామేత్వా సతిం పటిలభిత్వా పుత్తే పుచ్చి - “కస్మా కన్దథా”తి? “తాత, తుమ్మే భిక్షూ పక్కిసాపేత్వా ధమ్మం సుణన్తా సయమేవ వారయిత్త, అథ మయం ‘మరణస్స అభాయనకసత్తో నామ నట్టి’తి కన్దిమ్మా”తి . “అయ్య పన కుహి”న్తి? “అనోకాసో”తి ఉట్టాయాసనా పక్కన్తా, తాతా”తి. “నాహం, అయ్యేహి సద్ధిం కథేమీ”తి వుత్తే “అథ కేన సద్ధిం కథేథా”తి. “ఛహి దేవలోకేహి దేవతా ఛ రథే అలఙ్కరిత్వా ఆదాయ ఆకాసే రత్వా ‘అమ్మాహి దేవలోకే అభిరమ, అమ్మాకం దేవలోకే అభిరమా’తి సద్ధం కరోన్తి, తాహి సద్ధిం కథేమీ”తి. “కుహిం, తాత, రథా, న మయం పస్సామా”తి? “అత్తి పన మయ్యం గన్ధితాని పుప్పానీ”తి? “అత్తి, తాతా”తి. “కతరో దేవలోకో రమణీయో”తి? “సబ్బబోధిసత్తానం బుద్ధమాతాపితూనఞ్చ వసితత్థానం తుసితభవనం రమణీయం, తాతా”తి. “తేన హి ‘తుసితభవనతో ఆగతరథే లగ్గతూ’తి పుప్పదామం ఖిపథా”తి. తే ఖిపింసు. తం రథధురే లగ్గిత్వా ఆకాసే ఓలమ్మి. మహాజనో తదేవ పస్సతి, రథం న పస్సతి. ఉపాసకో “పస్సథేతం పుప్పదామ”న్తి వత్వా, “ఆమ, పస్సామా”తి వుత్తే - “ఏతం తుసితభవనతో ఆగతరథే ఓలమ్మతి, అహం తుసితభవనం గచ్ఛామి , తుమ్మే మా చిన్తయిత్త, మమ సన్తికే నిబ్బత్తితుకామా హుత్వా మయా కతనియామేనేవ పుజ్ఞాని కరోథా”తి వత్వా కాలం కత్వా రథే పతిత్థాసి.

తావదేవస్స తిగావుతప్పమాణో సట్టిసకటభారాలఙ్కారపటిమణ్ణితో అత్తభావో నిబ్బత్తి, అచ్ఛరాసహస్సం పరివారేసి, పఞ్చవీసతియోజనికం కనకవిమానం పాతురహోసి. తేపి భిక్షూ విహారం అనుప్పత్తే సత్థా పుచ్చి - “సుతా, భిక్షవే, ఉపాసకేన ధమ్మదేసనా”తి? “ఆమ, భన్తే, అన్తరాయేవ పన ‘ఆగమేథా’తి వారేసి. అథస్స పుత్తధీతరో కన్దింసు . మయం ‘ఇదాని అనోకాసో’తి ఉట్టాయాసనా నిక్ఖన్తా”తి. “న సో, భిక్షవే, తుమ్మేహి సద్ధిం కథేసి, ఛహి దేవలోకేహి దేవతా ఛ రథే అలఙ్కరిత్వా ఆహరిత్వా తం ఉపాసకం పక్కిసింసు. సో ధమ్మదేసనాయ అన్తరాయం అనిచ్ఛన్తో తాహి సద్ధిం కథేసీ”తి. “ఏవం, భన్తే”తి. “ఏవం, భిక్షవే”తి. “ఇదాని కుహిం నిబ్బత్తో”తి? “తుసితభవనే, భిక్షవే”తి. “భన్తే, ఇదాని ఇథ జాతిమజ్ఞే మోదమానో విచరిత్వా ఇదానేవ గన్త్వా పున మోదనత్థానేయేవ నిబ్బత్తో”తి. “ఆమ, భిక్షవే, అప్పమత్తా హి గహట్టా వా పబ్బజితా వా సబ్బత్త మోదన్తియేవా”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౧౬. “ఇథ మోదతి పేచ్చ మోదతి,
కతపుజ్ఞో ఉభయత్త మోదతి;
సో మోదతి సో పమోదతి,
దిస్సా కమ్మవిసుద్ధిమత్తనో”తి.

తత్త కతపుజ్ఞోతి నానప్పకారస్స కుసలస్స కారకో పుగ్గలో “అకతం వత మే పాపం, కతం మే కల్యాణ”న్తి ఇథ కమ్మమోదనేన, పేచ్చ విపాకమోదనేన మోదతి. ఏవం ఉభయత్త మోదతి నామ. కమ్మవిసుద్ధిన్తి ధమ్మిక్కుఉపాసకోపి అత్తనో కమ్మవిసుద్ధిం పుజ్ఞాకమ్మసమ్మత్తిం దిస్సా కాలకిరియతో పుబ్బే ఇథలోకేపి మోదతి, కాలం కత్వా ఇదాని పరలోకేపి అతిమోదతియేవాతి.

గాధాపరియోసానే బహూ సోతాపన్నాదయో అహీసుం మహాజనస్స సాత్తికా ధమ్మదేసనా జాతాతి.

ధమ్మికఉపాసకవత్తు ఏకాదసమం.

౧౨. దేవదత్తవత్తు

ఇథ తప్పతీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో దేవదత్తం ఆరబ్బ కథేసి.

దేవదత్తస్స వత్తు పబ్బజితకాలతో పట్టాయ యావ పథవిప్పవేసనా దేవదత్తం ఆరబ్బ భాసితాని సబ్బాని జాతకాని విత్థారేత్వా కథితం. అయం పనేత్థ సజ్జేపో - సత్థరి అనుపియం నామ మల్లానం నిగమో అత్తి. తం నిస్సాయ అనుపియమ్మవనే విహరంతేయేవ తథాగతస్స లక్ఖణపటిగ్గహణదివసేయేవ అసీతిసహస్సేహి ఇాతికులేహి “రాజా వా హోతు, బుద్ధో వా, ఖత్తియపరివారోవ విచరిస్సతీ”తి అసీతిసహస్సపుత్తా పటిజ్ఞాతా. తేసు యేభుయ్యేన పబ్బజితేసు భద్దియం నామ రాజానం, అనురుద్ధం, ఆనందం, భగుం, కిమిలం, దేవదత్తన్తి ఇమే ఛ సక్కే అపబ్బజన్తే దిస్సా, “మయం అత్తనో పుత్తే పబ్బాజేమ, ఇమే ఛ సక్కా న ఇాతకా మజ్జో, కస్మా న పబ్బజన్తీ”తి? కథం సముట్టాపేసుం. అథ ఖో మహానామో సక్కే అనురుద్ధం ఉపసంక్కుమిత్వా, “తాత, అమ్మాకం కులా పబ్బజితో నత్తి, త్వం వా పబ్బజ, అహం వా పబ్బజిస్సామీ”తి ఆహ. సో పన సుఖుమాలో హోతి సమ్మన్నభోగో, “నత్తి”తి వచనమ్మి తేన న సుతపుబ్బం. ఏకదివసజ్ఞో తేసు ఛసు ఖత్తియేసు గుళకీళం కీళన్తేసు అనురుద్ధో పూవేన పరాజితో పూవత్తాయ పహిణి, అథస్స మాతా పూవే సజ్జేత్వా పహిణి . తే ఖాదిత్వా పున కీళింసు. పునప్పునం తస్సేవ పరాజయో హోతి. మాతా పనస్స పహితే పహితే తిక్ఖత్తుం పూవే పహిణిత్వా చతుత్థవారే “పూవా నత్తి”తి పహిణి. సో “నత్తి”తి వచనస్స అసుకపుబ్బత్తా “ఏసాపేకా పూవవికతి భవిస్సతీ”తి మజ్జమానో “నత్తిపూవం మే ఆహరథా”తి పేసేసి. మాతా పనస్స “నత్తిపూవం కిర, అయ్యే, దేధా”తి వుత్తే, “మమ పుత్తేన ‘నత్తి’తి పదం న సుతపుబ్బం, ఇమినా పన ఉపాయేన నం ఏతమత్తం జానాపేస్సామీ”తి తుచ్చం సువణ్ణపాతిం అజ్ఞాయ సువణ్ణపాతియా పటికుజ్జిత్వా పేసేసి. నగరపరిగ్గాహికా దేవతా చిన్తేసుం - “అనురుద్ధసక్కేన అన్నభారకాలే అత్తనో భాగభత్తం ఉపరిట్టపచ్చేకబుద్ధస్స దత్వా “నత్తి”తి మే వచనస్స సవనం మా హోతు, భోజనుప్పత్తిట్టానజాననం మా ‘హోతు’తి పత్తనా కతా, సచాయం తుచ్చపాతిం పస్సిస్సతి, దేవసమాగమం పవిసితుం న లభిస్సామ, సీసమ్మి నో సత్తథా ఫలేయ్యా”తి. అథ నం పాతిం దిబ్బపూవేహి పుణ్ణం అకంసు. కస్సా గుళమణ్డలో రపేత్వా ఉగ్ఘాటితమత్తాయ పూవగన్తో సకలనగరే ఛాదేత్వా రితో. పూవఖణ్డం ముఖే రపితమత్తమేవ సత్తరసహరణీసహస్సాని అనుఫరి.

సో చిన్తేసి - “నాహం మాతు పియో, ఏత్తకం మే కాలం ఇమం నత్తిపూవం నామ న పచి, ఇతో పట్టాయ అజ్ఞాం పూవం నామ న ఖాదిస్సామీ”తి, సో గేహం గన్త్వావ మాతరం పుచ్చి - “అమ్మ , తుమ్మాకం అహం పియో, అప్పియో”తి? “తాత, ఏకక్కినో అక్కి వియ చ హదయం వియ చ అతివియ పియో మే అహోసీ”తి. “అథ కస్మా ఏత్తకం కాలం మయ్యం నత్తి పూవం న పచిత్థ, అమ్మా”తి? సా చూళూపట్టాకం పుచ్చి - “అత్తి కిఞ్చ పాతియం, తాతా”తి? “పరిపుణ్ణా, అయ్యే, పాతి పూవేహి, ఏవరూపా పూవా నామ మే న దిట్టపుబ్బా”తి ఆరోచేసి. సా చిన్తేసి - “మయ్యం పుత్తో పుజ్జావా కతాభినీహరో భవిస్సతి, దేవతాహి పాతిం పూరేత్వా పూవా పహితా భవిస్సన్తీ”తి. “అథ నం పుత్తో, అమ్మ, ఇతో పట్టాయాహం అజ్ఞాం పూవం నామ న ఖాదిస్సామి, నత్తిపూవమేవ పచేయ్యాసీ”తి. సాపిస్స తతో పట్టాయ “పూవం ఖాదితుకామోష్ఠీ”తి వుత్తే తుచ్చపాతిమేవ అజ్ఞాయ పాతియా పటికుచ్చిత్వా పేసేసి. యావ అగారమజ్ఞే వసి, తావస్స దేవతావ పూవే పహిణింసు.

సో ఏత్తకమ్మి అజానన్తో పబ్బజ్జం నామ కిం జానిస్సతి? తస్మా “కా ఏసా పబ్బజ్జా నామా”తి భాతరం పుచ్చిత్వా “ఓహరితకేసమస్సునా కాసాయనివత్తేన కట్టత్తరకే వా బిదలమచ్చాకే వా నిపజ్జిత్వా పిణ్ణాయ చరన్తేన విహరితబ్బం. ఏసా పబ్బజ్జా నామా”తి వుత్తే, “భాతిక, అహం సుఖుమాలో. నాహం సక్ఖిస్సామి పబ్బజితు”న్తి ఆహ. “తేన హి, తాత, కమ్మంతం ఉగ్గహత్వా ఘరావాసం వస. న హి సక్కా అమ్మేసు ఏకేన అపబ్బజితు”న్తి. అథ నం “కో ఏస కమ్మన్తో నామా”తి పుచ్చి. “భత్తుట్టానట్టానమ్మి అజానన్తో కులపుత్తో కమ్మంతం నామ కిం జానిస్సతి”తి? ఏకదివసజ్ఞో తిణ్ణం ఖత్తియానం కథా ఉదపాది – “భత్తం నామ కుహిం ఉట్టహతీ”తి? కిమిలో ఆహ – “కోట్టే ఉట్టహతీ”తి. అథ నం భద్దియో “త్వం భత్తస్స ఉట్టానట్టానం న జానాసి, భత్తం నామ ఉక్ఖలియం ఉట్టహతీ”తి ఆహ. అనురుద్ధో “తుమ్మే ద్వేపి న జానాథ, భత్తం నామ రతనమకుళాయ సువణ్ణపాతియం ఉట్టహతీ”తి ఆహ.

తేసు కిర ఏకదివసం కిమిలో కోట్టతో వీహి ఓతారియమానే దిస్సా, “ఏతే కోట్టేయేవ జాతా”తి సజ్ఞో అహోసి. భద్దియో ఏకదివసం ఉక్ఖలితో భత్తం వడ్డియమానం దిస్సా “ఉక్ఖలియజ్ఞోవ ఉప్పన్న”న్తి సజ్ఞో అహోసి. అనురుద్ధేన పన నేవ వీహి కోట్టేనా, న భత్తం పచనా, న వడ్డేనా దిట్టపుబ్బా, వడ్డేత్వా పన పురతో రపితమేవ పస్సతి. సో భుజ్జోతుకామకాలే “భత్తం పాతియం ఉట్టహతీ”తి సజ్ఞామకాసి. ఏవం తయోపి తే భత్తుట్టానట్టానం న జానన్తి. తేనాయం “కో ఏస కమ్మన్తో నామా”తి పుచ్చిత్వా, “పరమం ఖేత్తం కసాపేతబ్బ”న్తిఆదికం సంవచ్చరే సంవచ్చరే కత్తబ్బం కిచ్చం సుత్వా, “కదా కమ్మన్తానం అన్తో పజ్ఞాయిస్సతి, కదా మయం అప్పోస్సుక్కా భోగే భుజ్జోస్సామా”తి వత్వా కమ్మన్తానం అపరియన్తతాయ అత్థాతాయ “తేన హి త్వజ్ఞోవ ఘరావాసం వస, న మయ్యం ఏతేనత్తో”తి మాతరం ఉపసజ్కమిత్వా, “అనుజానాహి మం, అమ్మ, పబ్బజిస్సామి”తి వత్వా తాయ నానప్పకారేహి తిక్ఖత్తుం పటిక్ఖపిత్వా, “సచే తే సహాయకో భద్దియరాజా పబ్బజిస్సతి, తేన సద్ధిం పబ్బజాహి”తి వుత్తే తం ఉపసజ్కమిత్వా, “మమ ఖో, సమ్మ, పబ్బజ్జా తవ పటిబద్ధా”తి వత్వా తం నానప్పకారేహి సజ్ఞాపిత్వా సత్తమే దివసే అత్తనా సద్ధిం పబ్బజనత్తాయ పటిజ్ఞాం గణ్ఠి.

తతో భద్దియో సక్యరాజా అనురుద్ధో ఆనన్తో భగు కిమిలో దేవదత్తోతి ఇమే ఛ ఖత్తియా ఉపాలికప్పకసత్తమా దేవా వియ దిబ్బసమ్మత్తిం సత్తాహం సమ్మత్తిం అనుభవిత్వా ఉయ్యానం గచ్ఛన్తా వియ చతురగ్గేనియా సేనాయ నిక్ఖమిత్వా పరవిసయం పత్వా రాజాణాయ సేనం నివత్తాపిత్వా పరవిసయం ఓక్కమింసు. తత్త ఛ ఖత్తియా అత్తనో అత్తనో ఆభరణాని ఓముఞ్చిత్వా భణ్ణికం కత్వా, “హన్త భణే, ఉపాలి, నివత్తస్సు, అలం తే ఏత్తకం జీవికాయా”తి తస్స అదంసు. సో తేసం పాదమూలే పరివత్తిత్వా పరిదేవిత్వా తేసం ఆణం అతిక్కమితుం అసక్కోన్తో ఉట్టాయ తం గహత్వా నివత్తి. తేసం ద్విధా జాతకాలే, వనం ఆరోదనప్పత్తం వియ పథవీకమ్పమానాకారప్పత్తా వియ అహోసి. ఉపాలి కప్పకోపి థోకం గన్త్యా నివత్తిత్వా “చణ్ణా ఖో సాకియా, ‘ఇమినా కుమారా నిప్పాతితా’తి ఘాతేయ్యుమ్మి మం. ఇమే హి నామ సక్యకుమారా ఏవరూపం సమ్మత్తిం పహాయ ఇమాని అనఘాని ఆభరణాని ఖేళపిణ్ణం వియ చడ్డేత్వా పబ్బజిస్సన్తి, కిమజ్ఞం పనాహ”న్తి భణ్ణికం ఓముఞ్చిత్వా తాని ఆభరణాని రుక్ఖే లగ్గేత్వా “అత్థికా గణ్ణన్తా”తి వత్వా తేసం సన్తికం గన్త్యా తేహి “కస్మా నివత్తోసి”తి పుట్టో తమత్థం ఆరోచేసి. అథ నం తే ఆదాయ సత్థు సన్తికం గన్త్యా, “మయం, భన్తే, సాకియా నామ మాననిస్సితా, అయం అమ్మాకం దీఘురత్తం పరిచారకో, ఇమం పరమతరం పబ్బాజేథ, మయమస్స అభివాదనాదీని కరిస్సామ, ఏవం నో మానో నిమ్మానాయిస్సతీ”తి వత్వా తం పరమతరం పబ్బాజేత్వా పచ్చా సయం పబ్బజింసు. తేసు ఆయస్మా భద్దియో తేనేవ అన్తరవస్సేన తేవిజ్ఞో అహోసి. ఆయస్మా అనురుద్ధో దిబ్బచక్కుకో హుత్వా పచ్చా మహావితక్కుసుత్తం (అ. ని. ౮.౩౦) సుత్వా

అరహత్తం పాపుణి. ఆయస్మా ఆనన్దో సోతాపత్తిఫలం పతిట్టిహి. భగుత్థేరో చ కిమిలత్థేరో చ అపరభాగే విపస్సనం వడ్డేత్వా అరహత్తం పాపుణింసు. దేవదత్తో పోదుజ్జనికం ఇద్ధం పత్తో.

అపరభాగే సత్థరి కోసమ్మియం విహరన్తే ససావకసజ్జస్స తథాగతస్స మహన్తో లాభసక్కారో నిబ్బత్తి. వత్థభేసజ్జాదిహత్థా మనుస్సా విహారం పవిసిత్వా “కుహిం సత్థా, కుహిం సారిపుత్తత్థేరో, కుహిం మహామోగ్గల్లానత్థేరో, కుహిం మహాకస్సపత్థేరో, కుహిం భద్దియత్థేరో, కుహిం అనురుద్ధత్థేరో, కుహిం ఆనన్దత్థేరో, కుహిం భగుత్థేరో, కుహిం కిమిలత్థేరో”తి అసీతిమహాసావకానం నిసిన్నట్టానం ఓలోకేన్తా విచరన్తి. “దేవదత్తత్థేరో కుహిం నిసిన్నో వా, రితో వా”తి పుచ్చన్తో నామ నత్తి. సో చిన్తేసి – “అహమ్మి ఏతేహి సద్ధిఞ్ఞోవ పబ్బజితో, ఏతేహి ఖత్తియపబ్బజితా, అహమ్మి ఖత్తియపబ్బజితో, లాభసక్కారహత్థా మనుస్సా ఏతేయేవ పరియేసన్తి, మమ నామం గహేతాపి నత్తి. కేన ను ఖో సద్ధిం ఏకతో హుత్వా కం పసాదేత్వా మమ లాభసక్కారం నిబ్బత్తేయ్య”న్తి. అథస్స ఏతదహోసి – “అయం ఖో రాజా బిమ్మిసారో పరమదస్సనేనేవ ఏకాదసహి నహుతేహి సద్ధిం సోతాపత్తిఫలం పతిట్టితో, న సక్కా ఏతేన సద్ధిం ఏకతో భవితుం, కోసలరజ్ఞాపి సద్ధిం న సక్కా భవితుం. అయం ఖో పన రఞ్ఞో పుత్తో అజాతసత్తు కుమారో కస్సచి గుణదోసో న జానాతి, ఏతేన సద్ధిం ఏకతో భవిస్సామీ”తి. సో కోసమ్మితో రాజగహం గన్తా కుమారకవణ్ణం అభినిమ్మినిత్వా చత్తారో ఆసీవిసో చతుసూ హత్థపాదేసు ఏకం గీవాయ పిలన్ధిత్వా ఏకం సీసే చుమ్మటకం కత్వా ఏకం ఏకంసం కరిత్వా ఇమాయ అహిమేఖలాయ ఆకాసతో ఓరుయ్హ అజాతసత్తుస్స ఉచ్చగ్గే నిసీదిత్వా తేన భీతేన “కోసి త్వ”న్తి వుత్తే “అహం దేవదత్తో”తి వత్వా తస్స భయవిందనత్థం తం అత్తభావం పటిసంహరిత్వా సజ్ఞాటిపత్తచీవరధరో పురతో రత్వా తం పసాదేత్వా లాభసక్కారం నిబ్బత్తేసి. సో లాభసక్కారాభిభూతో “అహం భిక్కుసజ్ఞం పరిహరిస్సామీ”తి పాపకం చిత్తం ఉప్పాదేత్వా సహ చిత్తుప్పాదేన ఇద్ధితో పరిహరిత్వా సత్థారం వేళువనవిహారే సరాజికాయ పరిసాయ ధమ్మం దేసేన్తం వన్ధిత్వా ఉట్టాయాసనా అజ్ఞాలిం పగ్గయ్హ – “భగవా, భన్తే, ఏతరహి జిణ్ఞో వుడ్డో మహల్లకో, అప్పోస్సుక్కో దిట్టధమ్మసుఖవిహారం అనుయుజ్జాతు, అహం భిక్కుసజ్ఞం పరిహరిస్సామి, నియ్యాదేధ మే భిక్కుసజ్ఞ”న్తి వత్వా సత్థారా ఖేళాసకవాదేన అపసాదేత్వా పటిక్కిత్తో అనత్తమనో ఇమం పరమం తథాగతే ఆఘాతం బన్ధిత్వా పక్కామి.

అథస్స భగవా రాజగహే పకాసనీయకమ్మం కారేసి. సో “పరిచ్చత్తో దాని అహం సమణేన గోతమేన, ఇదానిస్స అనత్థం కరిస్సామీ”తి అజాతసత్తుం ఉపసక్కుమిత్వా, “పుట్టే ఖో, కుమార, మనుస్సా దీఘాయుకా, ఏతరహి అప్పాయుకా. తానం ఖో పనేతం విజ్ఞతి, యం త్వం కుమారోవ సమానో కాలం కరేయ్యాసి, తేన హి త్వం, కుమార, పితరం హన్తా రాజా హోహి, అహం భగవన్తం హన్తా బుద్ధో భవిస్సామీ”తి వత్వా తస్మిం రజ్జే పతిట్టితే తథాగతస్స వధాయ పురిసే పయోజేత్వా తేసు సోతాపత్తిఫలం పత్వా నివత్తేసు సయం గిజ్జకూటపబ్బతం అభిరుహిత్వా, “అహమేవ సమణం గోతమం జీవితా వోరోపేస్సామీ”తి సీలం పవిజ్ఞిత్వా రుహిరుప్పాదకకమ్మం కత్వా ఇమినాపి ఉపాయేన మారేతుం అసక్కోన్తో పున నాళాగిరిం విస్సజ్ఞాపేసి. తస్మిం ఆగచ్ఛన్తే ఆనన్దత్థేరో అత్తనో జీవితం సత్తు పరిచ్చజిత్వా పురతో అట్టాసి. సత్థా నాగం దమేత్వా నగరా నిక్ఖమిత్వా విహారం గన్తా అనేకసహస్సేహి ఉపాసకేహి అభిహటం మహాదానం పరిభుజ్జేత్వా తస్మిం దివసే సన్నిపతితానం అట్టారసకోటిసజ్ఞాతానం రాజగహవాసీనం అనుపుబ్బిం కథం కథేత్వా చతురాసీతియా పాణసహస్సానం ధమ్మాభిసమయే జాతే “అహో ఆయస్మా ఆనన్దో మహాగుణో, తథారూపే నామ హత్థినాగే ఆగచ్ఛన్తే అత్తనో జీవితం పరిచ్చజిత్వా సత్తు పురతోవ అట్టాసి”తి ధేరస్స గుణకథం సుత్వా “న, భిక్ఖవే, ఇదానేవ, పుట్టేపేస మమత్తాయ జీవితం పరిచ్చజియేవా”తి వత్వా భిక్ఖూహి యాచితో చూళహంస (జా. ౧.౧౦.౧౩౩ ఆదయో; ౨.౨౧.౧ ఆదయో) – మహాహంస (జా. ౨.౨౧.౮౯ ఆదయో) –

కక్కటకజాతకాని (జా. ౧.౩.౪౯ ఆదయో) కథేసి. దేవదత్తస్సాపి కమ్మం నేవ పాకటం, తథా రజ్జో మారాపితత్తా, న వధకానం పయోజితత్తా న సిలాయ పవిద్ధత్తా పాకటం అహోసి, యథా నాళాగిరిహత్థినో విస్సజ్జితత్తా. తథా హి మహాజనో “రాజాపి దేవదత్తేనేవ మారాపితో, వధకోపి పయోజితో, సిలాపి అపవిద్ధా. ఇదాని పన తేన నాళాగిరి విస్సజ్జాపితో, ఏవరూపం నామ పాపకం గహేత్వా రాజా విచరతీ”తి కోలాహలమకాసి.

రాజా మహాజనస్స కథం సుత్వా పశ్చా ధాలిపాకసతాని నీహరాపేత్వా న పున తస్సూపట్టానం అగమాసి, నాగరాపిస్స కులం ఉపగతస్స భిక్షామత్తమ్మి న అదంసు. సో పరిహీనలాభసక్కారో కోహజ్జోన జీవితకామో సత్తారం ఉపసంక్రమిత్వా పశ్చా వత్థాని యాచిత్వా భగవతో “అలం, దేవదత్త, యో ఇచ్చతి, సో ఆరజ్జకో హోతూ”తి పటిక్కిత్తో కస్సావుసో, వచనం సోభనం, కిం తథాగతస్స ఉదాహు మమ, అహజ్జో ఉక్కటవసేన ఏవం వదామి, “సాధు, భన్తే, భిక్షూ యావజీవం ఆరజ్జకా అస్సు, పిణ్డపాతికా, పంసుకూలికా, రుక్ఖములికా, మచ్చమంసం న ఖాదేయ్యు”న్తి. “యో దుక్ఖా ముచ్చితుకామో, సో మయా సద్ధిం ఆగచ్చతూ”తి వత్వా పక్కామి. తస్స వచనం సుత్వా ఏకచ్ఛే నవకపబ్బజితా మన్దబుద్ధినో “కల్యాణం దేవదత్తో ఆహ, ఏతేన సద్ధిం విచరిస్సామా”తి తేన సద్ధిం ఏకతో అహీసుం. ఇతి సో పశ్చాసతేహి భిక్షూహి సద్ధిం తేహి పశ్చాహి వత్థాహి లూఖప్పసన్నం జనం సజ్జాపేన్తో కులేసు విజ్ఞాపేత్వా విజ్ఞాపేత్వా భుజ్జన్తో సజ్జభేదాయ పరక్కమి. సో భగవతా, “సచ్చం కిర త్వం, దేవదత్త, సజ్జభేదాయ పరక్కమసి చక్కభేదాయ”తి పుట్తో “సచ్చం భగవా”తి వత్వా, “గరుకో ఖో, దేవదత్త, సజ్జభేదో”తిఆదీహి ఓవదితోపి సత్థు వచనం అనాదియిత్వా పక్కన్తో ఆయస్మంతం ఆనంతం రాజగహే పిణ్డాయ చరంతం దిస్సా, “అజ్జతగ్గే దానాహం, ఆవుసో ఆనన్ద, అజ్జతేవ భగవతా, అజ్జత, భిక్షుసజ్జా ఉపోసథం కరిస్సామి, సజ్జకమ్మం కరిస్సామీ”తి ఆహ. థేరో తమత్తం భగవతో ఆరోచేసి. తం విదిత్వా సత్థా ఉప్పన్నధమ్మసంవేగో హుత్వా, “దేవదత్తో సదేవకస్స లోకస్స అనత్తనిస్సితం అత్తనో అవీచిమ్మి పచ్చనకకమ్మం కరోతీ”తి వితక్కేత్వా -

“సుకరాని అసాధూని, అత్తనో అహితాని చ;

యం వే హితశ్చ సాధుశ్చ, తం వే పరమదుక్కర”న్తి. (ధ. ప. ౧౬౩) -

ఇమం గాథం వత్వా పున ఇమం ఉదానం ఉదానేసి -

“సుకరం సాధునా సాధు, సాధు పాపేన దుక్కరం;

పాపం పాపేన సుకరం, పాపమరియేహి దుక్కర”న్తి. (ఉదా. ౪౮; చూళవ. ౩౪౩);

అథ ఖో దేవదత్తో ఉపోసథదివసే అత్తనో పరిసాయ సద్ధిం ఏకమంతం నీసీదిత్వా, “యస్సిమాని పశ్చా వత్థాని ఖమన్తి , సో సలాకం గణ్ఠతూ”తి వత్వా పశ్చాసతేహి వజ్జిపుత్తకేహి నవకేహి అప్పకతజ్జాహి సలాకాయ గహితాయ సజ్ఞం భిన్దిత్వా తే భిక్షూ ఆదాయ గయాసీసం అగమాసి. తస్స తత్త గతభావం సుత్వా సత్థా తేసం భిక్షూనం ఆనయనత్తాయ ద్వే అగ్గసావకే పేసేసి. తే తత్త గత్త్వా ఆదేసనాపాటిహారియానుసాసనియా చేవ ఇద్ధిపాటిహారియానుసాసనియా చ అనుసాసంతా తే అమతం పాయేత్వా ఆదాయ ఆకాసేన ఆగమింసు. కోకాలికోపి ఖో “ఉట్టోహి, ఆవుసో దేవదత్త, నీతా తే భిక్షూ సారిపుత్తమోగ్గల్లానేహి, నను త్వం మయా వుత్తో ‘మా, ఆవుసో, సారిపుత్తమోగ్గల్లానే విస్సాసీ’తి. పాపిచ్చా సారిపుత్తమోగ్గల్లానా, పాపికానం ఇచ్చానం వసం గతా”తి వత్వా జణ్ఠుకేన హదయమజ్ఞే పహరి, తస్స తత్తేవ ఉణ్ఠం లోహితం ముఖతో ఉగ్గశ్చి. ఆయస్మంతం పన సారిపుత్తం భిక్షుసజ్జపరిపుతం ఆకాసేన ఆగచ్ఛంతం దిస్సా భిక్షూ ఆహంసు - “భన్తే, ఆయస్మా సారిపుత్తో గమనకాలే

అత్తదుతియో గతో, ఇదాని మహాపరివారో ఆగచ్ఛన్తో సోభతీ"తి. సత్థా "న, భిక్షవే, ఇదానేవ సారిపుత్తో సోభతి, పుట్టే తిరచ్ఛానయోనియం నిబ్బత్తకాలేపి మయ్హం పుత్తో మమ సన్తికం ఆగచ్ఛన్తో సోభియేవా"తి వత్వా -

“హోతి సీలవతం అత్తో, పటిసన్ధారవుత్తినం;

లక్ఖణం పస్స ఆయన్తం, ఇతిసంఘపురక్ఖతం;

అథ పస్ససిమం కాళం, సువిహీనంవ ఇతిభీ"తి. (జా. ౧.౧.౧౧) -

ఇదం జాతకం కథేసి. పున భిక్షూహి, “భన్తే, దేవదత్తో కిర ద్వే అగ్గసావకే ఉభోసు పస్సేసు నిసీదాపేత్వా ‘బుద్ధలీళాయ ధమ్మం దేసేస్సామీ’తి తుమ్హాకం అనుకిరియం కరోతీ"తి వుత్తే, “న , భిక్షవే, ఇదానేవ, పుట్టేపేస మమ అనుకిరియం కాతుం వాయమి, న పన సక్ఖీ"తి వత్వా -

“అపి వీరక పస్సేసి, సకుణం మజ్జాభాణకం;

మయూరగీవసంజ్ఞాసం, పతిం మయ్హం సవిట్ఠకం.

“ఉదకథలచరస్స పక్ఖినో,

నిచ్చం ఆమకమచ్చభోజినో;

తస్సానుకరం సవిట్ఠకో,

సేవాలో పలిగుణితో మతో"తి. (జా. ౧.౨.౧౦౭-౧౦౮) -

ఆదినా జాతకం వత్వా అపరాపరేసుపి దివసేసు తథానురూపమేవ కథం ఆరబ్బ -

“అచారి వతాయం వితుదం వనాని,

కట్టఙ్గరుక్ఖేసు అసారకేసు;

అథాసదా ఖదిరం జాతసారం,

యత్థిచ్చిదా గరుళో ఉత్తమఙ్గ"న్తి. (జా. ౧.౨.౧౨౦);

“లసీ చ తే నిప్పలికా, మత్థకో చ పదాలితో;

సబ్బా తే ఫాసుకా భగ్గా, అఙ్గ ఖో త్వం విరోచసీ"తి. (జా. ౧.౧.౧౪౩) -

ఏవమాదీని జాతకాని కథేసి. పున “అకతఙ్గో దేవదత్తో"తి కథం ఆరబ్బ -

“అకరమ్హస తే కిచ్చం, యం బలం అహువమ్హసే;

మిగరాజ నమో త్యత్థు, అపి కిఞ్చ లభామసే.

“మమ లోహితభక్తస్స, నిచ్చం లుద్ధాని కుబ్బతో;

దన్తన్తరగతో సన్తో, తం బహుం యమ్మి జీవసీ"తి. (జా. ౧.౪.౨౯-౩౦) -

ఆదీని జాతకాని కథేసి. పున వధాయ పరిసక్కనమస్స ఆరబ్బ -

“ఇతమేతం కురుజ్ఞస్స, యం త్వం సేపణ్ణి సియ్యసి;

అజ్ఞం సేపణ్ణి గచ్ఛామి, న మే తే రుచ్చతే ఫల”న్తి. (జా. ౧.౧.౨౧) -

ఆదీని జాతకాని కథేసి. పునదివసే “ఉభతో పరిహీనో దేవదత్తో లాభసక్కారతో చ సామజ్ఞతో చా”తి కథాసు పవత్తమానాసు
“న, భిక్షవే, ఇదానేవ దేవదత్తో పరిహీనో, పుట్టేపేస పరిహీనోయేవా”తి వత్వా -

“అక్కి భిన్నా పటో నట్టో, సఖిగేహ చ భణ్ణనం;

ఉభతో పదుట్టా కమ్మన్తా, ఉదకమ్మి ధలమ్మి చా”తి. (జా. ౧.౧.౧౩౯) -

ఆదీని జాతకాని కథేసి. ఏవం రాజగహే విహరన్తోవ దేవదత్తం ఆరబ్బ బహూని జాతకాని కథేత్వా రాజగహతో సావత్థిం గత్వా
జేతవనే విహరే వాసం కప్పేసి. దేవదత్తోపి ఖో నవ మాసే గిలానో పచ్చిమే కాలే సత్థారం దట్టుకామో హుత్వా అత్తనో సావకే
ఆహ - “అహం సత్థారం దట్టుకామో, తం మే దస్సేధా”తి. “త్వం సమత్థకాలే సత్థారా సద్ధిం వేరీ హుత్వా అచరి, న మయం
తత్థ నేస్సామా”తి వుత్తే, “మా మం నాసేధ, మయా సత్థరి ఆఘాతో కతో, సత్థు పన మయి కేసగ్గమత్తోపి ఆఘాతో నత్తి”. సో
హి భగవా -

“వధకే దేవదత్తమ్మి, చోరే అజ్ఞలిమాలకే;

ధనపాలే రాహులే చ, సబ్బత్థ సమమానసో”తి. (అప. థేర ౧.౧.౨౧౨; మి. ప. ౬.౬.౨) -

“దస్సేధ మే భగవన్త”న్తి పునప్పునం యాచి. అథ నం తే మజ్ఞాకేనాదాయ నిక్ఖమింసు. తస్స ఆగమనం సుత్వా భిక్షూ
సత్థు ఆరోచేసుం - “భన్తే, దేవదత్తో కిర తుష్ఠాకం దస్సనత్థాయ ఆగచ్ఛతీ”తి. “న, భిక్షవే, సో తేనత్తభావేన మం పస్సితుం
లభిస్సతీ”తి. దేవదత్తో కిర పజ్జన్నం వత్థూనం ఆయాచితకాలతో పట్టాయ పున బుద్ధం దట్టుం న లభతి, అయం ధమ్మతా.
“అసుకట్టానజ్ఞా అసుకట్టానజ్ఞా ఆగతో, భన్తే”తి. “యం ఇచ్చతి, తం కరోతు, న సో మం పస్సితుం లభిస్సతీ”తి. “భన్తే,
ఇతో యోజనమత్తం ఆగతో, అడ్డయోజనం, గావుతం, జేతవనపోక్షరణీసమీపం ఆగతో, భన్తే”తి. “సచేపి అన్తోజేతవనం
పవిసతి, నేవ మం పస్సితుం లభిస్సతీ”తి. దేవదత్తం గహేత్వా ఆగతా జేతవనపోక్షరణీతీరే మజ్ఞాం ఓతారేత్వా పోక్షరణిం
న్ఠాయితుం ఓతరింసు. దేవదత్తోపి ఖో మజ్ఞాతో వుట్టాయ ఉభో పాదే భూమియం రపేత్వా నిసీది. పాదా పధవిం పవిసింసు .
సో అనుక్కమేన యావ గోప్పకా, యావ జణ్ణుకా, యావ కటితో, యావ ధనతో, యావ గీవతో పవిసిత్వా హనుకట్టికస్స
భూమియం పవిట్టకాలే -

“ఇమేహి అట్టిహి తమగ్గపుగ్గలం,

దేవాదిదేవం నరదమ్మసారథిం;

సమస్తచక్కుం సతపుజ్జాలక్ఖణం,

పాణేహి బుద్ధం సరణం ఉపేమీ”తి. (మి. ప. ౪.౧.౩) -

ఇమం గాథమాహ. ఇదం కిర రానం దిస్వా తథాగతో దేవదత్తం పబ్బజిసి. సచే హి న సో పబ్బజిస్సు, గిహీ హుత్వా కమ్మిత్వా భారియం అకరిస్సు, ఆయతిం భవనిస్సరణపచ్చయం కాతుం న సక్తిస్సు, పబ్బజిత్వా చ పన కిత్వాపి కమ్మం భారియం కరిస్సతి, ఆయతిం భవనిస్సరణపచ్చయం కాతుం సక్తిస్సతీతి తం సత్తా పబ్బజిసి. సో హి ఇతో సతసహస్సకప్పమత్తకే అట్టిస్సరో నామ పచ్చేకబుద్ధో భవిస్సతి, సో పథవిం పవిసిత్వా అవీచిమ్మి నిబ్బత్తి. నిచ్చలే బుద్ధే అపరజ్ఞభావేన పన నిచ్చలోవ హుత్వా పచ్చతూతి యోజనసతికే అన్తో అవీచిమ్మి యోజనసతుబ్బేధమేవస్స సరీరం నిబ్బత్తి. సీసం యావ కణ్ణసక్ఖలితో ఉపరి అయకపల్లం పావిసి, పాదా యావ గోప్పకా హేట్టా అయపథవియం పవిట్టా, మహాతాలక్ఖన్ధపరిమాణం అయసూలం పచ్చిమభిత్తితో నిక్ఖమిత్వా పిట్టిమజ్ఞం భిన్దిత్వా ఉరేన నిక్ఖమిత్వా పురిమభిత్తిం పావిసి, అపరం దక్ఖిణభిత్తితో నిక్ఖమిత్వా దక్ఖిణపస్సం భిన్దిత్వా వామపస్సేన నిక్ఖమిత్వా ఉత్తరభిత్తిం పావిసి, అపరం ఉపరి కపల్లతో నిక్ఖమిత్వా మత్తకం భిన్దిత్వా అధోభాగేన నిక్ఖమిత్వా అయపథవిం పావిసి. ఏవం సో తత్థ నిచ్చలోవ పచ్చి.

భిక్షూ “ఏత్తకం రానం దేవదత్తో ఆగచ్ఛన్తో సత్థారం దట్టుం అలభిత్వావ పథవిం పవిట్తో”తి కథం సముట్టాపేసుం. సత్థా “న, భిక్షవే, దేవదత్తో ఇదానేవ మయి అపరజ్ఞిత్వా పథవిం పావిసి, పుట్టేపి పవిట్తోయేవా”తి వత్వా హత్తిరాజకాలే మగ్గమూళ్ళం పురిసం సమస్సాసేత్వా అత్తనో పిట్టిం ఆరోపేత్వా ఖేమన్తం పాపితస్స పున తిక్ఖత్తుం ఆగన్తా అగ్గట్టానే మజ్జిమట్టానే మూలేహి ఏవం దన్తే చిన్దిత్వా తతియవారే మహాపురిసస్స చక్ఖుపథం అతిక్కుమన్తస్స తస్స పథవిం పవిట్టభావం దీపేతుం -

“అకతజ్ఞాస్స పోసస్స, నిచ్చం వివరదస్సినో;

సబ్బం చే పథవిం దజ్ఞా, నేవ నం అభిరాధయే”తి. (జా. గ.గ.౭౨; గ.౯.గం౭) -

ఇదం జాతకం కథేత్వా పునపి తథేవ కథాయ సముట్టితాయ ఖన్తివాదిభూతే అత్తని అపరజ్ఞిత్వా కలాబురాజభూతస్స తస్స పథవిం పవిట్టభావం దీపేతుం ఖన్తివాదిజాతకాన్ (జా. గ.౪.౪౯ ఆదయో), చూళధమ్మపాలభూతే అత్తని అపరజ్ఞిత్వా మహాపతాపరాజభూతస్స తస్స పథవిం పవిట్టభావం దీపేతుం చూళధమ్మపాలజాతకాన్ (జా. గ.౫.౪౪ ఆదయో) కథేసి.

పథవిం పవిట్టే పన దేవదత్తే మహాజనో హట్టతుట్తో ధజపటాకకదలియో ఉస్సాపేత్వా పుణ్ణఘటే రపేత్వా “లాభా వత నో”తి మహన్తం ఛణం అనుభోతి. తమత్తం భగవతో ఆరోచేసుం. భగవా “న, భిక్షవే, ఇదానేవ దేవదత్తే మతే మహాజనో తుస్సతి, పుట్టేపి తుస్సియేవా”తి వత్వా సబ్బజనస్స అప్పీయే చణ్ణే ఫరుసే బారాణసియం పిక్ఖలరజ్ఞో నామ మతే మహాజనస్స తుట్టభావం దీపేతుం -

“సబ్బో జనో హింసితో పిక్ఖలేన,

తస్మిం మతే పచ్చయా వేదయన్తి;

పియో ను తే ఆసి అకణ్ణనేత్తో,

కస్మా తువం రోదసి ద్వారపాల.

“న మే పియో ఆసి అకణ్ణనేత్తో,

భాయామి పచ్చాగమనాయ తస్స;

ఇతో గతో హింసేయ్య మచ్చురాజం,

సో హింసితో ఆనేయ్య పున ఇధా"తి. (జా. ౧.౨.౧౭౯-౧౮౦) -

ఇదం పిఙ్గలజాతకం కథేసి. భిక్షూ సత్థారం పుచ్చింసు - "ఇదాని, భన్తే, దేవదత్తో కుహం నిబ్బత్తో"తి? "అవీచిమహానిరయే, భిక్షవే"తి. "భన్తే, ఇథ తప్పన్తో విచరిత్వా పున గత్వా తప్పనత్థానేయేవ నిబ్బత్తో"తి. "ఆమ, భిక్షవే, పబ్బజితా వా హోస్తు గహట్టా వా, పమాదవిహారిణో ఉభయత్థ తప్పన్తియేవా"తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౧౭. "ఇథ తప్పతి పేచ్చ తప్పతి, పాపకారీ ఉభయత్థ తప్పతి;

పాపం మే కతన్తి తప్పతి, భియ్యో తప్పతి దుగ్గతిం గతో"తి.

తత్త ఇథ తప్పతీతి ఇథ కమ్మతప్పనేన దోమనస్సమత్తేన తప్పతి. పేచ్చాతి పరలోకే పన విపాకతప్పనేన అతిదారుణేన అపాయదుక్ఖేన తప్పతి. పాపకారీతి నానప్పకారస్స పాపస్స కత్తా. ఉభయత్థాతి ఇమినా వుత్తప్పకారేన తప్పనేన ఉభయత్థ తప్పతి నామ. పాపం మేతి సో హి కమ్మతప్పనేన కప్పన్తో "పాపం మే కత"న్తి తప్పతి. తం అప్పమత్తకం తప్పనం, విపాకతప్పనేన పన తప్పన్తో భియ్యో తప్పతి దుగ్గతిం గతో అతిఘరుసేన తప్పనేన అతివియ తప్పతీతి.

గాథాపరియోసానే బహూ సోతాపన్నాదయో అహేసుం. దేసనా మహాజనస్స సాత్థికా జాతాతి.

దేవదత్తవత్తు ద్వాదసమం.

౧౩. సుమనాదేవీవత్తు

ఇథ నన్దతీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో సుమనాదేవిం ఆరబ్బ కథేసి.

సావత్థియఙ్గా దేవసికం అనాథపిణ్డికస్స గేహే ద్వే భిక్షూసహస్సాని భుజ్జన్తి, తథా విసాఖాయ మహాఉపాసికాయ. సావత్థియం యో యో దానం దాతుకామో హోతి, సో సో తేసం ఉభిన్నం ఓకాసం లభిత్వావ కరోతి. కిం కారణా? "తుమ్హాకం దానగ్గం అనాథపిణ్డికో వా విసాఖా వా ఆగతా"తి పుచ్చిత్వా, "నాగతా"తి వుత్తే సతసహస్సం విస్సజ్జేత్వా కతదానమ్మి "కిం దానం నామేత"న్తి గరహన్తి. ఉభోపి హి తే భిక్షుసఙ్ఖస్స రుచిఞ్చ అనుచ్ఛవికకిచ్చాని చ అతివియ జానన్తి, తేసు విచారేన్తేసు భిక్షూ చిత్తరూపం భుజ్జన్తి. తస్మా సబ్బే దానం దాతుకామా తే గహేత్వావ గచ్ఛన్తి. ఇతి తే అత్తనో అత్తనో ఘరే భిక్షూ పరివిసితుం న లభన్తి. తతో విసాఖా, "కో ను ఖో మమ రానే రత్వా భిక్షుసఙ్ఖం పరివిసిస్సతీ"తి ఉపధారేన్తి పుత్తస్స ధీతరం దిస్సా తం అత్తనో రానే రపేసి. సా తస్సా నివేసనే భిక్షుసఙ్ఖం పరివిసతి. అనాథపిణ్డికోపి మహాసుభద్దం నామ జేట్టధీతరం రపేసి. సా భిక్షూనం వేయ్యావచ్చం కరోన్తి ధమ్మం సుణన్తి సోతాపన్నా హుత్వా పతికులం అగమాసి. తతో చూళసుభద్దం రపేసి. సాపి తథేవ కరోన్తి సోతాపన్నా హుత్వా పతికులం గతా. అథ సుమనదేవిం నామ కనిట్టధీతరం రపేసి. సా పన ధమ్మం సుత్వా సకదాగామిఫలం పత్వా కుమారికావ హుత్వా తథారూపేన అఘాసుకేన ఆతురా ఆహారుపచ్ఛేదం కత్వా పితరం దట్టకామా హుత్వా పక్కిసాపేసి. సో ఏకస్మిం దానగ్గే తస్సా సాసనం సుత్వావ ఆగత్వా, "కిం, అమ్మ సుమనే"తి ఆహ. సాపి నం ఆహ - "కిం, తాత కనిట్టభాతికా"తి? "విలపసి అమ్మా"తి? "న విలపామి, కనిట్టభాతికా"తి. "భాయసి,

అమ్మా”తి? “న భాయామి, కనిట్టభాతికా”తి. ఏత్తకం వత్తాయేవ పన సా కాలమకాసి. సో సోతాపన్నోపి సమానో సేట్టిధీతరి ఉప్పన్నసోకం అధివాసేతుం అసక్కోన్తో ధీతు సరీరకిచ్చం కారేత్వా రోదన్తో సత్తు సన్తికం గన్తా, “కిం, గహపతి, దుక్ఖీ దుమ్మనో అస్సుముఖో రోదమానో ఆగతోసీ”తి వుత్తే, “ధీతా మే, భన్తే, సుమనదేవీ కాలకతా”తి ఆహ. “అథ కస్మా సోచసి, నను సట్టేసం ఏకంసికం మరణ”న్తి? “జానామేతం, భన్తే, ఏవరూపా నామ మే హిరిఓత్తప్పసమ్మన్నా ధీతా, సా మరణకాలే సతిం పచ్చుపట్టాపేతుం అసక్కోన్తో విలపమానా మతా, తేన మే అనప్పకం దోమనస్సం ఉప్పజ్జితీ”తి. “కిం పన తాయ కథితం మహాసేట్టి”తి? “అహం తం, భన్తే, ‘అమ్మ, సుమనే’తి ఆమన్తేసిం. అథ మం ఆహ – ‘కిం, తాత, కనిట్టభాతికా’తి? ‘విలపసి, అమ్మా’తి? ‘న విలపామి, కనిట్టభాతికా’తి. ‘భాయసి, అమ్మా’తి? ‘న భాయామి కనిట్టభాతికా’తి. ఏత్తకం వత్తా కాలమకాసి”తి. అథ నం భగవా ఆహ – “న తే మహాసేట్టి ధీతా విలపతీ”తి. “అథ కస్మా భన్తే ఏవమాహ”తి? “కనిట్టత్తాయేవ . ధీతా హి తే, గహపతి, మగ్గఫలేహి తయా మహల్లికా. త్వఞ్ఞో సోతాపన్నో, ధీతా పన తే సకదాగామినీ. సా మగ్గఫలేహి తయా మహల్లికత్తా తం ఏవమాహ”తి. “ఏవం, భన్తే”తి? “ఏవం, గహపతీ”తి. “ఇదాని కుహం నిబ్బత్తా, భన్తే”తి? “తుసితభవనే, గహపతీ”తి. “భన్తే, మమ ధీతా ఇథ ఇతకానం అన్తరే నన్దమానా విచరిత్వా ఇతో గన్తాపి నన్దనట్టానేయేవ నిబ్బత్తా”తి. అథ నం సత్థా “ఆమ, గహపతి, అప్పమత్తా నామ గహట్టా వా పబ్బజితా వా ఇథ లోకే చ పరలోకే చ నన్దన్తియేవా”తి వత్తా ఇమం గాథమాహ –

౧౮. “ఇథ నన్దతి పేచ్చ నన్దతి, కతపుఞ్ఞో ఉభయత్త నన్దతి;
పుఞ్ఞం మే కతన్తి నన్దతి, భియ్యో నన్దతి సుగ్గతిం గతో”తి.

తత్త ఇథాతి ఇథ లోకే కమ్మనన్దనేన నన్దతి. పేచ్చాతి పరలోకే విపాకనన్దనేన నన్దతి. కతపుఞ్ఞోతి నానప్పకారస్స పుఞ్ఞస్స కత్తా. ఉభయత్తాతి ఇథ “కతం మే కుసలం, అకతం మే పాప”న్తి నన్దతి, పరత్త విపాకం అనుభవన్తో నన్దతి. పుఞ్ఞం మేతి ఇథ నన్దన్తో పన “పుఞ్ఞం మే కత”న్తి సోమనస్సమత్తేనేవ కమ్మనన్దనం ఉపాదాయ నన్దతి. భియ్యోతి విపాకనన్దనేన పన సుగతిం గతో సత్తపఞ్ఞాసవస్సకోటియో సట్టివస్ససతసహస్సాని దిబ్బసమ్మత్తిం అనుభవన్తో తుసితపురే అతివియ నన్దతీతి.

గాథాపరియోసానే బహూ సోతాపన్నాదయో అహేసుం. మహాజనస్స సాత్థికా ధమ్మదేసనా జాతాతి.

సుమనాదేవీవత్తు తేరసమం.

౧౯. ద్వేసహాయకభిక్షువత్తు

బహుమ్మి చేతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో ద్వే సహాయకే ఆరబ్బ కథేసి.

సావత్తివాసినో హి ద్వే కులపుత్తా సహాయకా విహరం గన్తా సత్తు ధమ్మదేసనం సుత్వా కామే పహాయ సాసనే ఉరం దత్వా పబ్బజిత్వా పిచ్చ వస్సాని ఆచరియుపజ్ఞాయానం సన్తికే వసిత్యా సత్థారం ఉపసజ్ఞమిత్వా సాసనే ధురం పుచ్చిత్యా విపస్సనాధురఞ్చ గన్ధధురఞ్చ విత్థారతో సుత్వా ఏకో తావ “అహం, భన్తే, మహల్లకకాలే పబ్బజితో న సక్కిస్సామి గన్ధధురం పూరేతుం, విపస్సనాధురం పన పూరేస్సామీ”తి యావ అరహత్తా విపస్సనాధురం కథాపేత్వా ఘటేన్తో వాయమన్తో సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పాపుణి. ఇతరో పన “అహం గన్ధధురం పూరేస్సామీ”తి అనుక్కమేన తేపిటకం బుద్ధవచనం

ఉగ్రణ్ణిత్వా గతగతట్టానే ధమ్మం కథేతి, సరభజ్ఞం భణతి, పశ్చాన్నం భిక్షుసతానం ధమ్మం వాచేన్తో విచరతి. అట్టారసన్నం మహాగణానం ఆచరియో అహోసి. భిక్షూ సత్తు సన్నికే కమ్మట్టానం గహేత్వా ఇతరస్స ధేరస్స వసనట్టానం గత్వా తస్స ఓవాదే రత్వా అరహత్తం పత్వా ధేరం వన్నిత్వా, “సత్తారం దట్టకామమ్మా”తి వదన్తి. ధేరో “గచ్ఛథ, ఆపుసో, మమ వచనేన సత్తారం వన్నిత్వా అసీతి మహాధేరే వన్దథ, సహాయకత్థేరమ్మి మే ‘అమ్మాకం ఆచరియో తుమ్మే వన్దతీ’తి వదథా”తి పేసేతి. తే భిక్షూ విహారం గత్వా సత్తారశ్చవ అసీతి మహాధేరే చ వన్నిత్వా గన్ధికత్థేరస్స సన్నికం గత్వా, “భన్తే, అమ్మాకం ఆచరియో తుమ్మే వన్దతీ”తి వదన్తి. ఇతరేన చ “కో నామ సో”తి వుత్తే, “తుమ్మాకం సహాయకభిక్షు, భన్తే”తి వదన్తి. ఏవం ధేరే పునపునం సాసనం పహిణన్తే సో భిక్షు ధోకం కాలం సహిత్వా అపరభాగే సహితుం అసక్కోన్తో “అమ్మాకం ఆచరియో తుమ్మే వన్దతీ”తి వుత్తే, “కో ఏసో”తి వత్వా “తుమ్మాకం సహాయకభిక్షూ”తి వుత్తే, “కిం పన తుమ్మేహి తస్స సన్నికే ఉగ్రహితం, కిం దీఘనికాయాదీసు అజ్ఞాతరో నికాయో, కిం తీసు పిటకేసు ఏకం పిటక”న్తి వత్వా “చతుప్పదికమ్మి గాథం న జానాతి, పంసుకూలం గహేత్వా పబ్బజితకాలేయేవ అరజ్ఞం పవిట్టో, బహూ వత అన్తేవాసికే లభి, తస్స ఆగతకాలే మయా పజ్ఞం పుచ్చితుం వట్టతీ”తి చిన్తేసి.

అథ అపరభాగే ధేరో సత్తారం దట్టం ఆగతో. సహాయకస్స ధేరస్స సన్నికే పత్తచీవరం రపేత్వా గత్వా సత్తారశ్చవ అసీతి మహాధేరే చ వన్నిత్వా సహాయకస్స వసనట్టానం పచ్చాగమి. అథస్స సో వత్తం కారేత్వా సమప్పమాణం ఆసనం గహేత్వా, “పజ్ఞం పుచ్చిస్సామీ”తి నిసీది. తస్మిం ఖణే సత్తా “ఏస ఏవరూపం మమ పుత్తం విహారేత్వా నిరయే నిబ్బత్తేయ్యా”తి తస్మిం అనుకమ్పాయ విహారచారికం చరన్తో వియ తేసం నిసిన్నట్టానం గత్వా పజ్ఞత్తవరబుద్ధాసనే నిసీది. తత్త తత్త నిసీదన్తా హి భిక్షూ బుద్ధాసనం పజ్ఞాపేత్వావ నిసీదన్తి. తేన సత్తా పకతిపజ్ఞత్తేయేవ ఆసనే నిసీది. నిసజ్జ ఖో పన గన్ధికభిక్షుం పరమజ్ఞానే పజ్ఞం పుచ్చిత్వా తస్మిం అకథితే దుతియజ్ఞానం ఆదిం కత్వా అట్టసుపి సమాపత్తీసు రూపారూపేసు చ పజ్ఞం పుచ్చి. గన్ధికత్థేరో ఏకమ్మి కథేతుం నాసక్తి. ఇతరో తం సబ్బం కథేసి. అథ నం సోతాపత్తిమగ్గే పజ్ఞం పుచ్చి. గన్ధికత్థేరో కథేతుం నాసక్తి. తతో ఖీణాసవత్థేరం పుచ్చి. ధేరో కథేసి. సత్తా “సాధు సాధు, భిక్షూ”తి అభినన్దిత్వా సేసమగ్గేసుపి పటిపాటియా పజ్ఞం పుచ్చి. గన్ధికో ఏకమ్మి కథేతుం నాసక్తి, ఖీణాసవో పుచ్చితం పుచ్చితం కథేసి. సత్తా చతుసుపి రానేసు తస్స సాధుకారం అదాసి. తం సుత్వా భుమ్మదేవే ఆదిం కత్వా యావ బ్రహ్మలోకా సబ్బా దేవతా చేవ నాగసుపణ్ణా చ సాధుకారం అదంసు. తం సాధుకారం సుత్వా తస్స అన్తేవాసికా చేవ సద్ధివిహారిణో చ సత్తారం ఉజ్జాయింసు – “కిం నామేతం సత్తారా కతం, కిణ్ఛి అజానన్తస్స మహల్లకత్థేరస్స చతుసు రానేసు సాధుకారం అదాసి, అమ్మాకం పనాచరియస్స సబ్బపరియత్తిధరస్స పశ్చాన్నం భిక్షుసతానం పామోక్ఖస్స పసంసామత్తమ్మి న కరీ”తి. అథ నే సత్తా “కిం నామేతం, భిక్షవే, కథేథా”తి పుచ్చిత్వా తస్మిం అత్థే ఆరోచితే, “భిక్షవే, తుమ్మాకం ఆచరియో మమ సాసనే భతియా గావో రక్ఖణసదిసో, మయ్యం పన పుత్తో యథారుచియా పశ్చ గోరసే పరిభుజ్జానకసామిసదిసో”తి వత్వా ఇమా గాథా అభాసి –

౧౯. “బహుమ్మి చే సంహిత భాసమానో,
న తక్కురో హోతి నరో పమత్తో;
గోపోవ గావో గణయం పరేసం,
న భాగవా సామజ్ఞస్స హోతి.

౨౦. “అప్పమ్మి చే సంహిత భాసమానో,

ధమ్మస్స హోతి అనుధమ్మచారీ;
రాగఞ్చ దోసఞ్చ పహాయ మోహం,
సమ్మప్పజానో సువిముత్తచిత్తో.
“అనుపాదియానో ఇథ వా హురం వా,
స భాగవా సామణ్ణస్స హోతీ”తి.

తత్త సంహితన్తి తేపిటకస్స బుద్ధవచనస్సేతం నామం. తం ఆచరియే ఉపసంక్కుమిత్యా ఉగ్గణ్ణిత్యా బహుమ్మి పరేసం
భాసమానో వాచేన్తో తం ధమ్మం సుత్వా యం కారకేన పుగ్గలేన కత్తబ్బం, తక్కరో న హోతి. కుక్కుటస్స
పక్ఖపహరణమత్తమ్మి అనిచ్ఛాదివసేన యోనిసోమనసికారం నప్పవత్తేతి. ఏసో యథా నామ దివసం భతియా గావో రక్ఖన్తో
గోపో పాతోవ నిరవసేసం సమ్మటిచ్చిత్యా సాయం గహేత్వా సామికానం నియ్యాదేత్వా దివసభతిమత్తం గణ్ఠాతి,
యథారుచియా పన పఞ్చ గోరసే పరిభుజ్జేతుం న లభతి, ఏవమేవ కేవలం అన్తేవాసికానం సన్తికా వత్తపటివత్తకరణమత్తస్స
భాగీ హోతి, సామణ్ణస్స పన భాగీ న హోతి. యథా పన గోపాలకేన నియ్యాదితానం గున్నం గోరసం సామికావ పరిభుజ్జన్తి,
తథా తేన కథితం ధమ్మం సుత్వా కారకపుగ్గలా యథానుసిత్తం పటిపజ్జిత్యా కేచి పఠమజ్ఞానాదీని పాపుణన్తి, కేచి విపస్సనం
వడ్డేత్వా మగ్గఫలాని పాపుణన్తి, గోణసామికా గోరసస్సేవ సామణ్ణస్స భాగినో హోన్తి.

ఇతి సత్థా సీలసమ్మన్నస్స బహుస్సుతస్స పమాదవిహారిణో అనిచ్ఛాదివసేన యోనిసోమనసికారే పమత్తస్స భిక్ఖునో
వసేన పఠమం గాథం కథేసి, న దుస్సీలస్స. దుతియగాథా పన అప్పస్సుతస్సపి యోనిసోమనసికారే కమ్మం కరోన్తస్స
కారకపుగ్గలస్స వసేన కథితా.

తత్త అప్పమ్మీ చేతి ధోకం ఏకవగ్గద్వివగ్గమత్తమ్మి. ధమ్మస్స హోతి అనుధమ్మచారీతి అత్థమణ్ణాయ ధమ్మమణ్ణాయ
నవలోకుత్తరధమ్మస్స అనురూపం ధమ్మం పుబ్బభాగపటిపదాసజ్ఞాతం చతుపారిసుద్ధిసీలధుతల్లఅసుభకమ్మట్టానాదిభేదం
చరన్తో అనుధమ్మచారీ హోతి. సో “అజ్జ అజ్జేవా”తి పటివేధం ఆకఙ్ఘన్తో విచరతి. సో ఇమాయ సమ్మాపటిపత్తియా రాగఞ్చ
దోసఞ్చ పహాయ మోహం సమ్మా హేతునా నయేన పరిజానితట్టే ధమ్మే పరిజానన్తో
తదల్లవిక్ఖమ్భనసముచ్చేదపటిప్పస్సద్ధినిస్సరణవిముత్తీనం వసేన సువిముత్తచిత్తో, అనుపాదియానో ఇథ వా హురం వాతి
ఇథలోకపరలోకపరియాపన్నా వా అజ్ఞత్తికబాహిరా వా ఖిన్దాయతనధాతుయో చతూహి ఉపాదానేహి అనుపాదియన్తో
మహాఖీణాసవో మగ్గసజ్ఞాతస్స సామణ్ణస్స వసేన ఆగతస్స ఫలసామణ్ణస్స చేవ పఞ్చఅసేక్షధమ్మక్షన్తస్స చ భాగవా హోతీతి
రతనకూటేన వియ అగారస్స అరహత్తేన దేసనాయ కూటం గణ్ఠీతి.

గాథాపరియోసానే బహూ సోతాపన్నాదయో అహేసుం. దేసనా మహాజనస్స సాత్తికా జాతాతి.

ద్వేసహాయకభిక్ఖవత్తు చుద్ధసమం.

యమకవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

పఠమో వగ్గో.

౨. అప్పమాదవగ్గో

౧. సామావతీవత్తు

అప్పమాదో అమతపదన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా కోసమ్మిం ఉపనిస్సాయ ఘోసితారామే విహరన్తో సామావతిప్పముఖానం పశ్చాన్నం ఇత్థిసతానం, మాగణ్ఠియప్పముఖానశ్చ ఏతిస్సా పశ్చాన్నం ఇత్థిసతానం మరణబ్యసనం ఆరబ్బ కథేసి.

తత్తాయం అనుపుబ్బికథా - అతీతే అల్లకప్పరట్టే అల్లకప్పరాజా నామ, వేరదీపకరట్టే వేరదీపకరాజా నామాతి ఇమే ద్వే దహరకాలతో పట్టాయ సహాయకా హుత్వా ఏకాచరియకులే సిప్పం ఉగ్గణ్ఠిత్వా అత్తనో అత్తనో పితూనం అచ్చయేన ఛత్తం ఉస్సాపేత్వా ఆయామేన దసదసయోజనికే రట్టే రాజానో అహీసుం. తే కాలేన కాలం సమాగత్వా ఏకతో తిట్టన్తా నిసీదన్తా నిపజ్జన్తా మహాజనం జాయమానశ్చ జీయమానశ్చ మీయమానశ్చ దిస్సా “పరలోకం గచ్ఛన్తం అనుగచ్ఛన్తో నామ నట్టి, అన్తమసో అత్తనో సరీరమ్మి నానుగచ్ఛతి, సబ్బం పహాయ గన్తబ్బం, కిం నో ఘరావాసేన, పబ్బజిస్సామా”తి మన్తేత్వా రజ్జాని పుత్తదారానం నియ్యాదేత్వా ఇసిపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా హిమవన్తప్పదేసే వసన్తా మన్తయింసు - “మయం రజ్జం పహాయ పబ్బజితా, న జీవితుం అసక్కోన్తా. తే మయం ఏకట్టానే వసన్తా అపబ్బజితసదిసాయేవ హోమ, తస్మా విసుం వసిస్సామ. త్వం ఏతస్మిం పబ్బతే వస, అహం ఇమస్మిం పబ్బతే వసిస్సామి. అన్వడ్డమాసం పన ఉపోసథదివసే ఏకతో భవిస్సామా”తి. అథ ఖో నేసం ఏతదహోసి - “ఏవమ్మి నో గణసంఘణికావ భవిస్సతి, త్వం పన తవ పబ్బతే అగ్గిం జాలేయ్యాసి, అహం మమ పబ్బతే అగ్గిం జాలేస్సామి, తాయ సజ్ఞాయ అత్తిభావం జానిస్సామా”తి. తే తథా కరింసు.

అథ అపరభాగే వేరదీపకతాపసో కాలం కత్వా మహేసక్ఖో దేవరాజా హుత్వా నిబ్బత్తో. తతో అడ్డమాసే సమ్మత్తే అగ్గిం అదిస్సావ ఇతరో “సహాయకో మే కాలకతో”తి అజ్ఞాసి. ఇతరోపి నిబ్బత్తక్షణేయేవ అత్తనో దేవసిరిం ఓలోకేత్వా కమ్మం ఉపధారేన్తో నిక్ఖమనతో పట్టాయ అత్తనో తపచరియం దిస్సా “గత్వా మమ సహాయకం పస్సిస్సామీ”తి తం అత్తభావం విజహిత్వా మగ్గికపురిసో వియ తస్స సన్తికం గత్వా వన్దిత్వా ఏకమన్తం అట్టాసి. అథ నం సో ఆహ - “కుతో ఆగతోసీ”తి? “మగ్గికపురిసో అహం, భన్తే, దూరతోవ ఆగతోమ్మి. కిం పన, భన్తే, అయ్యో ఇమస్మిం రానే ఏకకోవ వసతి, అజ్ఞోపి కోచి అట్ఠీ”తి? “అట్ఠి మే ఏకో సహాయకో”తి. “కుహిం సో”తి? “ఏతస్మిం పబ్బతే వసతి, ఉపోసథదివసే పన అగ్గిం న జాలేతి, మతో నూన భవిస్సతీ”తి. “ఏవం, భన్తే”తి? “ఏవమావుసో”తి. “అహం సో, భన్తే”తి. “కుహిం నిబ్బత్తోసీ”తి? “దేవలోకే మహేసక్ఖో దేవరాజా హుత్వా నిబ్బత్తోస్మి, భన్తే, ‘అయ్యం పస్సిస్సామీ’తి పున ఆగతోమ్మి. అపి ను ఖో అయ్యానం ఇమస్మిం రానే వసన్తానం కోచి ఉపద్దవో అట్ఠీ”తి? “ఆమ, ఆవుసో, హత్థి నిస్సాయ కిలమామీ”తి. “కిం వో, భన్తే, హత్థి కరోన్తీ”తి? “సమ్మజ్జనట్టానే లణ్ఠం పాతేన్తి, పాదేహి భూమియం పహరిత్వా పంసుం ఉద్ధరన్తి, స్వాహం లణ్ఠం ఛడ్డేన్తో పంసుం సమం కరోన్తో కిలమామీ”తి. “కిం పన తేసం అనాగమనం ఇచ్చథా”తి? “ఆమావుసో”తి. “తేన హి తేసం అనాగమనం కరిస్సామీ”తి తాపసస్స హత్థికన్తవీణశ్చోవ హత్థికన్తమన్తశ్చ అదాసి. దదన్తో చ పన వీణాయ తిస్సో తన్తియో దస్సేత్వా తయో మన్తే ఉగ్గణ్ఠాపేత్వా “ఇమం తన్తిం పహరిత్వా ఇమస్మిం మన్తే వుత్తే నివత్తిత్వా ఓలోకేతుమ్మి అసక్కోన్తా హత్థి పలాయన్తి, ఇమం తన్తిం పహరిత్వా ఇమస్మిం మన్తే వుత్తే నివత్తిత్వా పచ్చతో ఓలోకేన్తా ఓలోకేన్తా పలాయన్తి, ఇమం తన్తిం పహరిత్వా

ఇమస్మిం మస్తే వుత్తే హత్తియూధపతి పిట్టిం ఉపనామేన్తో ఆగచ్ఛతీ”తి ఆచిక్ష్ణిత్వా, “యం వో రుచ్ఛతి, తం కరేయ్యాధా”తి వత్వా తాపసం వన్దిత్వా పక్వామి. తాపసో పలాయనమస్తం వత్వా పలాయనతన్తిం పహరిత్వా హత్తి పలాపేత్వా వసి.

తస్మిం సమయే కోసమ్పియం పూరన్తప్సో నామ రాజా హోతి. సో ఏకదివసం గర్భినియా దేవియా సద్ధిం బాలసూరియతపం తప్సమానో అబ్ధోకాసతలే నిసీది. దేవీ రజ్ఞో పారుపనం సతసహస్సర్వనికం రత్తకమ్బులం పారుపిత్వా నిసిన్నా రజ్ఞా సద్ధిం సముల్లపమానా రజ్ఞో అగ్గలితో సతసహస్సర్వనికం రాజముద్దికం నీహరిత్వా అత్తనో అగ్గలియం పిలన్తి. తస్మిం సమయే హత్తిలిగ్గసకుణో ఆకాసేన గచ్ఛన్తో దూరతో రత్తకమ్బులపారుపనం దేవిం దిస్వా “మంసపేసీ”తి సజ్ఞాయ పక్ష్తే విస్సజ్జేత్వా ఓతరి. రాజా తస్స ఓతరణసద్దేన భీతో ఉట్టాయ అన్తోనివేసనం పావిసి. దేవీ గరుగబ్భతాయ చేవ భీరుకజాతికతాయ చ వేగేన గన్తుం నాసక్తి. అథ నం సో సకుణో అజ్ఞప్పత్తో నఖపజ్జరే నిసీదాపేత్వా ఆకాసం పక్ష్వన్తి. తే కిర సకుణా పశ్చాన్నం హత్తీనం బలం ధారేన్తి. తస్మా ఆకాసేన నేత్వా యథారుచితట్టానే నిసీదిత్వా మంసం ఖాదన్తి. సాపి తేన నీయమానా మరణభయభీతా చిన్తేసి – “సచాహం విరవిస్సామి, మనుస్ససద్దో నామ తిరచ్ఛానగతానం ఉబ్బేజనీయో, తం సుత్వా మం ఛడ్డేస్సతి. ఏవం సస్తే సహ గర్భేన జీవితక్ఖయం పాపుణిస్సామి, యస్మిం పన తానే నిసీదిత్వా మం ఖాదితుం ఆరభిస్సతి, తత్త నం సద్ధం కత్వా పలాపేస్సామీ”తి. సా అత్తనో పణ్ణితతాయ అధివాసేసి.

తదా చ హిమవన్తపదేసే ధోకం వడ్డిత్వా మణ్ణపాకారేన రితో ఏకో మహానిగ్రోధో హోతి. సో సకుణో మిగరూపాదీని తత్త నేత్వా ఖాదతి, తస్మా తమ్పి తత్తేవ నేత్వా విటపబ్బన్తరే రపేత్వా ఆగతమగ్గం ఓలోకేసి. ఆగతమగ్గోలోకనం కిర తేసం ధమ్మతా. తస్మిం ఖణే దేవీ, “ఇదాని ఇమం పలాపేతుం వట్టతీ”తి చిన్తేత్వా ఉభో హత్తే ఉక్ష్ఠిపిత్వా పాణిసద్దశ్చోవ ముఖసద్దశ్చా కత్వా తం పలాపేసి. అథస్సా సూరియత్తగ్గమనకాలే గర్భే కమ్మజవాతా చలింసు. సబ్బదిసాసు గజ్జన్తో మహామేఘా ఉట్టహి. సుఖేధితాయ రాజమహేసియా “మా భాయి, అయ్యే”తి వచనమత్తమ్పి అలభమానాయ దుష్టపరేతాయ సబ్బరత్తిం నిద్ధా నామ నాహోసి. విభాతాయ పన రత్తియా వలాహకవిగమో చ అరుణగ్గమనశ్చ తస్సా గబ్బపుట్టానశ్చ ఏకక్ఖణేయేవ అహోసి. సా మేఘఉతుశ్చ పబ్బతఉతుశ్చ అరుణఉతుశ్చ గహేత్వా జాతత్తా పుత్తస్స ఉతేనోతి నామం అకాసి.

అల్లకప్పతాపసస్సపి ఖో తతో అవిదురే వసనట్టానం హోతి. సో పకతియావ వస్సదివసే సీతభయేన ఫలాఫలత్థాయ వనం న పవినతి, తం రుక్ఖమూలం గన్త్వా సకుణేహి ఖాదితమంసానం అట్టిం ఆహరిత్వా కోట్టేత్వా రసం కత్వా పివతి. తస్మా తం దివసం “అట్టిం ఆహరిస్సామీ”తి తత్త గన్త్వా రుక్ఖమూలే అట్టిం పరియేసేన్తో ఉపరి దారకసద్ధం సుత్వా ఉల్లోకేన్తో దేవిం దిస్వా “కాసి త్వ”న్తి వత్వా “మానుసిత్తిమ్హి”తి. “కథం ఆగతాసీ”తి? “హత్తిలిగ్గసకుణేనానీతామ్హి”తి వుత్తే “ఓతరాహీ”తి ఆహ . “జాతిసమ్మేదతో భాయామి, అయ్యా”తి. “కాసి త్వ”న్తి? “ఖత్తియామ్హి”తి. “అహమ్పి ఖత్తియోయేవా”తి. “తేన హి ఖత్తియమాయం కథేహి”తి. సో ఖత్తియమాయం కథేసి. “తేన హి ఆరుయ్హ పుత్తం మే ఓతారేహి”తి. సో ఏకేన పస్సేన అభిరుహనమగ్గం కత్వా అభిరుహిత్వా దారకం గణ్ఠి. “మా మం హత్తీన ఛుపీ”తి చ వుత్తే తం అఛుపిత్వావ దారకం ఓతారేసి. దేవీపి ఓతరి. అథ నం అస్సమపదం నేత్వా సీలభేదం అకత్వావ అనుకమ్పాయ పటిజగ్గి, నిమ్మక్ఖికమధుం ఆహరిత్వా సయంజాతసాలిం ఆహరిత్వా యాగుం పచిత్వా అదాసి. ఏవం తస్మిం పటిజగ్గన్తే సా అపరభాగే చిన్తేసి – “అహం నేవ ఆగతమగ్గం జానామి, న గమనమగ్గం జానామి, ఇమినాపి మే సద్ధిం విస్సాసమత్తమ్పి నత్తి. సచే పనాయం అమ్మే పహాయ కత్థచి గమిస్సతి, ఉభోపి ఇథేవ మరణం పాపుణిస్సామ, యంకిశ్చ కత్వా ఇమస్స సీలం భిన్దిత్వా యథా మం న

ముఝ్చతి, తథా తం కాతుం వట్టతీ"తి. అథ నం దున్నివత్థదుప్పారుతదస్సనేన పలోభేత్వా సీలవినాసం పాపేసి. తతో పట్టాయ ద్వేపి సమగ్గవాసం వసింసు.

అథకదివసం తాపసో నక్ఖత్తయోగం ఉల్లోకేన్తో పూరంతప్పస్స నక్ఖత్తమిలాయనం దిస్సా “భద్దే కోసమ్మియం పూరంతప్పరాజా మతో”తి ఆహ. “కస్మా, అయ్య, ఏవం వదేసి? కిం తే తేన సద్ధిం ఆఘాతో అత్తి”తి? “నత్తి, భద్దే, నక్ఖత్తమిలాయనమస్స దిస్సా ఏవం వదామీ”తి, సా పరోది. అథ నం “కస్మా రోదసీ”తి పుచ్చిత్వా తాయ తస్స అత్తనో సామికభావే అక్ఖాతే ఆహ – “మా, భద్దే, రోది, జాతస్స నామ నియతో మచ్ఛా”తి. “జానామి, అయ్యా”తి వుత్తే “అథ కస్మా రోదసీ”తి? “పుత్తో మే కులసంతకస్స రజ్జస్స అనుచ్ఛవికో, సచే తత్ర అభవిస్స, సేతచ్ఛత్తం ఉస్సాపయిస్స. ఇదాని మహాజానికో వత జాతో”తి సోకేన రోదామి, అయ్యా”తి. “హోతు, భద్దే, మా చింతయి, సచస్స రజ్జం పఠేసి, అహమస్స రజ్జలభనాకారం కరిస్సామీ”తి. అథస్స హత్తికంతవీణాఞ్ఞోవ హత్తికంతమన్తే చ అదాసి. తదా అనేకాని హత్తిసహస్సాని ఆగన్త్యా వటరుక్ఖములే నిసీదన్తి. అథ నం ఆహ – “హత్థీసు అనాగతేసుయేవ రుక్ఖం అభిరుహిత్వా తేసు ఆగతేసు ఇమం మన్తం వత్వా ఇమం తన్తిం పహర, సబ్బే నివత్తిత్వా ఓలోకేతుమ్మి అసక్కోన్తా పలాయిస్సన్తి, అథ ఓతరిత్వా ఆగచ్ఛేయ్యాసీ”తి. సో తథా కత్వా ఆగన్త్యా తం పవత్తిం ఆరోచేసి. అథ నం దుతియదివసే ఆహ – “అజ్జ ఇమం మన్తం వత్వా ఇమం తన్తిం పహరేయ్యాసి, సబ్బే నివత్తిత్వా ఓలోకేన్తా పలాయిస్సన్తి”తి. తదాపి తథా కత్వా ఆగన్త్యా ఆరోచేసి. అథ నం తతియదివసే ఆహ – “అజ్జ ఇమం మన్తం వత్వా ఇమం తన్తిం పహరేయ్యాసి, యూధపతి పిట్టిం ఉపనామేన్తో ఆగమిస్సతీ”తి. తదాపి తథా కత్వా ఆరోచేసి.

అథస్స మాతరం ఆమన్తేత్వా, “భద్దే, పుత్తస్స తే సాసనం వదేహి, ఏత్తోవ గన్త్యా రాజా భవిస్సతీ”తి ఆహ. సా పుత్తం ఆమన్తేత్వా, “తాత, త్వం కోసమ్మియం పూరంతప్పరఞ్ఞో పుత్తో, మం సగబ్బం హత్తిలిఙ్గసకుణో ఆనేసీ”తి వత్వా సేనాపతిఆదీనం నామాని ఆచిక్ఖిత్వా “అసద్దహన్తానం ఇమం పితు పారుపనకమ్మలఞ్ఞోవ పిలన్ధనముద్దికఞ్చ దస్సేయ్యాసీ”తి వత్వా ఉయ్యాజేసి. కుమారో తాపసం “ఇదాని కిం కరోమీ”తి ఆహ. “రుక్ఖస్స హేటిమసాఖాయ నిసీదిత్వా ఇమం మన్తం వత్వా ఇమం తన్తిం పహర, జేట్టకహత్తి తే పిట్టిం ఉపనాపేత్వా ఉపసజ్కమిస్సతి, తస్స పిట్టియం నిసీన్నోవ రట్టం గన్త్యా రజ్జం గణ్ఠాహీ”తి. సో మాతాపితరో వన్దిత్వా తథా కత్వా ఆగతస్స హత్తినో పిట్టియం నిసీదిత్వా కణ్ఠే మన్తయి – “అహం కోసమ్మియం పూరంతప్పరఞ్ఞో పుత్తో, పేత్తికం మే రజ్జం గణ్ఠిత్వా దేహి సామీ”తి. సో తం సుత్వా “అనేకాని హత్తిసహస్సాని సన్నిపతన్తూ”తి హత్తిరవం రవి, అనేకాని హత్తిసహస్సాని సన్నిపతింసు. పున “జిణ్ణా హత్తి పటిక్కమన్తూ”తి హత్తిరవం రవి, జిణ్ణా హత్తి పటిక్కమింసు. పున “అతితరుణా హత్తి నివత్తన్తూ”తి హత్తిరవం రవి, తేపి నివత్తింసు. సో అనేకేహి యూధహత్తిసహస్సేహివ పరివుతో పచ్చన్తగామం పత్వా “అహం రఞ్ఞో పుత్తో, సమ్మత్తిం పత్థయమానా మయా సద్ధిం ఆగచ్ఛన్తూ”తి ఆహ. “తతో పట్టాయ మనుస్సానం సజ్గహం కరోన్తో గన్త్యా నగరం పరివారేత్వా ‘యుద్ధం వా మే దేతు, రజ్జం వా’”తి సాసనం పేసేసి. నాగరా ఆహంసు – “మయం ద్వేపి న దస్సామ. అమ్మాకఞ్ఞో దేవీ గరుగబ్బా హత్తిలిఙ్గసకుణేన నీతా, తస్సా అత్తిభావం వా నత్తిభావం వా మయం న జానామ. యావ తస్సా పవత్తిం న సుణామ. తావ నేవ యుద్ధం దస్సామ, న రజ్జ”న్తి. తదా కిర తం పవేణిరజ్జం అహోసి. తతో కుమారో “అహం తస్సా పుత్తో”తి వత్వా సేనాపతిఆదీనం నామాని కథేత్వా తథాపి అసద్దహన్తానం కమ్మలఞ్చ ముద్దికఞ్చ దస్సేసి. తే కమ్మలఞ్చ ముద్దికఞ్చ సజ్జానిత్వా నిక్కజ్ఞౌ హుత్వా ద్వారం వివరిత్వా తం రజ్జే అభిసిఞ్చింసు. అయం తావ ఉతేనస్స ఉప్పత్తి.

అల్లకప్పరట్టే పన దుబ్బిక్లే జీవితం అసక్కిస్తో ఏకో కోతుహలికో నామ మనుస్సో కాపిం నామ తరుణపుత్తా ఇహిం నామ భరియఇహి ఆదాయ “కోసమ్మిం గన్తా జీవిస్సామీ”తి పాథేయ్యం గహేత్వా నిక్ఖమి. “అహివాతరోగేన మహాజనే మరన్తే దిస్సా నిక్ఖమీ”తిపి వదన్తియేవ. తే గచ్చన్తా పాథేయ్యే పరిక్ఖిణే ఖుదాభిభూతా దారకం వహితుం నాసక్ఖింసు. అథ సామికో పజాపతిం ఆహ - “భద్దే, మయం జీవన్తా పున పుత్తం లభిస్సామ, ఛడ్డేత్వా నం గచ్ఛామా”తి. మాతు హదయం నామ ముదుకం హోతి. తస్మా సా ఆహ - “నాహం జీవన్తమేవ పుత్తం ఛడ్డేతుం సక్ఖిస్సామీ”తి. “అథ కిం కరోమా”తి? “వారేన నం వహమా”తి. మాతా అత్తనో వారే పుప్పదామం వియ నం ఉక్ఖిపిత్వా ఉరే నిపజ్ఞాపిత్వా అజ్ఞేన వహిత్వా పితునో దేతి. తస్స తం గహేత్వా గమనకాలే ఛాతకతోపి బలవతరా వేదనా ఉప్పజ్జి. సో పునప్పునం ఆహ - “భద్దే, మయం జీవన్తా పుత్తం లభిస్సామ, ఛడ్డేమ న”న్తి. సాపి పునప్పునం పటిక్ఖిపిత్వా పటివచనం నాదాసి. దారకో వారేన పరివత్తియమానో కిలన్తో పితు హత్తే నిద్దాయి. సో తస్స నిద్దాయనభావం ఇత్వా మాతరం పురతో కత్వా ఏకస్స గచ్చస్స హేట్టా పణ్ణసన్ధరే తం నిపజ్ఞాపిత్వా పాయాసి. మాతా నివత్తిత్వా ఓలోకేన్తి పుత్తం అదిస్సా, “సామి, కుహిం మే పుత్తో”తి పుచ్చి. “ఏకస్స మే గచ్చస్స హేట్టా నిపజ్ఞాపితో”తి. “సామి, మా మం నాసయి, పుత్తం వినా జీవితం న సక్ఖిస్సామి, ఆనేహి మే పుత్త”న్తి ఉరం పహరిత్వా పరిదేవి. అథ నం నివత్తిత్వా ఆనేసి. పుత్తోపి అన్తరామగ్గే మతో హోతి. ఇతి సో ఏత్తకే రానే పుత్తం ఛడ్డేత్వా తస్స నిస్సన్దేన భవన్తరే సత్త వారే ఛడ్డేతో. “పాపకమ్మం నామేతం అప్పక”న్తి న అవమజ్ఞాతబ్బం.

తే గచ్చన్తా ఏకం గోపాలకులం పాపుణింసు. తం దివసఇహి గోపాలకస్స ధేనుమజ్జలం హోతి. గోపాలకస్స గేహ నిబద్ధం ఏకో పచ్చేకబుద్ధో భుజ్జతి. సో తం భోజేత్వా మజ్జలమకాసి. బహు పాయాసో పటియత్తో హోతి. గోపాలకో తే ఆగతే దిస్సా, “కుతో ఆగతణ్ణా”తి పుచ్చిత్వా సబ్బం పవత్తిం సుత్వా ముదుజాతికో కులపుత్తో తేసు అనుకమ్పం కత్వా బహుకేన సప్పీనా పాయాసం దాపేసి. భరియా “సామి, తయి జీవన్తే అహమ్మి జీవామి నామ, దీఘరత్తం ఊనోదరోసి, యావదత్తం భుజ్జాహి”తి సప్పీఇహి దధిఇహి తదభిముఖజ్ఞోవ కత్వా అత్తనా మన్దసప్పీనా ధోకమేవ భుజ్జి. ఇతరో బహుం భుజ్జిత్వా సత్తట్టదివసే ఛాతతాయ ఆహారతణ్ణం చిన్దితుం నాసక్ఖి. గోపాలకో తేసం పాయాసం దాపేత్వా సయం భుజ్జేతుం ఆరభి. కోతుహలికో తం ఓలోకేన్తో నిసీదిత్వా హేట్టాపీరే నిపన్నాయ సునఖియా గోపాలకేన వడ్డేత్వా దియ్యమానం పాయాసపిణ్ణం దిస్సా “పుజ్జా వతాయం సునఖీ, నిబద్ధం ఏవరూపం భోజనం లభతీ”తి చిన్తేసి. సో రత్తిభాగే తం పాయాసం జీరాపేతుం అసక్కిన్తో కాలం కత్వా తస్సా సునఖియా కుచ్చిమ్మి నిబ్బత్తి.

అథస్స భరియా సరీరకిచ్చం కత్వా తస్మింయేవ గేహ భతిం కత్వా తణ్ణులనాళిం లభిత్వా పచిత్వా పచ్చేకబుద్ధస్స పత్తే పతిట్టాపిత్వా, “దాసస్స వో పాపుణాతూ”తి వత్వా చిన్తేసి - “మయా ఇధేవ వసితుం వట్టతి, నిబద్ధం, అయ్యో, ఇధాగచ్చతి, దేయ్యధమ్మో హోతు వా, మా వా, దేవసికం వన్దన్తి వేయ్యావచ్చం కరోన్తి చిత్తం పసాదేన్తి బహుం పుజ్జాం పసవిస్సామీ”తి. సా తత్థేవ భతిం కరోన్తి వసి. సాపి సునఖీ ఛట్టే వా సత్తమే వా మాసే ఏకమేవ కుక్కురం విజాయి. గోపాలకో తస్స ఏకధేనుయా వీరం దాపేసి. సో న చిరస్సేవ వడ్డి. అథస్స పచ్చేకబుద్ధో భుజ్జన్తో నిబద్ధం ఏకం భత్తపిణ్ణం దేతి. సో భత్తపిణ్ణం నిస్సాయ పచ్చేకబుద్ధే సినేహమకాసి. గోపాలకోపి నిబద్ధం ద్వే వారే పచ్చేకబుద్ధస్సపట్టానం యాతి. గచ్చన్తోపి అన్తరామగ్గే వాళమిగట్టానే దణ్డేన గచ్చే చ భూమిఇహి పహరిత్వా “సుసూ”తి తిక్ఖత్తుం సద్ధం కత్వా వాళమిగే పలాపేతి. సునఖీపి తేన సద్ధిం గచ్చతి.

సో ఏకదివసం పచ్చేకబుద్ధం ఆహ - “భన్తే, యదా మే ఓకాసో న భవిస్సతి, తదా ఇమం సునఖం పేసేస్సామి, తేన సన్ఞాణేన ఆగచ్ఛేయ్యాధా”తి. తతో పట్టాయ అనేకాసదివసే, “గచ్ఛ, తాత, అయ్యం ఆనేహి”తి సునఖం పేసేసి. సో ఏకవచనేవ పక్ఖన్తిత్వా సామికస్స గచ్ఛపోధనభూమిపోధనట్టానే తిక్ఖత్తుం భుస్సిత్వా తేన సద్దేన వాళమిగానం పలాతభావం ఇత్వా పాతోవ సరీరపటిజగ్గనం కత్వా పణ్ణసాలం పవిసిత్వా నిసిన్నస్స పచ్చేకబుద్ధస్స వసనట్టానం గత్వా పణ్ణసాలద్వారే తిక్ఖత్తుం భుస్సిత్వా అత్తనో ఆగతభావం జానాపేత్వా ఏకమన్తే నిపజ్జతి, పచ్చేకబుద్ధే వేలం సల్లక్ఖేత్వా నిక్ఖన్తే భుస్సన్తో పురతో గచ్ఛతి. అన్తరన్తరా పచ్చేకబుద్ధో తం వీమంసన్తో అఞ్ఞం మగ్గం పటిపజ్జతి. అథస్స పురతో తిరియం రత్వా భుస్సిత్వా ఇతరమగ్గమేవ నం ఆరోపేతి. అథేకదివసం అఞ్ఞం మగ్గం పటిపజ్జిత్వా తేన పురతో తిరియం రత్వా వారియమానోపి అనివత్తిత్వా సునఖం పాదేన పహరిత్వా పాయాసి. సునఖో తస్స అనివత్తనభావం ఇత్వా నివాసనకణ్ఠే డంసిత్వా ఆకడ్డన్తో ఇతరమగ్గమేవ నం ఆరోపేసి. ఏవం సో తస్మిం బలవసినేహం ఉప్పాదేసి.

తతో అపరభాగే పచ్చేకబుద్ధస్స చీవరం జీరి. అథస్స గోపాలకో చీవరవత్థాని అదాసి. తమేనం పచ్చేకబుద్ధో ఆహ - “ఆవుసో, చీవరం నామ ఏకకేన కాతుం దుక్కరం, ఫాసుకట్టానం గత్వా కారేస్సామీ”తి. “ఇథేవ, భన్తే, కరోధా”తి. “న సక్కా, ఆవుసో”తి. “తేన హి, భన్తే, మా చిరం బహి వసిత్థా”తి. సునఖో తేనం కథం సుణన్తోవ అట్టాసి, పచ్చేకబుద్ధోపి “తిట్ట, ఉపాసకా”తి గోపాలకం నివత్తాపేత్వా వేహాసం అబ్బుగ్గత్వా గద్ధమాదనాభిముఖో పాయాసి. సునఖస్స తం ఆకాసేన గచ్ఛన్తం దిస్సా భుక్కరిత్వా రితస్స తస్మిం చక్ఖుపథం విజహన్తే హదయం ఫలిత్వా మతో. తిరచ్ఛానా కిర నామేతే ఉజ్జజాతికా హోన్తి అకుటిలా. మనుస్సా పన అఞ్ఞం హదయేన చిన్తేన్తి, అఞ్ఞం ముఖేన కథేన్తి. తేనేవాహ - “గహనఞ్ఞోతం, భన్తే, యదిదం మనుస్సా, ఉత్తానకఞ్ఞోతం, భన్తే, యదిదం పసవో”తి (మ. ని. ౨.౩).

ఇతి సో తాయ ఉజ్జచిత్తతాయ అకుటిలతాయ కాలం కత్వా తావతినసభవనే నిబ్బత్తో అచ్చరాసహస్సపరివుతో మహాసమ్మత్తిం అనుభోసి. తస్స కణ్ఠమూలే మన్తయన్తస్స సద్ధో సోళసయోజనట్టానం ఫరతి, పకతికథాసద్ధో పన సకలం దసయోజనసహస్సం దేవనగరం ఛాదేతి. తేనేవస్స “ఘాసకదేవపుత్తో”తి నామం అహోసి. “కిస్స పనేస నిస్సన్తో”తి. పచ్చేకబుద్ధే పేమేన భుక్కరణస్స నిస్సన్తో. సో తత్త న చిరం రత్వా చవి. దేవలోకతో హి దేవపుత్తా ఆయుక్ఖయేన పుణ్ణక్ఖయేన ఆహారక్ఖయేన కోపేనాతి చతూహి కారణేహి చవన్తి.

తత్త యేన బహుం పుణ్ణకమ్మం కతం హోతి, సో దేవలోకే ఉప్పజ్జిత్వా యావతాయుకం రత్వా ఉపరూపరి నిబ్బత్తతి. ఏవం ఆయుక్ఖయేన చవతి నామ. యేన పరిత్తం పుణ్ణం కతం హోతి, తస్స రాజకోట్టాగారే పక్ఖిత్తం తిచతునాళిమత్తం ధఞ్ఞం వియ అన్తరావ తం పుణ్ణంఖీయతి, అన్తరావ కాలం కరోతి . ఏవం పుణ్ణక్ఖయేన చవతి నామ. అపరోపి కామగుణే పరిభుజ్జమానో సతిసమ్మోసేన ఆహారం అపరిభుజ్జేత్వా కిలన్తకాయో కాలం కరోతి. ఏవం ఆహారక్ఖయేన చవతి నామ. అపరోపి పరస్స సమ్మత్తిం అసహన్తో కుజ్జిత్వా కాలం కరోతి. ఏవం కోపేన చవతి నామ.

అయం పన కామగుణే పరిభుజ్జన్తో ముట్టస్సతి హుత్వా ఆహారక్ఖయేన చవి, చవిత్వా చ పన కోసమ్మియం నగరసోభినియా కుచ్చిమ్మి పటిసన్ధిం గణ్ఠి. సాపి జాతదివసే “కిం ఏత”న్తి దాసిం పుచ్చిత్వా, “పుత్తో, అయ్యే”తి వుత్తే - “హన్త, జే, ఇమం దారకం కత్తరసుప్పే ఆరోపేత్వా సజ్జారకూట్ ఛడ్డేహి”తి ఛడ్డాపేసి. నగరసోభినియో హి ధీతరం పటిజగ్గన్తి, న పుత్తం. ధీతరా హి తాసం పవేణీ ఘటియతి. దారకం కాకాపి సునఖాపి పరివారేత్వా నిసీదింసు. పచ్చేకబుద్ధే సినేహప్పభవస్స భుక్కరణస్స నిస్సన్తేన ఏకోపి ఉపగన్తుం న విసహి. తస్మిం ఖణే ఏకో మనుస్సో బహి నిక్ఖన్తో తం

కాకసునఖసన్నిపాతం దిస్వా, “కిం ను ఖో ఏత”ని గన్తా దారకం దిస్వా పుత్తసినేహం పటిలభిత్వా “పుత్తో మే లద్ధో”తి గేహం నేసి. తదా కోసమ్బకసేటి రాజకులం గచ్ఛన్తో రాజనివేసనతో ఆగచ్ఛన్తం పురోహితం దిస్వా, “కిం, ఆచరియ, అజ్ఞ తే తిథికరణనక్షత్రయోగో ఓలోకితో”తి పుచ్చి. “ఆమ, మహాసేటి, అమ్మాకం కిం అజ్ఞాం కిచ్చన్తి? జనపదస్స కిం భవిస్సతీ”తి? “అజ్ఞాం నత్తి, ఇమస్మిం పన నగరే అజ్ఞ జాతదారకో జేట్టకసేటి భవిస్సతీ”తి. తదా సేటిసో భరియా గరుగబ్బా హోతి. తస్మా సో సీఘం గేహం పురిసం పేసేసి – “గచ్ఛ భణే, జానాహి నం విజాతా వా, నో వా”తి. “న విజాయతీ”తి సుత్వా రాజానం దిస్వావ వేగేన గేహం గన్తా కాళిం నామ దాసిం పక్కోసిత్వా సహస్సం దత్వా, “గచ్ఛ జే, ఇమస్మిం నగరే ఉపధారేత్వా సహస్సం దత్వా అజ్ఞ జాతదారకం గణ్ఠిత్వా ఏహీ”తి. సా ఉపధారేన్తి తం గేహం గన్తా దారకం దిస్వా, “అయం దారకో కదా జాతో”తి గహపతానిం పుచ్చిత్వా “అజ్ఞ జాతో”తి వుత్తే, “ఇమం మయ్యం దేహీ”తి ఏకకహపణం ఆదిం కత్వా మూలం వడ్డేన్తి సహస్సం దత్వా తం ఆనేత్వా సేటిసో దస్సేసి. సేటి “సచే మే ధీతా విజాయస్సతి, తాయ నం సద్ధిం నివేసేత్వా సేటిట్టానస్స సామికం కరిస్సామి. సచే మే పుత్తో విజాయస్సతి, మారేస్సామి న”ని చిన్తేత్వా తం గేహ కారేసి.

అథస్స భరియా కతిపాహచ్చయేన పుత్తం విజాయ. సేటి “ఇమస్మిం అసతి మమ పుత్తోవ సేటిట్టానం లభిస్సతి, ఇదానేవ తం మారేతుం వట్టతీ”తి చిన్తేత్వా కాళిం ఆమన్తేత్వా, “గచ్ఛ, జే, వజతో గున్నం నిక్ఖమనవేలాయ వజద్వారమజ్ఞే ఇమం తిరియం నిపజ్ఞాపేహి, గావియో నం మద్దిత్వా మారేస్సన్తి, మద్దితామద్దితభావం పనస్స ఇత్వా ఏహీ”తి ఆహ. సా గన్తా గోపాలకేన వజద్వారే వివటమత్తేయేవ తం తథా నిపజ్ఞాపేసి. గోగణజేట్టకో ఉసభో అజ్ఞాస్మిం కాలే సబ్బపచ్చా నిక్ఖమన్తోపి తం దివసం సబ్బపరమం నిక్ఖమిత్వా దారకం చతున్నం పాదానం అన్తరే కత్వా అట్టాసి. అనేకసతగావియో ఉసభస్స ద్వే పస్సాని ఘంసన్తియో నిక్ఖమింసు. గోపాలకోపి “అయం ఉసభో పుట్టే సబ్బపచ్చా నిక్ఖమతి, అజ్ఞ పన సబ్బపరమం నిక్ఖమిత్వా వజద్వారమజ్ఞే నిచ్చలోవ రితో, కిం ను ఖో ఏత”ని చిన్తేత్వా గన్తా తస్స హేటా నిపన్నం దారకం దిస్వా పుత్తసినేహం పటిలభిత్వా, “పుత్తో మే లద్ధో”తి గేహం నేసి.

కాళీ గన్తా సేటినా పుచ్చితా తమత్తం ఆరోచేత్వా, “గచ్ఛ, నం పున సహస్సం దత్వా ఆనేహీ”తి వుత్తా సహస్సం దత్వా పున ఆనేత్వా అదాసి. అథ నం ఆహ – “అమ్మ, కాళి ఇమస్మిం నగరే పశ్చా సకటసతాని పచ్చాసకాలే ఉట్టాయ వాణిజాయ గచ్ఛన్తి, త్వం ఇమం నేత్వా చక్కమగ్గే నిపజ్ఞాపేహి, గోణా వా నం మద్దిస్సన్తి, చక్కా వా చిన్దిస్సన్తి, పవత్తిం చస్స ఇత్వావ ఆగచ్ఛేయ్యాసీ”తి. సా తం నేత్వా చక్కమగ్గే నిపజ్ఞాపేసి. తదా సాకటికజేట్టకో పురతో అహోసి. అథస్స గోణా తం తానం పత్వా ధురం ఛడ్డేసుం, పునప్పునం ఆరోపేత్వా పాజియమానాపి పురతో న గచ్ఛింసు. ఏవం తస్స తేహి సద్ధిం వాయమన్తస్సేవ అరుణం ఉట్టహి. సో “కిం నామేతం గోణా కరింసు”తి మగ్గం ఓలోకేన్తో దారకం దిస్వా, “భారియం వత మే కమ్మ”ని చిన్తేత్వా, “పుత్తో మే లద్ధో”తి తుట్టమానసో తం గేహం నేసి.

కాళీ గన్తా సేటినా పుచ్చితా తం పవత్తిం ఆచిక్కిత్వా, “గచ్ఛ, నం పున సహస్సం దత్వా ఆనేహీ”తి వుత్తా తథా అకాసి. అథ నం సో ఆహ – “ఇదాని నం ఆమకసుసానం నేత్వా గచ్ఛన్తరే నిపజ్ఞాపేహి, తత్థ సునఖాదీహి వా ఖాదితో, అమనుస్సేహి వా పహటో మరిస్సతి, మాతామతభావశ్చస్స జానిత్వావ ఆగచ్ఛేయ్యాసీ”తి. సా తం నేత్వా తత్థ నిపజ్ఞాపేత్వా ఏకమన్తే అట్టాసి. తం సునఖో వా కాకో వా అమనుసో వా ఉపసక్కుమితుం నాసక్కి. “నను చస్స నేవ మాతా న పితా న భాతికాదీసు కోచి రక్ఖితా నామ అత్తి, కో తం రక్ఖతీ”తి? సునఖకాలే పచ్చేకబుద్ధే సినేహాన పవత్తితభుక్కురణమత్తమేవ తం రక్ఖతి. అథేకో అజపాలకో అనేకసహస్సా అజా గోచరం నేన్తో సుసానపస్సేన గచ్ఛతి. ఏకా అజా పణ్ణాని ఖాదమానా గచ్ఛన్తరం

పవిత్రా దారకం దిస్వా జణ్ణుకేహి రత్వా దారకస్స ధనం అదాసి, అజపాలకేన “హే హే”తి సద్ధే కతేపి న నిక్ఖమి. సో “యట్టియా నం పహరిత్వా నీహరిస్సామీ”తి గచ్ఛంతరం పవిత్రో జణ్ణుకేహి రత్వా దారకం ఖీరం పాయంతిం అజిం దిస్వా దారకే పుత్తసినేహం పటిలభిత్వా, “పుత్తో మే లద్ధో”తి ఆదాయ పక్కామి.

కాళీ గన్త్యా సేట్ఠినా పుచ్చితా తం పవత్తిం ఆచిక్ఖిత్వా, “గచ్ఛ, తం పున సహస్సం దత్వా ఆనేహీ”తి వుత్తా తథా అకాసి. అథ నం ఆహ - “అమ్మ కాళి, ఇమం ఆదాయ చోరపపాతపబ్బతం అభిరుహిత్వా పపాతే ఖిప, పబ్బతకుచ్చియం పటిహణ్ణమానో ఖణ్ణాఖణ్ణికో హుత్వా భూమియం పతిస్సతి, మతామతభావణ్ణస్స ఇత్వావ ఆగచ్ఛేయ్యాసీ”తి. సా తం తత్త నేత్వా పబ్బతమత్థకే రత్వా ఖిపి. తం ఖో పన పబ్బతకుచ్చిం నిస్సాయ మహావేళుగుమ్మా పబ్బతానుసారేనేవ వడ్డి, తస్స మత్థకం ఘనజాతో జిణ్ణాకగుమ్మా అవత్థరి. దారకో పతన్తో కోజవకే వియ తస్మిం పతి. తం దివసణ్ణ నళకారజేట్ఠకస్స వేళుబలి పత్తో హోతి. సో పుత్తేన సద్ధిం గన్త్యా తం వేళుగుమ్మం చిన్దితుం ఆరభి. తస్మిం చలన్తే దారకో సద్ధమకాసి. సో “దారకసద్ధో వియా”తి ఏకేన పస్సేన అభిరుహిత్వా తం దిస్వా, “పుత్తో మే లద్ధో”తి తుట్టచిత్తో ఆదాయ గతో.

కాళీ సేట్ఠిస్స సన్తికం గన్త్యా తేన పుచ్చితా తం పవత్తిం ఆచిక్ఖిత్వా, “గచ్ఛ, నం పున సహస్సం దత్వా ఆనేహీ”తి వుత్తా తథా అకాసి. సేట్ఠినో ఇదణ్ణిదణ్ణ కరోంతస్సేవ దారకో వడ్డితో “ఘోసకో”త్వేవస్స నామం అహోసి. సో సేట్ఠినో అక్ఖిమ్మి కణ్ణికో వియ ఖాయి, ఉజుకం తం ఓలోకేతుమ్మి న విసతి. అథస్స మారణాపాయం చిన్తేన్తో అత్తనో సహాయకస్స కుమ్మకారస్స సన్తికం గన్త్యా, “కదా త్వం ఆవాపం ఆలిమ్పేస్ససీ”తి పుచ్చిత్యా - “స్వ”తి వుత్తే, “తేన హి ఇదం సహస్సం గహేత్వా మమ ఏకం కమ్మం కరోహీ”తి ఆహ. “కిం, సామీ”తి? “ఏకో మే అవజాతపుత్తో అత్తి, తం తవ సన్తికం పేసేస్సామి, అథ నం గహేత్వా గబ్బం పవేసేత్వా తిఖిణాయ వాసియా ఖణ్ణాఖణ్ణికం చిన్దిత్వా చాటియం పక్ఖిపిత్వా ఆవాపే పచేయ్యాసి, ఇదం తే సహస్సం సచ్చకారసదిసం. ఉత్తరిం పన తే కత్తబ్బయుత్తకం పచ్చా కరిస్సామీ”తి. కుమ్మకారో “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చి. సేట్ఠి పునదివసే ఘోసకం పక్కిసిత్వా, “హియ్యో మయా కుమ్మకారో ఏకం కమ్మం ఆణత్తో, ఏహి, త్వం తస్స సన్తికం గన్త్యా ఏవం వదేహి - ‘హియ్యో కిర మే పితరా ఆణత్తం కమ్మం నిప్పాదేహీ”తి పహిణి. సో “సాధూ”తి అగమాసి. తం తత్త గచ్ఛంతం ఇతరో సేట్ఠినో పుత్తో దారకేహి సద్ధిం గుళం కీళన్తో దిస్వా తం పక్కిసిత్వా, “కుహిం గచ్ఛసి భాతికా”తి పుచ్చిత్యా “పితు సాసనం గహేత్వా కుమ్మకారస్స సన్తిక”న్తి వుత్తే “అహం తత్త గమిస్సామి. ఇమే మం దారకా బహుం లక్ఖం జినింసు, తం మే పటిజినిత్వా దేహీ”తి ఆహ. “అహం పితు భాయామీ”తి. “మా భాయి, భాతిక, అహం తం సాసనం హరిస్సామి. బహూహి జితో, యావాహం ఆగచ్ఛామి, తావ మే లక్ఖం పటిజినా”తి.

ఘోసకో కిర గుళకీళాయ ఛేకో, తేన నం ఏవం నిబద్ధి. సోపి తం “తేన హి గన్త్యా కుమ్మకారం వదేహి - ‘పితరా కిర మే హియ్యో ఏకం కమ్మం ఆణత్తం, తం నిప్పాదేహీ”తి వత్వా ఉయ్యోజేసి. సో తస్స సన్తికం గన్త్యా తథా అవచ. అథ నం కుమ్మకారో సేట్ఠినా వుత్తనియామేనేవ మారేత్వా ఆవాపే ఖిపి. ఘోసకోపి దివసభాగం కీళిత్వా సాయన్తస్సమయే గేహం గన్త్యా “కిం, తాత, న గతోసీ”తి వుత్తే అత్తనో అగతకారణణ్ణ కనిట్ఠస్స గతకారణణ్ణ ఆరోచేసి. తం సుత్వా సేట్ఠి “అహం ధీ”తి మహావిరవం విరవిత్వా సకలసరీరే పక్కుథితలోహితో వియ హుత్వా, “అమ్మో, కుమ్మకార, మా మం నాసయి, మా మం నాసయి”తి బాహో పగ్గయ్య కన్తన్తో తస్స సన్తికం అగమాసి. కుమ్మకారో తం తథా ఆగచ్ఛంతం దిస్వా, “సామి, మా సద్ధం కరి, కమ్మం తే నిప్పన్న”న్తి ఆహ. సో పబ్బతేన వియ మహన్తేన సోకేన అవత్థటో హుత్వా అనప్పకం దోమనస్సం పటిసంవేదేసి. యథా తం అప్పదుట్ఠస్స పదుస్సమానో. తేనాహ భగవా -

“యో దణ్డేన అదణ్డేసు, అప్పదుట్టేసు దుస్సతి;
దసన్నమజ్జాతరం తానం, ఖిప్పమేవ నిగచ్ఛతి.

“వేదనం ఫరుసం జానిం, సరీరస్స చ భేదనం;
గరుకం వాపి ఆబాధం, చిత్తక్షేపజ్ఞా పాపుణే.

“రాజతో వా ఉపసగ్గం, అబ్బక్ఖానజ్ఞా దారుణం;
పరిక్ఖయజ్ఞా ఇతీనం, భోగానజ్ఞా పభజ్జరం.

“అథ వాస్స అగారాని, అగ్గి డహతి పావకో;
కాయస్స భేదా దుప్పజ్జో, నిరయం సోపపజ్జతీ”తి. (ధ. ప. ౧౩౭-౧౪౦);

ఏవం సంతేపి పున నం సేట్టి ఉజ్జకం ఓలోకేతుం న సక్కోతి. “కిన్తి నం మారేయ్య”న్తి చిన్తేన్తో, “మమ గామసతే ఆయుత్తకస్స సన్తికం పేసేత్వా మారేస్సామీ”తి ఉపాయం దిస్సా, “అయం మే అవజాతపుత్తో, ఇమం మారేత్వా వచ్చకూపే ఖిపతు, ఏవం కతే అహం మాతులస్స కత్తబ్బయుత్తకం పచ్చా జానిస్సామీ”తి తస్స పణ్ణం లిఖిత్వా, “తాత ఘోసక, అవ్హాకం గామసతే ఆయుత్తకో అత్తి, ఇమం పణ్ణం హరిత్వా తస్స దేహీ”తి వత్వా పణ్ణం తస్స దుస్సంతే బద్ధి. సో పన అక్ఖరసమయం న జానాతి. దహరకాలతో పట్టాయ హి నం మారాపేన్తోవ సేట్టి మారేతుం నాసక్ఖి, కిం అక్ఖరసమయం సిక్ఖాపేస్సతి? ఇతి సో అత్తనో మారాపనపణ్ణమేవ దుస్సంతే బద్ధిత్వా నిక్ఖమన్తో ఆహ - “పాథేయ్యం మే, తాత, నత్తీ”తి. “పాథేయ్యేన తే కమ్మం నత్తి, అన్తరామగ్గే ‘అసుకగామే నామ మమసహాయకో సేట్టి అత్తి, తస్స ఘరే పాతరాసం కత్వా పురతో గచ్ఛామీ”తి. సో “సాధూ”తి పితరం వన్దిత్వా నిక్ఖన్తో తం గామం పత్వా సేట్టిస్స ఘరం పుచ్చిత్వా గత్వా సేట్టిజాయం పస్సి. “త్వం కుతో ఆగతోసీ”తి చ వుత్తే, “అన్తోనగరతో”తి ఆహ. “కస్స పుత్తోసీ”తి? “తువ్హాకం సహాయకసేట్టినో, అమ్మా”తి. “త్వంసి ఘోసకో నామా”తి? “ఆమ, అమ్మా”తి. తస్సా సహ దస్సనేనేవ తస్మిం పుత్తసినేహో ఉప్పజ్జి. సేట్టినో పనేకా ధీతా అత్తి పన్నరససోళసవస్సుద్దేసికా అభిరూపా పాసాదికా, తం రక్ఖితుం ఏకమేవ పేసనకారికం దాసిం దత్వా సత్తభూమికస్స పాసాదస్స ఉపరిమతలే సిరిగబ్బే వసాపేన్తి. సేట్టిధీతా తస్మిం ఖణే తం దాసిం అన్తరాపణం పేసేసి. అథ నం సేట్టిజాయా దిస్సా, “కుహిం గచ్ఛసీ”తి పుచ్చిత్వా, “అయ్యధీతాయ పేసనేనా”తి వుత్తే “ఇతో తావ ఏహి, తిట్టతు పేసనం, పుత్తస్స మే పీఠకం అత్థరిత్వా పాదే ధోవిత్వా తేలం మక్ఖిత్వా సయనం అత్థరిత్వా దేహి, పచ్చా పేసనం కరిస్ససీ”తి ఆహ. సా తథా అకాసి.

అథ నం చిరేనాగతం సేట్టిధీతా సన్తజ్ఞేసి. అథ నం సా ఆహ - “మా మే కుజ్జి, సేట్టిపుత్తో ఘోసకో ఆగతో, తస్స ఇదజ్ఞేదజ్ఞా కత్వా తత్త గత్వా ఆగతామ్మీ”తి. సేట్టిధీతాయ “సేట్టిపుత్తో ఘోసకో”తి నామం సుత్వావ పేమం ఛవియాదీని చిన్దిత్వా అట్టిమిజ్జం ఆహచ్చ రితం. కోతుహలకాలస్మిన్తో సా తస్స పజాపతీ హుత్వా నాళికోదనం పచ్చేకబుద్ధస్స అదాసి, తస్సానుభావేనాగత్వా ఇమస్మిం సేట్టికులే నిబ్బుత్తా. ఇతి తం సో పుబ్బసినేహో అవత్థరిత్వా గణ్ఠి. తేనాహ భగవా -

“పుబ్బేవ సన్నివాసేన, పచ్చుప్పన్నహితేన వా;

ఏవం తం జాయతే పేమం, ఉప్పలంవ యథోదకే”తి. (జా. ౧.౨.౧౭౪);

అథ నం పుచ్చి - “కుహం నో, అమ్మా”తి? “సయనే నిపన్నో నిద్దాయతీ”తి. “అత్తి పనస్స హత్థే కిఞ్చీ”తి? “దుస్సంతే పణ్ణం అత్తి”తి. సా “కిం పణ్ణం ను ఖో ఏత”న్తి తస్మిం నిద్దాయంతే మాతాపితూనం అజ్ఞావిహితతాయ అపస్సంతానం ఓతరిత్వా సమీపం గత్వా తం పణ్ణం మోచేత్వా ఆదాయ అత్తనో గబ్బం పవిసిత్వా ద్వారం పిఠాయ వాతపానం వివరిత్వా అక్ఖరసమయే కుసలతాయ పణ్ణం వాచేత్వా, “అహో వత బాలో, అత్తనో మరణపణ్ణం దుస్సంతే బన్ధిత్వా విచరతి, సచే మయా న దిట్టం అస్స, నత్తిస్స జీవిత”న్తి తం పణ్ణం ఫాల్త్యా సేట్టిస్స వచనేన అపరం పణ్ణం లిఖి - “అయం మమ పుత్తో ఘోసకో నామ, గామసతతో పణ్ణాకారం ఆహరాపేత్వా ఇమస్స జనపదసేట్టినో ధీతరా సద్ధిం మగ్గలం కత్వా అత్తనో వసనగామస్స మజ్జే ద్విభూమకం గేహం కారేత్వా పాకారపరిక్లేపేన చేవ పురిసగుత్తియా చ సుసంవిహితారక్ఖం కరోతు, మయ్యుఞ్చ ‘ఇదఞ్చీదఞ్చ మయా కత’న్తి సాసనం పేసేతు, ఏవం కతే అహం మాతులస్స కత్తబ్బయుత్తకం పచ్చా జానిస్సామీ”తి, లిఖిత్వా చ పన సజ్జరిత్వా ఓతరిత్వా దుస్సంతేయేవస్స బన్ధి.

సో దివసభాగం నిద్దాయిత్యా ఉట్టాయ భుజ్జీత్వా పక్కామి. పునదివసే పాతోవ తం గామం గత్వా ఆయుత్తకం గామకిచ్చం కరోంతయేవ పస్సి. సో తం దిస్వా, “కిం, తాతా”తి పుచ్చి. “పితరా మే తుమ్హాకం పణ్ణం పేసిత”న్తి. “కిం పణ్ణం, తాత, ఆహరా”తి పణ్ణం గహేత్వా వాచేత్వా తుట్టమానసో “పస్సథ, భో, మమ సామినో మయి సినేహం కత్వా జేట్టపుత్తస్స మే మగ్గలం కరోతూ”తి మమ సన్తికం పహిణి. “సీఘం దారుఆదీని ఆహరథా”తి గహపతికే వత్వా గామమజ్జే వుత్తపకారం గేహం కారాపేత్వా గామసతతో పణ్ణాకారం ఆహరాపేత్వా జనపదసేట్టినో సన్తికా ధీతరం ఆనేత్వా మగ్గలం కత్వా సేట్టిస్స సాసనం పహిణి “ఇదఞ్చీదఞ్చ మయా కత”న్తి.

తం సుత్వా సేట్టినో “యం కారేమి, తం న హోతి; యం న కారేమి, తదేవ హోతీ”తి మహంతం దోమనస్సం ఉప్పజ్జి. పుత్తసోకేన సద్ధిం సో సోకో ఏకతో హుత్వా కుచ్చిడాహం ఉప్పాదేత్వా అతిసారం జనేసి. సేట్టిధీతాపి “సచే కోచి సేట్టినో సన్తికా ఆగచ్ఛతి, మమ అకథేత్వా సేట్టిపుత్తస్స పరమతరం మా కథయిత్థా”తి జనే ఆణాపేసి. సేట్టిపి ఖో “దాని తం దుట్టపుత్తం మమ సాపతేయ్యస్స సామికం న కరిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా ఏకం ఆయుత్తకం ఆహ - “మాతుల, పుత్తం మే దట్టకామోఘ్వి, ఏకం పాదమూలికం పేసేత్వా మమ పుత్తం పక్కోసాపేహీ”తి. సో “సాధూ”తి వత్వా పణ్ణం దత్వా ఏకం పురిసం పేసేసి. సేట్టిధీతాపి తస్స ఆగత్వా ద్వారే రితభావం సుత్వా తం పక్కోసాపేత్వా, “కిం, తాతా”తి పుచ్చి. సో ఆహ - “సేట్టి గిలానో, పుత్తం పస్సితుం పక్కోసాపేసి, అయ్యే”తి. “కిం, తాత, బలవా, దుబ్బలో”తి? “బలవా తావ, ఆహారం భుజ్జతియేవ, అయ్యే”తి. సా సేట్టిపుత్తం అజానాపేత్వావ తస్స నివేసనఞ్చ పరిబ్బయఞ్చ దాపేత్వా “మయా పేసితకాలే గమిస్ససి, అచ్ఛస్సు తావా”తి ఆహ. సేట్టి పున ఆయుత్తకం అవచ, “కిం, మాతుల, న తే మమ పుత్తస్స సన్తికం పహిత”న్తి? “పహితం, సామి, గతపురిసో న తావ ఏతీ”తి. “తేన హి పున అపరం పేసేహీ”తి. సో పేసేసి. సేట్టిధీతా తస్మిమ్మి తథేవ పటిపజ్జి. అథ సేట్టినో రోగో బలవా జాతో, ఏకం భాజనం పవసతి, ఏకం నిక్ఖమతి. పున సేట్టి ఆయుత్తకం పుచ్చి - “కిం, మాతుల, న తే మమ పుత్తస్స సన్తికం పహిత”న్తి? “పహితం, సామి, గతపురిసో న తావ ఏతీ”తి. “తేన హి పున అపరం పేసేహీ”తి. సో పేసేసి. సేట్టిధీతా తతియవారే ఆగతమ్మి తం పవత్తిం పుచ్చి. సో “బాళ్ళగిలానో, అయ్యే, సేట్టి ఆహారం పచ్చిన్దిత్వా మచ్చుపరాయణో జాతో, ఏకం భాజనం నిక్ఖమతి, ఏకం పవసతీ”తి ఆహ. సేట్టిధీతా “ఇదాని గన్తుం కాలో”తి సేట్టిపుత్తస్స “పితా తే కిర గిలానో”తి ఆరోచేత్వా “కిం వదేసి భద్దే”తి వుత్తే “అఫాసుకమస్స, సామీ”తి ఆహ. “ఇదాని కిం కాతబ్బ”న్తి. సామి? “గామసతతో వుట్టానకపణ్ణాకారం ఆదాయ గత్వా పస్సిస్సామ న”న్తి. సో “సాధూ”తి పణ్ణాకారం ఆహరాపేత్వా సకటేహి ఆదాయ పక్కామి.

అథ నం సా “పితా తే దుబ్బలో, ఏత్తకం పణ్ణాకారం గహీత్వా గచ్ఛన్తానం పపజ్ఞో భవిస్సతి, ఏతం నివత్తాపేహీ”తి వత్వా తం సబ్బం అత్తనో కులగేహం పేసేత్వా పున తం ఆహ - “సామి, త్వం అత్తనో పితు పాదపస్సే తిట్ఠేయ్యాసి, అహం ఉస్సీసకపస్సే రస్సామీ”తి. గేహం పవినమానాయేవ చ “గేహస్స పురతో చ పచ్చతో చ ఆరక్షం గణ్ఠాధా”తి అత్తనో పురీసే ఆణాపేసి. పవిట్టకాలే పన సేట్టిపుత్తో పితు పాదపస్సే అట్టాసి, ఇతరా ఉస్సీసకపస్సే.

తస్మిం ఖణే సేట్టి ఉత్తానకో నిపన్నో హోతి. ఆయుత్తకో పన తస్స పాదే పరిమజ్జన్తో “పుత్తో తే, సామి, ఆగతో”తి ఆహ. “కుహిం సో”తి? “ఏస పాదమూలే రితో”తి. అథ నం దిస్వా ఆయకమ్మికం పక్కోసాపేత్వా, “మమ గేహ కిత్తకం ధన”ని పుచ్చి. “సామి, ధనస్సేవ చత్తాలీసకోటియో, ఉపభోగపరిభోగభణ్ణానం పన వనగామక్ఖేత్తద్విపదచతుప్పదయానవాహనానాన్తా అయన్తా అయన్తా పరిచ్ఛేదో”తి వుత్తే, “అహం ఏత్తకం ధనం మమ పుత్తస్స ఘోసకస్స న దేమీ”తి వత్తుకామో “దేమీ”తి ఆహ. తం సుత్వా సేట్టిధీతా “అయం పున కథేన్తో అజ్ఞం కిజ్ఞీ కథేయ్యా”తి చిన్తేత్వా సోకాతురా వియ కేసే వికిరిత్వా రోదమానా “కిం నామేతం, తాత, వదేధ, ఇదమ్మి నామ వో వచనం సుణోమ, అలక్ఖికా వత్తమ్మా”తి వత్వా మత్తకేన నం ఉరమజ్ఞే పహరన్తి పతిత్వా యథా పున వత్తుం న సక్కోతి, తథాస్స ఉరమజ్ఞే మత్తకేన ఘంసేన్తి ఆరోదనం దస్సేసి. సేట్టి తంఖణజ్ఞోవ కాలమకాసి. “సేట్టి మతో”తి గత్వా ఉతేనస్స రజ్ఞో ఆరోచయింసు. రాజా తస్స సరీరకిచ్చం కారాపేత్వా, “అట్టి పనస్స పుత్తో వా ధీతా వా”తి పుచ్చి. “అట్టి, దేవ, ఘోసకో నామ తస్స పుత్తో, సబ్బం సాపతేయ్యం తస్స నియ్యాదేత్వావ మతో, దేవా”తి.

రాజా అపరభాగే సేట్టిపుత్తం పక్కోసాపేసి. తస్మిన్ దివసే దేవో వస్సి. రాజభగ్నే తత్త తత్త ఉదకం సణ్ఠాతి. సేట్టిపుత్తో “రాజానం పస్సిస్సామీ”తి పాయాసి. రాజా వాతపానం వివరిత్వా తం ఆగచ్ఛన్తం ఓలోకేన్తో రాజభగ్నే ఉదకం లజ్ఘేత్వా ఆగచ్ఛన్తం దిస్వా ఆగత్వా వన్దిత్వా రితం “త్వం ఘోసకో నామ, తాతా”తి పుచ్చిత్వా “ఆమ, దేవా”తి వుత్తే “పితా మే మతోతి మా సోచి, తవ పేత్తికం సేట్టిటానం తుయ్హమేవ దస్సామీ”తి తం సమస్సాసేత్వా “గచ్ఛ, తాతా”తి ఉయ్యాజేసి. రాజా గచ్ఛన్తాన్తా నం ఓలోకేన్తోవ అట్టాసి. సో ఆగమనకాలే లజ్ఘేతం ఉదకం గమనకాలే ఓతరిత్వా సణికం అగమాసి. అథ నం రాజా తతోవ పక్కోసాపేత్వా, “కిం ను ఖో, తాత, త్వం మమ సన్తికం ఆగచ్ఛన్తో ఉదకం లజ్ఘేత్వా ఆగమ్మి గచ్ఛన్తో ఓతరిత్వా సణికం గచ్ఛసీ”తి పుచ్చి. “ఆమ, దేవ, అహం తస్మిం ఖణే కుమారకో, కీళనకాలో నామ, సో ఇదాని పన మే దేవేన రానన్తరం పటిస్సుతం. తస్మా యథా పురే అచరిత్వా ఇదాని సన్నిసిన్నేన హుత్వా చరితుం వట్టతీ”తి. తం సుత్వా రాజా “ధితిమాయం పురిసో, ఇదానేవస్స రానన్తరం దస్సామీ”తి పితరా భుత్తం భోగం దత్వా సబ్బసతేన సేట్టిటానం అదాసి.

సో రథే రత్తా నగరం పదక్ఖిణం అకాసి. ఓలోకితోలోకితట్టానం కమ్మతి. సేట్టిధీతా కాళిదాసియా సద్ధిం మన్తయమానా నిసిన్నా “అమ్మ కాళి, పుత్తస్స తే ఏత్తికా సమ్మత్తి మం నిస్సాయ ఉప్పన్నా”తి ఆహ. “కిం కారణా, అమ్మా”తి? “అయన్తో అత్తనో మరణపణ్ణం దుస్సన్తే బద్ధిత్వా అమ్మాకం ఘరం ఆగతో, అథస్స మయా తం పణ్ణం ఫాలేత్వా మయా సద్ధిం మజ్జలకరణత్తాయ అజ్ఞం పణ్ణం లిఖిత్వా ఏత్తకం కాలం తత్త ఆరక్ఖో కతో”తి. “అమ్మ, త్వం ఏత్తకం పస్ససి, ఇమం పన సేట్టి దహరకాలతో పట్టాయ మారేతుకామో మారేతుం నాసక్ఖి, కేవలం ఇమం నిస్సాయ బహుం ధనం ఖీయా”తి. “అమ్మ, అతిభారియం వత్ సేట్టినా కత్”ని. నగరం పదక్ఖిణం కత్వా గేహం పవినన్తం పన నం దిస్వా, “అయం ఏత్తికా సమ్మత్తి మం నిస్సాయ ఉప్పన్నా”తి హసితం అకాసి. అథ నం సేట్టిపుత్తో దిస్వా, “కిం కారణా హసీ”తి పుచ్చి. “ఏకం కారణం నిస్సాయా”తి. “కథేహి న”ని? “సా న కథేసి”. సో “సచే న కథేస్ససి, ద్విధా తం చిన్దిస్సామీ”తి తజ్జేత్వా అసిం నిక్కడ్డి. సా

“అయం ఏత్తికా సమ్మత్తి తయా మం నిస్సాయ లద్ధాతి చిన్తేత్వా హసిత”ని ఆహ. “యది మమ పితరా అత్తనో సంతకం మయ్యం నియ్యాదితం, త్వం ఏత్త కిం హోసీ”తి? సో కిర ఏత్తకం కాలం కిఞ్చి న జానాతి, తేనస్సా వచనం న సద్దపి. అథస్స సా “తుష్టాకం పితరా మరణపణ్ణం దత్వా పేసితా, తుష్టే మయా ఇదఞ్చిదఞ్చ కత్వా రక్తితా”తి సబ్బం కథేసి. “త్వం అభూతం కథేసీ”తి అసద్దహన్తో “మాతరం కాళిం పుచ్చిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా “ఏవం కిర, అమ్మా”తి. “ఆమ, తాత, దహరకాలతో పట్టాయ తం మారేతుకామో మారేతుం అసక్కోన్తో తం నిస్సాయ బహుం ధనం ఖీయి, సత్తసు లానేసు త్వం మరణతో ముత్తో, ఇదాని భోగగామతో ఆగమ్మ సబ్బసతేన సద్ధిం సేట్టిట్టానం పత్తో”తి. సో తం సుత్వా “భారియం వత కమ్మం, ఏవరూపా ఖో పన మరణా ముత్తస్స మమ పమాదజీవితం జీవితం అయుత్తం, అప్పమత్తో భవిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా దేవసికం సహస్సం విస్సజ్జేత్వా అద్ధికకపణాదీనం దానం పట్టపేసి. మిత్తో నామస్స కుటుమ్మికో దానబ్యావటో అహోసి. అయం ఘోసకసేట్టితో ఉప్పత్తి.

తస్మిం పన కాలే భద్దవతీనగరే భద్దవతియసేట్టి నామ ఘోసకసేట్టితో అదిట్టపుబ్బసహాయకో అహోసి. భద్దవతీనగరతో ఆగతానం వాణిజానం సన్తికే ఘోసకసేట్టి భద్దవతియసేట్టితో సమ్మత్తిఞ్చ వయప్పదేసఞ్చ సుత్వా తేన సద్ధిం సహాయకభావం ఇచ్చన్తో పణ్ణాకారం పేసేసి. భద్దవతియసేట్టిపి కోసమ్మితో ఆగతానం వాణిజానం సన్తికే ఘోసకసేట్టితో సమ్మత్తిఞ్చ వయప్పదేసఞ్చ సుత్వా తేన సద్ధిం సహాయకభావం ఇచ్చన్తో పణ్ణాకారం పేసేసి. ఏవం తే అజ్ఞామజ్ఞం అదిట్టపుబ్బసహాయకా హుత్వా వసీంసు. అపరభాగే భద్దవతియసేట్టితో గేహ అహివాతరోగో పతితో. తస్మిం పతితే పరమం మక్ఖికా మరన్తి, తతో అనుక్కమేనేవ కీటా మూసికా కుక్కుటా సూకరా గావో దాసీ దాసా సబ్బపచ్చా ఘరమానుసకాపి మరన్తి. తేసు యే భిత్తిం భిన్దిత్వా పలాయన్తి, తే జీవితం లభన్తి, తదా పన సేట్టి చ భరియా చ ధీతా చస్స తథా పలాయిత్వా ఘోసకసేట్టిం పస్సితుం పత్తేన్తా కోసమ్మిమగ్గం పటిపజ్జింసు. తే అన్తరామగ్గేయేవ ఖీణపాథేయ్యా వాతాతపేన చేవ ఖుప్పిపాసాహి చ కిలన్తసరీరా కిచ్చేన కోసమ్మిం పత్వా ఉదకపాసుకట్టానే రత్వా న్తత్వా నగరద్వారే ఏకం సాలం పవిసింసు.

తతో సేట్టి భరియం ఆహ - “భద్దే, ఇమినా నీహరేన గచ్చన్తా విజాతమాతుయాపి అమనాపా హోన్తి, సహాయకో కిర మే అద్ధికకపణాదీనం దేవసికం సహస్సం విస్సజ్జేత్వా దానం దాపేసి. తత్త ధీతరం పేసేత్వా ఆహారం ఆహరాపేత్వా ఏకాహం ద్వీహం ఇధేవ సరీరం సన్తప్పేత్వా సహాయకం పస్సిస్సామా”తి. సా “సాధు, సామీ”తి. తే సాలాయమేవ వసింసు. పునదివసే కాలే ఆరోచితే కపణ్ణాదీను ఆహారత్థాయ గచ్చన్తేసు మాతాపితరో, “అమ్మ, గన్తా అమ్మాకం ఆహారం ఆహరా”తి ధీతరం పేసయింసు. మహాభోగకులస్స ధీతా విపత్తియా అచ్చిన్నలజ్జితాయ అలజ్జమానా పాతిం గహేత్వా కపణజనేన సద్ధిం ఆహారత్థాయ గన్తా “కతి పటివీసే గణ్ణిస్ససి, అమ్మా”తి పుట్టా చ పన “తయో”తి ఆహ. అథస్సా తయో పటివీసే అదాసి. తాయ భత్తే ఆహాటే తయోపి ఏకతో భుజ్జీతుం నిసీదింసు.

అథ మాతాధీతరో సేట్టిం ఆహంసు - “సామి, విపత్తి నామ మహాకులానమ్మి ఉప్పజ్జతి, మా అమ్మే ఓలోకేత్వా భుజ్జి, మా చిన్తయా”తి. ఇతి నం నానప్పకారేహి యాచిత్వా భోజేసుం. సో భుజ్జీత్వా ఆహారం జీరాపేతుం అసక్కోన్తో అరుణే ఉగ్గచ్చన్తే కాలమకాసి. మాతాధీతరో నానప్పకారేహి పరిదేవిత్వా రోదింసు. కుమారికా పునదివసే రోదమానా ఆహారత్థాయ గన్తా, “కతి పటివీసే గణ్ణిస్ససి”తి వుత్తా, “ద్వే”తి వత్వా ఆహారం ఆహరిత్వా మాతరం యాచిత్వా భోజేసి. సాపి తాయ యాచియమానా భుజ్జీత్వా ఆహారం జీరాపేతుం అసక్కోన్తో తం దివసమేవ కాలమకాసి. కుమారికా ఏకికావ రోదిత్వా పరిదేవిత్వా తాయ దుక్ఖప్పత్తియా అతివియ సజ్జాతథాతకదుక్ఖా పునదివసే యాచకేహి సద్ధిం రోదన్తి ఆహారత్థాయ గన్తా,

“కతి పటివీసే గణ్ణీస్ససి, అమ్మా”తి వుత్తా “ఏక”న్తి ఆహ. మిత్తకుటుమ్మికో తం తయో దివసే భత్తం గణ్ణన్తిం సజ్ఞానాతి, తేన తం “అపేహి నస్స, వసలి, అజ్ఞ తవ కుచ్చిప్పమాణం అజ్ఞాసీ”తి ఆహ. హిరోత్తప్పసమ్మన్నా కులధీతా పచ్చరస్మిం సత్తిపహారం వియ వణే ఖారోదకసేచనకం వియ చ పత్వా “కిం, సామీ”తి ఆహ. “తయా పురే తయో కోట్టాసా గహితా, హియ్యో ద్వే, అజ్ఞ ఏకం గణ్ణాసి. అజ్ఞ తే అత్తనో కుచ్చిప్పమాణం ఇత”న్తి. “మా మం, సామి, ‘అత్తనోవ అత్తాయ గణ్ణీ’తి మణ్ణీత్థా”తి. “అథ కస్మా ఏవం గణ్ణీ”తి? “పురే తయో జనా అహుమ్మ, సామి, హియ్యో ద్వే, అజ్ఞ ఏకికావ జాతామ్మీ”తి. సో “కేన కారణేనా”తి పుచ్చిత్వా ఆదితో పట్టాయ తాయ కథితం సబ్బం పవత్తిం సుత్వా అస్సూని సన్ధారేతుం అసక్కోన్తో సజ్ఞాతబలవదోమనస్సో హుత్వా, “అమ్మ, ఏవం సంతే మా చింతయి, త్వం భద్దవతియసేట్టి నో ధీతా అజ్ఞకాలతో పట్టాయ మమ ధీతాయేవ నామా”తి వత్వా సీసే చుమ్మిత్వా ఘరం నేత్వా అత్తనో జేట్టధీతుట్టానే రపేసి.

సా దానగ్గే ఉచ్చాసద్దం మహాసద్దం సుత్వా, “తాత, కస్మా ఏతం జనం నిస్సద్దం కత్వా దానం న దేధా”తి ఆహ. “న సక్కా కాతుం, అమ్మా”తి. “సక్కా, తాతా”తి. “కథం సక్కా, అమ్మా”తి? “తాత దానగ్గం పరిక్ఖిపిత్వా ఏకేకస్సేవ పవేసనప్పమాణేన ద్వే ద్వారాని యోజేత్వా, ‘ఏకేన ద్వారేన పవిసిత్వా ఏకేన నిక్ఖమథా’తి వదేధ, ఏవం నిస్సద్ధా హుత్వావ గణ్ణీస్సన్తీ”తి. సో తం సుత్వా, “భద్దకోవ, అమ్మ, ఉపాయో”తి తథా కారేసి. సాపి పుట్టే సామా నామ. వతియా పన కారితత్తా సామావతీ నామ జాతా. తతో పట్టాయ దానగ్గే కోలాహలం పచ్చిన్తీ. ఘోసకసేట్టి పుట్టే తం సద్దం సుణన్తో “మయ్హం దానగ్గే సద్ధో”తి తుస్సతి. ద్వీహతీహం పన సద్దం అసుణన్తో మిత్తకుటుమ్మికం అత్తనో ఉపట్టానం ఆగతం పుచ్చి – “దియ్యతి కపణద్ధికాదీనం దాన”న్తి? “ఆమ, సామీ”తి. “అథ కిం ద్వీహతీహం సద్ధో న సుయ్యతీ”తి? “యథా నిస్సద్ధా హుత్వా గణ్ణన్తి, తథా మే ఉపాయో కతో”తి. “అథ పుట్టేవ కస్మా నాకాసీ”తి? “అజాననతాయ, సామీ”తి. “ఇదాని కథం తే ఇతో”తి? “ధీతరా మే అక్ఖాతో, సామీ”తి. మయ్హం అవిదితా “తవ ధీతా నామ అట్టి”తి. సో అహివాతరోగుప్పత్తితో పట్టాయ సబ్బం భద్దవతియసేట్టి నో పవత్తిం ఆచిక్ఖిత్వా తస్సా అత్తనో జేట్టధీతుట్టానే రపితభావం ఆరోచేసి. అథ నం సేట్టి “ఏవం సంతే మమ కస్మా న కథేసి, మమ సహాయకస్స ధీతా మమ ధీతా నామా”తి తం పక్కోసాపేత్వా పుచ్చి – “అమ్మ, సేట్టి నో ధీతాసీ”తి? “ఆమ, తాతా”తి. “తేన హి మా చింతయి, త్వం మమ ధీతాసీ”తి తం సీసే చుమ్మిత్వా పరివారత్తాయ తస్సా పఞ్చ ఇత్తిసతాని దత్వా తం అత్తనో జేట్టధీతుట్టానే రపేసి.

అధేకదివసం తస్మిం నగరే నక్ఖత్తం సజ్ఞట్టం హోతి. తస్మిం పన నక్ఖత్తే బహి అనిక్ఖమనకా కులధీతరోపి అత్తనో పరివారేన సద్ధిం పదసావ నదిం గత్వా న్ణాయన్తి. తస్మా తం దివసం సామావతీపి పఞ్చహి ఇత్తిసతేహి పరివారితా రాజభగ్గణేవ న్ణాయితం అగమాసి. ఉతేనో సీహపజ్జరే రితో తం దిస్సా “కస్సిమా నాటకిత్తియో”తి పుచ్చి. “న కస్సచి నాటకిత్తియో, దేవా”తి. “అథ కస్స ధీతరో”తి? “ఘోసకసేట్టి నో ధీతా దేవ, సామావతీ నామేసా”తి. సో దిస్సావ ఉప్పన్నసిసేహో సేట్టి నో సాసనం పాహేసి – “ధీతరం కిర మే పేసేత్తూ”తి. “న పేసేమి, దేవా”తి. “మా కిర ఏవం కరోతు, పేసేతుయేవా”తి. “మయం గహపతికా నామ కుమారికానం పోథేత్వా విహేరేత్వా కడ్డనభయేన న దేమ, దేవా”తి. రాజా కుజ్జిత్వా గేహం లగ్గాపేత్వా సేట్టిఞ్చ భరియఞ్చ హత్థే గహేత్వా బహి కారాపేసి. సామావతీ, న్ణాయితావ ఆగత్వా గేహం పవిసితుం ఓకాసం అలభన్తీ, “కిం ఏతం, తాతా”తి పుచ్చి. “అమ్మ, రాజా తవ కారణా పహిణి. అథ ‘న మయం దస్సామా’తి వుత్తే ఘరం లగ్గాపేత్వా అమ్మే బహి కారాపేసి”తి. “తాత, భారియం వో కమ్మం కతం, రజ్జా నామ పహితే ‘న, దేమా’తి అవత్వా ‘సచే మే ధీతరం సపరివారం గణ్ణథ, దేమా’తి వత్తబ్బం భవేయ్య, తాతా”తి. “సాధు, అమ్మ, తవ రుచియా సతి ఏవం కరిస్సామీ”తి రజ్జో తథా

సాసనం పాహిసి. రాజా “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చిత్వా తం సపరివారం ఆనేత్వా అభిసిగ్భిత్వా అగ్గమహిసిట్టానే రపేసి. సేసా తస్సాయేవ పరివారిట్టియో అహిసుం. అయం సామావతియా ఉప్పత్తి.

ఉతేనస్స పన అపరాపి వాసులదత్తా నామ దేవీ అహోసి చణ్డపజ్జోతస్స ధీతా. ఉజ్జేనియఙ్గా చణ్డపజ్జోతో నామ రాజా అహోసి. సో ఏకదివసం ఉయ్యానతో ఆగచ్ఛన్తో అత్తనో సమ్మత్తిం ఓలోకేత్వా, “అత్తి ను ఖో అఙ్గాస్సపి కస్సచి ఏవరూపా సమ్మత్తి”తి వత్వా తం సుత్వా మనుస్సేహి “కిం సమ్మత్తి నామేసా, కోసమ్మియం ఉతేనస్స రఙ్గో అతిమహతి సమ్మత్తి”తి వుత్తే రాజా ఆహ – “తేన హి గణ్ఠిస్సామ న”న్తి? “న సక్కా సో గహేతు”న్తి. “కిఙ్గీ కత్వా గణ్ఠిస్సామయేవా”తి? “న సక్కా దేవా”తి. “కిం కారణా”తి? “సో హత్తికన్తం నామ సిప్పం జానాతి, మన్తం పరివత్తేత్వా హత్తికన్తవీణం వాదేన్తో నాగే పలాపేతిపి గణ్ఠాతిపి. హత్తివాహనసమ్మన్నో తేన సదిసో నామ నట్టి”తి. “న సక్కా మయా సో గహేతు”న్తి. “సచే తే, దేవ, ఏకన్తేన అయం నిచ్చయో, తేన హి దారుహత్తిం కారేత్వా తస్సాసన్నట్టానం పేసేహి. సో హత్తివాహనం వా అస్సవాహనం వా సుత్వా దూరమ్మి గచ్ఛతి. తత్థ నం ఆగతం గహేతుం సక్కా భవిస్సత్తి”తి.

రాజా “అత్తేసో ఉపాయో”తి దారుమయం యన్తహత్తిం కారాపేత్వా బహి పిలోతికాహి వేరేత్వా కతచిత్తకమ్మం కత్వా తస్స విజితే ఆసన్నట్టానే ఏకస్మిం సరతీరే విస్సజ్జాపేసి. హత్తిసో అన్తోకుచ్చియం సట్టి పురిసా అపరాపరం చక్కమన్తి, హత్తిలణ్డం ఆహరిత్వా తత్థ తత్థ ఛడ్డేసుం. ఏకో వనచరకో హత్తిం దిస్సా, “అమ్మాకం రఙ్గో అనుచ్చవికో”తి చిన్తేత్వా, గన్తా రఙ్గో ఆరోచేసి – “దేవ, మయా సబ్బసేతో కేలాసకూటపటిభాగో తుమ్మాకఙ్గోవ అనుచ్చవికో వరవారణో దిట్టో”తి. ఉతేనో తమేవ మగ్గదేసకం కత్వా హత్తిం అభిరుయ్హ సపరివారో నిక్ఖమి. తస్స ఆగమనం ఇత్వా చరపురిసా గన్తా చణ్డపజ్జోతస్స ఆరోచేసుం. సో ఆగన్తా మజ్జే తుచ్చం కత్వా ఉభోసు పస్సేసు బలకాయం పయోజేసి. ఉతేనో తస్సాగమనం అజానన్తో హత్తిం అనుబద్ధి. అన్తో రితమనుస్సా వేగేన పలాపేసుం. కట్టహత్థీ రఙ్గో మన్తం పరివత్తేత్వా వీణం వాదేన్తస్స తన్తిసద్ధం అసుణన్తో వియ పలాయతియేవ. రాజా హత్థినాగం పాపుణితుం అసక్కోన్తో అస్సం ఆరుయ్హ అనుబద్ధి. తస్మిం వేగేన అనుబద్ధన్తే బలకాయో ఓహియి. రాజా ఏకకోవ అహోసి. అథ నం ఉభోసు పస్సేసు పయుత్తా చణ్డపజ్జోతస్స పురిసా గణ్ఠిత్వా అత్తనో రఙ్గో అదంసు. అథస్స బలకాయో అమిత్తవసం గతభావం ఇత్వా బహిసగరేవ ఖన్ధావారం నివేసేత్వా అచ్చి.

చణ్డపజ్జోతోపి ఉతేనం జీవగ్గాహమేవ గాహపేత్వా ఏకస్మిం చోరగేహి పక్ఖిపేత్వా ద్వారం పిదహపేత్వా తయో దివసే జయపానం పివి. ఉతేనో తతియదివసే ఆరక్ఖకే పుచ్చి – “కహం వో, తాత, రాజా”తి? “పచ్చామిత్తో మే గహితో”తి జయపానం పివత్తి”తి. “కా నామేసా మాతుగామస్స వియ తుమ్మాకం రఙ్గో కిరియా, నను పటిరాజానం గహేత్వా విస్సజ్జేతుం వా మారేతుం వా వట్టతి, అమ్మే దుక్ఖం నిసీదాపేత్వా జయపానం కిర పివత్తి”తి. తే గన్తా తమత్తం రఙ్గో ఆరోచేసుం. సో ఆగన్తా “సచ్చం కిర త్వం ఏవం వదసీ”తి పుచ్చి. “ఆమ, మహారాజా”తి. “సాధు తం విస్సజ్జేస్సామి, ఏవరూపో కిర తే మన్తో అత్తి, తం మయ్హం దస్ససీ”తి. “సాధు దస్సామి, గహణసమయే మం వన్తిత్వా తం గణ్ఠాహి. కిం పన త్వం వన్తిస్ససీ”తి? “క్యాహం తం వన్తిస్సామి, న వన్తిస్సామీ”తి? “అహమ్మి తే న దస్సామీ”తి . “ఏవం సన్తే రాజాణం తే కరిస్సామీ”తి. “కరోహి, సరీరస్స మే ఇస్సరో, న పన చిత్తస్సా”తి. రాజా తస్స సూరగజ్జితం సుత్వా, “కథం ను ఖో ఇమం మన్తం గణ్ఠిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా, “ఇమం మన్తం అఙ్గాం జానాపేతుం న సక్కా, మమ ధీతరం ఏతస్స సన్తికే ఉగ్గణ్ఠాపేత్వా అహం తస్సా సన్తికే గణ్ఠిస్సామీ”తి. అథ నం ఆహ – “అఙ్గాస్స వన్తిత్వా గణ్ఠన్తస్స దస్ససీ”తి. “ఆమ, మహారాజా”తి. “తేన హి అమ్మాకం ఘరే ఏకా ఖుజ్జా అత్తి తస్సా అన్తోసాణియం వన్తిత్వా నిసిన్నాయ త్వం బహిసాణియం రితోవ మన్తం వాచేహి”తి.

“సాధు, మహారాజ, ఖుజ్జా వా హోతు పీఠసప్పి వా, వన్దన్తియా దస్సామీ”తి. తతో రాజా గన్త్యా ధీతరం వాసులదత్తం ఆహ - “అమ్మ, ఏకో సజ్జకుట్టి అనగ్గమన్తం జానాతి, తం అజ్ఞం జానాపేతుం న సక్కా. త్వం అన్తోసాణీయం నిసీదిత్వా తం వన్దిత్వా మన్తం గణ్ణ, సో బహిసాణీయం రత్వా తుయ్యం వాచేస్సతి. తవ సన్తికా అహం తం గణ్ణిస్సామీ”తి.

ఏవం సో తేసం అజ్ఞమజ్ఞం సన్ధవకరణభయేన ధీతరం ఖుజ్జం, ఇతరం సజ్జకుట్టిం కత్వా కథేసి. సో తస్మా అన్తోసాణీయం వన్దిత్వా నిసీన్నాయ బహి రితో మన్తం వాచేసి. అథ నం ఏకదివసం పునపునం పుచ్చమానమ్పి మన్తపదం వత్తుం అసక్కిన్తి “అరే ఖుజ్జే అతిబహలోట్టకపోలం తే ముఖం, ఏవం నామ వదేహి”తి ఆహ. “సా కుజ్జిత్వా అరే దుట్టసజ్జకుట్టి కిం వదేసి, కిం మాదిసా ఖుజ్జా నామ హోతి”తి? సాణికణ్ణం ఉక్కిపిత్వా “కాసి త్వ”న్తి వుత్తే, “రజ్జో ధీతా వాసులదత్తా నామాహ”న్తి ఆహ. “పితా తే తం మయ్యం కథేన్తో ‘ఖుజ్జా’తి కథేసి”తి. “మయ్యమ్పి కథేన్తో తం సజ్జకుట్టిం కత్వా కథేసి”తి. తే ఉభోపి “తేన హి అమ్మాకం సన్ధవకరణభయేన కథితం భవిస్సతీ”తి అన్తోసాణీయజ్ఞోవ సన్ధవం కరింసు.

తతో పట్టాయ మన్తగ్రహణం వా సిప్పుగ్రహణం వా నత్తి. రాజాపి ధీతరం నిచ్చం పుచ్చతి - “సిప్పుం గణ్ణసి, అమ్మా”తి? “గణ్ణామి, తాతా”తి. అథ నం ఏకదివసం ఉతేనో ఆహ - “భద్దే, సామికేన కత్తబ్బం నామ నేవ మాతాపితరో న భాతుభగినియో కాతుం సక్కిన్తి, సచే మయ్యం జీవితం దస్ససి, పఞ్చ తే ఇత్తిసతాని పరివారం దత్వా అగ్గమహేసిట్టానం దస్సామీ”తి. “సచే ఇమస్మిం వచనే పతిట్టాతుం సక్కిస్సథ, దస్సామి వో జీవిత”న్తి. “సక్కిస్సామి, భద్దే”తి. సా “సాధు, సామీ”తి పితు సన్తికం గన్త్యా వన్దిత్వా ఏకమన్తం అట్టాసి. అథ నం సో పుచ్చి - “అమ్మ, నిట్టితం సిప్ప”న్తి? “న తావ నిట్టితం, తాత, సిప్ప”న్తి. అథ నం సో పుచ్చి - “కిం, అమ్మా”తి? “అమ్మాకం ఏకం ద్వారఞ్చ ఏకం వాహనఞ్చ లద్దుం వట్టతి, తాతా”తి. “ఇదం కిం, అమ్మా”తి? “తాత, రత్తిం కిర తారకసజ్జాయ మన్తస్స ఉపచారత్తాయ ఏకం ఓసధం గహేతబ్బం అత్తి. తస్మా అమ్మాకం వేలాయ వా అవేలాయ వా నిక్ఖమనకాలే ఏకం ద్వారఞ్చేవ ఏకం వాహనఞ్చ లద్దుం వట్టతీ”తి. రాజా “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చి. తే అత్తనో అభిరుచితం ఏకం ద్వారం హత్థగతం కరింసు. రజ్జో పన పఞ్చ వాహనాని అహేసుం. భద్దవతీ నామ కరేణుకా ఏకదివసం పజ్ఞాస యోజనాని గచ్ఛతి, కాకో నామ దాసో సట్టి యోజనాని గచ్ఛతి, చేలకట్టి చ ముఞ్చకేసి చాతి ద్వే అస్సా యోజనసతం గచ్ఛన్తి, నాళాగిరి హత్తి వీసతి యోజనసతన్తి.

సో కిర రాజా అనుప్పన్నే బుద్ధే ఏకస్స ఇస్సరస్స ఉపట్టాకో అహోసి. అథేకదివసం ఇస్సరే బహిసగరం గన్త్యా స్తత్వా ఆగచ్ఛన్తే ఏకో పచ్చేకబుద్ధో నగరం పిణ్ణాయ పవిసిత్వా సకలనగరవాసీనం మారేన ఆవట్టితత్తా ఏకం భిక్ఖామ్పి అలభిత్వా యథాధోతేన పత్తేన నిక్ఖమి. అథ నం నగరద్వారం పత్తకాలే మారో అజ్ఞాతకవేసేన ఉపసజ్జమిత్వా, “అపి, భన్తే, వో కిఞ్చి లద్ధ”న్తి పుచ్చి. “కిం పన మే త్వం అలభనాకారం కరీ”తి? “తేన హి నివత్తిత్వా పున పవిసథ, ఇదాని న కరిస్సామీ”తి. “నాహం పున నివత్తిస్సామీ”తి. సచే హి నివత్తేయ్య, పున సో సకలనగరవాసీనం సరీరే అధిముఞ్చిత్వా పాణిం పహరిత్వా హసనకేళిం కరేయ్య. పచ్చేకబుద్ధే అనివత్తిత్వా గతే మారో తత్తేవ అన్తరథాయ. అథ సో ఇస్సరే యథాధోతేన పత్తేన ఆగచ్ఛన్తం పచ్చేకబుద్ధం దిస్సా వన్దిత్వా, “అపి, భన్తే, కిఞ్చి లద్ధ”న్తి పుచ్చి. “చరిత్వా నిక్ఖన్తమ్మాపుసో”తి. సో చిన్తేసి - “అయ్యో, మయా పుచ్చితం అకథేత్వా అజ్ఞం వదతి, న కిఞ్చి లద్ధం భవిస్సతీ”తి. అథస్స పత్తం ఓలోకేన్తో తుచ్చం దిస్సా గేహే భత్తస్స నిట్టితానిట్టితభావం అజాననతాయ సూరో హుత్వా పత్తం గహేతుం అవిసహన్తో “ధోకం, భన్తే, అధివాసేథా”తి వత్వా వేగేన ఘరం గన్త్యా “అమ్మాకం భత్తం నిట్టిత”న్తి పుచ్చిత్వా, “నిట్టిత”న్తి వుత్తే తం ఉపట్టాకం ఆహ - “తాత, అజ్ఞో తయా సమ్పన్నవేగతో నామ నత్తి, సీఘేన జవేన భదన్తం పత్వా ‘పత్తం మే, భన్తే, దేథా’తి వత్వా పత్తం గహేత్వా వేగేన ఏహి”తి.

సో ఏకవచనేనేవ పక్షన్దిత్వా పత్రం గహేత్వా ఆహరి. ఇస్సరోపి అత్తనో భోజనస్స పత్రం పూరేత్వా “ఇమం సీఘం గత్వా అయ్యస్స సమ్మాదేహి, అహం తే ఇతో పత్తిం దమ్మీ”తి ఆహ.

సోపి తం గహేత్వా జవేన గత్వా పచ్చేకబుద్ధస్స పత్రం దత్వా పశ్చపతిట్టితేన వన్దిత్వా, “భన్తే, ‘వేలా ఉపకట్టా’తి అహం అతిసీఘేన జవేన ఆగతో చ గతో చ, ఏతస్స మే జవస్స ఫలేన యోజనానం పణ్ణాససట్టిసతవీససతగమనసమత్థాని పశ్చ వాహనాని నిబ్బత్తన్తు, ఆగచ్ఛన్తస్స చ మే గచ్ఛన్తస్స చ సరీరం సూరియతేజేన తత్తం, తస్స మే ఫలేన నిబ్బత్తనిబ్బత్తట్టానే ఆణా సూరియతేజసదిసా హోతు, ఇమస్మిం మే పిణ్ణపాతే సామినా పత్తి దిన్నా, తస్సా మే నిస్సన్దేన తుమ్హేహి దిట్టధమ్మస్స భాగీ హోమీ”తి ఆహ. పచ్చేకబుద్ధో “ఏవం హోతూ”తి వత్వా -

“ఇచ్చితం పత్తితం తుయ్యం, సబ్బమేవ సమిజ్జతు;

సబ్బే పూరేన్తు సజ్కప్పా, చన్దో పన్నరసో యథా. (దీ. ని. అట్ట. ౨.౯౮) పుబ్బాపనిస్సయసమ్మత్తికథా; అ. ని. అట్ట. ౧.౧. ౧౯౨);

“ఇచ్చితం పత్తితం తుయ్యం, ఖిప్పమేవ సమిజ్జతు;

సబ్బే పూరేన్తు సజ్కప్పా, మణిజోతిరసో యథా”తి. -

అనుమోదనం అకాసి. పచ్చేకబుద్ధానం కిర ఇథావ ద్వే గాథా అనుమోదనగాథా నామ హోన్తి. తత్త జోతిరసోతి సబ్బకామదదం మణిరతనం వుచ్చతి. ఇదం తస్స పుబ్బచరితం. సో ఏతరహి చణ్ణపజ్జోతో అహోసి. తస్స చ కమ్మస్స నిస్సన్దేన ఇమాని పశ్చ వాహనాని నిబ్బత్తింసు. అధేకదివసం రాజా ఉయ్యానకీళాయ నిష్ఠమి. ఉతేనో “అజ్జ పలాయితబ్బ”న్తి మహన్తామహన్తే చమ్మపసిబ్బకే హిరణ్ణసువణ్ణస్స పూరేత్వా కరేణుకాపిట్టే రపేత్వా వాసులదత్తం ఆదాయ పలాయి. అన్తేపురపాలకా పలాయంతం తం దిస్సా గత్వా రణ్ణో ఆరోచేసుం. రాజా “సీఘం గచ్ఛథా”తి బలం పహిణి. ఉతేనో బలస్స పక్షన్దభావం ఇత్వా కహపణపసిబ్బకం మోచేత్వా పాతేసి, మనుస్సా కహపణే ఉచ్చినిత్వా పున పక్షన్దింసు. ఇతరో సువణ్ణపసిబ్బకం మోచేత్వా పాతేత్వా నేసం సువణ్ణలోభేన పపశ్చేన్తానణ్ణోవ బహి నివుట్టం అత్తనో ఖన్దావారం పాపుణి. అథ నం ఆగచ్ఛన్తం దిస్సావ అత్తనో బలకాయో పరివారేత్వా నగరం పవేసేసి. సో పత్వావ వాసులదత్తం అభిసిగ్గేత్వా అగ్గమహేసిట్టానే రపేసీతి. అయం వాసులదత్తాయ ఉప్పత్తి.

అపరా పన మాగణ్ణియా నామ రణ్ణో సన్తికా అగ్గమహేసిట్టానం లభి. సా కిర కురురట్టే మాగణ్ణియబ్రాహ్మణస్స ధీతా. మాతాపిస్సా మాగణ్ణియాయేవ నామం. చూళపితాపిస్సా మాగణ్ణియోవ, సా అభిరూపా అహోసి దేవచ్ఛరపటిభాగా. పితా పనస్సా అనుచ్ఛవికం సామికం అలభన్తో మహన్తేహి మహన్తేహి కులేహి యాచితోపి “న మయ్యం ధీతు తుమ్హే అనుచ్ఛవికా”తి తజ్జేత్వా ఉయ్యోజేసి. అధేకదివసం సత్థా పచ్చాససమయే లోకం వోలోకన్తో మాగణ్ణియబ్రాహ్మణస్స సపజాపతికస్స అనాగామిఫలూపనిస్సయం దిస్సా అత్తనో పత్తచీవరమాదాయ తస్స బహినిగమే అగ్గిపరిచరణట్టానం అగమాసి. సో తథాగతస్స రూపసోభగ్గప్పత్తం అత్తభావం ఓలోకేత్వా, “ఇమస్మిం లోకే ఇమినా పురిసేన సదిసో అణ్ణో పురిసో నామ నత్తి, అయం మయ్యం ధీతు అనుచ్ఛవికో, ఇమస్స పోసాపనత్థాయ ధీతరం దస్సామీ”తి చిన్తేత్వా, “సమణ, ఏకా మే ధీతా అత్తి, అహం ఏత్తకం కాలం తస్సా అనుచ్ఛవికం పురిసం న పస్సామి, తుమ్హే తస్సా అనుచ్ఛవికా, సా చ తుమ్హాకణ్ణోవ అనుచ్ఛవికా. తుమ్హాకణ్ణో పాదపరిచారికా, తస్సా చ భత్తా లద్ధుం వట్టతి, తం వో అహం దస్సామి, యావ మమాగమనా

ఇదేవ తిట్టడా”తి ఆహ. సత్తా కిళ్ళి అవత్వా తుట్టి అహోసి. బ్రాహ్మణో వేగేన ఘరం గన్తా, “భోతి, భోతి ధీతు మే అనుచ్ఛవికో పురిసో దిట్టో, సీఘం సీఘం నం అలఙ్కరోహి”తి తం అలఙ్కారాపేత్వా సద్ధిం బ్రాహ్మణీయా ఆదాయ సత్తు సన్తికం పాయాసి. సకలనగరం సజ్జభి. అయం “ఏత్తకం కాలం మయ్యం ధీతు అనుచ్ఛవికో నట్టి”తి కస్సచి అదత్వా “అజ్జ మే ధీతు అనుచ్ఛవికో దిట్టో”తి కిర వదేతి, “కిదిసో ను ఖో సో పురిసో, పస్సిస్సామ న”న్తి మహాజనో తేనేవ సద్ధిం నిక్ఖమి.

తస్మిం ధీతరం గహేత్వా ఆగచ్ఛన్తే సత్తా తేన వుత్తట్టానే అట్టత్వా తత్త పదచేతియం దస్సేత్వా గన్తా అజ్ఞాస్మిం రానే అట్టాసి. బుద్ధానజ్ఞో పదచేతియం అధిట్టహిత్వా అక్కన్తట్టానేయేవ పజ్ఞాయతి, న అజ్ఞాత్త. యేసజ్ఞత్తాయ అధిట్టితం హోతి, తేయేవ నం పస్సన్తి. తేసం పన అదస్సనకరణత్తం హత్థిఆదయో వా అక్కమన్తు, మహామేఘా వా పవస్సతు, వేరమ్భవాతా వా పహరన్తు, న తం కోచి మక్ఖేతుం సక్కోతి. అథ బ్రాహ్మణీ బ్రాహ్మణం ఆహ – “కుహిం సో పురిసో”తి. “ఇమస్మిం రానే తిట్టాహి”తి నం అవచం, కుహిం ను ఖో సో గతో”తి ఇతో చితో ఓలోకేన్తో పదచేతియం దిస్వా “అయమస్స పదవలజ్ఞో”తి ఆహ. బ్రాహ్మణీ సలక్ఖణమన్తానం తిణ్ణం వేదానం పగుణతాయ లక్ఖణమన్తే పరివత్తేత్వా పదలక్ఖణం ఉపధారేత్వా, “నయిదం, బ్రాహ్మణ, పజ్ఞాకామగుణసేవినో పద”న్తి వత్వా ఇమం గాథమాహ –

“రత్తస్స హి ఉక్కుటికం పదం భవే,
దుట్టస్స హోతి సహసానుపీళితం;
మూళ్లస్స హోతి అవకడ్డితం పదం,
వివట్టచ్ఛదస్స ఇదమీదిసం పద”న్తి. (అ. ని. అట్ట. ౧.౧.౨౬౦-౨౬౧; విసుద్ధి. ౧.౪౫);

అథ నం బ్రాహ్మణో ఏవమాహ – “భోతి త్వం ఉదకపాతియం కుమ్మీలం, గేహమజ్ఞే చ పన చోరం వియ మన్తే పస్సనసీలా, తుట్టి హోహి”తి. బ్రాహ్మణ, యం ఇచ్ఛసి, తం వదేహి, నయిదం పజ్ఞాకామగుణసేవినో పదన్తి. తతో ఇతో చితో చ ఓలోకేన్తో సత్తారం దిస్వా, “అయం సో పురిసో”తి వత్వా బ్రాహ్మణో గన్తా, “సమణ, ధీతరం మే తవ పోసాపనత్తాయ దేమీ”తి ఆహ. సత్తా “ధీతరా తే మయ్యం అట్టో అత్తి వా నత్తి వా”తి అవత్వా, “బ్రాహ్మణ, ఏకం తే కారణం కథేమీ”తి వత్వా, “కథేహి సమణా”తి వుత్తే మహాభినిక్ఖమనతో పట్టాయ యావ అజపాలనిగ్రోధమూలా మారేన అనుబద్ధభావం అజపాలనిగ్రోధమూలే చ పన “అతీతో దాని మే ఏస విసయ”న్తి తస్స సోకాతురస్స సోకవూపసమనత్తం ఆగతాహి మారథీతాహి కుమారికవణ్ణాదివసేన పయోజితం పలోభనం ఆచిక్ఖిత్వా, “తదాపి మయ్యం ఛన్తో నాహోసీ”తి వత్వా –

“దిస్వాన తణ్ణం అరతిం రగజ్ఞా,
నాహోసి ఛన్తో అపి మేఘనస్మిం;
కిమేవిదం ముత్తకరీసపుణ్ణం,
పాదాపి నం సమ్మసితుం న ఇచ్ఛే”తి. (అ. ని. అట్ట. ౧.౧.౨౬౦-౨౬౧; సు. ని. ౮౪౧) –

ఇమం గాథమాహ. గాథాపరియోసానే బ్రాహ్మణో చ బ్రాహ్మణీ చ అనాగామిఫలే పతిట్టహింసు. మాగణ్ణీయాపి ఖో “సచస్స మయా అట్టో నత్తి, అనత్తికభావోవ వత్తబ్బో, అయం పన మం ముత్తకరీసపుణ్ణం కరోతి, పాదాపి నం సమ్మసితుం న ఇచ్ఛేతి, హోతు, అత్తనో జాతికులపదేసభోగయసవయసమ్మత్తిం ఆగమ్మ తథారూపం భత్తారం లభిత్వా సమణస్స గోతమస్స కత్తబ్బయుత్తకం జానిస్సామీ”తి సత్థరి ఆఘాతం బద్ధి. “కిం పన సత్తా తాయ అత్తని ఆఘాతుప్పత్తిం జానాతి,

నో"తి? "జానాతియేవ. జానన్తో కస్మా గాథమాహ"తి? ఇతరేసం ద్విన్నం వసేన. బుద్ధా హి ఆఘాతం అగణేత్వా మగ్గఫలాధిగమారహానం వసేన ధమ్మం దేసేన్తియేవ. మాతాపితరో తం నేత్వా చూళమాగణ్ఠీయం కనిట్టం పటిచ్ఛాపేత్వా పబ్బజిత్వా అరహత్తం పాపుణింసు. చూళమాగణ్ఠీయాపి చిన్తేసి - "మమ ధీతా ఓమకసత్తస్స న అనుచ్ఛవికా, ఏకస్స రజ్జోవ అనుచ్ఛవికా"తి. తం ఆదాయ కోసమ్మిం గత్వా సబ్బాలజ్ఞారేహి అలజ్ఞరిత్వా, "ఇమం ఇత్థిరతనం దేవస్స అనుచ్ఛవిక"న్తి ఉతేనస్స రజ్జో అదాసి. సో తం దిస్సావ ఉప్పన్నబలవసినేహో అభిసేకం కత్వా పశ్చాసతమాతుగామపరివారం దత్వా అగ్గమహేసిట్ఠానే రపేసి. అయం మాగణ్ఠీయాయ ఉప్పత్తి.

ఏవమస్స దియడ్డసహస్సనాటకిత్థిపరివారా తిస్సో అగ్గమహేసియో అహేసుం. తస్మిం ఖో పన సమయే ఘోసకసేటి కుక్కుటసేటి పావారికసేటితి కోసమ్మియం తయో సేటివో హోన్తి. తే ఉపకట్టాయ వస్సూపనాయికాయ పశ్చాసతతాపసే హిమవన్తతో ఆగత్వా నగరే భిక్షాయ చరన్తే దిస్సా పసేదిత్వా నిసేదాపేత్వా భోజేత్వా పటిజ్ఞం గహేత్వా చత్తారో మాసే అత్తనో సన్తికే వసాపేత్వా పున వస్సారత్తే ఆగమనత్తాయ పటిజానాపేత్వా ఉయ్యోజేసుం. తాపసాపి తతో పట్టాయ అట్ట మాసే హిమవన్తే వసేత్వా చత్తారో మాసే తేసం సన్తికే వసించు. తే అపరభాగే హిమవన్తతో ఆగచ్ఛన్తా అరజ్ఞాయతనే ఏకం మహానిగ్రోధం దిస్సా తస్స మూలే నిసేదింసు. తేసు జేటకతాపసో చిన్తేసి - "ఇమస్మిం రుక్ఖే అధివత్తా దేవతా ఓరమత్తికా న భవిస్సతి, మహేసక్ఖేనేవేత్థ దేవరాజేన భవితబ్బం , సాధు వత సచాయం ఇసిగణస్స పానీయం దదేయ్యా"తి. సోపి పానీయం అదాసి. తాపసో న్హానోదకం చిన్తేసి, తమ్మి అదాసి. తతో భోజనం చిన్తేసి, తమ్మి అదాసి. అథస్స ఏతదహోసి - "అయం దేవరాజా అష్టేహి చిన్తితం చిన్తితం సబ్బం దేతి, అహో వత నం పస్సేయ్యామా"తి. సో రుక్ఖక్షన్ధం పదాలేత్వా అత్తానం దస్సేసి. అథ నం తాపసా, "దేవరాజ, మహతీ తే సమ్మత్తి, కిం ను ఖో కత్వా అయం తే లద్ధా"తి పుచ్చింసు. "మా పుచ్చథ, అయ్యా"తి. "ఆచిక్ఖ, దేవరాజా"తి. సో అత్తనా కతకమ్మస్స పరిత్తకత్తా లజ్జమానో కథేతుం న విసహి. తేహి పునపునం నిప్పీళియమానో పన "తేన హి సుణాథా"తి వత్వా కథేసి.

సో కిరేకో దుగ్గతమనుస్సో హుత్వా భతిం పరియేసన్తో అనాథపిణ్ణికస్స సన్తికే భతికమ్మం లభిత్వా తం నిస్సాయ జీవికం కప్పేసి. అథకస్మిం ఉపోసథదివసే సమ్మత్తే అనాథపిణ్ణికో విహారతో ఆగత్వా పుచ్చి - "తస్స భతికస్స అజ్ఞపోసథదివసభావో కేనచి కథితో"తి? "న కథితో, సామీ"తి. "తేన హిస్స సాయమాసం పచథా"తి. అథస్స పట్టోదనం పచింసు. సో దివసం అరజ్ఞో కమ్మం కత్వా సాయం ఆగత్వా భత్తే వడ్డేత్వా దిన్నే "ఛాతోమ్మి"తి సహసా అభుజ్జేత్వావ "అజ్ఞోసు దివసేసు ఇమస్మిం గేహే 'భత్తం దేథ, సూపం దేథ, బృజ్జానం దేథా'తి మహాకోలాహలం అహోసి, అజ్ఞ తే సబ్బే నిస్సద్ధా నిపజ్జింసు, మయ్హమేవ ఏకస్సాహారం వడ్డయింసు, కిం ను ఖో ఏత"న్తి చిన్తేత్వా పుచ్చి - "అవసేసా భుజ్జింసు, న భుజ్జింసు"తి? "న భుజ్జింసు, తాతా"తి. "కిం కారణా"తి? ఇమస్మిం గేహే ఉపోసథదివసేసు సాయమాసం న భుజ్జన్తి, సబ్బేవ ఉపోసథికా హోన్తి. అన్తమసో ధనపాయినోపి దారకే ముఖం విక్ఖాలాపేత్వా చతుమధురం ముఖే పక్ఖిపాపేత్వా మహాసేటి ఉపోసథికే కారేతి. గన్ధతేలప్పదీపే జాలన్తే ఖుద్దకమహల్లకదారకా సయనగతా ద్వత్తింసాకారం సజ్ఞాయన్తి. తుయ్యం పన ఉపోసథదివసభావం కథేతుం సతిం న కరిమ్మా. తస్మా తవేవ భత్తం పక్కం, నం భుజ్జామ్మాతి. సచే ఇదాని ఉపోసథికేన భవితుం వట్టతి, అహమ్మి భవేయ్యన్తి. "ఇదం సేటి జానాతీ"తి. "తేన హి నం పుచ్చథా"తి. తే గత్వా సేటిం పుచ్చింసు. సో ఏవమాహ - "ఇదాని పన అభుజ్జేత్వా ముఖం విక్ఖాలేత్వా ఉపోసథజ్ఞాని అధిట్టహన్తో ఉపడ్డం ఉపోసథకమ్మం లభిస్సంతీ"తి. ఇతరో తం సుత్వా తథా అకాసి.

తస్య సకలదివసం కమ్మం కత్వా ఛాతస్య సరీరే వాతా కుప్పింసు. సో యోతేన ఉరం బన్ధిత్యా యోతకోటియం గహేత్వా పరివత్తతి. సేట్టి తం పవత్తిం సుత్వా ఉక్యాహి ధారియమానాహి చతుమధురం గాహాపేత్వా తస్య సన్తికం ఆగన్త్వా, “కిం, తాతా”తి పుచ్చి. “సామి, వాతా మే కుప్పితా”తి. “తేన హి ఉట్టాయ ఇదం భేసజ్జం ఖాదాహీ”తి. “తుమ్హేపి ఖాదథ, సామీ”తి. “అమ్మాకం అపాసుకం నత్తి, త్వం ఖాదాహీ”తి. “సామి, అహం ఉపోసథకమ్మం కరోన్తో సకలం కాతుం నాసక్తిం, ఉపడ్డకమ్మమ్మి మే వికలం మా అహోసీ”తి న ఇచ్చి. “మా ఏవం కరి, తాతా”తి వుచ్చమానోపి అనిచ్చిత్యా అరుణే ఉట్టహన్తే మిలాతమాలా వియ కాలం కత్వా తస్మిం నిగ్రోధరుక్ఖే దేవతా హుత్వా నిబ్బత్తి. తస్మా ఇమమత్తం కథేత్వా “సో సేట్టి బుద్ధమామకో, ధమ్మమామకో, సజ్జమామకో, తం నిస్సాయ కతస్య ఉపడ్డుపోసథకమ్మస్య నిస్సన్దేనేసా సమ్మత్తి మయా లద్ధా”తి ఆహా.

“బుద్ధో”తి వచనం సుత్వావ పశ్చాసతా తాపసా ఉట్టాయ దేవతాయ అజ్జలిం పగ్గయ్త “బుద్ధోతి వదేసి, బుద్ధోతి వదేసి”తి పుచ్చిత్యా, “బుద్ధోతి వదామి, బుద్ధోతి వదామీ”తి తిక్ఖత్తుం పటిజానాపేత్వా “ఘోసోపి ఖో ఏసో దుల్లభో లోకస్మి”న్తి ఉదానం ఉదానేత్వా “దేవతే అనేకేసు కప్పసతసహస్సేసు అసుతపుబ్బం సద్ధం తయా సుణాపితమ్మా”తి ఆహంసు. అథ అన్తేవాసినో ఆచరియం ఏతదవోచుం – “తేన హి సత్థు సన్తికం గచ్ఛామా”తి. “తాతా, తయో సేట్టినో అమ్మాకం బహూపకారా, స్వే తేసం నివేసనే భిక్ఖం గణ్ఠీత్వా తేసమ్మి ఆచిక్ఖిత్యా గమిస్సామ, అధివాసేథ, తాతా”తి. తే అధివాసయింసు. పునదివసే సేట్టినో యాగుభత్తం సమ్మాదేత్వా ఆసనాని పశ్చాపేత్వా “అజ్జ నో అయ్యానం ఆగమనదివసో”తి ఇత్వా పచ్చుగ్గమనం కత్వా తే ఆదాయ నివేసనం గన్త్వా నిసీదాపేత్వా భిక్ఖం అదంసు. తే కతభత్తకిచ్చా మహాసేట్టినో “మయం గమిస్సామా”తి వదింసు. “నను, భన్తే, తుమ్హేహి చత్తారో వస్సీకే మాసే అమ్మాకం గహితావ పటిజ్ఞా, ఇదాని కుహిం గచ్ఛథా”తి? “లోకే కిర బుద్ధో ఉప్పన్నో, ధమ్మో ఉప్పన్నో, సజ్జో ఉప్పన్నో, తస్మా సత్థు సన్తికం గమిస్సామా”తి. “కిం పన తస్య సత్థునో సన్తికం తుమ్మాకజ్ఞోవ గన్తుం వట్టతీ”తి? “అజ్ఞోసమ్మి అవారితం, ఆవుసో”తి. “తేన హి, భన్తే, ఆగమేథ, మయమ్మి గమనపరివచ్చం కత్వా గచ్ఛామా”తి. “తుమ్హేసు పరివచ్చం కరోన్తేసు అమ్మాకం పపజ్ఞో హోతి, మయం పురతో గచ్ఛామ, తుమ్హే పచ్ఛా ఆగచ్ఛేయ్యాథా”తి వత్వా తే పురేతరం గన్త్వా సమ్మాసమ్మద్ధం దిస్వా అభిత్థవిత్వా వన్దిత్వా ఏకమన్తం నిసీదింసు. అథ నేసం సత్థా అనుపుబ్బిం కథం కథేత్వా ధమ్మం దేసేసి. దేసనాపరియోసానే సట్టేపి సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పత్వా పబ్బజ్జం యాచిత్వా “ఏథ, భిక్ఖవో”తి వచనసమనన్తరంయేవ ఇద్ధిమయపత్తచీవరథరా ఏహిభిక్ఖా అహేసుం.

తేపి ఖో తయో సేట్టినో పశ్చాహి పశ్చాహి సకటసతేహి భత్తచ్ఛాదనసప్పిమధుపాణితాదీని దానూపకరణాని ఆదాయ సావత్తిం పత్వా సత్థారం వన్దిత్వా ధమ్మకథం సుత్వా కథాపరియోసానే సోతాపత్తిఫలే పతిట్టాయ అద్ధమాసమత్తమ్మి దానం దదమానా సత్థు సన్తికే వసిత్వా కోసమ్మిం ఆగమనత్థాయ సత్థారం యాచిత్వా సత్థారా పటిజ్ఞం దదన్తేన “సుజ్ఞాగారే ఖో గహపతయో తథాగతా అభిరమన్తీ”తి వుత్తే, “అజ్ఞాతం, భన్తే, అమ్మేహి పహితసాసనేన ఆగన్తుం వట్టతీ”తి వత్వా కోసమ్మిం గన్త్వా ఘోసకసేట్టి ఘోసితారామం, కుక్కుటసేట్టి కుక్కుటారామం, పావారికసేట్టి పావారికారామన్తి తయో మహావిహారే కారేత్వా సత్థు ఆగమనత్థాయ సాసనం పహిణింసు. సత్థా తేసం సాసనం సుత్వా తత్త అగమాసి. తే పచ్చుగ్గన్త్వా సత్థారం విహారం పవేసేత్వా వారేన వారేన పటిజగ్గన్తి. సత్థా దేవసికం ఏకేకస్మిం విహారే వసతి. యస్య విహారే వుట్టో హోతి, తస్సేవ ఘురద్వారే పిణ్డాయ చరతి. తేసం పన తిణ్ణం సేట్టినం ఉపట్టాకో సుమనో నామ మాలాకారో అహోసి. సో తే సేట్టినో ఏవమాహ – “అహం తుమ్మాకం దీఘురత్తం ఉపకారకో, సత్థారం భోజేతుకామోహ్మి, మయ్యమ్మి ఏకదివసం సత్థారం దేథా”తి. “తేన హి భణే స్వే భోజేహీ”తి. “సాధు, సామీ”తి సో సత్థారం నిమన్తేత్వా సక్కారం పటియాదేసి.

తదా రాజా సామావతియా దేవసికం పుష్పమూలే అట్ట కహపణే దేతి. తస్యా ఖుజ్జత్తరా నామ దాసీ సుమనమాలాకారస్య సన్తికం గన్త్యా నిబద్ధం పుష్పాని గణ్ఠాతి. అథ నం తస్మిం దివసే ఆగతం మాలాకారో ఆహ - “మయా సత్థా నిమన్తితో, అజ్ఞ పుష్పేహి సత్థారం పూజేస్సామి, తిట్ట తావ, త్వం పరివేసనాయ సహాయీకా హుత్వా ధమ్మం సుత్వా అవసేసాని పుష్పాని గహేత్వా గమిస్ససీ”తి . సా “సాధూ”తి అధివాసేసి. సుమనో బుద్ధప్పముఖం భిక్షుసంఘం పరివిసిత్వా అనుమోదనకరణణ్ఠాయ పత్తం అగ్గహేసి. సత్థా అనుమోదనధమ్మదేసనం ఆరభి. ఖుజ్జత్తరాపి సత్థు ధమ్మకథం సుణన్తీయేవ సోతాపత్తిఫలే పతిట్టహి. సా అఞ్ఞోసు దివసేసు చత్తారో కహపణే అత్తనో గహేత్వా చతుహి పుష్పాని గహేత్వా గచ్ఛతి, తం దివసం అట్టహిపి పుష్పాని గహేత్వా గతా. అథ నం సామావతీ ఆహ - “కిం ను ఖో, అమ్మ, అజ్ఞ అమ్మాకం రఞ్ఞా ద్వగుణం పుష్పమూలం దిన్న”న్తి? “నో, అయ్యే”తి. “అథ కస్మా బహూని పుష్పానీ”తి? “అఞ్ఞోసు దివసేసు అహం చత్తారో కహపణే అత్తనో గహేత్వా చతుహి పుష్పాని ఆహరామీ”తి. “అజ్ఞ కస్మా న గణ్ఠీ”తి? “సమ్మాసమ్మద్ధస్య ధమ్మకథం సుత్వా ధమ్మస్స అధిగతత్తా”తి. అథ నం “అరే, దుట్టదాసి ఏత్తకం కాలం తయా గహితకహపణే మే దేహీ”తి అతజ్ఞేత్వా, “అమ్మ, తయా పివితం అమతం అమ్మేపి పాయేహి”తి వత్వా “తేన హి మం న్హాపేహి”తి వుత్తే సోఢసహి గన్ఠోదకఘటేహి న్హాపేత్వా ద్వే మట్టసాటకే దాపేసి. సా ఏకం నివాసేత్వా ఏకం ఏకంసం పారుపిత్వా ఆసనం పఞ్ఞాపేత్వా ఏకం బీజనిం ఆహరాపేత్వా ఆసనే నిసీదిత్వా చిత్రబీజనిం ఆదాయ పఞ్చ మాతుగామసతాని ఆమన్తేత్వా తాసం సత్థారా దేసితనియామేనేవ ధమ్మం దేసేసి. తస్యా ధమ్మకథం సుత్వా తా సబ్బాపి సోతాపత్తిఫలే పతిట్టహింసు.

తా సబ్బాపి ఖుజ్జత్తరం వన్దిత్వా, “అమ్మ , అజ్ఞతో పట్టాయ త్వం కిలిట్టకమ్మం మా కరి, అమ్మాకం మాతుట్టానే చ ఆచరియట్టానే చ రత్వా సత్థు సన్తికం గన్త్యా సత్థారా దేసితం ధమ్మం సుత్వా అమ్మాకం కథేహి”తి వదింసు. సా తథా కరోన్తీ అపరభాగే తిపిటకధరా జాతా. అథ నం సత్థా “ఏతదగ్గం, భిక్షవే, మమ సావికానం ఉపాసికానం బహుస్సుతానం ధమ్మకథికానం యదిదం ఖుజ్జత్తరా”తి ఏతదగ్గే రవేసి. తాపి ఖో పఞ్చసతా ఇత్థియో తం ఏవమాహంసు - “అమ్మ, సత్థారం దట్టకామామ్మా, తం నో దస్సేహి, గన్ఠమాలాదీహి తం పూజేస్సామా”తి. “అయ్యే, రాజకులం నామ భారియం, తుమ్మే గహేత్వా బహి గన్తుం న సక్కా”తి. “అమ్మ, నో మా నాసేహి, దస్సేహివ అమ్మాకం సత్థార”న్తి. “తేన హి తుమ్మాకం వసనగల్భానం భిత్తిసు యత్తకేన ఓలోకేతుం సక్కా హోతి, తత్తకం చిద్ధం కత్వా గన్ఠమాలాదీని ఆహరాపేత్వా సత్థారం తిణ్ణం సేటీనం ఘరద్వారం గచ్ఛన్తం తుమ్మే తేసు తేసు రానేసు రత్వా ఓలోకేథ చేవ, హత్థే చ పసారేత్వా వన్దథ, పూజేథ చా”తి. తా తథా కత్వా సత్థారం గచ్ఛన్తఞ్చ ఆగచ్ఛన్తఞ్చ ఓలోకేత్వా వన్దింసు చేవ పూజేసుఞ్చ.

అథేకదివసం మాగణ్ఠియా అత్తనో పాసాదతలతో నిక్ఖమిత్వా చఙ్కమమానా తాసం వసనట్టానం గన్త్యా గట్టేసు చిద్ధం దిస్వా, “ఇదం కి”న్తి పుచ్చిత్వా, తాహి తస్యా సత్థరి ఆఘాతబద్ధభావం అజానన్తీహి “సత్థా ఇమం నగరం ఆగతో, మయం ఏత్థ రత్వా సత్థారం వన్దామ చేవ పూజేమ చా”తి వుత్తే, “ఆగతో నామ ఇమం నగరం సమణో గోతమో, ఇదానిస్స కత్తబ్బం జానిస్సామి, ఇమాపి తస్స ఉపట్టాయీకా, ఇమాసమ్మి కత్తబ్బం జానిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా గన్త్యా రఞ్ఞో ఆరోచేసి - “మహారాజ, సామావతిమిస్సికానం బహిద్ధా పత్తనా అత్తి, కతిపాహేనేవ తే జీవితం మారేస్సన్తీ”తి. రాజా “న తా ఏవరూపం కరిస్సన్తీ”తి న సద్దహి. పునప్పునం వుత్తేపి న సద్దహి ఏవ. అథ నం ఏవం తిక్ఖతుం వుత్తేపి అసద్దహన్తం “సచే మే న సద్దహసి, తాసం వసనట్టానం గన్త్యా ఉపచారేహి, మహారాజా”తి ఆహ. రాజా గన్త్యా గట్టేసు చిద్ధం దిస్వా, “ఇదం కి”న్తి పుచ్చిత్వా, తస్మిం అత్తే ఆరోచితే తాసం అకుఙ్ఘిత్వా, కిఞ్చి అవత్వావ చిద్ధాని పిదహపేత్వా సబ్బగట్టేసు ఉద్ధచ్చిద్ధకవాతపానాని కారేసి. ఉద్ధచ్చిద్ధకవాతపానాని కిర తస్మిం కాలే ఉప్పన్నాని. మాగణ్ఠియా తాసం కిఞ్చి కాతుం అసక్కుణిత్వా, “సమణస్స

గోతమస్సేవ కత్తబ్బం కరిస్సామీ”తి నాగరానం లజ్జం దత్వా, “సమణం గోతమం అన్తోనగరం పవిసిత్వా విచరంతం దాసకమ్మకరపోరిసేహి అక్కోసేత్వా పరిభాసేత్వా పలాపేథా”తి ఆణాపేసి. మిచ్చాదిట్టికా తీసు రతనేసు అప్పసన్నా అన్తోనగరం పవిట్టం సత్తారం అనుబద్ధిత్వా, “చోరోసి, బాలోసి, మూఱ్ఱోసి, ఓట్టోసి, గోణోసి, గద్రభోసి, నేరయికోసి, తిరచ్చానగతోసి, నట్టి తుయ్యం సుగతి, దుగ్గతియేవ తుయ్యం పాటికజ్జా”తి దసహి అక్కోసవత్థూహి అక్కోసన్తి పరిభాసన్తి.

తం సుత్వా ఆయస్మా ఆనన్దో సత్తారం ఏతదవోచ - “భన్తే, ఇమే నాగరా అప్ఘే అక్కోసన్తి పరిభాసన్తి, ఇతో అజ్ఞాత్థ గచ్ఛామా”తి. “కుహిం, ఆనన్దోతి”? “అజ్ఞం నగరం, భన్తే”తి. “తత్థ మనుస్సేసు అక్కోసన్తేసు పున కత్థ గమిస్సామ, ఆనన్దోతి”? “తతోపి అజ్ఞం నగరం, భన్తే”తి. “తత్థాపి మనుస్సేసు అక్కోసన్తేసు కుహిం గమిస్సామా”తి? “తతోపి అజ్ఞం నగరం, భన్తే”తి. “ఆనన్ద, ఏవం కాతుం న వట్టతి. యత్థ అధికరణం ఉప్పన్నం, తత్థేవ తస్మిం వూపసన్తే అజ్ఞాత్థ గన్తుం వట్టతి. కే పన తే, ఆనన్ద, అక్కోసన్తీ”తి? “భన్తే, దాసకమ్మకరే ఉపాదాయ సబ్బే అక్కోసన్తీ”తి. “అహం, ఆనన్ద, సజ్ఞామం ఓతిణ్ణహత్థిసదిసో, సజ్ఞామం ఓతిణ్ణహత్థినో హి చత్తూహి దిసాహి ఆగతే సరే సహితుం భారో, తథేవ బహూహి దుస్సీలేహి కథితకథానం సహనం నామ మయ్యం భారో”తి వత్వా అత్తానం ఆరబ్బ ధమ్మం దేసేన్తో ఇమా నాగవగ్గే తిస్సో గాథా అభాసి -

“అహం నాగోవ సజ్ఞామే, చాపతో పతితం సరం;
అతివాక్యం తితిక్ఖిస్సం, దుస్సీలో హి బహుజ్జనే.

“దన్తం నయన్తి సమితిం, దన్తం రాజాభిరూహతి;
దన్తో సేట్టో మనుస్సేసు, యోతివాక్యం తితిక్ఖతి.

“వరమస్సతరా దన్తా, ఆజానీయా చ సిన్ధవా;
కుజ్జరా చ మహానాగా, అత్తదన్తో తతో వర”న్తి. (ధ. ప. 320-321);

ధమ్మకథా సమ్మత్తమహాజనస్స సాత్తికా అహోసి. ఏవం ధమ్మం దేసేత్వా మా చిన్తయి, ఆనన్ద, ఏతే సత్తాహమత్తమేవ అక్కోసిస్సన్తి, అట్టమే దివసే తుణ్ణీ భవిస్సన్తి, బుద్ధానజ్ఞో ఉప్పన్నం అధికరణం సత్తాహతో ఉత్తరి న గచ్ఛతి. మాగణ్ణీయా సత్తారం అక్కోసాపేత్వా పలాపేతుం అసక్కిన్తీ, “కిం ను ఖో కరిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా, “ఇమా ఏతస్స ఉపత్తమ్మభూతా, ఏతాసమ్మి బ్యసనం కరిస్సామీ”తి ఏకదివసం రజ్జో సురాపానట్టానే ఉపట్టానం కరోన్తీ చూళపితు సాసనం పహిణి “అట్టో మే కిర కుక్కుటేహి, అట్ట మతకుక్కుటే, అట్ట సజీవకుక్కుటే చ గహేత్వా ఆగచ్ఛతు, ఆగన్త్వా చ సోపానమత్థకే రత్వా ఆగతభావం నివేదేత్వా ‘పవిసతూ’తి వుత్తేపి అపవిసిత్వా పరమం అట్ట సజీవకుక్కుటే పహిణతు, ‘పచ్ఛా ఇతరే”తి. చూళాపట్టాకస్స చ “మమ వచనం కరేయ్యాసీ”తి లజ్జం అదాసి. మాగణ్ణీయో ఆగన్త్వా, రజ్జో నివేదాపేత్వా, “పవిసతూ”తి వుత్తే, “రజ్జో ఆపానభూమిం న పవిసిస్సామీ”తి ఆహ. ఇతరా చూళుపట్టాకం పహిణి - “గచ్ఛ, తాత, మమ చూళపితు సన్తిక”న్తి. సో గన్త్వా తేన దిన్నే అట్ట సజీవకుక్కుటే ఆనేత్వా, “దేవ, పురోహితేన పణ్ణాకారో పహితో”తి ఆహ. రాజా “భద్దకో వత నో ఉత్తరిభగ్గో ఉప్పన్నో, కో ను ఖో పచేయ్యా”తి ఆహ. మాగణ్ణీయా, “మహారాజ, సామావతిప్పముఖా పఞ్చసతా ఇత్థియో నిక్కమ్మికా విచరన్తి, తాసం పేసేహి, తా పచిత్వా ఆహరిస్సన్తీ”తి ఆహ. రాజా “గచ్ఛ, తాసం దత్వా అజ్ఞాస్స కిర హత్థే అదత్వా సయమేవ మారేత్వా పచన్తూ”తి పేసేసి. చూళుపట్టాకో “సాధు దేవా”తి గన్త్వా తథా వత్వా తాహి “మయం పాణాతిపాతం న కరోమా”తి పట్టిక్ఖిత్తో ఆగన్త్వా తమత్థం రజ్జో ఆరోచేసి. మాగణ్ణీయా “దిట్టం తే, మహారాజ, ఇదాని తాసం

పాణాతిపాతస్స కరణం వా అకరణం వా జానిస్ససి, ‘సమణస్స గోతమస్స పచిత్వా పేసేన్తూ’తి వదేహి దేవా’తి ఆహ. రాజా తథా వత్వా పేసేసి. ఇతరో తే గహేత్వా గచ్ఛన్తో వియ హుత్వా గత్వా తే కుక్కుటే పురోహితస్స దత్వా మతకుక్కుటే తాసం సన్తికం నేత్వా, “ఇమే కిర కుక్కుటే పచిత్వా సత్థు సన్తికం పహిణధా”తి ఆహ. తా, “సామి, ఆహర, ఇదం నామ అమ్మాకం కిచ్చ”న్తి పచ్చుగ్గత్వా గణ్ఠింసు. సో రఙ్గో సన్తికం గత్వా, “కిం, తాతా”తి పుట్టో, “సమణస్స గోతమస్స పచిత్వా పేసేథాతి వుత్తమత్తేయేవ పటిమగ్గం ఆగత్వా గణ్ఠింసు”తి ఆచిక్కి. మాగణ్ఠియా “పస్స, మహారాజ, న తా తుమ్మాదిసానం కరోన్తి, బహిద్ధా పత్తనా తాసం అత్థీతి వుత్తే న సద్దహసీ”తి ఆహ. రాజా తం సుత్వాపి అధివాసేత్వా తుణ్ణీయేవ అహోసి. మాగణ్ఠియా “కిం ను ఖో కరిస్సామీ”తి చిన్తేసి.

తదా పన రాజా “సామావతియా వాసులదత్తాయ మాగణ్ఠియాయ చా”తి తిస్సన్నమ్మి ఏతాసం పాసాదతల వారేన వారేన సత్తాహం సత్తాహం వీతినామేతి . అథ నం “స్వ వా పరసువే వా సామావతియా పాసాదతలం గమిస్సంతీ”తి ఇత్వా మాగణ్ఠియా చూళపితు సాసనం పహిణి – “అగదేన కిర దారా ధోవిత్వా ఏకం సప్పం పేసేతూ”తి. సో తథా కత్వా పేసేసి. రాజా అత్తనో గమనట్టానం హత్తికన్తవీణం ఆదాయయేవ గచ్ఛతి, తస్సా పోక్ఖరే ఏకం చిద్దం అత్తి. మాగణ్ఠియా తేన చిద్దేన సప్పం పవేసేత్వా చిద్దం మాలాగుళేన ధకేసి. సవ్పో ద్వీహతీహం అన్తోవీణాయమేవ అహోసి. మాగణ్ఠియా రఙ్గో గమనదివసే “అజ్జ కతరిస్సిత్తియా పాసాదం గమిస్ససి దేవా”తి పుచ్చిత్వా “సామావతియా”తి వుత్తే, “అజ్జ మయా, మహారాజ, అమనాపో సుపినో దిట్టో. న సక్కా తత్థ గన్తుం, దేవా”తి? “గచ్ఛామేవా”తి. సా యావ తతియం వారేత్వా, “ఏవం సన్తే అహమ్మి తుమ్హేహి సద్ధిం గమిస్సామి, దేవా”తి వత్వా నివత్తియమానాపి అనివత్తిత్వా, “న జానామి, కిం భవిస్సతి దేవా”తి రఙ్గో సద్ధింయేవ అగమాసి.

రాజా సామావతిమిస్సికాహి దిన్నాని వత్థపుప్పగన్ధాభరణాని ధారేత్వా సుభోజనం భుజ్జేత్వా వీణం ఉస్సీసకే రపేత్వా సయనే నిపజ్జి. మాగణ్ఠియా అపరాపరం విచరన్తీ వియ హుత్వా వీణాచిద్దతో పుప్పగుళం అపనేసి. సవ్పో ద్వీహతీహం నిరాహారో తేన చిద్దేన నిక్ఖమిత్వా పస్ససన్తో ఫణం కత్వా సయనపిట్టే నిపజ్జి . మాగణ్ఠియా తం దిస్సా, “ధీ ధీ, దేవ, సవ్పో”తి మహాసద్దం కత్వా రాజానఞ్చ తా చ అక్కోసన్తీ, “అయం అన్ధబాలరాజా అలక్ఖికో మయ్ఠుం వచనం న సుణాతి, ఇమాపి నిస్సీరీకా దుబ్బినీతా, కిం నామ రఙ్గో సన్తికా న లభన్తి, కిం ను తుమ్హే ఇమస్మిం మతేయేవ సుఖం జీవిస్సథ, జీవన్తే దుక్ఖం జీవథ, ‘అజ్జ మయా పాపసుపినో దిట్టో, సామావతియా పాసాదం గన్తుం న వట్టతీ’తి వారేన్తియాపి మే వచనం న సుణసి, దేవా”తి ఆహ. రాజా సప్పం దిస్సా మరణభయతజ్జితో “ఏవరూపమ్మి నామ ఇమా కరిస్సన్తి, అహో పాపా, అహం ఇమాసం పాపభావం ఆచిక్ఖన్తియాపి ఇమిస్సా వచనం న సద్దహిం, పరమం అత్తనో గట్టేసు చిద్ధాని కత్వా నిసిన్నా, పున మయా పేసితే కుక్కుటే పటిపహిణింసు, అజ్జ సయనే సప్పం విస్సజ్జింసు”తి కోధేన సమ్మజ్జలితో వియ అహోసి.

సామావతీపి పఞ్చన్నం ఇత్థిసతానం ఓవాదం అదాసి – “అమ్మా, అమ్మాకం అఙ్గాం పటిసరణం నత్తి, నరిన్దే చ దేవియా చ అత్తని చ సమమేవ మేత్తచిత్తం పవత్తేథ, మా కస్సచి కోపం కరిత్థా”తి. రాజా సహస్సధామం సిక్ఖధనుం ఆదాయ జియం పోథేత్వా విసపీతం సరం సన్నయ్ఠిత్వా సామావతిం ధురే కత్వా సట్టా తా పటిపాటియా రపాపేత్వా సామావతియా ఉరే సరం విస్సజ్జేసి. సో తస్సా మేత్తానుభావేన పటినివత్తిత్వా ఆగతమగ్గాభిముఖోవ హుత్వా రఙ్గో హదయం పవిసన్తో వియ అట్టాసి. రాజా చిన్తేసి – “మయా ఖిత్తో సరో సిలమ్మి వినివిజ్జిత్వా గచ్ఛతి, ఆకాసే పటిహననకట్టానం నత్తి, అథ చ పనేస నివత్తిత్వా మమ హదయాభిముఖో జాతో, అయఙ్గా నామ నిస్సత్తో నిజ్జీవో సరోపి ఏతిస్సా గుణం జానాతి, అహం

మనుస్సభూతోపి న జానామీ”తి, సో ధనుం ధడ్డేత్వా అజ్ఞాలిం పగ్గయ్మ సామావతియా పాదమూలే ఉక్కుటికం నిసీదిత్వా
ఇమం గాథమాహ -

“సముయ్హామి పముయ్హామి, సబ్బా ముయ్హంతి మే దిసా;
సామావతి మం తాయస్సు, త్వఇచ్చ మే సరణం భవా”తి.

సా తస్స వచనం సుత్వా, “సాధు, దేవ, మం సరణం గచ్ఛా”తి అవత్వా, “యమహం, మహారాజ, సరణం గతా, తమేవ
త్వమ్మి సరణం గచ్ఛాహీ”తి ఇదం వత్వా సామావతీ సమ్మాసమ్బుద్ధసావికా -

“మా మం త్వం సరణం గచ్ఛ, యమహం సరణం గతా;
ఏస బుద్ధో మహారాజ, ఏస బుద్ధో అనుత్తరో;
సరణం గచ్ఛ తం బుద్ధం, త్వఇచ్చ మే సరణం భవా”తి. -

ఆహ . రాజా తస్స వచనం సుత్వా, “ఇదానాహం అతిరేకతరం భాయామీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

“ఏస భియ్యో పముయ్హామి, సబ్బా ముయ్హంతి మే దిసా;
సామావతి మం తాయస్సు, త్వఇచ్చ మే సరణం భవా”తి.

అథ నం సా పురిమనయేనేవ పున పటిక్ఖిపిత్వా, “తేన హి త్వఇచ్చ సరణం గచ్ఛామి, సత్థారఇచ్చ సరణం గచ్ఛామి,
వరఇచ్చ తే దమ్మీ”తి వుత్తే, “వరో గహితో హోతు, మహారాజా”తి ఆహ. సో సత్థారం ఉపసంక్రమిత్వా సరణం గత్వా
నిమన్తేత్వా బుద్ధప్పముఖస్స భిక్షుసంఘస్స సత్తాహం మహాదానం దత్వా సామావతిం ఆమన్తేత్వా, “ఉట్టేహి, వరం గణ్ఠా”తి
ఆహ. “మహారాజ, మయ్యం హిరణ్ణాదీహి అత్తో నత్తి, ఇమం పన మే వరం దేహి, తథా కరోహి, యథా సత్థా నిబద్ధం పఇచ్చాహి
భిక్షుసతేహి సద్ధిం ఇథాగచ్ఛతి, ధమ్మం సుణిస్సామా”తి. రాజా సత్థారం వన్దిత్వా, “భన్తే, పఇచ్చాహి భిక్షుసతేహి సద్ధిం నిబద్ధం
ఇథాగచ్ఛథ, సామావతిమిస్సికా ‘ధమ్మం సుణిస్సామా’తి వదన్తీ”తి ఆహ. “మహారాజ, బుద్ధానం నామ ఏకస్మిం రానే
నిబద్ధం గన్తుం న వట్టతి, మహాజనో సత్థారం ఆగమనత్తాయ పచ్ఛాసీసతీ”తి. “తేన హి, భన్తే, ఏకం భిక్షుం ఆణాపేథా”తి. సత్థా
ఆనన్దత్థేరం ఆణాపేసి. సో తతో పట్టాయ పఇచ్చ భిక్షుసతాని ఆదాయ నిబద్ధం రాజకులం గచ్ఛతి. తాపి దేవియో నిబద్ధం థేరం
సపరివారం భోజేన్తి, ధమ్మం సుణన్తి. తా ఏకదివసం థేరస్స ధమ్మకథం సుత్వా పసీదిత్వా, పఇచ్చాహి ఉత్తరాసంఘసతేహి
ధమ్మపూజం అకంసు . ఏకేకో ఉత్తరాసంఘో పఇచ్చ సతాని పఇచ్చ సతాని అగ్గతి.

తా ఏకవత్థా దిస్వా రాజా పుచ్చి - “కుహిం వో ఉత్తరాసంఘో”తి. “అయ్యస్స నో దిన్నా”తి. “తేన సబ్బే గహితా”తి?
“ఆమ, గహితా”తి. రాజా థేరం ఉపసంక్రమిత్వా వన్దిత్వా తాహి ఉత్తరాసంఘానం దిన్నభావం పుచ్చిత్వా తాహి దిన్నభావఇచ్చ
థేరేన గహితభావఇచ్చ సుత్వా, “నను, భన్తే, అతిబహూని వత్థాని, ఏత్తకేహి కిం కరిస్సథా”తి పుచ్చి. “అమ్మాకం పహోనకాని
వత్థాని గణ్ఠిత్వా సేసాని జిణ్ణచీవరికానం భిక్షానం దస్సామి, మహారాజా”తి. “తే అత్తనో జిణ్ణచీవరాని కిం కరిస్సన్తీ”తి?
“జిణ్ణతరచీవరికానం దస్సన్తీ”తి. “తే అత్తనో జిణ్ణతరచీవరాని కిం కరిస్సన్తీ”తి? “పచ్చత్థరణాని కరిస్సన్తీ”తి.
“పురాణపచ్చత్థరణాని కిం కరిస్సన్తీ”తి? “భూమత్థరణాని కరిస్సన్తీ”తి. “పురాణభూమత్థరణాని కిం కరిస్సన్తీ”తి?
“పాదపుఇచ్చానాని కరిస్సన్తి, మహారాజా”తి. “పురాణపాదపుఇచ్చానాని కిం కరిస్సన్తీ”తి? “ఖణ్ణాఖణ్ణికం కోట్టేత్వా మత్తికాయ

మద్దిత్వా భిత్తిం లిమ్పిస్సన్తి”తి. “భన్తే, ఏత్తకాని కత్వాపి అయ్యానం దిన్నాని న నస్సన్తి”తి? “ఆమ, మహారాజా”తి. రాజా పసన్నో అపరానిపి పశ్చా వత్తసతాని ఆహరాపేత్వా ధేరస్స పాదమూలే రపాపేసి. ధేరో కిర పశ్చాసతగ్గనకానేవ వత్తాని పశ్చాసతభాగేన పాదమూలే రపేత్వా దిన్నాని పశ్చాసతక్ఖత్తుం లభి, సహస్సగ్గనకాని సహస్సభాగేన పాదమూలే రపేత్వా దిన్నాని సహస్సక్ఖత్తుం లభి, సతసహస్సగ్గనకాని సతసహస్సభాగేన పాదమూలే రపేత్వా దిన్నాని సతసహస్సక్ఖత్తుం లభి. ఏకం ద్వే తీణి చత్తారి పశ్చా దసాతిఆదినా నయేన లద్ధానం పన గణనా నామ నత్తి. తథాగతే కిర పరినిబ్బుతే ధేరో సకలజమ్బుదీపం విచరిత్వా సబ్బవిహారేసు భిక్షూనం అత్తనో సంతకానేవ పత్తచీవరాని అదాసి.

తదా మాగణ్ఠియాపి “యమహం కరోమి. తం తథా అహుత్వా అశ్శాధావ హోతి, ఇదాని కిం ను ఖో కరిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా, “అత్థేనో ఉపాయో”తి రశ్శో ఉయ్యానకీళం గచ్ఛన్తే చూళపితు సాసనం పహిణి - “సామావతియా పాసాదం గత్వా, దుస్సకోట్టాగారాని చ తేలకోట్టాగారాని చ వివరాపేత్వా, దుస్సాని తేలచాటీసు తేమేత్వా తేమేత్వా ధమ్మే వేరేత్వా తా సబ్బాపి ఏకతో కత్వా ద్వారం పిదహిత్వా బహి యంతకం దత్వా దణ్డదీపికాహి గేహి అగ్గిం దదమానో ఓతరిత్వా గచ్ఛతూ”తి. సో పాసాదం అభిరుయ్హు కోట్టాగారాని వివరిత్వా వత్తాని తేలచాటీసు తేమేత్వా తేమేత్వా ధమ్మే వేరేతుం ఆరభి. అథ నం సామావతిప్పముఖా ఇత్థియో “కిం ఏతం చూళపితా”తి వదన్తియో ఉపసజ్కమింసు. “అమ్మా, రాజా దళ్ళికమ్మత్తాయ ఇమే ధమ్మే తేలపిలోతికాహి వేరాపేతి, రాజగేహి నామ సుయుత్తం దుయుత్తం దుజ్ఞానం, మా మే సన్తికే హోథ, అమ్మా”తి ఏవం వత్వా తా ఆగతా గట్టే పవేసేత్వా ద్వారాని పిదహిత్వా బహి యంతకం దత్వా ఆదితో పట్టాయ అగ్గిం దేన్తో ఓతరి. సామావతీ తాసం ఓవాదం అదాసి - “అష్టాకం అనమతగ్గే సంసారే విచరన్తీనం ఏవమేవ అగ్గినా ఝూయమానానం అత్తభావానం పరిచ్ఛేదో బుద్ధశాణేనపి న సుకరో, అప్పమత్తా హోథా”తి. తా గేహి ఝూయన్తే వేదనాపరిగ్గహకమ్మట్టానం మనసికరోన్తియో కాచి దుతియఫలం, కాచి తతియఫలం పాపుణింసు. తేన వుత్తం - “అథ ఖో సమ్మహులా భిక్షూ పచ్చాభత్తం పిణ్ణపాతపటిక్కన్తా యేన భగవా తేనుపసజ్కమింసు, ఉపసజ్కమిత్వా భగవంతం అభివాదేత్వా ఏకమంతం నిసీదింసు, ఏకమంతం నిసిన్నా ఖో తే భిక్షూ భగవంతం ఏతదవోచుం - ‘ఇథ, భన్తే, రశ్శో ఉతేనస్స ఉయ్యానగతస్స అన్తేపురం దడ్డం, పశ్చా చ ఇత్థిసతాని కాలకతాని సామావతిప్పముఖాని. తాసం, భన్తే, ఉపాసికానం కా గతి, కో అభిసమ్మరాయో”తి? సన్తేత్థ, భిక్షవే, ఉపాసికాయో సోతాపన్నా , సన్తి సకదాగామియో, సన్తి అనాగామియో, సబ్బా తా, భిక్షవే , ఉపాసికాయో అనిప్పలా కాలకతా”తి. అథ ఖో భగవా ఏతమత్తం విదిత్వా తాయం వేలాయం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి -

“మోహసమ్మన్ధనో లోకో, భబ్బరూపోవ దిస్సతి;

ఉపధీబన్ధనో బాలో, తమసా పరివారితో;

సస్సతోరివ ఖాయతి, పస్సతో నత్తి కిశ్శాన”న్తి. (ఉదా. ౭౦);

ఏవశ్చ పన వత్వా, “భిక్షవే, సత్తా నామ వట్టే విచరన్తా నిచ్చకాలం అప్పమత్తా హుత్వా పుశ్శాకమ్మమేవ న కరోన్తి, పమాదిनో హుత్వా పాపకమ్మమ్మి కరోన్తి. తస్మా వట్టే విచరన్తా సుఖమ్మి దుక్ఖమ్మి అనుభవన్తి”తి ధమ్మం దేసేసి.

రాజా “సామావతియా గేహం కిర ఝూయతీ”తి సుత్వా వేగేనాగచ్ఛన్తోపి అదడ్డే సమ్మాపుణితుం నాసక్ఖి. ఆగత్వా పన గేహం నిబ్బాపేన్తో ఉప్పన్నబలవదోమనసో అమచ్చగణపరిపుతో నిసీదిత్వా సామావతియా గుణే అనుస్సరన్తో, “కస్స ను ఖో ఇదం కమ్మ”న్తి చిన్తేత్వా - “మాగణ్ఠియాయ కారితం భవిస్సతీ”తి ఇత్వా, “తాసేత్వా పుచ్చియమానా న కథేస్సతి, సణికం ఉపాయేన పుచ్చిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా అమచ్ఛే ఆహ - “అమ్మో, అహం ఇతో పుట్టే ఉట్టాయ సముట్టాయ

ఆసక్తిపరిసరిస్థితిలో వ హోమి, సామావతీ మే నిచ్చం ఓతారమేవ గవేసతి, ఇదాని పన మే చిత్తం నిబ్బుతం భవిస్సతి, సుఖేన చ వసేతుం లభిస్సామీ”తి, తే “కేన ను ఖో, దేవ, ఇదం కత”న్తి ఆహంసు. “మయి సినేహాన కేనచి కతం భవిస్సతీ”తి. మాగణ్ఠియాపి సమీపే రితా తం సుత్వా, “నాశ్లో కోచి కాతుం సక్తిస్సతి, మయా కతం, దేవ, అహం చూళపితరం ఆణాపేత్వా కారేసి”న్తి ఆహ. “తం రపేత్వా అశ్లో మయి సినేహో సత్తో నామ నత్తి, పసన్నోస్మి, వరం తే దమ్మి, అత్తవో ఇతిగణం పక్కోసాపేహి”తి. సా ఇతకానం సాసనం పహిణి – “రాజా మే పసన్నో వరం దేతి, సీఘం ఆగచ్ఛన్తూ”తి. రాజా ఆగతాగతానం మహంతం సక్కారం కారేసి. తం దిస్వా తస్సా అశ్లాతకాపి లజ్జం దత్వా “మయం మాగణ్ఠియాయ ఇతకా”తి ఆగచ్ఛింసు. రాజా తే సబ్బే గాహపేత్వా రాజజ్ఞణే నాభిప్పమాణే ఆవాటే ఖణాపేత్వా తే తత్త నిసీదాపేత్వా పంసూహి పూరేత్వా ఉపరి పలాల్ వికిరాపేత్వా అగ్గిం దాపేసి. చమ్మస్స దడ్డకాల్ అయనగ్గలేన కసాపేత్వా ఖణ్ణాఖణ్ణం హీరాహీరం కారేసి. మాగణ్ఠియాయ సరీరతోపి తిఖిణేన సత్తేన ఘనఘనట్టానేసు మంసం ఉప్పాటేత్వా తేలకపాలం ఉద్ధనం ఆరోపేత్వా పూవే వియ పచాపేత్వా తమేవ ఖాదాపేసి.

ధమ్మసభాయమ్మి భిక్షూ కథం సముట్టాపేసుం, “అననుచ్ఛవికం వత, ఆవుసో, ఏవరూపాయ సద్ధాయ పసన్నాయ ఉపాసికాయ ఏవరూపం మరణ”న్తి. సత్తా ఆగత్వా, “కాయ నుత్త, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్వా, “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే “భిక్షవే, ఇమస్మిం అత్తభావే సామావతిప్పముఖానం ఇత్థీనం ఏతం అయుత్తం సమ్మత్తం. పుట్టే కతకమ్మస్స పన యుత్తమేవ ఏతాహి లద్ధ”న్తి వత్వా, “కిం, భన్తే, ఏతాహి పుట్టే కతం, తం ఆచిక్ఖధా”తి తేహి యాచితో అతీతం ఆహరి –

అతీతే బారాణసియం బ్రహ్మదత్తే రజ్జం కారేన్తే రాజగేహ నిబద్ధం అట్ట పచ్చేకబుద్ధా భుజ్జన్తి. పశ్చాసతా ఇత్థియో తే ఉపట్టహన్తి. తేసు సత్త పచ్చేకబుద్ధా హిమవంతం గచ్ఛన్తి, ఏకో నదీతీరే ఏకం తిణగహనం అత్తి, తత్త ఝానం సమాపజ్జిత్వా నిసీది. అథేకదివసం రాజా పచ్చేకబుద్ధేసు గతేసు తా ఇత్థియో ఆదాయ నదియం ఉదకకీళం కీళితుం గతో. తత్త తా ఇత్థియో దివసభాగం ఉదకే కీళిత్వా ఉత్తరిత్వా సీతపీళితా అగ్గిం విసిట్టేతుకామా “అవ్హాకం అగ్గికరణట్టానం ఓలోకేధా”తి అపరాపరం విచరన్తియో తం తిణగహనం దిస్వా, “తిణరాసీ”తి సజ్ఞాయ తం పరివారేత్వా రితా అగ్గిం అదంసు. తిణేసు ఝాయిత్యా పతన్తేసు పచ్చేకబుద్ధం దిస్వా, “నట్టావ్హా, అవ్హాకం రజ్జో పచ్చేకబుద్ధో ఝాయతి, రాజా ఇత్వా అమ్మే నాసేస్సతి, సుదడ్డం నం కరిస్సామా”తి సబ్బా తా ఇత్థియో ఇతో చితో చ దారూని ఆహరిత్వా తస్స ఉపరి దారురాసిం కరింసు. మహాదారురాసి అహోసి. అథ నం ఆలిమ్మేత్వా, “ఇదాని ఝాయస్సతీ”తి పక్కమింసు. తా పరమం అసశ్చేతనికా హుత్వా కమ్మునా న బజ్జింసు, ఇదాని పచ్చా సశ్చేతనాయ కమ్మునా బజ్జింసు. పచ్చేకబుద్ధం పన అన్తోసమాపత్తియం సకటసహస్సేహి దారూని ఆహరిత్వా ఆలిమ్మేన్తాపి ఉస్మాకారమత్తమ్మి గహేతుం న సక్కోన్తి. తస్మా సో సత్తమే దివసే ఉట్టాయ యథాసుఖం అగమాసి. తా తస్స కమ్మస్స కతత్తా బహూని వస్ససతసహస్సాని నిరయే పచ్చిత్వా తస్సేవ కమ్మస్స విపాకావసేసేన అత్తభావసతే ఇమినావ నియామేన గేహ ఝాయమానే ఝాయంసు. ఇదం ఏతాసం పుబ్బకమ్మన్తి.

ఏవం వుత్తే భిక్షూ సత్థారం పటిపుచ్చింసు – “ఋజ్జుత్తరా పన, భన్తే, కేన కమ్మేన ఋజ్జా జాతా, కేన కమ్మేన మహాపజ్ఞా, కేన కమ్మేన సోతాపత్తిఫలం అధిగతా, కేన కమ్మేన పరేసం పేసనకారితా జాతా”తి? భిక్షవే, తస్సేవ రజ్జో బారాణసియం రజ్జం కరణకాల్ స్వేవ పచ్చేకబుద్ధో ధోకం ఋజ్జుధాతుకో అహోసి. అథేకా ఉపట్టాయికా ఇత్థి కమ్మలం

పారుపిత్వా సువణ్ణసరణం గహేత్వా, “అష్టాకం పచ్చేకబుద్ధో ఏవశ్చ ఏవశ్చ విచరతీ”తి ఖుజ్జా హుత్వా తస్స విచరణాకారం దస్సేసి. తస్స నిస్సన్దేన ఖుజ్జా జాతా. తే పన పచ్చేకబుద్ధే పరమదివసే రాజగేహ నిసీదాపేత్వా పత్తే గాహపేత్వా పాయాసస్స పూరేత్వా దాపేసి. ఉణ్ణపాయాసస్స పూరే పత్తే పచ్చేకబుద్ధా పరివత్తేత్వా పరివత్తేత్వా గణ్ణన్తి. సా ఇట్థీ తే తథా కరోంతే దిస్వా అత్తనో సంతకాని అట్ట దంతవలయాని దత్వా, “ఇథ రపేత్వా గణ్ణథా”తి ఆహ. తేసు తథా కత్వా తం ఓలోకేత్వా రితేసు తేసం అధిప్పాయం ఇత్వా, “నత్తి, భన్తే, అష్టాకం ఏతేహి అత్తో. తుష్టాకజ్ఞోవ ఏతాని పరిచ్ఛత్తాని, గహేత్వా గచ్ఛథా”తి ఆహ. తే గహేత్వా నన్దమూలకపబ్బారం అగమంసు. అజ్జతనాపి తాని వలయాని అరోగానేవ. సా తస్స కమ్మస్స నిస్సన్దేన ఇదాని తిపిటకధరా మహాపజ్ఞా జాతా. పచ్చేకబుద్ధానం కతఉపట్టానస్స నిస్సన్దేన పన సోతాపత్తిఫలం పత్తా. ఇదమస్సా బుద్ధంతరే పుబ్బకమ్మం.

కస్సపసమ్మాసమ్మద్ధకాలే పన ఏకా బారాణసిసేఠీనో ధీతా వడ్డమానకచ్ఛాయాయ ఆదాసం గహేత్వా అత్తానం అలజ్జరోంతి నిసీది. అథస్సా విస్సాసికా ఏకా ఖీణాసవా భిక్కునీ తం దట్టుం అగమాసి. భిక్కునియో హి ఖీణాసవాపి సాయన్తసమయే ఉపట్టాకకులాని దట్టుకామా హోన్తి. తస్మిం పన ఖణే సేఠీధీతాయ సన్తికే కాచి పేసనకారికా నత్తి, సా “వన్దామి, అయ్యే, ఏతం తావ మే పసాధనపేళకం గహేత్వా దేథా”తి ఆహ. థేరీ చిన్తేసి – “సచస్సా ఇమం గణ్ణేత్వా న దస్సామి, మయి ఆఘాతం కత్వా నిరయే నిబ్బత్తిస్సతి. సచే పన దస్సామి, పరస్స పేసనకారికా హుత్వా నిబ్బత్తిస్సతి. నిరయసంతాపతో ఖో పన పరస్స పేసనభావోవ సేయ్యో”తి. “సా అనుదయం పటిచ్చ తం గహేత్వా తస్సా అదాసి. తస్స కమ్మస్స నిస్సన్దేన పరేసం పేసనకారికా జాతా”తి.

అథ పునేకదివసం భిక్ఖూ ధమ్మసభాయం కథం సముట్టాపేసుం “సామావతిప్పముఖా పశ్చాసతా ఇత్థియో గేహి అగ్గినా ఝాయంసు, మాగణ్ణియాయ ఇతోకా ఉపరి పలాలగ్గిం దత్వా అయనజ్ఞలేహి భిన్నా, మాగణ్ణియా పక్కుథితేలే పక్కా, కే ను ఖో ఏత్థ జీవన్తి నామ, కే మతా నామా”తి. సత్థా ఆగన్త్వా, “కాయ నుత్థ, భిక్ఖవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్వా, “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే, “భిక్ఖవే, యే కేచి పమత్తా, తే వస్ససతం జీవన్తాపి మతాయేవ నామ. యే అప్పమత్తా, తే మతాపి జీవన్తియేవ. తస్మా మాగణ్ణియా జీవన్తీపి మతాయేవ నామ, సామావతిప్పముఖా పశ్చాసతా ఇత్థియో మతాపి జీవన్తియేవ నామ. న హి, భిక్ఖవే, అప్పమత్తా మరన్తి నామా”తి వత్వా ఇమా గాథా అభాసి –

౨౧. “అప్పమాదో అమతపదం, పమాదో మచ్చునో పదం;

అప్పమత్తా న మీయన్తి, యే పమత్తా యథా మతా.

౨౨. “ఏవం విసేసతో ఇత్వా, అప్పమాదమ్మి పణ్ణితా;

అప్పమాదే పమోదన్తి, అరియానం గోచరే రతా.

౨౩. “తే ఝాయినో సాతతికా, నిచ్చం దళ్ళపరక్కమా;

పుసన్తి ధీరా నిబ్బానం, యోగక్లేమం అనుత్తర”న్తి.

తత్థ అప్పమాదోతి పదం మహంతం అత్థం దీపేతి, మహంతం అత్థం గహేత్వా తిట్టతి. సకలమ్మి హి తేపిటకం బుద్ధవచనం ఆహరిత్వా కథియమానం అప్పమాదపదమేవ ఓతరతి. తేన వుత్తం –

“సయ్యధాపి, భిక్షవే, యాని కానిచి జగ్గలానం పాణానం పదజాతాని, సబ్బాని తాని హత్తిపదే సమోధానం గచ్ఛన్తి, హత్తిపదం తేసం అగ్గమక్ఖాయతి యదిదం మహంతతేన. ఏవమేవ ఖో, భిక్షవే, యే కేచి కుసలా ధమ్మా, సబ్బేతే అప్పమాదములకా అప్పమాదసమోసరణా, అప్పమాదో తేసం ధమ్మానం అగ్గమక్ఖాయతీ”తి (సం. ని. ౩.౧౪౦).

సో పనేస అత్థతో సతియా అవిప్పవాసో నామ. నిచ్చం ఉపట్టితాయ సతియా చేతం నామం. అమతపదన్తి అమతం వుచ్చతి నిబ్బానం. తత్థో అజాతత్తా ను జీయతి న మీయతి, తస్మా అమతన్తి వుచ్చతి. పజ్జన్తి ఇమినాతి పదం, అమతం పాపుణన్తితి అత్థో. అమతస్స పదం అమతపదం, అమతస్స అధిగమూపాయోతి వుత్తం హోతి, పమాదోతి పమజ్జనభావో, ముట్టస్సతిసజ్ఞాతస్స సతియా వోసగ్గస్సేతం నామం. మచ్చునోతి మరణస్స. పదన్తి ఉపాయో మగ్గో. పమత్తో హి జాతిం నాతివత్తతి, జాతో జీయతి చేవ మీయతి చాతి పమాదో మచ్చునో పదం నామ హోతి, మరణం ఉపేతి. అప్పమత్తా న మీయన్తితి సతియా సమన్నాగతా హి అప్పమత్తా న మరన్తి. అజరా అమరా హోన్తితి న సల్లక్ఖేతబ్బం. న హి కోచి సత్తో అజరో అమరో నామ అత్థి, పమత్తస్స పన వట్టం నామ అపరిచ్ఛిన్నం, అప్పమత్తస్స పరిచ్ఛిన్నం. తస్మా పమత్తా జాతిఆదీహి అపరిముత్తత్తా జీవంతాపి మతాయేవ నామ. అప్పమత్తా పన అప్పమాదలక్షణం వడ్డేత్వా ఖిప్పం మగ్గఫలాని సచ్చికత్వా దుతియతతియలత్తభావేసు న నిబ్బత్తన్తి. తస్మా తే జీవంతాపి మతాపి న మీయన్తియేవ నామ. యే పమత్తా యథా మతాతి యే పన సత్తా పమత్తా, తే పమాదమరణేన మతత్తా, యథా హి జీవితీన్ద్రియుపచ్ఛేదేన మతా దారుక్ఖన్ధసదిసా అపగతవిజ్ఞాణా , తథేవ హోన్తి. తేసమ్పి హి మతానం వియ గహట్ఠానం తావ “దానం దస్సామ, సీలం రక్ఖిస్సామ, ఉపోసథకమ్మం కరిస్సామా”తి ఏకచిత్తమ్పి న ఉప్పజ్జతి, పబ్బజితానమ్పి “ఆచరియుపజ్ఞాయవత్తాదీని పూరేస్సామ, ధుతగ్గాని సమాదియిస్సామ, భావనం వడ్డేస్సామా”తి న ఉప్పజ్జతీతి మతేన తే కిం నానాకరణావ హోన్తి. తేన వుత్తం - “యే పమత్తా యథా మతా”తి.

ఏవం విసేసతో ఇత్త్యాతి పమత్తస్స వట్టతో నిస్సరణం నత్తి, అప్పమత్తస్స అత్థీతి ఏవం విసేసతోవ జానిత్వా. కే పనేతం విసేసం జానన్తితి? అప్పమాదమ్హి పణ్ణీతాతి యే పణ్ణీతా మేధావిసో సప్పజ్ఞా అత్తనో అప్పమాదే రత్వా అప్పమాదం వడ్డేన్తి, తే ఏవం విసేసకారణం జానన్తి. అప్పమాదే పమోదన్తితి తే ఏవం ఇత్త్యా తస్మిం అత్తనో అప్పమాదే పమోదన్తి, పహంసితముఖా తుట్టపహట్ఠా హోన్తి. అరియానం గోచరే రతాతి తే ఏవం అప్పమాదే పమోదన్తా తం అప్పమాదం వడ్డేత్వా అరియానం బుద్ధపచ్ఛేకబుద్ధబుద్ధసావకానం గోచరసజ్ఞాతే చతుసతిపట్టానాదిభేదే సత్తతింస బోధిపక్ఖియధమ్మే నవవిధలోకుత్తరధమ్మే చ రతా నిరతా, అభిరతా హోన్తితి అత్థో.

తే ఝాయినోతి తే అప్పమత్తా పణ్ణీతా అట్టసమాపత్తిసజ్ఞాతేన ఆరమ్మణాపనిజ్ఞానేన విపస్సనామగ్గఫలసజ్ఞాతేన లక్ఖణాపనిజ్ఞానేన చాతి దువిధేనపి ఝాయినో ఝాయినో. సాతతికాతి అభినిక్ఖమనకాలతో పట్టాయ యావ అరహత్తమగ్గా సతతం పవత్తకాయికచేతసికవీరియా. నిచ్చం దళ్ళపరక్కమాతి యం తం పురిసథామేన పురిసవీరియేన పురిసపరక్కమేన పత్తబ్బం, న తం అపాపుణీత్వా వీరియస్స సణ్ఠానం భవిస్సతీతి ఏవరూపేన వీరియేన అన్తరా అనోసక్కిత్వా నిచ్చప్పవత్తేన దళ్ళపరక్కమేన సమన్నాగతా. ఘనన్తితి ఏత్త ద్వే ఘననా ఇాణఘననా చ, విపాకఘననా చ. తత్త చత్తారో మగ్గా ఇాణఘననా నామ, చత్తారి ఫలాని విపాకఘననా నామ. తేసు ఇథ విపాకఘననా అధిప్పేతా. అరియఫలేన నిబ్బానం

సచ్చికోస్తో ధీరా పణ్ణితా తాయ విపాకపుసనాయ పుసన్ని, నిబ్బానం సచ్చికోస్తో. యోగక్లేమం అనుత్తరన్ని యే చత్తారో
యోగా మహాజనం వట్టే ఓసీదాపేన్ని, తేహి ఖేమం నిబ్బయం సబ్బేహి లోకియలోకుత్తరధమ్మేహి సేట్టత్తా అనుత్తరన్ని.

దేసనాపరియోసాసే బహూ సోతాపన్నాదయో అహేసుం. దేసనా మహాజనస్స సాత్తికా జాతాతి.

సామావతీవత్తు పరమం.

౨. కుమ్భఘోసకసేటివత్తు

ఉట్టానవతోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరంతో కుమ్భఘోసకం ఆరబ్బ కథేసి. రాజగహనగరస్మిళ్లో
రాజగహసేటిసో గేహ అహివాతరోగో ఉప్పజ్జి, తస్మిం ఉప్పన్నే మక్ఖికా ఆదిం కత్వా యావ గావా పరమం తిరచ్ఛానగతా
మరన్ని, తతో దాసకమ్మకోరో, సబ్బపచ్ఛా గేహసామికా, తస్మా సో రోగో సబ్బపచ్ఛా సేటిళ్ల జాయళ్ల గణ్ణి. తే రోగేన పుట్టా
పుత్తం సన్నికే రితం ఓలోకేత్వా అస్సుపుణ్ణేహి నేత్తేహి తం ఆహంసు - “తాత, ఇమస్మిం కిర రోగే ఉప్పన్నే భిత్తిం భిద్దిత్వా
పలాయంతావ జీవితం లభన్ని, త్వం అమ్మే అనోలోకేత్వా పలాయిత్యా జీవంతో పునాగత్వా అమ్మాకం అసుకట్టానే నామ చత్తాలీస
ధనకోటియో నిదహిత్యా రపితా, తా ఉద్ధరిత్వా జీవికం కప్పేయ్యాసీ”తి. సో తేసం వచనం సుత్వా రుదమానో మాతాపితరో
వన్దిత్వా మరణభయభీతో భిత్తిం భిద్దిత్వా పలాయిత్యా పబ్బతగహనం గత్వా ద్వాదస వస్సాని తత్త వసిత్వా
మాతాపితృవసనట్టానం పచ్ఛాగళ్ళి.

అథ నం దహరకాలే గత్వా పర్యాళ్లకేసమస్సుకాలే ఆగతత్తా న కోచి సజ్జాని. సో మాతాపితృహి దిన్నసజ్జావసేన
ధనట్టానం గత్వా ధనస్స అరోగభావం ఇత్వా చిన్తేసి - “మం న కోచి సజ్జానాతి, సదాహం ధనం ఉద్ధరిత్వా వలజ్జిసామి,
‘ఏకేన దుగ్గతేన నిధి ఉద్ధటోతి మం గహేత్వా విహరేయ్యుం, యంనూనాహం భతిం కత్వా జీవేయ్య”న్ని. అథేకం పిలోతికం
నివాసేత్వా, “అత్తి కోచి భతకేన అత్తికో”తి పుచ్చంతో భతకవీధిం పాపుణి. అథ నం భతకా దిస్వా, “సచే అమ్మాకం ఏకం కమ్మం
కరిస్ససి, భత్తవేతనం తే దస్సామా”తి ఆహంసు. “కిం కమ్మం నామా”తి? “పబోధనచోదనకమ్మం. సచే ఉస్సహాసి, పాతోవ
ఉట్టాయ ‘తాతా, ఉట్టహథ, సకటాని సన్నయ్యథ, గోణే యోజేథ, హత్తిఅస్సానం తిణ్ణాయ గమనవేలా; అమ్మా, తుమ్మేపి
ఉట్టహథ, యాగుం పచథ, భత్తం పచథా”తి విచరిత్వా ఆరోచేహి”తి. సో “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చి. అథస్స వసనట్టాయ ఏకం
ఘరం అదంసు. సో దేవసికం తం కమ్మం అకాసి.

అథస్స ఏకదివసం రాజా బిమ్మిసారో సద్దమస్సోసి. సో పన సబ్బరవజ్జా అహోసి. తస్మా “మహాధనస్స పురిసస్సేస
సద్దో”తి ఆహ. అథస్స సన్నికే రితా ఏకా పరిచారికా “రాజా యం వా తం వా న కథేస్సతి, ఇదం మయా ఇాతుం వట్టతీ”తి
చిన్తేత్వా - “గచ్ఛ, తాత, ఏతం జానాహి”తి ఏకం పురిసం పహిణి. సో వేగేన గత్వా తం దిస్వా ఆగత్వా, “ఏకో భతకానం
భతికారకో కపణమనుస్సో ఏసో”తి ఆరోచేసి. రాజా తస్స వచనం సుత్వా తుణ్ణీ హుత్వా దుతియదివసేపి తతియదివసేపి
తం తస్స సద్దం సుత్వా తథేవ ఆహ. సాపి పరిచారికా తథేవ చిన్తేత్వా పునప్పునం పేసేత్వా, “కపణమనుస్సో ఏసో”తి వుత్తే
చిన్తేసి - “రాజా ‘కపణమనుస్సో ఏసో’తి వచనం సుత్వాపి న సద్దహతి, పునప్పునం ‘మహాధనస్స పురిసస్సేస సద్దో’తి
వదతి, భవితబ్బమేత్థ కారణేన, యథాసభావతో ఏతం ఇాతుం వట్టతీ”తి. సా రాజానం ఆహ, “దేవ , అహం సహస్సం
లభమానా ధీతరం ఆదాయ గత్వా ఏతం ధనం రాజకులం పవేసేస్సామీ”తి. రాజా తస్సా సహస్సం దాపేసి.

సా తం గహిత్యా ధీతరం ఏకం మలినధాతుకం వత్తం నివాసాపేత్వా తాయ సద్ధిం రాజగేహతో నిక్ష్మమిత్యా మగ్గపటిపన్నా వియ భతకవీధిం గత్వా ఏకం ఘరం పవిసిత్వా, “అమ్మ, మయం మగ్గపటిపన్నా, ఏకాహద్వీహం ఇథ విస్సమిత్యా గమిస్సామా”తి ఆహ. “అమ్మ, బహూని ఘరమానుసకాని, న సక్కా ఇథ వసితుం, ఏతం కుమ్మఘోసకస్స గేహం తుచ్చం, తత్థ గచ్చధా”తి. సా తత్థ గత్వా, “సామి, మయం మగ్గపటిపన్నా, ఏకాహద్వీహం ఇథ వసిస్సామా”తి వత్వా తేన పునపునం పటిక్ఖితాపి, “సామి, అజ్ఞేకదివసమత్తం వసిత్వా పాతోవ గమిస్సామా”తి నిక్ష్మమితుం న ఇచ్చి. సా తత్థేవ వసిత్వా పునదివసే తస్స అరణ్ణగమనవేలాయ, “సామి, తవ నివాపం దత్వా యాహి , ఆహారం తే పచిస్సామీ”తి వత్వా, “అలం, అమ్మ, అహమేవ పచిత్వా భుజ్జేస్సామీ”తి వుత్తే పునపునం నిబద్ధిత్వా తేన దిన్నే గహితమత్తకేయేవ కత్వా అన్తరాపణతో భాజనాని చేవ పరిసుద్ధతణ్ణలాదీని చ ఆహారాపేత్వా రాజకులే పచననియామేన సుపరిసుద్ధం ఓదనం, సాధురసాని చ ద్వే తీణి సూపబ్యజ్జనాని పచిత్వా తస్స అరణ్ణతో ఆగతస్స అదాసి. అథ నం భుజ్జేత్వా ముదుచిత్తతం ఆపన్నం ఇత్వా, “సామి, కిలన్తమ్మ, ఏకాహద్వీహం ఇథేవ హోమా”తి ఆహ. సో “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చి.

అథస్స సాయమ్మి పునదివసేపి మధురభత్తం పచిత్వా అదాసి. అథ ముదుచిత్తతం తస్స ఇత్వా “సామి, కతిపాహం ఇథేవ వసిస్సామా”తి. తత్థ వసమానా తిఖిణేన సత్తేన తస్స మగ్గవాణం హేట్ఠాఅటనియం తహం తహం చిద్ది. మగ్గో తస్మిం ఆగత్వా నిసిన్నమత్తేయేవ హేట్ఠా ఓలమ్మి. సో “కస్మా అయం మగ్గో ఏవం చిజ్జిత్వా గతో”తి ఆహ. “సామి, దహరదారకే వారేతుం న సక్కోమి, ఏత్థేవ సన్నిపతన్తీ”తి. “అమ్మ, ఇదం మే దుక్ఖం తుమ్హే నిస్సాయ జాతం. అహణ్ణో పుట్టే కత్థచి గచ్చన్తో ద్వారం పిదహిత్యా గచ్ఛామీ”తి. “కిం కరోమి, తాత, వారేతుం న సక్కోమీ”తి. సా ఇమినావ నియామేన ద్వే తయో దివసే చిద్దిత్వా తేన ఉజ్జాయిత్వా ఖీయిత్వా వుచ్చమానాపి తథేవ వత్వా పున ఏకం ద్వే రజ్జుకే రపేత్వా సేసే చిద్ది. తం దివసం తస్మిం నిసిన్నమత్తేయేవ సబ్బం వాణం భూమియం పతి, సీసం జణ్ణుకేహి సద్ధిం ఏకతో అహోసి, సో ఉట్ఠాయ, “కిం కరోమి, ఇదాని కుహిం గమిస్సామి , నిపజ్జనమగ్గస్సపి తుమ్హేహి అసామికో వియ కతోమ్మీ”తి ఆహ. “తాత, కిం కరోమి, పటివిస్సకదారకే వారేతుం న సక్కోమి, హోతు, మా చిన్తయి, ఇమాయ నామ వేలాయ కుహిం గమిస్ససీ”తి ధీతరం ఆమన్తేత్వా, “అమ్మ, తవ భాతికస్స నిపజ్జనోకాసం కరోహీ”తి ఆహ. సా ఏకపస్సే సయిత్వా “ఇథాగచ్చ, సామీ”తి ఆహ. ఇతరోపి నం “గచ్చ, తాత, భగినియా సద్ధిం నిపజ్జా”తి వదేసి. సో తాయ సద్ధిం ఏకమగ్గో నిపజ్జిత్వా తం దివసజ్ఞోవ సన్ధవం అకాసి, కుమారికా పరోది. అథ నం మాతా పుచ్చి – “కిం, అమ్మ, రోదసీ”తి? “అమ్మ, ఇదం నామ జాత”న్తి. “హోతు, అమ్మ, కిం సక్కా కాతుం, తయాపి ఏకం భత్తారం ఇమినాపేకం పాదపరిచారికం లద్ధుం వట్టతీ”తి తం జామాతరం అకాసి. తే సమగ్గవాసం వసింసు.

సా కతిపాహచ్చయేన రణ్ణో సాసనం పేసేసి – “భతకవీధియం ఛణం కరోన్తు. యస్స పన ఘరే ఛణో న కరీయతి, తస్స ఏత్తకో నామ దణ్ణోతి ఘోసనం కారేత్తూ”తి. రాజా తథా కారేసి. అథ నం సస్సు ఆహ – “తాత, భతకవీధియం రాజాణాయ ఛణో కత్తబ్బో జాతో, కిం కరోమా”తి? “అమ్మ, అహం భతిం కరోన్తోపి జీవితుం న సక్కోమి, కిం కరిస్సామీ”తి? “తాత, ఘరావాసం వసన్తా నామ ఇణమ్మి గణ్ణన్తి, రణ్ణో ఆణా అకాతుం న లబ్భా. ఇణతో నామ యేన కేనచి ఉపాయేన ముచ్చితుం సక్కా, గచ్చ, కుతోచి ఏకం వా ద్వే వా కహపణే ఆహరా”తి ఆహ. సో ఉజ్జాయన్తో ఖీయన్తో గత్వా చత్తాలీసకోటిధనట్ఠానతో ఏకమేవ కహపణం ఆహరి. సా తం కహపణం రణ్ణో పేసేత్వా అత్తనో కహపణేన ఛణం కత్వా పున కతిపాహచ్చయేన తథేవ సాసనం పహిణి. పున రాజా తథేవ “ఛణం కరోన్తు, అకరోన్తానం ఏత్తకో దణ్ణో”తి ఆణాపేసి. పునపి సో తాయ తథేవ వత్వా నిప్పీళియమానో గత్వా తయో కహపణే ఆహరి. సా తేపి కహపణే రణ్ణో పేసేత్వా పున

కతిపాహచ్చయేన తథేవ సాసనం పహిణి - “ఇదాని పురిసే పేసేత్వా ఇమం పక్కిసాపేతూ”తి. రాజా పేసేసి. పురిసా గత్వా, “కుమ్భమోసకో నామ కతరో”తి పుచ్చిత్వా పరియేసంతా తం దిస్వా “ఏహి, భో రాజా, తం పక్కిసతీ”తి ఆహంసు. సో భీతో “న మం రాజా జానాతీ”తిఆదీని వత్వా గన్తుం న ఇచ్చి. అథ నం బలక్కారేన హత్థాదీసు గహేత్వా ఆకడ్డింసు. సా ఇట్టి తే దిస్వా, “అరే, దుబ్బినీతా, తుమ్హే మమ జామాతరం హత్థాదీసు గహేతుం అననుచ్చవికా”తి తజ్ఞేత్వా, “ఏహి, తాత, మా భాయి, రాజానం దిస్వా తవ హత్థాదిగాహకానం హత్థేయేవ చిన్దాపేస్సామీ”తి ధీతరం ఆదాయ పురతో హుత్వా రాజగేహం పత్వా వేసం పరివత్తేత్వా సబ్బాలజ్జారపటిమణ్ణితా ఏకమన్తం అట్టాసి. ఇతరమ్మి పరికడ్డిత్వా ఆనయింసుయేవ.

అథ నం వన్దిత్వా రితం రాజా ఆహ - “త్వం కుమ్భమోసకో నామా”తి? “ఆమ, దేవా”తి . “కిం కారణా మహాధనం వశ్చేత్వా ఖాదసీ”తి ? “కుతో మే, దేవ, ధనం భతిం కత్వా జీవంతస్సా”తి? “మా ఏవం కరి, కిం అమ్మే వశ్చేసీ”తి? “న వశ్చేమి, దేవ, నత్తి మే ధన”న్తి. అథస్స రాజా తే కహపణే దస్సేత్వా, “ఇమే కస్స కహపణా”తి ఆహ. సో సజ్ఞానిత్వా, “అహో బాలోమ్మి, కథం ను ఖో ఇమే రజ్ఞో హత్థం పత్తా”తి ఇతో చితో చ ఓలోకేన్తో తా ద్వేపి పటిమణ్ణితపసాధనా గబ్బద్వారమూలే రితా దిస్వా, “భారియం వతిదం కమ్మం, ఇమాహి రజ్ఞా పయోజితాహి భవితబ్బ”న్తి చిన్తేసి. అథ నం రాజా “వదేహి, భో, కస్మా ఏవం కరోసీ”తి ఆహ. “నిస్సయో మే నత్తి, దేవా”తి. “మాదిసో నిస్సయో భవతుం న వట్టతీ”తి. “కల్యాణం, దేవ, సచే మే దేవో అవస్సయో హోతీ”తి. “హోమి, భో, కిత్తకం తే ధన”న్తి? “చత్తాలీసకోటియో, దేవా”తి. “కిం లద్ధుం వట్టతీ”తి? “సకటాని దేవా”తి? రాజా అనేకసతాని సకటాని యోజాపేత్వా పహిణిత్వా తం ధనం ఆహరాపేత్వా రాజజ్గణే రాసిం కారాపేత్వా రాజగహవాసిసో సన్నిపాతాపేత్వా, “అత్తి కస్సచి ఇమస్మిం నగరే “ఏత్తకం ధన”న్తి పుచ్చిత్వా “నత్తి, దేవా”తి. “కిం పనస్స కాతుం వట్టతీ”తి? “సక్కారం, దేవా”తి వుత్తే మహంతేన సక్కారేన తం సేట్టిట్టానే రపేత్వా ధీతరం తస్సేవ దత్వా తేన సద్ధిం సత్థు సన్తికం గత్వా వన్దిత్వా “భన్తే, పస్సథిమం పురిసం, ఏవరూపో ధితిమా నామ నత్తి, చత్తాలీసకోటివిభవో హోన్తోపి ఉప్పిలావితాకారం వా అస్మిమానమత్తం వా న కరోతి, కపణో వియ పిలోతికం నివాసేత్వా భతకవీధియం భతిం కత్వా జీవన్తో మయా ఇమినా నామ ఉపాయేన ఇతో. జానిత్వా చ పన పక్కిసాపేత్వా సధనభావం సమ్మటిచ్చాపేత్వా తం ధనం ఆహరాపేత్వా సేట్టిట్టానే రపితో, ధీతా చస్స మయా దిన్నా. భన్తే, మయా చ ఏవరూపో ధితిమా న దిట్టపుట్టో”తి ఆహ.

తం సుత్వా సత్థా “ఏవం జీవంతస్స జీవికం ధమ్మికజీవికం నామ, మహారాజ, చోరికాదికమ్మం పన ఇథలోకే చేవ పీళేతి హింసేతి, పరలోకే చ, తతోనిదానం సుఖం నామ నత్తి. పురిసస్స హి ధనపారిజుఞ్ఞకాలే కసిం వా భతిం వా కత్వా జీవికమేవ ధమ్మికజీవికం నామ. ఏవరూపస్స హి వీరియసమ్మన్నస్స సతిసమ్మన్నస్స కాయవాచాహి పరిసుద్ధకమ్మస్స పజ్ఞాయ నిసమ్మకారినో కాయాదీహి సజ్ఞతస్స ధమ్మజీవికం జీవంతస్స సతిఅవిప్పవాసే రితస్స ఇస్సరియం వడ్డతియేవా”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౨౪. “ఉట్టానవతో సతీమతో,
సుచికమ్మస్స నిసమ్మకారినో;
సజ్ఞతస్స ధమ్మజీవినో,
అప్పమత్తస్స యసోభివడ్డతీ”తి.

తత్త ఉట్టానవతోతి ఉట్టానవీరియవన్తస్సు. సతిమతోతి సతిసమ్మన్నస్సు. సుచికమ్మస్సాతి నిద్దోసేహి నిరపరాధేహి కాయకమ్మాదీహి సమన్నాగతస్సు. నిసమ్మకారినోతి ఏవశ్చో భవిస్సతి, ఏవం కరిస్సామీతి వా, ఇమస్మిం కమ్మే ఏవం కతే ఇదం నామ భవిస్సతీతి వా ఏవం నిదానం సల్లక్ఖేత్వా రోగతికిచ్చనం వియ సబ్బకమ్మాని నిసామేత్వా ఉపధారేత్వా కరోన్తస్సు. సజ్ఞతస్సాతి కాయాదీహి సజ్ఞతస్సు నిచ్చిద్దస్సు. ధమ్మజీవినోతి అగారికస్సు తులాకూటాదీని వజ్ఞేత్వా కసిగోరక్ఖాదీహి, అనగారికస్సు వేజ్జకమ్మదూతకమ్మాదీని వజ్ఞేత్వా ధమ్మేన సమేన భిక్ఖాచరియాయ జీవికం కప్పేన్తస్సు. అప్పమత్తస్సాతి అవిప్పవృత్తసతినో. యసోభివడ్డతీతి ఇస్సరియభోగసమ్మన్నసజ్ఞతో చేవ కిత్తివణ్ణభణనసజ్ఞతో చ యసో అభివడ్డతీతి.

గాథాపరియోసానే కుమ్భఘోసకో సోతాపత్తిఫలే పతిట్ఠహి. అజ్ఞోపి బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసు. ఏవం మహాజనస్సు సాత్థికా ధమ్మదేసనా జాతాతి.

కుమ్భఘోసకసేట్టివత్తు దుతియం.

3. చూళపన్థకత్తేరవత్తు

ఉట్టానేనప్పమాదేనాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరన్తో చూళపన్థకత్తేరం ఆరబ్బ కథేసి.

రాజగహీ కిర ధనసేట్టికులస్సు ధీతా వయప్పత్తకాలే మాతాపితూహి సత్తభూమికస్సు పాసాదస్సు ఉపరిమతలే అతివియ రక్ఖియమానా యోబ్బనమదమత్తతాయ పురిసలోలా హుత్వా అత్తనో దాసేనేవ సద్ధిం సన్ధవం కత్వా, “అజ్ఞోపి మే ఇదం కమ్మం జానేయ్యు”న్తి భీతా ఏవమాహ – “అష్ఠేహి ఇమస్మిం రానే న సక్కా వసితుం. సచే మే మాతాపితరో ఇమం దోసం జానిస్సన్తి, ఖణ్ణాఖణ్ణికం మం కరిస్సన్తి. విదేసం గన్త్వా వసిస్సామా”తి. తే హత్తసారం గహీత్వా అగ్గద్వారేన నిక్ఖమిత్వా, “యత్థ వా తత్థ వా అజ్ఞోపి అజాననట్టానం గన్త్వా వసిస్సామా”తి ఉభోపి అగమంసు. తేసం ఏకస్మిం రానే వసన్తానం సంవాసమన్వాయ తస్సా కుచ్చిస్మిం గబ్బో పతిట్ఠాసి. సా గబ్బపరిపాకం ఆగమ్మ తేన సద్ధిం మన్తేసి, “గబ్బో మే పరిపాకం గతో, ఇతిబన్ధవిరహితే రానే గబ్బవృత్టానం నామ ఉభిన్నమ్మి అవ్హాకం దుక్ఖావహం, కులగేహమేవ గచ్ఛామా”తి. సో “సదాహం తత్థ గమిస్సామి, జీవితం మే నత్థీ”తి భయేన “అజ్ఞ గచ్ఛామ, స్వే గచ్ఛామా”తి దివసే అతిక్కామేసి. సా చిన్తేసి – “అయం బాలో అత్తనో దోసమహన్తతాయ గన్తుం న ఉస్సహతి, మాతాపితరో నామ ఏకన్తహితావ, అయం గచ్ఛతు వా, మా వా, అహం గమిస్సామీ”తి. సా తస్మిం గేహ నిక్ఖన్తే గేహపరిక్ఖారం పటిసామేత్వా అత్తనో కులఘరం గతభావం అనన్తరగేహవాసీనం ఆరోచేత్వా మగ్గం పటిపజ్జి.

సోపి ఘరం ఆగన్త్వా తం అదిస్సా పటివిస్సకే పుచ్చిత్వా, “సా కులఘరం గతా”తి సుత్వా వేగేన అనుబద్ధిత్వా అన్తరామగ్గే సమ్మాపుణి. తస్సాపి తత్తేవ గబ్బవృత్టానం అహోసి. సో “కిం ఇదం, భద్దే”తి పుచ్చి. “సామి, మే ఏకో పుత్తో జాతో”తి. “ఇదాని కిం కరిస్సామా”తి? “యస్సత్థాయ మయం కులఘరం గచ్ఛేయ్యామ, తం కమ్మం అన్తరామగ్గేవ నిప్పన్నం, తత్థ గన్త్వా కిం కరిస్సామ, నివత్తిస్సామా”తి ద్వేపి ఏకచిత్తా హుత్వా నివత్తింసు. తస్స చ దారకస్సు పన్థే జాతత్తా పన్థకోతి నామం కరింసు. తస్సా నచిరస్సేవ అపరోపి గబ్బో పతిట్ఠహి. సబ్బం పురిమనయేనేవ విత్థారేతబ్బం. తస్సపి దారకస్సు పన్థే జాతత్తా పరమజాతస్సు మహాపన్థకోతి నామం కత్వా ఇతరస్సు చూళపన్థకోతి నామం కరింసు. తే ద్వేపి దారకే గహీత్వా అత్తనో వసనట్టానమేవ గతా. తేసం తత్థ వసన్తానం మహాపన్థకదారకో అజ్ఞో దారకే “చూళపితా మహాపితాతి,

అయ్యకో అయ్యకా"తి చ వదన్తే సుత్వా మాతరం పుచ్చి - "అమ్మ, అజ్ఞో దారకా 'అయ్యకో అయ్యకా'తిపి, 'మహాపితా చూళపితా'తిపి వదన్తి, కచ్చి అమ్మాకజ్ఞోవ జాతకా నట్టి"తి? "ఆమ, తాత, అమ్మాకం ఏత్త జాతకా నట్టి. రాజగహనగరే పన వో ధనసేట్టి నామ అయ్యకో, తత్త అమ్మాకం బహూ జాతకా"తి. "కస్మా తత్త న గచ్చధ, అమ్మా"తి? సా అత్తనో అగమనకారణం పుత్తస్స అకథేత్వా పుత్తేసు పునప్పునం కథేన్తేసు సామికం ఆహ - "ఇమే దారకా మం అతివియ కిలమేన్తి, కిం నో మాతాపితరో దిస్వా మంసం ఖాదిస్సన్తి, ఏహి, దారకానం అయ్యకకులం దస్సేస్సామా"తి? "అహం సమ్ముఖా భవితుం న సక్కిస్సామి, తే పన నయిస్సామీ"తి. "సాధు యేన కేనచి ఉపాయేన దారకానం అయ్యకకులమేవ దట్టుం వట్టతీ"తి. ద్వేపి జనా దారకే ఆదాయ అనుపుబ్బేన రాజగహం పత్వా నగరద్వారే ఏకిస్సా సాలాయ పవిసిత్వా దారకమాతా ద్వే దారకే గహేత్వా అత్తనో ఆగతభావం మాతాపితూనం ఆరోచాపేసి. తే తం సాసనం సుత్వా, "సంసారే విచరన్తానం న పుత్తో న ధీతా భూతపుబ్బా నామ నట్టి, తే అమ్మాకం మహాపరాధికా, న సక్కా తేహి అమ్మాకం చక్కుపథే రాతుం, ఏత్తకం నామ ధనం గహేత్వా ద్వేపి జనా ఫాసుకట్టానం గన్త్యా జీవన్తు, దారకే పన ఇథ పేసేన్తూ"తి ధనం దత్వా దూతం పాహీసుం.

తేహి పేసితం ధనం గహేత్వా దారకే ఆగతదూతానజ్ఞోవ హత్థే దత్వా పహిణింసు. దారకా అయ్యకకులే వడ్డన్తి. తేసు చూళపన్థకో అతిదహరో, మహాపన్థకో పన అయ్యకేన సద్ధిం దసబలస్స ధమ్మకథం సోతుం గచ్చతి. తస్స నిచ్చం సత్తు సన్తికం గచ్చన్తస్స పబ్బజ్ఞాయ చిత్తం నమి. సో అయ్యకం ఆహ - "సచే మం అనుజానేయ్యాధ, అహం పబ్బజేయ్య"న్తి. "కిం వదేసి, తాత, సకలస్స లోకస్సపి మే పబ్బజ్ఞాతో తవ పబ్బజ్ఞా భద్దికా. సచే సక్కిసి పబ్బజాహి"తి. తం సత్తు సన్తికం నేత్వా, "కిం, గహపతి, దారకో తే లద్ధో"తి వుత్తే, "ఆమ, భన్తే, అయం మే నత్తా తుమ్హాకం సన్తికే పబ్బజితుకామో"తి ఆహ. సత్థా అజ్ఞాతరం పిణ్ణపాతచారికం భిక్కుం "ఇమం దారకం పబ్బాజేహి"తి ఆణాపేసి. ధేరో తస్స తచపఞ్చకకమ్మట్టానం ఆచిక్కిత్వా పబ్బాజేసి. సో బహుం బుద్ధవచనం ఉగ్గణ్ఠిత్వా పరిపుణ్ణవసో ఉపసమ్మదం లభిత్వా యోనిసోమనసికారేన కమ్మట్టానం కరోన్తో అరహత్తం పాపుణి. సో ఝానసుఖేన ఫలసుఖేన వీతినామేన్తో చిన్తేసి - "సక్కా ను ఖో ఇదం సుఖం చూళపన్థకస్స దాతు"న్తి! తతో అయ్యకసేట్టిస్స సన్తికం గన్త్యా ఏవమాహ - "మహాసేట్టి, సచే అనుజానేయ్యాధ, అహం చూళపన్థకం పబ్బాజేయ్య"న్తి. "పబ్బాజేధ, భన్తే"తి. సేట్టి కిర సాసనే చ సుప్పసన్నో, "కతరథీతాయ వో ఏతే పుత్తా"తి పుచ్చియమానో చ "పలాతథీతాయ"తి వత్తుం లజ్జతి, తస్మా సుఖేనేవ తేసం పబ్బజ్ఞం అనుజాని. ధేరో చూళపన్థకం పబ్బాజేత్వా సీలేసు పతిట్టాపేసి. సో పబ్బజిత్వావ దద్ధో అహోసి.

“పద్మం యథా కోకనదం సుగన్ధం,

పాతో సియా పుల్లమవీతగన్ధం;

అఙ్గీరసం పస్స విరోచమానం,

తపన్తమాదిచ్చమివన్తలిక్ఖే"తి. (సం. ని. ౧.౧౨౩; అ. ని. ౨.౧౯౨) -

ఇమం ఏకం గాథం చతుహి మాసేహి ఉగ్గణ్ఠితుం నాసక్తి. సో కిర కస్సపసమ్మాసమ్మద్ధకాలే పబ్బజిత్వా పజ్ఞావా హుత్వా అజ్ఞాతరస్స దన్తభిక్కునో ఉద్దేసగ్గహణికాలే పరిహాసకేళిం అకాసి. సో భిక్కు తేన పరిహాసేన లజ్జితో నేవ ఉద్దేసం గణ్ఠి, న సజ్ఞాయమకాసి. తేన కమ్మేన అయం పబ్బజిత్వావ దద్ధో జాతో, గహితగహితం పదం ఉపరూపరిపదం గణ్ఠన్తస్స నస్సతి. తస్స ఇమమేవ గాథం ఉగ్గహేతుం వాయమన్తస్స చత్తారో మాసా అతిక్కున్తా. అథ నం మహాపన్థకో, "చూళపన్థక, త్వం

ఇమస్మిం సాసనే అభట్టో, చతుహి మాసేహి ఏకం గాథమ్మి గణ్ఠితం న సక్కిసి, పబ్బజితకిచ్చం పన కథం మత్తకం పాపేస్ససి, నిక్ఖమ ఇతో"తి విహారా నిక్కడ్డి. చూళపన్థకో బుద్ధసాసనే సిసేహాన గిహిభావం న పత్తేతి.

తస్మింశ్చ కాలే మహాపన్థకో భత్తుద్దేసకో అహోసి. జీవకో కోమారభచ్చో బహుం మాలాగన్ధవిలేపనం ఆదాయ అత్తనో అమ్మవనం గన్త్యా సత్థారం పూజేత్వా ధమ్మం సుత్వా ఉట్టయాసనా దసబలం వన్దిత్వా మహాపన్థకం ఉపసజ్జమిత్వా, “కిత్తకా , భన్తే, సత్థు సన్తికే భిక్ఖూ”తి పుచ్చి. “పశ్చామత్తాని భిక్ఖుసతానీ”తి. “స్వ, భన్తే, బుద్ధప్పముఖాని పశ్చా భిక్ఖుసతాని ఆదాయ అమ్మాకం నివేసనే భిక్ఖం గణ్ఠిథా”తి. “ఉపాసక, చూళపన్థకో నామ భిక్ఖు దన్తో అవిరుల్లిధమ్మో, తం రపేత్వా సేసానం నిమన్తనం సమ్మటిచ్చామీ”తి థేరో ఆహ. తం సుత్వా చూళపన్థకో చిన్తేసి – “థేరో ఏత్తకానం భిక్ఖూనం నిమన్తనం సమ్మటిచ్చన్తో మం బాహిరం కత్వా సమ్మటిచ్చతి, నిస్సంసయం మయ్యం భాతికస్స మయి చిత్తం భిన్నం భవిస్సతి, కిం దాని మయ్యం ఇమినా సాసనేన, గిహీ హుత్వా దానాదీని పుణ్ణాని కరోన్తో జీవిస్సామీ”తి? సో పునదివసే పాతోవ విబ్బమితుం పాయాసి.

సత్థా పచ్చాసకాలేయేవ లోకం వోలోకేన్తో ఇమం కారణం దిస్వా పరమతరం గన్త్యా చూళపన్థకస్స గమనమగ్గే ద్వారకోట్టకే చజ్జమన్తో అట్టాసి. చూళపన్థకో గచ్ఛన్తో సత్థారం దిస్వా ఉపసజ్జమిత్వా వన్దిత్వా అట్టాసి. అథ నం సత్థా “కుహిం పన త్వం, చూళపన్థక, ఇమాయ వేలాయ గచ్ఛసీ”తి ఆహ. “భాతా మం, భన్తే, నిక్కడ్డతి, తేనాహం విబ్బమితుం గచ్ఛామీ”తి. “చూళపన్థక, తవ పబ్బజ్ఞా నామ మమ సన్తకా, భాతరా నిక్కడ్డితో కస్మా మమ సన్తికం నాగళ్ళి, ఏహి, కిం తే గిహిభావేన, మమ సన్తికే భవిస్ససీ”తి చక్కజ్ఞేతతలేన పాణినా తం సిరసి పరామసిత్వా ఆదాయ గన్త్యా గన్ధకుటిప్పముఖే నిసేదాపేత్వా, “చూళపన్థక, పురత్థాభిముఖో హుత్వా ఇమం పిలోతికం ‘రజోహరణం రజోహరణ’ని పరిమజ్జన్తో ఇథేవ హోహీ”తి ఇద్ధియా అభిసంజ్ఞతం పరిసుద్ధం పిలోతికం దత్వా కాలే ఆరోచితే భిక్ఖుసంజ్ఞపరివుతో జీవకస్స గేహం గన్త్యా పశ్చాత్తాసనే నిసేది. చూళపన్థకోపి సూరియం ఓలోకేన్తో తం పిలోతికం “రజోహరణం రజోహరణ”ని పరిమజ్జన్తో నిసేది. తస్స తం పిలోతికఖణ్డం పరిమజ్జన్తస్స కిలిట్టం అహోసి. తతో చిన్తేసి – “ఇదం పిలోతికఖణ్డం అతివియ పరిసుద్ధం, ఇమం పన అత్తభావం నిస్సాయ పురిమపకతిం విజహిత్వా ఏవం కిలిట్టం జాతం, అనిచ్ఛా వత సజ్ఞారా”తి ఖయవయం పట్టపేన్తో విపస్సనం వడ్డేసి. సత్థా “చూళపన్థకస్స చిత్తం విపస్సనం ఆరుళ్ళ”ని ఇత్వా, “చూళపన్థక, త్వం పిలోతికఖణ్డమేవ సంకిలిట్టం ‘రజం రజ’ని మా సజ్ఞం కరి, అబ్బన్తరే పన తే రాగరజాదయో అత్తి, తే హరాహీ”తి వత్వా ఓభాసం విస్సజ్జేత్వా పురతో నిసినో వియ పణ్ణాయమానరూపో హుత్వా ఇమా గాథా అభాసి –

“రాగో రజో న చ పన రేణు వుచ్చతి,
రాగస్సేతం అధివచనం రజోతి;
ఏతం రజం విప్పజహిత్వ భిక్ఖవో,
విహరన్తి తే విగతరజస్స సాసనే.

“దోసో రజో న చ పన రేణు వుచ్చతి,
దోసస్సేతం అధివచనం రజోతి;
ఏతం రజం విప్పజహిత్వ భిక్ఖవో,
విహరన్తి తే విగతరజస్స సాసనే.

“మోహో రజో న చ పన రేణు వుచ్చతి,
 మోహస్సేతం అధివచనం రజోతి;
 ఏతం రజం విప్రుజహిత్య భిక్షవో,
 విహరన్తి తే విగతరజస్సు సాసనే”తి. (మహాని. ౨౦౯);

గాఢాపరియోసానే చూళపన్థకో సహ పటినమ్మిదాహి అరహత్తం పాపుణి. సహ పటినమ్మిదాహియేవస్స తీణి పిటకాని ఆగమింసు.

సో కిర పుట్టే రాజా హుత్వా నగరం పదక్షిణం కరోన్తో నలాటతో సేదే ముచ్చన్తే పరిసుద్ధేన సాటకేన నలాటన్తం పుఞ్ఘే, సాటకో కిలిట్టో అహోసి. సో “ఇమం సరీరం నిస్సాయ ఏవరూపో పరిసుద్ధో సాటకో పకతిం జహిత్యా కిలిట్టో జాతో, అనిచ్ఛా వత సఙ్ఖారా”తి అనిచ్ఛసఙ్ఖం పటిలభి. తే కారణేనస్స రజోహరణమేవ పచ్చయో జాతో.

జీవకోపి ఖో కోమారభచ్చో దసబలస్స దక్షిణోదకం ఉపనామేసి. సత్థా “నను, జీవక, విహారే భిక్షూ అట్టి”తి హత్తేన పత్తం పిదహి. మహాపన్థకో “నను, భన్తే, విహారే భిక్షూ నట్టి”తి ఆహ. సత్థా “అట్టి, జీవకా”తి ఆహ. జీవకో “తేన హి భణే గచ్చ, విహారే భిక్షూనం అట్టిభావం వా నట్టిభావం వా త్వఞ్ఞోవ జానాహి”తి పురిసం పేసేసి. తస్మిం ఖణే చూళపన్థకో “మయ్యం భాతికో ‘విహారే భిక్షూ నట్టి’తి భణతి, విహారే భిక్షూనం అట్టిభావమస్స పకాసేస్సామీ”తి సకలం అమ్బవనం భిక్షూనఞ్ఞోవ పూరేసి. ఏకచ్చే భిక్షూ చీవరకమ్మం కరోన్తి, ఏకచ్చే రజనకమ్మం కరోన్తి, ఏకచ్చే సఙ్ఖాయం కరోన్తి. ఏవం అఞ్ఞామఞ్ఞాఅసదిసం భిక్షుసహస్సం మాపేసి. సో పురిసో విహారే బహూ భిక్షూ దిస్సా నివత్తిత్వా, “అయ్య, సకలం అమ్బవనం భిక్షూహి పరిపుణ్ణ”న్తి జీవకస్స ఆరోచేసి. థేరోపి ఖో తత్థేవ -

“సహస్సక్ఖత్తుమత్తానం, నిమ్మినిత్వాన పన్థకో;
 నిసీదమ్మవనే రమ్మే, యావ కాలప్పవేదనా”తి.

అథ సత్థా తం పురిసం ఆహ - “విహారం గత్వా ‘సత్థా చూళపన్థకం నామ పక్కిసతీ’తి వదేహి”తి. తేన గత్వా తథా వుత్తే, “అహం చూళపన్థకో, అహం చూళపన్థకో”తి ముఖసహస్సం ఉట్టహి. సో పురిసో పున గత్వా, “సట్టేపి కిర, భన్తే, చూళపన్థకాయేవ నామా”తి ఆహ. “తేన హి గత్వా యో ‘అహం చూళపన్థకో’తి పరమం వదతి, తం హత్తే గణ్ఠా, అవసేసా అన్తరధాయస్సన్తీ”తి. సో తథా అకాసి. తావదేవ సహస్సమత్తా భిక్షూ అన్తరధాయంసు. థేరోపి తేన పురిసేన సద్ధిం అగమాసి. సత్థా భత్తకిచ్చపరియోసానే జీవకం ఆమన్తేసి - “జీవక, చూళపన్థకస్స పత్తం గణ్ఠాహి, అయం తే అనుమోదనం కరిస్సతీ”తి. జీవకో తథా అకాసి. థేరో సీహనాదం నదన్తో తరుణసీహో వియ తీహి పిటకేహి సఙ్ఖోభేత్వా అనుమోదనమకాసి. సత్థా ఉట్టాయాసనా భిక్షుసఙ్ఖపరివుతో విహారం గత్వా భిక్షూహి వత్తే దస్సితే గన్ధకుటిప్పముఖే రత్వా భిక్షుసఙ్ఖస్స సుగతోవాదం దత్వా కమ్మట్టానం కథేత్వా భిక్షుసఙ్ఖం ఉయ్యోజేత్వా సురభిగన్ధవాసితం గన్ధకుటిం పవిసిత్వా దక్షిణేన పస్సేన సీహాసేయ్యం ఉపగతో. అథ సాయన్తసమయే భిక్షూ ఇతో చితో చ సమోసరిత్వా రత్తకమ్మలసాణియా పరిక్ఖిత్తా వియ నిసీదిత్వా సత్థు గుణకథం ఆరభింసు, “ఆవుసో, మహాపన్థకో చూళపన్థకస్స అఙ్ఞాసయం అజానన్తో చతూహి మాసేహి ఏకం గాథం ఉగ్గణ్ఠాపేతుం న సక్కితి, ‘దన్తో అయ’న్తి విహారా నిక్కట్టి, సమ్మాసమ్మద్ధో పన అత్తనో అనుత్తరధమ్మరాజతాయ

ఏకస్మిన్యేవస్య అన్తరభత్తే సహ పటిసమ్భిదాహి అరహత్తం అదాసి, తీణి పిటకాని సహ పటిసమ్భిదాహియేవ ఆగతాని, అహో బుద్ధానం బలం నామ మహంత”న్తి.

అథ భగవా ధమ్మసభాయం ఇమం కథాపవత్తిం ఇత్వా, “అజ్ఞ మయా గన్తుం వట్టతీ”తి బుద్ధసేయ్యాయ ఉట్ఠాయ సురత్తదుపట్టం నివాసేత్వా విజ్ఞలతం వియ కాయబన్ధనం బన్ధిత్వా రత్తకమ్మలసదిసం సుగతమహాచీవరం పారుపిత్వా సురభిగన్ధకుటితో నిక్ఖమ్మ మత్తవరవారణసీహవిజమ్భితవిలాసేన అనన్తాయ బుద్ధలీళాయ ధమ్మసభం గన్త్వా అలఙ్కతమణ్డలమాళమజ్ఞే సుపజ్ఞత్తవరబుద్ధాసనం అభిరుయ్థు ఛబ్బణ్ణబుద్ధరంసియో విస్సజ్జేన్తో అణ్ణవకుచ్చిం ఖోభయమానో యుగన్ధరమత్తకే బాలసూరియో వియ ఆసనమజ్ఞే నిసీది. సమ్మాసమ్మద్ధే పన ఆగతమత్తే భిక్ఖుసఙ్ఖో కథం పచ్చిన్దిత్వా తుణ్ఠీ అహోసి. సత్థా ముదుకేన మేత్తచిత్తేన పరిసం ఓలోకేత్వా, “అయం పరిసా అతివియ సోభతి, ఏకస్సపి హత్థకుక్కుచ్చం వా పాదకుక్కుచ్చం వా ఉక్కాసితసద్ధో వా ఖిపితసద్ధో వా నత్తి, సబ్బేపి ఇమే బుద్ధగారవేన సగారవా, బుద్ధతేజేన తజ్జితా. మయి ఆయుకప్పమ్మి అకథేత్వా నిసిన్నే పరమం కథం సముట్ఠాపేత్వా న కథేస్సన్తి. కథాసముట్ఠాపనవత్తం నామ మయావ జానితబ్బం, అహమేవ పరమం కథేస్సామీ”తి మధురేన బ్రహ్మస్సరేన భిక్ఖూ ఆమన్తేత్వా, “కాయ నుత్త, భిక్ఖవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా, కా చ పన వో అన్తరాకథా విప్పకతా”తి పుచ్చిత్వా, “ఇమాయ నామా”తి పుత్తే, “న, భిక్ఖవే, చూళపన్ధకో ఇదానేవ దన్ధో, పుట్టేపి దన్ధోయేవ. న కేవలఞ్చస్సాహం ఇదానేవ అవస్సయో జాతో, పుట్టేపి అవస్సయో అహోసిమేవ. పుట్టే పనాహం ఇమం లోకియకుటుమ్మస్స సామికం అకాసిం, ఇదాని లోకుత్తరకుటుమ్మస్సా”తి వత్వా తమత్థం విత్థారతో సోతుకామేహి భిక్ఖూహి ఆయాచితో అతీతం ఆహరి -

“అతీతే, భిక్ఖవే, బారాణసి నగరవాసీ ఏకో మాణవో తక్కుసిలం గన్త్వా సిప్పుగ్గహణ్ణాయ దిసాపామోక్షస్స ఆచరియస్స ధమ్మన్తేవాసికో హుత్వా పఞ్చన్నం మాణవకసతానం అన్తరే అతివియ ఆచరియస్స ఉపకారకో అహోసి, పాదపరికమ్మాదీని సబ్బకిచ్చాని కరోతి. దన్ధతాయ పన కిఞ్చ ఉగ్గణ్ణీతుం న సక్కో”తి. ఆచరియో “అయం మమ బహూపకారో, సిక్ఖాపేస్సామి న”న్తి వాయమన్తోపి కిఞ్చ సిక్ఖాపేతుం న సక్కోతి. సో చిరం వసిత్వా ఏకగాఢమ్మి ఉగ్గణ్ణీతుం అసక్కోన్తో ఉక్కుణ్ణీత్వా “గమిస్సామీ”తి ఆచరియం ఆపుచ్చి. ఆచరియో చిన్తేసి - “అయం మయ్థం ఉపకారకో, పణ్ణితభావమస్స పచ్చాసీసామి, న నం కాతుం సక్కోమి , అవస్సం మయా ఇమస్స పచ్చుపకారో కాతబ్బో, ఏకమస్స మన్తం బన్ధిత్వా దస్సామీ”తి సో తం అరణ్ణం నేత్వా “ఘట్టసి ఘట్టసి, కిం కారణా ఘట్టసి? అహమ్మి తం జానామి జానామీ”తి ఇమం మన్తం బన్ధిత్వా ఉగ్గణ్ణాపేన్తో అనేకసత్తత్వత్తం పరివత్తాపేత్వా, “పజ్ఞాయతి తే”తి పుచ్చిత్వా, “ఆమ, పజ్ఞాయతీ”తి పుత్తే “దన్ధేన నామ వాయామం కత్వా పగుణం కతం సిప్పం న పలాయతీ”తి చిన్తేత్వా మగ్గపరిబ్బయం దత్వా, “గచ్ఛ, ఇమం మన్తం నిస్సాయ జీవిస్ససి, అపలాయనత్థాయ పనస్స నిచ్చం సజ్ఞాయం కరేయ్యాసీ”తి వత్వా తం ఉయ్యోజేసి. అథస్స మాతా బారాణసియం సమ్మత్తకాలే “పుత్తో మే సిప్పం సిక్ఖిత్వా ఆగతో”తి మహాసక్కారసమ్మానం అకాసి.

తదా బారాణసిరాజా “అత్తి ను ఖో మే కాయకమ్మాదీసు కోచి దోసో”తి పచ్చవేక్షన్తో అత్తనో అరుచ్చనకం కిఞ్చి కమ్మం అదిస్సా “అత్తనో వజ్జం నామ అత్తనో న పజ్ఞాయతి, పరేసం పజ్ఞాయతి, నాగరానం పరిగ్గణ్ణిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా సాయం అజ్ఞాతకవేసేన నిక్ఖమిత్వా, “సాయమాసం భుజ్జేత్వా నిసిన్నమనుస్సానం కథాసల్లాపో నామ నానప్పకారకో హోతి, ‘సచాహం అధమ్మేన రజ్జం కారేమి, పాపేన అధమ్మికేన రజ్జో దణ్ణబలిఆదీహి హతమ్మా’తి వక్ఖన్తి. ‘సచే ధమ్మేన రజ్జం కారేమి, దీఘాయుకో హోతు నో రాజా’తిఆదీని వత్వా మమ గుణం కథేస్సన్తీ”తి తేసం తేసం గేహానం భిత్తిఅనుసారేనేవ విచరతి.

తస్మిం ఖణే ఉమఙ్గచోరా ద్విన్నం గేహానం అన్తరే ఉమఙ్గం భిన్దన్తి ఏకఉమఙ్గేనేవ ద్వే గేహాని పవిసనన్తాయ. రాజా తే దిస్వా గేహచ్ఛాయాయ అట్టాసి. తేసం ఉమఙ్గం భిన్దిత్వా గేహం పవిసిత్వా భణ్డకం ఓలోకితకాలే మాణవో పబుఙ్గిత్వా తం మన్తం సఙ్ఖాయన్తో “ఘట్టేసి ఘట్టేసి, కిం కారణా ఘట్టేసి? అహమ్మి తం జానామి జానామీ”తి ఆహ. తే తం సుత్వా, “ఇమినా కిరమ్హా ఇతా, ఇదాని నో నాసేస్సతీ”తి నివత్థవత్థానిపి ఛడ్డేత్వా భీతా సమ్ముఖసమ్ముఖట్టానేనేవ పలాయంసు. రాజా తే పలాయన్తే దిస్వా ఇతరస్స చ మన్తసఙ్ఖాయనసద్దం సుత్వా గేహఙ్గోవ వవత్థపేత్వా నాగరానం పరిగ్గణ్ణిత్వా నివేసనం పావిసి. సో విభాతాయ పన రత్తియా పాతోవేకం పురిసం పక్కిసిత్వా ఆహ – “గచ్ఛ భణే, అసుకవీధియం నామ యస్మిం గేహే ఉమఙ్గో భిన్నో, తత్థ తక్కసిలతో సిప్పం ఉగ్గణ్ణిత్వా ఆగతమాణవో అత్తి, తం ఆనేహీ”తి. సో గన్త్వా “రాజా తం పక్కిసతీ”తి వత్వా మాణవం ఆనేసి. అథ నం రాజా ఆహ – “త్వం, తాత, తక్కసిలతో సిప్పం ఉగ్గణ్ణిత్వా ఆగతమాణవో”తి? “ఆమ, దేవా”తి. “అమ్మాకమ్మి తం సిప్పం దేహీ”తి. “సాధు, దేవ, సమానాసనే నిసీదిత్వా గణ్ణాహీ”తి. రాజాపి తథా కత్వా మన్తం గహేత్వా “అయం తే ఆచరియభాగో”తి సహస్సం అదాసి.

తదా సేనాపతి రఙ్గో కప్పకం ఆహ – “కదా రఙ్గో మస్సం కరిస్ససీ”తి? “స్వే వా పరసువే వా”తి. సో తస్స సహస్సం దత్వా “కిచ్చం మే అత్తి”తి వత్వా, “కిం, సామీ”తి వుత్తే “రఙ్గో మస్సకమ్మం కరోన్తో వియ హుత్వా ఖురం అతివియ పహంసిత్వా గలనాళిం చిన్ద, త్వం సేనాపతి భవిస్ససి, అహం రాజా”తి. సో “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చిత్వా రఙ్గో మస్సకమ్మకరణదివసే గన్తోదకేన మస్సం తేమేత్వా ఖురం పహంసిత్వా నలాటన్తే గహేత్వా, “ఖురో ధోకం కుణ్ణధారో, ఏకప్పహారేనేవ గలనాళిం చిన్దితుం వట్టతీ”తి పున ఏకమన్తం రత్వా ఖురం పహంసి. తస్మిం ఖణే రాజా అత్తనో మన్తం సరిత్వా సఙ్ఖాయం కరోన్తో “ఘట్టేసి ఘట్టేసి, కిం కారణా ఘట్టేసి? అహమ్మి తం జానామి జానామీ”తి ఆహ. వ్హాపితస్స నలాటతో సేదా ముచ్చింసు. సో “జానాతి మమ కారణం రాజా”తి భీతో ఖురం భూమియం ఖిపిత్వా పాదమూలే ఉరేన నిపఙ్గి. రాజానో నామ ఛేకా హోన్తి, తేన తం ఏవమాహ – “అరే, దుట్ట, వ్హాపిత, ‘న మం రాజా జానాతీ’తి సఙ్ఖాం కరోసీ”తి. “అభయం మే దేహి, దేవా”తి. “హోతు, మా భాయి, కథేహీ”తి. సేనాపతి మే, దేవ, సహస్సం దత్వా, “రఙ్గో మస్సం కరోన్తో వియ గలనాళిం చిన్ద, అహం రాజా హుత్వా తం సేనాపతిం కరిస్సామీ”తి ఆహతి. రాజా తం సుత్వా “ఆచరియం మే నిస్సాయ జీవితం లద్ధ”న్తి చిన్తేత్వా సేనాపతిం పక్కిసాపేత్వా, “అమ్మో, సేనాపతి, కిం నామ తయా మమ సన్తికా న లద్ధం, ఇదాని తం దట్టుం న సక్కిమి, మమ రట్టా నిక్ఖమాహీ”తి తం రట్టా పబ్బాజేత్వా ఆచరియం పక్కిసాపేత్వా, “ఆచరియ, తం నిస్సాయ మయా జీవితం లద్ధ”న్తి వత్వా మహన్తం సక్కారం కరిత్వా తస్స సేనాపతిట్టానం అదాసి. “సో తదా చూళపన్థకో అహోసి, సత్థా దిసాపామ్మాక్ఖో ఆచరియో”తి.

సత్థా ఇమం అతీతం ఆహరిత్వా, “ఏవం, భిక్ఖవే, పుబ్బేపి చూళపన్థకో దన్తోయేవ అహోసి, తదాపిస్సాహం అవస్సయో హుత్వా తం లోకియకుటుమ్మే పతిట్టాపేసి”న్తి వత్వా పున ఏకదివసం “అహో సత్థా చూళపన్థకస్స అవస్సయో జాతో”తి కథాయ సముట్టితాయ చూళసేట్టిజాతకే అతీతవత్తుం కథేత్వా –

“అప్పకేనాపి మేధావీ, పాభతేన విచక్ఖణో;

సముట్టాపేతి అత్తానం, అణుం అగ్గింవ సన్దమ”న్తి. (జా. ౧.౧.౪) –

గాథం వత్వా, “న, భిక్ఖవే, ఇదానేవాహం ఇమస్స అవస్సయో జాతో, పుబ్బేపి అవస్సయో అహోసిమేవ. పుబ్బే పనాహం ఇమం లోకియకుటుమ్మస్స సామికం అకాసిం, ఇదాని లోకుత్తరకుటుమ్మస్స. తదా హి చూళన్తేవాసికో చూళపన్థకో అహోసి,

చూళసేటి పన పణ్ణితో బృత్తో నక్ష్తకోవిదో అహమేవా”తి జాతకం సమోధానేసి.

పునేకదివసం ధమ్మసభాయం కథం సముట్టాపేసుం, “ఆవుసో, చూళపన్థకో చతుహి మాసేహి చతుప్పదం గాథం గహేతుం అసక్కోస్తోపి వీరియం అనోస్సజ్జిత్యావ అరహత్తే పతిట్టితో , ఇదాని లోకుత్తరధమ్మకుటుమ్బస్స సామికో జాతో”తి. సత్థా ఆగన్త్యా, “కాయ నుత్త, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్యా, “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే, “భిక్షవే, మమ సాసనే ఆరద్ధవీరియో భిక్షు లోకుత్తరధమ్మస్స సామికో హోతియేవా”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౨౫. “ఉట్టానేనప్పమాదేన , సంయమేన దమేన చ;
దీపం కయిరాథ మేధావీ, యం ఓఘో నాభికిరతీ”తి.

తత్త దీపం కయిరాథాతి వీరియసజ్జితేన ఉట్టానేన, సతియా అవిప్పవాసాకారసజ్జితేన అప్పమాదేన, చతుపారిసుద్ధిసీలసజ్జితేన సంయమేన, ఇన్ద్రియదమేన చాతి ఇమేహి కారణభూతేహి చతుహి ధమ్మేహి ధమ్మోజపజ్ఞాయ సమన్నాగతో మేధావీ ఇమస్మిం అతివియ దుల్లభపతిట్టతాయ అతిగమ్మీరే సంసారసాగరే అత్తనో పతిట్టానభూతం అరహత్తఫలం దీపం కయిరాథ కరేయ్య, కాతుం సక్కుణేయ్యాతి అత్తో. కీదిసం? యం ఓఘో నాభికిరతీతి యం చతుబ్బిధోపి కిలేసోఘో అభికిరితుం విద్ధంసేతుం న సక్కోతి. న హి సక్కా అరహత్తం ఓఘేన అభికిరితున్తి.

గాథాపరియోసాసే బహూ సోతాపన్నాదయో అహేసుం. ఏవం దేసనా సమ్మత్తపరిసాయ సాత్థికా జాతాతి.

చూళపన్థకత్థేరవత్తు తతియం.

౪. బాలనక్ష్తసజ్జటవత్తు

పమాదమనుయుజ్ఞాన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో బాలనక్ష్తతం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిన్ఞ్ఞో సమయే సావత్థియం బాలనక్ష్తతం నామ సజ్జటం. తస్మిం నక్ష్తే బాలా దుమ్మేధినో జనా ఛారికాయ చేవ గోమయేన చ సరీరం మక్లేత్వా సత్తాహం అసబ్బం భణన్తా విచరన్తి. కిళ్ళో జాతి సుహజ్జం వా పబ్బజితం వా దిస్వా లజ్జన్తా నామ నత్తి. ద్వారే ద్వారే రత్వా అసబ్బం భణన్తి. మనుస్సా తేసం అసబ్బం నోతుం అసక్కోన్తా యథాబలం అడ్డం వా పాదం వా కహాపణం వా పేసేన్తి. తే తేసం ద్వారే లద్దం లద్దం గహేత్వా పక్కమన్తి. తదా పన సావత్థియం పశ్చా కోటిమత్తా అరియసావకా వసన్తి, తే సత్థు సన్తికం సాసనం పేసయింసు - “భగవా, భన్తే, సత్తాహం భిక్షుసజ్జేన సద్ధిం నగరం అప్పవిసిత్వా విహరేయేవ హోతు”తి. తళ్ళా పన సత్తాహం భిక్షుసజ్జస్స విహరేయేవ యాగుభత్తాదీని సమ్మాదేత్వా పహిణింసు, సంయమ్మి గేహో న నిక్ఖమింసు. తే నక్ష్తే పన పరియోసితే అట్టమే దివసే బుద్ధప్పముఖం భిక్షుసజ్జం నిమన్తేత్వా నగరం పవేసేత్వా మహాదానం దత్వా ఏకమన్తం నిసిన్నా, “భన్తే, అతిదుక్ఖేన నో సత్త దివసాని అతిక్కున్తాని, బాలానం అసబ్బాని సుణన్తానం కణ్ఠా భిజ్జనాకారప్పత్తా హోన్తి, కోచి కస్సచి న లజ్జతి, తేన మయం తుమ్హాకం అన్తోనగరం పవిసితుం నాదమ్మ, మయమ్మి గేహతో న నిక్ఖమిమ్మా”తి ఆహంసు. సత్థా తేసం కథం సుత్వా, “బాలానం దుమ్మేధానం కిరియా నామ ఏవరూపా హోతి, మేధావినో పన ధనసారం వియ అప్పమాదం రక్తిత్వా అమతమహానిబ్బానసమ్మత్తిం పాపుణన్తి”తి వత్వా ఇమా గాథా అభాసి -

౨౬. “పమాదమనుయుజ్జాన్తి, బాలా దుమ్మేధినో జనా;

అప్పమాదఇచ్చ మేధావీ, ధనం సేటంవ రక్షతి.

౨౭. “మా పమాదమనుయుజ్జోధ, మా కామరతిసన్ధవం;

అప్పమత్తో హి ఝాయన్తో, పప్సోతి విపులం సుఖ”న్తి.

తత్త బాలాతి బాల్యేన సమన్నాగతా ఇధలోకపరలోకత్తం అజానన్తా. దుమ్మేధినోతి నిప్పజ్జా. తే పమాదే ఆదీనవం అపస్సన్తా పమాదం అనుయుజ్జాన్తి పవత్తేన్తి, పమాదేన కాలం వీతినామేన్తి. మేధావీతి ధమ్మాజపజ్జాయ సమన్నాగతో పన పణ్ణితో కులవంసాగతం సేటం ఉత్తమం సత్తరతనధనం వియ అప్పమాదం రక్షతి. యథా హి ఉత్తమం ధనం నిస్సాయ “కామగుణసమ్మత్తిం పాపుణిస్సామ, పుత్తదారం పోసేస్సామ, పరలోకగమనమగ్గం సోధేస్సామా”తి ధనే ఆనిసంసం పస్సన్తా తం రక్షన్తి, ఏవం పణ్ణితోపి అప్పమత్తో “పరమజ్ఞానాదీని పటిలభిస్సామి, మగ్గఫలాదీని పాపుణిస్సామి, తిస్సో విజ్ఞా, ఛ అభిజ్ఞా సమ్మాదేస్సామీ”తి అప్పమాదే ఆనిసంసం పస్సన్తో ధనం సేటంవ అప్పమాదం రక్షతీతి అత్తో. మా పమాదన్తి తస్మా తుమ్హే మా పమాదమనుయుజ్జోధ మా పమాదేన కాలం వీతినామయిత్త. మా కామరతిసన్ధవన్తి వత్తుకామకిలేసకామేసు రతిసన్ధాతం తణ్ణాసన్ధవమ్మి మా అనుయుజ్జోధ మా చిన్తయిత్త మా పటిలభిత్త. అప్పమత్తో హీతి ఉపట్టితస్సతితాయ హి అప్పమత్తో ఝాయన్తో పుగ్గలో విపులం ఉళారం నిబ్బానసుఖం పాపుణాతీతి.

గాథాపరియోసానే బహూ సోతాపన్నాదయో అహీసుం. మహాజనస్స సాత్తికా ధమ్మదేసనా జాతాతి.

బాలనక్షత్తసజ్జటవత్తు చతుత్తం.

౩. మహాకస్సపత్థేరవత్తు

పమాదం అప్పమాదేనాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో మహాకస్సపత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిన్తో దివసే థేరో పిప్పలిగుహాయం విహరన్తో రాజగహే పిణ్డాయ చరిత్వా పచ్చాభత్తం పిణ్డపాతపటిక్కన్తో ఆలోకం వడ్డేత్వా పమత్తే చ అప్పమత్తే చ ఉదకపథవీపబృతాదీసు చవనకే ఉపపజ్జనకే చ సత్తే దిట్టేన చక్ఖనా ఓలోకేన్తో నిసీది. సత్థా జేతవనే నిసిన్నకోవ “కేన ను ఖో విహరేన అజ్ఞ మమ పుత్తో కస్సపో విహరతీ”తి దిట్టేన చక్ఖనా ఉపధారేన్తో “సత్తానం చుత్తాపపాతం ఓలోకేన్తో విహరతీ”తి ఇత్వా “సత్తానం చుత్తాపపాతో నామ బుద్ధజ్ఞాణేనపి అపరిచ్ఛిన్నో, మాతుకుచ్ఛియం పటిసన్ధిం గహేత్వా మాతాపితరో అజానాపేత్వా చవనసత్తానం పరిచ్ఛేదో కాతుం న సక్కా, తే జానితుం తవ అవిసయో, కస్సప, అప్పమత్తకో తవ విసయో, సబ్బసో పన చవన్తే చ ఉపపజ్జన్తే చ జానితుం పస్సితుం బుద్ధానమేవ విసయో”తి వత్వా ఓభాసం ఫరిత్వా సమ్ముఖే నిసిన్నో వియ హుత్వా ఇమం గాథమాహ -

౨౮. “పమాదం అప్పమాదేన, యదా నుదతి పణ్ణితో;

పజ్జాపాసాదమారుర్హు, అసోకో సోకినిం పజం;

పబ్బతట్టోవ భూమట్టే, ధీరో బాలే అవేక్షతీ”తి.

తత్త నుదతీతి యథా నామ పోక్తరణిం పవిసంతం నవోదకం పురాణోదకం ఖోభేత్వా తస్సోక్తాసం అదత్వా తం అత్తనో మత్తకమత్తకేన పలాయంతం నుదతి నీహరతి, ఏవమేవ పణ్ణితో అప్పమాదలక్ష్ణం బ్రూహన్తో పమాదస్సోక్తాసం అదత్వా యదా అప్పమాదవేగేన తం నుదతి నీహరతి, అథ సో పనున్నపమాదో అచ్చగతత్తేన పరిసుద్ధం దిబ్బచక్కుసజ్ఞాతం పజ్ఞాపాసాదం తస్స అనుచ్ఛవికం పటిపదం పూరేన్తో తాయ పటిపదాయ నిస్సేణియా పాసాదం వియ ఆరుయ్య పహీనసోకసల్లతాయ అసోకో, అప్పహీనసోకసల్లతాయ సోకినిం పజం సత్తనికాయం చవమానశ్చోవ ఉపపజ్జమానశ్చా దిబ్బచక్కునా అవేక్షతి పస్సతి. యథా కిం? పబ్బతట్టోవ భూమట్టేతి పబ్బతముద్ధని రితో భూమియం రితే, ఉపరిపాసాదే వా పన రితో పాసాదపరివేణే రితే అకిచ్చేన అవేక్షతి, తథా సోపి ధీరో పణ్ణితో మహాఖీణాసవో అసముచ్చిన్నవట్టచీజే బాలే చవన్తే చ ఉపపజ్జన్తే చ అకిచ్చేన అవేక్షతీతి.

గాథాపరియోసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని సచ్చికరింసుతి.

మహాకస్సపత్థేరవత్తు పశ్చామం.

౬. పమత్తాపమత్తద్వేసహాయకవత్తు

అప్పమత్తో పమత్తేసూతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో ద్వే సహాయకే భిక్షూ ఆరబ్బ కథేసి.

తే కిర సత్తు సన్తికే కమ్మట్టానం గహేత్వా ఆరణ్ణకవిహారం పవిసింసు. తేసు ఏకో కిర కాలస్సేవ దారూని ఆహరిత్వా అజ్ఞారకపల్లం సజ్జేత్వా దహరసామణేరేహి సద్ధిం సల్లపన్తో పరమయామం విసిబ్బమానో నిసీదతి. ఏకో అప్పమత్తో సమణధమ్మం కరోన్తో ఇతరం ఓవదతి, “ఆవుసో, మా ఏవం కరి, పమత్తస్స హి చత్తారో అపాయా సకఘరసదిసా. బుద్ధా నామ సారేయ్యేన ఆరాధేతుం న సక్కా”తి సో తస్సోవాదం న సుణాతి. ఇతరో “నాయం వచనక్లమో”తి తం అవత్వా అప్పమత్తోవ సమణధమ్మమకాసి. అలసత్థేరోపి పరమయామే విసిబ్బేత్వా ఇతరస్స చక్కుమిత్వా గబ్బం పవిత్రకాలే పవిసిత్వా, “మహాకుసీత, త్వం నిపజ్జిత్వా సయనత్థాయ అరణ్ణం పవిట్టోసి, కిం బుద్ధానం సన్తికే కమ్మట్టానం గహేత్వా ఉత్థాయ సమణధమ్మం కాతుం వట్టతీ”తి వత్వా అత్తనో వసనట్టానం పవిసిత్వా నిపజ్జిత్వా సుపతి. ఇతరోపి మజ్జిమయామే విస్సమిత్వా పచ్చిమయామే పచ్చుట్టాయ సమణధమ్మం కరోతి. సో ఏవం అప్పమత్తో విహరన్తో న చిరస్సేవ సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పాపుణి. ఇతరో పమాదేనేవ కాలం వీతినామేసి. తే వుట్టవస్సా సత్తు సన్తికం గత్వా సత్థారం వద్దిత్వా ఏకమంతం నిసీదింసు. సత్థా తేహి సద్ధిం పటిసన్ధారం కత్వా, “కచ్చి, భిక్షవే, అప్పమత్తా సమణధమ్మం కరిత్త, కచ్చి వో పబ్బజితకిచ్చం మత్తకం పత్త”న్తి పుచ్చి. పరమం పమత్తో భిక్షు ఆహ - “కుతో, భన్తే, ఏతస్స అప్పమాదో, గతకాలతో పట్టాయ నిపజ్జిత్వా నిద్దాయన్తో కాలం వీతినామేసి”తి. “త్వం పన భిక్షూ”తి. “అహం, భన్తే, కాలస్సేవ దారూని ఆహరిత్వా అజ్ఞారకపల్లం సజ్జేత్వా పరమయామే విసిబ్బేన్తో నిసీదిత్వా అనిద్దాయన్తోవ కాలం వీతినామేసి”న్తి. అథ నం సత్థా “త్వం పమత్తో కాలం వీతినామేత్వా ‘అప్పమత్తోష్ఠీ’తి వదసి, అప్పమత్తం పన పమత్తం కరోసి”తి ఆహ. పున పమాదే దోసి, అప్పమాదే ఆనిసంసే పకాసేతుం, “త్వం మమ పుత్తస్స సన్తికే జవచ్చిన్నో దుబ్బలస్సో వియ, ఏస పన తవ సన్తికే సీఘజవస్సో వియా”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౨౯. “అప్పమత్తో పమత్తేసు, సుత్తేసు బహుజాగరో;

అబలస్సంవ సీఘస్సో, హిత్వా యాతి సుమేధస్సో”తి.

తల్లి అప్పమత్తోతి సతివేపుల్లపత్తతాయ అప్పమాదసమ్మన్నే ఖీణాసవో. పమత్తేసూతి సతివోసగ్గే రితేసు సత్తేసు. సుత్తేసూతి సతిజాగరియాభావేన సబ్బిరియాపథేసు నిద్దాయస్తేసు. బహుజాగరోతి మహస్తే సతివేపుల్లే జాగరియే రితో. అబలస్సంవాతి కుణ్ణపాదం చిన్నజవం దుబ్బలస్సం సీఘజవో సిన్ధవాజానీయో వియ. సుమేధసోతి ఉత్తమపజ్ఞో. తథారూపం పుగ్గలం ఆగమేనపి అధిగమేనపి హిత్వా యాతి. మద్దపజ్ఞాస్మిజ్ఞో ఏకం సుత్తం గహేతుం వాయమస్తేయేవ సుమేధసో ఏకం వగ్గం గణ్ణాతి, ఏవం తావ ఆగమేన హిత్వా యాతి. మద్దపజ్ఞో పన రత్తిట్టానదివాట్టానాని కాతుం వాయమస్తేయేవ కమ్మట్టానం ఉగ్గహేత్వా సజ్ఞాయస్తేయేవ చ సుమేధసో పుబ్బభాగేపి పరేన కతం రత్తిట్టానం వా దివాట్టానం వా పవిసిత్వా కమ్మట్టానం సమ్మసన్తో సబ్బకిలేసే ఖేపేత్వా నేవ లోకుత్తరధమ్మే హత్థగతే కరోతి, ఏవం అధిగమేనపి హిత్వా యాతి. వట్టే పన నం హిత్వా ఛడ్డేత్వా వట్టతో నిస్సరన్తో యాతియేవాతి.

గాథాపరియోసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

పమత్తాపమత్తద్వేసహాయకవత్తు ఛట్టం.

2. మఘవత్తు

అప్పమాదేన మఘవాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేసాలియం ఉపనిస్సాయ కూటాగారసాలాయం విహరన్తో సక్కం దేవరాజానం ఆరబ్బ కథేసి.

వేసాలియజ్ఞో మహాలి నామ లిచ్చవీ వసతి, సో తథాగతస్స సక్కపజ్ఞాసుత్తన్తదేసనం (దీ. ని. ౨.౩౪౪ ఆదయో) సుత్వా “సమ్మాసమ్మద్ధో సక్కసమ్మత్తిం మహతిం కత్వా కథేసి, ‘దిస్సా ను ఖో కథేసి, ఉదాహు అదిస్సా. జానాతి ను ఖో సక్కం, ఉదాహు నోతి పుచ్చిస్సామి న”ని చిన్తేసి. అథ ఖో, మహాలి, లిచ్చవీ యేన భగవా తేనుపసజ్ఞమి, ఉపసజ్ఞమిత్వా భగవన్తం అభివాదేత్వా ఏకమన్తం నిసీది, ఏకమన్తం నిసిన్నో ఖో, మహాలి, లిచ్చవీ భగవన్తం ఏతదవోచ – “దిట్టో ఖో, భన్తే, భగవతా సక్కో దేవానమిన్దో”తి? “దిట్టో ఖో మే , మహాలి, సక్కో దేవానమిన్దో”తి. “సో హి నున, భన్తే, సక్కపతిరూపకో భవిస్సతి . దుద్దసో హి, భన్తే, సక్కో దేవానమిన్దో”తి. “సక్కజ్ఞా ఖ్వాహం, మహాలి, పజానామి సక్కకరణే చ ధమ్మే, యేసం ధమ్మానం సమాదిన్నత్తా సక్కో సక్కత్తం అజ్ఞగా, తజ్ఞా పజానామి”.

సక్కో, మహాలి, దేవానమిన్దో పుట్టే మనుస్సభూతో సమానో మఘో నామ మాణవో అహోసి, తస్మా “మఘవా”తి వుచ్చతి.

సక్కో, మహాలి, దేవానమిన్దో పుట్టే మనుస్సభూతో సమానో పురే దానం అదాసి, తస్మా “పురిన్దదో”తి వుచ్చతి.

సక్కో, మహాలి, దేవానమిన్దో పుట్టే మనుస్సభూతో సమానో సక్కచ్చం దానం అదాసి, తస్మా “సక్కో”తి వుచ్చతి.

సక్కో, మహాలి, దేవానమిన్దో పుట్టే మనుస్సభూతో సమానో ఆవసథం అదాసి, తస్మా “వాసవో”తి వుచ్చతి.

సక్కో, మహాలి, దేవానమిన్దో సహస్సమ్మి అత్తం ముహుత్తేన చిన్తేతి, తస్మా “సహస్సక్ఖో”తి వుచ్చతి.

సక్కస్స, మహాలి, దేవానమిద్దస్స సుజా నామ అసురకణ్ణో, పజాపతి, తస్మా “సుజమ్మతీ”తి వుచ్చతి.

సక్కో, మహాలి, దేవానమిద్దో దేవానం తావతింసానం ఇస్సరియాధిపచ్చం రజ్జం కారేతి, తస్మా “దేవానమిద్దో”తి వుచ్చతి.

సక్కస్స, మహాలి, దేవానమిద్దస్స పుట్టే మనుస్సభూతస్స సత్త వతపదాని సమత్తాని సమాదిన్నాని అహీసుం, యేసం సమాదిన్నత్తా సక్కో సక్కత్తం అజ్ఞగా. కతమాని సత్త వతపదాని? యావజీవం మాతాపేత్తిభరో అస్సం, యావజీవం కులే జేట్టాపచాయీ అస్సం, యావజీవం సణ్ణవాచో అస్సం, యావజీవం అపిసుణవాచో అస్సం, యావజీవం విగతమలమచ్చేరేన చేతసా అగారం అజ్ఞావసేయ్యం, ముత్తదాగో పయతపాణి వోసగ్గరతో యాచయోగో దానసంవిభాగరతో అస్సం. యావజీవం సచ్చవాచో అస్సం, యావజీవం అక్కోధనో అస్సం, “సచేపి మే కోధో ఉప్పజ్జేయ్య, ఖిప్పమేవ న పటివినేయ్య”న్తి. సక్కస్స, మహాలి, దేవానమిద్దస్స పుట్టే మనుస్సభూతస్స ఇమాని సత్త వతపదాని సమత్తాని సమాదిన్నాని అహీసుం, యేసం సమాదిన్నత్తా సక్కో సక్కత్తం అజ్ఞగాతి.

“మాతాపేత్తిభరం జన్తుం, కులే జేట్టాపచాయినం;

సణ్ణం సఖిలసమ్భాసం, పేసుణేయ్యప్పహాయినం.

“మచ్చేరవినయే యుత్తం, సచ్చం కోధాభిభుం నరం;

తం వే దేవా తావతింసా, ఆహు సప్పురిసో ఇతీ”తి. (సం. ని. ౧.౨౦౭) –

ఇదం, మహాలి, సక్కేన మఘమాణవకాలే కతకమ్మన్తి వత్వా పున తేన “కథం, భన్తే, మఘమాణవో పటిపజ్జీ”తి? తస్స పటిపత్తిం విత్థారతో సోతుకామేన పుట్టో “తేన హి, మహాలి, సుణాహీ”తి వత్వా అతీతం ఆహరి –

అతీతే మగధరట్టే మచలగామే మఘో నామ మాణవో గామకమ్మకరణట్టానం గన్త్వా అత్తనో రితట్టానం పాదన్తేన పంసుం వియూహిత్యా రమణీయం కత్వా అట్టాసి. అపరో తం బాహునా పహరిత్వా తతో అపనేత్వా సయం తత్త అట్టాసి. సో తస్స అకుజ్జిత్వావ అజ్ఞం రానం రమణీయం కత్వా రితో. తతోపి నం అజ్ఞో ఆగన్త్వా బాహునా పహరిత్వా అపనేత్వా సయం అట్టాసి. సో తస్సపి అకుజ్జిత్వావ అజ్ఞం రానం రమణీయం కత్వా రితో, ఇతి తం గేహతో నిక్ఖన్తా నిక్ఖన్తా పురిసా బాహునా పహరిత్వా రితరితట్టానతో అపనేసుం. సో “సబ్బేపేతే మం నిస్సాయ సుఖితా జాతా, ఇమినా కమ్మేన మయ్హం సుఖదాయకేన పుజ్జాకమ్మేన భవితబ్బ”న్తి చిన్తేత్వా, పునదివసే కుదాలం ఆదాయ ఖలమణ్ణలమత్తం రానం రమణీయం అకాసి. సబ్బే గన్త్వా తత్తేవ అట్టంసు. అథ నేసం సీతసమయే అగ్గిం కత్వా అదాసి, గిమ్మకాలే ఉడకం. తతో “రమణీయం రానం నామ సబ్బేసం పియం, కస్సచి అప్పియం నామ నత్తి, ఇతో పట్టాయ మయా మగ్గం సమం కరోన్తేన విచరితుం వట్టతీ”తి చిన్తేత్వా, పాతోవ నిక్ఖమిత్వా, మగ్గం సమం కరోన్తో చిన్దిత్వా, హరితబ్బయుత్తకా రుక్ఖసాఖా హరన్తో విచరతి. అథ నం అపరో దిస్వా ఆహ – “సమ్మ, కిం కరోసీ”తి? “మయ్హం సగ్గగామినం మగ్గం కరోమి, సమ్మా”తి. “తేన హి అహమ్మి తే సహాయో హోమీ”తి. “హోహి, సమ్మ, సగ్గో నామ బహూనమ్మి మనాపో సుఖబహులో”తి. తతో పట్టాయ ద్వే జనా అహీసుం. తే దిస్వా తథేవ పుచ్చిత్వా చ సుత్వా చ అపరోపి తేసం సహాయో జాతో, ఏవం అపరోపి అపరోపీతి సబ్బేపి తేత్తింస జనా జాతా. తే సబ్బేపి కుదాలాదిహత్థా మగ్గం సమం కరోన్తా ఏకయోజనద్వియోజనమత్తట్టానం గచ్ఛన్తి.

తే దిస్వా గామభోజకో చిన్తేసి - “ఇమే మనుస్సా అయోగే యుత్తా, సచే ఇమే అరణ్ణతో మచ్చమంసాదీని వా ఆహరేయుం. సురం వా కత్వా పివేయుం, అణ్ణం వా తాదిసం కమ్మం కరేయుం, అహమ్మి కిఞ్చి కిఞ్చి లభేయ్య”న్తి. అథ నే పక్కిసాపేత్వా పుచ్చి - “కిం కరోన్తా విచరథా”తి? “సగ్గమగ్గం, సామీ”తి. “ఘరావాసం వసంతేహి నామ ఏవం కాతుం న వట్టతి, అరణ్ణతో మచ్చమంసాదీని ఆహరితుం, సురం కత్వా పాతుం, నానప్పకారే చ కమ్మంతే కాతుం వట్టతీ”తి. తే తస్స వచనం పటిక్ఖిపింసు, ఏవం పునప్పునం వుచ్చమానాపి పటిక్ఖిపింసుయేవ. సో కుజ్జిత్వా “నాసేస్సామి నే”తి రణ్ణో సన్తికం గత్వా, “చోరే తే, దేవ, వగ్గబన్ధనేన విచరంతే పస్సామీ”తి వత్వా, “గచ్ఛ, తే గహేత్వా ఆనేహి”తి వుత్తే తథా కత్వా సబ్బే తే బద్ధిత్వా ఆనేత్వా రణ్ణో దస్సేసి. రాజా అవీమంసిత్వావ “హత్థినా మద్దాపేథా”తి ఆణాపేసి. మఘా సేసానం ఓవాదమదాసి - “సమ్మా, రపేత్వా మేత్తం అణ్ణో అమ్మాకం అవస్సయో నత్తి, తుమ్హే కత్థచి కోపం అకత్వా రణ్ణో చ గామభోజకే చ మద్దనహత్థిమ్మి చ అత్తని చ మేత్తచిత్తేన సమచిత్తావ హోథా”తి. తే తథా కరింసు. అథ నేసం మేత్తానుభావేన హత్థి ఉప్పసజ్జమితుమ్మి న విసహి. రాజా తమత్తం సుత్వా బహూ మనుస్సే దిస్వా మద్దితుం న విసహిస్సతి? “గచ్ఛథ, నే కిలణ్ణోన పటిచ్చాదేత్వా మద్దాపేథా”తి ఆహ. తే కిలణ్ణోన పటిచ్చాదేత్వా మద్దితుం పేసియమానోపి హత్థి దూరతోవ పటిక్కిమి.

రాజా తం పవత్తిం సుత్వా “కారణేనేత్థ భవితబ్బ”న్తి తే పక్కిసాపేత్వా పుచ్చి - “తాతా, మం నిస్సాయ తుమ్హే కిం న లభథా”తి? “కిం నామేతం, దేవా”తి? “తుమ్హే కిర వగ్గబన్ధనేన చోరా హుత్వా అరణ్ణో విచరథా”తి? “కో ఏవమాహ, దేవా”తి? “గామభోజకో, తాతా”తి. “న మయం, దేవ, చోరా, మయం పన అత్తనో సగ్గమగ్గం సోధేన్తా ఇదఞ్చిదఞ్చి కరోమ, గామభోజకో అమ్మే అకుసలకిరియాయ నియోజేత్వా అత్తనో వచనం అకరోంతే నాసేతుకామో కుజ్జిత్వా ఏవమాహా”తి. అథ రాజా తేసం కథం సుత్వా సోమనస్సప్పత్తో హుత్వా, “తాతా, అయం తిరచ్ఛానో తుమ్మాకం గుణే జానాతి, అహం మనుస్సభూతో జానితుం నాసక్ఖిం, ఖమథ మే”తి. ఏవఞ్చ పన వత్వా సపుత్తదారం గామభోజకం తేసం దాసం, హత్థిం ఆరోహనియం, తఞ్చ గామం యథాసుఖం పరిభోగం కత్వా అదాసి. తే “ఇధేవ నో కతపుణ్ణాస్సానిసంసో దిట్టో”తి భియ్యోసోమత్తాయ పసన్నమానసా హుత్వా తం హత్థిం వారేన వారేన అభిరుద్ధు గచ్ఛన్తా మన్తయింసు “ఇదాని అమ్మేహి అతిరేకతరం పుణ్ణం కాతబ్బం, కిం కరోమ? చతుమహాపథే ధావరం కత్వా మహాజనస్స విస్సమనసాలం కరిస్సామా”తి. తే వడ్డకిం పక్కిసాపేత్వా సాలం పట్టపేసుం. మాతుగామేసు పన విగతచ్చన్దతాయ తస్సా సాలాయ మాతుగామానం పత్తిం నాదంసు.

మఘస్స పన గేహీ నన్దా, చిత్తా, సుధమ్మా, సుజాతి చతస్సో ఇత్తియో హోన్తి. తాసు సుధమ్మా వడ్డకినా సద్ధిం ఏకతో హుత్వా, “భాతిక, ఇమిస్సా సాలాయ మం జేట్టికం కరోహి”తి వత్వా లణ్ణం అదాసి. సో “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చిత్వా పరమమేవ కణ్ణికణ్ణాయ రుక్ఖం సుక్ఖాపేత్వా తచ్ఛేత్వా విజ్జిత్వా కణ్ణికం నిట్టాపేత్వా, “సుధమ్మా నామ అయం సాలా”తి అక్ఖరాని ఛిన్దిత్వా వత్తేన పలివేరేత్వా రపేసి. అథ నే వడ్డకీ సాలం నిట్టాపేత్వా కణ్ణికారోపనదివసే “అహో, అయ్యా, ఏకం కరణీయం న సరిమ్మా”తి ఆహ. “కిం నామ, భో”తి? “కణ్ణిక”న్తి. “హోతు తం ఆహరిస్సామా”తి. “ఇదాని ఛిన్నరుక్ఖేన కాతుం న సక్కా, పుట్టేయేవ తం ఛిన్దిత్వా తచ్ఛేత్వా విజ్జిత్వా రపితకణ్ణికా లద్ధుం వట్టతీ”తి. “ఇదాని కిం కాతబ్బ”న్తి? “సచే కస్సచి గేహీ నిట్టాపేత్వా రపితా విక్కాయికకణ్ణికా అత్తి, సా పరియేసితబ్బా”తి. తే పరియేసన్తా సుధమ్మాయ గేహీ దిస్వా సహస్సం దత్వాపి మూలేన న లభింసు. “సచే మం సాలాయ పత్తిం కరోథ, దస్సామీ”తి వుత్తే పన “మయం మాతుగామానం పత్తిం న దమ్మా”తి ఆహంసు.

అధ నే వడ్డకీ ఆహ - “అయ్యా, తుమ్మే కిం కధేధ, రపేత్వా బ్రహ్మలోకం అజ్ఞం మాతుగామరహితటానం నామ నత్తి, గణ్డధ కణ్డకం. ఏవం సస్తే అష్టాకం కమ్మం నిట్టం గమిస్సతీ”తి. తే “సాధూ”తి కణ్డకం గహేత్వా సాలం నిట్టాపేత్వా తిధా విభజింసు. ఏకస్మిం కోట్టాసే ఇస్సరానం వసనటానం కరింసు, ఏకస్మిం దుగ్గతానం, ఏకస్మిం గిలానానం. తేత్తింస జనా తేత్తింస ఫలకాని పజ్జాపేత్వా హత్తిస్స సజ్జం అదంసు - “ఆగన్తుకో ఆగన్త్యా యస్స అత్తతఫలకే నిసీదతి, తం గహేత్వా ఫలకసామికస్సేవ గేహే పతిట్టపేహి, తస్స పాదపరికమ్మపిట్టిపరికమ్మపానీయఖాదనీయభోజనీయసయనాని సబ్బాని ఫలకసామికస్సేవ భారో భవిస్సతీ”తి. హత్తి ఆగతాగతం గహేత్వా ఫలకసామికస్సేవ ఘరం నేతి. సో తస్స తం దివసం కత్తబ్బం కరోతి. మఘా సాలాయ అవిదురే కోవిళారరుక్ఖం రోపేత్వా తస్స మూలే పాసాణఫలకం అత్థరి. సాలం పవిట్టపవిట్ట జనా కణ్డకం ఓలోకేత్వా అక్ఖరాని వాచేత్వా, “సుధమ్మా నామేసా సాలా”తి వదన్తి. తేత్తింసజనానం నామం న పజ్జాయతి. నన్దా చిన్తేసి - “ఇమే సాలం కరోన్తా అమ్మే అపత్తికా కరింసు, సుధమ్మా పన అత్తనో బృత్తతాయ కణ్డకం కత్వా పత్తికా జాతా, మయాపి కిళ్ళి కాతుం వట్టతి, కిం ను ఖో కరిస్సామీ”తి? అధస్సా ఏతదహోసి - “సాలం ఆగతాగతానం పానీయశ్శేవ న్నానోదకశ్చ లద్ధం వట్టతి, పోక్ఖరణిం ఖణాపేస్సామీ”తి. సా పోక్ఖరణిం కారేసి. చిత్తా చిన్తేసి - “సుధమ్మాయ కణ్డకా దిన్నా, నన్దాయ పోక్ఖరణి కారితా, మయాపి కిళ్ళి కాతుం వట్టతి, కిం ను ఖో కరిస్సామీ”తి? అధస్సా ఏతదహోసి - “సాలం ఆగతాగతేహి పానీయం పివిత్వా న్నత్వా గమనకాలేపి మాలం పిలన్ధిత్వా గన్తుం వట్టతి, పుష్పారామం కారాపేస్సామీ”తి. సా రమణీయం పుష్పారామం కారేసి. యేభుయ్యేన తస్మిం ఆరామే “అసుకో నామ పుష్పూపగఫలూపగరుక్ఖో నత్తి”తి నాహోసి.

సుజా పన “అహం మఘస్స మాతులధీతా చేవ పాదపరిచారికా చ, ఏతేన కతం కమ్మం మయ్హమేవ, మయా కతం ఏతస్సేవా”తి చిన్తేత్వా, కిళ్ళి అకత్వా అత్తభావమేవ మణ్డయమానా కాలం వీతినామేసి. మఘాపి మాతాపేతుఉపటానం కులే జేట్టాపచాయనకమ్మం సచ్చవాచం అఫరుసవాచం అపి, సుణవాచం మచ్చేరవినయం అక్కోధనన్తి ఇమాని సత్త వతపదాని పూరేత్వా -

“మాతాపేత్తిభరం జన్తుం, కులే జేట్టాపచాయినం;
సణ్ఠం సఖిలసమ్భాసం, పేసుణేయ్యప్పహాయినం.

“మచ్చేరవినయే యుత్తం, సచ్చం కోధాభిభుం నరం;

తం వే దేవా తావతింసా, ఆహు ‘సప్పురిసో’ఇతీ”తి. (సం. ని. ౧.౨౫౭) -

ఏవం పసంసియభావం ఆపజ్జిత్వా జీవితపరియోసానే తావతింసభవనే సక్కో దేవరాజా హుత్వా నిబ్బత్తి, తేపిస్స సహాయకా తత్థేవ నిబ్బత్తింసు, వడ్డకీ విస్సకమ్మదేవపుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి. తదా తావతింసభవనే అసురా వసన్తి. తే “అభినవా దేవపుత్తా నిబ్బత్తా”తి దిబ్బపానం సజ్జయింసు. సక్కో అత్తనో పరిసాయ కస్సచి అపివనత్థాయ సజ్జమదాసి. అసురా దిబ్బపానం పివిత్వా మజ్జింసు. సక్కో “కిం మే ఇమేహి సాధారణేన రజ్జేనా”తి అత్తనో పరిసాయ సజ్జం దత్వా తే పాదేసు గాహపేత్వా మహాసముద్ధే ఖిపాపేసి. తే అవంసిరా సముద్ధే పతింసు. అధ నేసం పుజ్జానుభావేన సినేరునో హేటిమతలే అసురవిమానం నామ నిబ్బత్తి, చిత్తపాటలి నామ నిబ్బత్తి.

దేవాసురసజ్జామే పన అసురేసు పరాజితేసు దసయోజనసహస్సం తావతింసదేవనగరం నామ నిబ్బత్తి. తస్స పన నగరస్స పాచీనపచ్చిమద్వారానం అన్తరా దసయోజనసహస్సం హోతి, తథా దక్ఖిణుత్తరద్వారానం. తం ఖో పన నగరం

ద్వారసహస్యయుత్తం అహోసి ఆరామపోక్ష్టరణిపటిమణ్ణితం. తస్య మజ్ఞే సాలాయ నిస్సన్దేన తియోజనసతుబ్బేధేహి ధజేహి పటిమణ్ణితో సత్తరతనమయో సత్తయోజనసతుబ్బేధో వేజయన్తో నామ పాసాదో ఉగ్గఞ్చి. సువణ్ణయట్టిసు మణిధజా అహేసుం, మణియట్టిసు సువణ్ణధజా; పవాళయట్టిసు ముత్తధజా, ముత్తయట్టిసు పవాళధజా; సత్తరతనమయాసు యట్టిసు సత్తరతనధజా, మజ్ఞే రితో ధజో తియోజనసతుబ్బేధో అహోసి. ఇతి సాలాయ నిస్సన్దేన యోజనసహస్సుబ్బేధో పాసాదో సత్తరతనమయోవ హుత్వా నిబ్బత్తి, కోవిళారయక్ఖస్స నిస్సన్దేన సమన్తా తియోజనసతపరిమణ్ణలో పారిచ్చత్తకో నిబ్బత్తి, పాసాణఫలకస్స నిస్సన్దేన పారిచ్చత్తకమూలే దీఘతో సట్టియోజనా పుథులతో పణ్ణాసయోజనా బహలతో పఞ్చదసయోజనా జయసుమనరత్తకమ్మలవణ్ణా పణ్ణుకమ్మలసిలా నిబ్బత్తి. తత్థ నిసిన్నకాలే ఉపడ్డకాయో పవిసతి, ఉట్టితకాలే ఊనం పరిపూరతి.

హత్థీ పన ఏరావణో నామ దేవపుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి. దేవలోకస్మిన్తో తిరచ్ఛానగతా న హోన్తి. తస్మా సో ఉయ్యానకీళాయ నిక్ఖమనకాలే అత్తభావం విజహిత్యా దియడ్డయోజనసతికో ఏరావణో నామ హత్థీ అహోసి. సో తేత్తింసజనానం అత్థాయ తేత్తింస కుమ్మే మాపేసి ఆవట్టేన తిగావుతఅడ్డయోజనప్పమాణే, సబ్బేసం మజ్ఞే సక్కస్స అత్థాయ సుదస్సనం నామ తింసయోజనికం కుమ్మం మాపేసి. తస్య ఉపరి ద్వాదసయోజనికో రతనమణ్ణపో హోతి. తత్థ అన్తరన్తరా సత్తరతనమయా యోజనుబ్బేధా ధజా ఉట్టహన్తి. పరియన్తే కిజ్జీణికజాలం ఓలమ్మతి. యస్స మన్దవాతేరితస్స పఞ్చాజ్జికతూరియసద్దసంమిసో దిబ్బగీతసద్దో వియ రవో నిచ్చరతి. మణ్ణపమజ్జే సక్కస్సత్థాయ యోజనికో మణిపల్లజ్జో పఞ్ణత్తో హోతి, తత్థ సక్కో నిసీది. తేత్తింస దేవపుత్తా అత్తనో కుమ్మే రతనపల్లజ్జే నిసీదింసు. తేత్తింసాయ కుమ్భానం ఏకేకస్మిం కుమ్మే సత్త సత్త దన్తే మాపేసి. తేసు ఏకేకో పణ్ణాసయోజనాయామో, ఏకేకస్మిన్తో దన్తే సత్త సత్త పోక్ష్టరణియో హోన్తి, ఏకేకాయ పోక్ష్టరణియా సత్త సత్త పదుమినీగచ్ఛాని, ఏకేకస్మిం గచ్ఛే సత్త సత్త పుప్పాని హోన్తి, ఏకేకస్మిం పుప్పే సత్త సత్త పత్తాని, ఏకేకస్మిం పత్తే సత్త సత్త దేవదీతరో నచ్చన్తి. ఏవం సమన్తా పణ్ణాసయోజనరానేసు హత్తిదన్తేసుయేవ నటసమజ్ఞా హోన్తి. ఏవం మహన్తం యసం అనుభవన్తో సక్కో దేవరాజా విచరతి.

సుధమ్మాపి కాలం కత్వా గన్త్యా తత్థేవ నిబ్బత్తి. తస్మా సుధమ్మా నామ నవ యోజనసతికా దేవసభా నిబ్బత్తి. తతో రమణీయతరం కిర అజ్ఞం తానం నామ సత్తి , మాసస్స అట్ట దివసే ధమ్మస్సవనం తత్థేవ హోతి. యావజ్జతనా అజ్ఞాతరం రమణీయం తానం దిస్వా, “సుధమ్మా దేవసభా వియా”తి వదన్తి. నన్దాపి కాలం కత్వా గన్త్యా తత్థేవ నిబ్బత్తి, తస్మా పఞ్చయోజనసతికా నన్దా నామ పోక్ష్టరణీ నిబ్బత్తి. చిత్తాపి కాలం కత్వా గన్త్యా తత్థేవ నిబ్బత్తి , తస్మాపి పఞ్చయోజనసతికం చిత్తలతావనం నామ నిబ్బత్తి, తత్థ ఉప్పన్నపుబ్బనిమిత్తే దేవపుత్తే నేత్వా మోహాయమానా విచరన్తి. సుజా పన కాలం కత్వా ఏకిస్సా గిరికన్ధరాయ ఏకా బకసకుణికా హుత్వా నిబ్బత్తి. సక్కో అత్తనో పరిచారికా ఓలోకేన్తో “సుధమ్మా ఇదేవ నిబ్బత్తా, తథా నన్దా చ చిత్తా చ, సుజా ను ఖో కుహిం నిబ్బత్తా”తి చిన్తేన్తో తం తత్థ నిబ్బత్తం దిస్వా, “బాలా కిఞ్చి పుజ్ఞం అకత్వా ఇదాని తిరచ్ఛానయోనియం నిబ్బత్తా, ఇదాని పన తం పుజ్ఞం కారేత్వా ఇధానేతుం వట్టతీ”తి అత్తభావం విజహిత్యా అజ్ఞాతకవేసేన తస్మా సన్తికం గన్త్యా, “కిం కరోన్తి ఇధ విచరసీ”తి పుచ్చి. “కో పన త్వం, సామీ”తి? “అహం తే సామికో మఘా”తి. “కుహిం నిబ్బత్తోసి, సామీ”తి? “అహం తావతింసదేవలోకే నిబ్బత్తో”. “తవ సహాయకానం పన నిబ్బత్తట్టానం జానాసీ”తి? “న జానామి, సామీ”తి. “తాపి మమేవ సన్తికే నిబ్బత్తా, పస్సిస్ససి తా సహాయకా”తి. “కథాహం తత్థ గమిస్సామీ”తి? సక్కో “అహం తం తత్థ నేస్సామీ”తి వత్వా హత్తతలే రపేత్వా దేవలోకం నేత్వా నన్దాయ పోక్ష్టరణియా తీరే విస్సజ్జేత్వా ఇతరాసం తిస్సన్నం ఆరోచేసి – “తుమ్హాకం సహాయకం సుజం పస్సిస్సథా”తి. “కుహిం సా, దేవా”తి ?

“నన్దాయ పోక్తరణియా తీరే రితా”తి ఆహ. తా తిస్సోపి గన్త్యా, “అహో అయ్యాయ ఏవరూపం అత్తభావమణ్డనస్స ఫలం, ఇదానిస్సా తుణ్డం పస్సథ, పాదే పస్సథ, జజ్ఞా పస్సథ, సోభతి వతస్సా అత్తభావో”తి కేళిం కత్వా పక్కమింసు.

పున సక్కో తస్సా సన్తికం గన్త్యా, “దిట్టా తే సహాయికా”తి వత్వా “దిట్టా మం ఉప్పణ్ణేత్వా గతా, తథేవ మం నేహి”తి వుత్తే తం తథేవ నేత్వా ఉదకే విస్సజ్జేత్వా, “దిట్టా తే తాసం సమ్మత్తి”తి పుచ్చి. “దిట్టా, దేవా”తి? “తయాపి తత్త నిబ్బత్తనూపాయం కాతుం వట్టతీ”తి. “కిం కరోమి, దేవా”తి? “మయా దిన్నం ఓవాదం రక్తిస్ససీ”తి. “రక్తిస్సామి, దేవా”తి. అథస్సా పఞ్చ సీలాని దత్వా, “అప్పమత్తా రక్తాహి”తి వత్వా పక్కామి. సా తతో పట్టాయ సయంమతమచ్చకేయేవ పరియేసిత్వా ఖాదతి. సక్కో కతిపాహచ్చయేన తస్సా వీమంసనత్తాయ గన్త్యా, వాలుకాపిట్టే మతమచ్చకో వియ హుత్వా ఉత్తానో నిపజ్జి. సా తం దిస్సా “మతమచ్చకో”తి సజ్ఞాయ అగ్గహేసి. మచ్చో గిలనకాలే నగ్గట్టం చాలేసి. సా “సజీవమచ్చకో”తి ఉదకే విస్సజ్జేసి. సో థోకం వీతినామేత్వా పున తస్సా పురతో ఉత్తానో హుత్వా నిపజ్జి. పున సా “మతమచ్చకో”తి సజ్ఞాయ గహేత్వా గిలనకాలే అగ్గనగ్గట్టం చాలేసి. తం దిస్సా “సజీవమచ్చో”తి విస్సజ్జేసి. ఏవం తిక్ఖత్తుం వీమంసిత్వా “సాధుకం సీలం రక్తతీ”తి అత్తానం జానాపేత్వా “అహం తవ వీమంసనత్తాయ ఆగతో, సాధుకం సీలం రక్తసి, ఏవం రక్తమానా న చిరస్సేవ మమ సన్తికే నిబ్బత్తిస్ససీ, అప్పమత్తా హోహి”తి వత్వా పక్కామి.

సా తతో పట్టాయ పన సయంమతమచ్చం లభతి వా, న వా. అలభమానా కతిపాహచ్చయేనేవ సుస్సిత్వా కాలం కత్వా తస్స సీలస్స ఫలేన బారాణసియం కుమ్మకారస్స ధీతా హుత్వా నిబ్బత్తి. అథస్సా పన్నరససోళసవస్సుద్దేసికకాలే సక్కో “కుహిం ను ఖో సా నిబ్బత్తా”తి ఆవజ్జేస్తో దిస్సా, “ఇదాని మయా తత్త గన్తుం వట్టతీ”తి ఏళాలుకవణ్ణేన పఞ్చాయమానేహి సత్తహి రతనేహి యానకం పూరేత్వా తం పాజేస్తో బారాణసిం పవిసిత్వా, “అమ్మతాతా, ఏళాలుకాని గణ్ణథ గణ్ణథా”తి ఉగ్గోసేస్తో వీధిం పటిపజ్జి. ముగ్గమాసాదీని గహేత్వా ఆగతే పన “మూలేన న దేమీ”తి వత్వా, “కథం దేసీ”తి వుత్తే, “సీలరక్తికాయ ఇత్థియా దమ్మీ”తి ఆహ. “సీలం నామ, సామి, కీదిసం, కిం కాళం, ఉదాహు నీలాదివణ్ణ”న్తి? “తుమ్హే సీలం కీదిసన్తిపి న జానాథ, కిమేవ నం రక్తిస్సథ, సీలరక్తికాయ పన దస్సామీ”తి. “సామి, ఏసా కుమ్మకారస్స ధీతా సీలం రక్తామీ”తి విచరతి, ఏతిస్సా దేహి”తి. సాపి నం “తేన హి మయ్యం దేహి, సామీ”తి ఆహ. “కాసి త్వ”న్తి? “అహం అవిజహితపఞ్చసీలా”తి. “తుయ్యమేవేతాని మయా ఆనీతానీ”తి యానకం పాజేస్తో తస్సా ఘరం గన్త్యా అజ్ఞోహి అనాహరియం కత్వా ఏళాలుకవణ్ణేన దేవదత్తియం ధనం దత్వా అత్తానం జానాపేత్వా, “ఇదం తే జీవితపుత్తియా ధనం, పఞ్చసీలాని అఖణ్ణాదీని కత్వా రక్తాహి”తి వత్వా పక్కామి.

సాపి తతో చవిత్వా అసురభవనే అసురజేటకస్స ధీతా హుత్వా సక్కస్స వేరిఘరే నిబ్బత్తి. ద్వీసు పన అత్తభావేసు సీలస్స సురక్తితత్తా అభిరూపా అహోసి సువణ్ణవణ్ణా అసాధారణాయ రూపసిరియా సమన్నాగతా. వేపచిత్తిఅసురిన్తో ఆగతాగతానం అసురానం “తుమ్హే మమ ధీతు అనుచ్చవికా న హోథా”తి తం కస్సచి అదత్వా, “మమ ధీతా అత్తనావ అత్తనో అనుచ్చవికం సామికం గహేస్సతీ”తి అసురబలం సన్నిపాతాపేత్వా, “తుయ్యం అనుచ్చవికం సామికం గణ్ణా”తి తస్సా, హత్థే పుప్పదామం అదాసి. తస్మిం ఖణే సక్కో తస్సా నిబ్బత్తట్టానం ఓలోకేస్తో తం పవత్తిం ఇత్వా, “ఇదాని మయా గన్త్యా తం ఆనేతుం వట్టతీ”తి మహల్లకఅసురవణ్ణం నిమ్మినిత్వా గన్త్యా పరిసపరియన్తే అట్టాసి. సాపి ఇతో చితో చ ఓలోకేన్తి తం దిట్టమత్తావ పుబ్బసన్నివాసవసేన ఉప్పన్నేన పేమేన మహోఘేనేవ అజ్ఞోత్థటహదయా హుత్వా, “ఏసో మే సామికో”తి తస్స ఉపరి పుప్పదామం ఖిపి . అసురా “అమ్మాకం రాజా ఏత్తకం కాలం ధీతు అనుచ్చవికం అలభిత్వా ఇదాని లభి,

అయమేవస్య ధీతు పితామహతో మహల్లకో అనుచ్ఛవికో"తి లజ్జమానా అపక్యమింసు. సక్కోపి తం హత్తే గహేత్వా "సక్కోహమస్మీ"తి నదిత్వా ఆకాసే పక్ష్ణన్తి. అసురా "వశ్చోతమ్హా జరసక్కేనా"తి తం అనుబన్ధింసు. మాతలి, సజ్ఘాహకో వేజయన్తరథం ఆహరిత్వా అన్తరామగ్గే అట్టాసి. సక్కో తం తత్త ఆరోపేత్వా దేవనగరాభిముఖో పాయాసి. అథస్య సిప్పలివనం సమ్మత్తకాలే రథసద్ధం సుత్వా భీతా గరుళపోతకా విరవింసు. తేసం సద్ధం సుత్వా సక్కో మాతలిం పుచ్చి - "కే ఏతే విరవన్తి"తి? "గరుళపోతకా, దేవా"తి. "కిం కారణా"తి? "రథసద్ధం సుత్వా మరణభయేనా"తి. "మం ఏకం నిస్సాయ ఏత్తకో దిజో రథవేగేన విచుణ్ణితో మా నస్సి, నివత్తేహి రథ"న్తి. సోపి సిన్ధవసహస్సస్స దణ్డకసజ్ఞం దత్వా రథం నివత్తేసి. తం దిస్సా అసురా "జరసక్కో అసురపురతో పట్టాయ పలాయన్తో ఇదాని రథం నివత్తేసి, అద్ధా తేన ఉపత్థమ్పా లద్ధో భవిస్సంతీ"తి నివత్తేత్వా ఆగమనమగ్గేనేవ అసురపురం పవిసిత్వా పున సీసం న ఉక్కిపింసు.

సక్కోపి సుజం అసురకజ్ఞం దేవనగరం నేత్వా అడ్డతేయ్యానం అచ్చరాకోటీనం జేట్టికట్టానే రపేసి. సా సక్కం వరం యాచి - "మహారాజ, మమ ఇమస్మిం దేవలోకే మాతాపితరో వా భాతికభగినియో వా నత్తి, యత్త యత్త గచ్ఛసి, తత్త తత్త మం గహేత్వావ గచ్ఛేయ్యాసీ"తి. సో "సాధూ"తి తస్సా పటిజ్ఞం అదాసి. తతో పట్టాయ చిత్తపాటలియా పుప్పితాయ అసురా "అమ్మాకం నిబ్బత్తట్టానే దిబ్బపారిచ్ఛత్తకస్స పుప్పనకాలో"తి యుద్ధత్థాయ సగ్గం అభిరుహన్తి. సక్కో హేట్టాసముద్దే నాగానం ఆరక్ఖం అదాసి, తతో సుపణ్ణానం, తతో కుమ్మణ్ణానం, తతో యక్ఖానం. తతో చతున్నం మహారాజానం. సబ్బూపరి పన ఉపద్ధవనివత్తనత్థాయ దేవనగరద్వారేసు వజిరహత్థా ఇన్దపటిమా రపేసి. అసురా నాగాదయో జినిత్వా ఆగతాపి ఇన్దపటిమా దూరతో దిస్సా "సక్కో నిక్ఖన్తో"తి పలాయన్తి. ఏవం, మహలి, మఘో మాణవో అప్పమాదపటిపదం పటిపజ్జి. ఏవం అప్పమత్తో పసేన ఏవరూపం ఇస్సరియం పత్వా ద్వీసు దేవలోకేసు రజ్జం కారేసి. అప్పమాదో నామేస బుద్ధాదీహి పసత్తో. అప్పమాదజ్ఞో నిస్సాయ సబ్బేసమ్మి లోకియలోకుత్తరానం విసేసానం అధిగమో హోతీతి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౩౦. "అప్పమాదేన మఘవా, దేవానం సేట్టతం గతో;

అప్పమాదం పసంసన్తి, పమాదో గరహితో సదా"తి.

తత్త అప్పమాదేనాతి మచలగామే భూమిప్పదేససోధనం ఆదిం కత్వా కతేన అప్పమాదేన. మఘవాతి ఇదాని "మఘవా"తిపజ్ఞాతో మఘో మాణవో ద్వీన్నం దేవలోకానం రాజభావేన దేవానం సేట్టతం గతో. పసంసన్తితి బుద్ధాదయో పణ్ణితా అప్పమాదమేవ ధోమేన్తి వణ్ణయన్తి. కిం కారణా? సబ్బేసం లోకియలోకుత్తరానం విసేసానం పటిలాభకారణత్తా. పమాదో గరహితో సదాతి పమాదో పన తేహి అరియేహి నిచ్చం గరహితో నిన్దితో. కిం కారణా? సబ్బవిపత్తీనం మూలభావతో. మనుస్సదోభగ్గం వా హి అపాయుప్పత్తి వా సబ్బా పమాదమూలికాయేవాతి.

గాథాపరియోసాసే మహలి లిచ్చవీ సోతాపత్తిఫలే పతిట్ఠహి, సమ్మత్తపరిసాయపి బహూ సోతాపన్నాదయో జాతాతి.

మఘవత్తు సత్తమం.

౮. అజ్ఞాతరభిక్షువత్తు

అప్పమాదరతో భిక్షాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో అజ్ఞాతరం భిక్షుం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర సత్తు సన్తికే యావ అరహత్తా కమ్మట్టానం కథాపేత్వా అరణ్ణం పవిసిత్వా ఘటేన్తో వాయమన్తో అరహత్తం పత్తుం నాసక్తి. సో “విసేసేత్వా కమ్మట్టానం కథాపేస్సామీ”తి తతో నిక్ఖమిత్వా సత్తు సన్తికం ఆగచ్ఛన్తో అన్తరామగ్గే మహంతం దావగ్గిం ఉట్టితం దిస్సా వేగేన ఏకం ముణ్ణపబ్బతమత్తకం అభిరుయ్హు నిసిన్నో అరణ్ణం ఉయ్హమానం అగ్గిం దిస్సా ఆరమ్మణం గణ్ఠి – “యథా అయం అగ్గి మహంతాని చ ఖుద్దకాని చ ఉపాదానాని ఉహన్తో గచ్ఛతి, ఏవం అరియమగ్గజాణగ్గినాపి మహంతాని చ ఖుద్దకాని చ సంయోజనాని ఉహన్తేన గత్తబ్బం భవిస్సంతి”తి. సత్తా గత్తకుటియం నిసిన్నోవ తస్స చిత్రాచారం ఇత్త్వా, “ఏవమేవ, భిక్కు, మహంతానిపి ఖుద్దకానిపి ఉపాదానాని వియ ఇమేసం సత్తానం అబ్బన్తరే ఉప్పజ్జమానాని అణుంధూలాని సంయోజనాని, తాని జాణగ్గినా ఝూపేత్వా అభబ్బుప్పత్తికాని కాతుం వట్టంతి”తి వత్త్వా ఓభాసం విస్సజ్జేత్వా తస్స భిక్కునో అభిముఖే నిసిన్నో వియ పజ్ఞాయమానో ఇమం ఓభాసగాథమాహ –

౩౧. “అప్పమాదరతో భిక్కు, పమాదే భయదస్సి వా;

సంయోజనం అణుం ధూలం, ఉహం అగ్గీవ గచ్ఛంతి”తి.

తత్త అప్పమాదరతోతి అప్పమాదే రతో అభిరతో, అప్పమాదేన వీతినామేన్తోతి అత్తో. పమాదే భయదస్సి వాతి నిరయుప్పత్తిఆదికం పమాదే భయం భయతో పస్సన్తో, తాసం వా ఉప్పత్తీనం మూలత్తా పమాదం భయతో పస్సన్తో. సంయోజనన్తి వట్టదుక్ఖేన సద్ధిం యోజనం బన్ధనం పజానం వట్టే ఓసేదాపనసమత్తం దసవిధం సంయోజనం. అణుం ధూలన్తి మహంతా ఇచ్చ ఖుద్దక ఇచ్చ. ఉహం అగ్గీవ గచ్ఛంతితి యథా అయం అగ్గి ఏతం మహంత ఇచ్చ ఖుద్దక ఇచ్చ ఉపాదానం ఉహన్తోవ గచ్ఛతి. ఏవమేసో అప్పమాదరతో భిక్కు అప్పమాదాధిగతేన జాణగ్గినా ఏతం సంయోజనం ఉహన్తో అభబ్బుప్పత్తికం కరోన్తో గచ్ఛంతితి అత్తో.

గాథాపరియోసాసే సో భిక్కు యథానిసిన్నోవ సబ్బసంయోజనాని ఝూపేత్వా సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పత్త్వా ఆకాసేనాగత్త్వా తథాగతస్స సువణ్ణవణ్ణం సరీరం ధోమేత్వా వణ్ణేత్వా వన్ధమానోవ పక్కామీతి.

అణ్ణతరభిక్కువత్తు అట్టమం.

౯. నిగమవాసితిస్సత్థేరవత్తు

అప్పమాదరతోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవసే విహరన్తో నిగమవాసితిస్సత్థేరం నామ ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిన్జ్ఞో సావత్తితో అవిదురే నిగమగామే జాతసంవడ్డో ఏకో కులపుత్తో సత్తు సాసనే పబ్బజిత్వా లద్ధూపసమ్మదో “నిగమవాసితిస్సత్థేరో నామ అప్పిచ్చో సన్తుట్తో పవివితో ఆరద్ధవీరియో”తి పజ్ఞాయ. సో నిబద్ధం జాతిగామేయేవ పిణ్ణాయ విచరతి. అనాథపిణ్ణికాదీసు మహాదానాని కరోన్తేసు, పసేనదికోసలే అసదిసదానం కరోన్తేపి సావత్తిం నాగచ్ఛతి. భిక్ఖూ “అయం నిగమవాసితిస్సత్థేరో ఉట్టాయ సముట్టాయ జాతిసంసత్తో విహరతి, అనాథపిణ్ణికాదీసు మహాదానాదీని కరోన్తేసు, పసేనదికోసలే అసదిసదానం కరోన్తేపి నేవ ఆగచ్ఛంతి”తి కథం సముట్టాపేత్వా సత్తు ఆరోచయింసు. సత్తా తం పక్కిసాపేత్వా, “సచ్చం కిర త్వం, భిక్కు, ఏవం కరోసీ”తి పుచ్చిత్వా, “నత్తి, భన్తే, మయ్హం జాతిసంసగ్గో, అహం ఏతే మనుస్సే నిస్సాయ అజ్ఞోహరణీయమత్తం ఆహారం లభామి లూఖే వా పణీతే వా. యాపనమత్తే లద్ధే పున కిం ఆహారపరియేసనేనాతి న గచ్ఛామి, జాతీహి పన మే సంసగ్గో నామ నత్తి, భన్తే”తి వుత్తే సత్తా పకతియాపి తస్స అజ్ఞాసయం విజానన్తో – “సాధు

సాధు, భిక్షు”తి తస్య సాధుకారం దత్వా, “అనచ్చరియం ఖో పనేతం భిక్షు, యం త్వం మాదిసం ఆచరియం లభిత్వా అప్పిచ్చ్యో అహోసి. అయన్తో అప్పిచ్చతా నామ మమ తన్తి, మమ పవేణీ”తి వత్వా భిక్షుహి యాచితో అతీతం ఆహరి -

అతీతే హిమవన్తే గగ్గాతీరే ఏకస్మిం ఉదుమ్బరవనే అనేకసహస్సా సువా వసింసు. తత్రేకో సువరాజా అత్తనో నివాసరుక్ష్తస్య ఫలేసు ఖీణేసు యం యదేవ అవసిత్తం హోతి అజ్కరో వా పత్తం వా తచో వా, తం తం ఖాదిత్వా గగ్గాయం పానీయం పివిత్వా పరమప్పిచ్చ్యో సన్తుట్టో హుత్వా అజ్ఞాత్త న గచ్ఛతి. తస్య అప్పిచ్చసన్తుట్టభావగుణేన సక్కుస్య భవనం కమ్మి. సక్కో ఆవజ్ఞమానో తం దిస్వా తస్య వీమంసనత్తం అత్తనో ఆనుభావేన తం రుక్ష్తం సుక్ష్మాపేసి. రుక్ష్తో ఓభగ్గో ఖాణుమత్తో చిద్ధావచిద్ధోవ హుత్వా వాతే పహరన్తే ఆకోటితో వియ సద్ధం నిచ్చారేన్తో అట్టాసి. తస్య చిద్దేహి చుణ్ణాని నిక్ఖమన్తి. సువరాజా తాని ఖాదిత్వా గగ్గాయం పానీయం పివిత్వా అజ్ఞాత్త అగన్త్వా వాతాతపం అగణేత్వా ఉదుమ్బరఖాణుమత్తకే నిసీదతి. సక్కో తస్య పరమప్పిచ్చభావం ఇత్వా, “మిత్తధమ్మగుణం కథాపేత్వా వరమస్య దత్వా ఉదుమ్బరం అమతఫలం కత్వా ఆగమిస్సామీ”తి ఏకో హంసరాజా హుత్వా సుజం అసురకజ్ఞం పురతో కత్వా ఉదుమ్బరవనం గన్త్వా అవిదూరే ఏకస్య రుక్ష్తస్య సాఖాయ నిసీదిత్వా తేన సద్ధిం కథేన్తో ఇమం గాథమాహ -

“సన్తి రుక్ఖా హరిపత్తా, దుమానేకఫలా బహూ;

కస్మా ను సుక్ఖే కోళాపే, సువస్స నిరతో మనో”తి. (జా. ౧.౯.౩౦);

సబ్బం సువజాతకం నవకనిపాతే ఆగతనయేనేవ విత్తారేతబ్బం. అట్టుప్పత్తియేవ హి తత్త చ ఇథ చ నానా, సేసం తాదిసమేవ. సత్తా ఇమం ధమ్మదేసనం ఆహరిత్వా, “తదా సక్కో ఆనన్దో అహోసి, సువరాజా అహమేవా”తి వత్వా, “ఏవం, భిక్షవే, అప్పిచ్చతా నామేసా మమ తన్తి, మమ పవేణీ, అనచ్చరియా మమ పుత్తస్య నిగమవాసితిస్సస్య మాదిసం ఆచరియం లభిత్వా అప్పిచ్చతా, భిక్షునా నామ నిగమవాసితిస్సేన వియ అప్పిచ్చేనేవ భవితబ్బం. ఏవరూపో హి భిక్షు అభబ్బో సమధవిపస్సనాధమ్మేహి వా మగ్గఫలేహి వా పరిహానాయ, అజ్ఞాదత్తు నిబ్బానస్సేవ సన్తికే హోతీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౩౨. “అప్పమాదరతో భిక్షు, పమాదే భయదస్సి వా;

అభబ్బో పరిహానాయ, నిబ్బానస్సేవ సన్తికే”తి.

తత్త అభబ్బో పరిహానాయాతి సో ఏవరూపో భిక్షు సమధవిపస్సనాధమ్మేహి వా మగ్గఫలేహి వా పరిహానాయ అభబ్బో, నాపి పత్తేహి పరిహాయతి, న అప్పత్తాని న పాపుణాతి. నిబ్బానస్సేవ సన్తికేతి కిలేసపరినిబ్బానస్సపి అనుపాదాపరినిబ్బానస్సాపి సన్తికేయేవాతి.

గాథాపరియోసానే నిగమవాసితిస్సత్తేరో సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పాపుణి. అజ్ఞోపి బహూ సోతాపన్నాదయో అహేసుం. మహాజనస్స సాత్తికా ధమ్మదేసనా జాతాతి.

నిగమవాసితిస్సత్తేరవత్తు నవమం.

అప్పమాదవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా. దుతియో వగ్గో.

౩. చిత్తవగ్గో

౧. మేఘియత్థేరవత్తు

ఫన్దనం చపలం చిత్తన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా చాలికాయ పబ్బతే విహరన్తో ఆయస్మంతం మేఘియం ఆరబ్బ కథేసి.

తస్య వత్తుం విభావనత్థం సబ్బం మేఘియసుత్తంతం (ఉదా. ౩౧) విత్థారేతబ్బం. సత్థా పన తీహి వితక్కేహి అన్వాసత్తతాయ తస్మిం అమ్బవనే పధానం అనుయుజ్జేతుం అసక్కుణిత్వా ఆగతం మేఘియత్థేరం ఆమన్తేత్వా, “అతిభారియం తే, మేఘియ, కతం ‘ఆగమేహి తావ, మేఘియ, ఏకకోఘ్వి యావ అఙ్ఘోపి కోచి భిక్కు ఆగచ్ఛతీ’తి మం యాచంతం ఏకకం పహాయ గచ్ఛన్తేన భిక్కునా నామ ఏవం చిత్తవసీకేన భవీతుం న వట్టతి, చిత్తం నామేతం లహుకం, తం అత్తనో వసే వత్తేతుం వట్టతీ”తి వత్వా ఇమా ద్వే గాథా అభాసి -

౩౩. “ఫన్దనం చపలం చిత్తం, దూరక్ఖం దున్నివారయం;

ఉజ్జం కరోతి మేధావీ, ఉసుకారోవ తేజనం.

౩౪. “వారిజోవ థలే ఖిత్తో, ఓకమోకతఉబ్బతో;

పరిప్పన్దతిదం చిత్తం, మారధేయ్యం పహతవే”తి.

తత్థ ఫన్దనన్తి రూపాదీసు ఆరమ్మణేసు విప్పన్దమానం. చపలన్తి ఏకఇరియాపథేన అసన్ధహన్తో గామదారకో వియ ఏకస్మిం ఆరమ్మణే అసన్ధహనతో చపలం. చిత్తన్తి విజ్ఞాణం, భూమివత్తుఆరమ్మణకిరియాదివిచిత్తతాయ పనేతం “చిత్త”న్తి వుత్తం. దూరక్ఖన్తి కిట్టసమ్మాధే రానే కిట్టఖాదకగోణం వియ ఏకేకస్మిం సప్పాయారమ్మణేయేవ దుట్టపనతో దూరక్ఖం. దున్నివారయన్తి విసభాగారమ్మణం గచ్ఛంతం పటిసేధేతుం దుక్ఖత్తా దున్నివారయం. ఉసుకారోవ తేజనన్తి యథా నామ ఉసుకారో అరణ్యతో ఏకం వజ్రదణ్డకం ఆహరిత్వా నిత్తచం కత్వా కఙ్ఘాయతేలేన మక్ఖేత్వా అఙ్ఘరకపల్లే తాపేత్వా రుక్ఖాలకే ఉప్పీళేత్వా నివజ్జం ఉజ్జం వాలవిజ్జనయోగ్గం కరోతి, కత్వా చ పన రాజరాజమహామత్తానం సిప్పం దస్సేత్వా మహంతం సక్కారసమ్మానం లభతి, ఏవమేవ మేధావీ పణ్ణితో విజ్ఞా పురిసో ఫన్దనాదిసభావమేతం చిత్తం ధుతభారణ్ణావాసవసేన, నిత్తచం అపగతఓళారికకిలేసం కత్వా సద్ధాసినేహీన తేమేత్వా కాయికచేతసికవీరియేన తాపేత్వా సమధవిపస్సనాలకే ఉప్పీళేత్వా ఉజ్జం అకుటిలం నిబ్బిసేవనం కరోతి, కత్వా చ పన సజ్ఞారే సమ్మసిత్వా మహంతం అవిజ్జక్ఖన్దం పదాలేత్వా, “తిస్సో విజ్ఞా, ఛ అభిజ్ఞా, నవ లోకుత్తరధమ్మే”తి ఇమం విసేసం హత్థగతమేవ కత్వా అగ్గదక్ఖిణ్ణేయ్యభావం లభతి.

వారిజోవాతి మచ్చో వియ, థలే ఖిత్తోతి హత్థేన వా పాదేన వా జాలాదీనం వా అఙ్ఘతరేన థలే చడ్డితో.

ఓకమోకతఉబ్బతోతి “ఓకపుణ్ణేహి చీవరేహి”తి ఏత్థ (మహావ. ౩౦౬) ఉదకం ఓకం, “ఓకం పహాయ అనికేతసారీ”తి ఏత్థ (సు. ని. ౮౫౦) ఆలయో, ఏత్థ ఉభయమ్మి లబ్బతి. “ఓకమోకతఉబ్బతో”తి హి ఏత్థ ఓకమోకతోతి ఉదకసజ్ఞాతా ఆలయోతి అయమత్తో. ఉబ్బతోతి ఉద్ధటో. పరిప్పన్దతిదం చిత్తన్తి యథా సో ఉదకాలయతో ఉబ్బతో థలే ఖిత్తో మచ్చో ఉదకం అలభన్తో పరిప్పన్దతి, ఏవమిదం పశ్చాత్తామగుణాలయాభిరతం చిత్తం తతో ఉద్ధరిత్వా మారధేయ్యసజ్ఞాతం వట్టం పహతుం విపస్సనాకమ్మట్టానే ఖిత్తం కాయికచేతసికవీరియేన సన్తాపియమానం పరిప్పన్దతి, సన్తాతుం న సక్కోతి. ఏవం సన్తేపి ధురం

అనిశ్చిపిత్వా మేధావీ పుగ్గలో తం వుత్తనయేనేవ ఉజుం కమ్మనియం కరోతీతి అత్తో. అపరో నయో - ఇదం మారధేయ్యం కిలేసవట్టం అవిజహిత్యా రితం చిత్తం నో వారిజో వియ పరిప్పన్దతి, తస్మా మారధేయ్యం పహతవే, యేన కిలేసవట్టసజ్ఞాతేన మారధేయ్యేనేవ పరిప్పన్దతి, తం పహతబ్బన్తి.

గాథాపరియోసానే మేఘియత్థేరో నోతాపత్తిఫలే పతిట్టితో, అశ్శోపి బహూ నోతాపన్నాదయో జాతాతి.

మేఘియత్థేరవత్తు పఠమం.

౨. అశ్శాతరభిక్షువత్తు

దున్నిగ్గహస్స లహునోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా సావత్థియం జేతవనే విహరన్తో అశ్శాతరం భిక్షుం ఆరబ్బ కథేసి.

కోసలరశ్శో కిర విజితే పబ్బతపాదే మాతికగామో నామ ఏకో ఘనవాసో గామో అహోసి. అధేకదివసం సట్టిమత్తా భిక్షూ సత్తు సన్నికే యావ అరహత్తా కమ్మట్టానం కథాపేత్వా తం గామం గన్త్యా పిణ్ణాయ పవిసింసు. అథ నే యో తస్స గామస్స సామికో మాతికో నామ, తస్స మాతా దిస్వా గేహ నిసీదాపేత్వా నానగ్గరసేన యాగుభత్తేన పరివిసిత్వా, “భన్తే, కత్థ గన్తుకామా”తి పుచ్చి. “యథా ఫాసుకట్టానం మహాఉపాసికే”తి. సా “వస్సావాసట్టానం, అయ్యా, పరియేసన్తి మశ్శో”తి ఇత్వా పాదమూలే నిపజ్జిత్వా, “సచే, అయ్యా, ఇమం తేమాసం ఇథ వసిస్సన్తి, అహం తీణి సరణాని, పశ్చ సీలాని గహేత్వా ఉపోసథకమ్మం కరిస్సామీ”తి ఆహ. భిక్షూ “మయం ఇమం నిస్సాయ భిక్షాయ అకిలమన్తా భవనిస్సరణం కాతుం సక్కిస్సామా”తి అధివాసయింసు. సా తేసం వసనట్టానం విహారం పటిజగ్గిత్వా అదాసి.

తే తత్తేవ వసన్తా ఏకదివసం సన్నిపతిత్వా అశ్శామశ్శం ఓవదింసు, “ఆవుసో, అష్టేహి పమాదచారం చరితుం న వట్టతి. అమ్మాకశ్శో సకగేహం వియ అట్ట మహానిరయా వివటద్వారాయేవ, ధరమానకబుద్ధస్స ఖో పన సన్నికే కమ్మట్టానం గహేత్వా మయం ఆగతా, బుద్ధా చ నామ పదానుపదికం విచరన్తేనాపి సరేన ఆరాధేతుం న సక్కా, యథాజ్ఞాసయేనేవ ఆరాధేతుం సక్కా, అప్పమత్తా హోధ, ద్వీహి ఏకట్టానే న రాతబ్బం, న నిసీదితబ్బం, సాయం ఖో పన థేరూపట్టానకాలే పాతోవ భిక్షాచారకాలే ఏకతో భవిస్సామ, సేసకాలే ద్వే ఏకతో న భవిస్సామ, అపిచ ఖో పన అఫాసుకేన భిక్షునా ఆగన్త్యా విహారమజ్ఞే ఘణ్ణీయా పహతాయ ఘణ్ణీసజ్ఞాయ ఆగన్త్యా తస్స భేసజ్ఞం కరిస్సామా”తి.

తేసు ఏవం కతికం కత్వా విహరన్తేసు ఏకదివసం సా ఉపాసికా సప్పితేలఫాణితాదీని గాహపేత్వా దాసదాసికమ్మకరాదీహి పరివుతా సాయన్తసమయే తం విహారం గన్త్యా విహారమజ్ఞే భిక్షూ అదిస్వా, “కహం ను ఖో, అయ్యా, గతా”తి పురిసే పుచ్చిత్వా, “అత్తనో అత్తనో రత్తిట్టానదివాట్టానేసు నిసిన్నా భవిస్సన్తి, అయ్యే”తి వుత్తే, “కిం ను ఖో కత్వా దట్టుం సక్కిస్సామీ”తి ఆహ. అథ నం భిక్షుసజ్ఞస్స కతికవత్తం జాననమనుస్సా ఆహంసు - “ఘణ్ణీయా పహతాయ సన్నిపతిస్సన్తి, అయ్యే”తి. సా చ ఘణ్ణీం పహరాపేసి. భిక్షూ ఘణ్ణీసద్ధం సుత్వా, “కస్సచి అఫాసుకం భవిస్సతీ”తి సకసకట్టానేహి నిక్ఖమిత్వా విహారమజ్ఞే సన్నిపతింసు. ద్వేపి జనా ఏకమగ్గేనాగతా నామ నత్తి. ఉపాసికా ఏకేకట్టానతో ఏకేకమేవ ఆగచ్ఛన్తం దిస్వా, “మమ పుత్తేహి అశ్శామశ్శం కలహో కతో భవిస్సతీ”తి చిన్తేత్వా భిక్షుసజ్ఞం వన్దిత్వా పుచ్చి - “కలహం ను ఖో, భన్తే, కరిత్థా”తి? “న కరోమ, మహాఉపాసికే”తి. “సచే వో, భన్తే, కలహో నత్తి, అథ కస్మా యథా అమ్మాకం గేహం ఆగచ్ఛన్తా సట్టే ఏకతోవ ఆగచ్ఛథ, ఏవం అనాగన్త్యా ఏకేకట్టానతో ఏకేకావ ఆగతా”తి? “మహాఉపాసికే, ఏకేకస్మిం

రానే నీసీదిత్వా సమణధమ్మం కరిష్మా"తి. "కో ఏస , భన్తే, సమణధమ్మో నామా"తి? "ద్వత్తింసాకారే సజ్ఞాయం కరోమ, అత్తభావే చ ఖయవయం పట్టపేమ, మహాఉపాసికే"తి. "కిం పన, భన్తే, ద్వత్తింసాకారే సజ్ఞాయం కాతుం, అత్తభావే చ ఖయవయం పట్టపేతుం తుమ్మాకమేవ వట్టతి, ఉదాహు అమ్మాకమ్పితి, కస్సచిపి అవారితో ఏస ధమ్మో, మహాఉపాసికే"తి. "తేన హి, భన్తే, మయ్యమ్పి ద్వత్తింసాకారం దేధ, అత్తభావే చ ఖయవయపట్టపనం ఆచిక్ఖథా"తి. "తేన హి ఉగ్గణ్ఠ, మహాఉపాసికే"తి సబ్బం ఉగ్గణ్ఠాపేసుం.

సా తతో పట్టాయ ద్వత్తింసాకారే సజ్ఞాయం కత్వా అత్తని ఖయవయం పట్టపేత్వా తేహి భిక్షూహి పురేతరమేవ తయో మగ్గే, తీణి చ ఫలాని పాపుణి. మగ్గేనేవ చస్సా చతస్సో పటిసమ్మిదా లోకియఅభిజ్ఞా చ ఆగమింసు. సా మగ్గఫలసుఖతో వుట్టాయ దిబ్బచక్కునా ఓలోకేత్వా, "కదా ను ఖో మమ పుత్తేహి అయం ధమ్మో అధిగతో"తి ఉపధారేన్తి సబ్బేపిమే సరాగా సదోసా సమోహ రూనవిపస్సనామత్తమ్పి తేసం నత్తి, "కిం ను ఖో మయ్యం పుత్తానం అరహత్తస్స ఉపనిస్సయో అత్తి, నత్తి"తి ఆవజ్ఞేత్వా, "అత్తి"తి దిస్సా, "సేనాసనసప్పాయం ను ఖో అత్తి, నత్తి"తి ఆవజ్ఞేత్వా తమ్పి దిస్సా, "పుగ్గలసప్పాయం ను ఖో లభన్తి, న లభన్తి"తి ఆవజ్ఞేసి, పుగ్గలసప్పాయమ్పి దిస్సా, "ఆహారసప్పాయం ను ఖో లభన్తి, న లభన్తి"తి ఉపధారేన్తి "ఆహారసప్పాయం నేసం నత్తి"తి దిస్సా తతో పట్టాయ నానావిధం యాగుం, అనేకప్పకారం ఖజ్జకం, నానగ్గరసజ్ఞా భోజనం సమ్మాదేత్వా గేహా భిక్షూ నీసీదాపేత్వా దక్కిణోదకం దత్వా, "భన్తే , తుమ్మాకం యం యం రుచ్చతి, తం తం గహేత్వా పరిభుజ్జాథా"తి నియ్యాదేసి. తే యథారుచి యాగుఆదీని గహేత్వా పరిభుజ్జన్తి. తేసం సప్పాయాహారం లభన్తానం చిత్తం ఏకగ్గం అహోసి.

తే ఏకగ్గేన చిత్తేన విపస్సనం వడ్డేత్వా న చిరస్సేవ సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పత్వా చిన్తయింసు - "అహో మహాఉపాసికా అమ్మాకం పతిట్టా జాతా, సచే మయం సప్పాయాహారం న లభిష్ఠ, న నో మగ్గఫలపటివేధో అభవిస్స, ఇదాని వుట్టవస్సా పవారేత్వా సత్థు సన్తికం గమిస్సామా"తి. తే "సత్థారం దట్టుకామమ్మా"తి మహాఉపాసికం ఆపుచ్చింసు. "మహాఉపాసికా సాధు, అయ్యా"తి. తే అనుగత్వా పునపి, "భన్తే, అమ్మే ఓలోకేయ్యాథా"తి బహూని పియవచనాని వత్వా పటినివత్తి. తేపి ఖో భిక్షూ సావత్తిం గత్వా సత్థారం వన్దిత్వా ఏకమన్తం నిసిన్నా "కచ్చి, భిక్ఖవే, ఖమనీయం, కచ్చి యాపనీయం, న చ పిణ్ణకేన కిలమిత్థా"తి వుత్తే "ఖమనీయం, భన్తే, యాపనీయం, భన్తే, పిణ్ణకేన పన నేవ కిలమిష్ఠ. అమ్మాకజ్ఞో మాతికమాతా నామేకా ఉపాసికా చిత్తాచారం ఇత్వా, 'అహో వత నో ఏవరూపం నామ ఆహారం పటియాదేయ్యా'తి చిన్తితే యథాచిన్తితం ఆహారం పటియాదేత్వా అదాసీ"తి తస్సా గుణకథం కథయింసు.

అజ్ఞాతరో భిక్కు తస్సా గుణకథం సుత్వా తత్థ గన్తుకామో హుత్వా సత్థు సన్తికే కమ్మట్టానం గహేత్వా, "భన్తే, తం గామం గమిస్సామీ"తి సత్థారం ఆపుచ్చిత్వా జేతవనతో నిక్ఖమిత్వా అనుపుట్టేన తం గామం పత్వా విహారం పవిసనదివసేయేవ చిన్తేసి - "అయం కిర ఉపాసికా చిన్తితచిన్తితం జానాతి, అహజ్ఞా మగ్గకిలన్తో విహారం పటిజగ్గితుం న సక్కిస్సామి, అహో వత మే విహరపటిజగ్గకం మనుస్సం పేసేయ్యా"తి. ఉపాసికా గేహా నిసిన్నావ ఆవజ్ఞేన్తి తమత్తం ఇత్వా, "గచ్చ, విహారం పటిజగ్గిత్వా ఏహి"తి మనుస్సం పేసేసి. ఇతరోపి పానీయం పివితుకామో "అహో వత మే సక్ఖరపానకం కత్వా పేసేయ్యా"తి చిన్తేసి. ఉపాసికా తమ్పి పేసేసి. సో పునదివసే "పాతోవ సినిద్ధయాగుం మే సఉత్తరిభజ్ఞం పేసేతూ"తి చిన్తేసి. ఉపాసికా తథా అకాసి . సో యాగుం పివిత్వా, "అహో వత మే ఏవరూపం ఖజ్జకం పేసేయ్యా"తి చిన్తేసి. ఉపాసికా తమ్పి పేసేసి. సో చిన్తేసి - "అయం ఉపాసికా మయా సబ్బం చిన్తితచిన్తితం పేసేసి, అహం ఏతం దట్టుకామో, అహో వత మే నానగ్గరసభోజనం

గాహపేత్వా సయమేవ ఆగచ్ఛేయ్య"తి. ఉపాసికా "మమ పుత్రో మం దట్టుకామో, ఆగమనం మే పచ్చాసీసతీ"తి భోజనం గాహపేత్వా విహారం గత్వా తస్య అదాసి. సో కతభత్తకిచ్చో "మాతికమాతా నామ త్వం, మహాఉపాసికే"తి పుచ్చి. "ఆమ, తాతా"తి. "త్వం పరచిత్తం జానాసీ"తి? "కిం మం పుచ్చసి, తాతా"తి? "మయా చింతితచింతితం సబ్బమకాసి, తేన తం పుచ్చామీ"తి. "పరచిత్తజాననకభిక్షా బహూ, తాతా"తి? "నాహం అజ్ఞో పుచ్చామి, తువం పుచ్చామి, ఉపాసికే"తి. ఏవం సన్తేపి ఉపాసికా "పరచిత్తం జానామీ"తి అవత్వా "పరచిత్తం జానంతా నామ ఏవం కరోన్తి పుత్తా"తి ఆహ. సో "భారీయం వతిదం కమ్మం, పుడుజ్జనా నామ సోభనమ్మి అసోభనమ్మి చింతేన్తి, సచాహం కిళ్ళో అయుత్తం చింతయిస్సామి, సహ భణ్ణకేన చోరం చూళాయ గణ్ఠన్తి వియ మం విప్పకారం పాపేయ్య, మయా ఇతో పలాయితం వట్టతీ"తి చింతేత్వా, "ఉపాసికే, అహం గమిస్సామీ"తి ఆహ. "కహం, అయ్యా"తి? "సత్తు సన్తికం, ఉపాసికే"తి. "వసథ తావ, భన్తే, ఇధా"తి. "న వసిస్సామి, ఉపాసికే, గమిస్సామేవా"తి నిక్ఖమిత్వా సత్తు సన్తికం అగమాసి. అథ నం సత్తా "కిం భిక్షు న త్వం తత్త వససీ"తి పుచ్చి. "ఆమ, భన్తే, న సక్కా తత్త వసితు"న్తి. "కిం కారణా భిక్షా"తి? "భన్తే, సా ఉపాసికా చింతితచింతితం సబ్బం జానాతి, పుడుజ్జనా చ నామ సోభనమ్మి అసోభనమ్మి చింతేన్తి, సచాహం కిళ్ళో అయుత్తం చింతేస్సామి, సహ భణ్ణకేన చోరం చూళాయ గణ్ఠన్తి వియ మం విప్పకారం పాపేస్సతీ"తి చింతేత్వా ఆగతోష్ఠితి. "భిక్షు, తత్తేవ తయా వసితుం వట్టతీ"తి , "న సక్కోమి, భన్తే, నాహం తత్త వసిస్సామీ"తి. "తేన హి త్వం, భిక్షు, ఏకమేవ రక్ఖితుం సక్ఖిస్ససీ"తి. "కిం, భన్తే"తి? "తవ చిత్తమేవ రక్ఖ, చిత్తం నామేతం దురక్ఖం, త్వం అత్తనో చిత్తమేవ నిగ్గణ్ఠ, మా అజ్ఞాం కిళ్ళో చింతయి, చిత్తం నామేతం దున్నిగ్గహ"న్తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౩౫. "దున్నిగ్గహస్స లహునో, యత్థకామనిపాతిసో;
చిత్తస్స దమథో సాధు, చిత్తం దంతం సుఖావహ"న్తి.

తత్త చిత్తం నామేతం దుక్ఖేన నిగ్గయ్యతీతి దున్నిగ్గహం. లహుం ఉప్పజ్జతి చ నిరుజ్జతి చాతి లహు. తస్య దున్నిగ్గహస్స లహునో. యత్థకామనిపాతిసోతి యత్థ కత్తచిదేవ నిపతనసీలస్స. ఏతజ్ఞో లభితబ్బట్టానం వా అలభితబ్బట్టానం వా యుత్తట్టానం వా అయుత్తట్టానం వా న జానాతి, నేవ జాతిం ఓలోకేతి, న గోత్రం, న వయం. యత్థ యత్థ ఇచ్చతి, తత్త తత్తేవ నిపతతీతి "యత్థకామనిపాతి"తి వుచ్చతి. తస్య ఏవరూపస్స చిత్తస్స దమథో సాధు చతూహి అరియమగ్గేహి దన్తభావో యథా నిబ్బిసేవనం హోతి, తథా కతభావో సాధు. కిం కారణా? ఇదజ్ఞో చిత్తం దంతం సుఖావహం నిబ్బిసేవనం కతం మగ్గఫలసుఖం పరమత్థనిబ్బానసుఖఇచ్చ ఆవహతీతి.

దేసనాపరియోసానే సమ్మత్తపరిసాయ బహూ సోతాపన్నాదయో అహేసుం, మహాజనస్స సాత్తికా ధమ్మదేసనా జాతాతి.

సత్తా తస్య భిక్షునో ఇమం ఓవాదం దత్వా, "గచ్ఛ, భిక్షు, అజ్ఞాం కిళ్ళో అచింతయిత్వా తత్తేవ వసాహి"తి పహిణి. సో భిక్షు సత్తు సన్తికా ఓవాదం లభిత్వా తత్త అగమాసి. కిళ్ళో బహిద్ధా చింతనం నామ న చింతేసి. మహాఉపాసికాపి దిట్టేన చక్కునా ఓలోకేన్తి థేరం దిస్సా, "ఇదాని ఓవాదదాయకం ఆచరియం లభిత్వా పునాగతో మమ పుత్రో"తి అత్తనో జాణేనేవ పరిచ్చిన్దిత్వా తస్య సప్పాయాహారం పటియాదేత్వా అదాసి. సో సప్పాయభోజనం సేవిత్వా కతిపాహేనేవ అరహత్తం పత్వా మగ్గఫలసుఖేన వీతినామేన్తో "అహో మహాఉపాసికా మయ్యం పతిట్టా జాతా, అహం ఇమం నిస్సాయ భవనిస్సరణం పత్తోష్ఠి"తి చింతేత్వా, "ఇమస్మిం తావ మే అత్తభావే పతిట్టా జాతా, సంసారే పన మే సంసరంతస్స అజ్ఞోసుపి అత్తభావేసు

అయం పతిట్టా భూతపుట్టా, నో"తి ఉపధారేన్తో ఏకూనలత్తభావసతం అనుస్సరి. సాపి ఏకూనలత్తభావసతే తస్స పాదపరిచారికా అఙ్గోను పటిబద్ధచిత్తా హుత్వా తం జీవితా వోరోపేసి. థేరో తస్సా ఏత్తకం అగుణం దిస్సా, "అహో మయం మహాఉపాసికా భారియం కమ్మం అకాసీ"తి చిన్తేసి.

మహాఉపాసికాపి గేహే నిసిన్నావ "కిం ను ఖో మయ్యం పుత్తస్స పబ్బజితకిచ్చం మత్తకం పత్తం, నో"తి ఉపధారయమానా తస్స అరహత్తపత్తిం ఇత్వా ఉత్తరి ఉపధారియమానా, "మమ పుత్తో అరహత్తం పత్వా అహో వత మే అయం ఉపాసికా మహాతీ పతిట్టా జాతా"తి చిన్తేత్వా, "అతీతేపి ను ఖో మే అయం పతిట్టా భూతపుట్టా, నో"తి ఉపధారేన్తో ఏకూనలత్తభావసతం అనుస్సరి, "అహం ఖో పన ఏకూనలత్తభావసతే అఙ్గోహి సద్ధం ఏకతో హుత్వా ఏతం జీవితా వోరోపేసి, అయం మే ఏత్తకం అగుణం దిస్సా 'అహో భారియం కమ్మం కతం ఉపాసికాయా"తి చిన్తేసి. "అత్తి ను ఖో ఏవం సంసారే సంసరన్తియా మమ పుత్తస్స ఉపకారో కతపుట్టో"తి ఉపధారయమానా తతో ఉత్తరిం సతమం అత్తభావం అనుస్సరిత్వా సతమే అత్తభావే మయా ఏతస్స పాదపరిచారికాయ హుత్వా ఏతస్మిం జీవితా వోరోపనట్టానే జీవితదానం దిన్నం, అహో మయా మమ పుత్తస్స మహాఉపకారో కతపుట్టో"తి గేహే నిసిన్నావ ఉత్తరిం విసేసేత్వా "ఉపధారేధా"తి ఆహ. సో దిబ్బాయ సోతధాతుయా సద్ధం సుత్వా విసేసేత్వా సతమం అత్తభావం అనుస్సరిత్వా తత్త తాయ అత్తనో జీవితస్స దిన్నభావం దిస్సా, "అహో మమ ఇమాయ మహాఉపాసికాయ ఉపకారో కతపుట్టో"తి అత్తమనో హుత్వా తస్సా తత్తేవ చతుసు మగ్గఫలేసు పఞ్ణం కథేత్వా అనుపాదిసేసాయ నిబ్బానధాతుయా పరినిబ్బాయీతి.

అఙ్గాతరభిక్ఖవత్తు దుతియం.

౩. అఙ్గాతరఉక్కుణ్ణితభిక్ఖవత్తు

సుదుద్దసన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా సావత్థియం విహరన్తో అఙ్గాతరం ఉక్కుణ్ణితభిక్ఖం ఆరబ్బ కథేసి.

సత్థరి కిర సావత్థియం విహరన్తే ఏకో సేట్టిపుత్తో అత్తనో కులూపగత్థేరం ఉపసంజ్ఞమిత్వా, "భన్తే, అహం దుక్ఖా ముచ్చితుకామో, ఏకం మే దుక్ఖతో ముచ్చనకారణం కథేధా"తి ఆహ. "సాధావుసో, సచేసి దుక్ఖా ముచ్చితుకామో, సలాకభత్తం దేహి, పక్ఖికభత్తం దేహి, వస్సావాసికం దేహి, చీవరాదయో పచ్చయే దేహి, అత్తనో సాపతేయ్యం తయో కోట్టాసే కత్వా ఏకేన కమ్మన్తం పయోజేహి, ఏకేన పుత్తదారం పోసేహి, ఏకం బుద్ధసాసనే దేహి"తి ఆహ. సో "సాధు, భన్తే"తి వుత్తపటిపాటియా సబ్బం కత్వా పున థేరం పుచ్చి - "తతో ఉత్తరిం అఙ్గాం కిం కరోమి, భన్తే"తి? "ఆవుసో, తీణి సరణాని గణ్ఠి, పఞ్చా సీలాని గణ్ఠాహి"తి. తానిపి పటిగ్గహత్వా తతో ఉత్తరిం పుచ్చి. "తేన హి దస సీలాని గణ్ఠాహి"తి. "సాధు, భన్తే"తి గణ్ఠి. సో ఏవం అనుపుట్టేన పుఞ్ణాకమ్మస్స కతత్తా అనుపుట్టసేట్టిపుత్తో నామ జాతో. తతో "ఉత్తరిమ్మి కత్తబ్బం అత్తి, భన్తే"తి పున పుచ్చిత్వా, "తేన హి పబ్బజాహి"తి వుత్తో నిక్ఖమిత్వా పబ్బజి. తస్సేకో ఆభిధమ్మికభిక్ఖు ఆచరియో అహోసి. ఏకో వినయధరో ఉపజ్ఞాయో. తస్స లద్ధూపసమ్మదస్స ఆచరియో అత్తనో సన్తికం ఆగతకాలే అభిధమ్మే పఞ్ణం కథేసి - "బుద్ధసాసనే నామ ఇదం కాతుం వట్టతి, ఇదం న వట్టతీ"తి. ఉపజ్ఞాయోపిస్స అత్తనో సన్తికం ఆగతకాలే వినయే పఞ్ణం కథేసి - "బుద్ధసాసనే నామ ఇదం కాతుం వట్టతి, ఇదం న వట్టతి, ఇదం కప్పతి, ఇదం న కప్పతీ"తి. సో చిన్తేసి - "అహో భారియం ఇదం కమ్మం, అహం దుక్ఖా ముచ్చితుకామో పబ్బజితో, ఇధ చ మమ హత్తపసారణట్టానమ్మి న పఞ్ణాయతి, గేహే రత్వావ దుక్ఖా ముచ్చితుం సక్కా, మయా గిహినా భవితుం వట్టతీ"తి. సో తతో పట్టాయ ఉక్కుణ్ణితో అనభిరతో

ద్వత్రింసాకారే సజ్ఞాయం న కరోతి, ఉద్దేశం న గణ్ఠాతి, కిసో లూఖో ధమనిసన్ధతగత్తో ఆలస్సియాభిభూతో కచ్చుపరికిణ్ణో అహోసి.

అథ నం దహరసామణేరా, “ఆవుసో, కిం త్వం రితట్టానే రితోవ నిసిన్నట్టానే నిసిన్నోవ అహోసి, పణ్ణురోగాభిభూతో కిసో లూఖో ధమనిసన్ధతగత్తో ఆలస్సియాభిభూతో కచ్చుపరికిణ్ణో, కిం తే కత”ని పుచ్చింసు. “ఉక్కణ్ణితోవ్వి, ఆవుసో”తి. “కిం కారణా”తి? సో తం పవత్తిం ఆరోచేసి. తే తస్స ఆచరియుపజ్ఞాయానం ఆచిష్టింసు. ఆచరియుపజ్ఞాయా తం ఆదాయ సత్తు సన్తికం అగమంసు. సత్తా “కిం, భిక్షవే, ఆగతత్తా”తి ఆహ. “భన్తే, అయం భిక్షు తుమ్హాకం సాసనే ఉక్కణ్ణితో”తి. “ఏవం కిర భిక్షూ”తి. “ఆమ, భన్తే”తి. “కిం కారణా”తి? “అహం, భన్తే, దుక్ఖా ముచ్చితుకామోవ పబ్బజితో, తస్స మే ఆచరియో అభిధమ్మకథం కథేసి, ఉపజ్ఞాయో వినయకథం కథేసి, స్వాహం ‘ఇథ మే హత్థపసారణట్టానమ్మి నత్తి, గిహినా హుత్వా సక్కా దుక్ఖా ముచ్చితుం, గిహి భవిస్సామీ’తి సన్నిట్టానమకాసిం, భన్తే”తి. “సచే త్వం, భిక్షు, ఏకమేవ రక్ఖితుం సక్ఖిస్ససి, అవసేసానం రక్ఖనకిచ్చం నత్తి”తి. “కిం, భన్తే”తి? “తవ చిత్తమేవ రక్ఖితుం సక్ఖిస్ససి”తి. “సక్ఖిస్సామి, భన్తే”తి. “తేన హి అత్తనో చిత్తమేవ రక్ఖాహి, సక్కా దుక్ఖా ముచ్చితు”ని ఇమం ఓవాదం దత్వా ఇమం గాథమాహ -

3౬. “సుదుద్దసం సునిపుణం, యత్థకామనిపాతినం;
చిత్తం రక్ఖేథ మేధావీ, చిత్తం గుత్తం సుఖావహ”న్తి.

తత్థ సుదుద్దసన్తి సుట్ట దుద్దసం. సునిపుణన్తి సుట్ట నిపుణం పరమసన్ఠం. యత్థకామనిపాతినన్తి జాతిఆదీని అనోలోకేత్వా లభితబ్బాలభితబ్బయుత్తాయుత్తట్టానేసు యత్థ కత్థచి నిపతనసీలం. చిత్తం రక్ఖేథ మేధావీతి అన్దబాలో దుమ్మేదో అత్తనో చిత్తం రక్ఖితుం సమత్తో నామ నత్తి, చిత్తవసికో హుత్వా అనయబ్యసనం పాపుణాతి. మేధావీ పన పణ్ణితోవ చిత్తం రక్ఖితుం సక్కోతి, తస్మా త్వమ్మి చిత్తమేవ గోపహి. ఇదఞ్ఞో చిత్తం గుత్తం సుఖావహం మగ్గఫలనిబ్బానసుఖాని ఆవహతితి.

దేసనాపరియోసానే సో భిక్షు సోతాపత్తిఫలం పాపుణి, అఞ్ఞోపి బహూ సోతాపన్నాదయో అహేసుం, దేసనా మహాజనస్స సాత్థికా అహోసీతి.

అఞ్ఞాతరఉక్కణ్ణితభిక్షువత్తు తతియం.

౪. సజ్జరక్ఖితభాగినేయ్యత్థేరవత్తు

దూరజ్ఞమన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా సావత్తియం విహరన్తో సజ్జరక్ఖితం నామ భిక్షుం ఆరబ్బ కథేసి.

సావత్తియం కిరేకో కులపుత్తో సత్తు ధమ్మదేసనం సుత్వా నిక్ఖమిత్వా పబ్బజితో లద్ధూపసమ్మదో సజ్జరక్ఖితత్థేరో నామ హుత్వా కతిపాహేనేవ అరహత్తం పాపుణి. తస్స కనిట్టభగినీ పుత్తం లభిత్వా ధేరస్స నామం అకాసి. సో భాగినేయ్యసజ్జరక్ఖితో నామ హుత్వా వయప్పత్తో ధేరస్సేవ సన్తికే పబ్బజిత్వా లద్ధూపసమ్మదో అఞ్ఞాతరస్మిం గామకారామే వస్సం ఉపగన్త్వా, “ఏకం సత్తహత్థం, ఏకం అట్టహత్థ”ని ద్వే వస్సావాసికసాటకే లభిత్వా అట్టహత్థం “ఉపజ్ఞాయస్స మే భవిస్సతీ”తి సల్లక్ఖేత్వా “సత్తహత్థం మయ్ఠం భవిస్సతీ”తి చిన్తేత్వా వుట్టవసో “ఉపజ్ఞాయం పస్సిస్సామీ”తి ఆగచ్ఛన్తో అన్తరామగ్గే పిణ్ణాయ చరన్తో

ఆగన్త్యా ధేరే విహారం అనాగతేయేవ విహారం పవీసిత్వా ధేరస్స దివాట్ఠానం సమ్మజ్జిత్యా పాదోదకం ఉపట్టపేత్వా ఆసనం పఞ్ణాపేత్వా ఆగమనమగ్గం ఓలోకేన్తో నిసీది. అథస్సాగమనభావం దిస్సా పచ్చగ్గమనం కత్వా పత్తచీవరం పటిగ్గహేత్వా, “నిసీదథ, భన్తే”తి ధేరం నిసీదాపేత్వా తాలవణ్ణం ఆదాయ బీజిత్వా పానీయం దత్వా పాదే ధోవిత్వా తం సాటకం ఆనేత్వా పాదమూలే రపేత్వా, “భన్తే, ఇమం పరిభుజ్జాథా”తి వత్వా బీజయమానో అట్ఠాసి.

అథ నం ధేరో ఆహ - “సఙ్ఖరక్ఖిత, మయ్ఘం చీవరం పరిపుణ్ణం, త్వమేవ పరిభుజ్జా”తి. “భన్తే, మయా లద్ధకాలతో పట్ఠాయ అయం తుమ్హాకమేవ సల్లక్ఖితో, పరిభోగం కరోథా”తి. “హోతు, సఙ్ఖరక్ఖిత, పరిపుణ్ణం మే చీవరం, త్వమేవ పరిభుజ్జా”తి. “భన్తే, మా ఏవం కరోథ, తుమ్హేహి పరిభుత్తే మయ్ఘం మహప్పలం భవిస్సతీ”తి. అథ నం తస్స పునప్పునం కథేంతస్సపి ధేరో న ఇచ్చియేవ.

ఏవం సో బీజయమానో రితోవ చిన్తేసి - “అహం ధేరస్స గిహికాలే భాగినేయ్యా, పబ్బజితకాలే సద్ధివిహారికో, ఏవమ్మి మయా సద్ధిం ఉపఙ్ఘాయో పరిభోగం న కత్తుకామో. ఇమస్మిం మయా సద్ధిం పరిభోగం అకరోన్తే కిం మే సమణభావేన, గిహి భవిస్సామీ”తి. అథస్స ఏతదహోసి - “దుస్సణ్ణాపితో ఘరావాసో, కిం ను ఖో కత్వా గిహిభూతో జీవిస్సామీ”తి. తతో చిన్తేసి - “అట్ఠహత్థసాటకం విక్కిణీత్వా ఏకం ఏళికం గణ్ఠిస్సామి, ఏళికా నామ ఖిప్పం విజాయతి, స్వాహం విజాతం విజాతం విక్కిణీత్వా మూలం కరిస్సామి, మూలే బహూ కత్వా ఏకం పజాపతిం ఆనేస్సామి, సా ఏకం పుత్తం విజాయిస్సతి. అథస్స మమ మాతులస్స నామం కత్వా చూళయానకే నిసీదాపేత్వా మమ పుత్తఞ్చ భరియఞ్చ ఆదాయ మాతులం వన్దితుం ఆగమిస్సామి, ఆగచ్ఛన్తే అన్తరామగ్గే మమ భరియం ఏవం వక్ఖామి - ‘ఆనేహి తావ మే పుత్తం వహిస్సామినన్తి. సా ‘కిం తే పుత్తేన, ఏహి, ఇమం యానకం పాజేహి’తి వత్వా పుత్తం గహేత్వా, ‘అహం నేస్సామి నన్తి నేత్వా సన్ధారేతుం అసక్కోన్తి చక్కపథే ఛడ్డేస్సతి. అథస్స సరీరం అభిరుహిత్వా చక్కం గమిస్సతి, అథ నం ‘త్వం మమ పుత్తం నేవ మయ్ఘం అదాసి, నం సన్ధారేతుం నాసక్ఖి నాసితోస్మి తయా’తి వత్వా పతోదయట్టియా పిట్టియం పహరిస్సామీ”తి.

సో ఏవం చిన్తేన్తోవ రత్వా బీజయమానో ధేరస్స సీసే తాలవణ్ణేన పహరి. ధేరో “కిం ను ఖో అహం సఙ్ఖరక్ఖితేన సీసే పహతో”తి ఉపధారేన్తో తేన చిన్తితచిన్తితం సబ్బం ఇత్వా, “సఙ్ఖరక్ఖిత, మాతుగామస్స పహారం దాతుం నాసక్ఖి, కో ఏత్థ మహల్లకత్థేరస్స దోసో”తి ఆహ. సో “అహో నట్టోమ్మి, ఇతం కిర మే ఉపఙ్ఘాయేన చిన్తితచిన్తితం, కిం మే సమణభావేనా”తి తాలవణ్ణం ఛడ్డేత్వా పలాయితం ఆరద్ధో.

అథ నం దహరా చ సామణేరా చ అనుబద్ధిత్వా ఆదాయ సత్థు సన్తికం అగమంసు. సత్థా తే భిక్ఖూ దిస్సావ “కిం, భిక్ఖవే, ఆగతత్థ, ఏకో వో భిక్ఖు లద్ధో”తి పుచ్చి. “ఆమ, భన్తే, ఇమం దహరం ఉక్కణ్ణీత్వా పలాయంతం గహేత్వా తుమ్హాకం సన్తికం ఆగతమ్మా”తి. “ఏవం కిర భిక్ఖూ”తి? “ఆమ, భన్తే”తి. “కిమత్థం తే భిక్ఖు ఏవం భారియం కమ్మం కతం, నను త్వం ఆరద్ధవీరియస్స ఏకస్స బుద్ధస్స పుత్తో, మాదిసస్స నామ బుద్ధస్స సాసనే పబ్బజిత్వా అత్తానం దమేత్వా సోతాపన్నోతి వా సకదాగామీతి వా అనాగామీతి వా అరహంతి వా వదాపేతుం నాసక్ఖి, కిమత్థం ఏవం భారియం కమ్మమకాసీ”తి? “ఉక్కణ్ణితోస్మి, భన్తే”తి. “కిం కారణా ఉక్కణ్ణితోసీ”తి? సో ఏవం వస్సావాసికసాటకానం లద్ధదివసతో పట్ఠాయ యావ ధేరస్స తాలవణ్ణేన పహరా సబ్బం తం పవత్తిం ఆరోచేత్వా, “ఇమినా కారణేన పలాతోస్మి, భన్తే”తి ఆహ. అథ నం సత్థా “ఏహి భిక్ఖు, మా చిన్తయి చిత్తం నామేతం దూరే హోంతమ్మి ఆరమ్మణం సమ్మటిచ్చనకజాతికం, రాగదోసమోహబద్ధనా ముచ్చనత్థాయ వాయమితుం వట్టతీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

32. “దూరభ్రమం ఏకచరం, అసరీరం గుహాసయం;
యే చిత్తం సంయమేస్సన్తి, మోక్షన్తి మారబన్ధనా”తి.

తత్త దూరభ్రమన్తి చిత్తస్స హి మక్కటసుత్తమత్తకమ్మి పురట్టిమాదిదిసాభాగేన గమనాగమనం నామ నత్తి, దూరే సన్తమ్మి పన ఆరమ్మణం సమ్మటిచ్చతీతి దూరభ్రమం నామ జాతం. సత్తట్టచిత్తాని పన ఏకతో కణ్ణికబద్ధాని ఏకక్షణే ఉప్పజ్జితుం సమత్థాని నామ నత్తి. ఉప్పత్తికాలే ఏకేకమేవ చిత్తం ఉప్పజ్జతి, తస్మిం నిరుద్ధే పున ఏకేకమేవ ఉప్పజ్జతీతి ఏకచరం నామ జాతం. చిత్తస్స సరీరసన్ఠానం వా నీలాదిప్పకారో వణ్ణభేదో వా నత్తీతి అసరీరం నామ జాతం. గుహా నామ చతుమహాభూతగుహా, ఇదఞ్చ హదయరూపం నిస్సాయ పవత్తతీతి గుహాసయం నామ జాతం. యే చిత్తన్తి యే కేచి పురిసా వా ఇత్థియో వా గహట్టా వా పబ్బజితా వా అనుప్పజ్జనకకిలేసస్స ఉప్పజ్జితుం అదేన్తా సతిసమ్మోసేన ఉప్పన్నకిలేసం పజహన్తా చిత్తం సంయమేస్సన్తి సంయతం అవిక్లితం కరిస్సన్తి. మోక్షన్తి మారబన్ధనాతి సబ్బేతే కిలేసబన్ధనాభావేన మారబన్ధనసజ్ఞాతా తేభూమకవట్టా ముచ్చిస్సన్తీతి.

దేసనాపరియోసానే భాగినేయ్యసజ్ఞరక్తిత్తేరో సోతాపత్తిఫలం పాపుణి, అఞ్ఞోపి బహూ సోతాపన్నాదయో జాతా, మహాజనస్స సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

సజ్ఞరక్తితభాగినేయ్యత్తేరవత్తు చతుత్థం.

౨. చిత్తహత్థత్తేరవత్తు

అనవట్టితచిత్తస్సాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా సావత్తియం విహరన్తో చిత్తహత్థత్తేరం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకో కిర సావత్తివాసీ కులపుత్తో నట్టగోణం పరియేసన్తో అరఞ్ఘం పవిసిత్వా మజ్జన్తికే కాలే గోణం దిస్వా గోయాథే విస్సజ్జేత్వా, “అవస్సం అయ్యానం సన్తికే ఆహారమత్తం లభిస్సామీ”తి ఖుప్పిపాసాపీళితో విహరం పవిసిత్వా భిక్షూనం సన్తికం గన్త్యా వన్దిత్వా ఏకమన్తం నిసీది. తస్మిం ఖో పన సమయే భిక్షూనం అవక్కారపాతియం భుత్తావసేసకం భత్తం హోతి, తే తం ఛాతకపీళితం దిస్వా, “ఇతో భత్తం గహేత్వా భుజ్జాహీ”తి వదింసు. బుద్ధకాలే చ పన అనేకసూపబ్యజ్జానం భత్తం ఉప్పజ్జతి, సో తతో యాపనమత్తం గహేత్వా భుజ్జాత్వా పానీయం పివిత్వా హత్తే ధోవిత్వా భిక్షూ వన్దిత్వా, “కిం, భన్తే, అజ్జ, అయ్యా, నిమన్తనట్టానం అగమంసూ”తి పుచ్చి. “నత్తి, ఉపాసక, భిక్షూ ఇమినావ నీహరేన నిబద్ధం లభన్తీ”తి. సో “మయం ఉట్టాయ సముట్టాయ రత్తిన్దివం నిబద్ధం కమ్మం కరోన్తాపి ఏవం మధురబ్యజ్జానం భత్తం న లభామ, ఇమే కిర నిబద్ధం భుజ్జన్తి, కిం మే గిహిభావేన, భిక్షు భవిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా భిక్షూ ఉపసక్కుమిత్వా పబ్బజ్జం యాచి. అథ నం భిక్షూ “సాధు ఉపాసకా”తి పబ్బాజేసుం.

సో లద్ధూపసమ్మదో సబ్బప్పకారం వత్తపటివత్తం అకాసి. సో బుద్ధానం ఉప్పన్నేన లాభసక్కారేన కతిపాహచ్చయేన ధూలసరీరో అహోసి. తతో చిన్తేసి - “కిం మే భిక్షూయ చరిత్వా జీవితేన, గిహీ భవిస్సామీ”తి. సో విబ్బమిత్వా గేహం పావిసి. తస్స గేహ కమ్మం కరోన్తస్స కతిపాహేనేవ సరీరం మిలాయ. తతో “కిం మే ఇమినా దుక్ఖేన, సమణో భవిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా పున గన్త్యా పబ్బజి. సో కతిపాహం వీతినామేత్వా పున ఉక్కణ్ణిత్వా విబ్బమి, పబ్బజితకాలే పన భిక్షూనం ఉపకారకో హోతి. సో కతిపాహేనేవ పునపి ఉక్కణ్ణిత్వా, “కిం మే గిహిభావేన, పబ్బజిస్సామీ”తి గన్త్యా భిక్షూ వన్దిత్వా పబ్బజ్జం యాచి. అథ నం

భిక్షా ఉపకారవసేన పున పబ్బాజయింసు. ఏవం సో ఇమినా నియామేనేవ చక్ఖత్తుం పబ్బజిత్వా ఉప్పబ్బజితో. తస్స భిక్షా “ఏస చిత్తవసీకో హుత్వా విచరతి”తి చిత్తహత్థత్థేరోతి నామం కరింసు.

తస్సేవం అపరాపరం విచరంతస్సేవ భరియా గబ్బినీ అహోసి. సో సత్తమే వారే అరణ్ణతో కసిభణ్ణమాదాయ గేహం గత్వా భణ్ణకం రపేత్వా “అత్తనో కాసావం గణ్ఠిస్సామీ”తి గబ్బం పావిసి . తస్మిం ఖణే తస్స భరియా నిపజ్జిత్వా నిద్దాయతి. తస్సా నివత్తసాటకో అపగతో హోతి, ముఖతో చ లాలా పగ్గరతి, నాసా ఘురఘురాయతి, ముఖం వివట్టం, దన్తం ఘంసతి, సా తస్స ఉద్దుమాతకసరీరం వియ ఉపట్టాసి. సో “అనిచ్చం దుక్ఖం ఇద”న్తి సజ్ఞం లభిత్వా, “అహం ఏత్తకం కాలం పబ్బజిత్వా ఇమం నిస్సాయ భిక్షుభావే సణ్ఠాతుం నాసక్ఖి”న్తి కాసాయకోటియం గహేత్వా ఉదరే బద్ధిత్వా గేహ నిక్ఖమి.

అథస్స అనంతరగేహ రితా సస్సు తం తథా గచ్ఛంతం దిస్సా, “అయం పటిఉక్కణ్ఠితో భవిస్సతి, ఇదానేవ అరణ్ణతో ఆగత్వా కాసావం ఉదరే బద్ధిత్వావ గేహ నిక్ఖంతో విహరాభిముఖో గచ్ఛతి, కిం ను ఖో”తి గేహం పవిసిత్వా నిద్దాయమానం ధీతరం పస్సిత్వా “ఇమం దిస్సా సో విప్పటిసారీ హుత్వా గతో”తి ఇత్వా ధీతరం పహరిత్వా “ఉట్ఠేహి కాళకణ్ఠి, సామికో తే తం నిద్దాయమానం దిస్సా విప్పటిసారీ హుత్వా గతో, నత్తి సో ఇతో పట్టాయ తుయ్హ”న్తి ఆహ. “అపేహి అపేహి, అమ్మ, కుతో తస్స గమనం అత్తి, కతిపాహేనేవ పునాగమిస్సతీ”తి ఆహ. సోపి “అనిచ్చం దుక్ఖ”న్తి వత్సా గచ్ఛంతో గచ్ఛంతో సోతాపత్తిఫలం పాపుణి. సో గత్వా భిక్షా వద్దిత్వా పబ్బజ్జం యాచి. “న సక్ఖిస్సామ మంయం తం పబ్బాజేతుం, కుతో తుయ్హం సమణభావో, సత్తకనిసానపాసాణసదిసం తవ సీస”న్తి. “భన్తే, ఇదాని మం అనుకమ్పాయ ఏకవారం పబ్బాజేథా”తి. తే తం ఉపకారవసేన పబ్బాజయింసు. సో కతిపాహేనేవ సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పాపుణి.

తేపి నం ఆహంసు – “ఆవుసో చిత్తహత్థ, తవ గమనసమయం త్వమేవ జానేయ్యాసి, ఇమస్మిం వారే తే చిరాయిత”న్తి. “భన్తే, సంసగ్గస్స అత్తిభావకాలే గతమ్మా, సో నో సంసగ్గో చిన్నో, ఇదాని అగమనధమ్మా జాతమ్మా”తి. భిక్షా సత్థ సన్తికం గత్వా, “భన్తే, అయం భిక్షు అష్ఠేహి ఏవం వుత్తో ఏవం నామ కథేసి, అజ్ఞం బ్యాకరోతి, అభూతం వదతీ”తి ఆహంసు. సత్థా “ఆమ, భిక్షవే, మమ పుత్తో అత్తనో అనవట్టితచిత్తకాలే సద్ధమ్మం అజాననకాలే గమనాగమనం అకాసి, ఇదానిస్స పుజ్జాఞ్చ పాపఞ్చ పహీన”న్తి వత్సా ఇమా ద్వే గాథా ఆహ –

౩౮. “అనవట్టితచిత్తస్స, సద్ధమ్మం అవిజానతో;
పరిప్లవపసాదస్స, పజ్ఞా న పరిపూరతి.

౩౯. “అనవస్సుతచిత్తస్స, అనన్వాహతచేతసో;
పుజ్జాపాపపహీనస్స, నత్తి జాగరతో భయ”న్తి.

తత్థ అనవట్టితచిత్తస్సాతి చిత్తం నామేతం కస్సచి నిబద్ధం వా ధావరం వా నత్తి. యో పన పుగ్గలో అస్సపిట్ఠే రపితకుమ్మణ్ణం వియ చ ధుసరాసిమ్మి కోట్టితఖాణుకో వియ చ ఖల్లాటసీసే రపితకదమ్బపుప్పం వియ చ న కత్థచి సణ్ఠాతి, కదాచి బుద్ధసావకో హోతి, కదాచి ఆజీవకో, కదాచి నిగణ్ఠో, కదాచి తాపసో. ఏవరూపో పుగ్గలో అనవట్టితచిత్తో నామ. తస్స అనవట్టితచిత్తస్స. సద్ధమ్మం అవిజానతోతి సత్తతింసబోధిపక్ఖియధమ్మభేదం ఇమం సద్ధమ్మం అవిజానంతస్స పరిత్తసద్ధతాయ వా ఉప్లవసద్ధతాయ వా పరిప్లవపసాదస్స కామావచరూపావచరాదిభేదా పజ్ఞా న పరిపూరతి. కామావచరాయపి

అపరిపూరయమానాయ కుతోవ రూపావచరారూపావచరలోకుత్తరపజ్ఞా పరిపూరిస్సతీతి దీపీతి. అనవస్సుతచిత్తస్సాతి రాగేన అతిస్తచిత్తస్స. అనన్వాహతచేతనోతి “ఆహతచిత్తో ఖిలజాతో”తి (దీ. ని. 3.3౧౯; విభ. ౯౪౧; మ. ని. ౧.౧౮౫) ఆగతట్టానే దోసేన చిత్తస్స పహతభావో వుత్తో, ఇథ పన దోసేన అప్పటిహతచిత్తస్సాతి అత్తో. పుజ్ఞాపాపపహీనస్సాతి చతుత్థమగ్గేన పహీనపుజ్ఞస్స చేవ పహీనపాపస్స చ ఖీణాసవస్స. నత్థి జాగరతో భయన్తి ఖీణాసవస్స జాగరంతస్సేవ అభయభావో కథితో వియ. సో పన సద్ధాదీహి పజ్ఞాహి జాగరథమ్మేహి సమన్నాగతత్తా జాగరో నామ. తస్మా తస్స జాగరంతస్సాపి అజాగరంతస్సాపి కిలేసభయం నత్థి కిలేసానం అపచ్ఛావత్తనతో. న హి తం కిలేసా అనుబంధన్తి తేన తేన మగ్గేన పహీనానం కిలేసానం పున అనుపగమనతో. తేనేవాహ – “సోతాపత్తిమగ్గేన యే కిలేసా పహీనా, తే కిలేసే న పునేతి న పచ్ఛేతి న పచ్ఛాగచ్ఛతి, సకదాగామిఅనాగామిఅరహత్తమగ్గేన యే కిలేసా పహీనా, తే కిలేసే న పునేతి న పచ్ఛేతి న పచ్ఛాగచ్ఛతి”తి (చూళని. మేత్తగూమాణవపుచ్ఛానిద్దేస ౨౭).

దేసనా మహాజనస్స సాత్థికా సఫలా అహోసి.

అథేకదివసం భిక్షూ ధమ్మసభాయం కథం సముట్టాపేసుం “భారియా వతిమే, ఆవుసో, కిలేసా నామ, ఏవరూపస్స అరహత్తస్స ఉపనిస్సాయసమ్మన్నో కులపుత్తో కిలేసేహి ఆలోళితో సత్తవారే గిహీ హుత్వా సత్తవారే పబ్బజితో”తి. సత్తా తేసం తం కథాపవత్తిం సుత్వా తజ్ఞానానురూపేన గమనేన ధమ్మసభం గన్త్యా బుద్ధాసనే నిసిన్నో “కాయ నుత్థ, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్వా, “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే ఏవమేవ, భిక్షవే, కిలేసా నామ భారియా, సచే ఏతే రూపినో హుత్వా కత్థి పక్ఖిపితుం సక్కా భవేయ్యం, చక్కవాళం అతిసమ్మాధం, బ్రహ్మలోకో అతినీచకోతి ఓకాసో నేసం న భవేయ్య, మాదిసమ్మి నామేతే పజ్ఞాసమ్మన్నం పురిసాజానేయ్యం ఆలోళన్తి, అవసేసేసు కా కథా? “అహంజ్ఞో అడ్డనాళిమత్తం వరకచోరకం కుణ్ఠకుదాలజ్ఞా నిస్సాయ ఛ వారే పబ్బజిత్వా ఉప్పబ్బజితపుబ్బో”తి. “కదా, భన్తే, కదా సుగతా”తి? “సుణిస్సథ, భిక్షవే”తి. “ఆమ, భన్తే”తి. “తేన హి సుణాథా”తి అతీతం ఆహరి –

అతీతే బారాణసియం బ్రహ్మదత్తే రజ్జం కారేన్తే కుదాలపణ్ణితో నామ బాహిరకపబ్బజ్ఞం పబ్బజిత్వా అట్ట మాసే హిమవన్తే వసిత్వా వస్సారత్తసమయే భూమియా తిన్తాయ “గేహ మే అడ్డనాళిమత్తో వరకచోరకో చ కుణ్ఠకుదాలకో చ అత్థి, వరకచోరకబీజం మా నసీ”తి ఉప్పబ్బజిత్వా ఏకం రానం కుదాలేన కసిత్వా తం బీజం వపిత్వా వతిం కత్వా పక్కకాలే ఉద్ధరిత్వా నాళిమత్తబీజం రపేత్వా సేసం ఖాది. సో “కిం మే దాని గేహాన, పున అట్ట మాసే పబ్బజిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా నిక్ఖమిత్వా పబ్బజి. ఇమినావ నీహారేన నాళిమత్తం వరకచోరకజ్ఞా కుణ్ఠకుదాలజ్ఞా నిస్సాయ సత్తవారే గిహీ హుత్వా సత్తవారే పబ్బజిత్వా సత్తమే పన వారే చిన్తేసి – “అహం ఛ వారే ఇమం కుణ్ఠకుదాలం నిస్సాయ గిహీ హుత్వా పబ్బజితో, కత్థచిదేవ నం ఛడ్డేస్సామీ”తి. సో గజ్ఞాయ తీరం గన్త్యా, “పతితట్టానం పస్సన్తో ఓతరిత్వా గణ్ఠేయ్యం, యథాస్స పతితట్టానం న పస్సామి, తథా నం ఛడ్డేస్సామీ”తి చిన్తేత్వా నాళిమత్తం బీజం పిలోతికాయ బద్ధిత్వా పిలోతికం కుదాలఫలకే బద్ధిత్వా కుదాలం అగ్గదణ్డకే గహేత్వా గజ్ఞాయ తీరే రితో అక్ఖీని నిమీలేత్వా ఉపరిసీసే తిక్ఖత్తుం ఆవిజ్ఞిత్వా గజ్ఞాయం ఖిపిత్వా నివత్తిత్వా ఓలోకేన్తో పతితట్టానం అదిస్వా “జితం మే, జితం మే”తి తిక్ఖత్తుం సద్దమకాసి.

తస్మిం ఖణే బారాణసిరాజా పచ్చంతం పూపసమేత్వా ఆగన్త్యా నదీతీరే ఖన్ధావారం నివాసేత్వా వ్హానత్థాయ నదిం ఓతిణ్ణో తం సద్దం అసోసి. రాజునజ్ఞా నామ “జితం మే”తి సద్ధో అమనాపో హోతి, సో తస్స సన్చికం గన్త్యా, “అహం ఇదాని అమిత్తమద్దనం కత్వా ‘జితం మే’తి ఆగతో, త్వం పన ‘జితం మే, జితం మే’తి విరవసి, కిం నామేత”న్తి పుచ్చి. కుదాలపణ్ణితో

“త్వం బాహిరకచోరే జిని, తయా జితం పున అవజితమేవ హోతి, మయా పన అజ్ఞత్తికో లోభచోరే జితో, సో పున మం న జినిస్సతి, తస్సేవ జయో సాధూ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

“న తం జితం సాధు జితం, యం జితం అవజీయతి;

తం ఖో జితం సాధు జితం, యం జితం నావజీయతీ”తి. (జా. ౧.౧.౭౦);

తం ఖణంయేవ చ గణం ఓలోకేన్తో ఆపోకసిణం నిబ్బత్తేత్వా అధిగతవిసేసో ఆకాసే పల్లజ్జేన నిసీది. రాజా మహాపురిసస్స ధమ్మకథం సుత్వా వన్ధిత్యా పబ్బజ్జం యాచిత్యా సద్ధిం బలకాయేన పబ్బజి. యోజనమత్తా పరిసా అహోసి. అపరోపి సామంతరాజా తస్స పబ్బజితభావం సుత్వా, “తస్స రజ్జం గణ్ఠిస్సామీ”తి ఆగత్వా తథా సమిద్ధం నగరం సుజ్ఞం దిస్సా, “ఏవరూపం నగరం ఛడ్డేత్వా పబ్బజితో రాజా ఓరకే రానే న పబ్బజిస్సతి, మయాపి పబ్బజితుం వట్టతీ”తి చిన్తేత్వా తత్త గత్వా మహాపురిసం ఉపసంక్రమిత్వా పబ్బజ్జం యాచిత్యా సపరివారో పబ్బజి. ఏతేనేవ నీహరేన సత్త రాజానో పబ్బజింసు. సత్తయోజనికో అస్సమో అహోసి. సత్త రాజానో భోగే ఛడ్డేత్వా ఏత్తకం జనం గహేత్వా పబ్బజింసు. మహాపురిసో బ్రహ్మచరియవాసం వసిత్వా బ్రహ్మలోకూపగో అహోసి.

సత్తా ఇమం ధమ్మదేసనం ఆహరిత్వా, “అహం, భిక్షవే, తదా కుదాలపణ్ణితో అహోసిం, కిలేసా నామేతే ఏవం భారియా”తి ఆహ.

చిత్తహత్థత్తేరవత్తు పశ్చామం.

౬. పశ్చాసతభిక్షువత్తు

కుమ్భాపమన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా సావత్థియం విహరన్తో ఆరద్ధవిపస్సకే భిక్షూ ఆరబ్బ కథేసి.

సావత్థియం కిర పశ్చాసతా భిక్షూ సత్తు సన్తికే యావ అరహత్తా కమ్మట్టానం గహేత్వా, “సమణధమ్మం కరిస్సామా”తి యోజనసతమగ్గం గత్వా ఏకం మహావాసగామం అగమంసు. అథ తే మనుస్సా దిస్సా పశ్చాత్తాసనే నిసీదాపేత్వా పణితేహి యాగుభత్తాదీహి పరివిసిత్వా, “కహం, భన్తే, గచ్ఛథా”తి పుచ్చిత్వా, “యథాపాసుకట్టాన”న్తి వుత్తే, “భన్తే, ఇమం తేమాసం ఇధేవ వసథ, మయమ్మి తువ్హాకం సన్తికే సరణేసు పతిట్టాయ పశ్చా సీలాని రక్ఖిస్సామా”తి యాచిత్యా తేసం అధివాసనం విదిత్వా, “అవిదురే రానే మహాన్తో వనసణ్ణో అత్తి, ఏత్త వసథ, భన్తే”తి వత్వా ఉయ్యోజేసుం. భిక్షూ తం వనసణ్ణం పవిసింసు. తస్మిం వనసణ్ణే అధివత్తా దేవతా “సీలవన్తో, అయ్యా, ఇమం వనసణ్ణం అనుప్పత్తా, అయుత్తం ఖో పన అస్మాకం అయ్యేసు ఇథ వసన్తేసు పుత్తదారే గహేత్వా రుక్ఖే అభిరుయ్హు వసితు”న్తి రుక్ఖతో ఓతరిత్వా భూమియం నిసీదిత్వా చిన్తయింసు, “అయ్యా, ఇమస్మిం రానే అజ్జేకరత్తిం వసిత్వా అద్ధా స్వే గమిస్సన్తీ”తి. భిక్షూపి పునదివసే అన్తోగామే పిణ్ణాయ చరిత్వా పున తమేవ వనసణ్ణం ఆగమింసు. దేవతా “భిక్షుసజ్ఞో స్వాతనాయ కేనచి నిమన్తితో భవిస్సతి, తస్మా పునాగచ్ఛతి , అజ్జ గమనం న భవిస్సతి, స్వే గమిస్సతి మజ్జో”తి ఇమినా ఉపాయేన అడ్డమాసమత్తం భూమియమేవ అచ్చింసు.

తతో చిన్తయింసు - “భద్రన్తా ఇమం తేమాసం ఇధేవ మజ్జో వసిస్సన్తి, ఇధేవ ఖో పన ఇమేసు వసన్తేసు అవ్హాకం రుక్ఖే అభిరుహిత్వా నిసీదితుమ్మి న యుత్తం, తేమాసం పుత్తదారే గహేత్వా భూమియం నిసీదనట్టానానిపి దుక్ఖాని, కింశ్చ కత్వా

ఇమే భిక్షా పలాపేతుం వట్టతీ"తి. తా తేసు తేసు రత్తిట్టానదివాట్టానేసు చేవ చక్కమనకోటిసు చ చిన్నసీసాని కబన్దాని దస్సేతుం అమనుస్ససద్దశ్చ భావేతుం ఆరభింసు. భిక్షానం ఖిపితకాసాదయో రోగా పవత్తింసు. తే అజ్ఞామజ్ఞాం "తుయ్ఘం, ఆవుసో, కిం రుజ్జతీ"తి పుచ్చన్తా, "మయ్ఘం ఖిపితరోగో, మయ్ఘం కాసో"తి వత్తా, "ఆవుసో, అహం అజ్ఞ చక్కమనకోటియం చిన్నసీసం అద్దసం, అహం రత్తిట్టానే కబన్దం అద్దసం , అహం దివాట్టానే అమనుస్ససద్దం అస్సోసీం, పరివజ్జేతబ్బయుత్తకమిదం రానం, అష్టాకం ఇథ అపాసుకం అహోసి, సత్థు సన్తికం గమిస్సామా"తి నిక్ఖమిత్వా అనుపుట్టిన సత్థు సన్తికం గన్త్యా వన్దిత్వా ఏకమన్తం నిసీదింసు.

అథ నే సత్థా ఆహ - "కిం, భిక్షవే, తస్మిం రానే వసితుం న సక్ఖిస్సథా"తి? "ఆమ, భన్తే, అష్టాకం తస్మిం రానే వసన్తానం ఏవరూపాని భేరవారమ్మణాని ఉపట్టహన్తి, ఏవరూపం అపాసుకం హోతి, తేన మయం 'వజ్జేతబ్బయుత్తకమిదం రానన్తి తం ఛడ్డేత్వా తుష్టాకం సన్తికం ఆగతా"తి. "భిక్షవే, తత్థేవ తుష్టాకం గన్తుం వట్టతీ"తి. "న సక్కా, భన్తే"తి. "భిక్షవే, తుమ్హే ఆవుధం అగ్గహేత్వా గతా, ఇదాని ఆవుధం గహేత్వా గచ్ఛథా"తి. "కతరావుధం, భన్తే"తి? సత్థా "అహం ఆవుధం వో దస్సామి, మయా దిన్నం ఆవుధం గహేత్వా గచ్ఛథా"తి వత్తా -

"కరణీయమత్థకుసలేన, యన్త సన్తం పదం అభిసమేచ్చ;

సక్కో ఉజ్జ చ సుహుజ్జ చ, సువచో చస్స ముదు అనతిమానీ"తి. (ఖు. పా. ౯.౧; సు. ని. ౧౪౩) -

సకలం మేత్తసుత్తం కథేత్వా, "భిక్షవే, ఇమం తుమ్హే బహి విహరస్స వనసణ్ణతో పట్టాయ సజ్ఞాయన్తా అన్తోవిహరం పవిసేయ్యాథా"తి ఉయ్యోజేసి. తే సత్థారం వన్దిత్వా నిక్ఖమిత్వా అనుపుట్టిన తం రానం పత్వా బహివిహరే గణసజ్ఞాయం కత్వా సజ్ఞాయమానా వనసణ్ణం పవిసింసు. సకలవనసణ్ణే దేవతా మేత్తచిత్తం పటిలభిత్వా తేసం పచ్చుగ్గమనం కత్వా పత్తచీవరపటిగ్గహణం ఆపుచ్చింసు, హత్థపాదసమ్భాహనం ఆపుచ్చింసు, తేసం తత్థ తత్థ ఆరక్ఖం సంవిదహింసు, పక్కధూపనతేలం వియ సన్నిసిన్నా అహేసుం. కత్థచి అమనుస్ససద్ధో నామ నాహోసి. తేసం భిక్షానం చిత్తం ఏకగ్గం అహోసి. తే రత్తిట్టానదివాట్టానేసు నిసిన్నా విపస్సనాయ చిత్తం ఓతారేత్వా అత్తని ఖయవయం పట్టపేత్వా, "అయం అత్తభావో నామ భిజ్జనకట్టేన అథావరట్టేన కులాలభాజనసదిసో"తి విపస్సనం వడ్డయింసు. సమ్మాసమ్మద్ధో గన్ధకుటియా నిసిన్నోవ తేసం విపస్సనాయ ఆరద్ధభావం ఇత్వా తే భిక్షా ఆమన్తేత్వా, "ఏవమేవ, భిక్షవే, అయం అత్తభావో నామ భిజ్జనకట్టేన అథావరట్టేన కులాలభాజనసదిసో ఏవా"తి వత్తా ఓభాసం ఫరిత్వా యోజనసతే రితోపి అభిముఖే నిసిన్నో వియ ఛబ్బణ్ణరంసియో విస్సజ్జేత్వా దిస్సమానేన రూపేన ఇమం గాథమాహ -

౪౦. "కుమ్భాపమం కాయమింమ విదిత్వా, నగరూపమం చిత్తమిదం రపేత్వా;

యోధేధ మారం పజ్ఞావుధేన, జితశ్చ రక్ఖే అనివేసనో సియా"తి.

తత్థ కుమ్భాపమన్తి అబలదుబ్బలట్టేన అనద్ధనియతావకాలికట్టేన ఇమం కేసాదిసమూహసజ్ఞాతం కాయం కుమ్భాపమం కులాలభాజనసదిసం విదిత్వా. నగరూపమం చిత్తమిదం రపేత్వాతి నగరం నామ బహిద్ధా ధిరం హోతి, గమ్మీరపరిఖం పాకారపరిక్లితం ద్వారట్టాలకయుత్తం, అన్తోసువిభత్తవీధితతుక్కుసిజ్ఞాటకసమ్పన్నం అన్తరాపణం, తం "విలుమ్మిస్సామా"తి బహిద్ధా చోరా ఆగన్త్యా పవిసితుం అసక్కిన్తా పబ్బతం ఆసజ్జ పటిహతా వియ గచ్ఛన్తి, ఏవమేవ పణ్ణితో కులపుత్తో అత్తనో విపస్సనాచిత్తం ధిరం నగరసదిసం కత్వా రపేత్వా నగరే రితో ఏకతోధారాదినానప్పకారావుధేన చోరగణం

వియ విపస్యనామయేన చ అరియమగ్గమయేన చ పజ్ఞావృధేన తంతంమగ్గవజ్ఞం కిలేసమారం పటిబాహంతో తం తం
కిలేసమారం యోధేధ, పహరేయ్యాధాతి అత్తో. జితశ్చ రక్ఖేతి జితశ్చ ఉప్పాదితం తరుణవిపస్సనం
ఆవాససప్పాయఉతుసప్పాయభోజనసప్పాయపుగ్గలసప్పాయధమ్మస్సవనసప్పాయాదీని ఆసేవంతో అన్తరన్తరా సమాపత్తిం
సమాపజ్ఞత్వా తతో వుట్టాయ సుద్ధచిత్తేన సజ్ఞారే సమ్మసంతో రక్ఖేయ్య.

అనివేసనో సియాతి అనాలయో భవేయ్య. యథా నామ యోధో సజ్ఞామసీసే బలకోట్టకం కత్వా అమితైహి సద్ధిం
యుజ్ఞంతో ఛాతో వా పిపాసితో వా హుత్వా సన్నాహే వా సిధిలే ఆవుధే వా పతితే బలకోట్టకం పవిసిత్వా విస్సమిత్వా
భుజ్ఞేత్వా పివిత్వా సన్నహిత్వా ఆవుధం గహేత్వా పున నిక్ఖమిత్వా యుజ్ఞంతో పరసేనం మద్దతి, అజితం జినాతి, జితం
రక్ఖతి. సో హి సచే బలకోట్టకే రితో ఏవం విస్సమంతో తం అస్సాదేంతో అచ్ఛేయ్య, రజ్జం పరహత్థగతం కరేయ్య, ఏవమేవ, భిక్షు,
పటిలద్ధం తరుణవిపస్సనం పునప్పునం సమాపత్తిం సమాపజ్ఞత్వా తతో వుట్టాయ సుద్ధచిత్తేన సజ్ఞారే సమ్మసంతో రక్ఖతుం
సక్కోతి, ఉత్తరిమగ్గఫలపటిలాభేన కిలేసమారం జినాతి. సచే పన సో సమాపత్తిమేవ అస్సాదేతి, సుద్ధచిత్తేన పునప్పునం
సజ్ఞారే న సమ్మసతి, మగ్గఫలపటివేధం కాతుం న సక్కోతి. తస్మా రక్ఖితబ్బయుత్తకం రక్ఖంతో అనివేసనో సియా, సమాపత్తిం
నివేసనం కత్వా తత్త న నివేసేయ్య, ఆలయం న కరేయ్యాతి అత్తో. “అద్ధా తుమ్హేపి ఏవం కరోధా”తి ఏవం సత్థా తేసం
భిక్షూనం ధమ్మం దేసేసి.

దేసనావసానే పజ్ఞాసతా భిక్షూ నిసిన్నట్టానే నిసిన్నాయేవ సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పత్వా తథాగతస్స
సువణ్ణవణ్ణం సరీరం వణ్ణయన్తా ధోమేన్తా వన్దన్తావ ఆగచ్ఛింసూతి.

పజ్ఞాసతభిక్షువత్తు ఛట్టం.

2. పూతిగత్తతిస్సత్థేరవత్తు

అచిరం వతయం కాయోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా సావత్థియం విహరంతో పూతిగత్తతిస్సత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి.
ఏకో కిర సావత్థివాసి కులపుత్తో సత్థు సంతికే ధమ్మం సుత్వా సాసనే ఉరం దత్వా పబ్బజితో, సో లద్ధూపసమ్మదో
తిస్సత్థేరో నామ అహోసి. గచ్ఛంతే గచ్ఛంతే కాలే తస్స సరీరే రోగో ఉదపాది. సాసపమత్తియో పిళకా ఉట్టహింసు. తా
అనుపుబ్బేన ముగ్గమత్తా కలాయమత్తా కోలట్టిమత్తా ఆమలకమత్తా బేళువసలాటుమత్తా బేళువమత్తా హుత్వా పభిజ్జింసు,
సకలసరీరం ఛిద్ధావచ్ఛిద్ధం అహోసి. పూతిగత్తతిస్సత్థేరోత్వేవస్స నామం ఉదపాది. అథస్స అపరభాగే అట్ఠీని భిజ్జింసు. సో
అప్పటిజగ్గియో అహోసి. నివాసనపారుపనం పుబ్బలోహితమక్ఖితం జాలపూవసదిసం అహోసి. సద్ధివిహారికాదయో
పటిజగ్గితుం అసక్కోన్తా ఛడ్డయింసు. సో అనాథో హుత్వా నిపజ్జి.

బుద్ధానశ్చ నామ ద్వే వారే లోకవోలోకనం అవిజహితం హోతి. పచ్ఛాసకాలే లోకం వోలోకేన్తా చక్కవాళముఖవట్టితో
పట్టాయ గన్ధకుటిఅభిముఖం శాణం కత్వా ఓలోకేన్తి, సాయం ఓలోకేన్తా గన్ధకుటితో పట్టాయ బాహిరాభిముఖం శాణం కత్వా
ఓలోకేన్తి. తస్మిం పన సమయే భగవతో శాణజాలస్స అంతో పూతిగత్తతిస్సత్థేరో పజ్ఞాయ. సత్థా తస్స భిక్షునో అరహత్తస్స
ఉపనిస్సయం దిస్సా, “అయం సద్ధివిహారికాదీహి ఛడ్డితో, ఇదానిస్స మం రపేత్వా అజ్ఞం పటిసరణం నత్థీ”తి గన్ధకుటితో
నిక్ఖమిత్వా విహరచారికం చరమానో వియ అగ్గిసాలం గన్త్యా ఉక్ఖలిం ధోవిత్వా ఉదకం దత్వా ఉద్ధనం ఆరోపేత్వా ఉదకస్స

తత్తభావం ఆగమయమానో అగ్నిసాలాయమేవ అట్టాసి. తత్తభావం జానిత్వా గన్త్యా తస్య భిక్షునో నిపన్నమశ్చకోటియం గణ్ఠి, తదా భిక్షూ “అపేధ, భన్తే, మయం గణ్ఠిస్సామా”తి మశ్చకం గహేత్వా అగ్నిసాలం ఆనయింసు. సత్థా అమ్మణం ఆహరాపేత్వా ఉణ్ఠోదకం ఆసిశ్చేత్వా తేహి భిక్షూహి తస్య పారుపనం గాహపేత్వా ఉణ్ఠోదకే మద్దాపేత్వా మద్దాతపే విస్సజ్జాపేసి. అథస్య సన్నికే రత్వా సరీరం ఉణ్ఠోదకేన తేమేత్వా ఘంసిత్వా వ్హాపేసి, తస్య నహనపరియోసానే పారుపనం సుక్ఖి. అథ నం తం నివాసాపేత్వా నివత్థకాసావం ఉదకే మద్దాపేత్వా ఆతపే విస్సజ్జాపేసి. అథస్య గత్తే ఉదకే చిన్నమత్తే తమ్పి సుక్ఖి. సో ఏకం కాసావం నివాసేత్వా ఏకం పారుపిత్వా సల్లహుకసరీరో ఏకగ్గచిత్తో మశ్చకే నిపజ్జి. సత్థా తస్య ఉస్సీసకే రత్వా, “భిక్షు అయం తవ కాయో అపేతవిజ్ఞాణో నిరుపకారో హుత్వా కలిజ్గరం వియ పథవియం సేస్సతీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౪౧. “అచిరం వతయం కాయో, పథవిం అధిసేస్సతి;

ఛుద్ధో అపేతవిజ్ఞాణో, నిరత్థంవ కలిజ్గర”న్తి.

తత్త అచిరం వతాతి భిక్షు న చిరస్సేవ అయం కాయో పథవిం అధిసేస్సతి, ఇమిస్సా పకతిసయనేన సయితాయ పథవియా ఉపరి సయిస్సతి . ఛుద్ధోతి అపవిద్ధో, అపగతవిజ్ఞాణతాయ తుచ్ఛో హుత్వా సేస్సతీతి దస్సేతి. యథా కిం? నిరత్థంవ కలిజ్గరం నిరుపకారం నిరత్థకం కట్టఖణ్డం వియ. దబ్బసమ్మారత్థికా హి మనుస్సా అరజ్ఞం పవిసిత్వా ఉజుకం ఉజుకసణ్ఠానేన వజ్జం వజ్జసణ్ఠానేన చిన్దిత్వా దబ్బసమ్మారం గణ్ఠిన్తి, అవసేసం పన సుసిరశ్చ పూతికశ్చ అసారకశ్చ గణ్ఠిజాతశ్చ చిన్దిత్వా తత్తేవ ఛడ్డేన్తి. అశ్శో దబ్బసమ్మారత్థికా ఆగన్త్యా తం గహేతారో నామ నత్తి, ఓలోకేత్వా అత్తనో ఉపకారకమేవ గణ్ఠిన్తి, ఇతరం పథవీగతమేవ హోతి. తం పన తేన తేన ఉపాయేన మశ్చపటిపాదకం వా పాదకధలికం వా ఫలకపీఠం వా కాతుం సక్కాపి భవేయ్య. ఇమస్మిం పన అత్తభావే ద్వత్తింసాయ కోట్టాసేసు ఏకకోట్టాసోపి మశ్చపటిపాదకాదివసేన అశ్శోన వా ఉపకారముఖేన గయ్ఘూపగో నామ నత్తి, కేవలం నిరత్థంవ కలిజ్గరం అయం కాయో అపగతవిజ్ఞాణో కతిపాహేనేవ పథవియం సేస్సతీతి.

దేసనావసానే పూతిగత్తతిస్సత్థేరో సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పాపుణి, అశ్శోపి బహూ సోతాపన్నాదయో అహేసుం. థేరోపి అరహత్తం పత్వావ పరినిబ్బాయి. సత్థా తస్య సరీరకిచ్చం కారాపేత్వా ధాతుయో గహేత్వా చేతియం కారాపేసి. భిక్షూ సత్థారం పుచ్చింసు - “భన్తే, పూతిగత్తతిస్సత్థేరో కుహిం నిబ్బత్తో”తి. “పరినిబ్బుతో, భిక్షవే”తి. “భన్తే, ఏవరూపస్య పన అరహత్తూపనిస్సయసమ్మన్నస్య భిక్షునో కిం కారణా గత్తం పుతికం జాతం, కిం కారణా అట్ఠీని భిన్నాని, కిమస్య కారణం అరహత్తస్య ఉపనిస్సయభావం పత్త”న్తి? “భిక్షవే, సబ్బమేతం ఏతస్య అత్తనా కతకమ్మేనేవ నిబ్బత్త”న్తి. “కిం పన తేన, భన్తే, కత”న్తి? “తేన హి, భిక్షవే, సుణాథా”తి అతీతం ఆహరి -

అయం కస్సపసమ్మసమ్మద్ధకాలే సాకుణికో హుత్వా బహూ సకుణే వధిత్వా ఇస్సరజనం ఉపట్టహి. తేసం దిన్నావసేసే విక్కిణాతి, “విక్కితావసేసా మారేత్వా రపేతా పూతికా భవిస్సన్తి”తి యథా ఉప్పతితుం న సక్కోన్తి, తథా తేసం జుట్టటిని చ పక్ఖటిని చ భిన్దిత్వా రాసిం కత్వా రపేతి, తే పునదివసే విక్కిణాతి. అతిబహూనం పన లద్ధకాలే అత్తనోపి అత్తాయ పచాపేతి. తస్సేకదివసం రసభోజనే పక్కే ఏకో వీణాసవో పిణ్ణాయ చరన్తో గేహద్వారే అట్టాసి. సో థేరం దిస్వా చిత్తం పసాదేత్వా, “మయా బహూ పాణా మారేత్వా ఖాదితా, అయ్యో చ మే గేహద్వారే రితో, అన్తోగేహి చ రసభోజనం సంవిజ్జతి, పిణ్ణపాతమస్య దస్సామీ”తి తస్య పత్తం ఆదాయ పూరేత్వా రసపిణ్ణపాతం దత్వా థేరం పశ్చపతిట్ఠితేన వన్దిత్వా, “భన్తే, తుమ్హేహి దిట్టధమ్మస్య మత్తకం పాపుణేయ్య”న్తి ఆహ. థేరో “ఏవం హోతూ”తి అనుమోదనం అకాసి. “భిక్షవే, తదా

కతకమ్మవసేనేతం తిస్సస్స నిప్పన్నం, సకుణానం అట్టిభేదననిస్సన్దేన తిస్సస్స గత్తజ్ఞా పూతికం జాతం, అట్టిని చ భిన్నాని, ఖీణాసవస్స రసపిణ్డపాతదాననిస్సన్దేన అరహత్తం పత్తో”తి.

పూతిగత్తతిస్సత్థేరవత్తు సత్తమం.

౮. నన్దగోపాలకవత్తు

దిసో దిసన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా కోసలజనపదే నన్దగోపాలకం ఆరబ్బ కథేసి.

సావత్థియం కిర అనాథపిణ్డకస్స గహపతిసో నన్దో నామ గోపాలకో గోయూథం రక్ఖతి అడ్డో మహద్దసో మహాభోగో. సో కిర యథా కేణియో జటిలో పబ్బజ్ఞావేసిన, ఏవం గోపాలకత్తేన రాజబలిం పరిహరన్తో అత్తనో కుటుమ్మం రక్ఖతి. సో కాలేన కాలం పశ్చా గోరసే ఆదాయ అనాథపిణ్డకస్స సన్తికం ఆగన్త్వా సత్థారం పస్సతి, ధమ్మం సుణాతి, అత్తనో వసనట్టానం ఆగమనత్థాయ సత్థారం యాచతి. సత్థా తస్స ఇణపరిపాకం ఆగమయమానో ఆగన్త్వా పరిపక్కభావం ఇత్వా ఏకదివసం మహాభిక్షుసజ్ఞపరిపుతో చారికం చరన్తో మగ్గా ఓక్కమ్మ తస్స వసనట్టానాసన్నే అజ్ఞాతరస్మిం రుక్ఖములే నిసీది. నన్దో సత్తు సన్తికం అగన్త్వా వన్దిత్వా పటిసన్ధారం కత్వా సత్థారం నిమన్తేత్వా సత్థాహం బుద్ధప్పముఖస్స భిక్షుసజ్ఞస్స పణీతం పశ్చాగోరసదానం అదాసి. సత్తమే దివసే సత్థా అనుమోదనం కత్వా దానకథాదిభేదం అనుపుబ్బిం కథం కథేసి. కథాపరియోసాసే నన్దగోపాలకో సోతాపత్తిఫలే పతిట్టాయ సత్తు పత్తం గహేత్వా సత్థారం అనుగచ్ఛన్తో దూరం గన్త్వా, “తిట్ట, ఉపాసకా”తి నివత్తియమానో వన్దిత్వా నివత్తి. అథ నం ఏకో లుద్ధకో విజ్ఞిత్వా మారేసి. పచ్చతో ఆగచ్ఛన్తా భిక్షూ నం దిస్సా గన్త్వా సత్థారం ఆహంసు - “నన్దో, భన్తే, గోపాలకో తుష్ఠాకం ఇధాగతత్తా మహాదానం దత్వా అనుగన్త్వా నివత్తేన్తో మారితో, సచే తుష్ఠే నాగచ్ఛిస్సథ, నాస్స మరణం అభవిస్సా”తి. సత్థా, “భిక్షవే, మయి ఆగతేపి అనాగతేపి తస్స చతస్సో దిసా చతస్సో అనుదిసా చ గచ్ఛన్తస్సాపి మరణతో ముచ్చనూపాయో నామ నత్తి. యజ్ఞో నేవ చోరా, న వేరినో కరోన్తి, తం ఇమేసం సత్తానం అన్తోపదుట్టం మిచ్ఛాపణిహితం చిత్తమేవ కరోతీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౪౨. “దిసో దిసం యం తం కయిరా, వేరీ వా పన వేరినం;

మిచ్ఛాపణిహితం చిత్తం, పాపియో నం తతో కరో”తి.

తత్త దిసో దిసన్తి చోరో చోరం. “దిస్సా”తి పాఠసేసో. యం తం కయిరాతి యం తం తస్స అనయబ్యసనం కరేయ్య. దుతియపదేపి ఏసేవ నయో. ఇదం పుత్తం హోతి - ఏకో ఏకస్స మిత్తదుబ్బీ చోరో పుత్తదారఖేత్తవత్తు గోమహింసాదీసు అపరజ్ఞన్తో యస్స అపరజ్ఞతి, తమ్మి తథేవ అత్తని అపరజ్ఞన్తం చోరం దిస్సా, వేరీ వా పన కేనచిదేవ కారణేన బద్ధవేరం వేరిం దిస్సా అత్తనో కక్ఖళతాయ దారుణతాయ యం తం తస్స అనయబ్యసనం కరేయ్య, పుత్తదారం వా పీళేయ్య, ఖేత్తాదీని వా నాసేయ్య, జీవితా వా పన నం వోరోపేయ్య, దససు అకుసలకమ్మపథేసు మిచ్ఛారపితత్తా మిచ్ఛాపణిహితం చిత్తం పాపియో నం తతో కరో తం పురిసం తతో పాపతరం కరేయ్య. పుత్తప్పకారేహి, దిసో దిసస్స వా వేరీ వేరినో వా ఇమస్మింయేవ అత్తభావే దుక్ఖం వా ఉప్పాదేయ్య, జీవితక్ఖయం వా కరేయ్య. ఇదం పన అకుసలకమ్మపథేసు మిచ్ఛారపితం చిత్తం దిట్టేవ ధమ్మే అనయబ్యసనం పాపేతి, అత్తభావసతసహస్సేసుపి చత్తూసు అపాయేసు ఖిపిత్వా సీసం ఉక్ఖిపితుం న దేతీతి.

దేసనాపరియోసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పత్తా. మహాజనస్స సాత్తికా దేసనా జాతా. ఉపాసకేన పన భవంతరే కతకమ్మం భిక్షూహి న పుచ్చితం, తస్మా సత్తారా న కథిత్తి.

నన్దగోపాలకవత్తు అట్టమం.

౯. సోరేయ్యత్తేరవత్తు

న తం మాతా పితా కయిరాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా సావత్థియం జేతవనే విహరంతో సోరేయ్యత్తేరం ఆరబ్బ కథేసి.

వత్తు సోరేయ్యనగరే సముట్టితం, సావత్థియం నిట్టాపేసి. సమ్మాసమ్మద్ధే సావత్థియం విహరంతే సోరేయ్యనగరే సోరేయ్యసేట్టిపుత్తో ఏకేన సహాయకేన సద్ధిం సుఖయానకే నిసీదిత్వా మహాంతేన పరివారేన వ్హానత్తాయ నగరా నిక్ష్వమి. తస్మిం ఖణే మహాకచ్చాయనత్తేరో సోరేయ్యనగరం పిణ్ణాయ పవిసితుకామో హుత్వా బహినగరే సజ్ఞాటిం పారుపతి. థేరస్స చ సువణ్ణవణ్ణం సరీరం. సోరేయ్యసేట్టిపుత్తో తం దిస్వా చింతేసి - “అహో వత అయం వా థేరో మమ భరియా భవేయ్య, మమ వా భరియాయ సరీరవణ్ణో ఏతస్స సరీరవణ్ణో వియ భవేయ్య”తి. తస్స చింతితమత్తేయేవ పురిసలిక్ఖం అన్తరథాయ, ఇత్తిలిక్ఖం పాతురహోసి. సో లజ్జమానో యానకా ఓరుయ్యు పలాయి. పరిజనో తం అసజ్జానంతో “కిమేత”న్తి ఆహ. సాపి తక్కసిలమగ్గం పటిపజ్జి. సహాయకోపిస్సా ఇతో చిత్తో చ విచరిత్వాపి నాద్దస. సబ్బే వ్హాయిత్వా గేహం అగమింసు. “కహం సేట్టిపుత్తో”తి చ వుత్తే, “వ్హత్వా ఆగతో భవిస్సతీతి మజ్జేమ్మా”తి వదింసు. అథస్స మాతాపితరో తత్త తత్త పరియేసిత్వా అపస్సంతా రోదిత్వా పరిదేవిత్వా, “మతో భవిస్సతీ”తి మతకభత్తం అదంసు. సా ఏకం తక్కసిలగామిం సత్తవాహం దిస్వా యానకస్స పచ్చతో పచ్చతో అనుబద్ధి.

అథ నం మనుస్సా దిస్వా, “అమ్మాకం యానకస్స పచ్చతో పచ్చతో అనుగచ్ఛతి, మయం ‘కస్సేసా దారికా’తి తం న జానామా”తి వదింసు. సాపి “తుమ్హే అత్తనో యానకం పాజేథ, అహం పదసా గమిస్సామీ”తి గచ్ఛంతీ అజ్ఞలిముద్దికం దత్వా ఏకస్మిం యానకే ఓకాసం కారేసి. మనుస్సా చింతయింసు - “తక్కసిలనగరే అమ్మాకం సేట్టిపుత్తస్స భరియా నత్తి, తస్స ఆచిక్ఖిస్సామ, మహాపణ్ణాకారో నో భవిస్సతీ”తి. తే గేహం గత్వా, “సామి, అమ్మేహి తుమ్మాకం ఏకం ఇత్తిరతనం ఆనీత”న్తి ఆహంసు. సో తం సుత్వా తం పక్కోసాపేత్వా అత్తనో వయానురూపం అభిరూపం పాసాదికం దిస్వా ఉప్పన్నసినేహో గేహి అకాసి. పురిసా హి ఇత్తియో, ఇత్తియో వా పురిసా అభూతపుబ్బా నామ నత్తి. పురిసా హి పరస్స దారేసు అతిచరిత్వా కాలం కత్వా బహూని వస్ససతసహస్సాని నిరయే పచ్చిత్వా మనుస్సజాతిం ఆగచ్ఛంతా అత్తభావసతే ఇత్తిభావం ఆపజ్జన్తి.

ఆనన్దత్తేరోపి కప్పసతసహస్సం పూరితపారమీ అరియసావకో సంసారే సంసరంతో ఏకస్మిం అత్తభావే కమ్మారకులే నిబ్బత్తో. పరదారకమ్మం కత్వా నిరయే పచ్చిత్వా పక్కావసేసేన చుద్దససు అత్తభావేసు పురిసస్స పాదపరిచారికా ఇత్తి అహోసి, సత్తసు అత్తభావేసు బీజద్ధరణం పాపుణి. ఇత్తియో పన దానాదీని పుజ్జాని కత్వా ఇత్తిభావే ఛన్దం విరాజేత్వా, “ఇదం నో పుజ్జం పురిసత్తభావపటిలాభాయ సంవత్తతూ”తి చిత్తం అధిట్టహిత్వా కాలం కత్వా పురిసత్తభావం పటిలభన్తి, పతిదేవతా హుత్వా సామికే సమ్మాపటిపత్తివసేనాపి పురిసత్తభావం పటిలభన్తేవ.

అయం పన సేట్టిపుత్తో థేరే అయోనిసో చిత్తం ఉప్పాదేత్వా ఇమస్మింయేవ అత్తభావే ఇత్తిభావం పటిలభి. తక్కసిలాయం సేట్టిపుత్తేన సద్ధిం సంవాసమన్వాయ పన తస్మా కుచ్చియం గబ్బో పతిట్టాసి. సా దసమాసచ్చయేన పుత్తం

లభిత్వా తస్య పదసా గమనకాలే అపరమ్ని పుత్రం పటిలభి. ఏవమస్యా కుచ్చియం వుత్తా ద్వే, సోరేయ్యనగరే తం పటిచ్చ నిబ్బత్తా ద్వేతి చత్తారో పుత్తా అహీసుం. తస్మిం కాలే సోరేయ్యనగరతో తస్యా సహాయకో సేటిపుత్తో పశ్చాహి సకటసతేహి తక్కిసిలం గత్వా సుఖయానకే నిసినో నగరం పావిసి. అథ నం సా ఉపరిపాసాదతలే వాతపానం వివరిత్వా అన్తరవీధిం ఓలోకయమానా రితా దిస్వా సజ్జానిత్వా దాసిం పేసేత్వా పక్కిసాపేత్వా మహాతలే నిసీదాపేత్వా మహాన్తం సక్కారసమ్మానం అకాసి. అథ నం సో ఆహ - “భద్దే, త్వం ఇతో పుట్టే అష్టేహి న దిట్టపుట్టా, అథ చ పన నో మహాన్తం సక్కారం కరోసి, జానాసి త్వం అష్టే”తి. “ఆమ, సామి, జానామి, నను తుష్టే సోరేయ్యనగరవాసి”తి? “ఆమ, భద్దే”తి. సా మాతాపితూనశ్చ భరియాయ చ పుత్తానశ్చ అరోగభావం పుచ్చి. ఇతరో “ఆమ, భద్దే, అరోగా”తి వత్వా “జానాసి త్వం ఏతే”తి ఆహ. “ఆమ సామి, జానామి. తేనం ఏకో పుత్తో అత్తి, సో కహం, సామీ”తి? “భద్దే, మా ఏతం కథేహి, మయం తేన సద్ధిం ఏకదివసం సుఖయానకే నిసీదిత్వా న్ఠాయితుం నిక్ఖంతా నేవస్స గతిం జానామ, ఇతో చిత్తో చ విచరిత్వా తం అదిస్వా మాతాపితూనం ఆరోచయిమ్మా, తేపిస్స రోదిత్వా కన్దిత్వా పేతకిచ్చం కిరింసూ”తి. “అహం సో, సామీ”తి. “అపేహి, భద్దే, కిం కథేసి మయ్యం సహాయో దేవకుమారో వియ ఏకో పురిసో”తి? “హోతు, సామి, అహం సో”తి. “అథ ఇదం కిం నామా”తి? “తం దివసం తే అయ్యో మహాకచ్చాయనత్థేరో దిట్టో”తి? “ఆమ, దిట్టో”తి. అహం అయ్యం మహాకచ్చాయనత్థేరం ఓలోకేత్వా, “అహో వత అయం వా థేరో మమ భరియా భవేయ్య , ఏతస్స వా సరీరవణ్ణో వియ మమ భరియాయ సరీరవణ్ణో భవేయ్య”తి చిన్తేసిం. చిన్తిత్తణ్ణేయేవ మే పురిసలిక్ఖం అన్తరధాయి, ఇత్థిలిక్ఖం పాతుభవి. అథాహం లజ్జమానా కస్సచి కిశ్శి వత్తుం అసక్కుణిత్వా తతో పలాయిత్వా ఇథాగతా, సామీతి.

“అహో వత తే భారియం కమ్మం కతం, కస్మా మయ్యం నాచిక్ఖి, అపిచ పన తే థేరో ఖమాపితో”తి? “న ఖమాపితో, సామి. జానాసి పన త్వం కహం థేరో”తి? “ఇమమేవ నగరం ఉపనిస్సాయ విహరతీ”తి. “సచే పిణ్ణాయ చరన్తో ఇథాగచ్ఛేయ్య, అహం మమ అయ్యస్స భిక్ఖాహరం దదేయ్యం, సామీ”తి. “తేన హి సీఘం సక్కారం కరోహి, అమ్మాకం అయ్యం ఖమాపేస్సామా”తి సో థేరస్స వసనట్టానం గత్వా వన్దిత్వా ఏకమన్తం నిసినో, “భన్తే, స్వే మయ్యం భిక్ఖం గణ్ణధా”తి ఆహ. “నను త్వం, సేటిపుత్త, ఆగన్తుకోసి”తి. “భన్తే, మా అమ్మాకం ఆగన్తుకభావం పుచ్చధ, స్వే మే భిక్ఖం గణ్ణధా”తి. థేరో అధివాసేసి, గేహేపి థేరస్స మహాసక్కారో పటియత్తో. థేరో పునదివసే తం గేహద్వారం అగమాసి. అథ నం నిసీదాపేత్వా పణీతేనాహరేన పరివిసిత్వా సేటిపుత్తో తం ఇత్థిం గహేత్వా థేరస్స పాదమూలే నిపజ్ఞాపేత్వా, “భన్తే, మయ్యం సహాయికాయ ఖమధా”తి ఆహ. “కిమేత”న్తి? “అయం, భన్తే, పుట్టే మయ్యం పియసహాయకో హుత్వా తుష్టే ఓలోకేత్వా ఏవం నామ చిన్తేసి, అథస్స పురిసలిక్ఖం అన్తరధాయి, ఇత్థిలిక్ఖం పాతుభవి, ఖమధ, భన్తే”తి. “తేన హి ఉట్టహధ, ఖమామి వో అహ”న్తి. థేరేన “ఖమామీ”తి పుత్తమత్తేయేవ ఇత్థిలిక్ఖం అన్తరధాయి, పురిసలిక్ఖం పాతుభవి.

పురిసలిక్ఖే పాతుభూతమత్తేయేవ తం తక్కిసిలాయ సేటిపుత్తో ఆహ - “సమ్మ సహాయక, ఇమే ద్వే దారకా తవ కుచ్చియం పుత్తత్తా మం పటిచ్చ నిబ్బత్తత్తా ఉభిన్నమ్మినో పుత్తా ఏవ, ఇథేవ వసిస్సామ, మా ఉక్కణ్ణీ”తి. “సమ్మ, అహం ఏకేనత్తభావేన పరమం పురిసో హుత్వా ఇత్థిభావం పత్వా పున పురిసో జాతోతి విప్పకారప్పత్తో, పరమం మం పటిచ్చ ద్వే పుత్తా నిబ్బత్తా, ఇదాని మే కుచ్చితో ద్వే పుత్తా నిక్ఖంతా, స్వాహం ఏకేనత్తభావేన విప్పకారప్పత్తో, పున ‘గేహే వసిస్సతీతి సజ్జాం మా కరి, అహం మమ అయ్యస్స సన్తికే పబ్బజిస్సామి. ఇమే ద్వే దారకా తవ భారాతి, ఇమేసు మా పమజ్జీ”తి వత్వా పుత్తే సీసే పరిచుమ్మిత్వా పరిమజ్జిత్వా ఉరే నిపజ్ఞాపేత్వా పితు నియ్యాదేత్వా నిక్ఖమిత్వా థేరస్స సన్తికే పబ్బజ్జం యాచి. థేరోపి నం పబ్బాజేత్వా ఉపసమ్మాదేత్వా గణ్ణిత్వావ చారికం చరమానో అనుపుట్టేన సావత్థిం అగమాసి. తస్స

సోరేయ్యత్తేరోతి నామం అహోసి. జనపదవాసి నో తం పవత్తిం ఇత్వా సజ్జభిత్వా కోతూహలజాతా తం ఉపసజ్గమిత్వా పుచ్చింసు - “ఏవం కిర, భన్తే”తి? “ఆమ, ఆవుసో”తి. “భన్తే, ఏవరూపమ్మి కారణం నామ హోతి”? “తుమ్హాకం కుచ్చియం కిర ద్వే పుత్తా నిబ్బత్తా, తుమ్హే పటిచ్చ ద్వే జాతా, తేసం వో కతరేసు బలవసినేహో హోతి”తి? “కుచ్చియం వుత్తకేసు, ఆవుసో”తి. ఆగతాగతా నిబద్ధం తథేవ పుచ్చింసు.

థేరో “కుచ్చియం వుత్తకేసు ఏవ సినేహో బలవా”తి పునపునం కథేన్తో హరాయమానో ఏకోవ నిసీదతి, ఏకోవ తిట్టతి. సో ఏవం ఏకత్తూపగతో అత్తభావే ఖయవయం సముట్టాపేత్వా సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పాపుణి. అథ నం ఆగతాగతా పుచ్చన్తి - “భన్తే, ఏవం కిర నామ అహోసి”తి? “ఆమావుసో”తి. “కతరేసు సినేహో బలవా”తి? “మయ్యం కత్థచి సినేహో నామ నత్తి”తి. భిక్షూ “అయం అభూతం కథేసి, పురిమదివసేసు ‘కుచ్చియం వుత్తపుత్తేసు సినేహో బలవా’తి వత్వా ఇదాని ‘మయ్యం కత్థచి సినేహో నత్తి’తి వదతి, అజ్ఞం బ్యాకరోతి, భన్తే”తి ఆహంసు. సత్థా “న, భిక్షవే, మమ పుత్తో అజ్ఞం బ్యాకరోతి, మమ పుత్తస్స సమ్మాపణిహితేన చిత్తేన మగ్గస్స దిట్టకాలతో పట్టాయ న కత్థచి సినేహో జాతో, యం సమ్మత్తిం నేవ మాతా, న పితా కాతుం సక్కోతి, తం ఇమేసం సత్తానం అబ్బంతరే పవత్తం సమ్మాపణిహితం చిత్తమేవ దేతీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౪౩. “న తం మాతా పితా కయిరా, అజ్ఞో వాపి చ ఇతాకా;
సమ్మాపణిహితం చిత్తం, సేయ్యసో నం తతో కరే”తి.

తత్తన తన్తి తం కారణం నేవ మాతా కరేయ్య, న పితా, న అజ్ఞో ఇతాకా. సమ్మాపణిహితన్తి దససు కుసలకమ్మపథేసు సమ్మా రపితం. సేయ్యసో నం తతో కరేతి తతో కారణతో సేయ్యసో నం వరతరం ఉత్తరితరం కరేయ్య, కరోతితి అత్తో. మాతాపితరో హి పుత్తానం ధనం దదమానా ఏకస్మిన్యేవ అత్తభావే కమ్మం అకత్వా సుఖేన జీవికకప్పనం ధనం దాతుం సక్కోన్తి. విసాఖాయ మాతాపితరోపి తావ మహద్ధనా మహాభోగా, తస్సా ఏకస్మిన్యేవ అత్తభావే సుఖేన జీవికకప్పనం ధనం అదంసు. చతూసు పన దీపేసు చక్రవత్తిసిరిం దాతుం సమత్థా మాతాపితరోపి నామ పుత్తానం నత్తి, పగేవ దిబ్బసమ్మత్తిం వా పఠమజ్ఞానాదిసమ్మత్తిం వా, లోకుత్తరసమ్మత్తిదానే కథావ నత్తి, సమ్మాపణిహితం పన చిత్తం సబ్బమ్మేతం సమ్మత్తిం దాతుం సక్కోతి. తేన పుత్తం “సేయ్యసో నం తతో కరే”తి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పత్తా. దేసనా మహాజనస్స సాత్తికా జాతాతి.

సోరేయ్యత్తేరవత్తు నవమం.

చిత్తవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

తతియో వగ్గో.

౪. పుష్పవగ్గో

౧. పథవికథాపసుతపశ్చాసతభిక్షువత్తు

కో ఇమం పథవిం విచేస్సతీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా సావత్థియం విహరంతో పథవికథాపసుతే పశ్చాసతే భిక్షూ ఆరబ్బ కథేసి.

తే కిర భగవతా సద్ధిం జనపదచారికం చరిత్వా జేతవనం ఆగత్వా సాయన్తసమయే ఉపట్టానసాలాయం సన్నిసిన్నా అత్తనా గతగతట్టానేసు “అసుకగామతో అసుకగామగమనట్టానే సమం విసమం కద్దమబహులం సక్ఖరబహులం కాళమత్తికం తమ్బమత్తిక”న్తి పథవికథం కథేసుం. సత్థా ఆగత్వా, “కాయ నుత్త, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్వా, “భన్తే, అష్ఠేహి విచరితట్టానే పథవికథాయా”తి వుత్తే, “భిక్షవే, ఏసా బాహిరపథవీ నామ, తుష్ఠేహి అజ్ఞుత్తికపథవియం పరికమ్మం కాతుం వట్టతీ”తి వత్వా ఇమా ద్వే గాథా అభాసి -

౪౪. “కో ఇమం పథవిం విచేస్సతి,
యమలోకశ్చ ఇమం సదేవకం;
కో ధమ్మపదం సుదేసితం,
కుసలో పుష్పమివ పచేస్సతి.

౪౫. “సేఖో పథవిం విచేస్సతి,
యమలోకశ్చ ఇమం సదేవకం;
సేఖో ధమ్మపదం సుదేసితం,
కుసలో పుష్పమివ పచేస్సతీ”తి.

తత్థ కో ఇమన్తి కో ఇమం అత్తభావసజ్ఞాతం పథవిం. విచేస్సతీతి అత్తనో శాణేన విచినిస్సతి విజానిస్సతి, పటివిజ్ఞిస్సతి, సచ్చికరిస్సతీతి అత్తో. యమలోకశ్చాతి చతుర్బిధం అపాయలోకశ్చ. ఇమం సదేవకన్తి ఇమం మనుస్సలోకశ్చ దేవలోకేన సద్ధిం కో విచేస్సతి విచినిస్సతి విజానిస్సతి పటివిజ్ఞిస్సతి సచ్చికరిస్సతీతి పుచ్చి. కో ధమ్మపదం సుదేసితన్తి యథాసభావతో కథితత్తా సుదేసితం సత్తతింసబోధిపక్ఖియధమ్మసజ్ఞాతం ధమ్మపదం కుసలో మాలాకారో పుష్పం విచినన్తో వియ కో పచేస్సతి విచినిస్సతి విజానిస్సతి ఉపపరిక్ఖిస్సతి పటివిజ్ఞిస్సతి, సచ్చికరిస్సతీతి అత్తో. సేఖోతి అధిసీలసిక్ఖా, అధిచిత్తసిక్ఖా, అధిపజ్ఞాసిక్ఖాతి ఇమా తిస్సో సిక్ఖా సిక్ఖనతో సోతాపత్తిమగ్గట్టం ఆదిం కత్వా యావ అరహత్తమగ్గట్టా సత్తవిధో సేఖో ఇమం అత్తభావసజ్ఞాతం పథవిం అరహత్తమగ్గేన తతో ఛన్దరాగం అపకడ్డన్తో విచేస్సతి విచినిస్సతి విజానిస్సతి పటివిజ్ఞిస్సతి సచ్చికరిస్సతి. యమలోకశ్చాతి తం యథావుత్తపకారం యమలోకశ్చ ఇమం మనుస్సలోకశ్చ సహ దేవహి సదేవకం స్వేవ విచేస్సతి విచినిస్సతి విజానిస్సతి పటివిజ్ఞిస్సతి సచ్చికరిస్సతి. సేఖోతి స్వేవ సత్తవిధో సేఖో, యథా నామ కుసలో మాలాకారో పుష్పారామం పవిసిత్వా తరుణమకుళాని చ పాణకవిద్ధాని చ మిలాతాని చ గణ్ఠికజాతాని చ పుష్పాని వజ్జేత్వా సోభనాని సుజాతసుజాతానేవ పుష్పాని విచినాతి, ఏవమేవ ఇమం సుకథితం సునిద్దిట్టం

బోధిపక్తియధమ్మపదమ్మి పజ్ఞాయ పచేస్సతి విచినిస్సతి ఉపపరిక్ఖిస్సతి పటివిజ్ఞిస్సతి సచ్చికరిస్సతీతి సత్తా సయమేవ పజ్ఞాం విస్సజ్ఞేసి.

దేసనావసానే పజ్ఞాసతాపి భిక్షూ సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పాపుణింసు. సమ్మత్తపరిసాయపి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

పథవికథాపసుతపజ్ఞాసతభిక్షువత్తు పఠమం.

౨. మరీచికమ్మట్టానికత్తేరవత్తు

ఫేణాపమన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా సావత్థియం విహరంతో అజ్ఞాతరం మరీచికమ్మట్టానికం భిక్షుం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర భిక్షు సత్తు సన్తికే కమ్మట్టానం గహేత్వా, “సమణధమ్మం కరిస్సామీ”తి అరజ్ఞం పవిసిత్వా ఘటేత్వా వాయమిత్వా అరహత్తం పత్తుం అసక్కోంతో “విసేసేత్వా కమ్మట్టానం కథాపేస్సామీ”తి సత్తు సన్తికం ఆగచ్ఛంతో అన్తరామగ్గే మరీచిం దిస్వా, “యథా అయం గిష్ఠాసమయే ఉట్టితా మరీచి దూరే రితానం రూపగతా వియ పజ్ఞాయతి, సన్తికం ఆగచ్ఛంతానం నేవ పజ్ఞాయతి, అయం అత్తభావోపి ఉప్పాదవయట్టేన ఏవరూపో”తి మరీచికమ్మట్టానం భావేంతో ఆగత్వా మగ్గకిలంతో అచిరవతియం వ్హాయిత్వా ఏకస్మిం చణ్డసోతతీరే రుక్ఖభాయాయ నిసిన్నో ఉదకవేగాభిఘాతేన ఉట్టహిత్వా మహంతే మహంతే ఫేణపిణ్డే భిజ్జమానే దిస్వా, “అయం అత్తభావోపి ఉప్పజ్జిత్వా భిజ్జనట్టేన ఏవరూపోయేవా”తి ఆరమ్మణం అగ్గహేసి. సత్తా గన్ధకుటియం రితోవ తం థేరం దిస్వా, “ఏవమేవ, భిక్షు, ఏవరూపోవాయం అత్తభావో ఫేణపిణ్డో వియ మరీచి వియ ఉప్పజ్జనభిజ్జనసభావోయేవా”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౪౬. “ఫేణాపమం కాయమిమం విదిత్వా,
మరీచిధమ్మం అభిసమ్మధానో;
ఛేత్వాన మారస్స పపుప్పకాని,
అదస్సనం మచ్చురాజస్స గచ్ఛే”తి.

తత్త ఫేణాపమన్తి ఇమం కేసాదిసమూహసజ్ఞాతం కాయం అబలదుబ్బలట్టేన అనద్ధనియతావకాలికట్టేన ఫేణపిణ్డసరిక్ఖకోతి విదిత్వా. మరీచిధమ్మన్తి యథా మరీచి దూరే రితానం రూపగతా వియ గయ్ఘూపగా వియ హోతి, సన్తికే ఉపగచ్ఛంతానం రిత్తా తుచ్ఛా అగయ్ఘూపగా సమ్మజ్జతి, ఏవమేవ ఖణికఇత్తరపచ్చపట్టానట్టేన అయం కాయోపి మరీచిధమ్మోతి అభిసమ్మధానో బుజ్ఞంతో, జానంతోతి అత్తో. మారస్స పపుప్పకానీతి మారస్స పపుప్పకసజ్ఞాతాని తేభూమకాని వట్టాని అరియమగ్గేన చిన్దిత్వా ఖీణాసవో భిక్షు మచ్చురాజస్స అదస్సనం అవిసయం అమతమహానిబ్బానం గచ్ఛేయ్యాతి.

గాథాపరియోసానే థేరో సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పత్వా సత్తు సువణ్ణవణ్ణం సరీరం థోమేంతో వణ్ణేంతో వన్దంతోవ ఆగతోతి.

మరీచికమ్మట్టానికత్తేరవత్తు దుతియం.

3. విటటూభవత్తు

పుష్పానిహేవ పచినస్తన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా సావత్తియం విహరంతో సపరిసం మహోఘేన అఙ్ఘోత్థరిత్వా మారితం విటటూభం ఆరబ్ధ కథేసి.

తత్రాయం అనుపుబ్బికథా - సావత్తియఞ్ఞో మహాకోసలరఞ్ఞో పుత్తో పసేనదికుమారో నామ. వేసాలియం లిచ్చవిరఞ్ఞో పుత్తో లిచ్చవికుమారో మహాలి నామ, కుసినారాయం మల్లరాజపుత్తో బద్ధులో నామాతి ఇమే తయో దిసాపామోక్షస్సాచరియస్స సన్తికే సిప్పుగ్గహణత్తం తక్కుసిలం గన్త్యా బహినగరే సాలాయ సమాగతా అఞ్ఞమఞ్ఞస్స ఆగతకారణఞ్చ కులఞ్చ నామఞ్చ పుచ్చిత్వా సహాయకా హుత్వా ఏకతోవ ఆచరియం ఉపసంక్కుమిత్వా సిప్పం సిక్ఖంతా న చిరస్సేవ ఉగ్గహితసిప్పా ఆచరియం ఆపుచ్చిత్వా ఏకతోవ నిక్ఖమిత్వా సకసకట్టానాని అగమంసు. తేసు పసేనదికుమారో పితు సిప్పం దస్సేత్వా పసన్నేన పితరా రజ్జే అభిసీత్తో. మహాలికుమారో లిచ్చవీనం సిప్పం దస్సేన్తో మహన్నేన ఉస్సాహేన దస్సేసి, తస్స అక్ఖీని భిజ్జిత్వా అగమంసు. లిచ్చవిరాజానో “అహో వత అమ్మాకం ఆచరియో అక్ఖీవినాసం పత్తో, న నం పరిచ్చజిస్సామ, ఉపట్టహిస్సామ న”న్తి తస్స సతసహస్సుట్టానకం ఏకం ద్వారం అదంసు. సో తం నిస్సాయ పఞ్చసతే లిచ్చవిరాజపుత్తే సిప్పం సిక్ఖాపేన్తో వసి. బద్ధులకుమారో సట్ఠిం సట్ఠిం వేళూ గహేత్వా మజ్జే అయసలాకం పక్ఖేపిత్వా సట్ఠికలాపే ఉస్సాపేత్వా రపితే మల్లరాజకులేహి “ఇమే కప్పేత్తూ”తి వుత్తో అసీతిహత్థం ఆకాసం ఉల్లభ్జిత్వా అసినా కప్పేన్తో అగమాసి. సో ఓసానకలాపే అయసలాకాయ “కిరీ”తి సద్ధం సుత్వా, “కిం ఏత”న్తి పుచ్చిత్వా సబ్బకలాపేసు అయసలాకానం రపితభావం ఇత్వా అసిం ఛడ్డేత్వా రోదమానో “మయ్ఠం ఏత్తకేసు ఇతిసుహజ్జేసు ఏకోపి ససినేహో హుత్వా ఇమం కారణం నాచిక్ఖి. సచే హి అహం జానేయ్యం, అయసలాకాయ సద్ధం అనుట్టాపేన్తోవ చిన్దేయ్య”న్తి వత్వా, “సబ్బేపిమే మారేత్వా రజ్జం కరేయ్య”న్తి మాతాపిత్తూనం కథేసి. తేహి “పవేణిరజ్జం నామ, తాత, ఇదం న లబ్భా ఏవం కాతు”న్తి నానప్పకారేన వారితో “తేన హి మమ సహాయకస్స సన్తికం గమిస్సామి”తి సావత్తిం అగమాసి.

పసేనది కోసలో రాజా తస్సాగమనం సుత్వా పచ్చుగ్గన్త్యా మహన్నేన సక్కారేన తం నగరం పవేసేత్వా సేనాపతిట్టానే రపేసి. సో మాతాపితరో పక్కిసాపేత్వా తత్థేవ వాసం కప్పేసి. అథేకదివసం రాజా ఉపరిపాసాదే రితో అన్తరవీధిం ఓలోకయమానో “అనాథపిణ్డీకస్స చూళఅనాథపిణ్డీకస్స విసాఖాయ సుప్పవాసాయ”తి ఏతేసం గేహ నిచ్చం భత్తకిచ్చణ్ణాయ గచ్చన్తే అనేకసహస్సే భిక్ఖూ దిస్సా, “కహం, అయ్యా, గచ్చన్తి”తి పుచ్చిత్వా, “దేవ, అనాథపిణ్డీకస్స గేహ నిచ్చభత్తసలాకభత్తగిలానభత్తాదీనం అత్థాయ దేవసికం ద్వే భిక్కుసహస్సాని గచ్చన్తి, చూళఅనాథపిణ్డీకస్స గేహ పఞ్చసతాని, తథా విసాఖాయ తథా సుప్పవాసాయ”తి వుత్తే సయమ్మి భిక్కుసంఘం ఉపట్టహిత్తుకామో విహారం గన్త్యా భిక్కుసహస్సేన సద్ధిం సత్థారం నిమన్తేత్వా సత్తాహం సహత్థా దానం దత్వా సత్తమే దివసే సత్థారం వన్దిత్వా, “భన్తే, పఞ్చహి మే భిక్కుసతేహి సద్ధిం నిబద్ధం భిక్కుం గణ్ఠాధా”తి ఆహ. “మహారాజ బుద్ధా నామ ఏకట్టానే నిబద్ధం భిక్కుం న గణ్ఠాన్తి, బహూ జనా బుద్ధానం ఆగమనం పచ్చాసీసన్తి”తి. “తేన హి ఏకం భిక్కుం నిబద్ధం పేసేథా”తి ఆహ. సత్థా ఆనన్దత్థేరస్స భారం అకాసి. రాజా భిక్కుసంఘే ఆగతే పత్తం గహేత్వా, “ఇమే నామ పరివిసన్తూ”తి అవిచారేత్వావ సత్తాహం సయమేవ పరివిసిత్వా అట్ఠమే దివసే విక్ఖిత్తచిత్తో పమజ్జమకాసి. రాజకులే నామ అనాణత్తా ఆసనాని పఞ్ణాపేత్వా భిక్ఖూ నిసేదాపేత్వా పరివిసితుం న లభన్తి “న మయం ఇథ రాతుం సక్ఖిస్సామా”తి బహూ భిక్ఖూ పక్కుమింసు. రాజా దుతియదివసేపి పమజ్జి, దుతియదివసేపి బహూ భిక్ఖూ పక్కుమింసు. తతియదివసేపి పమజ్జి, తదా ఆనన్దత్థేరం ఏకకమేవ రపేత్వా అవసేసా పక్కుమింసు. పుఞ్ణవన్తా నామ

కారణవసికా హోన్రి, కులానం పసాదం రక్ష్తన్రి. తథాగతస్స చ సారిపుత్తర్థేరో మహామోగ్గల్లానత్థేరోతి ద్వే అగ్గసావకా, ఖేమా ఉప్పలవణ్ణాతి ద్వే అగ్గసావికా, ఉపాసకేసు చిత్తో, గహపతి, హత్థకో ఆళవకోతి ద్వే అగ్గఉపాసకా, ఉపాసికాసు వేళుకణ్ణకీ నన్దమాతా, ఖుజ్జుత్తరాతి ద్వే అగ్గఉపాసికా, ఇతి ఇమే అట్ట జనే ఆదిం కత్వా రానన్తరపత్తా సబ్బేపి సావకా ఏకదేసేన దసన్నం పారమీనం పూరితత్తా మహాపుణ్ణా అభినీహారసమ్మన్నా. ఆనన్దత్థేరోపి కప్పసతసహస్సం పూరితపారమీ అభినీహారసమ్మన్నో మహాపుణ్ణో అత్తనో కారణవసికతాయ కులస్స పసాదం రక్ష్తన్తో అట్టాసి. తం ఏకకమేవ నిసీదాపేత్వా పరివిసింసు.

రాజా భిక్షూనం గతకాలే ఆగన్త్వా ఖాదనీయభోజనీయాని తథేవ రితాని దిస్సా, “కిం, అయ్యా, నాగమింసూ”తి పుచ్చిత్వా, “ఆనన్దత్థేరో ఏకకోవ ఆగతో దేవా”తి సుత్వా, “అద్ధా ఏత్తకం మే భత్తచ్చేదనమకంసూ”తి భిక్షూనం కుద్ధో సత్థు సన్తికం గన్త్వా, “భన్తే, మయా పఞ్చన్నం భిక్షుసతానం భిక్షా పటియత్తా, ఆనన్దత్థేరో కిర ఏకకోవాగతో, పటియత్తా భిక్షా తథేవ రితా, పఞ్చసతా భిక్షా మమ గేహే సజ్జం న కరింసు, కిం ను ఖో కారణ”న్తి ఆహ. సత్థా భిక్షూనం దోసం అవత్వా, “మహారాజ, మమ సావకానం తుమ్హేహి సద్ధిం విస్సాసో నత్తి, తేన న గతా భవిస్సన్తీ”తి వత్వా కులానం అనుపగమనకారణఞ్చ ఉపగమనకారణఞ్చ పకాసేన్తో భిక్షా ఆమన్తేత్వా ఇమం సుత్తమాహ -

“నవహి, భిక్షవే, అజ్ఞేహి సమన్నాగతం కులం అనుపగన్త్వా వా నాలం ఉపగన్తుం, ఉపగన్త్వా వా నాలం ఉపనిసీదితుం. కతమేహి నవహి? న మనాపేన పచ్చుట్టేన్తి, న మనాపేన అభివాదేన్తి, న మనాపేన ఆసనం దేన్తి, సన్తమస్స పరిగుహన్తి, బహుకమ్మి ధోకం దేన్తి, పణీతమ్మి లూఖం దేన్తి, అసక్కచ్చం దేన్తి నో సక్కచ్చం, న ఉపనిసీదన్తి ధమ్మస్సవనాయ, భాసితమస్స న సుస్సూసన్తి . ఇమేహి ఖో, భిక్షవే, నవహజ్ఞేహి సమన్నాగతం కులం అనుపగన్త్వా వా నాలం ఉపగన్తుం, ఉపగన్త్వా వా నాలం ఉపనిసీదితుం.

“నవహి, భిక్షవే, అజ్ఞేహి సమన్నాగతం కులం అనుపగన్త్వా వా అలం ఉపగన్తుం, ఉపగన్త్వా వా అలం ఉపనిసీదితుం. కతమేహి నవహి? మనాపేన పచ్చుట్టేన్తి, మనాపేన అభివాదేన్తి, మనాపేన ఆసనం దేన్తి, సన్తమస్స న పరిగుహన్తి, బహుకమ్మి బహుకం దేన్తి, పణీతమ్మి పణీతం దేన్తి, సక్కచ్చం దేన్తి నో అసక్కచ్చం, ఉపనిసీదన్తి ధమ్మస్సవనాయ, భాసితమస్స సుస్సూసన్తి. ఇమేహి ఖో, భిక్షవే, నవహజ్ఞేహి సమన్నాగతం కులం అనుపగన్త్వా వా అలం ఉపగన్తుం, ఉపగన్త్వా వా అలం ఉపనిసీదితు”న్తి (అ. ని. ౯.౧౭).

ఇతి ఖో, మహారాజ, మమ సావకా తుమ్హాకం సన్తికా విస్సాసం అలభన్తా న గతా భవిస్సన్తీతి. పోరాణకపణ్ణితాపి హి అవిస్సాసికట్టానే సక్కచ్చం ఉపట్టియమానాపి మారణన్తికం వేదనం పత్వా విస్సాసికట్టానమేవ అగమింసూతి. “కదా, భన్తే”తి రజ్జా పుట్టో అతీతం ఆహరి -

అతీతే బారాణసియం బ్రహ్మదత్తే రజ్జం కారేన్తే కేసవో నామ రాజా రజ్జం పహాయ ఇసిపబ్బజ్జం పబ్బజి. తం పఞ్చ పురిససతాని అనుపబ్బజింసు. సో కేసవతాపసో నామ అహోసి. పసాధనకప్పకో పనస్స అనుపబ్బజిత్వా కప్పకో నామ అన్తేవాసికో అహోసి. కేసవతాపసో పరిసాయ సద్ధిం అట్ట మాసే హిమవన్తే వసిత్వా వస్సారత్తసమయే లోణమ్మిలసేవనత్తాయ బారాణసిం పత్వా భిక్షాయ పావిసి. అథ నం రాజా దిస్సా పసీదిత్వా చతుమాసం అత్తనో సన్తికే వసనత్తాయ పటిజ్ఞం గహేత్వా ఉయ్యానేవ వసాపేన్తో సయం సాయంపాతం అస్స ఉపట్టానం గచ్ఛతి. అవసేసా తాపసా కతిపాహం వసిత్వా

హట్టిసద్దాదీహి ఉబ్బాళ్ళూ హుత్వా ఉక్కణ్ణితమ్మా, “ఆచరియ, ఉక్కణ్ణితమ్మా, గచ్ఛామా”తి ఆహంసు. “కహం, తాతా”తి? “హిమవన్తం, ఆచరియా”తి. రాజా అమ్మాకం ఆగతదివసేయేవ చతుమాసం ఇథ వసనత్తాయ పటిజ్ఞాం గణ్ఠి. “కథం గమిస్సథ, తాతా”తి? “తుమ్హేహి అమ్మాకం అనాచిక్ఖిత్వావ పటిజ్ఞా దిన్నా, మయం ఇథ న సక్కిమ వసితుం, ఇతో అవిదురే తుమ్మాకం పవత్తిస్సవనట్టానే వసిస్సామా”తి వన్దిత్వా పక్కమింసు. కప్పన్తేవాసికేన సద్ధిం ఆచరియో ఓహీయి.

రాజా ఉపట్టానం ఆగతో, “కహం, అయ్యా”తి పుచ్చి. “సబ్బే ఉక్కణ్ణితమ్మాతి వత్వా హిమవన్తం గతా, మహారాజా”తి ఆహ. కప్పకోపి న చిరస్సేవ ఉక్కణ్ణిత్యా ఆచరియేన పునప్పునం వారియమానోపి “న సక్కిమీ”తి వత్వా పక్కామి. ఇతరేసం పన సన్తికం అగత్వా ఆచరియస్స పవత్తిం సుణన్తో అవిదురే రానే వసి. అపరభాగే ఆచరియస్స అన్తేవాసికే అనుస్సరన్తస్స కుచ్చిరోగో ఉప్పజ్జి. రాజా వేజ్జేహి తికిచ్చాపేసి, రోగో న వూపసమ్మతి. తాపసో ఆహ – “కిం, మహారాజ, ఇచ్చసి మే రోగవూపసమ”న్తి? “భన్తే, సచాహం సక్కుణేయ్యం, ఇదానేవ వో ఫాసుకం కరేయ్య”న్తి. “మహారాజ, సచే మే ఫాసుకం ఇచ్చసి, మం అన్తేవాసికానం సన్తికం పేసేహి”తి. రాజా “సాధు , భన్తే”తి తం మఱ్ఛకే నిపజ్ఞాపేత్వా నారదఅమచ్చప్పముఖే చత్తారో అమచ్చే “మమ అయ్యస్స పవత్తిం ఇత్వా, మయ్యం సాసనం పహిణేయ్యాథా”తి ఉయ్యోజేసి. కప్పన్తేవాసికో ఆచరియస్స ఆగమనం సుత్వా పచ్చగ్గమనం కత్వా ఇతరే “కహ”న్తి వుత్తే, “అసుకట్టానే కిర వసన్తీ”తి ఆహ. తేపి ఆచరియస్సాగమనభావం సుత్వా తత్తేవ సమోసరిత్వా ఆచరియస్స ఉణ్ఠోదకం దత్వా ఫలాఫలం అదంసు. తం ఖణ్ణోవ రోగో వూపసమ్మతి. సో కతిపాహేనేవ సువణ్ణవణ్ణో అహోసి. అథ నం నారదో పుచ్చి –

“మనుస్సిన్తం జహిత్యాన, సబ్బకామసమిద్ధినం;
కథం ను భగవా కేసీ, కప్పస్స రమతి అస్సమే.

“సాదూని రమణీయాని, సన్తి వక్ఖా మనోరమా;
సుభాసితాని కప్పస్స, నారద రమయన్తి మం.

“సాలీనం ఓదనం భుజ్జో, సుచిం మంసూపసేచనం;
కథం సామాకనీవారం, అలోణం ఛాదయన్తి తం.

“సాదుం వా యది వాసాదుం, అప్పం వా యది వా బహుం;
విస్సణ్ఠో యత్థ భుజ్జోయ్య, విస్సాసపరమా రసా”తి. (జా. ౧.౪.౧౮౧-౧౮౪);

సత్తా ఇమం ధమ్మదేసనం ఆహరిత్వా జాతకం సమోధానేన్తో “తదా రాజా మోగ్గల్లానో అహోసి, నారదో సారిపుత్తో, కప్పన్తేవాసికో ఆనన్దో, కేసవతాపసో అహమేవా”తి వత్వా, “ఏవం, మహారాజ, పుట్టేపి పణ్ణితా మారణన్తికం వేదనం పత్వా విస్సాసికట్టానం గమింసు, మమ సావకా తుమ్మాకం సన్తికే విస్సాసం న లభన్తి మఱ్ఛో”తి ఆహ. రాజా “భిక్కుసజ్జేన సద్ధిం మయా విస్సాసం కాతుం వట్టతి, కథం ను ఖో కరిస్సామీతి సమ్మాసమ్ముద్ధస్స జాతిధీతరం మమ గేహ కాతుం వట్టతి, ఏవం సన్తే ‘దహరా చ సామణేరా చ సమ్మాసమ్ముద్ధస్స జాతిరాజా’తి మమ సన్తికం విస్సణ్ఠా నిబద్ధం ఆగమిస్సన్తీ”తి చిన్తేత్వా – “ఏకం మే ధీతరం దేన్తూ”తి సాకియానం సన్తికం సాసనం పేసేసి. “కతరస్స సక్కస్స ధీతా”తి చ పుచ్చిత్వా, “ఇత్వా ఆగచ్ఛేయ్యాథా”తి వత్వా దూతే ఆణాపేసి. దూతా గత్వా సాకియే దారికం యాచింసు. తే సన్నిపతిత్వా, “పక్ఖన్తరికో

రాజా, సచే న దస్సామ, వినాసేస్సతి నో, న ఖో పన అష్టేహి కులేన సదిసో, కిం ను ఖో కాతబ్బ”ని మన్తయింసు. మహానామో “మమ దాసియా కుచ్చిమ్మి జాతా వాసభఖత్తియా నామ ధీతా రూపసోభగ్గప్పత్తా అత్తి, తం దస్సామా”తి వత్వా దూతే ఆహ - “సాధు, రజ్జో దారికం దస్సామా”తి. “సా కస్స, ధీతా”తి? “సమ్మాసమ్ముద్ధస్స చూళపితుపుత్తస్స మహానామస్స సక్కస్స ధీతా వాసభఖత్తియా నామా”తి.

తే గన్త్యా రజ్జో ఆరోచయింసు. రాజా “యది ఏవం, సాధు, సీఘం ఆనేథ, ఖత్తియా చ నామ బహుమాయా, దాసిధీతరమ్మి పహిణేయ్యం, పితరా సద్ధిం ఏకభాజనే భుజ్జన్తిం ఆనేయ్యాథా”తి పేసేసి. తే గన్త్యా, “దేవ, తుష్టేహి సద్ధిం ఏకతో భుజ్జన్తిం రాజా ఇచ్చతీ”తి ఆహంసు. మహానామో “సాధు, తాతా”తి తం అలజ్జారాపేత్వా అత్తనో భోజనకాలే పక్కోసాపేత్వా తాయ సద్ధిం ఏకతో భుజ్జనాకారం దస్సేత్వా దూతానం నియ్యాదేసి. తే తం ఆదాయ సావత్తిం గన్త్యా తం పవత్తిం రజ్జో ఆరోచేసుం. రాజా తుట్టమానసో తం పఞ్చన్నం ఇత్తిసతానం జేట్టికం కత్వా అగ్గమహేసిట్టానే అభిసిగ్గే. సా న చిరస్సేవ సువణ్ణవణ్ణం పుత్తం విజాయి.

అథస్స నామగ్గహణదివసే రాజా దారకస్స అయ్యకస్స సన్తికం పేసేసి “సక్యరాజధీతా వాసభఖత్తియా పుత్తం విజాతా, కిమస్స నామం కరోమా”తి? తం పన సాసనం గహేత్వా గతో అమచ్చో ధోకం బధిరధాతుకో, సో గన్త్యా రజ్జో అయ్యకస్స ఆరోచేసి, సో తం సుత్వా “వాసభఖత్తియా పుత్తం అవిజాయిత్వాపి సబ్బజనం అభిభవి, ఇదాని పన రజ్జో అతివియ వల్లభా భవిస్సతీ”తి ఆహ. బధిరో అమచ్చో “వల్లభా”తి వచనం దుస్సుతం సుత్వా “విటటూభో”తి సల్లక్ఖేత్వా రాజానం ఉపగన్త్యా, “దేవ, కుమారస్స కిర ‘విటటూభో’తి నామం కరోథా”తి ఆహ. రాజా “పోరాణకం నో కులసన్తకం నామం భవిస్సతీ”తి చిన్తేత్వా తం నామం అకాసి. అథస్స దహరకాలేయేవ రాజా “సత్తు పియం కరోమీ”తి సేనాపతిట్టానం అదాసి.

సో కుమారపరిహారేన వడ్డన్తో సత్తవస్సికకాలే అజ్ఞోసం కుమారానం మాతామహకులతో హత్తిరూపకఅస్సరూపకాదీని ఆహరియమానాని దిస్వా మాతరం పుచ్చి - “అమ్మ, అజ్ఞోసం మాతామహకులతో పణ్ణాకారో ఆహరియతి, మయ్యం కోచి కిగ్గే న పేసేసి, కిం త్వం నిమాతా నిపితా”తి? అథ నం సా, “తాత, తవ సక్యరాజానో మాతామహా దూరే పన వసన్తి, తేన తే కిగ్గే న పేసేస్తీ”తి వజ్జేసి. సోళసవస్సికకాలే, “అమ్మ, తవ మాతామహకులం పస్సితుకామోష్ఠీ”తి వత్వా, “అలం, తాత, కిం తత్త గన్త్యా కరిస్సతీ”తి వారియమానోపి పునప్పునం యాచి. అథస్స మాతా “తేన హి గచ్ఛా”తి సమ్మటిచ్చి. సో పితు ఆరోచేత్వా మహాన్తేన పరివారేన నిక్ఖమి. వాసభఖత్తియా పురేతరం పణ్ణం పేసేసి - “అహం ఇథ సుఖం వసామి, మాస్స కిగ్గే సామినో అన్తరం దస్సయింసు”తి. సాకియా విటటూభస్స ఆగమనం ఇత్వా, “వన్తితుం న సక్కోమా”తి తస్స దహరదహరే కుమారే జనపదం పహిణిత్వా తస్మిం కపిలపురం సమ్మత్తే సన్ధాగారే సన్నిపతింసు. కుమారో తత్త గన్త్యా అట్టాసి.

అథ నం “అయం తే, తాత, మాతామహో, అయం మాతులో”తి వత్వా వన్దాపేసుం. సో సబ్బే వన్దమానో విచరిత్వా ఏకమ్మి అత్తానం వన్దన్తం అదిస్వా “కిం ను ఖో మం వన్దన్తా నత్థీ”తి పుచ్చి. సాకియా, “తాత, తే కనిట్టకుమారా జనపదం గతా”తి వత్వా తస్స మహాన్తం సక్కారం కరింసు. సో కతిపాహం వసిత్వా మహాన్తేన పరివారేన నిక్ఖమి. అథేకా దాసీ సన్ధాగారే తేన నిసిన్నఫలకం “ఇదం వాసభఖత్తియాయ దాసియా పుత్తస్స నిసిన్నఫలక”ని అక్కోసిత్వా పరిభాసిత్వా ఖీరోదకేన ధోవి. ఏకో పురిసో అత్తనో ఆవుధం పముస్సిత్వా నివత్తో తం గణ్ఠన్తో విటటూభకుమారస్స అక్కోసనసద్ధం సుత్వా తం కారణం పుచ్చిత్వా, “వాసభఖత్తియా దాసియా కుచ్చిమ్మి మహానామసక్కం పటిచ్చ జాతా”తి ఇత్వా బలకాయస్స కథేసి.

“వాసభఖత్తియా కిర దాసిధీతా”తి మహాకోలాహలం అహోసి. తం సుత్వా విటటూభో “ఏతే తావ మమ నిసిన్నఫలకం ఖీరోదకేన ధోవన్తు, అహం పన రజ్జే పతిట్టితకాలే ఏతేసం గలలోహితం గోహత్వా మమ నిసిన్నఫలకం ధోవిస్సామీ”తి చిత్తం పట్టపేసి. తస్మిం సావత్తిం గతే అమచ్చా తం పవత్తిం రజ్జో ఆరోచయింసు. రాజా “మయ్యం దాసిధీతరం అదంసు”తి సాకియానం కుజ్జిత్వా వాసభఖత్తియాయ చ పుత్తస్స చ దిన్నపరిహారం అచ్చిన్దిత్వా దాసదాసిహి లద్ధబ్బమత్తమేవ దాపేసి.

తతో కతిపాహచ్చయేన సత్థా రాజనివేసనం గత్వా పజ్జాత్తాసనే నిసీది. రాజా ఆగత్వా వన్దిత్వా, “భన్తే, తుమ్హాకం కిర జాతకేహి దాసిధీతా మయ్యం దిన్నా, తేనస్సా అహం సపుత్తాయ పరిహారం అచ్చిన్దిత్వా దాసదాసిహి లద్ధబ్బమత్తమేవ దాపేసి”న్తి ఆహ. సత్థా “అయుత్తం, మహారాజ, సాకియేహి కతం, దదన్తేహి నామ సమానజాతికా దాతబ్బా అస్స, తం పన , మహారాజ, వదామి, వాసభఖత్తియా ఖత్తియరాజధీతా ఖత్తియరజ్జో గోహి అభిసేకం లభి. విటటూభోపి ఖత్తియరాజానమేవ పటిచ్చ జాతో, మాతుగోత్తం నామ కిం కరిస్సతి, పితుగోత్తమేవ పమాణన్తి. పోరాణకపణ్ణితా దలిద్దిత్తియా కట్టహారికాయ అగ్గమహేసిట్ఠానం అదంసు, తస్సా చ కుచ్చిమ్మి జాతకుమారో ద్వాదసయోజనికాయ బారాణసియా రజ్జం పత్వా కట్టవాహనరాజా నామ జాతో”తి కట్టహారిజాతకం (జా. ౧.౧.౭) కథేసి. రాజా ధమ్మకథం సుత్వా “పితుగోత్తమేవ కిర పమాణ”న్తి తుస్సిత్వా వాసభఖత్తియాయ చ పుత్తస్స చ పకతిపరిహారమేవ దాపేసి.

బద్ధులసేనాపతిస్సపి ఖో కుసినారాయం మల్లరాజధీతా మల్లికా నామ భరియా దీఘరత్తం పుత్తం న విజాయి. అథ నం బద్ధులో “అత్తనో కులఘరమేవ గచ్ఛా”తి ఉయ్యోజేసి. సా “సత్థారం దిస్సావ గమిస్సామీ”తి జేతవనం పవిసిత్వా తథాగతం వన్దిత్వా రితా, “కహం గచ్ఛామీ”తి వుత్తా “సామికో మం భన్తే, కులఘరం పేసేతీ” ఆహ. “కిం కారణా”తి? “వజ్ఞా కిరస్మి అపుత్తికా”తి. “యది ఏవం, గమనకిచ్చం నత్తి, నివత్తస్సూ”తి. సా తుట్టమానసా సత్థారం వన్దిత్వా నివేసనం గత్వా “కస్మా నివత్తామీ”తి వుత్తా “దనబలేన నివత్తితామ్మీ”తి ఆహ బద్ధులో “దిట్టం భవిస్సతి దీఘదస్సినా కారణ”న్తి సమ్మటిచ్చి. సా న చిరస్సేవ గబ్బం పటిలభిత్వా ఉప్పన్నదాహళా “దోహళో మే ఉప్పన్నో”తి ఆరోచేసి. “కిం దోహళో”తి? “వేసాలినగరే గణరాజకులానం అభిసేకమజ్ఞలపోక్షరణీయం ఓతరిత్వా న్తత్వా పానీయం పాతుకామామ్మి, సామీ”తి. బద్ధులో “సాధూ”తి వత్వా సహస్సధామధనుం గోహత్వా తం రథం ఆరోపేత్వా సావత్తితో నిక్ఖమిత్వా రథం పాజేన్తో మహాలిలిచ్చవినో దిన్నద్వారేన వేసాలిం పావిసి. మహాలిలిచ్చవినో చ ద్వారసమీపే ఏవ నివేసనం హోతి. సో రథస్స ఉమ్మారే పనిఘాతసద్ధం సుత్వావ “బద్ధులస్స రథసద్ధో ఏసో, అజ్ఞ లిచ్చవీనం భయం ఉప్పజ్జిస్సంతీ”తి ఆహ.

పోక్షరణీయా అన్తో చ బహి చ ఆరక్ఖా బలవతీ, ఉపరి లోహజాలం పత్థటం, సకుణానమ్మి ఓకాసో నత్తి. బద్ధులసేనాపతి పన రథా ఓతరిత్వా ఆరక్ఖకే మనుస్సే వేత్తేన పహరన్తో పలాపేత్వా లోహజాలం చిన్దిత్వా అన్తోపోక్షరణీయం భరియం వ్హాపేత్వా సయమ్మి న్తత్వా పున తం రథం ఆరోపేత్వా నగరా నిక్ఖమిత్వా ఆగతమగ్గేనేవ పాయాసి. తే ఆరక్ఖమనుస్సా లిచ్చవిరాజానం ఆరోచేసుం. లిచ్చవిరాజానో కుజ్జిత్వా పజ్జా రథసతాని ఆరుయ్య “బద్ధులమల్లం గణ్ణిస్సామా”తి నిక్ఖమింసు. తం పవత్తిం మహాలిస్స ఆరోచేసుం. మహాలి, “మా గమిత్థ, సో హి వో సబ్బే ఘాతేస్సంతీ”తి ఆహ. తేపి “మయం గమిస్సామ ఏవా”తి వదింసు. “తేన హి తస్స రథచక్రస్స యావ నాభితో పధవిం పవిట్టట్టానం దిస్సా నివత్తేయ్యాథ, తతో అనివత్తన్తా పురతో అసనిసద్ధం వియ సుణిస్సథ, తమ్మా రానా నివత్తేయ్యాథ. తతో అనివత్తన్తా తుమ్మాకం రథదురేసు చిద్ధం పస్సిస్సథ, తమ్మా రానా నివత్తేయ్యాథ, పురతో మా గమిత్థా”తి. తే తస్స వచనేన అనివత్తిత్వా తం అనుబద్ధింసు ఏవ. మల్లికా దిస్సా, “రథా, సామి, పజ్జాయన్తీ”తి ఆహ. “తేన హి ఏకస్సేవ రథస్స పజ్జాయనకాలే మం ఆరోచేయ్యామీ”తి. సా యదా సబ్బే రథా ఏకో

వియ హుత్వా పజ్ఞాయంసు, తదా “ఏకమేవ, సామి, రథసీసం పజ్ఞాయతీ”తి ఆహ. బద్ధులో “తేన హి ఇమా రస్మియో గణ్ఠాహీ”తి తస్మా రస్మియో దత్వా రథే రితోవ ధనుం ఆరోపసి, రథచక్రం యావ నాభితో పథవిం పావిసి.

లిచ్చవినో తం తానం దిస్వాపి న నివత్తింసు. ఇతరో ధోకం గత్వా జియం పోథేసి, అసనిసద్ధో వియ అహోసి. తే తతోపి న నివత్తింసు, అనుబద్ధంతా గచ్ఛంతే. బద్ధులో రథే రితకోవ ఏకసరం ఖిపి, సో పశ్చన్నం రథసతానం రథసీసే చిద్దం కత్వా పశ్చ రాజసతాని పరికరబద్ధనటానే వినివిజ్ఞత్వా పథవిం పావిసి. తే అత్తనో పవిద్ధభావం అజానిత్వా, “తిట్ట, రే, తిట్ట, రే”తి వదంతా అనుబద్ధింసు ఏవ. బద్ధులో రథం రపేత్వా “తుష్ఠే మతకా, మతకేహి సద్ధిం మయ్యం యుద్ధం నామ నట్టి”తి ఆహ. “మతకా నామ అష్టాదిసా న హోన్తి”తి. “తేన హి సబ్బపచ్చిమస్స పరికరం మోచేథా”తి. తే మోచయింసు. సో ముత్తమత్తే ఏవ మరిత్వా పతితో. అథ తే సబ్బేపి “తుష్ఠే ఏవరూపా, అత్తనో ఘరాని గత్వా సంవిధాతబ్బం సంవిదహిత్వా పుత్తదారం అనుసాసీత్వా సన్నాహం మోచేథా”తి ఆహ. తే తథా కత్వా సబ్బేపి జీవితక్షయం పత్తా. బద్ధులోపి మల్లికం సావత్తిం ఆనేసి. సా సోళసక్ఖత్తుం యమకే యమకే పుత్తే విజాయి. సబ్బేపి సూరా ధామసమ్మన్నా అహేసుం, సబ్బసిప్పానం నిప్పత్తిం పాపుణింసు. ఏకేకస్స పురిససహస్సం పరివారో అహోసి. పితరా సద్ధిం రాజనివేసనం గచ్ఛంతేహి తేహి రాజజ్ఞణం పరిపూరి.

అథేకదివసం వినిచ్చయే కూటట్టపరాజితా మనుస్సా బద్ధులం ఆగచ్ఛంతం దిస్వా మహావిరవం విరవంతా వినిచ్చయఅమచ్ఛానం కూటట్టకరణం తస్స ఆరోచేసుం. సో వినిచ్చయం గత్వా తం అట్టం విచారేత్వా సామికమేవ సామికం అకాసి. మహాజనో మహాసద్దేన సాధుకారం పవత్తేతి. రాజా “కిం ఇద”న్తి పుచ్చిత్వా తమత్తం సుత్వా తుస్సిత్వా సబ్బేపి తే అమచ్ఛే హరేత్వా బద్ధులస్సేవ వినిచ్చయం నియ్యాదేసి. సో తతో పట్టాయ సమ్మా వినిచ్చయి. తతో తే పోరాణకవినిచ్చయికా అమచ్ఛా కిశ్శే లజ్జం అలభంతా అప్పలాభా హుత్వా “బద్ధులో రజ్జం పత్తేతీ”తి రాజకులే పరిభిద్దింసు. రాజా తేసం కథం సద్దహిత్వా చిత్తం నిగ్గహేతుం నాసక్తి. “ఇమస్మిం ఇథేవ ఘాతియమానే గరహ మే ఉప్పజ్జిస్సంతీ”తి పున చిన్తేత్వా పయుత్తపురిసేహి పచ్చంతం పహారపేత్వా బద్ధులం పక్కోసాపేత్వా, “పచ్చంతో కిర కుపితో, తవ పుత్తేహి సద్ధిం గత్వా , చోరే గణ్ఠాహీ”తి పహిణిత్వా, “ఏత్థేవస్స ద్వత్తింసాయ పుత్తేహి సద్ధిం సీసం చిద్దిత్వా ఆహరథా”తి తేహి సద్ధిం అజ్ఞోపి సమత్తే మహాయోధే పేసేసి. తస్మిం పచ్చంతం గచ్ఛంతేయేవ “సేనాపతి కిర ఆగచ్ఛంతీ”తి పయుత్తచోరా పలాయంసు. సో తం పదేసం ఆవాసాపేత్వా సణ్ఠాపేత్వా నివత్తి.

అథస్స నగరతో అవిదురే తానే తే యోధా పుత్తేహి సద్ధిం సీసం చిద్దింసు. తం దివసం మల్లికాయ పశ్చాహి భిక్కుసతేహి సద్ధిం ద్వే అగ్గసావకా నిమన్తితా హోన్తి. అథస్సా పుబ్బణ్ఠే ఏవ “సామికస్స తే సద్ధిం పుత్తేహి సీసం చిన్న”న్తి పణ్ణం ఆహరిత్వా అదంసు. సా తం పవత్తిం ఇత్వా కస్సచి కిశ్శే అవత్వా పణ్ణం ఉచ్చగ్గే రపేత్వా భిక్కుసజ్ఞమేవ పరివిసి. అథస్సా పరిచారికాయో భిక్ఖూనం భత్తం దత్వా సప్పిచాటిం ఆహరన్తియో థేరానం పురతో సప్పిచాటిం భిద్దింసు. ధమ్మసేనాపతి “భేదనధమ్మం భిన్నం, న చిన్తితబ్బ”న్తి ఆహ. సా ఉచ్చగ్గతో పణ్ణం నీహరిత్వా “ద్వత్తింసాయ పుత్తేహి సద్ధిం పితుసీసం చిన్నన్తి మే ఇమం పణ్ణం ఆహరింసు, అహం ఇదం సుత్వాపి న చిన్తేమి, సప్పిచాటియా భిన్నాయ కిం చిన్తయిస్సామి, భన్తే”తి ఆహ. ధమ్మసేనాపతి “అనిమిత్తమనజ్ఞాతం , మచ్ఛానం ఇథ జీవిత”న్తిఆదీని (సు. ని. ౧౭౯) వత్వా ధమ్మం దేసేత్వా ఉట్టాయాసనా విహారం అగమాసి. సాపి ద్వత్తింస సుణిసాయో పక్కోసాపేత్వా, “తుష్ఠాకం సామికా నిరపరాధా అత్తనో పురిమకమ్మఫలం లభింసు , తుష్ఠే మా సోచయిత్త, మా పరిదేవిత్త, రజ్ఞో ఉపరి మనోపదోసం మా కరిత్తా”తి ఓవది.

రజ్జో చరపురిసా తం కథం సుత్వా గన్త్యా తేసం నిద్దోసభావం రజ్జో కథయింసు. రాజా సంవేగప్పత్తో తస్సా నివేసనం గన్త్యా మల్లికజ్ఞా సుణిసాయో చస్సా ఖమాపేత్వా మల్లికాయ వరం అదాసి. సా “వరో గహితో మే హోతూ”తి వత్వా తస్మిం గతే మతకభత్తం దత్వా స్థత్వా రాజానం ఉపసంక్రమిత్వా వన్దిత్వా, “దేవ, తుష్టేహి మయ్యం వరో దిన్నో, మయ్యజ్ఞా అజ్ఞోన అత్తో నత్తి, ద్వత్తింసాయ మే సుణిసానం మమజ్ఞా కులఘరగమనం అనుజానాథా”తి ఆహ. రాజా సమ్మటిచ్చి. సా ద్వత్తింస సుణిసాయో యథాసకాని కులాని పేసేసి, సయమ్మి కుసినారానగరే అత్తనో కులఘరం అగమాసి.

రాజాపి బన్ధులసేనాపతితో భాగినేయ్యస్స దీఘకారాయనస్స నామ సేనాపతిత్థానం అదాసి. సో పన “మాతులో మే ఇమినా మారితో”తి రజ్జో ఓతారం గవేసన్తో విచరతి. రాజాపి నిరపరాధస్స బన్ధులస్స మారితకాలతో పట్టాయ విప్పటిసారీ హుత్వా చిత్తస్సాదం న లభతి, రజ్జసుఖం నానుభోతి. తదా సత్థా సక్కానం మేదాళుపం నామ నిగమం ఉపనిస్సాయ విహరతి. రాజా తత్థ గన్త్యా ఆరామతో అవిదురే ఖన్ధావారం నివాసేత్వా, “మన్దేన పరివారేన సత్థారం వన్దిస్సామీ”తి విహారం గన్త్యా పజ్జరాజాకకుధభణ్ణాని దీఘకారాయనస్స దత్వా ఏకకోవ గన్ధకుటిం పావిసి. సబ్బం ధమ్మచేతియసుత్తనియామేన (మ. ని. ౨.౩౬౪ ఆదయో) దీపేతబ్బం. తస్మిం గన్ధకుటిం పవిట్టే దీఘకారాయనో తాని పజ్జ రాజకకుధభణ్ణాని గహేత్వా విటటూభం రాజానం కత్వా రజ్జో ఏకం అస్సం ఏకజ్ఞా ఉపట్టానకారికం మాతుగామం రపేత్వా నివత్తేత్వా సావత్తిం అగమాసి.

రాజా సత్థారా సద్ధిం పీయకథం కథేత్వా సత్థారం వన్దిత్వా నిక్ఖన్తో సేనం అదిస్సా తం మాతుగామం పుచ్చిత్వా తం పవత్తిం సుత్వా, “అహం భాగినేయ్యం ఆదాయ గన్త్యా, విటటూభం గహేస్సామీ”తి రాజగహనగరం గచ్ఛన్తో వికాలే ద్వారేసు పిదహితేసు నగరం పత్వా ఏకిస్సా సాలాయ నిపజ్జిత్వా వాతాతపహి కిలన్తో రత్తిభాగే తత్థేవ కాలమకాసి. విభాతాయ రత్తియా, “దేవ, కోసలనరిన్ద అనాథో జాతోసీ”తి విప్పలపన్తియా తస్సా ఇత్తియా సద్ధం సుత్వా రజ్జో ఆరోచేసుం. సో మాతులస్స మహన్తేన సక్కారేన సరీరకిచ్చం కారేసి.

విటటూభోపి రజ్జం లభిత్వా తం వేరం సరిత్వా “సబ్బేపి సాకియే మారేస్సామీ”తి మహతియా సేనాయ నిక్ఖమి. తం దివసం సత్థా పచ్చూసకాలే లోకం వోలోకేన్తో జాతిసజ్జస్స వినాసం దిస్సా, “జాతిసజ్జహం కాతుం వట్టతి”తి చిన్తేత్వా పుబ్బణ్ణసమయే పిణ్ణాయ చరిత్వా, పిణ్ణపాతపటిక్కన్తో గన్ధకుటియం సీహసేయ్యం కప్పేత్వా, సాయన్తసమయే ఆకాసేన గన్త్యా, కపిలవత్థుసామన్తే ఏకస్మిం కబరచ్చాయే రుక్ఖములే నిసీది. తతో విటటూభస్స రజ్జసీమాయ మహన్తో సన్దచ్చాయో నిగ్రోథో అత్తి. విటటూభో సత్థారం దిస్సా ఉపసంక్రమిత్వా వన్దిత్వా, “భన్తే, కిం కారణా ఏవరూపాయ ఉణ్ణవేలాయ ఇమస్మిం కబరచ్చాయే రుక్ఖములే నిసీదథ, ఏతస్మిం సన్దచ్చాయే నిగ్రోథములే నిసీదథ, భన్తే”తి వత్వా, “హోతు, మహారాజ, జాతకానం ఛాయా నామ సీతలా”తి వుత్తే, “జాతకానురక్ఖనత్థాయ సత్థా ఆగతో భవిస్సతీ”తి చిన్తేత్వా సత్థారం వన్దిత్వా నివత్తిత్వా సావత్తియేవ పచ్చాగమి. సత్థాపి ఉప్పతిత్వా జేతవనమేవ గతో.

రాజా సాకియానం దోసం సరిత్వా దుతియమ్మి నిక్ఖమిత్వా తథేవ సత్థారం పస్సిత్వా పున నివత్తి. తతియవారేపి నిక్ఖమిత్వా తథేవ సత్థారం పస్సిత్వా పున నివత్తి. చతుత్థవారే పన తస్మిం నిక్ఖన్తే సత్థా సాకియానం పుబ్బకమ్మం ఓలోకేత్వా తేసం ఏకదివసం నదియం వినపక్ఖిపనపాపకమ్మస్స అప్పటిబాహియభావం ఇత్వా చతుత్థవారే నాగమాసి. విటటూభో “సాకియే ఘాతేస్సామీ”తి మహన్తేన బలకాయేన నిక్ఖమి. సమ్మాసమ్ముద్ధస్స పన జాతకా అసత్తఘాతకా నామ, అత్తనా మరన్తాపి పరేసం జీవితం న వోరోపేన్తి. తే చిన్తయింసు – “మయం సుసిక్ఖితా కతహత్థా కతూపాసనా మహిస్సాసా, న ఖో పన సక్కా అష్టేహి పరం జీవితా వోరోపేతుం, అత్తనో కమ్మం దస్సేత్వా పలాపేస్సామా”తి తే కతసన్నాహో నిక్ఖమిత్వా

యుద్ధం ఆరభింసు. తేహి ఖిత్తా సరా విటటూభస్స పురిసానం అన్తరన్తరేన గచ్చన్తి, ఫలకన్తరకణ్ణచిద్ధన్తరాదీహి నిక్ఖమన్తి. విటటూభో దిస్సా నను భణే “సాకియా అసత్తఘాతకామ్హా”తి వదన్తి, అథ చ పన మే పురిసే నాసేన్తితి.

అథ నం ఏకో పురిసో ఆహ - “కిం సామి, నివత్తిత్వా ఓలోకేసీ”తి? “సాకియా మే పురిసే నాసేన్తి”తి. “తుమ్హాకం కోచి పురిసో మతో నామ నత్తి. ఇబ్బ తే గణాపేథా”తి. గణాపేన్తో ఏకస్సపి ఖయం న పస్సి. సో తతో నివత్తిత్వా “యే యే పన భణే ‘సాకియమ్హా’తి భణన్తి, సబ్బే మారేథ, మాతామహస్స పన మహానామసక్కస్స సన్తికే రితానం జీవితం దేథా”తి ఆహ. సాకియా గహేతబ్బగహణం అపస్సన్తా ఏకచ్ఛే తిణం డంసిత్వా, ఏకచ్ఛే నళం గహేత్వా అట్టంసు. “తుమ్హే సాకియా, నో”తి పుచ్చితా యస్మా తే మరన్తాపి ముసావాదం న భణన్తి, తస్మా తిణం డంసిత్వా రితా “నో సాకో, తిణ”న్తి వదన్తి. నళం గహేత్వా రితా “నో సాకో, నళో”తి వదన్తి. యే చ మహానామస్స సన్తికే రితా, తే చ జీవితం లభింసు. తేసు తిణం డంసిత్వా రితా తిణసాకియా నామ, నళం గహేత్వా రితా నళసాకియా నామ జాతాతి, విటటూభో అవసేసే ఖీరపకేపి దారకే అవిస్సజ్జేత్వా ఘాతాపేన్తో లోహితనదిం పవత్తేత్వా తేసం గలలోహితేన ఫలకం ధోవాపేసి. ఏవం సాకియవంసో విటటూభేన ఉపచ్చిన్నో.

సో మహానామసక్కం గాహేత్వా నివత్తో “పాతరాసవేలాయ పాతరాసం కరిస్సామీ”తి ఏకస్మిం రానే ఓతరిత్వా భోజనే ఉపసేతే “ఏకతోవ భుజ్జిస్సామా”తి అయ్యకం పక్కిసాపేసి. ఖత్తియా పన జీవితం చజన్తాపి దాసిపుత్తేహి సద్ధిం న భుజ్జన్తి. తస్మా మహానామో ఏకం సరం ఓలోకేత్వా “కిలిట్టగత్తోమ్మి, వ్హాయిస్సామి, తాతా”తి ఆహ. “సాధు, అయ్యక, వ్హాయథా”తి. సో “అయం మం ఏకతో అభుజ్జన్తం ఘాతేస్సతి, సయమేవ మే మతం సేయ్యో”తి కేసే ముజ్జిత్వా అగ్గే గణ్ఠిం కత్వా కేసేసు పాదజ్ఞట్టకే పవేసేత్వా ఉదకే నిముజ్జి. తస్స గుణతేజేన నాగభవనం ఉడ్డాకారం దస్సేసి. నాగరాజా “కిం ను ఖో”తి ఉపధారేన్తో తం ఇత్వా తస్స సన్తికం ఆగన్తా తం అత్తనో ఫణే నిసేదాపేత్వా నాగభవనం పవేసేసి. సో ద్వాదస్స వస్సాని తత్తేవ వసి. విటటూభోపి “మయ్ఘం అయ్యకో ఇదాని ఆగమిస్సతి, ఇదాని ఆగమిస్సతీ”తి ఆగమయమానోవ నిసేది. తస్మిం అతిచిరాయన్తే సరం విచినాపేత్వా దీపాలోకేన పురిసబ్బన్తరానిపి ఓలోకేత్వా అదిస్సా “గతో భవిస్సతీ”తి పక్కామి. సో రత్తిభాగే అచిరవతిం పత్వా ఖన్ధావారం నివాసేసి. ఏకచ్ఛే అన్తోనదియం వాలుకాపులినే నిపజ్జింసు, ఏకచ్ఛే బహిథలే, అన్తోనిపన్నేసుపి పుట్టే అకతపాపకమ్మా అత్తి, బహినిపన్నేసుపి పుట్టే కతపాపకమ్మా అత్తి, తేసం నిపన్నట్టానేసు కిపిల్లికా ఉట్టహింసు. తే “మయ్ఘం నిపన్నట్టానే కిపిల్లికా, మయ్ఘం నిపన్నట్టానే కిపిల్లికా”తి ఉట్టహిత్వా అకతపాపకమ్మా ఉత్తరిత్వా ధలే నిపజ్జింసు, కతపాపకమ్మా ఓతరిత్వా వాలుకాపులినే నిపజ్జింసు. తస్మిం ఖణే మహామేఘా ఉట్టహిత్వా ఘనవస్సం వస్సి. నదియా ఓఘా ఆగన్తా విటటూభం సద్ధిం పరిసాయ సముద్దమేవ పాపేసి. సబ్బే తత్త మచ్చకచ్చపభక్ఖా అహేసుం.

మహాజనో కథం సముట్టాపేసి “సాకియానం మరణం అయుత్తం, ఏవం నామ కోట్టేత్వా కోట్టేత్వా సాకియా మారేతబ్బా”తి అననుచ్చవికమేత”న్తి. సత్థా తం కథం సుత్వా, “భిక్ఖవే, ఇమస్మిం అత్తభావే కిఞ్ఞాపి సాకియానం ఏవం మరణం అయుత్తం, పుట్టే కతపాపకమ్మవసేన పన యుత్తమేవేతేహి లద్ధ”న్తి ఆహ. “కిం పన, భన్తే, ఏతే పుట్టే అకంసూ”తి? సబ్బే ఏకతో హుత్వా నదియం విసం పక్కిపింసూతి. పునేకదివసం ధమ్మసభాయం భిక్ఖూ కథం సముట్టాపేసుం - “విటటూభో ఏత్తకే సాకియే మారేత్వా ఆగచ్ఛన్తో అత్తనో మనోరథే మత్థకం అప్పత్తేయేవ ఏత్తకం జనం ఆదాయ మహాసముద్ధే మచ్చకచ్చపభక్ఖో జాతో”తి. సత్థా ఆగన్తా “కాయ నుత్త, భిక్ఖవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చితా “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే, “ఇమేసం సత్తానం మనోరథే మత్థకం అప్పత్తేయేవ మచ్చురాజా సుత్తం గామం

అజ్ఞోత్థరస్తో మహోఘా వియ జీవితినైయం చిన్దిత్వా చతూసు అపాయసముద్దేసు నిముజ్జాపేతి"తి వత్వా ఇమం గాథమాహ

౪౭. “పుష్పాని హేవ పచినన్తం, బ్యాసత్తమనసం నరం;

సుత్తం గామం మహోఘావ, మచ్చు ఆదాయ గచ్ఛతి"తి.

తత్త బ్యాసత్తమనసం నరన్తి సమ్పత్తే వా అసమ్పత్తే వా లగ్గమానసం. ఇదం వుత్తం హోతి - యథా మాలాకారో పుష్పారామం పవసిత్వా “పుష్పాని పచినిస్సామీ”తి తతో పుష్పాని గహేత్వా అజ్ఞామజ్ఞాం వా గచ్ఛం పత్తేన్తో సకలే పుష్పారామే మనం పేసేతి, “ఇతో చితో చ పుష్పాని పచినిస్సామీ”తి తతో పుష్పాని అగ్గహేత్వా అజ్ఞాత్త మనం పేసేసి, తమేవ గచ్ఛం పచినన్తో పమాదమాపజ్జతి, ఏవమేవ ఏకచ్ఛో పుష్పారామసదిసం పఞ్చకామగుణమజ్ఞం ఓతరిత్వా మనోరమం రూపం లభిత్వా మనోరమానం సద్దగన్ధరసఘోటబ్బానం అజ్ఞాతరం పత్తేతి. అజ్ఞో తేసు వా అజ్ఞాతరం లభిత్వా అజ్ఞాతరం పత్తేతి , రూపమేవ వా లభిత్వా అజ్ఞాం అపత్తేన్తో తమేవ అస్సాదేతి, సద్దాదీసు వా అజ్ఞాతరం. ఏసేవ నయో గోమహింసదాసిదాసఖేత్తవత్థగామనిగమజనపదాదీసు, పబ్బజితానమ్మి పరివేణవిహారపత్తచీవరాదీసూతి ఏవం పఞ్చకామగుణసజ్ఞాతాని పుష్పాని ఏవ పచినన్తం సమ్పత్తే వా అసమ్పత్తే వా కామగుణే బ్యాసత్తమనసం నరం. సుత్తం గామన్తి గామస్స గేహభిత్తిఆదీనం పన సుపనవసేన సుపనం నామ నత్తి, సత్తానం పన సుత్తపమత్తతం ఉపాదాయ సుత్తో నామ హోతి. ఏవం సుత్తం గామం ద్వే తీణి యోజనాని ఆయతగమ్భీరో మహోఘావ మచ్చు ఆదాయ గచ్ఛతి. యథా సో మహోఘా ఇత్థిపురిసగోమహింసకుక్కుటాదీసు కిఞ్చి అనవసేసేత్వా సబ్బం తం గామం సముద్దం పాపేత్వా మచ్చకచ్చపభక్తం కరోతి, ఏవమేవ బ్యాసత్తమనసం నరం మచ్చు ఆదాయ జీవితినైయమస్స చిన్దిత్వా చతూసు అపాయసముద్దేసు నిముజ్జాపేతితి.

దేసనావసాసే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పత్తా. మహాజనస్స సాత్థికా దేసనా జాతాతి.

విటటూభవత్తు తతియం.

౪. పతిపూజికకుమారివత్తు

పుష్పాని హేవాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా సావత్థియం విహరన్తో పతిపూజికం నామ కుమారికం ఆరబ్బ కథేసి. వత్తు తావతింసదేవలోకే సముట్థితం.

తత్త కిర మాలభారీ నామ దేవపుత్తో అచ్చరాసహస్సపరివుతో ఉయ్యానం పావిసి. పఞ్చసతా దేవధీతరో రుక్ఖం ఆరుయ్ఘ పుష్పాని పాతేన్తి, పఞ్చసతా పతితాని పుష్పాని గహేత్వా దేవపుత్తం అలఙ్కరోన్తి. తాసు ఏకా దేవధీతా రుక్ఖసాఖాయమేవ చుతా, సరీరం దీపసిఖా వియ నిబ్బాయి. సా సావత్థియం ఏకస్మిం కులగేహే పటిసన్ధిం గహేత్వా జాతకాలే జాతిస్సరా హుత్వా “మాలభారీదేవపుత్తస్స భరియామ్హీ”తి అనుస్సరన్తి వుడ్డిమన్వాయ గన్ధమాలాదీహి పూజం కత్వా సామికస్స సన్తికే అభినిబ్బత్తిం పత్తేసి. సా సోళసవస్సకాలే పరకులం గతాపి సలకభత్తపక్కికభత్తవస్సావాసికాదీని దత్వా, “అయం మే సామికస్స సన్తికే నిబ్బత్తనత్థాయ పచ్చయో హోతూ”తి వదతి. అథస్సా భిక్ఖూ “అయం కుమారికా ఉట్ఠాయ సముట్ఠాయ పతిమేవ పత్తేతితి పతిపూజికా”తి నామం కరింసు. సాపి నిబద్ధం ఆసనసాలం పటిజగ్గతి, పానీయం

ఉపట్టపేతి, ఆసనాని పజ్జాపేతి. అజ్ఞాపే మనుస్సా సలాకభత్తాదీని దాతుకామా, “అమ్మ, ఇమానిపి భిక్షుసజ్జస్స పటిపాదేయ్యాసీ”తి వత్వా ఆహరిత్వా దేన్ని. సాపి ఏతేన నియామేన ఆగచ్ఛంతీ గచ్ఛంతీ ఏకపదవారే ఛపజ్ఞాస కుసలధమ్మే (ధం సు. ౧; ధం సు. అట్టం ౧ యేవాపనకవణ్ణనా) పటిలభతి. తస్సా కుచ్చియం గట్టో పతిట్టహి. సా దసమాసచ్చయేన పుత్తం విజాయి. తస్స పదసా గమనకాలే అజ్ఞామ్పి అజ్ఞామ్పితి చత్తారో పుత్తే పటిలభి.

సా ఏకదివసం దానం దత్వా పూజం కత్వా ధమ్మం సుత్వా సిక్ఖాపదాని రక్ఖిత్యా దివసపరియోసానే తం ఖణం నిబ్బత్తేన కేనచి రోగేన కాలం కత్వా అత్తనో సామికస్సేవ సంతికే నిబ్బత్తి. ఇతరాపి ఏత్తకం కాలం దేవపుత్తం అలబ్బురోన్తి ఏవ. దేవపుత్తో తం దిస్సా “త్వం పాతోవ పట్టాయ న దిస్ససి, కుహిం గతాసీ”తి ఆహ. “చుతామ్మి సామీ”తి. “కిం వదేసీ”తి? “ఏవమేతం, సామీ”తి. “కుహిం నిబ్బత్తాసీ”తి? “సావత్తియం కులగేహి”తి. “కిత్తకం కాలం తత్థ రితాసీ”తి? “దసమాసచ్చయేన మాతు కుచ్చితో నిక్ఖమిత్వా సోళసవస్సకాలే పరకులం గత్వా చత్తారో పుత్తే విజాయిత్వా దానాదీని పుజ్జాని కత్వా తుమ్హే పత్తేత్వా ఆగత్వా తుమ్హాకమేవ సంతికే నిబ్బత్తామ్మి, సామీ”తి. “మనుస్సానం కిత్తకం ఆయా”తి? “వస్ససతమత్త”న్తి. “ఏత్తకమేవా”తి? “ఆమ, సామీ”తి. “ఏత్తకం ఆయుం గహేత్వా నిబ్బత్తమనుస్సా కిం ను ఖో సుత్తపమత్తా కాలం అతిక్కామేన్తి, ఉదాహు దానాదీని పుజ్జాని కరోన్తి”తి. “కిం వదేధ, సామి”? “అసజ్ఞేయ్యం ఆయుం గహేత్వా నిబ్బత్తా వియ అజరామరా వియ చ నిచ్చం పమత్తా, మనుస్సా”తి. మాలభారీదేవపుత్తస్స మహాసంవేగో ఉదపాది “వస్ససతమత్తమాయుం గహేత్వా నిబ్బత్తమనుస్సా కిర పమత్తా నిపజ్జిత్వా నిద్దాయన్తి, కదా ను ఖో దుక్ఖా ముచ్చిస్సంతీ”తి? మనుస్సానం పన వస్ససతం తావతింసానం దేవానం ఏకో రత్తిన్దివో, తాయ రత్తియా తింసరత్తియో మాసో, తేన మాసేన ద్వాదసమాసికో సంవచ్చరో, తేన సంవచ్చరేన దిబ్బవస్ససహస్సం ఆయుప్పమాణం , తం మనుస్సగణనాయ తిస్సో వస్సకోటియో, సట్టి చ వస్ససతసహస్సాని హోన్తి. తస్మా తస్స దేవపుత్తస్స ఏకదివసోపి నాతిక్కన్తో ముహుత్తసదిసోవ కాలో అహోసి. ఏవం అప్పాయుకమనుస్సానం పమాదో నామ అతివియ అయుత్తోతి.

పునదివసే భిక్షా గామం పవిత్రా ఆసనసాలం అపటిజగ్గితం, ఆసనాని అపజ్ఞాత్తాని, పానీయం అనుట్టపితం దిస్సా, “కహం పతిపూజికా”తి ఆహంసు. “భన్తే, కహం తుమ్హే తం దక్ఖిస్సథ, హియ్యో అయ్యేసు భుజ్జిత్యా గతేసు సాయన్హసమయే మతా”తి. తం సుత్వా పుధుజ్జనా భిక్షా తస్సా ఉపకారం సరన్తా అస్సూని సన్ధారేతుం నాసక్ఖింసు. ఖీణాసవానం ధమ్మసంవేగో ఉదపాది. తే భత్తకిచ్చం కత్వా విహారం గత్వా సత్థారం వద్దిత్వా పుచ్చింసు – “భన్తే, పతిపూజికా నామ ఉపాసికా ఉట్టాయ సముట్టాయ నానప్పకారాని పుజ్జాని కత్వా సామికమేవ పత్తేసి, సా ఇదాని మతా, కహం ను ఖో నిబ్బత్తా”తి? “అత్తనో సామికస్సేవ సంతికే, భిక్షవే”తి. “నత్తి, భన్తే, సామికస్స సంతికే”తి. “న సా, భిక్షవే, ఏతం సామికం పత్తేతి, తావతింసభవనే తస్సా మాలభారీదేవపుత్తో నామ సామికో, సా తస్స పుప్పపిలన్ధనట్టానతో చవిత్వా పున గత్వా తస్సేవ సంతికే నిబ్బత్తా”తి. “ఏవం కిర, భన్తే”తి. “ఆమ, భిక్షవే”తి. “అహో పరిత్తం, భన్తే, సత్తానం జీవితం, పాతోవ అమ్మే పరివిసిత్వా సాయం ఉప్పన్నబ్యాధినా మతా”తి. సత్థా “ఆమ, భిక్షవే, పరిత్తం సత్తానం జీవితం నామ, తేనేవ ఇమే సత్తే వత్తుకామేహి చేవ కిలేసకామేహి చ అతిత్తే ఏవ అన్తకో అత్తనో వసే వత్తేత్వా కన్దన్తే పరిదేవన్తే గహేత్వా గచ్ఛంతీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ

౪౮. “పుప్పాని హేవ పచినన్తం, బ్యాసత్తమనసం నరం;

అతిత్తయేవ కామేసు, అన్తకో కురుతే వస”న్తి.

తత్త పుష్పాని హేవ పచినన్తన్తి పుష్పారామే మాలాకారో నానాపుష్పాని వియ అత్తభావపటిబద్ధాని చేవ ఉపకరణపటిబద్ధాని చ కామగుణపుష్పాని ఓచినన్తమేవ . బ్యాసత్తమనసం నరన్తి అసమ్మత్తేసు పత్తనావసేన, సమ్మత్తేసు గేధవసేన వివిధేనాకారేన ఆసత్తచిత్తం. అతిత్తంయేవ కామేసూతి వత్తుకామకిలేసకామేసు పరియేసనేనపి పటిలాభేనపి పరిభోగేనపి నిధానేనపి అతిత్తం ఏవ సమానం. అన్తకో కురుతే వసన్తి మరణసజ్ఞాతో అన్తకో కన్దన్తం పరిదేవన్తం గహేత్వా గచ్ఛన్తో అత్తనో వసం పాపేతీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పత్తా, దేసనా మహాజనస్స సాత్తికా జాతాతి.

పతిపూజికకుమారివత్తు చతుత్తం.

౨. మచ్ఛరియకోసియసేటివత్తు

యథాపి భమరో పుష్పన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా సావత్తియం విహరన్తో మచ్ఛరియకోసియసేటిం ఆరబ్బ కథేసి. తస్స వత్తు రాజగహే సముట్టితం.

రాజగహనగరస్స కిర అవిదురే సక్కారం నామ నిగమో అహోసి. తత్థేకో మచ్ఛరియకోసియో నామ సేటి అసీతికోటివిభవో పటివసతి. సో తిణగ్గేన తేలబిన్దుమ్మి పరేసం న దేతి, న అత్తనా పరిభుజ్ఞాతి. ఇతిస్స తం విభవజాతం నేవ పుత్తదారాదీనం, న సమణబ్రాహ్మణానం అత్తం అనుభోతి, రక్తసపరిగ్గహితా పోక్ఖరణీ వియ అపరిభోగం తిట్టతి. సత్థా ఏకదివసం పచ్చాససమయే మహాకరుణాసమాపత్తితో వుట్టాయ సకలలోకధాతుయం బోధనేయ్యబన్ధవే ఓలోకేన్తో పశ్చాదత్తాలీసయోజనమత్తకే వసన్తస్స సేటినో సపజాపతికస్స సోతాపత్తిఫలస్స ఉపనిస్సయం అద్దస. తతో పురిమదివసే పన సో రాజానం ఉపట్టాతుం రాజగేహం గన్త్వా రాజాపట్టానం కత్వా ఆగచ్ఛన్తో ఏకం ఛాతజ్ఞత్తం జనపదమనుస్సం కుమ్మాసపూరం కపల్లకపూవం ఖాదన్తం దిస్వా తత్త పిపాసం ఉప్పాదేత్వా అత్తనో ఘరం గన్త్వా చిన్తేసి - “సచాహం కపల్లకపూవం ఖాదితుకామోష్ఠీతి వక్ఖామి, బహూ మనుస్సా మయా సద్ధిం ఖాదితుకామా భవిస్సన్తి, ఏవం మే బహూని తిలతణ్ణులసప్పిపాణితాదీని పరిక్ఖయం గమిస్సన్తి, న కస్సచి కథేస్సామీ”తి తణ్ణం అధివాసేన్తో చరతి. సో గచ్ఛన్తే గచ్ఛన్తే కాలే ఉప్పణ్ణుప్పణ్ణుకజాతో ధమనిసన్ధతగత్తో జాతో. తతో తణ్ణం అధివాసేతుం అసక్కిన్తో గబ్బం పవిసిత్వా మశ్చాకే ఉపగూహిత్యా నిపజ్జి. ఏవం గతోపి ధనహానిభయేన న కస్సచి కిశ్చి కథేసి.

అథ నం భరియా ఉపసజ్జమిత్వా పిట్టిం పరిమజ్జిత్వా, “కిం తే, సామి, అఫాసుకం జాత”న్తి పుచ్చి. “న మే కిశ్చి అఫాసుకం అత్థీ”తి. “కిం ను ఖో తే రాజా కుపితో”తి? “రాజాపి మే న కుప్పతీ”తి. “అథ కిం తే పుత్తధీతాహి వా దాసకమ్మకరాదీహి వా కిశ్చి అమనాపం కతం అత్థీ”తి? “ఏవరూపమ్మి నత్థీ”తి. “కిస్మిిశ్చి పన తే తణ్ణా అత్థీ”తి? ఏవం వుత్తేపి ధనహానిభయేన కిశ్చి అవత్వా నిస్సద్దోవ నిపజ్జి, అథ నం భరియా “కథేహి, సామి కిస్మిిశ్చి తే తణ్ణా అత్థీ”తి ఆహ. సో వచనం పరిగిలన్తో వియ “అత్తి మే తణ్ణా”తి ఆహ. “కిం తణ్ణా, సామీ”తి? “కపల్లకపూవం ఖాదితుకామోష్ఠీ”తి. “అథ కిమత్తం మే న కథేసి, కిం త్వం దలిద్దోసి, ఇదాని సకలనిగమవాసీనం పహోనకే కపల్లకపూవే పచిస్సామీ”తి. “కిం తే ఏతేహి, అత్తనో కమ్మం కత్వా ఖాదిస్సన్తి”తి? “తేన హి ఏకరచ్చవాసీనం పహోనకే పచిస్సామీ”తి. “జానామహం తవ మహద్ధనభావ”న్తి. “ఇమస్మిం గేహసామన్తే సబ్బేసం పహోనకం కత్వా పచామీ”తి. “జానామహం తవ మహజ్ఞాసయభావ”న్తి. “తేన హి తే పుత్తదారమత్తస్సేవ పహోనకం కత్వా పచామీ”తి. “కిం తే ఏతేహి”తి? “కిం పన తుయ్హుశ్చ మయ్హుశ్చ

పహోనకం కత్వా పదామీ”తి? “త్వం కిం కరిస్ససీ”తి ? “తేన హి ఏకకస్సేవ తే పహోనకం కత్వా పదామీ”తి. “ఇమస్మిం రానే పచమానే బహూ పద్ధాసీసన్తి. సకలతణ్ణులే రపేత్వా భిన్నతణ్ణులే చ ఉద్ధనకపల్లాని చ ఆదాయ ధోకం ఖీరసప్పిమధుపాణితశ్చా గహేత్వా సత్తభూమికస్స పాసాదస్స ఉపరిమతలం ఆరుయ్య పచ, తత్తాహం ఏకకోవ నిసీదిత్వా ఖాదిస్సామీ”తి. సా “సాధూ”తి పటిస్సుణీత్వా గహేతబ్బం గాహపేత్వా పాసాదం అభిరుయ్య దాసియో విస్సుజ్జేత్వా సేటిం పక్కోసాపేసి, సో ఆదితో పట్టాయ ద్వారాని పిదహంతో సబ్బద్వారేసు సూచిఘటికం దత్వా సత్తమతలం అభిరుహేత్వా తత్తపి ద్వారం పిదహిత్వా నిసీది. భరియాపిస్స ఉద్ధనే అగ్గిం జాలేత్వా కపల్లం ఆరోపేత్వా పూవే పచితుం ఆరభి.

అథ సత్తా పాతోవ మహామోగ్గల్లానత్థేరం ఆమన్తేసి – “ఏసో, మోగ్గల్లాన, రాజగహస్స అవిదురే సక్కారనిగమే మచ్ఛరియసేటి ‘కపల్లకపూవే ఖాదిస్సామీ’తి అజ్ఞోసం దస్సనభయేన సత్తభూమికే పాసాదే కపల్లకపూవే పచాపేతి, త్వం తత్త గత్వా సేటిం దమేత్వా నిబ్బిసేవనం కత్వా ఉభోపి జాయమ్పతికే పూవే చ ఖీరసప్పిమధుపాణితాని చ గాహపేత్వా అత్తనో బలేన జేతవనం ఆనేహి, అజ్ఞాహం పశ్చాహి భిక్కుసతేహి సద్ధిం విహరే ఏవ నిసీదిస్సామి, పూవేహేవ భత్తకిచ్చం కరిస్సామీ”తి.

థేరో “సాధు, భన్తే”తి సత్తు వచనం సమ్మటిచ్చిత్వా తావదేవ ఇద్ధిబలేన తం నిగమం గత్వా తస్స పాసాదస్స సీహపజ్జరద్వారే సునివత్థో సుపారుతో ఆకాసే ఏవ మణిరూపకం వియ అట్టాసి. మహాసేటితో థేరం దిస్సావ హదయమంసం కమ్మి. సో అహం ఏవరూపానంయేవ దస్సనభయేన ఇమం రానమాగతో, అయశ్చా భిక్కు ఆకాసేనాగత్వా వాతపానద్వారే రితోతి. సో గహేతబ్బగహణం అపస్సంతో అగ్గిమ్హి పక్కిత్తలోణసక్ఖరా వియ దోసేన తటతటాయంతో ఏవమాహ – “సమణ, ఆకాసే రత్వాపి కిం లభిస్ససి, ఆకాసే అపదే పదం దస్సేత్వా చక్కమన్తోపి నేవ లభిస్ససీ”తి. థేరో తస్మిం ఏవ రానే అపరాపరం చక్కమి. సేటి “చక్కమన్తో కిం లభిస్ససి, ఆకాసే పల్లజ్జేన నిసీదన్తోపి న లభిస్ససియేవా”తి ఆహ. థేరో పల్లజ్కం ఆభుజిత్వా నిసీది. అథ నం “ఆకాసే నిసిన్నో కిం లభిస్ససి, ఆగత్వా వాతపానస్స ఉమ్మారే రితోపి న లభిస్ససీ”తి ఆహ. థేరో ఉమ్మారే రితో. “ఉమ్మారే రితోపి కిం లభిస్ససి, ధూమాయన్తోపి న లభిస్ససి ఏవా”తి ఆహ. థేరోపి ధూమాయి. సకలపాసాదో ఏకధూమో అహోసి. సేటితో అక్కినం సూచియా విజ్ఞనకాలో వియ అహోసి, గేహజ్ఞాయనభయేన పన “త్వం పజ్జలన్తోపి న లభిస్ససీ”తి అవత్వా “అయం సమణో సుట్టు లగ్గో, అలద్ధా న గమిస్సతి , ఏకమస్స పూవం దాపేస్సామీ”తి భరియం ఆహ – “భద్దే ఏకం ఖుద్దకపూవం పచిత్వా సమణస్స దత్వా ఉయ్యోజేహి న”న్తి. సా ధోకం ఏవ పిట్టం కపల్లపాతియం పక్కిపి, మహాపూవో హుత్వా సకలపాతిం పూరేత్వా ఉద్దుమాతో హుత్వా అట్టాసి.

సేటి తం దిస్సా “బహుం తయా పిట్టం గహితం భవిస్సతీ”తి సయమేవ దబ్బికణ్ణేన ధోకం పిట్టం గహేత్వా పక్కిపి, పూవో పురిమపూవతో మహాంతరే జాతో . ఏవం యం యం పచతి, సో సో మహాంతమహాన్తోవ హోతి. సో నిబ్బిన్నో భరియం ఆహ – “భద్దే, ఇమస్స ఏకం పూవం దేహి”తి. తస్మా పచ్చితో ఏకం పూవం గణ్ణంతియా సబ్బే ఏకాబద్ధా అల్లీయింసు. సా సేటిం ఆహ – “సామి, సబ్బే పూవా ఏకతో లగ్గా, విసుం కాతుం న సక్కోమీ”తి. “అహం కరిస్సామీ”తి సోపి కాతుం నాసక్కి. ఉభోపి జనా కోటియం గహేత్వా కడ్డన్తాపి వియోజేతుం నాసక్కింసు ఏవ . అథస్స పూవేహి సద్ధిం వాయమంతస్సేవ సరీరతో సేదా ముచ్చింసు, పిపాసా ఉపచ్చిజ్జి. తతో భరియం ఆహ – “భద్దే, న మే పూవేహి అత్తో, పచ్చియా సద్ధియేవ ఇమస్స దేహి”తి. సా పచ్చిం ఆదాయ థేరం ఉపసజ్కమిత్వా అదాసి. థేరో ఉభిన్నమ్మి ధమ్మం దేసేసి, తిణ్ణం రతనానం గుణం కథేసి, “అత్తి దిన్నం, అత్తి యిట్ట”న్తి దిన్నదానాదీనం ఫలం గగనతలే పుణ్ణచన్దం వియ దస్సేసి.

తం సుత్వా పసన్నచిత్తో హుత్వా సేటి “భన్తే, ఆగన్త్యా ఇమస్మిం పల్లజ్కే నిసీదిత్వా పరిభుజ్జాధా”తి ఆహ. థేరో, “మహాసేటి, సమ్మాసమ్మద్ధో ‘పూవే ఖాదిస్సామీ’తి పఞ్చహి భిక్షుసతేహి సద్ధిం విహారే నిసినీ, తువ్హాకం రుచియా సతి అహం వో నేస్సామి, సేటిభరియం పూవే చ ఖీరాదీని చ గణ్ఠాపేథ, సత్థు సన్తికం గమిస్సామా”తి ఆహ. “కహం పన, భన్తే, ఏతరహి సత్థా”తి? “ఇతో పఞ్చచత్తాలీసయోజనమత్థకే జేతవనవిహారే, మహాసేటి”తి. “భన్తే, కాలం అనతిక్కమిత్వా ఏత్తకం అద్ధానం కథం గమిస్సామా”తి. “మహాసేటి, తువ్హాకం రుచియా సతి అహం వో అత్తనో ఇద్ధిబలేన నేస్సామి, తువ్హాకం పాసాదే సోపానసీసం అత్తనో రానే ఏవ భవిస్సతి, సోపానపరియోసానం పన వో జేతవనద్వారకోట్టకే భవిస్సతి, ఉపరిపాసాదా హేట్టాపాసాదం ఓతరణకాలమత్తేనేవ జేతవనం నేస్సామీ”తి. సో “సాధు, భన్తే”తి సమ్మటిచ్చి.

థేరో సోపానసీసం తత్థేవ కత్వా “సోపానపాదములం జేతవనద్వారకోట్టకే హోతూ”తి అధిట్టాసి. తథేవ అహోసి. ఇతి థేరో సేటిఞ్చ సేటిభరియఞ్చ ఉపరిపాసాదా హేట్టాపాసాదం ఓతరణకాలతో ఖిప్పతరం జేతవనం సమ్మాపేసి. తే ఉభోపి సత్థారం ఉపసజ్కమిత్వా కాలం ఆరోచేసుం. సత్థా భత్తగ్గం పవిసిత్వా పఞ్జత్తవరబుద్ధాసనే నిసీది సద్ధిం భిక్షుసజ్జేన. మహాసేటి బుద్ధప్పముఖస్స భిక్షుసజ్జస్స దక్ఖిణోదకం అదాసి. భరియాపిస్స తథాగతస్స పత్తే పూవం పతిట్టాపేసి. సత్థా అత్తనో యాపనమత్తం గణ్ఠి, పఞ్చసతా భిక్షూపి యాపనమత్తం గణ్ఠింసు. సేటి ఖీరసప్పిమధుసక్ఖరాదీని దదమానో న ఖయం అగమాసి. సత్థా పఞ్చహి భిక్షుసతేహి సద్ధిం భత్తకిచ్చం నిట్టాపేసి. మహాసేటిపి సద్ధిం భరియాయ యావదత్థం ఖాది. పూవానం పరియోసానమేవ న పఞ్జాయతి. సకలవిహారే భిక్షూనఞ్చ విఘాసాదానఞ్చ దిన్నేసుపి పరియంతో న పఞ్జాయతేవ. “భన్తే, పూవా పరిక్ఖయం న గచ్చన్తి”తి భగవతో ఆరోచేసుం. “తేన హి జేతవనద్వారకోట్టకే ఛడ్డేథా”తి. అథ నే ద్వారకోట్టకస్స అవిదురే పబ్బారట్టానే ఛడ్డయింసు. యావజ్జతనాపి తం రానం కపల్లకపూవపబ్బారత్తేవ పఞ్జాయతి. మహాసేటి సహ భరియాయ భగవంతం ఉపసజ్కమిత్వా వన్దిత్వా ఏకమంతం అట్టాసి. భగవా అనుమోదనమకాసి. అనుమోదనావసానే ఉభోపి సోతాపత్తిఫల పతిట్టాయ సత్థారం వన్దిత్వా ద్వారకోట్టకే సోపానం ఆరుయ్య అత్తనో పాసాదేయేవ పతిట్టహింసు.

తతో పట్టాయ సేటి అసీతికోటిధనం బుద్ధసాసనేయేవ విక్కిరి. పునదివసే సాయన్తసమయే ధమ్మసభాయం సన్నిసిన్నా భిక్షా “పస్సథావుసో, మహామోగ్గల్లానత్తేరస్స ఆనుభావం, అనుపహచ్చ నామ సద్ధం, అనుపహచ్చ భోగే మచ్చరియసేటిం ముహుత్తేనేవ దమేత్వా నిబ్బిసేవనం కత్వా పూవే గాహపేత్వా జేతవనం ఆనేత్వా సత్థు సమ్ముఖం కత్వా సోతాపత్తిఫల పతిట్టాపేసి, అహో మహానుభావో థేరో”తి థేరస్స గుణం కథేన్తా నిసీదింసు. సత్థా దిబ్బాయ సోతథాతుయా కథం సుత్వా ఆగన్త్యా, “కాయ నుత్త, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్వా, “ఇమాయ నామా”తి పుత్తే, “భిక్షవే, కులదమకేన నామ భిక్షునా అనుపహచ్చ సద్ధం, అనుపహచ్చ భోగే, కులం అకిలమేత్వా అవిహారేత్వా పుప్పతో రేణుం గణ్ఠన్తేన భమరేన వియ ఉపసజ్కమిత్వా బుద్ధగుణం జానాపేతబ్బం, తాదిసో మమ పుత్తో మోగ్గల్లానో”తి థేరం పసంసిత్వా ఇమం గాథమాహ -

౪౯. “యథాపి భమరో పుప్పం, వణ్ణగన్ధమహేరయం;
పలేతి రసమాదాయ, ఏవం గామే మునీ చరే”తి.

తత్థ భమరోతి యా కాచి మధుకరజాతి. పుప్పన్తి పుష్పారామే చరన్తో పుప్పఞ్చ వణ్ణఞ్చ గన్ధఞ్చ అహేరయన్తో అవినాసేన్తో విచరతీతి అత్తో. పలేతీతి ఏవం చరిత్వా యావదత్థం రసం పివిత్వా అపరమ్మి మధుకరణత్థాయ ఆదాయ పలేతి,

సో ఏవం వనగహనం అజ్ఞోగాహత్వా ఏకస్మిం రుక్ష్మసుసీరే తం రజమిస్సకం రసం రపేత్వా అనుపుబ్ధేన మధురరసం మధుం కరోతి, న తస్య పుష్పారామే విచరితపచ్చయా పుష్పం వా వణ్ణగన్ధం వాస్య విగచ్ఛతి, అథ ఖో సబ్బం పాకతికమేవ హోతి. ఏవం గామే మునీ చరేతి ఏవం సేఖాసేఖభేదో అనాగారియముని కులపటిపాటియా గామే భిక్షం గణ్ణంతో విచరతీతి అథో. న హి తస్య గామే చరణపచ్చయా కులానం సద్ధాహాని వా భోగహాని వా హోన్తి. సద్ధాపి భోగాపి పాకతికావ హోన్తి. ఏవం చరిత్వా చ పన నిక్ష్మమిత్వా సేఖముని తావ బహిగామే ఉదకపాసుకట్టానే సజ్జాటిం పజ్జాపేత్వా నిసీన్నో అక్ఖభజ్జనవణపటిచ్చాదనపుత్తమంసూపమాదివసేన పచ్చవేక్షంతో పిణ్ణపాతం పరిభుజ్జేత్వా తథారూపం వనసణ్ణం అనుపవిసిత్వా అజ్ఞత్తికకమ్మట్టానం సమ్మసంతో చత్తారో మగ్గే, చత్తారి చ సామజ్జాఫలాని హత్థగతానేవ కరోతి. అసేఖముని పన దిట్టధమ్మసుఖవిహారమనుయుజ్జతి . అయమస్య భమరేన సద్ధిం మధుకరణసరిక్ఖతా వేదితబ్బా. ఇథ పన వీణాసవోవ అధిప్పేతో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

సత్థా ఇమం ధమ్మదేసనం వత్వా ఉత్తరిపి థేరస్స గుణం పకాసేతుం “న, భిక్షవే, ఇదానేవ మోగ్గల్లానేన మచ్ఛరియసేట్టి దమితో, పుట్టేపి నం దమేత్వా కమ్మఫలసమ్మన్దం జానాపేసి ఏవా”తి వత్వా ఇమమత్థం పకాసేంతో అతీతం ఆహరిత్వా -

“ఉభో ఖజ్జా ఉభో కుణీ, ఉభో విసమచక్ఖుకా;

ఉభిన్నం పిళకా జాతా, నాహం పస్సామి ఇల్లిస”న్తి. (జా. ౧.౧.౭౮) -

ఇమం ఇల్లిసజాతకం కథేసీతి.

మచ్ఛరియకోసియసేట్టివత్తు పజ్జామం.

౬. పావేయ్యకాజీవకవత్తు

న పరేసం విలోమానీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా సావత్థియం విహరంతో పావేయ్యం నామ ఆజీవకం ఆరబ్బ కథేసి.

సావత్థియం కిరేకా గహపతానీ పుత్తట్టానే రపేత్వా పావేయ్యం నామ ఆజీవకం పటిజగ్గి. తస్మానస్తరఘరేసు మనుస్సా సత్థు ధమ్మదేసనం సుత్వా ఆగత్వా, “అహో అచ్ఛరియా బుద్ధానం ధమ్మదేసనా”తి నానప్పకారేహి బుద్ధగుణే వణ్ణేన్తి. సా బుద్ధానం గుణకథం సుత్వా విహారం గత్వా ధమ్మం సోతుకామా ఆజీవకస్య ఏతమత్థం కథేత్వా, “గచ్ఛిస్సామి అహం బుద్ధసన్తికం, అయ్యా”తి ఆహ. సో “మా గచ్ఛాహీ”తి నివారేత్వా తం పునప్పునం యాచమానమ్మి నివారేసి ఏవ. సా “అయం మమ విహారం గత్వా ధమ్మం సోతుం న దేతి, సత్థారం నిమన్తేత్వా ఇథేవ ధమ్మం సుణిస్సామీ”తి సాయన్తసమయే పుత్తం పక్కోసిత్వా, “గచ్ఛ, తాత, స్వాతనాయ సత్థారం నిమన్తేహీ”తి పేసేసి. సో గచ్ఛంతో పరమతరం ఆజీవకస్య వసనట్టానం గత్వా తం వన్దిత్వా నిసీది. అథ నం సో “కహం గచ్ఛసీ”తి ఆహ. “మాతు వచనేన సత్థారం నిమన్తేతుం గచ్ఛామీ”తి ఆహ. “మా తస్య సన్తికం గచ్ఛాహీ”తి. “అలం, అయ్య, మమ మాతు భాయామి, గచ్ఛిస్సామహ”న్తి. “ఏతస్య కతసక్కారం ఉభోపి ఖాదిస్సామ, మా గచ్ఛాహీ”తి. “అలం, అయ్య, మాతా మే తజ్జేస్సతీ”తి. తేన హి గచ్ఛ, గత్వా పన నిమన్తేత్వా, “అమ్మాకం గేహం అసుకట్టానే వా అసుకవీధియం వా అసుకమగ్గేన వా గన్తబ్బ”న్తి మా ఆచిక్కి. “సన్తికే రితో వియ అజ్ఞోన మగ్గేన గచ్ఛంతో

వియ పలాయిత్వా ఏహి"తి. సో ఆజీవకస్య వచనం సుత్వా సత్త్వ సన్తికం గన్త్యా నిమన్తేత్వా ఆజీవకేన వృత్తనియామేనేవ సబ్బం కత్వా తస్య సన్తికం గన్త్యా, "కిం తే కత"న్తి పుట్టో, "సబ్బం కతం, అయ్యా"తి ఆహ. "భద్దకం తే కతం, తస్య సక్కారం ఉభోపి ఖాదిస్సామా"తి వత్వా పునదివసే ఆజీవకో పాతోవ తం గేహం అగమాసి. తం గేహత్వా పచ్చాగబ్బే నిసీదాపేసుం.

పటివిస్సకమనుస్సా తం గేహం అల్లగోమయేన ఉపలిమ్మిత్వా లాజపఞ్చమాని పుప్పాని వికిరిత్వా సత్త్వ నిసీదనత్థాయ మహారహం ఆసనం పఞ్జాపేసుం. బుద్ధేహి సద్ధిం అపరిచితమనుస్సా హి ఆసనపఞ్జాత్తిం న జానన్తి, బుద్ధానఞ్చ మగ్గదేసకేన కిచ్చం నామ నత్తి, బోధిమూలే దససహస్సిసోకధాతుం కమ్పేత్వా సమ్పాధిం పత్తదివసేయేవ హి నేసం "అయం మగ్గో నిరయం గచ్ఛతి, అయం తిరచ్ఛానయోనిం, అయం పేత్తివిసయం, అయం మనుస్సలోకం, అయం దేవలోకం, అయం అమతమహానిబ్బాన"న్తి సబ్బే మగ్గా ఆవిభూతా. గామనిగమాదీనం పన మగ్గే వత్తబ్బమేవ నత్తి. తస్మా సత్థా పాతోవ పత్తచీవరమాదాయ మహాఉపాసికాయ గేహద్వారం గతో. సా గేహ నిక్ఖమిత్వా సత్థారం పఞ్చపతిట్ఠితేన వన్దిత్వా అన్తోనివేసనం పవేసేత్వా ఆసనే నిసీదాపేత్వా దక్ఖిణోదకం దత్వా పణీతేన ఖాదనీయేన భోజనీయేన పరివిసి. ఉపాసికా కతభత్తకిచ్చస్య సత్త్వనో అనుమోదనం కారేతుకామా పత్తం గణ్ఠి. సత్థా మధురస్సరేన అనుమోదనధమ్మకథం ఆరభి. ఉపాసికా "సాధు, సాధూ"తి సాధుకారం దదమానా ధమ్మం సుణి. ఆజీవకోపి పచ్చాగబ్బే నిసీన్నోవ తస్సా సాధుకారం దత్వా ధమ్మం సుణన్తియా సద్ధం సుత్వా సన్ధారేతుం నాసక్తి. "న ఇదానేసా మయ్హ"న్తి నిక్ఖమిత్వా "నట్టాసి కాళకణ్ఠి, ఏతస్య ఏవం సక్కారం కరోతీ"తి నానప్పకారేన ఉపాసికఞ్చ సత్థారఞ్చ అక్కోసన్తో పలాయి. ఉపాసికా తస్య కథాయ లజ్జితా అఞ్జాధత్తం గతం చిత్తం దేసనానుసారేన ఇాణం పేసేతుం నాసక్తి. అథ నం సత్థా "కిం ఉపాసికే చిత్తం దేసనానుగతం కాతుం న సక్కోసీ"తి? "భన్తే, ఏతస్య మే కథాయ చిత్తం అఞ్జాధత్తం ఉపగత"న్తి. సత్థా "ఏవరూపస్య విసభాగజనస్య కథితం కథం నామ ఆవజ్జితుం న వట్టతి, ఏవరూపం అసమన్నాహరిత్వా అత్తనో కతాకతమేవ ఓలోకేతుం వట్టతీ"తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౨౦. "న పరేసం విలోమాని, న పరేసం కతాకతం;

అత్తనోవ అవేక్షేయ్య, కతాని అకతాని చా"తి.

తత్త న పరేసం విలోమానీతి పరేసం విలోమాని ఫరుసాని మమ్మచ్చేదకవచనాని న మనసికాతబ్బాని. న పరేసం కతాకతన్తి "అసుకో ఉపాసకో అస్సద్ధో అప్పసన్నో, నాపిస్స గేహ కటచ్చుభిక్ఖాదీని దియ్యన్తి, న సలాకభత్తాదీని, న చీవరాదిపచ్చయదానం ఏతస్య అత్తి, తథా అసుకా ఉపాసికా అస్సద్ధా అప్పసన్నా, నాపిస్సా గేహ కటచ్చుభిక్ఖాదీని దియ్యన్తి, న సలాకభత్తాదీని, న చీవరాదిపచ్చయదానం ఏతిస్సా అత్తి, తథా అసుకో భిక్ఖు అస్సద్ధో అప్పసన్నో, నాపి ఉపఞ్ఞాయవత్తం కరోతి, న ఆచరియవత్తం, న ఆగన్తుకవత్తం, న గమికవత్తం, న చేతియఙ్గణవత్తం, న ఉపోసథాగారవత్తం, న భోజనసాలావత్తం, న జన్తాఘరవత్తాదీని, నాపిస్స కిఞ్చి ధుతఙ్గం అత్తి, న భావనారామతాయ ఉస్సాహమత్తమ్మీ"తి ఏవం పరేసం కతాకతం నామ న ఓలోకేతబ్బం. అత్తనోవ అవేక్షేయ్యాతి "కథం భూతస్య మే రత్తిన్దివా వీతివత్తన్తీతి పబ్బజితేన అభిణ్ఠం పచ్చవేక్షితబ్బ"న్తి (అ. ని. ౧౦.౪౮) ఇమం ఓవాదం అనుస్సరన్తో సద్ధాపబ్బజితో కులపుత్తో "కిం ను ఖో అహం 'అనిచ్చం దుక్ఖం అనత్తా'తి తిలక్ఖణం ఆరోపేత్వా యోగే కమ్మం కాతుం సక్ఖిం, నాసక్ఖి"న్తి ఏవం అత్తనో కతాకతాని ఓలోకేయ్యాతి.

దేసనావసానే సా ఉపాసికా సోతాపత్తిఫల పతిట్ఠితా, దేసనా మహాజనస్య సాత్తికా జాతాతి.

౭. చత్తపాణిఉపాసకవత్తు

యథాపి రుచిరం పుష్పన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా సావత్తియం విహరన్తో చత్తపాణిఉపాసకం ఆరబ్బ కథేసి.

సావత్తియజ్ఞో చత్తపాణి నామ ఉపాసకో తిపిటకధరో అనాగామీ. సో పాతోవ ఉపోసథికో హుత్వా సత్థు ఉపట్టానం అగమాసి. అనాగామిఅరియసావకానజ్ఞో సమాదానవసేన ఉపోసథకమ్మం నామ నత్తి, మగ్గేనేవ తేసం బ్రహ్మచరియజ్ఞా ఏకభత్తికజ్ఞా ఆగతం. తేనేవాహ - “ఘటికారో ఖో, మహారాజ, కుమ్భకారో ఏకభత్తికో బ్రహ్మచారీ సీలవా కల్యాణధమ్మో”తి (మ. ని. ౨.౨౮౮). ఏవం అనాగామినో పకతియావ ఏకభత్తికా చ బ్రహ్మచారినో చ హోన్తి. సోపి తథేవ ఉపోసథికో హుత్వా సత్థారం ఉపసజ్జమిత్వా వన్దిత్వా ధమ్మకథం సుణన్తో నిసీది. తస్మిం సమయే రాజా పసేనది కోసలో సత్థు ఉపట్టానం అగమాసి. చత్తపాణి ఉపాసకో తం ఆగచ్ఛన్తం దిస్వా “ఉట్టాతబ్బం ను ఖో, నో”తి చిన్తేత్వా - “అహం అగ్గరాజస్స సన్తికే నిసిన్నో, తస్స మే పదేసరాజానం దిస్వా ఉట్టాతుం న యుత్తం, రాజా ఖో పన మే అనుట్టహన్తస్స కుజ్జిస్సతి, ఏతస్మిం కుజ్జన్తేపి నేవ ఉట్టహిస్సామి . రాజానం దిస్వా ఉట్టహన్తేన హి రాజా గరుకతో హోతి, నో సత్థా, తస్మా నేవ ఉట్టహిస్సామీ”తి న ఉట్టహి. పణ్ణితపురిసా నామ గరుతరానం సన్తికే నిసీదిత్వా అనుట్టహన్తం దిస్వా న కుజ్జన్తి. రాజా పన తం అనుట్టహన్తం దిస్వా కుపితమానసో సత్థారం వన్దిత్వా ఏకమన్తం నిసీది. సత్థా కుపితభావం ఇత్వా, “మహారాజ, అయం చత్తపాణి ఉపాసకో పణ్ణితో దిట్టధమ్మో తిపిటకధరో అత్థానత్థకుసలో”తి ఉపాసకస్స గుణం కథేసి. రజ్జో తస్స గుణకథం సుణన్తస్సేవ చిత్తం ముదుకం జాతం.

అధేకదివసం రాజా ఉపరిపాసాదే రితో చత్తపాణిం ఉపాసకం కతభత్తికిచ్చం చత్తమాదాయ ఉపాహనమారుయ్య రాజజ్ఞణేన గచ్ఛన్తం దిస్వా పక్కిసాపేసి. సో చత్తుపాహనం అపనేత్వా రాజానముపసజ్జమిత్వా వన్దిత్వా ఏకమన్తం అట్టాసి. అథ నం రాజా ఆహ - “భో ఉపాసక, కిన్తే చత్తుపాహనం అపనీత”న్తి. “రాజా పక్కిసతీతి సుత్వా అపనేత్వా ఆగతోష్ఠీ”తి. “అజ్ఞ అష్టాకం రాజభావో తుష్ఠేహి ఇతో భవిస్సతీ”తి. “సదాపి మయం, దేవ, తుష్టాకం రాజభావం జానామా”తి. “యది ఏవం కస్మా పురిమదివసే సత్థు సన్తికే నిసిన్నో మం దిస్వా న ఉట్టహి”తి? “మహారాజ, అహం అగ్గరాజస్స సన్తికే నిసిన్నో, పదేసరాజానం దిస్వా ఉట్టహన్తో సత్థరి అగారవం పవేదేయ్యం, తస్మా న ఉట్టహి”న్తి. “హోతు, భో, తిట్టతేతం”. “తుష్ఠే కిర దిట్టధమ్మికసమ్పరాయికానం అత్థానత్థానం కుసలా తిపిటకధరా అష్టాకం అన్తేపురే ధమ్మం వాచేధా”తి. “న సక్కిమి, దేవా”తి. “కిం కారణా”తి? “రాజగేహం నామ మహాసావజ్జం, దుయుత్తసుయుత్తకాని గరుకానేత్త, దేవా”తి. “మా ఏవం వదేధ, పురిమదివసే మం దిస్వా న ఉట్టితోష్ఠీ”తి మా కుక్కుచ్చం కరోధా”తి. “దేవ, గిహీనం విచరణట్టానం నామ మహాసావజ్జం, ఏకం పబ్బజితం పక్కిసాపేత్వా ధమ్మం వాచాపేధా”తి. రాజా “సాధు, భో, గచ్ఛథ తుష్ఠే”తి తం ఉయ్యోజేత్వా సత్థు సన్తికం గన్త్యా సత్థారం యాచి, “భన్తే, మల్లికా చ దేవీ వాసభఖత్తియా చ ధమ్మం పరియాపుణిస్సామాతి వదన్తి, పిచ్చపా భిక్షుసతేహి సద్ధిం నిబద్ధం మమ గేహం గన్త్యా తాసం ధమ్మం ఉద్దిసథా”తి. “బుద్ధానం నిబద్ధం ఏకట్టానగమనం నామ నత్తి, మహారాజా”తి. “తేన హి, భన్తే, అజ్ఞం ఏకం భిక్షుం దేధా”తి. సత్థా ఆనన్దత్తేరస్స భారమకాసి. థేరో నిబద్ధం గన్త్యా తాసం ఉద్దేసం ఉద్దిసతి. తాసు మల్లికా సక్కచ్చం గహేత్వా సజ్ఞాయిత్యా ఉద్దేసం పటిచ్చాపేసి. వాసభఖత్తియా పన నేవ సక్కచ్చం గణ్ఠాతి, న సజ్ఞాయతి, న ఉద్దేసం పటిచ్చాపేతుం సక్కితి.

అధేకదివసం సత్తా ధేరం పుచ్చి - “కిమానన్ద, ఉపాసికా ధమ్మం పరియాపుణన్తి”తి? “ఆమ, భన్తే”తి. “కా సక్కచ్చం గణ్ఠాతీ”తి? “మల్లికా, భన్తే, సక్కచ్చం గణ్ఠాతి, సక్కచ్చం సజ్ఞాయతి, సక్కచ్చం ఉద్దేసం పటిచ్చాపేతుం సక్కోతి. తుమ్హాకం పన ఇతిథీతా నేవ సక్కచ్చం గణ్ఠాతి, న సజ్ఞాయతి, న ఉద్దేసం పటిచ్చాపేతుం సక్కోతి”తి. సత్తా ధేరస్స వచనం సుత్వా, “ఆనన్ద, మయా కథితథమ్మో నామ సక్కచ్చమసుణన్తస్స అగ్గణ్ఠన్తస్స అసజ్ఞాయన్తస్స అదేసేన్తస్స వణ్ణసమ్మన్నం అగన్ఠకపుప్పం వియ అఫలో హోతి, సక్కచ్చం పన సవనాదీని కరోన్తస్స మహప్పలో హోతి మహానిసంసో”తి వత్వా ఇమా ద్వే గాథా అభాసి -

౨౧. “యథాపి రుచిరం పుప్పం, వణ్ణవన్తం అగన్ఠకం;

ఏవం సుభాసితా వాచా, అఫలా హోతి అకుబ్బతో.

౨౨. “యథాపి రుచిరం పుప్పం, వణ్ణవన్తం సగన్ఠకం;

ఏవం సుభాసితా వాచా, సఫలా హోతి కుబ్బతో”తి.

తత్త రుచిరన్తి సోభనం. వణ్ణవన్తన్తి వణ్ణసన్ఠానసమ్మన్నం, అగన్ఠకన్తి గన్ఠవిరహితం

పాలిభద్దకగిరికణ్ఠికజయసుమనాదిభేదం. ఏవం సుభాసితా వాచాతి సుభాసితా వాచా నామ తేపిటకం బుద్ధవచనం. తం వణ్ణసన్ఠానసమ్మన్నం అగన్ఠకపుప్పసదిసం. యథా పన అగన్ఠకపుప్పం యో నం ధారేతి, తస్స సరీరే గన్ఠం న ఫరతి, ఏవం ఏతమ్మి యో నం సక్కచ్చం సవనాదీహి న సమాచరతి, తస్స సక్కచ్చం అసమాచరన్తస్స యం తత్త కత్తబ్బం, తం అకుబ్బతో సుతగన్ఠశ్చ వాచాగన్ఠశ్చ పటిపత్తిగన్ఠశ్చ న ఆవహతి అఫలా హోతి. తేన వుత్తం - “ఏవం సుభాసితా వాచా, అఫలా హోతి అకుబ్బతో”తి. సగన్ఠకన్తి చమ్మకనీలుప్పలాదిభేదం. ఏవన్తి యథా తం పుప్పం ధారేన్తస్స సరీరే గన్ఠో ఫరతి, ఏవం తేపిటకబుద్ధవచనసజ్ఞాతా సుభాసితా వాచాపి. కుబ్బతోతి యో సక్కచ్చం సవనాదీహి తత్త కత్తబ్బం కరోతి, సా అస్స పుగ్గలస్స సఫలా హోతి, సుతగన్ఠవాచాగన్ఠపటిపత్తిగన్ఠానం ఆవహనతో మహప్పలా హోతి, మహానిసంసాతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పత్తా. దేసనా మహాజనస్స సాత్థికా జాతాతి.

ధత్తపాణిఉపాసకవత్తు సత్తమం.

౮. విసాఖావత్తు

యథాపి పుప్పరాసిమ్మాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా సావత్థియం ఉపనిస్సాయ పుబ్బారామే విహరన్తో విసాఖం ఉపాసికం ఆరబ్ధ కథేసి.

సా కిర అజ్ఞరట్ఠే భద్దియనగరే మేణ్ణకసేట్టిపుత్తస్స ధనశ్చాయసేట్ఠినో అగ్గమహేసియా సుమనదేవియా కుచ్చిస్మిం నిబ్బత్తి. తస్సా సత్తవస్సికాల్ సత్తా సేలత్రాహ్మణాదీనం బోధనేయ్యబన్ధవానం ఉపనిస్సయసమ్మదం దిస్సా మహాభిక్షుసజ్ఞపరివారో చారికం చరమానో తం నగరం పాపుణి.

తస్మి శ్చ సమయే మేణ్ణకో, గహపతి, తస్మిం నగరే పశ్చన్నం మహాపుణ్ణానం జేట్ఠకో హుత్వా సేట్టిట్ఠానం కరోతి. పశ్చ మహాపుణ్ణా నామ మేణ్ణకో సేట్టి, చన్దపదుమా నామ తస్సేవ జేట్ఠకభరియా, తస్సేవ జేట్ఠకపుత్తో ధనశ్చయో నామ,

తస్య భరియా సుమనదేవీ నామ, మేణ్డకసేటిన్ దాసో పుణ్ణో నామాతి. న కేవలశ్చ మేణ్డకసేటియేవ, బిమ్బిసారరణ్ణో పన విజితే పశ్చ అమితభోగా నామ అహీసుం - జోతికో, జటిలో, మేణ్డకో, పుణ్ణకో, కాకవలియోతి. తేసు అయం మేణ్డకసేటి దసబలస్స అత్తనో నగరం సమ్మత్తభావం శాత్వా పుత్తస్స ధనశ్చాయసేటిన్ ధీతరం విసాఖం దారికం పక్కోసాపేత్వా ఆహ - “అమ్మ, తుయ్హమ్మి మఱ్ఱలం, అమ్మాకమ్మి మఱ్ఱలం, తవ పరివారేహి పశ్చహి దారికాసతేహి సద్ధిం పశ్చ రథసతాని ఆరుయ్హ పశ్చహి దాసిసతేహి పరివుతా దసబలస్స పచ్చగ్గమనం కరోహి”తి. సా “సాధూ”తి పటిస్సుణీత్వా తథా అకాసి. కారణాకారణేసు పన కుసలత్తా యావతికా యానస్స భూమి, యానేన గన్త్యా యానా పచ్చోరోహిత్వా పత్తికావ సత్థారం ఉపసజ్జమిత్వా వద్దిత్వా ఏకమంతం అట్టాసి. అథస్సా చరియావసేన సత్థా ధమ్మం దేసేసి. సా దేసనావసానే పశ్చహి దారికాసతేహి సద్ధిం సోతాపత్తిఫలే పతిట్టహి. మేణ్డకసేటిపి ఖో సత్థారముపసజ్జమిత్వా ధమ్మకథం సుత్వా సోతాపత్తిఫలే పతిట్టాయ స్వాతనాయ నిమన్తేత్వా పునదివసే అత్తనో నివేసనే పణీతేన ఖాదనీయేన భోజనీయేన బుద్ధప్పముఖం భిక్షుసంఘం పరివిసిత్వా ఏతేనేవ ఉపాయేన అడ్డమాసం మహాదానమదాసి. సత్థా భద్దియనగరే యథాభిరంతం విహరిత్వా పక్కామి.

తేన ఖో పన సమయేన బిమ్బిసారో చ పసేనది కోసలో చ అశ్శమశ్శం భగినిపతికా హోన్తి. అధేకదివసం కోసలరాజా చిన్తేసి - “బిమ్బిసారస్స విజితే పశ్చ అమితభోగా మహాపుణ్ణా వసన్తి, మయ్హం విజితే ఏకోపి తాదిసో నత్తి, యంనూనాహం బిమ్బిసారస్స సన్తికం గన్త్యా ఏకం మహాపుణ్ణం యాచేయ్య”న్తి. సో తత్థ గన్త్యా రణ్ణా కతపటిసన్ధారో “కిం కారణా ఆగతోసి”తి పుట్టో “తుమ్హాకం విజితే పశ్చ అమితభోగా మహాపుణ్ణా వసన్తి, తతో ఏకం గహీత్వా గమిస్సామీ”తి ఆగతోష్ఠి, తేసు మే ఏకం దేధా”తి ఆహ. “మహాకులాని అష్టేహి చాలేతుం న సక్కా”తి ఆహ. “అహం అలద్ధా న గమిస్సామీ”తి ఆహ. రాజా అమచ్చేహి సద్ధిం మన్తేత్వా “జోతికాదీనం మహాకులానం చాలనం నామ మహాపథవియా చాలనసదిసం, మేణ్డకమహాసేటిస్స పుత్తో ధనశ్చాయసేటి నామ అత్తి, తేన సద్ధిం మన్తేత్వా పటివచనం తే దస్సామీ”తి వత్వా తం పక్కోసాపేత్వా, తాత, కోసలరాజా “ఏకం ధనసేటిం గహీత్వా గమిస్సామీ”తి వదతి, త్వం తేన సద్ధిం గచ్ఛాహి”తి. “తుమ్హేసు పహిణన్తేసు గమిస్సామి, దేవా”తి. “తేన హి పరివచ్చం కత్వా గచ్ఛ, తాతా”తి. సో అత్తనో కత్తబ్బయుత్తకమకాసి. రాజాపిస్స మహంతం సక్కారం కత్వా, “ఇమం ఆదాయ గచ్ఛథా”తి పసేనదిరాజానం ఉయ్యోజేసి. సో తం ఆదాయ సబ్బత్థ ఏకరత్తివాసేన గచ్ఛన్తో ఏకం ఫాసుకట్టానం పత్వా నివాసం గణ్ఠి, అథ నం ధనశ్చాయసేటి పుచ్చి - “ఇదం కస్స విజిత”న్తి? “మయ్హం, సేటి”తి. “కిం దూరో ఇతో సావత్థి”తి ? “సత్తయోజనమత్తకో”తి. “అన్తోనగరం సమ్మాధం, అమ్మాకం పరిజనో మహన్తో, సచే రోచేథ, ఇథేవ వసేయ్యామ, దేవా”తి. రాజా “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చిత్వా తస్మిం రానే నగరం మాపేత్వా తస్స దత్వా అగమాసి. తస్మిం పదేసే సయం వసనట్టానస్స గహితత్తా నగరస్స సాకేతన్తేవ నామం అహోసి.

సావత్థియమ్మి ఖో మిగారసేటిన్ పుత్తో పుణ్ణవడ్డనకుమారో నామ వయప్పత్తో అహోసి. అథ నం మాతాపితరో వదింసు - “తాత, తవ రుచ్చనట్టానే ఏకం దారికం ఉపధారేహి”తి. “మయ్హం ఏవరూపాయ భరియాయ కిచ్చం నత్థి”తి, పుత్త, మా ఏవం కరి, కులం నామ అపుత్తకం న తిట్టతీ”తి. సో పునప్పునం వుచ్చమానో “తేన హి పశ్చకల్యాణసమన్నాగతం దారికం లభమానో తుమ్మాకం వచనం కరిస్సామీ”తి ఆహ. “కాని పనేతాని పశ్చ కల్యాణాని నామ, తాతా”తి. కేసకల్యాణం, మంసకల్యాణం, అట్టికల్యాణం, ఛవికల్యాణం, వయకల్యాణన్తి. మహాపుణ్ణాయ హి ఇత్థియా కేసా మోరకలాపసదిసా హుత్వా ముఞ్చేత్వా విస్సట్టా నివాసనంతం పహరిత్వా నివత్తిత్వా ఉద్ధగ్గా తిట్టన్తి, ఇదం కేసకల్యాణం నామ, దంతావరణం బిమ్బుఫలసదిసం వణ్ణసమ్మన్నం సమం సుపుసితం హోతి , ఇదం మంసకల్యాణం నామ, దంతా సుక్కా సమా అవిరళా

ఉస్సాపేత్వా రపితవజిరపన్తి వియ సమచ్చిన్నసంజ్ఞపన్తి వియ చ సోభన్తి, ఇదం అట్టికల్యాణం నామ, కాళియా చుట్టకాదీహి అవిలిత్తో ఏవ ఛవివణ్ణో సినిద్ధో నీలుప్పలదామసదిసో హోతి, ఓదాతాయ చ కణికారపుప్పదామసదిసో హోతి, ఇదం ఛవికల్యాణం నామ, దసక్ఖత్తుం విజాతాపి ఖో పన సకిం విజాతా వియ అవిగతయోబ్బనాయేవ హోతి, ఇదం వయకల్యాణం నామ హోతి. అథస్స మాతాపితరో అట్టుత్తరసతట్రాహ్మణే నిమన్నేత్వా భోజేత్వా “పఞ్చకల్యాణసమన్నాగతా ఇత్థియో నామ హోంతీ”తి పుచ్చింసు. “ఆమ, హోంతీ”తి. “తేన హి ఏవరూపం దారికం పరియేసితుం అట్ట జనా గచ్ఛన్తూ”తి బహుం ధనం దత్వా “ఆగతకాలే వో కత్తబ్బం జానిస్సామ, గచ్ఛథ, ఏవరూపం దారికం పరియేసథ, దిట్టకాలే చ ఇమం పిలన్ధనం దదేయ్యాథా”తి సతసహస్సుగ్గనికం సువణ్ణమాలం దత్వా ఉయ్యోజేసుం.

తే మహాంతమహంతాని నగరాని గన్త్యా పరియేసమానా పఞ్చకల్యాణసమన్నాగతం దారికం అదిస్వా నివత్తిత్వా ఆగచ్ఛన్తా వివటనక్ఖత్తదివసే సాకేతం అనుప్పత్తా - “అజ్జ అమ్మాకం కమ్మం నిప్పజ్జిస్సంతీ”తి చిన్తయింసు. తస్మిం పన నగరే అనుసంవచ్చరం వివటనక్ఖత్తం నామ హోతి. తదా బహి అనిక్ఖమనకులానిపి పరివారేన సద్ధిం గేహా నిక్ఖమిత్వా అప్పటిచ్చన్నేన సరీరేన పదసావ నదీతీరం గచ్ఛన్తి. తస్మిం దివసే ఖత్తియమహాసాలాదీనం పుత్తాపి “అత్తసో సమానజాతికం మనాపం కులదారికం దిస్వా మాలాగుళేన పరిక్ఖేపిస్సామా”తి తం తం మగ్గం నిస్సాయ తిట్టన్తి. తేపి ఖో బ్రాహ్మణా నదీతీరే ఏకం సాలం పవిసిత్వా అట్టంసు. “తస్మిం ఖణే విసాఖా పన్నరససోళసవస్సుద్ధేసికా హుత్వా సబ్బాభరణపటిమణ్ణితా పఞ్చహి కుమారికాసతేహి పరివుతా నదిం గన్త్యా న్ణాయిస్సామీ”తి తం పదేసం పత్తా, అథ ఖో మేఘా ఉట్టహిత్వా పావస్సి. పఞ్చసతా కుమారికాయో వేగేన గన్త్యా సాలం పవిసింసు. బ్రాహ్మణా ఓలోకేన్తా తాసు ఏకమ్పి పఞ్చకల్యాణసమన్నాగతం న పస్సింసు. అథ విసాఖా పకతిగమనేనేవ సాలం పావిసి, వత్థాభరణాని తేమింసు. బ్రాహ్మణా తస్సా చత్తారి కల్యాణాని దిస్వా దన్తే పస్సితుకామా “అలసజాతికా అమ్మాకం ధీతా, ఏతిస్సా సామికో కజ్జోకమత్తమ్పి న లభిస్సతి మజ్జో”తి అజ్ఞామజ్ఞాం కథయింసు. అథ నే విసాఖా ఆహ - “కం వదేథ తుమ్హే”తి? “తం కథేమ, అమ్మా”తి. మధురో హి తస్సా సద్ధో కంసతాళసరో వియ నిచ్చరతి. అథ నే పున మధురసద్ధేన “కిం కారణా భణథా”తి పుచ్చి. “తవ పరివారిత్థియో వత్థాలజ్ఞారే అతేమేత్వా వేగేన సాలం పవిట్టా, తుయ్ఘం ఏత్తకం రానం వేగేన ఆగమనమత్తమ్పి నత్తి, వత్థాభరణాని తేమేత్వా ఆగతాసి. తస్మా కథేమ, అమ్మా”తి.

“తాతా, ఏవం మా వదేథ, అహం ఏతాహి బలవతరా, కారణం పన సల్లక్ఖేత్వా జవేన నాగతామ్హి”తి. “కిం, అమ్మా”తి? “తాతా, చత్తారో జనా జవమానా న సోభన్తి, అపరమ్పి కారణం అత్థీ”తి. “కతమే చత్తారో జనా జవమానా న సోభన్తి, అమ్మా”తి? తాతా, అభిసిత్తరాజా తావ సబ్బాభరణపటిమణ్ణితో కచ్చం బద్ధిత్వా రాజభణ్ణే జవమానో న సోభతి, “కిం అయం రాజా గహపతికో వియ ధావతీ”తి అజ్ఞాదత్థు గరహం లభతి, సణికం గచ్ఛన్తోవ సోభతి. రజ్జో ముక్ఖలహత్థీపి అలజ్జతో జవమానో న సోభతి, వారణలీళాయ గచ్ఛన్తోవ సోభతి. పబ్బజితో జవమానో న సోభతి, “కిం అయం సమణో గిహీ వియ ధావతీ”తి కేవలం గరహమేవ లభతి, సమితగమనేన పన సోభతి. ఇత్థీ జవమానా న సోభతి, “కిం ఏసా ఇత్థి పురిసో వియ ధావతీ”తి గరహితబ్బావ హోతి, “ఇమే చత్తారో జనా జవమానా న సోభన్తి, తాతా”తి. “కతమం పన అపరం కారణం, అమ్మా”తి? “తాతా, మాతాపితరో నామ ధీతరం అక్ఖపచ్చజ్ఞాని సన్ఠాపేత్వా పోసేన్తి. మయజ్ఞో విక్కిణేయ్యభణ్ణం నామ, అమ్మే పరకులపేసనత్తాయ పోసేన్తి. సచే జవమానానం నివత్థదుస్సకణ్ణే వా అక్కమిత్వా భూమియం వా పక్ఖలిత్వా పతితకాలే హత్తో వా పాదో వా భిజ్జేయ్య, కులస్సేవ భారో భవేయ్య, పసాధనభణ్ణం పన మే తేమేత్వా సుస్సిస్సతి. ఇమం కారణం సల్లక్ఖేత్వా న ధావితామ్హి, తాతా”తి.

బ్రాహ్మణ తస్యా కథనకాలే దంతసమ్మత్తిం దిస్వా “ఏవరూపా నో దంతసమ్మత్తి దిట్టపుబ్బా”తి తస్యా సాధుకారం దత్వా, “అమ్మ, తుయ్యమేవేసా అనుచ్ఛవికా”తి వత్వా తం సువణ్ణమాలం పిలన్ధయింసు. అథ నే పుచ్చి – “కతరనగరతో ఆగతాత్థ, తాతా”తి? “సావత్తితో, అమ్మా”తి. “సేట్టికులం కతరం నామా”తి? “మిగారసేట్టి నామ, అమ్మా”తి. “అయ్యపుత్తో కో నామా”తి? “పుణ్ణవడ్డనకుమారో నామ, అమ్మా”తి. సా “సమానజాతికం నో కుల”న్తి అధివాసేత్వా పితు సాసనం పహిణి “అమ్మాకం రథం పేసేతూ”తి . కిణ్ఛాపి హి సా ఆగమనకాలే పదసా ఆగతా, సువణ్ణమాలాయ పన పిలన్ధనకాలతో పట్టాయ తథా గన్తుం న లభతి, ఇస్సరదారికా రథాదీహి గచ్ఛన్తి, ఇతరా పకతియానకం వా అభిరుహన్తి, ఛత్తం వా తాలపణ్ణం వా ఉపరి కరోన్తి, తస్మిమ్మి అసతి నివత్థసాటకస్స దసన్తం ఉక్ఖిపిత్వా అంసే ఖిపన్తా గచ్ఛన్తి ఏవ. తస్యా పన పితా పఞ్చ రథసతాని పేసేసి. సా సపరివారా రథం ఆరుయ్య గతా. బ్రాహ్మణాపి ఏకతోవ అగమంసు. అథ నే సేట్టి పుచ్చి – “కుతో ఆగతాత్థా”తి? “సావత్తితో మహాసేట్టి”తి. “సేట్టి కతరో నామా”తి? “మిగారసేట్టి నామా”తి. “పుత్తో కో నామా”తి? “పుణ్ణవడ్డనకుమారో నామ మహాసేట్టి”తి. “ధనం కిత్తక”న్తి? “చత్తాలీసకోటియో మహాసేట్టి”తి. “ధనం తావ అమ్మాకం ధనం ఉపాదాయ కాకణికమత్తం, దారికాయ పన ఆరక్ఖమత్తాయ లద్ధకాలతో పట్టాయ కిం అఞ్ఞోన కారణేనా”తి అధివాసేసి. సో తేసం సక్కారం కత్వా ఏకాహద్వహం వసాపేత్వా ఉయ్యోజేసి.

తే సావత్తిం గన్త్వా మిగారసేట్టిస్స “లద్ధా నో దారికా”తి ఆరోచయింసు. “కస్స ధీతా”తి? “ధనఞ్చయసేట్టినో”తి. సో “మహాకులస్స మే దారికా లద్ధా, ఖిప్పమేవ నం ఆనేతుం వట్టతీ”తి తత్థ గమనత్థం రఞ్ఞో ఆరోచేసి. రాజా “మహాకులం ఏతం మయా బిమ్మిసారస్స సన్తికా ఆనేత్వా సాకేతే నివేసితం, తస్స సమ్మానం కాతుం వట్టతీతి అహమ్మి ఆగమిస్సామీ”తి ఆహ, సో “సాధు, దేవా”తి వత్వా ధనఞ్చయసేట్టినో సాసనం పేసేసి – “మయి ఆగచ్ఛన్తే రాజాపి ఆగమిస్సతి, మహన్తం రాజబలం ఏత్తకస్స జనస్స కత్తబ్బయుత్తకం కాతుం సక్ఖిస్ససి, న సక్ఖిస్ససీ”తి? ఇతరోపి “సచేపి దస రాజానో ఆగచ్ఛన్తి, ఆగచ్ఛన్తూ”తి పటిసాసనం పేసేసి. మిగారసేట్టి తావ మహన్తే నగరే గేహగోపకమత్తం రపేత్వా సేసజనం ఆదాయ గన్త్వా అడ్డయోజనమత్తే రానే రత్వా “ఆగతామ్మా”తి సాసనం పహిణి. ధనఞ్చయసేట్టి బహుపణ్ణాకారం పేసేత్వా ధీతరా సద్ధిం మన్తేసి, “అమ్మ, ససురో కిర తే కోసలరఞ్ఞా సద్ధిం ఆగతో, తస్స కతరం గేహం పటిజగ్గితబ్బం, రఞ్ఞో కతరం , ఉపరాజాదీనం కతరానీ”తి? పణ్ణితా సేట్టిధీతా వజిరగ్గతిఖిణిణాణా కప్పసతసహస్సం పత్తితపత్తనా అభినీహారసమ్మన్నా “ససురస్స మే అసుకగేహం పటిజగ్గధ, రఞ్ఞో అసుకగేహం, ఉపరాజాదీనం అసుకానీ”తి సంవిదహిత్వా దాసకమ్మకరే పక్కిసాపేత్వా “ఏత్తకా రఞ్ఞో కత్తబ్బకిచ్చం కరోథ, ఏత్తకా ఉపరాజాదీనం, హత్థిఅస్సాదయోపి తుమ్మేయేవ పటిజగ్గధ, అస్సబద్ధాదయోపి ఆగన్త్వా మజ్జలభణం అనుభవిస్సన్తీ”తి సంవిదహి. “కిం కారణా”? “మయం విసాఖాయ మజ్జలట్టానం గన్త్వా న కిణ్ఛే లభిమ్మ, అస్సరక్ఖణాదీని కరోన్తా సుఖం న విచరిమ్మా”తి కేచి వత్తుం మా లభింసు”తి.

తం దివసమేవ విసాఖాయ పితా పఞ్చసతే సువణ్ణకారే పక్కిసాపేత్వా “ధీతు మే మహాలతాపసాధనం నామ కరోథా”తి రత్తసువణ్ణస్స నిక్ఖసహస్సం, తదనురూపాని చ రజతమణిముత్తాపవాళవజిరాదీని దాపేసి. రాజా కతిపాహం వసిత్యావ ధనఞ్చయసేట్టిస్స సాసనం పహిణి “న సక్కా సేట్టినా అమ్మాకం చిరం పోసనం నామ కాతుం, దాని దారికాయ గమనకాలం జానాతూ”తి. సోపి రఞ్ఞో సాసనం పేసేసి – “ఇదాని వస్సకాలో ఆగతో, న సక్కా చతుమాసం విచరితుం, తుమ్మాకం బలకాయస్స యం యం లద్ధుం వట్టతి, సబ్బం తం మమ భారో, మయా పేసితకాలే దేవో గమిస్సతీ”తి. తతో పట్టాయ సాకేతనగరం నిచ్చనక్ఖత్తం వియ అహోసి. రాజానం ఆదిం కత్వా సబ్బేసం మాలాగన్ధవత్థాదీని పటియత్తానేవ హోన్తి. తతో తే జనా చిన్తయింసు – “సేట్టి అమ్మాకమేవ సక్కారం కరోతీ”తి, ఏవం తయో మాసా అతిక్కన్తా, పసాధనం పన తావ న

నిట్లాతి. కమ్మనాధిట్టాయకా ఆగన్త్యా సేట్టిన్ ఆరోచేసుం - “అజ్ఞం అసంతం నామ నత్తి, బలకాయస్స పన భత్తపచనదారూని నప్పహోన్తి”తి. “గచ్ఛథ, తాతా, ఇమస్మిం నగరే పరిజిణ్ణా హత్తిసాలాదయో చేవ పరిజిణ్ణకాని చ గేహాని గహేత్వా పచథా”తి. ఏవం పచన్తానమ్మి అడ్డమాసో అతిక్కున్తో. తతో పునపి “దారూని నత్తి”తి ఆరోచయింసు. “ఇమస్మిం కాలే న సక్కా దారూని లద్దుం, దుస్సకోట్టాగారాని వివరిత్వా ధూలసాటకేహి వట్టియో కత్వా తేలచాటీసు తేమేత్వా భత్తం పచథా”తి. తే అడ్డమాసం తథా అకంసు. ఏవం చత్తారో మాసా అతిక్కున్తా, పసాధనమ్మి నిట్టితం.

తస్మిం పసాధనే చతస్సో వజిరనాళియో ఉపయోగం అగమంసు, ముత్తానం ఏకాదస నాళియో, పవాళస్స బావీసతి నాళియో, మణీనం తేత్తింస నాళియో. ఇతి ఏతేహి చ అజ్ఞోహి చ రతనేహి నిట్టానం అగమాసి. అసుత్తమయం పసాధనం రజతేన సుత్తకిచ్చం కరింసు. తం సీసే పటిముక్కం పాదపిట్టిం గచ్ఛతి. తస్మిం తస్మిం రానే ముద్దికా యోజేత్వా కతా సువణ్ణమయా గణ్ఠికా హోన్తి, రజతమయా పాసకా, మత్తకమజ్జే ఏకా ముద్దికా, ద్వీసు కణ్ణపిట్టిసు ద్వే, గలవాటకే ఏకా, ద్వీసు జత్తూసు ద్వే, ద్వీసు కప్పరేసు ద్వే, ద్వీసు కటిపస్సేసు ద్వేతి. తస్మిం ఖో పన పసాధనే ఏకం మోరం కరింసు, తస్స దక్షిణపక్షే రత్తసువణ్ణమయాని పఞ్చ పత్తసతాని అహీసుం, వామపక్షే పఞ్చ పత్తసతాని, తుణ్ణం పవాళమయం, అక్కిని మణిమయాని, తథా గీవా చ పిఞ్చాని చ, పత్తనాళియో రజతమయా, తథా జజ్ఞాయో. సో విసాఖాయ మత్తకమజ్జే పబ్బతకూటే రత్వా నచ్చనమయూరో వియ ఖాయతి. పత్తనాళిసహస్సస్స సద్దో దిబ్బసజ్జేతం వియ పఞ్చజ్జికతూరియఘోసో వియ చ పవత్తతి. సన్నికం ఉపగతాయేవ తస్సా అమోరభావం జానన్తి. పసాధనం నవకోటిఅగ్గనకం అహోసి, సతసహస్సం హత్తకమ్మమూలం దీయితే.

“కిస్స పన నిస్సన్దేన తాయేతం పసాధనం లద్ద”న్తి? సా కిర కస్సపసమ్మాసమ్మద్ధకాలే వీసతియా భిక్కుసహస్సానం చీవరసాటకం దత్వా సుత్తమ్మి సూచియోపి రజనమ్మి అత్తవో సంతకమేవ అదాసి. తస్స చీవరదానస్స నిస్సన్దేన ఇమం మహాలతాపసాధనం లభి. ఇత్థిన్జ్ఞో చీవరదానం మహాలతాపసాధనభణ్డేన మత్తకం పప్పోతి, పురిసానం ఇద్ధిమయపత్తచీవరేనాతి. ఏవం మహాసేట్టి చతుహి మాసేహి ధీతు పరివచ్చం కత్వా తస్సా దేయ్యధమ్మం దదమానో కహపణపూరాని పఞ్చ సకటసతాని అదాసి, సువణ్ణభాజనపూరాని పఞ్చ, రజతభాజనపూరాని పఞ్చ, తమ్పభాజనపూరాని పఞ్చ, పత్తుణ్ణవత్తకోసేయ్యవత్తపూరాని పఞ్చ, సప్పిపూరాని పఞ్చ, తేలపూరాని పఞ్చ, సాలితణ్ణులపూరాని పఞ్చ, నల్లలఫాలాదిఉపకరణపూరాని పఞ్చసకటసతాని అదాసి. ఏవం కిరస్స అహోసి - “మమ ధీతు గతట్టానే ‘అసుకేన నామ మే అత్తో’తి మా పరస్స గేహద్వారం పహిణీ”తి. తస్మా సబ్బూపకరణాని దాపేసి. ఏకేకస్మిం రథే సబ్బాలజ్జారపటిమణ్ణితా తిస్సో తిస్సో వణ్ణదాసియో రపేత్వా పఞ్చ రథసతాని అదాసి. “ఏతం వ్హాపేన్తియో భోజేన్తియో అలజ్జరోన్తియో విచరథా”తి దియడ్డసహస్సపరిచారికాయో అదాసి. అథస్స ఏతదహోసి - “మమ ధీతు గావో దస్సామీ”తి. సో పురిసే ఆణాపేసి - “గచ్ఛథ భణ్డే చూళవజస్స ద్వారం వివరిత్వా తీసు గావుతేసు తిస్సో భేరియో గహేత్వా తిట్టథ, పుథులతో ఉసభమత్తే రానే ఉభోసు పస్సేసు తిట్టథ. గావీనం తతో పరం గన్తుం మా అదత్త. ఏవం రితకాలే భేరిసజ్ఞం కరేయ్యాథా”తి. తే తథా అకంసు. తే గావీనం వజతో నిక్ఖమిత్వా గావుతం గతకాలే భేరిసజ్ఞం అకంసు, పున అడ్డయోజనం గతకాలే అకంసు. పునపి తిగావుతం గతకాలే భేరిసజ్ఞం అకంసు, పుథులతో గమనఞ్చ నివారేసుం. ఏవం దీఘతో తిగావుతే, పుథులతో ఉసభమత్తే రానే గావియో అజ్ఞమజ్ఞం నిఘంసన్తియో అట్టంసు.

మహాసేటి “మమ ధీతు ఏత్తకా గావో అలం, ద్వారం పిదహథా”తి వజద్వారం పిదహాపేసి. ద్వారస్మిం పిదహితే విసాఖాయ పుష్కలలేన బలవగావో చ ధేనుయో చ ఉప్పతిత్వా ఉప్పతిత్వా నిక్ఖమింసు. మనుస్సానం వారేన్తానం వారేన్తానమేవ సట్టిసహస్సా బలవగావో చ సట్టిసహస్సా ధేనుయో చ నిక్ఖన్తా, తత్తకా బలవవచ్చా తాసం ధేనూనం ఉసభా ఉప్పతిత్వా అనుబన్ధా అహేసుం. “కిస్స పన నిస్సన్దేన ఏవం గావో గతా”తి? నివారేన్తానం నివారేన్తానం దిన్నదానస్స. సా కిర కస్సపసమ్మాసమ్ముద్ధకాలే కికిస్స రజ్జో సత్తన్నం ధీతానం కనిట్టా సజ్జదాసీ నామ హుత్వా వీసతియా భిక్కుసహస్సానం పశ్చగోరసదానం దదమానా థేరానశ్చ దహరానశ్చ సామణేరానశ్చ పత్తం పిదహిత్యా, “అలం, అల”న్తి నివారేన్తానమ్మి “ఇదం మధురం, ఇదం మనాప”న్తి అదాసి. ఏవం తస్స నిస్సన్దేన వారియమానాపి గావో నిక్ఖమింసు. సేటి నా ఏత్తకస్స ధనస్స దిన్నకాలే సేటిభరియా ఆహ - “తుష్ఠేహి మయ్హం ధీతు సబ్బం సంవిదహితం, వేయ్యావచ్చకరా పన దాసదాసియో న సంవిదహితా, కిం కారణా”తి? “మమ ధీతరి ససినేహానిస్సినేహానం జాననత్థం. అహజ్ఞో తాయ సద్ధిం ఆగచ్ఛమానకే గీవాయ గహేత్వా న పహిణామి, యానం ఆరుయ్హ గమనకాలేయేవ ఏతాయ సద్ధిం గన్తుకామా గచ్ఛన్తు, మా అగన్తుకామాతి వక్ఖామీ”తి ఆహ.

అథ “స్వ మమ ధీతా గమిస్సతీ”తి గబ్బే నిసినో ధీతరం సమీపే నిసీదాపేత్వా, “అమ్మ, పతికులే వసన్తియా నామ ఇమశ్చ ఇమశ్చ ఆచారం రక్ఖితుం వట్టతీ”తి ఓవాదమదాసి. అయమ్మి మిగారసేటి అనన్తరగబ్బే నిసినో ధనశ్చయసేటివో ఓవాదం అస్సోసి. సోపి సేటి ధీతరం ఏవం ఓవది -

“అమ్మ, ససురకులే వసన్తియా నామ అన్తోఅగ్గి బహి న నీహరితబ్బో, బహిఅగ్గి అన్తో న పవేసేతబ్బో, దదన్తస్సేవ దాతబ్బం, అదదన్తస్స న దాతబ్బం, దదన్తస్సాపి అదదన్తస్సాపి దాతబ్బం, సుఖం నిసీదితబ్బం, సుఖం భుజ్జితబ్బం, సుఖం నిపజ్జితబ్బం, అగ్గి పరిచరితబ్బో, అన్తోదేవతా నమస్సితబ్బా”తి.

ఇమం దసవిధం ఓవాదం దత్వా పునదివసే సబ్బా సేనియో సన్నిపాతేత్వా రాజసేనాయ మజ్ఞే అట్ట కుటుమ్మికే పాటిభోగే గహేత్వా, “సచే మే గతట్టానే ధీతు దోసో ఉప్పజ్జతి, తుష్ఠేహి సోధేతబ్బో”తి వత్వా నవకోటిఅగ్గనకేన మహాలతాపసాధనేన ధీతరం పసాధేత్వా న్ధానచుణ్ణములకం చతుపణ్ణాసకోటిధనం దత్వా యానం ఆరోపేత్వా సాకేతస్స సామన్తా అత్తనో సన్తకేసు అనురాధపురమత్తేసు చుద్దససు భత్తగామేసు భేరిం చరాపేసి - “మమ ధీతరా సద్ధిం గన్తుకామా గచ్ఛన్తూ”తి. తే సద్ధం సుత్వావ - “అవ్హాకం అయ్యాయ గమనకాలే కిం అవ్హాకం ఇధా”తి చుద్దస గామకా కిశ్చి అసేసేత్వా నిక్ఖమింసు? ధనశ్చయసేటిపి రజ్జో చ మిగారసేటివో చ సక్కారం కత్వా ధోకం అనుగన్త్యా తేహి సద్ధిం ధీతరం ఉయ్యోజేసి.

మిగారసేటిపి సబ్బపచ్చతో యానకే నిసీదిత్వా గచ్ఛన్తో బలకాయం దిస్వా, “కే నామేతే”తి పుచ్చి. “సుణిసాయ వో వేయ్యావచ్చకరా దాసిదాసా”తి. “ఏత్తకే కో పోసేస్స”తి? “పోథేత్వా తే పలాపేథ, అపలాయన్తే ఇతో దణ్ణం కరోథా”తి. విసాఖా పన “అపేథ, మా వారేథ, బలమేవ బలస్స భత్తం దస్సతీ”తి ఆహ. సేటి ఏవం వుత్తేపి, “అమ్మ, నత్తి అవ్హాకం ఏతేహి అట్తో, కో ఏతే పోసేస్సతీ”తి లేడ్డుదణ్ణాదీహి పోథేత్వా పలాపేత్వా సేసకే “అలం అవ్హాకం ఏత్తకేహి”తి గహేత్వా పాయాసి. అథ విసాఖా సావత్తిసగరద్వారం సమ్మత్తకాలే చిన్తేసి - “పటిచ్చన్నయానస్మిం ను ఖో నిసీదిత్వా పవిసిస్సామి, ఉదాహు రథే రత్వా”తి. అథస్సా ఏతదహోసి - “పటిచ్చన్నయానేన మే పవిసన్తియా మహాలతాపసాధనస్స విసేసో న పజ్ఞాయిస్సతీ”తి. సా సకలనగరస్స అత్తానం దస్సేన్తి రథే రత్వా నగరం పావిసి. సావత్తివాసివో విసాఖాయ సమ్మత్తిం దిస్వా, “ఏసా కిర విసాఖా నామ, ఏవరూపా అయం సమ్మత్తి ఏతిస్సావ అనుచ్ఛవికా”తి ఆహంసు. ఇతి సా మహాసమ్మత్తియా సేటివో గేహం

పావిసి. గతదివసే చస్సా సకలనగరవాసిసే “అష్టాకం ధనశ్చాయసేటి అత్తసే నగరం సమ్పత్తానం మహాసక్కారం అకాసీ”తి యథాసత్తి యథాబలం పణ్ణాకారం పహిణింసు. విసాఖా పహితపహితం పణ్ణాకారం తస్మింయేవ నగరే అజ్ఞామజ్ఞోసు కులేసు సబ్బత్తకమేవ దాపేసి. ఇతి సా “ఇదం మయ్యం మాతు దేధ, ఇదం మయ్యం పితు దేధ, ఇదం మయ్యం భాతు దేధ, ఇదం మయ్యం భగినియా దేధా”తి తేసం తేసం వయానురూపం పియవచనం వత్వా పణ్ణాకారం పేసేన్తీ సకలనగరవాసిసే జాతకే వియ అకాసి. అథస్సా రత్తిభాగసమనంతరే ఆజ్ఞావళవాయ గబ్బపుట్టానం అహోసి. సా దాసీహి దణ్ణదీపికా గాహపేత్వా తత్థ గన్త్యా వళవం ఉణ్ణోదకేన వ్హాపేత్వా తేలేన మక్ఖాపేత్వా అత్తసే వసనట్టానమేవ అగమాసి.

మిగారసేటిపి పుత్తస్స ఆవాహమజ్జలం కరోన్తో ధురవిహారే వసంతమ్మి తథాగతం అమనసికరిత్వా దీఘరత్తం నగ్గసమణకేసు పతిట్టితేన పేమేన చోదియమానో “మయ్యం అయ్యానమ్మి సక్కారం కరిస్సామీ”తి ఏకదివసం అనేకసతేసు నవభాజనేసు నిరుదకపాయాసం పచాపేత్వా పశ్చాసతే అచేలకే నిమన్తాపేత్వా అన్తోగేహం పవేసేత్వా, “ఆగచ్ఛతు మే సుణిసా, అరహంతే వంతూ”తి విసాఖాయ సాసనం పహిణి. సా “అరహంతో”తి వచనం సుత్వా సోతాపన్నా అరియసావికా హట్టతుట్టా హుత్వా తేసం భోజనట్టానం ఆగన్త్యా తే ఓలోకేత్వా, “ఏవరూపా హిరోత్తప్పవిరహితా అరహంతా నామ న హోన్తి, కస్మా మం ససురో పక్కోసాపేసీ”తి, “ధీ, ధీ”తి సేటిం గరహిత్వా అత్తసే వసనట్టానమేవ గతా. అచేలకా తం దిస్సా సబ్బే ఏకప్పహారేనేవ సేటిం గరహింసు – “కిం త్వం, గహపతి, అజ్ఞాం నాలత్థ, సమణస్స గోతమస్స సావికం మహాకాళకణ్ణిం ఇధ పవేసేసి, వేగేన నం ఇమస్మా గేహా నిక్కడ్డాపేహి”తి. సో “న సక్కా మయా ఇమేసం వచనమత్తేనేవ నిక్కడ్డాపేతుం, మహాకులస్స సా ధీతా”తి చిన్తేత్వా, “అయ్యా, దహరా నామ జానిత్వా వా అజానిత్వా వా కరేయ్యం, తుమ్హే తుమ్హీ హోధా”తి తే ఉయ్యోజేత్వా సయం మహారహ ఆసనే నిసీదిత్వా సువణ్ణపాతియం నిరుదకం మధుపాయాసం పరిభుజ్జో.

తస్మిం సమయే ఏకో పిణ్ణపాతికత్థేరో పిణ్ణాయ చరంతో తం నివేసనం పావిసి. విసాఖా ససురం బీజయమానా రితా తం దిస్సా “ససురస్స ఆచిక్ఖితుం అయుత్త”న్తి యథా సో ధేరం పస్సతి, ఏవం అపగన్త్యా అట్టాసి. సో పన బాలో ధేరం దిస్వాపి అపస్సంతో వియ హుత్వా అధోముఖో భుజ్జతేవ. విసాఖా “ధేరం దిస్వాపి మే ససురో సజ్ఞం న కరోతీ”తి ఇత్వా, “అతిచ్ఛద, భన్తే, మయ్యం ససురో పురాణం ఖాదతీ”తి ఆహ. సో నిగణ్ఠేహి కథితకాలే అధివాసేత్వాపి “పురాణం ఖాదతీ”తి పుత్తక్ఖణేయేవ హత్థం అపనేత్వా, “ఇమం పాయాసం ఇతో నీహరథ, ఏతం ఇమస్మా గేహా నిక్కడ్డథ, అయం మం ఏవరూపే మజ్జలకాలే అసుచిఖాదకం నామ కరోతీ”తి ఆహ. తస్మిం ఖో పన నివేసనే సబ్బేపి దాసకమ్మకరా విసాఖాయ సంతకావ, కో నం హత్థే వా పాదే వా గణ్ఠిస్సతి, ముఖేన కథేతుం సమత్తోపి నత్తి. విసాఖా ససురస్స కథం సుత్వా ఆహ – “తాత, న ఏత్తకేనేవ మయం నిక్ఖమామ, నాహం తుమ్హేహి ఉదకతిత్థతో కుమ్మదాసీ వియ ఆనీతా, ధరమానకమాతాపితుానం ధీతరో నామ న ఏత్తకేనేవ నిక్ఖమన్తి, ఏతేనేవ మే కారణేన పితా ఇధాగమనకాలే అట్ట కుటుమ్మికే పక్కోసాపేత్వా ‘సచే మే ధీతు దోసో ఉప్పజ్జతి, సోధేయ్యాథా’తి వత్వా మం తేసం హత్థే రపేసి, తే పక్కోసాపేత్వా మయ్యం దోసాదోసం సోధాపేధా”తి.

సేటి “కల్యాణం ఏసా కథేతీ”తి అట్ట కుటుమ్మికే పక్కోసాపేత్వా, “అయం దారికా మజ్జలకాలే నిసీదిత్వా సువణ్ణపాతియం నిరుదకపాయాసం పరిభుజ్జంతం మం ‘అసుచిఖాదకో’తి వదతీ”తి ఆహ, “ఇమిస్సా దోసం ఆరోపేత్వా ఇమం గేహతో నిక్కడ్డథా”తి. “ఏవం కిర, అమ్మా”తి. నాహం ఏవం వదామి, ఏకస్మిం పన పిణ్ణపాతికత్థేరో ఘరద్వారే రితే ససురో మే అప్పోదకం మధుపాయాసం పరిభుజ్జంతో తం న మనసికరోతి, అహం “మయ్యం ససురో ఇమస్మిం అత్తభావే పుజ్జం న కరోతి, పురాణపుజ్జామేవ ఖాదతీ”తి చిన్తేత్వా, “అతిచ్ఛద, భన్తే, మయ్యం ససురో పురాణం ఖాదతీ”తి అవచం, “ఏత్థ మే కో దోసో”తి?

“అయ్య, ఇద దోసో నత్తి, అమ్మకం ధీతా యుత్తం కథేతి, త్వం కస్మా కుజ్ఞసీ”తి? “అయ్య, ఏస తావ దోసో మా హోతు, అయం పన ఏకదివసం మజ్జిమయామే దాసీపరివుతా పచ్చాగేహం అగమాసీ”తి. “ఏవం కిర, అమ్మా”తి. “తాతా, నాహం అజ్ఞోన కారణేన గతా, ఇమస్మిం పన గేహ ఆజానేయ్యవళవాయ విజాతాయ సజ్జమ్మి అకత్వా నిసీదితుం నామ అయుత్త”న్తి దణ్డదీపికా గాహపేత్వా ఉణ్ఠోదకాదీనిపి గాహపేత్వా దాసీహి సద్ధిం గత్వా వళవాయ విజాతపరిహారం కారాపేసిం, “ఏత్థ మే కో దోసో”తి? “అయ్య, ఇద దోసో నత్తి, అమ్మకం ధీతా తవ గేహ దాసీహిపి అకత్తబ్బయుత్తకం కమ్మం కరోతి, త్వం కిం ఏత్థ దోసం పస్ససీ”తి?

అయ్య, ఇధాపి తావ దోసో మా హోతు, ఇమిస్సా పన పితా ఇధాగమనకాలే ఇమం ఓవదన్తో గుయ్ఠే పటిచ్చన్నే దస ఓవాదే అదాసి, తేసం అత్థం న జానామి, తేసం మే అత్థం కథేతు. ఇమిస్సా పన పితా “అన్తోఅగ్గి బహి న నీహరితబ్బో”తి ఆహ, “సక్కా ను ఖో అమ్మేహి ఉభతో పటివిస్సకగేహానం అగ్గిం అదత్వా వసితు”న్తి? “ఏవం కిర, అమ్మా”తి. “తాతా, మయ్ఠం పితా న ఏతం సన్ధాయ కథేసి. ఇదం పన సన్ధాయ కథేసి – ‘అమ్మ, తవ సస్సుససురసామికానం అగుణం దిస్సా బహి తస్మిం తస్మిం గేహ రత్వా మా కథేసి. ఏవరూపో హి అగ్గిసదిసో అగ్గి నామ నత్తి”తి.

అయ్య, ఏతం తావ ఏవం హోతు, ఇమిస్సా పన పితా “బాహిరతో అగ్గి న అన్తో పవేసేతబ్బో”తి ఆహ, “కిం సక్కా అమ్మేహి అన్తో అగ్గిమ్మి నిబ్బుతే బాహిరతో అగ్గిం అనాహరితు”న్తి? “ఏవం కిర, అమ్మా”తి. తాతా, మయ్ఠం పితా న ఏతం సన్ధాయ కథేసి, ఇదం పన సన్ధాయ కథేసి – సచే పటివిస్సకగేహాసు ఇత్థియో వా పురిసా వా సస్సుససురసామికానం అగుణం కథేన్తి, తేహి కథితం ఆహరిత్వా “అసుకో నామ తుమ్మాకం ఏవజ్ఞా ఏవజ్ఞా అగుణం కథేతీ”తి పున మా కథేయ్యాసి. “ఏతేన హి అగ్గినా సదిసో అగ్గి నామ నత్తి”తి. ఏవం ఇమస్మిమ్మి కారణే సా నిద్దోసావ అహోసి. యథా చ ఏత్థ, ఏవం సేసేసుపి.

తేసు పన అయమధిప్పాయో – యమ్మి హి తస్సా పితరా “యే దదన్తి, తేసంయేవ దాతబ్బ”న్తి వుత్తం. తం “యాచితకం ఉపకరణం గహేత్వా యే పటిదేన్తి, తేసజ్ఞోవ దాతబ్బ”న్తి సన్ధాయ వుత్తం.

“యే న దేన్తి, తేసం న దాతబ్బ”న్తి ఇదమ్మి యే యాచితకం గహేత్వా న పటిదేన్తి, తేసం న దాతబ్బన్తి సన్ధాయ వుత్తం.

“దదన్తస్సాపి అదదన్తస్సాపి దాతబ్బ”న్తి ఇదం పన దలిద్దేసు జాతిమిత్రేసు సమ్మత్తేసు తే పటిదాతుం సక్కోన్తు వా మా వా, తేసం దాతుమేవ వట్టతీతి సన్ధాయ వుత్తం.

“సుఖం నిసీదితబ్బ”న్తి ఇదమ్మి సస్సుససురసామికే దిస్సా వుట్టాతబ్బట్టానే నిసీదితుం న వట్టతీతి సన్ధాయ వుత్తం.

“సుఖం భుజ్జితబ్బ”న్తి ఇదం పన సస్సుససురసామికేహి పురేతరం అభుజ్జిత్యా తే పరివిసేత్వా సబ్బేహి లద్ధాలద్ధం ఇత్వా పచ్చా సయం భుజ్జేతుం వట్టతీతి సన్ధాయ వుత్తం.

“సుఖం నిపజ్జితబ్బ”న్తి ఇదమ్మి సస్సుససురసామికేహి పురేతరం సయనం ఆరుయ్ఠా న నిపజ్జితబ్బం, తేసం కత్తబ్బయుత్తకం వత్తపటివత్తం కత్వా పచ్చా సయం నిపజ్జేతుం యుత్తన్తి సన్ధాయ వుత్తం.

“అగ్గి పరిచరితబో”తి ఇదం పన సస్సుమ్మి ససురమ్మి సామికమ్మి అగ్గిక్ష్ణం వియ ఉరగరాజానం వియ చ కత్వా పస్సీతుం వట్టతీతి సన్ధాయ వుత్తం.

“అన్తోదేవతా నమస్సితబ్బా”తి ఇదమ్మి సస్సుమ్మి ససురమ్మి సామికమ్మి దేవతా వియ కత్వా దట్టుం వట్టతీతి సన్ధాయ వుత్తం. ఏవం సేట్టి ఇమేసం దసఁవాదానం అత్తం సుత్వా పటివచనం అపస్సన్తో అథోముఖో నిసీది.

అథ నం కుటుమ్మికా “కిం సేట్టి అజ్ఞోపి అవ్హాకం ధీతు దోసో అత్థీ”తి పుచ్చింసు. “నత్తి, అయ్యా”తి. “అథ కస్మా నం నిద్దోసం అకారణేన గేహా నిక్కుడ్డాపేసీ”తి ఏవం వుత్తే విసాఖా ఆహ - “తాతా, కిజ్జాపి మయ్ఘం ససురస్స వచనేన పఠమమేవ గమనం న యుత్తం, పితా పన మే ఆగమనకాలే మమ దోససోధనత్థాయ మం తువ్హాకం హత్థే రపేసి, తుమ్మేహి చ మే నిద్దోసభావో ఇతో, ఇదాని చ మయ్ఘం గన్తుం యుత్త”న్తి దాసిదాసే “యానాదీహి సజ్జాపేథా”తి ఆణాపేసి. అథ నం సేట్టి కుటుమ్మికే గహేత్వా “అమ్మ, మయా అజానిత్వావ కథితం, ఖమాహి మే”తి ఆహ. “తాత, తువ్హాకం ఖమితబ్బం తావ ఖమామి, అహం పన బుద్ధసాసనే అవేచ్చప్పసన్నస్స కులస్స ధీతా, న మయం వినా భిక్కుసజ్జేన వత్తామ, సచే మమ రుచియా భిక్కుసజ్జం పటిజగ్గితుం లభామి, వసిస్సామీ”తి. “అమ్మ, త్వం యథారుచియా తవ సమణే పటిజగ్గా”తి ఆహ.

విసాఖా దసబలం నిమన్తాపేత్వా పునదివసే నివేసనం పవేసీసి. నగ్గసమణాపి సత్తు మిగారసేట్టివో గేహం గమనభావం సుత్వా గన్త్వా గేహం పరివారేత్వా నిసీదింసు. విసాఖా దక్షిణోదకం దత్వా “సబ్బో సక్కారో పటియాదితో, ససురో మే ఆగన్త్వా దసబలం పరివిసత్తా”తి సాసనం పేసీసి. అథ నం గన్తుకామం ఆజీవకా “మా ఖో త్వం, గహపతి, సమణస్స గోతమస్స సన్తికం గచ్ఛా”తి నివారేసుం. సో “సున్ఠా మే సయమేవ పరివిసత్తా”తి సాసనం పహిణి. సా బుద్ధప్పముఖం భిక్కుసజ్జం పరివిసిత్యా నిట్టితే భత్తకిచ్చే పున సాసనం పేసీసి - “ససురో మే ఆగన్త్వా ధమ్మకథం సుణాత్తా”తి. అథ నం “ఇదాని అగమనం నామ అతివియ అయుత్త”న్తి ధమ్మం సోతుకామతాయ గచ్ఛన్తం పున తే ఆహంసు - “తేన హి సమణస్స గోతమస్స ధమ్మం సుణన్తో బహిసాణియా నిసీదిత్వా సుణాహి”తి. పురేతరమేవస్స గన్త్వా సాణిం పరిక్ఖిపింసు. సో గన్త్వా బహిసాణియం నిసీది. సత్థా “త్వం బహిసాణియం వా నిసీద, పరకుట్టే వా పరసేలే వా పరచక్కవాళే వా పన నిసీద, అహం బుద్ధో నామ సక్కోమి తం మమ సద్దం సావేత్తు”న్తి మహాజమ్మం ఖన్ఠే గహేత్వా చాలేన్తో వియ అమతవస్సం వస్సీన్తో వియ చ ధమ్మం దేసేతుం అనుపుబ్బిం కథం ఆరభి.

సమ్మాసమ్మద్ధే చ పన ధమ్మం దేసేన్తే పురతో రితాపి పచ్చతో రితాపి చక్కవాళసతం చక్కవాళసహస్సం అతిక్కమిత్యా రితాపి అకనిట్టభవనే రితాపి “సత్థా మమజ్ఞోవ ఓలోకేతి, మయ్ఘమేవ ధమ్మం దేసేతీ”తి వదన్తి. సత్థా హి తం తం ఓలోకేన్తో వియ తేన తేన సద్ధిం సల్లపన్తో వియ చ అహోసి. చన్దసమా కిర బుద్ధా. యథా చన్దో గగనమజ్జే రితో “మయ్ఘం ఉపరి చన్దో, మయ్ఘం ఉపరి చన్దో”తి సబ్బసత్తానం ఖాయతి, ఏవమేవ యత్థ కత్థచి రితానం అభిముఖే రితా వియ ఖాయన్తి. ఇదం కిర తేసం అలజ్కతసీసం చిన్దిత్వా అజ్ఞితఅక్ఖీని ఉప్పాటేత్వా హదయమంసం ఉప్పాటేత్వా పరస్స దాసత్తాయ జాలిసదిసే పుత్తే కణ్ఠాజినాసదిసా ధీతో మద్దిసదిసా పజాపతియో పరిచ్చజిత్వా దిన్నదానస్స ఫలం. మిగారసేట్టిపి ఖో తథాగతే ధమ్మదేసనం వినివత్తేన్తే బహిసాణియం నిసీన్నోవ సహస్స నయపటిమణ్ణితే సోతాపత్తిఫలే పతిట్ఠాయ అచలాయ సద్ధాయ సమన్నాగతో తీసు రతనేసు నిక్కుజ్ఞో హుత్వా సాణికణ్ఠం ఉక్ఖిపిత్వా ఆగన్త్వా సున్ఠాయ ధనం ముఖేన గహేత్వా,

“త్వం మే అజ్ఞతో పట్టాయ మాతా”తి తం మాతుట్టానే రపేసి. తతో పట్టాయ మిగారమాతా నామ జాతా. పచ్చాభాగే పుత్రం లభిత్యాపి మిగారోతిస్స నామమకాసి.

మహాసేట్టి సుణ్ణాయ ధనం విస్సజ్జేత్వా గత్వా భగవతో ద్వీసు పాదేసు సిరసా నిపతిత్వా పాదే పాణిహి చ పరిసమ్భాహంతో ముఖేన చ పరిచుమ్భంతో “మిగారో అహం, భన్తే, మిగారో అహం, భన్తే”తి తిక్ఖత్తుం నామం సావేత్వా, “అహం, భన్తే, ఏత్తకం కాలం యత్త నామ ద్వీన్నం మహప్పలన్తి న జానామి, ఇదాని చ మే సుణిసం నిస్సాయ జాతం, సబ్బా అపాయదుక్ఖా ముత్తోమ్మి, సుణిసా మే ఇమం గేహం ఆగచ్ఛన్తి మమ అత్థాయ హితాయ సుఖాయ ఆగతా”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

“సోహం అజ్ఞ పజానామి, యత్త దిన్నం మహప్పలం;
అత్థాయ వత మే భద్దా, సుణిసా ఘరమాగతా”తి.

విసాఖా పునదివసత్థాయపి సత్థారం నిమన్తేసి. అథస్సా పునదివసేపి సస్సు సోతాపత్తిఫలం పత్తా. తతో పట్టాయ తం గేహం సాసనస్స వివటద్వారం అహోసి. తతో సేట్టి చిన్తేసి - “బహూపకారా మే సుణిసా పసన్నాకారమస్సా కరిస్సామి, ఏతిస్సా భారియం పసాధనం నిచ్చకాలం పసాధేత్తుం న సక్కా, సల్లహుకమస్సా దివా చ రత్తో చ సబ్బఇరియాపథేసు పసాధనయోగ్గం పసాధనం కారేస్సామీ”తి సతసహస్సుగ్గనకం ఘనమట్టకం నామ పసాధనం కారేత్వా తస్మిం నిట్టితే బుద్ధప్పముఖం భిక్షుసజ్ఞం నిమన్తేత్వా సక్కుచ్చం భోజేత్వా విసాఖం సోళసహి గన్ధోదకఘటేహి వ్హాపేత్వా సత్థు సమ్ముఖే రపేత్వా పసాధేత్వా సత్థారం వద్దాపేసి. సత్థా అనుమోదనం కత్వా విహరమేవ గతో. విసాఖాపి తతో పట్టాయ దానాదీని పుణ్ణాని కరోన్తి సత్థు సన్తికా అట్ట వరే (మహావ. 3౫౦) లభిత్యా గగనతలే చన్దలేఖా వియ పణ్ణాయమానా పుత్తధీతాహి వుడ్డిం పాపుణి. తస్సా కిర దస పుత్తా దస ధీతరో చ అహేసుం. తేసు ఏకేకస్స దస దస పుత్తా దస దస ధీతరో అహేసుం. తేసు తేసుపి ఏకేకస్స దస దస పుత్తా దస దస ధీతరో చాతి ఏవమస్సా పుత్తనత్తపనత్తసన్తానవసేన పవత్తాని వీసాధికాని చత్తారి సతాని అట్ట చ పాణసహస్సాని అహేసుం. తేనాహు పోరాణా -

“విసాఖా వీసతి పుత్తా, నత్తా చ చతురో సతా;
పనత్తా అట్టసహస్సా, జమ్ముదీపే సుపాకటా”తి.

ఆయు వీసవస్ససతం అహోసి, సీసే ఏకమ్మి పలితం నామ నాహోసి, నిచ్చం సోళసవస్సుద్ధేసికా వియ అహోసి. తం పుత్తనత్తపనత్తపరివారం విహారం గచ్ఛన్తిం దిస్సా, “కతమా ఏత్త విసాఖా”తి పరిపుచ్చితారో హోన్తి? యే నం గచ్ఛన్తిం పస్సన్తి, “ఇదాని ధోకం గచ్ఛతు, గచ్ఛమానావ నో, అయ్యా సోభతీ”తి, చిన్తేన్తి. యే నం రితం నిసిన్నం నిపన్నం పస్సన్తి, “ఇదాని ధోకం నిపజ్జతు, నిపన్నావ నో, అయ్యా, సోభతీ”తి చిన్తేన్తి. ఇతి సా “చతూసు ఇరియాపథేసు అసుకఇరియాపథేన నామ న సోభతీ”తి వత్తబ్బా న హోతి. పఞ్చన్నం ఖో పన హాత్థీనం బలం ధారేతి. రాజా “విసాఖా కిర పఞ్చన్నం హాత్థీనం బలం ధారేతీ”తి సుత్వా తస్సా విహారం గత్వా ధమ్మం సుత్వా ఆగమనవేలాయ థామం వీమంసితుకామో హత్థిం విస్సజ్జాపేసి, సో సోణ్ణం ఉక్ఖిపిత్వా విసాఖాభిముఖో అగమాసి. తస్సా పరివారిత్థియో పఞ్చసతా ఏకచ్ఛా పలాయంసు, ఏకచ్ఛా న పరిస్సజ్జిత్వా “కిం ఇద”న్తి వుత్తే - “రాజా కిర తే, అయ్యే, బలం వీమంసితుకామో హత్థిం విస్సజ్జాపేసి”తి వదింసు. విసాఖా ఇమం దిస్సా, “కిం పలాయితేన, కథం ను ఖో తం గణ్ఠిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా, “సచే తం దళ్ళం గణ్ఠిస్సామి,

వినస్సయ్యా”తి ద్వీహి అజ్ఞలీహి సోణ్ణాయ గహేత్వా పటిపణామేసి. హత్థీ అత్తానం సన్ధారేత్వా రాతుం నాసక్ఖి, రాజజ్ఞణే ఉక్కుటికో హుత్వా పతితో. మహాజనే సాధుకారం అదాసి. సాపి సపరివారా సోత్థినా గేహం అగమాసి.

తేన ఖో పన సమయేన సావత్తియం విసాఖా మిగారమాతా బహుపుత్తా హోతి బహునత్తా అరోగపుత్తా అరోగనత్తా అభిమజ్ఞలసమ్మతా, తావతకేసు పుత్తనత్తేసు ఏకోపి అన్తరా మరణం పత్తో నామ నాహోసి. సావత్తివాసినో మజ్ఞలేసు ఛణేసు విసాఖం పరమం నిమన్తేత్వా భోజేన్తి. అథేకస్మిం ఉస్సవదివసే మహాజనే మణ్ణితపసాధితే ధమ్మస్సవనాయ విహారం గచ్ఛన్తే విసాఖాపి నిమన్తితట్టానే భుజ్జోత్వా మహాలతాపసాధనం పసాధేత్వా మహాజనేన సద్ధిం విహారం గత్వా ఆభరణాని ఓముఞ్చేత్వా ఉత్తరాసజ్ఞేన భణ్ణికం బద్ధిత్వా దాసియా అదాసి. యం సన్ధాయ వుత్తం -

“తేన ఖో పన సమయేన సావత్తియం ఉస్సవో హోతి, మనుస్సా అలజ్ఞతపటియత్తా ఆరామం గచ్ఛన్తి, విసాఖాపి మిగారమాతా అలజ్ఞతపటియత్తా విహారం గచ్ఛతి. అథ ఖో విసాఖా మిగారమాతా ఆభరణాని ఓముఞ్చేత్వా ఉత్తరాసజ్ఞేన భణ్ణికం బద్ధిత్వా దాసియా అదాసి ‘హన్ధ జే ఇమం భణ్ణికం గణ్ణాహీ’”తి (పాచి. ౨౦౩).

సా కిర విహారం గచ్ఛన్తి చిన్తేసి - “ఏవరూపం మహగ్గం పసాధనం సీసే పటిముక్కం యావ పాదపిట్ఠం అలజ్ఞారం అలజ్ఞరిత్వా విహారం పవిసేతుం అయుత్త”న్తి నం ఓముఞ్చేత్వా భణ్ణికం కత్వా అత్తనో పుఞ్ఞోనేవ నిబ్బత్తాయ పఞ్చహత్తిథామధరాయ దాసియా హత్థే అదాసి. సా ఏవ కిర తం గణ్ణితం సక్కోతి. తేన నం ఆహ - “అమ్మ, ఇమం పసాధనం గణ్ణ, సత్తుసన్తికా నివత్తనకాలే పసాధేస్సామి న”న్తి. తం పన దత్వా ఘనమట్టకం పసాధనం పసాధేత్వా సత్తారం ఉపసజ్ఞమిత్వా ధమ్మం అస్సోసి, ధమ్మస్సవనావసానే భగవన్తం వన్దిత్వా ఉట్టాయ పక్కామి. సాపిస్సా దాసి తం పసాధనం పముట్టా. ధమ్మం సుత్వా పన పక్కన్తాయ పరిసాయ సచే కిఞ్చి పముట్టం హోతి, తం ఆనన్దత్థేరో పటిసామేతి. ఇతి సో తం దివసం మహాలతాపసాధనం దిస్సా సత్తు ఆరోచేసి - “భన్తే, విసాఖా పసాధనం పముస్సిత్వా గతా”తి. “ఏకమన్తం రపేహి, ఆనన్దా”తి. థేరో తం ఉక్ఖపిత్వా సోపానపస్సే లగ్గేత్వా రపేసి.

విసాఖాపి సుప్పియాయ సద్ధిం “ఆగన్తుకగమికగిలానాదీనం కత్తబ్బయుత్తకం జానిస్సామీ”తి అన్తోవిహారే విచరి. తా పన ఉపాసికాయో అన్తోవిహారే దిస్సా సప్పిమధుతేలాదీహి అత్తికా పకతియావ దహరా చ సామణేరా చ థాలకాదీని గహేత్వా ఉపసజ్ఞమన్తి. తస్మిమ్మి దివసే తథేవ కరింసు. అథేకం గిలానం భిక్షుం దిస్సా సుప్పియా (మహావ. ౨౮౦) “కేనత్తో అయ్యస్సా”తి పుచ్చిత్వా “పటిచ్చాదనీయేనా”తి వుత్తే హోతు, అయ్య, పేసేస్సామీతి దుతియదివసే కప్పియమంసం అలభన్తి అత్తనో ఊరుమంసేన కత్తబ్బకిచ్చం కత్వా పున సత్థరి పసాదేన పాకతికసరీరావ అహోసి. విసాఖాపి గిలానే చ దహరే చ సామణేరే చ ఓలోకేత్వా అజ్ఞోన ద్వారేన నిక్ఖమిత్వా విహారాపచారే రితా, “అమ్మ, పసాధనం ఆహర పసాధేస్సామీ”తి ఆహ. తస్మిం ఖణే సా దాసి పముస్సిత్వా నిక్ఖన్తభావం ఇత్వా, “అయ్యే, పముట్టామ్మీ”తి ఆహ. “తేన హి గత్వా గణ్ణిత్వా ఏహి, సచే పన మయ్ఠం అయ్యేన ఆనన్దత్థేరేన ఉక్ఖపిత్వా అజ్ఞాస్మిం రానే రపితం హోతి, మా ఆహరేయ్యాసి, అయ్యస్సేవ తం మయా పరిచ్చత్త”న్తి. జానాతి కిర సా “కులమనుస్సానం పముట్టభణ్ణికం థేరో పటిసామేతీ”తి; తస్మా ఏవమాహ. థేరోపి తం దాసిం దిస్సావ “కిమత్తం ఆగతాసీ”తి పుచ్చిత్వా, “అయ్యాయ మే పసాధనం పముస్సిత్వా ఆగతామ్మీ”తి వుత్తే, “ఏతస్మిం మే సోపానపస్సే రపితం, గచ్ఛ నం గణ్ణాహీ”తి ఆహ. సా, “అయ్య, తుమ్హాకం హత్థేన ఆమట్టభణ్ణికం మయ్ఠం అయ్యాయ అనాహరియం కత”న్తి వత్వా తుచ్చహత్థావ గత్వా, “కిం, అమ్మా”తి విసాఖాయ పుట్టా తమత్తం ఆరోచేసి. “అమ్మ , నాహం మమ అయ్యేన ఆమట్టభణ్ణం పిలన్దిస్సామి, పరిచ్చత్తం మయా. అయ్యానం పన

పటిజగ్గితుం దుష్టం, తం విస్సజ్జేత్వా కప్పియభణ్ణం ఉపనేస్సామి, గచ్ఛ, తం ఆహరాహీ"తి. సా గత్వా ఆహరి. విసాఖా తం అపిలన్ధిత్యావ కమ్మారే పక్కిసాపేత్వా అగ్గాపేసి. తేహి "నవ కోటియో అగ్గతి, హత్తకారాపణియం పనస్స సతసహస్స"న్తి వుత్తే పసాధనం యానే రపాపేత్వా "తేన హి తం విక్కిణధా"తి ఆహ. భత్తకం ధనం దత్వా గణ్ణీంతు న కోచి సక్కిస్సతి. తగ్గో పసాధనం పసాధేతుం అనుచ్ఛవికా ఇత్థియో నామ దుల్లభా. పథవిమణ్ణలస్మిగ్గో తిస్సోవ ఇత్థియో మహాలతాపసాధనం లభింసు విసాఖా మహాఉపాసికా, బన్ధులమల్లసేనాపతిస్స భరియా, మల్లికా, బారాణసీసేట్ఠినో ధీతాతి.

తస్మా విసాఖా సయమేవ తస్స మూలం దత్వా సతసహస్సాధికా నవ కోటియో సకటే ఆరోపేత్వా విహారం నేత్వా సత్థారం వన్దిత్వా, "భన్తే, మయ్ఘం అయ్యేన ఆనన్దత్థేరేన మమ పసాధనం హత్తేన ఆమట్టం, తేన ఆమట్టకాలతో పట్టాయ న సక్కా తం మయా పిలన్ధితుం. తం పన విస్సజ్జేత్వా కప్పియం ఉపనేస్సామీతి విక్కిణాపేన్తి అగ్గం తం గణ్ణీతుం సమత్థం అదిస్సా అహమేవ తస్స మూలం గాహాపేత్వా ఆగతా, చత్తూసు పచ్చయేసు కతరపచ్చయేన ఉపనేస్సామి, భన్తే"తి. పాచీనద్వారే సజ్ఘస్స వసనన్తానం కాతుం తే యుత్తం విసాఖేతి "యుత్తం, భన్తే"తి విసాఖా తుట్టమానసా నవకోటిహి భూమిమేవ గణ్ణి. అపరాహి నవకోటిహి విహారం కాతుం ఆరభి.

అథేకదివసం సత్థా పచ్చూససమయే లోకం వోలోకేన్తో దేవలోకా చవిత్వా భద్దియనగరే సేట్ఠికులే నిబ్బత్తస్స భద్దియస్స నామ సేట్ఠిపుత్తస్స ఉపనిస్సయసమ్మత్తిం దిస్సా అనాథపిణ్ణికస్స గేహ భత్తకిచ్చం కత్వా ఉత్తరద్వారాభిముఖో అహోసి. పకతియా హి సత్థా విసాఖాయ గేహ భిక్షం గణ్ణీత్వా దక్ఖిణద్వారేన నిక్ఖమిత్వా జేతవనే వసతి. అనాథపిణ్ణికస్స గేహ భిక్షం గహేత్వా పాచీనద్వారేన నిక్ఖమిత్వా పుబ్బారామే వసతి. ఉత్తరద్వారం సన్ధాయ గచ్ఛంతయేవ భగవన్తం దిస్సా, "చారికం పక్కమిస్సతీ"తి జానన్తి. విసాఖాపి తం దివసం "సత్థా ఉత్తరద్వారాభిముఖో గతో"తి సుత్వా వేగేన గత్వా వన్దిత్వా ఆహ - "చారికం గన్తుకామత్థ, భన్తే"తి? "ఆమ, విసాఖే"తి. "భన్తే, ఏత్తకం ధనం పరిచ్చజిత్వా తుమ్హాకం విహారం కారేమి, నివత్తథ, భన్తే"తి. "అనివత్తగమనం ఇదం విసాఖే"తి. సా "అద్ధా హేతుసమ్మన్నం కగ్గో పస్సిస్సతి భగవా"తి చిన్తేత్వా, "తేన హి, భన్తే, మయ్ఘం కతాకతవిజాననకం ఏకం భిక్షం నివత్తేత్వా గచ్ఛథా"తి ఆహ. "యం రుచ్చసి, తస్స పత్తం గణ్ణి విసాఖే"తి ఆహ. సా కిగ్గాపి ఆనన్దత్థేరం పియాయతి, "మహామోగ్గల్లానత్థేరో ఇద్ధిమా, ఏతం మే నిస్సాయ కమ్మం లహుం నిప్పజ్జిస్సతీ"తి పన చిన్తేత్వా ధేరస్స పత్తం గణ్ణి. ధేరో సత్థారం ఓలోకేసి. సత్థా "తవ పరివారే పగ్గాసతే భిక్షా గహేత్వా నివత్త మోగ్గల్లానా"తి ఆహ. సో తథా అకాసి. తస్సానుభావేన పగ్గాససట్ఠియోజనానిపి రుక్ఖణ్ణాయ చ పాసాణ్ణాయ చ గతా మనుస్సా మహన్తే మహన్తే రుక్ఖే చ పాసాణే చ గహేత్వా తం దివసమేవ ఆగచ్ఛన్తి, నేవ సకటే రుక్ఖపాసాణే ఆరోపేన్తా కిలమన్తి, న అక్ఖో భిజ్జతి. న చిరస్సేవ ద్వేభూమికం పాసాదం కరింసు. హేట్టాభూమియం పగ్గా గబ్బసతాని, ఉపరిభూమియం పగ్గా గబ్బసతానీతి గబ్బసహస్సపటిమణ్ణితో పాసాదో అహోసి. అట్టకరీసే పరిసుద్ధే భూమిభాగే పాసాదం కారాపేసి, "సుద్ధపాసాదో పన న సోభతీ"తి తం పరివారేత్వా పగ్గా పధానవేత్తగేహసతాని, పగ్గా చూళపాసాదసతాని, పగ్గా దీఘమాళకసతాని కారాపేసి.

అథ సత్థా నవహి మాసేహి చారికం చరిత్వా పున సావత్తిం అగమాసి. విసాఖాయపి పాసాదే కమ్మం నవహి మాసేహి నిట్ఠితం. పాసాదకూటం ఘనకోట్టితరత్తసువణ్ణేనేవ సట్ఠిఉదకఘటగణ్ణనకం కారాపేసి. "సత్థా జేతవనవిహారం గచ్ఛతీ"తి చ సుత్వా పచ్చగ్గమనం కత్వా సత్థారం అత్తనో విహారం నేత్వా పటిగ్గం గణ్ణి, "భన్తే, ఇమం చతుమాసం భిక్షుసజ్ఘం గహేత్వా ఇథేవ వసథ, పాసాదమహం కరిస్సామీ"తి. సత్థా అధివాసేసి. సా తతో పట్టాయ బుద్ధప్పముఖస్స భిక్షుసజ్ఘస్స విహారే ఏవ దానం దేతి. అథస్సా ఏకా సహాయికా సతసహస్సగ్గనకం ఏకం వత్తం ఆదాయ ఆగత్వా, "సహాయికే అహం ఇమం వత్తం తవ

పాసాదే భూమత్తరణసజ్జేపేన అత్తరితుకామా, అత్తరణట్టానం మే ఆచిక్ష్ణధా”తి ఆహ. “సాధు సహాయకే, సచే త్యాహం ‘ఓకాసో నట్టి’తి వక్ష్వామి, త్వం ‘మే ఓకాసం అదాతుకామా’తి మజ్జేస్ససి, సయమేవ పాసాదస్స ద్వే భూమియో గబ్బసహస్సశ్చ ఓలోకేత్వా అత్తరణట్టానం జానాహి”తి ఆహ. సా సతసహస్సగ్గనకం వత్తం గహేత్వా తత్త తత్త విచరన్తి తతో అప్పతరమూలం వత్తం అదిస్సా “నాహం ఇమస్మిం పాసాదే పుజ్జాభాగం లభామి”తి దోమనస్సప్పత్తా ఏకస్మిం రానే రోదన్తి అట్టాసి. అథ నం ఆనన్దత్థరో దిస్సా, “కస్మా రోదసీ”తి పుచ్చి. సా తమత్తం ఆరోచేసి. థేరో “మా చిన్తయి, అహం తే అత్తరణట్టానం ఆచిక్ష్ణిస్సామి”తి వత్సా, “సోపానపాదమూలే పాదధోవనట్టానే ఇమం పాదపుశ్చానకం కత్వా అత్తరాహి, భిక్షూ పాదే ధోవిత్వా పరమం ఏత్త పాదం పుశ్చేత్వా అన్తో పవిసిస్సన్తి, ఏవం తే మహప్పలం భవిస్సతీ”తి ఆహ. విసాఖాయ కిరేతం అసల్లక్ష్మితట్టానం.

విసాఖా చత్తారో మాసే అన్తోవిహారే బుద్ధప్పముఖస్స భిక్షుసజ్జస్స దానం అదాసి, అవసానదివసే భిక్షుసజ్జస్స చీవరసాటకే అదాసి. సజ్జనవకేన లద్ధచీవరసాటకా సహస్సగ్గనకా హోన్తి. సబ్బేసం పత్తాని పూరేత్వా భేసజ్జం అదాసి. దానపరిచ్ఛాగే నవ కోటియో అగమంసు. ఇతి విహారస్స భూమిగ్గహణే నవ కోటియో, విహారస్స కారాపసే నవ, విహారమహే నవాతి సబ్బాపి సత్తవీసతి కోటియో సా బుద్ధసాసనే పరిచ్ఛజి. ఇత్తిభావే రత్వా మిచ్ఛాదిట్టికస్స గేహ వసమానాయ ఏవరూపో మహాపరిచ్ఛాగో నామ అజ్ఞేస్సా నత్తి. సా విహారమహస్స నిట్టితదివసే వడ్డమానకచ్ఛాయాయ పుత్తనత్తపనత్తపరివృతా “యం యం మయా పుట్టే పత్తితం, సబ్బమేవ మత్తకం పత్త”న్తి పాసాదం అనుపరియాయన్తి పశ్చాహి గాథాహి మధురసద్దేన ఇమం ఉదానం ఉదానేసి –

“కదాహం పాసాదం రమ్మం, సుధామత్తికలేపనం;
విహారదానం దస్సామి, సజ్కప్పో మయ్హ పూరితో.

“కదాహం మజ్జాపీరశ్చ, భిసిబిమ్మోహనాని చ;
సేనాసనభణ్డం దస్సామి, సజ్కప్పో మయ్హ పూరితో.

“కదాహం సలాకభత్తం, సుచిం మంసూపసేచనం;
భోజనదానం దస్సామి, సజ్కప్పో మయ్హ పూరితో.

“కదాహం కాసికం వత్తం, ఖోమకప్పాసికాని చ;
చీవరదానం దస్సామి, సజ్కప్పో మయ్హ పూరితో.

“కదాహం సప్పినవనీతం, మధుతేలశ్చ ఫాణితం;
భేసజ్జదానం దస్సామి, సజ్కప్పో మయ్హ పూరితో”తి.

భిక్షూ తస్సా సద్దం సుత్వా సత్థు ఆరోచయింసు – “భన్తే, అష్టేహి ఏత్తకే అద్ధానే విసాఖాయ గాయనం నామ న దిట్టపుబ్బం, సా అజ్ఞ పుత్తనత్తపనత్తపరివృతా గాయమానా పాసాదం అనుపరియాయతి, కిం ను ఖ్వస్సా పిత్తం వా కుపితం, ఉదాహు ఉమ్మత్తికా జాతా”తి? సత్థా “న, భిక్ఖవే, మయ్హం ధీతా గాయతి, అత్తనో పనస్సా అజ్ఞాసయో పరిపుణ్ణో, సా

‘పత్తితపత్తనా మే మత్తకం పత్తా’తి తుట్టమానసా ఉదానం ఉదానేన్తీ విచరతీ”తి వత్వా “కదా పన, భన్తే, తాయ పత్తనా పత్తితా”తి? “సుణిస్సధ, భిక్ఖవే”తి. “సుణిస్సామ, భన్తే”తి వుత్తే అతీతం ఆహరి -

“అతీతే , భిక్ఖవే, ఇతో కప్పసతసహస్సమత్తకే పదుముత్తరో నామ బుద్ధో లోకే నిబ్బత్తి. తస్స వస్ససతసహస్సం ఆయు అహోసి, ఖీణాసవానం సతసహస్సపరివారో, నగరం హంసవతీ నామ, పితా సునన్తో నామ రాజా, మాతా సుజాతా నామ దేవీ, తస్స అగ్గఉపట్టాయికా ఏకా ఉపాసికా అట్ట వరే యాచిత్యా మాతుట్టానే రత్వా సత్థారం చతుహి పచ్చయేహి పటిజగ్గన్తీ సాయంపాతం ఉపట్టానం గచ్ఛతి. తస్సా ఏకా సహాయికా తాయ సద్ధిం విహారం నిబద్ధం గచ్ఛతి. సా తస్సా సత్థారా సద్ధిం విస్సాసేన కథనఞ్చ వల్లభభావఞ్చ దిస్సా, ‘కిం ను ఖో కత్వా ఏవం బుద్ధానం వల్లతా హోతీ’తి చిన్తేత్వా సత్థారం పుచ్చి - ‘భన్తే, ఏసా ఇత్థీ తుమ్హాకం కిం హోతీ’తి? “ఉపట్టాయికానం అగ్గా”తి. “భన్తే, కిం కత్వా ఉపట్టాయికానం అగ్గా హోతీ”తి? “కప్పసతసహస్సం పత్తనం పత్తేత్వా”తి. “ఇదాని పత్తేత్వా లద్ధుం సక్కా, భన్తే”తి. “ఆమ, సక్కా”తి. “తేన హి, భన్తే, భిక్ఖుసతసహస్సేన సద్ధిం సత్తాహం మయ్యం భిక్ఖం గణ్ఠాధా”తి ఆహ. సత్థా అధివాసేసి. సా సత్తాహం దానం దత్వా ఓసానదివసే చీవరసాటకే దత్వా సత్థారం వన్దిత్వా పాదమూలే నిపజ్జిత్వా, “భన్తే, నాహం ఇమస్స దానస్స ఫలేన దేవిస్సరియాదీనం అజ్ఞాతరం పత్తేమి, తుమ్హాదిసస్స పనేకస్స బుద్ధస్స సన్తికే అట్ట వరే లభిత్వా మాతుట్టానే రత్వా చతుహి పచ్చయేహి పటిజగ్గితుం సమత్థానం అగ్గా భవేయ్య”న్తి పత్తనం పట్టపేసి. సత్థా “సమిజ్ఞిస్సతి ను ఖో ఇమిస్సా పత్తనా”తి అనాగతం ఆవజ్ఞేన్తో కప్పసతసహస్సం ఓలోకేత్వా “కప్పసతసహస్సపరియోసానే గోతమో నామ బుద్ధో ఉప్పజ్జిస్సతి, తదా త్వం విసాఖా నామ ఉపాసికా హుత్వా తస్స సన్తికే అట్ట వరే లభిత్వా మాతుట్టానే రత్వా చతుహి పచ్చయేహి పటిజగ్గన్తీనం ఉపట్టాయికానం అగ్గా భవిస్ససీ”తి ఆహ. తస్సా సా సమ్మత్తి స్వేవ లద్ధబ్బా వియ అహోసి.

సా యావతాయుకం పుజ్జాం కత్వా తతో చుతా దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరన్తీ కస్సపసమ్మాసమ్మద్ధికాలే కికిస్స కాసిరజ్ఞో సత్తన్నం ధీతానం కనిట్టా సజ్ఞదాసీ నామ హుత్వా పరకులం అగన్త్వా తాహి జేట్టభగినీహి సద్ధిం దీఘరత్తం దానాదీని పుజ్జాని కత్వా కస్సపసమ్మాసమ్మద్ధస్స పాదమూలేపి “అనాగతే తుమ్హాదిసస్స బుద్ధస్స మాతుట్టానే రత్వా చతుపచ్చయదాయికానం అగ్గా భవేయ్య”న్తి పత్తనం అకాసి. సా తతో పట్టాయ పన దేవమనుస్సేసు సంసరన్తీ ఇమస్మిం అత్తభావే మేణ్ఠకసేట్టిపుత్తస్స ధనఞ్చయసేట్టితో ధీతా హుత్వా నిబ్బత్తా. మయ్యం సాసనే బహూని పుజ్జాని అకాసి. ఇతి ఖో, భిక్ఖవే, “న మయ్యం ధీతా గాయతి, పత్తితపత్తనాయ పన నిప్పత్తిం దిస్సా ఉదానం ఉదానేతీ”తి వత్వా సత్థా ధమ్మం దేసేన్తో, “భిక్ఖవే, యథా నామ ఛేకో మాలాకారో నానాపుష్పానం మహాన్తం రాసిం కత్వా నానప్పకారే మాలాగుణే కరోతి, ఏవమేవ విసాఖాయ నానప్పకారాని పుజ్జాని కాతుం చిత్తం నమతీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౨౩. “యథాపి పుష్పరాసిమ్మా, కయిరా మాలాగుణే బహూ;
ఏవం జాతేన మచ్ఛేన, కత్తబ్బం కుసలం బహూ”న్తి.

తత్త పుష్పరాసిమ్మాతి నానప్పకారానం పుష్పానం రాసిమ్మా. కయిరాతి కరేయ్య. మాలాగుణే బహూతి ఏకతో వణ్ణికమాలాదిభేదా నానప్పకారా మాలావికతియో. మచ్ఛేనాతి మరితబ్బసభావతాయ “మచ్ఛో”తి లద్ధనామేన సత్తేన చీవరదానాదిభేదం బహుం కుసలం కత్తబ్బం. తత్త పుష్పరాసిగ్గహణం బహుపుష్పదస్సనత్తం. సచే హి అప్పాని పుష్పాని హోన్తి, మాలాకారో చ ఛేకో నేవ బహూ మాలాగుణే కాతుం సక్కోతి, అఛేకో పన అప్పేసు బహూసుపి పుష్పేసు న

సక్కితియేవ. బహూసు పన పుష్పేసు సతి ఛేకో మాలాకారో దక్షో కుసలో బహూ మాలాగుణే కరోతి, ఏవమేవ సచే ఏకచ్ఛస్స సద్ధా మద్ధా హోతి, భోగా చ బహూ సంవిజ్ఞన్తి, నేవ సక్కితి బహూని కుసలాని కాతుం, మద్ధాయ చ పన సద్ధాయ మద్దేసు చ పన భోగేసు న సక్కితి. ఉళారాయ చ పన సద్ధాయ మద్దేసు చ భోగేసు న సక్కితియేవ. ఉళారాయ చ పన సద్ధాయ ఉళారేసు చ భోగేసు సతి సక్కితి. తథారూపా చ విసాఖా ఉపాసికా. తం సన్ధాయేతం వుత్తం - “యథాపి... పే.... కత్తబ్బం కుసలం బహు”న్తి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపన్నాదయో అహీసుం. మహాజనస్స సాత్తికా ధమ్మదేసనా జాతాతి.

విసాఖావత్తు అట్టమం

౯. ఆనన్దతేరపజ్ఞావత్తు

న పుష్పగన్ధో పటివాతమేతీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా సావత్తియం విహరన్తో ఆనన్దతేరస్స పజ్ఞాం విస్సజ్ఞేన్తో కథేసి.

థేరో కిర సాయన్థసమయే పఠిసల్లీనో చిన్తేసి - “భగవతా మూలగన్ధో, సారగన్ధో, పుష్పగన్ధోతి తయో ఉత్తమగన్ధా వుత్తా, తేసం అనువాతమేవ గన్ధో గచ్ఛతి, నో పటివాతం. అత్తి ను ఖో తం గన్ధజాతం, యస్స పటివాతమ్మి గన్ధో గచ్ఛతీ”తి. అథస్స ఏతదహోసి - “కిం మయ్యం అత్తనా వినిచ్ఛితేన, సత్తారంయేవ పుచ్ఛిస్సామీ”తి. సో సత్తారం ఉపసజ్కమిత్వా పుచ్ఛి. తేన వుత్తం -

“అథ ఖో ఆయస్మా ఆనన్దో సాయన్థసమయే పఠిసల్లానా వుట్టితో యేన భగవా తేనుపసజ్కమి , ఉపసజ్కమిత్వా భగవన్తం అభివాదేత్వా ఏకమన్తం నిసీది, ఏకమన్తం నిసిన్నో ఖో ఆయస్మా ఆనన్దో భగవన్తం ఏతదవోచ -

“తీణిమాని, భన్తే, గన్ధజాతాని, యేసం అనువాతమేవ గన్ధో గచ్ఛతి, నో పటివాతం. కతమాని తీణి? మూలగన్ధో, సారగన్ధో, పుష్పగన్ధో , ఇమాని ఖో, భన్తే, తీణి గన్ధజాతాని. యేసం అనువాతమేవ గన్ధో గచ్ఛతి, నో పటివాతం. అత్తి ను ఖో, భన్తే, కిఞ్చి గన్ధజాతం యస్స అనువాతమ్మి గన్ధో గచ్ఛతి, పటివాతమ్మి గన్ధో గచ్ఛతి, అనువాతపటివాతమ్మి గన్ధో గచ్ఛతీ”తి? (అ. ని. ౩.౮౦)

అథస్స భగవా పజ్ఞాం విస్సజ్ఞేన్తో -

“అత్థానన్ద, కిఞ్చి గన్ధజాతం, యస్స అనువాతమ్మి గన్ధో గచ్ఛతి, పటివాతమ్మి గన్ధో గచ్ఛతి, అనువాతపటివాతమ్మి గన్ధో గచ్ఛతీ”తి. “కతమం పన తం, భన్తే, గన్ధజాతం”? “యస్స అనువాతమ్మి గన్ధో గచ్ఛతి, పటివాతమ్మి గన్ధో గచ్ఛతి, అనువాతపటివాతమ్మి గన్ధో గచ్ఛతీ”తి?

“ఇథానన్ద, యస్మిం గామే వా నిగమే వా ఇత్థీ వా పురిసో వా బుద్ధం సరణం గతో హోతి, ధమ్మం సరణం గతో హోతి, సజ్ఞం సరణం గతో హోతి, పాణాతిపాతా పటివిరతో హోతి, అదిన్నాదానా పటివిరతో హోతి, కామేసుమిచ్ఛాచారా పటివిరతో హోతి, ముసావాదా పటివిరతో హోతి, సురామేరయమజ్జపమాదట్టానా పటివిరతో

హోతి, సీలవా హోతి కల్యాణధమ్మో, విగతమలమచ్ఛరేన చేతసా అగారం అజ్ఞావసతి ముత్తదాగో పయతపాణి
వోస్సగ్గరతో యాచయోగో దానసంవిభాగరతో.

“తస్స దిసాసు సమణబ్రాహ్మణా వణ్ణం భాసంతి, ‘అముకస్మిం నామ గామే వా నిగమే వా ఇట్టి వా పురిసో వా
బుద్ధం సరణం గతో హోతి, ధమ్మం సరణం గతో హోతి, సజ్జం సరణం గతో హోతి...పే.... దానసంవిభాగరతో”తి.

“దేవతాపిస్స వణ్ణం భాసంతి, ‘అముకస్మిం నామ గామే వా నిగమే వా ఇట్టి వా పురిసో వా బుద్ధం సరణం గతో
హోతి, ధమ్మం సరణం గతో హోతి, సజ్జం సరణం గతో హోతి...పే.... దానసంవిభాగరతో”తి. “ఇదం ఖో తం, ఆనన్ద,
గన్ధజాతం, యస్స అనువాతమ్మి గన్ధో గచ్ఛతి, పటివాతమ్మి గన్ధో గచ్ఛతి , అనువాతపటివాతమ్మి గన్ధో గచ్ఛతీ”తి
(అ. ని. ౩.౮౦) వత్వా ఇమా గాథా అభాసి -

౨౪. “న పుప్పగన్ధో పటివాతమేతి,
న చన్దనం తగరమల్లికా వా;
సతశ్చ గన్ధో పటివాతమేతి,
సబ్బా దిసా సప్పురిసో పవాయతి. (అ. ని. ౩.౮౦);

౨౫. “చన్దనం తగరం వాపి, ఉప్పలం అథ వస్సికీ;
ఏతేసం గన్ధజాతానం, సీలగన్ధో అనుత్తరో”తి.

తత్త న పుప్పగన్ధోతి తావతినసభవనే పరిచ్ఛత్తకరుక్థో ఆయామతో చ విత్థారతో చ యోజనసతికో, తస్స పుష్పానం
ఆభా పజ్ఞాస యోజనాని గచ్ఛతి, గన్ధో యోజనసతం, సోపి అనువాతమేవ గచ్ఛతి, పటివాతం పన అట్టజలమత్తమ్మి గన్ధం
న సక్కోతి, ఏవరూపోపి న పుప్పగన్ధో పటివాతమేతి. చన్దనంతి చన్దనగన్ధో. తగరమల్లికా వాతి ఇమేసమ్మి గన్ధో ఏవ అధిష్సతో.
సారగన్ధానం అగ్గస్స హి లోహితచన్దనస్సాపి తగరస్సపి మల్లికాయపి అనువాతమేవ వాయతి, నో పటివాతం. సతశ్చ గన్ధోతి
సప్పురిసానం పన బుద్ధపచ్ఛేకబుద్ధసావకానం సీలగన్ధో పటివాతమేతి. కిం కారణా? సబ్బా దిసా సప్పురిసో పవాయతి
యస్మా పన సప్పురిసో సీలగన్ధేన సబ్బాపి దిసా అజ్ఞోత్థరిత్వావ గచ్ఛతి, తస్మా “తస్స గన్ధో న పటివాతమేతీ”తి న వత్తబ్బో .
తేన వుత్తం “పటివాతమేతీ”తి. వస్సికీతి జాతిసుమనా. ఏతేసంతి ఇమేసం చన్దనాదీనం గన్ధజాతానం గన్ధతో సీలవన్తానం
సప్పురిసానం సీలగన్ధేవ అనుత్తరో అసదిసో అపటిభాగోతి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పత్తా. దేసనా మహాజనస్స సాత్తికా జాతాతి.

ఆనన్దతేరపజ్ఞావత్తు నవమం.

౧౦. మహాకస్సపత్తేరపిణ్డపాతదిన్నవత్తు

అప్పమత్తో అయం గన్ధోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరంతో మహాకస్సపత్తేరస్స పిణ్డపాతదానం ఆరబ్బ
కథేసి.

ఏకస్మిన్ దివసే థేరో సత్తాహచ్చయేన నిరోధా వుట్టాయ “రాజగహ సపదానం పిణ్ణాయ చరిస్సామీ”తి నిక్ఖమి. తస్మిం పన సమయే సక్కస్స దేవరత్తో పరిచారికా కకుటపాదినియో పశ్చాసతా అచ్చరాయో “థేరస్స పిణ్ణపాతం దస్సామా”తి ఉస్సాహజాతా పశ్చా పిణ్ణపాతసతాని సజ్జత్వా ఆదాయ అన్తరామగ్గే రత్వా, “భన్తే, ఇమం పిణ్ణపాతం గణ్ఠథ, సజ్ఘహం నో కరోథా”తి వదింసు. “గచ్ఛథ తుమ్హే, అహం దుగ్గతానం సజ్ఘహం కరిస్సామీ”తి. “భన్తే, మా నో నాసేథ, సజ్ఘహం నో కరోథా”తి. థేరో ఇత్వా పున పటిక్ఖిపిత్వా పునపి అపగన్తుం అనిచ్ఛమానా యాచన్తియో “అత్తనో పమాణం న జానాథ, అపగచ్ఛథా”తి అచ్చరం పహరి. తా థేరస్స అచ్చరసద్ధం సుత్వా సన్ధమ్మిత్వా సమ్ముఖా రాతుం అసక్కోన్తియో పలాయిత్వా దేవలోకమేవ గన్త్వా, సక్కేన “కహం గతాత్థా”తి పుట్టా, “సమాపత్తితో వుట్టితస్స థేరస్స పిణ్ణపాతం దస్సామా”తి గతామ్మా, దేవా”తి. “దినో పన వా”తి? “గణ్ఠితుం న ఇచ్ఛతీ”తి. “కిం కథేసీ”తి? “దుగ్గతానం సజ్ఘహం కరిస్సామీ”తి ఆహ, దేవా”తి. “తుమ్హే కేనాకారేన గతా”తి. “ఇమినావ, దేవా”తి. సక్కే “తుమ్మాదినియో థేరస్స పిణ్ణపాతం కిం దస్సన్తీ”తి సయం దాతుకామో హుత్వా, జరాజిణ్ణో మహల్లకో ఖణ్డదన్తో పలితకేసో ఓతగ్గసరీరో మహల్లకతన్త వాయో హుత్వా సుజమ్మి దేవధీతరం తథారూపమేవ మహల్లికం కత్వా ఏకం పేసకారవీధిం మాపేత్వా తన్తం పసారేన్తో అచ్ఛి.

థేరోపి “దుగ్గతానం సజ్ఘహం కరిస్సామీ”తి నగరాభిముఖో గచ్ఛన్తో బహినగరే ఏవ తం వీధిం దిస్వా ఓలోకేన్తో ద్వే జనే అద్దస. తస్మిం ఖణే సక్కే తన్తం పసారేతి, సుజా తసరం వట్టితి. థేరో చిన్తేసి – “ఇమే మహల్లకకాలేపి కమ్మం కరోన్తియేవ ఇమస్మిం నగరే ఇమేహి దుగ్గతతరా నత్తి మజ్జో, ఇమేహి దిన్నం ఉళుజ్జమత్తమ్మి సాకమత్తమ్మి గహేత్వా ఇమేసం సజ్ఘహం కరిస్సామీ”తి. సో తేసం గేహభిముఖో అహోసి. సక్కే తం ఆగచ్ఛన్తం దిస్వా సుజం ఆహ – “భద్దే, మయ్యం అయ్యో ఇతో ఆగచ్ఛతి, త్వం అపస్సన్తీ వియ తుణ్ణీ హుత్వా నిసీద, ఖణేన థేరం వశ్శేత్వా పిణ్ణపాతం దస్సామా”తి. థేరో ఆగన్త్వా గేహద్వారే అట్టాసి. తేపి అపస్సన్తా వియ అత్తనో కమ్మమేవ కరోన్తా థోకం ఆగమింసు.

అథ సక్కే “గేహద్వారే ఏకో థేరో వియ రితో, ఉపధారేహి తావా”తి ఆహ. “గన్త్వా ఉపధారేథ, సామీ”తి. సో గేహ నిక్ఖమిత్వా థేరం పశ్చాపతిత్తితేన వన్తిత్వా ఉభోహి హత్థేహి జణ్ణుకాని ఓలమ్మిత్వా నిత్థునన్తో ఉట్టాయ “కతరో థేరో ను ఖో అయ్యో”తి థోకం ఓసక్కిత్వా “అక్కిని మే ధూమాయన్తీ”తి వత్తా నలాటే హత్థం రపేత్వా ఉద్ధం ఓలోకేత్వా “అహో దుష్టం, అయ్యో నో మహాకస్సపత్తేరో చిరస్సం మే కుటిద్వారం ఆగతో, అత్తి ను ఖో కిశ్శి గేహ”తి ఆహ. సుజా థోకం ఆకులం వియ హుత్వా “అత్తి, సామీ”తి పటివచనం అదాసి. సక్కే, “భన్తే, లూఖం వా పణీతం వాతి అచిన్తేత్వా సజ్ఘహం నో కరోథా”తి పత్తం గణ్ఠి. థేరో “ఏతేహి దిన్నం సాకం వా హోతు కుణ్డకముట్టి వా, సజ్ఘహం నేసం కరిస్సామీ”తి పత్తం అదాసి. సో అన్తోఘరం పవిసిత్వా ఘటిఓదనం నామ ఘటియా ఉద్ధరిత్వా పత్తం పూరేత్వా థేరస్స హత్థే రపేసి. సో అహోసి పిణ్ణపాతో అనేకసూపబ్యజ్జానో, సకలం రాజగహనగరం గన్తేన అజ్ఞోత్థరి.

తదా థేరో చిన్తేసి – “అయం పురిసో అప్పేసక్ఖో, పిణ్ణపాతో మహేసక్ఖో, సక్కస్స భోజనసదిసో, కో ను ఖో ఏసో”తి. అథ నం “సక్కే”తి ఇత్వా ఆహ – “భారియం తే కమ్మం కతం దుగ్గతానం సమ్మత్తిం విలుమ్మన్తేన, అజ్ఞ మయ్యం దానం దత్వా కోచిదేవ దుగ్గతో సేనాపతిత్థానం వా సేట్టిత్థానం వా లభేయ్యా”తి. “మయా దుగ్గతతరో నత్తి, భన్తే”తి. “కిం కారణా త్వం దుగ్గతో దేవలోకే రజ్జసిరిం అనుభవన్తో”తి? “భన్తే, ఏవం నామేతం, మయా పన అనుప్పన్నే బుద్ధే కల్యాణకమ్మం కతం, బుద్ధుప్పాదే వత్తమానే కల్యాణకమ్మం కత్వా చూళరథదేవపుత్తో మహారథదేవపుత్తో అనేకవణ్ణదేవపుత్తోతి ఇమే తయో సమానదేవపుత్తా మమ ఆసన్నట్టానే నిబ్బత్తా, మయా తేజవన్తతరా. అహజ్ఞో తేసు దేవపుత్తేసు ‘సక్ఖత్తం కీళిస్సామా’తి పరిచారికాయో

గోహత్యా అన్తరవీధిం ఓతిణ్ణేసు పలాయిత్వా గేహం పవిసామి. తేసన్ణో సరీరతో తేజో మమ సరీరం ఓత్తరతి, మమ సరీరతో తేజో తేసం సరీరం న ఓత్తరతి, 'కో మయా దుగ్గతరో, భన్తే'తి. 'ఏవం సన్తేపి ఇతో పట్టాయ మయ్ఘం మా ఏవం వశ్చోత్వా దానమదాసీ'తి. "వశ్చోత్వా తుమ్హాకం దానే దిన్నే మయ్ఘం కుసలం అత్తి, న అత్తి"తి? "అత్తాపుసో"తి. "ఏవం సన్తే కుసలకమ్మకరణం నామ మయ్ఘం భారో, భన్తే"తి. సో ఏవం వత్వా ధేరం వన్దిత్వా సుజం గోహత్వా ధేరం పదక్ఖిణం కత్వా వేహాసం అబ్బుగ్గన్త్యా "అహో దానం పరమదానం కస్సపే సుప్పతిట్ఠిత"న్తి ఉదానం ఉదానేసి. తేన వుత్తం -

“ఏకం సమయం భగవా రాజగహ విహరతి వేళువనే కలన్దకనివాపే. తేన ఖో పన సమయేన ఆయస్మా మహాకస్సపో పిప్పలిగుహాయం విహరతి, సత్తాహం ఏకపల్లజ్జేన నిసిన్నో హోతి అన్ణాతరం సమాధిం సమాపజ్జిత్వా. అథ ఖో ఆయస్మా మహాకస్సపో తస్స సత్తాహస్స అచ్చయేన తమ్మా సమాధిమ్మా వుట్టాసి. అథ ఖో ఆయస్మతో మహాకస్సపస్స తమ్మా సమాధిమ్మా వుట్ఠితస్స ఏతదహోసి - “యంనూనాహం రాజగహం పిణ్ణాయ పవిసేయ్య”న్తి.

“తేన ఖో పన సమయేన పశ్చామత్తాని దేవతాసతాని ఉస్సుక్కం ఆపన్నాని హోన్తి ఆయస్మతో మహాకస్సపస్స పిణ్ణపాతపటిలాభాయ. అథ ఖో ఆయస్మా మహాకస్సపో తాని పశ్చామత్తాని దేవతాసతాని పటిక్ఖిపిత్వా పుబ్బణ్ణసమయం నివాసేత్వా పత్తచీవరమాదాయ రాజగహం పిణ్ణాయ పావిసి.

“తేన ఖో పన సమయేన సక్కో దేవానమిన్దో ఆయస్మతో మహాకస్సపస్స పిణ్ణపాతం దాతుకామో హోతి. పేసకారవణ్ణం అభినిమ్మినిత్వా తన్తం వినాతి, సుజా అసురకన్ఠా తసరం పూరేతి. అథ ఖో ఆయస్మా మహాకస్సపో రాజగహ సపదానం పిణ్ణాయ చరమానో యేన సక్కస్స దేవానమిన్దస్స నివేసనం తేనుపసజ్జమి, అద్దసా ఖో సక్కో దేవానమిన్దో ఆయస్మన్తం మహాకస్సపం దూరతోవ ఆగచ్ఛన్తం, దిస్సా ఘరా నిక్ఖమిత్వా పచ్చుగ్గన్త్యా హత్థతో పత్తం గోహత్వా ఘరం పవిసిత్వా ఘటియా ఓదనం ఉద్ధరిత్వా పత్తం పూరేత్వా ఆయస్మతో మహాకస్సపస్స అదాసి. సో అహోసి పిణ్ణపాతో అనేకసూపో అనేకబ్యజ్జానో అనేకరసబ్యజ్జానో. అథ ఖో ఆయస్మతో మహాకస్సపస్స ఏతదహోసి - 'కో ను ఖో అయం సత్తో, యస్సాయం ఏవరూపో ఇద్ధానుభావో'తి. అథ ఖో ఆయస్మతో మహాకస్సపస్స ఏతదహోసి - 'సక్కో ఖో అయం దేవానమిన్దో'తి విదిత్వా సక్కం దేవానమిన్దం ఏతదవోచ - 'కతం ఖో తే ఇదం, కోసియ, మా పునపి ఏవరూపమకాసీ'తి. "అమ్మాకమ్మి, భన్తే కస్సప, పుణ్ణోన అత్తో, అమ్మాకమ్మి పుణ్ణోన కరణీయ"న్తి.

“అథ ఖో సక్కో దేవానమిన్దో ఆయస్మన్తం మహాకస్సపం అభివాదేత్వా పదక్ఖిణం కత్వా వేహాసం అబ్బుగ్గన్త్యా ఆకాసే అన్తలిక్ఖే తిక్ఖత్తం ఉదానం ఉదానేసి - 'అహో దానం పరమదానం కస్సపే సుప్పతిట్ఠితం, అహో దానం పరమదానం కస్సపే సుప్పతిట్ఠితం, అహో దానం పరమదానం కస్సపే సుప్పతిట్ఠిత"న్తి (ఉదా. ౨౭).

అథ ఖో భగవా విహరే రితో ఏవ తస్స తం సద్దం సుత్వా భిక్షా ఆమన్తేత్వా - “పస్సథ , భిక్షవే, సక్కం దేవానమిన్దం ఉదానం ఉదానేత్వా ఆకాసేన గచ్ఛన్త"న్తి ఆహ. “కిం పన తేన కతం, భన్తే"తి? “వశ్చోత్వా తేన మయ్ఘం పుత్తస్స కస్సపస్స పిణ్ణపాతో దిన్నో, తం దత్వా తుట్టమానసో ఉదానం ఉదానేన్తో గచ్ఛతీ"తి. “ధేరస్స పిణ్ణపాతం దాతుం వట్టతీ"తి కథం, భన్తే, తేన జాతన్తి. “భిక్షవే, మమ పుత్తేన సదిసం నామ పిణ్ణపాతికం దేవాపి మనుస్సాపి పిహయన్తీతి వత్వా సయమ్మి ఉదానం ఉదానే"సి. సుత్తే పన ఏత్తకమేవ ఆగతం -

“అస్సోసి ఖో భగవా దిబ్బాయ సోతధాతుయా విసుద్ధాయ అతిక్కుంతమానుసికాయ సక్కుస్స దేవానమిందస్స వేహసం అబ్బుగ్గన్తా ఆకాసే అంతరిక్ఖే తిక్ఖత్తుం ఉదానం ఉదానేంతస్స “అహో దానం పరమదానం కస్సపే సుప్పతిట్టితం, అహో దానం పరమదానం కస్సపే సుప్పతిట్టితం, అహో దానం పరమదానం కస్సపే సుప్పతిట్టితం”ని (ఉదా. ౨౭).

అథ ఖో భగవా ఏతమత్థం విదిత్వా తాయం వేలాయం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి -

“పిణ్డపాతికస్స భిక్షునో,
అత్తభరస్స అనఙ్గాపోసిసో;
దేవా పిహయన్తి తాదిసో,
ఉపసంతస్స సదా సతీమతో”తి. (ఉదా. ౨౭);

ఇమఞ్చ పన ఉదానం ఉదానేత్వా, “భిక్షవే, సక్కో దేవానమిందో మమ పుత్తస్స సీలగఢ్ధేన ఆగన్తా పిణ్డపాతం అదాసీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౨౬. “అప్పమత్తో అయం గఢ్ధో, య్వాయం తగరచందనం;
యో చ సీలవతం గఢ్ధో, వాతి దేవేసు ఉత్తమో”తి.

తత్థ అప్పమత్తోతి పరిత్తప్పమాణో. యో చ సీలవతన్తి యో పన సీలవన్తానం సీలగఢ్ధో, సో తగరం వియ లోహితచందనం వియ చ పరిత్తకో న హోతి, అతివియ ఉళారో విప్పారితో. తేనవ కారణేన వాతి దేవేసు ఉత్తమోతి పవరో సేట్టో హుత్వా దేవేసు చ మనుస్సేసు చ సబ్బత్థమేవ వాయతి, ఓత్థరన్తో గచ్ఛతీతి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పత్తా. దేసనా మహాజనస్స సాత్తికా జాతాతి.

మహాకస్సపత్థేరపిణ్డపాతదిన్నవత్థు దసమం.

౧౧. గోధికత్థేరపరినిబ్బానవత్తు

తేసం సమ్మన్నసీలానన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా రాజగహం ఉపనిస్సాయ వేళువనే విహరన్తో గోధికత్థేరస్స పరినిబ్బానం ఆరబ్బ కథేసి.

సో హి ఆయస్మా ఇసిగిలిపస్సే కాళసిలాయం విహరన్తో అప్పమత్తో ఆతాపీ పహితత్తో సామాయికం చేతోవిముత్తిం పుసిత్వా ఏకస్స అనుస్సాయికస్స రోగస్స వసేన తతో పరిహాయి. సో దుతియమ్మి తతియమ్మి ఛక్ఖత్తుం ఝానం నిబ్బత్తేత్వా పరిహీనో, సత్తమే వారే ఉప్పాదేత్వా చిన్తేసి - “అహం ఛక్ఖత్తుం ఝానా పరిహీనో, పరిహీనజ్ఞానస్స ఖో పన అనియతా గతి, ఇదానేవ సత్థం ఆహరిస్సామీ”తి కేసోరోపనసత్థకం గహేత్వా గలనాళిం చిన్దితుం పఞ్చకే నిపజ్జి. మారో తస్స చిత్తం ఇత్వా “అయం భిక్షు సత్థం ఆహరితుకామో, సత్థం ఆహరన్తా ఖో పన జీవితే నిరపేక్షా హోన్తి, తే విపస్సనం పట్టపేత్వా

అరహత్తమ్ని పాపుణన్తి, సదాహం ఏతం వారేస్సామి, న మే వచనం కరిస్సతి, సత్తారం వారాపేస్సామీ”తి అజ్ఞాతకవేసేన
సత్తారం ఉపసంజ్ఞమిత్వా ఏవమాహ -

“మహావీర మహాపజ్ఞా, ఇద్ధియా యససా జలం;
సబ్బవేరభయాతీత, పాదే వన్దామి చక్కుమ.

“సావకో తే మహావీర, మరణం మరణాభిభూ;
ఆకంఠతి చేతయతి, తం నిసేధ జుత్తిన్దర.

“కథంఠో భగవా తుయ్యం, సావకో సాసనే రతో;
అప్పత్తమానసో సేఠ్ఠో, కాలం కయిరా జనే సుతా”తి. (సం. ని. ౧.౧౨౯);

తస్మిం ఖణే ధేరేన సత్తం ఆహరితం హోతి. సత్తా “మారో అయ”న్తి విదిత్వా ఇమం గాథమాహ -

“ఏవంఠో ధీరా కుబ్బన్తి, నావకంఠన్తి జీవితం;
సమూలం తణ్ణమబ్బుయ్య, గోధికో పరినిబ్బుతో”తి. (సం. ని. ౧.౧౩౯);

అథ ఖో భగవా సమ్మహులేహి భిక్షూహి సద్ధిం ధేరస్స సత్తం ఆహరిత్వా నిపన్నట్టానం అగమాసి. తస్మిం ఖణే మారో
పాపిమా “కత్థ ను ఖో ఇమస్స పటిసన్ధివిజ్ఞాణం పతిట్టిత”న్తి ధూమరాసి వియ తిమిరపుజ్ఞో వియ చ హుత్వా సబ్బదిసాసు
ధేరస్స విజ్ఞాణం సమన్వేసతి. భగవా తం ధూమతిమిరభావం భిక్షూనం దస్సేత్వా “ఏసో ఖో, భిక్షవే, మారో పాపిమా
గోధికస్స కులపుత్తస్స విజ్ఞాణం సమన్వేసతి ‘కత్థ గోధికస్స కులపుత్తస్స విజ్ఞాణం పతిట్టిత’న్తి. అపతిట్టితేన చ, భిక్షవే,
విజ్ఞాణేన గోధికో కులపుత్తో పరినిబ్బుతో”తి ఆహ. మారోపి తస్స విజ్ఞాణట్టానం దట్టం అసక్కోన్తో కుమారకవణ్ణో హుత్వా
బేలువపణ్ణవీణం ఆదాయ సత్తారం ఉపసంజ్ఞమిత్వా పుచ్చి -

“ఉద్ధం అధో చ తిరియం, దిసా అనుదిసా స్వహం;
అన్వేసం నాధిగచ్ఛామి, గోధికో సో కుహిం గతో”తి. (సం. ని. ౧.౧౩౯);

అథ నం సత్తా ఆహ -

“యో ధీరో ధితిసమ్మన్నో, ఝూయీ ఝూనరతో సదా;
అహోరత్తం అనుయుజ్ఞం, జీవితం అనికామయం.

“జేత్వాన మచ్చునో సేనం, అనాగన్త్యా పునబ్బవం;
సమూలం తణ్ణమబ్బుయ్య, గోధికో పరినిబ్బుతో”తి. (సం. ని. ౧.౧౩౯);

ఏవం పుత్తే మారో పాపిమా భగవన్తం గాఢాయ అజ్ఞభాసి -

“తస్య సోకపరేతస్య, వీణా కచ్చా అభస్యథ;

తతో సో దుమ్మనో యక్ష్తో, తత్థేవంతరథాయథా”తి. (సం. ని. ౧.౧౩౯);

సత్థాపి “కిం తే, పాపిమ, గోధికస్య కులపుత్తస్య నిబ్బత్తట్టానేన? తస్య హి నిబ్బత్తట్టానం తువ్వాదిసానం సతమ్మి సహస్సమ్మి దట్టుం న సక్కోతీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ –

౨౭. “తేసం సమ్మన్నసీలానం, అప్పమాదవిహారిసం;

సమ్మదజ్ఞా విముత్తానం, మారో మగ్గం న విన్దతీ”తి.

తత్థ తేసన్తి యథా అప్పతిట్టితేన విజ్ఞాణేన గోధికో కులపుత్తో పరినిబ్బుతో, యే చ ఏవం పరినిబ్బాయన్తి, తేసం సమ్మన్నసీలానన్తి పరిపుణ్ణసీలానం. అప్పమాదవిహారిసన్తి సతిఅవిప్పవాససజ్ఞాతేన అప్పమాదేన విహరన్తానం. సమ్మదజ్ఞా విముత్తానన్తి హేతునా ఇాయేన కారణేన జానిత్వా “తదభివిముత్తియా, విక్ఖమ్భనవిముత్తియా, సముచ్చేదవిముత్తియా, పటిప్పస్సద్ధివిముత్తియా, నిస్సరణవిముత్తియా”తి ఇమాహి పశ్చాహి విముత్తీహి విముత్తానం. మారో మగ్గం న విన్దతీతి ఏవరూపానం మహాఖీణాసవానం సబ్బథామేన మగ్గన్తోపి మారో గతమగ్గం న విన్దతి న లభతి న పస్సతీతి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పత్తా. దేసనా మహాజనస్య సాత్తికా జాతాతి.

గోధికత్తేరపరినిబ్బానవత్తు ఏకాదసమం.

౧౨. గరహదిన్నవత్తు

యథా సజ్కారట్టానస్మిన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో గరహదిన్నం నామ నిగణ్ణసావకం ఆరబ్బ కథేసి.

సావత్తియజ్ఞో సిరిగుత్తో చ గరహదిన్నో చాతి ద్వే సహాయకా అహీసుం. తేసు సిరిగుత్తో ఉపాసకో బుద్ధసావకో, గరహదిన్నో నిగణ్ణసావకో . తం నిగణ్ణా అభిక్ఖణం ఏవం వదన్తి – “తవ సహాయకం సిరిగుత్తం ‘కిం త్వం సమణం గోతమం ఉపసక్కుమసి, తస్య సన్తికే కిం లభిస్ససీ’తి వత్వా యథా అప్పే ఉపసక్కుమిత్వా అవ్హాకశ్చా దేయ్యధమ్మం దస్సతి, కిం ఏవం ఓవదితుం న వట్టతీ”తి. గరహదిన్నో తేసం వచనం సుత్వా అభిక్ఖణం గత్వా రితనిసిన్నట్టానాదీసు సిరిగుత్తం ఏవం ఓవదతి – “సమ్మ, కిం తే సమణేన గోతమేన, తం ఉపసక్కుమిత్వా కిం లభిస్ససి, కిం తే మమ, అయ్యే, ఉపసక్కుమిత్వా తేసం దానం దాతుం న వట్టతీ”తి? సిరిగుత్తో తస్య కథం సుత్వాపి బహూ దివసే తుణ్ణీ హుత్వా నిబ్బిజ్జిత్వా ఏకదివసం, “సమ్మ, త్వం అభిక్ఖణం ఆగత్వా మం రితట్టానాదీసు ఏవం వదేసి, ‘సమణం గోతమం ఉపసక్కుమిత్వా కిం లభిస్ససి, మమ, అయ్యే, ఉపసక్కుమిత్వా తేసం దానం దేహి’తి, కథేహి తావ మే, తవ, అయ్యా, కిం జానన్తీ”తి? “అహో, సామి, మా ఏవం వద, మమ అయ్యానం అజ్ఞాతం నామ నత్తి, సబ్బం అతీతానాగతపచ్చప్పన్నం సబ్బం కాయవచీమనోకమ్మం ఇదం భవిస్సతి, ఇదం న భవిస్సతీ”తి సబ్బం భబ్బాభబ్బం జానన్తీ”తి? “ఏవం వదేసి”తి. “ఆమ, వదేమి”తి. “యది ఏవం, అతిభారియం తే కతం, ఏత్తకం కాలం మయ్యం ఏతమత్థం అనాచిక్ఖన్తేన, అజ్ఞ మయా అయ్యానం ఇాణానుభావో ఇతో, గచ్చ, సమ్మ, అయ్యే, మమ వచనేన నిమన్తేహి”తి. సో నిగణ్ణానం సన్తికం గత్వా తే వన్దిత్వా “మయ్యం సహాయకో సిరిగుత్తో

స్వాతనాయ తుష్టే నిమన్తేతి ఆహ. “సిరిగుత్తన సామం త్వం వుత్తో”తి? “ఆమ, అయ్యా”తి. తే హట్టతుట్టా హుత్వా “నిప్పన్నం నో కిచ్చం, సిరిగుత్తస్స అష్టేసు పసన్నకాలతో పట్టాయ కా నామ సమ్పత్తి అమ్మాకం న భవిస్సతీ”తి వదింసు.

సిరిగుత్తస్సాపి మహాంతం నివేసనం. సో తస్మిం ద్విన్నం గేహానం అంతరే ఉభతో దీఘం ఆవాటం ఖణాపేత్వా గూఢకలలస్స పూరాపేసి. బహిఆవాటే ద్వీసు పరియన్తేసు ఖాణుకే కోట్టాపేత్వా తేసు రజ్జుయో బన్ధాపేత్వా ఆసనానం పురిమపాదే ఆవాటస్స పురిమపస్సే రపాపేత్వా పచ్చిమపాదే రజ్జుకేసు రపాపేసి. “ఏవం నిసిన్నకాలే ఏవం అవంసిరా పతిస్సన్తీ”తి మజ్జామానో యథా ఆవాటో న పజ్జాయతి, ఏవం ఆసనానం ఉపరి పచ్చత్తరణాని దాపేసి. మహాంతా మహాంతా చాటియో రపాపేత్వా కదలిపణ్ణేహి చ సేతపిలోతికాహి చ ముఖాని బన్ధాపేత్వా తా తుచ్ఛా ఏవ గేహస్స పచ్చిమభాగే బహి యాగుభత్తసిత్థసప్పితేలమధుపాణితపూవచుణ్ణమక్ఖితా కత్వా రపాపేసి. గరహదిన్నో పాతోవ తస్స ఘరం వేగేన గత్వా, “అయ్యానం సక్కారో సజ్జితో”తి పుచ్చి. “ఆమ, సమ్మ, సజ్జితో”తి. “కహం పన ఏసో”తి. “ఏతాసు ఏత్తికాసు చాటీసు యాగు, ఏత్తికాసు భత్తం, ఏత్తికాసు సప్పిపాణితపూవాదీని పూరితాని, ఆసనాని పజ్జత్తానీ”తి. సో “సాధూ”తి వత్వా గతో తస్స గతకాలే పజ్జసతా నిగణ్ణా ఆగమింసు. సిరిగుత్తో గేహ నిక్ఖమిత్వా పజ్జపతిట్టితేన నిగణ్ణే వన్దిత్వా తేసం పురతో అజ్జలిం పగ్గయ్య రితో ఏవం చిన్తేసి – “తుష్టే కిర అతీతాదిభేదం సబ్బం జానాథ, ఏవం తుమ్మాకం ఉపట్టాకేన మయ్యం కథితం. సచే సబ్బం తుష్టే జానాథ, మయ్యం గేహం మా పవిసిత్థ. మమ గేహం పవిట్టానజ్జో వో నేవ యాగు అత్తి, న భత్తాదీని. సచే అజానిత్వా పవిసిస్సథ, గూఢఆవాటే వో పాతేత్వా పోధేస్సామీ”తి ఏవం చిన్తేత్వా పురిసానం సజ్జం అదాసి. ఏవం తేసం నిసీదనభావం ఇత్వా పచ్చిమపస్సే రత్వా ఆసనానం ఉపరి పచ్చత్తరణాని అపనేయ్యాథ, మా తాని అసుచినా మక్ఖయింసుతి.

అథ నిగణ్ణే “ఇతో ఏథ, భన్తే”తి ఆహ. నిగణ్ణా పవిసిత్వా పజ్జత్తాసనేసు నిసీదితుం ఆరభింసు. అథ నే మనుస్సా వదింసు – “ఆగమేథ, భన్తే, మా తావ నిసీదథా”తి. “కిం కారణా”తి? “అమ్మాకం గేహం పవిట్టానం అయ్యానం వత్తం ఇత్వా నిసీదితుం వట్టతీ”తి. “కిం కాతుం వట్టతి, ఆవుసో”తి? “అత్తనో అత్తనో పత్తాసనమూలేసు రత్వా సబ్బేపి ఏకప్పహరేనేవ నిసీదితుం వట్టతీ”తి. ఇదం కిరస్స అధిప్పాయో – “ఏకస్మిం ఆవాటే పతితే ‘మా, ఆవుసో, అవసేసా ఆసనే నిసీదంతా’తి వత్తుం మా లభతూ”తి. తే “సాధూ”తి వత్వా “ఇమేహి కథితకథం అష్టేహి కాతుం వట్టతీ”తి చింతయింసు. అథ సబ్బే అత్తనో అత్తనో పత్తాసనమూలే పటిపాటియా అట్టంసు. అథ నే, “భన్తే, ఖిప్పం ఏకప్పహరేనేవ నిసీదథా”తి వత్వా తేసం నిసిన్నభావం ఇత్వా ఆసనానం ఉపరి పచ్చత్తరణాని నీహరింసు. నిగణ్ణా ఏకప్పహరేనేవ నిసిన్నా, రజ్జునం ఉపరి రపితా ఆసనపాదా భట్టా, నిగణ్ణా అవంసిరా ఆవాటే పతింసు. సిరిగుత్తో తేసు పతితేసు ద్వారం పిదహిత్వా తే ఉత్తిణ్ణుత్తిణ్ణే “అతీతానాగతపచ్చప్పన్నం కస్మా న జానాథా”తి దణ్ణేహి పాథేత్వా “ఏత్తకం ఏతేసం వట్టిస్సతీ”తి ద్వారం వివరాపేసి. తే నిక్ఖమిత్వా పలాయితం ఆరభింసు. గమనమగ్గే పన తేసం సుధాపరికమ్మకతం భూమిం పిచ్చిలం కారాపేసి. తే తత్త అసణ్ణహిత్వా పతితే పతితే పున పోధాపేత్వా “అలం ఏత్తకం తుమ్మాక”న్తి ఉయ్యాజేసి. తే “నాసితమ్మా తయా, నాసితమ్మా తయా”తి కన్దంతా ఉపట్టాకస్స గేహద్వారం అగమంసు.

గరహదిన్నో తం విప్పకారం దిస్సా కుద్ధో “నాసితమ్మి సిరిగుత్తన, హత్తం పసారేత్వా వన్దంతానం సదేవకే లోకే యథారుచియా దాతుం సమత్థే నామ పుజ్జాక్లేత్తభూతే మమ, అయ్యే , పోధాపేత్వా బృసనం పాపేసీ”తి రాజకులం గత్వా తస్స కహపణసహస్సం దణ్ణం కారేసి. అథస్స రాజా సాసనం పేసేసి. సో గత్వా రాజానం వన్దిత్వా, “దేవ, ఉపపరిక్ఖిత్వా దణ్ణం

గణ్ణాధ, మా అనుపపరిక్ష్టిత్వా”తి ఆహ. “ఉపపరిక్ష్టిత్వా గణ్ణీస్సామీ”తి. “సాధు, దేవా”తి. “తేన హి గణ్ణాహి”తి. దేవ, మయ్యం సహాయకో నిగణ్ణసావకో మం ఉపసజ్జమిత్వా రితనిసిన్నట్టానాదీసు అభిణ్ణం ఏవం వదేసి – “సమ్మ, కిం తే సమణేన గోతమేన, తం ఉపసజ్జమిత్వా కిం లభిస్ససీ”తి ఇదం ఆదిం కత్వా సిరిగుత్తో సబ్బం తం పవత్తిం ఆరోచేత్వా “దేవ, సచే ఇమస్మిం కారణే దణ్ణం గహేతుం యుత్తం, గణ్ణాధ”తి. రాజా గరహదిన్నం ఓలోకేత్వా “సచ్చం కిర తే ఏవం వుత్త”న్తి ఆహ. “సచ్చం, దేవా”తి. త్వం ఏత్తకమ్మి అజానన్తే సత్థారోతి గహేత్వా విచరన్తో “సబ్బం జానన్తీ”తి కిం కారణా తథాగతసావకస్స కథేసి. “తయా ఆరోపితదణ్ణో తుయ్యమేవ హోతూ”తి ఏవం స్వేవ దణ్ణం పాపితో, తస్సేవ కులూపకా పోథేత్వా నీహటా.

సో తం కుజ్జిత్వా తతో పట్టాయ అడ్డమాసమత్తమ్మి సిరిగుత్తేన సద్ధిం అకథేత్వా చిన్తేసి – “ఏవం విచరితుం మయ్యం అయుత్తం, ఏతస్స కులూపకానమ్మి మయా బ్యసనం కాతుం వట్టతీ”తి సిరిగుత్తం ఉపసజ్జమిత్వా ఆహ – “సహాయ సిరిగుత్తా”తి. “కిం, సమ్మా”తి? “ఇతిసుహజ్ఞానం నామ కలహోపి హోతి వివాదోపి, కిం త్వం కిఞ్చి న కథేసి, కస్మా ఏవం కరోసీ”తి? “సమ్మ, తవ మయా సద్ధిం అకథనతో న కథేమీ”తి. “యం, సమ్మ, కతం, కతమేవ తం న మయం మేత్తిం భిన్నిస్సామా”తి. తతో పట్టాయ ఉభోపి ఏకట్టానే తిట్టన్తి నిసీదన్తి . అథేకదివసం సిరిగుత్తో గరహదిన్నం ఆహ – “కిం తే నిగణ్ణేహి, తే ఉపసజ్జమిత్వా కిం లభిస్ససి, మమ సత్థారం ఉపసజ్జమితుం వా అయ్యానం దానం దాతుం వా కిం తే న వట్టతీ”తి? సోపి ఏతమేవ పచ్చాసీసతి, తేనస్స కణ్ణువనట్టానే నఖేన విలేఖితం వియ అహోసి. సో, “సిరిగుత్త, తవ సత్థా కిం జానాతీ”తి పుచ్చి. “అమ్మో, మా ఏవం వద, సత్థు మే అజానితబ్బం నామ నత్తి, అతీతాదిభేదం సబ్బం జానాతి, సోఽసహకారేహి సత్తానం చిత్తం పరిచ్చిన్దతీ”తి. “అహం ఏవం న జానామి, కస్మా మయ్యం ఏత్తకం కాలం న కథేసి, తేన హి త్వం గచ్చ, తవ సత్థారం స్వాతనాయ నిమన్తేహి, భోజేస్సామి, పఞ్చాహి భిక్షుసతేహి సద్ధిం మమ భిక్షం గణ్ణీతుం వదేహి”తి.

సిరిగుత్తో సత్థారం ఉపసజ్జమిత్వా వన్దిత్వా ఏవమాహ – “భన్తే, మమ సహాయకో గరహదిన్నో తుమ్హే నిమన్తాపేతి, పఞ్చాహి కిర భిక్షుసతేహి సద్ధిం స్వే తస్స భిక్షం గణ్ణాధ, పురిమదివసే ఖో పన తస్స కులూపకానం మయా ఇదం నామ కతం, మయా కతస్స పటికరణమ్మి న జానామి, తుమ్హాకం సుద్ధచిత్తేన భిక్షం దాతుకామతమ్మి న జానామి, ఆవజ్ఞేత్వా యుత్తం చే, అధివాసేధ. నో చే, మా అధివాసయిత్థా”తి. సత్థా “కిం ను ఖో సో అమ్మాకం కాతు కామో”తి ఆవజ్ఞేత్వా అద్దస “ద్విన్నం గేహానం అన్తరే మహాన్తం ఆవాటం ఖణాపేత్వా అసీతిసకటమత్తాని ఖదిరదారూని ఆహరాపేత్వా పూరాపేత్వా అగ్గిం దత్వా అమ్మే అఙ్గరఆవాటే పాతేత్వా నిగ్గణ్ణీతుకామో”తి. పున ఆవజ్ఞేసి – “కిం ను ఖో తత్త గతపచ్చయా అత్తో అత్తి, నత్తీ”తి. తతో ఇదం అద్దస – “అహం అఙ్గరఆవాటే పాదం పసారేస్సామి, తం పటిచ్చాదేత్వా రపితకిలజ్జం అన్తరథాయస్సతి, అఙ్గరకాసుం భిన్నిత్వా చక్కమత్తం మహాపదుమం ఉట్టహిస్సతి, అథాహం పదుమకణ్ణికా అక్కమన్తో ఆసనే నిసీదిస్సామి, పఞ్చసతా భిక్షూపి తథేవ గత్వా నిసీదిస్సన్తి, మహాజనో సన్నిపతిస్సతి, అహం తస్మిం సమాగమే ద్వీహి గాథాహి అనుమోదనం కరిస్సామి, అనుమోదనపరియోసానే చతురాసీతియా పాణసహస్సానం ధమ్మాభిసమయో భవిస్సతి, సిరిగుత్తో చ గరహదిన్నో చ సోతాపన్నా భవిస్సన్తి, అత్తనో చ ధనరాసిం సాసనే వికిరిస్సన్తి, ఇమం కులపుత్తం నిస్సాయ మయా గన్తుం వట్టతీ”తి భిక్షం అధివాసేసి.

సిరిగుత్తో గత్వా సత్థు అధివాసనం గరహదిన్నస్స ఆరోచేత్వా “లోకజేట్టస్స సక్కారం కరోహి”తి ఆహ. గరహదిన్నో “ఇదానిస్స కత్తబ్బయుత్తకం జానిస్సామీ”తి ద్విన్నం గేహానం అన్తరే మహాన్తం ఆవాటం ఖణాపేత్వా అసీతిసకటమత్తాని ఖదిరదారూని ఆహరాపేత్వా పూరాపేత్వా అగ్గిం దత్వా ఖదిరఙ్గరరాసీనం యోజాపేత్వా సబ్బరత్తిం ధమాపేత్వా

ఖదిరభారరాసిం కారాపేత్వా ఆవాటమత్తకే రుక్ష్మపదరాని రపాపేత్వా కిలజ్జోన పటిచ్చాదేత్వా గోమయేన లిమ్పాపేత్వా ఏకేన పస్సేన దుబ్బలదణ్డకే అత్థరిత్వా గమనమగ్గం కారేసి, “ఏవం అక్కంతఅక్కంతకాలే దణ్డకేసు భగ్గేసు పరివట్టేత్వా అఙ్ఞారకాసుయం పతిస్సన్తి”తి మజ్జిమానీ గేహపచ్చాభాగే సిరిగుత్తేన రపితనియామేనేవ చాటియో రపాపేసి, ఆసనానిపి తథేవ పఞ్ణాపేసి. సిరిగుత్తో పాతేవ తస్స గేహం గత్వా “కతో తే, సమ్మ, సక్కారో”తి ఆహ. “ఆమ, సమ్మా”తి. “కహం పన సో”తి? “ఏహి, పస్సామా”తి సబ్బం సిరిగుత్తేన దస్సితనయేనేవ దస్సేసి. సిరిగుత్తో “సాధు, సమ్మా”తి ఆహ. మహాజనో సన్నిపతి. మిచ్చాదిట్టికేన హి నిమన్తితే మహంతో సన్నిపాతో అహోసి. మిచ్చాదిట్టికాపి “సమణస్స గోతమస్స విప్పకారం పస్సిస్సామా”తి సన్నిపతన్తి, సమ్మాదిట్టికాపి “అజ్జ సత్థా మహాధమ్మదేసనం దేసేస్సతి, బుద్ధవిసయం బుద్ధలీలం ఉపధారేస్సామా”తి సన్నిపతన్తి.

పునదివసే సత్థా పఞ్చహి భిక్షుసతేహి సద్ధిం గరహదిన్నస్స గేహద్వారం అగమాసి. సో గేహ నిక్షమిత్వా పఞ్చపతిట్టితేన వన్దిత్వా పురతో అజ్జలిం పగ్గయ్య రితో చిన్తేసి - “భన్తే, ‘తుమ్హే కిర అతీతాదిభేదం సబ్బం జానాథ, సత్తానం సోళసహకారేహి చిత్తం పరిచ్చిన్దథా’తి ఏవం తుమ్హాకం ఉపట్టాకేన మయ్యం కథితం. సచే జానాథ, మయ్యం గేహం మా పవిసిత్త. పవిట్టానజ్ఞో వో నేవ యాగు అత్తి, న భత్తాదీని, సబ్బే ఖో పన తుమ్హే అఙ్ఞారకాసుయం పాతేత్వా నిగ్గణ్ఠిస్సామీ”తి. ఏవం చిన్తేత్వా సత్తు పత్తం గహేత్వా “ఇతో ఏథ భగవా”తి వత్వా, “భన్తే, అమ్మాకం గేహం ఆగతానం వత్తం ఇత్వా ఆగన్తుం వట్టతీ”తి ఆహ. “కిం కాతుం వట్టతి, ఆవుసో”తి? “ఏకేకస్స పవిసిత్వా పురతో గత్వా నిసిన్నకాలే పచ్చా అజ్ఞోన ఆగన్తుం వట్టతీ”తి. ఏవం కిరస్స అహోసి - “పురతో గచ్ఛన్తం అఙ్ఞారకాసుయం పతితం దిస్సా అవసేసా న ఆగచ్ఛిస్సన్తి, ఏకేకమేవ పాతేత్వా నిగ్గణ్ఠిస్సామీ”తి. సత్థా “సాధూ”తి వత్వా ఏకకోవ పాయాసి. గరహదిన్నో అఙ్ఞారకాసుం పత్వా అపసక్కిత్వా రితో “పురతో యాథ, భన్తే”తి ఆహ. అథ సత్థా అఙ్ఞారకాసుమత్తకే పాదం పసారేసి, కిలజ్జం అన్తరథాయ, అఙ్ఞారకాసుం భిన్దిత్వా చక్కమత్తాని పదుమాని ఉట్టహింసు. సత్థా పదుమకణ్ణికా అక్కమన్తో గత్వా పఞ్ణాత్తే బుద్ధాసనే నిసీది, భిక్షూపి తథేవ గత్వా నిసీదింసు. గరహదిన్నస్స కాయతో డాహో ఉట్టహి.

సో వేగేన గత్వా సిరిగుత్తం ఉపసజ్జమిత్వా, “సామి, మే తాణం హోహి”తి ఆహ. “కిం ఏత”న్తి? “పఞ్చన్నం భిక్షుసతానం గేహి యాగు వా భత్తాదీని వా నత్తి, కిం ను ఖో కరోమీ”తి? “కిం పన తయా కత”న్తి ఆహ. అహం ద్వీన్నం గేహానం అన్తరే మహన్తం ఆవాటం అఙ్ఞారస్స పూరం కారేసిం - “తత్త పాతేత్వా నిగ్గణ్ఠిస్సామీ”తి. “అథ నం భిన్దిత్వా మహాపదుమాని ఉట్టహింసు. సబ్బే పదుమకణ్ణికా అక్కమిత్వా గత్వా పఞ్ణాత్తాసనేసు నిసిన్నా, ఇదాని కిం కరోమి, సామీ”తి? నను త్వం ఇదానేవ మయ్యం “ఏత్తికా చాటియో, ఏత్తికా యాగు, ఏత్తకాని సత్తాదీనీ”తి దస్సేసీ”తి. “ముసా తం, సామి, తుచ్చావ చాటియో”తి. హోతు, “గచ్ఛ, తాసు చాటీసు యాగుఆదీని ఓలోకహి”తి. తం ఖణ్ణజ్ఞోవ తేన యాసు చాటీసు “యాగూ”తి వుత్తం, తా యాగుయా పూరయింసు, యాసు “భత్తాదీనీ”తి వుత్తం, తా భత్తాదీనం పరిపుణ్ణావ అహేసుం. తం సమ్మత్తిం దిస్సావ గరహదిన్నస్స సరీరం పీతిపామోజ్జేన పరిపూరితం, చిత్తం పసన్నం. సో సక్కచ్చం బుద్ధప్పముఖం భిక్షుసజ్ఞం పరివిసిత్వా కతభత్తకిచ్చస్స సత్తునో అనుమోదనం కారేతుకామో పత్తం గణ్ఠి. సత్థా అనుమోదనం కరోన్తో “ఇమే సత్తా పఞ్ణాచక్కునో అభావేనేవ మమ సావకానం బుద్ధసాసనస్స గుణం న జానన్తి. పఞ్ణాచక్కువిరహితా హి అన్ధా నామ, పఞ్ణావన్తో సచక్కుకా నామా”తి వత్వా ఇమా గాథా అభాసి -

౨౮. “యథా సజ్జారథానస్మిం, ఉజ్జితస్మిం మహాపథే;

పదుమం తత్త జాయేధ, సుచిగన్ధం మనోరమం.

౨౯. “ఏవం సజ్కారభూతేసు, అన్ధభూతే పుధుజ్జనే;
అతిరోచతి పఞ్ణాయ, సమ్మాసమ్ముద్ధసావకో”తి.

తత్త సజ్కారధానస్మిన్తి సజ్కారరానస్మిం, కచవరరాసిహ్వితి అత్తో. ఉజ్జితస్మిం మహాపథేతి మహామగ్గే ఛడ్డితస్మిం.
సుచిగన్ధన్తి సురభిగన్ధం. మనో ఏత్త రమతీతి మనోరమం. సజ్కారభూతేసూతి సజ్కారమివ భూతేసు. పుధుజ్జనేతి పుధూనం
కిలేసానం జననతో ఏవంలద్ధనామే లోకియమహాజనే. ఇదం వుత్తం హోతి – యథా నామ మహాపథే ఛడ్డితే సజ్కారరాసిహ్వి
అసుచిజేగుచ్చియపటికూలేపి సుచిగన్ధం పదుమం జాయేధ, తం రాజరాజమహామత్తాదీనం మనోరమం పీయం మనాపం
ఉపరిమత్తకే పతిట్టానారహమేవ భవేయ్య, ఏవమేవ సజ్కారభూతేసుపి పుధుజ్జనేసు జాతో నిప్పఞ్ణాస్స మహాజనస్స
అచక్కుకస్స అన్తరే నిబ్బత్తోపి అత్తనో పఞ్ణాబలేన కామేసు ఆదీనవం, నేక్ఖమ్మే చ ఆనిసంసం దిస్సా నిక్ఖమిత్వా పబ్బజితో
పబ్బజ్జామత్తేనపి, కతో ఉత్తరిం సీలసమాధిపఞ్ణావిముత్తివిముత్తిఞ్ణాణదస్సనాని ఆరాధేత్వాపి అతిరోచతి.
సమ్మాసమ్ముద్ధసావకో హి ఖీణాసవో భిక్కు అన్ధభూతే పుధుజ్జనే అతిక్కమిత్వా రోచతి విరోచతి సోభతీతి.

దేసనావసానే చతురాసీతియా పాణసహస్సానం ధమ్మాభిసమయో అహోసి. గరహదిన్నో చ సిరిగుత్తో చ
సోతాపత్తిఫలం పాపుణింసు. తే సబ్బం అత్తనో ధనం బుద్ధసాసనే విప్పకిరింసు. సత్థా ఉట్టాయాసనా విహారమగమాసి. భిక్ఖూ
సాయన్తసమయే ధమ్మసభాయం కథం సముట్టాపేసుం – “అహో అచ్చరియా బుద్ధగుణా నామ, తథారూపం నామ
ఖదిరఙ్గారరాసిం భిద్దిత్వా పదుమాని ఉట్టహింసు”తి. సత్థా ఆగన్తా “కాయ నుత్తి, భిక్ఖవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి
పుచ్చిత్వా, “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే – “అనచ్చరియం, భిక్ఖవే, యం మమ ఏతరహి బుద్ధభూతస్స అఙ్గారరాసిహ్మా
పదుమాని ఉట్టితాని, అపరిపక్కే ఞ్ణాణే వత్తమానస్స బోధిసత్తభూతస్సపి మే ఉట్టహింసు”తి వత్వా, “కదా, భన్తే, ఆచిక్ఖధ
నో”తి యాచితో అతీతం ఆహరిత్వా –

“కామం పతామి నిరయం, ఉద్ధంపాదో అవంసిరో;

నానరియం కరిస్సామి, హన్త పిణ్ణం పటిగ్గహో”తి. (జా. ౧.౧.౪౦) –

ఇదం ఖదిరఙ్గారజాతకం విత్థారేత్వా కథేసీతి.

గరహదిన్నవత్తు ద్వాదసమం.

పుప్పవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

చతుత్థో వగ్గో.

౫. బాలవగ్గో

౧. అశ్లాతరపురిసవత్తు

దీఘా జాగరతో రత్తితి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరంతో పసేనదికోసలశ్చోవ అశ్లాతరశ్చ పురిసం ఆరబ్బ కథేసి.

రాజా కిర పసేనది కోసలో ఏకస్మిం ఛణదివసే అలఙ్కతపటియత్తం సబ్బసేతం ఏకం పుణ్ణరీకం నామ హత్తిం అభిరుయ్హ మహాంతేన రాజానుభావేన నగరం పదక్ఖిణం కరోతి. ఉస్సారణాయ వత్తమానాయ లేడ్డుదణ్ణాదీహి పోథియమానో మహాజనో పలాయంతో గీవం పరివట్టేత్వాపి ఓలోకేతియేవ. రాజానం కిర సుదిన్నదానస్సేతం ఫలం. అశ్లాతరస్సాపి దుగ్గతపురిసస్స భరియా సత్తభూమికస్స పాసాదస్స ఉపరితలే రితా ఏకం వాతపానకవాటం వివరిత్వా రాజానం ఓలోకేత్వావ అపగచ్ఛి. రజ్జో పుణ్ణచన్దో వలాహకన్తరం పవిట్టో వియ ఉపట్టాసి. సో తస్సా పటిబద్ధచిత్తో హత్తిక్ఖన్దతో పతనాకారప్పత్తో వియ హుత్వా ఖిప్పం నగరం పదక్ఖిణం కత్వా అన్తేపురం పవిసిత్వా ఏకం విస్సాసకం అమచ్చం ఆహ - “అసుకట్టానే తే మయా ఓలోకితపాసాదో దిట్టో”తి? “ఆమ, దేవా”తి. “తత్తేకం ఇత్తిం అద్దసా”తి? “అద్దసం, దేవా”తి. “గచ్ఛ, తస్సా ససామికఅసామికభావం జానాహి”తి. సో గన్తా తస్సా ససామికభావం ఇత్వా ఆగన్తా రజ్జో “ససామికా”తి ఆరోచేసి. అథ రజ్జో “తేన హి తస్సా సామికం పక్కోసాహి”తి వుత్తే సో గన్తా, “ఏహి, భో, రాజా తం పక్కోసతీ”తి ఆహ. సో “భరియం మే నిస్సాయ భయేన ఉప్పన్నేన భవితబ్బ”న్తి చిన్తేత్వా రజ్జో ఆణం పటిబాహితుం అసక్కోన్తో గన్తా రాజానం వన్దిత్వా అట్టాసి. అథ నం రాజా “మం ఇతో పట్టాయ ఉపట్టాహి”తి ఆహ. “అలం, దేవ, అహం అత్తనో కమ్మం కత్వా తుమ్హాకం సుఙ్కం దదామి, ఘరేయేవ మే జీవికా హోతూ”తి. “తవ సుజ్ఞేన మయ్హం అత్తో నత్తి, అజ్ఞతో పట్టాయ మం ఉపట్టాహి”తి తస్స ఫలకశ్చ ఆవుధశ్చ దాపేసి. ఏవం కిరస్స అహోసి - “కశ్చిదేవస్స దోసం ఆరోపేత్వా ఘాతేత్వా భరియం గణ్ఠిస్సామీ”తి. అథ నం సో మరణభయభీతో అప్పమత్తో హుత్వా ఉపట్టాసి.

రాజా తస్స దోసం అపస్సంతో కామపరిళాహ వడ్డన్తే “ఏకమస్స దోసం ఆరోపేత్వా రాజాణం కరిస్సామీ”తి పక్కోసాపేత్వా ఏవమాహ - “అమ్మో ఇతో యోజనమత్తకే నదియా అసుకట్టానం నామ గన్తా సాయం మమ న్నానవేలాయ కుముదుప్పలాని చేవ అరుణవతీమత్తికశ్చ ఆహర. సచే తస్మిం ఖణే నాగచ్ఛసి, ఆణం తే కరిస్సామీ”తి. సేవకో కిర చతుహిపి దాసేహి పతికిట్టతరో. ధనక్కితాదయో హి దాసా “సీసం మే రుజ్జతి, పిట్టి మే రుజ్జతీ”తి వత్వా అచ్చితుం లభన్తియేవ. సేవకస్సేతం నత్తి, ఆణత్తకమ్మం కాతుమేవ వట్టతి. తస్మా సో “అవస్సం మయా గన్తబ్బం, కుముదుప్పలేహి సద్ధిం అరుణవతీమత్తికా నామ నాగభవనే ఉప్పజ్జతి, అహం కుహిం లభిస్సామీ”తి చిన్తేన్తో మరణభయభీతో వేగేన గేహం గన్తా, “భద్దే, నిట్టితం మే భత్త”న్తి ఆహ. “ఉద్ధనమత్తకే, సామీ”తి. సో యావ భత్తం ఓతరతి, తావ సన్ధారేతుం అసక్కోన్తో ఉళుజ్జేన కజ్జోకం హరాపేత్వా యథాలద్దేన బృజ్జనేన సద్ధిం అల్లమేవ భత్తం పచ్చియం ఓపీళేత్వా ఆదాయ యోజనికం మగ్గం పక్ఖన్తో, తస్స గచ్ఛన్తస్సేవ భత్తం పక్కం అహోసి. సో అనుచ్చిట్టం కత్వావ ధోకం భత్తం అపనేత్వా భుజ్జన్తో ఏకం అద్ధికం దిస్సా మయా అపనేత్వా రపితం ధోకం అనుచ్చిట్టం భత్తమేవ అత్తి గహేత్వా భుజ్జా సామీతి. సో గణ్ఠిత్వా భుజ్జో. ఇతరోపి భుజ్జోత్వా ఏకం భత్తముట్టిం ఉదకే ఖిపిత్వా ముఖం విఘ్నాలేత్వా మహాంతేన సద్దేన “ఇమస్మిం నదీపదేసే అధివత్థా నాగా సుపణ్ణా దేవతా చ వచనం మే సుణన్తు, రాజా మయ్హం ఆణం కాతుకామో ‘కుముదుప్పలేహి సద్ధిం అరుణవతీమత్తికం

ఆహారా'తి మం ఆణాపేసి, అధికమనుస్సస్స చ మే భత్తం దిన్నం, తం సహస్సానిసంసం, ఉదకే మచ్చానం దిన్నం, తం సతానిసంసం. ఏత్తకం పుజ్జాఫలం తువ్వాకం పత్తిం కత్వా దమ్మి, మయ్ఘం కుముదుప్పలేహి సద్ధిం అరుణవతీమత్తికం ఆహరథా"తి తిక్ఖత్తుం అనుస్సావేసి. తత్త అధివట్ఠో నాగరాజా తం సద్ధం సుత్వా మహల్లకవేసేన తస్స సన్తికం గత్వా "కిం వదేసీ"తి ఆహ. సో పునపి తథేవ వత్వా "మయ్ఘం తం పత్తిం దేహీ"తి వుత్తే, "దేమీ"తి ఆహ. పునపి "దేహీ"తి వుత్తే, "దేమి, సామీ"తి ఆహ. ఏవం సో ద్వే తయో వారే పత్తిం ఆహరాపేత్వా కుముదుప్పలేహి సద్ధిం అరుణవతీమత్తికం అదాసి.

రాజా పన చిన్తేసి - "మనుస్సా నామ బహుమాయా, సచే సో కేనచి ఉపాయేన లభేయ్య, కిచ్చం మే న నిప్పజ్జేయ్యా"తి. సో కాలస్సేవ ద్వారం పిదహాపేత్వా ముద్దికం అత్తనో సన్తికం ఆహరాపేసి. ఇతరోపి పురిసో రజ్ఞో న్నానవేలాయమేవాగత్వా ద్వారం అలభంతో ద్వారపాలం పక్కోసేత్వా "ద్వారం వివరా"తి ఆహ. "న సక్కా వివరితుం, రాజా కాలస్సేవ ముద్దికం దత్వా రాజగేహం ఆహరాపేసి"తి. సో "రాజదూతో అహం, ద్వారం వివరా"తి వత్వాపి "ద్వారం అలభంతో నత్తి మే ఇదాని జీవితం. కిం ను ఖో కరిస్సామీ"తి చిన్తేత్వా ద్వారస్స ఉపరిఉమ్మారే మత్తికాపిణ్ణం ఖిపిత్వా తస్సూపరి పుప్పాని లగ్గేత్వా మహాసద్ధం కరోంతో, "అమ్మో, నగరవాసినో రజ్ఞో మయా ఆణత్తియా గతభావం జానాథ, రాజా మం అకారణేన వివాసేతుకామో"తి తిక్ఖత్తుం విరవిత్వా "కత్త ను ఖో గచ్చిస్సామీ"తి చిన్తేత్వా "భిక్ఖూ నామ ముదుహదయా, విహారం గత్వా నిపజ్జిస్సామీ"తి సన్నిట్ఠానమకాసి. ఇమే హి నామ సత్తా సుఖితకాలే భిక్ఖూనం అత్తిభావమ్మి అజానిత్వా దుక్ఖాభిభూతకాలే విహారం గన్తుకామా హోన్తి, తస్మా సోపి "మే అజ్ఞం తాణం నత్తి"తి విహారం గత్వా ఏకస్మిం ఫాసుకట్ఠానే నిపజ్జి. అథ రజ్ఞోపి తం రత్తిం నిద్దం అలభంతస్స తం ఇత్తిం అనుస్సరంతస్స కామపరిళాహో ఉప్పజ్జి. సో చిన్తేసి - "విభాతక్ఖణ్ణయేవ తం పురిసం ఘాతాపేత్వా తం ఇత్తిం ఆనేస్సామీ"తి.

తస్మిం ఖణ్ణయేవ సట్టియోజనికాయ లోహకుమ్మియా నిబ్బత్తా చత్తారో పురిసా పక్కుధితాయ ఉక్ఖలియా తణ్ణులా వియ సమ్మరివత్తకం పచ్చమానా తింసాయ వస్ససహస్సేహి హేట్ఠిమతలం పత్వా అపరేహి తింసాయ వస్ససహస్సేహి పున ముఖవట్టియం పాపుణింసు. తే సీసం ఉక్ఖిపిత్వా అజ్ఞామజ్ఞం ఓలోకేత్వా ఏకేకం గాథం వత్తుకామా వత్తుం అసక్కోంతా ఏకేకం అక్ఖరం వత్వా పరివత్తిత్వా లోహకుమ్మిమేవ పవిట్ఠా. రాజా నిద్దం అలభంతో మజ్జిమయామసమనంతరే తం సద్ధం సుత్వా భీతో ఉత్తస్తమానసో "కిం ను ఖో మయ్ఘం జీవితంతరాయో భవిస్సతి, ఉదాహు మే అగ్గమహేసియా, ఉదాహు మే రజ్జం వినస్సిస్సంతీ"తి చిన్తేంతో సకలరత్తిం అక్ఖీని నిమీలేతుం నాసక్తి. సో అరుణగ్గమనవేలాయ ఏవ పురోహితం పక్కోసాపేత్వా, "ఆచరియ, మయా మజ్జిమయామసమనంతరే మహంతా భేరవసద్ధా సుతా, 'రజ్జస్స వా అగ్గమహేసియా వా మయ్ఘం వా కస్స అంతరాయో భవిస్సంతీ'తి న జానామి, తేన మే త్వం పక్కోసాపితో"తి ఆహ. మహారాజ, కిం తే సద్ధా సుతాతి? "ఆచరియ, దు-ఇతి స-ఇతి న-ఇతి సో-ఇతీతి ఇమే సద్ధే అస్సోసిం, ఇమేసం నిప్పత్తిం ఉపధారేహి"తి. బ్రాహ్మణస్స మహాఅన్ధకారం పవిట్ఠస్స వియ న కిఞ్చి పజ్ఞాయతి, "న జానామీ"తి వుత్తే "పన లాభసక్కారో మే పరిహాయిస్సంతీ"తి భాయిత్వా "భారియం, మహారాజా"తి ఆహ. "కిం, ఆచరియా"తి? "జీవితంతరాయో తే పజ్ఞాయతీ"తి. సో ద్విగుణం భీతో, "ఆచరియ, అత్తి కిఞ్చి పన పటిఘాతకారణ"న్తి ఆహ. "అత్తి, మహారాజ, మా భాయి, అహం తయో వేదే జానామీ"తి. "కిం పన లద్ధం వట్టతీ"తి? "సబ్బసతయజ్ఞం యజిత్వా జీవితం లభిస్ససి, దేవా"తి. "కిం లద్ధం వట్టతీ"తి? హత్తిసతం అస్ససతం ఉసభసతం ధేనుసతం అజసతం ఉరబ్బసతం కుక్కుటసతం సూకరసతం దారకసతం దారికాసతన్తి ఏవం ఏకేకం పాణజాతిం సతం సతం కత్వా గణ్ఠాపేంతో "సచే మిగజాతిమేవ గణ్ఠాపేస్సామి, 'అత్తనో ఖాదనీయమేవ గణ్ఠాపేతీ'తి వక్ఖంతీ"తి హత్తిఅస్సమనుస్సేపి

గణ్డాపేతి. రాజా “మమ జీవితమేవ మయ్యం లాభో”తి చిన్తేత్వా “సబ్బపాణే సీఘం గణ్డా”తి ఆహ. ఆణత్తమనుస్సా అధికతరం గణ్ఠింసు. వుత్తమ్మి చేతం కోసలసంయుత్తే -

“తేన ఖో పన సమయేన రణ్ణో పసేనదిస్స కోసలస్స మహాయణ్ణో పచ్చపట్టితో హోతి, పిచ్చా చ ఉసభసతాని పిచ్చా చ వచ్చతరసతాని పిచ్చా చ వచ్చతరిసతాని పిచ్చా చ అజసతాని పిచ్చా చ ఉరబ్బసతాని ధూణాపనీతాని హోన్తి యణ్ణత్తాయ. యేపిస్స తే హోన్తి దాసాతి వా పేస్సాతి వా కమ్మకరాతి వా, తేపి దణ్డతజ్జితా భయతజ్జితా అస్సుముఖా రుదమానా పరికమ్మాని కరోన్తి”తి (సం. ని. ౧.౧౨౦).

మహాజనో అత్తనో అత్తనో పుత్తధీతుజాతీనం అత్తాయ పరిదేవమానో మహాసద్దమకాసి, మహాపథవీఉన్త్రియనసద్దో వియ అహోసి. అథ మల్లికా దేవీ తం సద్దం సుత్వా రణ్ణో సన్తికం గత్వా “కిం ను ఖో తే, మహారాజ, ఇన్త్రియాని అపాకతికాని, కిలంతరూపాని వియ పణ్ణాయన్తి”తి పుచ్చి. “కిం తుయ్యం , మల్లికే, త్వం మమ కణ్ణమూలేన ఆసివిసమ్మి గచ్ఛంతం న జానాసీ”తి? “కిం పనేతం, దేవా”తి? “రత్తిభాగే మే ఏవరూపో నామ సద్దో సుతో , స్వాహం పురోహితం పుచ్చిత్వా జీవితంతరాయో తే పణ్ణాయతి, సబ్బసతయణ్ణం యజిత్వా జీవితం లభిస్ససీ”తి సుత్వా “మమ జీవితమేవ మయ్యం లాభో”తి ఇమే పాణే గణ్డాపేసిన్తి. మల్లికా దేవీ, “అన్దబాలోసి, మహారాజ, కిణ్డాపి మహాభక్తోసి, అనేకసూపబ్యణ్ణనవికతికం దోణపాకం భోజనం భుజ్జసి, ద్వీసు రట్టేసు రజ్జం కారేసి, పణ్ణా పన తే మన్దా”తి ఆహ. “కస్మా ఏవం వదేసి, దేవీ”తి? “కహం తయా అణ్ణస్స మరణేన అణ్ణస్స జీవితలాభో దిట్టపుట్టో, అన్దబాలస్స బ్రాహ్మణస్స కథం గహేత్వా కస్మా మహాజనస్స ఉపరి దుక్ఖం ఖిపసి, ధురవిహారే సదేవకస్స లోకస్స అగ్గపుగ్గలో అతీతాదీసు అప్పటిహతజాణో సత్తా వసతి, తం పుచ్చిత్వా తస్సోవాదం కరోహి”తి వుత్తే రాజా సల్లహుకేహి యానేహి మల్లికాయ సద్ధిం విహరం గత్వా మరణభయతజ్జితో కిణ్డా వత్తుం అసక్కోన్తో సత్తారం వన్దిత్వా ఏకమంతం నిసీది.

అథ నం సత్తా “హన్ద కుతో ను త్వం, మహారాజ, ఆగచ్ఛసి దివా దివస్సా”తి పరమతరం ఆలపి. సో తుణ్ఠీయేవ నిసీది. తతో మల్లికా భగవతో ఆరోచేసి - “భన్తే, రణ్ణా కిర మజ్జిమయామసమనంతరే సద్దో సుతో. అథ నం పురోహితస్స ఆరోచేసి. పురోహితో ‘జీవితంతరాయో తే భవిస్సతి, తస్స పటిఘాతత్తాయ సబ్బసతే పాణే గహేత్వా తేసం గలలోహితేన యణ్ణో యజితే జీవితం లభిస్ససీ”తి ఆహ. రాజా పాణే గణ్డాపేసి, తేనాయం మయా ఇధానీతో”తి. “ఏవం కిర, మహారాజా”తి? “ఏవం, భన్తే”తి. “కిన్తి తే సద్దో సుతో”తి? సో అత్తనా సుతనియామేనేవ ఆచిక్కి. తథాగతస్స తం సుత్వావ ఏకోభానో అహోసి. అథ నం సత్తా ఆహ - “మా భాయి, మహారాజ, తవ అన్తరాయో నత్తి, పాపకమ్మినో సత్తా అత్తనో దుక్ఖం ఆవీకరోన్తా ఏవమాహంసూ”తి. “కిం పన, భన్తే, తేహి కత”న్తి? అథ ఖో భగవా తేసం కమ్మం ఆచిక్కితుం “తేన హి, మహారాజ, సుణాహి”తి వత్వా అతీతం ఆహరి -

అతీతే వీసతివస్ససహస్సాయుకేసు మనుస్సేసు కస్సపో భగవా లోకే ఉప్పజ్జిత్వా వీసతియా వీణాసవసహస్సేహి సద్ధిం చారికం చరమానో బారాణసిమగమాసి. బారాణసివాసినో ద్వేపి తయోపి బహుతరాపి ఏకతో హుత్వా ఆగన్తుకదానం పవత్తయింసు. తదా బారాణసియం చత్తాలీసకోటివిభవా చత్తారో సేట్టిపుత్తా సహాయకా అహేసుం. తే మన్తయింసు - “అమ్మాకం గేహ బహుధనం, తేన కిం కరోమా”తి? “ఏవరూపే బుద్ధే చారికం చరమానే దానం దస్సామ, సీలం రక్ఖిస్సామ, పూజం కరిస్సామా”తి ఏకోపి అవత్వా తేసు ఏకో తావ ఏవమాహ - “తిఖిణసురం పివన్తా మధురమంసం ఖాదన్తా విచరిస్సామ, ఇదం అమ్మాకం జీవితఫల”న్తి. అపరోపి ఏవమాహ - “దేవసికం తివస్సికగన్ధసాలిభత్తం నానగ్గరసేహి భుజ్జన్తా

విచరిస్సామా”తి. అపరోపి ఏవమాహ - “నానప్పకారం పూవఖజ్జకవికతిం పచాపేత్వా ఖాదంతా విచరిస్సామా”తి. అపరోపి ఏవమాహ - “సమ్మా మయం అజ్ఞం కిఞ్చి న కరిస్సామ, ‘ధనం దస్సామా’తి వుత్తే అనిచ్ఛమానా ఇత్థీ నామ నత్తి, తస్మా ధనేన పలోభేత్వా పారదారికకమ్మం కరిస్సామా”తి. “సాధు, సాధూ”తి సబ్బేవ తస్స కథాయ అట్టంసు.

తే తతో పట్టాయ అభిరూపానం ఇత్థీనం ధనం పేసేత్వా వీసతివస్ససహస్సాని పారదారికకమ్మం కత్వా కాలం కత్వా అవీచినిరయే నిబ్బత్తా. తే ఏకం బుద్ధంతరం నిరయే పచ్చిత్వా తత్త కాలం కత్వా పక్కావసేసిన సట్టియోజనికాయ లోహకుమ్భియా నిబ్బత్తిత్వా తింసాయ వస్ససహస్సేహి హేట్టిమతలం పత్వా పునపి తింసాయ వస్ససహస్సేహి లోహకుమ్భిముఖం పత్వా ఏకేకం గాథం వత్తుకామా హుత్వా వత్తుం అసక్కోంతా ఏకేకం అక్ఖరం వత్వా పున పరివత్తిత్వా, లోహకుమ్భిమేవ పవిట్టా. “వదేహి, మహారాజ, పఠమం తే కిం సద్ధో నామ సుతో”తి? “దు-ఇతి, భన్తే”తి. సత్థా తేన అపరిపుణ్ణం కత్వా వుత్తం గాథం పరిపుణ్ణం కత్వా దస్సేన్తో ఏవమాహ -

“దుజ్జీవితమజీవిమ్మ , యే సన్తే న దదమ్మాసే;

విజ్జమానేసు భోగేసు, దీపం నాకమ్మ అత్తనో”తి. (జా. ౧.౪.౨౩; పే. వ. ౮౦౪);

అథ రజ్ఞో ఇమిస్సా గాథాయ అత్తం పకాసేత్వా, “కిం తే, మహారాజ, దుతియసద్ధో తతియసద్ధో చతుత్తసద్ధో సుతో”తి పుచ్చిత్వా “ఏవం నామా”తి వుత్తే అవసేసం పరిపూరేన్తో -

“సట్టివస్ససహస్సాని, పరిపుణ్ణాని సబ్బసో;

నిరయే పచ్చమానానం, కదా అన్తో భవిస్సతి.

“నత్తి అన్తో కుతో అన్తో, న అన్తో పటిదిస్సతి;

తదా హి పకతం పాపం, మమ తుయ్హాఞ్చ మారిసా.

“సోహం నూన ఇతో గత్వా, యోనిం లద్ధాన మానుసిం;

వదజ్ఞా సీలసమ్మన్నో, కాహామి కుసలం బహు”న్తి. (జా. ౧.౪.౨౪-౨౬; పే. వ. ౮౦౨, ౮౦౩, ౮౦౪) -

పటిపాటియా ఇమా గాథా వత్వా తాసం అత్తం పకాసేత్వా “ఇతి ఖో, మహారాజ, తే చత్తారో జనా ఏకేకం గాథం వత్తుకామాపి వత్తుం అసక్కోంతా ఏకకమేవ అక్ఖరం వత్వా పున లోహకుమ్భిమేవ పవిట్టా”తి ఆహ.

రజ్ఞా కిర పసేనదికోసలేన తస్స సద్ధస్స సుతకాలతో పట్టాయ తే హేట్టా భస్సన్తి ఏవ, అజ్ఞాపి ఏకం వస్ససహస్సం నాతిక్కమన్తి. రజ్ఞో తం దేసనం సుత్వా మహాసంవేగో ఉప్పజ్జి. సో “భారియం వతిదం పారదారికకమ్మం నామ, ఏకం కిర బుద్ధంతరం నిరయే పచ్చిత్వా తతో చుతా సట్టియోజనికాయ లోహకుమ్భియా నిబ్బత్తిత్వా తత్త సట్టివస్ససహస్సాని పచ్చిత్వా ఏవమ్మి నేసం దుక్ఖా ముచ్చనకాలో న పజ్ఞాయతి, అహమ్మి పరదారే సినేహం కత్వా సబ్బరత్తిం నిద్దం న లభిం, ఇదాని ఇతో పట్టాయ పరదారే మానసం న బద్ధిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా తథాగతం ఆహ - “భన్తే, అజ్ఞ మే రత్తియా దీఘభావో ఇతో”తి. సోపి పురిసో తత్థేవ నిసిన్నో తం కథం సుత్వా “లద్ధో మే బలవప్పచ్చయో”తి సత్థారం ఆహ - “భన్తే, రజ్ఞా తావ అజ్ఞ రత్తియా దీఘభావో ఇతో, అహం పన హియ్యో సయమేవ యోజనస్స దీఘభావం అజ్ఞాసి”న్తి. సత్థా ద్విన్నమ్మి కథం

సంసద్విత్వా “ఏకచ్ఛస్స రత్తి దీఘా హోతి, ఏకచ్ఛస్స యోజనం దీఘం హోతి, బాలస్స పన సంసారో దీఘా హోతి”తి వత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౬౦. “దీఘా జాగరతో రత్తి, దీఘం సంతస్స యోజనం;
దీఘా బాలాన సంసారో, సద్ధమ్మం అవిజానత”న్తి.

తత్త దీఘాతి రత్తి నామేసా తియామమత్తావ, జాగరంతస్స పన దీఘా హోతి, ద్విగుణతిగుణా వియ హుత్వా ఖాయతి. తస్మా దీఘభావం అత్తానం మజ్జణసజ్ఞస్స భత్తం కత్వా యావ సూరియుగ్గమనా సమ్మరివత్తకం సేమానో మహాకుసీతోపి, సుభోజనం భుజ్జీత్వా సిరిసయనే సయమానో కామభోగిపి న జానాతి, సబ్బరత్తిం పన పధానం పదహన్తో యోగావచరో చ, ధమ్మకథం కథేన్తో ధమ్మకథికో చ, ఆసనసమీపే రత్వా ధమ్మం సుణన్తో చ, సీసరోగాదిపుట్టో వా హత్థపాదచ్ఛేదనాదిం పత్తో వా వేదనాభిభూతో చ, రత్తిం మగ్గపటిపన్నో అద్ధికో చ జానాతి. యోజనన్తి యోజనమ్మి చతుగావుతమత్తమేవ, సంతస్స పన కిలంతస్స దీఘం హోతి, ద్విగుణతిగుణం వియ ఖాయతి. సకలదివసజ్ఞో మగ్గం గత్వా కిలన్తో పటిపథం ఆగచ్ఛంతం దిస్వా “పురతో గామో కీవదురో”తి పుచ్చిత్వా “యోజన”న్తి వుత్తే థోకం గత్వా అపరమ్మి పుచ్చిత్వా తేనాపి “యోజన”న్తి వుత్తే పున థోకం గత్వా అపరమ్మి పుచ్చతి. సోపి “యోజన”న్తి వదతి. సో పుచ్చితపుచ్చితా యోజనన్తేవ వదన్తి, దీఘం వతిదం యోజనం, ఏకయోజనం ద్వే తీణి యోజనాని వియ మజ్జోతి. బాలానన్తి ఇథలోకపరలోకత్తం పన అజానంతానం బాలానం సంసారవట్టస్స పరియంతం కాతుం అసక్కోన్తానం యం సత్తతింసబోధిపక్ఖియభేదం సద్ధమ్మం ఇత్వా సంసారస్స అంతం కరోన్తి, తం సద్ధమ్మం అవిజానతం సంసారో దీఘా నామ హోతి. సో హి అత్తనో ధమ్మతాయ ఏవ దీఘా నామ. వుత్తమ్మి చేతం - “అనమతగ్గోయం, భిక్షవే, సంసారో, పుబ్బా కోటి న పజ్ఞాయతీ”తి (సం. ని. ౨.౧౨౪). బాలానం పన పరియంతం కాతుం అసక్కోన్తానం అతిదీఘాయేవాతి.

దేసనావసానే సో పురిసో సోతాపత్తిఫలం పత్తో, అజ్ఞోపి బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పత్తా. మహాజనస్స సాత్థికా ధమ్మదేసనా జాతాతి.

రాజా సత్థారం వన్దిత్వా గచ్ఛన్తోయేవ తే సత్తే బన్ధనా మోచేసి. తత్త ఇత్థిపురిసా బన్ధనా ముత్తా సీసం వ్హత్వా సకాని గేహాని గచ్ఛన్తా “చిరం జీవతు నో, అయ్యా, మల్లికా దేవీ, తం నిస్సాయ జీవితం లభిష్ఠా”తి మల్లికాయ గుణకథం కథయింసు. సాయన్తసమయే భిక్షా ధమ్మసభాయం కథం సముట్ఠాపేసుం - “అహో పణ్ణీతా వతాయం, మల్లికా, అత్తనో పజ్ఞం నిస్సాయ ఏత్తకస్స జనస్స జీవితదానం అదాసీ”తి. సత్తా గన్ధకుటియం నిసిన్నోవ తేసం భిక్షానం కథం సుత్వా గన్ధకుటితో నిష్ఠమిత్వా ధమ్మసభం పవిసిత్వా పజ్ఞాత్తే ఆసనే నిసీదిత్వా “కాయ నుత్థ, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్వా “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే, “న, భిక్షవే, మల్లికా, ఇదానేవ అత్తనో పజ్ఞం నిస్సాయ మహాజనస్స జీవితదానం దేతి, పుట్టేపి అదాసియేవా”తి వత్వా తమత్తం పకాసన్తో అతీతం ఆహరి -

అతీతే బారాణసియం రజ్ఞో పుత్తో ఏకం నిగ్రోధరుక్ఖం ఉపసజ్జమిత్వా తత్త నిబ్బత్తాయ దేవతాయ ఆయాచి - “సామి దేవరాజ, ఇమస్మిం జమ్బుదీపే ఏకసతరాజానో ఏకసతఅగ్గమహేసియో, సచాహం పితు అచ్చయేన రజ్జం లభిస్సామీ, ఏతేసం గలలోహితేన బలిం కరిస్సామీ”తి. సో పితరి కాలకతే రజ్జం పత్వా “దేవతాయ మే ఆనుభావేన రజ్జం పత్తం, బలిమస్సా కరిస్సామీ”తి మహతియా సేనాయ నిష్ఠమిత్వా ఏకం రాజానం అత్తనో వసే వత్తేత్వా తేన సద్ధిం అపరమ్మి

అపరమీప్రి సబ్బే రాజానో అత్తనో వసే కత్వా సద్ధిం అగ్గమహాసీహి ఆదాయ గచ్ఛన్తో ఉగ్గసేనస్స నామ సబ్బకనిట్టస్స రఙ్గో ధమ్మదిన్నా నామ అగ్గమహాసీ గరుగబ్బా, తం ఓహాయ ఆగన్తా “ఏత్తకజనం విసపానకం పాయేత్వా మారేస్సామీ”తి రుక్ఖములం నోధాపేసి. దేవతా చిన్తేసి - “అయం రాజా ఏత్తకే రాజానో గణ్ణన్తో ‘మం నిస్సాయ గహితా ఇమే’తి చిన్తేత్వా తేసం గలలోహితేన మయ్ఘం బలిం కాతుకామో, సచే పనాయం ఏతే ఘాతేస్సతి, జమ్బుదీపే రాజవంసో ఉపచ్ఛిజ్జిస్సతి, రుక్ఖములేపి, మే అసుచి భవిస్సతి, సక్ఖిస్సామి ను ఖో ఏతం నివారేతు”న్తి. సా ఉపధారన్తి “నాహం సక్ఖిస్సామీ”తి ఇత్వా అఙ్ఘమ్మి దేవతం ఉపసజ్జమిత్వా ఏతమత్థం ఆరోచేత్వా “త్వం సక్ఖిస్ససీ”తి ఆహ. తాయపి పటిక్ఖిత్తా అఙ్ఘమ్మి అఙ్ఘమ్మితి ఏవం సకలచక్రవాళదేవతాయో ఉపసజ్జమిత్వా తాహిపి పటిక్ఖిత్తా చతున్నం మహారాజానం సన్తికం గన్తా “మయం న సక్కోమ, అమ్మాకం పన రాజా అమ్మేహి పుఞ్ఞోన చ పఞ్ఞాయ చ విసిట్టో, తం పుచ్చా”తి తేహిపి పటిక్ఖిత్తకాలే సక్కం ఉపసజ్జమిత్వా తమత్థం ఆరోచేత్వా, “దేవ, తుమ్హేసు అప్పోస్సుక్కతం ఆపన్నేసు ఖత్తియవంసో ఉపచ్ఛిజ్జిస్సతి, తస్స పటిసరణం హోథా”తి ఆహ. సక్కో “అహమ్మి నం పటిబాహితుం న సక్ఖిస్సామి, ఉపాయం పన తే వక్ఖామీ”తి వత్వా ఉపాయం ఆచిక్ఖి - “గచ్ఛ, త్వం రఙ్గో పస్సంతస్సేవ రత్తవత్థం నివాసేత్వా అత్తనో రుక్ఖతో నిక్ఖమిత్వా గమనాకారం దస్సేహి. అథ తం రాజా ‘దేవతా గచ్ఛతి, నివత్తాపేస్సామి న’న్తి నానప్పకారేన యాచిస్సతి. అథ నం వదేయ్యాసి ‘త్వం ఏకసతరాజానో సద్ధిం అగ్గమహాసీహి ఆనేత్వా తేసం గలలోహితేన బలిం కరిస్సామీ’తి మయ్ఘం ఆయాచిత్వా ఉగ్గసేనస్స రఙ్గో దేవిం ఓహాయ ఆగతో, నాహం తాదిసస్స ముసావాదస్స బలిం సమ్మటిచ్చామీ”తి, “ఏవం కిర వుత్తే రాజా తం ఆణాపేస్సతి, సా రఙ్గో ధమ్మం దేసేత్వా ఏత్తకస్స జనస్స జీవితదానం దస్సతీ”తి. ఇమినా కారణేన సక్కో దేవతాయ ఇమం ఉపాయం ఆచిక్ఖి. దేవతా తథా అకాసి.

రాజాపి తం ఆణాపేసి. సా ఆగన్తా తేసం రాజానం పరియన్తే నిసిన్నమ్మి అత్తనో రాజానమేవ వన్తి. రాజా “మయి సబ్బరాజజేట్టకే రితే సబ్బకనిట్టం అత్తనో సామికం వన్దతీ”తి తస్సా కుజ్ఞి. అథ నం సా ఆహ - “కిం మయ్ఘం తయి పటిబద్ధం, అయం పన మే సామికో ఇస్సరియస్స దాయకో, ఇమం అవన్దిత్వా కస్మా తం వన్దిస్సామీ”తి? రుక్ఖదేవతా పస్సంతస్సేవ మహాజనస్స “ఏవం, భద్దే, ఏవం, భద్దే”తి వత్వా తం పుప్పముట్టినా పూజేసి. పున రాజా ఆహ - “సచే మం న వన్దసి, మయ్ఘం రజ్జసిరిదాయికం ఏవం మహానుభావం దేవతం కస్మా న వన్దసీ”తి? “మహారాజ, తయా అత్తనో పుఞ్ఞో రత్వా రాజానో గహితా, న దేవతాయ గహేత్వా దిన్నా”తి. పునపి తం దేవతా “ఏవం, భద్దే, ఏవం, భద్దే”తి వత్వా తథేవ పూజేసి. పున సా రాజానం ఆహ - “త్వం ‘దేవతాయ మే ఏత్తకా రాజానో గహేత్వా దిన్నా’తి వదేసి, ఇదాని తే దేవతాయ ఉపరి వామపస్సే రుక్ఖో అగ్గినా దడ్డో, సా తం అగ్గిం నిబ్బాపేతుం కస్మా నాసక్ఖి, యది ఏవం మహానుభావా”తి. పునపి తం దేవతా “ఏవం, భద్దే, ఏవం, భద్దే”తి వత్వా తథేవ పూజేసి.

సా కథయమానా రితా రోది చేవ హసి చ. అథ నం రాజా “కిం ఉమ్మత్తికాసీ”తి ఆహ. “కస్మా దేవ ఏవం వదేసి”? “న మాదిసియో ఉమ్మత్తికా హోన్తి”తి. అథ “నం కిం కారణా రోదసి చేవ హససి చా”తి? “సుణాహి, మహారాజ, అహఞ్ఞో అతీతే కులధీతా హుత్వా పతికులే వసన్తి సామికస్స సహాయకం పాహునకం ఆగతం దిస్సా తస్స భత్తం పచితుకామా ‘మంసం ఆహరా’తి దాసియా కహపణం దత్వా తాయ మంసం అలభిత్వా ఆగతాయ ‘నత్తి మంస’న్తి వుత్తే గేహస్స పచ్చిమభాగే సయితాయ ఏళికాయ సీసం చిన్దిత్వా భత్తం సమ్మాదేసిం. సాహం ఏకిస్సాయ ఏళికాయ సీసం చిన్దిత్వా నిరయే పచ్చిత్వా పక్కావసేసేన తస్సా లోమగణనాయ సీసచ్ఛేదం పాపుణిం, ‘త్వం ఏత్తకం జనం వధిత్వా కదా దుక్ఖా ముచ్చిస్ససీ’తి ఏవమహం తవ దుక్ఖం అనుస్సరన్తి రోది”న్తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

“ఏకిస్సా కణ్ణం ఛేత్వాన, లోమగణనాయ పచ్చిసం;
బహూనం కణ్ణే ఛేత్వాన, కథం కాహసి ఖత్తియా”తి.

అథ “కస్మా త్వం హససీ”తి? “ఏతస్మా దుక్ష్టా ముత్తామ్హీ”తి తుస్సిత్వా, మహారాజా”తి . పునపి తం దేవతా “ఏవం, భద్దే, ఏవం, భద్దే”తి వత్వా పుష్పముట్టినా పూజేసి. రాజా “అహో మే భారీయం కతం కమ్మం, అయం కిర ఏకం ఏళికం వధిత్వా నిరయే పక్వావసేసేన తస్మా లోమగణనాయ సీసచ్ఛేదం పాపుణి, అహం ఏత్తకం జనం వధిత్వా కదా సోత్థిం పాపుణిస్సామీ”తి సబ్బే రాజానో మోచేత్వా అత్తనో మహల్లకతరే వన్దిత్వా దహరదహరానం అజ్ఞాలిం పగ్గయ్య సబ్బే ఖమాపేత్వా సకసకట్టానమేవ పహిణి.

సత్తా ఇమం ధమ్మదేసనం ఆహరిత్వా “ఏవం, భిక్ఖవే, న ఇదానేవ, మల్లికా దేవీ, అత్తనో పజ్ఞాం నిస్సాయ మహాజనస్స జీవితదానం దేతి, పుట్టేపి అదాసియేవా”తి వత్వా అతీతం సమోధానేసి – “తదా బారాణసిరాజా పసేనది కోసలో అహోసి, ధమ్మదిన్నా, దేవీ మల్లికా, రుక్ష్మదేవతా అహమేవా”తి. ఏవం అతీతం సమోధానేత్వా పున ధమ్మం దేసేన్తో, “భిక్ఖవే, పాణాతిపాతో నామ న కత్తబ్బయుత్తకో. పాణాతిపాతినో హి దీఘరత్తం సోచన్తీ”తి వత్వా ఇమా గాథా ఆహ –

“ఇథ సోచతి పేచ్చ సోచతి,
పాపకారీ ఉభయత్థ సోచతి;
సో సోచతి సో విహజ్జాతి,
దిస్సా కమ్మకిలిట్టమత్తనో”తి. (ధం. పం. ౧౫);

“ఏవం చే సత్తా జానేయ్యం, దుక్ఖాయం జాతిసమ్భవో;
న పాణో పాణినం హజ్జో, పాణఘాతీ హి సోచతీ”తి. (జాం. ౧.౧.౧౮);

అజ్ఞాతరపురిసవత్తు పరమం.

౨. మహాకస్సపత్తేరసద్ధివిహారికవత్తు

చరణ్ణో నాధిగచ్ఛేయ్యాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా సావత్థియం జేతవనే విహరన్తో మహాకస్సపత్తేరస్స సద్ధివిహారికం ఆరబ్బ కథేసి. దేసనా రాజగహే సముట్టితా.

థేరం కిర రాజగహం నిస్సాయ పిప్పలిగుహాయం వసంతం ద్వే సద్ధివిహారికా ఉపట్టహింసు. తేసు ఏకో సక్కచ్చం వత్తం కరోతి, ఏకో తేన కతం కతం అత్తనా కతం వియ దస్సేన్తో ముఖోదకదంతకట్టానం పటియాదితభావం ఇత్వా, “భన్తే, ముఖోదకదంతకట్టాని మే పటియాదితాని, ముఖం ధోవథా”తి వదతి, పాదధోవనన్థానాదికాలేపి ఏవమేవ వదతి. ఇతరో చిన్తేసి – “అయం నిచ్చకాలం మయా కతం కతం అత్తనా కతం వియ కత్వా దస్సేతి, హోతు, కత్తబ్బయుత్తకమస్స కరిస్సామీ”తి. తస్స భుజ్జిత్యా సుపంతస్సేవ న్హానోదకం తాపేత్వా ఏకస్మిం ఘటే కత్వా పిట్టికోట్టకే రపేసి, ఉదకతాపనభాజనే పన నాళిమత్తం ఉదకం సేసేత్వా ఉసుమం ముఞ్చంతం రపేసి. తం ఇతరో సాయన్థసమయే పబుజ్జిత్యా ఉసుమం నిక్ఖంతం దిస్సా “ఉదకం తాపేత్వా కోట్టకే రపితం భవిస్సతీ”తి వేగేన గన్త్వా థేరం వన్దిత్వా, “భన్తే, కోట్టకే ఉదకం రపితం, న్హాయథా”తి

వత్సా ధేరేన సద్ధియేవ కోటకం పావిసి. ధేరో ఉదకం అపస్సన్తో “కహం ఉదకం, ఆవుసో”తి ఆహ. దహరో అగ్గిసాలం గన్త్యా భాజనే ఉళుబ్బం ఓతారేత్వా తుచ్చభావం ఇత్వా “పస్సథ దుట్టస్స కమ్మం తుచ్చభాజనం ఉద్ధనే ఆరోపేత్వా కుహిం గతో, అహం ‘కోటకే ఉదక’న్తి సజ్ఞాయ ఆరోచేసి”న్తి ఉజ్ఞాయన్తో ఘటం ఆదాయ తిత్థం అగమాసి. ఇతరోపి పిట్టికోటకతో ఉదకం ఆహరిత్వా కోటకే రపేసి.

ధేరో చిన్తేసి - “అయం దహరో ‘ఉదకం మే తాపేత్వా కోటకే రపితం, ఏథ, భన్తే, న్నాయథా’తి వత్సా ఇదాని ఉజ్ఞాయన్తో ఘటం ఆదాయ తిత్థం గచ్ఛతి, కిం ను ఖో ఏత”న్తి ఉపధారేన్తో “ఏత్తకం కాలం ఏస దహరో ఇమినా కతం వత్తం అత్తనావ కతం వియ పకాసేతీ”తి ఇత్వా సాయం ఆగన్త్యా నిసిన్నస్స ఓవాదమదాసి, “ఆవుసో, భిక్షునా నామ ‘అత్తనా కతమేవ కత’న్తి వత్తుం వట్టతి, నో అకతం, త్వం ఇదానేవ ‘కోటకే ఉదకం రపితం, న్నాయథ, భన్తే’తి వత్సా మయి పవిసిత్వా రితే ఘటం ఆదాయ ఉజ్ఞాయన్తో గచ్ఛసి, పబ్బజితస్స నామ ఏవం కాతుం న వట్టతీ”తి. సో “పస్సథ ధేరస్స కమ్మం, ఉదకమత్తకం నామ నిస్సాయ మం ఏవం వదేసీ”తి కుజ్ఞిత్వా పునదివసే ధేరేన సద్ధిం పిణ్ణాయ న పావిసి. ధేరో ఇతరేన సద్ధిం ఏకం పదేసం అగమాసి. సో తస్మిం గతే ధేరస్స ఉపట్టాకకులం గన్త్యా “ధేరో కహం, భన్తే”తి పుట్టో “ధేరస్స అపాసుకం జాతం, విహరేయేవ నిసిన్తో”తి ఆహ. “కిం పన, భన్తే, లద్దుం వట్టతీ”తి? “ఏవరూపం కిర నామ ఆహారం దేధా”తి వుత్తే తేన వుత్తనియామేనేవ సమ్మాదేత్వా అదంసు. సో అన్తరామగ్గేవ తం భత్తం భుజ్జిత్వా విహారం గతో. ధేరోపి గతట్టానే మహాన్తం సుఖుమవత్తం లభిత్వా అత్తనా సద్ధిం గతదహరస్స అదాసి. సో తం రజిత్వా అత్తనో నివాసనపారుపనం అకాసి.

ధేరో పునదివసే తం ఉపట్టాకకులం గన్త్యా, “భన్తే, ‘తుమ్హాకం కిర అపాసుకం జాత’న్తి అప్పేహి దహరేన వుత్తనియామేనేవ పటియాదేత్వా ఆహరో పేసితో, పరిభుజ్జిత్వా వో పాసుకం జాత’న్తి వుత్తే తుణ్ణీ అహోసి. విహారం పన గన్త్యా తం దహరం వన్దిత్వా నిసిన్నం ఏవమాహ - “ఆవుసో, తయా కిర హియ్యా, ఇదం నామ కతం, ఇదం పబ్బజితానం న అనుచ్చవికం, విజ్ఞాత్తిం కత్వా భుజ్జితుం న వట్టతీ”తి. సో కుజ్ఞిత్వా ధేరే ఆఘాతం బన్దిత్వా “పురిమదివసే ఉదకమత్తం నిస్సాయ మం ముసావాదిం కత్వా అజ్ఞ అత్తనో ఉపట్టాకకులే భత్తముట్టియా భుత్తకారణా మం ‘విజ్ఞాత్తిం కత్వా భుజ్జితుం న వట్టతీ’తి వదతి, వత్తమ్మి తేన అత్తనో ఉపట్టాకస్సేవ దిన్నం, అహో ధేరస్స భారియం కమ్మం, జానిస్సామిస్స కత్తబ్బయుత్తక”న్తి పునదివసే ధేరే గామం పవిసన్తే సయం విహారే ఓహీయిత్వా దణ్డం గహేత్వా పరిభోగభాజనాని భిన్దిత్వా ధేరస్స పణ్ణసాలాయ అగ్గిం దత్వా యం న రూయతి, తం ముగ్గరేన పహరన్తో భిన్దిత్వా నిక్ఖమిత్వా పలాతో. సో కాలం కత్వా అవీచిమహానిరయే నిబ్బత్తి.

మహాజనో కథం సముట్టాపేసి - “ధేరస్స కిర సద్ధివిహారికో ఓవాదమత్తం అసహన్తో కుజ్ఞిత్వా పణ్ణసాలం రూపేత్వా పలాతో”తి. అధేకో భిక్షు అపరభాగే రాజగహా నిక్ఖమిత్వా సత్థారం దట్టుకామో జేతవనం గన్త్యా సత్థారం వన్దిత్వా సత్థారా పటిసన్ధారం కత్వా “కుతో ఆగతోసీ”తి పుట్టో “రాజగహతో, భన్తే”తి ఆహ. “మమ పుత్తస్స మహాకస్సపస్స ఖమనీయ”న్తి? “ఖమనీయం, భన్తే, ఏకో పన సద్ధివిహారికో ఓవాదమత్తేన కుజ్ఞిత్వా పణ్ణసాలం రూపేత్వా పలాతో”తి. సత్థా “న సో ఇదానేవ ఓవాదం సుత్వా కుజ్ఞతి, పుట్టేపి కుజ్ఞియేవ. న ఇదానేవ కుటిం దూసేతి, పుట్టేపి దూసేసియేవా”తి వత్సా అతీతం ఆహరి

-

అతీతే బారాణసియం బ్రహ్మదత్తే రజ్జం కారేన్తే హిమవన్తపదేసే ఏకో సిఙ్గిలసకుణో కులావకం కత్వా వసి. అధేకదివసం దేవే వస్సన్తే ఏకో మక్కటో సీతేన కమ్పమానో తం పదేసం అగమాసి. సిఙ్గిలో తం దిస్సా గాథమాహ -

“మనుస్సస్సేవ తే సీసం, హత్థపాదా చ వానర;

అథ కేన ను వణ్ణేన, అగారం తే న విజ్జతీ”తి. (జా. ౧.౪.౮౧);

మక్కుటో “కిఞ్చాపి మే హత్థపాదా అత్థి, యాయ పన పఞ్ణాయ విచారేత్వా అగారం కరేయ్యం, సా మే పఞ్ణా నట్టి”తి
చిన్తేత్వా తమత్థం విజ్ఞాపేతుకామో ఇమం గాథమాహ -

“మనుస్సస్సేవ మే సీసం, హత్థపాదా చ సిఙ్గిల;

యాహు సేట్థా మనుస్సేసు, సా మే పఞ్ణా న విజ్జతీ”తి. (జా. ౧.౪.౮౨);

అథ నం “ఏవరూపస్స తవ కథం ఘరావాసో ఇజ్జిస్సతీ”తి గరహంతో సిఙ్గిలో ఇమం గాథాద్వయమాహ -

“అనవట్టితచిత్తస్స , లహుచిత్తస్స దుబ్బినో;

నిచ్చం అద్ధువసీలస్స, సుఖభావో న విజ్జతి.

“సో కరస్సు ఆనుభావం, వీతివత్తస్సు సీలియం;

సీతవాతపరిత్తాణం, కరస్సు కుటవం కపీ”తి. (జా. ౧.౪.౮౩-౮౪);

మక్కుటో “అయం మం అనవట్టితచిత్తం లహుచిత్తం మిత్తదుబ్బిం అద్ధువసీలం కరోతి, ఇదానిస్స మిత్తదుబ్బిభావం
దస్సేస్సామీ”తి కులావకం విద్ధంసేత్వా విప్పకిరి. సకుణో తస్మిం కులావకం గణ్ఠాన్తే ఏవ ఏకేన పస్సేన నిక్ఖమిత్వా పలాయి.

సత్థా ఇమం ధమ్మదేసనం ఆహరిత్వా జాతకం సమోధానేసి - “తదా మక్కుటో కుటిదూసకభిక్కు అహోసి, సిఙ్గిలసకుణో
కస్సపో అహోసీ”తి . జాతకం సమోధానేత్వా “ఏవం, భిక్ఖవే, న ఇదానేవ, పుబ్బేపి సో ఓవాదక్ఖణే కుఙ్ఠిత్వా కుటిం దూసేసి,
మమ పుత్తస్స కస్సపస్స ఏవరూపేన బాలేన సద్ధిం వసనతో ఏకకస్సేవ నివాసో సేయ్యా”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౬౧. “చరణ్సో నాధిగచ్ఛేయ్య, సేయ్యం సదిసమత్తనో;

ఏకచరియం దళ్ళం కయిరా, నత్తి బాలే సహాయతా”తి.

తత్త చరన్తి ఇరియాపథచారం అగ్గహేత్వా మనసాచారో వేదితబ్బో, కల్యాణమిత్తం పరియేసంతోతి అత్తో. సేయ్యం
సదిసమత్తనోతి అత్తనో సీలసమాధిపఞ్ణాగుణేహి అధికతరం వా సదిసం వా న లభేయ్య చే. ఏకచరియన్తి ఏతేసు హి సేయ్యం
లభమానో సీలాదీహి వడ్డతి, సదిసం లభమానో న పరిహాయతి, హీనేన పన సద్ధిం ఏకతో వసంతో ఏకతో సంభోగపరిభోగం
కరోంతో సీలాదీహి పరిహాయతి. తేన వుత్తం - “ఏవరూపో పుగ్గలో న సేవితబ్బో న భజితబ్బో న పయిరుపాసితబ్బో అఞ్జత్త
అనుద్దయా అఞ్జత్త అనుకమ్పా”తి (పు. పం. ౧౨౧; అ. ని. ౩.౨౬). తస్మా సచే కారుఞ్జం పటిచ్చ “అయం మం నిస్సాయ
సీలాదీహి వడ్డిస్సతీ”తి తవ్హా పుగ్గలా కిఞ్చో అపచ్ఛాసీసంతో తం సఙ్గణ్ఠేతుం సక్కోతి, ఇచ్ఛేతం కుసలం . నో చే సక్కోతి,
ఏకచరియం దళ్ళం కయిరా ఏకీభావమేవ ధిరం కత్వా సబ్బఇరియాపథేసు ఏకకోవ విహరేయ్య. కిం కారణా? నత్తి బాలే
సహాయతాతి సహాయతా నామ చూళసీలం మఙ్ఘిమసీలం మహాసీలం దస కథావత్థాని తేరస ధుతఙ్గగుణా విపస్సనాగుణా
చత్తారో మగ్గా చత్తారి ఫలాని తిస్సో విజ్ఞా ధ అభిజ్ఞా. అయం సహాయతాగుణో బాలం నిస్సాయ నట్టితి.

దేసనావసానే ఆగన్తుకో భిక్షు సోతాపత్తిఫలం పత్తో, అజ్ఞోపి బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసు, దేసనా మహాజనస్స సాత్తికా అహోసీతి.

మహాకస్సపత్తేరసద్ధివిహారికవత్తు దుతియం.

3. ఆనన్దసేటివత్తు

పుత్తా మట్ఠీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా సావత్థియం విహరన్తో ఆనన్దసేటిం ఆరబ్బ కథేసి.

సావత్థియం కిర ఆనన్దసేటి నామ చత్తాలీసకోటివిభవో మహామచ్ఛరీ అహోసి. సో అన్వడ్డమాసం ఇతకే సన్నిపాతేత్వా పుత్తం మూలసిరిం నామ తీసు వేలాసు ఏవం ఓవదతి - “ఇదం చత్తాలీసకోటిధనం ‘బహూ’”తి మా సజ్ఞం కరి, విజ్ఞమానం ధనం న దాతబ్బం, నవం ధనం ఉప్పాదేతబ్బం. ఏకేకమ్మి హి కహాపణం వయం కరోంతస్స పన ఖీయతేవ. తస్మా -

“అజ్ఞానానం ఖయం దిస్సా, ఉపచికానజ్ఞా ఆచయం;

మధూనజ్ఞా సమాహారం, పణ్ణితో ఘరమావసే”తి.

సో అపరేన సమయేన అత్తనో పజ్ఞా మహానిధియో పుత్తస్స అనాచిక్కిత్వా ధననిస్సితో మచ్ఛేరమలమలినో కాలం కత్వా తస్సేవ నగరస్స ఏకస్మిం ద్వారగామకే చణ్ణాలానం కులసహస్సం పటివసతి. తత్తేకిస్సా చణ్ణాలియా కుచ్చిస్మిం పటిసన్ధిం గణ్ఠి. రాజా తస్స కాలకిరియం సుత్వా పుత్తమస్స మూలసిరిం పక్కోసాపేత్వా సేటిట్టానే ఠపేసి. తమ్మి చణ్ణాలకులసహస్సం ఏకతోవ భతియా కమ్మం కత్వా జీవమానం తస్స పటిసన్ధిగహణతో పట్టాయ నేవ భతిం లభతి, న యాపనమత్తతో పరం భత్తపిణ్ణమ్మి. తే “మయం ఏతరహి కమ్మం కరోంతాపి పిణ్ణభత్తమ్మి న లభామ, అష్టాకం అన్తరే కాళకణ్ఠియా భవితబ్బ”న్తి ద్వే కోట్టాసా హుత్వా యావ తస్స మాతాపితరో విసుం హోన్తి, తావ విభజిత్వా “ఇమస్మిం కులే కాళకణ్ఠీ ఉప్పన్నా”తి తస్స మాతరం నీహరింసు.

సాపి యావస్సా సో కుచ్చిగతో, తావ యాపనమత్తమ్మి కిచ్ఛేన లభిత్వా పుత్తం విజాయి. తస్స హత్థా చ పాదా చ అక్కిసి చ కణ్ణా చ నాసా చ ముఖజ్ఞా యథారానే న అహీసుం. సో ఏవయాపేన అగ్గవేకల్లేన సమన్నాగతో పంసుపిసాచకో వియ అతివిరూపో అహోసి. ఏవం సన్తేపి తం మాతా న పరిచ్చజి. కుచ్చియం వసితపుత్తస్మిన్మో సినేహో బలవా హోతి. సా తం కిచ్ఛేన పోసయమానా తం ఆదాయ గతదివసే కిజ్జి అలభిత్వా గేహే కత్వా సయమేవ గతదివసే భతిం లభతి. అథ నం పిణ్ణాయ చరిత్వా జీవితం సమత్థకాలే సా కపాలకం హత్థే రపేత్వా, “తాత , మయం తం నిస్సాయ మహాదుక్ఖం పత్తా, ఇదాని న సక్కోమి తం పోసేతుం, ఇమస్మిం నగరే కపణ్ణధికాదీనం పటియత్తభత్తాని అత్తి, తత్త భిక్ఖాయ చరిత్వా జీవాహీ”తి తం విస్సజ్జేసి. సో ఘరపటిపాటియా చరన్తో ఆనన్దసేటికాలే నివుత్తట్టానం గన్త్వా జాతిస్సరో హుత్వా అత్తనో గేహం పావిసి. తీసు పన ద్వారకోట్టకేసు న కోచి సల్లక్ఖేసి. చతుత్తే ద్వారకోట్టకే మూలసిరిసేటినో పుత్తకా దిస్సా ఉబ్బిగ్గహదయా పరోదింసు. అథ నం సేటిపురిసా “నిక్ఖమ కాళకణ్ఠీ”తి పోథేత్వా నీహరిత్వా సజ్కారట్టానే ఖిపింసు. సత్థా ఆనన్దత్తేరేన పచ్చాసమణేన పిణ్ణాయ చరన్తో తం రానం పత్తో ధేరం ఓలోకేత్వా తేన పుట్టో తం పవత్తిం ఆచిక్కి. ధేరో మూలసిరిం పక్కోసాపేసి. అథ మహాజనకాయో సన్నిపతి. సత్థా మూలసిరిం ఆమన్తేత్వా “జానాసి ఏత”న్తి పుచ్చిత్వా “న జానామీ”తి వుత్తే, “పితా తే

ఆనందసేటీ”తి వత్సా అసద్దహన్తం “ఆనందసేటీ పుత్రస్స తే పశ్చ మహానిధియో ఆచిక్ష్వాహీ”తి ఆచిక్ష్వాపేత్వా సద్దహపేసి. సో సత్థారం సరణం అగమాసి. తస్స ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౬౨. “పుత్తా మత్తి ధనమ్మత్తి, ఇతి బాలో విహణ్ణాతి;
అత్తా హి అత్తనో నత్తి, కుతో పుత్తా కుతో ధన”న్తి.

తస్సత్తో - పుత్తా మే అత్తి, ధనం మే అత్తి, ఇతి బాలో పుత్తతత్థాయ చేవ ధనతత్థాయ చ హణ్ణాతి విహణ్ణాతి దుక్ఖయతి, “పుత్తా మే నస్సింసు”తి విహణ్ణాతి, “నస్సన్తి”తి విహణ్ణాతి, “నస్సిస్సన్తి”తి విహణ్ణాతి. ధనేపి ఏసేవ నయో. ఇతి ధహాకారేహి విహణ్ణాతి. “పుత్తే పోసేస్సామీ”తి రత్తిశ్చ దివా చ ధలజలపథాదీసు నానప్పకారతో వాయమన్తోపి విహణ్ణాతి, “ధనం ఉప్పాదేస్సామీ”తి కసివాణిజ్ఞాదీని కరోన్తోపి విహణ్ణాతేవ. ఏవం విహణ్ణాస్స చ అత్తా హి అత్తనో నత్తి తేన విఘాతేన దుక్ఖితం అత్తానం సుఖితం కాతుం అసక్కింతస్స పవత్తియమ్మిస్స అత్తా హి అత్తనో నత్తి, మరణమశ్చో నిపన్నస్స మారణన్తికాహి వేదనాహి అగ్గిజాలాహి వియ పరిడయ్థమానస్స భిజ్జమానేసు సద్దిబన్ధనేసు, భిజ్జమానేసు అట్టిసజ్ఞాతేసు నిమీలేత్వా పరలోకం ఉమ్మీలేత్వా ఇథలోకం పస్సన్తస్సాపి దివసే దివసే ద్విక్ఖత్తుం వ్హాపేత్వా తిక్ఖత్తుం భోజేత్వా గన్ధమాలాదీహి అలక్ఖరిత్వా యావజీవం పోసితోపి సహాయభావేన దుక్ఖపరిత్తాణం కాతుం అసమత్థతాయ అత్తా హి అత్తనో నత్తి. కుతో పుత్తా కుతో ధనం పుత్తా వా ధనం వా తస్మిం సమయే కిమేవ కరిస్సన్తి, ఆనందసేటీనేపి కస్సచి కిశ్చి అదత్వా పుత్తస్సత్థాయ ధనం సణ్ణపేత్వా పుట్టే వా మరణమశ్చో నిపన్నస్స, ఇదాని వా ఇమం దుక్ఖం పత్తస్స కుతో పుత్తా కుతో ధనం. పుత్తా వా ధనం వా తస్మిం సమయే కిం దుక్ఖం హరింసు, కిం వా సుఖం ఉప్పాదయింసుతి.

దేసనావసానే చతురాసీతియా పాణసహస్సానం ధమ్మాభిసమయో అహోసి. దేసనా మహాజనస్స సాత్తికా అహోసితి.

ఆనందసేటీవత్తు తతియం.

౪. గణ్ణిభేదకచోరవత్తు

యో బాలోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో గణ్ణిభేదకచోరే ఆరబ్బ కథేసి.

తే కిర ద్వే సహాయకా ధమ్మస్సవనత్థాయ గచ్ఛన్తేన మహాజనేన సద్ధిం జేతవనం గత్వా ఏకో ధమ్మకథం అస్సోసి, ఏకో అత్తనో గయ్థూపగం ఓలోకేసి. తేసు ఏకో ధమ్మం సుణమానో సోతాపత్తిఫలం పాపుణి, ఇతరో ఏకస్స దుస్సన్తే బద్ధం పశ్చమాసకమత్తం లభి. తస్స తం గేహీ పాకభత్తం జాతం, ఇతరస్స గేహీ న పచ్ఛతి. అథ నం సహాయకచోరో అత్తనో భరియాయ సద్ధిం ఉప్పణ్ణయమానో “త్వం అతిపణ్ణితతాయ అత్తనో గేహీ పాకభత్తమూలమ్మి న నిప్పాదేసి”తి ఆహ. ఇతరో పస “బాలభావేనేవ వతాయం అత్తనో పణ్ణితభావం మణ్ణాతి”తి తం పవత్తిం సత్తు ఆరోచేతుం శాతీహి సద్ధిం జేతవనం గత్వా ఆరోచేసి. సత్థా తస్స ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౬౩. “యో బాలో మణ్ణాతి బాల్యం, పణ్ణితో వాపి తేన సో;
బాలో చ పణ్ణితమాన్, స వే ‘బాలో’తి వుచ్చత్తి”తి.

తత్త యో బాలోతి యో అన్దబాలో అపణ్ణితో సమానో “బాలో అహ”న్తి అత్తనో బాల్యం బాలభావం మజ్జాతి జానాతి. తేన సోతి తేన కారణేన సో పుగ్గలో పణ్ణితో వాపి హోతి పణ్ణితసదిసో వా. సో హి “బాలో అహ”న్తి జానమానో అజ్ఞాం పణ్ణితం ఉపసజ్కమన్తో పయిరుపాసన్తో తేన పణ్ణితభావత్తాయ ఓవదియమానో అనుసాసియమానో తం ఓవాదం గణ్ణిత్యా పణ్ణితో వా హోతి పణ్ణితతరో వా. స వే బాలోతి యో చ బాలో సమానో “కో అజ్ఞో మయా సదిసో బహుస్సుతో వా ధమ్మకథికో వా వినయధరో వా ధుతజ్ఞధరో వా అట్టి”తి ఏవం పణ్ణితమానీ హోతి. సో అజ్ఞాం పణ్ణితం అనుపసజ్కమన్తో అపయిరుపాసన్తో నేవ పరియత్తిం ఉగ్గణ్ణాతి, న పటిపత్తిం పూరేతి, ఏకన్తబాలభావమేవ పాపుణాతి. సో గణ్ణిభేదకచోరో వియ. తేన వుత్తం “స వే ‘బాలో’తి వుచ్చతీ”తి.

దేసనాపరియోసానే ఇతరస్స ఇఠాకేహి సద్ధిం మహాజనో సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణీతి.

గణ్ణిభేదకచోరవత్తు చతుత్థం.

౩. ఉదాయితేరవత్తు

యావజీవమ్మి చే బాలోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరన్తో ఉదాయితేరం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర మహాథేరేసు పటిక్కున్తేసు ధమ్మసభం గన్త్యా ధమ్మాసనే నిసీది. అథ నం ఏకదివసం ఆగన్తుకా భిక్షూ దిస్సా “అయం బహుస్సుతో మహాథేరో భవిస్సతీ”తి మజ్జమానా ఖన్దాదిపటిసంయుత్తం పజ్జాం పుచ్చిత్యా కిఞ్చి అజానమానం “కో ఏసో, బుద్ధేహి సద్ధిం ఏకవిహారే వసమానో ఖన్దధాతుఆయతనమత్తమ్మి న జానాతీ”తి గరహిత్యా తం పవత్తిం తథాగతస్స ఆరోచేసుం. సత్తా తేసం ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౬౪. “యావజీవమ్మి చే బాలో, పణ్ణితం పయిరుపాసతి;
న సో ధమ్మం విజానాతి, దబ్బీ సూపరసం యథా”తి.

తస్సత్తో - బాలో నామేస యావజీవమ్మి పణ్ణితం ఉపసజ్కమన్తో పయిరుపాసన్తో “ఇదం బుద్ధవచనం, ఏత్తకం బుద్ధవచన”న్తి ఏవం పరియత్తిధమ్మం వా “అయం చారో, అయం విహారో, అయం ఆచారో, అయం గోచరో, ఇదం సావజ్ఞం, ఇదం అనవజ్ఞం, ఇదం సేవితబ్బం, ఇదం న సేవితబ్బం, ఇదం పటివిజ్ఞితబ్బం, ఇదం సచ్చికాతబ్బ”న్తి ఏవం పటిపత్తిపటివేధధమ్మం వా న జానాతి. యథా కిం? దబ్బీ సూపరసం యథాతి. యథా హి దబ్బీ యావ పరిక్ఖయా నానప్పకారాయ సూపవికతియా సమ్మరివత్తమానాపి “ఇదం లోణికం, ఇదం అలోణికం, ఇదం తిత్తకం, ఇదం ఖారికం, ఇదం కటుకం, ఇదం అమ్మిలం, ఇదం అనమ్మిలం, ఇదం కసావ”న్తి సూపరసం న జానాతి, ఏవమేవ బాలో యావజీవమ్మి పణ్ణితం పయిరుపాసమానో వుత్తప్పకారం ధమ్మం న జానాతీతి.

దేసనావసానే ఆగన్తుకా భిక్షూ ఆసవేహి చిత్తాని విముచ్చింసూతి.

ఉదాయితేరవత్తు పఞ్చమం.

౬. తింసమత్తపావేయ్యకభిక్షువత్తు

ముహుత్తమపి చే విజ్ఞాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరంతో తింసమత్తే పావేయ్యకే భిక్షూ ఆరబ్బ కథేసి.

తేసఙ్ఘో భగవా ఇత్థిం పరియేసంతానం కప్పాసికవనసఙ్ఘే పఠమం ధమ్మం దేసేసి. తదా తే సబ్బేవ ఏహిభిక్షుభావం పత్వా ఇద్ధిమయపత్తచీవరథరా హుత్వా తేరస ధుతఙ్గాని సమాదాయ వత్తమానా పునపి దీఘస్స అద్ధునో అచ్చయేన సత్థారం ఉపసబ్బమిత్వా అనమతగ్గధమ్మదేసనం సుత్వా తస్మింయేవ ఆసనే అరహత్తం పాపుణింసు. భిక్షూ “అహో వతిమేహి భిక్షూహి ఖిప్పమేవ ధమ్మో విజ్ఞాతో”తి ధమ్మసభాయం కథం సముట్టాపేసుం. సత్తా తం సుత్వా “న, భిక్షవే, ఇదానేవ, పుట్టేపి ఇమే తింసమత్తా సహాయకా ధుత్తా హుత్వా తుణ్ణిలజాతకే (జా. ౧.౬.౮౮ ఆదయో) మహాతుణ్ణిలస్స ధమ్మదేసనం సుత్వాపి ఖిప్పమేవ ధమ్మం విజ్ఞాయ పఞ్చా సీలాని సమాదియింసు, తే తేనేవ ఉపనిస్సయేన ఏతరహి నిసిన్నాసనేయేవ అరహత్తం పత్తా”తి వత్వా ధమ్మం దేసేంతో ఇమం గాథమాహ -

౬౮. “ముహుత్తమపి చే విజ్ఞా, పణ్ణితం పయిరుపాసతి;

ఖిప్పం ధమ్మం విజానాతి, జిహ్వా సూపరసం యథా”తి.

తస్సంతో - విజ్ఞా పణ్ణితపురిసో ముహుత్తమపి చే అఙ్ఘం పణ్ణితం పయిరుపాసతి, సో తస్స సంతికే ఉగ్గఙ్ఘంతో పరిపుచ్చంతో ఖిప్పమేవ పరియత్తిధమ్మం విజానాతి. తతో కమ్మట్టానం కథాపేత్వా పటిపత్తియం ఘటేంతో వాయమంతో యథా నామ అనుపహతజిహ్వాపసాదో పురిసో రసవిజాననత్థం జిహ్వగ్గే రపేత్వా ఏవ లోణికాదిభేదం రసం విజానాతి, ఏవం పణ్ణితో ఖిప్పమేవ లోకుత్తరధమ్మమ్మి విజానాతీతి.

దేసనావసానే బహూ భిక్షూ అరహత్తం పాపుణింసుతి.

తింసమత్తపావేయ్యకభిక్షువత్తు ఛట్టం.

౭. సుప్పబుద్ధకుట్టివత్తు

చరంతి బాలా దుమ్మేధాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా వేళువనే విహరంతో సుప్పబుద్ధకుట్టిం ఆరబ్బ కథేసి.

సుప్పబుద్ధకుట్టివత్తు ఉదానే (ఉదా. ౪౩) ఆగతమేవ.

తదా హి సుప్పబుద్ధకుట్టి పరిసపరియంతే నిసిన్నో భగవతో ధమ్మదేసనం సుత్వా సోతాపత్తిఫలం పత్వా అత్తనా పటిలద్ధగుణం సత్థు ఆరోచేతుకామో పరిసమజ్ఞే ఓగాహితుం అవిసహంతో మహాజనస్స సత్థారం వన్దిత్వా అనుగత్వా నివత్తనకాలే విహరం అగమాసి. తస్మిం ఖణే సక్కో దేవరాజా “అయం సుప్పబుద్ధకుట్టి అత్తనో సత్థు సాసనే పటిలద్ధగుణం పాకటం కాతుకామో”తి ఇత్వా “వీమంసిస్సామి న”న్తి గత్వా ఆకాసే రితోవ ఏతదవోచ - “సుప్పబుద్ధ, త్వం మనుస్సదలిద్దో మనుస్సవరాకో, అహం తే అపరియంతం ధనం దస్సామి, ‘బుద్ధో న బుద్ధో, ధమ్మో న ధమ్మో, సఙ్ఘో న సఙ్ఘో, అలం మే బుద్ధేన, అలం మే ధమ్మేన, అలం మే సఙ్ఘేనా’తి వదేహి”తి. అథ నం సో ఆహ - “కోసి త్వ”న్తి? “అహం సక్కో”తి. అన్ధబాల, అహారిక త్వం మయా సద్ధిం కథేతుం న యుత్తరూపో, త్వం మం “దుగ్గతో దలిద్దో కపణో”తి వదేసి, నేవాహం దుగ్గతో, న దలిద్దో, సుఖప్పత్తో అహమస్మి మహద్ధనో -

“సద్ధాధనం సీలధనం, హిరీ ఓత్తప్పియం ధనం;
సుతధనశ్చ చాగో చ, పజ్ఞా వే సత్తమం ధనం.

“యస్స ఏతే ధనా అత్తి, ఇత్తియా పురిసస్స వా;

‘అదలిద్ధో’తి తం ఆహు, అమోఘం తస్స జీవిత”న్తి. (అ. ని. ౭.౫-౬) -

ఇమాని మే సత్తవిధరియధనాని సన్తి, యేసజ్ఞో ఇమాని సత్త ధనాని సన్తి, న తే బుద్ధేహి వా పచ్చేకబుద్ధేహి వా “దలిద్ధా”తి వుచ్చన్తితి. సక్కో తస్స కథం సుత్వా తం అన్తరామగ్గే ఓహాయ సత్తు సన్తికం గత్వా సబ్బం తం వచనపటివచనం ఆరోచేసి. అథ నం భగవా ఆహ - “న ఖో, సక్కు, సక్కా తాదిసానం సతేనపి సహస్సేనపి సుప్పబుద్ధకుట్టిం ‘బుద్ధో న బుద్ధో’తి వా, ‘ధమ్మో న ధమ్మో’తి వా, ‘సజ్ఞో న సజ్ఞో’తి వా కథాపేతు”న్తి. సుప్పబుద్ధోపి ఖో కుట్టి సత్తు సన్తికం గత్వా సత్థారా కతపటిసన్ధారో సమ్మోదమానో అత్తనా పటిలద్ధగుణం ఆరోచేత్వా వుట్టాయాసనా పక్కామి. అథ నం అచిరపక్కంతం గావీ తరుణవచ్చా జీవితా వోరోపేసి.

సా కిర ఏకా యక్ఖిన్ పుక్కుసాతికులపుత్తం, బాహియం దారుచీరియం, తమ్బదారికచోరఘాతకం, సుప్పబుద్ధకుట్టిన్తి ఇమేసం చతున్నం జనానం అనేకసతే అత్తభావే గావీ హుత్వా జీవితా వోరోపేసి. తే కిర అతీతే చత్తారో సేట్టిపుత్తా హుత్వా ఏకం నగరసోభినిం గణికం ఉయ్యానం నేత్వా దివసం సమ్మత్తిం అనుభవిత్వా సాయన్తసమయే ఏవం సమ్మన్తయింసు - “ఇమస్మిం రానే అజ్ఞో నత్తి, ఇమిస్సా అప్ఘేహి దిన్నం కహపణసహస్సశ్చ సబ్బశ్చ పసాధనభణ్ణం గహేత్వా ఇమం మారేత్వా గచ్ఛామా”తి. సా తేసం కథం సుత్వా “ఇమే నిల్లజ్ఞా, మయా సద్ధిం అభిరమిత్వా ఇదాని మం మారేతుకామా, జానిస్సామి నేసం కత్తబ్బయుత్తక”న్తి తేహి మారియమానా “అహం యక్ఖిన్ హుత్వా యథా మం ఏతే మారేన్తి, ఏవమేవ తే మారేతుం సమత్థా భవేయ్య”న్తి పత్థనం అకాసి. తస్స నిస్సన్దేన ఇమే మారేసి. సమ్మహులా భిక్షా తస్స కాలకిరియం భగవతో ఆరోచేత్వా “తస్స కా గతి, కేన చ కారణేన కుట్టిభావం పత్తో”తి పుచ్చింసు. సత్థా సోతాపత్తిఫలం పత్వా తస్స తావతింసభవనే ఉప్పన్నభావశ్చ తగరసిఖిపచ్చేకబుద్ధం దిస్సా నిట్టుభిత్వా అపసబ్బం కత్వా దీఘరత్తం నిరయే పచ్చిత్వా విపాకావసేసేన ఇదాని కుట్టిభావప్పత్తిశ్చ బ్యాకరిత్వా, “భిక్షవే, ఇమే సత్తా అత్తనావ అత్తనో కటుకవిపాకకమ్మం కరోన్తా విచరన్తి”తి వత్వా అనుసద్ధిం ఘటేత్వా ఉత్తరి ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౬౬. “చరన్తి బాలా దుమ్మేధా, అమితేనేవ అత్తనా;

కరోన్తా పాపకం కమ్మం, యం హోతి కటుకప్పల”న్తి.

తత్త చరన్తితి చతూహి ఇరియాపథేహి అకుసలమేవ కరోన్తా విచరన్తి. బాలాతి ఇథలోకత్థశ్చ పరలోకత్థశ్చ అజానన్తా ఇథ బాలా నామ. దుమ్మేధాతి దుప్పజ్ఞా. అమితేనేవ అత్తనాతి అత్తనా అమిత్తభూతేన వియ వేరినా హుత్వా. కటుకప్పలన్తి తిఖిణఫలం దుక్ఖఫలన్తి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

సుప్పబుద్ధకుట్టివత్తు సత్తమం.

న తం కమ్మం కతం సాధూతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో ఏకం కస్సకం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర సావత్తితో అవిదురే ఏకం ఖేత్తం కసతి. చోరా ఉదకనిద్దమనేన నగరం పవిసిత్వా ఏకస్మిం అడ్డకులే ఉమజ్ఞం భిన్నిత్వా బహుం హిరజ్ఞసువణ్ణం గహేత్వా ఉదకనిద్దమనేనేవ నిక్ఖమింసు. ఏకో చోరో తే వజ్జేత్వా ఏకం సహస్సత్థవికం ఓవట్టికాయ కత్వా తం ఖేత్తం గత్వా తేహి సద్ధిం భణ్ణం భాజేత్వా ఆదాయ గచ్ఛంతో ఓవట్టికతో పతమానం సహస్సత్థవికం న సల్లక్ఖేసి. తం దివసం సత్థా పచ్చాసమయే లోకం వోలోకేంతో తం కస్సకం అత్తనో జాణజాలస్స అన్తోపవిట్టం దిస్సా “కిం ను ఖో భవిస్సతీ”తి ఉపధారయమానో ఇదం అద్దస - “అయం కస్సకో పాతోవ కసితుం గమిస్సతి, భణ్ణసామికా చోరానం అనుపదం గత్వా ఓవట్టికతో పతమానం సహస్సత్థవికం దిస్సా ఏతం గణ్ఠిస్సన్తి, మం రపేత్వా తస్స అజ్ఞో సక్ఖీ నామ న భవిస్సతి, సోతాపత్తిమగ్గస్స ఉపనిస్సయోపిస్స అత్తి, తత్త మయా గన్తుం వట్టతీ”తి. సోపి కస్సకో పాతోవ కసితుం గతో. సత్థా ఆనన్దత్థేరేన పచ్చాసమయేన తత్త అగమాసి. కస్సకో సత్థారం దిస్సా గత్వా భగవన్తం వన్దిత్వా పున కసితుం ఆరభి. సత్థా తేన సద్ధిం కిఞ్చి అవత్వావ సహస్సత్థవికాయ పతితట్టానం గత్వా తం దిస్సా ఆనన్దత్థేరం ఆహ - “పస్స, ఆనన్ద, ఆసీవిసో”తి. “పస్సామి, భన్తే, ఘోరవిసో”తి.

కస్సకో తం కథం సుత్వా “మమ వేలాయ వా అవేలాయ వా విచరణట్టానమేతం, ఆసీవిసో కిరేత్త అత్తి”తి చిన్తేత్వా సత్థరి ఏత్తకం వత్వా పక్కన్తే “మారేస్సామి న”న్తి పతోదలట్టిం ఆదాయ గతో సహస్సభణ్ణికం దిస్సా “ఇమం సన్ధాయ సత్థారా కథితం భవిస్సతీ”తి తం ఆదాయ నివత్తో, అబ్బత్తతాయ ఏకమన్తే రపేత్వా పంసునా పటిచ్చాదేత్వా పున కసితుం ఆరభి. మనుస్సా చ విభాతాయ రత్తియా గేహ చోరేహ కతకమ్మం దిస్సా పదానుపదం గచ్ఛంతా తం ఖేత్తం గత్వా తత్త చోరేహ భణ్ణస్స భాజితట్టానం దిస్సా కస్సకస్స పదవలజ్ఞం అద్దసంసు. తే తస్స పదానుసారేన గత్వా ధవికాయ రపితట్టానం దిస్సా పంసుం వియూహిత్వా ధవికం ఆదాయ “త్వం గేహం విలుమ్పిత్వా ఖేత్తం కసమానో వియ విచరసీ”తి తజ్జేత్వా పోధేత్వా నేత్వా రజ్ఞో దస్సయింసు. రాజా తం పవత్తిం సుత్వా తస్స వధం ఆణాపేసి. రాజపురిసా తం పచ్చాబాహం బన్దిత్వా కసాహి తాళేన్తా ఆఘాతనం నయింసు. సో కసాహి తాళియమానో అజ్ఞం కిఞ్చి అవత్వా “పస్సానన్ద, ఆసీవిసోతి, పస్సామి భగవా ఘోరవిసో”తి వదన్తో గచ్ఛతి. అథ నం రాజపురిసా “త్వం సత్థు చేవ ఆనన్దత్థేరస్స చ కథం కథేసి, కిం నామేత”న్తి పుచ్చిత్వా - “రాజానం దట్టుం లభమానో కథేస్సామీ”తి వుత్తే రజ్ఞో సన్తికం నేత్వా రజ్ఞో తం పవత్తిం కథయింసు. అథ నం రాజా “కస్మా ఏవం కథేసి”తి పుచ్చి. సో “నాహం, దేవ, చోరో”తి వత్వా కసనత్థాయ నిక్ఖన్తకాలతో పట్టాయ సబ్బం తం పవత్తిం రజ్ఞో ఆచిక్కి. రాజా తస్స కథం సుత్వా “అయం భణే లోకే అగ్గపుగ్గలం సత్థారం సక్ఖిం అపదిసతి, న యుత్తం ఏతస్స దోసం ఆరోపేతుం, అహమేత్త కత్తబ్బం జానిస్సామీ”తి తం ఆదాయ సాయన్తసమయే సత్థు సన్తికం గత్వా సత్థారం పుచ్చి - “భగవా కచ్చి తుమ్హే ఆనన్దత్థేరేన సద్ధిం ఏతస్స కస్సకస్స కసనట్టానం గతా”తి? “ఆమ, మహారాజా”తి. “కిం వో తత్త దిట్ట”న్తి? “సహస్సత్థవికా, మహారాజా”తి. “దిస్సా కిం అవోచుత్తా”తి? “ఇదం నామ, మహారాజా”తి. “భన్తే, సచాయం పురిసో తుమ్హాదిసం అపదిసం నాకరిస్స, న జీవితం అలభిస్స, తుమ్హేహి పన కథితకథం కథేత్వా తేన జీవితం లద్ధ”న్తి. తం సుత్వా సత్థా “ఆమ, మహారాజ, అహమ్మి ఏత్తకమేవ వత్వా గతో, పణ్ణితేన నామ యం కమ్మం కత్వా పచ్చానుతప్పం హోతి, తం న కత్తబ్బ”న్తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

యస్స అస్సుముఖో రోదం, విపాకం పటిసేవతీ"తి.

తత్త న తం కమ్మన్తి యం నిరయాదీసు నిబ్బత్తనసమత్తం దుక్ఖుద్దయం కమ్మం కత్వా అనుస్సరన్తో
అనుస్సరితానుస్సరితక్షణే అనుతప్పతి అనుసోచతి, తం కతం న సాధు న సున్దరం నిరత్తకం. యస్స అస్సుముఖోతి యస్స
అస్సూహి తిన్తముఖో రోదన్తో విపాకం అనుభోతితి.

దేసనావసానే కస్సకో ఉపాసకో సోతాపత్తిఫలం పత్తో, సమ్మత్తభిక్షూపి సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

కస్సకవత్తు అట్టమం.

౯. సుమనమాలాకారవత్తు

తశ్చా కమ్మం కతం సాధూతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరన్తో సుమనం నామ మాలాకారం ఆరబ్బ
కథేసి.

సో కిర దేవసికం బిమ్మిసారరాజానం పాతోవ అట్టహి సుమనపుప్పనాళీహి ఉపట్టహన్తో అట్ట కహాపణే లభతి.
అథేకదివసం తస్మిం పుష్పాని గహేత్వా నగరం పవిత్రమత్తే భగవా మహాభిక్షుసజ్జపరివృతో ఛబ్బణ్ణరంసియో విస్సజ్జేత్వా
మహతా బుద్ధానుభావేన మహతియా బుద్ధలీళాయ నగరం పిణ్డాయ పావిసి. భగవా హి ఏకదా ఛబ్బణ్ణరంసియో చీవరేన
పటిచ్చాదేత్వా అణ్ణతరో పిణ్డపాతికో వియ చరతి తింసయోజనమగ్గం అజ్జలిమాలస్స పచ్చుగ్గమనం గచ్చన్తో వియ, ఏకదా
ఛబ్బణ్ణరంసియో విస్సజ్జేత్వా కపిలవత్తుప్పవేసనాదీసు వియ. తస్మిమ్మి దివసే సరీరతో ఛబ్బణ్ణరంసియో విస్సజ్జేన్తో
మహన్తేన బుద్ధానుభావేన మహతియా బుద్ధలీళాయ రాజగహం పావిసి. మాలాకారో భగవతో రతనగ్గియసదిసం అత్తభావం
దిస్సా ద్వత్తింసమహాపురిసలక్ష్మణఅసీతానుబ్యజ్జానసరీరసోభగ్గం ఓలోకేత్వా పసన్నచిత్తో “కిం ను ఖో సత్తు అధికారం
కరోమీ”తి చిన్తేత్వా అణ్ణం అపస్సన్తో “ఇమేహి పుష్పేహి భగవన్తం పూజేస్సామీ”తి చిన్తేత్వా పున చిన్తేసి – “ఇమాని రణ్ణో
నిబద్ధం ఉపట్టానపుష్పాని, రాజా ఇమాని అలభన్తో మం బన్ధాపేయ్య వా ఘాతాపేయ్య వా రట్టతో వా పబ్బాజేయ్య, కిం ను
ఖో కరోమీ”తి? అథస్స ఏతదహోసి “రాజా మం ఘాతేతు వా బన్ధాపేతు వా రట్టతో పబ్బాజేతు వా, సో హి మయ్హం
దదమానోపి ఇమస్మిం అత్తభావే జీవితమత్తం ధనం దదేయ్య, సత్తుపూజా పన మే అనేకాసు కప్పకోటీసు అలం హితాయ
చేవ సుఖాయ చా”తి అత్తనో జీవితం తథాగతస్స పరిచ్చజి.

సో “యావ మే పసన్నం చిత్తం న పతికుటతి, తం తావదేవ పూజం కరిస్సామీ”తి హట్టతుట్తో ఉదగ్గుదగ్గో సత్థారం
పూజేసి. కథం? పఠమం తావ ద్వేవ పుష్పముట్టియో తథాగతస్స ఉపరి ఖిపి, తా ఉపరిమట్టకే వితానం హుత్వా అట్టంసు.
అపరా ద్వే ముట్టియో ఖిపి, తా దక్షిణహత్థపస్సేన మాలాపటచ్చన్నేన ఓతరిత్వా అట్టంసు. అపరా ద్వే ముట్టియో ఖిపి, తా
పిట్టిపస్సేన ఓతరిత్వా తథేవ అట్టంసు. అపరా ద్వే ముట్టియో ఖిపి, తా వామహత్థపస్సేన ఓతరిత్వా తథేవ అట్టంసు. ఏవం
అట్ట నాళియో అట్ట ముట్టియో హుత్వా చతుసు రానేసు తథాగతం పరిక్షిపింసు. పురతో గమనద్వారమత్తమేవ అహోసి.
పుష్పానం వణ్ణాని అన్తో అహేసుం, పత్తాని బహిముఖాని. భగవా రజతపత్తపరిక్షిత్తో వియ హుత్వా పాయాసి. పుష్పాని
అచిత్తకానిపి సచిత్తకం నిస్సాయ సచిత్తకాని వియ అభిజ్జిత్వా అపతిత్వా సత్థారా సద్ధియేవ గచ్చన్తి, రితరితట్టానే తిట్టన్తి.
సత్తు సరీరతో సతసహస్సవిజ్జలతా వియ రంసియో నిక్ఖమింసు. పురతో చ పచ్చతో చ దక్షిణతో చ వామతో చ సీసమత్తకతో

చ నిరస్తరం నిక్ష్తస్తరంసీసు ఏకాపి సముఖసముఖటానేనేవ అపలాయిత్యా సబ్బాపి సత్తారం తిక్ష్ణత్వం పదక్ష్టిణం కత్వా తరుణతాలక్ష్ణస్తప్సమాణా హుత్వా పురతో ఏవ ధావన్తి. సకలనగరం సజ్జభి. అన్తోనగరే నవ కోటియో, బహినగరే నవ కోటియోతి అటారససు కోటీసు ఏకోపి పురిసో వా ఇట్టి వా భిక్షం గహేత్వా అనిక్ష్తన్తో నామ నత్తి. మహాజనో సీహనాదం నదన్తో చేలుక్ష్ణేపసహస్సాని కరోన్తో సత్తు పురతోవ గచ్ఛతి. సత్తాపి మాలాకారస్స గుణం పాకటం కాతుం తిగాపుతప్పమాణే నగరే భేరిచరణమగ్గేనేవ అచరి. మాలాకారస్స సకలసరీరం పశ్చావణ్ణాయ పీతియా పరిపూరి.

సో ధోకజ్ఞోవ తథాగతేన సద్ధిం చరిత్వా మనోసిలారసే నిముగ్గో వియ బుద్ధరస్మీనం అన్తో పవిట్టో సత్తారం ధోమేత్వా వన్దిత్వా తుచ్ఛపచ్చిమేవ గహేత్వా గేహం అగమాసి. అథ నం భరియా పుచ్చి “కహం పుప్పానీ”తి? “సత్తా మే పూజితో”తి. “రజ్జో దాని కిం కరిస్ససీ”తి? “రాజా మం ఘాతేతు వా రట్టతో వా నీహరతు, అహం జీవితం పరిచ్ఛజిత్వా సత్తారం పూజేసిం, సబ్బపుప్పాని అట్ట ముట్టియోవ అహేసుం, ఏవరూపా నామ పూజా జాతా. మహాజనో ఉక్కుట్టిసహస్సాని కరోన్తో సత్తారా సద్ధిం చరతి, యో ఏస మహాజనస్స ఉక్కుట్టిసద్ధో, తస్మిం రానే ఏసో”తి. అథస్స భరియా అన్ధబాలతాయ ఏవరూపే పాటిహారియే పసాదం నామ అజనేత్వా తం అక్కోసిత్వా పరిభాసిత్వా “రాజానో నామ చణ్ణా, సకిం కుద్ధా హత్థపాదాదిచ్ఛేదనేన బహుమ్మి అనత్థం కరోన్తి, తయా కతకమ్మేన మయ్హమ్మి అనత్తో సియా”తి పుత్తే ఆదాయ రాజకులం గన్త్యా రజ్జో పక్కోసిత్వా “కిం ఏత”న్తి పుచ్చితా ఆహ - “మమ సామికో తుమ్హాకం ఉపట్టానపుప్పేహి సత్తారం పూజేత్వా తుచ్ఛహత్తో ఘరం ఆగన్త్యా ‘కహం పుప్పానీ’తి మయా పుట్టో ఇదం నామ వదేసి, అహం తం పరిభాసిత్వా ‘రాజానో నామ చణ్ణా, సకిం కుద్ధా హత్థపాదాదిచ్ఛేదనేన బహుమ్మి అనత్థం కరోన్తి, తయా కతకమ్మేన మయ్హమ్మి అనత్తో సియా’తి తం ఛడ్డేత్వా ఇధాగతా, తేన కతం కమ్మం సుకతం వా హోతు, దుక్కటం వా, తస్సేవేతం, మయా తస్స ఛడ్డేతభావం జానాహి, దేవా”తి. రాజా పఠమదస్సనేనేవ సోతాపత్తిఫలం పత్తో సద్ధో పసన్నో అరియసావకో చిన్తేసి - “అహో అయం ఇట్టి అన్ధబాలా, ఏవరూపే గుణే పసాదం న ఉప్పాదేసీ”తి. సో కుద్ధో వియ హుత్వా, “అమ్మ, కిం వదేసి, మయ్హం ఉపట్టానపుప్పేహి తేన పూజా కతా”తి? “ఆమ, దేవా”తి. “భద్దకం తే కతం తం ఛడ్డేన్తియా, మమ పుప్పేహి పూజాకారస్స అహం కత్తబ్బయుత్తకం జానిస్సామీ”తి తం ఉయ్యోజేత్వా వేగేన సత్తు సన్తికం గన్త్యా వన్దిత్వా సత్తారా సద్ధియేవ విచరి.

సత్తా రజ్జో చిత్తప్పసాదం ఇత్వా భేరిచరణవీధియా నగరం చరిత్వా రజ్జో ఘరద్వారం అగమాసి. రాజా పత్తం గహేత్వా సత్తారం గేహం పవేసేతుకామో అహోసి. సత్తా పన రాజభగ్నేయేవ నిసీదనాకారం దస్సేసి . రాజా తం ఇత్వా “సీఘం మణ్ణపం కరోధా”తి తప్పణజ్ఞోవ మణ్ణపం కారాపేసి. నిసీది సత్తా సద్ధిం భిక్షుసజ్జేన. కస్మా పన సత్తా రాజగేహం న పావిసి?

ఏవం కిరస్స అహోసి - “సచాహం అన్తో పవిసిత్వా నిసీదేయ్యం, మహాజనో మం దట్టం న లభేయ్య, మాలాకారస్స గుణో పాకటో న భవేయ్య, రాజభగ్నే పన మం నిసిన్నం మహాజనో దట్టం లభిస్సతి, మాలాకారస్స గుణో పాకటో భవిస్సతి”తి. గుణవంతానజ్ఞో గుణం బుద్ధా ఏవ పాకటం కాతుం సక్కోన్తి, అవసేసజనో గుణవంతానం గుణం కథేన్తో మచ్చరాయతి. చత్తారో పుప్పపటా చతుద్దిసం అట్టంసు. మహాజనో సత్తారం పరివారేసి. రాజా బుద్ధప్పముఖం భిక్షుసజ్ఞం పణితేనాహరేన పరివిసి. సత్తా భత్తకిచ్చావసానే అనుమోదనం కత్వా పురిమనయేనేవ చతుహి పుప్పపటేహి పరిక్ష్ణిత్తో సీహనాదం నదన్తో మహాజనేన పరిపుతో విహరం అగమాసి. రాజా సత్తారం అనుగన్త్యా నివత్తో మాలాకారం పక్కోసాపేత్వా “మమ ఆహరితపుప్పేహి కిన్తి కత్వా సత్తారం పూజేసీ”తి పుచ్చి. మాలాకారో “రాజా మం ఘాతేతు వా రట్టతో వా పబ్బాజేతుతి జీవితం పరిచ్ఛజిత్వా పూజేసిం దేవా”తి ఆహ. రాజా “త్వం మహాపురిసో నామా”తి వత్వా అట్ట హత్థీ చ అస్స

చ దాసే చ దాసియో చ మహాపసాధనాని చ అట్ట కహాపణసహస్సాని చ రాజకులతో నీహరిత్వా సబ్బాలజ్ఞారప్పటిమణ్ణితా
అట్ట నారియో చ అట్ట గామవరే చాతి ఇదం సబ్బట్టకం నామ దానం అదాసి.

ఆనందత్థేరో చిన్తేసి - “అజ్ఞ పాతోవ పట్టాయ సీహనాదసహస్సాని చేవ చేలుక్ఖేపసహస్సాని చ పవత్తన్తి, కో ను ఖో
మాలాకారస్స విపాకో”తి? సో సత్థారం పుచ్చి. అథ నం సత్థా ఆహ - “ఆనంద, ఇమినా మాలాకారేన అప్పమత్తకం కమ్మం
కత”న్తి మా సల్లక్ఖేసి, అయశ్శో మయ్హం జీవితం పరిచ్చజిత్వా పూజం అకాసి. సో ఏవం మయి చిత్తం పసాదేత్వా -

“కప్పానం సతసహస్సం, దుగ్గతిం న గమిస్సతి;
రత్వా దేవమనుస్సేసు, ఫలం ఏతస్స కమ్మునో;
పచ్ఛా పచ్ఛేకసమ్ముద్ధో, సుమనో నామ భవిస్సతీ”తి. -

ఆహ. సత్థు పన విహారం గత్వా గన్ధకుటిపవిసనకాలే తాని పుప్పాని ద్వారకోట్టకే పతింసు. సాయన్తసమయే భిక్షూ
ధమ్మసభాయం కథం సముట్టాపేసుం - “అహో అచ్చరియం మాలాకారస్స కమ్మం, ధరమానకబుద్ధస్స జీవితం
పరిచ్చజిత్వా పుప్పపూజం కత్వా తజ్ఞణజ్ఞోవ సబ్బట్టకం నామ లభతీ”తి. సత్థా గన్ధకుటితో నిక్ఖమిత్వా తిణ్ణం గమనానం
అశ్శాతరేన గమనేన ధమ్మసభం గత్వా బుద్ధాసనే నిసీదిత్వా “కాయ నుత్త, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి
పుచ్చిత్వా “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే, “ఆమ, భిక్షవే, యస్స కమ్మస్స కతత్తా పచ్ఛానుతప్పం న హోతి,
అనుస్సరితానుస్సరితక్ఖణే సోమనస్సమేవ ఉప్పజ్జతి, ఏవరూపం కమ్మం కత్తబ్బమేవా”తి అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం
దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౬౮. “తజ్ఞా కమ్మం కతం సాధు, యం కత్వా నానుతప్పతి;
యస్స పతీతో సుమనో, విపాకం పటిసేవతీ”తి.

తత్త యం కత్వాతి యం దేవమనుస్ససమ్మత్తీనజ్ఞోవ నిబ్బానసమ్మత్తియా చ నిబ్బత్తనసమత్థం సుఖుద్రయం
కమ్మం కత్వా నానుతప్పతి, అథ ఖో దిట్టధమ్మేయేవ అనుస్సరితానుస్సరితక్ఖణేయేవ పీతివేగేన పతీతో సోమనస్సవేగేన చ
సుమనో హుత్వా ఆయతిం పీతిసోమనస్సజాతో హుత్వా విపాకం పటిసేవతి, తం కమ్మం కతం సాధు భద్దకన్తి.

దేసనావసానే చతురాసీతియా పాణసహస్సానం ధమ్మాభిసమయో అహోసీతి.

సుమనమాలాకారవత్తు నవమం.

౧౦. ఉప్పలవణ్ణత్తేరీవత్తు

మధువా మశ్శాతీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో ఉప్పలవణ్ణత్తేరిం ఆరబ్బ కథేసి.

సా కిర పదుముత్తరబుద్ధస్స పాదమూలే పత్తనం పట్టపేత్వా కప్పసతసహస్సం పుజ్ఞాని కురుమానా దేవేసు చ
మనుస్సేసు చ సంసరన్తీ ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే దేవలోకతో చవిత్వా సావత్తియం సేట్టికులే పటిసన్ధిం గణ్ఠి.
నీలుప్పలగబ్బసమానవణ్ణతాయ చస్సా ఉప్పలవణ్ణత్వేవ నామం అకంసు. అథస్సా వయప్పత్తకాలే సకలజమ్ముదీపే

రాజానో చ సేటి నో చ సేటిస్స సన్తికం సాసనం పహిణింసు - “ధీతరం అష్టాకం దేతూ”తి . అపహిణన్తో నామ నాహోసి. తతో సేటి చిన్తేసి - “అహం సబ్దేసం మనం గహేతుం న సక్తిస్సామి, ఉపాయం పనేకం కరిస్సామీ”తి ధీతరం పక్కోసాపేత్వా, “అమ్మ, పబ్బజితుం సక్తిస్ససీ”తి ఆహ. తస్సా పచ్చిమభవికత్తా తం వచనం సీసే ఆసితం సతపాకతేలం వియ అహోసి. తస్మా పితరం “పబ్బజిస్సామి, తాతా”తి ఆహ. సో తస్సా మహన్తం సక్కారం కత్వా భిక్కునీఉపస్సయం నేత్వా పబ్బాజేసి . తస్సా అచిరపబ్బజితాయ ఏవ ఉపోసథాగారే కాలవారో పాపుణి. సా దీపం జాలేత్వా ఉపోసథాగారం సమ్మజ్జిత్వా దీపసిఖాయ నిమిత్తం గణ్ఠిత్వా రితావ పునప్పునం ఓలోకయమానా తేజోకసిణారమ్మణం ఝానం నిబ్బత్తేత్వా తమేవ పాదకం కత్వా అరహత్తం పాపుణి సద్ధిం పటిసమ్మిదాహి చేవ అభిజ్ఞాహి చ.

సా అపరేన సమయేన జనపదచారికం చరిత్వా పచ్చాగన్త్యా అన్ధవనం పావిసి. తదా భిక్కునీనం అరణ్ణవాసో అప్పటిక్కిత్తో హోతి. అథస్సా తత్త కుటికం కత్వా మఞ్చకం పజ్ఞాపేత్వా సాణియా పరిక్ఖిపింసు. సా సావత్తియం పిణ్ణాయ పవిసిత్వా నిక్ఖమి. మాతులపుత్తో పనస్సా నన్దమాణవో నామ గిహికాలతో పట్టాయ పటిబద్ధచిత్తో. సో తస్సా ఆగతభావం సుత్వా థేరియా ఆగమనతో పురేతరమేవ అన్ధవనం గన్త్యా తం కుటికం పవిసిత్వా హేట్టామఞ్చకే నిలీనో థేరియా ఆగన్త్యా కుటికం పవిసిత్వా ద్వారం పిధాయ మఞ్చకే నిసిన్నమత్తాయ బహి ఆతపతో ఆగతత్తా చక్కుపథే అన్ధకారే అవిగతేయేవ హేట్టామఞ్చకతో నిక్ఖమిత్వా మఞ్చకం అభిరుయ్హ “మా నస్సి బాల, మా నస్సి బాలా”తి థేరియా వారియమానోయేవ అభిభవిత్వా అత్తనా పత్తితకమ్మం కత్వా పాయాసి. అథస్స అగుణం ధారేతుం అసక్కోన్ఠీ వియ మహాపథవీ ద్వేధా భిజ్ఞి. సో పథవిం పవిట్టో గన్త్యా మహాలవీచిమ్మి ఏవ నిబ్బత్తి. థేరీపి తమత్తం భిక్కునీనం ఆరోచేసి. భిక్కునియో భిక్షానం ఏతమత్తం ఆరోచేసుం. భిక్షా భగవతో ఆరోచయింసు. తం సుత్వా సత్థా భిక్షా ఆమన్తేత్వా, “భిక్ఖవే, భిక్ఖుభిక్షానీ ఉపాసకఉపాసికాసు యో కోచి బాలో పాపకమ్మం కరోన్తో మధుసక్ఖరాదీసు కిఞ్చి దేవ మధురరసం ఖాదమానో పురిసో వియ తుట్టహట్టో ఉడగ్గుదగ్గో వియ కరోతీ”తి అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౬౯. “మధువా మజ్ఞాతి బాలో, యావ పాపం న పచ్చతి;

యదా చ పచ్చతి పాపం, బాలో దుక్ఖం నిగచ్ఛతీ”తి.

తత్త మధువాతి బాలస్స హి పాపం అకుసలకమ్మం కరోన్తస్స తం కమ్మం మధు వియ మధురరసం వియ ఇట్టం కన్తం మనాపం వియ ఉపట్టాతి. ఇతి నం సో మధుంవ మజ్ఞాతి. యావాతి యత్తకం కాలం. పాపం న పచ్చతీతి దిట్టధమ్మే వా సమ్మరాయే వా విపాకం న దేతి, తావ నం ఏవం మజ్ఞాతి. యదా చాతి యదా పనస్స దిట్టధమ్మే వా వివిధా కమ్మకారణా కయిరమానస్స, సమ్మరాయే వా నిరయాదీసు మహాదుక్ఖం అనుభవన్తస్స తం పాపం పచ్చతి, అథ సో బాలో దుక్ఖం నిగచ్ఛతి విన్దతి పటిలభతీతి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసు.

అపరేన పన సమయేన ధమ్మసభాయం మహాజనో కథం సముట్టాపేసి “ఖీణాసవాపి మజ్ఞో కామసుఖం సాదియన్తి, కామం సేవన్తి, కిం న సేవిస్సన్తి, న హి ఏతే కోళాపరుక్ఖా, న చ వమ్మికా అల్లమంససరీరావ, తస్మా ఏతేపి కామసుఖం సాదియన్తి, కామం సేవన్తీ”తి. సత్థా ఆగన్త్యా “కాయ నుత్త, భిక్ఖవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్వా “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే, “న, భిక్ఖవే, ఖీణాసవా కామసుఖం సాదియన్తి, న కామం సేవన్తి. యథా హి పదుమపత్తే పతితం

ఉదకబిండు, న విలిమ్పుతి, న సణ్ణాతి, వినివత్తేత్వా పతతేవ, యథా చ ఆరగ్గే సాసపో న విలిమ్పుతి, న సణ్ణాతి, వినివత్తేత్వా పతతేవ, ఏవం ఖీణాసవస్స చిత్తే దువిధోపి కామా న విలిమ్పుతి, న సణ్ణాతి”తి అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం బ్రాహ్మణవగ్గే గాధమాహ -

“వారి పోక్తరపత్తేవ, ఆరగ్గేరివ సాసపో;

యో న లిమ్పుతి కామేసు, తమహం బ్రూమి బ్రాహ్మణ”న్తి. (ధ. ప. ౪౦౧);

ఇమిస్సా అట్టో బ్రాహ్మణవగ్గేయేవ ఆవి భవిస్సతి. సణ్ణా పన రాజానం పసేనదికోసలం పక్కిసాపేత్వా, “మహారాజ, ఇమస్మిం సాసనే యథేవ కులపుత్తా, ఏవం కులధీతరోపి మహాంతం ఇతిగణాత్తా భోగక్ఖన్ధాత్తా పహాయ పబ్బజిత్వా అరణ్ణో విహరన్తి. తా ఏవం విహరమానా రాగరత్తా పాపపుగ్గలా ఓమానాతిమానవసేన విహేరేన్తిపి, బ్రహ్మచరియన్తరాయమ్మి పాపేన్తి, తస్మా భిక్కునిసజ్జస్స అన్తోనగరే వసనట్టానం కాతుం వట్టతీ”తి. రాజా “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చిత్వా నగరస్స ఏకపస్స భిక్కునిసజ్జస్స వసనట్టానం కారాపేసి. తతో పట్టాయ భిక్కునియో అన్తోగామేయేవ వసన్తితి.

ఉప్పలవణ్ణత్తేరీవట్టు దసమం.

౧౧. జమ్బుకత్తేరవట్టు

మాసే మాసేతి ఇమం ధమ్మదేసనం సణ్ణా వేళువనే విహరన్తో జమ్బుకం ఆజీవకం ఆరబ్బ కథేసి.

అతీతే కిర కస్సపసమ్మాసమ్ముద్ధకాలే గామవాసీ ఏకో కుటుమ్మికో ఏకస్స థేరస్స విహారం కత్వా తం తత్త విహరన్తం చతుహి పచ్చయేహి ఉపట్టహి. థేరో తస్స గేహ నిబద్ధం భుజ్జాతి. అథేకో ఖీణాసవో భిక్కు దివా పిణ్ణాయ చరన్తో తస్స గేహద్వారం పాపుణి. కుటుమ్మికో తం దిస్వా తస్స ఇరియాపథే పసన్నో గేహం పవేసేత్వా సక్కచ్చం పణీతేన భోజనేన పరివిసేత్వా, “భన్తే, ఇమం సాటకం రజిత్వా నివాసేయ్యాథా”తి మహాంతం సాటకం దత్వా, “భన్తే, కేసా వో దీఘా, తువ్హాకం కేసోరోపసత్థాయ న్థాపితం ఆనేస్సామి, సయనత్థాయ చ వో మఱ్ఱకం గాహపేత్వా ఆగమిస్సామీ”తి ఆహ. నిబద్ధం గేహ భుజ్జాన్తో కులూపకో భిక్కు తం తస్స సక్కారం దిస్వా చిత్తం పసాదేతుం నాసక్ఖి, “అయం తం ముహుత్తం దిట్టకస్స ఏవరూపం సక్కారం కరోతి, నిబద్ధం గేహ భుజ్జాన్తస్స పన మయ్యం న కరోతి”తి చిన్తేత్వా విహారం అగమాసి. ఇతరోపి తేనేవ సద్ధిం గత్వా కుటుమ్మికేన దిన్నసాటకం రజిత్వా నివాసేసి. కుటుమ్మికోపి న్థాపితం ఆదాయ గత్వా థేరస్స కేసే ఓహరాపేత్వా మఱ్ఱకం అత్థరాపేత్వా, “భన్తే, ఇమస్మింయేవ మఱ్ఱకే సయథా”తి వత్వా ద్వేపి థేరే స్వాతనాయ నిమన్తేత్వా పక్కామి.

నేవాసికో తస్స తం సక్కారం కయిరమానం అధివాసేతుం నాసక్ఖి. అథస్స సో సాయం థేరస్స నిపన్నట్టానం గత్వా చతుహాకారేహి థేరం అక్కోసి, “ఆవుసో, ఆగన్తుక కుటుమ్మికస్స తే గేహ భత్తం భుజ్జానతో వరతరం మీళ్లం ఖాదితుం, కుటుమ్మికేన ఆనీతన్థాపితేన కేసోహరాపనతో వరతరం తాలట్టికేన కేసే లుఱ్ఱాపేతుం. కుటుమ్మికేన దిన్నసాటకనివాసనతో వరతరం నగ్గేన విచరితుం, కుటుమ్మికేన ఆభతమఱ్ఱకే నిపజ్జనతో వరతరం భూమియం నిపజ్జితు”న్తి. థేరోపి “మా ఏస బాలో మం నిస్సాయ నస్సీ”తి నిమన్తనం అనాదియిత్వా పాతోవ ఉట్టాయ యథాసుఖం అగమాసి . నేవాసికోపి పాతోవ విహరే కత్తబ్బవత్తం కత్వా భిక్ఖాచారవేలాయ “ఇదానిపి ఆగన్తుకో నిద్దాయతి, ఘణ్ణికసద్దేన పబుజ్జేయ్యా”తి సజ్ఞాయ నఖపిట్టేనేవ ఘణ్ణిం పహరిత్వా గామం పిణ్ణాయ పావిసి. కుటుమ్మికోపి సక్కారం కత్వా థేరానం ఆగమనమగ్గం ఓలోకేన్తో

నేవాసికం దిస్వా, “భస్తే, ధేరో కుహి”ని పుచ్చి. అథ నం నేవాసికో “మా, ఆవుసో, కిఞ్చి అవచ, తుయ్యం కులూపకో హియ్యో, తవ నిక్ష్వంతవేలాయ ఓవరకం పవిసిత్వా నిద్దం ఓక్కన్తో పాతోవ ఉట్టాయ మమ విహారసమ్మజ్జనసద్దమ్మి పానీయఘటపరిభోజనీయఘటేసు ఉదకసిఞ్చనసద్దమ్మి ఘణ్ణికసద్దమ్మి కరోంతస్స న జానాతీ”తి ఆహ. కుటుమ్మికో చింతేసి – “తాదిసాయ ఇరియాపథసమ్మత్తియా సమన్నాగతస్స మే అయ్యస్స యావ ఇమమ్మా కాలా నిద్దాయనం నామ నత్థి, మం పన తస్స సక్కారం కరోంతం దిస్వా అద్ధా ఇమినా భదన్తేన కిఞ్చి వుత్తం భవిస్సతీ”తి. సో అత్తనో పణ్ణితభావేన తం సక్కచ్చం భోజేత్వా తస్స పత్తం సాధుకం ధోవిత్వా నానగ్గరసభోజనస్స పూరేత్వా, “భస్తే, సచే మే అయ్యం పస్సేయ్యాథ, ఇమమస్స పిణ్డపాతం దదేయ్యాథా”తి ఆహ.

ఇతరో తం గహేత్వాచ చింతేసి – “సచే సో ఏవరూపం పిణ్డపాతం భుజ్జేస్సతి, ఇమస్మింయేవ రానే పలుద్ధో భవిస్సతీ”తి అంతరామగ్గే తం పిణ్డపాతం ఛడ్డేత్వా ధేరస్స వసనట్టానం గత్వా తం తత్థ ఓలోకేన్తో న అద్దస. అథ నం ఏత్తకస్స కమ్మస్స కతత్తా వీసతివస్ససహస్సాని కతోపి సమణధమ్మో రక్ఖితుం నాసక్ఖి. ఆయుపరియోసానే పన కాలం కత్వా అవీచిమ్మి నిబ్బత్తిత్వా ఏకం బుద్ధంతరం మహాదుక్ఖం అనుభవిత్వా ఇమస్మిం బుద్ధుత్పాదే రాజగహనగరే ఏకస్మిం బహ్వన్నపానే కులఘరే నిబ్బత్తి. సో పదసా గమనకాలతో పట్టాయ నేవ సయనే సయితుం, న భత్తం భుజ్జేతుం ఇచ్చతి, అత్తనో సరీరవలజ్జమేవ ఖాదతి. “బాలతాయ అజానన్తో కరోతీ”తి తం పోసయింసు. మహల్లకకాలేపి వత్తం నివాసేతుం న ఇచ్చతి, నగ్గోవ విచరతి, భూమియం సయతి, అత్తనో సరీరవలజ్జమేవ ఖాదతి. అథస్స మాతాపితరో “నాయం కులఘరస్స అనుచ్చవికో, కేవలం అలజ్జనకో ఆజీవకానం ఏస అనుచ్చవికో”తి తేసం సన్తికం నేత్వా “ఇమం దారకం పబ్బాజేథా”తి అదంసు. అథ నం తే పబ్బాజేసుం. పబ్బాజేన్తా చ పన గలప్పమాణే ఆవాటే రపేత్వా ద్విన్నం అంసకూటానం ఉపరిం పదరాని దత్వా తేసం ఉపరి నిసీదిత్వా తాలట్టిఖణ్ణేన కేసే లుఞ్చింసు. అథ నే తస్స మాతాపితరో స్వాతనాయ నిమన్తేత్వా పక్కమింసు.

పునదివసే ఆజీవకా “ఏహి, గామం పవిసిస్సామా”తి తం వదింసు. సో “గచ్చథ తుమ్హే, అహం ఇథేవ భవిస్సామీ”తి న ఇచ్చి. అథ నం పునప్పునం వత్వా అనిచ్చమానం ఓహాయ అగమంసు. సోపి తేసం గతభావం ఇత్వా వచ్చకుటియా పదరం వివరిత్వా ఓరుయ్య ఉభోహి హత్థేహి ఆలోపం ఆలోపం కత్వా గూఢం ఖాది . ఆజీవకా తస్స అన్తోగామతో ఆహారం పహిణింసు. తమ్మి న ఇచ్చి. పునప్పునం వుచ్చమానోపి “న మే ఇమినా అత్తో. లద్ధో మే ఆహారో”తి ఆహ. “కహం లద్ధో”తి? “ఇథేవ లద్ధో”తి. ఏవం దుతియే తతియే చతుత్తేపి దివసే తేహి బహుమ్మి వుచ్చమానో “అహం ఇథేవ భవిస్సామీ”తి గామం గత్తుం న ఇచ్చి. ఆజీవకా “అయం దివసే దివసే నేవ గామం పవిసితుం ఇచ్చతి, న అమ్మేహి పహితాహారం ఆహరితుం ఇచ్చతి, ‘ఇథేవ మే లద్ధో’తి వదతి, కిం ను ఖో కరోతి, పరిగ్గణ్ణిస్సామ న”న్తి గామం పవిసన్తా ఏకం ద్వే జనే తస్స పరిగ్గణ్ణనత్థం ఓహాయ గమింసు. తే పచ్చతో గచ్చన్తా వియ హుత్వా నిలీయింసు. సోపి తేసం గతభావం ఇత్వా పురిమనయేనేవ వచ్చకుటిం ఓరుయ్య గూఢం ఖాది.

ఇతరో తస్స కిరియం దిస్వా ఆజీవకానం ఆరోచయింసు. తం సుత్వా ఆజీవకా “అహో భారియం కమ్మం, సచే సమణస్స గోతమస్స సావకా జానేయ్యం, ‘ఆజీవకా గూఢం ఖాదమానా విచరన్తీ’తి అమ్మాకం అకిత్తిం పకాసేయ్యం, నాయం అమ్మాకం అనుచ్చవికో”తి తం అత్తనో సన్తికా నీహరింసు. సో తేహి నీహరితో మహాజనస్స ఉచ్చారకరణట్టానే పత్థరితో ఏకో పిట్ఠిపాసాణో అత్తి. తస్మిం మహంతం సోణ్ణి, పిట్ఠిపాసాణం నిస్సాయ మహాజనస్స ఉచ్చారకరణట్టానం. సో తత్థ గత్వా రత్తిం

గూఢం ఖాదిత్వా మహాజనస్య సరీరవలజ్జనత్తాయ ఆగమనకాలే ఏకేన హత్తేన పాసాణస్య ఏకం అస్తం ఓలుబ్ధ ఏకం పాదం ఉక్తిపిత్వా జణ్ణుకే రపేత్వా ఉద్ధంవాతాభిముఖో ముఖం వివరిత్వా తిట్టతి. మహాజనో తం దిస్వా ఉపసంక్రమిత్వా వన్దిత్వా, “భన్తే, కస్మా అయ్యో ముఖం వివరిత్వా రితో”తి పుచ్చతి. “అహం వాతభక్తో, అజ్ఞో మే ఆహరో నత్తి”తి. అథ “కస్మా ఏకం పాదం జణ్ణుకే కత్వా రితోసి, భన్తే”తి? “అహం ఉగ్గతపో ఘోరతపో, మయా ద్వీపా పాదేపా అక్కంతా పథవీ కమ్మతి, తస్మా ఏకం పాదం ఉక్తిపిత్వా జణ్ణుకే రపేత్వా రితోమ్హి. అహంజ్ఞో రత్తిన్దివం రితకోవ వీతినామేమి, న నిసీదామి, న నిపజ్ఞామీ”తి. మనుస్సా నామ యేభుయ్యేన వచనమత్తమేవ సద్దహన్తి, తస్మా “అహో అచ్చరియం, ఏవరూపాపి నామ తపస్సినో హోన్తి, న నో ఏవరూపా దిట్టపుట్టా”తి యేభుయ్యేన అజ్ఞమగధవాసినో సజ్జభిత్వా ఉపసంక్రమిత్వా మాసే మాసే మహంతం సక్కారం అభిహరన్తి. సో “అహం వాతమేవ భక్తామి, న అజ్ఞం ఆహరం. అజ్ఞాజ్ఞో మే ఖాదంతస్య తపో నస్సతీ”తి తేహి అభిహటం న కిచ్చి ఇచ్చతి. మనుస్సా “మా నో, భన్తే, నాసేథ, తుమ్హాదీసేన ఘోరతపేన పరిభోగే కతే అమ్మాకం దీఘరత్తం హితాయ సుఖాయ సంవత్తతీ”తి పునపునం యాచన్తి. తస్య అజ్ఞో ఆహరో న రుచ్చతి. మహాజనస్య పన యాచనాయ పీళితో తేహి ఆభతాని సప్పిపాణితాదీని కుసగ్గేన జిప్ఫగ్గే రపేత్వా “గచ్చథ, అలం వో ఏత్తకం హితాయ సుఖాయ చా”తి ఉయ్యోజేసి. ఏవం సో పశ్చపజ్ఞాస వస్సాని నగ్గో గూఢం ఖాదన్తో కేసే లుఇచ్చన్తో భూమియం సయమానో వీతినామేసి.

బుద్ధానమ్మి ఖో పచ్చాసకాలే లోకవోలోకనం అవిజహితమేవ హోతి. తస్మా ఏకదివసం భగవతో పచ్చాససమయే లోకం వోలోకేంతస్య అయం జమ్మకాజీవకో ఇణజాలస్య అన్తో పజ్ఞాయ. సత్థా “కిం ను ఖో భవిస్సతీ”తి ఆవజ్ఞేత్వా తస్య సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తస్సూపనిస్సయం దిస్వా “అహం ఏతం ఆదిం కత్వా ఏకం గాఢం భాసిస్సామి, గాఢావసాసే చతురాసీతియా పాణసహస్సానం ధమ్మాభిసమయో భవిస్సతి. ఇమం కులపుత్తం నిస్సాయ మహాజనో సోత్తిభావం పాపుణిస్సతీ”తి ఇత్వా పునదివసే రాజగహ పిణ్ణాయ చరిత్వా పిణ్ణపాతపటిక్కున్తో ఆనన్దత్థేరం ఆమన్తేసి – “ఆనన్ద, జమ్మకాజీవకస్య సన్తికం గమిస్సామీ”తి. “భన్తే, కిం తుమ్హేయేవ గమిస్సథా”తి? “ఆమ, అహమేవా”తి ఏవం వత్వా సత్థా వడ్డమానకచ్చాయాయ తస్య సన్తికం పాయాసి.

దేవతా చిన్తయింసు – “సత్థా సాయం జమ్మకాజీవకస్య సన్తికం గచ్చతి, సో చ జేగుచ్చే ఉచ్చారపస్సావదన్తకట్టకిలిట్టే పిట్టిపాసాణో వసతి, దేవం వస్సాపేతుం వట్టతీ”తి అత్తనో ఆనుభావేన తం ముహుత్తంయేవ దేవం వస్సాపేసుం. పిట్టిపాసాణో సుచి నిమ్మలో అహోసి. అథస్య ఉపరి పశ్చావణ్ణం పుప్పవస్సం వస్సాపేసుం. సత్థా సాయం జమ్మకాజీవకస్య సన్తికం గన్తా “జమ్మకా”తి సద్దమకాసి. జమ్మకో “కో ను ఖో ఏస, దుజ్ఞనో మం జమ్మకవాదేన వదతీ”తి చిన్తేత్వా “కో ఏసో”తి ఆహ. “అహం సమణో”తి. “కిం మహాసమణా”తి? “అజ్ఞ మే ఏకరత్తిం ఇథ వసనట్టానం దేహి”తి. “నత్తి, మహాసమణ, ఇమస్మిం రానే వసనట్టాన”న్తి. “జమ్మక, మా ఏవం కరి, ఏకరత్తిం మే వసనట్టానం దేహి, పబ్బజితా నామ పబ్బజితం పత్థేన్తి, మనుస్సా మనుస్సం, పసవో పసవ”న్తి. “కిం పన త్వం పబ్బజితో”తి? “ఆమ, పబ్బజితోమ్హి”తి. “సచే త్వం పబ్బజితో, కహం తే లాటుకం, కహం ధూమకటచ్చుకో, కహం యజ్ఞసుత్తక”న్తి? “అత్థేతం మయ్యం, విసుం విసుం పన గహేత్వా విచరణం దుక్ఖన్తి అబ్బంతరేనేవ గహేత్వా చరామీ”తి. సో “చరిస్ససి త్వం ఏతం అగ్గణ్ణిత్వా”తి కుజ్ఞి. అథ నం సత్థా ఆహ – “హోతు, జమ్మక, మా కుజ్ఞ, వసనట్టానం మే ఆచిక్ఖా”తి. “నత్తి, మహాసమణ, ఏత్త వసనట్టాన”న్తి.

సత్థా తస్య వసనట్టానతో అవిదూరే ఏకం పబ్బారం అత్తి, తం నిద్దిసన్తో “ఏతస్మిం పబ్బారే కో వసతీ”తి ఆహ. “నత్తి కోచి, మహాసమణా”తి. “తేన హి ఏతం మయ్యం దేహి”తి. “త్వజ్ఞోవ జాన, మహాసమణా”తి. సత్థా పబ్బారే నిసీదనం పజ్ఞాపేత్వా

నిసిది. పరమయామే చత్తారో మహారాజానో చతుర్ద్విసం ఏకోభాసం కరోన్తా సత్థు ఉపట్టానం ఆగమింసు. జమ్బుకో ఓభాసం దిస్వా “కో ఓభాసో నామేసో”తి చిన్తేసి. మజ్జిమయామే సక్కో దేవరాజా ఆగమి. జమ్బుకో తమ్మి దిస్వా “కో నామేసో”తి చిన్తేసి. పచ్చిమయామే ఏకాయ అజ్ఞలియా ఏకం, ద్వీహి ద్వే, దసహి దస చక్కవాళాని ఓభాసేతుం సమత్తో మహాబ్రహ్మ సకలం అరణ్ణం ఏకోభాసం కరోన్తో ఆగమి. జమ్బుకో తమ్మి దిస్వా “కో ను ఖో ఏసో”తి చిన్తేత్వా పాతోవ సత్థు సన్తికం గన్త్యా పటిసన్ధారం కత్వా ఏకమన్తం రితో సత్థారం పుచ్చి – “మహాసమణ, తువ్హాకం సన్తికం చతస్సో దిసా ఓభాసేన్తో కే ఆగతా”తి? “చత్తారో మహారాజానో”తి. “కిం కారణా”తి? “మం ఉపట్టాతు”న్తి. “కిం పన త్వం చతుహి మహారాజేహి ఉత్తరితరో”తి? “ఆమ, జమ్బుక, మహారాజానమ్మి అతిరాజా”తి. “మజ్జిమయామే పన కో ఆగతో”తి? “సక్కో దేవరాజా, జమ్బుకా”తి . “కిం కారణా”తి? “మం ఉపట్టాతుమేవా”తి. “కిం పన త్వం సక్కదేవరాజతోపి ఉత్తరితరో”తి? “ఆమ, జమ్బుక, సక్కతోపి ఉత్తరితరోమ్మి, ఏసో పన మయ్ఘం గిలానుపట్టాకో కప్పియకారకసామణేరసదిసో”తి. “పచ్చిమయామే సకలం అరణ్ణం ఓభాసేత్వా కో ఆగతో”తి? “యం లోకే బ్రాహ్మణాదయో ఖిపిత్వా పక్ఖలిత్వా ‘నమో మహాబ్రహ్మణో’తి వదన్తి, సో ఏవ మహాబ్రహ్మ”తి. “కిం పన త్వం మహాబ్రహ్మతోపి ఉత్తరితరో”తి? “ఆమ, జమ్బుక, అహణ్ణో బ్రహ్మణాపి అతిబ్రహ్మ”తి. “అచ్చరియోసి త్వం, మహాసమణ, మయ్ఘం పన పశ్చ పశ్చాన వస్సాని ఇథ వసన్తస్స ఏతేసు ఏకోపి మం ఉపట్టాతుం నాగతపుట్టో. అహణ్ణో ఏత్తకం అద్ధానం వాతభక్తో హుత్వా రితకోవ వీతినామేసిం, న తావ తే మయ్ఘం ఉపట్టానం ఆగతపుట్టా”తి.

అథ నం సత్థా ఆహ – జమ్బుక, త్వం లోకస్మిం అన్ధబాలం మహాజనం వశ్చాయమానో మమ్మి వశ్చేతుకామో జాతో, నను త్వం పశ్చపశ్చాస వస్సాని గూఢమేవ ఖాది, భూమియంయేవ నిపజ్జి, నగ్గో హుత్వా విచరి, తాలట్టిఖణ్డేన కేసే లుణ్ఛి. అథ చ పన లోకం వశ్చేన్తో “అహం వాతభక్తో, ఏకపాదేన తిట్టామి, న నిసీదామి, న నిపజ్జామీ”తి వదేసి, “మమమ్మి వశ్చేతుకామోసి పుట్టేపి త్వం పాపికం లామికం దిట్టిం నిస్సాయ ఏత్తకం కాలం గూఢభక్తో భూమిసయో నగ్గో విచరన్తో తాలట్టిఖణ్డేన కేసలుణ్ఛనం పత్తో, ఇదానిపి పాపికం లామికం దిట్టిమేవ గణ్ఠాసీ”తి. “కిం పన మయా కతం, మహాసమణా”తి? అథస్స సత్థా పుట్టే కతకమ్మం ఆచిక్ఖి. తస్స సత్థరి కథేన్తేయేవ సంవేగో ఉప్పజ్జి, హిరోత్తప్పం ఉపట్టితం, సో ఉక్కుటికో నిసిది. అథస్స సత్థా ఉదకసాటికం ఖిపిత్వా అదాసి. సో తం నివాసేత్వా సత్థారం వన్దిత్వా ఏకమన్తం నిసిది. సత్థాపిస్స అనుపుట్టిం కథం కథేత్వా ధమ్మం దేసేసి. సో దేసనావసాసే సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పత్వా సత్థారం వన్దిత్వా ఉట్టాయాసనా పబ్బజ్జిచ్చ ఉపసమ్మదచ్చ యాచి. ఏత్తావతా తస్స పురిమకమ్మం పరిక్ఖీణం. అయణ్ణో ఖీణాసవమహాధేరం చతుహి అక్కోసేహి అక్కోసేత్వా యావాయం మహాపథవీ తిగావుతాధికం యోజనం ఉస్సన్నా, తావ అవీచిమ్మి పచ్చిత్వా తత్థ పక్కావసేసేన పశ్చపశ్చాస వస్సాని ఇమం విప్పకారం పత్తో. తేనస్స తం కమ్మం ఖీణం. వీసతి పన వస్ససహస్సాని ఇమినా కతస్స సమణధమ్మస్స ఫలం నాసేతుం న సక్కా. తస్మా సత్థా దక్ఖిణహత్థం పసారేత్వా “ఏహి, భిక్షు, చర బ్రహ్మచరియం సమ్మా దుక్ఖస్స అన్తకిరియాయా”తి ఆహ. తావదేవస్స గిహిలిజ్ఞం అన్తరథాయ అట్టపరిక్ఖారధరో సట్టివస్సికమహాధేరో వియ అహోసి.

అజ్ఞమగధవాసీనం తస్స సక్కారం గహేత్వా ఆగతదివసో కిరేస, తస్మా ఉభయరట్టవాసినో సక్కారం గహేత్వా ఆగతా తథాగతం దిస్వా “కిం ను ఖో అవ్హాకం అయ్యో జమ్బుకో మహా, ఉదాహు సమణో గోతమో”తి చిన్తేత్వా “సచే సమణో గోతమో మహా భవేయ్య, అయం సమణస్స గోతమస్స సన్తికం గచ్ఛేయ్య, జమ్బుకాజీవకస్స పన మహాన్తతాయ సమణో గోతమో ఇమస్స సన్తికం ఆగతో”తి చిన్తయింసు. సత్థా మహాజనస్స పరివితక్కం ఇత్వా, “జమ్బుక, తవ ఉపట్టాకానం కజ్ఞం

చిన్దాహి”తి ఆహ, సో “అహమ్మి, భన్తే, ఏత్తకమేవ పచ్ఛాసీసామీ”తి వత్వా చతుత్తజ్ఞానం సమాపజ్ఞిత్వా ఉట్టాయ తాలప్పమాణం వేహాసం అబ్బుగ్గన్తా “సత్థా మే, భన్తే భగవా, సావకోహమస్మీ”తి వత్వా ఓరుయ్ఠు వన్దిత్వా పున ద్వితాలమత్తం తితాలమత్తన్తి ఏవం సత్తతాలమత్తం వేహాసం అబ్బుగ్గన్తా ఓరుయ్ఠు అత్తనో సావకభావం జానాపేసి. తం దిస్వా మహాజనో “అహో బుద్ధా నామ అచ్చరియా అనోపమగుణా”తి చిన్తేసి. సత్థా మహాజనేన సద్ధిం కథేన్తో ఏవమాహ – “అయం ఏత్తకం కాలం తుమ్హేహి ఆభతం సక్కారం కుసగ్గేన జిప్పగ్గే రపేత్వా ‘తపచరణం పూరేమీ’తి ఇథ నివృట్తో, సచేపి ఇమినా ఉపాయేన వస్ససతం తపచరణం పూరేయ్య, యా చస్స ఇదాని కాలం వా భత్తం వా కుక్కుచ్చాయిత్యా అభుజ్ఞాంతస్స భత్తచ్ఛేదనకుసలచేతనా, తస్సా తం తపచరణం సోళసిం కలమ్మి న అగ్గతీ”తి అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ –

౭౦. “మాసే మాసే కుసగ్గేన, బాలో భుజ్ఞోయ్య భోజనం;
న సో సజ్ఞాతధమ్మానం, కలం అగ్గతి సోళసి”న్తి.

తస్సత్తో – సచే బాలో అపరిజ్ఞాతధమ్మా సీలాదిగుణా పరిబాహిరో తిత్థాయతనే పబ్బజితో “తపచరణం పూరేస్సామీ”తి మాసే మాసే పత్తే కుసగ్గేన భోజనం భుజ్ఞాన్తో వస్ససతం భుజ్ఞోయ్య భోజనం. న సో సజ్ఞాతధమ్మానం, కలం అగ్గతి సోళసిన్తి సజ్ఞాతధమ్మా వుచ్చన్తి ఇతధమ్మా తులితధమ్మా. తేసు హేటిమకోటియా సోతాపన్నో సజ్ఞాతధమ్మా, ఉపరిమకోటియా వీణాసవో. ఇమేసం సజ్ఞాతధమ్మానం సో బాలో కలం న అగ్గతి సోళసిన్తి పుగ్గలాధిట్టానా దేసనా. అయం పనేత్థ అత్తో – యా చస్స తథా తపచరణం పూరేంతస్స వస్ససతం చేతనా యా చ సజ్ఞాతధమ్మానం కాలం వా భత్తం వా కుక్కుచ్చాయిత్యా అభుజ్ఞాంతానం ఏకా భత్తచ్ఛేదనకుసలచేతనా, తస్సా చేతనాయ సా తావ దీఘరత్తం పవత్తచేతనా సోళసిం కలం న అగ్గతి. ఇదం వుత్తం హోతి – యం తస్సా సజ్ఞాతధమ్మానం చేతనాయ ఫలం, తం సోళస కోట్టాసే కత్వా తతో ఏకేకం పున సోళస సోళస కోట్టాసే కత్వా తతో ఏకస్స కోట్టాసస్స యం ఫలం, తదేవ తస్స బాలస్స తపచరణతో మహప్పలతరన్తి.

దేసనావసానే చతురాసీతియా పాణసహస్సానం ధమ్మాభిసమయో అహోసీతి.

జమ్మకత్థేరవత్థు ఏకాదసమం.

౧౨. అహిపేతవత్తు

న హి పాపం కతం కమ్మన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరన్తో అజ్ఞాతరం అహిపేతం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిన్తో దివసే జటిలసహస్సస్స అబ్బంతరో ఆయస్మా లక్ఖణత్థేరో చ మహామోగ్గల్లానత్థేరో చ “రాజగహి పిణ్డాయ చరిస్సామా”తి గిజ్ఞకూటతో ఓతరన్తి. తేసు ఆయస్మా మహామోగ్గల్లానత్థేరో ఏకం అహిపేతం దిస్వా సితం పాత్వాకాసి. అథ నం లక్ఖణత్థేరో “కస్మా, ఆవుసో, సితం పాతుకరోసీ”తి సితకారణం పుచ్చి. “అకాలో, ఆవుసో లక్ఖణ, ఇమస్స పఞ్ణాస్స, భగవతో సన్తికే మం పుచ్చేయ్యాసీ”తి థేరో ఆహ. తేసు రాజగహి పిణ్డాయ చరిత్వా భగవతో సన్తికం గన్త్యా నిసిన్నేసు లక్ఖణత్థేరో పుచ్చి, “ఆవుసో, మోగ్గల్లానం త్వం గిజ్ఞకూటా ఓతరన్తో సితం పాతుకరిత్వా మయా సితకారణం పుట్తో ‘భగవతో సన్తికే మం పుచ్చేయ్యాసీ’తి అవచ, కథేహి ఇదాని తం కారణ”న్తి. థేరో ఆహ – “అహం, ఆవుసో, ఏకం పేతం దిస్వా సితం పాత్వాకాసిం. తస్స ఏవరూపో అత్తభావో – మనుస్ససీసం వియ అస్స సీసం, అహిస్స వియ సేసో అత్తభావో, అహిపేతో నామేస పమాణతో

పశ్చాత్తాపంతో, తన సీసంతో ఉట్టితా అగ్గిజాలా యావ నల్లటా గచ్చన్తి, నల్లటతో ఉట్టితా అగ్గిజాలా యావ సీసా, మజ్జేసీసంతో ఉట్టితా ద్వే పస్సాని గచ్చన్తి, ద్వీహి పస్సేహి ఉట్టితా మజ్జే ఓతరన్తి”తి . ద్విన్నంయేవ కిర పేతానం అత్తభావో పశ్చాత్తాపంతో, అవసేసానం తిగావుతప్పమాణో. ఇమస్స చేవ అహిపేతస్స కాకపేతస్స చ పశ్చాత్తాపంతో. తేసు అయం తావ అహిపేతో. కాకపేతమ్మి మహామోగ్గల్లానో గిజ్జకూటమత్థకే పచ్చమానం దిస్సా తస్స పుబ్బకమ్మం పుచ్చన్తో ఇమం గాథమాహ -

“పశ్చాత్తాపంతో జిహ్వా, సీసం తే నవయోజనం;
కాయో అచ్చగ్గతో తుయ్యం, పశ్చాత్తాపంతో;
కిం ను కమ్మం కరిత్వాన, పత్తోసి దుక్ఖమీదిస”న్తి.

అథస్స పేతో ఆచిక్ఖన్తో -

“అహం భన్తే మోగ్గల్లాన, కస్సపస్స మహేసిసో;
సజ్జస్స ఆభతం భత్తం, ఆహారేసిం యదిచ్చక”న్తి. -

గాథం వత్వా ఆహ - “భన్తే, కస్సపబుద్ధకాలే సమ్మహులా భిక్షూ గామం పిణ్డాయ పవిసింసు,. మనుస్సా ధేరే దిస్సా సమ్మియాయమానా ఆసనసాలాయం నిసీదాపేత్వా పాదే ధోవిత్వా తేలం మజ్జేత్వా యాగుం పాయేత్వా ఖజ్జకం దత్వా పిణ్డపాతకాలం ఆగమయమానా ధమ్మం సుణన్తా నిసీదింసు. ధమ్మకథావసానే ధేరానం పత్తే ఆదాయ అత్తనో అత్తనో గేహా నానగ్గరసభోజనస్స పూరేత్వా ఆహరింసు. తదా అహం కాకో హుత్వా ఆసనసాలాయ ఛదనపిట్టే నిలీసో తం దిస్సా ఏకేన గహితపత్తతో తిక్ఖత్తం ముఖం పూరేన్తో తయో కబళే అగ్గహేసిం. తం పన భత్తం నేవ సజ్జస్స సంతకం, న సజ్జస్స నియమేత్వా దిన్నం, న భిక్షూహి గహితావసేసకం. అత్తనో అత్తనో గేహం నేత్వా మనుస్సేహి భుజ్జేతబ్బకం, కేవలం సజ్జం ఉద్దిస్స అభిహటమత్తమేవ. తతో మయా తయో కబళా గహితా, ఏత్తకం మే పుబ్బకమ్మం. స్వాహం కాలం కత్వా తస్స కమ్మస్స విపాకేన అవీచిమ్మి పచ్చిత్వా తత్త పక్కావసేసేన ఇదాని గిజ్జకూటే కాకపేతో హుత్వా నిబ్బత్తో ఇమం దుక్ఖం పచ్చానుభోమీ”తి. ఇదం కాకపేతస్స వత్తు.

ఇథ పన ధేరో “అహిపేతం దిస్సా సితం పాత్వాకాసి”న్తి ఆహ. అథస్స సత్థా సక్ఖీ హుత్వాపి ఉట్టాయ “సచ్చం, భిక్ఖవే, మోగ్గల్లానో ఆహ. మయాపేస సమ్మోధిపత్తదివసేయేవ దిట్టో, అపిచాహం ‘యే మే వచనం న సద్దహేయ్యం, తేసం అహితాయ భవేయ్యా’తి పరానుద్దయాయ న కథేసి”న్తి ఆహ. లక్ఖణసంయుత్తేపి (సం. ని. ౨.౨౦౨ ఆదయో) హి మహామోగ్గల్లానేన దిట్టకాలేయేవ సత్థా తస్స సక్ఖీ హుత్వా వినీతవత్థాని కథేసి, ఇదమ్మి తేన తథేవ కథితం. తం సుత్వా భిక్షూ తస్స పుబ్బకమ్మం పుచ్చింసు. సత్థాపి తేసం కథేసి -

అతీతే కిర బారాణసిం నిస్సాయ నదీతీరే పచ్చేకబుద్ధస్స పణ్ణసాలం కరింసు. సో తత్త విహరన్తో నిబద్ధం నగరే పిణ్డాయ చరతి. నాగరాపి సాయంపాతం గద్దపుష్పాదిహత్థా పచ్చేకబుద్ధస్సూపట్టానం గచ్చన్తి. ఏకో బారాణసివాసీ పురిసో తం మగ్గం నిస్సాయ ఖేత్తం కసి. మహాజనో సాయంపాతం పచ్చేకబుద్ధస్సూపట్టానం గచ్చన్తో తం ఖేత్తం మద్దన్తో గచ్చతి. కస్సకో చ “మా మే ఖేత్తం మద్దథా”తి వారేన్తోపి వారేతుం నాసక్ఖి. అథస్స ఏతదహోసి - “సచే ఇమస్మిం రానే పచ్చేకబుద్ధస్స పణ్ణసాలా న

భవేయ్య, న మే ఖేతం మద్దేయ్యు”ని. సో పచ్చేకబుద్ధుస్స పిణ్ణాయ పవిట్టకాలే పరిభోగభాజనాని భిన్నిత్వా పణ్ణసాలం ఝాపేసి. పచ్చేకబుద్ధో తం ఝామం దిస్సా యథాసుఖం పక్వామి. మహాజనో గన్ధమాలం ఆదాయ ఆగతో ఝామపణ్ణసాలం దిస్సా “కహం ను ఖో నో అయ్యో గతో”తి ఆహ. సోపి మహాజనేన సద్ధిం గతో మహాజనమజ్ఞే రితకోవ ఏవమాహ – “మయా తస్స పణ్ణసాలా ఝాపితా”తి. అథ నం “గణ్ఠథ, ఇమం పాపిమం నిస్సాయ మయం పచ్చేకబుద్ధం దట్టుం న లభిన్హా”తి దణ్ణాదీహి పోథేత్వా జీవితక్షయం పాపేసుం. సో అవీచిన్హి నిబ్బత్తిత్వా యావాయం మహాపథవీ యోజనమత్తం ఉస్సన్నా, తావ నిరయే పచ్చిత్వా పక్వావసేసేన గిజ్జకూటే అహిపేతో హుత్వా నిబ్బత్తి. సత్థా ఇదం తస్స పుబ్బకమ్మం కథేత్వా, “భిక్షవే, పాపకమ్మం నామేతం ఖీరసదిసం, యథా ఖీరం దుయ్యమానమేవ న పరిణమతి. తథా కమ్మం కయిరమానమేవ న విపచ్చతి. యదా పన విపచ్చతి, తదా ఏవయాపేన దుక్ఖేన సోచతీ”తి అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ –

౭౧. “న హి పాపం కతం కమ్మం, సజ్జఖీరంవ ముచ్చతి;
డహంతం బాలమన్వేతి, భస్మచ్ఛన్నోవ పావకో”తి.

తత్థ సజ్జఖీరం వాతి తం ఖణంయేవ ధేనుయా ధనేహి నిక్ఖంతం అబ్బుణ్ణం ఖీరం న ముచ్చతి న పరిణమతి. ఇదం వుత్తం హోతి – యథా ఇదం సజ్జఖీరం తం ఖణణ్ణోవ న ముచ్చతి న పరిణమతి న పకతిం విజహతి. యస్మిం పన భాజనే దుహిత్యా గహితం యావ తత్థ తక్కాదిలమ్పిలం న పక్తిపతి, యావ దధిభాజనాదికం అమ్మిలభాజనం న పాపుణాతి, తావ పకతిం అవిజహిత్యా పచ్చా జహతి, ఏవమేవ పాపకమ్మమ్మి కరియమానమేవ న విపచ్చతి. యది విపచ్చేయ్య, న కోచి పాపకమ్మం కాతుం విసహేయ్య. యావ పన కుసలాభినిబ్బత్తా ఖన్ధా ధరన్తి, తావ నం తే రక్ఖన్తి. తేసం భేదా అపాయే నిబ్బత్తక్ఖన్దేసు విపచ్చతి, విపచ్చమానశ్చ డహంతం బాలమన్వేతి. “కిం వియా”తి? “భస్మచ్ఛన్నోవ పావకో”తి. యథా హి ఛారికాయ పటిచ్చన్నో వీతచ్చితక్ఖరో అక్కన్తోపి ఛారికాయ పటిచ్చన్నత్తా న తావ డహతి, ఛారికం పన తాపేత్వా చమ్మాదీనం డహనవసేన యావ మట్టలుజ్ఞా డహన్తో గచ్చతి, ఏవమేవ పాపకమ్మమ్మి యేన కతం హోతి, తం బాలం దుతియే వా తతియే వా అత్తభావే నిరయాదీసు నిబ్బత్తం డహంతం అనుగచ్ఛతీతి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపన్నాదయో అహేసున్తి.

అహిపేతవత్తు ద్వాదసమం.

౧౩. సట్టికూటపేతవత్తు

యావదేవ అనత్థాయాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరన్తో సట్టికూటపేతం ఆరబ్బ కథేసి.

పురిమనయేనేవ హి మహామోగ్గల్లానత్థేరో లక్ఖణత్థేరేన సద్ధిం గిజ్జకూటా ఓరోహన్తో అజ్ఞాతరస్మిం పదేసే సితం పాత్వాకాసి. థేరేన సితకారణం పుట్తో “భగవతో సన్తికే మం పుచ్చేయ్యాసీ”తి వత్వా పిణ్ణాయ చరిత్వా సత్థారం ఉపసజ్ఞమిత్వా వన్దిత్వా నిసిన్నకాలే పున పుట్తో ఆహ – “అహం, ఆవుసో, ఏకం పేతం అద్దసం తిగావుతప్పమాణేన అత్తభావేన, తస్స సట్టి అయకూటసహస్సాని ఆదిత్తాని సమ్మజ్జలితాని ఉపరిమత్తకే పతిత్వా పతిత్వా ఉట్టహన్తి సీసం భిన్దన్తి,

భిన్నం భిన్నం పున సముట్పాతి , ఇమినా అత్తభావేన మయా ఏవరూపో అత్తభావో న దిట్టపుబ్బో, అహం తం దిస్వా
సితం పాత్వాకాసి”ని. పేతవత్తుస్మిన్తో -

“సట్టి కూటసహస్సాని, పరిపుణ్ణాని సబ్బసో;

సీసే తుయ్యం నిపతన్తి, వోభిన్దన్తేవ మత్తక”ని. (పి. వ. ౮౦౮, ౮౧౦, ౮౧౩) ఆది -

ఇమమేవ పేతం సన్ధాయ వుత్తం. సత్తా ధేరస్స కథం సుత్వావ, “భిక్షవే, మయాపేస సత్తో బోధిమణ్ణే నిసిన్నేనేవ దిట్టో ‘యే
చ పన మే వచనం న సద్దహాయ్యం, తేసం అహితాయ భవేయ్యా’తి పరేసం అనుకమ్పాయ న కథేసిం, ఇదాని పన
మోగ్గల్లానస్స సక్ఖీ హుత్వా కథేమీ”తి ఆహ. తం సుత్వా భిక్షూ తస్స పుబ్బకమ్మం పుచ్చింసు. సత్తాపి నేసం కథేసి -

అతీతే కిర బారాణసియం సాళితకసిప్పే నిప్పత్తిం పత్తో ఏకో పీఠసప్పి అహోసి. సో నగరద్వారే ఏకస్స వటరుక్ఖస్స హేట్థా
నిసిన్నో సక్ఖరాని ఖిపిత్వా తస్స పణ్ణాని చిన్దన్తో “హత్థిరూపకం నో దస్సేహి, అస్సరూపకం నో దస్సేహి”తి గామదారకేహి
వుచ్చమానో ఇచ్చితిచ్చితాని రూపాని దస్సేత్వా తేసం సన్తికా ఖాదనీయాదీని లభతి. అథేకదివసం రాజా ఉయ్యానం గచ్ఛన్తో
తం పదేసం పాపుణి. దారకా పీఠసప్పిం పారోహన్తరే కత్వా పలాయంసు. రజ్జో రితమజ్జన్తికే రుక్ఖమూలం పవిట్టస్స
చిద్ధావచిద్ధచ్ఛాయా సరీరం ఫరి. సో “కిం ను ఖో ఏత”ని ఉద్ధం ఓలోకేన్తో రుక్ఖపణ్ణేసు హత్థిరూపకాదీని దిస్వా “కస్సేతం
కమ్మ”ని పుచ్చిత్వా “పీఠసప్పి”తి సుత్వా తం పక్కోసాపేత్వా ఆహ - “మయ్యం పురోహితో అతిముఖరో అప్పమత్తకేపి
వుత్తే బహుం భణన్తో మం ఉపద్దవేతి, సక్ఖిస్ససి తస్స ముఖే నాళిమత్తా అజలణ్ణికా ఖిపితు”ని? “సక్ఖిస్సామి, దేవ.
అజలణ్ణికా ఆహరాపేత్వా పురోహితేన సద్ధిం తుమ్హే అన్తోసాణియం నిసీదధ, అహమేత్త కత్తబ్బం జానిస్సామీ”తి. అథ రాజా
తథా కారేసి. ఇతరో కత్తరియగ్గేన సాణియా చిద్ధం కత్వా పురోహితస్స రజ్జో సద్ధిం కథేన్తస్స ముఖే వివటమత్తే ఏకేకం
అజలణ్ణికం ఖిపి. పురోహితో ముఖం పవిట్టం పవిట్టం గిలి. పీఠసప్పీ ఖీణాసు అజలణ్ణికాసు సాణిం చాలేసి. రాజా తాయ
సజ్ఞాయ అజలణ్ణికానం ఖీణభావం ఇత్వా ఆహ - “ఆచరియ, అహం తుమ్హేహి సద్ధిం కథేన్తో కథం నిత్థరితుం న సక్ఖిస్సామి,
తుమ్హే అతిముఖరతాయ నాళిమత్తా అజలణ్ణికా గిలన్తాపి తుణ్ణీభావం నాపజ్జధా”తి. బ్రాహ్మణో మజ్జఉభావం ఆపజ్జిత్వా తతో
పట్టాయ ముఖం వివరిత్వా రజ్జో సద్ధిం సల్లపితుం నసక్ఖి. రాజా పీఠసప్పిగుణం అనుస్సరిత్వా తం పక్కోసాపేత్వా “తం
నిస్సాయ మే సుఖం లద్ధ”ని తుట్టో తస్స సబ్బటకం నామ ధనం దత్వా నగరస్స చత్తాసు దిసాసు చత్తారో వరగామే
అదాసి. తమత్తం విదిత్వా రజ్జో అత్తధమ్మానుసాసకో అమచ్ఛో ఇమం గాథమాహ -

“సాధు ఖో సిప్పకం నామ, అపి యాదిస కీదిసం;

పస్స ఖజ్జప్పహారేన, లద్ధా గామా చతుద్దిసా”తి. (జా. ౧.౧.౧౦౭);

సో పన అమచ్ఛో తేన సమయేన అయమేవ భగవా అహోసి. అథేకో పురిసో పీఠసప్పినా లద్ధసమ్పత్తిం దిస్వా చిన్తేసి -
“అయం నామ పీఠసప్పీ హుత్వా ఇమం సిప్పం నిస్సాయ మహాసమ్పత్తిం పత్తో, మయాపేతం సిక్ఖితుం వట్టతీ”తి. సో తం
ఉపసజ్ఞమిత్వా వన్దిత్వా “ఇదం మే , ఆచరియ, సిప్పం దేధా”తి ఆహ. “న సక్కా, తాత, దాతు”ని. సో తేన పటిక్ఖిత్తో
“హోతు, ఆరాధేస్సామి న”ని తస్స హత్థపాదపరికమ్మాదీని కరోన్తో చిరస్సం తం ఆరాధేత్వా పునపునం యాచి, పీఠసప్పీ
“అయం మే అతివియ ఉపకారో”తి తం పటిబాహితుం అసక్కోన్తో సిప్పం సిక్ఖాపేత్వా “నిప్పన్నం తే, తాత, సిప్పం, ఇదాని కిం
కరిస్ససీ”తి ఆహ. “బహి గన్త్యా సిప్పం వీమంసిస్సామీ”తి. “కిం కరిస్ససీ”తి? “గావిం వా మనుస్సం వా పహరిత్వా

మారేస్సామీ”తి. “తాతా, గావిం మారేస్తస్స సతం దణ్ణో హోతి మనుస్సం మారేస్తస్స సహస్సం, త్వం సపుత్తదారోపి తం నిత్థరితుం న సక్ఖిస్ససి, మా వినస్స, యమ్మి పహట్ దణ్ణో నత్తి, తాదిసం నిమాతాపితికం కఞ్చి ఉపధారేహి”తి. సో “సాధూ”తి సక్ఖరా ఉచ్చబ్బే కత్వా తాదిసం ఉపధారయమానో విచరంతో గావిం దిస్వా “అయం ససామికా”తి పహరితుం న విసహి, మనుస్సం దిస్వా “అయం సమాతాపితికో”తి పహరితుం న విసతి.

తేన సమయేన సునేత్తో నామ పచ్చేకబుద్ధో తం నగరం నిస్సాయ పణ్ణసాలాయ విహరతి. సో తం పిణ్డాయ పవినంతం నగరద్వారంతరే దిస్వా “అయం నిమాతాపితికో, ఇమస్మిం పహట్ దణ్ణో నత్తి, ఇమం పహరిత్వా సిప్పం వీమంసిస్సామీ”తి పచ్చేకబుద్ధస్స దక్ఖిణకణ్ణసోతం సన్ధాయ సక్ఖరం ఖిపి. సా దక్ఖిణకణ్ణసోతేన పవిసిత్వా వామేన నిక్ఖమి, దుక్ఖా వేదనా ఉప్పజ్జి. పచ్చేకబుద్ధో భిక్ఖాయ చరితుం నాసక్ఖి, ఆకాసేన పణ్ణసాలం గత్వా పరినిబ్బాయి. మనుస్సా పచ్చేకబుద్ధే అనాగచ్ఛంతే “కిఞ్చి అఫాసుకం భవిస్సతీ”తి చింత్యా తత్త గత్వా తం పరినిబ్బుతం దిస్వా రోదింసు పరిదేవింసు. సోపి మహాజనం గచ్ఛంతం దిస్వా తత్త గత్వా పచ్చేకబుద్ధం సజ్ఞానిత్వా “అయం పిణ్డాయ పవినంతో ద్వారంతరే మమ సమ్ముఖీభూతో, అహం అత్తనో సిప్పం వీమంసంతో ఇమం పహరి”న్తి ఆహ. మనుస్సా “ఇమినా కిర పాపకేన పచ్చేకబుద్ధో పహతో, గణ్ణధ గణ్ణధా”తి పోధేత్వా తత్తేవ నం జీవితక్ఖయం పాపేసుం. సో అవీచిమ్మి నిబ్బత్తిత్వా యావాయం మహాపథవీ యోజనమత్తం ఉస్సన్నా, తావ పచ్చిత్వా విపాకావసేసేన గిజ్జుకూటమత్తకే సట్టికూటపేతో హుత్వా నిబ్బత్తి. సత్తా తస్స ఇమం పుబ్బకమ్మం కథేత్వా, “భిక్ఖవే, బాలస్స నామ సిప్పం వా ఇస్సరియం వా ఉప్పజ్జమానం అనత్థాయ ఉప్పజ్జతి. బాలో హి సిప్పం వా ఇస్సరియం వా లభిత్వా అత్తనో అనత్థమేవ కరోతీ”తి అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేంతో ఇమం గాథమాహ.

౭౨. “యావదేవ అనత్థాయ, ఇత్తం బాలస్స జాయతి;

హన్తి బాలస్స సుక్కంసం, ముద్ధమస్స విపాతయ”న్తి.

తత్త యావదేవాతి అవధిపరిచ్ఛేదనత్తే నిపాతో. ఇత్తన్తి జాననసభావో. యం సిప్పం జానాతి , యమ్మి వా ఇస్సరియే యసే సమ్మత్తియఞ్చ రితో జనేన ఇాయతి, పాకటో పఞ్ణాతో హోతి, తస్సేతం నామం. సిప్పం వా హి ఇస్సరియాదిభావో వా బాలస్స అనత్థాయేవ జాయతి. తం నిస్సాయ సో అత్తనో అనత్థమేవ కరోతి. హన్తీతి వినాసేతి. సుక్కంసన్తి కుసలకోట్టాసం, బాలస్స హి సిప్పం వా ఇస్సరియం వా ఉప్పజ్జమానం కుసలకోట్టాసం ఘాతేంతమేవ ఉప్పజ్జతి. ముద్ధన్తి పఞ్ణాయేతం నామం. విపాతయన్తి విద్ధంసయమానం. తస్స హి తం సుక్కంసం హనంతం పఞ్ణాసజ్ఞాతం ముద్ధం విపాతేంతం విద్ధంసేంతమేవ హన్తీతి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసు.

సట్టికూటపేతవత్తు తేరసమం.

౧౪. చిత్తగహపతివత్తు

అసంతం భావనమిచ్ఛేయ్యాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరంతో సుధమ్మత్తేరం ఆరబ్భ కథేసి. దేసనా మచ్చికాసణ్ణే సమ్మట్టాయ సావత్తియం నిట్టితా.

మచ్చికాసణ్ణనగరస్మిణ్ణో చిత్తో నామ గహపతి పశ్చావగ్గియానం అబ్బంతరం మహానామత్తేరం నామ పిణ్ణాయ చరమానం దిస్వా తస్స ఇరియాపథే పసీదిత్వా పత్తం ఆదాయ గేహం పవేసేత్వా భోజేత్వా భత్తకిచ్చావసానే ధమ్మకథం సుణన్తో సోతాపత్తిఫలం పత్వా అచలసద్ధో హుత్వా అమ్మాటకవనం నామ అత్తనో ఉయ్యానం సజ్జారామం కత్తుకామో ధేరస్స హత్తే ఉదకం పాతేత్వా నియ్యాదేసి. తస్మిం ఖణే “పతిట్టితం బుద్ధసాసన”ని ఉదకపరియంతం కత్వా మహాపథవీ కమ్పి. మహాసేటి ఉయ్యానే మహావిహారం కారేత్వా సబ్బదిసాహి ఆగతానం భిక్షానం వివటద్వారో అహోసి. మచ్చికాసణ్ణే సుధమ్మత్తేరో నామ నేవాసికో అహోసి.

అపరేన సమయేన చిత్తస్స గుణకథం సుత్వా ద్వే అగ్గసావకా తస్స సభహం కత్తుకామో మచ్చికాసణ్ణం అగమంసు. చిత్తో గహపతి తేసం ఆగమనం సుత్వా అడ్డయోజనమగ్గం పచ్చగ్గన్తా తే ఆదాయ అత్తనో విహారం పవేసేత్వా ఆగన్తుకవత్తం కత్వా, “భన్తే, ధోకం ధమ్మకథం సోతుకామోమ్హీ”తి ధమ్మసేనాపతిం యాచి. అథ నం ధేరో, “ఉపాసక, అద్ధానేన ఆగతామ్హా కిలంతరూపా. అపిచ ధోకం సుణాహీ”తి తస్స ధమ్మం కథేసి. సో ధేరస్స ధమ్మం సుణన్తోవ అనాగామిఫలం పాపుణి. సో ద్వే అగ్గసావకే వన్దిత్వా, “భన్తే, స్వే భిక్షుసహస్సీన సద్ధిం మమ గేహే భిక్షం గణ్ణథా”తి నిమన్తేత్వా పచ్చా నేవాసికం సుధమ్మత్తేరం “తుమ్హేపి, భన్తే, స్వే ధేరేహి సద్ధిం ఆగచ్ఛేయ్యాథా”తి నిమన్తేసి. సో “అయం మం పచ్చా నిమన్తేతి”తి కుద్ధో పటిక్ఖిపిత్వా పునపునం యాచియమానోపి పటిక్ఖిపి ఏవ. ఉపాసకో “పజ్ఞాయీస్సథ, భన్తే”తి పక్కమిత్వా పునదివసే అత్తనో నివేసనే మహాదానం సజ్జేసి. సుధమ్మత్తేరోపి పచ్చాసకాలేయేవ “కీదిసో ను ఖో గహపతినా అగ్గసావకానం సక్కారో సజ్జితో, స్వే గన్తా పస్సిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా పాతోవ పత్తచీవరం ఆదాయ తస్స గేహం అగమాసి.

సో గహపతినా “నిసీదథ, భన్తే”తి వుచ్చమానోపి “నాహం నిసీదామి, పిణ్ణాయ చరిస్సామీ”తి వత్వా అగ్గసావకానం పటియాదితం సక్కారం ఓలోకేత్వా గహపతిం జాతియా ఘట్టేతుకామో “ఉళారో తే, గహపతి, సక్కారో, అపిచేత్థ ఏకణ్ణోవ నత్థీ”తి ఆహ. “కిం, భన్తే”తి? “తిలసంగుళికా, గహపతీ”తి వత్వా గహపతినా కాకోపమాయ అపసాదితో కుజ్జిత్వా “ఏసో తే, గహపతి, ఆవాసో, పక్కమిస్సామహ”ని వత్వా యావతతియం వారియమానోపి పక్కమిత్వా సత్థు సన్తికం గన్తా చిత్తేన చ అత్తనా చ వుత్తవచనం ఆరోచేసి. సత్థా “తయా ఉపాసకో సద్ధో పసన్నో హీనేన ఖుంసితో”తి తస్సేవ దోసం ఆరోపేత్వా పటిసారణీయకమ్మం కారాపేత్వా “గచ్ఛ, చిత్తగహపతిం ఖమాపేహీ”తి పేసేసి. సో తత్థ గన్తా, “గహపతి, మయ్హమేవ సో దోసో, ఖమాహి మే”తి వత్వాపి “నాహం ఖమామీ”తి తేన పటిక్ఖిత్తో మజ్జభూతో తం ఖమాపేతుం నాసక్తి. పునదేవ సత్థు సన్తికం పచ్చాగమాసి. సత్థా “నాస్స ఉపాసకో ఖమిస్సతీ”తి జానన్తోపి “మానథద్ధో ఏస, తింసయోజనం తావ మగ్గం గన్తా పచ్చాగచ్ఛతూ”తి ఖమనూపాయం అనాచిక్ఖిత్వా ఉయ్యాజేసి. అథస్స పునాగతకాలే నిహతమానస్స అనుదూతం దత్వా “గచ్ఛ, ఇమినా సద్ధిం గన్తా ఉపాసకం ఖమాపేహీ”తి వత్వా “సమణేన నామ ‘మయ్హం విహారో, మయ్హం నివాసట్ఠానం, మయ్హం ఉపాసకో, మయ్హం ఉపాసికా’తి మానం వా ఇస్సం వా కాతుం న వట్టతి. ఏవం కరోంతస్స హి ఇచ్ఛామానాదయో కిలేసా వడ్డన్తీ”తి అనుసన్ధిం ఘట్టేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమా గాథా అభాసి -

23. “అసంతం భావనమిచ్ఛేయ్య, పురేక్షారశ్చ భిక్షుసు;

ఆవాసేసు ఇస్సరియం, పూజా పరకులేసు చ.

ఇతిమేవ కత మజ్జాన్తు, గిహీ పబ్బజితా ఉభో.

మమేవాతివసా అస్సు, కిచ్చాకిచ్చేసు కిస్మిచి;
ఇతి బాలస్స సజ్జప్పో, ఇచ్చా మానో చ వడ్డతీ"తి.

తత్త అసన్తన్తి యో బాలో భిక్కు అవిజ్జమానం సమ్భావనం ఇచ్చేయ్య, "అస్సద్ధోవ సమానో సద్ధోతి మం జనో జానాత్మా"తి ఇచ్చతీ"తి. పాపిచ్చతానిద్దేసే (విభ. ౮౨౧) వుత్తనయేనేవ బాలో "అసద్ధో దుస్సీలో అప్పస్సుతో అప్పవివిత్తో కుసీతో అనుపట్టితస్సతి అసమాహితో దుప్పజ్జో అఖీణాసవోవ సమానో 'అహో వత మం జనో అయం సద్ధో, సీలవా, బహుస్సుతో, పవివిత్తో, ఆరద్ధవీరియో, ఉపట్టితస్సతి, సమాహితో, పజ్జవా , ఖీణాసవో"తి జానేయ్యా"తి ఇదం అసన్తసమ్భావనం ఇచ్చతి. పురేక్షారన్తి పరివారం. "అహో వత మం సకలవిహారే భిక్షా పరివారేత్వా పజ్జాం పుచ్చన్తా విహారేయ్య"న్తి ఏవం ఇచ్చాచారే రత్వా పురేక్షారన్తా భిక్షాసు ఇచ్చతి. ఆవాసీసూతి సజ్జకేసు చ ఆవాసీసు యాని విహారమజ్ఞే పణీతసేనాసనాని, తాని అత్తనో సన్దిట్టసమ్మత్తాదీనం భిక్షానం "తుమ్హే ఇథ వసథా"తి విచారేన్తో సయమ్మి వరతరం సేనాసనం పలిబోధేన్తో, సేసానం ఆగన్తుకభిక్షానం పచ్చన్తిమాని లామకసేనాసనాని చేవ అమనుస్సపరిగ్గహితాని చ "తుమ్హే ఇథ వసథా"తి విచారేన్తో ఆవాసీసు ఇస్సరియం ఇచ్చతి. పూజా పరకులేసు చాతి నేవ మాతాపితూనం న ఇతాకానం పరేసుయేవ కులేసు "అహో వతిమే మయ్యమేవ దదేయ్యం, న అజ్ఞోస"న్తి ఏవం చతుప్పచ్చయేహి పూజం ఇచ్చతి.

మమేవ కత మజ్జాన్తూతి యస్స చ బాలస్స "యంకిళ్ళి విహారే ఉపోసథాగారాదికరణవసేన కతం నవకమ్మం, తం సబ్బం అవ్హాకం థేరేన కతన్తి ఏవం గిహీ చ పబ్బజితా చ ఉభోపి మమేవ నిస్సాయ కతం పరికమ్మం నిట్టితం మజ్జాన్తూ"తి సజ్జప్పో ఉప్పజ్జతి. మమేవాతివసా అస్సూతి "గిహీ చ పబ్బజితా చ సబ్బేపి మమేవ వసే వత్తన్తు, సకటగోణవాసిఫరసుఆదీని వా లద్ధబ్బాని హోన్తు, అన్తమసో యాగుమత్తమ్మి తాపేత్వా పివనాదీని వా, ఏవరూపేసు కిచ్చాకిచ్చేసు ఖుద్దకమహన్తేసు కరణీయేసు కిస్మిళ్ళి ఏకకిచ్చేపి మమేవ వసే వత్తన్తు, మమేవ ఆపుచ్చిత్వా కరోన్తూ"తి సజ్జప్పో ఉప్పజ్జతి. ఇతి బాలస్సాతి యస్స బాలస్స సా చ ఇచ్చా అయన్తా ఏవరూపో సజ్జప్పో ఉప్పజ్జతి, తస్స నేవ విపస్సనా, న మగ్గఫలాని వడ్డన్తి. కేవలం పనస్స చన్దోదయే సముద్దస్స ఉదకం వియ ఛసు ద్వారేసు ఉప్పజ్జమానా తణ్ణా చేవ నవవిధమానో చ వడ్డతీతి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

సుధమ్మత్థేరోపి ఇమం ఓవాదం సుత్వా సత్థారం వన్దిత్వా ఉట్టాయాసనా పదక్ఖిణం కత్వా తేన అనుదూతేన భిక్షునా సద్ధిం గన్తా ఉపాసకస్స చక్కుపథే ఆపత్తిం పటికరిత్వా ఉపాసకం ఖమాపేసి. సో ఉపాసకేన "ఖమామహం, భన్తే, సచే మయ్యం దోసో అత్తి, ఖమథ మే"తి పటిఖమాపితో సత్థారా దిన్నే ఓవాదే రత్వా కతిపాహేనేవ సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పాపుణి. ఉపాసకోపి చిన్తేసి - "మయా సత్థారం అదిస్సావ సోతాపత్తిఫలం పత్తం, అదిస్సా ఏవ అనాగామిఫలే పతిట్టితో, సత్థారం మే దట్టుం వట్టతీ"తి. సో తిలతణ్ణులసప్పిపాణితవత్తచ్చాదనాదీహి పరిపూరాని పశ్చా సకటసతాని యోజాపేత్వా "సత్థారం దట్టుకామా ఆగచ్చన్తు, పిణ్ణపాతాదీహి న కేలమిస్సన్తి"తి భిక్షుసజ్జస్స ఆరోచాపేత్వా భిక్షునీసజ్జస్సాపి ఉపాసకానమ్మి ఉపాసకానమ్మి ఆరోచాపేసి. తేన సద్ధిం పశ్చాసతా పశ్చాసతా భిక్షా చ భిక్షునియో చ ఉపాసకా చ ఉపాసకాయో చ నిక్ఖమింసు. సో తేసజ్జోవ అత్తనో పరిసాయ చాతి తిణ్ణం జనసహస్సానం యథా తింసయోజనే మగ్గే యాగుభత్తాదీహి కిళ్ళి వేకల్లం న హోతి, తథా సంవిదహి. తస్స పన నిక్ఖన్తభావం ఇత్థా యోజనే యోజనే దేవతా

ఖద్గావారం బద్దిత్వా దిబ్బేహి యాగుఖజ్జకభత్తపానకాదీహి తం మహాజనం ఉపట్టహింసు, కస్సచి కేనచి వేకల్లం న హోతి. ఏవం దేవతాహి ఉపట్టియమానో దేవసికం యోజనం గచ్ఛన్తో మాసేన సావత్తిం పాపుణి, పిశ్శా సకటసతాని యథాపూరితానేవ అహీసుం. దేవతాహి చేవ మనుస్సేహి చ అభిహటం పణ్ణాకారం విస్సజ్జేన్తోవ అగమాసి.

సత్థా ఆనందత్థేరం ఆహ - “ఆనంద, అజ్జ వడ్డమానకచ్చాయాయ చిత్తో గహపతి పిశ్శాహి ఉపాసకసతేహి పరివృతో ఆగన్త్వా మం వద్దిస్సతో”తి. “కిం పన, భన్తే, తస్స తుమ్మాకం వన్దనకాలే కిశ్శే పాటిహారియం భవిస్సతో”తి? “భవిస్సతి, ఆనంద”తి. “కిం, భన్తే”తి? తస్స ఆగన్త్వా “మం వన్దనకాలే రాజమానేన అట్టకరీసమత్తే పదేసే జణ్ణుకమత్తేన ఓధిహ పిశ్శావణ్ణానం దిబ్బపుప్పానం ఘనవస్సం వస్సిస్సతో”తి. తం కథం సుత్వా నగరవాసిసో “ఏవం మహాపుజ్ఞో కిర చిత్తో నామ గహపతి ఆగన్త్వా అజ్జ సత్థారం వద్దిస్సతి, ఏవరూపం కిర పాటిహారియం భవిస్సతి, మయమ్మి తం మహాపుజ్ఞం దట్టుం లభిస్సామా”తి పణ్ణాకారం ఆదాయ మగ్గస్స ఉభోసు పస్సేసు అట్టంసు. విహారసమీపే ఆగతకాలే పిశ్శా భిక్షుసతాని పఠమం ఆగమింసు. చిత్తో గహపతి, “అమ్మా, తుమ్హే పచ్చతో ఆగచ్ఛథా”తి మహాఉపాసికాయో రపేత్వా పిశ్శాహి ఉపాసకసతేహి పరివృతో సత్తు సన్తికం అగమాసి. బుద్ధానం సమ్ముఖత్థానే పన రితా వా నిసిన్నా వా ఇతో వా ఏత్తో వా న హోన్తి, బుద్ధవీధియా ద్వీసు పస్సేసు నిచ్చలావ తిట్టన్తి. చిత్తో గహపతి మహాన్తం బుద్ధవీధిం ఓక్కుమి. తీణి ఫలాని పత్తేన అరియసావకేన ఓలోకితోలోకితట్టానం కమ్మి. “ఏసో కిర చిత్తో గహపతి”తి మహాజనో ఓలోకేసి . సో సత్థారం ఉపసజ్కమిత్వా ఛట్టణ్ణానం బుద్ధరస్మీనం అన్తో పవిసిత్వా ద్వీసు గోప్పకేసు సత్తు పాదే గహేత్వా వన్ది. తం ఖణ్ణజ్ఞోవ వుత్తప్పకారం పుప్పవస్సం వస్సి, సాధుకారసహస్సాని పవత్తయింసు. సో ఏకమాసం సత్తు సన్తికే వసి, వసమానో చ సకలం బుద్ధప్పముఖం భిక్షుసజ్ఞం విహారేయేవ నిసీదాపేత్వా మహాదానం అదాసి, అత్తనా సద్ధిం ఆగతేపి అన్తోవిహారేయేవ కత్వా పటిజగ్గి. ఏకదివసమ్మి అత్తనో సకటేసు కిశ్శే గహేతబ్బం నాహోసి, దేవమనుస్సేహి ఆభతపణ్ణాకారేనేవ దానం అదాసి, సబ్బకిచ్చాని అకాసి. సో సత్థారం వద్దిత్వా ఆహ - “భన్తే, అహం ‘తుమ్మాకం దానం దస్సామీ’తి ఆగచ్ఛన్తో మాసం అన్తరామగ్గే అహోసిం. ఇధేవ మే మాసో వీతివత్తో, మయా ఆభతం పణ్ణాకారం కిశ్శే గహేతుం న లభామి, ఏత్తకం కాలం దేవమనుస్సేహి ఆభతపణ్ణాకారేనేవ దానం అదాసిం, సోహం సచేపి ఇథ సంవచ్చరం వసిస్సామి, నేవ మమ దేయ్యధమ్మం దాతుం లభిస్సామి. అహం సకటాని ఓతారేత్వా గన్తుం ఇచ్చామి, పటిసామనట్టానం మే ఆరోచాపేథా”తి.

సత్థా ఆనందత్థేరం ఆహ - “ఆనంద, ఉపాసకస్స ఏకం పదేసం తుచ్చం కారేత్వా దేహి”తి. థేరో తథా అకాసి. కప్పియభూమి (మహావ. ౨౯౮) కిర చిత్తస్స గహపతినో అనుజ్ఞాతా. ఉపాసకోపి అత్తనా సద్ధిం ఆగతేహి తేహి జనసహస్సేహి సద్ధిం తుచ్చసకటేహి పున మగ్గం పటిపజ్జి. దేవమనుస్సా ఉట్టాయ, “అయ్య, తయా తుచ్చసకటేహి గమనకమ్మం కత”న్తి సత్తహి రతనేహి సకటాని పూరయింసు. సో అత్తనో ఆభతపణ్ణాకారేనేవ మహాజనం పటిజగ్గన్తో అగమాసి. ఆనందత్థేరో సత్థారం వద్దిత్వా ఆహ - “భన్తే, తుమ్మాకం సన్తికం ఆగచ్ఛన్తోపి మాసేన ఆగతో, ఇథాపి మాసమేవ వుట్తో, ఏత్తకం కాలం దేవమనుస్సేహి అభిహటపణ్ణాకారేనేవ మహావదానం అదాసి, ఇథాని పిశ్శా సకటసతాని తుచ్చాని కత్వా మాసేనేవ కిర గమిస్సతి, దేవమనుస్సా పనస్స ఉట్టాయ, ‘అయ్య, తయా తుచ్చసకటేహి గమనకమ్మం కత’న్తి పిశ్శా సకటసతాని సత్తరతనేహి పూరయింసు. సో పున అత్తనో ఆభతపణ్ణాకారేనేవ కిర మహాజనం పటిజగ్గన్తో గమిస్సతో”తి. “కిం పన, భన్తే, ఏతస్స తుమ్మాకం సన్తికం ఆగచ్ఛన్తస్సేవాయం సక్కారో ఉప్పజ్జతి, ఉదాహు అజ్ఞాత్థ గచ్ఛన్తస్సాపి ఉప్పజ్జతీ”తి? “ఆనంద, మమ సన్తికం ఆగచ్ఛన్తస్సాపి అజ్ఞాత్థ గచ్ఛన్తస్సాపి ఏతస్స ఉప్పజ్జతేవ. అయ్జో ఉపాసకో సద్ధో

పసన్నో సమ్పన్నాసీలో, ఏవరూపో పుగ్గలో యం యం పదేసం భజతి, తత్త తత్తేవస్స లాభసక్కారో నిబ్బత్తతీ”తి వత్తా సత్తా ఇమం పకిణ్ణకవగ్గే గాథమాహ -

“సద్ధో సీలేన సమ్పన్నో, యసో భోగసమప్పితో;

యం యం పదేసం భజతి, తత్త తత్తేవ పూజితో”తి. (ధ. ప. 303);

అట్టో పనస్సా తత్తేవ ఆవిభవిస్సతి.

ఏవం పుత్తే ఆనన్దత్థేరో చిత్తస్స పుబ్బకమ్మం పుచ్చి. అథస్స సత్తా ఆచిక్ఖన్తో ఆహ -

ఆనన్ద, అయం పదుముత్తరస్స భగవతో పాదమూలే కతాభినీహారో కప్పసతసహస్సం దేవమనుస్సేసు సంసరిత్వా కస్సపబుద్ధకాలే మిగలుద్దకకులే నిబ్బత్తో వుద్ధిమన్వాయ ఏకదివసం దేవే వస్సంతే మిగానం మారణత్తాయ సత్తిం ఆదాయ అరణ్ణం గత్వా మిగే ఓలోకేన్తో ఏకస్మిం అకటపబ్బారే ససీసం పారుపిత్వా ఏకం భిక్షుం నిసిన్నం దిస్వా “ఏకో, అయ్యో, సమణధమ్మం కరోన్తో నిసిన్నో భవిస్సతి, భత్తమస్స ఆహరిస్సామీ”తి వేగేన గేహం గత్వా ఏకస్మిం ఉద్ధనే హియ్యో, ఆభతమంసం, ఏకస్మిం భత్తం పచాపేత్వా అణ్ణో పిణ్ణపాతచారికే భిక్షూ దిస్వా తేసమ్మి పత్తే ఆదాయ పణ్ణత్తాసనే నిసీదాపేత్వా భిక్షం సమ్మాదేత్వా, “అయ్యో, పరివిసథా”తి అణ్ణం ఆణాపేత్వా తం భత్తం పుటకే పక్ఖిపిత్వా ఆదాయ గచ్ఛన్తో అన్తరామగ్గే నానాపుష్పాని ఓచినిత్వా పత్తపుటే కత్వా థేరస్స నిసిన్నట్టానం గత్వా “మయ్ఠం, భన్తే, సగ్గహం కరోథా”తి వత్తా పత్తం ఆదాయ పూరేత్వా థేరస్స హత్తే రపేత్వా తేహి పుప్పేహి పూజం కత్వా “యథా మే అయం రసపిణ్ణపాతో పుప్పపూజాయ సద్ధిం చిత్తం తోసేసి, ఏవం నిబ్బత్తనిబ్బత్తట్టానే పణ్ణాకారసహస్సాని ఆదాయ ఆగత్వా మయ్ఠం చిత్తం తోసేన్తు, పశ్చావణ్ణకుసుమవస్సశ్చ వస్సతూ”తి పత్తనం పట్టపేసి. సో యావజీవం కుసలం కత్వా దేవలోకే నిబ్బత్తి, నిబ్బత్తట్టానే జణ్ణుకమత్తేన ఓధినా దిబ్బపుప్పవస్సం వస్సి. ఇదానిపిస్స జాతదివసే చేవ ఇథ చ ఆగతస్స పుప్పవస్సవస్సనశ్చ పణ్ణాకారాభిహారో చ సత్తహి రతనేహి సకటపూరణశ్చ తస్సేవ కమ్మస్స నిస్సన్తోతి.

చిత్తగహపతివత్తు చుద్దసమం.

౧౫. వనవాసీతిస్ససామణేరవత్తు

అణ్ణా హి లాభూపనిసాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరన్తో వనవాసికతిస్సత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి. దేసనా రాజగహే సముట్టితా.

సారిపుత్తత్థేరస కిర పేతు వజ్జన్తబ్రాహ్మణస్స సహాయకో మహాసేనబ్రాహ్మణో నామ రాజగహే వసతి. సారిపుత్తత్థేరో ఏకదివసం పిణ్ణాయ చరన్తో తస్మిం అనుకమ్పాయ తస్స గేహద్వారం అగమాసి. సో పన పరిక్ఖిణవిభవో దలిద్దో. సో “మమ పుత్తే మయ్ఠం గేహద్వారం పిణ్ణాయ చరితుం ఆగతో భవిస్సతి, అహశ్చామ్మి దుగ్గతో, మయ్ఠం దుగ్గతభావం న జానాతి మణ్ణో, నత్తి మే కోచి దేయ్యధమ్మో”తి థేరస్స సమ్ముఖా భవితుం అసక్కోన్తో నిలీయి. థేరో అపరమ్మి దివసం అగమాసి, బ్రాహ్మణో తథేవ నిలీయి. “కిశ్చిదేవ లభిత్వా దస్సామీ”తి చిన్తేన్తోపి నాలభి. అథేకదివసం ఏకస్మిం బ్రాహ్మణవాచకే ధూలసాటకేన సద్ధిం పాయసపాతిం లభిత్వా ఆదాయ గేహం గత్వా వ థేరం అనుస్సరి, “ఇమం పిణ్ణపాతం మయా థేరస్స దాతుం

వట్టతీ"తి. థేరోపి తం ఖణం ఝానం సమాపజ్జిత్వా సమాపత్తితో వుట్టాయ తం బ్రాహ్మణం దిస్సా "బ్రాహ్మణో దేయ్యధమ్మం లభిత్వా మమ ఆగమనం పచ్చాసీసతి, మయా తత్త గన్తుం వట్టతీ"తి సజ్ఞాటిం పారుపిత్వా పత్తం ఆదాయ తస్స గేహద్వారే రితమేవ అత్తానం దస్సేసి.

బ్రాహ్మణో థేరం దిస్సావ చిత్తం పసీది. అథ నం ఉపసబ్బమిత్వా వన్దిత్వా పటిసన్ధారం కత్వా అన్తోగేహ నిసీదాపేత్వా పాయసపాతిం గహేత్వా థేరస్స పత్తే ఆకిరి . థేరో ఉపడ్డం సమ్మటిచ్చిత్వా హత్తేన పత్తం పిదహి. అథ నం బ్రాహ్మణో ఆహ - "భన్తే, ఏకపటివీసమత్తోవ అయం పాయసో, పరలోకసంక్లహం మే కరోథ, మా ఇథలోకసంక్లహం, నిరవసేసమేవ దాతుకామోష్ఠీ"తి సబ్బం ఆకిరి. థేరో తత్తేవ పరిభుజ్ఞో. అథస్స భత్తకిచ్చపరియోసానే తమ్మి సాటకం దత్వా వన్దిత్వా ఏవమాహ - "భన్తే, అహమ్మి తుష్ఠేహి దిట్టధమ్మమేవ పాపుణేయ్య"న్తి. థేరో "ఏవం హోతు బ్రాహ్మణా"తి తస్స అనుమోదనం కత్వా ఉట్టాయాసనా పక్కమన్తో అనుపుట్టేన చారికం చరన్తో జేతవనం అగమాసి. "దుగ్గతకాలే దిన్నదానం పన అతివియ తోసేతీ"తి బ్రాహ్మణోపి తం దానం దత్వా పసన్నచిత్తో సోమనస్సజాతో థేరే అధిమత్తం సినేహమకాసి. సో థేరే సినేహనేవ కాలం కత్వా సావత్తియం థేరస్సూపట్టాకకులే పటిసన్ధిం గణ్ఠి . తంఖణేయేవ పనస్స మాతా "కుచ్చియం మే గల్పో పతిట్టితో"తి ఇత్వా సామికస్స ఆరోచేసి. సో తస్సా గల్భపరిహారం అదాసి.

తస్సా అచ్చుణ్ణఅతిసీతఅతిఅమ్మిలాదిపరిభోగం వజ్జేత్వా సుఖేన గల్భం పరిహరియమానాయ ఏవరూపో దోహళో ఉప్పజ్జి "అహో వతాహం సారిపుత్తత్తేరప్పముఖాని పఞ్చ భిక్షుసతాని నిమన్తేత్వా గేహ నిసీదాపేత్వా అసమ్మిన్నఖీరపాయసం దత్వా సయమ్మి కాసాయవత్థాని పరిదహిత్వా సువణ్ణసరకం ఆదాయ ఆసనపరియన్తే నిసీదిత్వా ఏత్తకానం భిక్షానం ఉచ్చిట్టపాయసం పరిభుజ్ఞోయ్య"న్తి. తస్సా కిర సో కాసాయవత్తపరిదహనే దోహళో కుచ్చియం పుత్తస్స బుద్ధసాసనే పబ్బజ్ఞాయ పుబ్బనిమిత్తం అహోసి. అథస్సా ఇతకా "ధమ్మికో నో ధీతాయ దోహళో"తి సారిపుత్తత్తేరం సజ్ఞత్తేరం కత్వా పఞ్చన్నం భిక్షుసతానం అసమ్మిన్నఖీరపాయసం అదంసు. సాపి ఏకం కాసావం నివాసేత్వా ఏకం పారుపిత్వా సువణ్ణసరకం గహేత్వా ఆసనపరియన్తే నిసీన్నా ఉచ్చిట్టపాయసం పరిభుజ్ఞో, దోహళో పటిప్పస్సమ్మి. తస్సా యావ గల్భపుట్టానా అన్తరన్తరా కతమగ్గలేసుపి, దసమాసచ్చయేన పుత్తం విజాతాయ కతమగ్గలేసుపి సారిపుత్తత్తేరప్పముఖానం పఞ్చన్నం భిక్షుసతానం అప్పోదకమధుపాయసమేవ అదంసు. పుట్టే కిరేస దారకేన బ్రాహ్మణకాలే దిన్నపాయసస్స నిస్సన్తో.

జాతమగ్గలదివసే పన తం దారకం పాతోవ వ్హాపేత్వా మణ్డేత్వా సిరిసయనే సతసహస్సుగ్గనికస్స కమ్మలస్స ఉపరి నిపజ్ఞాపేసుం. సో తత్త నిపన్నకోవ థేరం ఓలోకేత్వా "అయం మే పుబ్బాచరియో, మయా థేరం నిస్సాయ అయం సమ్మత్తి లద్ధా, మయా ఇమస్స ఏకం పరిచ్ఛాగం కాతుం వట్టతీ"తి సిక్ఖాపదగహణత్తాయ ఆనీయమానో తం కమ్మలం చూళజ్జలియా వేరేత్వా అగ్గహేసి. అథస్స "అగ్గలియం కమ్మలో లగ్గో"తి తే తం హరితుం ఆరభింసు. సో పరోది. ఇతకా "అపేథ, మా దారకం రోదాపేథా"తి కమ్మలేనేవ సద్ధిం ఆనయింసు. సో థేరం వన్దనకాలే కమ్మలతో అగ్గలిం అపకడ్డిత్వా కమ్మలం థేరస్స పాదమూలే పాతేసి. ఇతకా "దహరకుమారేన అజానిత్వా కత"న్తి అవత్వా "పుత్తేన నో దిన్నం, పరిచ్చత్తమేవ హోతు, భన్తే"తి వత్వా, "భన్తే, సతసహస్సుగ్గనికేన కమ్మలేన పూజాకారకస్స తువ్హాకం దాసస్స సిక్ఖాపదాని దేథా"తి ఆహంసు. "కో నామో అయం దారకో"తి? "భన్తే, అయ్యేన సమాననామకో , తిస్సో నామేస భవిస్సతీ"తి. థేరో కిర గిహికాలే ఉపతిస్సమాణవో నామ అహోసి. మాతాపిస్స చిన్తేసి - "న మయా పుత్తస్స అజ్ఞాసయో భిన్నితబ్బో"తి. ఏవం దారకస్స

నామకరణమగ్గలం కత్వా పున తస్య ఆహారపరిభోగమగ్గలేపి పున తస్య కణ్ణవిజ్ఞనమగ్గలేపి దుస్సగహణమగ్గలేపి చూళాకప్పనమగ్గలేపి సారిపుత్తత్థేరప్పముఖానం పశ్చాన్నం భిక్షుసతానం అప్పోదకమధుపాయసమేవ అదంసు.

దారకో వుద్ధిమన్వాయ సత్తవస్సికకాలే మాతరం ఆహ - “అమ్మ, ధేరస్య సన్నికే పబ్బజిస్సామీ”తి. “సాధు, తాత, పుట్టేవాహం ‘న మయా పుత్తస్య అజ్ఞాసయో భిద్ధితబ్బో’తి మనం అకాసిం, పబ్బజ, పుత్తా”తి ధేరం నిమన్తాపేత్వా తస్య ఆగతస్య భిక్ష్యా దత్వా, “భన్తే, తుమ్హాకం దానో ‘పబ్బజిస్సామీ’తి వదతి, ఇమం ఆదాయ సాయం విహారం ఆగమిస్సామా”తి ధేరం ఉయ్యాజేత్వా సాయన్తసమయే మహాన్తేన సక్కారసమ్మానేన పుత్తం ఆదాయ విహారం గత్వా ధేరస్య నియ్యాదేసి. ధేరో తేన సద్ధిం కథేసి - “తిస్స, పబ్బజ్ఞా నామ దుక్కరా, ఉణ్ణేన అత్థే సతి సీతం లభతి, సీతేన అత్థే సతి ఉణ్ణం లభతి, పబ్బజితా కిచ్చేన జీవన్తి, త్వత్తా సుఖేధితో”తి. “భన్తే, అహం తుమ్హేహి పుత్తనియామేనేవ సబ్బం కాతుం సక్కిస్సామీ”తి. ధేరో “సాధూ”తి వత్వా తస్య పటికూలమనసికారవసేన తచపశ్చాకకమ్మట్టానం ఆచిక్కిత్వా తం పబ్బాజేసి. సకలమ్మి హి ద్వత్తింసాకారం కథేతుం వట్టతియేవ. సబ్బం కథేతుం అసక్కోన్నేన పన తచపశ్చాకకమ్మట్టానం కథేతబ్బమేవ. ఇదణ్ణో కమ్మట్టానం సబ్బబుద్ధానం అవిజహితమేవ. కేసాదీసు ఏకేకకోట్టాసేసు అరహత్తం పత్తానం భిక్షానమ్మి భిక్షునీనమ్మి ఉపాసకానమ్మి ఉపాసికానమ్మి పరిచ్ఛేదో నత్తి. అబ్యత్తా భిక్షా పన పబ్బజేత్తా అరహత్తస్సూపనిస్సయం నాసేన్తి. తస్మా ధేరో కమ్మట్టానం ఆచిక్కిత్వా పబ్బాజేత్వా దససు సీలేసు పతిట్టాపేసి.

మాతాపితరో పుత్తస్య పబ్బజితసక్కారం కరోన్తా సత్తాహం విహరేయేవ బుద్ధప్పముఖస్య భిక్షుసజ్ఞస్య అప్పోదకమధుపాయసమేవ అదంసు. భిక్షూపి “నిబద్ధం అప్పోదకమధుపాయసం పరిభుజ్జీతుం న సక్కోమా”తి ఉజ్జాయింసు. తస్యపి మాతాపితరో సత్తమే దివసే సాయం గేహం అగమంసు. సామణేరో అట్టమే దివసే భిక్షూహి సద్ధిం పిణ్ణాయ పావిసి. సావత్తివాసి నో “సామణేరో కిర అజ్ఞ పిణ్ణాయ పవిసిస్సతి, సక్కారమస్య కరిస్సామా”తి పశ్చాహి సాటకసతేహి చుమ్మటకాని కత్వా పశ్చా పిణ్ణపాతసతాని సజ్జేత్వా ఆదాయ పటిపథే రత్వా అదంసు, పునదివసే విహరస్య ఉపవనం ఆగత్వా అదంసు. ఏవం సామణేరో ద్వీహేవ దివసేహి సాటకసహస్సేహి సద్ధిం పిణ్ణపాతసహస్సం లభిత్వా భిక్షుసజ్ఞస్య దాపేసి. బ్రాహ్మణకాలే దిన్నథూలసాటకస్య కిరేస నిస్సన్తో. అథస్య భిక్షూ “పిణ్ణపాతదాయకతిస్సో”తి నామం కరింసు.

పునేకదివసం సామణేరో సీతకాలే విహరచారికం చరన్తో భిక్షూ తత్త తత్త అగ్గిసాలాదీసు విసిట్టేన్తే దిస్వా ఆహ - “కిం, భన్తే, విసిట్టేన్తా నిసిన్నాత్థా”తి? “సీతం నో పీళేతి సామణేరో”తి. “భన్తే, సీతకాలే నామ కమ్మలం పారుపితుం వట్టతి. సో హి సీతం పటిబాహితుం సమత్తో”తి. సామణేర “త్వం మహాపుణ్ణో కమ్మలం లభేయ్యాసి, అమ్మాకం కుతో కమ్మలో”తి. “తేన హి, భన్తే, కమ్మలత్తికా మయా సద్ధిం ఆగచ్ఛన్తూ”తి సకలవిహారే ఆరోచాపేసి. అథ భిక్షూ “సామణేరేన సద్ధిం గత్వా కమ్మలం ఆహరిస్సామా”తి సత్తవస్సికసామణేరం నిస్సాయ సహస్సమత్తా భిక్షూ నిక్ఖమింసు. సో “ఏత్తకానం భిక్షానం కుతో కమ్మలం లభిస్సామీ”తి చిత్తమ్మి అనుప్పాదేత్వా తే ఆదాయ నగరాభిముఖో పాయాసి. సుదిన్నస్య హి దానస్య ఏవరూపో ఆనుభావో హోతి. సో బహినగరేయేవ ఘరపటిపాటియా చరన్తో పశ్చా కమ్మలసతాని లభిత్వా అన్తోనగరం పావిసి. మనుస్సా ఇతో చితో చ కమ్మలే ఆహరన్తి.

ఏకో పన పురిసో ఆపణద్వారేన ఆగచ్ఛన్తో పశ్చా కమ్మలసతాని పసారేత్వా నిసిన్నం ఏకం ఆపణికం దిస్వా ఆహ - “అమ్మో, ఏకో సామణేరో కమ్మలే సంహరన్తో ఆగచ్ఛతి, తవ కమ్మలే పటిచ్చాదేహీ”తి? “కిం పన సో దిన్నకే గణ్ణాతి,

ఉదాహు అదిన్నకే"తి? "దిన్నకే గణ్ణాతి"తి . "ఏవం సంతే సచే ఇచ్చామి, దస్సామి, నో చే, న దస్సామి, గచ్చ త్వ"ని ఉయ్యోజేసి. మచ్చరినో హి అన్ధబాలా ఏవరూపేసు దానం దదమానేసు మచ్చరాయిత్యా అసదిసదానం దిస్సా మచ్చరాయంతో కాళో (ధ. ప. ౧౭౭) వియ నిరయే నిబ్బత్తన్తి. ఆపణికో చింతేసి - "అయం పురిసో అత్తనో ధమ్మతాయ ఆగచ్చమానో 'తవ కమ్మలే పటిచ్చాదేహీ'తి మం ఆహ. 'సచేపి సో దిన్నకం గణ్ణా'తి, అహం పన 'మమ సంతకం సచే ఇచ్చామి, దస్సామి, నో చే, న దస్సామీ'తి అవచం, దిట్టకం పన అదేంతస్స లజ్జా ఉప్పజ్జతి, అత్తనో సంతకం పటిచ్చాదేంతస్స దోసో నత్తి, ఇమేసు పశ్చాకమ్మలసతేసు ద్వే కమ్మలాని సతసహస్సుగ్గనికాని, ఇమానేవ పటిచ్చాదేతుం వట్టతీ"తి. ద్వేపి కమ్మలే దసాయ దసం సమ్మన్దిత్వా తేసం అంతరే పక్ఖిపిత్వా పటిచ్చాదేసి. సామణేరోపి భిక్షుసహస్సీన సద్ధిం తం పదేసం పాపుణి. ఆపణికస్స సామణేరం దిస్సావ పుత్తసినేహో ఉప్పజ్జి, సకలసరీరం సినేహేన పరిపుణ్ణం అహోసి. సో చింతేసి - "తిట్టతు కమ్మలాని, ఇమం దిస్సా హదయమంసమ్మి దాతుం యుత్త"న్తి. తే ద్వేపి కమ్మలే నీహరిత్వా సామణేరస్స పాదమూలే రపేత్వా వన్దిత్వా, "భంతే, తయా దిట్టధమ్మస్స భాగీ అస్స"న్తి అవచ. సోపిస్స "ఏవం హోతూ"తి అనుమోదనం అకాసి.

సామణేరో అంతోనగరేపి పశ్చా కమ్మలసతాని లభి. ఏవం ఏకదివసంయేవ కమ్మలసహస్సం లభిత్వా భిక్షుసహస్సస్స అదాసి. అథస్స కమ్మలదాయకతిస్సత్థేరోతి నామం కరింసు. ఏవం నామకరణదివసే దిన్నకమ్మలో సత్తవస్సికకాలే కమ్మలసహస్సభావం పాపుణి. బుద్ధసాసనశ్చో రపేత్వా నత్తిజ్ఞం తం రానం, యత్థ అప్పం దిన్నం బహుం హోతి, బహుం దిన్నం బహుతరం. తేనాహ భగవా -

“తథారూపోయం, భిక్షవే, భిక్షుసజ్ఞో, యథారూపే భిక్షుసజ్ఞే అప్పం దిన్నం బహుం హోతి, బహుం దిన్నం బహుతర”న్తి (మ. ని. ౩.౧౪౬) -

ఏవం సామణేరో ఏకకమ్మలస్స నిస్సన్దేన సత్తవస్సికోవ కమ్మలసహస్సం లభి. తస్స జేతవనే విహరంతస్స అభిక్ఖణం జౌతిదాయకా సన్తికం ఆగన్త్వా కథాసల్లాపం కరోన్తి. సో చింతేసి - "మయా ఇథ వసంతేన జౌతిదాయకేసు ఆగన్త్వా కథేంతేసు అకథేతుమ్మి న సక్కా, ఏతేహి సద్ధిం కథాపపశ్చోన అత్తనో పతిట్టం కాతుం న సక్కా, యంనూనాహం సత్థు సన్తికే కమ్మట్టానం ఉగ్గణ్ణిత్వా అరణ్ణం పవీసేయ్య"న్తి. సో సత్థారం ఉపసంజ్ఞమిత్వా వన్దిత్వా యావ అరహత్తా కమ్మట్టానం కథాపేత్వా ఉపజ్ఞాయం వన్దిత్వా పత్తచీవరమాదాయ విహారా నిక్ఖమిత్వా "సచే ఆసన్నట్టానే వసిస్సామి, జౌతకా మం పక్కిసిస్సన్తీ"తి వీసతి యోజనసతం మగ్గం అగమాసి. అథేకేన గామద్వారేన గచ్చంతో ఏకం మహల్లకపురిసం దిస్సా పుచ్చి - "కిం ను ఖో, మహాఉపాసక , ఇమస్మిం పదేసే వసంతానం ఆరణ్ణకవిహారో అత్థీ"తి? "అత్థి, భంతే"తి. "తేన హి మే మగ్గం ఆచిక్ఖాహీ"తి. మహల్లకఉపాసకస్స పన తం దిస్సావ పుత్తసినేహో ఉదపాది. అథస్స తత్థేవ రితో అనాచిక్ఖిత్వా "ఏహి, భంతే, ఆచిక్ఖిస్సామి తే"తి గహేత్వా అగమాసి. సామణేరో తేన సద్ధిం గచ్చంతో అంతరామగ్గే నానాపుప్పఫలపటిమణ్ణితే రుక్ఖపబ్బతపదేసే దిస్సా "అయం, ఉపాసక, కిం పదేసో నామ, అయం ఉపాసక కిం పదేసో నామా"తి పుచ్చి. సోపిస్స తేసం నామాని ఆచిక్ఖంతో ఆరణ్ణకవిహారం పత్వా "ఇదం, భంతే, ఫాసుకట్టానం, ఇథేవ వసాహీ"తి వత్వా, "భంతే, కో నామో త్వ"న్తి నామం పుచ్చిత్వా "అహం వనవాసీతిస్సో నామ ఉపాసకా"తి వుత్తే, "స్వే అవ్హాకం గామే భిక్ఖాయ చరితుం వట్టతీ"తి వత్వా నివత్తిత్వా అంతోగామమేవ గతో. "వనవాసీతిస్సో నామ విహారం ఆగతో, తస్స యాగుభత్తాదీని పటియాదేథా"తి మనుస్సానం ఆరోచేసి.

సామణేరో పరమమేవ తిస్సో నామ హుత్వా తతో పిణ్డపాతదాయకతిస్సో కమ్మలదాయకతిస్సో వనవాసీతిస్సోతి తీణి నామాని లభిత్వా సత్తవస్సబ్బన్తరే చత్తారి నామాని లభి. సో పునదివసే పాతోవ తం గామం పిణ్డాయ పావిసి. మనుస్సా భిక్షం దత్వా వద్దింసు. సామణేరో “సుఖితా హోధ, దుక్ఖా ముచ్చధా”తి ఆహ. ఏకమనుస్సోపి తస్స భిక్షం దత్వా పున గేహం గన్తుం నాసక్ఖి, సబ్బేవ ఓలోకేన్తా అట్టంసు. సోపి అత్తనో యాపనమత్తమేవ గణ్ఠి. సకలగామవాసినో తస్స పాదమూలే ఉరేన నిపజ్జిత్వా, “భన్తే, తుమ్హేసు ఇమం తేమాసం ఇధ వసన్తేసు మయం తీణి సరణాని గహేత్వా పశ్చాదు సీలేసు పతిట్ఠాయ మాసస్స అట్ట ఉపోసథకమ్మాని ఉపవసిస్సామ, ఇధ వసనత్థాయ నో పటిజ్ఞం దేధా”తి. సో ఉపకారం సల్లక్ఖేత్వా తేసం పటిజ్ఞం దత్వా నిబద్ధం తత్తేవ పిణ్డపాతచారం చరి. వద్దితవద్దితక్ఖణే చ “సుఖితా హోధ, దుక్ఖా ముచ్చధా”తి పదద్వయమేవ కథేత్వా పక్కామి. సో తత్తేవపరమమాసశ్చ దుతియమాసశ్చ వీతినామేత్వా తతియమాసే గచ్ఛన్తే సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పాపుణి.

అథస్స పవారేత్వా వుట్టవస్సకాలే ఉపజ్ఞాయో సత్థారం ఉపసజ్జమిత్వా వద్దిత్వా ఆహ - “అహం, భన్తే, తిస్ససామణేరస్స సన్తికం గచ్ఛామీ”తి. “గచ్ఛ, సారిపుత్తా”తి. సో అత్తనో పరివారే పశ్చాసతే భిక్షా ఆదాయ పక్కన్తో, “ఆవుసో మోగ్గల్లాన, అహం తిస్ససామణేరస్స సన్తికం గచ్ఛామీ”తి ఆహ. మహామోగ్గల్లానత్థేరో “అహమ్మి, ఆవుసో, గచ్ఛామీ”తి పశ్చాహి భిక్షుసతేహి సద్ధిం నిక్ఖమి. ఏతేనుపాయేన మహాకస్సపత్తేరో అనురుద్ధత్తేరో ఉపాలిత్తేరో పుణ్ణత్తేరోతి సబ్బే మహాసావకా పశ్చాహి పశ్చాహి భిక్షుసతేహి సద్ధిం నిక్ఖమింసు. సబ్బేపి మహాసావకానం పరివారా చత్తాలీస భిక్షుసహస్సాని అహీసుం. తే వీసతియోజనసతం మగ్గం గన్తా గోచరగామం సమ్మత్తా. సామణేరస్స నిబద్ధూపట్టాకో ఉపాసకో ద్వారేయేవ దిస్సా పచ్చుగ్గన్తా వద్ది.

అథ నం సారిపుత్తత్థేరో పుచ్చి - “అత్థి ను ఖో, ఉపాసక, ఇమస్మిం పదేసే ఆరణ్ణకవిహరో”తి? “అత్థి, భన్తే”తి. “సభిక్షుకో, అభిక్షుకో”తి? “సభిక్షుకో, భన్తే”తి. “కో నామో తత్త వసతీ”తి? “వనవాసీతిస్సో, భన్తే”తి. “తేన హి మగ్గం నో ఆచిక్ఖా”తి. “కే తుమ్హే, భన్తే”తి? “మయం సామణేరస్స సన్తికం ఆగతా”తి. ఉపాసకో ఓలోకేత్వా ధమ్మసీనాపతిం ఆదిం కత్వా సబ్బేపి మహాసావకే సజ్ఞానిత్వా నిరన్తరం పీతియా వుట్టసరీరో హుత్వా “తిట్ఠథ తావ, భన్తే”తి వేగేన గామం పవిసిత్వా “ఏతే, అయ్యా, సారిపుత్తత్థేరం ఆదిం కత్వా అసీతి మహాసావకా అత్తనో అత్తనో పరివారేహి సద్ధిం సామణేరస్స సన్తికం ఆగతా, మశ్చాపీరపచ్చత్తరణదీపతేలాదీని గహేత్వా వేగేన నిక్ఖమథా”తి ఉగ్గోసేసి. మనుస్సా “తావదేవ మశ్చాదీని గహేత్వా థేరానం పదానుపదికా హుత్వా థేరేహి సద్ధియేవ విహారం పవిసింసు. సామణేరో భిక్షుసజ్ఞం సజ్ఞానిత్వా కతిపయానం మహాథేరానం పత్తచీవరాని పటిగ్గహేత్వా వత్తమకాసి. తస్స థేరానం వసనట్ఠానం సంవిదహన్తస్స పత్తచీవరం పటిసామేన్తస్సేవ అన్ధకారో జాతా”తి. సారిపుత్తత్థేరో ఉపాసకే ఆహ - “గచ్ఛథ, ఉపాసకా, తుమ్హాకం అన్ధకారో జాతో”తి. “భన్తే, అజ్ఞ ధమ్మస్సవనదివసో, న మయం గమిస్సామ, ధమ్మం సుణిస్సామ, ఇతో పుట్టే ధమ్మస్సవనమ్మి నత్థీ”తి. “తేన హి, సామణేర, దీపం జాలేత్వా ధమ్మస్సవనస్స కాలం ఘోసేహి”తి. సో తథా అకాసి. అథ నం థేరో ఆహ - “తిస్స తవ ఉపట్టాకా ‘ధమ్మం సోతుకామామ్మా’తి వదన్తి, కథేహి తేసం ధమ్మ”న్తి. ఉపాసకా ఏకప్పహరేనేవ ఉట్ఠాయ, “భన్తే, అమ్మాకం అయ్యో ‘సుఖితా హోధ, దుక్ఖా ముచ్చధా’తి ఇమాని ద్వే పదాని రపేత్వా అజ్ఞం ధమ్మకథం న జానాతి, అమ్మాకం అజ్ఞం ధమ్మకథిం దేధా”తి వదింసు. “సామణేరో పన అరహత్తం పత్వాపి నేవ తేసం ధమ్మకథం కథేసీ”తి.

తదా పన నం ఉపజ్ఞాయో, “సామణేర, కథం పన సుఖితా హోన్తి, ‘కథం పన దుక్ఖ ముచ్చంతి’ ఇమేసం నో ద్విన్నం పదానం అత్థం కథేహి”తి ఆహ. నో “సాధు, భంతే”తి చిత్తబీజనిం గహేత్వా ధమ్మాసనం ఆరుయ్య పిచ్చహి నికాయేహి అత్థిచ్చ కారణిచ్చ ఆకడ్డిత్వా ఘనవస్సం వస్సంతో చాతుద్దీపకమహామేఘో వియ ఖన్ధధాతుఆయతనబోధిపక్ఖియధమ్మో విభజంతో అరహత్తకూటేన ధమ్మకథం కథేత్వా, “భంతే, ఏవం అరహత్తప్పత్తస్స సుఖం హోతి, అరహత్తం పత్తోయేవ దుక్ఖ ముచ్చతి, సేసజనా జాతిదుక్ఖాదీహి చేవ నిరయదుక్ఖాదీహి చ న పరిముచ్చంతి”తి ఆహ. “సాధు, సామణేర, సుకథితో తే పటిభాణో, ఇదాని సరభజ్ఞం భణాహి”తి. నో సరభజ్ఞమ్మి భణి. అరుణే ఉగ్గచ్చంతే సామణేరస్స ఉపట్టాకమనుస్సా ద్వే భాగా అహేసుం. ఏకచ్ఛే “న వత నో ఇతో పుట్టే ఏవరూపో కక్ఖళో దిట్టపుట్టో. కథంతో నామ ఏవరూపం ధమ్మకథం జానంతో ఏత్తకం కాలం మాతాపితుట్టానే రత్వా ఉపట్టహంతానం మనుస్సానం ఏకమ్మి ధమ్మపదం న కథేసీ”తి కుజ్ఞింసు. ఏకచ్ఛే “లాభా వత నో, యే మయం ఏవరూపం భదంతం గుణం వా అగుణం వా అజానంతాపి ఉపట్టహిమ్మ, ఇదాని చ పనస్స సంతికే ధమ్మం నోతుం లభిమ్మా”తి తుస్సింసు.

సమ్మాసమ్మద్ధోపి తం దివసం పచ్ఛాససమయే లోకం వోలోకేంతో వనవాసీతిస్సస్స ఉపట్టాకే అత్తనో ఇాణజాలస్స అంతో ఏవిట్టే దిస్సా “కిం ను ఖో భవిస్సంతీ”తి ఆవజ్ఞేంతో ఇమమత్థం ఉపధారేసి “వనవాసీతిస్ససామణేరస్స ఉపట్టాకా ఏకచ్ఛే తుట్టా, ఏకచ్ఛే కుద్ధా, మయ్యం పుత్తస్స పన సామణేరస్స కుద్ధా నిరయభాగినో భవిస్సంతి, గన్తబ్బమేవ తత్త మయా, మయి గతే సట్టేపి తే సామణేరే మేత్తచిత్తం కత్వా దుక్ఖ ముచ్చిస్సంతీ”తి. తేపి మనుస్సా భిక్ఖుసజ్ఞం నిమన్తేత్వా గామం గన్త్యా మణ్డపం కారేత్వా యాగుభత్తాదీని సమ్పాదేత్వా ఆసనాని పఞ్జాపేత్వా సజ్ఞస్స ఆగమనమగ్గం ఓలోకేంతా నిసీదింసు. భిక్ఖూపి సరీరపటిజగ్గనం కత్వా భిక్ఖాచారవేలాయ గామం పిణ్డాయ పవిసంతా సామణేరం పుచ్చింసు – “కిం, తిస్స, త్వం అమ్మేహి సద్ధిం గమిస్ససి, ఉదాహు పచ్చా”తి? “మమ గమనవేలాయమేవ గమిస్సామి, గచ్ఛథ తుమ్మే, భంతే”తి. భిక్ఖూ పత్తచీవరమాదాయ పవిసింసు.

సత్థా జేతవనస్మింయేవ చీవరం పారుపిత్వా పత్తమాదాయ ఏకచిత్తక్ఖణేనేవ గన్త్యా భిక్ఖూనం పురతో రితమేవ అత్తానం దస్సేసి. “సమ్మాసమ్మద్ధో ఆగతో”తి సకలగామో సజ్ఞభిత్వా ఏకకోలాహలో అహోసి. మనుస్సా ఉదగ్గచిత్తా బుద్ధప్పముఖం భిక్ఖుసజ్ఞం నిసీదాపేత్వా యాగుం దత్వా ఖజ్జకం అదంసు. సామణేరో భత్తే అనిట్టితేయేవ అంతోగామం పావిసి. గామవాసినో నీహరిత్వా తస్స సక్కచ్చం భిక్ఖం అదంసు. నో యాపనమత్తం గహేత్వా సత్థు సంతికం గన్త్యా పత్తం ఉపనామేసి. సత్థా “ఆహర, తిస్సా”తి హత్తం పసారేత్వా పత్తం గహేత్వా “పస్స, సారిపుత్త, తవ సామణేరస్స పత్త”న్తి థేరస్స దస్సేసి. థేరో సత్థు హత్తతో పత్తం గహేత్వా సామణేరస్స దత్వా “గచ్ఛ, అత్తనో పత్తట్టానే నిసీదిత్వా భత్తకిచ్చం కరోహి”తి ఆహ.

గామవాసినో బుద్ధప్పముఖం భిక్ఖుసజ్ఞం పరివిసిత్వా సత్థారం వన్దిత్వా అనుమోదనం యాచింసు. సత్థా అనుమోదనం కరోంతో ఏవమాహ – “లాభా వత వో ఉపాసకా, యే తుమ్మే అత్తనో కులూపకం సామణేరం నిస్సాయ సారిపుత్తం మోగ్గల్లానం కస్సపం అనురుద్ధంతి అసీతిమహాసావకే దస్సనాయ లభథ, అహమ్మి తుమ్మాకం కులూపకమేవ నిస్సాయ ఆగతో, బుద్ధదస్సనమ్మి వో ఇమం నిస్సాయేవ లద్ధం, లాభా వో, సులద్ధం వో”తి. మనుస్సా చింతయింసు – “అహో అమ్మాకం లాభా, బుద్ధానశ్చేవ భిక్ఖుసజ్ఞస్స చ ఆరాధనసమత్థం అమ్మాకం అయ్యం దస్సనాయ లభామ, దేయ్యధమ్మిచ్చస్స దాతుం లభామా”తి సామణేరస్స కుద్ధా మనుస్సా తుస్సింసు. తుట్టా మనుస్సా భియ్యోసోమత్తాయ పసీదింసు. అనుమోదనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసు. సత్థా ఉట్టాయాసనా పక్కామి. మనుస్సా సత్థారం అనుగన్త్యా

వన్దిత్వా నివర్తింసు. సత్తా సామణేరేన సద్ధిం సమధురేన గచ్ఛన్తో , “సామణేర, అయం పదేసో కోనామో, అయం పదేసో కోనామో”తి పుట్టే తస్య ఉపాసకేన దస్సితపదేసే పుచ్ఛన్తో అగమాసి. సామణేరోపి, “భన్తే, అయం ఇత్థన్నామో, అయం ఇత్థన్నామో”తి ఆచిక్ఖమానోవ అగమాసి. సత్తా తస్య వసనట్టానం గత్వా పబ్బతమత్థకం అభిరుహి. తత్థ రితానం పన మహాసముద్ధో పఞ్ఞాయతి. సత్తా సామణేరం పుచ్చి - “తిస్స, పబ్బతమత్థకే రితో ఇతో చితో చ ఓలోకేత్వా కిం పస్ససీ”తి? “మహాసముద్ధం, భన్తే”తి. “మహాసముద్ధం దిస్వా కిం చిన్తేసీ”తి? “మమ దుక్ఖితకాలే రోదంతస్స చతూహి మహాసముద్ధేహి అతిరేకతరేన అస్సనా భవితబ్బన్తి ఇదం, భన్తే, చిన్తేసి”న్తి. “సాధు సాధు, తిస్స, ఏవమేతం. ఏకేకస్స హి సత్తస్స దుక్ఖితకాలే పగ్గరితఅస్సాని చతూహి మహాసముద్ధేహి అతిరేకతరానేవా”తి. ఇదఞ్చ పన వత్వా ఇమం గాథమాహ -

“చతూసు సముద్ధేసు జలం పరిత్తకం,
తతో బహుం అస్సుజలం అనప్పకం;
దుక్ఖేన పుట్టస్స నరస్స సోచనా,
కింకారణా సమ్మ తువం పమజ్జసీ”తి.

అథ నం పున పుచ్చి - “తిస్స, కహం వససీ”తి? “ఇమస్మిం పబ్బారే, భన్తే”తి. “తత్థ పన వసన్తో కిం చిన్తేసీ”తి? “మయా మరన్తేన ఇమస్మిం రానే కతస్స సరీరనిక్ఖేపస్స పరిచ్ఛేదో ‘నత్థీ’తి చిన్తేసిం, భన్తే”తి. “సాధు సాధు, తిస్స, ఏవమేతం. ఇమేసఞ్ఞో సత్తానం పథవియం నిపజ్జిత్వా అమతట్టానం నామ నత్థీ”తి వత్వా -

“ఉపసాళకనామాని, సహస్సాని చతుద్దస;
అస్మిం పదేసే దడ్డాని, నత్తి లోకే అనామతం.

“యమ్హి సచ్చఞ్చ ధమ్మో చ, అహింసా సంయమో దమ్మో;
ఏతం అరియా సేవన్తి, ఏతం లోకే అనామత”న్తి. (జా.గ.౨.౩౧-౩౨) -

ఇమం దుకనిపాతే ఉపసాళకజాతకం కథేసి. ఇతి పథవియం సరీరనిక్ఖేపం కత్వా మరన్తేసు సత్తేసు అమతపుబ్బపదేసే మరన్తా నామ నత్తి, ఆనన్దత్థేరసదిసా పన అమతపుబ్బపదేసే పరినిబ్బాయన్తి.

ఆనన్దత్థేరో కిర వీసవస్ససతికకాలే ఆయుసజ్ఞారం ఓలోకేన్తో పరిక్ఖిణభావం ఇత్వా “ఇతో సత్తమే దివసే పరినిబ్బయిస్సామీ”తి ఆరోచేసి. తం పవర్తిం సుత్వా రోహిణీనదియా ఉభయతీరవాసికేసు మనుస్సేసు ఓరిమతీరవాసికా “మయం ధేరస్స బహూపకారా, అష్టాకం సన్తికే పరినిబ్బయిస్సంతీ”తి వదింసు. పరతీరవాసికాపి “మయం ధేరస్స బహూపకారా, అష్టాకం సన్తికే పరినిబ్బయిస్సంతీ”తి వదింసు. ధేరో తేసం వచనం సుత్వా “ఉభయతీరవాసికో మయ్యం ఉపకారా, ఇమే నామ అనుపకారాతి న సక్కా వత్తుం, సచాహం ఓరిమతీరే పరినిబ్బయిస్సామి, పరతీరవాసికో ధాతుగహణత్థం తేహి సద్ధిం కలహం కరిస్సన్తి. సచే పరతీరే పరినిబ్బయిస్సామి, ఓరిమతీరవాసికోపి తథా కరిస్సన్తి, కలహో ఉప్పజ్జమానోపి మం నిస్సాయేవ ఉప్పజ్జిస్సతి, వూపసమమానోపి మం నిస్సాయేవ వూపసమిస్సంతీ”తి చిన్తేత్వా “ఓరిమతీరవాసికోపి మయ్యం ఉపకారా, పరతీరవాసికోపి మయ్యం ఉపకారా, అనుపకారాపి నామ నత్తి, ఓరిమతీరవాసికో ఓరిమతీరేయేవ సన్నిపతన్తు, పరతీరవాసికోపి పరతీరేయేవా”తి ఆహ. తతో సత్తమే దివసే మజ్ఞేనదియా సత్తతాలప్పమాణే

ఆకాసే పల్లజ్యేన నీసీదిత్వా మహాజనస్స ధమ్మం కథేత్వా “మమ సరీరం మజ్ఞే భిజ్జిత్వా ఏకో భాగో ఓరిమతీరే పతతు, ఏకో భాగో పరతీరే”తి అధిట్టాయ యథానిసినీవ తేజోధాతుం సమాపజ్ఞి, జాలా ఉట్టహింసు. సరీరం మజ్ఞే భిజ్జిత్వా ఏకో భాగో ఓరిమతీరే పతి, ఏకో భాగో పరతీరే. తతో మహాజనో పరిదేవి, పథవిఉన్ద్రియనసద్దో వియ ఆరోదనసద్దో అహోసి. సత్తు పరినిబ్బానే ఆరోదనసద్దతోపి కారుణ్ణతరో అహోసి. మనుస్సా చత్తారో మాసే రోదంతా పరిదేవంతా “సత్తు పత్తచీవరగ్గాహకే తిట్టంతే సత్తు రితకాలో వియ నో అహోసి, ఇదాని నో సత్థా పరినిబ్బుతో”తి విప్పలపంతా విరవంతా విచరింసూతి.

పున సత్థా సామణేరం పుచ్చి - “తిస్స, ఇమస్మిం వనసణ్ణే దీపిఆదీనం సద్దేన భాయసి, న భాయసీ”తి? “న భాయామి భగవా, అపిచ ఖో పన మే ఏతేసం సద్దం సుత్వా వనరతి నామ ఉప్పజ్జితీ”తి వత్తా సట్టిమత్తాహి గాథాహి వనవణ్ణనం నామ కథేసి. అథ నం సత్థా “తిస్సా”తి ఆమంతేసి. “కిం, భంతే”తి? “మయం గచ్ఛామ, త్వం గమిస్ససి, నివత్తిస్ససీ”తి. “మయ్యం ఉపజ్ఞాయే మం ఆదాయ గచ్ఛంతే గమిస్సామి, నివత్తేనే నివత్తిస్సామి , భంతే”తి . సత్థా భిక్కుసజ్జేన సద్ధిం పక్కామి. సామణేరస్స పన నివత్తితుమేవ అజ్ఞాసయో, థేరో తం ఇత్తా “తిస్స, సచే నివత్తితుకామో, నివత్తా”తి ఆహ. సో సత్థారణ్ణా భిక్కుసజ్ఞాణ్ణా వన్దిత్వా నివత్తి. సత్థా జేతవనమేవ అగమాసి.

భిక్షూనం ధమ్మసభాయం కథా ఉదపాది - “అహో వత వనవాసీతిస్ససామణేరో దుక్కరం కరోతి, పటిసన్దిగ్గహణతో పట్టాయస్స ఇతోకా సత్తసు ముఖలేసు పశ్చాన్నం భిక్కుసతానం అప్పోదకమధుపాయసమేవ అదంసు, పబ్బజితకాలే అంతోవిహారే బుద్ధప్పముఖస్స భిక్కుసజ్ఞస్స సత్త దివసాని అప్పోదకమధుపాయసమేవ అదంసు. పబ్బజిత్వా అట్టమే దివసే అంతోగామం పవిసంతో ద్వీహేవ దివసేహి సాటకసహస్సేన సద్ధిం పిణ్ణపాతసహస్సం లభి, పునేకదివసం కమ్మలసహస్సం లభి. ఇతిస్స ఇథ వసనకాలే మహాలాభసక్కారో ఉప్పజ్జి, ఇదాని ఏవరూపం లాభసక్కారం ఛడ్డేత్వా అరణ్ణం పవిసిత్యా మిస్సకాహారేన యాపేతి, దుక్కరకారకో వత తిస్ససామణేరో”తి. సత్థా ఆగన్తా, “కాయ నుత్తే, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్వా “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే “ఆమ, భిక్షవే, లాభూపనిసా నామేసా అణ్ణో, నిబ్బానగామినీ పటిపదా అణ్ణో. ‘ఏవం లాభం లభిస్సామీ’తి హి ఆరణ్ణోకాదిధుతగ్గసమాదానవసేన లాభూపనిసం రక్తంతస్స భిక్షునో చత్తారో అపాయా వివటద్వారా ఏవ తిట్టంతి, నిబ్బానగామినియా పన పటిపదాయ ఉప్పన్నం లాభసక్కారం పహాయ అరణ్ణం పవిసిత్యా ఘటేంతో వాయమంతో అరహత్తం గణ్ణాతీ”తి అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేంతో ఇమం గాథమాహ -

౭౦. “అణ్ణో హి లాభూపనిసా, అణ్ణో నిబ్బానగామినీ;
ఏవమేతం అభిణ్ణాయ, భిక్షు బుద్ధస్స సావకో;
సక్కారం నాభినన్దేయ్య, వివేకమనుబ్రూహయే”తి.

తత్త అణ్ణో హి లాభూపనిసా, అణ్ణో నిబ్బానగామినీతి లాభూపనిసా నామేసా అణ్ణో ఏవ, అణ్ణో నిబ్బానగామినీ పటిపదా. లాభుప్పాదకేన హి భిక్షునా థోకం అకుసలకమ్మం కాతుం వట్టతి, కాయవజ్ఞాదీని కాతబ్బాని హోంతి. యస్మిన్ణో కాలే కాయవజ్ఞాదీసు కిణ్ణ కరోతి, తదా లాభో ఉప్పజ్జతి. పాయసపాతియణ్ణో వజ్ఞం అకత్తా ఉజ్జకమేవ హత్తం ఓతారేత్వా ఉక్థిపంతస్స హత్తో మక్థితమత్తకోవ హోతి, వజ్ఞం కత్తా ఓతారేత్వా ఉక్థిపంతస్స పన పాయసపిణ్ణం ఉద్ధరంతోవ నిక్ఖమతి, ఏవం కాయవజ్ఞాదీని కరణకాలేయేవ లాభో ఉప్పజ్జతి. అయం అధమ్మికా లాభూపనిస్సా నామ. ఉపధిసమ్మదా చీవరధారణం బాహుసచ్చం పరివారో అరణ్ణావాసోతి ఏవరూపేహి పన కారణేహి ఉప్పన్నో లాభో ధమ్మికో నామ హోతి. నిబ్బానగామినిం పటిపదం పూరేంతేన పన భిక్షునా కాయవజ్ఞాదీని పహతబ్బాని. అనన్దేనేవ అన్దేన వియ, అమూగేనేవ మూగేన వియ,

అబధిరేనేవ బధిరేన వియ భవితుం వట్టతి. అసరేన అమాయేన భవితుం వట్టతి. ఏవమేతన్తి ఏతం లాభుష్పాదనం పటిపదశ్చా నిబ్బానగామినిం పటిపదశ్చా ఏవం ఇత్వా సబ్బేసం సజ్జతాసజ్జతధమ్మానం బుజ్జనట్ఠేన బుద్ధస్స సవనస్తే జాతట్ఠేన ఓవాదానుసాసనిం వా సవనట్ఠేన సావకో భిక్ఖు అధమ్మికం చతుపచ్చయసక్కారం నాభినన్దేయ్య, న చేవ ధమ్మికం పటిక్కిసేయ్య, కాయవివేకాదికం వివేకం అనుబ్రూహయే. తత్థ కాయవివేకీతి కాయస్స ఏకిభావో. చిత్తవివేకీతి అట్ట సమాపత్తియో. ఉపధివివేకీతి నిబ్బానం. తేసు కాయవివేకో గణసంజ్ఞణికం వినోదేతి, చిత్తవివేకో కిల్లసంజ్ఞణికం వినోదేతి, ఉపధివివేకో సంజ్ఞారసంజ్ఞణికం వినోదేతి. కాయవివేకో చిత్తవివేకస్స పచ్చయో హోతి, చిత్తవివేకో ఉపధివివేకస్స పచ్చయో హోతి. వుత్తమ్మిహేతం -

“కాయవివేకో చ వివేకట్ఠకాయానం నేక్ఖమ్మాభిరతానం, చిత్తవివేకో చ పరిసుద్ధచిత్తానం పరమవోదానప్పత్తానం, ఉపధివివేకో చ నిరుపథీనం పుగ్గలానం వినజ్ఞారగతాన”న్తి (మహాని. ౧౨౦). -

ఇమం తివిధమ్మి వివేకం బ్రూహేయ్య వడ్డేయ్య, ఉపసమ్మజ్జ విహరేయ్యాతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

వనవాసీతిస్ససామణేరవత్థు పన్నరసమం.

బాలవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

పజ్జామో వగ్గో.

౬. పణ్డీతవగ్గో

౧. రాధత్థేరవత్తు

నిధీనంవ పవత్తారన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో ఆయస్మంతం రాధత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర గిహికాల్ సావత్థియం దుగ్గతబ్రాహ్మణో అహోసి. సో “భిక్షూనం సన్తికే జీవిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా విహారం గన్త్వా అప్పహరితకం కరోన్తో పరివేణం సమ్మజ్జన్తో ముఖధోవనాదీని దదన్తో అన్తోవిహరేయేవ వసి. భిక్షూపి నం సజ్జణ్ఠింసు, పబ్బాజేతుం పన న ఇచ్ఛన్తి. సో పబ్బజ్ఞం అలభమానో కిసో అహోసి. అథేకదివసం సత్థా పచ్చాసకాల్ లోకం వోలోకేన్తో తం బ్రాహ్మణం దిస్వా “కిం ను ఖో”తి ఉపధారేన్తో “అరహా భవిస్సతీ”తి ఇత్వా సాయన్తసమయే విహరచారికం చరన్తో వియ బ్రాహ్మణస్స సన్తికం గన్త్వా, “బ్రాహ్మణ, కిం కరోన్తో విచరసీ”తి ఆహ. “భిక్షూనం వత్తపటివత్తం కరోన్తో, భన్తే”తి. “లభసి నేసం సన్తికా సజ్ఞహ”న్తి? “ఆమ, భన్తే, ఆహరమత్తం లభామి, న పన మం పబ్బాజేన్తీ”తి. సత్థా ఏతస్మిం నిదానే భిక్షుసజ్ఞం సన్నిపాతాపేత్వా తమత్థం పుచ్చిత్వా, “భిక్షవే, అత్థి కోచి ఇమస్స బ్రాహ్మణస్స అధికారం సరతీ”తి పుచ్చి. సారిపుత్తత్థేరో “అహం, భన్తే, సరామి, అయం మే రాజగహే పిణ్డాయ చరన్తస్స అత్తనో అభిపాటం కటచ్చుభిక్షం దాపేసి, ఇమమస్సాహం అధికారం సరామీ”తి ఆహ. సో సత్థారా “కిం పన తే, సారిపుత్త, ఏవం కత్తూపకారం దుక్ఖతో మోచేతుం న వట్టతీ”తి పుత్తే, “సాధు, భన్తే, పబ్బాజేస్సామీ”తి తం బ్రాహ్మణం పబ్బాజేసి. తస్స భత్తగ్గే ఆసనపరియన్తే ఆసనం పాపుణాతి, యాగుభత్తాదీహిపి కిలమతి. థేరో తం ఆదాయ చారికం పక్కామి, అభిక్షణిన్తా నం “ఇదం తే కత్తబ్బం, ఇదం తే న కత్తబ్బ”న్తి ఓవది అనుసాసి. సో సువచో అహోసి పదక్ఖిణ్ణగ్గాహి. తస్మా యథానుసిట్టం పటిపజ్జమానో కతిపాహేనేవ అరహత్తం పాపుణి.

థేరో తం ఆదాయ సత్థు సన్తికం గన్త్వా వన్దిత్వా నిసీది. అథ నం సత్థా పటిసన్ధారం కత్వా ఆహ - “సువచో ను ఖో, సారిపుత్త, తే అన్తేవాసికో”తి. “ఆమ, భన్తే, అతివియ సువచో, కిస్మిణ్చి దోసే వుచ్చమానే న కుద్ధపుట్టో”తి. “సారిపుత్త, ఏవరూపే సద్ధివిహారికే లభన్తో కిత్తకే గణ్ఠేయ్యాసీ”తి? “భన్తే, బహుకేపి గణ్ఠేయ్యమేవా”తి. అథేకదివసం ధమ్మసభాయ కథం సముట్ఠాపేసుం - “సారిపుత్తత్థేరో కిర కతజ్ఞా కతవేదీ, కటచ్చుభిక్షామత్తం ఉపకారం సరిత్వా దుగ్గతబ్రాహ్మణం పబ్బాజేసి. థేరోపి ఓవాదక్ఖమో ఓవాదక్ఖమమేవ లభీ”తి. సత్థా తేసం కథం సుత్వా “న, భిక్షవే, ఇదానేవ, పుట్టేపి సారిపుత్తో కతజ్ఞా కతవేదీయేవా”తి వత్వా తమత్థం పకాసేతుం -

“అలీనచిత్తం నిస్సాయ, పహట్టా మహతీ చమూ;

కోసలం సేనాసన్తుట్టం, జీవగ్గాహం అగాహయి.

“ఏవం నిస్సయసమ్పన్నో, భిక్షు ఆరద్ధవీరియో;

భావయం కుసలం ధమ్మం, యోగక్ఖేమస్స పత్తియా;

పాపుణే అనుపుట్టేన, సబ్బసంయోజనక్ఖయ”న్తి. (జా. ౧.౨.౧౧-౧౨) -

ఇమం దుకనిపాతే అలీనచిత్తజాతకం విత్తారేత్వా కథేసి. తదా కిర వడ్లకీహి పాదస్స అరోగకరణభావేన కహం అత్తనో ఉపకారం ఇత్వా సబ్బసేతస్స హత్తిపోతకస్స దాయకో ఏకచారికో హత్తి సారిపుత్తత్థేరో అహోసీతి ఏవం థేరం ఆరబ్బ జాతకం కథేత్వా రాధత్థేరం ఆరబ్బ, “భిక్ఖవే, భిక్ఖునా నామ రాధేన వియ సువచేన భవితబ్బం, దోసం దస్సేత్వా ఓవదియమానేనపి న కుజ్జితబ్బం, ఓవాదదాయకో పన నిధిఆచిక్ఖణకో వియ దట్టబ్బో”తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౭౬. “నిధీనంవ పవత్తారం, యం పస్సే వజ్జదస్సినం;
నిగ్గయ్యవాదిం మేధావిం, తాదిసం పణ్ణితం భజే;
తాదిసం భజమానస్స, సేయ్యో హోతి న పాపియో”తి.

తత్త నిధీనన్తి తత్త తత్త నిదహిత్వా రపితానం హిరణ్ణసువణ్ణాదిపూరానం నిధికుమ్మీనం. పవత్తారన్తి కిచ్చజీవికే దుగ్గతమనుస్సే అనుకమ్పం కత్వా “ఏహి, సుఖేన జీవనూపాయం దస్సేస్సామీ”తి నిధిట్టానం నేత్వా హత్తం పసారేత్వా “ఇమం గహేత్వా సుఖేన జీవా”తి ఆచిక్ఖితారం వియ. వజ్జదస్సినన్తి ద్వే వజ్జదస్సినో “ఇమినా నం అసారుప్పేన వా ఖలితేన వా సజ్జమజ్జే నిగ్గణ్ణేస్సామీ”తి రన్ధగవేసకో చ, అజ్ఞాతం ఇహపనత్తాయ ఇహతం అనుగ్గహణత్తాయ సీలాదీనమస్స వుద్ధికామతాయ తం తం వజ్జం ఓలోకనేన ఉల్లుమ్మనసభావసణ్ణితో చ. అయం ఇథ అధిప్పేతో. యథా హి దుగ్గతమనుస్సో “ఇమం గణ్ణాహి”తి తజ్జేత్వాపి పోథేత్వాపి నిధిం దస్సేన్తో కోపం న కరోతి, పముదితో ఏవ హోతి, ఏవమేవ ఏవరూపే పుగ్గలే అసారుప్పం వా ఖలితం వా దిస్సా ఆచిక్ఖన్తే కోపో న కాతబ్బో, తుట్టేనేవ భవితబ్బం, “భన్తే, మహన్తం వో కమ్మం కతం , మయ్ఠం ఆచరియుపజ్ఞాయట్టానే రత్వా ఓవదన్తేహి పునపి మం వదేయ్యాథా”తి పవారేతబ్బమేవ. నిగ్గయ్యవాదిన్తి ఏకచ్ఛో హి సద్ధివిహారికాదీనం అసారుప్పం వా ఖలితం వా దిస్సా “అయం మే ముఖోదకదానాదీహి సక్కచ్చం ఉపట్టహతి, సచే నం వక్ఖామి, న మం ఉపట్టహిస్సతి, ఏవం మే పరిహాని భవిస్సంతీ”తి వత్తుం అవిసహన్తో న నిగ్గయ్యవాదీ నామ హోతి. సో ఇమస్మిం సాసనే కచవరం ఆకిరతి. యో పన తథారూపం వజ్జం దిస్సా వజ్జానురూపం తజ్జేన్తో పణామేన్తో దణ్ణకమ్మం కరోన్తో విహారా తం నీహరన్తో సిక్ఖాపేతి, అయం నిగ్గయ్యవాదీ నామ సేయ్యథాపి సమ్మాసమ్మద్ధో. వుత్తజ్ఞోతం - “నిగ్గయ్య నిగ్గయ్యాహం, ఆనన్ద, వక్ఖామి, పవయ్య పవయ్య, ఆనన్ద, వక్ఖామి, యో సారో సో రస్సంతీ”తి (మ. ని. ౩.౧౯౬). మేధావిన్తి ధమ్మోజపజ్ఞాయ సమన్నాగతం. తాదిసన్తి ఏవరూపం పణ్ణితం భజేయ్య పయిరుపాసేయ్య. తాదిసజ్ఞో ఆచరియం భజమానస్స అన్తేవాసికస్స సేయ్యో హోతి, న పాపియో వడ్డియేవ హోతి, నో పరిహానీతి.

దేసనాపరియోసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

రాధత్థేరవత్తు పరమం.

౨. అస్సజిపునబ్బసుకవత్తు

ఓవదేయ్యానుసాసేయ్యాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో అస్సజిపునబ్బసుకభిక్ఖూ ఆరబ్బ కథేసి. దేసనా పన కీటాగిరిస్మిం సముట్ఠితా.

తే కిర ద్వే భిక్షూ కిశ్చాపి అగ్గసావకానం సద్ధివిహారికా, అలజ్జినో పన అహీసుం పాపభిక్షూ. తే పాపకేహి అత్తనో పరివారేహి పశ్చాహి భిక్షుసతేహి సద్ధిం కీటాగిరిస్మిం విహరంతా “మాలావచ్చం రోపేన్తిపి రోపాపేన్తిపి”తిఆదికం (పారా. 430; చూళవ. 20) నానప్పకారం అనాచారం కరోంతా కులదూసకకమ్మం కత్వా తతో ఉప్పన్నేహి పచ్చయేహి జీవికం కప్పేంతా తం ఆవాసం పేసలానం భిక్షూనం అనావాసం అకంసు. సత్థా తం పవత్తిం సుత్వా తేసం పబ్బాజనీయకమ్మకరణత్థాయ సపరివారే ద్వే అగ్గసావకే ఆమన్తేత్వా “గచ్చథ, సారిపుత్తా, తేసు యే తువ్హాకం వచనం న కరోన్తి, తేసం పబ్బాజనీయకమ్మం కరోథ, యే పన కరోన్తి, తే ఓవదథ అనుసాసథ. ఓవదన్తో హి అనుసాసన్తో అపణ్ణితానంయేవ అప్పియో హోతి అమనాపో, పణ్ణితానం పన పియో హోతి మనాపో”తి అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

22. “ఓవదేయ్యానుసాసేయ్య, అసబ్బా చ నివారయే;
సతత్థో సో పియో హోతి, అసతం హోతి అప్పియో”తి.

తత్థ ఓవదేయ్యాతి ఉప్పన్నే వత్తుస్మిం వదన్తో ఓవదతి నామ, అనుప్పన్నే వత్తుస్మిం “అయసోపి తే సియా”తిఆదివసేన అనాగతం దస్సేన్తో అనుసాసతి నామ. సమ్ముఖా వదన్తో ఓవదతి నామ, పరమ్ముఖా దూతం వా సాసనం వా పేసేన్తో అనుసాసతి నామ. సకిం వదన్తో ఓవదతి నామ, పునప్పునం వదన్తో అనుసాసతి నామ. ఓవదన్తో ఏవ వా అనుసాసతి నామాతి ఏవం ఓవదేయ్య అనుసాసేయ్య. అసబ్బా చాతి అకుసలధమ్మా చ నివారేయ్య, కుసలధమ్మే పతిట్టాపేయ్యాతి అత్తో. సతత్థో సో పియో హోతితి సో ఏవరూపో పుగ్గలో బుద్ధాదీనం సప్పురిసానం పియో హోతి. యే పన అదిట్టధమ్మా అవితిట్టపరలోకా ఆమిసచక్కుకా జీవికత్థాయ పబ్బజితా, తేసం అసతం సో ఓవాదకో అనుసాసకో, “న త్వం అవ్హాకం ఉపజ్ఞాయో, న ఆచరియో, కస్మా అమ్మే ఓవదసీ”తి ఏవం ముఖసత్తేహి విజ్ఞానానం అప్పియో హోతి”తి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసుతి. సారిపుత్తమోగ్గల్లానాపి తత్థ గన్త్యా తే భిక్షూ ఓవదింసు అనుసాసింసు. తేసు ఏకచ్ఛే ఓవాదం సమ్పటిచ్చిత్వా సమ్మా వత్తింసు, ఏకచ్ఛే విబ్బమింసు, ఏకచ్ఛే పబ్బాజనీయకమ్మం పాపుణింసుతి.

అస్సజిపునబ్బసుకవత్థు దుతియం.

3. ఛన్నత్థేరవత్థు

న భజే పాపకే మిత్రేతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో ఛన్నత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర ఆయస్మా “అహం అవ్హాకం అయ్యపుత్తేన సద్ధిం మహాభినిక్ఖమనం నిక్ఖన్తో తదా అజ్ఞం ఏకమ్మి న పస్సామి, ఇదాని పన ‘అహం సారిపుత్తో నామ, అహం మోగ్గల్లానో నామ, మయం అగ్గసావకవ్హా’తి వత్వా ఇమే విచరన్తి”తి ద్వే అగ్గసావకే అక్కోసతి. సత్థా భిక్షూనం సన్తికా తం పవత్తిం సుత్వా ఛన్నత్థేరం పక్కోసాపేత్వా ఓవదతి. సో తజ్ఞణేయేవ తుణ్ణీ హుత్వా పున గన్త్యా థేరే అక్కోసతియేవ. ఏవం యావతతియం అక్కోసంతం పక్కోసాపేత్వా సత్థా ఓవదిత్వా “ఛన్న, ద్వే అగ్గసావకా నామ తుయ్ఠం కల్యాణమిత్తా ఉత్తమపురిసా, ఏవరూపే కల్యాణమిత్తే సేవస్సు భజస్సు”తి వత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౭౮. “న భజే పాపకే మిత్రే, న భజే పురిసాధమే;
భజేథ మిత్రే కల్యాణే, భజేథ పురిసుత్రమే”తి.

తస్మిన్తో - కాయదుచ్ఛరితాదిఅకుసలకమ్మాభిరతా పాపమిత్రా నామ. సన్ధిచ్ఛేదనాదికే వా ఏకవీసతిఅనేసనాదిభేదే వా అట్లానే నియోజకా పురిసాధమా నామ. ఉభోపి వా ఏతే పాపమిత్రా చేవ పురిసాధమా చ, తే న భజేయ్య న పయిరుపాసేయ్య, విపరీతా పన కల్యాణమిత్రా చేవ సప్పురిసా చ, తే భజేథ పయిరుపాసేథాతి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

ధన్మత్థేరో పన తం ఓవాదం సుత్వాపి పురిమనయేనేవ భిక్షూ అక్కోసతి పరిభాసతి. పునపి సత్థు ఆరోచేసుం . సత్థా, “భిక్షవే, మయి ధరన్తే ధన్మం సిక్ఖాపేతుం న సక్ఖిస్సథ, మయి పన పరినిబ్బుతే సక్ఖిస్సథా”తి వత్వా పరినిబ్బానకాలే ఆయస్మతా ఆనన్దేన, “భన్తే, కథం ధన్మత్థేరే అవ్ఘోహి పటిపజ్జితబ్బ”న్తి వుత్తే, “ఆనన్ద, ధన్మస్స భిక్షునో బ్రహ్మదణ్ణో దాతబ్బో”తి ఆణాపేసి. సో సత్థరి పరినిబ్బుతే ఆనన్దత్థేరేన ఆరోచితం బ్రహ్మదణ్ణం సుత్వా దుక్ఖీ దుమ్మనో తిక్ఖత్తుం ముచ్చితో పతిత్వా “మా మం, భన్తే, నాసయిత్థా”తి యాచిత్వా సమ్మా వత్తం పూరేన్తో న చిరస్సేవ సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పాపుణీతి.

ధన్మత్థేరవత్తు తతియం.

౪. మహాకప్పినత్థేరవత్తు

ధమ్మపీతి సుఖం సేతీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో మహాకప్పినత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి.

తత్రాయం అనుపుబ్బీ కథా - అతీతే కిర ఆయస్మా మహాకప్పినో పదుముత్తరబుద్ధస్స పాదమూలే కతాభినీహరో సంసారే సంసరన్తో బారాణసితో అవిదురే ఏకస్మిం పేసకారగామే జేట్టకపేసకారో హుత్వా నిబ్బుత్తి. తదా సహస్సమత్తా పచ్చేకబుద్ధా అట్ట మాసే హిమవన్తే వసిత్వా వస్సికే చత్తారో మాసే జనపదే వసన్తి. తే ఏకవారం బారాణసియా అవిదురే ఓతరిత్వా “సేనాసనకరణణ్ణాయ హత్థకమ్మం యాచథా”తి రజ్ఞో సన్తికం అట్ట పచ్చేకబుద్ధే పహిణింసు. తదా పన రజ్ఞో వప్పమగ్గలకాలో హోతి. సో “పచ్చేకబుద్ధా కిర ఆగతా”తి సుత్వా తస్మిం ఖణే నిక్ఖమిత్వా ఆగతకారణం పుచ్చిత్వా “అజ్ఞ, భన్తే, ఓకాసో నత్తి, స్వే అవ్ఘాకం వప్పమగ్గలం, తతియదివసే కరిస్సామీ”తి వత్వా పచ్చేకబుద్ధే అనిమన్తేత్వావ పావిసి. పచ్చేకబుద్ధా “అజ్ఞాత్త గమిస్సామా”తి పక్కమింసు. తస్మిం ఖణే జేట్టపేసకారస్స భరియా కేనచిదేవ కరణీయేన బారాణసిం గచ్చన్తీ తే పచ్చేకబుద్ధే దిస్వా వన్దిత్వా “కిం, భన్తే, అవేలాయ, అయ్యా, ఆగతా”తి పుచ్చిత్వా ఆదితో పట్టాయ కథేసుం. తం పవత్తిం సుత్వా సద్ధాసమ్మన్నా ఇణాసమ్మన్నా ఇత్థీ “స్వే, భన్తే, అవ్ఘాకం భిక్షం గణ్ణథా”తి నిమన్తేసి. “బహుకా మయం భగినీ”తి. “కిత్తకా, భన్తే”తి? “సహస్సమత్తా”తి. “భన్తే, ఇమస్మిం గామే సహస్సపేసకారా వసిమ్మ. ఏకేకో ఏకేకస్స భిక్షం దస్సతి, భిక్షం అధివాసేథ, అహమేవ వో వసనట్థానమ్మి కారేస్సామీ”తి ఆహ. పచ్చేకబుద్ధా అధివాసయింసు.

సా గామం పవిసిత్వా ఉగ్గోసేసి - “అహం సహస్సమత్తే పచ్చేకబుద్ధే దిస్వా నిమన్తయిం, అయ్యానం నిసీదనట్థానం సంవిదహథ , యాగుభత్తాదీని సమ్మాదేథా”తి . గామమజ్ఞే మణ్ణపం కారేత్వా ఆసనాని పజ్ఞాపేత్వా పునదివసే పచ్చేకబుద్ధే

నిసిదాపేత్వా పణితేన ఖాదనీయేన భోజనీయేన పరివిసిత్వా భత్తకిచ్చావసానే తస్మిం గామే సబ్బా ఇత్థియో ఆదాయ తాహి సద్ధిం పచ్చేకబుద్ధే వద్దిత్వా, “భన్తే, తేమాసం వసనత్థాయ పటిజ్ఞం దేధా”తి తేసం పటిజ్ఞం గహేత్వా పున గామే ఉగ్గోసేసి – “అమ్మతాతా, ఏకేకకులతో ఏకేకో పురిసో ఫరసువాసిఆదిని గహేత్వా అరజ్ఞం పవిసిత్వా దబ్బసమ్భారే ఆహరిత్వా అయ్యానం వసనత్థానం కరోతు”తి. గామవాసిసో తస్సాయేవ వచనం సుత్వా ఏకేకో ఏకేకం కత్వా సద్ధిం రత్తిట్టానదివాట్టానేహి పణ్ణసాలసహస్సం కారేత్వా అత్తనో అత్తనో పణ్ణసాలాయం వస్సూపగతే పచ్చేకబుద్ధే “అహం సక్కచ్చం ఉపట్టహిస్సామి, అహం సక్కచ్చం ఉపట్టహిస్సామీ”తి ఉపట్టహింసు. వస్సంపుట్టకాలే “అత్తనో అత్తనో పణ్ణసాలాయ వస్సంపుట్టానం పచ్చేకబుద్ధానం చీవరసాటకే సజ్జేధా”తి సమాదపేత్వా ఏకేకస్స సహస్ససహస్సమూలం చీవరం దాపేసి. పచ్చేకబుద్ధా వుట్టవస్సా అనుమోదనం కత్వా పక్కమింసు.

గామవాసిసోపి ఇదం పుజ్ఞాకమ్మం కత్వా ఇతో చుతా తావతినసభవనే నిబ్బత్తిత్వా గణదేవపుత్తా నామ అహేసుం. తే తత్త దిబ్బసమ్మత్తిం అనుభవిత్వా కస్సపసమ్మాసమ్ముద్ధకాలే బారాణసియం కుటుమ్మికగేహేసు నిబ్బత్తింసు. జేట్టకపేసకారో జేట్టకకుటుమ్మికస్స పుత్తో అహోసి. భరియాపిస్స జేట్టకకుటుమ్మికస్సేవ ధీతా అహోసి. తా సబ్బాపి వయప్పత్తా పరకులం గచ్చన్తియో తేసం తేసంయేవ గేహాని అగమింసు. అధేకదివసం విహారే ధమ్మస్సవనం సజ్ఞత్తం. “సత్థా ధమ్మం దేసేస్సతీ”తి సుత్వా సబ్బేపి తే కుటుమ్మికా “ధమ్మం సోస్సామా”తి భరియాహి సద్ధిం విహారం అగమింసు. తేసం విహారమజ్ఞం పవిట్టక్ఖణే వస్సం ఉట్టహి. యేసం కులూపకా వా శాతీసామణోరాదయో వా అత్తి, తే తేసం పరివేణాని పవిసింసు. తే పన తథారూపానం నత్తితాయ కత్తచి, పవిసితుం అవిసహంతా విహారమజ్జేయేవ అట్టంసు. అథ నే జేట్టకకుటుమ్మికో ఆహ – “పస్సథ అష్టాకం విప్పకారం, కులపుత్తేహి నామ ఏత్తకేన లజ్జితుం యుత్త”న్తి. “అయ్య, కిం పన కరోమా”తి? “మయం విస్సాసికట్టానస్స అభావేన ఇమం విప్పకారం పత్తా, సబ్బే ధనం సంహరిత్వా పరివేణం కరోమా”తి. “సాధు, అయ్యా”తి జేట్టకో సహస్సం అదాసి, సేసా పశ్చా పశ్చా సతాని. ఇత్థియో అడ్డతేయ్యాని అడ్డతేయ్యాని సతాని. తే తం ధనం సంహరిత్వా సహస్సకూటాగారపరివారం సత్తం వసనత్థాయ మహాపరివేణం నామ ఆరభింసు. నవకమ్మస్స మహాంతతాయ ధనే అప్పహోస్తే పుట్టే దిన్నధనతో పున ఉపడ్డాపడ్డం అదంసు. నిట్టితే పరివేణే విహారమహం కరోంతా బుద్ధప్పముఖస్స భిక్షుసజ్ఞస్స సత్తాహం మహాదానం దత్వా వీసతియా భిక్షుసహస్సానం చీవరాని సజ్జింసు.

జేట్టకకుటుమ్మికస్స పన భరియా సబ్బేహి సమానం అకత్వా అత్తనో పజ్ఞాయ రితా “అతిరేకతరం కత్వా సత్థారం పూజేస్సామీ”తి అనోజపుప్పవణ్ణేన సహస్సమూలేన సాటకేన సద్ధిం అనోజపుప్పచజ్జోటకం గహేత్వా అనుమోదనకాలే సత్థారం అనోజపుప్పేహి పూజేత్వా తం సాటకం సత్తం పాదమూలే రపేత్వా, “భన్తే, నిబ్బత్తనిబ్బత్తట్టానే అనోజపుప్పవణ్ణంయేవ మే సరీరం హోతు, అనోజా ఏవ చ మే నామం హోతు”తి పత్తనం పట్టపేసి. సత్థా “ఏవం హోతు”తి అనుమోదనం అకాసి. తే సబ్బేపి యావతాయుకం రత్వా తతో చుతా దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే దేవలోకా చవిత్వా జేట్టకకుటుమ్మికో కుక్కుటవతీనగరే రాజకులే నిబ్బత్తిత్వా వయప్పత్తో మహాకప్పినరాజా నామ అహోసి, సేసా అమచ్చకులే నిబ్బత్తింసు. జేట్టకకుటుమ్మికస్స భరియా మద్దరట్టే సాగలనగరే రాజకులే నిబ్బత్తి, అనోజపుప్పవణ్ణమేవస్సా సరీరం అహోసి, అనోజాత్వేవస్సా నామం కరింసు. సా వయప్పత్తా మహాకప్పినరజ్ఞో గేహం గత్వా అనోజాదేవీ నామ అహోసి. సేసిత్థియోపి అమచ్చకులేసు నిబ్బత్తిత్వా వయప్పత్తా తేసంయేవ అమచ్చపుత్తానం గేహాని అగమంసు. తే సబ్బే రజ్ఞో సమ్మత్తిసదిసం సమ్మత్తిం అనుభవింసు. యదా రాజా సబ్బాలజ్కారపటిమణ్ణితో హత్తిం అభిరుహిత్వా విచరి, తదా తేపి తథేవ విచరన్తి. తస్మిం అస్సీన వా రథేన వా విచరన్తే తేపి తథేవ విచరన్తి? ఏవం తే ఏకతో హుత్వా కతానం పుజ్ఞానం

ఆనుభావేన ఏకతోవ సమృత్తిం అనుభవించు. రఙ్గో పన బలో, బలవాహనో, పుష్పో, పుష్పవాహనో, సుపత్తోతి పశ్చా అస్మా హోన్తి. రాజా తేను సుపత్తం అస్సం సయం ఆరోహతి, ఇతరే చత్తారో అస్సారోహనం సాసనాహరణత్తాయ అదాసి. రాజా తే పాతోవ భోజేత్వా “గచ్ఛథ ద్వే వా తీణి వా యోజనాని ఆహిణ్ణీత్వా బుద్ధస్స వా ధమ్మస్స వా సజ్జస్స వా ఉప్పన్నభావం ఇత్వా మయ్ఘం సుఖసాసనం ఆహరథా”తి పేసేసి. తే చతుహి ద్వారేహి నిక్ఖమిత్వా తీణి యోజనాని ఆహిణ్ణీత్వా సాసనం అలభిత్వా పచ్చాగచ్ఛన్తి.

అధేకదివసం రాజా సుపత్తం అస్సం ఆరుయ్ఘ అమచ్చసహస్సపరిపుతో ఉయ్యానం గచ్ఛన్తో కిలన్తరూపే పశ్చాసతవాణిజకే నగరం పవిసంతే దిస్సా “ఇమే అద్ధానకిలన్తా, అద్ధా ఇమేసం సన్తికా ఏకం భద్దకం సాసనం సోస్సామీ”తి తే పక్కోసాపేత్వా “కుతో ఆగచ్ఛథా”తి పుచ్చి. “అత్తి, దేవ, ఇతో వీసతియోజనసతమత్తకే సావత్తి నామ నగరం, తతో ఆగచ్ఛామా”తి. “అత్తి పన వో పదేసే కిళ్ళి సాసనం ఉప్పన్న”న్తి. “దేవ, అజ్ఞం కిళ్ళి నత్తి, సమ్మాసమ్మద్ధో పన ఉప్పన్నో”తి. రాజా తావదేవ పశ్చావణ్ణాయ పీతియా పుట్టసరీరో కిళ్ళి సల్లక్ఖేతుం అసక్కోన్తో ముహుత్తం వీతినామేత్వా, “తాతా, కిం వదేథా”తి పుచ్చి. “బుద్ధో, దేవ, ఉప్పన్నో”తి. రాజా దుతియమ్మి తతియమ్మి తథేవ వీతినామేత్వా చతుత్థే వారే “కిం వదేథ, తాతా”తి పుచ్చిత్వా “బుద్ధో, దేవ, ఉప్పన్నో”తి వుత్తే, “తాతా, వో సతసహస్సం దదామీ”తి వత్వా “అజ్ఞమ్మి కిళ్ళి సాసనం అత్తీ”తి పుచ్చి. “అత్తి, దేవ, ధమ్మా ఉప్పన్నో”తి. రాజా తమ్మి సుత్వా పురిమనయేనేవ తయో వారే వీతినామేత్వా చతుత్థే వారే “ధమ్మా ఉప్పన్నో”తి వుత్తే “ఇథాపి వో సతసహస్సం దమ్మీ”తి వత్వా “అపరమ్మి సాసనం అత్తి, తాతా”తి పుచ్చి. “అత్తి, దేవ, సజ్జరతనం ఉప్పన్న”న్తి. రాజా తమ్మి సుత్వా తయో వారే వీతినామేత్వా చతుత్థే వారే “సజ్జో”తి పదే వుత్తే “ఇథాపి వో సతసహస్సం దమ్మీ”తి వత్వా అమచ్చసహస్సం ఓలోకేత్వా, “తాతా, కిం కరిస్సథా”తి పుచ్చి. “దేవ, తుమ్హే కిం కరిస్సథా”తి? “అహం, తాతా, ‘బుద్ధో ఉప్పన్నో, ధమ్మా ఉప్పన్నో, సజ్జో ఉప్పన్నో’తి సుత్వా న పున నివత్తిస్సామి, సత్థారం ఉద్దిస్స గత్వా తస్స సన్తికే పబ్బజిస్సామీ”తి. “మయమ్మి, దేవ, తుమ్హేహి సద్ధిం పబ్బజిస్సామా”తి. రాజా సువణ్ణపట్టే అక్ఖరాని లిఖాపేత్వా వాణిజకే ఆహ - “అనోజా నామ దేవీ తుమ్హాకం తీణి సతసహస్సాని దస్సతి, ఏవశ్చ పన నం వదేయ్యాథ ‘రఙ్గో కిర తే ఇస్సరియం విస్సట్టం, యథాసుఖం సమృత్తిం పరిభుజ్జాహీ’తి, సచే పన వో ‘రాజా కహన్తి పుచ్చతి, ‘సత్థారం ఉద్దిస్స పబ్బజిస్సామీ’తి వత్వా గతో’తి ఆరోచేయ్యాథా”తి. అమచ్చాపి అత్తనో అత్తనో భరియానం తథేవ సాసనం పహిణింసు. రాజా వాణిజకే ఉయ్యాజేత్వా అస్సం అభిరుయ్ఘ అమచ్చసహస్సపరిపుతో తం ఖణంయేవ నిక్ఖమి.

సత్థాపి తం దివసం పచ్చాసకాలే లోకం వోలోకేన్తో మహాకప్పినరాజానం సపరివారం దిస్సా “అయం మహాకప్పినో వాణిజకానం సన్తికా తిణ్ణం రతనానం ఉప్పన్నభావం సుత్వా తేసం వచనం తీహి సతసహస్సేహి పూజేత్వా రజ్జం పహాయ అమచ్చసహస్సేహి పరిపుతో మం ఉద్దిస్స పబ్బజితుకామో స్వే నిక్ఖమిస్సతి. సో సపరివారో సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పాపుణిస్సతి, పచ్చగ్గమనమస్స కరిస్సామీ”తి పునదివసే చక్కవత్తీ వియ ఖుద్దకగామభోజకం పచ్చగ్గచ్ఛన్తో సయమేవ పత్తచీవరం గహేత్వా వీసయోజనసతం మగ్గం పచ్చగ్గత్వా చన్దభాగాయ నదియా తీరే నిగ్రోధరుక్ఖములే ఛబ్బణ్ణరస్మియో విస్సజ్జేన్తో నిసేది. “రాజాపి ఆగచ్ఛన్తో ఏకం నదిం పత్వా “కా నామేసా”తి పుచ్చి. “అపరచ్ఛా నామ, దేవా”తి. “కిమస్సా పరిమాణం, తాతా”తి? “గమ్మీరతో గావుతం, పుథులతో ద్వే గావుతాని, దేవా”తి. “అత్తి పనేత్థ నావా వా ఉళుమ్పా వా”తి? “నత్తి, దేవా”తి. “నావాదీని ఓలోకేన్తే అమ్మే జాతి జరం ఉపనేతి, జరా మరణం. అహం నిబ్బేమతికో హుత్వా తీణి రతనాని ఉద్దిస్స నిక్ఖన్తో, తేసం మే ఆనుభావేన ఇమం ఉదకం ఉదకం వియ మా అహోసీ”తి తిణ్ణం రతనానం

గుణం ఆవజ్ఞేత్వా “ఇతిపి సో భగవా అరహం సమ్మాసమ్బుద్ధో”తి బుద్ధానుస్సతిం అనుస్సరంతో సపరివారో అస్ససహస్సీన ఉదకపిట్ఠిం పక్ఖంతి. సిద్ధవా పిట్ఠిపాసాణే వియ పక్ఖంతింసు. ఖురానం అగ్గా నేవ తేమింసు.

సో తం ఉత్తరిత్వా పురతో గచ్ఛంతో అపరమ్మి నదిం దిస్సా “అయం కా నామా”తి పుచ్చి. “నీలవాహినీ నామ, దేవా”తి. “కిమస్సా పరిమాణ”ంతి? “గమ్భీరతోపి పుథులతోపి అడ్డయోజనం, దేవా”తి. సేసం పురిమసదిసమేవ. తం పన నదిం దిస్సా “స్వాక్ఖాతో భగవతా ధమ్మా”తి ధమ్మానుస్సతిం అనుస్సరంతో పక్ఖంతి. తమ్మి అతిక్కమిత్వా గచ్ఛంతో అపరమ్మి నదిం దిస్సా “అయం కా నామా”తి పుచ్చి. “చన్దభాగా నామ, దేవా”తి. “కిమస్సా పరిమాణ”ంతి? “గమ్భీరతోపి పుథులతోపి యోజనం, దేవా”తి. సేసం పురిమసదిసమేవ. ఇమం పన నదిం దిస్సా “సుప్పటిపన్నో భగవతో సావకసఙ్ఘో”తి సఙ్ఘానుస్సతిం అనుస్సరంతో పక్ఖంతి. తం పన నదిం అతిక్కమిత్వా గచ్ఛంతో సత్థు సరీరతో నిక్ఖంతా ఛట్టణ్ణరస్మియో అద్దస. నిగోధరుక్ఖస్స సాఖావిటపపలాసాని సోవణ్ణమయాని వియ అహేసుం. రాజా చింతేసి – “అయం పన ఓభాసో నేవ చన్దస్స, న సూరియస్స, న దేవమారబ్రహ్మనాగసుపణ్ణాదీనం అణ్ణతరస్స, అద్ధా అహం సత్థారం ఉద్దిస్స ఆగచ్ఛంతో మహాగోతమబుద్ధేన దిట్టో భవిస్సామీ”తి. సో తావదేవ అస్సపిట్ఠితో ఓతరిత్వా ఓనతసరీరో రస్మిఅనుసారేన సత్థారం ఉపసఙ్కమిత్వా మనోసిలారసే నిముజ్జంతో వియ బుద్ధరస్మీనం అంతో పవిసిత్వా సత్థారం వన్దిత్వా ఏకమన్తం నిసీది సద్ధిం అమచ్ఛసహస్సీన, సత్థా తస్స అనుపుబ్బిం కథం కథేసి. దేసనావసానే రాజా సపరివారో సోతాపత్తిఫలే పతిట్ఠహి. అథ సబ్బేవ ఉట్ఠహిత్వా పబ్బజ్జం యాచింసు. సత్థా “ఆగమిస్సతి ను ఖో ఇమేసం కులపుత్తానం ఇద్ధిమయపత్తచీవర”ంతి ఉపధారేంతో “ఇమే కులపుత్తా పచ్చేకబుద్ధసహస్సస్స చీవరసహస్సం అదంసు, కస్సపసమ్మాసమ్బుద్ధకాలే వీసతియా భిక్ఖుసహస్సానమ్మి వీసతిచీవరసహస్సానిపి అదంసు. అనచ్ఛరియం ఇమేసం ఇద్ధిమయపత్తచీవరాగమన”ంతి ఇత్వా దక్ఖిణహత్థం పసారేత్వా “ఏథ, భిక్ఖవో, చరథ బ్రహ్మచరియం సమ్మా దుక్ఖస్స అన్తకిరియాయా”తి ఆహ. తే తావదేవ అట్ఠపరిక్ఖారధరా వస్ససట్ఠికత్థేరా వియ హుత్వా వేహాసం అబ్బుగ్గన్త్యా పచ్చోరోహిత్వా సత్థారం వన్దిత్వా నిసీదింసు.

తేపి వాణిజకా రాజకులం గన్త్యా రణ్ణో పహితభావం ఆరోచాపేత్వా దేవియా “ఆగచ్ఛంతా”తి వుత్తే పవిసిత్వా వన్దిత్వా ఏకమన్తం అట్ఠంసు. అథ నే దేవీ పుచ్చి – “తాతా, కిం కారణా ఆగతాత్థా”తి? “మయం రణ్ణో తుమ్మాకం సన్తికం పహితా, తీణి కిర నో సతసహస్సాని దేధా”తి. “తాతా, అతిబహుం భణధ, కిం తుమ్మేహి రణ్ణో కతం, కిస్మిం వో రాజా పసన్నో ఏత్తకం ధనం దాపేసి”తి? “దేవి, న అణ్ణం కిఞ్చి కతం, రణ్ణో పన ఏకం సాసనం ఆరోచయిమ్మా”తి? “సక్కా పన, తాతా, మయ్యం ఆరోచేతు”ంతి. “సక్కా, దేవీ”తి. “తేన హి, తాతా, వదేధా”తి. “దేవి బుద్ధో లోకే ఉప్పన్నో”తి. సాపి “తం సుత్వా పురిమనయేనేవ పీతియా పుట్టసరీరా తిక్ఖత్తుం కిఞ్చి అసల్లక్ఖేత్వా చతుత్థే వారే ‘బుద్ధో’తి పదం సుత్వా, తాతా, ఇమస్మిం పదే రణ్ణో కిం దిన్న”ంతి? “సతసహస్సం, దేవీ”తి. “తాతా, అననుచ్ఛవికం రణ్ణో కతం ఏవరూపం సాసనం సుత్వా తుమ్మాకం సతసహస్సం దదమానేన. అహణ్ణో వో మమ దుగ్గతపణ్ణాకారే తీణి సతసహస్సాని దమ్మి, అపరమ్మి తుమ్మేహి రణ్ణో కిం ఆరోచిత”ంతి? తే ఇదఞ్చిదఞ్చాతి ఇతరానిపి ద్వే సాసనాని ఆరోచయింసు. దేవీ పురిమనయేనేవ పీతియా పుట్టసరీరా తిక్ఖత్తుం కిఞ్చి అసల్లక్ఖేత్వా చతుత్థే వారే తథేవ సుత్వా తీణి తీణి సతసహస్సాని దాపేసి, ఏవం తే సబ్బానిపి ద్వాదస సతసహస్సాని లభింసు.

అథ నే దేవీ పుచ్చి – “రాజా కహం, తాతా”తి? దేవి, “సత్థారం ఉద్దిస్స ‘పబ్బజిస్సామీ’తి గతో”తి. “మయ్యం తేన కిం సాసనం దిన్న”ంతి? “సబ్బం కిర తేన తుమ్మాకం ఇస్సరియం విస్సట్ఠం, తుమ్మే కిర యథారుచియా సమ్మత్తిం అనుభవథా”తి.

“అమచ్చా పన కహం, తాతా”తి? తేపి “రజ్జా సద్ధింయేవ పబ్బజిస్సామా”తి గతా, దేవీ”తి. సా తేసం భరియాయో పక్కిసాపేత్వా, అమ్మా, తుమ్మాకం సామికా “రజ్జా సద్ధిం పబ్బజిస్సామా”తి గతా, “తుమ్మే కిం కరిస్సథా”తి? “కిం పన తేహి అమ్మాకం సాసనం పహితం, దేవీ”తి? “తేహి కిర అత్తనో సమ్మత్తి తుమ్మాకం విస్సట్టా, తుమ్మే కిర తం సమ్మత్తిం యధారుచి పరిభుజ్జాథా”తి. “తుమ్మే పన, దేవి, కిం కరిస్సథా”తి? “అమ్మా, సో తావ రాజా సాసనం సుత్వా మగ్గే రితకోవ తీహి సతసహస్సేహి తీణి రతనాని పూజేత్వా ఖేళపిణ్ణం వియ సమ్మత్తిం పహాయ ‘పబ్బజిస్సామీ’తి నిక్ఖన్తో, మయా పన తిణ్ణం రతనానం సాసనం సుత్వా తీణి రతనాని నవహి సతసహస్సేహి పూజితాని, న ఖో పనేసా సమ్మత్తి నామ రజ్జోయేవ దుక్ఖా, మయ్యమ్మి దుక్ఖాయేవ. కో రజ్జా ఛడ్డితఖేళపిణ్ణం జాణుకేహి పతిట్టహిత్వా ముఖేన గణ్ఠిస్సతి, న మయ్యం సమ్మత్తియా అత్తో, అహమ్మి సత్తారం ఉద్దిస్స గత్వా పబ్బజిస్సామీ”తి. “దేవి, మయమ్మి తుమ్మేహివ సద్ధిం పబ్బజిస్సామా”తి. “సచే సక్కిథ, సాధు, అమ్మా”తి? “సక్కిమ, దేవీ”తి. “సాధు, అమ్మా, తేన హి ఏథా”తి రథసహస్సం యోజాపేత్వా రథం ఆరుయ్య తాహి సద్ధిం నిక్ఖమిత్వా అన్తరామగ్గే పఠమం నదిం దిస్వా యథా రజ్జా పుట్టం, తథేవ పుచ్చిత్వా సబ్బపవత్తిం సుత్వా “రజ్జో గతమగ్గం ఓలోకేథా”తి వత్వా “సిన్ధవానం పదవలజ్జం న పస్సామ, దేవీ”తి వుత్తే “రాజా తీణి రతనాని ఉద్దిస్స నిక్ఖన్తో సచ్చకిరియం కత్వా గతో భవిస్సతి. అహమ్మి తీణి రతనాని ఉద్దిస్స నిక్ఖన్తా, తేసమేవ అనుభావేన ఇదం ఉదకం వియ మా అహోసి”తి తిణ్ణం రతనానం గుణం అనుస్సరిత్వా రథసహస్సం పేసేసి. ఉదకం పిట్టిపాసాణసదిసం అహోసి. చక్కానం అగ్గగనేమివట్టియో నేవ తేమింసు. ఏతేనేవ ఉపాయేన ఇతరా ద్వే నదియో ఉత్తరి.

అథ సత్థా తస్సాగమనభావం ఇత్వా యథా అత్తనో సన్తికే నిసిన్నా భిక్షా న పజ్ఞాయన్తి, ఏవమకాసి. సాపి గచ్ఛన్తీ గచ్ఛన్తీ సత్థు సరీరతో నిక్ఖన్తా ఛబ్బణ్ణరస్మియో దిస్వా తథేవ చిన్తేత్వా సత్తారం ఉపసంక్రమిత్వా వన్దిత్వా ఏకమన్తం రితా పుచ్చి – “భన్తే, మహాకప్పి నో తుమ్మాకం ఉద్దిస్స నిక్ఖన్తో ఆగతేత్త మజ్జో, కహం సో, అమ్మాకమ్మి నం దస్సేథా”తి? “నిసీదథ తావ, ఇథేవ నం పస్సిస్సథా”తి . తా సబ్బాపి తుట్టచిత్తా “ఇథేవ కిర నిసిన్నా సామికే పస్సిస్సామా”తి నిసీదింసు. సత్థా తాసం అనుపుబ్బిం కథం కథేసి, అనోజాదేవీ దేసనావసానే సపరివారా సోతాపత్తిఫలం పాపుణి. మహాకప్పిసత్తేరో తాసం వడ్డితథమ్మదేసనం సుణన్తో సపరివారో సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పాపుణి. తస్మిం ఖణే సత్థా తాసం తే భిక్షా అరహత్తప్పత్తే దస్సేసి. తాసం కిర ఆగతక్ఖణేయేవ అత్తనో సామికే కాసావధరే ముణ్ణకసీసే దిస్వా చిత్తం ఏకగ్గం న భవేయ్య, తేన మగ్గఫలాని పత్తుం న సక్కుణేయ్యుం. తస్మా అచలసద్ధాయ పతిట్టితకాలే తాసం తే భిక్షా అరహత్తప్పత్తేయేవ దస్సేసి.

తాపి తే దిస్వా పశ్చాపతిట్టితేన వన్దిత్వా, “భన్తే, తుమ్మాకం తావ పబ్బజితకిచ్చం మత్తకం పత్త”న్తి వత్వా సత్తారం వన్దిత్వా ఏకమన్తం రితా పబ్బజ్ఞం యాచింసు. ఏవం కిర వుత్తే “సత్థా ఉప్పలవణ్ణాయ ఆగమనం చిన్తేసి”తి ఏకచ్ఛే వదన్తి. సత్థా పన తా ఉపాసికాయో ఆహ – “సావత్తిం గత్వా భిక్షునీఉపస్సయే పబ్బజేథా”తి. తా అనుపుబ్బేన జనపదదారికం చరమానా అన్తరామగ్గే మహాజనేన అభిహటసక్కారసమ్మానా పదసావ వీసయోజనసతికం గత్వా భిక్షునీఉపస్సయే పబ్బజిత్వా అరహత్తం పాపుణింసు. సత్థాపి భిక్షుసహస్సం ఆదాయ ఆకాసేనేవ జేతవనం అగమాసి. తత్త సుదం ఆయస్మా మహాకప్పి నో రత్తిట్టానదివాట్టానాదీసు “అహో సుఖం , అహో సుఖ”న్తి ఉదానం ఉదానేన్తో విచరతి. భిక్షా భగవతో ఆరోచేసుం – “భన్తే, మహాకప్పి నో ‘అహో సుఖం, అహో సుఖ’న్తి ఉదానం ఉదానేన్తో విచరతి, అత్తనో కామసుఖం రజ్జసుఖం ఆరబ్బ కథేసి మజ్జో”తి. సత్థా తం పక్కిసాపేత్వా “సచ్చం కిర త్వం, కప్పిన, కామసుఖం రజ్జసుఖం ఆరబ్బ ఉదానం ఉదానేసి”తి. “భగవా మే, భన్తే, తం ఆరబ్బ ఉదానభావం వా అనుదానభావం వా జానాతీ”తి? సత్థా “న, భిక్షవే, మమ పుత్తో కామసుఖం

రజ్జుసుఖం ఆరబ్బ ఉదానం ఉదానేతి, పుత్తస్స పన మే ధమ్మపీతి నామ ధమ్మరతి నామ ఉప్పజ్జతి, సో
అమతమహానిబ్బానం ఆరబ్బ ఏవ ఉదానం ఉదానేసీ”తి అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౭౯. “ధమ్మపీతి సుఖం సేతి, విప్పసన్నేన చేతసా;
అరియప్పవేదితే ధమ్మే, సదా రమతి పణ్ణితో”తి.

తత్త ధమ్మపీతీతి ధమ్మపాయకో, ధమ్మం పివన్తోతి అత్తో. ధమ్మో చ నామేస న సక్కా భాజనేన యాగుఆదీని వియ
పాతుం? నవవిధం పన లోకుత్తరధమ్మం నామకాయేన పుసన్తో ఆరమ్మణతో సచ్చికరోన్తో పరిజ్ఞాభిసమయాదీహి దుక్ఖాదీని
అరియసచ్ఛాని పటివిజ్ఞన్తో ధమ్మం పివతి నామ. సుఖం సేతీతి దేసనామత్తమేవేతం, చతుహిపి ఇరియాపథేహి సుఖం
విహరతీతి అత్తో. విప్పసన్నేనాతి అనావిలేన నిరుపక్కిలేసేన. అరియప్పవేదితేతి బుద్ధాదీహి అరియేహి పవేదితే
సతిపట్టానాదిభేదే బోధిపక్ఖియధమ్మే. సదా రమతీతి ఏవరూపో ధమ్మపీతి విప్పసన్నేన చేతసా విహరన్తో పణ్ణిచ్ఛేన
సమన్నాగతో సదా రమతి అభిరమతీతి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపన్నాదయో అహేసున్తి.

మహాకప్పినత్తేరవత్తు చతుత్థం.

౩. పణ్ణితసామణేరవత్తు

ఉదకజ్ఞో నయన్తీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో పణ్ణితసామణేరం ఆరబ్బ కథేసి.

అతీతే కిర కస్సపసమ్మాసమ్మద్ధో వీసతిఖీణాసవసహస్సపరివారో బారాణసిం అగమాసి. మనుస్సా అత్తనో బలం
సల్లక్ఖేత్వా అట్టపి దసపి ఏకతో హుత్వా అగన్తుకదానాదీని అదంసు. అథేకదివసం సత్థా భత్తకిచ్చపరియోసానే ఏవం
అనుమోదనమకాసి -

“ఉపాసకా ఇథ ఏకచ్ఛో ‘అత్తనో సన్తకమేవ దాతుం వట్టతి, కిం పరేన సమాదపితేనా’తి అత్తనావ దానం దేతి,
పరం న సమాదపేతి . సో నిబ్బత్తనిబ్బత్తట్టానే భోగసమ్మదం లభతి, నో పరివారసమ్మదం. ఏకచ్ఛో పరం
సమాదపేతి, అత్తనా న దేతి. సో నిబ్బత్తనిబ్బత్తట్టానే పరివారసమ్మదం లభతి, నో భోగసమ్మదం ఏకచ్ఛో అత్తనాపి
న దేతి, పరమ్మి న సమాదపేతి. సో నిబ్బత్తనిబ్బత్తట్టానే నేవ భోగసమ్మదం లభతి, న పరివారసమ్మదం,
విఘాసాదోవ హుత్వా జీవతి. ఏకచ్ఛో అత్తనా చ దేతి, పరఞ్చ సమాదపేతి. సో నిబ్బత్తనిబ్బత్తట్టానే
భోగసమ్మదమ్మి లభతి పరివారసమ్మదమ్మి”తి.

తం సుత్వా సమీపే రితో ఏకో పణ్ణితపురిసో చిన్తేసి - “అహం దాని తథా కరిస్సామి, యథా మే ద్వేపి సమ్మత్తియో
భవిస్సన్తి”తి. సో సత్థారం వన్దిత్వా ఆహ - “భన్తే, స్వాతనాయ మయ్యం భిక్షం గణ్ణధా”తి. “కిత్తకేహి తే భిక్షాహి అత్తో”తి?
“కిత్తకో పన వో, భన్తే, పరివారో”తి? “వీసతి భిక్షుసహస్సానీ”తి. “భన్తే, సబ్బేహి సద్ధిం స్వాతనాయ మయ్యం భిక్షం గణ్ణధా”తి.
సత్థా అధివాసేసి. సో గామం పవిసిత్వా, “అమ్మతాతా, స్వాతనాయ మయా బుద్ధప్పముఖో భిక్షుసజ్ఞో నిమన్తితో, తుమ్హే
యత్తకానం భిక్షానం దాతుం సక్కిస్సథ, తత్తకానం దానం దేధా”తి ఆరోచేత్వా విచరన్తో అత్తనో అత్తనో బలం సల్లక్ఖేత్వా

“మయం దసన్నం దస్సామ, మయం వీసతియా, మయం సతస్స, మయం పశ్చాసతాన”ని వుత్తే సబ్బేసం వచనం ఆదితో పట్టాయ పణ్ణే ఆరోపిసి.

తేన చ సమయేన తస్మిం నగరే అతిదుగ్గతభావేనేవ “మహాదుగ్గతో”తి పశ్చాతో ఏకో పురిసో అత్తి. సో తమ్మి సమ్ముఖాగతం దిస్సా, సమ్మ మహాదుగ్గత, మయా స్వాతనాయ బుద్ధప్పముఖో భిక్కుసజ్జో నిమన్తితో, స్వే నగరవాసిసో దానం దస్సన్తి, “త్వం కతి భిక్ఖా భోజేస్ససీ”తి? “సామి, మయ్ఠం కిం భిక్ఖాహి, భిక్ఖాహి నామ సధనానం అత్తో, మయ్ఠం పన స్వే యాగుఅత్థాయ తణ్ణులనాళిమత్తమ్మి నత్తి, అహం భతిం కత్వా జీవామి, కిం మే భిక్ఖాహి”తి? సమాదపకేన నామ బృత్తేన భవితబ్బం. తస్మా సో తేన “సత్తి”తి వుత్తేపి తుణ్ణీభూతో అహుత్వా ఏవమాహ – “సమ్మ మహాదుగ్గత, ఇమస్మిం నగరే సుభోజనం భుజ్జిత్యా సుఖుమవత్థం నివాసేత్వా నానాభరణపటిమణ్ణితా సిరిసయనే సయమానా బహూ జనా సమ్మత్తిం అనుభవన్తి, త్వం పన దివసం భతిం కత్వా కుచ్చిపూరణమత్తమ్మి న లభసి, ఏవం సంతేపి ‘అహం పుట్టే పుజ్జం అకతత్తా కిళ్ళి న లభామీ’తి న జానాసీ”తి? “జానామి, సామీ”తి. “అథ కస్మా ఇదాని పుజ్జం న కరోసి, త్వం యువా బలసమ్మన్నో, కిం తయా భతిం కత్వాపి యథాబలం దానం దాతుం న వట్టతీ”తి? సో తస్మిం కథేంతేయేవ సంవేగప్పత్తో హుత్వా “మయ్ఠమ్మి ఏకం భిక్కుం పణ్ణే ఆరోపిహి, కిళ్ళిదేవ భతిం కత్వా ఏకస్స భిక్కుం దస్సామీ”తి ఆహ. ఇతరో “కిం ఏకేన భిక్కునా పణ్ణే ఆరోపితేనా”తి న ఆరోపిసి? మహాదుగ్గతోపి గేహం గత్వా భరియం ఆహ – “భద్దే, నగరవాసిసో స్వే సజ్జభత్తం కరిస్సన్తి, అహమ్మి సమాదపకేన ‘ఏకస్స భిక్కుం దేహి’తి వుత్తో, మయమ్మి స్వే ఏకస్స భిక్కుం దస్సామా”తి. అథస్స భరియా “మయం దలిద్దా, కస్మా తయా సమ్మటిచ్చిత”ని అవత్వావ, “సామి, భద్దకం తే కతం, మయం పుట్టేపి కిళ్ళి అదత్వా ఇదాని దుగ్గతా జాతా, మయం ఉభోపి భతిం కత్వా ఏకస్స భిక్కుం దస్సామ, సామీ”తి వత్వా ఉభోపి గేహా నిక్ఖమిత్వా భతిట్టానం అగమంసు.

మహాసేట్టి తం దిస్సా “కిం, సమ్మ మహాదుగ్గత, భతిం కరిస్ససీ”తి పుచ్చి. “ఆమ, అయ్యా”తి. “కిం కరిస్ససీ”తి? “యం తుమ్హే కారేస్సథ, తం కరిస్సామీ”తి. “తేన హి మయం స్వే ద్వే తీణి భిక్కుసతాని భోజేస్సామ, ఏహి, దారూని ఫాలేహి”తి వాసిఫరసుం నీహరిత్వా దాపేసి. మహాదుగ్గతో దళ్లం కచ్చం బద్దిత్వా మహుస్సాహప్పత్తో వాసిం పహాయ ఫరసుం గణ్ణన్తో, ఫరసుం పహాయ వాసిం గణ్ణన్తో దారూని ఫాలేతి. అథ నం సేట్టి ఆహ – “సమ్మ, త్వం అజ్జ అతివియ ఉస్సాహప్పత్తో కమ్మం కరోసి, కిం ను ఖో కారణ”ని? “సామి, అహం స్వే ఏకం భిక్కుం భోజేస్సామీ”తి. తం సుత్వా సేట్టి పసన్నమానసో చిన్తేసి – “అహో ఇమినా దుక్కరం కతం, ‘అహం దుగ్గతో’తి తుణ్ణీభావం అనాపజ్జిత్యా ‘భతిం కత్వా ఏకం భిక్కుం భోజేస్సామీ’తి వదతీ”తి. సేట్టిభరియాపి తస్స భరియం దిస్సా, “అమ్మ, కిం కమ్మం కరిస్ససీ”తి పుచ్చిత్వా “యం తుమ్హే కారేస్సథ, తం కరోమీ”తి వుత్తే ఉదుక్ఖలసాలం పవేసేత్వా సుప్పముసలాదీని దాపేసి. సా నచ్చన్తి వియ తుట్టపహట్టా వీహిం కోట్టేతి చేవ ఓపుణాతి చ. అథ నం సేట్టిభరియా పుచ్చి – “అమ్మ, త్వం అతివియ తుట్టపహట్టా కమ్మం కరోసి, కిం ను ఖో కారణ”ని? “అయ్యే, ఇమం భతిం కత్వా మయమ్మి ఏకం భిక్కుం భోజేస్సామా”తి. తం సుత్వా సేట్టిభరియాపి తస్సం “అహో వతాయం దుక్కరకారికా”తి పసీది. సేట్టి మహాదుగ్గతస్స దారూనం ఫాలితకాలే “అయం తే భతీ”తి సాలీనం చతస్సో నాళియో దాపేత్వా “అయం తే తుట్టిదాయో”తి అపరాపి చతస్సో నాళియో దాపేసి.

సో గేహం గత్వా భరియం ఆహ – “మయా భతిం కత్వా సాలి లద్ధో, అయం నివాపో భవిస్సతి, తయా లద్ధాయ భతియా దధితేలకటుకభణ్ణాని గణ్ణాహి”తి. సేట్టిభరియాపి పున తస్సా ఏకం సప్పికరోటికళ్ళోవ దధిభాజనళ్ళా కటుకభణ్ణాన్చ

సుద్ధతణ్ణుళినాళిచ్చా దాపేసి. ఇతి చ ఉభిన్నమ్మి నవ తణ్ణులనాళియో అహేసుం. తే “దేయ్యధమ్మో నో లద్ధో”తి తుట్టహట్టా పాతోవ ఉట్టహింసు. భరియా మహాదుగ్గతం ఆహ - “గచ్చ, సామి, పణ్ణం పరియేసిత్వా ఆహరా”తి. సో అన్తరాపణే పణ్ణం అదిస్సా నదీతీరం గత్వా “అజ్జ అయ్యానం భోజనం దాతుం లభిస్సామీ”తి పహట్టమానసో గాయన్తో పణ్ణం ఉచ్చినతి. మహాజాలం ఖిపిత్వా రితో కేవట్టో “మహాదుగ్గతస్స సద్దేన భవితబ్బ”న్తి తం పక్కోసిత్వా పుచ్చి - “అతివియ తుట్టచిత్తో గాయసి, కిం ను ఖో కారణ”న్తి? “పణ్ణం ఉచ్చినామి, సమ్మా”తి. “కిం కరిస్ససీ”తి? “ఏకం భిక్షుం భోజేస్సామీ”తి. “అహో సుఖితో, భిక్షు, సో తవ కిం పణ్ణం ఖాదిస్సతీ”తి? “కిం కరోమి, సమ్మ, అత్తనా లద్ధపణ్ణేన భోజేస్సామీ”తి? “తేన హి ఏహీ”తి. “కిం కరోమి, సమ్మా”తి? “ఇమే మచ్చే గహేత్వా పాదర్హనకాని అద్దర్హనకాని కహపణ్ణనకాని చ ఉద్ధానాని కరోహీ”తి. సో తథా అకాసి. బద్ధబద్ధే మచ్చే నగరవాసినో నిమన్తితనిమన్తితానం భిక్షానం అత్థాయ హరింసు. తస్స మచ్చుద్ధానాని కరోన్తస్సేవ భిక్షాచారవేలా పాపుణి. సో వేలం సల్లక్ఖేత్వా “గమిస్సామహం, సమ్మ, అయం భిక్షానం ఆగమనవేలా”తి ఆహ. “అత్థి పన కిళ్ళి మచ్చుద్ధాన”న్తి? “నత్తి, సమ్మ, సబ్బాని ఖీణానీ”తి. “తేన హి మయా అత్తనో అత్థాయ వాలుకాయ నిఖణిత్వా చత్తారో రోహితమచ్చా రపితా, సచే భిక్షుం భోజేతుకామోసి, ఇమే గహేత్వా గచ్చా”తి తే మచ్చే తస్స అదాసి.

తం దివసం పన సత్థా పచ్చాసకాలే లోకం వోలోకేన్తో మహాదుగ్గతం అత్తనో ఇాణజాలస్స అన్తో పవిట్టం దిస్సా “కిం ను ఖో భవిస్సతీ”తి ఆవజ్జేన్తో “మహాదుగ్గతో ఏకం భిక్షుం భోజేస్సామీ”తి భరియాయ సద్ధిం హియ్యో భతిం అకాసి, కతరం ను ఖో భిక్షుం లభిస్సతీ”తి చిన్తేత్వా “మనుస్సా పణ్ణే ఆరోపితసజ్ఞాయ భిక్షా గహేత్వా అత్తనో అత్తనో గేహేసు నిసీదాపేస్సన్తి, మహాదుగ్గతో మం రపేత్వా అజ్ఞం భిక్షుం న లభిస్సతీ”తి ఉపధారేసి. బుద్ధా కిర దుగ్గతేసు అనుకమ్మం కరోన్తి. తస్మా సత్థా పాతోవ సరీరపటిజగ్గనం కత్వా “మహాదుగ్గతం సజ్జణ్ణిస్సామీ”తి గన్ధకుటిం పవిసిత్వా నిసీది. మహాదుగ్గతేపి మచ్చే గహేత్వా గేహం పవిసన్తే సక్కస్స పణ్ణుకమ్మలసిలాసనం ఉత్థాకారం దస్సేసి. సో “కిం ను ఖో కారణ”న్తి ఓలోకేన్తో “హియ్యో, మహాదుగ్గతో ఏకస్స భిక్షునో భిక్షం దస్సామీ”తి అత్తనో భరియాయ సద్ధిం భతిం అకాసి, కతరం ను ఖో భిక్షుం లభిస్సతీ”తి చిన్తేత్వా “నత్తేతస్స అజ్ఞో భిక్షు, సత్థా పన మహాదుగ్గతస్స సజ్గహం కరిస్సామీ”తి గన్ధకుటియం నిసీన్తో. మహాదుగ్గతో అత్తనో ఉపకప్పనకం యాగుభత్తం పణ్ణసూపేయ్యమ్మి తథాగతస్స దదేయ్య, “యంనూనాహం మహాదుగ్గతస్స గేహం గత్వా భత్తకారకకమ్మం కరేయ్య”న్తి అజ్ఞాతకవేసేన తస్స గేహసమీపం గత్వా “అత్థి ను ఖో కస్సచి కిళ్ళి భతియా కాతబ్బ”న్తి పుచ్చి. మహాదుగ్గతో తం దిస్సా ఆహ - “సమ్మ, కిం కమ్మం కరిస్ససీ”తి? “అహం, సామి, సబ్బసిప్పికో, మయ్ఠం అజాననసిప్పం నామ నత్తి, యాగుభత్తాదీనిపి సమ్మాదేతుం జానామీ”తి. “సమ్మ, మయం తవ కమ్మేన అత్తికా, తుయ్ఠం పన కిళ్ళి దాతబ్బం భతిం న పస్సామా”తి. “కిం పన తే కత్తబ్బ”న్తి? “ఏకస్స భిక్షుస్స భిక్షం దాతుకామోమ్మి, తస్స యాగుభత్తసంవిధానం ఇచ్చామీ”తి. “సచే భిక్షుస్స భిక్షం దస్ససి, న మే భతియా అత్తో, కిం మమ పుజ్ఞం న వట్టతీ”తి? “ఏవం సన్తే సాధు, సమ్మ, పవిసా”తి. సో తస్స గేహం పవిసిత్వా తేలతణ్ణులాదీని ఆహరాపేత్వా “గచ్చ, అత్తనో పత్తభిక్షుం ఆనేహీ”తి తం ఉయ్యోజేసి. దానవేయ్యావటికోపి పణ్ణే ఆరోపితనియామేనేవ తేసం తేసం గేహాని భిక్షా పహిణి.

మహాదుగ్గతో తస్స సన్తికం గత్వా “మయ్ఠం పత్తభిక్షుం దేహీ”తి ఆహ. సో తస్మిం ఖణే సతిం లభిత్వా “అహం తవ భిక్షుం పముట్టో”తి ఆహ. మహాదుగ్గతో తిఖిణాయ సత్తియా కుచ్చియం పహట్టో వియ, “సామి, కస్మా మం నాసేసి, అహం తయా హియ్యో సమాదపితో భరియాయ సద్ధిం దివసం భతిం కత్వా అజ్జ పాతోవ పణ్ణత్థాయ నదీతీరే ఆహిణ్ణిత్వా ఆగతో, దేహి మే ఏకం భిక్షు”న్తి బాహ పగ్గయ్ఠ పరిదేవి. మనుస్సా సన్నిపతిత్వా “కిమేతం, మహాదుగ్గతా”తి పుచ్చింసు. సో తమత్థం ఆరోచేసి. తే వేయ్యావటికం పుచ్చింసు - “సచ్చం కిర, సమ్మ, తయా ఏస ‘భతిం కత్వా ఏకస్స భిక్షుస్స భిక్షం దేహీ’తి

సమాదపిత్తో"తి? "ఆమ , అయ్యా"తి. "భార్యం తే కమ్మం కతం, యో త్వం ఏత్తకే భిక్షూ సంవిదహన్తో ఏతస్స ఏకం భిక్షుం నాదాసీ"తి. సో తేసం వచనేన మజ్జభూతో తం ఆహ - "సమ్మ మహాదుగ్గత, మా మం నాసయి, అహం తవ కారణా మహావిహాసం పత్తో, మనుస్సా పణ్ణే ఆరోపితనియామేన అత్తనో అత్తనో పత్తభిక్షూ నయింసు, అత్తనో గేహ నిసిన్నభిక్షుం నీహరిత్వా దేన్తో నామ నత్తి, సత్థా పన ముఖం ధోవిత్వా గన్ధకుటియమేవ నిసిన్నో, రాజయువరాజసేనాపతిఆదయో సత్థు గన్ధకుటితో నిక్ఖమనం ఓలోకేన్తా నిసిన్నా సత్థు పత్తం గహేత్వా 'గమిస్సామా'తి. బుద్ధా నామ దుగ్గతే అనుకమ్పం కరోన్తి, త్వం విహారం గన్తాస్స 'దుగ్గతోమ్మి, భన్తే, మమ సగ్గహం కరోథా'తి సత్థారం వన్ద, సచే తే పుజ్జాం అత్తి, అద్ధా లచ్చసీ"తి.

సో విహారం అగమాసి. అథ నం అజ్ఞోసు దివసేసు విహారే విఘాసాదభావేన దిట్టత్తా రాజయువరాజాదయో, "మహాదుగ్గత, న తావ భత్తకాలో, కస్మా త్వం ఆగచ్ఛసీ"తి ఆహంసు. సో "జానామి, సామి, 'న తావ భత్తకాలో'తి. సత్థారం పన వన్దితుం ఆగచ్ఛామీ"తి వదన్తో గన్తాస్స గన్ధకుటియా ఉమ్మారే సీసం రపేత్వా పశ్చాపతిట్టితేన వన్దిత్వా, "భన్తే, ఇమస్మిం నగరే మయా దుగ్గతతరో నత్తి, అవస్సయో మే హోథ, కరోథ మే సగ్గహ"న్తి ఆహ. సత్థా గన్ధకుటిద్వారం వివరిత్వా పత్తం నీహరిత్వా తస్స హత్థే రపేసి. సో చక్కవత్తిసిరిం పత్తో వియ అహోసి, రాజయువరాజాదయో అజ్ఞమజ్ఞస్స ముఖాని ఓలోకయింసు. సత్థారా దిన్నపత్తజ్ఞో కోచి ఇస్సరియవసేన గహేతుం సమత్తో నామ నత్తి. ఏవం పన వదింసు, "సమ్మ మహాదుగ్గత, సత్థు పత్తం అమ్మాకం దేహి ఏత్తకం నామ తే ధనం దస్సామ, త్వం దుగ్గతో ధనం గణ్ణాహి, కిం తే పత్తేనా"తి? మహాదుగ్గతో "న కస్సచి దస్సామి, న మే ధనేన అత్తో, సత్థారంయేవ భోజేస్సామీ"తి ఆహ. అవసేసా తం యాచిత్వా పత్తం అలభిత్వా నివత్తింసు. రాజా పన "మహాదుగ్గతో ధనేన పలోభియమానోపి సత్థు పత్తం న దేతి, సత్థారా చ సయం దిన్నపత్తం కోచి గహేతుం న సక్కోతి, ఇమస్స దేయ్యధమ్మో నామ కిత్తకో భవిస్సతి, ఇమినా దేయ్యధమ్మస్స దిన్నకాలే సత్థారం ఆదాయ గేహం నేత్వా మయ్ఠం సమ్మాదితం ఆహారం దస్సామీ"తి చిన్తేత్వా సత్థారా సద్ధింయేవ అగమాసి. సక్కోపి దేవరాజా యాగుఖజ్జకభత్తసూపేయ్యపణ్ణాదీని సమ్మాదేత్వా సత్థు నిసీదనారహం ఆసనం పజ్జాపేత్వా నిసీది.

మహాదుగ్గతో సత్థారం నేత్వా "పవిసథ, భన్తే"తి ఆహ. వసనగేహాశ్చస్స నీచం హోతి, అనోనతేన పవిసేతుం న సక్కా. బుద్ధా చ నామ గేహం పవిసంతా న ఓనమిత్వా పవిసన్తి. గేహాశ్చ పవిసనకాలే మహాపథవీ వా హేట్థా ఓగచ్ఛతి, గేహం వా ఉద్ధం గచ్ఛతి. ఇదం తేసం సుదిన్నదానస్స ఫలం. పున నిక్ఖమిత్వా గతకాలే సబ్బం పాకతికమేవ హోతి. తస్మా సత్థా రితకోవ గేహం పవిసిత్వా సక్కేన పజ్జాత్తాసనే నిసీది. సత్థరి నిసిన్నే రాజా ఆహ - "సమ్మ మహాదుగ్గత, తయా అమ్మాకం యాచంతానమ్మి సత్థు పత్తో న దిన్నో, పస్సామ తావ, కీదిసో తే సత్థు సక్కారో కతో"తి? అథస్స సక్కో యాగుఖజ్జకాదీని వివరిత్వా దస్సేసి. తేసం వాసగన్తో సకలనగరం ఛాదేత్వా అట్టాసి. రాజా యాగుఆదీని ఓలోకేత్వా భగవన్తం ఆహ - "భన్తే, 'అహం మహాదుగ్గతస్స దేయ్యధమ్మో కిత్తకో భవిస్సతి, ఇమినా దేయ్యధమ్మో దిన్నే సత్థారం గేహం నేత్వా అత్తనో సమ్మాదితం ఆహారం దస్సామీ'తి చిన్తేత్వా ఆగతో, మయా ఏవయాపో ఆహారో న దిట్టపుబ్బో, మయి ఇథ రితే మహాదుగ్గతో కిలమేయ్య, గచ్ఛామహ"న్తి సత్థారం వన్దిత్వా పక్కామి. సక్కోపి సత్థారం యాగుఆదీని దత్వా సక్కచ్చం పరివిసి. సత్థాపి కతభత్తకిచ్చో అనుమోదనం కత్వా ఉట్టాయాసనా పక్కామి.

సక్కో మహాదుగ్గతస్స సజ్ఞం అదాసి. సో పత్తం గహేత్వా సత్థారం అనుగచ్ఛి. సక్కో నివత్తిత్వా మహాదుగ్గతస్స గేహద్వారే రితో ఆకాసం ఓలోకేసి. తావదేవ ఆకాసతో సత్తరతనవస్సం వస్సిత్వా తస్స గేహ సబ్బభాజనాని పూరేత్వా సకలం గేహం పూరేసి. తస్స గేహ ఓకాసో నాహోసి. తస్స భరియా దారకే హత్థేసు గహేత్వా నీహరిత్వా బహి అట్టాసి. సో

సత్తారం అనుగత్వా నివర్తే దారకే బహి దిస్వా “కిం ఇద”ని పుచ్చి. “సామి, సకలం నో గేహం సత్తహి రతనేహి పుణ్ణం, పవిసితుం ఓకాసో నత్తి”తి. సో “అజ్జేవ మే దానేన విపాకో దిన్నో”తి చిన్తేత్వా రజ్జో సన్నికం గత్వా వన్నిత్వా, “కస్మా ఆగతోసీ”తి వుత్తే ఆహ – “దేవ, గేహం మే సత్తహి రతనేహి పుణ్ణం, తం ధనం గణ్ణధా”తి. రాజా “అహో బుద్ధానం దిన్నదానం, అజ్జేవ మత్థకం పత్త”ని చిన్తేత్వా తం ఆహ – “కిం తే లద్దుం వట్టతీ”తి? “ధనహరణత్తాయ సకటసహస్సం, దేవా”తి. రాజా సకటసహస్సం పేసేత్వా ధనం ఆహరాపేత్వా రాజభగ్గణే ఓకిరాపేసి. తాలప్పమాణో రాసి అహోసి. రాజా నగరే సన్నిపాతాపేత్వా “ఇమస్మిం నగరే అత్తి కస్సచి ఏత్తకం ధన”ని పుచ్చి. “నత్తి, దేవా”తి. “ఏవం మహాధనస్స కిం కాతుం వట్టతీ”తి? “సేట్టిట్టానం దాతుం వట్టతి, దేవా”తి. రాజా తస్స మహాసక్కారం కత్వా సేట్టిట్టానం దాపేసి.

అధస్స పుట్టే ఏకస్స సేట్టిసో గేహట్టానం ఆచిక్ఖిత్వా “ఏత్థ జాతే గచ్ఛే హరాపేత్వా గేహం ఉట్టాపేత్వా వసాహీ”తి ఆహ. తస్స తం రానం సోధేత్వా సమం కత్వా భూమియా ఖజ్జామానాయ అజ్జామజ్జాం ఆహచ్చ నిధికుమ్మియో ఉట్టహింసు. తేన రజ్జో ఆరోచితే “తవ పుజ్జోన నిబ్బత్తా, త్వమేవ గణ్ణాహీ”తి ఆహ. సో గేహం కారేత్వా సత్తాహం బుద్ధప్పముఖస్స భిక్షుసజ్ఞస్స మహాదానం అదాసి. తతో పరమ్మి యావతాయుకం తిట్టన్తో పుజ్జాని కరిత్వా ఆయుపరియోసానే దేవలోకే నిబ్బత్తో.

ఏకం బుద్ధంతరం దిబ్బసమ్మత్తిం అనుభవిత్వా ఇమస్మిం బుద్ధుత్పాదే తతో చుతో సావత్తియం సారిపుత్తత్థేరస్సూపట్టాకకులే సేట్టిధీతు కుచ్చియం పటిసన్నిం గణ్ణి. అథస్సా మాతాపితరో గబ్బస్స పతిట్టితభావం ఇత్వా గబ్బపరిహారం అదంసు. తస్సా అపరేన సమయేన ఏవరూపో దోహళో ఉప్పజ్జి – “అహో వతాహం ధమ్మదేసనాపతిం ఆదిం కత్వా పఞ్చన్నం భిక్షుసతానం రోహితమచ్చరసేన దానం దత్వా కాసాయాని వత్థాని నివాసేత్వా ఆసనపరియన్తే నిసిన్నా తేసం భిక్షూనం ఉచ్చిట్టభత్తం పరిభుజ్జోయ్య”ని. సా మాతాపితూనం ఆరోచేత్వా తథా అకాసి, దోహళో పటిపస్సమ్మి. అథస్సా తతో అపరేసుపి సత్తసు మఙ్గలేసు రోహితమచ్చరసేనేవ ధమ్మసేనాపతిత్థేరప్పముఖాని పఞ్చ భిక్షుసతాని భోజేసుం. సబ్బం తిస్సకుమారస్స వత్తుమ్మి పుత్తనియామేనేవ వేదితబ్బం. అయమస్స పన మహాదుగ్గతకాలే దిన్నస్స రోహితమచ్చరసదాసన్నేవ నిస్సన్తో. నామగ్గహణదివసే పనస్స, “భన్తే, దాసస్స వో సిక్ఖాపదాని దేధా”తి మాతరా వుత్తే థేరో ఆహ – “కోనామో అయం దారకో”తి? “భన్తే, ఇమస్స దారకస్స కుచ్చియం పటిసన్నిగ్గహణతో పట్టాయ ఇమస్మిం గేహ జళా ఏళమూగాపి పణ్ణితా జాతా, తస్మా మే పుత్తస్స పణ్ణితోత్తేవ నామం భవిస్సతీ”తి. థేరో సిక్ఖాపదాని అదాసి. జాతదివసతో పట్టాయ పనస్స “నాహం మమ పుత్తస్స అజ్ఞాసయం భిన్నిస్సామీ”తి మాతు చిత్తం ఉప్పజ్జి. సో సత్తవస్సికకాలే మాతరం ఆహ – “అమ్మ, థేరస్స సన్నికే పబ్బజిస్సామీ”తి. “సాధు, తాత, అహం తవ అజ్ఞాసయం న భిన్నిస్సామిచ్ఛేవ మనం ఉత్పాదేసి”ని వత్వా థేరం నిమన్తేత్వా భోజేత్వా, “భన్తే, దాసో వో పబ్బజితుకామో, అహం ఇమం సాయన్తసమయే విహారం ఆనేస్సామీ”తి థేరం ఉయ్యోజేత్వా ఇతరకే సన్నిపాతాపేత్వా “మమ పుత్తస్స గిహికాలే కత్తబ్బసక్కారం అజ్జేవ కరిస్సామా”తి మహాంతం సక్కారం కారేత్వా తం ఆదాయ విహారం గత్వా “ఇమం, భన్తే, పబ్బాజేధా”తి థేరస్స అదాసి.

థేరో పబ్బజ్ఞాయ దుక్కురభావం ఆచిక్ఖిత్వా “కరిస్సామహం, భన్తే, తుమ్హాకం ఓవాద”ని వుత్తే “తేన హి ఏహీ”తి కేస తేమేత్వా తచపఞ్చకకమ్మట్టానం ఆచిక్ఖిత్వా పబ్బాజేసి. మాతాపితరోపిస్స సత్తాహం విహారేయేవ వసంతా బుద్ధప్పముఖస్స భిక్షుసజ్ఞస్స రోహితమచ్చరసేనేవ దానం దత్వా సత్తమే దివసే సాయం గేహం అగమంసు. థేరో అట్టమే దివసే అన్తోగామం గచ్ఛన్తో తం ఆదాయ గచ్ఛతి, భిక్షుసజ్ఞేన సద్ధిం నాగమాసి. కిం కారణా? న తావస్స పత్తచీవరగ్గహణాని వా ఇరియాపథో వా పాసాదికో హోతి, అపిచ విహారే థేరస్స కత్తబ్బవత్తం అత్తి. థేరో హి భిక్షుసజ్ఞే అన్తోగామం పవిట్టి సకలవిహారం విచరన్తో

అసమ్మజ్జనట్లానం సమ్మజ్జిత్వా తుచ్ఛభాజనేసు పానీయపరిభోజనీయాని ఉపట్టపేత్వా దున్నిక్ష్ణితాని మఞ్చపీరాదీని పటిసామేత్వా పచ్చా గామం పవీసతి. అపిచ “అఞ్జాతిత్థియా తుచ్ఛవిహారం పవీసిత్యా ‘పస్సథ సమణస్స గోతమస్స సావకానం నిసిన్నట్టానానీ’తి వత్తుం మా లభింసు”తి సకలవిహారం పటిజగ్గిత్యా పచ్చా గామం పవీసతి. తస్మా తం దివసమ్మి సామణేరేన పత్తచీవరం గాహపేత్వా దివాతరం పిణ్డాయ పావిసి.

సామణేరో ఉపజ్ఞాయేన సద్ధిం గచ్ఛన్తో అన్తరామగ్గే మాతికం దిస్వా, “భన్తే, ఇదం కిం నామా”తి పుచ్చి. “మాతికా నామ, సామణేరా”తి. “ఇమాయ కిం కరోన్తి”తి? “ఇతో చితో చ ఉదకం ఆహరిత్వా అత్తనో సస్సకమ్మం సమ్మాదేన్తి”తి. “కిం పన, భన్తే, ఉదకస్స చిత్తం అత్థీ”తి? “నత్థావుసో”తి. “ఏవరూపం అచిత్తకం అత్తనో ఇచ్చితట్టానం హరన్తి, భన్తే”తి? “ఆమావుసో”తి. సో చిన్తేసి – “సచే ఏవరూపమ్మి అచిత్తకం అత్తనో ఇచ్చితట్టానం హరిత్వా కమ్మం కరోన్తి, కస్మా సచిత్తకాపి చిత్తం అత్తనో వసే వత్తేత్వా సమణధమ్మం కాతుం న సక్ఖిస్సన్తి”తి. అథేసో పురతో గచ్ఛన్తో ఉసుకారే సరదణ్ణకం అగ్గిమ్మి తాపేత్వా అక్ఖికోటియా ఓలోకేత్వా ఉజ్జకం కరోన్తే దిస్వా, “ఇమే, భన్తే, కే నామా”తి పుచ్చి. “ఉసుకారా నామావుసో”తి. “కిం పనేతే కరోన్తి”తి? “అగ్గిమ్మి తాపేత్వా సరదణ్ణకం ఉజ్జం కరోన్తి”తి. “సచిత్తకో, భన్తే, ఏసో”తి? “అచిత్తకో, ఆవుసో”తి. సో చిన్తేసి – “సచే అచిత్తకం గహేత్వా అగ్గిమ్మి తాపేత్వా ఉజ్జం కరోన్తి, కస్మా సచిత్తకాపి అత్తనో చిత్తం వసే వత్తేత్వా సమణధమ్మం కాతుం న సక్ఖిస్సన్తి”తి. అథేసో పురతో గచ్ఛన్తో దారూని అరనేమినాభిఆదీని తచ్చన్తే దిస్వా, “భన్తే, ఇమే కే నామా”తి పుచ్చి. “తచ్చకా నామావుసో”తి. “కిం పనేతే కరోన్తి”తి? “దారూని గహేత్వా యానకాదీనం చక్కాదీని కరోన్తి, ఆవుసో”తి. “ఏతాని పన సచిత్తకాని, భన్తే”తి? “అచిత్తకాని, ఆవుసో”తి. అథస్స ఏతదహోసి – “సచే అచిత్తకాని కట్టకలిగ్గరాని గహేత్వా చక్కాదీని కరోన్తి, కస్మా సచిత్తకా అత్తనో చిత్తం వసే వత్తేత్వా సమణధమ్మం కాతుం న సక్ఖిస్సన్తి”తి. సో ఇమాని కారణాని దిస్వా, “భన్తే, సచే తుమ్హాకం పత్తచీవరే తుమ్హే గణ్ఢేయ్యాథ, అహం నివత్తేయ్య”న్తి. థేరో “అయం అధునా పబ్బజితో దహరసామణేరో మం అనుబన్ధమానో ఏవం వదేతీ”తి చిత్తం అనుష్పాదేత్వావ “ఆహర, సామణేరా”తి వత్వా అత్తనో పత్తచీవరం అగ్గహేసి.

సామణేరోపి ఉపజ్ఞాయం వన్దిత్వా నివత్తన్తో, “భన్తే, మయ్ఘం ఆహారం ఆహరన్తో రోహితమచ్చరసేనవ ఆహరేయ్యాథా”తి ఆహ. “కథం లభిస్సామావుసో”తి? “భన్తే, అత్తనో పుఞ్ఞోన అలభన్తా మమ పుఞ్ఞోన లభిస్సథా”తి ఆహ. థేరో “దహరసామణేరస్స బహి నిసిన్నకస్స పరిపన్తోపి భవేయ్యా”తి కుఞ్జికం దత్వా “మయ్ఘం వసనగబ్బస్స ద్వారం వివరిత్వా అన్తో పవీసిత్యా నిసీదేయ్యాసీ”తి ఆహ. సో తథా కత్వా అత్తనో కరజకాయే ఇణం ఓతారేత్వా అత్తభావం సమ్మసన్తో నిసీది. అథస్స గుణతేజేన సక్కుస్స ఆసనం ఉణ్ఠాకారం దస్సేసి. సో “కిం ను ఖో కారణ”న్తి ఉపధారేన్తో “పణ్ణితసామణేరో ఉపజ్ఞాయస్స పత్తచీవరం దత్వా ‘సమణధమ్మం కరిస్సామీ’తి నివత్తో, మయాపి తత్థ గన్తుం వట్టతీ”తి చిన్తేత్వా చత్తారో మహారాజే ఆమన్తేత్వా “విహారస్స ఉపవనే వసన్తే సకుణే పలాపేత్వా సమన్తతో ఆరక్ఖం గణ్ఢాథా”తి వత్వా చన్దదేవపుత్తం “చన్దమణ్డలం ఆకడ్డిత్వా గణ్ఢాపీ”తి, సూరియదేవపుత్తం “సూరియమణ్డలం ఆకడ్డిత్వా గణ్ఢాపీ”తి వత్వా సయం గన్త్వా ఆవిఞ్చనరజ్జుట్టానే ఆరక్ఖం గహేత్వా అట్టాసి, విహారే పురాణపణ్ణస్స పత్తన్తస్సపి సద్ధో నాహోసి, సామణేరస్స చిత్తం ఏకగ్గం అహోసి. సో అన్తరాభత్తేయేవ అత్తభావం సమ్మసిత్వా తీణి ఫలాని పాపుణి.

థేరోపి “సామణేరో విహారే నిసిన్నో, తస్స ఉపకప్పనకం భోజనం అసుకకులే నామ సక్కా లద్దు”న్తి ఏకం పేమగారవయుత్తం ఉపట్టాకకులం అగమాసి. తత్థ చ మనుస్సా తం దివసం రోహితమచ్చే లభిత్వా థేరస్సేవ ఆగమనం

ఓలోకేన్తో నిసిదింసు. తే థేరం ఆగచ్చన్తం దిస్వా , “భన్తే, భద్దకం వో కతం ఇదాగచ్చన్తేహి”తి అన్తోగేహి పవేసేత్వా యాగుఖజ్జకాదీని దత్వా రోహితమచ్చరసేనస్స పిణ్ణపాతం అదంసు. థేరో హరణాకారం దస్సేసి. మనుస్సా “పరిభుజ్జాథ, భన్తే, హరణకభత్తమ్మి లభిస్సథా”తి వత్వా థేరస్స భత్తకిచ్చావసానే పత్తం రోహితమచ్చరసభోజనస్స పూరేత్వా అదంసు. థేరో “సామణేరో మే ఛాతో”తి సీఘం అగమాసి. సత్థాపి తం దివసం కాలస్సేవ భుజ్జేత్వా విహారం గత్వా ఏవం ఆవజ్ఞేసి – “పణ్ణితసామణేరో ఉపజ్ఞాయస్స పత్తచీవరం దత్వా ‘సమణధమ్మం కరిస్సామీ’తి నివత్తో, నిప్పజ్జిస్సతి ను ఖో అస్స పబ్బజితకిచ్చ”న్తి ఉపధారేన్తో తిణ్ణం ఫలానం పత్తభావం ఇత్వా “అరహత్తస్స ఉపనిస్సయో అత్తి, నత్తి”తి ఆవజ్ఞేన్తో “అత్తి”తి దిస్వా “పురేభత్తమేవ అరహత్తం పత్తం సక్కిస్సతి, న సక్కిస్సతీ”తి ఉపధారేన్తో “సక్కిస్సతీ”తి అజ్ఞాసి. అథస్స ఏతదహోసి – “సారిపుత్తో సామణేరస్స భత్తం ఆదాయ సీఘం ఆగచ్చతి, అన్తరాయమ్మిస్స కరేయ్య ద్వారకోట్టకే ఆరక్ఖం గహేత్వా నిసిదిస్సామి, అథ నం పజ్ఞం పుచ్చిస్సామి, తస్మిం పజ్ఞో విస్సజ్జయమానే సామణేరో సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పాపుణిస్సతీ”తి. తతో గత్వా ద్వారకోట్టకే రత్వా సమ్మత్తం థేరం చత్తారో పజ్ఞో పుచ్చి, పుట్టం పుట్టం పజ్ఞం విస్సజ్ఞేసి.

తత్తిదం పుచ్చావిస్సజ్జనం – సత్థా కిర నం ఆహ – “సారిపుత్త, కిం తే లద్ధ”న్తి? “ఆహరో, భన్తే”తి. “ఆహరో నామ కిం ఆహరతి, సారిపుత్తా”తి? “వేదనం, భన్తే”తి. “వేదనం కిం ఆహరతి, సారిపుత్తా”తి? “రూపం, భన్తే”తి. “రూపం పన కిం ఆహరతి, సారిపుత్తా”తి ? “ఫస్సం, భన్తే”తి. తత్తాయం అధిప్పాయో – “జిఘచ్చితేన హి పరిభుత్తో ఆహరో తస్స ఖుద్ధం పరిహరిత్వా సుఖం వేదనం ఆహరతి. ఆహరపరిభోగేన సుఖితస్స సుఖాయ వేదనాయ ఉప్పజ్జమానాయ సరీరే వణ్ణసమ్మత్తి హోతి. ఏవం వేదనా రూపం ఆహరతి. సుఖితో పన ఆహరజరూపవసేన ఉప్పన్నసుఖసోమనస్సో ‘ఇదాని మే అస్సాదో జాతో’తి నిప్పజ్జన్తో వా నిసిదన్తో వా సుఖసమ్మస్సం పటిలభతీ”తి.

ఏవం ఇమేసు చత్తాసు పజ్ఞోసు విస్సజ్జికేసు సామణేరో సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పత్తో. సత్థాపి థేరం ఆహ – “గచ్చ, సారిపుత్త, తవ సామణేరస్స భత్తం దేహి”తి. థేరో గత్వా ద్వారం ఆకోటేసి. సామణేరో నిక్ఖమిత్వా థేరస్స హత్థతో పత్తం గహేత్వా ఏకమన్తం రపేత్వా తాలవణ్ణేన థేరం బీజి. అథ నం థేరో ఆహ – “సామణేర, భత్తకిచ్చం కరోహి”తి. “తుమ్హే పన, భన్తే”తి. “కతం మయా భత్తకిచ్చం, త్వం కరోహి”తి. సత్తవస్సికదారకో పబ్బజిత్వా అట్టమే దివసే తం ఖణం వికసితపదుముప్పలసదిసో అరహత్తం పత్తో, పచ్చవేక్ఖితట్టానం పన పచ్చవేక్ఖన్తో నిసిదిత్వా భత్తకిచ్చమకాసి. తేన పత్తం ధోవిత్వా పటిసామితకాలే చన్దదేవపుత్తో చన్దమణ్ణలం విస్సజ్ఞేసి, సూరియదేవపుత్తో సూరియమణ్ణలం. చత్తారో మహారాజానో చతుద్దసం ఆరక్ఖం విస్సజ్ఞేసుం, సక్కో దేవరాజా ఆవిఞ్చనకే ఆరక్ఖం విస్సజ్ఞేసి. సూరియో మజ్జట్టానతో గలిత్వా గతో.

భిక్ఖా ఉజ్జాయింసు, “ఛాయా అధికప్పమాణా జాతా, సూరియో మజ్జట్టానతో గలిత్వా గతో, సామణేరేన చ ఇదానేవ భుత్తం, కిం ను ఖో ఏత”న్తి. సత్థా తం పవత్తిం ఇత్వా ఆగత్వా పుచ్చి – “భిక్ఖవే, కిం కథేథా”తి? “ఇదం నామ, భన్తే”తి? “ఆమ, భిక్ఖవే, పుజ్జావతో సమణధమ్మం కరణకాలే చన్దదేవపుత్తో చన్దమణ్ణలం, సూరియదేవపుత్తో సూరియమణ్ణలం ఆకడ్డిత్వా గణ్ఠి, చత్తారో మహారాజానో విహరోపవనే చతుద్దసం ఆరక్ఖం గణ్ఠింసు, సక్కో దేవరాజా ఆవిఞ్చనకే ఆరక్ఖం గణ్ఠి, అహమ్మి ‘బుద్ధోష్ఠి’తి అప్పోస్సుక్కో నిసిదితుం నాలత్థం, గత్వా ద్వారకోట్టకే మమ పుత్తస్స ఆరక్ఖం అగ్గహేసిం, నేత్తికే చ మాతికాయ ఉదకం హరన్తే, ఉసుకారే చ ఉసుం ఉజం కరోన్తే, తచ్చకే చ దారూని తచ్చన్తే దిస్వా ఏత్తకం ఆరమ్మణం గహేత్వా పణ్ణితా అత్తానం దమేత్వా అరహత్తం గణ్ఠన్తియేవా”తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ

౮౦. “ఉదకశ్లో నయన్తి నేత్తికా, ఉసుకారా నమయన్తి తేజనం;
దారుం నమయన్తి తచ్చకా, అత్తానం దమయన్తి పణ్ణితా”తి.

తత్త ఉదకన్తి పథవియా ధలట్టానం ఖణిత్యా ఆవాటట్టానం పూరేత్వా మాతికం వా కత్వా రుక్ఖదోణిం వా రపేత్వా అత్తనా ఇచ్చితిచ్చితట్టానం ఉదకం. నేన్తీతి నేత్తికా. తేజనన్తి కణ్ణం. ఇదం వుత్తం హోతి - నేత్తికా అత్తనో రుచియా ఉదకం నయన్తి, ఉసుకారాపి తాపేత్వా తేజనం నమయన్తి ఉసుం ఉజుం కరోన్తి. తచ్చకాపి నేమిఆదీనం అత్తాయ తచ్చన్తా దారుం నమయన్తి అత్తనో రుచియా ఉజుం వా వజ్జం వా కరోన్తి. ఏవం ఏత్తకం ఆరమ్మణం కత్వా పణ్ణితా సోతాపత్తిమగ్గాదీని ఉప్పాదేన్తా అత్తానం దమయన్తి, అరహత్తప్పత్తా పన ఏకన్తదన్తా నామ హోన్తీతి.

దేసనావసాసే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

పణ్ణితసామణేరవత్తు పశ్చామం.

౬. లకుణ్ణకభద్దియత్తేరవత్తు

సేలో యథాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవసే విహరన్తో లకుణ్ణకభద్దియత్తేరం ఆరబ్బ కథేసి.

పుథుజ్జనా కిర సామణేరాదయో థేరం దిస్వా సీసేపి కణ్ణేసుపి నాసాయపి గహేత్వా “కిం, చూళపిత, సాసనస్మిం న ఉక్కుణ్ణసి, అభిరమసీ”తి వదన్తి. థేరో తేసు నేవ కుజ్జతి, న దుస్సతి. ధమ్మసభాయం కథం సముట్టాపేసుం “పస్సథావుసో, లకుణ్ణకభద్దియత్తేరం దిస్వా సామణేరాదయో ఏవశ్చోవశ్చా విహేరేన్తి, సో తేసు నేవ కుజ్జతి, న దుస్సతీ”తి. సత్థా ఆగన్త్యా “కిం కథేథ, భిక్ఖవే”తి పుచ్చిత్వా “ఇమం నామ, భన్తే”తి వుత్తే “ఆమ, భిక్ఖవే, ఖీణాసవా నామ నేవ కుజ్జన్తి, న దుస్సన్తి. ఘనసేలసదిసా హేతే అచలా అకమ్పియా”తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౮౧. “సేలో యథా ఏకఘనో, వాతేన న సమీరతి;
ఏవం నిన్దాపసంసాసు, న సమిజ్జన్తి పణ్ణితా”తి.

తత్త నిన్దాపసంసాసూతి కిశ్చాపి ఇథ ద్వే లోకధమ్మా వుత్తా, అత్తో పన అట్టన్నమ్మి వసేన వేదితబ్బో. యథా హి ఏకఘనో అసుసిరో సేలో పురత్తిమాదిభేదేన వాతేన న సమీరతి న ఇజ్జతి న చలతి, ఏవం అట్టసుపి లోకధమ్మేసు అజ్ఞోత్థరన్తేసు పణ్ణితా న సమిజ్జన్తి, పటిఘవసేన వా అనునయవసేన వా న చలన్తి న కమ్మన్తి.

దేసనావసాసే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

లకుణ్ణకభద్దియత్తేరవత్తు ధట్టం.

౭. కాణమాతువత్తు

యథాపి రహదోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవసే విహరన్తో కాణమాతరం ఆరబ్బ కథేసి. వత్తు వినయే (పాచి. ౨౩౦) ఆగతమేవ.

తదా పన కాణమాతరా అతుచ్చహత్థం ధీతరం పతికులం పేసేతుం పక్కేసు పూవేసు చతుక్షతుం చతున్నం భిక్షానం దిన్నకాలే సత్థారా తస్మిం వత్తుస్మిం సిక్ఖాపదే పజ్జత్తే కాణాయ సామికేన అజ్ఞాయ పజాపతియా ఆనీతాయ కాణా తం పవత్తిం సుత్వా “ఇమేహి మే ఘరావాసో నాసితో”తి దిట్టదిట్టే భిక్షూ అక్కోసతి పరిభాసతి. భిక్షూ తం వీధిం పటిపజ్జితుం న విసహింసు. సత్థా తం పవత్తిం ఇత్వా తత్థ అగమాసి. కాణమాతా సత్థారం వన్దిత్వా పజ్జత్తాసనే నిసీదాపేత్వా యాగుఖజ్జకం అదాసి. సత్థా కతపాతరాసో “కహం కాణా”తి పుచ్చి. “ఏసా, భన్తే, తుమ్హే దిస్వా మజ్ఞభూతా రోదన్తి రితా”తి. “కిం కారణా”తి? “ఏసా, భన్తే, భిక్షూ అక్కోసతి పరిభాసతి, తస్మా తుమ్హే దిస్వా మజ్ఞభూతా రోదమానా రితా”తి. అథ నం సత్థా పక్కోసాపేత్వా – “కాణే, కస్మా మం దిస్వా మజ్ఞభూతా నిలీయిత్వా రోదసి”తి. అథస్సా మాతా తాయ కతకిరియం ఆరోచేసి. అథ నం సత్థా ఆహ – “కిం పన కాణమాతే మమ సావకా తయా దిన్నకం గణ్ఠింసు, అదిన్నక”న్తి? “దిన్నకం, భన్తే”తి. “సచే మమ సావకా పిణ్డాయ చరంతా తవ గేహద్వారం పత్తా తయా దిన్నకం గణ్ఠింసు, కో తేసం దోసో”తి? “నత్తి, భన్తే, అయ్యానం దోసో”. “ఏతిస్సాయేవ దోసో”తి. సత్థా కాణం ఆహ – “కాణే, మయ్హం కిర సావకా పిణ్డాయ చరమానా గేహద్వారం ఆగతా, అథ నేసం తవ మాతరా పూవా దిన్నా, కో నామేత్థ మమ సావకానం దోసో”తి? “నత్తి, భన్తే, అయ్యానం దోసో, మయ్హమేవ దోసో”తి సత్థారం వన్దిత్వా ఖమాపేసి.

అథస్సా సత్థా అనుపుబ్బిం కథం కథేసి, సా సోతాపత్తిఫలం పాపుణి. సత్థా ఉట్టాయాసనా విహారం గచ్ఛన్తో రాజభగ్గణేన పాయాసి. రాజా దిస్వా “సత్థా వియ భణ్ణే”తి పుచ్చిత్వా “ఆమ, దేవా”తి వుత్తే “గచ్ఛథ, మమ ఆగత్వా వన్దనభావం ఆరోచేథా”తి పేసేత్వా రాజభగ్గణే రితం సత్థారం ఉపసజ్జమిత్వా వన్దిత్వా “కహం, భన్తే, గతాత్థా”తి పుచ్చి. “కాణమాతాయ గేహం, మహారాజా”తి. “కిం కారణా, భన్తే”తి? “కాణా కిర భిక్షూ అక్కోసతి పరిభాసతి, తంకారణా గతోమ్హి”తి. “కిం పన వో, భన్తే, తస్సా అనక్కోసనభావో కతో”తి? “ఆమ, మహారాజ, భిక్షూనజ్ఞా అనక్కోసికా కతా, లోకుత్తరకుటుమ్మసామినీ చా”తి . “హోతు, భన్తే, తుమ్హేహి సా లోకుత్తరకుటుమ్మసామినీ కతా, అహం పన నం లోకియకుటుమ్మసామినిం కరిస్సామీ”తి వత్వా రాజా సత్థారం వన్దిత్వా పటినివత్తో పటిచ్చన్నమహాయోగ్గం పహిణిత్వా కాణం పక్కోసాపేత్వా సబ్బాభరణేహి అలజ్జరిత్వా జేట్టధీతుట్టానే రపేత్వా “మమ ధీతరం పోసేతుం సమత్థా గణ్ఠన్తూ”తి ఆహ. అథేకో సబ్బత్థకమహామత్తో “అహం దేవస్స ధీతరం పోసేస్సామీ”తి తం అత్తనో గేహం నేత్వా సబ్బం ఇస్సరియం పటిచ్చాపేత్వా “యథారుచి పుజ్జాని కరోహి”తి ఆహ. తతో పట్టాయ కాణా చతుసు ద్వారేసు పురిసే రపేత్వా అత్తనా ఉపట్టాతబ్బే భిక్షూ చ భిక్షునియో చ పరియేసమానాపి న లభతి. కాణాయ గేహద్వారే పటియాదేత్వా రపితం ఖాదనీయభోజనీయం మహోఘా వియ పవత్తతి. భిక్షూ ధమ్మసభాయం కథం సముట్టాపేసుం “పుట్టే, ఆవుసో, చత్తారో మహల్లకత్థేరా కాణాయ విప్పటిసారం కరింసు, సా ఏవం విప్పటిసారిని హుత్వాపి సత్థారం ఆగమ్మ సద్ధాసమ్మదం లభి. సత్థారా పున తస్సా గేహద్వారం భిక్షానం ఉపసజ్జమనారహం కతం. ఇదాని ఉపట్టాతబ్బే భిక్షూ వా భిక్షునియో వా పరియేసమానాపి న లభతి, అహో బుద్ధా నామ అచ్చరియగుణా”తి. సత్థా ఆగత్వా “కాయ నుత్త, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్వా “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే “న, భిక్షవే, ఇదానేవ తేహి మహల్లకభిక్షూహి కాణాయ విప్పటిసారో కతో, పుట్టేపి కరింసుయేవ. న చ ఇదానేవ మయా కాణా మమ వచనకారికా కతా, పుట్టేపి కతాయేవా”తి వత్వా తమత్థం సోతుకామేహి భిక్షూహి యాచితో –

“యత్థేకో లభతే బబ్బు, దుతియో తత్థ జాయతి;

తతియో చ చతుత్తో చ, ఇదం తే బబ్బుకా బిల”న్తి. (జా. ౧.౧.౧౩౭) –

ఇదం బబ్బుజాతకం విత్తారేన కథేత్వా “తదా చత్తారో మహల్లకభిక్షా చత్తారో బిళారా అహాసుం, మూసికా కాణా, మణికారో అహమేవా”తి జాతకం సమోధానేత్వా “ఏవం, భిక్షవే, అతీతేపి కాణా దుమ్మనా ఆవిలచిత్రా విక్లితచిత్రా హుత్వా మమ వచనేన పసన్న ఉదకరహదో వియ విప్పసన్నచిత్రా అహోసీ”తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౮౨. “యథాపి రహదో గమ్భీరో, విప్పసన్నో అనావిలో;

ఏవం ధమ్మాని సుత్వాన, విప్పసీదన్తి పణ్ణితా”తి.

తత్త రహదోతి యో చతురస్థానియాపి సేనాయ ఓగాహన్తియా నఖుభతి ఏవరూపో ఉదకణ్ణవో, సబ్బాకారేన పన చతురాసీతియోజనసహస్సగమ్భీరో నీలమహాసముద్ధో రహదో నామ. తస్య హి హేట్థా చత్తారీసయోజనసహస్సమత్తే రానే ఉదకం మచ్ఛేహి చలతి, ఉపరి తావత్తకేయేవ రానే ఉదకం వాతేన చలతి, మజ్జే చతుయోజనసహస్సమత్తే రానే ఉదకం నిచ్ఛలం తిట్ఠతి. అయం గమ్భీరో రహదో నామ. ఏవం ధమ్మానీతి దేసనాధమ్మాని. ఇదం వుత్తం హోతి - యథా నామ రహదో అనాకులతాయ విప్పసన్నో, అచలతాయ అనావిలో, ఏవం మమ దేసనాధమ్మం సుత్వా సోతాపత్తిమగ్గాదివసేన నిరుపక్కిలేసచిత్తతం ఆపజ్ఞనా విప్పసీదన్తి పణ్ణితా, అరహత్తప్పత్తా పన ఏకన్తవిప్పసన్నావ హోన్తీతి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసుతి.

కాణమాతువత్తు సత్తమం.

౮. పశ్చాసతభిక్షవత్తు

సబ్బత్థి వే సప్పురిసా చజన్తీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో పశ్చాసతే భిక్షా ఆరబ్బ కథేసి. దేసనా వేరజ్ఞాయం సముట్ఠితా.

పరమబోధియఞ్ఞో భగవా వేరజ్ఞం గన్త్యా వేరజ్ఞేన బ్రాహ్మణేన నిమన్తితో పశ్చాహి భిక్షుసతేహి సద్ధిం వస్సం ఉపగళ్ళి. వేరజ్ఞో బ్రాహ్మణో మారావట్టనేన ఆవట్టో ఏకదివసమ్మి సత్థారం ఆరబ్బ సతిం న ఉప్పాదేసి. వేరజ్ఞాపి దుబ్భిక్ఖా అహోసి, భిక్షా సన్తరబాహిరం వేరజ్ఞం పిణ్డాయ చరిత్వా పిణ్డపాతం అలభన్తా కిలమింసు. తేసం అస్సవాణిజకా పత్థపత్థపులకం భిక్షం పశ్శాపేసుం. తే కిలమన్తే దిస్సా మహామోగ్గల్లానత్థేరో పథవోజం భోజేతుకామో, ఉత్తరకురుశ్చా పిణ్డాయ పవేసేతుకామో అహోసి, సత్థా తం పటిక్కిపి. భిక్షానం ఏకదివసమ్మి పిణ్డపాతం ఆరబ్బ పరిత్తాసో నాహోసి , ఇచ్ఛాచారం వజ్జేత్వా ఏవ విహరింసు. సత్థా తత్త తేమాసుం వసిత్వా వేరజ్ఞం బ్రాహ్మణం అపలోకేత్వా తేన కతసక్కారసమ్మానో తం సరణేసు పతిట్ఠాపేత్వా తతో నిక్ఖన్తో అనుపుట్టేన చారికం చరమానో ఏకస్మిం సమయే సావత్తిం పత్వా జేతవనే విహసి, సావత్తివాసినో సత్తు ఆగన్తుకభత్తాని కరింసు. తదా పన పశ్చాసతమత్తా విఘాసాదా భిక్షా నిస్సాయ అన్తోవిహరేయేవ వసన్తి. తే భిక్షానం భుత్తావసేసాని పణీతభోజనాని భుజ్జేత్వా నిద్దాయిత్యా ఉట్ఠాయ నదీతీరం గన్త్యా నదన్తా వగన్తా మల్లముట్ఠియుద్ధం యుజ్జన్తా కీళన్తా అన్తోవిహరేపి బహివిహరేపి అనాచారమేవ చరన్తా విచరన్తి. భిక్షా ధమ్మసభాయం కథం సముట్ఠాపేసుం “పస్సధావుసో , ఇమే విఘాసాదా దుబ్భిక్ఖకాలే వేరజ్ఞాయం కళ్ళి వికారం న దస్సేసుం, ఇదాని పన ఏవరూపాని పణీతభోజనాని భుజ్జేత్వా అనేకప్పకారం వికారం దస్సేన్తా విచరన్తి. భిక్షా పన వేరజ్ఞాయమ్మి ఉపసన్తరూపా విహరిత్వా

ఇదానిపి ఉపసంతుపసంతావ విహరన్తి"తి. సత్తా ధమ్మసభం గన్త్యా, "భిక్ఖవే, కిం కథేథా"తి పుచ్చిత్వా "ఇదం నామా"తి వుత్తే
 "పుట్టేపేతే గద్రభయోనియం నిబ్బత్తా పఞ్చసతా గద్రభా హుత్వా పఞ్చసతానం ఆజానీయసిన్ధవానం
 అల్లరసముద్ధికపానకపీతావసేసం ఉచ్చిట్టకనటం ఉదకేన మద్దిత్వా మకచిపిలోతికాహి పరిస్సావితత్తా 'వోలోదక'న్తి సజ్ఞం
 గతం అప్పరసం నిహీనం పివిత్వా మధుమత్తా వియ నదన్తా విచరింసూతి వత్తా -

"వాలోదకం అప్పరసం నిహీనం,
 పిత్వా మదో జాయతి గద్రభానం;
 ఇమఞ్చ పిత్వాన రసం పణీతం,
 మదో న సజ్ఞాయతి సిన్ధవానం.

"అప్పం పివిత్వాన నిహీనజచ్ఛి,
 సో మజ్జతీ తేన జనిన్ద పుట్టో;
 ధోరయ్ఘసీలీ చ కులమ్మి జాతో,
 న మజ్జతీ అగ్గరసం పివిత్వా"తి. (జా. ౧.౨.౬౨);

ఇదం వాలోదకజాతకం విత్తారేన కథేత్వా "ఏవం, భిక్ఖవే, సప్పురిసా లోకధమ్మం వివజ్జేత్వా సుఖితకాలేపి దుక్ఖితకాలేపి
 నిబ్బికారావ హోన్తి"తి అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౮౩. "సబ్బత్థ వే సప్పురిసా చజన్తి,
 న కామకామా లపయన్తి సన్తో;
 సుఖేన పుట్టా అథ వా దుఖేన,
 న ఉద్ఘావచం పణ్ణితా దస్సయన్తి"తి.

తత్త సబ్బత్థాతి పఞ్చక్షన్ధాదిభేదేసు సబ్బధమ్మేసు. సప్పురిసాతి సుపురిసా. చజన్తితి అరహత్తమగ్గజాణేన అపకడ్డన్తా
 ధన్తరాగం విజహన్తి. కామకామాతి కామే కామయన్తా కామహేతు కామకారణా. న లపయన్తి సన్తోతి బుద్ధాదయో సన్తో
 కామహేతు నేవ అత్తనా లపయన్తి, న పరం లపాపేన్తి. యే హి భిక్ఖాయ పవిట్టా ఇచ్చాచారే రితా "కిం, ఉపాసక, సుఖం తే
 పుత్తదారస్స, రాజచోరాదీనం వసేన ద్విపదచతుప్పదేసు నత్తి కోచి ఉపద్దవో"తిఆదీని వదన్తి, తావ తే లపయన్తి నామ. తథా
 పన వత్తా "ఆమ, భన్తే, సట్టేసం నో సుఖం, నత్తి కోచి ఉపద్దవో, ఇదాని నో గేహం పహూతలన్నపానం, ఇధేవ వసథా"తి
 అత్తానం నిమన్తాపేన్తా లపాపేన్తి నామ. సన్తో పన ఇదం ఉభయమ్మి న కరోన్తి. సుఖేన పుట్టా అథ వా దుఖేనాతి
 దేసనామత్తమేతం, అట్టహి పన లోకధమ్మేహి పుట్టా తుట్టిభావమజ్ఞభావవసేన వా వణ్ణభణనఅవణ్ణభణనవసేన వా
 ఉద్ఘావచం ఆకారం పణ్ణితా న దస్సయన్తితి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

పఞ్చసతభిక్ఖువత్తు అట్టమం.

౯. ధమ్మికత్థేరవత్తు

న అత్తహేతుతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో ధమ్మికత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి.

సావత్తియం కిరేకో ఉపాసకో ధమ్మేన సమేన అగారం అజ్ఞావసతి. సో పబ్బజితుకామో హుత్వా ఏకదివసం భరియాయ సద్ధిం నిసీదిత్వా సుఖకథం కథేంతో ఆహ - “భద్దే, ఇచ్ఛామహం పబ్బజితు”న్తి. “తేన హి, సామి, ఆగమేహి తావ , యావాహం కుచ్చిగతం దారకం విజాయామీ”తి. సో ఆగమేత్వా దారకస్స పదసా గమనకాలే పున తం ఆపుచ్చిత్వా “ఆగమేహి తావ, సామి, యావాయం వయప్పత్తో హోతీ”తి వుత్తే “కిం మే ఇమాయ అపలోకితాయ వా అనపలోకితాయ వా, అత్తనో దుక్ఖనిస్సరణం కరిస్సామీ”తి నిక్ఖమిత్వా పబ్బజి. సో కమ్మట్టానం గహేత్వా ఘటేంతో వాయమంతో అత్తనో పబ్బజితకిచ్చం నిట్టపేత్వా తేసం దస్సనత్తాయ పున సావత్తిం గత్వా పుత్తస్స ధమ్మికథం కథేసి. సోపి నిక్ఖమిత్వా పబ్బజి, పబ్బజిత్వా చ పన న చిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. పురాణదుతియికాపిస్స “యేసం అత్థాయ అహం ఘరావాసే వసేయ్యం, తే ఉభోపి పబ్బజితా, ఇదాని మే కిం ఘరావాసేన, పబ్బజిస్సామీ”తి నిక్ఖమిత్వా పబ్బజి, పబ్బజిత్వా చ పన న చిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. అథేకదివసం ధమ్మసభాయం కథం సముట్ఠాపేసుం - “ఆవుసో, ధమ్మికఉపాసకో అత్తనో ధమ్మే పతిట్ఠితత్తా నిక్ఖమిత్వా పబ్బజిత్వా అరహత్తం పత్తో పుత్తదారస్సాపి పతిట్ఠా జాతో”తి. సత్థా ఆగత్వా “కాయ నుత్త, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్వా ‘ఇమాయ నామా’”తి వుత్తే, “భిక్షవే, పణ్ణితేన నామ నేవ అత్తహేతు, న పరహేతు సమిద్ధి ఇచ్చితట్టా, ధమ్మికేనేవ పన ధమ్మపటిసరణేన భవితట్ట”న్తి అనుసద్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేంతో ఇమం గాథమాహ -

౮౪. “న అత్తహేతు న పరస్స హేతు,

న పుత్తమిచ్చే న ధనం న రత్తం;

న ఇచ్చేయ్య అధమ్మేన సమిద్ధిమత్తనో,

స సీలవా పజ్జవా ధమ్మికో సియా”తి.

తత్త న అత్తహేతుతి పణ్ణితో నామ అత్తహేతు వా పరహేతు వా పాపం న కరోతి. న పుత్తమిచ్చేతి పుత్తం వా ధనం వా రత్తం వా పాపకమ్మేన న ఇచ్చేయ్య, ఏతానిపి ఇచ్చతో పాపకమ్మం న కరోతియేవాతి అత్తో. సమిద్ధిమత్తనోతి యా అత్తనో సమిద్ధి, తమ్మి అధమ్మేన న ఇచ్చేయ్య, సమిద్ధికారణాపి పాపం న కరోతీతి అత్తో. స సీలవాతి యో ఏవరూపో పుగ్గలో , సో ఏవ సీలవా చ పజ్జవా చ ధమ్మికోచ సియా, న అజ్ఞోతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

ధమ్మికత్థేరవత్తు నవమం.

౧౦. ధమ్మస్సవనవత్తు

అప్పకా తే మనుస్సేసూతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో ధమ్మస్సవనం ఆరబ్బ కథేసి.

సావత్తియం కిర ఏకవీధివాసినో మనుస్సా సమగ్గా హుత్వా గణబద్ధేన దానం దత్వా సబ్బరత్తిం ధమ్మస్సవనం కారేసుం, సబ్బరత్తిం పన ధమ్మం సోతుం నాసక్ఖింసు. ఏకచ్ఛే కామరతినిస్సితా హుత్వా, పున గేహమేవ గతా, ఏకచ్ఛే దోసనిస్సితా హుత్వా, ఏకచ్ఛే మాననిస్సితా హుత్వా, ఏకచ్ఛే ధినమిద్ధసమగ్గినో హుత్వా తత్తేవ నిసీదిత్వా పచలాయనా సోతుం నాసక్ఖింసు. పునదివసే భిక్షా తం పవత్తిం ఇత్వా ధమ్మసభాయం కథం సముట్టాపేసుం. సత్థా ఆగత్వా “కాయ నుత్థ, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్వా “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే, “భిక్షవే, ఇమా సత్తా నామ యేభుయ్యేన భవనిస్సితా, భవేసు ఏవ లగ్గా విహరంతి, పారగామినో నామ అప్పకా”తి అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమా గాథా ఆహ -

౮౫. “అప్పకా తే మనుస్సేసు, యే జనా పారగామినో;
అథాయం ఇతరా పజా, తీరమేవానుధావతి.

౮౬. “యే చ ఖో సమ్మదక్ఖాతే, ధమ్మే ధమ్మానువత్తినో;
తే జనా పారమేస్సంతి, మచ్చుధేయ్యం సుదుత్తర”ంతి.

తత్త అప్పకాతి ధోకా న బహూ. పారగామినోతి నిబ్బానపారగామినో. అథాయం ఇతరా పజాతి యా పనాయం అవసేసా పజా సక్కాయదిట్టితీరమేవ అనుధావతి, అయమేవ బహుతరాతి అత్తో. సమ్మదక్ఖాతేతి సమ్మా అక్ఖాతే సుకథితే. ధమ్మేతి దేసనాధమ్మే. ధమ్మానువత్తినోతి తం ధమ్మం సుత్వా తదనుచ్ఛవికం పటిపదం పూరేత్వా మగ్గఫలసచ్చికరణేన ధమ్మానువత్తినో. పారమేస్సంతి తే ఏవరూపా జనా నిబ్బానపారం గమిస్సంతి. మచ్చుధేయ్యంతి కిలేసమారసజ్ఞాతస్స మచ్చుస్స నివాసట్టానభూతం తేభూమికవట్టం. సుదుత్తరంతి యే జనా ధమ్మానువత్తినో, తే ఏతం సుదుత్తరం దురతిక్కమం మారథేయ్యం తరిత్వా అతిక్కమిత్వా నిబ్బానపారం గమిస్సంతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసుతి.

ధమ్మస్సవనవత్థు దసమం.

౧౧. పఞ్చసతఆగస్తుకభిక్షువత్థు

కణ్ఠం ధమ్మం విప్పహాయాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో పఞ్చసతే ఆగస్తుకే భిక్షా ఆరబ్భ కథేసి.

కోసలరట్ఠే కిర పఞ్చసతా భిక్షా వస్సం వసిత్వా వుట్టవస్సా “సత్థారం పస్సిస్సామా”తి జేతవనం గత్వా సత్థారం వద్దిత్వా ఏకమంతం నిసీదింసు. సత్థా తేసం చరియపటిపక్ఖం నిసామేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమా గాథా అభాసి -

౮౭. “కణ్ఠం ధమ్మం విప్పహాయ, సుక్కం భావేథ పణ్ణితో;
ఓకా అనోకమాగమ్మ, వివేకే యత్థ దూరమం.

౮౮. “తత్తాభిరతిమిచ్ఛేయ్య , హిత్వా కామే అకిఞ్చినో;
పరియోదపేయ్య అత్తానం, చిత్తక్లేసేహి పణ్ణితో.

౮౯. “యేసం సమ్బాధియజ్ఞేసు, సమ్మా చిత్తం సుభావితం;

ఆదానపటినిస్సగ్గే, అనుపాదాయ యే రతా;

ఖీణాసవా జుతిమన్తో, తే లోకే పరినిబ్బుతా”తి.

తత్త కణ్ఠం ధమ్మన్తి కాయదుచరితాదిభేదం అకుసలం ధమ్మం విప్పహాయ జహిత్యా. సుక్కుం భావేథాతి పణ్ణితో భిక్షు అభినిక్ఖమనతో పట్టాయ యావ అరహత్తమగ్గా కాయసుచరితాదిభేదం సుక్కుం ధమ్మం భావేయ్య. కథం? ఓకా అనోకమాగమ్మాతి ఓకం వుచ్చతి ఆలయో, అనోకం వుచ్చతి అనాలయో, ఆలయతో నిక్ఖమిత్వా అనాలయసజ్ఞాతం నిబ్బానం పటిచ్చ ఆరబ్బ తం పత్తయమానో భావేయ్యాతి అత్తో. తత్రాభిరతిమిచ్చేయ్యాతి యస్మిం అనాలయసజ్ఞాతే వివేకే నిబ్బానే ఇమేహి సత్తేహి దురభిరమం, తత్ర అభిరతిం ఇచ్చేయ్య. హిత్వా కామేతి వత్తుకామకిలేసకామే హిత్వా అకిఞ్చనో హుత్వా వివేకే అభిరతిం ఇచ్చేయ్యాతి అత్తో. చిత్తక్లేసేహితి పఞ్చహి నీవరణేహి, అత్తానం పరియోదపేయ్య వోదాపేయ్య, పరిసోధేయ్యాతి అత్తో. సమ్బాధియజ్ఞేసూతి సమ్బాజ్ఞజ్ఞేసు. సమ్మా చిత్తం సుభావితన్తి హేతునా నయేన చిత్తం సుట్టు భావితం వడ్డితం. ఆదానపటినిస్సగ్గేతి ఆదానం వుచ్చతి గహణం, తస్స పటినిస్సగ్గసజ్ఞాతే అగ్గహణే చతుహి ఉపాదానేహి కిఞ్చి అనుపాదియిత్వా యే రతాతి అత్తో. జుతిమన్తోతి ఆనుభావవన్తో, అరహత్తమగ్గఞ్ఞాణజుతియా ఖిన్నాదిభేదే ధమ్మే జోతేత్వా రితాతి అత్తో. తే లోకేతి ఇమస్మిం ఖిన్నాదిలోకే పరినిబ్బుతా నామ అరహత్తపత్తితో పట్టాయ కిలేసవట్టస్స ఖేపితత్తా సఉపాదిసేసేన, చరిమచిత్తనిరోధేన ఖిన్నవట్టస్స ఖేపితత్తా అనుపాదిసేసేన చాతి ద్వీహి పరినిబ్బానేహి పరినిబ్బుతా, అనుపాదానో వియ పదిపో అపణ్ణత్తికభావం గతాతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

పఞ్చసతఆగన్తుకభిక్షువత్తు ఏకాదసమం.

పణ్ణితవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

చట్టో వగ్గో.

౭. అరహస్తవగ్గో

౧. జీవకపష్టావత్తు

గతద్ధినోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జీవకమ్మవనే విహరంతో జీవకేన పుట్టపష్టాం ఆరబ్బ కథేసి. జీవకవత్తు ఖన్ధకే (మహావ. ౩౨౬ ఆదయో) విత్థారితమేవ.

ఏకస్మిం పన సమయే దేవదత్తో అజాతసత్తునా సద్ధిం ఏకతో హుత్వా గిజ్జకూటం అభిరుహిత్యా పదుట్టచిత్తో “సత్థారం వధిస్సామీ”తి సిలం పవిజ్ఞి. తం ద్వే పబ్బతకూటాని సమ్మటిచ్చింసు. తతో భిజ్జిత్యా గతా పపటికా భగవతో పాదం పహరిత్వా లోహితం ఉప్పాదేసి, భుసా వేదనా పవత్తింసు. భిక్షూ సత్థారం మద్దకుచ్చిం నయింసు. సత్థా తతోపి జీవకమ్మవనం గన్తుకామో “తత్థ మం నేథా”తి ఆహ. భిక్షూ భగవంతం ఆదాయ జీవకమ్మవనం అగమంసు. జీవకో తం పవత్తిం సుత్వా సత్థు సన్తికం గన్త్వా వణపటికమ్మత్థాయ తిఖిణభేసజ్జం దత్వా వణం బద్దిత్వా సత్థారం ఏతదవోచ – “భన్తే, మయా అన్తోనగరే ఏకస్స మనుస్సస్స భేసజ్జం కతం, తస్స సన్తికం గన్త్వా పున ఆగమిస్సామి, ఇదం భేసజ్జం యావ మమాగమనా బద్ధనియామేనేవ తిట్టతూ”తి. సో గన్త్వా తస్స పురిసస్స కత్తబ్బకిచ్చం కత్వా ద్వారపిదహనవేలాయ ఆగచ్ఛంతో ద్వారం న సమ్మాపుణి. అథస్స ఏతదహోసి – “అహో మయా భారీయం కమ్మం కతం, య్వాహం అజ్ఞాతరస్స పురిసస్స వియ తథాగతస్స పాదే తిఖిణభేసజ్జం దత్వా వణం బద్ధిం, అయం తస్స మోచనవేలా, తస్మిం అముచ్చమానే సబ్బరత్తిం భగవతో సరీరే పరిళాహో ఉప్పజ్జిస్సంతి”తి. తస్మిం ఖణే సత్థా ఆనన్దత్థేరం ఆమన్తేసి – “ఆనన్ద, జీవకో సాయం ఆగచ్ఛంతో ద్వారం న సమ్మాపుణి, ‘అయం వణస్స మోచనవేలా’తి పన చిన్తేసి, మోచేసి న”న్తి. ధేరో మోచేసి, వణో రుక్ఖతో ఛల్లి వియ అపగతో. జీవకో అన్తోఅరుణేయేవ సత్థు సన్తికం వేగేన ఆగన్త్వా “కిం ను ఖో, భన్తే, సరీరే వో పరిళాహో ఉప్పన్నో”తి పుచ్చి. సత్థా “తథాగతస్స ఖో, జీవక, బోధిమణ్ణేయేవ సబ్బపరిళాహో వూపసంతో”తి అనుసన్ధిం ఘట్టత్వా ధమ్మం దేసంతో ఇమం గాథమాహ –

౯౦. “గతద్ధినో విసోకస్స, విప్పముత్తస్స సబ్బధి;

సబ్బగన్ధప్పహీనస్స, పరిళాహో న విజ్జంతి”తి.

తత్థ గతద్ధినోతి గతమగ్గస్స కన్తారద్ధా వట్టద్ధాతి ద్వే అద్ధా నామ. తేసు కన్తారపటిపన్నో యావ ఇచ్చితట్టానం న పాపుణాతి, తావ అద్ధికోయేవ, ఏతస్మిం పన పత్తే గతద్ధి నామ హోతి. వట్టసన్నిస్సితాపి సత్తా యావ వట్టే వసన్తి, తావ అద్ధికా ఏవ. కస్మా? వట్టస్స అఖేపితత్తా. సోతాపన్నాదయోపి అద్ధికా ఏవ, వట్టం పన ఖేపిత్యా రితో ఖీణాసవో గతద్ధి నామ హోతి. తస్స గతద్ధినో. విసోకస్సాతి వట్టములకస్స సోకస్స విగతత్తా విసోకస్స. విప్పముత్తస్స సబ్బధీతి సబ్బేసు ఖడ్గాదిధమ్మేసు విప్పముత్తస్స, సబ్బగన్ధప్పహీనస్సాతి చతున్నమ్మి గన్ధానం పహీనత్తా సబ్బాగన్ధప్పహీనస్స. పరిళాహో న విజ్జంతితి దువిధో పరిళాహో కాయీకో చేతసికో చాతి. తేసు ఖీణాసవస్స సీతుణ్ణాదివసేన ఉప్పన్నత్తా కాయీకపరిళాహో అనిబ్బుతోవ, తం సన్ధాయ జీవకో పుచ్చతి. సత్థా పన ధమ్మరాజతాయ దేసనావిధికుసలతాయ చేతసికపరిళాహవసేన దేసనం వినివత్తేన్తో, “జీవక, పరమత్తేన ఏవరూపస్స ఖీణాసవస్స పరిళాహో న విజ్జంతి”తి ఆహ.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

జీవకపష్టావస్థ పరమం.

౨. మహాకస్యపత్తేరవత్తు

ఉయ్యుజ్జ్వన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరన్తో మహాకస్యపత్తేరం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిన్ శ్లో సమయే సత్థా రాజగహే వుట్టవన్తో “అద్ధమాసచ్చయేన చారికం పక్కమిస్సామీ”తి భిక్షూనం ఆరోచాపేసి. వత్తం కిరేతం బుద్ధానం భిక్షూహి సద్ధిం చారికం చరితుకామానం “ఏవం భిక్షూ అత్తనో పత్తపచనచీవరరజనాదీని కత్వా సుఖం గమిస్సన్తి”తి “ఇదాని అద్ధమాసచ్చయేన చారికం పక్కమిస్సామీ”తి భిక్షూనం ఆరోచాపనం. భిక్షూసు పన అత్తనో పత్తచీవరాదీని కరోన్తేసు మహాకస్యపత్తేరోపి చీవరాని ధోవతి. భిక్షూ ఉజ్జాయింసు “ధేరో కస్మా చీవరాని ధోవతి, ఇమస్మిం నగరే అన్తో చ బహి చ అట్టారస మనుస్సకోటియో వసన్తి . తత్త యే ధేరస్స న ఇంతకా, తే ఉపట్టాకా, యే న ఉపట్టాకా, తే ఇంతకా. తే ధేరస్స చతుహి పచ్చయేహి సమ్మానసక్కారం కరోన్తి. ఏత్తకం ఉపకారం పహాయ ఏస కహం గమిస్సతి? సచేపి గచ్ఛేయ్య, మాపమాదకన్దరతో పరం న గమిస్సతి”తి. సత్థా కిర యం కన్దరం పత్వా నివత్తేతబ్బయుత్తకే భిక్షూ “తుమ్హే ఇతో నివత్తథ, మా పమజ్జిత్థా”తి వదతి. తం “మాపమాదకన్దర”న్తి వుచ్చతి, తం సన్ధాయేతం వుత్తం.

సత్థాపి చారికం పక్కమన్తో చిన్తేసి - “ఇమస్మిం నగరే అన్తో చ బహి చ అట్టారస మనుస్సకోటియో వసన్తి. మనుస్సానం మజ్జలామజ్జలట్టానేసు భిక్షూహి గన్తబ్బం హోతి, న సక్కా విహరం తుచ్చం కాతుం, కం ను ఖో నివత్తేస్సామీ”తి? అథస్స ఏతదహోసి - “కస్యపస్స హేతే మనుస్సా ఇంతకా చ ఉపట్టాకా చ, కస్యపం నివత్తేతుం వట్టతి”తి. సో ధేరం ఆహ - “కస్యప, న సక్కా విహరం తుచ్చం కాతుం, మనుస్సానం మజ్జలామజ్జలట్టానేసు భిక్షూహి అత్తో హోతి, త్వం అత్తనో పరిసాయ సద్ధిం నివత్తస్సూ”తి. “సాధు, భన్తే”తి ధేరో పరిసం ఆదాయ నివత్తి. భిక్షూ ఉజ్జాయింసు “దిట్టం వో, ఆవుసో, నను ఇదానేవ అమ్మేహి వుత్తం ‘మహాకస్యపో కస్మా చీవరాని ధోవతి, న ఏసో సత్థారా సద్ధిం గమిస్సతి’తి, యం అమ్మేహి వుత్తం, తదేవ జాత”న్తి. సత్థా భిక్షూనం కథం సుత్వా నివత్తిత్వా రితో ఆహ - “భిక్షవే, కిం నామేతం కథేథా”తి? “మహాకస్యపత్తేరం ఆరబ్బ కథేమ, భన్తే”తి అత్తనా కథితనియామేనేవ సబ్బం ఆరోచేసుం. తం సుత్వా సత్థా “న, భిక్షవే, తుమ్హే కస్యపం ‘కులేసు చ పచ్చయేసు చ లగ్గో’తి వదేథ, సో ‘మమ వచనం కరిస్సామీ’తి నివత్తో. ఏసో హి పుట్టే పత్తనం కరోన్తోయేవ ‘చతుసు పచ్చయేసు అలగ్గో చన్దూపమో హుత్వా కులాని ఉపసజ్జమితుం సమత్తో భవేయ్య’న్తి పత్తనం అకాసి. నత్తేతస్స కులే వా పచ్చయే వా లగ్గో, అహం చన్దోపమప్పటిపదశ్చోవ (సం. ని. ౨.౧౪౬) అరియవంసప్పటిపదశ్చా కథేన్తో మమ పుత్తం కస్యపం ఆదిం కత్వా కథేసి”న్తి ఆహ.

భిక్షూ సత్థారం పుచ్చింసు - “భన్తే, కదా పన ధేరేన పత్తనా రపితా”తి? “సోతుకామాత్త, భిక్షవే”తి? “ఆమ, భన్తే”తి. సత్థా తేసం, “భిక్షవే, ఇతో కప్పసతసహస్సమత్తకే పదుముత్తరో నామ బుద్ధో లోకే ఉదపాదీ”తి వత్వా పదుముత్తరపాదమూలే తేన రపితపత్తనం ఆదిం కత్వా సబ్బం ధేరస్స పుబ్బచరితం కథేసి. తం ధేరపాళియం (ధేరగా. ౧౦౨౪ ఆదయో) విత్థారితమేవ. సత్థా పన ఇమం ధేరస్స పుబ్బచరితం విత్థారేత్వా “ఇతి ఖో, భిక్షవే, అహం చన్దోపమప్పటిపదశ్చోవ అరియవంసప్పటిపదశ్చా మమ పుత్తం కస్యపం ఆదిం కత్వా కథేసిం, మమ పుత్తస్స కస్యపస్స పచ్చయేసు వా కులేసు వా విహరేసు వా పరివేణేసు వా లగ్గో నామ నత్తి , పల్లలే ఓతరిత్వా తత్త చరిత్వా గచ్ఛన్తో రాజహంసో వియ కత్తచి అలగ్గోయేవ మమ పుత్తో”తి అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౯౧. “ఉయ్యుజ్జన్తి సతీమన్తో, న నికేతే రమన్తి తే;
హంసావ పల్లలం హిత్యా, ఓకమోకం జహన్తి తే”తి.

తత్త ఉయ్యుజ్జన్తి సతీమన్తోతి సతివేపుల్లప్పత్తా ఖీణాసవా అత్తనా పటివిద్ధగుణేసు ఝూనవిపస్సనాదీసు ఆవజ్జనసమాపజ్జనవుట్టానాధిట్టానపచ్చవేక్షణాహి యుజ్జన్తి ఘటేన్తి. న నికేతే రమన్తి తేతి తేసం ఆలయే రతి నామ నత్తి. హంసావాతి దేసనాసీసమేతం, అయం పనేత్త అత్తో - యథా గోచరసమ్మన్నే పల్లలే సకుణా అత్తనో గోచరం గహేత్వా గమనకాలే “మమ ఉదకం, మమ పదుమం, మమ ఉప్పలం, మమ కణ్ణికా”తి తస్మిం తానే కణ్ణి ఆలయం అకత్వా అనపేక్షావ తం తానం పహాయ ఉప్పతిత్వా ఆకాసే కీళమానా గచ్ఛన్తి; ఏవమేవం ఖీణాసవా యత్త కత్తచి విహరన్తాపి కులాదీసు అలగ్గా ఏవ విహరిత్వా గమనసమయేపి తం తానం పహాయ గచ్ఛన్తా “మమ విహరో, మమ పరివేణం, మమూపట్టాకా”తి అనాలయా అనుపేక్షావ గచ్ఛన్తి. ఓకమోకన్తి ఆలయాలయం, సబ్బాలయే పరిచ్చజన్తితి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

మహాకస్సపత్తేరవత్తు దుతియం.

౩. బేలట్టసీసత్తేరవత్తు

యేసం సన్నిచయో నత్తితి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో ఆయస్మంతం బేలట్టసీసం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిరాయస్మా అన్తోగామే ఏకం వీధిం పిణ్ణాయ చరిత్వా భత్తకిచ్చం కత్వా పున అపరం వీధిం చరిత్వా సుక్ఖం కూరం ఆదాయ విహరం హరిత్వా పటిసామేత్వా “నిబద్ధం పిణ్ణపాతపరియేసనం నామ దుక్ఖ”న్తి కతిపాహం ఝూనసుఖేన వీతినామేత్వా ఆహారేన అత్తే సతి తం పరిభుజ్జతి. భిక్షూ ఇత్వా ఉజ్జాయిత్వా తమత్తం భగవతో ఆరోచేసుం. సత్థా ఏతస్మిం నిదానే ఆయతిం సన్నిధికారపరివజ్జనత్థాయ భిక్షూనం సిక్ఖాపదం పఞ్ణాపేత్వాపి ధేరేన పన అపఞ్ణత్తే సిక్ఖాపదే అప్పిచ్చతం నిస్సాయ కతత్తా తస్స దోసాభావం పకాసేన్తో అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౯౨. “యేసం సన్నిచయో నత్తి, యే పరిఞ్ఞాతభోజనా;
సుఞ్ఞతో అనిమిత్తో చ, విమోక్షో యేసం గోచరో;
ఆకాసేవ సకున్తానం, గతి తేసం దురన్నయా”తి.

తత్త సన్నిచయోతి ద్వే సన్నిచయా - కమ్మసన్నిచయో చ, పచ్చయసన్నిచయో చ. తేసు కుసలాకుసలకమ్మం కమ్మసన్నిచయో నామ, చత్తారో పచ్చయా పచ్చయసన్నిచయో నామ. తత్త విహారే వసన్తస్స భిక్షునో ఏకం గుళపిణ్ణం, చతుభాగమత్తం సప్పిం, ఏకాఞ్చ తణ్ణులనాళిం రపేన్తస్స పచ్చయసన్నిచయో నత్తి, తతో ఉత్తరి హోతి. యేసం అయం దువిధోపి సన్నిచయో నత్తి. పరిఞ్ఞాతభోజనాతి తీహి పరిఞ్ఞాహి పరిఞ్ఞాతభోజనా. యాగుఆదీనఞ్ఞో యాగుభావాదిజాననం ఇతాపరిఞ్ఞా, ఆహారే పటికూలసఞ్ఞావసేన పన భోజనస్స పరిజాననం తీరణపరిఞ్ఞా, కబళీకారాహారే ఛన్దరాగఅపకడ్డనఞ్ఞాణం పహానపరిఞ్ఞా. ఇమాహి తీహి పరిఞ్ఞాహి యే పరిఞ్ఞాతభోజనా. సుఞ్ఞతో అనిమిత్తో చాతి ఏత్త అప్పణిహితవిమోక్షోపి గహితోయేవ. తీణిపి చేతాని నిబ్బానస్సేవ నామాని. నిబ్బానఞ్ఞో రాగదోసమోహానం అభావేన సుఞ్ఞతో, తీహి చ విముత్తన్తి

సుజ్ఞాతో విమోక్షో, తథా రాగాదినిమిత్తానం అభావేన అనిమిత్తం, తేహి చ విముత్తన్తి అనిమిత్తో విమోక్షో, రాగాదిపణిధీనం పన అభావేన అప్పణిహితం , తేహి చ విముత్తన్తి అప్పణిహితో విమోక్షోతి వుచ్చతి. ఫలసమాపత్తివసేన తం ఆరమ్మణం కత్వా విహరంతానం అయం తివిధో విమోక్షో యేసం గోచరో. గతి తేసం దురన్నయాతి యథా నామ ఆకాసేన గతానం సకుణానం పదనిక్షేపస్స అదస్సనేన గతి దురన్నయా న సక్కా జానితుం, ఏవమేవ యేసం అయం దువిధో సన్నిచయో నట్టి, ఇమాహి చ తేహి పరిజ్ఞాహి పరిజ్ఞాతభోజనా, యేసన్స అయం వుత్తప్పకారో విమోక్షో గోచరో, తేసం తయో భవా, చతస్సో యోనియో, పన్స గతియో, సత్త విజ్ఞాణట్టితియో, నవ సత్తావాసాతి ఇమేసు పన్ససు కోట్టాసేసు ఇమినా నామ గతాతి గమనస్స అపన్సాయనతో గతి దురన్నయా న సక్కా పన్సాపేతున్తి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

బేలట్టసీసత్తేరవత్తు తతియం.

౪. అనురుద్ధత్తేరవత్తు

యస్సాసవాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరన్తో అనురుద్ధత్తేరం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిన్జో దివసే థేరో జిణ్ణచీవరో సజ్జారకూటాదీసు చీవరం పరియేసతి. తస్స ఇతో తతియే అత్తభావే పురాణదుతియికా తావతింసభవనే నిబ్బత్తిత్వా జాలినీ నామ దేవధీతా అహోసి. సా థేరం చోళకాని పరియేసమానం దిస్సా థేరస్స అత్తాయ తేరసహత్తాయతాని చతుహత్తవిత్తతాని తీణి దిబ్బదుస్సాని గహేత్వా “సచాహం ఇమాని ఇమినా నీహరేన దస్సామి, థేరో న గణ్ణిస్సతీ”తి చిన్తేత్వా తస్స చోళకాని పరియేసమానస్స పురతో ఏకస్మిం సజ్జారకూటే యథా నేసం దసన్తమత్తమేవ పన్సాయతి, తథా రపేసి. థేరో తేన మగ్గేన చోళకపరియేసమానం చరన్తో నేసం దసన్తం దిస్సా తత్తేవ గహేత్వా ఆకడ్డమానో వుత్తప్పమాణాని దిబ్బదుస్సాని దిస్సా “ఉక్కట్టపంసుకూలం వత ఇద”న్తి ఆదాయ పక్కామి. అథస్స చీవరకరణదివసే సత్థా పన్సాసతభిక్షుపరివారో విహరం గత్వా నిసీది, అసీతిమహాథేరాపి తత్తేవ నిసీదింసు, చీవరం సిబ్బేతుం మహాకస్సపత్తేరో మూలే నిసీది, సారిపుత్తత్తేరో మజ్జే, ఆనన్దత్తేరో అగ్గే, భిక్షుసజ్జో సుత్తం వట్టేసి, సత్థా సూచిపాసకే ఆవుణి, మహామోగ్గల్లానత్తేరో యేన యేన అత్తో, తం తం ఉపనేన్తో విచరి.

దేవధీతాపి అన్తోగామం పవిసిత్వా “భోన్తా అయ్యస్స నో అనురుద్ధత్తేరస్స చీవరం కరోన్తో సత్థా అసీతిమహాసావకపరిపుతో పన్సాహి భిక్షుసతేహి సద్ధిం విహరే నిసీది, యాగుఆదీని ఆదాయ విహరం గచ్ఛథా”తి భిక్షం సమాదపేసి. మహామోగ్గల్లానత్తేరోపి అన్తరాభత్తే మహాజమ్మపేసిం ఆహరి, పన్సాసతా భిక్షా పరిక్ష్ణిణం ఖాదితుం నాసక్ఖింసు. సక్కో చీవరకరణట్టానే భూమిపరిభణ్ణమకాసి, భూమి అలత్తకరసరజ్జోతా వియ అహోసి. భిక్షాహి పరిభుత్తావసేసానం యాగుఖజ్జకభత్తానం మహారాసి అహోసి. భిక్షా ఉజ్జాయింసు “ఏత్తకానం భిక్షానం కిం ఏవంబహుకేహి యాగుఆదీహి, నను నామ పమాణం సల్లక్ఖేత్వా ఏత్తకం నామ ఆహరథా”తి ఇతాకా చ ఉపట్టాకా చ వత్తబ్బా సియుం, అనురుద్ధత్తేరో అత్తనో ఇతాఉపట్టాకానం బహుభావం ఇహేతుకామో మజ్జో”తి, అథ నే సత్థా “కిం, భిక్షవే, కథేథా”తి పుచ్చిత్వా, “భన్తే, ఇదం నామా”తి వుత్తే “కిం పన తుమ్హే, భిక్షవే, ‘ఇదం అనురుద్ధేన ఆహరాపిత’న్తి మజ్జాథా”తి? “ఆమ, భన్తే”తి. “న, భిక్షవే, మమ పుత్తో అనురుద్ధో ఏవరూపం వడేతి. న హి వీణాసవా పచ్చయపటిసంయుత్తం కథం కథేన్తి, అయం పన పిణ్ణపాతో దేవతానుభావేన నిబ్బత్తో”తి అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౯౩. “యస్సాసవా పరిక్ష్ణీణా, ఆహారే చ అనిస్సితో;
 సుజ్ఞాతో అనిమితో చ, విమోక్షో యస్య గోచరో;
 ఆకాసేవ సకున్తానం, పదం తస్య దురన్నయ”న్తి.

తట్ట యస్సాసవాతి యస్య చత్తారో ఆసవా పరిక్ష్ణీణా. ఆహారే చ అనిస్సితోతి ఆహారస్మిఇచ్చ తట్టాదిట్టినిస్సయేహి అనిస్సితో. పదం తస్య దురన్నయన్తి యథా ఆకాసే గచ్ఛన్తానం సకున్తానం “ఇమస్మిం రానే పాదేహి అక్కమిత్వా గతా, ఇదం రానం ఉరేన పహరిత్వా గతా, ఇదం సీసేన, ఇదం పక్ష్ఠేహి”తి న సక్కా జాతుం, ఏవమేవ ఏవరూపస్య భిక్షునో “నిరయపదేన వా గతో, తిరచ్ఛానయోనిపదేన వా”తిఆదినా నయేన పదం పజ్ఞాపేతుం నామ న సక్కితి.

దేసనావసాసే బహూ సోతాపత్తి ఫలాదీని పాపుణింసూతి.

అనురుద్ధత్థేరవత్తు చతుత్థం.

౨. మహాకచ్ఛాయనత్థేరవత్తు

యస్సిన్ద్రియానీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా పుబ్బారామే విహరన్తో మహాకచ్ఛాయనత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిన్జ్ఞో సమయే భగవా మహాపవారణాయ మిగారమాతుయా పాసాదస్య హేట్థా మహాసావకపరివృతో నిసీది. తస్మిం సమయే మహాకచ్ఛాయనత్థేరో అవన్తీసు విహరతి. సో పనాయస్మా దూరతోపి ఆగన్త్వా ధమ్మస్సవనం పగ్గణ్ణాతియేవ. తస్మా మహాథేరా నిసీదన్తా మహాకచ్ఛాయనత్థేరస్స ఆసనం రపేత్వా నిసీదింసు. సక్కో దేవరాజా ద్వీహి దేవలోకేహి దేవపరిసాయ సద్ధిం ఆగన్త్వా దిబ్బగన్ధమాలాదీహి సత్థారం పూజేత్వా రితో మహాకచ్ఛాయనత్థేరం అదిస్సా కిం ను ఖో మమ, అయ్యో, న దిస్సతి, సాధు ఖో పనస్స సచే ఆగచ్ఛేయ్యాతి. థేరోపి తం ఖణ్ణజ్ఞోవ ఆగన్త్వా అత్తనో ఆసనే నిసిన్నమేవ అత్తానం దస్సేసి. సక్కో థేరం దిస్సా గోప్పకేసు దళ్లం గహేత్వా “సాధు వత మే, అయ్యో, ఆగతో, అహం అయ్యస్స ఆగమనమేవ పచ్ఛాసీసామీ”తి వత్వా ఉభోహి హత్థేహి పాదే సమ్బాహిత్వా గన్ధమాలాదీహి పూజేత్వా వన్దిత్వా ఏకమన్తం అట్టాసి. భిక్షూ ఉజ్జాయింసు. “సక్కో ముఖం ఓలోకేత్వా సక్కారం కరోతి, అవసేసమహాసావకానం ఏవరూపం సక్కారం అకరిత్వా మహాకచ్ఛాయనం దిస్సా వేగేన గోప్పకేసు గహేత్వా ‘సాధు వత మే, అయ్యో, ఆగతో, అహం అయ్యస్స ఆగమనమేవ పచ్ఛాసీసామీ’తి వత్వా ఉభోహి హత్థేహి పాదే సమ్బాహిత్వా పూజేత్వా వన్దిత్వా ఏకమన్తం రితో”తి. సత్థా తేసం తం కథం సుత్వా, “భిక్షవే, మమ పుత్తేన మహాకచ్ఛాయనేన సదిసా ఇన్ద్రియేసు గుత్తద్వారా భిక్షూ దేవానమ్మి మనుస్సానమ్మి పియాయేవా”తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౯౪. “యస్సిన్ద్రియాని సమథజ్ఞతాని,
 అస్సా యథా సారథినా సుదన్తా;
 పహీనమానస్స అనాసవస్స,
 దేవాపి తస్య పిహయన్తి తాదినో”తి.

తస్మిన్ - యస్య భిక్షునో ఛేకేన సారథినా సుదంతా అస్మా వియ ఛ ఇన్ద్రియాని సమథం దంతభావం నిబ్బిసేవనభావం గతాని, తస్య నవవిధం మానం పహాయ రితత్తా పహీనమానస్స చతున్నం ఆసవానం అభావేన అనాసవస్స. తాదినోతి తాదిభావసంఖ్యితస్స తథారూపస్స దేవాపి పిహయన్తి, మనుస్సాపి దస్సనన్తా ఆగమనన్తా పత్తేన్ద్రియేవాతి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసుతి.

మహాకచ్ఛాయనత్థేరవత్తు పజ్జామం.

౬. సారిపుత్తత్థేరవత్తు

పథవిసమోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో సారిపుత్తత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిన్లో సమయే ఆయస్మా సారిపుత్తో వృట్టవన్సో చారికం పక్కమితుకామో భగవంతం ఆపుచ్చిత్వా వన్దిత్వా అత్తనో పరివారేన సద్ధిం నిష్ఠమి. అశ్శోపి బహూ భిక్షా థేరం అనుగచ్ఛింసు. థేరో చ నామగోత్తవసేన పజ్జాయమానే భిక్షా నామగోత్తవసేన కథేత్వా నివత్తాపేసి. అశ్శాతరో నామగోత్తవసేన అపాకటో భిక్షు చిన్తేసి - “అహో వత మమ్మి నామగోత్తవసేన పగ్గణ్ణాన్తో కథేత్వా నివత్తాపేయ్యా”తి థేరో మహాభిక్షుసంఘస్స అన్తరే తం న సల్లక్ఖేసి. సో “అశ్శో వియ భిక్షా న మం పగ్గణ్ణాతీ”తి థేరో ఆఘాతం బద్ధి. థేరస్సపి సజ్ఞాటికణ్ణో తస్య భిక్షునో సరీరం పుసి, తేనాపి ఆఘాతం బద్ధియేవ. సో “దాని థేరో విహరూపచారం అతిక్కన్తో భవిస్సతీ”తి ఇత్వా సత్థారం ఉపసక్కుమిత్వా “ఆయస్మా మం, భన్తే, సారిపుత్తో తుమ్మాకం అగ్గసావకోమ్మీతి కణ్ణసక్ఖలిం భిన్దన్తో వియ పహరిత్వా అఖమాపేత్వావ చారికం పక్కన్తో”తి ఆహ. సత్థా థేరం పక్కోసాపేసి.

తస్మిం ఖణే మహామోగ్గల్లానత్థేరో చ ఆనన్దత్థేరో చ చిన్తేసుం - “అమ్మాకం అగ్గజేట్టభాతరా ఇమస్స భిక్షునో అపహటభావం సత్థా నో న జానాతి, సీహనాదం పన నదాపేతుకామో భవిస్సతీతి పరిసం సన్నిపాతాపేస్సామా”తి. తే కుశ్శీకహత్థా పరివేణద్వారాని వివరిత్వా “అభిక్కుమథాయస్మన్తో , అభిక్కుమథాయస్మన్తో, ఇదానాయస్మా సారిపుత్తో భగవతో సమ్ముఖా సీహనాదం నదిస్సతీ”తి (అ. ని. ౯.౧౧) మహాభిక్షుసంఘం సన్నిపాతేసుం. థేరోపి ఆగన్తా సత్థారం వన్దిత్వా నిసేది. అథ నం సత్థా తమత్థం పుచ్చి. థేరో “నాయం భిక్షు మయా పహటో”తి అవత్వావ అత్తనో గుణకథం కథేన్తో “యస్స నూన, భన్తే, కాయే కాయగతాసతి అనుపట్టితా అస్స, సో ఇథ అశ్శాతరం సబ్రహ్మచారిం ఆసజ్జ అప్పటినిస్సజ్జ చారికం పక్కమేయ్యా”తి వత్వా “సేయ్యథాపి, భన్తే, పథవియం సుచిమ్మి నిక్కిపన్తి, అసుచిమ్మి నిక్కిపన్తి”తిఆదినా నయేన అత్తనో పథవీసమచిత్తతన్తా ఆపోతేజోవాయో రజోహరణచణ్ణాలకుమారకఉసభచిన్నవిసాణసమచిత్తతన్తా అహికుణపాదీహి వియ అత్తనో కాయేన అట్టియనన్తా మేదకథాలికా వియ అత్తనో కాయపరిహరణన్తా పకాసేసి. ఇమాహి చ పన నవహి ఉపమాహి థేరో అత్తనో గుణే కథేన్తే నవసుపి రాసేసు ఉదకపరియన్తం కత్వా మహాపథవీ కమ్మి. రజోహరణచణ్ణాలకుమారకమేదకథాలికో పమానం పన ఆహరణకాలే పుథుజ్జనా భిక్షా అస్సూని సన్ధారేతుం నాసక్కింసు, ఖీణాసవానం ధమ్మసంవేగో ఉదపాది.

థేరో అత్తనో గుణం కథేన్తేయేవ అబ్బాచిక్ఖనకస్స భిక్షునో సకలసరీరే డాహో ఉప్పజ్జి, సో తావదేవ భగవతో పాదేసు పతిత్వా అత్తనో అబ్బాచిక్ఖనదోసం పకాసేత్వా అచ్చయం దేసేసి. సత్థా థేరం ఆమన్తేత్వా, “సారిపుత్త, ఖమ ఇమస్స మోఘపురిసస్స, యావస్స సత్తథా ముద్ధా న ఫలతీ”తి ఆహ. థేరో ఉక్కుటికం నిసేదిత్వా అశ్శాలిం పగ్గన్తా “ఖమామహం, భన్తే, తస్య ఆయస్మతో, ఖమతు చ మే సో ఆయస్మా, సచే మయ్యం దోసో అత్థీ”తి ఆహ. భిక్షా కథయింసు “పస్సథ

దానావునో, ధేరస్స అనోపమగుణం, ఏవరూపస్స నామ ముసావాదేన అబ్బాచిక్ఖనకస్స భిక్ఖునో ఉపరి అప్పమత్తకమ్మి కోపం వా దోసం వా అకత్వా సయమేవ ఉక్కుటికం నిసీదిత్వా అజ్జాలిం పగ్గయ్ఘ ఖమాపేతీ”తి. “సత్థా తం కథం సుత్వా, భిక్ఖవే, కిం కథేథా”తి పుచ్చిత్వా “ఇదం నామ, భన్తే”తి వుత్తే, “న భిక్ఖవే, సక్కా సారిపుత్తసదిసానం కోపం వా దోసం వా ఉప్పాదేతుం , మహాపథవీసదిసం, భిక్ఖవే, ఇన్దఖీలసదిసం పసన్న ఉదకరహదసదిసం సారిపుత్తస్స చిత్త”న్తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౯౫. “పథవిసమో నో విరుజ్ఞతి,
ఇన్దఖీలుపమో తాది సుబ్బతో;
రహదోవ అపేతకద్దమో,
సంసారా న భవన్తి తాదినో”తి.

తస్సట్టో - భిక్ఖవే, యథా నామ పథవియం సుచీని గన్ధమాలాదీనిపి నిక్కిపన్తి, అసుచీని ముత్తకరీసాదీనిపి నిక్కిపన్తి, యథా నామ నగరద్వారే నిఖాతం ఇన్దఖీలం దారకాదయో ఓముత్తేన్తిపి ఉహదన్తిపి, అపరే పన తం గన్ధమాలాదీహి సక్కరోన్తి. తత్థ పథవియా ఇన్దఖీలస్స చ నేవ అనురోధో ఉప్పజ్జతి, న విరోధో; ఏవమేవ య్వాయం ఖీణాసవో భిక్ఖు అట్ఠహి లోకధమ్మేహి అకమ్మియభావేన తాది, వతానం సున్దరతాయ సుబ్బతో. సో “ఇమే మం చతూహి పచ్చయేహి సక్కరోన్తి, ఇమే పన న సక్కరోన్తి”తి సక్కారం అసక్కారం కరోన్తేసు నేవ అనురుజ్ఞతి, నో విరుజ్ఞతి, అథ ఖో పథవిసమో చ ఇన్దఖీలుపమో ఏవ చ హోతి. యథా చ అపగతకద్దమో రహదో పసన్నోదకో హోతి, ఏవం అపగతకిలేసతాయ రాగకద్దమాదీహి అకద్దమో విప్పసన్నోవ హోతి. తాదినోతి తస్స పన ఏవరూపస్స సుగతిదుగ్గతీసు సంసరణవసేన సంసారా నామ న హోన్తి.

దేసనావసాసే నవ భిక్ఖుసహస్సాని సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పాపుణింసూతి.

సారిపుత్తత్థేరవత్తు ఛట్టం.

౭. కోసమ్మివాసీతిస్సత్థేరసామణేరవత్తు

సన్తం తస్స మనం హోతీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో తిస్సత్థేరస్స సామణేరం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకో కిర కోసమ్మివాసీ కులపుత్తో సత్తు సాసనే పబ్బజిత్వా లద్దుపసమ్మదో “కోసమ్మివాసీతిస్సత్థేరో”తి పజ్ఞాయి. తస్స కోసమ్మియం వుట్టవస్సస్స ఉపట్టాకో తిచీవరజ్జోవ సప్పిఘాణితం ఆహరిత్వా పాదమూలే రపేసి. అథ నం ధేరో ఆహ - “కిం ఇదం ఉపాసకా”తి. “నను మయా, భన్తే, తుమ్హే వస్సం వాసితా, అమ్మాకం విహరే వుట్టవస్సా ఇమం లాభం లభన్తి, గణ్ఢధ, భన్తే”తి. “హోతు, ఉపాసక, న మయ్ఘం ఇమినా అట్టో”తి. “కిం కారణా, భన్తే”తి? “మమ సన్తికే కప్పియకారకో సామణేరోపి నత్తి, ఆవునో”తి. “సచే, భన్తే, కప్పియకారకో నత్తి, మమ పుత్తో అయ్యస్స సన్తికే సామణేరో భవిస్సతీ”తి. ధేరో అధివాసేసి. ఉపాసకో సత్తవస్సికం అత్తనో పుత్తం ధేరస్స సన్తికం నేత్వా “ఇమం పబ్బాజేథా”తి అదాసి. అథస్స ధేరో కేసే తేమేత్వా తచపంచకమ్మట్టానం దత్వా పబ్బాజేసి . సో ఖురగ్గేయేవ సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పాపుణి.

థేరో తం పబ్బాజేత్వా అడ్డమాసం తత్త వసిత్వా “సత్తారం పస్సిస్సామీ”తి సామణేరం భణ్ణకం గాహాపేత్వా గచ్ఛన్తో అన్తరామగ్గే ఏకం విహారం పావిసి. సామణేరో ఉపజ్ఞాయస్స సేనాసనం గహేత్వా పటిజగ్గి. తస్స తం పటిజగ్గంతస్సేవ వికాలో జాతో, తేన అత్తనో సేనాసనం పటిజగ్గితుం నాసక్తి. అథ నం ఉపట్టానవేలాయం ఆగన్త్వా నిసిన్నం థేరో పుచ్చి – “సామణేర, అత్తనో వసనట్టానం పటిజగ్గిత”న్తి? “భన్తే, పటిజగ్గితుం ఓకాసం నాలత్త”న్తి. “తేన హి మమ వసనట్టానేయేవ వస, దుక్ఖం తే ఆగన్తుకట్టానే బహి వసితు”న్తి తం గహేత్వావ సేనాసనం పావిసి. థేరో పన పుధుజ్ఞనో నిపన్నమత్తోవ నిద్దం ఓక్కమి. సామణేరో చిన్తేసి – “అజ్ఞ మే ఉపజ్ఞాయేన సద్ధిం తతియో దివసో ఏకసేనాసనే వసంతస్స, ‘సచే నిపజ్జిత్వా నిద్దాయిస్సామి, థేరో సహసేయ్యం ఆపజ్జేయ్యా’తి నిసిన్నకోవ వీతినామేస్సామీ”తి ఉపజ్ఞాయస్స మశ్చాకసమీపే పల్లజ్ఞం ఆభుజిత్వా నిసిన్నకోవ రత్తిం వీతినామేసి. థేరో పచ్చాసకాలే పచ్చుట్టాయ “సామణేరం నిక్ఖమాపేతుం వట్టతీ”తి మశ్చాకపస్సే రపితబీజనిం గహేత్వా బీజనిపత్తస్స అగ్గేన సామణేరస్స కటసారకం పహరిత్వా బీజనిం ఉద్ధం ఉక్తిపన్తో “సామణేర, బహి నిక్ఖమా”తి ఆహ, బీజనిపత్తదణ్ణకో అక్తిమ్మి పటిహజ్ఞో, తావదేవ అక్తి భిజ్జి. సో “కిం, భన్తే”తి వత్వా ఉట్టాయ “బహి నిక్ఖమా”తి వుత్తే “అక్తి మే, భన్తే, భిన్న”న్తి అవత్వా ఏకేన హత్థేన పటిచ్చాదేత్వా నిక్ఖమి. వత్తకరణకాలే చ పన “అక్తి మే భిన్న”న్తి తుణ్ణీ అనిసీదిత్వా ఏకేన హత్థేన అక్తిం గహేత్వా ఏకేన హత్థేన ముట్టిసమ్ముజ్జనిం ఆదాయ వచ్చకుటిచ్చ ముఖధోవనట్టానఞ్చ సమ్ముజ్జిత్వా ముఖధోవనోదకఞ్చ రపేత్వా పరివేణం సమ్ముజ్జి. సో ఉపజ్ఞాయస్స దన్తకట్టం దదమానో ఏకేనేవ హత్థేన అదాసి.

అథ నం ఉపజ్ఞాయో ఆహ – “అసిక్ఖితో వతాయం సామణేరో, ఆచరియుపజ్ఞాయానం ఏకేన హత్థేన దన్తకట్టం దాతుం న వట్టతీ”తి. జానామహం, భన్తే, “న ఏవం వట్టతీ”తి, ఏకో పన మే హత్థో న తుచ్చోతి. “కిం సామణేరా”తి? సో ఆదితో పట్టాయ తం పవత్తిం ఆరోచేసి. థేరో సుత్వావ సంవిగ్గమానసో “అహో వత మయా భారియం కమ్మం కత”న్తి వత్వా “ఖమాహి మే, సప్పురిస, నాహమేతం జానామి, అవస్సయో మే హోహి”తి అజ్ఞాలిం పగ్గయ్య సత్తవస్సికదారకస్స పాదమూలే ఉక్కుటికం నిసీది. అథ నం సామణేరో ఆహ – “నాహం, భన్తే, ఏతదత్థాయ కథేసిం, తుమ్మాకం చిత్తం అనురక్ఖంతేన మయా ఏవం వుత్తం నేవేత్త తుమ్మాకం దోసో అత్తి, న మయ్యం. వట్టస్సేవేసో దోసో, మా చిన్తయిత్త, మయా తుమ్మాకం విప్పటిసారం రక్ఖంతేనేవ నారోచిత”న్తి. థేరో సామణేరేన అస్సాసియమానోపి అనస్సాసిత్వా ఉప్పన్నసంవేగో సామణేరస్స భణ్ణకం గహేత్వా సత్తు సన్తికం పాయాసి. సత్తాపిస్స ఆగమనం ఓలోకేన్తోవ నిసీది. సో గన్త్వా సత్తారం వన్దిత్వా సత్తారా సద్ధిం పటిసమ్మోదనం కత్వా “ఖమనీయం తే భిక్కు, కిఞ్చి అతిరేకం అఫాసుకం అత్థీ”తి పుచ్చితో ఆహ – “ఖమనీయం, భన్తే, నత్తి మే కిఞ్చి అతిరేకం అఫాసుకం, అపిచ ఖో పన మే అయం దహరసామణేరో వియ అజ్ఞో అతిరేకగుణో న దిట్టపుబ్బో”తి. “కిం పన ఇమినా కతం భిక్ఖా”తి. సో ఆదితో పట్టాయ సబ్బం తం పవత్తిం భగవతో ఆరోచేన్తో ఆహ – “ఏవం, భన్తే, మయా ఖమాపియమానో మం ఏవం వదేసి నేవేత్త తుమ్మాకం దోసో అత్తి, న మయ్యం. వట్టస్సేవేసో దోసో, తుమ్మే మా చిన్తయిత్థాతి, ఇతి మం అస్సాసేసియేవ, మయి నేవ కోపం, న దోసమకాసి, న మే, భన్తే, ఏవరూపో గుణసమ్పన్నో దిట్టపుబ్బో”తి. అథ నం సత్తా “భిక్కు ఖీణాసవా నామ న కస్సచి కుప్పన్తి, న దుస్సన్తి, సన్తిన్ద్రియా సన్తమానసావ హోన్తీ”తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ –

౯౬. “సన్తం తస్స మనం హోతి, సన్తా వాచా చ కమ్మ చ;

సమ్మదజ్ఞో విముత్తస్స, ఉపసన్తస్స తాదినో”తి.

తత్త సంతం తస్మాతి తస్య ఖీణాసవసామణేరస్య అభిజ్ఞాదీనం అభావేన మనం సంతమేవ హోతి ఉపసంతం నిబ్బుతం .
తథా ముసావాదాదీనం అభావేన వాచా చ పాణాతిపాతాదీనం అభావేన కాయకమ్మశ్చ సంతమేవ హోతి. సమ్మదశ్చా
విముత్తస్సాతి నయేన హేతునా జానిత్వా పశ్చాహి విముత్తిహి విముత్తస్య. ఉపసంతస్సాతి అబ్బంతరే రాగాదీనం ఉపసమేన
ఉపసంతస్య. తాదినోతి తథారూపస్య గుణసమ్పన్నస్సాతి.

దేసనావసానే కోసమ్మివాసీతిస్సత్థేరో సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పాపుణి. సేసమహాజనస్సాపి సాత్తికా
ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

కోసమ్మివాసీతిస్సత్థేరసామణేరవత్తు సత్తమం.

౮. సారిపుత్తత్థేరవత్తు

అస్సద్ధోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో సారిపుత్తత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిన్థో సమయే తింసమత్తా ఆరణ్ణకా భిక్షూ సత్థు సన్తికం ఆగత్వా వన్దిత్వా నిసీదింసు. సత్థా తేసం సహ
పటిసమ్మిదాహి అరహత్తస్సూపనిస్సయం దిస్వా సారిపుత్తత్థేరం ఆమన్తేత్వా “సద్దహసి త్వం, సారిపుత్త, సద్దిన్ద్రియం భావితం
బహులీకతం అమతోగధం హోతి అమతపరియోసాన”ని (సం. ని. ౫.౫౧౪) ఏవం పశ్చిన్ద్రియాని ఆరబ్బ పశ్చాం పుచ్చి. థేరో
“న ఖ్వాహం, భన్తే, ఏత్థ భగవతో సద్ధాయ గచ్ఛామి, సద్దిన్ద్రియం...పే.... అమతపరియోసానం. యేసన్థోతం, భన్తే, అశ్శాతం
అస్స అదిట్టం అవిదితం అసచ్చికతం అఫస్సితం పశ్శాయ, తే తత్త పరేసం సద్ధాయ గచ్ఛేయ్యుం. సద్దిన్ద్రియం...పే....
అమతపరియోసాన”ని (సం. ని. ౫.౫౧౪) ఏవం తం పశ్చాం బ్యాకాసి. తం సుత్వా భిక్షూ కథం సముట్టాపేసుం
“సారిపుత్తత్థేరో మిచ్ఛాగహణం నేవ విస్సజ్జేసి, అజ్జాపి సమ్మాసమ్మద్ధస్య న సద్దహతియేవా”తి. తం సుత్వా సత్థా “కిం
నామేతం, భిక్షవే, వదేథ. అహంజ్ఞో ‘పశ్చిన్ద్రియాని అభావేత్వా సమధవిపస్సనం అవడ్డేత్వా మగ్గఫలాని సచ్చికాతుం సమత్తో
నామ అత్థీతి సద్దహసి త్వం సారిపుత్తో’తి పుచ్చిం. సో ‘ఏవం సచ్చికరోంతో అత్థి నామాతి న సద్దహామి, భన్తే’తి కథేసి. న
దిన్నస్య వా కతస్య వా ఫలం విపాకం న సద్దహతి, నాపి బుద్ధాదీనం గుణం న సద్దహతి. ఏసో పన అత్తనా పటివిద్ధేసు
ఝానవిపస్సనామగ్గఫలధమ్మేసు పరేసం సద్ధాయ న గచ్ఛతి. తస్మా అనుపవజ్జో”తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం
దేసేంతో ఇమం గాథమాహ -

౯౭. “అస్సద్ధో అకతశ్శా చ, సన్ధిచ్ఛేదో చ యో నరో,
హతావకాసో వన్తాసో, స వే ఉత్తమపోరిసో”తి.

తస్సథో - అత్తనో పటివిద్ధగుణం పరేసం కథాయ న సద్దహతీతి అస్సద్ధో. అకతం నిబ్బానం జానాతీతి అకతశ్శా ,
సచ్చికతనిబ్బానోతి అత్తో. వట్టసన్ధిం, సంసారసన్ధిం చిన్దిత్వా రితోతి సన్ధిచ్ఛేదో. కుసలాకుసలకమ్మబీజస్య ఖీణత్తా
నిబ్బత్తనావకాసో హతో అస్సాతి హతావకాసో. చతుహి మగ్గేహి కత్తబ్బకిచ్చస్య కతత్తా,సబ్బా ఆసా ఇమినా వన్తాతి
వన్తాసో. సో ఏవరూపో నరో. పటివిద్ధలోకుత్తరధమ్మతాయ పురిసేసు ఉత్తమభావం పత్తోతి పురిసుత్తమోతి.

గాధావసానే తే ఆరణ్యకా తింసమత్తా భిక్షా సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పాపుణింసు. సేసజనస్సాపి సత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

సారిపుత్తత్తేరవత్తు అట్టమం.

౯. ఖదిరవనియరేవతత్తేరవత్తు

గామే వాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరంతో ఖదిరవనియరేవతత్తేరం ఆరబ్బ కథేసి.

ఆయస్మా హి సారిపుత్తో సత్తాసీతికోటిధనం పహాయ పబ్బజిత్వా చాలా, ఉపచాలా, సీసూపచాలాతి తిస్సో భగినియో, చున్తో ఉపసేనోతి ఇమే ద్వే చ భాతరో పబ్బాజేసి. రేవతకుమారో ఏకోవ గేహ అవసిత్తో. అథస్స మాతా చిన్తేసి - “మమ పుత్తో ఉపతిస్సో ఏత్తకం ధనం పహాయ పబ్బజిత్వా తిస్సో చ భగినియో ద్వే చ భాతరో పబ్బాజేసి, రేవతో ఏకోవ అవసిన్తో. సచే ఇమమ్మి పబ్బాజేస్సతి, ఏత్తకం నో ధనం నస్సిస్సతి, కులవంసో పచ్చిజ్జిస్సతి, దహరకాలేయేవ నం ఘరావాసేన బద్ధిస్సామీ”తి. సారిపుత్తత్తేరోపి పటికచ్ఛేవ భిక్షా ఆణాపేసి “సచే, ఆవుసో, రేవతో పబ్బజితుకామో ఆగచ్ఛతి, ఆగతమత్తమేవ నం పబ్బాజేయ్యాథ, మమ మాతాపితరో మిచ్ఛాదిట్టికా, కిం తేహి ఆపుచ్చితేహి, అహమేవ తస్స మాతా చ పితా చా”తి. మాతాపిస్స రేవతకుమారం సత్తవస్సికమేవ ఘరబద్ధనేన బద్ధితుకామా సమానజాతికే కులే దారికం వారేత్వా దివసం వవత్తపేత్వా కుమారం మణ్డేత్వా పసాధేత్వా మహతా పరివారేన సద్ధిం ఆదాయ కుమారికాయ శౌతిఘరం అగమాసి. అథ నేసం కతమగ్గలానం ద్విన్నమ్మి శౌతకేసు సన్నిపతితేసు ఉదకపాతియం హత్తే ఓతారేత్వా మగ్గలాని వత్వా కుమారికాయ వుడ్డిం ఆకట్టమానా శౌతకా “తవ అయ్యికాయ దిట్టధమ్మం పస్స, అయ్యికా వియ చిరం జీవ, అమ్మా”తి ఆహంసు. రేవతకుమారో “కో ను ఖో ఇమిస్సా అయ్యికాయ దిట్టధమ్మా”తి చిన్తేత్వా “కతరా ఇమిస్సా అయ్యికా”తి పుచ్చి. అథ నం ఆహంసు, “తాత, కిం న పస్ససి ఇమం వీసవస్ససతికం ఖణ్డదంతం పలితకేసం వలిత్తచం తిలకాహతగత్తం గోపానసివజ్జం, ఏసా ఏతిస్సా అయ్యికా”తి. “కిం పన అయమ్మి ఏవరూపా భవిస్సతీ”తి? “సచే జీవిస్సతి, భవిస్సతి, తాతా”తి. సో చిన్తేసి - “ఏవరూపమ్మి నామ సరీరం జరాయ ఇమం విప్పకారం పాపుణిస్సతి, ఇమం మే భాతరా ఉపతిస్సేన దిట్టం భవిస్సతి, అజ్జేవ మయా పలాయిత్యా పబ్బజితుం వట్టతీ”తి. అథ నం శౌతకా కుమారికాయ సద్ధిం ఏకయానం ఆరోపేత్వా ఆదాయ పక్కమింసు.

సో ధోకం గత్వా సరీరకిచ్చం అపదిసిత్వా “రేవథ తావ యానం, ఓతరిత్వా ఆగమిస్సామీ”తి యానా ఓతరిత్వా ఏకస్మిం గుమ్మే ధోకం పపశ్చం కత్వా అగమాసి. పునపి ధోకం గత్వా తేనేవ అపదేసేన ఓతరిత్వా అభిరుహి, పునపి తథేవ అకాసి. అథస్స శౌతకా “అద్ధా ఇమస్స ఉట్టానాని వత్తంతీ”తి సల్లక్ఖేత్వా నాతిదళ్లం ఆరక్ఖం కరింసు. సో పునపి ధోకం గత్వా తేనేవ అపదేసేన ఓతరిత్వా “తుమ్హే పాజేన్తో పురలో గచ్ఛథ, మయం పచ్ఛతో సణికం ఆగమిస్సామా”తి వత్వా ఓతరిత్వా గుమ్మాభిముఖో అహోసి. శౌతకాపిస్స “పచ్ఛతో ఆగమిస్సతీ”తి సజ్ఞాయ యానం పాజేన్తా గమింసు. సోపి తతో పలాయిత్యా ఏకస్మిం పదేసే తింసమత్తా భిక్షా వసంతి, తేసం సంతికం గత్వా వన్దిత్వా ఆహ - “పబ్బాజేథ మం, భన్తే”తి. “ఆవుసో, త్వం సబ్బాలజ్ఞారపటిమణ్ణితో, మయం తే రాజపుత్తభావం వా అమచ్ఛపుత్తభావం వా న జానామ, కథం పబ్బాజేస్సామా”తి? “తుమ్హే మం, భన్తే, న జానాథా”తి? “న జానామావుసో”తి. “అహం ఉపతిస్సస్స కనిట్టభాతికో”తి. “కో ఏస ఉపతిస్సో నామా”తి? “భన్తే, భద్దన్తా మమ భాతరం ‘సారిపుత్తో’తి వదంతి, తస్మా మయా ‘ఉపతిస్సో’తి వుత్తే న

జానన్తి”తి. “కిం పన త్వం సారిపుత్తరేతస్స కనిట్టభాతికో”తి? “ఆమ, భన్తే”తి. “తేన హి ఏహి, భాతరా తే అనుజ్ఞాతమేవా”తి వత్వా భిక్షూ తస్స ఆభరణాని ఓముజ్ఞాపేత్వా ఏకమన్తం రపేత్వా తం పబ్బాజేత్వా ధేరస్స సాసనం పహిణింసు. ధేరో తం సుత్వా భగవతో ఆరోచేసి – “భన్తే, ‘ఆరణ్ణికభిక్షూహి కిర రేవతో పబ్బాజితో’తి సాసనం పహిణింసు, గన్త్యా తం పస్సిత్వా ఆగమిస్సామీ”తి. సత్థా “అధివాసేహి తావ, సారిపుత్తా”తి గన్తుం న అదాసి. ధేరో పున కతిపాహచ్చయేన సత్థారం ఆపుచ్చి. సత్థా “అధివాసేహి తావ, సారిపుత్త, మయమ్మి ఆగమిస్సామా”తి నేవ గన్తుం అదాసి.

సామణేరోపి “సచాహం ఇథ వసిస్సామి , ఇతకా మం అనుబద్ధిత్వా పక్కిసిస్సన్తి”తి తేసం భిక్షూనం సన్తికే యావ అరహత్తా కమ్మట్టానం ఉగ్గణ్ణిత్వా పత్తచీవరమాదాయ చారికం చరమానో తతో తింసయోజనికే రానే ఖదిరవనం గన్త్యా అన్తోవస్సేయేవ తేమాసబ్బన్తరే సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పాపుణి. ధేరోపి పవారేత్వా సత్థారం పున తత్త గమనత్థాయ ఆపుచ్చి. సత్థా “మయమ్మి గమిస్సామ, సారిపుత్తా”తి పశ్చహి భిక్షుసతేహి సద్ధిం నిక్ఖమి. ధోకం గతకాలే ఆనన్దత్థేరో ద్వేధాపథే రత్వా సత్థారం ఆహ – “భన్తే, రేవతస్స సన్తికం గమనమగ్గేసు అయం పరిహరపథో సట్టియోజనికో మనుస్సావాసో, అయం ఉజ్జమగ్గో తింసయోజనికో అమనుస్సపరిగ్గహితో, కతరేన గచ్ఛామా”తి. “సీవలి, పన, ఆనన్ద, అష్ఠేహి సద్ధిం ఆగతో”తి? “ఆమ, భన్తే”తి. “సచే, సీవలి, ఆగతో, ఉజ్జమగ్గమేవ గణ్ణాహి”తి. సత్థా కిర “అహం తుమ్హాకం యాగుభత్తం ఉప్పాదేస్సామి, ఉజ్జమగ్గం గణ్ణాహి”తి అవత్వా “తేసం తేసం జనానం పుజ్ఞాస్స విపాకదానట్టానం ఏత”న్తి ఇత్వా “సచే, సీవలి, ఆగతో, ఉజ్జమగ్గం గణ్ణాహి”తి ఆహ. సత్థరి పన తం మగ్గం పటిపన్నే దేవతా “అమ్మాకం అయ్యస్స సీవలిత్థేరస్స సక్కారం కరిస్సామా”తి చిన్తేత్వా ఏకేకయోజనే విహారే కారేత్వా ఏకయోజనతో ఉద్ధం గన్తుం అదత్వా పాతో వుట్టాయ దిబ్బయాగుఆదీని గహేత్వా, “అయ్యో, నో సీవలిత్థేరో కహం నిసిన్నో”తి విచరన్తి. ధేరో అత్తనో అభిహటం బుద్ధప్పముఖస్స భిక్షుసజ్జస్స దాపేసి. ఏవం సత్థా సపరివారో తింసయోజనికం కన్తారం సీవలిత్థేరస్స పుజ్ఞం అనుభవమానోవ ఆగమాసి. రేవతత్థేరోపి సత్థు ఆగమనం ఇత్వా భగవతో గన్ధకుటిం మాపేత్వా పశ్చా కూటాగారసతాని, పశ్చా చక్రమనసతాని, పశ్చారత్తిట్టానదివాట్టానసతాని చ మాపేసి. సత్థా తస్స సన్తికే మాసమత్తమేవ వసి. తస్మిం వసమానోపి సీవలిత్థేరస్సేవ పుజ్ఞం అనుభవి.

తత్త పన ద్వే మహల్లకభిక్షూ సత్థు ఖదిరవనం పవిసనకాలే ఏవం చిన్తయింసు – “అయం భిక్షు ఏత్తకం నవకమ్మం కరోన్తో కిం సక్కిస్సతి సమణధమ్మం కాతుం, సత్థా ‘సారిపుత్తస్స కనిట్టో’తి ముఖోలోకనకిచ్చం కరోన్తో ఏవరూపస్స నవకమ్మికస్స భిక్షుస్స సన్తికం ఆగతో”తి. సత్థాపి తం దివసం పచ్చాసకాలే లోకం వోలోకేత్వా తే భిక్షూ దిస్సా తేసం చిత్తాచారం అజ్ఞాసి. తస్మా తత్త మాసమత్తం వసిత్వా నిక్ఖమనదివసే యథా తే భిక్షూ అత్తనో తేలనాళిజ్ఞా ఉదకతుమ్బుజ్ఞా ఉపాహనాని చ పముస్సన్తి, తథా అధిట్టహేత్వా నిక్ఖమన్తో విహారూపచారతో బహి నిక్ఖన్తకాలే ఇద్ధిం విస్సజ్జేసి. అథ తే భిక్షూ “మయా ఇదశ్చేదశ్చ పముట్టం , మయాపి పముట్ట”న్తి ఉభోపి నివత్తిత్వా తం రానం అసల్లక్ఖేత్వా ఖదిరరుక్ఖకణ్ణకేహి విజ్ఞమానా విచరిత్వా ఏకస్మిం ఖదిరరుక్ఖే ఓలమ్మన్తం అత్తనో భణ్ణకం దిస్సా ఆదాయ పక్కమింసు. సత్థాపి భిక్షుసజ్జం ఆదాయ పున మాసమత్తేనేవ సీవలిత్థేరస్స పుజ్ఞం అనుభవమానో పటిగన్త్యా పుట్టారామం పావిసి.

అథ తే మహల్లకభిక్షూ పాతోవ ముఖం ధోవిత్వా “ఆగన్తుకభత్తదాయికాయ విసాఖాయ ఘరం యాగుం పివిస్సామా”తి గన్త్యా యాగుం పివిత్వా ఖజ్జకం ఖాదిత్వా నిసీదింసు. అథ నే విసాఖా పుచ్చి – “తుమ్హేపి, భన్తే, సత్థారా సద్ధిం రేవతత్థేరస్స వసనట్టానం అగమిత్థా”తి. “ఆమ, ఉపాసికేతి, రమణీయం, భన్తే, ధేరస్స వసనట్టాన”న్తి. “కుతో తస్స రమణీయతా

సేతకణ్ణకఖదిరరుక్ష్మగహనం పేతానం నివాసనట్టానసదిసం ఉపాసికే”తి. అధర్ణో ద్వే దహరభిక్ష్వా ఆగమింసు. ఉపాసికా తేసమ్ని యాగుఖజ్జకం దత్వా తథేవ పటిపుచ్చి . తే ఆహంసు - “న సక్కా ఉపాసికే వణ్ణేతుం, సుధమ్మదేవసభాసదిసం ఇద్ధియా అభిసజ్జతం వియ థేరస్స వసనట్టాన”న్తి. ఉపాసికా చిన్తేసి - “పరమం ఆగతా భిక్ష్వా అజ్ఞాథా వదింసు, ఇమే అజ్ఞాథా వదన్తి, పరమం ఆగతా భిక్ష్వా కిజ్జేదేవ పముస్సీత్వా ఇద్ధియా విస్సట్టకాలే పటినివత్తిత్వా గతా భవిస్సన్తి, ఇమే పన ఇద్ధియా అభిసజ్జరిత్వా నిమ్మితకాలే గతా భవిస్సన్తి”తి అత్తనో పణ్ణితభావేన ఏతమత్థం ఇత్వా “సత్థారం ఆగతకాలే పుచ్చిస్సామీ”తి అట్టాసి. తతో ముహుత్తయేవ సత్థా భిక్కుసజ్జపరిపుతో విసాఖాయ గేహం గత్వా పజ్జత్తాసనే నీసీది. సా బుద్ధప్పముఖం భిక్కుసజ్జం సక్కచ్చం పరివిసిత్వా భత్తకిచ్చావసానే సత్థారం వన్దిత్వా పటిపుచ్చి - “భన్తే, తుమ్హేహి సద్ధిం గతభిక్క్షాసు ఏకచ్చే రేవతత్థేరస్స వసనట్టానం ‘ఖదిరగహనం అరజ్ఞా’న్తి వదన్తి, ఏకచ్చే ‘రమణీయ’న్తి, కిం ను ఖో ఏత”న్తి? తం సుత్వా సత్థా “ఉపాసికే గామో వా హోతు అరజ్ఞం వా, యస్మిం రానే అరహన్తో విహరన్తి, తం రమణీయమేవా”తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౯౮. “గామే వా యది వారజ్ఞో, నిన్నే వా యది వా థలే;
యత్థ అరహన్తో విహరన్తి, తం భూమిరామణేయక”న్తి.

తత్థ కిజ్జాపి అరహన్తో గామన్తే కాయవివేకం న లభన్తి, చిత్తవివేకం పన లభన్తేవ. తేసజ్ఞో దిబ్బపటిభాగానిపి ఆరమ్మణాని చిత్తం చాలేతుం న సక్కోన్తి. తస్మా గామో వా హోతు అరజ్ఞాదీనం వా అజ్ఞాతరం, యత్థ అరహన్తో విహరన్తి, తం భూమిరామణేయకన్తి సో భూమిపదేసో రమణీయో ఏవాతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసుతి.

అపరేన సమయేన భిక్ష్వా కథం సముట్టాపేసుం - “ఆవుసో, కేన ను ఖో కారణేన ఆయస్మా సీవలిత్థేరో సత్తదివససత్తమాసాధికాని సత్త వస్సాని మాతు కుచ్చియం వసి, కేన నిరయే పచ్చి, కేన నిస్సన్దేన లాభగ్గయసగ్గప్పత్తో జాతో”తి? సత్థా తం కథం సుత్వా, “భిక్ఖవే, కిం కథేథా”తి పుచ్చిత్వా, “భన్తే, ఇదం నామా”తి వుత్తే తస్సాయస్మతో పుబ్బకమ్మం కథేన్తో ఆహ -

భిక్ఖవే , ఇతో ఏకనవుతికప్పే విపస్సీ భగవా లోకే ఉప్పజ్జిత్వా ఏకస్మిం సమయే జనపదచారికం చరిత్వా పితు నగరం పచ్చాగమాసి. రాజా బుద్ధప్పముఖస్స భిక్కుసజ్జస్స ఆగన్తుకదానం సజ్జేత్వా నాగరానం సాసనం పేసేసి “ఆగత్వా మయ్యం దానే సహాయకా హోంతూ”తి. తే తథా కత్వా “రజ్ఞా దిన్నదానతో అతిరేకతరం దస్సామా”తి సత్థారం నిమన్తేత్వా పునదివసే దానం పటియాదేత్వా రజ్ఞో సాసనం పహిణింసు. రాజా ఆగత్వా తేసం దానం దిస్వా “ఇతో అధికతరం దస్సామీ”తి పునదివసత్థాయ సత్థారం నిమన్తేసి, నేవ రాజా నాగరే పరాజేతుం సక్ఖి, న నాగరా రాజానం. నాగరా ఛట్ఠే వారే “స్వే దాని యథా ‘ఇమస్మిం దానే ఇదం నామ నట్ఠీ’తి న సక్కా హోతి వత్తుం, ఏవం దానం దస్సామా”తి చిన్తేత్వా పునదివసే దానం పటియాదేత్వా “కిం ను ఖో ఏత్థ నట్ఠీ”తి ఓలోకేన్తా అల్లమధుమేవ న అద్దసంసు. పక్కమధు పన బహుం అత్తి. తే అల్లమధుస్సన్థాయ చతుసు నగరద్వారేసు చత్తారి కహాపణసహస్సాని గాహపేత్వా పహిణింసు. అధేకో జనపదమనుస్సో గామభోజకం పస్సీతుం ఆగచ్ఛన్తో అన్తరామగ్గే మధుపటలం దిస్వా మక్ఖికా పలాపేత్వా సాఖం ఛిన్దిత్వా సాఖాదణ్ణకేనేవ సద్ధిం మధుపటలం ఆదాయ “గామభోజకస్స దస్సామీ”తి నగరం పావిసి. మధుఅత్థాయ గతో తం దిస్వా, “అమ్హో, విక్కిణియం

మధు"ని పుచ్చి. "న విక్కిణియం, సామీ"తి. "హన్ద, ఇమం కహాపణం గహేత్వా దేహి"తి. సో చిన్తేసి - "ఇమం మధుపటలం పాదమత్తమ్మి న అగ్గతి, అయం పన కహాపణం దేతి. బహుకహాపణకో మగ్గో, మయా వడ్డేతుం వట్టతీ"తి. అథ నం "న దేమీ"తి ఆహ, "తేన హి ద్వే కహాపణే గణ్ఠాహి"తి. "ద్వీహిపి న దేమీ"తి. ఏవం తావ వడ్డేసి, యావ సో "తేన హి ఇదం సహస్సం గణ్ఠాహి"తి భణ్ణికం ఉపనేసి.

అథ నం సో ఆహ - "కిం ను ఖో త్వం ఉమ్మత్తకో , ఉదాహు కహాపణానం రపనేకాసం న లభసి, పాదమ్మి న అగ్గనకం మధుం 'సహస్సం గహేత్వా దేహి'తి వదసి, 'కిం నామేత'"ని? 'జానామహం, భో, ఇమినా పన మే కమ్మం అత్తి, తేనేవం వదామీ'తి. "కిం కమ్మం, సామీ"తి? "అప్ఘేహి విపస్సీబుద్ధస్స అట్టసట్టిసమణసహస్సపరివారస్స మహాదానం సజ్జితం, తత్తేకం అల్లమధుమేవ నత్తి, తస్మా ఏవం గణ్ఠామీ"తి. ఏవం, సన్తే, నాహం మూలేన దస్సామి, సచే "అహమ్మి దానే పత్తిం లభిస్సామి, దస్సామీ"తి. సో గన్త్యా నాగరానం తమత్థం ఆరోచేసి. నాగరా తస్స సద్ధాయ బలవభావం ఇత్వా, "సాధు, పత్తికో హోతూ"తి పటిజానింసు, తే బుద్ధప్పముఖం భిక్షుసజ్ఞం నిసీదాపేత్వా యాగుఖజ్జకం దత్వా మహతిం సువణ్ణపాతిం ఆహరాపేత్వా మధుపటలం పీళాపేసుం. తేనేవ మనుస్సేన పణ్ణాకారత్థాయ దధివారకోపి ఆహటో అత్తి, సో తమ్మి దధిం పాతియం ఆకిరిత్వా తేన మధునా సంసన్నిత్వా బుద్ధప్పముఖస్స భిక్షుసజ్ఞస్స ఆదితో పట్టాయ అదాసి. తం యావదత్థం గణ్ఠానానం సబ్బేసం పాపుణి ఉత్తరిమ్మి అవసిత్థం అహోసియేవ. "ఏవం ధోకం మధు కథం తావ బహూనం పాపుణీ"తి న చిన్తేతబ్బం. తగ్గో బుద్ధానుభావేన పాపుణి. బుద్ధవిసయో న చిన్తేతబ్బో. చత్తారి హి "అచిన్తేయ్యానీ"తి (అ. ని. ౪.౭౭) వుత్తాని. తాని చిన్తేన్తో ఉమ్మాదస్సేవ భాగీ హోతీతి. సో పురిసో ఏత్తకం కమ్మం కత్వా ఆయుపరియోసానే దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా ఏత్తకం కాలం సంసరన్తో ఏకస్మిం సమయే దేవలోకా చవిత్వా బారాణసియం రాజకులే నిబ్బత్తో పితు అచ్చయేన రజ్జం పాపుణి. సో "ఏకం నగరం గణ్ఠిస్సామీ"తి గన్త్యా పరివారేసి, నాగరానగ్గా సాసనం పహిణి "రజ్జం వా మే దేన్తు యుద్ధం వా"తి. తే "నేవ రజ్జం దస్సామ, న యుద్ధ"ని వత్వా చూళద్వారేహి నిక్ఖమిత్వా దారూదకాదీని ఆహరన్తి, సబ్బకిచ్చాని కరోన్తి.

ఇతరోపి చత్తారి మహాద్వారాని రక్ఖన్తో సత్తమాసాధికాని సత్త వస్సాని నగరం ఉపరున్తి. అథస్స మాతా "కిం మే పుత్తో కరోతీ"తి పుచ్చిత్వా "ఇదం నామ దేవీ"తి తం పవత్తిం సుత్వా "బాలో మమ పుత్తో, గచ్ఛథ, తస్స 'చూళద్వారానిపి పిథాయ నగరం ఉపరున్ధతూ'తి వదేథా"తి. సో మాతు సాసనం సుత్వా తథా అకాసి. నాగరాపి బహి నిక్ఖమితుం అలభన్తా సత్తమే దివసే అత్తనో రాజానం మారేత్వా తస్స రజ్జం అదంసు. సో ఇమం కమ్మం కత్వా ఆయుపరియోసానే అవీచిష్ఠి నిబ్బత్తిత్వా యావాయం పథవీ యోజనమత్తం ఉస్సన్నా, తావ నిరయే పచ్చిత్వా చతున్నం చూళద్వారానం పిదహితత్తా తతో చుతో తస్సా ఏవ మాతు కుచ్చిస్మిం పటిసన్ధిం గహేత్వా సత్తమాసాధికాని సత్త వస్సాని అన్తోకుచ్చిస్మిం వసిత్వా సత్త దివసాని యోనిముఖే తిరియం నిపజ్జి. ఏవం, భిక్ఖవే, సీవలి, తదా నగరం ఉపరున్ధిత్వా గహితకమ్మేన ఏత్తకం కాలం నిరయే పచ్చిత్వా చతున్నం చూళద్వారానం పిదహితత్తా తతో చుతో తస్సా ఏవ మాతు కుచ్చియం పటిసన్ధిం గహేత్వా ఏత్తకం కాలం కుచ్చియం వసి. నవమధునో దిన్నత్తా లాభగ్గయసగ్గప్పత్తో జాతోతి.

పునేకదివసం భిక్ఖా కథం సముట్టాపేసుం - "అహో సామణేరస్స లాభో, అహో పుణ్ణం, యేన ఏకకేన పఞ్చన్నం భిక్షుసతానం పఞ్చకూటాగారసతాదీని కతానీ"తి. సత్థా ఆగన్త్యా "కాయ నుత్త, భిక్ఖవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా"తి పుచ్చిత్వా "ఇమాయ నామా"తి వుత్తే, "భిక్ఖవే, మయ్హం పుత్తస్స నేవ పుణ్ణం అత్తి, న పాపం, ఉభయమస్స పహీన"ని వత్వా బ్రాహ్మణవగ్గే ఇమం గాథమాహ -

“యోధ పుష్కాశ్చ పాపశ్చ, ఉభో సఖముపచ్ఛగా;
అసోకం విరజం సుద్ధం, తమహం బ్రూమి బ్రాహ్మణ”న్తి. (ధ. ప. ౪౧౨);

ఖదిరవనియరేవతత్థేరవత్థు నవమం.

౧౦. అశ్వాతరఇత్థివత్థు

రమణీయానీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో అశ్వాతరం ఇత్థిం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకో కిర పిణ్డపాతికో భిక్కు సత్థు సన్నికే కమ్మట్టానం గహేత్వా ఏకం జిణ్ణఉయ్యానం పవిసిత్వా సమణధమ్మం కరోతి. ఏకా నగరసోభినీ ఇత్థీ పురిసేన సద్ధిం “అహం అసుకట్టానం నామ గమిస్సామి, త్వం తత్థ ఆగచ్ఛేయ్యాసీ”తి సజ్జేతం కత్వా అగమాసి. సో పురిసో నాగచ్ఛి. సా తస్స ఆగమనమగ్గం ఓలోకేన్తీ తం అదిస్సా ఉక్కణ్ణీత్వా ఇతో చితో చ విచరమానా తం ఉయ్యానం పవిసిత్వా ధేరం పల్లజ్కం ఆభుజిత్వా నిసిన్నం దిస్సా ఇతో చితో చ ఓలోకయమానా అశ్వాం కశ్చే అదిస్సా “అయశ్చ పురిసో ఏవ, ఇమస్స చిత్తం పమోహేస్సామీ”తి తస్స పురతో రత్వా పునప్పునం నివత్తసాటకం మోచేత్వా నివాసేతి, కేసే ముశ్శీత్వా బద్ధతి, పాణిం పహరిత్వా హసతి. ధేరస్స సంవేగో ఉప్పజ్జిత్వా సకలసరీరం ఫరి. సో “కిం ను ఖో ఇద”న్తి చిన్తేసి. సత్థాపి “మమ సన్నికే కమ్మట్టానం గహేత్వా సమణధమ్మం కరిస్సామీ”తి గతస్స భిక్కునో కా ను ఖో పవత్తీ”తి ఉపధారేన్తో తం ఇత్థిం దిస్సా తస్సా అనాచారకిరియం, ధేరస్స చ సంవేగుప్పత్తిం ఇత్వా గన్ధకుటియం నిసిన్నోవ తేన సద్ధిం కథేసి – “భిక్కు, కామగవేసకానం అరమణట్టానమేవ వీతరాగానం రమణట్టానం హోతీ”తి . ఏవశ్చ పన వత్వా ఓభాసం ఫరిత్వా తస్స ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ –

౯౯. “రమణీయాని అరణ్ణాని, యత్థ న రమతీ జనో;

వీతరాగా రమిస్సన్తి, న తే కామగవేసినో”తి.

తత్థ అరణ్ణానీతి సుపుప్పితతరువనసణ్ణపటిమణ్ణీతాని విమలసలిలసమ్పన్నాని అరణ్ణాని నామ రమణీయాని. యత్థాతి యేసు అరణ్ణోసు వికసితేసు పదుమవనేసు గామమక్ఖికా వియ కామగవేసకో జనో న రమతి. వీతరాగాతి విగతరాగా పన ఖీణాసవా నామ భమరమధుకరా వియ పదుమవనేసు తథారూపేసు అరణ్ణోసు రమిస్సన్తి. కిం కారణా? న తే కామపవేసినో, యస్మా తే కామగవేసినో న హోన్తీతి అత్తో.

దేసనావసానే సో ధేరో యథానిసిన్నోవ సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పాపుణిత్వా ఆకాసేనాగన్త్యా ధుతిం కరోన్తో తథాగతస్స పాదే వద్దిత్వా అగమాసీతి.

అశ్వాతరఇత్థివత్థు దసమం.

అరహంతవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

సత్తమో వగ్గో.

౮. సహస్సవగ్గో

౧. తమ్బుదారికచోరఘాతకవత్తు

సహస్సమపి చే వాచాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరంతో తమ్బుదారికచోరఘాతకం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకూనపఞ్చసతా కిర చోరా గామఘాతకాదీని కరోంతా జీవికం కప్పేసుం. అధేకో పురిసో నిబ్బిద్ధపిఞ్గలో తమ్బుదారికో తేసం సన్తికం గన్తా “అహమ్మి తుమ్మేహి సద్ధిం జీవిస్సామీ”తి ఆహ. అథ నం చోరజేట్టకస్స దస్సేత్వా “అయమ్మి అమ్మాకం సన్తికే వసితుం ఇచ్చతీ”తి ఆహంసు. అథ నం చోరజేట్టకో ఓలోకేత్వా “అయం మాతు ధనం చిన్దిత్వా పితు వా గలలోహితం నీహరిత్వా ఖాదనసమత్తో అతికక్ఖళో”తి చిన్తేత్వా “నత్థేతస్స అమ్మాకం సన్తికే వసనకిచ్చ”న్తి పటిక్ఖిపి. సో ఏవం పటిక్ఖిత్తోపి ఆగన్తా ఏకం తస్సేవ అన్తేవాసికం ఉపట్టహన్తో ఆరాధేసి. సో తం ఆదాయ చోరజేట్టకం ఉపసంక్రమిత్వా, “సామి, భద్దకో ఏస, అమ్మాకం ఉపకారకో, సఙ్గఱ్ఱథ న”న్తి యాచిత్వా చోరజేట్టకం పటిచ్చాపేసి. అధేకదివసం నాగరా రాజపురిసేహి సద్ధిం ఏకతో హుత్వా తే చోరే గహేత్వా వినిచ్చయమహామచ్చానం సన్తికం నయింసు. అమచ్చా తేసం ఫరసునా సీసచ్ఛేదం ఆణాపేసుం. తతో “కో ను ఖో ఇమే మారేస్సతీ”తి పరియేసంతా తే మారేతుం ఇచ్చంతం కఞ్చే అదిస్సా చోరజేట్టకం ఆహంసు – “త్వం ఇమే మారేత్వా జీవితఞ్చేవ లభిస్ససి సమ్మానఞ్చ, మారేహి నే”తి. సోపి అత్తానం నిస్సాయ వసితత్తా తే మారేతుం న ఇచ్చి. ఏతేనూపాయేన ఏకూనపఞ్చసతే పుచ్చింసు, సబ్బేపి న ఇచ్చింసు. సబ్బపచ్చా తం నిబ్బిద్ధపిఞ్గలం తమ్బుదారికం పుచ్చింసు. సో “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చిత్వా తే సబ్బేపి మారేత్వా జీవితఞ్చేవ సమ్మానఞ్చ లభి. ఏతేనూపాయేన నగరస్స దక్ఖిణతోపి పఞ్చ చోరసతాని ఆనేత్వా అమచ్చానం దస్సేత్వా తేహి తేసమ్మి సీసచ్ఛేదే ఆణత్తే చోరజేట్టకం ఆదిం కత్వా పుచ్చంతా కఞ్చే మారేతుం ఇచ్చంతం అదిస్సా “పురిమదివసే ఏకో పురిసో పఞ్చసతే చోరే మారేసి, కహం ను ఖో సో”తి. “అసుకట్టానే అమ్మేతి దిట్టో”తి వుత్తే తం పక్కిసాపేత్వా “ఇమే మారేహి, సమ్మానం లచ్చసీ”తి ఆణాపేసుం. సో “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చిత్వా తే సబ్బేపి మారేత్వా సమ్మానం లభి. అథ నం “భద్దకో అయం పురిసో, నిబ్బద్ధం చోరఘాతకమేవ ఏతం కరిస్సామా”తి మన్తేత్వా తస్స తం రానన్తరం దత్వావ సమ్మానం కరింసు. సో పచ్చిమదిసతోపి ఉత్తరదిసతోపి ఆనీతే పఞ్చసతే పఞ్చసతే చోరే ఘాతేసియేవ. ఏవం చతుహి దిసాహి ఆనీతాని ద్వే సహస్సాని మారేత్వా తతో పట్టాయ దేవసికం ఏకం ద్వేతి ఆనీతే తే మనుస్సే మారేత్వా పఞ్చపణ్ణాస సంవచ్చరాని చోరఘాతకకమ్మం అకాసి.

సో మహల్లకకాలే ఏకప్పహారేనేవ సీసం చిన్దితుం న సక్కోతి, ద్వే తయో వారే పహరంతో మనుస్సే కిలమేతి. నాగరా చిన్తయింసు – “అఞ్ఞోపి చోరఘాతకో ఉప్పజ్జిస్సతి, అయం అతివియ మనుస్సే కిలమేతి, కిం ఇమినా”తి తస్స తం రానన్తరం హరింసు. సో పుట్టే చోరఘాతకకమ్మం కరోంతో “అహతసాటకే నివాసేతుం, నవసప్పినా సఙ్ఖతం ఖీరయాగుం పివితుం, సుమనపుప్పాని పిలన్దితుం, గన్తే విలిమ్మితు”న్తి ఇమాని చత్తారి న లభి. సో రానా చావితదివసే “ఖీరయాగుం మే పచథా”తి వత్వా అహతవత్థసుమనమాలావిలేపనాని గాహపేత్వా నదిం గన్తా వత్తా అహతవత్థాని నివాసేత్వా మాలా పిలన్దిత్వా గన్తేహి అనులిత్తగత్తో గేహం ఆగన్తా నిసీది. అథస్స నవసప్పినా సఙ్ఖతం ఖీరయాగుం పురతో రపేత్వా హత్థధోవనోదకం ఆహరింసు. తస్మిం ఖణే సారిపుత్తత్థేరో సమాపత్తితో వుట్టాయ “కత్థ ను ఖో అజ్జ మయా గన్తబ్బ”న్తి అత్తనో భిక్ఖాచారం ఓలోకేన్తో తస్స గేహ ఖీరయాగుం దిస్సా “కరిస్సతి ను ఖో మే పురిసో సఙ్గహ”న్తి ఉపధారేన్తో “మం దిస్సా మమ సఙ్గహం

కరిస్సతి, కరిత్వా చ పన మహాసమ్మత్తిం లభిస్సతి అయం కులపుత్తో”తి ఇత్వా చీవరం పారుపిత్వా పత్తం ఆదాయ తస్స గేహద్వారే రితమేవ అత్తానం దస్సేసి.

సో థేరం దిస్సా పసన్నచిత్తో చిన్తేసి - “మయా చిరం చోరఘాతకకమ్మం కతం, బహూ మనుస్సా మారితా, ఇదాని మే గేహా ఖీరయాగు పటియత్తా, థేరో ఆగన్తా మమ గేహద్వారే రితో, ఇదాని మయా అయ్యస్స దేయ్యధమ్మం దాతుం వట్టతీ”తి పురతో రపితయాగుం అపసేత్వా థేరం ఉపసక్కుమిత్వా వన్నిత్వా అన్తోగేహా నిసీదాపేత్వా పత్తే ఖీరయాగుం ఆకిరిత్వా నవసప్పిం ఆసిఞ్చిత్వా థేరం బీజమానో అట్టాసి. అథస్స చ దీఘరత్తం అలద్ధపుబ్బతాయ ఖీరయాగుం పాతుం బలవఅజ్ఞాసయో అహోసి. థేరో తస్స అజ్ఞాసయం ఇత్వా “త్వం, ఉపాసక, అత్తనో యాగుం పివా”తి ఆహ. సో అజ్ఞాస్స హత్థే బీజనిం దత్వా యాగుం పివి. థేరో బీజమానం పురిసం “గచ్ఛ, ఉపాసకమేవ బీజాహి”తి ఆహ. సో బీజయమానో కుచ్చిపూరం యాగుం పివిత్వా ఆగన్తా థేరం బీజమానో రత్వా కతాహారకిచ్చస్స థేరస్స పత్తం అగ్గహేసి. థేరో తస్స అనుమోదనం ఆరభి. సో అత్తనో చిత్తం థేరస్స ధమ్మదేసనానుగం కాతుం నాసక్తి. థేరో సల్లక్ఖేత్వా, “ఉపాసక, కస్మా చిత్తం దేసనానుగం కాతుం న సక్కోసీ”తి పుచ్చి. “భన్తే, మయా దీఘరత్తం కక్ఖళకమ్మం కతం, బహూ మనుస్సా మారితా, తమహం అత్తనో కమ్మం అనుస్సరన్తో చిత్తం అయ్యస్స దేసనానుగం కాతుం నాసక్తి”న్తి. థేరో “వఞ్చోస్సామి న”న్తి చిన్తేత్వా “కిం పన త్వం అత్తనో రుచియా అకాసి, అఞ్ఞోహి కారితోసీ”తి? “రాజా మం కారేసి, భన్తే”తి. “కిం ను ఖో తే, ఉపాసక, ఏవం సన్తే అకుసలం హోతీ”తి? మన్దధాతుకో ఉపాసకో థేరేనేవం వుత్తే “నత్తి మయ్యం అకుసల”న్తి సఞ్ఞో హుత్వా తేన హి, “భన్తే, ధమ్మం కధేధా”తి. సో థేరో అనుమోదనం కరోన్తే ఏకగ్గచిత్తో హుత్వా ధమ్మం సుణన్తో సోతాపత్తిమగ్గస్స ఓరతో అనులోమికం ఖన్తిం నిబ్బత్తేసి. థేరోపి అనుమోదనం కత్వా పక్కామి.

ఉపాసకం థేరం అనుగన్తా నివత్తమానం ఏకా యక్ఖీనీ ధేనువేసేన ఆగన్తా ఉరే పహరిత్వా మారేసి. సో కాలం కత్వా తుసితపురే నిబ్బత్తి. భిక్ఖూ ధమ్మసభాయం కథం సముట్ఠాపేసుం “చోరఘాతకో పఞ్చపణ్ణాస వస్సాని కక్ఖళకమ్మం కత్వా అజ్ఞేవ తతో ముత్తో, అజ్ఞేవ థేరస్స భిక్ఖం దత్వా అజ్ఞేవ కాలం కతో, కహం ను ఖో నిబ్బత్తో”తి. సత్థా ఆగన్తా “కాయ నుత్తే, భిక్ఖవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్వా “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే, “భిక్ఖవే, తుసితపురే నిబ్బత్తో”తి ఆహ. “కిం, భన్తే, వదేధ, ఏత్తకం కాలం ఏత్తకే మనుస్సే ఘాతేత్వా తుసితవిమానే నిబ్బత్తో”తి. “ఆమ, భిక్ఖవే, మహన్తో తేన కల్యాణమిత్తో లద్ధో, సో సారిపుత్తస్స ధమ్మదేసనం సుత్వా అనులోమజాణం నిబ్బత్తేత్వా ఇతో చుతో తుసితవిమానే నిబ్బత్తో”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

“సుభాసితం సుణిత్వాన, నగరే చోరఘాతకో;
అనులోమఖన్తిం లద్ధాన, మోదతీ తిదివం గతో”తి.

“భన్తే, అనుమోదనకథా నామ న బలవా, తేన కతం అకుసలకమ్మం మహన్తం, కథం ఏత్తకేన విసేసం నిబ్బత్తేసి”తి. సత్థా “కిం, భిక్ఖవే, ‘మయా దేసితధమ్మస్స అప్పం వా బహుం వా’తి మా పమాణం గణ్ఠథ. ఏకవాచాపి హి అత్థనిస్సితా సేయ్యావా”తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసన్తో ఇమం గాథమాహ -

౧౦౦. “సహస్సమపి చే వాచా, అనత్థపదసంహితా;
ఏకం అత్థపదం సేయ్యో, యం సుత్వా ఉపసమ్మతీ”తి.

తత్త సహస్సమపీతి పరిచ్ఛేదవచనం, ఏకం సహస్సం ద్వే సహస్సానీతి ఏవం సహస్సేన చేపి పరిచ్ఛిన్నవాదా హోన్తి, తా చ పన అనత్తపదసంహితా ఆకాసవణ్ణనాపబ్బతవణ్ణనావనవణ్ణనాదీని పకాసకేహి అనియ్యానదీపకేహి అనత్తకేహి పదేహి సంహితా యావ బహుకా హోతి, తావ పాపికా ఏవాతి అత్థో. ఏకం అత్తపదన్తి యం పన “అయం కాయో, అయం కాయగతాసతి, తిస్సో విజ్ఞా అనుప్పత్తో, కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి ఏవరూపం ఏకం అత్తపదం సుత్వా రాగాదివూపసమేన ఉపసమ్మతి, తం అత్తసాధకం నిబ్బానప్పటిసంయుత్తం ఖడ్గధాతుఆయతనఇన్ద్రియబలబోజ్జుజ్ఞసతిపట్టానపరిదీపకం ఏకమ్పి పదం సేయ్యాయేవాతి అత్థో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

తమ్పదారికచోరఘాతకవత్తు పఠమం.

౨. బాహియదారుచీరియత్థేరవత్తు

సహస్సమపి చే గాఢాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరన్తో దారుచీరియత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిన్జ్ఞో కాలే బహూ మనుస్సా నావాయ మహాసముద్దం పక్ఖన్దిత్వా అన్తోమహాసముద్ధే భిన్నాయ నావాయ మచ్చకచ్చపభక్తా అహీసుం. ఏకోవేత్త ఏకం ఫలకం గహేత్వా వాయమన్తో సుప్పారకపట్టనతీరం ఓక్కమి, తస్స నివాసనపారుపనం నత్తి. సో అజ్ఞాం కిజ్జి అపస్సన్తో సుక్ఖకట్టదణ్ణకే వాకేహి పలివేరేత్వా నివాసనపారుపనం కత్వా దేవకులతో కపాలం గహేత్వా సుప్పారకపట్టనం అగమాసి, మనుస్సా తం దిస్సా యాగుభత్తాదీని దత్వా “అయం ఏకో అరహ”తి సమ్భావేసుం. సో వత్తేసు ఉపనీతేసు “సదాహం నివాసేస్సామి వా పారుపిస్సామి వా, లాభసక్కారో మే పరిహాయిస్సత్తీ”తి తాని వత్తాని పటిక్ఖిపిత్వా దారుచీరానేవ పరిదహి. అథస్స బహూహి “అరహా అరహా”తి వుచ్చమానస్స ఏవం చేతసో పరివిత్తక్కి ఉదపాది “యే ఖో కేచి లోకే అరహన్తో వా అరహత్తమగ్గం వా సమాపన్నా, అహం తేసం అజ్ఞాతరో”తి. అథస్స పురాణసాలోహితా దేవతా ఏవం చిన్తేసి.

పురాణసాలోహితాతి పుట్టే ఏకతో కతసమణధమ్మా. పుట్టే కిర కస్సపదసబలస్స సాసనే ఓసక్కమానే సామణేరాదీనం విప్పకారం దిస్సా సత్త భిక్ఖూ సంవేగప్పత్తా “యావ సాసనస్స అన్తరధానం న హోతి, తావ అత్తనో పతిట్టం కరిస్సామా”తి సువణ్ణచేతియం వన్దిత్వా అరజ్ఞం పవిట్టా ఏకం పబ్బతం దిస్సా “జీవితే సాలయా నివత్తన్తు. నిరాలయా ఇమం పబ్బతం అభిరుహన్తూ”తి వత్వా నిస్సేణిం బన్దిత్వా సబ్బేపి తం అభిరుయ్హ నిస్సేణిం పాతేత్వా సమణధమ్మం కరింసు. తేసు సజ్ఞత్థేరో ఏకరత్తాతిక్కమేనేవ అరహత్తం పాపుణి. సో అనోతత్తదహీ నాగలతాదన్తకట్టం ఖాదిత్వా ఉత్తరకురుతో పిణ్డపాతం ఆహరిత్వా తే భిక్ఖూ ఆహ - “ఆవుసో, ఇమం దన్తకట్టం ఖాదిత్వా ముఖం ధోవిత్వా ఇమం పిణ్డపాతం పరిభుజ్జాథా”తి. కిం పన, భన్తే, అష్ఠేహి ఏవం కతికా కతా “యో పఠమం అరహత్తం పాపుణాతి, తేనాభతం పిణ్డపాతం అవసేసా పరిభుజ్జేస్సన్తీ”తి? “నో హేతం, ఆవుసో”తి. “తేన హి సచే మయమ్పి తుమ్హే వియ విసేసం నిబ్బత్తేస్సామ, సయం ఆహరిత్వా పరిభుజ్జేస్సామా”తి న ఇచ్చింసు. దుతియదివసే దుతియత్థేరో అనాగామిఫలం పాపుణి. సోపి తథేవ పిణ్డపాతం ఆహరిత్వా ఇతరో నిమన్తేసి. తే ఏవమాహంసు - “కిం పన, భన్తే, అష్ఠేహి ఏవం కతికా కతా ‘మహాథేరేన ఆభతం పిణ్డపాతం అభుజ్జేత్వా అనుథేరేన ఆభతం భుజ్జేస్సామా’”తి? “నో హేతం, ఆవుసో”తి. “ఏవం సన్తే తుమ్హే వియ మయమ్పి విసేసం నిబ్బత్తేత్వా అత్తనో పురిసకారేన భుజ్జేతుం సక్కిన్తా భుజ్జేస్సామా”తి న ఇచ్చింసు. తేసు అరహత్తం పత్తో భిక్ఖు

పరినిబ్బాయి, అనాగామీ బ్రహ్మలోకే నిబ్బత్తి. ఇతరే పశ్చా ధేరా వీసేసం నిబ్బత్తేతుం అసక్కింతా సుస్సిత్యా సత్తమే దివసే కాలం కత్వా దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే తతో చవిత్వా తత్త తత్త కులఘరేసు నిబ్బత్తింసు. తేసు ఏకో పుక్కుసాతి రాజా (మ. ని. 3.342) అహోసి, ఏకో కుమారకస్సవో (మ. ని. ౧.౨౪౯), ఏకో దారుచీరియో (ఉదా. ౧౦), ఏకో దబ్బో మల్లపుత్తో (పారా. 3౮౦; ఉదా. 2౯) ఏకో సభియో పరిబ్బాజకోతి (సు. ని. సభియసుత్తం). తత్త యో బ్రహ్మలోకే నిబ్బత్తో భిక్షు తం సన్ధాయేతం వుత్తం “పురాణసాలోహితా దేవతా”తి.

తస్స హి బ్రహ్మణో ఏతదహోసి - “అయం మయా సద్ధిం నిస్సేణిం బద్ధిత్యా పబ్బతం అభిరుహిత్యా సమణధమ్మం అకాసి, ఇదాని ఇమం లద్ధిం గహిత్యా విచరంతో వినస్సీయ్య, సంవేజ్జేస్సామి న”న్తి. అథ నం ఉపసంక్కుమిత్యా ఏవమాహ - “నేవ ఖో త్వం, బాహియ, అరహో, నపి అరహత్తమగ్గం వా సమాపన్నో, సాపి తే పటిపదా నత్తి, యాయ త్వం అరహో వా అస్స అరహత్తమగ్గం వా సమాపన్నో”తి. బాహియో ఆకాసే రత్వా కథేంతం మహాబ్రహ్మణం ఓలోకేత్వా చింతేసి - “అహో భారియం కమ్మం కతం, అహం ‘అరహంతోమ్హి’తి చింతేసిం, అయశ్చ మం ‘న త్వం అరహో, నపి అరహత్తమగ్గం వా సమాపన్నో’సీ’తి వదతి, అత్తి ను ఖో లోకే అశ్శో అరహో”తి. అథ నం పుచ్చి - “అత్తి ను ఖో ఏతరహి దేవతే లోకే అరహో వా అరహత్తమగ్గం వా సమాపన్నో”తి. అథస్స దేవతా ఆచిక్కి - “అత్తి, బాహియ, ఉత్తరేసు జనపదేసు సావత్తి నామ నగరం, తత్త సో భగవా ఏతరహి విహరతి అరహం సమ్మాసమ్మద్ధో. సో హి, బాహియ, భగవా అరహో చేవ అరహత్తత్తాయ చ ధమ్మం దేసేతీ”తి.

బాహియో రత్తిభాగే దేవతాయ కథం సుత్వా సంవిగ్గమానసో తం ఖణాయేవ సుప్పారకా నిక్ఖమిత్యా ఏకరత్తివాసేన సావత్తిం అగమాసి, సబ్బం వీసయోజనసతికం మగ్గం ఏకరత్తివాసేనేవ అగమాసి. గచ్ఛంతో చ పన దేవతానుభావేన గతో. “బుద్ధానుభావేనా”తిపి వదన్తియేవ. తస్మిం పన ఖణే సత్థా సావత్తిం పిణ్ణాయ పవిట్టో హోతి. సో భుత్తపాతరాసి కాయఆలసియవిమోచనత్తం అబ్బోకాసే చక్కమన్తే సమ్మహులే భిక్షూ “కహం ఏతరహి సత్థా”తి పుచ్చి. భిక్షూ “భగవా సావత్తిం పిణ్ణాయ పవిట్టో”తి వత్వా తం పుచ్చింసు - “త్వం పన కుతో ఆగతోసీ”తి? “సుప్పారకా ఆగతోమ్హి”తి. “కదా నిక్ఖంతోసీ”తి? “హియ్యో సాయం నిక్ఖంతోమ్హి”తి. “దూరతోసి ఆగతో, నిసీద, తవ పాదే ధోవిత్వా తేలేన మక్ఖేత్వా ధోకం విస్సమాహి, ఆగతకాలే సత్థారం దక్కిస్ససీ”తి. “అహం, భన్తే, సత్తు వా అత్తనో వా జీవితన్తరాయం న జానామి, ఏకరత్తేనేవమ్మి కత్తచి అట్టత్వా అనిసీదిత్వా వీసయోజనసతికం మగ్గం ఆగతో, సత్థారం పస్సిత్వావ విస్సమిస్సామీ”తి. సో ఏవం వత్వా తరమానరూపో సావత్తిం పవిసిత్వా భగవన్తం అనోపమాయ బుద్ధసిరియా పిణ్ణాయ చరన్తం దిస్సా “చిరస్సం వత మే గోతమో సమ్మాసమ్మద్ధో దిట్టో”తి దిట్టట్టానతో పట్టాయ ఓనతసరీరో గన్తా అన్తరవీధియమేవ పశ్చాపతిట్టితేన వద్దిత్వా గోప్పకేసు దళ్ళం గహిత్యా ఏవమాహ - “దేసేతు మే, భన్తే, భగవా ధమ్మం, దేసేతు సుగతో ధమ్మం, యం మమస్స దీఘరత్తం హితాయ సుఖాయా”తి. అథ నం సత్థా “అకాలో ఖో తావ, బాహియ, అన్తరఘరం పవిట్టమ్మా పిణ్ణాయా”తి పటిక్కిపి.

తం సుత్వా బాహియో, భన్తే, సంసారే సంసరన్తేన కబళీకారాహారో న అలద్ధపుబ్బో, తుమ్మాకం వా మయ్హం వా జీవితన్తరాయం న జానామి, దేసేతు మే ధమ్మన్తి. సత్థా దుతియమ్మి పటిక్కిపియేవ. ఏవం కిరస్స అహోసి - “ఇమస్స మం దిట్టకాలతో పట్టాయ సకలసరీరం పీతియా నిరన్తరం అజ్ఞోత్థటం హోతి, బలవపీతివేగో ధమ్మం సుత్వాపి న సక్కిస్సతి పటివిజ్ఞితుం, మజ్జత్తుపేక్షాయ తావ తిట్టతు, ఏకరత్తేనేవ వీసయోజనసతికం మగ్గం ఆగతత్తా దరథోపిస్స బలవా, సోపి తావ పటిప్పస్సమ్మత్తా”తి. తస్మా ద్విక్ఖత్తుం పటిక్కిపిత్వా తతియం యాచితో అన్తరవీధియం రితోవ “తస్మాతిహ తే, బాహియ,

ఏవం సిక్ష్తితబ్బం 'దిట్టే దిట్టమత్తం భవిస్సతీ' తిఆదినా (ఉదా. ౧౦) నయేన ధమ్మం దేసేసి. సో సత్థు ధమ్మం సుణన్తోయేవ సబ్బాసవే ఖేపేత్వా సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పాపుణి. తావదేవ చ పన భగవంతం పబ్బజ్జం యాచి, “పరిపుణ్ణం తే పత్తచీవర” న్ని పుట్టో “న పరిపుణ్ణ” న్ని ఆహ. అథ నం సత్థా “తేన హి పత్తచీవరం పరియేసాహి” తి వత్వా పక్కామి.

“సో కిర వీసతి వస్ససహస్సాని సమణధమ్మం కరోన్తో ‘భిక్షునా నామ అత్తనా పచ్చయే లభిత్వా అజ్ఞం అనేలోకేత్వా సయమేవ పరిభుజ్జీతుం వట్టతీ’ తి ఏకభిక్షుస్సాపి పత్తేన వా చీవరేన వా సజ్గహం న అకాసి , తేనస్స ఇద్ధిమయపత్తచీవరం న ఉపజ్జిస్సతీ” తి ఇత్వా ఏహిభిక్షుభావేన పబ్బజ్జం న అదాసి. తమ్మి పత్తచీవరం పరియేసమానమేవ ఏకా యక్ఖిసీ ధేనురూపేన ఆగన్త్వా ఉరమ్మి పహరిత్వా జీవితక్షయం పాపేసి. సత్థా పిణ్ణాయ చరిత్వా కతభత్తకిచ్చో సమ్మహులేహి భిక్షూహి సద్ధిం నిక్ఖన్తో బాహియస్స సరీరం సజ్కారట్టానే పతితం దిస్సా భిక్షూ ఆణాపేసి, “భిక్షవే, ఏకస్మిం గేహద్వారే రత్వా మజ్జాకం ఆహరాపేత్వా ఇమం సరీరం నగరతో నీహరిత్వా ఝూపేత్వా ధూపం కరోథా” తి. భిక్షూ తథా కరింసు, కత్వా చ పన విహారం గన్త్వా సత్థారం ఉపసజ్కమిత్వా అత్తనా కతకిచ్చం ఆరోచేత్వా తస్స అభిసమ్మరాయం పుచ్చింసు. అథ నేసం భగవా తస్స పరినిబ్బుతభావం ఆచిక్ఖిత్వా “ఏతదగ్గం, భిక్షవే, మమ సావకానం భిక్షూనం ఖిప్పాభిజ్ఞానం యదిదం బాహియో దారుచీరియో” తి (అ. ని. ౧.౨౧౬) ఏతదగ్గే రపేసి. అథ నం భిక్షూ పుచ్చింసు – “భన్తే, తుమ్హే ‘బాహియో అరహత్తం పత్తో’ తి వదేథ, కదా సో అరహత్తం పత్తో” తి? “మమ ధమ్మం సుతకాలే, భిక్షవే” తి. “కదా పనస్స, భన్తే, తుమ్హేహి ధమ్మా కథితో” తి? “పిణ్ణాయ చరన్తేన అన్తరవీధియం రత్వా” తి. “అప్పమత్తకో హి, భన్తే, తుమ్హేహి అన్తరవీధియం రత్వా కథితధమ్మా కథం సో తావత్తకేన విసేసం నిబ్బత్తేసీ” తి, అథ నే సత్థా “కిం, భిక్షవే, మమ ధమ్మం ‘అప్పం వా బహుం వా’ తి మా పమాణం గణ్ఠథ. అనేకానిపి హి గాథాసహస్సాని అనత్థనిస్సితాని న సేయ్యా, అత్థనిస్సితం పన ఏకమ్మి గాథాపదం సేయ్యా” తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ –

౧౦౧. “సహస్సమపి చే గాథా, అనత్థపదసంహితా;

ఏకం గాథాపదం సేయ్యా, యం సుత్వా ఉపసమ్మతీ” తి.

తత్త ఏకం గాథాపదం సేయ్యా తి “అప్పమాదో అమతపదం...పే... యథా మయా” తి (ధ. ప. ౨౧) ఏవరూపా ఏకా గాథాపి సేయ్యా తి అత్తో. సేసం పురిమనయేనేవ వేదితబ్బం.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

బాహియదారుచీరియత్తేరవత్తు దుతియం.

౩. కుణ్డలకేసిత్థేరీవత్తు

యో చ గాథాసతం భాసేతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో కుణ్డలకేసిం ఆరబ్బ కథేసి.

రాజగహే కిర ఏకా సేట్టిధీతా సోళసవస్సుద్దేసికా అభిరూపా అహోసి దస్సనీయా పాసాదికా. తస్మిన్న వయే రితా నారియో పురిసజ్ఞాసయా హోన్తి పురిసలోలా. అథ నం మాతాపితరో సత్తభూమికస్స పాసాదస్స ఉపరిమతలే సిరిగబ్బే నివాసాపేసుం. ఏకమేవస్సా దాసిం పరిచారికం అదంసు. అథేకం కులపుత్తం చోరకమ్మం కరోన్తం గహేత్వా పచ్చాబాహం

బద్ధిత్వా చతుక్తే చతుక్తే కసాహి పహరిత్వా ఆఘాతనం నయింసు. సేట్టిధీతా మహాజనస్స సద్ధం సుత్వా “కిం ను ఖో ఏత”న్తి పాసాదతలే రత్వా ఓలోకేన్తి తం దిస్వా పటిబద్ధచిత్తా హుత్వా తం పత్తయమానా ఆహారం పటిక్ఖిపిత్వా మఞ్చకే నిపజ్జి. అథ నం మాతా పుచ్చి – “కిం ఇదం, అమ్మా”తి? “సచే ఏతం ‘చోరో’తి గహేత్వా నియ్యమానం పురిసం లభిస్సామి, జీవిస్సామి. నో చే లభిస్సామి, జీవితం మే నత్తి, ఇధేవ మరిస్సామీ”తి. “అమ్మ, మా ఏవం కరి, అవ్హాకం జాతియా చ గోత్తేన చ భోగేన చ సదిసం అఞ్ఞం సామికం లభిస్సామీ”తి. “మయ్యం అఞ్ఞోన కిచ్చం నత్తి, ఇమం అలభమానా మరిస్సామీ”తి. మాతా ధీతరం సఞ్ఞాపేతుం అసక్కోన్తి పితునో ఆరోచేసి. సోపి నం సఞ్ఞాపేతుం అసక్కోన్తో “కిం సక్కా కాతు”న్తి చిన్తేత్వా తం చోరం గహేత్వా గచ్ఛంతస్స రాజపురిసస్స సహస్సభణ్ణికం పేసేసి – “ఇమం గహేత్వా ఏతం పురిసం మయ్యం దేహి”తి. సో “సాధూ”తి కహపణే గహేత్వా తం ముఞ్చిత్వా అఞ్ఞం మారేత్వా “మారితో, దేవ, చోరో”తి రఞ్ఞో ఆరోచేసి. సేట్టిపి తస్స ధీతరం అదాసి.

సా తతో పట్టాయ “సామికం ఆరాధేస్సామీ”తి సబ్బాభరణపటిమణ్ణితా సయమేవ తస్స యాగుఆదీని సంవిదహతి, చోరో కతిపాహచ్చయేన చిన్తేసి – “కదా ను ఖో ఇమం మారేత్వా ఏతిస్సా ఆభరణాని గహేత్వా ఏకస్మిం సురాగేహి విక్కిణిత్వా ఖాదితుం లభిస్సామీ”తి? సో “అత్థేకో ఉపాయో”తి చిన్తేత్వా ఆహారం పటిక్ఖిపిత్వా మఞ్చకే నిపజ్జి, అథ నం సా ఉపసక్కుమిత్వా “కిం తే, సామి, రుజ్జతీ”తి పుచ్చి. “న కిఞ్చి మే, భద్దేతి, కచ్చి పన మే మాతాపితరో తుయ్యం కుద్ధా”తి? “న కుజ్ఞన్తి, భద్దే”తి. అథ “కిం నామేత”న్తి? “భద్దే, అహం తం దివసం బద్ధిత్వా నియ్యమానో చోరపపాతే అధిపత్తాయ దేవతాయ బలికమ్మం పటిస్సుణిత్వా జీవితం లభిం, త్వమ్మి మయా తస్సా ఏవ ఆనుభావేన లద్ధా, ‘తం మే దేవతాయ బలికమ్మం రపిత’న్తి చిన్తేమి, భద్దే”తి. “సామి, మా చింతయి, కరిస్సామి బలికమ్మం, వదేహి, కేనత్థో”తి? “అప్పోదకమధుపాయసేన చ లాజపఞ్చమకపుప్పేహి చా”తి. “సాధు, సామి, అహం పటియాదేస్సామీ”తి సా సబ్బం బలికమ్మం పటియాదేత్వా “ఏహి, సామి, గచ్ఛామా”తి ఆహ. “తేన హి, భద్దే, తవ శ్వాతకే నివత్తేత్వా మహగ్గాని వత్తాభరణాని గహేత్వా అత్తానం అలబ్బరోహి, హసంతా కీళంతా సుఖం గమిస్సామా”తి. సా తథా అకాసి.

అథ నం సో పబ్బతపాదం గతకాలే ఆహ – “భద్దే, ఇతో పరం ఉభోవ జనా గమిస్సామ, సేసజనం యానకేన సద్ధిం నివత్తాపేత్వా బలికమ్మభాజనం సయం ఉక్ఖిపిత్వా గణ్ఠాహీ”తి. సా తథా అకాసి. చోరో తం గహేత్వా చోరపపాతపబ్బతం అభిరుహి. తస్స హి ఏకేన పస్సేన మనుస్సా అభిరుహన్తి, ఏకం పస్సం చిన్నపపాతం. పబ్బతమత్థకే రితా తేన పస్సేన చోరే పాతేన్తి. తే ఖణ్ణాఖణ్ణం హుత్వా భూమియం పతన్తి. తస్మా “చోరపపాతో”తి వుచ్చతి. సా తస్స పబ్బతస్స మత్థకే రత్వా “బలికమ్మం తే, సామి, కరోహి”తి ఆహ. సో తుణ్ణీ అహోసి. పున తాయ “కస్మా, సామి, తుణ్ణీభూతోసి”తి వుత్తే తం ఆహ – “న మయ్యం బలికమ్మేనత్థో, వఞ్చేత్వా పన తం ఆదాయ ఆగతోమ్మి”తి. “కిం కారణా, సామీ”తి? “తం మారేత్వా తవ ఆభరణాని గహేత్వా పలాయనత్థాయా”తి. సా మరణభయతజ్జితా ఆహ – “సామి, అహఞ్చ ఆభరణాని చ తవ సన్తకానేవ, కస్మా ఏవం వదేసి”తి? సో, “మా ఏవం కరోహి”తి, పునప్పునం యాచియమానోపి “మారేమి ఏవా”తి ఆహ. “ఏవం సన్తే కిం తే మమ మరణేన? ఇమాని ఆభరణాని గహేత్వా మయ్యం జీవితం దేహి, ఇతో పట్టాయ మం ‘మతా’తి ధారేహి, దాసీ వా తే హుత్వా కమ్మం కరిస్సామీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ –

“ఇదం సువణ్ణకేయూరం, ముత్తా వేళురియా బహూ;

సబ్బం హరస్సు భద్దన్తే, మం చ దాసీతి సావయా”తి. (అప. ధేరీ ౨.౩.౨౭);

తం సుత్వా చోరో “ఏవం కతే త్వం గన్తా మాతాపితూనం ఆచిక్ష్విస్ససి, మారేస్సామియేవ, మా త్వం బాళ్ళం పరిదేవసీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

“మా బాళ్ళం పరిదేవసీ, ఖిప్పం బన్దాహి భణ్ణికం;

న తుయ్యం జీవితం అత్తి, సబ్బం గణ్ణామి భణ్ణక”న్తి. -

సా చిన్తేసి - “అహో ఇదం కమ్మం భార్యయం. పజ్ఞా నామ న పచిత్వా ఖాదనత్తాయ కతా, అథ ఖో విచారణత్తాయ కతా, జానిస్సామిస్స కత్తబ్బ”న్తి, అథ నం ఆహ - “సామి, యదా త్వం ‘చోరో’తి గహేత్వా నీయసి, తదాహం మాతాపితూనం ఆచిక్ష్విం, తే సహస్సం విస్సజ్జేత్వా తం ఆహరాపేత్వా గేహ కరింసు. తతో పట్టాయ అహం తుయ్యం ఉపకారికా, అజ్ఞ మే సుదిట్టం కత్వా అత్తానం వన్దితుం దేహీ”తి. సో “సాధు, భద్దే, సుదిట్టం కత్వా వన్దాహీ”తి వత్వా పబ్బతన్తే అట్టాసి. అథ నం సా తిక్ఖత్తుం పదక్కిణం కత్వా చతుసు రానేసు వన్దిత్వా, “సామి, ఇదం తే పచ్చిమదస్సనం, ఇదాని తుయ్యం వా మమ దస్సనం, మయ్యం వా తవ దస్సనం నట్టి”తి పురతో చ పచ్చతో చ ఆలిగ్గేత్వా పమత్తం హుత్వా పబ్బతన్తే రితం పిట్టిపస్సే రత్వా ఏకేన హత్తేన ఖిన్దే గహేత్వా ఏకేన పిట్టికచ్చాయ గహేత్వా పబ్బతపపాతే ఖిపి. సో పబ్బతకుచ్చియం పటిహతో ఖణ్ణాఖణ్ణికం హుత్వా భూమియం పతి. చోరపపాతమత్తకే అధివత్తా దేవతా తేసం ద్విన్నమ్మి కిరియం దిస్సా తస్సా ఇత్తియా సాధుకారం దత్వా ఇమం గాథమాహ -

“న హి సబ్బేసు రానేసు, పురిసో హోతి పణ్ణితో;

ఇట్టిపి పణ్ణితా హోతి, తత్త తత్త విచక్ఖణా”తి. (అప. థేరీ ౨.౩.౩౧);

సాపి చోరం పపాతే ఖిపిత్వా చిన్తేసి - “సదాహం గేహం గమిస్సామి, ‘సామికో తే కుహి’న్తి పుచ్చిస్సన్తి, సదాహం ఏవం పుట్టా ‘మారితో మే’తి వక్ఖామి, ‘దుబ్బినీతే సహస్సం దత్వా తం ఆహరాపేత్వా ఇదాని నం మారేసీ’తి మం ముఖసత్తిహి విజ్ఞిస్సన్తి, ‘ఆభరణత్తాయ సో మం మారేతుకామో అహోసీ’తి వుత్తేపి న సద్దహిస్సన్తి, అలం మే గేహనా”తి తత్తేవాభరణాని ఛడ్డేత్వా అరణ్ణం పవిసిత్వా అనుపుట్టేన విచరన్తి ఏకం పరిబ్బాజకానం అస్సమం పత్వా వన్దిత్వా “మయ్యం, భన్తే, తుమ్మాకం సన్తికే పబ్బజ్జం దేధా”తి ఆహ. అథ నం పబ్బాజేసుం. సా పబ్బజిత్వావ పుచ్చి - “భన్తే, తుమ్మాకం పబ్బజ్జాయ కిం ఉత్తమ”న్తి? “భద్దే, దససు వా కసిణేసు పరికమ్మం కత్వా ఝానం నిబ్బత్తేతబ్బం , వాదసహస్సం వా ఉగ్గణ్ణితబ్బం, అయం అమ్మాకం పబ్బజ్జాయ ఉత్తమత్తో”తి. “ఝానం తావ నిబ్బత్తేతుం అహం న సక్కిస్సామి, వాదసహస్సం పన ఉగ్గణ్ణిస్సామి, అయ్యా”తి. అథ నం తే వాదసహస్సం ఉగ్గణ్ణాపేత్వా “ఉగ్గహితం తే సిప్పం, ఇదాని త్వం జమ్ముదీపతలే విచరిత్వా అత్తనా సద్ధిం పజ్ఞం కథేతుం సమత్థం ఓలోకేహీ”తి తస్స హత్తే జమ్ముసాఖం దత్వా ఉయ్యోజేసుం - “గచ్ఛ, భద్దే, సచే కోచి గిహిభూతో తయా సద్ధిం పజ్ఞం కథేతుం సక్కోతి, తస్సేవ పాదపరిచారికా భవాహి, సచే పబ్బజితో సక్కోతి, తస్స సన్తికే పబ్బజాహీ”తి.

సా నామేన జమ్ముపరిబ్బాజికా నామ హుత్వా తతో నిక్ఖమిత్వా దిట్టే దిట్టే పజ్ఞం పుచ్చన్తి విచరతి. తాయ సద్ధిం కథేతుం సమత్తో నామ నాహోసి. “ఇతో జమ్ముపరిబ్బాజికా ఆగచ్ఛతీ”తి సుత్వావ మనుస్సా పలాయన్తి. సా గామం వా నిగమం వా భిక్ఖాయ పవిసన్తి గామద్వారే వాలుకరాసిం కత్వా తత్త జమ్ముసాఖం రపేత్వా “మయా సద్ధిం కథేతుం సమత్తో జమ్ముసాఖం మద్దతూ”తి వత్వా గామం పావిసి. తం రానం ఉపసక్కుమితుం సమత్తో నామ నాహోసి. సాపి మిలాతాయ

జమ్మసాఖాయ అజ్ఞాం జమ్మసాఖం గణ్ఠాతి, ఇమినా నీహరేన విచరన్తి సావత్తిం పత్వా గామద్వారే వాలుకరాసిం కత్వా జమ్మసాఖం రపేత్వా పుత్తనయేనేవ వత్వా భిక్ఖాయ పావిసి. సమ్మహులా గామదారకా జమ్మసాఖం పరివారేత్వా అట్టంసు. తదా సారిపుత్తత్థేరో పిణ్ణాయ చరిత్వా కతభత్తకిచ్చీ నగరా నిక్ఖన్తో తే దారకే జమ్మసాఖం పరివారేత్వా రితే దిస్వా “కిం ఇద”న్తి పుచ్చి. దారకా ధేరస్స తం పవత్తిం ఆచిక్ఖింసు. “తేన హి దారకా ఇమం సాఖం మద్దథా”తి. “భాయామ, భన్తే”తి. “అహం పజ్ఞాం కథేస్సామి, మద్దథ తుమ్హే”తి. తే ధేరస్స వచనేన సజ్ఞాతుస్సాహ తథా కత్వా మద్దన్తా జమ్మసాఖం ఉక్ఖిపింసు. పరిబ్యాజికా ఆగన్త్యా తే పరిభాసిత్వా “తుమ్హేహి సద్ధిం మమ పజ్ఞోన కిచ్చం నత్తి, కస్మా మే సాఖం మద్దథా”తి ఆహ. “అయ్యేనమ్మా మద్దాపితా”తి ఆహంసు. “భన్తే, తుమ్హేహి మే సాఖా మద్దాపితా”తి? “ఆమ, భగినీ”తి. “తేన హి మయా సద్ధిం పజ్ఞాం కథేథా”తి. “సాధు కథేస్సామీ”తి.

సా వడ్డమానకచ్ఛాయాయ పజ్ఞాం పుచ్చితుం ధేరస్స సన్తికం అగమాసి, సకలనగరం సజ్ఞభి. “ద్విన్నం పణ్ణితానం కథం సుణిస్సామా”తి నాగరా తాయ సద్ధియేవ గన్త్యా ధేరం వన్దిత్వా ఏకమన్తం నిసీదింసు. పరిబ్యాజికా ధేరం ఆహ – “భన్తే, పుచ్చామి తే పజ్ఞా”న్తి. “పుచ్చ, భగినీ”తి. సా వాదసహస్సం పుచ్చి, పుచ్చితం పుచ్చితం ధేరో విస్సజ్జేసి. అథ నం ధేరో ఆహ – “ఏత్తకా ఏవ తే పజ్ఞా, అజ్ఞోపి అత్థీ”తి? “ఏత్తకా ఏవ, భన్తే”తి. “తయా బహూ పజ్ఞా పుట్టా, మయమ్మి ఏకం పుచ్చామ, విస్సజ్జిస్ససి నో”తి? “జానమానా విస్సజ్జిస్సామి పుచ్చథ, భన్తే”తి. ధేరో “ఏకం నామ కి”న్తి (ఖు. పా. ౪.౧) పజ్ఞాం పుచ్చి. సా “ఏవం నామేస విస్సజ్జేతబ్బో”తి అజానన్తీ “కిం నామేతం, భన్తే”తి పుచ్చి. “బుద్ధపజ్ఞో నామ, భగినీ”తి. “మయ్యమ్మి తం దేథ, భన్తే”తి. “సచే మాదిసా భవిస్ససి, దస్సామీ”తి. “తేన హి మం పబ్బాజేథా”తి. ధేరో భిక్కునీనం ఆచిక్ఖిత్వా పబ్బాజేసి. సా పబ్బజిత్వా లద్ధాపసమ్మదా కుణ్డలకేసిత్థేరీ నామ హుత్వా కతిపాహచ్ఛయేనేవ సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పాపుణి.

భిక్ఖా ధమ్మసభాయం కథం సముట్టాపేసుం – “కుణ్డలకేసిత్థేరియా ధమ్మస్సవనశ్చ బహుం నత్తి, పబ్బజితకిచ్చశ్చాస్సా మత్తకం పత్తం, ఏకేన కిర చోరేన సద్ధిం మహాసజ్ఞామం కత్వా జినిత్వా ఆగతా”తి. సత్థా ఆగన్త్యా “కాయ నుత్త, భిక్ఖవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్వా “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే, “భిక్ఖవే, మయా దేసితధమ్మం ‘అప్పం వా బహుం వా’తి పమాణం మా గణ్ఠథ, అనత్తకం పదసతమ్మి సేయ్యా న హోతి, ధమ్మపదం పన ఏకమ్మి సేయ్యావ. అవసేసచోరే జినన్తస్స చ జయో నామ న హోతి, అజ్ఞత్తికకిలేసచోరే జినన్తస్సేవ పన జయో నామ హోతి”తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమా గాథా అభాసి –

౧౦౨. “యో చ గాథాసతం భాసే, అనత్తపదసంహితా;

ఏకం ధమ్మపదం సేయ్యా, యం సుత్వా ఉపసమ్మతి.

౧౦౩. “యో సహస్సం సహస్సేన, సజ్ఞామే మానుసే జినే;

ఏకశ్చ జేయ్యమత్తానం, స వే సజ్ఞామజుత్తమో”తి.

తత్త గాథాసతన్తి యో చ పుగ్గలో సతపరిచ్ఛేదా బహూపి గాథా భాసేయ్యాతి అత్థో. అనత్తపదసంహితాతి ఆకాసవణ్ణనాదివసేన అనత్తకేహి పదేహి సంహితా. ధమ్మపదన్తి అత్తసాధకం ఖన్ధాదిపటిసంయుత్తం, “చత్తారిమాని పరిబ్యాజికా ధమ్మపదాని. కతమాని చత్తారి? అనభిజ్ఞా పరిబ్యాజికా ధమ్మపదం, అబ్యాపాదో పరిబ్యాజికా ధమ్మపదం,

సమ్మాసతి పరిబ్బాజకా ధమ్మపదం , సమ్మాసమాధి పరిబ్బాజకా ధమ్మపద"న్ని (అ. ని. ౪.౩౦) ఏవం వుత్తేసు చతుసు ధమ్మపదేసు ఏకమ్మి ధమ్మపదం సేయ్యో. యో సహస్సం సహస్సేనాతి యో ఏకో సఙ్గామయోధో సహస్సేన గుణితం సహస్సం మానుసే ఏకస్మిం సఙ్గామే జినేయ్య, దసమనుస్ససతసహస్సం జినిత్వా జయం ఆహరేయ్య, అయమ్మి సఙ్గామజినతం ఉత్తమో పవరో నామ న హోతి. ఏకఞ్చ జేయ్యమత్తానన్ని యో రత్తిట్టానదివాట్టానేసు అఙ్ఘత్తికకమ్మట్టానం సమ్మసన్తో అత్తనో లోభాదికిలేసజయేన అత్తానం జినేయ్య . స వే సఙ్గామజుత్తమోతి సో సఙ్గామజినానం ఉత్తమో పవరో సఙ్గామసీసయోధోతి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

కుణ్డలకేసిత్థేరీవత్తు తతియం.

౪. అనత్తపుచ్చకబ్రాహ్మణవత్తు

అత్తా హవేతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో అనత్తపుచ్చకం బ్రాహ్మణం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర బ్రాహ్మణో “కిం ను ఖో సమ్మాసమ్మద్ధో అత్థమేవ జానాతి, ఉదాహు అనత్థమ్మి, పుచ్చిస్సామి న”న్ని సత్థారం ఉపసఙ్కమిత్వా పుచ్చి – “భన్తే, తుమ్హే అత్థమేవ జానాథ మఞ్ఞో, నో అనత్థ”న్ని? “అత్థఞ్చాహం, బ్రాహ్మణ, జానామి అనత్థఞ్చా”తి. “తేన హి మే అనత్థం కథేథా”తి. అథస్స సత్థా ఇమం గాథమాహ –

“ఉస్సూరసేయ్యం ఆలస్యం, చణ్ణీక్కం దీఘసోణ్ణీయం;

ఏకస్సద్ధానగమనం పరదారూపసేవనం;

ఏతం బ్రాహ్మణ సేవస్సు, అనత్థం తే భవిస్సతీ”తి.

తం సుత్వా బ్రాహ్మణో సాధుకారమదాసి “సాధు సాధు, గణాచరియ, గణజేట్టక, తుమ్హే అత్థఞ్చ జానాథ అనత్థఞ్చా”తి . “ఏవం ఖో, బ్రాహ్మణ, అత్థానత్థజాననకో నామ మయా సదిసో నత్థీ”తి. అథస్స సత్థా అఙ్ఘాసయం ఉపధారేత్వా, “బ్రాహ్మణ, కేన కమ్మేన జీవసీ”తి పుచ్చి. “జుతకమ్మేన, భో గోతమా”తి. “కిం పన తే జయో హోతి పరాజయో”తి . “జయోపి హోతి పరాజయోపి”తి వుత్తే, “బ్రాహ్మణ, అప్పమత్తకో ఏస, పరం జినన్తస్స జయో నామ న సేయ్యో. యో పన కిలేసజయేన అత్తానం జినాతి, తస్స జయో సేయ్యో. న హి తం జయం కోచి అపజయం కాతుం సక్కోతీ”తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమా గాథా అభాసి –

౧౦౪.“అత్తా హవే జితం సేయ్యో, యా చాయం ఇతరా పజా;

అత్తదన్తస్స పోసస్స, నిచ్చం సఙ్ఘతచారినో.

౧౦౫.“నేవ దేవో న గన్ధబ్బో, న మారో సహ బ్రహ్మనా;

జితం అపజితం కయిరా, తథారూపస్స జన్తునో”తి.

తత్త హవేతి నిపాతో. జితన్తి లిజ్జవిపల్లాసో, అత్తనో కిలేసజయేన అత్తా జితో సేయ్యోతి అత్తో. యా చాయం ఇతరా పజాతి యా పనాయం అవసేసా పజా జాతేన వా ధనహరణేన వా సజ్ఞామేన వా బలాభిభవేన వా జితా భవేయ్య, తం జినన్తేన యం జితం, న తం సేయ్యోతి అత్తో. కస్మా పన తదేవ జితం సేయ్యో, ఇదం న సేయ్యోతి? యస్మా అత్తదన్తస్స...పే....

తథారూపస్స జన్తునోతి. ఇదం వుత్తం హోతి - యస్మా హి య్వాయం నిక్కిలేసతాయ అత్తదన్తో పోసో, తస్స అత్తదన్తస్స కాయాదీహి నిచ్చం సజ్జతచారినో ఏవరూపస్స ఇమేహి కాయసజ్జమాదీహి సజ్జతస్స జన్తునో దేవో వా గన్తబ్బో వా మారో వా బ్రహ్మనా సహ ఉట్టహిత్వా “అహమస్స జితం అపజితం కరిస్సామి, మగ్గభావనాయ పహీనే కిలేసే పున ఉప్పాదేస్సామీ”తి ఘటేన్తోపి వాయమన్తోపి యథా ధనాదీహి పరాజితో పక్ఖన్తరో హుత్వా ఇతరేన జితం పున జినన్తో అపజితం కరేయ్య, “ఏవం అపజితం కాతుం నేవ సక్కుణేయ్య”తి.

దేసనావసానే బహూ నోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

అనత్తపుచ్చకబ్రాహ్మణవత్తు చతుత్థం.

౩. సారిపుత్తత్థేరస్స మాతులబ్రాహ్మణవత్తు

మాసే మాసేతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరన్తో సారిపుత్తత్థేరస్స మాతులబ్రాహ్మణం ఆరబ్భ కథేసి.

ధేరో కిర తస్స సన్తికం గన్త్వా ఆహ - “కిం ను ఖో, బ్రాహ్మణ, కిళ్ళిదేవ కుసలం కరోసీ”తి? “కరోమి, భన్తే”తి. “కిం కరోసీ”తి? “మాసే మాసే సహస్సపరిచ్ఛాగేన దానం దమ్మీ”తి. “కస్స దేసీ”తి? “నిగణ్ఠానం, భన్తే”తి. “కిం పత్థయన్తో”తి? “బ్రహ్మలోకం, భన్తే”తి. “కిం పన బ్రహ్మలోకస్స అయం మగ్గో”తి? “ఆమ, భన్తే”తి. “కో ఏవమాహా”తి? “ఆచరియేహి మే కథితం, భన్తే”తి. “నో త్వం బ్రహ్మలోకస్స మగ్గం జానాసి, నాపి తే ఆచరియా, సత్థావ ఏకో జానాతి, ఏహి, బ్రాహ్మణ, బ్రహ్మలోకస్స తే మగ్గం కథాపేస్సామీ”తి తం ఆదాయ సత్తు సన్తికం నేత్వా, “భన్తే, అయం బ్రాహ్మణో ఏవమాహా”తి, “తం పవత్తిం ఆరోచేత్వా సాధు వతస్స బ్రహ్మలోకస్స మగ్గం కథేథా”తి. సత్థా “ఏవం కిర, బ్రాహ్మణా”తి పుచ్చిత్వా “ఆమ, భో గోతమా”తి వుత్తే, “బ్రాహ్మణ, తయా ఏవం దదమానేన వస్ససతం దిన్నదానతోపి ముహుత్తమత్తం పసన్నచిత్తేన మమ సావకస్స ఓలోకనం వా కటచ్చుభిక్ఖామత్తదానం వా మహప్పలతర”న్తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౧౦౬. “మాసే మాసే సహస్సేన, యో యజేథ సతం సమం;

ఏకళ్ళా భావితత్తానం, ముహుత్తమపి పూజయే;

సాయేవ పూజనా సేయ్యో, యళ్ళో వస్ససతం హుత”న్తి.

తత్త సహస్సేనాహి సహస్సపరిచ్ఛాగేన. యో యజేథ సతం సమన్తి యో వస్ససతం మాసే మాసే సహస్సం పరిచ్ఛజన్తో లోకియమహాజనస్స దానం దదేయ్య, ఏకళ్ళా భావితత్తానన్తి యో పన ఏకం సీలాదిగుణవిసేసిన వడ్డితలత్తానం హేటిమకోటియా నోతాపన్నం, ఉపరిమకోటియా వీణాసవం ఘరద్వారం సమ్మత్తం కటచ్చుభిక్ఖాదానవసేన వా యాపనమత్తఆహారదానవసేన వా ధూలసాటకదానమత్తేన వా పూజేయ్య. యం ఇతరేన వస్ససతం హుతం. తతో సాయేవ పూజనా సేయ్యో. సేట్తో ఉత్తమోతి అత్తోతి.

దేసనావసానే నో బ్రాహ్మణో నోతాపత్తిఫలం పత్తో, అర్హోపి బహూ నోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

సారిపుత్తత్థేరస్స మాతులబ్రాహ్మణవత్థు పఞ్చమం.

౬. సారిపుత్తత్థేరస్స భాగినేయ్యవత్తు

యో చ వస్ససతం జన్తుతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరంతో సారిపుత్తత్థేరస్స భాగినేయ్యం ఆరబ్భ కథేసి.

తమ్పి హి థేరో ఉపసజ్జమిత్వా ఆహ - “కిం, బ్రాహ్మణ, కుసలం కరోసీ”తి? “ఆమ, భన్తే”తి. “కిం కరోసీ”తి? “మాసే మాసే ఏకం ఏకం పసుం ఘాతేత్వా అగ్గిం పరిచరామీ”తి. “కిమత్థం ఏవం కరోసీ”తి? “బ్రహ్మలోకమగ్గో కిరేసో”తి. “కేనేవం కథిత”న్తి? “ఆచరియేహి మే, భన్తే”తి. “నేవ త్వం బ్రహ్మలోకస్స మగ్గం జానాసి, నాపి తే ఆచరియా, ఏహి, సత్తు సన్తికం గమిస్సామా”తి తం సత్తు సన్తికం నేత్వా తం పవత్తిం ఆరోచేత్వా “ఇమస్స, భన్తే, బ్రహ్మలోకస్స మగ్గం కథేథా”తి ఆహ. సత్థా “ఏవం కిరా”తి పుచ్చిత్వా “ఏవం, భో గోతమా”తి వుత్తే, “బ్రాహ్మణ, వస్ససతమ్పి ఏవం అగ్గిం పరిచరంతస్స తవ అగ్గిపారిచరియా మమ సావకస్స తజ్ఞణమత్తం పూజమ్పి న పాపుణాతీ”తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౧౦౭. “యో చ వస్ససతం జన్తు, అగ్గిం పరిచరే వనే;

ఏకఞ్చ భావితత్తానం, ముహుత్తమపి పూజయే;

సాయేవ పూజనా సేయ్యో, యఞ్చో వస్ససతం హుత”న్తి.

తత్థ జన్తుతి సత్తాధివచనమేతం. అగ్గిం పరిచరే వనేతి నిప్పపఞ్చభావపత్థనాయ వనం పవిసిత్యాపి తత్థ అగ్గిం పరిచరేయ్య. సేసం పురిమసదిసమేవాతి.

దేసనావసానే నో బ్రాహ్మణో నోతాపత్తిఫలం పాపుణి, అర్హోపి బహూ నోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

సారిపుత్తత్థేరస్స భాగినేయ్యవత్తు ఛట్టం.

౭. సారిపుత్తత్థేరస్స సహాయకబ్రాహ్మణవత్తు

యం కిఞ్చి యిట్టం వాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరంతో సారిపుత్తత్థేరస్స సహాయకబ్రాహ్మణం ఆరబ్భ కథేసి.

తమ్పి హి థేరో ఉపసజ్జమిత్వా “కిం, బ్రాహ్మణ, కిఞ్చి కుసలం కరోసీ”తి పుచ్చి. “ఆమ, భన్తే”తి. “కిం కరోసీ”తి? “యిట్టయాగం యజామీ”తి. “తదా కిర తం యాగం మహాపరిచ్ఛాగేన యజ”న్తి. ఇతో పరం థేరో పురిమనయేనేవ పుచ్చిత్వా తం సత్తు సన్తికం నేత్వా తం పవత్తిం ఆరోచేత్వా “ఇమస్స, భన్తే, బ్రహ్మలోకస్స మగ్గం కథేథా”తి ఆహ. సత్థా, “బ్రాహ్మణ, ఏవం కిరా”తి పుచ్చిత్వా “ఏవం, భో గోతమా”తి వుత్తే, “బ్రాహ్మణ, తయా సంవచ్చరం యిట్టయాగం యజన్తేన

లోకియమహాజనస్స దిన్నదానం పసన్నచిత్తేన మమ సావకానం వద్దంతానం ఉప్పన్నకుసలచేతనాయ చతుభాగమత్తమ్మి
న అగ్గతీ”తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౧౦౮.“యం కిఞ్చి యిట్టం వ హుతం వ లోకే,
సంవచ్చరం యజేథ పుణ్ణపేక్షో;
సబ్బమ్మి తం న చతుభాగమేతి,
అభివాదనా ఉజ్జగతేసు సేయ్యా”తి.

తత్త యం కిఞ్చితి అనవసేసపరియాదానవచనమేతం. యిట్టన్తి యేభుయ్యేన మజ్జలకిరియాదివసేసు దిన్నదానం.
హుతన్తి అభిసంజ్ఞరిత్వా కతం పాహునదానఞ్చోవ, కమ్మిఞ్చ ఫలఞ్చ సద్దహిత్యా కతదానఞ్చ. సంవచ్చరం యజేథాతి
ఏకసంవచ్చరం నిరంతరమేవ పుత్తప్పకారం దానం సకలచక్కవాళేపి లోకియమహాజనస్స దదేయ్య. పుణ్ణపేక్షోతి పుణ్ణం
ఇచ్చన్తో. ఉజ్జగతేనూతి హేట్టిమకోటియా సోతాపన్నేసు ఉపరిమకోటియా ఖీణాసవేసు. ఇదం పుత్తం హోతి - “ఏవరూపేసు
పసన్నచిత్తేన సరీరం ఓనమిత్వా వద్దంతస్స కుసలచేతనాయ యం ఫలం, తతో చతుభాగమ్మి సబ్బం తం దానం న అగ్గతి,
తస్మా ఉజ్జగతేసు అభివాదనమేవ సేయ్యా”తి.

దేసనావసానే సో బ్రాహ్మణో సోతాపత్తిఫలం పత్తో, అఞ్ఞోపి బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

సారిపుత్తత్తేరస్స సహాయకబ్రాహ్మణవత్తు సత్తమం.

౮. ఆయువడ్డనకుమారవత్తు

అభివాదనసీలిస్సాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా దీఘలజ్జికం నిస్సాయ అరణ్ణకుటియం విహరన్తో దీఘాయుకుమారం
ఆరబ్బ కథేసి.

దీఘలజ్జికనగరవాసినో కిర ద్వే బ్రాహ్మణా బాహిరకపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా అట్టచత్తాలీస వస్సాని తపచరణం కరింసు.
తేసు ఏకో “పవేణి మే నస్సిస్సతి, విబ్బమిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా అత్తనా కతం తపం పరేసం విక్కిణిత్వా గోసతేన చేవ
కహాపణసతేన చ సద్ధిం భరియం లభిత్వా కుటుమ్బం సణ్ణపేసి. అథస్స భరియా పుత్తం విజాయి. ఇతరో పనస్స సహాయకో
పవాసం గత్వా పునదేవ తం నగరం పచ్చాగమి. సో తస్స ఆగతభావం సుత్వా పుత్తదారం ఆదాయ సహాయకస్స
దస్సనత్తాయ అగమాసి. గత్వా పుత్తం మాతు హత్థే దత్వా సయం తావ వన్ది, మాతాపి పుత్తం పితు హత్థే దత్వా వన్ది. సో
“దీఘాయుకా హోథా”తి ఆహ, పుత్తే పన వన్దాపితే తుణ్ణీ అహోసి. అథ నం “కస్మా, భన్తే, అష్ఠేహి వన్దితే ‘దీఘాయుకా
హోథా’తి వత్వా ఇమస్స వద్దనకాలే కిఞ్చి న వదేథా”తి ఆహ. “ఇమస్సేకో అన్తరాయో అత్తి, బ్రాహ్మణా”తి. “కిత్తకం జీవిస్సతి,
భన్తే”తి? “సత్తాహం, బ్రాహ్మణా”తి. “పటిబాహనకారణం అత్తి, భన్తే”తి? “నాహం పటిబాహనకారణం జానామీ”తి. “కో పన
జానేయ్య, భన్తే”తి? “సమణో గోతమో జానేయ్య, తస్స సన్తికం గత్వా పుచ్చాహీ”తి. “తత్త గచ్చన్తో తపపరిహానితో
భాయామీ”తి. “సచే తే పుత్తసినేహో అత్తి, తపపరిహానిం అచిన్తేత్వా తస్స సన్తికం గత్వా పుచ్చాహీ”తి.

సో సత్తు సన్తికం గన్త్యా సయం తావ వన్తి. సత్తా “దీఘాయుకో హోహి”తి ఆహ, పజాపతియా వన్తనకాలేపి తస్సా తథేవ వత్వా పుత్తస్స వన్తాపనకాలే తుణ్ఠీ అహోసి. సో పురిమనయేనేవ సత్తారం పుచ్చి, సత్తాపి తథేవ బ్యాకాసి. సో కిర బ్రాహ్మణో సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం అపటివిజ్ఞిత్యావ అత్తనో మన్తం సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణేన సంసన్దేసి, పటిబాహనూపాయం పన న జానాతి. బ్రాహ్మణో సత్తారం పుచ్చి – “అత్తి పన, భన్తే, పటిబాహనూపాయో”తి? “భవేయ్య, బ్రాహ్మణా”తి. “కిం భవేయ్య”తి? “సచే త్వం అత్తనో గేహద్వారే మణ్డపం కారేత్వా తస్స మజ్జే పీరికం కారేత్వా తం పరిక్ఖిపన్తో అట్ట వా సోళస వా ఆసనాని పజ్ఞాపేత్వా తేసు మమ సావకే నిసీదాపేత్వా సత్తాహం నిరన్తరం పరిత్తం కాతుం సక్కుణేయ్యాసి, ఏవమస్స అన్తరాయో నన్సేయ్యా”తి. “భో గోతమ, మయా మణ్డపాదీని సక్కా కాతుం, తుమ్హాకం పన సావకే కథం లచ్ఛామీ”తి? “తయా ఏత్తకే కతే అహం మమ సావకే పహిణిస్సామీ”తి. “సాధు, భో గోతమా”తి సో అత్తనో గేహద్వారే సబ్బం కిచ్చం నిట్టాపేత్వా సత్తు సన్తికం అగమాసి. సత్తా భిక్షూ పహిణి, తే గన్త్యా తత్త నిసీదింసు, దారకమ్మి పీరికాయం నిపజ్ఞాపేసుం, భిక్షూ సత్తరత్తిన్దివం నిరన్తరం పరిత్తం భణింసు, సత్తమే దివసే సాయం సత్తా ఆగచ్ఛి. తస్మిం ఆగతే సబ్బచక్కవాళదేవతా సన్నిపతింసు. ఏకో పన అవరుద్ధకో నామ యక్ఖో ద్వాదస సంవచ్చరాని వేస్సవణం ఉపట్టహిత్వా తస్స సన్తికా వరం లభన్తో “ఇతో సత్తమే దివసే ఇమం దారకం గణ్ఠేయ్యాసీ”తి లభి. తస్మా సోపి ఆగన్త్యా అట్టాసి.

సత్తరి పన తత్త గతే మహేసక్ఖాసు దేవతాసు సన్నిపతితాసు అప్పేసక్ఖా దేవతా ఓసక్కిత్వా ఓసక్కిత్వా ఓకాసం అలభమానా ద్వాదస యోజనాని పటిక్కమింసు. అవరుద్ధకోపి తథేవ పటిక్కమి, సత్తాపి సబ్బరత్తిం పరిత్తమకాసి. సత్తాహి వీతివత్తే అవరుద్ధకో దారకం న లభి. అట్టమే పన దివసే అరుణే ఉగ్గతమత్తే దారకం ఆనేత్వా సత్తారం వన్తాపేసుం. సత్తా “దీఘాయుకో హోహి”తి ఆహ. “కివచిరం పన, భో గోతమ, దారకో రస్సతీ”తి? “వీసవస్ససతం, బ్రాహ్మణా”తి. అథస్స “ఆయువడ్డనకుమారో”తి నామం కరింసు. సో వుద్ధిమన్వాయ పశ్చాహి ఉపాసకసతేహి పరివుతో విచరి. అథేకదివసం ధమ్మసభాయం భిక్షూ కథం సముట్టాపేసుం “పస్సథావుసో, ఆయువడ్డనకుమారేన కిర సత్తమే దివసే మరితబ్బం అభవిస్స, సో ఇదాని వీసవస్ససతట్టాయీ హుత్వా పశ్చాహి ఉపాసకసతేహి పరివుతో విచరతి, అత్తి మజ్జో ఇమేసం సత్తానం ఆయువడ్డనకారణ”న్తి. సత్తా ఆగన్త్యా “కాయ నుత్త, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్వా “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే, “భిక్షవే, న కేవలం ఆయువడ్డనమేవ, ఇమే పన సత్తా గుణవన్తే వన్తన్తా అభివాదేన్తా చతూహి కారణేహి వడ్డన్తి, పరిస్సయతో ముచ్చన్తి, యావతాయుకమేవ తిట్టన్తి”తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటిత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ –

౧౦౯. “అభివాదనసీలిస్స , నిచ్చం వుడ్డాపచాయినో;

చత్తారో ధమ్మా వడ్డన్తి, ఆయు వణ్ఠో సుఖం బల”న్తి.

తత్త అభివాదనసీలిస్సాతి వన్తనసీలిస్స, అభిణ్ణం వన్తనకిచ్చపసుతస్సాతి అత్తో. వుడ్డాపచాయినోతి గిహిస్స వా తదహుపబ్బజితే దహరసామణేరేపి, పబ్బజితస్స వా పన పబ్బజ్ఞాయ వా ఉపసమ్మదాయ వా వుడ్డతరే గుణవుడ్డే అపచాయమానస్స, అభివాదనేన వా నిచ్చం పూజేన్తస్సాతి అత్తో. చత్తారో ధమ్మా వడ్డన్తితి ఆయుష్ఠి వడ్డమానే యత్తకం కాలం తం వడ్డతి, తత్తకం ఇతరేపి వడ్డన్తియేవ. యేన హి పజ్ఞాసవస్సఆయుసంవత్తనికం కుసలం కతం, పశ్చావీసతివస్సకాలే చస్స జీవితన్తరాయో ఉప్పజ్జేయ్య, సో అభివాదనసీలతాయ పటిప్పస్సమ్భుతి, సో

యావతాయుకమేవ తిట్టతి, వణ్ణాదయోపిస్స ఆయునావ సద్ధిం వడ్డన్తి. ఇతో ఉత్తరిపి ఏసేవ నయో. అనన్తరాయేన పవత్తస్సాయుసో వడ్డనం నామ నత్తి.

దేసనావసాసే ఆయువడ్డనకుమారో పఞ్చహి ఉపాసకసతేహి సద్ధిం సోతాపత్తిఫలే పతిట్టహి, అఞ్ఞోపి బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

ఆయువడ్డనకుమారవత్తు అట్టమం.

౯. సంకిచ్చసామణేరవత్తు

యో చ వస్ససతం జీవేతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో సంకిచ్చసామణేరం ఆరబ్బ కథేసి.

సావత్థియం కిర తింసమత్తా కులపుత్తా సత్తు ధమ్మకథం సుత్వా సాసనే ఉరం దత్వా పబ్బజింసు. తే ఉపసమ్మదాయ పఞ్చవస్సా హుత్వా సత్థారం ఉపసఙ్కమిత్వా గన్ధధురం విపస్సనాధురన్తి ద్వే ధురానీతి సుత్వా “మయం మహల్లకాలే పబ్బజితా”తి గన్ధధురే ఉస్సాహం అకత్వా విపస్సనాధురం పూరేతుకామా యావ అరహత్తా కమ్మట్టానం కథాపేత్వా, “భన్తే, ఏకం అరఞ్ఞాయతనం గమిస్సామా”తి సత్థారం ఆపుచ్చింసు. సత్థా “కతరం రానం గమిస్సథా”తి పుచ్చిత్వా “అసుకం నామా”తి వుత్తే “తత్త తేసం ఏకం విఘాసాదం నిస్సాయ భయం ఉప్పజ్జిస్సతి, తఞ్చ పన సంకిచ్చసామణేరే గతే వూపసమిస్సతి, అథ నేసం పబ్బజితకిచ్చం పారిపూరిం గమిస్సతీ”తి అఞ్ఞాసి.

సంకిచ్చసామణేరో నామ సారిపుత్తత్థేరస్స సామణేరో సత్తవస్సికో జాతియా. తస్స కిర మాతా సావత్థియం అడ్డకులస్స ధీతా. సా తస్మిం కుచ్చిగతే ఏకేన బ్యాధినా తజ్జణఞ్ఞోవ కాలమకాసి. తస్సా ఝూపియమానాయ రవేత్వా గల్భమంసం సేసం ఝూయి. అథస్సా గల్భమంసం చితకతో ఓతారేత్వా ద్వీసు తీసు రానేసు సూలేహి విజ్ఞింసు. సూలకోటి దారకస్స అక్కికోటిం పహరి. ఏవం గల్భమంసం విజ్ఞిత్వా అఙ్ఞారరాసిమ్మి ఖిపిత్వా అఙ్ఞారేహివ పటిచ్చాదేత్వా పక్కమింసు. గల్భమంసం ఝూయి, అఙ్ఞారమత్తకే పన సువణ్ణబిమ్మసదిసో దారకో పదుమగట్టే నిపన్నో వియ అహోసి. పచ్చిమభవికస్స సత్తస్స హి సినేరునా ఓత్థరియమానస్సపి అరహత్తం అప్పత్వా జీవితక్ఖయో నామ నత్తి. పునదివసే “చితకం నిబ్బాపేస్సామా”తి ఆగతా తథానిపన్నం దారకం దిస్వా అచ్చరియబ్బుతచిత్తజాతా “కథఞ్ఞో నామ ఏత్తకేసు దారూసు ఖీయమానేసు సకలసరీరే ఝూపియమానే దారకో న ఝూయి, కిం ను ఖో భవిస్సతీ”తి దారకం ఆదాయ అన్తోగామం గన్త్వా నేమిత్తకే పుచ్చింసు. నేమిత్తకా “సచే అయం దారకో అగారం అఙ్ఞావస్సిస్సతి, యావ సత్తమా కులపరివట్టా ఇతోకా దుగ్గతా భవిస్సన్తి? సచే పబ్బజిస్సతి, పఞ్చహి సమణసతేహి పరివుతో విచరిస్సతీ”తి ఆహంసు. తస్స సఙ్కనా అక్కికోటియా భిన్నత్తా సంకిచ్చన్తి నామం కరింసు. సో అపరేన సమయేన సంకిచ్చోతి పఞ్ఞాయి. అథ నం ఇతోకా “హోతు, వడ్డితకాలే అమ్మాకం అయ్యస్స సారిపుత్తస్స సన్తికే పబ్బాజేస్సామా”తి పోసింసు. సో సత్తవస్సికకాలే “తవ మాతుకుచ్చియం వసనకాలే మాతా తే కాలమకాసి, తస్సా సరీరే ఝూపియమానేపి త్వం న ఝూయి”తి కుమారకానం కథం సుత్వా “అహం కిర ఏవరూపా భయా ముత్తో, కిం మే ఘరావాసేన, పబ్బజిస్సామీ”తి ఇతోకానం ఆరోచేసి. తే “సాధు, తాతా”తి సారిపుత్తత్థేరస్స సన్తికం నేత్వా, “భన్తే, ఇమం పబ్బాజేథా”తి అదంసు. థేరో తచపఞ్చకకమ్మట్టానం దత్వా పబ్బాజేసి. సో ఖురగ్గేయేవ సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పాపుణి. అయం సంకిచ్చసామణేరో నామ.

సత్తా “ఏతస్మిం గతే తం భయం వూపసమిస్సతి, అథ నేసం పబ్బజితకిచ్చం పారిపూరిం గమిస్సతి”తి ఇత్వా, “భిక్ఖవే, తుమ్హాకం జేట్టభాతికం సారిపుత్తత్థేరం ఓలోకేత్వా గచ్ఛధా”తి ఆహ. తే “సాధూ”తి వత్వా ధేరస్స సన్నికం గత్వా “కిం, ఆవుసో”తి వుత్తే మయం సత్థు సన్నికే కమ్మట్టానం గహేత్వా అరణ్ణం పవిసితుకామా హుత్వా ఆపుచ్చిమ్మా, అథ నో సత్తా ఏవమాహ – “తుమ్హాకం జేట్టభాతికం ఓలోకేత్వా గచ్ఛధా”తి? “తేనమ్మా ఇధాగతా”తి. థేరో “సత్తారా ఇమే ఏకం కారణం దిస్సా ఇథ పహితా భవిస్సన్తి, కిం ను ఖో ఏత”న్తి ఆవజ్ఞేన్తో తమత్థం ఇత్వా ఆహ – “అత్థి పన వో, ఆవుసో, సామణేరో”తి? “నత్థి, ఆవుసో”తి. “సచే నత్థి, ఇమం సంకిచ్చసామణేరం గహేత్వా గచ్ఛధా”తి. “అలం, ఆవుసో, సామణేరం నిస్సాయ నో పలిబోధో భవిస్సతి, కిం అరణ్ణో వసన్తానం సామణేరేనా”తి? “నావుసో, ఇమం నిస్సాయ తుమ్హాకం పలిబోధో, అపిచ ఖో పన తుమ్హే నిస్సాయ ఇమస్స పలిబోధో భవిస్సతి. సత్తాపి తుమ్హే మమ సన్నికం పహిణన్తో తుమ్హేహి సద్ధిం సామణేరస్స పహిణనం పచ్చాసీసన్తో పహిణి, ఇమం గహేత్వా గచ్ఛధా”తి. తే “సాధూ”తి అధివాసేత్వా సామణేరేన సద్ధిం ఏకతింస జనా థేరం అపలోకేత్వా విహారా నిక్ఖమ్మ చారికం చరన్తా వీసయోజనసతమత్థకే ఏకం సహస్సకులం గామం పాపుణింసు.

మనుస్సా తే దిస్సా పసన్నచిత్తా సక్కచ్చం పరివిసిత్వా, “భన్తే, కత్థ గమిస్సధా”తి పుచ్చిత్వా “యథాఫాసుకట్టానం, ఆవుసో”తి వుత్తే పాదమూలే నిపజ్జిత్వా “మయం, భన్తే, అయ్యేసు ఇమం రానం నిస్సాయ అన్తోవస్సం వసన్తేసు పఞ్చాసీలం సమాదాయ ఉపోసథకమ్మం కరిస్సామా”తి యాచింసు. థేరా అధివాసేసుం. అథ నేసం మనుస్సా రత్తిట్టానదివాట్టానచక్కమనపణ్ణసాలాయో సంవిదహిత్వా “అజ్జ మయం, స్వే మయ”న్తి ఉస్సాహప్పత్తా ఉపట్టానమకంసు. థేరా వస్సూపనాయికదివసే కతికవత్తం కరింసు, “ఆవుసో, అమ్మేహి ధరమానకబుద్ధస్స సన్నికే కమ్మట్టానం గహేతం, న ఖో పన సక్కా అజ్ఞాత్ర పటిపత్తిసమ్మదాయ బుద్ధే ఆరాధేతుం, అమ్మాకఞ్చ అపాయద్వారాని వివటానేవ, తస్మా అజ్ఞాత్ర పాతో భిక్ఖాచారవేలం, సాయం థేరూపట్టానవేలఞ్చ సేసకాలే ద్వే ఏకట్టానే న భవిస్సామ, యస్స అఫాసుకం భవిస్సతి, తేన ఘణ్ణియా పహటాయ తస్స సన్నికం గత్వా భేసజ్జం కరిస్సామ, ఇతో అజ్ఞాన్త్రిం రత్తిభాగే వా దివసభాగే వా అప్పమత్తా కమ్మట్టానమనుయుజ్జేస్సామా”తి.

తేసు ఏవం కతికం కత్వా విహరన్తేసు ఏకో దుగ్గతపురిసో ధీతరం ఉపనిస్సాయ జీవన్తో తస్మిం రానే దుబ్బిక్ఖే ఉప్పన్నే అపరం ధీతరం ఉపనిస్సాయ జీవితుకామో మగ్గం పటిపజ్జి. థేరాపి గామే పిణ్ణాయ చరిత్వా వసనట్టానం ఆగచ్ఛన్తా అన్తరామగ్గే ఏకిస్సా నదియా న్ణత్వా వాలుకపులినే నిసేదిత్వా భత్తకిచ్చం కరింసు. తస్మిం ఖణే సో పురిసో తం రానం పత్వా ఏకమన్తం అట్టాసి. అథ నం థేరా “కహం గచ్ఛసీ”తి పుచ్చింసు. సో తమత్థం ఆరోచేసి. థేరా తస్మిం కారుణ్ణం ఉప్పాదేత్వా, “ఉపాసక, అతివియ ఛాతోసి, గచ్ఛ, పణ్ణం ఆహర, ఏకమేకం తే భత్తపిణ్ణం దస్సామా”తి వత్వా తేన పణ్ణే ఆహటే అత్తనా అత్తనా భుజ్జాననియామేనేవ సూపబ్యజ్జానేహి సన్నహిత్వా ఏకమేకం పిణ్ణం అదంసు. ఏతదేవ కిర వత్తం, యం భోజనకాలే ఆగతస్స భత్తం దదమానేన భిక్ఖునా అగ్గభత్తం అదత్వా అత్తనా భుజ్జాననియామేనేవ ధోకం వా బహుం వా దాతబ్బం. తస్మా తేపి తథా అదంసు. సో కతభత్తకిచ్చో థేరే వన్దిత్వా పుచ్చి – “కిం, భన్తే, అయ్యా, కేనచి నిమన్తితా”తి? “నత్థి, ఉపాసక, నిమన్తనం, మనుస్సా దేవసికం ఏవరూపమేవ ఆహారం దేన్తి”తి. సో చిన్తేసి – “మయం నిచ్చకాలం ఉట్టాయ సముట్టాయ కమ్మం కరోన్తాపి ఏవరూపం ఆహారం లద్ధుం న సక్కోమ, కిం మే అజ్ఞాత్థ గతేన, ఇమేసం సన్నికేయేవ జీవిస్సామీ”తి. అథ నే ఆహ – “అహం వత్తపటివత్తం కత్వా అయ్యానం సన్నికే వసితుం ఇచ్చామీ”తి. “సాధు, ఉపాసకా”తి. సో తేహి సద్ధిం తేసం వసనట్టానం గత్వా సాధుకం వత్తపటివత్తం కరోన్తో భిక్ఖా అతివియ ఆరాధేత్వా ద్వేమాసచ్చయేన ధీతరం దట్టుకామో

హుత్వా “సచే, అయ్యే, ఆపుచ్చిస్సామి, న మం విస్సజ్జిస్సన్తి, అనాపుచ్చా గమిస్సామీ”తి తేసం అనాచిక్ఖిత్వాన నిక్ఖమి. ఏత్తకమేవ కిరస్స ఓళారికం ఖలితం అహోసి, యం భిక్షూనం అనారోచేత్వా పక్కామి.

తస్స పన గమనమగ్గే ఏకా అటవీ అత్తి. తత్త పఞ్చసతానం చోరానం “యో ఇమం అటవిం పవిసతి, తం మారేత్వా తస్స మంసలోహితేన తుయ్హం బలికమ్మం కరిస్సామా”తి దేవతాయ ఆయాచనం కత్వా వసన్తానం సత్తమో దివసో హోతి. తస్మా సత్తమే దివసే చోరజేట్టకో రుక్ఖం ఆరుయ్హ ఓలోకేన్తో తం ఆగచ్ఛన్తం దిస్సా చోరానం సజ్జామదాసి. తే తస్స అటవిమజ్జం పవిట్టభావం ఇత్వా పరిక్ఖిపిత్వా తం గణ్ఠిత్వా గాళ్ళబన్ధనం కత్వా అరణిసహితేన అగ్గిం నిబ్బత్తేత్వా దారూని సఙ్కడ్డిత్వా మహన్తం అగ్గిక్ఖన్ధం కత్వా సూలాని తచ్చింసు. సో తేసం తం కిరియం దిస్సా, “సామి, ఇమస్మిం రానే నేవ సూకరా, న మిగాదయో దిస్సన్తి, కిం కారణా ఇదం కరోథా”తి పుచ్చి. “తం మారేత్వా తవ మంసలోహితేన దేవతాయ బలికమ్మం కరిస్సామా”తి. సో మరణభయతజ్జితో భిక్షూనం తం ఉపకారం అచిన్తేత్వా కేవలం అత్తనో జీవితమేవ రక్ఖమానో ఏవమాహ - “సామి, అహం విఘాసాదో, ఉచ్చిట్టభత్తం భుజ్జిత్వా వడ్డితో, విఘాసాదో నామ కాళకణ్ఠికో, అయ్యా పన యతో తతో నిక్ఖమిత్వా పబ్బజితాపి ఖత్తియావ, అసుకస్మిం రానే ఏకతింస భిక్షా వసన్తి, తే మారేత్వా బలికమ్మం కరోథ, అతివియ వో దేవతా తుస్సిస్సంతీ”తి. తం సుత్వా చోరా “భద్దకం ఏస వదేతి, కిం ఇమినా కాళకణ్ఠినా, ఖత్తియే మారేత్వా బలికమ్మం కరిస్సామా”తి చిన్తేత్వా “ఏహి, నేసం వసనట్టానం దస్సేహి”తి తమేవ మగ్గదేసకం కత్వా తం రానం పత్వా విహరమజ్జే భిక్షా అదిస్సా “కహం భిక్షా”తి నం పుచ్చింసు. సో ద్వే మాసే వసితత్తా తేసం కతికవత్తం జానన్తో ఏవమాహ - “అత్తనో దివాట్టానరత్తిట్టానేసు నిసిన్నా, ఏతం ఘణ్ఠిం పహరథ, ఘణ్ఠిసద్దేన సన్నిపతిస్సన్తీ”తి. చోరజేట్టకో ఘణ్ఠిం పహరి.

భిక్షా ఘణ్ఠిసద్దం సుత్వా “అకాలే ఘణ్ఠి పహటా, కస్సచి అపాసుకం భవిస్సంతీ”తి ఆగన్త్యా విహరమజ్జే పటిపాటియా పఞ్ణత్తేసు పాసాణఫలకేసు నిసీదింసు. సఙ్ఖత్థేరో చోరే ఓలోకేత్వా పుచ్చి - “ఉపాసకా కేనాయం ఘణ్ఠి పహటా”తి? చోరజేట్టకో ఆహ - “మయా, భన్తే”తి. “కిం కారణా”తి? “అష్టేహి అటవిదేవతాయ ఆయాచితం అత్తి, తస్సా బలికమ్మకరణత్థాయ ఏకం భిక్షుం గహేత్వా గమిస్సామా”తి. తం సుత్వా మహాథేరో భిక్షా ఆహ - “ఆవుసో, భాతికానం ఉప్పన్నకిచ్చం నామ జేట్టభాతికేన నిత్థరితబ్బం, అహం అత్తనో జీవితం తువ్హాకం పరిచ్చజిత్వా ఇమేహి సద్ధిం గమిస్సామి, మా సబ్బేసం అన్తరాయో హోతు, అప్పమత్తా సమణధమ్మం కరోథా”తి. అనుథేరో ఆహ - “భన్తే, జేట్టభాతు కిచ్చం నామ కనిట్టస్స భారో, అహం గమిస్సామి, తువ్హే అప్పమత్తా హోథా”తి. ఇమినా ఉపాయేన “అహమేవ అహమేవా”తి వత్వా పటిపాటియా తింసపి జనా ఉట్టహింసు, ఏవం తే నేవ ఏకిస్సా మాతుయా పుత్తా, న ఏకస్స పితునో, నాపి వీతరాగా, అథ చ పన అవసేసానం అత్థాయ పటిపాటియా జీవితం పరిచ్చజింసు. తేసు ఏకోపి “త్వం యాహి”తి వత్తుం సమత్తో నామ నాహోసి.

సంకిచ్చసామణేరో తేసం కథం సుత్వా, “భన్తే, తువ్హే తిట్టథ , అహం తువ్హాకం జీవితం పరిచ్చజిత్వా గమిస్సామీ”తి ఆహ. తే ఆహంసు - “ఆవుసో, మయం సబ్బే ఏకతో మారియమానాపి తం ఏకకం న విస్సజ్జేస్సామా”తి. “కిం కారణా, భన్తే”తి? “ఆవుసో, త్వం ధమ్మసేనాపతిసారిపుత్తత్థేరస్స సామణేరో, సచే తం విస్సజ్జేస్సామ, సామణేరం మే ఆదాయ గన్త్యా చోరానం నియ్యాదింసూ”తి థేరో నో గరహిస్సతి, తం నిన్దం నిత్థరితుం న సక్ఖిస్సామ, తేన తం న విస్సజ్జేస్సామా”తి. “భన్తే, సమ్మాసమ్ముద్ధో తువ్హే మమ ఉపజ్ఞాయస్స సన్తికం పహిణన్తోపి, మమ ఉపజ్ఞాయో మం తువ్హేహి సద్ధిం పహిణన్తోపి ఇదమేవ కారణం దిస్సా పహిణి, తిట్టథ తువ్హే, అహమేవ గమిస్సామీ”తి సో తింస భిక్షా వన్దిత్వా “సచే, భన్తే, మే దోసో అత్తి, ఖమథా”తి వత్వా నిక్ఖమి. తదా భిక్షూనం మహాసంవేగో ఉప్పజ్జి, అక్ఖిని అస్సుపుణ్ణాని హదయమంసం పవేది.

మహాధేరో చోరే ఆహ - “ఉపాసకా అయం దహరకో తుష్టే అగ్నిం కరోస్తే, సూలాని తచ్చస్తే, పణ్ణాని అత్థరస్తే దిస్వా భాయిస్సతి, ఇమం ఏకమస్తే రపేత్వా తాని కిచ్చాని కరేయ్యాధా”తి. చోరా సామణేరం ఆదాయ గత్వా ఏకమస్తే రపేత్వా సబ్బకిచ్చాని కరింసు.

కిచ్చపరియోసానే చోరజేట్టకో అసిం అబ్బాహిత్వా సామణేరం ఉపసజ్గమి. సామణేరో నిసీదమానో ఝూనం సమాపజ్జిత్వావ నిసీది. చోరజేట్టకో అసిం పరివత్తేత్వా సామణేరస్స ఖన్ధే పాతేసి, అసి నమిత్వా ధారాయ ధారం పహరి, సో “న సమ్మా పహరి”న్తి మజ్జిమానో పున తం ఉజ్జకం కత్వా పహరి. అసి తాలపణ్ణం వియ వేరయమానో ధరుమూలం అగమాసి. సామణేరజ్ఞో తస్మిం కాలే సినేరునా అవత్థరన్తోపి మారేతుం సమత్తో నామ నత్తి, పగేవ అసినా. తం పాటిహారియం దిస్వా చోరజేట్టకో చిన్తేసి - “పుట్టే మే అసి సిలాధమ్మం వా ఖదిరఖాణుం వా కళీరం వియ చిన్దతి, ఇదాని ఏకవారం నమి, ఏకవారం తాలపత్తవేరకో వియ జాతో. అయం నామ అసి అచేతనా హుత్వాపి ఇమస్స గుణం జానాతి, అహం సచేతనోపి న జానామీ”తి. సో అసిం భూమియం ఖిపిత్వా తస్స పాదమూలే ఉరేన నిపజ్జిత్వా, “భన్తే, మయం ధనకారణా అటవిం పవిట్టామ్మా, అమ్మే దూరతోవ దిస్వా సహస్సమత్తాపి మనుస్సా పవేధన్తి, ద్వే తిస్సో కథా కథేతుం న సక్కిన్తి. తవ పన సంతాసమత్తమ్మి నత్తి, ఉక్కాముఖే సువణ్ణం వియ సుపుప్పితకణికారం వియ చ తే ముఖం విరోచతి, కిం ను ఖో కారణ”న్తి పుచ్చన్తో ఇమం గాథమాహ -

“తస్స తే నత్తి భీతత్తం, భియ్యో వణ్ణో పసీదతి;

కస్మా న పరిదేవేసి, ఏవరూపే మహబ్బయే”తి. (ధేరగా. 20౬);

సామణేరో ఝూనా వుట్టాయ తస్స ధమ్మం దేసేన్తో, “ఆవుసో గామణి, ఖీణాసవస్స అత్తభావో నామ సీసే రపితభారో వియ హోతి, సో తస్మిం భిజ్జన్తే వా నస్సన్తే వా తుస్సతేవ, న భాయతీ”తి వత్వా ఇమా గాథా అభాసి -

“నత్తి చేతసికం దుక్ఖం, అనపేక్ఖస్స గామణి;

అతిక్కన్తా భయా సబ్బే, ఖీణసంయోజనస్స వే.

“ఖీణాయ భవనేత్తియా, దిట్టే ధమ్మే యథాతథే;

న భయం మరణే హోతి, భారనిక్ఖేపనే యథా”తి. (ధేరగా. 20౭-20౮);

సో తస్స కథం సుత్వా పశ్చా చోరసతాని ఓలోకేత్వా ఆహ - “తుష్టే కిం కరిస్సథా”తి? “తుష్టే పన, సామీ”తి. “మమ తావ, భో, ‘ఏవరూపం పాటిహారియం దిస్వా అగారమజ్ఞే కమ్మం నత్తి, అయ్యస్స సన్తికే పబ్బజిస్సామీ’తి. మయమ్మి తథేవ కరిస్సామా”తి. “సాధు, తాతా”తి తతో పశ్చాసతాపి చోరా సామణేరం వన్దిత్వా పబ్బజ్జం యాచింసు . సో తేసం అసిధారాహి ఏవ కేసే చేవ వత్తదసా చ చిన్దిత్వా తమ్మమత్తికాయ రజిత్వా తాని కాసాయాని అచ్చాదాపేత్వా దససు సీలేసు పతిట్టాపేత్వా తే ఆదాయ గచ్చన్తో చిన్తేసి - “సచాహం ధేరే అదిస్వావ గమిస్సామి, తే సమణధమ్మం కాతుం న సక్కిస్సన్తి. చోరానజ్ఞో మం గహేత్వా నిక్ఖన్తకాలతో పట్టాయ తేసు ఏకోపి అస్సూని సన్ధారేతుం నాసక్ఖి, ‘మారితో ను ఖో సామణేరో, నో’తి చిన్తేన్నానం కమ్మట్టానం అభిముఖం న భవిస్సతి, తస్మా దిస్వావ నే గమిస్సామీ”తి. సో పశ్చాసతభిక్ఖుపరివారో తత్థ గత్వా అత్తనో దస్సనేన పటిలద్ధఅస్సాసేహి తేహి “కిం, సప్పురిస, సంకిచ్చ, లద్ధం తే జీవిత”న్తి వుత్తే, “ఆమ, భన్తే, ఇమే మం

మారేతుకామా హుత్వా మారేతుం అసక్కింతా మమ గుణే పసిదిత్వా ధమ్మం సుత్వా పబ్బజితా, అహం 'తుమ్హే దిస్సావ గమిస్సామి'తి ఆగతో, అప్పమత్తా సమణధమ్మం కరోథ, అహం సత్తు సన్తికం గమిస్సామి"తి తే భిక్షూ వన్దిత్వా ఇతరే ఆదాయ ఉపజ్ఞాయస్స సన్తికం గత్వా "కిం సంకిచ్చ, అన్తేవాసికా తే లద్ధా"తి వుత్తే, "ఆమ, భన్తే"తి తం పవత్తిం ఆరోచేసి. ధేరేన "గచ్ఛ సంకిచ్చ, సత్థారం పస్సాహి"తి వుత్తే, "సాధూ"తి ధేరం వన్దిత్వా తే ఆదాయ సత్తు సన్తికం గత్వా సత్థారాపి "కిం సంకిచ్చ, అన్తేవాసికా తే లద్ధా"తి వుత్తే, "ఆమ, భన్తే"తి తం పవత్తిం ఆరోచేసి. సత్థా "ఏవం కిర, భిక్షవే"తి పుచ్చిత్వా, "ఆమ, భన్తే"తి వుత్తే, "భిక్షవే, తుమ్హాకం చోరకమ్మం కత్వా దుస్సీల్ పతిట్ఠాయ వస్ససతం జీవనతో ఇదాని సీల్ పతిట్ఠాయ ఏకదివసమ్మి జీవితం సేయ్యా"తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౧౧౦. "యో చ వస్ససతం జీవే, దుస్సీల్ అసమాహితో;
ఏకాహం జీవితం సేయ్యా, సీలవన్తస్స ఝాయినో"తి.

తత్త దుస్సీల్ అనిస్సీల్. సీలవన్తస్సాతి దుస్సీలస్స వస్ససతం జీవనతో సీలవన్తస్స ద్వీహి ఝానేహి ఝాయినో ఏకదివసమ్మి ఏకముహుత్తమ్మి జీవితం సేయ్యా, ఉత్తమన్తి అత్తో.

దేసనావసానే తే పఞ్చసతాపి భిక్షూ సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పాపుణింసు, సమ్మత్తమహాజనస్సాపి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

అపరేన సమయేన సంకిచ్చో ఉపసమ్మదం లభిత్వా దసవస్సో హుత్వా సామణేరం గణ్ఠి. సో పన తస్సేవ భాగినేయ్యా అధిముత్తసామణేరో నామ. అథ నం ధేరో పరిపుణ్ణవస్సకాలే ఆమన్తేత్వా "ఉపసమ్మదం తే కరిస్సామి, గచ్ఛ, ఇంతకానం సన్తికే వస్సపరిమాణం పుచ్చిత్వా ఏహి"తి ఉయ్యాజేసి. సో మాతాపిత్తూనం సన్తికం గచ్ఛన్తో అన్తరామగ్గే పఞ్చసతేహి చోరేహి బలికమ్మత్థాయ మారియమానో తేసం ధమ్మం దేసేత్వా పసన్నచిత్తేహి తేహి "న తే ఇమస్మిం రానే అమ్మాకం అత్తిభావో కస్సచి ఆరోచేతబ్బో"తి విస్సట్ఠో పటిపథే మాతాపితరో ఆగచ్ఛన్తే దిస్సా తమేవ మగ్గం పటిపజ్జన్తానమ్మి తేసం సచ్ఛమనురక్ఖన్తో నారోచేసి. తేసం చోరేహి విహరియమానానం "త్వమ్మి చోరేహి సద్ధిం ఏకతో హుత్వా మఞ్ఞో, అమ్మాకం నారోచేసి"తి పరిదేవన్తానం సద్ధం సుత్వా తే మాతాపిత్తూనమ్మి అనారోచితభావం ఇత్వా పసన్నచిత్తా పబ్బజ్జం యాచింసు. సోపి సంకిచ్చసామణేరో వియ తే సబ్బే పబ్బాజేత్వా ఉపజ్ఞాయస్స సన్తికం ఆనేత్వా తేన సత్తు సన్తికం పేసితో గత్వా తం పవత్తిం ఆరోచేసి. సత్థా "ఏవం కిర, భిక్షవే"తి పుచ్చిత్వా, "ఆమ, భన్తే"తి వుత్తే పురిమనయేనేవ అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమమేవ గాథమాహ -

"యో చ వస్ససతం జీవే, దుస్సీల్ అసమాహితో;
ఏకాహం జీవితం సేయ్యా, సీలవన్తస్స ఝాయినో"తి.

ఇదమ్మి అధిముత్తసామణేరవత్తు వుత్తనయమేవాతి.

సంకిచ్చసామణేరవత్తు నవమం.

యో చ వస్ససతం జీవేతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో ఖాణుకోణ్ణజ్ఞత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర థేరో సత్తు సంతికే కమ్మట్టానం గహేత్వా అరణ్ణో విహరంతో అరహత్తం పత్వా “సత్తు ఆరోచేస్సామీ”తి తతో ఆగచ్ఛంతో అన్తరామగ్గే కిలంతో మగ్గా ఓక్కమ్మ ఏకస్మిం పిట్టిపాసాణే నిసిన్నో ఝానం సమాపజ్జి. అథేకం గామం విలుమ్మిత్వా పశ్చాసతా చోరా అత్తనో బలానురూపేన భణ్ణికం బద్ధిత్వా సీసేనాదాయ గచ్ఛంతా దూరం గత్వా కిలంతరూపా “దూరం ఆగతామ్మ, ఇమస్మిం పిట్టిపాసాణే విస్సమిస్సామా”తి మగ్గా ఓక్కమ్మ పిట్టిపాసాణస్స సంతికం గత్వా థేరం దిస్వాపి “ఖాణుకో అయ”న్తి సజ్ఞానో అహేసుం. అథేకో చోరో థేరస్స సీసే భణ్ణికం రపేసి, అపరోపి తం నిస్సాయ భణ్ణికం రపేసి. ఏవం పశ్చాసతాపి చోరా పశ్చాహి భణ్ణికసతేహి థేరం పరిక్ఖిపిత్వా సయమ్మి నిసిన్నా నిద్దాయిత్యా అరుణగమనకాలే పబుజ్జిత్వా అత్తనో అత్తనో భణ్ణికం గత్తంతా థేరం దిస్వా “అమనుస్సో”తి సజ్ఞాయ పలాయితం ఆరభింసు. అథ నే థేరో ఆహ - “మా భాయిత్థ ఉపాసకా, పబ్బజితో అహ”న్తి. తే థేరస్స పాదమూలే నిపజ్జిత్వా “ఖమథ, భన్తే, మయం ఖాణుకసజ్ఞానో అహుమ్మా”తి థేరం ఖమాపేత్వా చోరజేట్టకేన “అహం అయ్యస్స సంతికే పబ్బజిస్సామీ”తి వుత్తే సేసా “మయమ్మి పబ్బజిస్సామా”తి వత్వా సబ్బేపి ఏకచ్ఛంతా హుత్వా థేరం పబ్బజ్జం యాచింసు. థేరో సంకిచ్చసామణేరో వియ సబ్బేపి తే పబ్బాజేసి. తతో పట్టాయ ఖాణుకోణ్ణజ్ఞోతి పజ్ఞాయి. సో తేహి భిక్షూహి సద్ధిం సత్తు సంతికం గత్వా సత్థారా “కిం, కోణ్ణజ్ఞ, అన్తేవాసికా తే లద్ధా”తి వుత్తే తం పవత్తిం ఆరోచేసి. సత్థా “ఏవం కిర, భిక్షవే”తి పుచ్చిత్వా, “ఆమ, భన్తే, న నో అజ్ఞాస్స ఏవరూపో ఆనుభావో దిట్టపుట్టో, తేనమ్మా పబ్బజితా”తి వుత్తే, “భిక్షవే, ఏవరూపే దుప్పజ్జకమ్మే పతిత్థాయ వస్ససతం జీవనతో ఇదాని వో పజ్ఞాసమ్మదాయ వత్తమానానం ఏకాహమ్మి జీవితం సేయ్యో”తి వత్వా అనుసద్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౧౧౧. “యో చ వస్ససతం జీవే, దుప్పజ్ఞో అసమాహితో;

ఏకాహం జీవితం సేయ్యో, పజ్ఞావంతస్స ఝాయిసో”తి.

తత్త దుప్పజ్ఞో నిప్పజ్ఞో. పజ్ఞావంతస్సాతి సప్పజ్ఞాస్స. సేసం పురిమసదిసమేవాతి.

దేసనావసానే పశ్చాసతాపి తే భిక్షూ సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పాపుణింసు. సమ్మత్తమహాజనస్సాపి సాత్థికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

ఖాణుకోణ్ణజ్ఞత్థేరవత్తు దసమం.

౧౧. సప్పదాసత్థేరవత్తు

యో చ వస్ససతం జీవేతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో సప్పదాసత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి.

సావత్తియం కిరేకో కులపుత్తో సత్తు ధమ్మదేసనం సుత్వా పబ్బజిత్వా లద్ధాపసమ్మదో అపరేన సమయేన ఉక్కణ్ణిత్వా “మాదిసస్స కులపుత్తస్స గిహిభావో నామ అయుత్తో, పబ్బజ్ఞాయ రత్వా మరణమ్మి మే సేయ్యో”తి చిన్తేత్వా అత్తనో మరణాపాయం చిన్తేన్తో విచరతి. అథేకదివసం పాతోవ కతభత్తకిచ్చా భిక్షూ విహారం గత్వా అగ్గిసాలాయ సప్పం దిస్వా తం ఏకస్మిం కుటే పక్ఖిపిత్వా కుటం పిదహిత్వా ఆదాయ విహారా నిక్ఖమింసు. ఉక్కణ్ణితభిక్షుపి భత్తకిచ్చం కత్వా ఆగచ్ఛంతో తే భిక్షూ దిస్వా “కిం ఇదం, ఆవుసో”తి పుచ్చిత్వా “సవ్పో, ఆవుసో”తి వుత్తే ఇమినా “కిం కరిస్సథా”తి? “చడ్డేస్సామ న”న్తి.

తేనెం వచనం సుత్వా “ఇమినా అత్తానం డంసాపేత్వా మరిస్సామీ”తి “ఆహరథ, అహం తం ఛడ్డేస్సామీ”తి తేనెం హత్తో కుటం గహేత్వా ఏకస్మిం రానే నిసినో తేన సప్పీన అత్తానం డంసాపేతి, సప్పో డంసితుం న ఇచ్చతి. సో కుటే హత్తో ఓతారేత్వా ఇతో చితో చ ఆలోలేతి, ఘోరసప్పస్స ముఖం వివరిత్వా అజ్ఞలిం పక్కిపతి, నేవ నం సప్పో డంసి. సో “నాయం ఆసీవిసో, ఘోరసప్పో ఏసో”తి తం పహాయ విహారం అగమాసి. అథ నం భిక్షా “ఛడ్డేతో తే, ఆవుసో, సప్పో”తి ఆహంసు. “న సో, ఆవుసో, ఘోరసప్పో, ఘోరసప్పో ఏసో”తి. “ఘోరసప్పోయేవావుసో, మహంతం ఫణం కత్వా సుసుయన్తో దుక్ఖేన అమ్మేహి గహితో, కిం కారణా ఏవం త్వం వదేసీ”తి ఆహంసు. “అహం, ఆవుసో, తేన అత్తానం డంసాపేన్తోపి ముఖే అజ్ఞలిం పక్కిపేన్తోపి తం డంసాపేతుం నాసక్తి”న్తి. తం సుత్వా భిక్షా తుణ్ణీ అహంసు.

అథేకదివసం స్థాపితో ద్వే తయో ఖురే ఆదాయ విహారం గత్వా ఏకం భూమియం రపేత్వా ఏకేన భిక్షానం కేసే ఓహరేతి. సో భూమియం రపితం ఖురం గహేత్వా “ఇమినా గీవం చిన్దిత్వా మరిస్సామీ”తి ఏకస్మిం రుక్ఖే గీవం ఉపనిధాయ ఖురధారం గలనాళియం కత్వా రితో ఉపసమ్మదామాళతో పట్టాయ అత్తనో సీలం ఆవజ్ఞేన్తో విమలచంద్రమణ్డలం వియ సుధోతమణిఖన్డమివ చ నిమ్మలం సీలం అద్దస. తస్స తం ఓలోకేన్తస్స సకలసరీరం ఫరన్తి పీతి ఉప్పజ్జి. సో పీతిం విక్ఖమ్మత్వా విపస్సనం వడ్డేన్తో సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పత్వా ఖురం ఆదాయ విహారమజ్ఞం పావిసి. అథ నం భిక్షా “కహం గతోసి, ఆవుసో”తి పుచ్చింసు. “ఇమినా ఖురేన గలనాళిం చిన్దిత్వా మరిస్సామీ”తి గతోమ్మి, ఆవుసో”తి. అథ “కస్మా న మతోసీ”తి? ఇదానిమ్మి సత్తం ఆహరితుం అభట్టో జాతో. అహమ్మో “ఇమినా ఖురేన గలనాళిం చిన్దిత్వా మరిస్సామీ”తి ఇణ్ణాఖురేన సబ్బకిలేసే చిన్దిన్తి. భిక్షా “అయం అభూతేన అజ్ఞం బ్యాకరోతీ”తి భగవతో ఆరోచేసుం. భగవా తేనం కథం సుత్వా ఆహ – “న, భిక్షవే, ఖీణాసవా నామ సహత్థా అత్తానం జీవితా వోరోపేన్తి”తి. భన్తే, తుమ్మే ఇమం “ఖీణాసవో”తి వదథ, ఏవం అరహత్తాపనిస్సయసమ్మన్నో పనాయం కస్మా ఉక్కణ్డతి, కిమస్స అరహత్తాపనిస్సయకారణం “కస్మా సో సప్పో ఏతం న డంసతి”తి? “భిక్షవే, సో తావ సప్పో ఇమస్స ఇతో తతియే అత్తభావే దాసో అహోసి, సో అత్తనో సామికస్స సరీరం డంసితుం న విసహతి”తి. ఏవం తావ నేనం సత్థా ఏకం కారణం ఆచిక్కి. తతో పట్టాయ చ సో భిక్షు సప్పదాసో నామ జాతో.

కస్సపసమ్మాసమ్మద్ధకాలే కిరేకో కులపుత్తో సత్థు ధమ్మకథం సుత్వా ఉప్పన్నసంవేగో పబ్బజిత్వా లద్ధాపసమ్మదో అపరేన సమయేన అనభిరతియా ఉప్పన్నాయ ఏకస్స సహాయకస్స భిక్షునో ఆరోచేసి. సో తస్స అభిణ్ణం గిహిభావే ఆదీనవం కథేసి. తం సుత్వా ఇతరో సాసనే అభిరమిత్వా పుట్టే అనభిరతకాలే మలగ్గహితే సమణపరిక్ఖారే ఏకస్మిం సోణ్ణితీరే నిమ్మల కరోన్తో నిసేది. సహాయకోపిస్స సన్తికేయేవ నిసినో. అథ నం సో ఏవమాహ – “అహం, ఆవుసో, ఉప్పబ్బజన్తో ఇమే పరిక్ఖారే తుయ్యం దాతుకామో అహోసి”న్తి. సో లోభం ఉప్పాదేత్వా చిన్తేసి – “ఇమినా మయ్యం పబ్బజితేన వా ఉప్పబ్బజితేన వా కో అత్తో, ఇదాని పరిక్ఖారే గణ్ణిస్సామీ”తి. సో తతో పట్టాయ “కిం దానావుసో, అమ్మాకం జీవితేన, యే మయం కపాలహత్థా పరకులేసు భిక్షాయ చరామ, పుత్తదారేహి సద్ధిం ఆలాపసల్లాపం న కరోమా”తిఆదీని వదన్తో గిహిభావస్స గుణం కథేసి. సో తస్స కథం సుత్వా పున ఉక్కణ్డతో హుత్వా చిన్తేసి – “అయం మయా ‘ఉక్కణ్డతోమ్మి’తి వుత్తే పరమం గిహిభావే ఆదీనవం కథేత్వా ఇదాని అభిణ్ణం గుణం కథేతి, ‘కిం ను ఖో కారణ’”న్తి చిన్తేన్తో “ఇమేసు సమణపరిక్ఖారేసు లోభేన”తి ఇత్వా సయమేవ అత్తనో చిత్తం నివత్తేసి. ఏవమస్స కస్సపసమ్మాసమ్మద్ధకాలే ఏకస్స భిక్షునో ఉక్కణ్డాపితత్తా ఇదాని అనభిరతి ఉప్పన్నా. యో పన తేనేవ తదా వీసతి వస్ససహస్సాని సమణధమ్మో కతో, స్వస్స ఏతరహి అరహత్తాపనిస్సయో జాతోతి.

ఇమమత్తం తే భిక్షా భగవతో సంతికా సుత్వా ఉత్తరిం పుచ్చింసు - “భన్తే, అయం కిర భిక్షు ఖురధారం గలనాళియం కత్వా రితోవ అరహత్తం పాపుణాతి, ఉప్పజ్జస్సతి ను ఖో ఏత్తకేన ఖణేన అరహత్తమగ్గో”తి. “ఆమ, భిక్షవే, ఆరద్ధవీరియస్స భిక్షునో పాదం ఉక్తిపిత్వా భూమియం రపేంతస్స పాదే భూమియం అసమ్మత్తేయేవ అరహత్తమగ్గో ఉప్పజ్జతి. కుసీతస్స పుగ్గలస్స హి వస్ససతం జీవనతో ఆరద్ధవీరియస్స ఖణమత్తమ్మి జీవితం సేయ్యో”తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటీత్వా ఇమం గాథమాహ -

౧౧౨. “యో చ వస్ససతం జీవే, కుసీతో హీనవీరియో;

ఏకాహం జీవికం సేయ్యో, వీరియమారభతో దళ్ళ”న్తి.

తత్త కుసీతోతి కామవిత్కాదీహి తీహి విత్కేహి వీతినామేన్తో పుగ్గలో. హీనవీరియోతి నిబ్బీరియో. వీరియమారభతో దళ్ళన్తి దువిధజ్ఞాననిబ్బత్తనసమత్తం ధిరం వీరియం ఆరభంతస్స. సేసం పురిమసదిసమేవ.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసుతి.

సప్పదాసత్తేరవత్తు ఏకాదసమం.

౧౨. పటాచారాధేరీవత్తు

యో చ వస్ససతం జీవేతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో పటాచారం ధేరిం ఆరబ్బ కథేసి.

సా కిర సావత్తియం చత్తాలీసకోటివిభవస్స సేట్ఠినో ధీతా అహోసి అభిరూపా. తం సోళసవస్సుద్ధేసికకాలే సత్తభూమికస్స పాసాదస్స ఉపరిమతలే రక్తన్తా వసాపేసుం. ఏవం సంతేపి సా ఏకేన అత్తనో చూళూపట్టాకేన సద్ధిం విప్పటిపజ్జి . అథస్సా మాతాపితరో సమజాతికకులే ఏకస్స కుమారస్స పటిస్సుణిత్వా వివాహాదివసం రపేసుం. తస్మిం ఉపకట్టే సా తం చూళూపట్టాకం ఆహ - “మం కిర అసుకకులస్స నామ దస్సన్తి, మయి పతికులం గతే మమ పణ్ణాకారం గహేత్వా ఆగతోపి తత్త పవేసనం న లభిస్ససి, సచే తే మయి సినేహో అత్తి, ఇదానేవ మం గహేత్వా యేన వా తేన వా పలాయస్సా”తి. “సో సాధు, భద్దే”తి. “తేన హి అహం స్వే పాతోవ నగరద్వారస్స అసుకట్టానే నామ రస్సామి, త్వం ఏకేన ఉపాయేన నిక్ఖమిత్వా తత్త ఆగచ్ఛేయ్యాసీ”తి వత్వా దుతియదివసే సజ్జేతట్టానే అట్టాసి. సాపి పాతోవ కిలిట్టం వత్తం నివాసేత్వా కేసే విక్కిరిత్వా కుణ్డకేన సరీరం మక్ఖిత్వా కుటం ఆదాయ దాసీహి సద్ధిం గచ్ఛన్తీ వియ ఘరా నిక్ఖమిత్వా తం తానం అగమాసి. సో తం ఆదాయ దూరం గత్వా ఏకస్మిం గామే నివాసం కప్పేత్వా అరణ్ణో ఖేత్తం కసిత్వా దారుపణ్ణాదీని ఆహరతి. ఇతరా కుటేన ఉదకం ఆహరిత్వా సహత్థా కోట్టనపచనాదీని కరోన్తీ అత్తనో పాపస్స ఫలం అనుభోతి. అథస్సా కుచ్చియం గబ్బో పతిట్టాసి. సా పరిపుణ్ణగల్భా “ఇథ మే కోచి ఉపకారకో నత్తి, మాతాపితరో నామ పుత్తేసు ముదుహదయా హోన్తి, తేసం సన్తికం మం నేహి, తత్త మే గల్భపుట్టానం భవిస్సతీ”తి సామికం యాచి. సో “కిం, భద్దే, కథేసి, మం దిస్సా తవ మాతాపితరో వివిధా కమ్మకారణా కరేయ్యం, న సక్కా మయా తత్త గత్తు”న్తి పటిక్ఖిపి. సా పునప్పునం యాచిత్వాపి గమనం అలభమానా తస్స అరణ్ణం గతకాలే పటివిస్సకే ఆమన్తేత్వా “సచే సో ఆగత్వా మం అపస్సన్తో ‘కహం గతా’తి పుచ్చిస్సతి, మమ అత్తనో కులఘరం గతభావం ఆచిక్ఖేయ్యాథా”తి వత్వా గేహద్వారం పిదహిత్వా పక్కామి. సోపి ఆగత్వా తం అపస్సన్తో పటివిస్సకే పుచ్చిత్వా తం పవత్తిం సుత్వా “నివత్తేస్సామి న”న్తి అనుబద్ధిత్వా తం దిస్సా నానప్పకారం యాచియమానోపి నివత్తేతుం

నాసక్తి. అథస్సా ఏకస్మిం రానే కమ్మజవాతా చలింసు. సా ఏకం గచ్ఛంతరం పవిసిత్వా, “సామి, కమ్మజవాతా మే చలితా”తి వత్వా భూమియం నిపజ్జిత్వా సమ్మరివత్తమానా కిచ్ఛేన దారకం విజాయిత్యా “యస్సంతాయాహం కులఘరం గచ్ఛేయ్యం, సో అత్తో నిప్పన్నో”తి పునదేవ తేన సద్ధిం గేహం ఆగత్వా వాసం కప్పేసి.

తస్సా అపరేన సమయేన పున గట్టో పతిట్టహి. సా పరిపుణ్ణగబ్బా హుత్వా పురిమనయేనేవ సామికం యాచిత్వా గమనం అలభమానా పుత్తం అజ్ఞేనాదాయ తథేవ పక్కమిత్వా తేన అనుబద్ధిత్వా “తిట్టహి”తి వుత్తే నివత్తితుం న ఇచ్చి. అథ నేసం గచ్ఛంతానం మహా అకాలమేఘా ఉదపాది సమంతా విజ్జులతాహి ఆదిత్తం వియ మేఘుత్థనితేహి, భిజ్జమానం వియ ఉదకధారానిపాతనిరంతరం నభం అహోసి. తస్మిం ఖణే తస్సా కమ్మజవాతా చలింసు. సా సామికం ఆమన్నేత్వా, “సామి, కమ్మజవాతా మే చలితా, న సక్కోమి సన్ధారేతుం, అనేవస్సకట్టానం మే జానాహి”తి ఆహ. సో హత్థగతాయ వాసియా ఇతో చిత్తో చ ఉపధారేన్నో ఏకస్మిం వమ్మికమత్థకే జాతం గుమ్మం దిస్సా చిన్దితుం ఆరభి. అథ నం వమ్మికతో నిక్ఖమిత్వా ఘోరవిసో ఆసీవిసో డంసి. తఙ్ఘణఞ్ఞోవస్స సరీరం అన్తోసముట్టితాహి అగ్గిజాలాహి డయ్మామానం వియ నీలవణ్ణం హుత్వా తత్థేవ పతి. ఇతరాపి మహాదుక్ఖం అనుభవమానా తస్స ఆగమనం ఓలోకేన్నీపి తం అదిస్సావ అపరమ్మి పుత్తం విజాయి. ద్వే దారకా వాతవుట్టివేగం అసహమానా మహావిరవం విరవన్తి. సా ఉభోపి తే ఉరంతరే కత్వా ద్వీహి జణ్ణుకేహి చేవ హత్థేహి చ భూమియం ఉప్పీళేత్వా తథా రితావ రత్తిం వీతినామేసి. సకలసరీరం నిల్లోహితం వియ పణ్ణుపలాసవణ్ణం అహోసి. సా ఉట్టితే అరుణే మంసపీసవణ్ణం ఏకం పుత్తం అజ్ఞేనాదాయ ఇతరం అజ్ఘలియా గహేత్వా “ఏహి, తాత, పితా తే ఇతో గతో”తి వత్వా సామికస్స గతమగ్గేన గచ్ఛన్తి తం వమ్మికమత్థకే కాలం కత్వా పతితం నీలవణ్ణం థద్ధసరీరం దిస్సా “మం నిస్సాయ మమ సామికో పన్ఠే మతో”తి రోదన్తి పరిదేవన్తి పాయాసి.

సా సకలరత్తిం దేవేన వుట్టత్తా అచిరవతిం నదిం జణ్ణుప్పమాణేన కటిప్పమాణేన థనప్పమాణేన ఉదకేన పరిపుణ్ణం దిస్సా అత్తనో మన్దబుద్ధితాయ ద్వీహి దారకేహి సద్ధిం ఉదకం ఓతరితుం అవిసహన్తి జేట్టపుత్తం ఓరిమతీరే రపేత్వా ఇతరం ఆదాయ పరతీరం గత్వా సాఖాభగ్గం అత్థరిత్వా నిపజ్జాపేత్వా “ఇతరస్స సన్తికం గమిస్సామీ”తి బాలపుత్తకం పహాయ తరితుం అసక్కోన్తి పునప్పునం నివత్తిత్వా ఓలోకయమానా పాయాసి. అథస్సా నదీమజ్జం గతకాలే ఏకో సేనో తం కుమారం దిస్సా “మంసపీస”తి సజ్ఞాయ ఆకాసతో భస్సి. సా తం పుత్తస్సంతాయ భస్సంతం దిస్సా ఉభో హత్థే ఉక్ఖపిత్వా “సూసూ”తి తిక్ఖత్తుం మహాసద్ధం నిచ్చారేసి. సేనో దూరభావేన తం అసుత్వావ కుమారకం గహేత్వా వేహాసం ఉప్పతిత్వా గతో. ఓరిమతీరే రితపుత్తో మాతరం నదీమజ్జే ఉభో హత్థే ఉక్ఖపిత్వా మహాసద్ధం నిచ్చారయమానం దిస్సా “మం పక్కోసతీ”తి సజ్ఞాయ వేగేన ఉదకే పతి. ఇతిస్సా బాలపుత్తం సేనో హరి, జేట్టపుత్తో ఉదకేన వూట్తో.

సా “ఏకో మే పుత్తో సేనేన గహితో, ఏకో ఉదకేన వూట్తో, పన్ఠే మే పతి మతో”తి రోదన్తి పరిదేవన్తి గచ్ఛమానా సావత్తితో ఆగచ్ఛంతం ఏకం పురిసం దిస్సా పుచ్చి – “కత్థ వాసికోసి, తాతా”తి? “సావత్తివాసికోమ్మి, అమ్మా”తి. “సావత్తినగరే అసుకవీధియం ఏవరూపం అసుకకులం నామ అత్తి, జానాసి, తాతా”తి? “జానామి, అమ్మ, తం పన మా పుచ్చి, సచే అజ్ఞం జానాసి పుచ్చా”తి. “అజ్ఞేన మే కమ్మం నత్తి, తదేవ పుచ్చామి, తాతా”తి. “అమ్మ, త్వం అత్తనో అనాచిక్ఖితుం న దేసి, అజ్ఞ తే సబ్బరత్తిం దేవో వస్సన్తో దిట్టో”తి. “దిట్టో మే, తాత, మయ్మామేవేసో సబ్బరత్తిం వుట్టో, న అజ్ఞస్స. మయ్మం పన వుట్టకారణం పచ్చా తే కథేస్సామి, ఏతస్మిం తావ మే సేట్టిగేహ పవత్తిం కథేహి”తి. “అమ్మ, అజ్ఞ రత్తిం సేట్టిఞ్చ సేట్టిభరియఞ్చ సేట్టిపుత్తఞ్చాతి తయోపి జనే అవత్థరమానం గేహం పతి, తే ఏకచితకస్మిం ఝూయన్తి. ఏస ధూమో

పజ్ఞాయతి, అమ్మా”తి. సా తస్మిం ఖణే నివత్తవత్తం పతమానం న సజ్ఞాని, ఉమ్మత్తికభావం పత్వా యథాజాతావ రోదన్తీ
పరిదేవన్తీ -

“ఉభో పుత్తా కాలకతా, పన్థే మయ్యం పతి మతో;

మాతా పితా చ భాతా చ, ఏకచితన్హి డయ్యరే”తి. (అప. థేరీ ౨.౨.౪౯౮) -

విలపన్తీ పరిబ్బమి. మనుస్సా తం దిస్సా “ఉమ్మత్తికా ఉమ్మత్తికా”తి కచవరం గహీత్వా పంసుం గహీత్వా మత్తకే ఓకిరన్తా
లేడ్డాహి పహరన్తి. సత్థా జేతవనమహావిహారే అట్టపరిసమజ్ఞే నిసీదిత్వా ధమ్మం దేసేన్తో తం ఆగచ్ఛమానం అద్దస
కప్పసతసహస్సం పూరితపారమిం అభినీహారసమ్మన్నం.

సా కిర పదుముత్తరబుద్ధకాలే పదుముత్తరసత్థారా ఏకం వినయధరత్థేరిం బాహాయ గహీత్వా నన్దనవనే రపేన్దం వియ
ఏతదగ్గట్టానే రపీయమానం దిస్సా “అహమ్మి తుమ్హాదిసస్స బుద్ధస్స సన్తికే వినయధరత్థేరినం అగ్గట్టానం లభేయ్య”న్తి
అధికారం కత్వా పత్తనం రపేసి. పదుముత్తరబుద్ధో అనాగతంసజ్ఞాణం పత్తరిత్వా పత్తనాయ సమిజ్ఞనభావం ఇత్వా “అనాగతే
గోతమబుద్ధస్స నామ సాసనే అయం పటాచారా నామేన వినయధరత్థేరినం అగ్గా భవిస్సంతీ”తి బ్యాకాసి. తం ఏవం
పత్తితపత్తనం అభినీహారసమ్మన్నం సత్థా దూరతోవ ఆగచ్ఛన్తిం దిస్సా “ఇమిస్సా రపేత్వా మం అజ్ఞో అవస్సయో భవితుం
సమత్తో నామ నత్థీ”తి చిన్తేత్వా తం యథా విహారాభిముఖం ఆగచ్ఛతి, ఏవం అకాసి. పరిసా తం దిస్సా “ఇమిస్సా
ఉమ్మత్తికాయ ఇతో ఆగన్తుం మా దదిత్థా”తి ఆహ. సత్థా “అపేధ, మా నం వారయిత్థా”తి వత్వా అవిదురట్టానం ఆగతకాలే
“సతిం పటిలభ భగినీ”తి ఆహ. సా తం ఖణంయేవ బుద్ధానుభావేన సతిం పటిలభి. తస్మింకాలే నివత్తవత్తస్స పతితభావం
సల్లక్ఖేత్వా హిరోత్తప్పం పచ్చపట్టాపేత్వా ఉక్కుటికం నిసీది. అథస్సా ఏకో పురిసో ఉత్తరసాటకం ఖిపి. సా తం నివాసేత్వా
సత్థారం ఉపసజ్ఞమిత్వా సువణ్ణవణ్ణేసు పాదేసు పశ్చాపతిట్టితేన వన్దిత్వా, “భన్తే, అవస్సయో మే హోధ, పతిట్టా మే హోధ.
ఏకజ్ఞో మే పుత్తం సేనో గణ్ఠి, ఏకో ఉదకేన వూళ్లో, పన్థే మే పతి మతో, మాతాపితరో చేవ మే భాతా చ గేహీన అవత్థటా
ఏకచితకస్మిం ఝూయన్తీ”తి.

సత్థా తస్సా వచనం సుత్వా “పటాచారే, మా చిన్తయి, తవ తాణం సరణం అవస్సయో భవితుం సమత్థస్సేవ సన్తికం
ఆగతాసి. యథా హి తవ ఇదాని ఏకో పుత్తకో సేనేన గహితో, ఏకో ఉదకేన వూళ్లో, పన్థే పతి మతో, మాతాపితరో చేవ భాతా
చ గేహీన అవత్థటా; ఏవమేవ ఇమస్మిం సంసారే పుత్తాదీనం మతకాలే తవ రోదన్తియా పగ్గరితఅస్సు చతున్నం
మహాసముద్ధానం ఉదకతో బహుతర”న్తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

“చతుసు సముద్దేసు జలం పరిత్తకం,

తతో బహుం అస్సుజలం అనప్పకం;

దుక్ఖేన పుట్టస్స నరస్స సోచనా,

కిం కారణా అమ్మ తువం పమజ్జసి”తి.

ఏవం సత్థరి అనమతగ్గపరియాయం కథేన్తే తస్స సరీరే సోకో తనుత్తం అగమాసి. అథ నం తనుభూతసోకం ఇత్వా
పున సత్థా ఆమన్తేత్వా “పటాచారే పుత్తాదయో నామ పరలోకం గచ్ఛన్తస్స తాణం వా లేణం వా సరణం వా భవితుం న

సక్కించి, తస్మా విజ్ఞమానాపి తే న సన్నియేవ, పణ్ణితేన పన సీలం విసోధేత్వా అత్తనో నిబ్బానగామిమగ్గం ఖిప్పమేవ సోధేతుం వట్టతీ”తి వత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమా గాథా అభాసి -

“న సన్ని పుత్తా తాణాయ, న పితా నాపి బద్ధవా;

అన్తకేనాధిపన్నస్స, నత్తి ఇతోసు తాణతా. (ధం పం. ౨౮౮; అపం. థేరీ ౨.౨.౫౦౧);

“ఏతమత్థవస్సం ఇత్వా, పణ్ణితో సీలసంవుతో;

నిబ్బానగమనం మగ్గం, ఖిప్పమేవ విసోధయే”తి. (ధం పం. ౨౮౯);

దేసనావసానే పటాచారా మహాపథవియం పంసుపరిమాణే కిలేసే ఝాపేత్వా సోతాపత్తిఫలే పతిట్ఠహి, అజ్ఞోపి బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి. సా పన సోతాపన్నా హుత్వా సత్థారం పబ్బజ్జం యాచి. సత్థా తం భిక్షునీనం సన్నికం పహిణీత్వా పబ్బాజేసి. సా లద్ధూపసమ్మదా పటితాచారత్తా పటాచారాత్వేవ పజ్ఞాయీ. సా ఏకదివసం కుటీన ఉదకం ఆదాయ పాదే ధోవన్తీ ఉదకం ఆసిజ్ఞీ, తం ధోకం గత్వా పచ్చిజ్జి. దుతియవారే ఆసిత్తం తతో దూరతరం అగమాసి. తతియవారే ఆసిత్తం తతోపి దూరతరన్తి. సా తదేవ ఆరమ్మణం గహేత్వా తయో వయే పరిచ్చిన్దిత్వా “మయా పఠమం ఆసిత్తం ఉదకం వియ ఇమే సత్తా పఠమవయేపి మరన్తి, తతో దూరతరం గతం దుతియవారే ఆసిత్తం ఉదకం వియ మజ్జిమవయేపి మరన్తి, తతోపి దూరతరం గతం తతియవారే ఆసిత్తం ఉదకం వియ పచ్చిమవయేపి మరన్తియేవా”తి చిన్తేసి. సత్థా గన్ధకుటియం నిసిన్నోవ ఓభాసం ఫరిత్వా తస్సా సమ్ముఖే రత్వా కథేన్తో వియ “ఏవమేతం పటాచారే, పజ్ఞాన్నమ్మి ఖిన్దానం ఉదయబ్బయం అపస్సన్తస్స వస్ససతం జీవనతో తేసం ఉదయబ్బయం పస్సన్తస్స ఏకాహమ్మి ఏకక్షణమ్మి జీవితం సేయ్యో”తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో గాథమాహ -

౧౧౩. “యో చ వస్ససతం జీవే, అపస్సం ఉదయబ్బయం;

ఏకాహం జీవితం సేయ్యో, పస్సతో ఉదయబ్బయ”న్తి.

తత్త అపస్సం ఉదయబ్బయన్తి పజ్ఞాన్నం ఖిన్దానం పజ్ఞావీసతియా లక్ఖణేహి ఉదయఞ్చ వయఞ్చ అపస్సన్తో. పస్సతో ఉదయబ్బయన్తి తేసం ఉదయఞ్చ వయఞ్చ పస్సన్తస్స. ఇతరస్స జీవనతో ఏకాహమ్మి జీవితం సేయ్యోతి.

దేసనావసానే పటాచారా సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పాపుణి.

పటాచారాథేరీవత్తు ద్వాదసమం.

౧౩. కిసాగోతమీవత్తు

యో చ వస్ససతం జీవేతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో కిసాగోతమిం ఆరబ్బ కథేసి.

సావత్థియం కిరేకస్స సేట్ఠిస్స గేహ చత్తాలీసకోటిధనం అజ్ఞారా ఏవ హుత్వా అట్ఠాసి. సేట్ఠి తం దిస్వా ఉప్పన్నసోకో ఆహారం పటిక్ఖిపిత్వా మఞ్చకే నిపజ్జి. తస్సేకో సహాయకో గేహం గత్వా, “సమ్మ, కస్మా సోచసీ”తి పుచ్చిత్వా తం పవత్తిం సుత్వా, “సమ్మ, మా సోచి, అహం ఏకం ఉపాయం జానామి, తం కరోహి”తి. “కిం కరోమి, సమ్మా”తి? అత్తనో ఆపణే కిలఞ్ఞం

పసారేత్వా తత్త తే అఙ్గారే రాసిం కత్వా విక్రిణన్తో వియ నిసీద, ఆగతాగతేసు మనుస్సేసు యే ఏవం వదన్తి - “సేసజనా వత్తతేలమధుపాణితాదీని విక్రిణన్తి, త్వం పన అఙ్గారే విక్రిణన్తో నిసిన్తో”తి. తే వదేయ్యాసి - “అత్తనో సన్తకం అవిక్రిణన్తో కిం కరోమీ”తి? యో పన తం ఏవం వదతి “సేసజనా వత్తతేలమధుపాణితాదీని విక్రిణన్తి, త్వం పన హిరణ్ణసువణ్ణం విక్రిణన్తో నిసిన్తో”తి. తం వదేయ్యాసి “కహం హిరణ్ణసువణ్ణం”న్తి. “ఇద”న్తి చ వుత్తే “ఆహర, తావ న”న్తి హత్థేహి పటిచ్ఛేయ్యాసి. ఏవం దిన్నం తవ హత్థే హిరణ్ణసువణ్ణం భవిస్సతి. సా పన సచే కుమారికా హోతి, తవ గేహే పుత్తస్స నం ఆహరిత్వా చత్తాలీసకోటిధనం తస్సా నియ్యాదేత్వా తాయ దిన్నం వలజ్ఞోయ్యాసి. సచే కుమారకో హోతి, తవ గేహే వయప్పత్తం ధీతరం తస్స దత్వా చత్తాలీసకోటిధనం నియ్యాదేత్వా తేన దిన్నం వలజ్ఞోయ్యాసీతి. సో “భద్దకో ఉపాయో”తి అత్తనో ఆపణే అఙ్గారే రాసిం కత్వా విక్రిణన్తో వియ నిసీది. యే పన నం ఏవమాహంసు - “సేసజనా వత్తతేలమధుపాణితాదీని విక్రిణన్తి, కిం పన త్వం అఙ్గారే విక్రిణన్తో నిసిన్తో”తి? తేసం “అత్తనో సన్తకం అవిక్రిణన్తో కిం కరోమీ”తి పటివచనం అదాసి. అథేకా గోతమీ నామ కుమారికా కింసరీరతాయ కిసాగోతమీతి పజ్ఞాయమానా పరిజిణ్ణకులస్స ధీతా అత్తనో ఏకేన కిచ్ఛేన ఆపణద్వారం గత్వా తం సేట్టిం దిస్సా ఏవమాహ - “కిం, తాత, సేసజనా వత్తతేలమధుపాణితాదీని విక్రిణన్తి, త్వం హిరణ్ణసువణ్ణం విక్రిణన్తో నిసిన్తో”తి? “కహం, అమ్మ, హిరణ్ణసువణ్ణం”న్తి? “నను ‘త్వం తదేవ గేహేత్వా నిసిన్తో’సీ”తి, ఆహర, తావ నం, అమ్మా”తి. సా హత్థేపూరం గేహేత్వా తస్స హత్థేసు రపేసి, తం హిరణ్ణసువణ్ణమేవ అహోసి.

అథ నం సేట్టి “కతరం తే, అమ్మ, గేహ”న్తి పుచ్చిత్వా “అసుకం నామా”తి వుత్తే తస్సా అస్సామికభావం ఇత్వా ధనం పటిసామేత్వా తం అత్తనో పుత్తస్స ఆనేత్వా చత్తాలీసకోటిధనం పటిచ్ఛాపేసి. సబ్బం హిరణ్ణసువణ్ణమేవ అహోసి. తస్సా అపరేన సమయేన గట్టో పతిట్టహి. సా దసమాసచ్చయేన పుత్తం విజాయి. సో పదసా గమనకాలే కాలమకాసి. సా అదిట్టపుబ్బమరణతాయ తం ఝాపేతుం నీహరన్తే వారేత్వా “పుత్తస్స మే భేసజ్ఞం పుచ్చిస్సామీ”తి మతకళేవరం అజ్ఞేనాదాయ “అపి ను మే పుత్తస్స భేసజ్ఞం జానాథా”తి పుచ్చన్తీ ఘరపటిపాటియా విచరతి. అథ నం మనుస్సా, “అమ్మ, త్వం ఉమ్మత్తికా జాతా, మతకపుత్తస్స భేసజ్ఞం పుచ్చన్తీ విచరసీ”తి వదన్తి. సా “అవస్సం మమ పుత్తస్స భేసజ్ఞం జాననకం లభిస్సామీ”తి మజ్ఞామానా విచరతి. అథ నం ఏకో పణ్ణితపురిసో దిస్సా, “అయం మమ ధీతా పరమం పుత్తకం విజాతా భవిస్సతి అదిట్టపుబ్బమరణా, మయా ఇమిస్సా అవస్సయేన భవితుం వట్టతీ”తి చిన్తేత్వా ఆహ - “అమ్మ, అహం భేసజ్ఞం న జానామి, భేసజ్ఞజాననకం పన జానామీ”తి. “కో జానాతి, తాతా”తి? “సత్థా, అమ్మ, జానాతి, గచ్ఛ, తం పుచ్చాహీ”తి. సా “గమిస్సామి, తాత, పుచ్చిస్సామి, తాతా”తి వత్వా సత్థారం ఉపసక్కుమిత్వా వద్దిత్వా ఏకమన్తం రితా పుచ్చి - “తుమ్హే కిర మే పుత్తస్స భేసజ్ఞం జానాథ, భన్తే”తి? “ఆమ, జానామీ”తి. “కిం లద్ధుం వట్టతీ”తి? “అచ్చరగ్గహణమత్తే సిద్ధత్థకే లద్ధుం వట్టతీ”తి. “లభిస్సామి, భన్తే”. “కస్స పన గేహే లద్ధుం వట్టతీ”తి? “యస్స గేహే పుత్తే వా ధీతా వా న కోచి మతపుబ్బో”తి. సా “సాధు, భన్తే”తి సత్థారం వద్దిత్వా మతపుత్తకం అజ్ఞేనాదాయ అన్తోగామం పవిసిత్వా పరమగేహస్స ద్వారే రత్వా “అత్తి ను ఖో ఇమస్మిం గేహే సిద్ధత్థకో, పుత్తస్స కిర మే భేసజ్ఞం ఏత”న్తి వత్వా “అత్తీ”తి వుత్తే తేన హి దేధాతి. తేహి ఆహరిత్వా సిద్ధత్థకేసు దియ్యమానేసు “ఇమస్మిం గేహే పుత్తే వా ధీతా వా మతపుబ్బో కోచి నత్తి, అమ్మా”తి పుచ్చిత్వా “కిం వదేసి, అమ్మ? జీవమానా హి కతిపయా, మతకా ఏవ బహుకా”తి వుత్తే “తేన హి గణ్ణధ వో సిద్ధత్థకే, నేతం మమ పుత్తస్స భేసజ్ఞ”న్తి పటిలదాసి.

సా ఇమినా నీయామేన ఆదితో పట్టాయ నం పుచ్చన్తీ విచరి. సా ఏకగేహేపి సిద్ధత్థకే అగేహేత్వా సాయన్తసమయే చిన్తేసి - “అహో భారియం కమ్మం, అహం ‘మమేవ పుత్తే మతో’తి సజ్జామకాసిం, సకలగామేపి పన జీవన్తేహి మతకావ

బహుతరా”తి. తస్మా ఏవం చిన్తయమానాయ పుత్రసినేహం ముదుకహదయం ధద్ధభావం అగమాసి. సా పుత్రం అరణ్ణో ఛడ్డేత్వా సత్తు సన్తికం గన్త్యా వన్దిత్వా ఏకమన్తం అట్టాసి. అథ నం సత్థా “లద్ధా తే ఏకచ్ఛరమత్తా సిద్ధత్థకా”తి ఆహ. “న లద్ధా, భన్తే, సకలగామే జీవన్తేహి మతకావ బహుతరా”తి. అథ నం సత్థా “త్వం ‘మమేవ పుత్తో మతో’తి సల్లక్ఖేసి, ధువధమ్మో ఏస సత్తానం. మచ్చురాజా హి సబ్బసత్తే అపరిపుణ్ణజ్ఞాసయే ఏవ మహోఘో వియ పరికడ్డమానోయేవ అపాయసముద్దే పక్ఖిపత్తి”తి వత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

“తం పుత్రపసుసమ్మత్తం, బ్యాసత్తమనసం నరం;

సుత్తం గామం మహోఘోవ, మచ్చు ఆదాయ గచ్ఛత్తి”తి. (ధం. పం. ౨౮౭);

గాథాపరియోసానే కిసాగోతమీ సోతాపత్తిఫలే పతిట్టహి, అణ్ణోపి బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

సా పన సత్థారం పబ్బజ్జం యాచి, సత్థా తం భిక్షునీనం సన్తికం పేసేత్వా పబ్బాజేసి. సా లద్ధూపసమ్మదా కిసాగోతమీ థేరీతి పణ్ణాయి. సా ఏకదివసం ఉపోసథాగారే వారం పత్వా దీపం జాలేత్వా నిసిన్నా దీపజాలా ఉప్పజ్జన్తియో చ భిజ్జన్తియో చ దిస్సా “ఏవమేవ ఇమే సత్తా ఉప్పజ్జన్తి చేవ నిరుజ్జన్తి చ, నిబ్బానప్పత్తా ఏవ న పణ్ణాయన్తీ”తి ఆరమ్మణం అగ్గహేసి. సత్థా గన్ధకుటియం నిసిన్నోవ ఓభాసం ఫరిత్వా తస్మా సమ్ముఖే నిసీదిత్వా కథేన్తో వియ “ఏవమేవ, గోతమి, ఇమే సత్తా దీపజాలా వియ ఉప్పజ్జన్తి చేవ నిరుజ్జన్తి చ, నిబ్బానప్పత్తా ఏవ న పణ్ణాయన్తి, ఏవం నిబ్బానం అపస్సన్తానం వస్ససతం జీవనతో నిబ్బానం పస్సన్తస్స ఖణమత్తమ్మి జీవితం సేయ్యో”తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౧౧౪. “యో చ వస్ససతం జీవే, అపస్సం అమతం పదం;

ఏకాహం జీవితం సేయ్యో, పస్సతో అమతం పద”న్తి.

తత్త అమతం పదన్తి మరణవిరహితకోట్టాసం, అమతమహానిబ్బానన్తి అత్తో. సేసం పురిమసదిసమేవ.

దేసనావసానే కిసాగోతమీ యథానిసిన్నావ సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తే పతిట్టహేతి.

కిసాగోతమీవత్తు తేరసమం.

౧౪. బహుపుత్తికత్థేరీవత్తు

యో చ వస్ససతం జీవేతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో బహుపుత్తికం థేరిం ఆరబ్బ కథేసి.

సావత్థియం కిరేకస్మిం కులే సత్త పుత్తా సత్త చ థీతరో అహేసుం. తే సబ్బేపి వయప్పత్తా గేహ పతిట్టహేత్వా అత్తనో ధమ్మతాయ సుఖప్పత్తా అహేసుం. తేసం అపరేన సమయేన పితా కాలమకాసి. మహాఉపాసికా సామికే నట్ఠేపి న తావ కుటుమ్బం విభజతి. అథ నం పుత్తా ఆహంసు - “అమ్మ, అమ్మాకం పితరో నట్ఠే తుయ్యం కో అత్తో కుటుమ్బేన, కిం మయం తం ఉపట్టాతుం న సక్కోమా”తి. సా తేసం కథం సుత్వా తుణ్ణీ హుత్వా పునప్పునం తేహి వుచ్చమానా “పుత్తా మం పటిజగ్గిస్సన్తి, కిం మే విసుం కుటుమ్బేనా”తి సబ్బం సాపతేయ్యం మజ్జే భిద్దిత్వా అదాసి. అథ నం కతిపాహచ్చయేన జేట్టపుత్తస్స భరియా “అహో అమ్మాకం, అయ్యా, ‘జేట్టపుత్తో మే’తి ద్వే కోట్టాసే దత్వా వియ ఇమమేవ గేహం ఆగచ్ఛత్తి”తి

ఆహ. సేసపుత్తానం భరియాపి ఏవమేవ వదింసు. జేట్టధీతరం ఆదిం కత్వా తాసం గేహం గతకాలేపి నం ఏవమేవ వదింసు. సా అవమానప్పత్తా హుత్వా “కిం ఇమేసం సన్తికే వుట్టేన, భిక్షునీ హుత్వా జీవిస్సామీ”తి భిక్షునీఉపస్సయం గత్వా పబ్బజ్జం యాచి. తా నం పబ్బాజేసుం. సా లద్ధూపసమ్మదా హుత్వా బహుపుత్తికత్థేరీతి పజ్ఞాయీ. సా “అహం మహల్లకకాలే పబ్బజితా, అప్పమత్తాయ మే భవితబ్బ”న్తి భిక్షునీనం వత్తపటివత్తం కరోన్తి “సబ్బరత్తిం సమణధమ్మం కరిస్సామీ”తి హేట్టాపాసాదే ఏకం ధమ్మం హత్థేన గహేత్వా తం ఆవిఞ్ఞమానావ సమణధమ్మం కరోతి, చక్కమమానాపి “అన్తకారట్టానే మే రుక్ఖే వా కత్థచి వా సీసం పటిహజ్ఞోయ్యా”తి తం రుక్ఖం హత్థేన గహేత్వా తం ఆవిఞ్ఞమానావ సమణధమ్మం కరోతి, “సత్థారా దేసితధమ్మమేవ కరిస్సామీ”తి ధమ్మం ఆవజ్ఞేత్వా ధమ్మం అనుస్సరమానావ సమణధమ్మం కరోతి. అథ సత్థా గన్ధకుటియం నిసిన్నోవ ఓభాసం ఫరిత్వా సమ్ముఖే నిసిన్నో వియ తాయ సద్ధిం కథేన్తో “బహుపుత్తికే మయా దేసితం ధమ్మం అనావజ్ఞేన్తస్స అపస్సన్తస్స వస్ససతం జీవనతో మయా దేసితం ధమ్మం పస్సన్తస్స ముహుత్తమ్మి జీవితం సేయ్యా”తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౧౧౫. “యో చ వస్ససతం జీవే, అపస్సం ధమ్మముత్తమం;

ఏకాహం జీవితం సేయ్యా, పస్సతో ధమ్మముత్తమ”న్తి.

తత్త ధమ్మముత్తమన్తి నవవిధం లోకుత్తరధమ్మం. సో హి ఉత్తమో ధమ్మో నామ. యో హి తం న పస్సతి, తస్స వస్ససతమ్మి జీవనతో తం ధమ్మం పస్సన్తస్స పటివిజ్ఞన్తస్స ఏకాహమ్మి ఏకక్షణమ్మి జీవితం సేయ్యాతి.

గాథాపరియోసానే బహుపుత్తికత్థేరీ సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తే పతిట్టహీతి.

బహుపుత్తికత్థేరీవత్థు చుద్ధసమం.

సహస్సవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

అట్టమో వగ్గో.

నమో తస్స భగవతో అరహతో సమ్మాసమ్బుద్ధస్స

ఖుద్ధకనికాయే

ధమ్మపద-అట్టకథా

(దుతియో భాగో)

౯. పాపవగ్గో

౧. చూళేకసాటకబ్రాహ్మణవత్తు

అభిర్థరేథ కల్యాణేతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో చూళేకసాటకబ్రాహ్మణం ఆరబ్బ కథేసి.

విపస్సిదసబలస్స కాలస్మిణ్ణో మహావీకసాటకబ్రాహ్మణో నామ అహోసి, అయం పన ఏతరహి సావత్తియం చూళేకసాటకో నామ. తస్స హి ఏకో నివాసనసాటకో అహోసి, బ్రాహ్మణీయాపి ఏకో. ఉభిన్నమ్మి ఏకమేవ పారుపనం, బహి గమనకాలే బ్రాహ్మణో వా బ్రాహ్మణీ వా తం పారుపతి. అథేకదివసం విహరే ధమ్మస్సవనే ఘోసితే బ్రాహ్మణో ఆహ - “భోతి ధమ్మస్సవనం ఘోసితం, కిం దివా ధమ్మస్సవనం గమిస్ససి, ఉదాహు రత్తిం. పారుపనస్స హి అభావేన న సక్కా అమ్మేహి ఏకతో గన్తు”న్తి. బ్రాహ్మణీ, “సామి, అహం దివా గమిస్సామీ”తి సాటకం పారుపిత్వా అగమాసి. బ్రాహ్మణో దివసభాగం గేహ వీతిసామేత్వా రత్తిం గత్వా సత్తు పురతో నిసినోవ ధమ్మం అసోసి. అథస్స సరీరం ఫరమానా పఞ్చవణ్ణా పీతి ఉప్పజ్జి. సో సత్థారం పూజితుకామో హుత్వా “సచే ఇమం సాటకం దస్సామి, నేవ బ్రాహ్మణీయా, న మయ్హం పారుపనం భవిస్సతీ”తి చింతేసి. అథస్స మచ్ఛేరచిత్తానం సహస్సం ఉప్పజ్జి, పునేకం సద్ధాచిత్తం ఉప్పజ్జి. తం అభిభవిత్వా పున మచ్ఛేరసహస్సం ఉప్పజ్జి. ఇతిస్స బలవమచ్ఛేరం బద్ధిత్వా గణ్ఠంతం వియ సద్ధాచిత్తం పటిబాహతియేవ. తస్స “దస్సామి, న దస్సామీ”తి చింతేస్తస్సేవ పఠమయామో అపగతో, మజ్జిమయామో సమ్మత్తో. తస్మిమ్మి దాతుం నాసక్తి. పచ్చిమయామే సమ్మత్తే సో చింతేసి - “మమ సద్ధాచిత్తేన మచ్ఛేరచిత్తేన చ సద్ధిం యుజ్జంతస్సేవ ద్వే యామా వీతివత్తా, ఇదం మమ ఏత్తకం మచ్ఛేరచిత్తం వడ్డమానం చతుహి అపాయేహి సీసం ఉక్తిపితుం న దస్సతి, దస్సామి న”న్తి. సో మచ్ఛేరసహస్సం అభిభవిత్వా సద్ధాచిత్తం పురేచారికం కత్వా సాటకం ఆదాయ సత్తు పాదమూలే రపేత్వా “జితం మే, జితం మే”తి తిక్ఖతుం మహాసద్దమకాసి.

రాజా పసేనది కోసలో ధమ్మం సుణంతో తం సద్ధం సుత్వా “పుచ్చథ నం, కిం కిర తేన జిత”న్తి ఆహ. సో రాజపురిసేహి పుచ్చితో తమత్తం ఆరోచేసి. తం సుత్వా రాజా “దుక్కరం కతం బ్రాహ్మణేన, సఙ్గహమస్స కరిస్సామీ”తి ఏకం సాటకయుగం దాపేసి. సో తమ్మి తథాగతస్సేవ అదాసి. పున రాజా ద్వే చత్తారి అట్ట సోళసాతి ద్వగుణం కత్వా దాపేసి. సో తానిపి తథాగతస్సేవ అదాసి. అథస్స రాజా ద్వత్తింస యుగాని దాపేసి. బ్రాహ్మణో “అత్తనో అగ్గహేత్వా లద్ధం లద్ధం విస్సజ్జేసియేవా”తి వాదమోచనత్తం తతో ఏకం యుగం అత్తనో, ఏకం బ్రాహ్మణీయాతి ద్వే యుగాని గహేత్వా తింస యుగాని తథాగతస్సేవ అదాసి. రాజా పన తస్మిం సత్తక్ఖతుమ్మి దదంతే పున దాతుకామాయేవ అహోసి. పుట్టే మహావీకసాటకో చతుసత్తియా సాటకయుగేసు ద్వే అగ్గహేసి, అయం పన ద్వత్తింసాయ లద్ధకాలే ద్వే అగ్గహేసి. రాజా పురిసే ఆణాపేసి - “దుక్కరం భణే బ్రాహ్మణేన కతం, అంతేపురే మమ ద్వే కమ్మలాని ఆహరాపేయ్యాధా”తి. తే తథా కరింసు. రాజా సతసహస్సగ్గనకే ద్వే కమ్మలే దాపేసి. బ్రాహ్మణో “న ఇమే మమ సరీరే ఉపయోగం అరహన్తి, బుద్ధసాసనస్సేవ ఏతే అనుచ్ఛవికా”తి ఏకం కమ్మలం అంతోగన్ధకుటియం సత్తు సయనస్స ఉపరి వితానం కత్వా బద్ధి, ఏకం అత్తనో ఘరే నిబద్ధం భుజ్జంతస్స భిక్షునే భత్తకిచ్చట్టానే వితానం కత్వా బద్ధి. రాజా సాయన్థసమయే సత్తు సన్తికం గత్వా తం కమ్మలం సజ్ఞానిత్వా, “భన్తే, కేన పూజా కతా”తి పుచ్చిత్వా “ఏకసాటకేనా”తి వుత్తే “బ్రాహ్మణో మమ పసాదట్టానేయేవ పసీదతీ”తి

వత్సా “చత్తారో హత్థీ చత్తారో అస్సే చత్తారి కహపణసహస్సాని చతస్సో ఇత్థియో చతస్సో దాసియో చత్తారో పురిసే చతురో గామవరో”తి ఏవం యావ సబ్బసతా చత్తారి చత్తారి కత్వా సబ్బచతుక్కుం నామ అస్స దాపేసి.

భిక్షూ ధమ్మసభాయం కథం సముట్టాపేసుం – “అహో అచ్చరియం చూళేకసాటకస్స కమ్మం, తంముహుత్తమేవ సబ్బచతుక్కుం లభి, ఇదాని కతేన కల్యాణకమ్మేన అజ్జమేవ విపాకో దిన్నో”తి. సత్తా ఆగత్వా “కాయ నుత్త, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్వా “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే, “భిక్షవే, సచాయం ఏకసాటకో పరమయామే మయ్హం దాతుం అసక్తిస్స, సబ్బసోళసకం అలభిస్స. సచే మజ్జిమయామే అసక్తిస్స, సబ్బట్టకం అలభిస్స . బలవపచ్చిమయామే దిన్నత్తా పనేస సబ్బచతుక్కుం లభి. కల్యాణకమ్మం కరోంతే హి ఉప్పన్నం చిత్తం అహపేత్వా తట్ఠణణ్ణోవ కాతబ్బం. దన్ఠం కతం కుసలణ్ణో సమ్మత్తిం దదమానం దన్ఠమేవ దదాతి, తస్మా చిత్తుప్పాదసమనన్తరమేవ కల్యాణకమ్మం కాతబ్బ”న్తి వత్సా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ –

౧౧౬. “అభిత్థరేథ కల్యాణే, పాపా చిత్తం నివారయే;

దన్ఠణ్ణో కరోతో పుణ్ణం, పాపస్మిం రమతీ మనో”తి.

తత్త అభిత్థరేథాతి తురితతురితం సేఘసేఘం కరేయ్యాతి అత్తో. గిహినా వా హి “సలాకభత్తదానాదీసు కిళ్ళిదేవ కుసలం కరిస్సామీ”తి చిత్తే ఉప్పన్నే యథా అణ్ణో ఓకాసం న లభన్తి, ఏవం “అహం పురే, అహం పురే”తి తురితతురితమేవ కాతబ్బం. పబ్బజితేన వా ఉపజ్ఞాయవత్తాదీని కరోంతేన అణ్ణస్స ఓకాసం అదత్వా “అహం పురే, అహం పురే”తి తురితతురితమేవ కాతబ్బం. పాపా చిత్తన్తి కాయదుచ్చరితాదిపాపకమ్మతో వా అకుసలచిత్తుప్పాదతో వా సబ్బధామేన చిత్తం నివారయే. దన్ఠణ్ణో కరోతోతి యో పన “దస్సామి, న దస్సామి సమ్మజ్జిస్సతి ను ఖో మే, నో”తి ఏవం చిక్ఖల్లమగ్గేన గచ్ఛన్తో వియ దన్ఠం పుణ్ణం కరోతి, తస్స ఏకసాటకస్స వియ మచ్ఛేరసహస్సం పాపం ఓకాసం లభతి. అథస్స పాపస్మిం రమతీ మనో, కుసలకమ్మకరణకాలేయేవ హి చిత్తం కుసలే రమతి, తతో ముచ్చిత్వా పాపనిన్నమేవ హోతీతి.

గాథాపరియోసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

చూళేకసాటకబ్రాహ్మణవత్థు పరమం.

౨. సేయ్యసకత్థేరవత్తు

పాపణ్ణా పురిసోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరన్తో సేయ్యసకత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి.

సో హి లాళుదాయితేరస్స సద్ధివిహారికో, అత్తనో అనభిరతిం తస్స ఆరోచేత్వా తేన పరమసజ్ఞాదిసేసకమ్మే సమాదపితో ఉప్పన్నుప్పన్నాయ అనభిరతియా తం కమ్మమకాసి (పారా. ౨౩౪). సత్తా తస్స కిరియం సుత్వా తం పక్కోసాపేత్వా “ఏవం కిర త్వం కరోసీ”తి పుచ్చిత్వా “ఆమ, భన్తే”తి వుత్తే “కస్మా భారియం కమ్మం అకాసి, అననుచ్ఛవికం మోఘపురిసా”తి నానప్పకారతో గరహిత్వా సిక్ఖాపదం పణ్ణాపేత్వా “ఏవయాపణ్ణో కమ్మం దిట్టధమ్మేపి సమ్మరాయేపి దుక్ఖసంవత్తనికమేవ హోతీ”తి వత్సా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ –

“పాపశ్చ పురిసో కయిరా, న నం కయిరా పునపునం;
న తమ్మి ఛన్దం కయిరాధ, దుక్ష్తో పాపస్స ఉచ్చయో”తి.

తస్సంతో - సచే పురిసో సకిం పాపకమ్మం కరేయ్య, తజ్జణేయేవ పచ్చవేక్ఖిత్వా “ఇదం అప్పతిరూపం ఓళారిక”న్తి న నం
కయిరా పునపునం. యోపి తమ్మి ఛన్దో వా రుచి వా ఉప్పజ్జేయ్య, తమ్మి వినోదేత్వా న కయిరాధేవ. కిం కారణా? దుక్ష్తో
పాపస్స ఉచ్చయో. పాపస్స హి ఉచ్చయో వుడ్డి ఇథలోకేపి సమ్మరాయేపి దుక్ఖమేవ ఆవహతితి.

దేసనావసాసే బహూ నోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

సేయ్యసకత్తేరవత్తు దుతియం.

3. లాజదేవధీతావత్తు

పుణ్ణాశ్చోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవసే విహరంతో లాజదేవధీతరం ఆరబ్బ కథేసి. వత్తు రాజగహే సముట్టితం.

ఆయస్మా హి మహాకస్సపో పిప్పలిగుహాయం విహరంతో ఝూనం సమాపజ్జిత్వా సత్తమే దివసే వుట్టాయ దిట్టేన
చక్కునా భిక్షాచారట్టానం ఓలోకేన్తో ఏకం సాలిఖేత్తపాలికం ఇత్థిం సాలిసీసాని గహేత్వా లాజే కురుమానం దిస్సా “సద్ధా ను ఖో,
అస్సద్ధా”తి వీమంసిత్వా “సద్ధా”తి ఇత్వా “సక్కిస్సతి ను ఖో మే సజ్గహం కాతుం, నో”తి ఉపధారేన్తో “విసారదా కులధీతా
మమ సజ్గహం కరిస్సతి, కత్వా చ పన మహాసమ్మత్తిం లభిస్సంతీ”తి ఇత్వా చీవరం పారుపిత్వా పత్తమాదాయ
సాలిఖేత్తనమీపేయేవ అట్టాసి. కులధీతా థేరం దిస్సావ పసన్నచిత్తా పఞ్చవణ్ణాయ పీతియా పుట్టసరీరా “తిట్టథ, భన్తే”తి
వత్వా లాజే ఆదాయ వేగేన గత్వా థేరస్స పత్తే ఆకిరిత్వా పఞ్చపతిట్టితేన వన్దిత్వా, “భన్తే, తుమ్హేహి దిట్టధమ్మస్స భాగినీ
అస్స”న్తి పత్తనం అకాసి. థేరో “ఏవం హోతూ”తి అనుమోదనమకాసి. సాపి థేరం వన్దిత్వా అత్తనా దిన్నదానం ఆవజ్జమానా
నివత్తి. తాయ చ పన కేదారమరియాదాయ గమనమగ్గే ఏకస్మిం బిలే ఘోరవిసో సవో నిపజ్జి. సో థేరస్స
కాసాయపటిచ్చన్నం జజ్ఞం డంసితుం నాసక్తి. ఇతరా దానం ఆవజ్జమానా నివత్తంతీ తం పదేసం పాపుణి. సవో బిలా
నిక్ఖమిత్వా తం డంసిత్వా తత్తేవ పాతేసి. సా పసన్నచిత్తేన కాలం కత్వా తావతింసభవసే తింసయోజనికే కనకవిమాసే
సుత్తప్పబుద్ధా వియ సబ్బాలజ్ఞారపటిమణ్ణితేన తిగావుతేన అత్తభావేన నిబ్బత్తి. సా ద్వాదసయోజనికం ఏకం దిబ్బవత్తం
నివాసేత్వా ఏకం పారుపిత్వా అచ్చరాసహస్సపరివుతా పుబ్బకమ్మపకాసనత్థాయ సువణ్ణలాజభరితేన ఓలమ్మకేన
సువణ్ణసరకేన పటిమణ్ణితే విమానద్వారే రితా అత్తనో సమ్మత్తిం ఓలోకేత్వా “కిం ను ఖో మే కత్వా అయం సమ్మత్తి లద్ధా”తి
దిట్టేన చక్కునా ఉపధారేన్తో “అయ్యస్స మే మహాకస్సపత్తేరస్స దిన్నలాజనిస్సన్దేన సా లద్ధా”తి అఞ్ఞాసి.

సా ఏవం పరిత్తకేన కమ్మేన ఏవరూపం సమ్మత్తిం లభిత్వా “న దాని మయా పమజ్జితుం వట్టతి, అయ్యస్స
వత్తపటివత్తం కత్వా ఇమం సమ్మత్తిం థావరం కరిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా పాతోవ కనకమయం సమ్మజ్జనిశ్చేవ
కచవరధడ్డనకశ్చా పచ్చిం ఆదాయ గత్వా థేరస్స పరివేణం సమ్మజ్జిత్వా పానీయపరిభోజనీయం ఉపట్టాపేసి. థేరో తం దిస్సా
“కేనచి దహరేన వా సామణేరేన వా వత్తం కతం భవిస్సంతీ”తి సల్లక్ఖేసి. సా దుతియదివసేపి తథేవ అకాసి, థేరోపి తథేవ
సల్లక్ఖేసి. తతియదివసే పన థేరో తస్మా సమ్మజ్జనిసద్ధం సుత్వా తాలచ్చిద్దాదీహి చ పవిట్టం సరీరోభాసం దిస్సా ద్వారం
వివరిత్వా “కో ఏస సమ్మజ్జంతీ”తి పుచ్చి. “అహం, భన్తే, తుమ్హాకం ఉపట్టాయికా లాజదేవధీతా”తి. “నను మయ్యం

ఏవంనామికా ఉపట్టాయికా నామ నట్టి"తి. "అహం, భన్తే, సాలిఖేత్తం రక్తమానా లాజే దత్వా పసన్నచిత్తా నివత్తన్తి సప్పీన దట్టా కాలం కత్వా తావతింసదేవలోకే ఉప్పన్నా, మయా అయ్యం నిస్సాయ అయం సమ్మత్తి లద్ధా, ఇదానిపి తుమ్హాకం వత్తపటివత్తం కత్వా 'సమ్మత్తిం ధావరం కరిస్సామీ'తి ఆగతామ్మి, భన్తే"తి. "హియ్యాపి పరేపి తయావేతం రానం సమ్మజ్జితం, తయావ పానీయభోజనీయం ఉపట్టాపిత"న్తి. "ఆమ, భన్తే"తి. "అపేహి దేవధీతే, తయా కతం వత్తం కతంవ హోతు, ఇతో పట్టాయ ఇమం రానం మా ఆగమీ"తి. "భన్తే, మా మం నాసేధ, తుమ్హాకం వత్తం కత్వా సమ్మత్తిం మే థిరం కాతుం దేధా"తి. "అపేహి దేవధీతే, మా మం అనాగతే చిత్తబీజనిం గహేత్వా నిసిన్నేహి ధమ్మకథికేహి 'మహాకస్సపత్తేరస్స కిర ఏకా దేవధీతా ఆగత్వా వత్తపటివత్తం కత్వా పానీయపరిభోజనీయం ఉపట్టాపేసీ'తి వత్తబ్బతం కరి, ఇతో పట్టాయ ఇథ మా ఆగమి, పటిక్కమా"తి. సా "మా మం, భన్తే, నాసేధా"తి పునప్పునం యాచియేవ. థేరో "నాయం మమ వచనం సుణాతీ"తి చిన్తేత్వా "తువం పమాణం న జానాసీ"తి అచ్చరం పహరి. సా తత్త సణ్ణాతుం అసక్కోన్తి ఆకాసే ఉప్పతిత్వా అజ్జాలిం పగ్గయ్వా, "భన్తే, మయా లద్ధసమ్మత్తిం మా నాసేధ, ధావరం కాతుం దేధా"తి రోదన్తి ఆకాసే అట్టాసి.

సత్తా జేతవనే గన్ధకుటియం నిసిన్నోవ తస్సా రోదితసద్దం సుత్వా ఓభాసం ఫరిత్వా దేవధీతాయ సమ్ముఖే నిసీదిత్వా కథేన్తో వియ "దేవధీతే మమ పుత్తస్స కస్సపస్స సంవరకరణమేవ భారో, పుజ్జాత్తికానం పన 'అయం నో అట్టో'తి సల్లక్ఖేత్వా పుజ్జాకరణమేవ భారో. పుజ్జాకరణజ్ఞో ఇథ చేవ సమ్మరాయే చ సుఖమేవా"తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౧౧౮. "పుజ్జాజ్ఞో పురిసో కయిరా, కయిరా నం పునప్పునం;

తమ్మి ఛన్దం కయిరాథ, సుఖో పుజ్జాస్స ఉచ్చయో"తి.

తస్సట్టో - సచే పురిసో పుజ్జాం కరేయ్య, "ఏకవారం మే పుజ్జాం కతం, అలం ఏత్తావతా"తి అనోరమిత్వా పునప్పునం కరోథేవ. తస్స అకరణక్షణేపి తమ్మి పుజ్జో ఛన్దం రుచిం ఉస్సాహం కరోథేవ. కిం కారణా? సుఖో పుజ్జాస్స ఉచ్చయో. పుజ్జాస్స హి ఉచ్చయో వుడ్డి ఇథలోకపరలోకసుఖావహనతో సుఖోతి.

దేసనావసానే దేవధీతా పశ్చాదత్తాలీసయోజనమత్తకే రితావ సోతాపత్తిఫలం పాపుణీతి.

లాజదేవధీతావత్తు తతియం.

౪. అనాథపిణ్డికసేటివత్తు

పాపోపి పస్సతీ భద్రన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరన్తో అనాథపిణ్డికం ఆరబ్బ కథేసి.

అనాథపిణ్డికో హి విహరమేవ ఉద్దిస్స చతుపణ్ణాసకోటిధనం బుద్ధసాసనే వికిరిత్వా సత్థరి జేతవనే విహరన్తే దేవసికం తీణి మహాఉపట్టానాని గచ్ఛతి, గచ్ఛన్తో చ "కిం ను ఖో ఆదాయ ఆగతోతి సామణేరా వా దహరా వా హత్థమ్మి మే ఓలోకేయ్యు"న్తి తుచ్చహత్తో నామ న గతపుబ్బో. పాతోవ గచ్ఛన్తో యాగుం గాహపేత్వావ గచ్ఛతి, కతపాతరాసో సప్పీనవనీతాదీని భేసజ్జాని. సాయన్తసమయే మాలాగన్ధవిలేపనవత్తాదీని గాహపేత్వా గచ్ఛతి. ఏవం నిచ్చకాలమేవ దివసే దివసే దానం దత్వా సీలం రక్ఖతి. అపరభాగే ధనం పరిక్ఖయం గచ్ఛతి. వోహరూపజీవినోపిస్స హత్థతో అట్టారసకోటిధనం ఇణం

గట్టింసు, కులసంతకాపిస్సు అట్టారసహిరజ్జాకోటియో, నదీతీరే నిదహిత్యా రపితా ఉదకేన కూలే భిన్నే మహాసముద్ధం పవిసింసు. ఏవమస్సు అనుపుట్టిన ధనం పరిక్లయం అగమాసి. సో ఏవంభూతోపి సజ్జస్సు దానం దేతియేవ, పణీతం పన కత్వా దాతుం న సక్కోతి.

సో ఏకదివసం సత్థారా “దీయతి పన తే, గహపతి, కులే దాన”ని వుత్తే “దీయతి, భన్తే, తజ్ఞా ఖో కణాజకం బిలజ్జదుతియ”ని ఆహ. అథ నం సత్థా, “గహపతి, ‘లూఖం దానం దేమీ’తి మా చింతయి. చిత్తస్మిజ్ఞో పణీతే బుద్ధాదీనం దిన్నదానం లూఖం నామ నట్టి, అపిచ త్వం అట్టన్నం అరియపుగ్గలానం దానం దేసి, అహం పన వేలామకాలే సకలజమ్ముద్దీపం ఉన్నజ్జలం కత్వా మహాదానం పవత్తయమానోపి తిసరణగతమ్మి కజ్ఞీ నాలత్థం, దక్ఖిణేయ్యా నామ ఏవం దుల్లభా. తస్మా ‘లూఖం మే దాన’ని మా చింతయా”తి వత్వా వేలామసుత్తమస్సు (అ. ని. ౯.౨౦) కథేసి. అథస్సు ద్వారకోట్టకే అధివత్థా దేవతా సత్థరి చేవ సత్థుసావకేసు చ గేహం పవిసన్తేసు తేసం తేజేన సణ్ణాతుం అసక్కోన్తీ, “యథా ఇమే ఇమం గేహం న పవిసన్తి, తథా గహపతిం పరిభిన్దిస్సామీ”తి తం వత్తుకామాపి ఇస్సరకాలే కిజ్ఞీ వత్తుం నాసక్ఖి, ఇదాని “పనాయం దుగ్గతో గట్టిస్సతి మే వచన”ని రత్తిభాగే సేట్టిస్సు సిరిగబ్బం పవిసిత్వా ఆకాసే అట్టాసి. అథ సేట్టి నం దిస్వా “కో ఏసో”తి ఆహ. అహం తే మహాసేట్టి చతుత్థద్వారకోట్టకే అధివత్థా దేవతా, తుయ్ఘం ఓవాదదానత్థాయ ఆగతాతి. తేన హి ఓవదేహీతి. మహాసేట్టి తయా పచ్చిమకాలం అనోలోకత్వావ సమణస్సు గోతమస్సు సాసనే బహుం ధనం విప్పకిణ్ణం, ఇదాని దుగ్గతో హుత్వాపి తం న ముజ్ఞాసియేవ, ఏవం వత్తమానో కతిపాహేనేవ ఘాసచ్ఛాదనమత్తమ్మి న లభిస్ససి, కిం తే సమణేన గోతమేన, అతిపరిచ్ఛాగతో ఓరమిత్వా కమ్మన్తే పయోజేన్తో కుటుమ్భం సణ్ణాపేహీతి. అయం మే తయా దిన్నఓవాదోతి. ఆమ, సేట్టితి. గచ్ఛ, నాహం తాదిసీనం సతేనపి సహస్సేనపి సతసహస్సేనపి సక్కా కమ్పేతుం, అయుత్తం తే వుత్తం, కం తయా మమ గేహ వసమానాయ, సీఘం సీఘం మే ఘరా నిక్ఖమాహీతి. సా సోతాపన్నస్సు అరియసావకస్సు వచనం సుత్వా రాతుం అసక్కోన్తీ దారకే ఆదాయ నిక్ఖమి, నిక్ఖమిత్వా చ పన అజ్ఞాత్థ వసనట్టానం అలభమానా “సేట్టిం ఖమాపేత్వా తత్థేవ వసిస్సామీ”తి నగరపరిగ్రాహకం దేవపుత్తం ఉపసజ్జమిత్వా అత్తనా కతాపరాధం ఆచిక్ఖిత్వా “ఏహి, మం సేట్టిస్సు సన్తికం నేత్వా ఖమాపేత్వా వసనట్టానం దాపేహీ”తి ఆహ. సో “అయుత్తం తయా వుత్తం, నాహం తస్సు సన్తికం గన్తుం ఉస్సహామీ”తి తం పటిక్ఖిపి. సా చతున్నం మహారాజానం సన్తికం గన్త్వా తేహిపి పటిక్ఖిత్తా సక్కం దేవరాజానం ఉపసజ్జమిత్వా తం పవత్తిం ఆచిక్ఖిత్వా, “అహం, దేవ, వసనట్టానం అలభమానా దారకే హత్తేన గహేత్వా అనాథా విచరామి, వసనట్టానం మే దాపేహీ”తి సుట్టుతరం యాచి.

అథ నం సో “అహమ్మి తవ కారణా సేట్టిం వత్తుం న సక్ఖిస్సామి, ఏకం పన తే ఉపాయం కథేస్సామీ”తి ఆహ. సాధు, దేవ, కథేహీతి. గచ్ఛ, సేట్టినో ఆయుత్తకవేసం గహేత్వా సేట్టిస్సు హత్థతో పణ్ణం ఆరోపేత్వా వోహరూపజీవీహి గహితం అట్టారసకోటిధనం అత్తనో ఆనుభావేన సోధేత్వా తుచ్ఛగబ్బే పూరేత్వా మహాసముద్ధం పవిట్టం అట్టారసకోటిధనం అత్తి, అజ్ఞామ్మి అసుకట్టానే నామ అస్సామికం అట్టారసకోటిధనం అత్తి, తం సబ్బం సంహరిత్వా తస్సు తుచ్ఛగబ్బే పూరేత్వా దణ్ణకమ్మం కత్వా ఖమాపేహీతి. సా “సాధు, దేవా”తి వుత్తనయేనేవ తం సబ్బం కత్వా పున తస్సు సిరిగబ్బం ఓభాసయమానా ఆకాసే రత్వా “కో ఏసో”తి వుత్తే అహం తే చతుత్థద్వారకోట్టకే అధివత్థా అన్ధబాలదేవతా, మయా అన్ధబాలతాయ యం తువ్హాకం సన్తికే కథితం, తం మే ఖమథ. సక్కస్సు హి మే వచనేన చతుపణ్ణాసకోటిధనం సంహరిత్వా తుచ్ఛగబ్బపూరణం దణ్ణకమ్మం కతం, వసనట్టానం అలభమానా కిలమామీతి. అనాథపిణ్ణికో చిన్తేసి – “అయం దేవతా ‘దణ్ణకమ్మజ్ఞా మే కత’ని వదతి, అత్తనో చ దోసం పటిజానాతి, సమ్మాసమ్ముద్ధస్సు నం దస్సేస్సామీ”తి. సో తం సత్థు సన్తికం

నేత్వా తాయ కతకమ్మం సబ్బం ఆరోచేసి. దేవతా సత్తు పాదేసు సిరసా నిపతిత్వా, “భన్తే, యం మయా అన్ధబాలతాయ తుష్టాకం గుణే అజానిత్వా పాపకం వచనం వుత్తం, తం మే ఖమథా”తి సత్తారం ఖమాపేత్వా మహాసేటిం ఖమాపేసి. సత్తా కల్యాణపాపకానం కమ్మానం విపాకవసేన సేటిజ్ఞేవ దేవతజ్ఞా ఓవదన్తో “ఇథ, గహపతి, పాపపుగ్గలోపి యావ పాపం న పచ్చతి, తావ భద్రమ్మి పస్సతి. యదా పనస్స పాపం పచ్చతి, తదా పాపమేవ పస్సతి. భద్రపుగ్గలోపి యావ భద్రం న పచ్చతి, తావ పాపాని పస్సతి. యదా పనస్స భద్రం పచ్చతి, తదా భద్రమేవ పస్సతి”తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమా గాథా అభాసి -

౧౧౯. “పాపోపి పస్సతీ భద్రం, యావ పాపం న పచ్చతి;
యదా చ పచ్చతీ పాపం, అథ పాపో పాపాని పస్సతి.

౧౨౦. “భద్రోపి పస్సతీ పాపం, యావ భద్రం న పచ్చతి;
యదా చ పచ్చతీ భద్రం, అథ భద్రో భద్రాని పస్సతి”తి.

తత్త పాపోతి కాయదుచ్చరితాదినా పాపకమ్మేన యుత్తపుగ్గలో. సోపి హి పురిమసుచరితానుభావేన నిబ్బత్తం సుఖం అనుభవమానో భద్రమ్మి పస్సతి. యావ పాపం న పచ్చతీతి యావస్స తం పాపకమ్మం దిట్టధమ్మే వా సమ్మరాయే వా విపాకం న దేతి. యదా పనస్స తం దిట్టధమ్మే వా సమ్మరాయే వా విపాకం దేతి, అథ దిట్టధమ్మే వివిధా కమ్మకారణా, సమ్మరాయే చ అపాయదుక్ఖం అనుభోన్తో సో పాపో పాపానియేవ పస్సతి. దుతియగాథాయపి కాయసుచరితాదినా భద్రకమ్మేన యుత్తో భద్రో. సోపి హి పురిమదుచ్చరితానుభావేన నిబ్బత్తం దుక్ఖం అనుభవమానో పాపం పస్సతి. యావ భద్రం న పచ్చతీతి యావస్స తం భద్రం కమ్మం దిట్టధమ్మే వా సమ్మరాయే వా విపాకం న దేతి. యదా పన తం విపాకం దేతి, అథ దిట్టధమ్మే లాభసక్కారాదిసుఖం, సమ్మరాయే చ దిబ్బసమ్మత్తిసుఖం అనుభవమానో సో భద్రో భద్రానియేవ పస్సతీతి.

దేసనావసానే సా దేవతా సోతాపత్తిఫల పతిట్టహి, సమ్మత్తపరిసాయపి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

అనాధపిణ్డికసేటివత్తు చతుత్తం.

౨. అసంజ్ఞాతపరిక్ఖారభిక్షువత్తు

మావమజ్జోథ పాపస్సాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరన్తో ఏకం అసంజ్ఞాతపరిక్ఖారం భిక్షుం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర యం కిఞ్చ మఱ్ఱాపీరాదిభేదం పరిక్ఖారం బహి పరిభుజ్జోత్వా తత్తేవ ఛడ్డేతి. పరిక్ఖారో వస్సేనపి ఆతపేనపి ఉపచికాదీహిపి వినస్సతి. సో భిక్షూహి “నను, ఆవుసో, పరిక్ఖారో నామ పటిసామితబ్బో”తి వుత్తే “అప్పకం మయా కతం, ఆవుసో, ఏతం, న ఏతస్స చిత్తం అత్తి, న పిత్త”న్తి వత్వా తథేవ కరోతి. భిక్షూ తస్స కిరియం సత్తు ఆరోచేసుం. సత్తా తం పక్కోసాపేత్వా “సచ్చం కిర త్వం భిక్షు ఏవం కరోసి”తి పుచ్చి. సో సత్తారా పుచ్చితోపి “కిం ఏతం భగవా అప్పకం మయా కతం, న తస్స చిత్తం అత్తి, నాస్స పిత్త”న్తి తథేవ అవమజ్జాన్తో ఆహ. అథ నం సత్తా “భిక్షూహి ఏవం కాతుం న వట్టతి, పాపకమ్మం నామ ‘అప్పక’న్తి న అవమజ్జాతబ్బం. అజ్ఞోకాసే రపితజ్ఞో వివటముఖం భాజనం దేవే వస్సన్తే కిఞ్చాపి

ఏకబిందునా న పూరతి, పునపునం వస్సంతే పన పూరతేవ, ఏవమేవం పాపం కరోన్తో పుగ్గలో అనుపుట్టిన మహాన్తం పాపరాసిం కరోతీ”తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౧౨౧.“మావమజ్జోధ పాపస్స, న మన్తం ఆగమిస్సతి;
ఉదబిన్దునిపాతేన, ఉదకుమ్మోపి పూరతి;
బాలో పూరతి పాపస్స, థోకం థోకమ్మి ఆచిన”న్తి.

తత్త మావమజ్జోధాతి న అవజానేయ్య. పాపస్సాతి పాపం. న మన్తం ఆగమిస్సతీతి “అప్పమత్తకం మే పాపకం కతం, కదా ఏతం విపచ్చిస్సతీ”తి ఏవం పాపం నావజానేయ్యాతి అత్తో. ఉదకుమ్మోపితి దేవే వస్సంతే ముఖం వివరిత్వా రపితం యం కిజ్జీ కులాలభాజనం యథా తం ఏకేకస్సాపి ఉదకబిన్దునో నిపాతేన అనుపుట్టిన పూరతి, ఏవం బాలపుగ్గలో థోకం థోకమ్మి పాపం ఆచినన్తో కరోన్తో వడ్డేన్తో పాపస్స పూరతియేవాతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసు. సత్తాపి “అజ్ఞోకాసే సేయ్యం సన్ధరిత్వా పటిపాకతికం అకరోన్తో ఇమం నామ ఆపత్తిమాపజ్జతీ”తి (పాచి. ౧౦౮-౧౧౦) సిక్ఖాపదం పజ్ఞాపేసీతి.

అసజ్ఞాతపరిక్ఖారభిక్ఖవత్తు పజ్ఞామం.

౬. బిళాలపాదకసేటివత్తు

మావమజ్జోధ పుజ్జాస్సాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరన్తో బిళాలపాదకసేటిం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిన్తో సమయే సావత్థివాసినో వగ్గబన్ధనేన బుద్ధప్పముఖస్స భిక్ఖుసజ్ఞస్స దానం దేన్తి. అథేకదివసం సత్తా అనుమోదనం కరోన్తో ఏవమాహ -

“ఉపాసకా ఇథేకచ్ఛో అత్తనావ దానం దేతి, పరం న సమాదపేతి. సో నిబ్బత్తనిబ్బత్తట్టానే భోగసమ్మదం లభతి, నో పరివారసమ్మదం. ఏకచ్ఛో అత్తనా దానం న దేతి, పరం సమాదపేతి. సో నిబ్బత్తనిబ్బత్తట్టానే పరివారసమ్మదం లభతి, నో భోగసమ్మదం. ఏకచ్ఛో అత్తనా చ న దేతి, పరశ్చా న సమాదపేతి. సో నిబ్బత్తనిబ్బత్తట్టానే నేవ భోగసమ్మదం లభతి, న పరివారసమ్మదం, విఘాసాదో హుత్వా విచరతి. ఏకచ్ఛో అత్తనా చ దేతి, పరశ్చా సమాదపేతి. సో నిబ్బత్తనిబ్బత్తట్టానే భోగసమ్మదశ్చోవ లభతి, పరివారసమ్మదశ్చో”తి.

అథేకో పణ్ణితపురిసో తం ధమ్మదేసనం సుత్వా “అహో అచ్చరియమిదం కారణం, అహం దాని ఉభయసమ్మత్తిసంవత్తనికం కమ్మం కరిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా సత్తారం ఉట్టాయ గమనకాలే ఆహ - “భన్తే, స్వే అమ్మాకం భిక్షం గణ్ఢా”తి. కిత్తకేహి పన తే భిక్షూహి అత్తోతి? సబ్బభిక్షూహి, భన్తేతి. సత్తా అధివాసేసి . సోపి గామం పవిసిత్వా, “అమ్మతాతా, మయా స్వాతనాయ బుద్ధప్పముఖో భిక్ఖుసజ్ఞో నిమన్తితో, యో యత్తకానం భిక్షూనం సక్కోతి, సో తత్తకానం యాగుఆదీనం అత్తాయ తణ్ణులాదీని దేతు, ఏకస్మిం రానే పచాపేత్వా దానం దస్సామా”తి ఉగ్గోసేన్తో విచరి.

అథ నం ఏకో సేటి అత్తనో ఆపణద్వారం సమ్పత్తం దిస్వా “అయం అత్తనో పహోనకే భిక్షా అనిమన్తేత్వా పన సకలగామం సమాదపేన్తో విచరతీ”తి కుజ్జిత్వా “తయా గహితభాజనం ఆహరా”తి తీహి అగ్గలీహి గహేత్వా ధోకే తణ్ణులే అదాసి, తథా ముగ్గే, తథా మాసేతి. సో తతో పట్టాయ బిళాలపాదకసేటి నామ జాతో, సప్పిఫాణితాదీని దేన్తోపి కరణ్ణం కుటే పక్ఖిపిత్వా ఏకతో కోణం కత్వా బిన్దుం బిన్దుం పగ్గరాయన్తో ధోకథోకమేవ అదాసి. ఉపాసకో అవసేసేహి దిన్నం ఏకతో కత్వా ఇమినా దిన్నం విసుంయేవ అగ్గహేసి. సో సేటి తస్స కిరియం దిస్వా “కిం ను ఖో ఏస మయా దిన్నం విసుం గణ్ణాతీ”తి చిన్తేత్వా తస్స పచ్చతో పచ్చతో ఏకం చూళుపట్టాకం పహిణి “గచ్చ, యం ఏస కరోతి, తం జానాహీ”తి. సో గన్తా “సేటిస్స మహప్పలం హోతూ”తి యాగుభత్తపూవానం అత్థాయ ఏకం ద్వే తణ్ణులే పక్ఖిపిత్వా ముగ్గమాసేపి తేలఫాణితాదిబిన్ధూనిపి సబ్బభాజనేసు పక్ఖిపి. చూళుపట్టాకో గన్తా సేటిస్స ఆరోచేసి . తం సుత్వా సేటి చిన్తేసి – “సచే మే సో పరిసమజ్ఞే అవణ్ణం భాసిస్సతి, మమ నామే గహితమత్తేయేవ నం పహరిత్వా మారేస్సామీ”తి నివాసనన్తరే ధురికం బన్దిత్వా పునదివసే గన్తా భత్తగ్గే అట్టాసి. సో పురిసో బుద్ధప్పముఖం భిక్షుసజ్ఞం పరివిసిత్వా భగవన్తం ఆహ – “భన్తే, మయా మహాజనం సమాదపేత్వా ఇమం దానం దిన్నం, తత్త సమాదపితమనుస్సా అత్తనో అత్తనో బలేన బహూనిపి ధోకానిపి తణ్ణులాదీని అదంసు, తేసం సబ్బేసం మహప్పలం హోతూ”తి. తం సుత్వా సో సేటి చిన్తేసి – “అహం ‘అసుకేన నామ అచ్చరాయ గణ్ణిత్వా తణ్ణులాదీని దిన్నానీతి మమ నామే గహితమత్తే ఇమం మారేస్సామీ”తి ఆగతో, అయం పన సబ్బసజ్ఞాహికం కత్వా ‘యేహిపి నాళిఆదిహి మినిత్వా దిన్నం, యేహిపి అచ్చరాయ గహేత్వా దిన్నం, సబ్బేసం మహప్పలం హోతూ”తి వదతి. సచాహం ఏవరూపం న ఖమాపేస్సామి, దేవదణ్ణో మమ మత్తకే పతిస్సతీ”తి. సో తస్స పాదమూలే నిపజ్జిత్వా “ఖమాహి మే, సామీ”తి ఆహ. “కిం ఇద”న్తి చ తేన వుత్తే సబ్బం తం పవత్తిం ఆరోచేసి. తం కిరియం దిస్వా సత్థా “కిం ఇద”న్తి దానవేయ్యావటికం పుచ్చి. సో అతీతదివసతో పట్టాయ సబ్బం తం పవత్తిం ఆరోచేసి. అథ నం సత్థా “ఏవం కిర సేటి”తి పుచ్చిత్వా, “ఆమ, భన్తే”తి వుత్తే, “ఉపాసక, పుణ్ణం నామ ‘అప్పక’న్తి న అవమజ్ఞాతబ్బం, మాదిసస్స బుద్ధప్పముఖస్స భిక్షుసజ్ఞస్స దానం దత్వా ‘అప్పక’న్తి న అవమజ్ఞాతబ్బం. పణ్ణితమనుస్సా హి పుణ్ణం కరోన్తా వివటభాజనం వియ ఉదకేన అనుక్కమేన పుణ్ణోన పూరన్తియేవా”తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ –

౧౨౨. “మావమజ్ఞోధ పుణ్ణస్స, న మన్తం ఆగమిస్సతి;
ఉదబిన్దునిపాతేన, ఉదకుమ్భాపి పూరతి;
ధీరో పూరతి పుణ్ణస్స, ధోకం ధోకమ్మి ఆచిన”న్తి.

తస్సన్తో – పణ్ణితమనుస్సో పుణ్ణం కత్వా “అప్పకమత్తం మయా కతం, న మన్తం విపాకవసేన ఆగమిస్సతి, ఏవం పరిత్తకం కమ్మం కహం మం దక్ఖిస్సతి, అహం వా తం కహం దక్ఖిస్సామి, కదా ఏతం విపచ్చిస్సతీ”తి ఏవం పుణ్ణం మావమజ్ఞోధ న అవజానేయ్య. యథా హి నిరన్తరం ఉదబిన్దునిపాతేన వివరిత్వా రపితం కులాలభాజనం పూరతి, ఏవం ధీరో పణ్ణితపురిసో ధోకం ధోకమ్మి పుణ్ణం ఆచినన్తో పుణ్ణస్స పూరతీతి.

దేసనావసానే సో సేటి సోతాపత్తిఫలం పాపుణి, సమ్పత్తపరిసాయపి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

బిళాలపాదకసేటివత్తు ఛట్టం.

౭. మహాధనవాణిజవత్తు

వాణిజోవాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో మహాధనవాణిజం ఆరబ్బ కథేసి.

తస్య కిర వాణిజస్య గేహ పశ్చాసతా చోరా ఓతారం గవేసమానా ఓతారం న లభింసు. అపరేన సమయేన వాణిజో పశ్చా సకటసతాని భణ్ణస్య పూరేత్వా భిక్షానం ఆరోచాపేసి - “అహం అసుకట్టానం నామ వాణిజ్జత్థాయ గచ్ఛామి, యే, అయ్యా, తం రానం గన్తుకామా, తే నిక్ఖమన్తు, మగ్గే భిక్షాయ న కిలమిస్సంతీ”తి. తం సుత్వా పశ్చాసతా భిక్షా తేన సద్ధిం మగ్గం పటిపజ్జింసు. తేపి చోరా “సో కిర వాణిజో నిక్ఖంతో”తి గత్వా అటవియం అట్టంసు. వాణిజోపి గత్వా అటవిముఖే ఏకస్మిం గామే వాసం కత్వా ద్వే తయోపి దివసే గోణసకటాదీని సంవిదహి, తేసం పన భిక్షానం నిబద్ధం భిక్షం దేతియేవ. చోరా తస్మిం అతిచిరాయంతే “గచ్ఛ, తస్య నిక్ఖమనదివసం ఇత్వా ఏహి”తి ఏకం పురిసం పహిణింసు. సో తం గామం గత్వా ఏకం సహాయకం పుచ్చి - “కదా వాణిజో నిక్ఖమిస్సంతీ”తి. సో “ద్వీహతీహచ్చయేనా”తి వత్వా “కిమత్థం పన పుచ్చసీ”తి ఆహ. అథస్య సో “మయం పశ్చాసతా చోరా ఏతస్సత్థాయ అటవియం రితా”తి ఆచిక్ష్తి. ఇతరో “తేన హి గచ్ఛ, సీఘం నిక్ఖమిస్సంతీ”తి తం ఉయ్యోజేత్వా, “కిం ను ఖో చోరే వారేమి, ఉదాహు వాణిజ”న్తి చింతేత్వా, “కిం మే చోరేహి, వాణిజం నిస్సాయ పశ్చాసతా భిక్షా జీవన్తి, వాణిజస్య సజ్జం దస్సామీ”తి సో తస్య సన్తికం గత్వా “కదా గమిస్సథా”తి పుచ్చిత్వా “తతియదివసే”తి వుత్తే మయ్థుం వచనం కరోథ, అటవియం కిర తుమ్హాకం అత్థాయ పశ్చాసతా చోరా రితా, మా తావ గమిత్థాతి. త్వం కథం జానాసీతి? తేసం అన్తరే మమ సహాయో అత్థి, తస్య మే కథాయ ఇతన్తి. “తేన హి ‘కిం మే ఏత్తో గతేనా’తి నివత్తిత్వా గేహమేవ గమిస్సామీ”తి ఆహ. తస్మిం చిరాయంతే పున తేహి చోరేహి పేసితో పురిసో ఆగత్వా తం సహాయకం పుచ్చిత్వా తం పవత్తిం సుత్వా “నివత్తిత్వా గేహమేవ కిర గమిస్సంతీ”తి గత్వా చోరానం ఆరోచేసి. తం సుత్వా చోరా తతో నిక్ఖమిత్వా ఇతరస్మిం మగ్గే అట్టంసు, తస్మిం చిరాయంతే పునపి తే చోరా తస్య సన్తికం పురిసం పేసేసుం. సో తేసం తత్త రితభావం ఇత్వా పున వాణిజస్య ఆరోచేసి. వాణిజో “ఇధాపి మే వేకల్లం నత్తి, ఏవం సన్తే నేవ ఏత్తో గమిస్సామి, న ఇతో, ఇధేవ భవిస్సామీ”తి భిక్షానం సన్తికం గత్వా ఆహ - “భన్తే, చోరా కిర మం విలుమ్మితుకామా మగ్గే రితా, ‘పున నివత్తిస్సంతీ’తి సుత్వా ఇతరస్మిం మగ్గే రితా, అహం ఏత్తో వా ఇతో వా అగత్వా ధోకం ఇధేవ భవిస్సామి, భదన్తా ఇధేవ వసితుకామా వసన్తు, గన్తుకామా అత్తనో రుచిం కరోన్తూ”తి. భిక్షా “ఏవం సన్తే మయం నివత్తిస్సామా”తి వాణిజం ఆపుచ్చిత్వా పునదేవ సావత్తిం గత్వా సత్థారం వన్దిత్వా నిసీదింసు. సత్థా “కిం, భిక్షవే, మహాధనవాణిజేన సద్ధిం న గమిత్థా”తి పుచ్చిత్వా “ఆమ, భన్తే, మహాధనవాణిజస్య విలుమ్పనత్థాయ ద్వీసుపి మగ్గేసు చోరా పరియుట్టింసు, తేన సో తత్తేవ రితో, మయం పన తం ఆపుచ్చిత్వా ఆగతా”తి వుత్తే, “భిక్షవే, మహాధనవాణిజో చోరానం అత్థితాయ మగ్గం పరివజ్జతి, జీవితుకామో వియ పురిసో హలాహలం విసం పరివజ్జేతి, భిక్షునాపి ‘తయో భవా చోరేహి పరియుట్టితమగ్గసదిసా’తి ఇత్వా పాపం పరివజ్జేతుం వట్టతీ”తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౧౨౩. “వాణిజోవ భయం మగ్గం, అప్పసత్తో మహద్ధనో;

విసం జీవితుకామోవ, పాపాని పరివజ్జయే”తి.

తత్త భయన్తి భాయితట్టం, చోరేహి పరియుట్టితత్తా సప్పటిభయన్తి అత్తో. ఇదం వుత్తం హోతి - యథా మహాధనవాణిజో అప్పసత్తో సప్పటిభయం మగ్గం, యథా చ జీవితుకామో హలాహలం విసం పరివజ్జేతి, ఏవం పణ్ణితో భిక్షు అప్పమత్తకానిపి పాపాని పరివజ్జేయ్యాతి.

దేసనావసానే తే భిక్షూ సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పాపుణింసు, సమ్మత్తమహాజనస్సాపి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

మహాధనవాణిజవత్తు సత్తమం.

౮. కుక్కుటమిత్తనేసాదవత్తు

పాణిమ్మి చేతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరంతో కుక్కుటమిత్తం నామ నేసాదం ఆరబ్బ కథేసి.

రాజగహి కిర ఏకా సేట్టిధీతా వయప్పత్తా సత్తభూమికపాసాదస్స ఉపరి సిరిగబ్బే ఆరక్ఖణత్థాయ ఏకం పరిచారికం దత్త్వా మాతాపితూహి వాసియమానా ఏకదివసం సాయన్తసమయే వాతపానేన అన్తరవీధిం ఓలోకేన్తి పిన్న పాససతాని పిన్న సూలసతాని ఆదాయ మిగే వధిత్వా జీవమానం ఏకం కుక్కుటమిత్తం నామ నేసాదం పిన్న మిగసతాని వధిత్వా తేసం మంసేన మహాసకటం పూరేత్వా సకటధురే నిసీదిత్వా మంసవిక్కిణనత్థాయ నగరం పవిసంతం దిస్సా తస్మిం పటిబద్ధచిత్తా పరిచారికాయ హత్తే పణ్ణాకారం దత్త్వా “గచ్ఛ, ఏతస్స పణ్ణాకారం దత్త్వా గమనకాలం ఇత్త్వా ఏహి”తి పేసేసి. సా గత్త్వా తస్స పణ్ణాకారం దత్త్వా పుచ్చి - “కదా గమిస్ససీ”తి? సో “అజ్ఞ మంసం విక్కిణిత్వా పాతోవ అసుకద్వారేన నామ నిక్ఖమిత్వా గమిస్సామీ”తి ఆహ. సా తేన కథితకథం సుత్వా ఆగత్త్వా తస్సా ఆరోచేసి. సేట్టిధీతా అత్తనా గహితబ్బయుత్తకం వత్తాభరణజాతం సంవిదహిత్వా పాతోవ మలినవత్తం నివాసేత్వా కుటం ఆదాయ దాసీహి సద్ధిం ఉదకతిత్తం గచ్ఛన్తి వియ నిక్ఖమిత్వా తం రానం గత్త్వా తస్సాగమనం ఓలోకేన్తి అట్టాసి. సోపి పాతోవ సకటం పాజేన్తో నిక్ఖమి. సా తస్స పచ్చతో పచ్చతో పాయాసి. సో తం దిస్సా “అహం తం ‘అసుకస్స నామ ధీతా’తి న జానామి, మా మం అనుబద్ధి, అమ్మా”తి ఆహ. న మం త్వం పక్కోససి, అహం అత్తనో ధమ్మతాయ ఆగచ్ఛామి, త్వం తుణ్ణీ హుత్వా అత్తనో సకటం పాజేహీతి. సో పునప్పునం తం నివారేతియేవ. అథ నం సా ఆహ - “సామి, సిరీ నామ అత్తనో సన్తికం ఆగచ్ఛన్తి నివారేతుం న వట్టతీ”తి. సో తస్సా నిస్సంసయేన ఆగమనకారణం ఇత్త్వా తం సకటం ఆరోపేత్వా అగమాసి. తస్సా మాతాపితరో ఇతో చితో చ పరియేసాపేత్వా అపస్సంతా “మతా భవిస్సతీ”తి మతకభత్తం కరింసు. సాపి తేన సద్ధిం సంవాసమన్వాయ పటిపాటియా సత్త పుత్తే విజాయిత్యా తే వయప్పత్తే ఘరబన్ధనేన బద్ధి.

అథేకదివసం సత్థా పచ్చాససమయే లోకం వోలోకేన్తో కుక్కుటమిత్తం సపుత్తం ససుణిసం అత్తనో ఇణజాలస్స అన్తో పవిట్టం దిస్సా, “కిం ను ఖో ఏత”న్తి ఉపధారేన్తో తేసం పన్నరసన్నమ్మి సోతాపత్తిమగ్గస్స ఉపనిస్సయం దిస్సా పాతోవ పత్తచీవరం ఆదాయ తస్స పాసట్టానం అగమాసి . తం దివసం పాసే బద్ధో ఏకమిగోపి నాహోసి. సత్థా తస్స పాసమూలే పదవలజ్జం దస్సేత్వా పురతో ఏకస్స గుమ్మస్స హేట్టా ఛాయాయం నిసీది. కుక్కుటమిత్తో పాతోవ ధనుం ఆదాయ పాసట్టానం గత్త్వా ఆదితో పట్టాయ పాసే ఓలోకయమానో పాసే బద్ధం ఏకమ్మి మిగం అదిస్సా సత్త పదవలజ్జం అద్దస. అథస్స ఏతదహోసి - “కో మయ్హం బద్ధమిగే మోచేన్తో విచరతీ”తి. సో సత్థరి ఆఘాతం బద్ధిత్వా గచ్ఛన్తో గుమ్మమూలే నిసిన్నం సత్థారం దిస్సా, “ఇమినా మమ మిగా మోచితా భవిస్సన్తి, మారేస్సామి న”న్తి ధనుం ఆకడ్డి. సత్థా ధనుం ఆకడ్డితుం దత్త్వా విస్సజ్ఞేతుం నాదాసి. సో సరం విస్సజ్ఞేతుమ్మి ఓరోపేతుమ్మి అసక్కోన్తో ఫాసుకాహి భిజ్జన్తిహి వియ ముఖతో ఖేళేన పగ్గరన్తేన కిలన్తరూపో అట్టాసి. అథస్స పుత్తా గేహం గత్త్వా “పితా నో చిరాయతి, కిం ను ఖో ఏత”న్తి వత్త్వా “గచ్ఛథ, తాతా, పితు సన్తిక”న్తి మాతరా పేసితా ధనూని ఆదాయ గత్త్వా పితరం తథారితం దిస్సా “అయం నో పితు

పచ్చామిత్తో భవిస్సంతీ”తి సత్తపి జనా ధనూని ఆకడ్డిత్వా బుద్ధానుభావేన యథా నేసం పితా రితో, తథేవ అట్టంసు. అథ నేసం మాతా “కిం ను ఖో మే పుత్తాపి చిరాయంతీ”తి వత్వా సత్తహి సుణిసాహి సద్ధిం గత్వా తే తథారితే దిస్వా “కస్స ను ఖో ఇమే ధనూని ఆకడ్డిత్వా రితా”తి ఓలోకేన్తి సత్తారం దిస్వా బాహా పగ్గయ్థు – “మా మే పితరం నాసేథ, మా మే పితరం నాసేథా”తి మహాసద్ధమకాసి. కుక్కుటమిత్తో తం సద్ధం సుత్వా చిన్తేసి – “నట్టో వతమ్మి, ససురో కిర మే ఏస, అహో మయా భారియం కమ్మం కత”న్తి. పుత్తావిస్స “అయ్యకో కిర నో ఏస, అహో భారియం కమ్మం కత”న్తి చిన్తయింసు. కుక్కుటమిత్తో “అయం ససురో మే”తి మేత్తచిత్తం ఉపట్టపేసి, పుత్తాపిస్స “అయ్యకో నో”తి మేత్తచిత్తం ఉపట్టపేసుం. అథ తే నేసం మాతా సేట్టిధీతా “ఖిప్పం ధనూని ఛడ్డేత్వా పితరం మే ఖమాపేథా”తి ఆహ.

సత్తా తేసం ముదుచిత్తతం ఇత్వా ధనుం ఓతారేతుం అదాసి. తే సబ్బే సత్తారం వన్దిత్వా “ఖమథ నో, భన్తే”తి ఖమాపేత్వా ఏకమన్తం నిసీదింసు. అథ నేసం సత్తా అనుపుబ్బిం కథం కథేసి. దేసనావసానే కుక్కుటమిత్తో సద్ధిం పుత్తేహి చేవ సుణిసాహి చ అత్తపఞ్చదసమో సోతాపత్తిఫలే పతిట్టహి. సత్తా పిణ్ణాయ చరిత్వా పచ్చాభత్తం విహారం అగమాసి. అథ నం ఆనన్దత్థేరో పుచ్చి – “భన్తే, కహం గమిత్థా”తి. కుక్కుటమిత్తస్స సన్తికం , ఆనన్దాతి. పాణాతిపాతకమ్మస్స వో, భన్తే, అకారకో కతోతి. ఆమానన్ద, సో అత్తపఞ్చదసమో అచలసద్ధాయ పతిట్టాయ తీసు రతనేసు నిక్కట్టో హుత్వా పాణాతిపాతకమ్మస్స అకారకో జాతోతి. భిక్షా ఆహంసు – “నను, భన్తే, భరియాపిస్స అట్టి”తి. ఆమ, భిక్షవే, సా కులగేహీ కుమారికా హుత్వా సోతాపత్తిఫలం పత్తాతి. భిక్షా కథం సముట్టాపేసుం “కుక్కుటమిత్తస్స కిర భరియా కుమారికకాలే ఏవ సోతాపత్తిఫలం పత్వా తస్స గేహం గత్వా సత్త పుత్తే లభి, సా ఏత్తకం కాలం సామికేన ‘ధనుం ఆహర, సరే ఆహర, సత్తిం ఆహర, సూలం ఆహర, జాలం ఆహరా’తి వుచ్చమానా తాని అదాసి. సోపి తాయ దిన్నాని ఆదాయ గత్వా పాణాతిపాతం కరోతి, కిం ను ఖో సోతాపన్నాపి పాణాతిపాతం కరోన్తీ”తి. సత్తా ఆగత్వా “కాయ నుత్త, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్వా “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే, “న, భిక్షవే, సోతాపన్నా పాణాతిపాతం కరోన్తి, సా పన ‘సామికస్స వచనం కరోమీ’తి తథా అకాసి. ‘ఇదం గహీత్వా ఏస గత్వా పాణాతిపాతం కరోతూ’తి తస్సా చిత్తం నత్తి. పాణితలస్మిన్తో వణే అసతి విసం గణ్ఢన్తస్స తం విసం అనుడహితుం న సక్కోతి, ఏవమేవం అకుసలచేతనాయ అభావేన పాపం అకరోన్తస్స ధనుఆదీని నీహరిత్వా దదతోపి పాపం నామ న హోతీ”తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ –

౧౨౪.“పాణిమ్మి చే వణో నాస్స, హరేయ్య పాణినా విసం;

నాబ్బణం విసమన్వేతి, నత్తి పాపం అకుబ్బతో”తి.

తత్త నాస్సాతి న భవేయ్య. హరేయ్యాతి హరితుం సక్కుణేయ్య. కిం కారణా? యస్మా నాబ్బణం విసమన్వేతి అవణ్ణో పాణిం విసం అన్వేతుం న సక్కోతి, ఏవమేవ ధనుఆదీని నీహరిత్వా దేన్తస్సాపి అకుసలచేతనాయ అభావేన పాపం అకుబ్బతో పాపం నామ నత్తి, అవణం పాణిం విసం వియ నాస్స చిత్తం పాపం అనుగచ్ఛతీతి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసుతి.

అపరేన సమయేన భిక్షా కథం సముట్టాపేసుం – “కో ను ఖో కుక్కుటమిత్తస్స సపుత్తస్స ససుణిసస్స సోతాపత్తిమగ్గస్సూపనిస్సయో, కేన కారణేన నేసాదకులే నిబ్బతో”తి. సత్తా ఆగత్వా “కాయ నుత్త, భిక్షవే , ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్వా “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే, భిక్షవే, అతీతే కస్సపదసబలస్స ధాతుచేతియం సంవిదహన్తా

ఏవమాహంసు - “కిం ను ఖో ఇమస్సు చేతియస్సు మత్తికా భవిస్సతి, కిం ఉదక”న్తి. అథ నేసం ఏతదహోసి - “హరితాలమనోసిలా మత్తికా భవిస్సతి, తిలతేలం ఉదక”న్తి. తే హరితాలమనోసిలా కోట్టత్వా తిలతేలేన సంసన్దిత్వా ఇట్టకాయ ఘటేత్వా సువణ్ణేన ఖచిత్వా అన్తో చినింసు, బహిముఖే పన ఏకగ్గనసువణ్ణఇట్టకావ అహీసుం. ఏకేకా సతసహస్సగ్గనికా అహోసి. తే యావ ధాతునిధానా చేతియే నిట్టితే చిన్తయింసు - “ధాతునిధానకాలే బహునా ధనేన అత్తో, కం ను ఖో జేట్టకం కరోమా”తి.

అధేకో గామవాసికో సేట్టి “అహం జేట్టకో భవిస్సామీ”తి ధాతునిధానే ఏకం హిరణ్ణకోటిం పక్ఖిపి. తం దిస్సా రట్టవాసి నో “అయం నగరసేట్టి ధనమేవ సంహరతి, ఏవరూపే చేతియే జేట్టకో భవితుం న సక్కోతి, గామవాసి పన కోటిధనం పక్ఖిపిత్వా జేట్టకో జాతో”తి ఉజ్జాయింసు. సో తేసం కథం సుత్వా “అహం ద్వే కోటియో దత్వా జేట్టకో భవిస్సామీ”తి ద్వే కోటియో అదాసి. ఇతరో “అహమేవ జేట్టకో భవిస్సామీ”తి తిస్సో కోటియో అదాసి. ఏవం వడ్డేత్వా వడ్డేత్వా నగరవాసి అట్ట కోటియో అదాసి. గామవాసి నో పన గేహీ నవకోటిధనమేవ అత్తి, నగరవాసి నో చత్తాలీసకోటిధనం. తస్మా గామవాసి చిన్తేసి - “సదాహం నవ కోటియో దస్సామి, అయం ‘దస కోటియో దస్సామీ’తి వక్ఖతి, అథ మే నిద్దనభావో పజ్ఞాయిస్సతీ”తి. సో ఏవమాహ - “అహం ఏత్తక ఇచ్చా ధనం దస్సామి, సపుత్తదారో చ చేతియస్సు దాసో భవిస్సామీ”తి సత్త పుత్తే సత్త సుణిసాయో భరియ ఇచ్చా గహేత్వా అత్తనా సద్ధిం చేతియస్సు నియ్యాదేసి. రట్టవాసి నో “ధనం నామ సక్కా ఉప్పాదేతుం, అయం పన సపుత్తదారో అత్తానం నియ్యాదేసి, అయమేవ జేట్టకో హోతూ”తి తం జేట్టకం కరింసు. ఇతి తే సోళసపి జనా చేతియస్సు దాసా అహీసుం. రట్టవాసి నో పన తే భుజిస్సే అకంసు. ఏవం సన్తేపి చేతియమేవ పటిజగ్గిత్వా యావతాయుకం రత్వా తతో చుతా దేవలోకే నిబ్బత్తింసు. తేసు ఏకం బుద్ధంతరం దేవలోకే వసంతేసు ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే భరియా తతో చవిత్వా రాజగహే సేట్టి నో ధీతా హుత్వా నిబ్బత్తి. సా కుమారికావ హుత్వా సోతాపత్తిఫలం పాపుణి. అదిట్టసచ్చస్స పన పటిసన్ధి నామ భారియాతి తస్సా సామికో సమ్మరివత్తమానో గత్వా నేసాదకులే నిబ్బత్తి. తస్స సహ దస్సనేనేవ సేట్టిధీతరం పుబ్బసినేహో అజ్ఞోత్థరి. వుత్తమ్మి చేతం -

“పుట్టేవ సన్నివాసేన, పచ్చుప్పన్నహితేన వా;

ఏవం తం జాయతే పేమం, ఉప్పలంవ యథోదకే”తి. (జా. ౧.౨.౧౭౪);

సా పుబ్బసినేహేనేవ నేసాదకులం అగమాసి. పుత్తాపిస్సా దేవలోకా చవిత్వా తస్సా ఏవ కుచ్చిస్మిం పటిసన్ధిం గణ్ఠింసు, సుణిసాయోపిస్సా తత్థ తత్థ నిబ్బత్తిత్వా వయప్పత్తా తేసంయేవ గేహం అగమంసు. ఏవం తే సట్టేపి తదా చేతియం పటిజగ్గిత్వా తస్స కమ్మస్సానుభావేన సోతాపత్తిఫలం పత్తాతి.

కుక్కుటమిత్తనేసాదవత్తు అట్టమం.

౯. కోకసునఖలుద్దకవత్తు

యో అప్పదుట్టస్సాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో కోకం నామ సునఖలుద్దకం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర ఏకదివసం పుబ్బణ్ణసమయే ధనుం ఆదాయ సునఖపరివుతో అరణ్ణం గచ్ఛన్తో అన్తరామగ్గే ఏకం పిణ్ణాయ పవిసంతం భిక్షుం దిస్సా కుజ్జిత్వా “కాళకణ్ణి మే దిట్టో, అజ్జ కిఇచ్చ న లభిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా పక్కామి. ధేరోపి గామే పిణ్ణాయ

చరిత్యా కతభత్తకిచ్చే పున విహారం పాయాసి. ఇతరోపి అరణ్యో విచరిత్యా కింశ్చి అలభిత్యా పద్మాగచ్ఛన్తో పున ధేరం దిస్వా “అజ్ఞాహం ఇమం కాళకణ్ఠిం దిస్వా అరణ్యం గతో కింశ్చి న లభిం, ఇదాని మే పునపి అభిముఖో జాతో, సునఖేహి నం ఖాదాపేస్సామీ”తి సజ్ఞాం దత్వా సునఖే విస్సజ్ఞేసి. ధేరోపి “మా ఏవం కరి ఉపాసకా”తి యాచి. సో “అజ్ఞాహం తవ సమ్ముఖీభూతత్తా కింశ్చి నాలత్థం, పునపి మే సమ్ముఖీభావమాగతోసి, ఖాదాపేస్సామేవ త”న్తి వత్వా సునఖే ఉయ్యోజేసి. ధేరో వేగేన ఏకం రుక్ఖం అభిరుహిత్యా పురిసప్పమాణే తానే నిసీది. సునఖా రుక్ఖం పరివారేసుం. లుద్ధకో గత్వా “రుక్ఖం అభిరుహతోపి తే మోక్ఖో నత్థీ”తి తం సరతుణ్ణేన పాదతలే విజ్ఞి. ధేరో “మా ఏవం కరోహి”తి తం యాచియేవ. ఇతరో తస్స యాచనం అనాదియిత్వా పునపునం విజ్ఞియేవ. ధేరో ఏకస్మిం పాదతలే విజ్ఞియమానే తం ఉక్తిపిత్వా దుతియం పాదం ఓలమ్మిత్వా తస్మిం విజ్ఞియమానే తమ్మి ఉక్తిపతి, ఏవమస్స సో యాచనం అనాదియిత్వావ ద్వేపి పాదతలాని విజ్ఞియేవ. ధేరస్స సరీరం ఉక్కాహి ఆదిత్యం వియ అహోసి. సో వేదనానువత్తికో హుత్వా సతిం పచ్చుపట్టాపేతుం నాసక్తి, పారుతచీవరం భస్సంతమ్మి న సల్లక్ఖేసి. తం పతమానం కోకం సీసతో పట్టాయ పరిక్ఖిపంతమేవ పతి. సునఖా “ధేరో పతితో”తి సజ్ఞాయ చీవరంతరం పవిసిత్వా అత్తనో సామికం లుజ్జిత్యా ఖాదంతా అట్టిమత్తావసేసం కరింసు. సునఖా చీవరంతరతో నిక్ఖమిత్వా బహి అట్టంసు.

అథ నేసం ధేరో ఏకం సుక్ఖదణ్డకం భజ్జిత్యా ఖిపి. సునఖా ధేరం దిస్వా “సామికోవ అమ్మేహి ఖాదితో”తి ఇత్వా అరణ్యం పవిసింసు. ధేరో కుక్కుచ్చం ఉప్పాదేసి “మమ చీవరంతరం పవిసిత్వా ఏస నత్థో, అరోగం ను ఖో మే సీల”న్తి. సో రుక్ఖా ఓతరిత్వా సత్థు సన్తికం గత్వా ఆదితో పట్టాయ సబ్బం తం పవత్తిం ఆరోచేత్వా – “భన్నే, మమ చీవరం నిస్సాయ సో ఉపాసకో నత్థో, కచ్చి మే అరోగం సీలం, అత్తి మే సమణభావో”తి పుచ్చి. సత్థా తస్స వచనం సుత్వా “భిక్ఖు అరోగం తే సీలం, అత్తి తే సమణభావో, సో అప్పదుట్టస్స పదుస్సిత్వా వినాసం పత్తో, న కేవలశ్చ ఇదానేవ, అతీతేపి అప్పదుట్టానం పదుస్సిత్వా వినాసం పత్తోయేవా”తి వత్వా తమత్తం పకాసేన్తో అతీతం ఆహరి –

అతీతే కిరేకో వేజ్ఞో వేజ్ఞకమ్మణ్ఠాయ గామం విచరిత్వా కింశ్చి కమ్మం అలభిత్యా ఛాతజ్ఞత్తో నిక్ఖమిత్వా గామద్వారే సమ్మహులే కుమారకే కీళన్తే దిస్వా “ఇమే సప్పేన డంసాపేత్వా తికిచ్చిత్వా ఆహారం లభిస్సామీ”తి ఏకస్మిం రుక్ఖబిలే సీసం నిహరిత్వా నిపన్నం సప్పం దస్సేత్వా, “అమ్మో, కుమారకా ఏసో సాళికపోతకో, గణ్ఠథ న”న్తి ఆహ. అధేకో కుమారకో సప్పం గీవాయం దళ్లం గహేత్వా నీహరిత్వా తస్స సప్పభావం ఇత్వా విరవన్తో అవిదురే రితస్స వేజ్ఞస్స మత్తకే ఖిపి. సప్పో వేజ్ఞస్స ఖన్ధట్టికం పరిక్ఖిపిత్వా దళ్లం డంసిత్వా తత్తేవ జీవితక్ఖయం పాపేసి, ఏవమేస కోకో సునఖలుద్ధకో పుట్టేపి అప్పదుట్టస్స పదుస్సిత్వా వినాసం పత్తోయేవాతి.

సత్థా ఇమం అతీతం ఆహరిత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ –

౧౨౫: “యో అప్పదుట్టస్స నరస్స దుస్సతి, సుద్ధస్స పోసస్స అనజ్ఞణస్స;
తమేవ బాలం పచ్చేతి పాపం, సుఖుమో రజో పటివాతంవ ఖిత్తో”తి.

తత్త అప్పదుట్టస్సాతి అత్తనో వా సబ్బసత్తానం వా అదుట్టస్స. నరస్సాతి సత్తస్స. దుస్సతీతి అపరజ్ఞతి. సుద్ధస్సాతి నిరపరాధస్సేవ. పోసస్సాతి ఇదమ్మి అపరేనాకారేన సత్తాధివచనమేవ. అనజ్ఞణస్సాతి నిక్కిలేసస్స. పచ్చేతీతి పతివతి. పటివాతన్తి యథా ఏకేన పురిసేన పటివాతే రితం పహరితుకామతాయ ఖిత్తో సుఖుమో రజోతి తమేవ పురిసం పచ్చేతి,

తస్మైవ ఉపరి పతితి, ఏవమేవ యో పుగ్గలో అపదుట్టస్స పురిసస్స పాణిప్పహరాదీని దదన్తో పదుస్సతి, తమేవ బాలం దిట్టేవ ధమ్మే, సమ్మరాయే వా నిరయాదీసు విపచ్చమానం తం పాపం విపాకదుక్ఖవసేన పచ్చేతీతి అట్టో.

దేసనావసానే సో భిక్కు అరహత్తే పతిట్టహి, సమ్మత్తపరిసాయపి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

కోకసునఖలుద్దకవత్తు నవమం.

౧౦. మణికారకులూపకతిస్సత్థేరవత్తు

గల్భమేకేతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరన్తో మణికారకులూపకం తిస్సత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర థేరో ఏకస్స మణికారస్స కులే ద్వాదస వస్సాని భుజ్జో. తస్మిం కులే జయమ్మతికా మాతాపితుట్టానే రత్త్యా థేరం పటిజగ్గింసు. అథేకదివసం సో మణికారో థేరస్స పురతో మంసం చిన్దన్తో నిసిన్నో హోతి. తస్మిం ఖణే రాజా పసేనది కోసలో ఏకం మణిరతనం “ఇమం ధోవిత్వా విజ్ఞిత్వా పహిణతూ”తి పేసేసి. మణికారో సలోహితేనేవ హత్తేన తం పటిగ్గహత్వా పేళాయ ఉపరి రపేత్వా హత్థధోవనత్థం అన్తో పావిసి. తస్మిం పన గేహ పోసావనియకోఞ్చసకుణో అత్తి. సో లోహితగన్ధేన మంససజ్ఞాయ తం మణిం థేరస్స పస్సన్తస్సేవ గిలి. మణికారో ఆగన్త్వా మణిం అపస్సన్తో “మణి కేన గహితో”తి భరియఞ్చ పుత్తకే చ పటిపాటియా పుచ్చిత్వా తేహి “న గణ్ఠామా”తి వుత్తే “థేరేన గహితో భవిస్సతీ”తి. చిన్తేత్వా భరియాయ సద్ధిం మన్తేసి – “థేరేన మణి గహితో భవిస్సతీ”తి. సా, సామి, మా ఏవం అవచ, ఏత్తకం కాలం మయా థేరస్స న కిఞ్చి వజ్జం దిట్టపుబ్బం, న సో మణిం గణ్ఠాతీతి. మణికారో థేరం పుచ్చి – “భన్తే, ఇమస్మిం రానే మణిరతనం తుమ్హేహి గహిత”న్తి. న గణ్ఠామి, ఉపాసకాతి. భన్తే, న ఇథ అఞ్ఞో అత్తి, తుమ్హేహియేవ గహితో భవిస్సతి, దేధ మే మణిరతనన్తి. సో తస్మిం అసమ్మటిచ్చన్తే పున భరియం ఆహ – “థేరేనేవ మణి గహితో, పీళేత్వా నం పుచ్చిస్సామీ”తి. సా, సామి, మా నో నాసయి, వరం అమ్మేహి దాసబ్బం ఉపగన్తుం, న చ థేరం ఏవరూపం వత్తున్తి. సో “సబ్బేవ మయం దాసత్తం ఉపగచ్ఛన్తా మణిమూలం న అఘామా”తి రజ్జం గహేత్వా థేరస్స సీసం వేరేత్వా దణ్డేన ఘట్టేసి. థేరస్స సీసతో చ కణ్ఠనాసాహి చ లోహితం పగ్గరి, అక్ఖీని నిక్ఖమనాకారప్పత్తాని అహేసుం, సో వేదనాపమత్తో భూమియం పతి. కోఞ్చో లోహితగన్ధేనా గన్త్వా లోహితం పివి. అథ నం మణికారో థేరే ఉప్పన్నకోధవేగేన “త్వం కిం కరోసీ”తి పాదేన పహరిత్వా ఖిపి. సో ఏకప్పహరేనేవ మరిత్వా ఉత్తానో అహోసి.

థేరో తం దిస్వా, ఉపాసక, సీసే వేరనం తావ మే సిథిలం కత్వా ఇమం కోఞ్చం ఓలోకేహి “మతో వా, నో వా”తి. అథ నం సో ఆహ – “ఏసో వియ త్వమ్మి మరిస్ససీ”తి. ఉపాసక, ఇమినా సో మణి గిలితో, సచే అయం న అమరిస్సా, న తే అహం మరన్తోపి మణిం ఆచిక్కిస్సన్తి. సో తస్స ఉదరం ఫాలేత్వా మణిం దిస్వా పవేధేన్తో సంవిగ్గమానసో థేరస్స పాదమూలే నిపజ్ఞిత్వా “ఖమథ, మే, భన్తే, అజానన్తేన మయా కత”న్తి ఆహ. ఉపాసక, నేవ తుయ్ఘం దోసో అత్తి, న మయ్ఘం, వట్టస్సేవేస దోసో, ఖమామి తేతి. భన్తే, సచే మే ఖమథ, పకతినియామేనేవ మే గేహ నిసీదిత్వా భిక్ఖం గణ్ఠాథాతి. “ఉపాసక, న దానాహం ఇతో పట్టాయ పరేసం గేహస్స అన్తోధదనం పవిసిస్సామి, అన్తోగేహపవేసనస్సేవ హి అయం దోసో, ఇతో పట్టాయ పాదేసు ఆవహన్తేసు గేహద్వారే రితోవ భిక్ఖం గణ్ఠిస్సామీ”తి వత్వా ధుతజ్ఞం సమాదాయ ఇమం గాథమాహ –

“పచ్చతి మునినో భత్తం, థోకం థోకం కులే కులే;

పిణ్డికాయ చరిస్సామి, అత్తి జజ్జబలం మమా”తి. (థేరగా. ౨౪౮) –

ఇదొచ్చి పన వత్వా థేరో తేనేవ బ్యాధినా న చిరస్సేవ పరినిబ్బాయి. కోళ్ళో మణికారస్స భరియాయ కుచ్చిస్మిం పటిసన్దిం గణ్ణి. మణికారో కాలం కత్వా నిరయే నిబ్బత్తి. మణికారస్స భరియా థేరే ముదుచిత్తతాయ కాలం కత్వా దేవలోకే నిబ్బత్తి. భిక్షూ సత్థారం తేసం అభిసమ్మరాయం పుచ్చింసు. సత్థా, “భిక్షవే, ఇధేకచ్చే గబ్బే నిబ్బత్తన్తి, ఏకచ్చే పాపకారిణో నిరయే నిబ్బత్తన్తి, ఏకచ్చే కతకల్యాణా దేవలోకే నిబ్బత్తన్తి, అనాసవా పన పరినిబ్బాయన్తి”తి వత్వా అనుసన్దిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౧౨౬. “గబ్బమేకే ఉప్పజ్జన్తి, నిరయం పాపకమ్మిణో;
సగ్గం సుగతిణో యన్తి, పరినిబ్బన్తి అనాసవా”తి.

తత్త గబ్బన్తి ఇథ మనుస్సగబ్బోవ అధిప్పేతో. సేసమేత్త ఉత్తానత్తమేవ.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసుతి.

మణికారకులూపకతిస్సత్థేరవత్తు దసమం.

౧౧. తయోజనవత్తు

న అన్తలిక్ఖేతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో తయో జనే ఆరబ్బ కథేసి.

సత్థరి కిర జేతవనే విహరన్తే సమ్మహులా భిక్షూ సత్తు దస్సనత్థాయ ఆగచ్ఛన్తా ఏకం గామం పిణ్ణాయ పవిసింసు. గామవాసిణో తే సమ్మత్తే ఆదాయ ఆసనసాలాయ నిసీదాపేత్వా యాగుఖజ్జకం దత్వా పిణ్ణపాతవేలం ఆగమయమానా ధమ్మం సుణన్తా నిసీదింసు. తస్మిం ఖణే భత్తం పచిత్వా సూపబ్యజ్జనం ధూపయమానాయ ఏకిస్సా ఇత్థియా భాజనతో అగ్గిజాలా ఉట్టహిత్వా ఛదనం గణ్ణి. తతో ఏకం తిణకరళం ఉట్టహిత్వా జలమానం ఆకాసం పక్వన్తి. తస్మిం ఖణే ఏకో కాకో ఆకాసేన గచ్ఛన్తో తత్త గీవం పవేసేత్వా తిణవల్లివేరితో ఝూయిత్వా గామమజ్జే పతి . భిక్షూ తం దిస్సా “అహో భారియం కమ్మం, పస్సథావుసో, కాకేన పత్తం విప్పకారం, ఇమినా కతకమ్మం అజ్ఞాత్ర సత్థారా కో జానిస్సతి, సత్థారమస్స కమ్మం పుచ్చిస్సామా”తి చిన్తేత్వా పక్యమింసు.

అపరేసమ్మి భిక్షూనం సత్తు దస్సనత్థాయ నావం అభిరుయ్థు గచ్ఛన్తానం నావా సముద్ధే నిచ్చలా అట్టాసి. మనుస్సా “కాళకణ్ణినా ఏత్త భవితబ్బ”న్తి సలకం విచారేసుం. నావికస్స చ భరియా పరమవయే రితా దస్సనీయా పాసాదికా, సలాకా తస్సా పాపుణి. “సలకం పున విచారేథా”తి వత్వా యావతతియం విచారేసుం, తిక్ఖత్తుమ్మి తస్సా ఏవ పాపుణి. మనుస్సా “కిం, సామీ”తి నావికస్స ముఖం ఓలోకేసుం. నావికో “న సక్కా ఏకిస్సా అత్థాయ మహాజనం నాసేతుం, ఉదకే నం ఖిపథా”తి ఆహ. సా గహేత్వా ఉదకే ఖిపియమానా మరణభయతజ్జితా విరవం అకాసి. తం సుత్వా నావికో కో అత్తో ఇమిస్సా ఆభరణేహి నట్టేహి, సబ్బాభరణాని ఓముఞ్చిత్వా ఏకం పిలోతికం నివాసాపేత్వా ఛడ్డేథ నం, అహం పనేతం ఉదకపిట్టే ప్లవమానం దట్టుం న సక్ఖిస్సామీ తస్మా యథా నం అహం న పస్సామి, తథా ఏకం వాలుకకుటం గీవాయ బద్ధిత్వా సముద్ధే ఖిపథాతి. తే తథా కరింసు. తమ్మి పతితట్టానేయేవ మచ్చకచ్చపా విలుమ్మింసు. భిక్షూ తం పవత్తిం ఇత్వా “రపేత్వా

సత్థారం కో అజ్ఞో ఏతిస్సా ఇత్థియా కతకమ్మం జానిస్సతి, సత్థారం తస్సా కమ్మం పుచ్చిస్సామా”తి ఇచ్చితట్టానం పత్వా నావాతో ఓరుయ్యు పక్కమింసు.

అపరేపి సత్త భిక్షూ సత్తు దస్సనత్థాయ గచ్ఛన్తా సాయం ఏకం విహారం పవిసిత్వా వసనట్టానం పుచ్చింసు. ఏకస్మింశ్చ లేణో సత్త మజ్ఞా హోన్తి. తేసం తదేవ లభిత్వా తత్త నిపన్నానం రత్తిభాగే కూటాగారమత్తో పాసాణో పవట్టమానో ఆగన్త్యా లేణద్వారం పిదహి. నేవాసికా భిక్షూ “మయం ఇమం లేణం ఆగన్తుకభిక్షూనం పాపయిమ్మా, అయశ్చ మహాపాసాణో లేణద్వారం పిదహన్తో అట్టాసి, అపనేస్సామ న”న్తి సమన్తా సత్తహి గామేహి మనుస్సే సన్నిపాతేత్వా వాయమన్తాపి రానా చాలేతుం నాసక్తింసు. అన్తో పవిట్టభిక్షూపి వాయమింసుయేవ. ఏవం సన్తేపి సత్తాహం పాసాణం చాలేతుం నాసక్తింసు. ఆగన్తుకా సత్తాహం ఛాతజ్ఞత్తా మహాదుక్ఖం అనుభవింసు. సత్తమే దివసే పాసాణో సయమేవ పవట్టిత్వా అపగతో. భిక్షూ నిక్ఖమిత్వా “అమ్మాకం ఇమం పాపం అజ్ఞత్త సత్థారా కో జానిస్సతి, సత్థారం పుచ్చిస్సామా”తి చిన్తేత్వా పక్కమింసు. తే పురిమేహి సద్ధిం అన్తరామగ్గే సమాగన్త్యా సబ్బే ఏకతోవ సత్థారం ఉపసజ్ఞమిత్వా వన్దిత్వా ఏకమన్తం నిసిన్నా సత్థారా కతపటిసన్ధారా అత్తనా అత్తనా దిట్టానుభూతాని కారణాని పటిపాటియా పుచ్చింసు.

సత్థాపి తేసం పటిపాటియా ఏవం బ్యాకాసి – “భిక్షవే, సో తావ కాకో అత్తనా కతకమ్మమేవ అనుభోసి. అతీతకాలే హి బారాణసియం ఏకో కస్సకో అత్తనో గోణం దమేన్తో దమేతుం నాసక్తి. సో హిస్స గోణో ధోకం గన్త్యా నిపజ్జి, పోథేత్వా ఉట్టాపితోపి ధోకం గన్త్యా పునపి తథేవ నిపజ్జి. సో వాయమిత్వా తం దమేతుం అసక్కోన్తో కోధాభిభూతో హుత్వా ‘ఇతో దాని పట్టాయ సుఖం నిపజ్జిస్ససీ’తి పలాలపిణ్డం వియ కరోన్తో పలాలేన తస్స గీవం పలివేరేత్వా అగ్గిమదాసి, గోణో తత్తేవ ఝూయిత్వా మతో. తదా, భిక్షవే, తేన కాకేన తం పాపకమ్మం కతం. సో తస్స విపాకేన దీఘరత్తం నిరయే పచ్చిత్వా విపాకావసేసన సత్తక్ఖత్తుం కాకయోనియం నిబ్బత్తిత్వా ఏవమేవ ఆకాసే ఝూయిత్వావ మతో”తి.

సాపి, భిక్షవే, ఇత్థి అత్తనా కతకమ్మమేవ అనుభోసి. సా హి అతీతే బారాణసియం ఏకస్స గహపతికస్స భరియా ఉదకహరణకోట్టనపదనాదీని సబ్బకిచ్చాని సహత్తేనేవ అకాసి. తస్సా ఏకో సునఖో తం గేహే సబ్బకిచ్చాని కురుమానం ఓలోకేన్తోవ నీసీదతి. ఖేత్తే భత్తం హరన్తియా దారుపణ్ణాదీనం వా అత్థాయ అరజ్ఞం గచ్ఛన్తియా తాయ సద్ధింయేవ గచ్ఛతి. తం దిస్సా దహరమనుస్సా “అమ్మా నిక్ఖన్తో సునఖులద్దకో, అజ్జ మయం మంసేన భుజ్జోస్సామా”తి ఉప్పణ్ణేన్తి. సా తేసం కథాయ మజ్ఞ హుత్వా సునఖం లేడ్డుదణ్ణాదీహి పహరిత్వా పలాపేతి, సునఖో నివత్తిత్వా పున అనుబన్ధతి. సో కిరస్సా తతియే అత్తభావే భత్తా అహోసి, తస్మా సినేహం చిన్దితుం న సక్కోతి. కిఞ్చాపి హి అనమతగ్గే సంసారే జాయా వా పతి వా అభూతపుట్టా నామ నత్తి, అవిదురే పన అత్తభావే జాతకేసు అధిమత్తో సినేహో హోతి, తస్మా సో సునఖో తం విజహితుం న సక్కోతి. సా తస్స కుజ్జిత్వా ఖేత్తం సామికస్స యాగుం హరమానా రజ్జం ఉచ్చగ్గే రపేత్వా అగమాసి, సునఖో తాయేవ సద్ధిం గతో. సా సామికస్స యాగుం దత్వా తుచ్చకుటం ఆదాయ ఏకం ఉదకట్టానం గన్త్యా కుటం వాలుకాయ పూరేత్వా సమీపే ఓలోకేత్వా రితస్స సునఖస్స సద్దమకాసి. సునఖో “చిరస్సం వత మే అజ్జ మధురకథా లద్ధా”తి నజ్జట్టం చాలేన్తో తం ఉపసజ్ఞమి. సా తం గీవాయం దళ్లం గహేత్వా ఏకాయ రజ్జకోటియా కుటం బద్ధిత్వా ఏకం రజ్జకోటిం సునఖస్స గీవాయం బద్ధిత్వా కుటం ఉదకాభిముఖం పవట్టేసి. సునఖో కుటం అనుబన్ధన్తో ఉదకే పతిత్వా తత్తేవ కాలమకాసి. సా తస్స కమ్మస్స విపాకేన దీఘరత్తం నిరయే పచ్చిత్వా విపాకావసేసన అత్తభావసతే వాలుకకుటం గీవాయం బద్ధిత్వా ఉదకే పక్ఖత్తా కాలమకాసీతి.

తుష్టేహిపి, భిక్షవే, అత్తనా కతకమ్మమేవ అనుభూతం. అతీతస్మిన్ బారాణసివాసినో సత్త గోపాలకదారకా ఏకస్మిం అటవిపదేసే సత్తాహవారేన గావియో విచరంతా ఏకదివసం గావియో విచారేత్వా ఆగచ్ఛంతా ఏకం మహాగోధం దిస్వా అనుబంధింసు. గోధా పలాయిత్యా ఏకం వమ్మికం పావిసి. తస్య పన వమ్మికస్య సత్త చిద్ధాని, దారకా “మయం దాని గహేతుం న సక్తిస్సామ, స్వే ఆగంత్యా గణ్ఠిస్సామా”తి ఏకకో ఏకేకం సాఖభగ్గుముట్టిం ఆదాయ సత్తపి జనా సత్త చిద్ధాని పిదహిత్యా పక్కమింసు . తే పునదివసే తం గోధం అమనసీకత్వా అజ్ఞాస్మిం పదేసే గావియో విచారేత్వా సత్తమే దివసే గావియో ఆదాయ గచ్ఛంతా తం వమ్మికం దిస్వా సతిం పటిలభిత్వా “కా ను ఖో తస్సా గోధాయ పవత్తీ”తి అత్తనా అత్తనా పిదహితాని చిద్ధాని వివరింసు. గోధా జీవితే నిరాలయా హుత్వా అట్టిచమ్మావసేసా పవేధమానా నిక్ఖమి. తే తం దిస్వా అనుకమ్పం కత్వా “మా నం మారేధ, సత్తాహం చిన్నభత్తా జాతా”తి తస్సా పిట్టిం పరిమజ్జిత్యా “సుఖేన గచ్ఛాహీ”తి విస్సజ్జేసుం. తే గోధాయ అమారితత్తా నిరయే తావ న పచ్చింసు. తే పన సత్త జనా ఏకతో హుత్వా చుద్దససు అత్తభావేసు సత్త సత్త దివసాని చిన్నభత్తా అహేసుం. తదా, భిక్షవే, తుష్టేహి సత్తహి గోపాలకేహి హుత్వా తం కమ్మం కతన్తి. ఏవం సత్తా తేహి పుట్టపుట్టం పజ్జం బ్యాకాసి.

అథేకో భిక్షు సత్తారం ఆహ - “కిం పన, భన్తే, పాపకమ్మం కత్వా ఆకాసే ఉప్పతితస్సపి సముద్ధం పక్ఖంతస్సాపి పబ్బతన్తరం పవిట్టస్సాపి మోక్షో నత్తీ”తి. సత్తా “ఏవమేతం, భిక్షవే, ఆకాసాదీసుపి ఏకపదేసోపి నత్తి, యత్త రితో పాపకమ్మతో ముచ్చేయ్యా”తి వత్వా అనుసంధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౧౨౭. “న అన్తలిక్ఖే న సముద్ధమజ్ఞే, న పబ్బతానం వివరం పవిస్సు;

న విజ్ఞతీ సో జగతిప్పదేసో, యత్తట్టితో ముచ్చేయ్య పాపకమ్మా”తి.

తస్సన్తో - సచే హి కోచి “ఇమినా ఉపాయేన పాపకమ్మతో ముచ్చిస్సామీ”తి అన్తలిక్ఖే వా నిసీదేయ్య, చతురాసీతియోజనసహస్సగమ్భీరం మహాసముద్ధం వా పవిసేయ్య, పబ్బతన్తరే వా నిసీదేయ్య, నేవ పాపకమ్మతో ముచ్చేయ్య. పురత్తిమాదీసు జగతిపదేసేసు పథవీభాగేసు న సో వాలగ్గమత్తోపి ఓకాసో అత్తి, యత్త రితో పాపకమ్మతో ముచ్చితుం సక్కుణేయ్యాతి.

దేసనావసాసే తే భిక్షూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసు, సమ్మత్తమహాజనస్సాపి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

తయోజనవత్తు ఏకాదసమం.

౧౨. సుప్పబుద్ధసక్యవత్తు

న అన్తలిక్ఖేతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా నిగ్రోధారామే విహరన్తో సుప్పబుద్ధం సక్కుం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర “అయం మమ ధీతరం ధడ్డేత్వా నిక్ఖన్తో చ, మమ పుత్తం పబ్బాజేత్వా తస్య వేరిట్టానే రితో చా”తి ఇమేహి ద్వీహి కారణేహి సత్తరి ఆఘాతం బద్ధిత్యా ఏకదివసం “న దానిస్స నిమన్తనట్టానం గంత్యా భుజ్జేతుం దస్సామీ”తి గమనమగ్గం పిదహిత్యా అన్తరవీధియం సురం పివన్తో నిసీది. అథస్య సత్తరి భిక్షుసజ్ఞపరివుతే తం రానం ఆగతే “సత్తా ఆగతో”తి ఆరోచేసుం . సో ఆహ - “పురతో గచ్ఛాతి తస్య వదేధ, నాయం మయా మహల్లకతరో, నాస్స మగ్గం దస్సామీ”తి

పునపునం వుచ్చమానోపి తథేవ వత్వా నిసీది. సత్తా మాతులస్స సన్తికా మగ్గం అలభిత్వా తతో నివత్తి. సోపి ఏకం చరపురిసం పేసేసి “గచ్చ, తస్స కథం సుత్వా ఏహీ”తి. సత్తాపి నివత్తంతో సితం కత్వా ఆనన్దత్తేరేన “కో ను ఖో, భన్తే, సితస్స పాతుకమ్మస్స పచ్చయో”తి పుట్టో ఆహ - “పస్ససి, ఆనన్ద, సుప్పబుద్ధ”న్తి. పస్సామి, భన్తేతి. భార్యం తేన కమ్మం కతం మాదిసస్స బుద్ధస్స మగ్గం అదేన్తేన, ఇతో సత్తమే దివసే హేట్టాపాసాదే సోపానపాదమూలే పథవిం పవిసిస్సతీతి. చరపురిసో తం కథం సుత్వా సుప్పబుద్ధస్స సన్తికం గన్తా “కిం మమ భాగినేయ్యేన నివత్తంతేన వుత్త”న్తి పుట్టో యథాసుతం ఆరోచేసి. సో తస్స వచనం సుత్వా “న దాని మమ భాగినేయ్యస్స కథాయ దోసో అత్తి, అద్ధా యం సో వదతి, తం తథేవ హోతి. ఏవం సన్తేపి నం ఇదాని ముసావాదేన నిగ్గణ్ఠిస్సామి. సో హి మం ‘సత్తమే దివసే పథవిం పవిసిస్సతీతి అనియమేన అవత్వా ‘హేట్టాపాసాదే సోపానపాదమూలే పథవిం పవిసిస్సతీతి’ ఆహ. “ఇతో దాని పట్టాయాహం తం తానం న గమిస్సామి, అథ నం తస్మిం తానే పథవిం అపవిసిత్వా ముసావాదేన నిగ్గణ్ఠిస్సామీ”తి అత్తనో ఉపభోగజాతం సబ్బం సత్తభూమికపాసాదస్స ఉపరి ఆరోపేత్వా సోపానం హరాపేత్వా ద్వారం పిదహాపేత్వా ఏకేకస్మిం ద్వారే ద్వే ద్వే మల్లే రపేత్వా “సచాహం పమాదేన హేట్టా ఓరోహితుకామో హోమి, నివారేయ్యాథ మ”న్తి వత్వా సత్తమే పాసాదతలే సిరిగట్టే నిసీది. సత్తా తం పవత్తిం సుత్వా, “భిక్షవే, సుప్పబుద్ధో న కేవలం పాసాదతలే వేహాసం ఉప్పతిత్వా ఆకాసే వా నిసీదతు, నావాయ వా సముద్ధం పక్ఖన్తతు, పబ్బతన్తరం వా పవిసతు, బుద్ధానం కథాయ ద్విధాభావో నామ నత్తి, మయా వుత్తట్టానేయేవ సో పథవిం పవిసిస్సతీతి”తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౧౨౮: “న అన్తలిక్ఖే న సముద్ధమజ్ఞే, న పబ్బతానం వివరం పవిస్స;

న విజ్ఞతీ సో జగతిప్పదేసో, యత్తట్ఠితం నప్పసహేయ్య మచ్ఛా”తి.

తత్త యత్త రితం నప్పసహేయ్య, మచ్ఛాతి యస్మిం పదేసే రితం మరణం నప్పసహేయ్య నాభిభవేయ్య, కేసగ్గమత్తోపి పథవిప్పదేసో నత్తి. సేసం పురిమసదిసమేవాతి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

సత్తమే దివసే సత్తు భిక్షాచారమగ్గస్స నిరుద్ధవేలాయ హేట్టాపాసాదే సుప్పబుద్ధస్స మగ్గలస్సో ఉద్దామో హుత్వా తం తం భిత్తిం పహరి. సో ఉపరి నిసిన్నోవస్స సద్దం సుత్వా “కిమేత”న్తి పుచ్చి. “మగ్గలస్సో ఉద్దామో”తి. సో పనస్సో సుప్పబుద్ధం దిస్సావ సన్నిసీదతి. అథ నం సో గణ్ఠితుకామో హుత్వా నిసిన్నట్టానా ఉట్టాయ ద్వారాభిముఖో అహోసి, ద్వారాని సయమేవ వివటాని, సోపానం సకట్టానేయేవ రితం. ద్వారే రితా మల్లా తం గీవాయం గహేత్వా హేట్టాభిముఖం ఖిపింసు. ఏతేనుపాయేన సత్తసుపి తలేసు ద్వారాని సయమేవ వివటాని, సోపానాని యథారానే రితాని. తత్త తత్త మల్లా తం గీవాయమేవ గహేత్వా హేట్టాభిముఖం ఖిపింసు. అథ నం హేట్టాపాసాదే సోపానపాదమూలం సమ్మత్తమేవ మహాపథవి వివరమానా భిజ్జిత్వా సమ్మటిచ్చి, సో గన్తా అవీచిమ్మి నిబ్బత్తీతి.

సుప్పబుద్ధసక్యవత్తు ద్వాదసమం.

పాపవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

నవమో వగ్గో.

౧౦. దణ్ణవగ్గో

౧. ఛబ్బగ్గియభిక్ఖవత్తు

సబ్బే తసన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో ఛబ్బగ్గియే భిక్ఖూ ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిన్ఞ్ఠో సమయే సత్తరసవగ్గియేహి సేనాసనే పటిజగ్గితే ఛబ్బగ్గియా భిక్ఖూ “నిక్ఖమథ, మయం మహల్లకతరా, అవ్హాకం ఏతం పాపుణాతీ”తి వత్వా తేహి “న మయం దస్సామ, అవ్హేహి పరమం పటిజగ్గిత”న్తి వుత్తే తే భిక్ఖూ పహరింసు. సత్తరసవగ్గియా మరణభయతజ్జితా మహావిరవం విరవింసు. సత్థా తేసం సద్దం సుత్వా “కిం ఇద”న్తి పుచ్చిత్వా “ఇదం నామా”తి ఆరోచితే “న, భిక్ఖవే, ఇతో పట్టాయ భిక్ఖునా నామ ఏవం కత్తబ్బం, యో కరోతి, సో ఇమం నామ ఆపత్తిం ఆపజ్జతీ”తి పహారదానసిక్ఖాపదం (పాచి. ౪౪౯ ఆదయో) పజ్ఞాపేత్వా, “భిక్ఖవే, భిక్ఖునా నామ ‘యథా అహం, తథేవ అజ్ఞోపి దణ్ణస్స తసన్తి, మచ్చునో భాయన్తీ’తి ఇత్వా పరో న పహరితబ్బో, న ఘాతేతబ్బో”తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౧౨౯: “సబ్బే తసన్తి దణ్ణస్స, సబ్బే భాయన్తి మచ్చునో;

అత్తానం ఉపమం కత్వా, న హనేయ్య న ఘాతయే”తి.

తత్త సబ్బే తసన్తి సబ్బేపి సత్థా అత్తని దణ్ణే పతన్తే తస్స దణ్ణస్స తసన్తి. మచ్చునోతి మరణస్సాపి భాయన్తియేవ. ఇమిస్సా చ దేసనాయ బ్యజ్జానం నిరవసేసం, అత్తో పన సావసేసో. యథా హి రజ్జో “సబ్బే సన్నిపతన్తూ”తి భేరియా చరాపితాయపి రాజమహామత్తే రపేత్వా సేసా సన్నిపతన్తి, ఏవమిథ “సబ్బే తసన్తి”తి వుత్తేపి హత్థాజానేయ్యో అస్సాజానేయ్యో ఉసభాజానేయ్యో ఖీణాసవోతి ఇమే చత్తారో రపేత్వా అవసేసావ తసన్తి వేదితబ్బా. ఇమేసు హి ఖీణాసవో సక్కాయదిట్ఠియా పహీనత్తా మరణకసత్తం అపస్సన్తో న భాయతి, ఇతరే తయో సక్కాయదిట్ఠియా బలవత్తా అత్తనో పటిపక్ఖభూతం సత్తం అపస్సన్తా న భాయన్తీతి. న హనేయ్య న ఘాతయేతి యథా అహం , ఏవం అజ్ఞోపి సత్తాతి నేవ పరం పహరేయ్య న పహరాపేయ్యాతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసుతి.

ఛబ్బగ్గియభిక్ఖవత్తు పరమం.

౨. ఛబ్బగ్గియభిక్ఖవత్తు

సబ్బే తసన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో ఛబ్బగ్గియే భిక్ఖూ ఆరబ్బ కథేసి.

తేయేవ ఏకస్మిన్ఞ్ఠో సమయే తేనేవ కారణేన పురిమసిక్ఖాపదే సత్తరసవగ్గియే పహరింసు. తేనేవ కారణేన తేసం తలసత్తికం ఉగ్గిరింసు. ఇథాపి సత్థా తేసం సద్దం సుత్వా “కిం ఇద”న్తి పుచ్చిత్వా “ఇదం నామా”తి ఆరోచితే “న, భిక్ఖవే, ఇతో పట్టాయ భిక్ఖునా నామ ఏవం కత్తబ్బం, యో కరోతి, సో ఇమం నామ ఆపత్తిం ఆపజ్జతీ”తి తలసత్తికసిక్ఖాపదం (పాచి. ౪౫౪

ఆదయో) పజ్ఞాపేత్వా, “భిక్షవే, భిక్షునా నామ ‘యథా అహం, తథేవ అజ్ఞోపి దణ్డస్య తసన్తి, యథా చ మయ్యం, తథేవ నేసం జీవితం పియన్తి ఇత్వా పరో న పహరితబ్బో న ఘాటేతబ్బో”తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౧౩౦. “సబ్బే తసన్తి దణ్డస్స, సబ్బేసం జీవితం పియం;
అత్తానం ఉపమం కత్వా, న హనేయ్య న ఘాతయే”తి.

తత్త సబ్బేసం జీవితం పియన్తి ఖీణాసవం రపేత్వా సేససత్తానం జీవితం పియం మధురం, ఖీణాసవో పన జీవితే వా మరణే వా ఉప్పేక్షకోవ హోతి. సేసం పురిమసదిసమేవాతి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

చబ్బగ్గియభిక్షువత్థు దుతియం.

౩. సమ్మహులకుమారకవత్తు

సుఖకామాని భూతానీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో సమ్మహులే కుమారకే ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిన్ఞ్ఞో సమయే సత్థా సావత్థియం పిణ్ణాయ పవిసన్తో అన్తరామగ్గే సమ్మహులే కుమారకే ఏకం ఘరసప్పజాతికం అహిం దణ్డకేన పహరన్తే దిస్సా “కుమారకా కిం కరోథా”తి పుచ్చిత్వా “అహిం, భన్తే, దణ్డకేన పహరామా”తి వుత్తే “కిం కారణా”తి పున పుచ్చిత్వా “డంసనభయేన, భన్తే”తి వుత్తే “తుమ్హే ‘అత్తనో సుఖం కరిస్సామా’తి ఇమం పహరన్తా నిబ్బత్తనిబ్బత్తట్ఠానే సుఖలాభినో న భవిస్సథ. అత్తనో సుఖం పట్ఠేన్తేన హి పరం పహరితుం న వట్టతీ”తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమా గాథా అభాసి -

౧౩౧. “సుఖకామాని భూతాని, యో దణ్డేన విహింసతి;
అత్తనో సుఖమేసానో, పేచ్చ సో న లభతే సుఖం.

౧౩౨. “సుఖకామాని భూతాని, యో దణ్డేన న హింసతి;
అత్తనో సుఖమేసానో, పేచ్చ సో లభతే సుఖ”న్తి.

తత్త యో దణ్డేనాతి యో పుగ్గలో దణ్డేన వా లేడ్డుఆదీహి వా విహేరేతి. పేచ్చ సో న లభతే సుఖన్తి సో పుగ్గలో పరలోకే మనుస్ససుఖం వా దిబ్బసుఖం వా పరమత్తభూతం వా నిబ్బానసుఖం న లభతి. దుతియగాథాయ పేచ్చ సో లభతేతి సో పుగ్గలో పరలోకే వుత్తప్పకారం తివిధమ్మి సుఖం లభతీతి అత్తో.

దేసనావసానే పజ్ఞాసతాపి తే కుమారకా సోతాపత్తిఫలే పత్తిట్ఠహింసూతి.

సమ్మహులకుమారకవత్తు తతియం.

౪. కోణ్డధానత్తేరవత్తు

మావోచ ఫరుసం కశ్చీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో కోణ్డధానత్తేరం ఆరబ్బ కథేసి.

తస్స కిర పబ్బజితదివసతో పట్టాయ ఏకం ఇత్థిరూపం థేరేన సద్ధింయేవ విచరతి. తం థేరో న పస్సతి, మహాజనో పన పస్సతి. అన్తోగామం పిణ్డాయ చరతోపిస్స మనుస్సా ఏకం భిక్షం దత్వా, “భన్తే, అయం తుమ్మాకం హోతు, అయం పన తుమ్మాకం సహాయికాయా”తి వత్వా దుతియమ్మి దదన్తి.

కిం తస్స పుబ్బకమ్మిన్తి? కస్సపసమ్మాసమ్మద్ధకాలే కిర ద్వే సహాయకా భిక్షా ఏకమాతుకుచ్చితో నిక్ఖంతసదిసా అతివియ సమగ్గా అహేసుం. దీఘాయుకబుద్ధకాలే చ అనుసంవచ్చరం వా అనుభమాసం వా భిక్షా ఉపోసథత్తాయ సన్నిపతన్తి. తస్మా తేపి “ఉపోసథగ్గం గమిస్సామా”తి వసనట్టానా నిక్ఖమింసు. తే ఏకా తావతినసభవనే నిబ్బత్తదేవతా దిస్వా “ఇమే భిక్షా అతివియ సమగ్గా, సక్కా ను ఖో ఇమే భిన్నితు”న్తి చిన్తేత్వా అత్తనో బాలతాయ చిన్తితసమనంతరమేవ ఆగన్త్వా తేసు ఏకేన, “ఆవుసో, ముహుత్తం ఆగమేహి, సరీరకిచ్చేనమ్మి అత్తికో”తి వుత్తే సా దేవతా ఏకం మనుస్సిత్థివణ్ణం మాపేత్వా థేరస్స గచ్ఛంతరం పవిసిత్వా నిక్ఖమనకాలే ఏకేన హత్తేన కేసకలాపం, ఏకేన నివాసనం సణ్ఠాపయమానా తస్స పిట్టితో నిక్ఖమి. సో తం న పస్సతి, తమాగమయమానో పన పురతో రితభిక్షు నివత్తిత్వా ఓలోకయమానో తం తథా కత్వా నిక్ఖమంతం పస్సి. సా తేన దిట్టభావం ఇత్వా అంతరధాయ. ఇతరో తం భిక్షుం అత్తనో సన్తికం ఆగతకాలే ఆహ - “ఆవుసో, సీలం తే భిన్న”న్తి. “నత్థావుసో, మయ్ఘం ఏవరూప”న్తి. ఇదానేవ తే మయా పచ్చతో నిక్ఖమమానా తరుణఇత్థి ఇదం నామ కరోన్తి దిట్టా, త్వం “నత్తి మయ్ఘం ఏవరూప”న్తి కిం వదేసీతి. సో అసనియా మత్తకే అవత్తటో వియ మా మం, ఆవుసో, నాసేహి, నత్తి మయ్ఘం ఏవరూపన్తి. ఇతరో “మయా సామం అక్ఖీహి దిట్టం, కిం తవ సద్దహిస్సామీ”తి దణ్ణకో వియ భిజ్జిత్వా పక్కామి, ఉపోసథగ్గేపి “నాహం ఇమినా సద్ధిం ఉపోసథం కరిస్సామీ”తి నిసీది. ఇతరో “మయ్ఘం, భన్తే, సీలే అణుమత్తమ్మి కాళం నత్తి”తి భిక్షానం కథేసి. సోపి “మయా సామం దిట్ట”న్తి ఆహ. దేవతా తం తేన సద్ధిం ఉపోసథం కాతుం అనిచ్చంతం దిస్వా “భారియం మయా కమ్మం కత”న్తి చిన్తేత్వా - “భన్తే, మయ్ఘం అయ్యస్స సీలభేదో నత్తి, మయా పన వీమంసనవసేనేతం కతం, కరోథ తేన సద్ధిం ఉపోసథ”న్తి ఆహ. సో తస్సా ఆకాసే రత్వా కథేన్తియా సద్దహిత్వా ఉపోసథం అకాసి, న పన థేరే పుట్టే వియ ముదుచిత్రో అహోసి. ఏత్తకం దేవతాయ పుబ్బకమ్మం.

ఆయుపరియోసానే పన తే థేరా యథాసుఖం దేవలోకే నిబ్బత్తింసు. దేవతా అపీచిమ్మి నిబ్బత్తిత్వా ఏకం బుద్ధంతరం తత్త పచ్చిత్వా ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే సావత్థియం నిబ్బత్తిత్వా వుద్ధిమన్వాయ సాసనే పబ్బజిత్వా ఉపసమ్మదం లభి. తస్స పబ్బజితదివసతో పట్టాయ తం ఇత్థిరూపం తథేవ పఞ్ఞాయ. తేనేవస్స కోణ్డధానత్తేరోతి నామం కరింసు. తం తథావిచరంతం దిస్వా భిక్షా అనాథపిణ్ణికం ఆహంసు - “మహాసేట్టి, ఇమం దుస్సీలం తవ విహారా నీహర. ఇమశ్ఛో నిస్సాయ సేసభిక్షానం అయసో ఉప్పజ్జిస్సతీ”తి. కిం పన, భన్తే, సత్థా విహరే నత్తితి? అత్తి ఉపాసకాతి. తేన హి, భన్తే, సత్థావ జానిస్సతీతి. భిక్షా గన్త్వా విసాఖాయపి తథేవ కథేసుం. సాపి నేసం తథేవ పటివచనం అదాసి.

భిక్షాపి తేహి అసమ్మటిచ్చితవచనా రఙ్గో ఆరోచేసుం - “మహారాజ, కోణ్డధానత్తేరో ఏకం ఇత్థిం గహేత్వా విచరంతో సబ్బేసం అయసం ఉప్పాదేసి, తం తుమ్మాకం విజితా నీహరథా”తి. “కహం పన సో, భన్తే”తి? “విహరే, మహారాజా”తి. “కతరస్మిం సేనాసనే విహరతీ”తి? “అసుకస్మిం నామా”తి. “తేన హి గచ్ఛథ, అహం తం గణ్ఠిస్సామీ”తి సో సాయన్తసమయే

విహారం గన్తా తం సేనాసనం పురిసేహి పరిక్లిపాపేత్వా ధేరస్య వసనట్టానాభిముఖో అగమాసి. ధేరో మహాసద్గం సుత్వా విహారా నిక్ష్మమిత్వా పముఖే అట్టాసి. తమ్పిస్య ఇత్థిరూపం పిట్టిపస్సే రితం రాజా అద్దస. ధేరో రజ్ఞో ఆగమనం ఇత్వా విహారం అభిరుహిత్వా నిసేది. రాజా ధేరం న వన్తి, తమ్పి ఇత్థిం నాద్దస. సో ద్వారన్తరేపి హేట్టామజ్ఞోపి ఓలోకేన్తో అదిస్సావ ధేరం ఆహ - “భన్తే, ఇమస్మిం రానే ఏకం ఇత్థిం అద్దసం, కహం సా”తి? “న పస్సామి, మహారాజా”తి. “ఇదాని మయా తుమ్హాకం పిట్టిపస్సే రితా దిట్టా”తి వుత్తేపి “అహం న పస్సామి”చ్చేవాహ. రాజా “కిం ను ఖో ఏత”న్తి చిన్తేత్వా, “భన్తే, ఇతో తావ నిక్ష్మమథా”తి ఆహ. ధేరో నిక్ష్మమిత్వా పముఖే రితే పున సా ధేరస్య పిట్టిపస్సే అట్టాసి. రాజా తం దిస్సా పున ఉపరితలం అభిరుహి, తస్య ఆగతభావం ఇత్వా ధేరో నిసేది. పున రాజా తం సబ్బట్టానేసు ఓలోకేన్తోపి అదిస్సా, “భన్తే, కహం సా ఇత్థి”తి పున ధేరం పుచ్చి. నాహం పస్సామి మహారాజాతి. “కిం కథేధ, భన్తే, మయా ఇదానేవ తుమ్హాకం పిట్టిపస్సే రితా దిట్టా”తి ఆహ. ఆమ, మహారాజ, మహాజనేపి “మే పచ్చతో పచ్చతో ఇత్థి విచరతీ”తి వదతి, అహం పన న పస్సామీతి . రాజా “పటిరూపకేన భవితబ్బ”న్తి సల్లక్ఖేత్వా పున ధేరం, “భన్తే, ఇతో తావ ఓతరథా”తి వత్వా ధేరే ఓతరిత్వా పముఖే రితే పున తం తస్య పిట్టిపస్సే రితం దిస్సా ఉపరితలం అభిరుహి. పున నాద్దస. సో పున ధేరం పుచ్చిత్వా తేన “న పస్సామి”చ్చేవ వుత్తే “పటిరూపకమేవేత”న్తి నిట్టం గన్తా ధేరం ఆహ - “భన్తే, ఏవరూపే సంకిలేసే తుమ్హాకం పిట్టితో విచరన్తే అజ్ఞో కోచి తుమ్హాకం భిక్ఖం న దస్సతి, నిబద్ధం మమ గేహం పవిసథ, అహమేవ చతూహి పచ్చయేహి ఉపట్టహిస్సామీ”తి ధేరం నిమన్తేత్వా పక్కామి.

భిక్ఖా “పస్సథావుసో, రజ్ఞో పాపకిరియం, ఏతం విహారతో నీహరా”తి వుత్తే ఆగన్తా చతూహి పచ్చయేహి నిమన్తేత్వా గతో”తి ఉజ్జాయింసు. తమ్పి ధేరం ఆహంసు - “అమ్మో, దుస్సీల, ఇదానిసి రాజకోణ్ణో జాతో”తి. సోపి పుట్టే భిక్ఖా కిఞ్చి వత్తుం అసక్కోన్తో “తుమ్మే దుస్సీలా, తుమ్మే కోణ్ణా, తుమ్మే ఇత్థిం గహేత్వా విచరథా”తి ఆహ. తే గన్తా సత్థు ఆరోచేసుం - “భన్తే, కోణ్ణాదానత్తేరో అమ్మేహి వుత్తే అమ్మే ‘దుస్సీలా’తిఆదీని వత్వా అక్కోసతీ”తి. సత్థా తం పక్కోసాపేత్వా పుచ్చి - “సచ్చం కిర త్వం, భిక్ఖు, ఏవం వదేసీ”తి? “సచ్చం, భన్తే”తి. “కిం కారణా”తి? “మయా సద్ధిం కథితకారణా”తి. “తుమ్మే, భిక్ఖవే, ఇమినా సద్ధిం కస్మా కథేథా”తి. “ఇమస్య పచ్చతో ఇత్థిం విచరన్తిం దిస్సా, భన్తే”తి. “ఇమే కిర తయా సద్ధిం ఇత్థిం విచరన్తిం దిస్సా వదన్తి, త్వం కస్మా కథేసి , ఏతే తావ దిస్సా కథేన్తి. త్వం అదిస్సావ ఇమేహి సద్ధిం కస్మా కథేసి, నను పుట్టే తవేవ పాపికం దిట్టిం నిస్సాయ ఇదం జాతం, ఇదాని కస్మా పున పాపికం దిట్టిం గణ్ణాసీ”తి. భిక్ఖా “కిం పన, భన్తే, ఇమినా పుట్టే కత”న్తి పుచ్చింసు. అథ నేసం సత్థా తస్య పుబ్బకమ్మం కథేత్వా “భిక్ఖు ఇదం పాపకమ్మం నిస్సాయ త్వం ఇమం విప్పకారం పత్తో, ఇదాని తే పున తథారూపం పాపికం దిట్టిం గహేతుం న యుత్తం, మా పున భిక్ఖాహి సద్ధిం కిఞ్చి కథేహి, నిస్సద్ధో ముఖవట్టియం చిన్నకంసథాలసదిసో హోహి, ఏవం కరోన్తో నిబ్బానప్పత్తో నామ భవిస్సతీ”తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమా గాథా అభాసి -

౧౩౩. “మావోచ ఫరుసం కఞ్చి, వుత్తా పటివదేయ్యు తం;

దుక్ఖా హి సారమ్మకథా, పటిదణ్ణా పుసేయ్యు తం.

౧౩౪. “సచే నేరేసి అత్తానం, కంసో ఉపహతో యథా;

ఏస పత్తోసి నిబ్బానం, సారమ్మా తే న విజ్జతీ”తి.

తత్త మావోచ ఫరుసం కశ్చోతి కశ్చో ఏకపుగ్గలమ్మి ఫరుసం మా అవచ. వుత్తాతి తయా పరే “దుస్సీలా”తి వుత్తా, తమ్మి తథేవ పటివదేయ్యం. సారమ్మకథాతి ఏసా కరణుత్తరా యుగ్గాహకథా నామ దుక్ఖా. పటిదణ్ణాతి కాయదణ్ణాదీహి పరం పహరంతస్స తాదిసా పటిదణ్ణా చ తవ మత్తకే పతేయ్యం. సచే నేరేసీతి సచే అత్తానం నిచ్చలం కాతుం సక్కిస్ససి. కంసో ఉపహతో యథాతి ముఖవట్టియం చిన్దిత్వా తలమత్తం కత్వా రపితకంసథాలం వియ. తమ్మో హత్తపాదేహి వా దణ్ణకేన వా పహటమ్మి సద్దం న కరోతి, ఏస పత్తోసీతి సచే ఏవరూపో భవితుం సక్కిస్ససి, ఇమం పటిపదం పూరయమానో ఇదాని అప్పత్తోపి ఏసో నిబ్బానప్పత్తో నామ. సారమ్మో తే న విజ్జతీతి ఏవం సంతే చ పన “త్వం దుస్సీలో, తుమ్మో దుస్సీలా”తిఏవమాదికో ఉత్తరకరణవాచాలక్ఖణో సారమ్మోపి తే న విజ్జతి, న భవిస్సతియేవాతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసు, కోణ్ణధానత్థేరోపి సత్థారా దిన్నఁటవాదే రత్వా అరహత్తం పాపుణి, న చిరస్సేవ ఆకాసే ఉప్పతిత్వా పరమం సలాకం గణ్ఠీతి.

కోణ్ణధానత్థేరవత్తు చతుత్థం.

౫. ఉపోసథికఇత్థీనం వత్తు

యథా దణ్ణేనాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా పుట్టారామే విహరంతో విసాఖాదీనం ఉపాసికానం ఉపోసథికమ్మం ఆరబ్బ కథేసి.

సావత్తియం కిర ఏకస్మిం మహాఉపోసథదివసే పశ్చాసతమత్తా ఇత్థియో ఉపోసథికా హుత్వా విహారం అగమింసు. విసాఖా తాసు మహల్లకిత్తియో ఉపసంక్కుమిత్వా పుచ్చి, “అమ్మా, కిమత్తం ఉపోసథికా జాతత్థా”తి. తాహి “దిబ్బసమ్మత్తిం పత్తేత్వా”తి వుత్తే మజ్జిమిత్తియో పుచ్చి, తాహి “సపత్తివాసా ముచ్చనత్థాయా”తి వుత్తే తరుణిత్తియో పుచ్చి, తాహి “పరమగట్టే పుత్తపటిలాభత్థాయా”తి వుత్తే కుమారికాయో పుచ్చి, తాహి “తరుణభావేయేవ పతికులగమనత్థాయా”తి వుత్తే తం సబ్బమ్మి తాసం కథం సుత్వా తా ఆదాయ సత్థు సంతికం గత్వా పటిపాటియా ఆరోచేసి. తం సుత్వా సత్థా “విసాఖే ఇమేసం సత్తానం జాతిఆదయో నామ దణ్ణహత్తకగోపాలకసదిసా, జాతి జరాయ సంతికం, జరా బ్యాధినో సంతికం, బ్యాధి మరణస్స సంతికం పేసేత్వా మరణం కురారియా చిన్దింతా వియ జీవితం చిన్దితి, ఏవం సంతేపి వివట్టం పత్తేంతా నామ నత్తి, వట్టమేవ పన పత్తేంతీ”తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేంతో ఇమం గాథమాహ -

౧౩౫. “యథా దణ్ణేన గోపాలో, గావో పాజేతి గోచరం;

ఏవం జరా చ మచ్చు చ, ఆయుం పాజేన్తి పాణిన”న్తి.

తత్త పాజేతీతి ఛేకో గోపాలో కేదారంతరం పవిసన్తియో గావో దణ్ణేన నివారేత్వా తేనేవ పోథేన్తో సులభతిణోదకం గోచరం నేతి. ఆయుం పాజేన్తి జీవితిన్ద్రియం చిన్దిన్తి ఖేపేన్తి. గోపాలకో వియ హి జరా చ మచ్చు చ, గోగణో వియ జీవితిన్ద్రియం, గోచరభూమి వియ మరణం. తత్త జాతి తావ సత్తానం జీవితిన్ద్రియం జరాయ సంతికం పేసేసి, జరా బ్యాధినో సంతికం , బ్యాధి మరణస్స సంతికం. తమేవ మరణం కురారియా ఛేదం వియ చిన్దిత్వా గచ్ఛతీతి ఇదమేత్థ ఓపమ్మసమ్మటిపాదనం.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

౬. అజగరపేతవత్తు

అథ పాపాని కమ్మానీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరంతో అజగరపేతం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిన్ శ్లో సమయే మహామోగల్లానత్థేరో లక్ష్మణత్థేరేన సద్ధిం గిజ్జకూటతో ఓతరంతో దిబ్బేన చక్కునా పశ్చాత్తాపవీసతియోజనికం అజగరపేతం నామ అద్దస. తస్స సీసతో అగ్గిజాలా ఉట్టహిత్వా పరియంతం గచ్ఛంతి, పరియంతతో ఉట్టహిత్వా సీసం గచ్ఛంతి, ఉభయతో ఉట్టహిత్వా మజ్జే ఓతరంతి. థేరో తం దిస్సా సీతం పాత్వాకాసి. లక్ష్మణత్థేరేన సీతకారణం పుట్టో “అకాలో, ఆవుసో, ఇమస్స పశ్చాత్తాప వేయ్యాకరణాయ, సత్తు సంతికే మం పుచ్చేయ్యాసీ”తి వత్తా రాజగహ పిణ్ణాయ చరిత్వా సత్తు సంతికం గతకాలే లక్ష్మణత్థేరేన పుట్టో ఆహ - “తత్తాహం, ఆవుసో, ఏకం పేతం అద్దసం, తస్స ఏవరూపో నామ అత్తభావో, అహం తం దిస్సా ‘న వత మే ఏవరూపో అత్తభావో దిట్టపుట్టో’తి సీతం పాత్వాకాసి”న్తి. సత్థా “చక్కుభూతా వత, భిక్షవే, సావకా విహరంతీ”తి ఆదీని (పారా. ౨౨౮; సం. ని. ౨.౨౦౨) వదంతో థేరస్స కథం పతిట్టాపేత్వా “మయాపి ఏసో, భిక్షవే, పేతో బోధిమణ్ణేయేవ దిట్టో, ‘యే చ పన మే వచనం న సద్దహాయుం, తేసం తం అహితాయ అస్సా’తి న కథేసిం, ఇదాని మోగల్లానం సక్ఖిం లభిత్వా కథేమీ”తి వత్తా భిక్షూహి తస్స పుబ్బకమ్మం పుట్టో బ్యాకాసి -

కస్సపబుద్ధకాలే కిర సుమగ్గలసేట్టి నామ సువణ్ణిక్కుకాహి భూమిం సద్ధరిత్వా వీసతిఉసభట్టానే తత్తకేనేవ ధనేన విహారం కారేత్వా తావత్తకేనేవ విహారమహం కారేసి. సో ఏకదివసం పాతోవ సత్తు సంతికం గచ్ఛంతో నగరద్వారే ఏకిస్సా సాలాయ కాసావం ససీసం పారుపిత్వా కలలమక్ఖితేహి పాదేహి నిపన్నం ఏకం చోరం దిస్సా “అయం కలలమక్ఖితపాదో రత్తిం విచరిత్వా దివా నిపన్నమనుసో భవిస్సంతీ”తి ఆహ. చోరో ముఖం విచరిత్వా సేట్టిం దిస్సా “హోతు, జానిస్సామి తే కత్తబ్బ”న్తి ఆఘాతం బద్ధిత్వా సత్తక్ఖత్తుం ఖేత్తం ఝూపేసి, సత్తక్ఖత్తుం వజే గున్నం పాదే చిన్ది, సత్తక్ఖత్తుం గేహం ఝూపేసి, సో ఏత్తకేనాపి కోపం నిబ్బాపేతుం అసక్కోంతో తస్స చూళాపట్టాకేన సద్ధిం మిత్తసద్ధవం కత్వా “కిం తే సేట్టినో పియ”న్తి పుట్టో “గన్ధకుటితో అజ్ఞం తస్స పియతరం నత్థీ”తి సుత్వా “హోతు, గన్ధకుటిం ఝూపేత్వా కోపం నిబ్బాపేస్సామీ”తి సత్థరి పిణ్ణాయ పవిట్టే పానీయపరిభోజనీయఘటే భిద్దిత్వా గన్ధకుటియం అగ్గిం అదాసి. సేట్టి “గన్ధకుటి కిర ఝూయతీ”తి సుత్వా ఆగచ్ఛంతో ఝూమకాలే ఆగత్వా గన్ధకుటిం ఝూమం ఓలోకేంతో వాలగ్గమత్తమ్మి దోమనస్సం అకత్వా వామబాహుం సమజ్జేత్వా దక్ఖిణేన హత్థేన మహాఅప్పోటనం అప్పోటేసి. అథ నం సమీపే రితా పుచ్చింసు - “కస్మా, సామి, ఏత్తకం ధనం విస్సజ్జేత్వా కతగన్ధకుటియా ఝూమకాలే అప్పోటేసి”తి? సో ఆహ - “ఏత్తకం మే, తాతా, అగ్గిఆదీహి అసాధారణే బుద్ధస్స సాసనే ధనం నిదహితుం లద్దం, ‘పునపి ఏత్తకం ధనం విస్సజ్జేత్వా సత్తు గన్ధకుటిం కాతుం లభిస్సామీ’తి తుట్టమానసో అప్పోటేసి”న్తి. సో పున తత్తకం ధనం విస్సజ్జేత్వా గన్ధకుటిం కారేత్వా వీసతిసహస్సభిక్షుపరివారస్స సత్తునో దానం అదాసి. తం దిస్సా చోరో చిన్తేసి - “అహం ఇమం అమారేత్వా మజ్జకాతుం న సక్ఖిస్సామి, హోతు, మారేస్సామి న”న్తి నివాసనంతరే ధురికం బద్ధిత్వా సత్తాహం విహారే విచరంతోపి ఓకాసం న లభి. మహాసేట్టిపి సత్త దివసాని బుద్ధప్పముఖస్స భిక్షుసజ్ఞస్స దానం దత్వా సత్థారం వద్దిత్వా ఆహ - “భన్తే, మమ ఏకేన పురిసేన సత్తక్ఖత్తుం ఖేత్తం ఝూపితం, సత్తక్ఖత్తుం వజే గున్నం పాదా చిన్నా, సత్తక్ఖత్తుం గేహం ఝూపితం, ఇదాని గన్ధకుటిపి తేనేవ ఝూపితా భవిస్సంతి, అహం ఇమస్మిం దానే పరమం పత్తిం తస్స దమ్మీ”తి.

తం సుత్వా చోరో “భార్యం వత మే కమ్మం కతం, ఏవం అపరాధకారకే మయి ఇమస్స కోపమత్తమ్మి నత్తి, ఇమస్మిమ్మి దానే మయ్హమేవ పరమం పత్తిం దేతి, అహం ఇమస్మిం దుబ్బామి, ఏవరూపం మే పురిసం అఖమాపేంతస్స దేవదణ్ణోపి మే మత్తకే పతేయ్యా”తి గత్వా సేటిస్స పాదమూలే నిపజ్జిత్వా “ఖమాహి మే, సామీ”తి వత్వా “కిం ఇద”న్తి వుత్తే, “సామి, ఏవం అయుత్తకం కమ్మం మయా కతం, తస్స మే ఖమాహి”తి ఆహ. అథ నం సేటి “తయా మే ఇదఞ్చిదఞ్చ కత”న్తి సబ్బం పుచ్చిత్వా “ఆమ, మయా కత”న్తి వుత్తే, “త్వం మయా న దిట్టపుట్టో, కస్మా మే కుజ్జిత్వా ఏవమకాసీ”తి పుచ్చి. సో ఏకదివసం నగరా నిక్ఖన్నేన తేన వుత్తవచనం సారేత్వా “ఇమినా మే కారణేన కోపో ఉప్పాదితో”తి ఆహ. సేటి అత్తనా వుత్తం సరిత్వా “ఆమ, తాత, వుత్తం మయా , తం మే ఖమాహి”తి చోరం ఖమాపేత్వా “ఉట్టోహి, తాత, ఖమామి తే, గచ్చ, తాతా”తి ఆహ. సచే మే, సామి, ఖమసి, సపుత్తదారం మం గేహ దాసం కరోహితి. తాత, త్వం మయా ఏత్తకే కథితే ఏవరూపం ఛేదనం అకాసి, గేహ వసంతేన పన సద్ధిం న సక్కా కిఞ్చి కథేతుం, న మే తయా గేహ వసంతేన కిచ్చం అత్తి, ఖమామి తే, గచ్చ, తాతాతి. చోరో తం కమ్మం కత్వా ఆయుపరియాసానే అవీచిమ్మి నిబ్బత్తో దీఘరత్తం తత్త పచ్చిత్వా విపాకావసేసిన ఇదాని గిజ్జకూటే పబ్బతే పచ్చతీతి.

ఏవం సత్థా తస్స పుబ్బకమ్మం కథేత్వా, “భిక్ఖవే, బాలా నామ పాపాని కమ్మాని కరోంతా న బుజ్జన్తి, పచ్చా పన అత్తనా కతకమ్మేహి డయ్హమానా అత్తనావ అత్తనో దావగ్గిసదిసావ హోన్తీ”తి వత్వా అనుసద్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౧౩౬. “అథ పాపాని కమ్మాని, కరం బాలో న బుజ్జతి;
సేహి కమ్మేహి దుమ్మేఢో, అగ్గిడణ్ణోవ తప్పతీ”తి.

తత్త అథ పాపానీతి న కేవలం బాలో కోధవసేన పాపాని కరోతి, కరోన్తోపి పన న బుజ్జతీతి అత్తో. పాపం కరోన్తో చ “పాపం కరోమీ”తి అబుజ్జనకో నామ నత్తి. “ఇమస్స కమ్మస్స ఏవరూపో నామ విపాకో”తి అజాననతాయ “న బుజ్జతీ”తి వుత్తం. సేహితి సో తేహి అత్తనో సంతకేహి కమ్మేహి దుమ్మేఢో నిప్పణ్ణో పుగ్గలో నిరయే నిబ్బత్తిత్వా అగ్గిడణ్ణోవ తప్పతీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసుతి.

అజగరపేతవత్తు ఛట్టం.

౭. మహామోగ్గల్లానత్థేరవత్తు

యో దణ్ణేనాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరన్తో మహామోగ్గల్లానత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిన్హో సమయే తిత్తియా సన్నిపతిత్వా మన్నేసుం - “జానాథావుసో, ‘కేన కారణేన సమణస్స గోతమస్స లాభసక్కారో మహా హుత్వా నిబ్బత్తో’తి . మయం న జానామ, తుమ్హే పన జానాథాతి. ఆమ, జానామ, మహామోగ్గల్లానం నామ ఏకం నిస్సాయ ఉప్పన్నో. సో హి దేవలోకం గత్వా దేవతాహి కతకమ్మం పుచ్చిత్వా ఆగత్వా మనుస్సానం కథేతి ‘ఇదం నామ కత్వా ఏవరూపం సమ్మత్తిం లభన్తీ’తి. నిరయే నిబ్బత్తానమ్మి కమ్మం పుచ్చిత్వా ఆగత్వా మనుస్సానం కథేతి ‘ఇదం నామ కత్వా ఏవరూపం దుక్ఖం అనుభవన్తీ’తి. మనుస్సా తస్స కథం సుత్వా మహంతం లాభసక్కారం అభిహరన్తి, సచే

తం మారేతుం సక్తిస్సామ, సో లాభసక్కారో అవ్హాకం నిబ్బత్తిస్సతీ"తి. తే "అత్తేకో ఉపాయో"తి సబ్బే ఏకచ్ఛన్దా హుత్వా "యంకిశ్చే కత్వా తం మారాపేస్సామా"తి అత్తనో ఉపట్టాకే సమాదపేత్వా కహాపణసహస్సం లభిత్వా పురిసఘాతకమ్మం కత్వా చరన్తే చోరే పక్కిసాపేత్వా "మహామోగ్గల్లానత్తేరో నామ కాళసిలాయం వసతి, తత్త గన్త్యా తం మారేథా"తి తేసం కహాపణే అదంసు. చోరా ధనలోభేన సమ్మటిచ్చిత్వా "థేరం మారేస్సామా"తి గన్త్యా తస్స వసనట్టానం పరివారేసుం. థేరో తేహి పరిక్లితభావం ఇత్వా కుశ్చికచ్చిద్దేన నిక్ఖమిత్వా పక్కామి. తే చోరా తం దివసం థేరం అదిస్సా పునేకదివసం గన్త్యా పరిక్లిపింసు. థేరో ఇత్వా కణ్ణికామణ్ణలం భిన్నిత్వా ఆకాసం పక్ఖన్ది. ఏవం తే పరమమాసేపి మజ్జిమమాసేపి థేరం గహేతుం నాసక్కింసు. పచ్చిమమాసే పన సమ్మత్తే థేరో అత్తనా కతకమ్మస్స ఆకడ్డనభావం ఇత్వా న అపగచ్చి. చోరా గన్త్యా థేరం గహేత్వా తణ్ణులకణమత్తానిస్స అట్టిని కరోన్తా భిన్నింసు. అథ నం "మతో"తి సజ్ఞాయ ఏకస్మిం గుమ్భపిట్టే ఖిపిత్వా పక్కుమింసు.

థేరో "సత్థారం పస్సిత్వావ పరినిబ్బాయిస్సామీ"తి అత్తభావం ఝానవేరనేన వేరేత్వా ధిరం కత్వా ఆకాసేన సత్థు సన్తికం గన్త్యా సత్థారం వన్దిత్వా, "భన్తే, పరినిబ్బాయిస్సామీ"తి ఆహ. "పరినిబ్బాయిస్ససి, మోగ్గల్లానా"తి? "ఆమ, భన్తే"తి. "కత్త గన్త్యా"తి? "కాళసిలాపదేసం, భన్తే"తి. తేన హి, మోగ్గల్లాన, మయ్ఘం ధమ్మం కథేత్వా యాహి. తాదిసస్స హి మే సావకస్స ఇదాని దస్సనం నత్తితి. సో "ఏవం కరిస్సామి, భన్తే"తి సత్థారం వన్దిత్వా ఆకాసం ఉప్పతిత్వా పరినిబ్బానదివసే సారిపుత్తత్తేరో వియ నానప్పకారా ఇద్ధియో కత్వా ధమ్మం కథేత్వా సత్థారం వన్దిత్వా కాళసిలాటవిం గన్త్యా పరినిబ్బాయి. "థేరం కిర చోరా మారేసు"న్తి అయమ్మి కథా సకలజమ్బుదీపే పత్థరి. రాజా అజాతసత్తు చోరే పరియేసనత్థాయ చరపురిసే పయోజేసి. తేసుపి చోరేసు సురాపానే సురం పివన్తేసు ఏకో ఏకస్స పిట్టిం పహరిత్వా పాతేసి. సో తం సన్తేజ్జేత్వా "అమ్మో దుబ్బినీత, త్వం కస్మా మే పిట్టిం పాతేసీ"తి ఆహ. కిం పన హరే దుట్టచోర, తయా మహామోగ్గల్లానత్తేరో పరమం పహతోతి? కిం పన మయా పహటభావం త్వం న జానాసీతి? ఇతి నేసం "మయా పహతో, మయా పహతో"తి వదన్తానం వచనం సుత్వా తే చరపురిసా తే సబ్బే చోరే గహేత్వా రజ్జో ఆరోచేసుం. రాజా చోరే పక్కిసాపేత్వా పుచ్చి - "తుమ్హేహి థేరో మారితో"తి? "ఆమ, దేవా"తి. "కేన తుమ్హే ఉయ్యోజితా"తి? "నగ్గసమణకేహి, దేవా"తి. రాజా పశ్చాసతే నగ్గసమణకే గాహపేత్వా పశ్చాసతేహి చోరేహి సద్ధిం రాజజ్ఞణే నాభిప్పమాణేసు ఆవాటేసు నిఖణాపేత్వా పలాలేహి పటిచ్చాదాపేత్వా అగ్గిం దాపేసి . అథ నేసం ఝామభావం ఇత్వా అయనగ్గలేహి కసాపేత్వా సబ్బే ఖణ్ణాఖణ్ణికం కారాపేసి.

భిక్ఖూ ధమ్మసభాయం కథం సముట్టాపేసుం - "మహామోగ్గల్లానత్తేరో అత్తనో అననురూపమేవ మరణం పత్తో"తి. సత్థా ఆగన్త్యా "కాయ నుత్త, భిక్ఖవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా"తి పుచ్చిత్వా "ఇమాయ నామా"తి వుత్తే, "భిక్ఖవే, మోగ్గల్లానో ఇమస్సేవ అత్తభావస్స అననురూపం మరణం పత్తో, పుట్టే పన తేన కతస్స కమ్మస్స అనురూపమేవ మరణం పత్తో"తి వత్వా "కిం పనస్స, భన్తే, పుట్టకమ్మ"న్తి పుట్టో విత్థారేత్వా కథేసి -

అతీతే కిర బారాణసివాసీ ఏకో కులపుత్తో సయమేవ కోట్టనపచనాదీని కమ్మాని కరోన్తో మాతాపితరో పటిజగ్గి. అథస్స మాతాపితరో నం, "తాత, త్వం ఏకకోవ గేహ చ అరజ్జో చ కమ్మం కరోన్తో కిలమసి, ఏకం తే కుమారికం ఆనేస్సామా"తి వత్వా, "అమ్మతాతా, న మయ్ఘం ఏవరూపాయత్తో, అహం యావ తుమ్హే జీవథ, తావ వో సహత్థా ఉపట్టహిస్సామీ"తి తేన పటిక్కిత్తా పునప్పునం తం యాచిత్వా కుమారికం ఆనయింసు. సా కతిపాహమేవ తే ఉపట్టహిత్వా పచ్చా తేసం దస్సనమ్మి అనిచ్చన్తీ "న సక్కా తవ మాతాపితూహి సద్ధిం ఏకట్టానే వసితు"న్తి ఉజ్జాయిత్వా తస్మిం అత్తనో కథం అగ్గణ్ణన్తే తస్స

బహిగతకాలే మకచివాకఖణ్డాని చ యాగుఫేణిశ్చ గహేత్వా తథ తథ ఆకిరిత్వా తేనాగన్త్యా “కిం ఇద”న్తి పుట్టా ఆహ -
 “ఇమేసం అన్ధమహల్లకానం ఏతం కమ్మం, సబ్బం గేహం కిలిట్టం కరోన్తా విచరన్తి, న సక్కా ఏతేహి సద్ధిం ఏకట్టానే వసితు”న్తి.
 ఏవం తాయ నం పునపునం కథయమానాయ ఏవరూపోపి పూరితపారమీ సత్తో మాతాపితూహి సద్ధిం భిజ్జి. సో “హోతు,
 జానిస్సామి నేసం కత్తబ్బ”న్తి తే భోజేత్వా, “అమ్మతాతా, అసుకట్టానే నామ తువ్హాకం ఇౌతకా ఆగమనం పచ్చాసీసన్తి, తథ
 గమిస్సామా”తి తే యానకం ఆరోపేత్వా ఆదాయ గచ్ఛన్తో అటవిమజ్జం పత్తకాలే, “తాత, రస్మియో గణ్ఠాథ, గావో
 పతోదసజ్ఞాయ గమిస్సన్తి, ఇమస్మిం రానే చోరా వసన్తి, అహం ఓతరామీ”తి పితు హత్థే రస్మియో దత్వా ఓతరిత్వా గచ్ఛన్తో
 సద్ధం పరివత్తేత్వా చోరానం ఉట్టితసద్దమకాసి. మాతాపితరో సద్ధం సుత్వా “చోరా ఉట్టితా”తి సజ్ఞాయ, “తాత, మయం
 మహల్లకా, త్వం అత్తానమేవ రక్ఖాహీ”తి ఆహంసు. సో మాతాపితరో తథావిరవన్తేపి చోరసద్ధం కరోన్తో కోట్టేత్వా మారేత్వా
 అటవియం ఖిపిత్వా పచ్చాగమి.

సత్థా ఇదం తస్స పుబ్బకమ్మం కథేత్వా, “భిక్ఖవే, మోగ్గల్లానో ఏత్తకం కమ్మం కత్వా అనేకవస్ససతసహస్సాని నిరయే
 పచ్చిత్వా విపాకావసేసేన అత్తభావసతే ఏవమేవ కోట్టేత్వా సంచుణ్ణితో మరణం పత్తో. ఏవం మోగ్గల్లానేన అత్తనో
 కమ్మానురూపమేవ మరణం లద్ధం, పశ్చాహి చోరసతేహి సద్ధిం లభింసు. అప్పదుట్టేసు హి పదుస్సన్తో దసహి కారణేహి
 అనయబ్బసనం పాపుణాతియేవా”తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమా గాథా అభాసి -

౧౩౭. “యో దణ్డేన అదణ్డేసు, అప్పదుట్టేసు దుస్సతి;
 దసన్నమజ్ఞాతరం రానం, ఖిప్పమేవ నిగచ్ఛతి.

౧౩౮. “వేదనం ఫరుసం జానిం, సరీరస్స వ భేదనం;
 గరుకం వాపి ఆబాధం, చిత్తక్లేపం వ పాపుణే.

౧౩౯. “రాజతో వా ఉపసగ్గం, అబ్బక్ఖానం వ దారుణం;
 పరిక్ఖయం వ ఇౌతీనం, భోగానం వ పభజ్జరం.

౧౪౦. “అథ వాస్స అగారాని, అగ్గి డహతి పావకో;
 కాయస్స భేదా దుప్పజ్జో, నిరయం సోపపజ్జతీ”తి.

తథ అదణ్డేసూతి కాయదణ్డాదిరహితేసు ఖీణాసవేసు. అప్పదుట్టేసూతి పరేసు వా అత్తని వా నిరపరాధేసు.
 దసన్నమజ్ఞాతరం రానన్తి దససు దుక్ఖకారణేసు అజ్ఞాతరం కారణం. వేదనన్తి సీసరోగాదిభేదం ఫరుసం వేదనం. జానిన్తి
 కిచ్చాధిగతస్స ధనస్స జానిం. భేదనన్తి హత్థచ్చేదాదికం సరీరభేదనం. గరుకన్తి
 పక్ష్వహతఏకచక్ష్వకపీరసప్పికుణీభావకుట్టరోగాదిభేదం గరుకాబాధం వా. చిత్తక్లేపన్తి ఉమ్మాదం. ఉపసగ్గన్తి
 యసవిలోపసేనాపతిట్టానాదిఅచ్చిన్దనాదికం రాజతో ఉపసగ్గం వా. అబ్బక్ఖానన్తి అదిట్టఅసుతఅచిన్తితపుబ్బం “ఇదం
 సన్ధిచ్చేదాదికమ్మం, ఇదం వా రాజాపరాధితకమ్మం తయా కత”న్తి ఏవరూపం దారుణం అబ్బక్ఖానం వా. పరిక్ఖయం వ
 ఇౌతీనన్తి అత్తనో అవస్సయో భవితుం సమత్థానం ఇౌతీనం పరిక్ఖయం వా. పభజ్జరన్తి పభజ్జభావం పూతిభావం. యం
 హిస్స గేహే ధజ్జం, తం పూతిభావం ఆపజ్జతి, సువణ్ణం అఙ్గరభావం, ముత్తా కప్పాసట్టిభావం, కహాపణం

కపాలఖణ్డాదిభావం, ద్విపదచతుష్పదా కాణకుణాదిభావని అట్టే. అగ్గి డహతీతి ఏకసంవచ్చరే ద్వత్తిక్ష్ణతుం అజ్ఞాస్మిం డాహకే అవిజ్ఞమానేపి అసనిఅగ్గి వా పతిత్వా డహతి, అత్తనేవ ధమ్మతాయ ఉట్టితో పావకో వా డహతియేవ. నిరయన్ని దిట్టేవ ధమ్మే ఇమేసం దసన్నం తానానం అజ్ఞాతరం పత్వాపి ఏకంసేన సమ్మరాయే పత్తబ్బం దస్సేతుం “నిరయం సోపపజ్జతీ”తి వుత్తం.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

మహామోగ్గల్లానత్తేరవత్తు సత్తమం.

౮. బహుభణ్ణికభిక్షువత్తు

న నగ్గచరియాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరంతో బహుభణ్ణికం భిక్షుం ఆరబ్బ కథేసి.

సావత్థివాసీ కిరేకో కుటుమ్మికో భరియాయ కాలకతాయ పబ్బజి. సో పబ్బజన్తో అత్తనో పరివేణిచ్చ అగ్గిసాలిచ్చా భణ్ణగబ్బిచ్చా కారేత్వా సబ్బమ్మి భణ్ణగబ్బం సప్పిమధుతేలాదీహి పూరేత్వా పబ్బజి, పబ్బజిత్వా చ పన అత్తనో దాసే పక్కిసాపేత్వా యధారుచికం ఆహారం పచాపేత్వా భుజ్జతి. బహుభణ్ణో చ బహుపరిక్ఖారో చ అహోసి. రత్తిం అజ్ఞం నివాసనపారుపనం హోతి, దివా అజ్ఞం నివాసనపారుపనం హోతి, దివా అజ్ఞం విహరపచ్చంతే వసతి. తస్సేకదివసం చీవరపచ్చత్తరణాని సుక్ఖాపేన్నస్స సేనాసనచారికం ఆహిణ్ణంతా భిక్షూ పస్సిత్వా “కస్సిమాని, ఆవుసో”తి పుచ్చిత్వా “మయ్హ”న్తి వుత్తే, “ఆవుసో, భగవతా తిచీవరాని అనుజ్ఞాతాని, త్వత్తా పన ఏవం అప్పిచ్చస్స బుద్ధస్స సాసనే పబ్బజిత్వా ఏవం బహుపరిక్ఖారో జాతో”తి తం సత్తు సన్నికం నేత్వా, “భన్తే , అయం భిక్షు అతిబహుభణ్ణో”తి ఆరోచేసుం. సత్తా “సచ్చం కిర తం భిక్షూ”తి పుచ్చిత్వా “సచ్చం, భన్తే”తి వుత్తే ఆహ - “కస్మా పన త్వం, భిక్షు, మయా అప్పిచ్చతాయ ధమ్మే దేసితే ఏవం బహుభణ్ణో జాతో”తి. సో తావత్తకేనేవ కుపితో “ఇమినా దాని నీహరేన చరిస్సామీ”తి పారుపనం ఛడ్డేత్వా పరిసమజ్ఞే ఏకచీవరో అట్టాసి. అథ నం సత్తా ఉపత్తమ్మయమానో నను త్వం భిక్షు పుట్టే హిరోత్తప్పగవేసకో దకరక్ఖసకాలేపి హిరోత్తప్పం గవేసమానో ద్వాదస వస్సాని విహసి, కస్మా ఇదాని ఏవం గరుకే బుద్ధసాసనే పబ్బజిత్వా చతుపరిసమజ్ఞే పారుపనం ఛడ్డేత్వా హిరోత్తప్పం పహాయ రితోసీతి. సో సత్తు వచనం సుత్వా హిరోత్తప్పం పచ్చుపట్టాపేత్వా తం చీవరం పారుపిత్వా సత్తారం వన్నిత్వా ఏకమంతం నిసీది. భిక్షూ తస్స అత్తస్స ఆవిభావత్థం భగవంతం యాచింసు. భగవా అతీతం ఆహరిత్వా కథేసి

అతీతే కిర బారాణసిరజ్ఞో అగ్గమహేసియా కుచ్చిస్మిం బోధిసత్తో పటిసన్ధిం గణ్ఠి. తస్స నామగ్గహణదివసే మహింసకుమారోతి నామం కరింసు. తస్స కనిట్టభాతా చన్దకుమారో నామ అహోసి. తేసం మాతరి కాలకతాయ రాజా అజ్ఞం అగ్గమహేసిట్ఠానే రపేసి. సాపి పుత్తం విజాయి, సూరియకుమారోతిస్స నామం కరింసు. తం దిస్వా రాజా తుట్టో “పుత్తస్స తే వరం దమ్మీ”తి ఆహ. సాపి ఖో, “దేవ, ఇచ్చితకాలే గణ్ఠిస్సామీ”తి వత్వా పుత్తస్స వయప్పత్తకాలే రాజానం ఆహ - “దేవేన మయ్హం పుత్తస్స జాతకాలే వరో దిన్నో, ఇదాని మే పుత్తస్స రజ్జం దేహీ”తి . రాజా “మమ ద్వే పుత్తా అగ్గిక్ఖన్డా వియ జలన్తా విచరన్తి, న సక్కా తస్స రజ్జం దాతు”న్తి పటిక్ఖిపిత్వాపి తం పునప్పునం యాచమానమేవ దిస్వా “అయం మే పుత్తానం అనత్థమ్మి కరేయ్యా”తి పుత్తే పక్కిసాపేత్వా, “తాతా, అహం సూరియకుమారస్స జాతకాలే వరం అదాసిం, ఇదానిస్స మాతా రజ్జం యాచతి, అహం తస్స న దాతుకామో, తస్స మాతా తుమ్హాకం అనత్థమ్మి కరేయ్య, గచ్చథ తుమ్హే, అరజ్ఞో వసిత్వా మమచ్చయేనాగన్త్యా రజ్జం గణ్ఠా”తి ఉయ్యాజేసి. తే పితరం వన్నిత్వా పాసాదా ఓతరన్తే రాజభణ్ణే కీళమానో

సూరియకుమారో దిస్వా తం కారణం ఇత్వా తేహి సద్ధిం నిష్ఠమి. తేసం హిమవంతం పవిత్రకాలే బోధిసత్తో మగ్గా ఓక్కమ్మ అజ్ఞాతరస్మిం రుక్ఖములే నిసీదిత్వా సూరియకుమారం ఆహ - “తాత, ఏతం సరం గన్త్యా న్తత్వా చ పివిత్వా చ అమ్మాకమ్మి పదుమినిపణ్ణోహి ఉదకం ఆహరా”తి. సో పన సరో వేస్సవణ్ణస్స సన్తికా ఏకేన దకరక్ఖసేన లద్ధో హోతి. వేస్సవణ్ణో చ తం ఆహ - “రపేత్వా దేవధమ్మజాననకే యే చ అజ్ఞో ఇమం సరం ఓతరన్తి, తే ఖాదితుం లభసీ”తి. తతో పట్టాయ సో తం సరం ఓతిణ్ణోతిణ్ణో దేవధమ్మే పుచ్చిత్వా అజానన్తే ఖాదతి, సూరియకుమారోపి తం సరం అవీమంసిత్వావ ఓతరి, తేన చ “దేవధమ్మే జానాసీ”తి పుచ్చితో “దేవధమ్మా నామ చన్దిమసూరియా”తి ఆహ. అథ నం “త్వం దేవధమ్మే న జానాసీ”తి ఉదకం పవేసేత్వా అత్తనో భవనే రపేసి. బోధిసత్తోపి తం చిరాయంతం దిస్వా చన్దకుమారం పేసేసి. సోపి తేన “దేవధమ్మే జానాసీ”తి పుచ్చితో “దేవధమ్మా నామ చతస్సో దిసా”తి ఆహ. దకరక్ఖసో తమ్మి ఉదకం పవేసేత్వా తత్తేవ రపేసి.

బోధిసత్తో తస్మిమ్మి చిరాయన్తే “అన్తరాయేన భవితబ్బ”న్తి సయం గన్త్యా ద్విన్నమ్మి ఓతరణపదంయేవ దిస్వా “అయం సరో రక్ఖసపరిగ్గహితో”తి ఇత్వా ఖగ్గం సన్నయ్హిత్వా ధనుం గహేత్వా అట్టాసి. రక్ఖసో తం అనోతరన్తం దిస్వా వనకమ్మికపురిసవేసేనాగన్త్యా ఆహ - “భో పురిస, త్వం మగ్గకిలన్తో, కస్మా ఇమం సరం ఓతరిత్వా న్తత్వా చ పివిత్వా చ భిసములాలం ఖాదిత్వా పుప్పాని పిలన్దిత్వా న గచ్ఛసీ”తి. బోధిసత్తో తం దిస్వావ “ఏస సో యక్ఖో”తి ఇత్వా “తయా మే భాతరో గహితా”తి ఆహ. ఆమ, మయా గహితాతి. కిం కారణాతి? అహం ఇమం సరం ఓతిణ్ణోతిణ్ణో లభామీతి . కిం పన సబ్బేవ లభసీతి? దేవధమ్మజాననకే రపేత్వా అవసేసే లభామీతి. అత్తి పన తే దేవధమ్మేహి అత్తోతి? ఆమ, అత్థీతి. అహం కథేస్సామీతి. తేన హి కథేహీతి. న సక్కా కిలిట్టేన గత్తేన కథేతున్తి. యక్ఖో బోధిసత్తం న్హాపేత్వా పానీయం పాయేత్వా అలఙ్కరిత్వా అలఙ్కతమణ్డపమజ్జే పల్లఙ్కం ఆరోపేత్వా సయమస్స పాదమూలే నిసీది. అథ నం బోధిసత్తో “సక్కచ్చం సుణాహీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

“హిరిఓత్తప్పసమ్మన్నా, సుక్కధమ్మసమాహితా;

సన్తో సప్పురిసా లోకే, దేవధమ్మాతి వుచ్చరే”తి. (జా. ౧.౧.౬);

యక్ఖో ఇమం ధమ్మదేసనం సుత్వా పసన్నో బోధిసత్తం ఆహ - “పణ్ణిత, అహం తే పసన్నో, ఏకం భాతరం దమ్మి, కతరం ఆనేమీ”తి? “కనిట్టం ఆనేహీ”తి. పణ్ణిత, త్వం కేవలం దేవధమ్మే జానాసియేవ, న పన తేసు వత్తసీతి. కిం కారణాతి? యస్మా జేట్టం రపేత్వా కనిట్టం ఆహరాపేన్తో జేట్టాపచాయికకమ్మం న కరోసీతి, దేవధమ్మే చాహం యక్ఖ జానామి, తేసు చ వత్తామి. మయజ్ఞో ఏతం నిస్సాయ ఇమం అరజ్ఞం పవిత్రా. ఏతస్స హి అత్థాయ అమ్మాకం పితరం ఏతస్స మాతా రజ్జం యాచి, అమ్మాకం పన పితా తం వరం అదత్వా అమ్మాకం అనురక్ఖణ్ణాయ అరజ్ఞో వాసం అనుజాని, సో కుమారో అనివత్తిత్వా అమ్మేహి సద్ధిం ఆగతో. “తం అరజ్ఞో ఏకో యక్ఖో ఖాదీ”తి వుత్తేపి న కోచి సద్ధహిస్సతి. తేనాహం గరహభయభీతో తమేవాహరాపేమీతి. యక్ఖో బోధిసత్తస్స పసీదిత్వా “సాధు పణ్ణిత, త్వమేవ దేవధమ్మే జానాసి, దేవధమ్మేసు చ వత్తసీ”తి ద్వే భాతరో ఆనేత్వా అదాసి. అథ నం బోధిసత్తో యక్ఖభావే ఆదీనవం కథేత్వా పఞ్చసు సీలేసు పతిట్టాపేసి. సో తేన సుసంవిహితారక్ఖో తస్మిం అరజ్ఞో వసిత్వా పితరి కాలకతే యక్ఖం ఆదాయ బారాణసిం గన్త్యా రజ్జం గహేత్వా చన్దకుమారస్స ఉపరజ్జం, సూరియకుమారస్స సేనాపతిట్టానం దత్వా యక్ఖస్స రమణీయే రాసే ఆయతనం కారాపేత్వా యథా సో లాభగ్గప్పత్తో హోతి, తథా అకాసి.

సత్య ఇమం ధమ్మదేసనం ఆహరిత్వా జాతకం సమోధానేసి “తదా రక్తసో బహుభణ్ణికభిక్తు అహోసి, సూరియకుమారో ఆనన్దో, చన్దకుమారో సారిపుత్తో, మహింసకుమారో పన అహమేవా”తి. ఏవం సత్య జాతకం కథేత్వా “ఏవం త్వం, భిక్తు, పుట్టే దేవధమ్మే గవేసమానో హిరిఽత్తప్పసమ్మన్నో విచరిత్వా ఇదాని చతుపరిసమజ్ఞే ఇమినా నీహరేన రత్వా మమ పురతో ‘అప్పిచ్చోమ్హి’తి వదన్తో అయుత్తం అకాసి. న హి సాటకపటిక్ఖేపాదిమత్తేన సమణో నామ హోతీ”తి వత్వా అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౧౪౧. “న నగ్గచరియా న జటా న పజ్జా, నానాసకా ధణ్ణిలసాయికా వా;
రజోజల్లం ఉక్కుటికప్పధానం, సోధేన్తి మచ్చం అవితిణ్ణకజ్ఞ”న్తి.

తత్త నానాసకాతి న అనసకా, భత్తపటిక్ఖేపకాతి అత్తో. ధణ్ణిలసాయికాతి భూమిసయనా. రజోజల్లన్తి కద్దమలేపనాకారేన సరీరే సన్నిహితరజో. ఉక్కుటికప్పధానన్తి ఉక్కుటికభావేన ఆరద్ధవీరియం. ఇదం వుత్తం హోతి - యో హి మచ్చో “ఏవం అహం లోకనిస్సరణసజ్ఞాతం సుద్ధిం పాపుణిస్సామీ”తి ఇమేసు నగ్గచరియాదీసు యం కిఞ్చ సమాదాయ వత్తేయ్య, సో కేవలం మిచ్ఛాదస్సనశ్చోవ వడ్డేయ్య, కిలమథస్స చ భాగీ అస్స. న హి ఏతాని సుసమాదిన్నానిపి అట్టవత్తుకాయ కజ్ఞాయ అవితిణ్ణభావేన అవితిణ్ణకజ్ఞం మచ్చం సోధేన్తీతి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

బహుభణ్ణికభిక్తువత్తు అట్టమం.

౯. సన్తతిమహామత్తవత్తు

అలజ్కతో చేపీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్య జేతవనే విహరన్తో సన్తతిమహామత్తం ఆరబ్ధ కథేసి.

సో హి ఏకస్మిం కాలే రజ్జో పసేనదికోసలస్స పచ్చన్తం కుపితం వూపసమేత్వా ఆగతో. అథస్స రాజా తుట్టో సత్త దివసాని రజ్జం దత్వా ఏకం నచ్చగీతకుసలం ఇత్థిం అదాసి. సో సత్త దివసాని సురామదమత్తో హుత్వా సత్తమే దివసే సబ్బాలజ్కారపటిమణ్ణితో హత్తిక్ఖన్ధవరగతో న్ధానతిత్థం గచ్చన్తో సత్థారం పిణ్ణాయ పవిసన్తం ద్వారన్తరే దిస్సా హత్తిక్ఖన్ధవరగతోవ సీసం చాలేత్వా వన్దిత్వా పక్కామి. సత్థా సితం కత్వా “కో ను ఖో, భన్తే, సితపాతుకరణే హేతూ”తి ఆనన్దత్తేరేన పుట్టో సితకారణం ఆచిక్ఖన్తో ఆహ - “పస్సానన్ద, సన్తతిమహామత్తం, అజ్జ సబ్బాభరణపటిమణ్ణితోవ మమ సన్తికం ఆగన్త్వా చతుప్పదికగాథావసానే అరహత్తం పత్వా సత్తతాలమత్తే ఆకాసే నిసీదిత్వా పరినిబ్బయిస్సతీ”తి. మహాజనో థేరేన సద్ధిం కథేన్తస్స సత్తు వచనం అస్సోసి. తత్త మిచ్ఛాదిట్టికా చిన్తయింసు - “పస్సథ సమణస్స గోతమస్స కిరియం, ముఖప్పత్తమేవ భాసతి, అజ్జ కిర ఏస ఏవం సురామదమత్తో యథాలజ్కతోవ ఏతస్స సన్తికే ధమ్మం సుత్వా పరినిబ్బయిస్సతి, అజ్జేవ తం ముసావాదేన నిగ్గణ్ణిస్సామా”తి. సమ్మాదిట్టికా చిన్తేసుం - “అహో బుద్ధానం మహానుభావతా, అజ్జ బుద్ధలీళశ్చోవ సన్తతిమహామత్తలీళశ్చ దట్టుం లభిస్సామా”తి.

సన్తతిమహామత్తోపి న్ధానతిత్థే దివసభాగం ఉదకకీళం కీళిత్వా ఉయ్యానం గన్త్వా ఆపానభూమియం నిసీది. సాపి ఇట్టి రజ్గమజ్ఞం ఓతరిత్వా నచ్చగీతం దస్సేతుం ఆరభి. తస్సా సరీరలీళాయ దస్సనత్తం సత్తాహం అప్పాహారతాయ తం దివసం

నచ్చగీతం దస్యయమానాయ అన్తోకుచ్చియం సత్తకవాతా సముట్టాయ హదయమంసం కన్తిత్వా అగమంసు. సా తఙ్ఘణఙ్ఘోవ ముఖేన చేవ అక్తిహి చ వివటేహి కాలమకాసి. సంతతిమహామత్తో “ఉపధారేథ న”న్తి వత్వా “నిరుద్ధా, సామీ”తి చ వుత్తమత్తేయేవ బలవసోకేన అభిభూతో తఙ్ఘణఙ్ఘోవస్స సత్తాహం పీతసురా తత్తకపాలే ఉదకబిన్దు వియ పరిక్ఖయం అగమాసి. సో “న మే ఇమం సోకం అఙ్ఘో నిబ్బాపేతుం సక్తిస్సన్తి అఙ్ఘత్త తథాగతేనా”తి బలకాయపరివుతో సాయన్తసమయే సత్థు సన్తికం గన్త్వా వన్దిత్వా ఏవమాహ - “భన్తే, ఏవరూపో మే సోకో ఉప్పన్నో, తం మే తుమ్హే నిబ్బాపేతుం సక్తిస్సథా”తి ఆగతోమ్మి, పటిసరణం మే హోథా”తి. అథ నం సత్థా “సోకం నిబ్బాపేతుం సమత్థస్సేవ సన్తికం ఆగతోసి. ఇమిస్సా హి ఇత్థియా ఇమినావ ఆకారేన మతకాలే తవ రోదంతస్స ప్పగ్గరితఅస్సూని చతున్నం మహాసముద్ధానం ఉదకతో అతిరేకతరానీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

“యం పుట్టే తం విసోసేహి, పచ్చా తే మాహు కిఞ్చనం;

మజ్జే చే నో గహేస్ససి, ఉపసన్తో చరిస్ససీ”తి. (సు. ని. ౯౩౩, ౧౧౦౩; చూళని. జతుకణ్ణిమాణవపుచ్చానిద్దేస ౬౮);

గాథాపరియోసానే సంతతిమహామత్తో అరహత్తం పత్వా అత్తనో ఆయుసఙ్ఘారం ఓలోకేన్తో తస్స అప్పవత్తనభావం ఇత్వా సత్థారం ఆహ - “భన్తే, పరినిబ్బానం మే అనుజానాథా”తి. సత్థా తేన కతకమ్మం జానన్తోపి “ముసావాదేన నిగ్గణ్ణనత్థం సన్నిపతితా మిచ్చాదిట్టికా ఓకాసం న లభిస్సన్తి, ‘బుద్ధలీళఞ్చోవ సంతతిమహామత్తలీళఞ్చ పస్సిస్సామా’తి సన్నిపతితా సమ్మాదిట్టికా ఇమినా కతకమ్మం సుత్వా పుఞ్ఘోసు ఆదరం కరిస్సన్తి”తి సల్లక్ఖేత్వా “తేన హి తయా కతకమ్మం మయ్ఘం కథేహి, కథేన్తో చ భూమియం రితో అకథేత్వా సత్తతాలమత్తే ఆకాసే రితో కథేహి”తి ఆహ. సో “సాధు, భన్తే”తి సత్థారం వన్దిత్వా ఏకతాలప్పమాణం ఉగ్గమ్మ ఓరోహిత్వా పున సత్థారం వన్దిత్వా ఉగ్గచ్చన్తో పటిపాటియా సత్తతాలప్పమాణే ఆకాసే పల్లజ్జేన నిసీదిత్వా “సుణాథ మే, భన్తే, పుబ్బకమ్మ”న్తి వత్వా ఆహ -

ఇతో ఏకనవుతికప్పే విపస్సీసమ్మాసమ్మద్ధకాలే అహం బన్ధమతినగరే ఏకస్మిం కులే నిబ్బత్తిత్వా చిన్తేసిం - “కిం ను ఖో పరేసం ఛేదం వా పీళం వా అకరణకమ్మ”న్తి ఉపధారేన్తో ధమ్మఘోసకకమ్మం దిస్వా తతో పట్టాయ తం కమ్మం కరోన్తో మహాజనం సమాదపేత్వా “పుఞ్ఘాని కరోథ, ఉపోసథదివసేసు ఉపోసథం సమాదియథ, దానం దేథ, ధమ్మం సుణాథ, బుద్ధరతనాదీహి సదిసం అఙ్ఘం నామ నత్తి, తిణ్ణం రతనానం సక్కారం కరోథా”తి ఉగ్గోసేన్తో విచరామి. తస్స మయ్ఘం సద్దం సుత్వా బుద్ధపితా బన్ధమతిమహారాజా మం పక్కోసాపేత్వా, “తాత, కిం కరోన్తో విచరసీ”తి పుచ్చిత్వా, “దేవ, తిణ్ణం రతనానం గుణం పకాసేత్వా మహాజనం పుఞ్ఘకమ్మేసు సమాదపేన్తో విచరామీ”తి వుత్తే, “కత్థ నిసిన్నో విచరసీ”తి మం పుచ్చిత్వా “పదసావ, దేవా”తి మయా వుత్తే, “తాత, న త్వం ఏవం విచరితుం అరహసి, ఇమం పుప్పదామం పిలన్ధిత్వా అస్సపిట్టే నిసిన్నోవ విచరా”తి మయ్ఘం ముత్తాదామసదిసం పుప్పదామం దత్వా దంతం అస్సం అదాసి. అథ మం రఙ్ఘా దిన్నపరిహరేన తథేవ ఉగ్గోసేత్వా విచరంతం పున రాజా పక్కోసాపేత్వా, “తాత, కిం కరోన్తో విచరసీ”తి పుచ్చిత్వా “తదేవ, దేవా”తి వుత్తే, “తాత, అస్సోపి తే నానుచ్చవికో, ఇథ నిసీదిత్వా విచరా”తి చతుసిన్ధవయుత్తరథం అదాసి. తతియవారేపి మే రాజా సద్దం సుత్వా పక్కోసాపేత్వా, “తాత, కిం కరోన్తో విచరసీ”తి పుచ్చిత్వా “తదేవ, దేవా”తి వుత్తే, “తాత, రథోపి తే నానుచ్చవికో”తి మయ్ఘం మహంతం భోగక్ఖంతం మహాపసాధనఞ్చ దత్వా ఏకఞ్చ హత్థిం అదాసి. స్వాహం

సబ్బాభరణపటిమణ్ణితో హత్తిక్లన్డే నిసిన్నో అసీతి వస్సుసహస్సాని ధమ్మఘోసకకమ్మం అకాసిం, తస్స మే ఏత్తకం కాలం కాయతో చన్దనగన్ధో వాయతి, ముఖతో ఉప్పలగన్ధో వాయతి. ఇదం మయా కతకమ్మన్తి.

ఏవం సో అత్తనో పుబ్బకమ్మం కథేత్వా ఆకాసే నిసిన్నోవ తేజోధాతుం సమాపజ్జిత్వా పరినిబ్బాయి. సరీరే అగ్గిజాలా ఉట్ఠహిత్వా మంసలోహితం ఝూపేసి, సుమనపుష్పాని వియ ధాతుయో అవసిస్సింసు. సత్థా సుద్ధవత్థం పసారేసి, ధాతుయో తత్త పతింసు. తా పత్తే పక్ఖపిత్వా చతుమహాపథే ధూపం కారేసి “మహాజనో వన్దిత్వా పుజ్జాభాగీ భవిస్సంతీ”తి. భిక్షూ ధమ్మసభాయం కథం సముట్ఠాపేసుం, “ఆవుసో, సన్తతిమహామత్తో గాథావసానే అరహత్తం పత్వా అలబ్బతపటియత్తోయేవ ఆకాసే నిసీదిత్వా పరినిబ్బుతో, కిం ను ఖో ఏతం ‘సమణో’తి వత్తుం వట్టతి ఉదాహు బ్రాహ్మణో”తి. సత్థా ఆగన్త్వా “కాయ నుత్థి, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్వా “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే, “భిక్షవే, మమ పుత్తం ‘సమణో’తిపి వత్తుం వట్టతి, ‘బ్రాహ్మణో’తిపి వత్తుం వట్టతియేవా”తి వత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౧౪౨ అలబ్బతో చేపి సమం చరేయ్య,
సన్తో దన్తో నియతో బ్రహ్మచారీ;
సబ్బేసు భూతేసు నిధాయ దణ్డం,
సో బ్రాహ్మణో సో సమణో స భిక్షూ”తి.

తత్త అలబ్బతోతి వత్తాభరణేహి పటిమణ్ణితో. తస్సన్తో - వత్తాలజ్ఞారాదీహి అలబ్బతో చేపి పుగ్గలో కాయాదీహి సమం చరేయ్య, రాగాదిపూపసమేన సన్తో ఇన్ద్రియదమనేన దన్తో చతుమగ్గనియమేన నియతో సేఠ్ఠచరియాయ బ్రహ్మచారీ కాయదణ్డాదీనం ఓరోపితతాయ సబ్బేసు భూతేసు నిధాయ దణ్డం. సో ఏవరూపో బాహితపాపత్తా బ్రాహ్మణోతిపి సమితపాపత్తా సమణోతిపి భిన్నకిలేసత్తా భిక్షూతిపి వత్తబ్బోయేవాతి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

సన్తతిమహామత్తవత్తు నవమం.

౧౦. పిలోతికతిస్సత్థేరవత్తు

హిరీనిసేథోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో పిలోతికత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిన్తో సమయే ఆనన్దత్థేరో ఏకం పిలోతికఖణ్డనివత్థం కపాలం ఆదాయ భిక్షాయ చరన్తం దారకం దిస్సా “కిం తే ఏవం విచరిత్వా జీవనతో పబ్బజ్జా న ఉత్తరితరా”తి వత్వా, “భన్తే, కో మం పబ్బాజేస్సంతీ”తి వుత్తే “అహం పబ్బాజేస్సామీ”తి తం ఆదాయ గన్త్వా సహత్థా వ్హాపేత్వా కమ్మట్ఠానం దత్వా పబ్బాజేసి. తశ్చ పన నివత్తపిలోతికఖణ్డం పసారేత్వా ఓలోకేన్తో పరిస్సావనకరణమత్తమ్పి గయ్థూపగం కశ్చ పదేసం అదిస్సా కపాలేన సద్ధిం ఏకిస్సా రుక్ఖసాఖాయ రపేసి. సో పబ్బజిత్వా లద్ధూపసమ్మదో బుద్ధానం ఉప్పన్నలాభసక్కారం పరిభుజ్జమానో మహగ్గాని చీవరాని అచ్చాదేత్వా విచరన్తో థూలసరీరో హుత్వా ఉక్కణ్ఠిత్వా “కిం మే జనస్స సద్ధాదేయ్యం నివాసేత్వా విచరణేన, అత్తనో పిలోతికమేవ నివాసేస్సామీ”తి తం రానం గన్త్వా పిలోతికం గహేత్వా “అహిరిక నిల్లజ్జ ఏవరూపానం వత్థానం అచ్చాదనట్ఠానం పహాయ ఇమం పిలోతికఖణ్డం

నివాసేత్వా కపాలహాఠో భిక్షాయ చరితుం గచ్ఛసీ"తి తం ఆరమ్మణం కత్వా అత్తనావ అత్తానం ఓవది, ఓవదస్తస్సేవ పనస్స చిత్తం సన్నిసీది. సో తం పిలోతికం తథేవ పటిసామేత్వా నివత్తిత్వా విహారమేవ గతో. సో కతిపాహచ్చయేన పునపి ఉక్కుణ్ణీత్వా తథేవ వత్వా నివత్తి, పునపి తథేవాతి. తం ఏవం అపరాపరం విచరంతం దిస్వా భిక్షూ "కహం , ఆవుసో, గచ్ఛసీ"తి పుచ్చన్తి. సో "ఆచరియస్స సన్తికం గచ్ఛామాపుసో"తి వత్వా ఏతేనేవ నీహరేన అత్తనో పిలోతికఖణ్డమేవ ఆరమ్మణం కత్వా అత్తానం నిసేధేత్వా కతిపాహేనేవ అరహత్తం పాపుణి. భిక్షూ ఆహంసు - "కిం, ఆవుసో, న దాని ఆచరియస్స సన్తికం గచ్ఛసి, నను అయం తే విచరణమగ్గో"తి. ఆవుసో, ఆచరియేన సద్ధిం సంసగ్గే సతి గతోమ్హి, ఇదాని పన మే చిన్నో సంసగ్గో, తేనస్స సన్తికం న గచ్ఛామీతి. భిక్షూ తథాగతస్స ఆరోచేసుం - "భన్తే, పిలోతికత్థేరో అజ్ఞాం బ్యాకరోతీ"తి. కిమాహ, భిక్షవేతి? ఇదం నామ, భన్తేతి. తం సుత్వా సత్థా "ఆమ, భిక్షవే, మమ పుత్తో సంసగ్గే సతి ఆచరియస్స సన్తికం గతో, ఇదాని పనస్స సంసగ్గో చిన్నో, అత్తనావ అత్తానం నిసేధేత్వా అరహత్తం పత్తో"తి వత్వా ఇమా గాథా అభాసి -

౧౪౩. "హిరీనిసేధో పురిసో, కోచి లోకస్మిం విజ్జతి;
యో నిద్ధం అపబోధేతి, అస్సో భద్రో కసామివ.

౧౪౪. "అస్సో యథా భద్రో కసానివిట్టో,
ఆతాపినో సంవేగినో భవథ;
సద్ధాయ సీలేన చ వీరియేన చ,
సమాధినా ధమ్మవినిచ్చయేన చ;
సమ్మన్నవిజ్ఞాచరణా పతిస్సతా,
జహిస్సథ దుక్ఖమిదం అనప్పక"న్తి.

తథా అన్తో ఉప్పన్నం అకుసలవితక్కం హిరియా నిసేధేతీతి హిరీనిసేధో. కోచి లోకస్మిన్తి ఏవయాపో పుగ్గలో దుల్లభో, కోచిదేవ లోకస్మిం విజ్జతి. యో నిద్ధన్తి అప్పమత్తో సమణధమ్మం కరోన్తో అత్తనో ఉప్పన్నం నిద్ధం అపహరన్తో బుజ్జతీతి అపబోధేతి. కసామివాతి యథా భద్రో అస్సో అత్తని పతమానం కసం అపహరతి, అత్తని పతితుం న దేతి. యో ఏవం నిద్ధం అపబోధేతి, సో దుల్లభోతి అత్తో.

దుతియగాథాయ అయం సజ్ఞేపత్తో - "భిక్షవే, యథా భద్రో అస్సో పమాదమాగమ్మ కసాయ నివిట్టో, అహమ్మి నామ కసాయ పహటో"తి అపరభాగే ఆతప్పం కరోతి, ఏవం తుమ్హేపి ఆతాపినో సంవేగినో భవథ , ఏవంభూతా లోకియలోకుత్తరాయ దువిధాయ సద్ధాయ చ చతుపారిసుద్ధిసీలేన చ కాయికచేతసికవీరియేన చ అట్టసమాపత్తిసమాధినా చ కారణాకారణజాననలక్ఖణేన ధమ్మవినిచ్చయేన చ సమన్నాగతా హుత్వా తిస్సన్నం వా అట్టన్నం వా విజ్ఞానం, పశ్చాదసన్నశ్చ చరణానం సమ్మత్తియా సమ్మన్నవిజ్ఞాచరణా . ఉపట్టితసతితాయ పతిస్సతా హుత్వా ఇదం అనప్పకం వట్టదుక్ఖం పజహిస్సథాతి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

పిలోతికతిస్సత్థేరవత్తు దసమం.

ఉదకశ్చో నయన్తీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరన్తో సుఖసామణేరం ఆరబ్బ కథేసి.

అతీతస్మిన్తో బారాణసిసేట్ఠినో గన్ధకుమారో నామ పుత్తో అహోసి. రాజా తస్య పితరి కాలకతే తం పక్కోసాపేత్వా సమస్సాసేత్వా మహాన్తేన సక్కారేన తస్సేవ సేట్ఠిట్ఠానం అదాసి. సో తతో పట్టాయ గన్ధసేట్ఠీతి పజ్ఞాయి. అథస్య భణ్ణాగారికో ధనగబ్బద్వారం వివరిత్వా, “సామి, ఇదం తే ఏత్తకం పితు ధనం, ఏత్తకం పితామహాదీన”న్తి నీహరిత్వా దస్సేసి. సో తం ధనరాసిం ఓలోకేత్వా ఆహ - “కిం పన తే ఇమం ధనం గహేత్వా న గమింసు”తి. “సామి, ధనం గహేత్వా గతా నామ నత్తి. అత్తనా కతం కుసలాకుసలమేవ హి ఆదాయ సత్తా గచ్ఛన్తీ”తి. సో చిన్తేసి - “తే బాలతాయ ధనం సణ్ఠాపేత్వా పహాయ గతా, అహం పనేతం గహేత్వావ గమిస్సామీ”తి. ఏవం పన చిన్తేన్తో “దానం వా దస్సామి, పూజం వా కరిస్సామీ”తి అచిన్తేత్వా “ఇదం సబ్బం ఖాదిత్వావ గమిస్సామీ”తి చిన్తేసి. సో సతసహస్సం విస్సజ్జేత్వా ఫలికమయం వ్ఠానకోట్టకం కారేసి, సతసహస్సం దత్వా ఫలికమయమేవ వ్ఠానఫలకం, సతసహస్సం దత్వా నిసీదనపల్లజ్కం, సతసహస్సం దత్వా భోజనపాతిం, సతసహస్సమేవ దత్వా భోజనట్ఠానే మణ్డపం కారాపేసి, సతసహస్సం దత్వా భోజనపాతియా ఆసితకూపధానం కారేసి, సతసహస్సేనేవ గేహ సీహపజ్జారం సణ్ఠాపేసి, అత్తనో పాతరాసత్థాయ సహస్సం అదాసి, సాయమాసత్థాయపి సహస్సమేవ. పుణ్ణమదివసే పన భోజనత్థాయ సతసహస్సం దాపేసి, తం భత్తం భుజ్జానదివసే సతసహస్సం విస్సజ్జేత్వా నగరం అలబ్బరిత్వా భేరిం చరాపేసి - “గన్ధసేట్ఠిస్స కిర భత్తభుజ్జానాకారం ఓలోకేన్తూ”తి.

మహాజనో మజ్ఞాతిమజ్ఞో బద్ధిత్వా సన్నిపతి. సోపి సతసహస్సగ్గనకే వ్ఠానకోట్టకే సతసహస్సగ్గనకే ఫలకే నిసీదిత్వా సోళసహి గన్ధోదకఘటేహి వ్ఠత్వా తం సీహపజ్జారం వివరిత్వా తస్మిం పల్లజ్కే నిసీది. అథస్య తస్మిం ఆసితకూపధానే తం పాతిం రపేత్వా సతసహస్సగ్గనకం భోజనం వడ్డేసుం. సో నాటకపరిపుతో ఏవరూపాయ సమ్మత్తియా తం భోజనం భుజ్జాతి. అపరేన సమయేన ఏకో గామికమనుస్సో అత్తనో పరిబ్బయాహరణత్థం దారుఆదీని యానకే పక్ఖిపిత్వా నగరం గన్త్యా సహాయకస్య గేహ నివాసం గణ్ఠి. తదా పన పుణ్ణమదివసో హోతి. “గన్ధసేట్ఠినో భుజ్జానలీళం ఓలోకేన్తూ”తి నగరే భేరిం చరాపేసి. అథ నం సహాయకో ఆహ - “సమ్మ, గన్ధసేట్ఠినో తే భుజ్జానలీళం దిట్టపుబ్బ”న్తి. “న దిట్టపుబ్బం, సమ్మా”తి. “తేన హి ఏహి, గచ్ఛామ, అయం నగరే భేరీ చరతి, ఏతస్య మహాసమ్మత్తిం పస్సామా”తి నగరవాసీ జనపదవాసిం గహేత్వా అగమాసి. మహాజనోపి మజ్ఞాతిమజ్ఞో అభిరుహిత్వా పస్సతి. గామవాసీ భత్తగన్ధం ఘాయిత్యావ నగరవాసిం ఆహ - “మయ్యం ఏతాయ పాతియా భత్తపిణ్ణే పిపాసా జాతా”తి. సమ్మ, మా ఏతం పత్థయి, న సక్కా లద్దున్తి. సమ్మ, అలభన్తో న జీవిస్సామీతి. సో తం పటిబాహితుం అసక్కోన్తో పరిసపరియన్తే రత్వా “పణమామి తే, సామీ”తి తిక్ఖత్తుం మహాసద్ధం నిచ్చారేత్వా “కో ఏసో”తి వుత్తే అహం, సామీతి. “కిమేత”న్తి. “అయం ఏకో గామవాసీ తుమ్హాకం పాతియం భత్తపిణ్ణే పిపాసం ఉపాదేసి, ఏకం భత్తపిణ్ణం దాపేథా”తి. “న సక్కా లద్దు”న్తి. “కిం, సమ్మ, సుతం తే”తి? “సుతం మే, అపిచ లభన్తో జీవిస్సామి, అలభన్తస్య మే మరణం భవిస్సతీ”తి. సో పునపి విరవి - “అయం కిర, సామి, అలభన్తో మరిస్సతి, జీవితమస్య దేథా”తి. అమ్మో భత్తపిణ్ణో నామ సతమ్పి అగ్గతి, సతద్వయమ్పి అగ్గతి. యో యో యాచతి, తస్య తస్య దదమానో అహం కిం భుజ్జిస్సామీతి? సామి, అయం అలభన్తో మరిస్సతి, జీవితమస్య దేథాతి. న సక్కావ ముథా లద్దుం, యది పన అలభన్తో న జీవతి, తీణి సంవచ్చరాని మమ గేహ భతిం కరోతు, ఏవమస్య భత్తపాతిం దాపేస్సామీతి. గామవాసీ తం సుత్వా “ఏవం హోతు, సమ్మా”తి సహాయకం వత్వా పుత్తదారం పహాయ “భత్తపాతిఅత్థాయ తీణి సంవచ్చరాని భతిం కరిస్సామీ”తి సేట్ఠిస్స

గేహం పావిసి. నో భతిం కరోన్తో సబ్బకిచ్చాని సక్కచ్చం అకాసి. గేహ వా అరజ్జో వా రత్తిం వా దివా వా సబ్బాని కత్తబ్బకమ్మాని కతానేవ పజ్ఞాయంసు. “భత్తభతికో”తి చ వుత్తే సకలనగరేపి పజ్ఞాయి. అథస్స దివసే పరిపుణ్ణే భత్తవేయ్యావటికో “భత్తభతికస్స, సామి, దివసో పుణ్ణో, దుక్కరం తేన కతం తీణి సంవచ్చరాని భతిం కరోన్తేన, ఏకమ్మి కమ్మం న కోపితపుబ్బ”న్తి ఆహ.

అథస్స సేటి అత్తనో సాయపాతరాసత్థాయ ద్వే సహస్సాని, తస్స పాతరాసత్థాయ సహస్సన్తి తీణి సహస్సాని దాపేత్వా ఆహ - “అజ్ఞ మయ్యం కత్తబ్బం పరిహారం తస్సేవ కరోథా”తి. వత్వా చ పన రపేత్వా ఏకం చింతామణిం నామ పియభరియం అవసేసజనమ్మి “అజ్ఞ తమేవ పరివారేథా”తి వత్వా సబ్బసమ్మత్తిం తస్స నియ్యాదేసి. నో సేటి నో వ్హానోదకేన తస్సేవ కోట్టకే తస్మిం ఫలకే నిసిన్నో వ్హత్వా తస్సేవ నివాసనసాటకే నివాసేత్వా తస్సేవ పల్లజ్జే నిసేది. సేటిపి నగరే భేరిం చరాపేసి - “భత్తభతికో గన్ధసేటిస్స గేహ తీణి సంవచ్చరాని భతిం కత్వా పాతిం లభి, తస్స భుజ్జనసమ్మత్తిం ఓలోకేన్తూ”తి. మహాజనో మజ్ఞాతిమజ్ఞో అభిరుహిత్వా పస్సతి, గామవాసిస్స ఓలోకితోలోకితట్టానం కమ్పనాకారప్పత్తం అహోసి. నాటకా పరివారేత్వా అట్టసుం, తస్స పురతో భత్తపాతిం వడ్డేత్వా రపయింసు. అథస్స హత్తధోవనవేలాయ గన్ధమాదనే ఏకో పచ్చేకబుద్ధో సత్తమే దివసే సమాపత్తితో వుట్టాయ “కత్త ను ఖో అజ్ఞ భిక్ఖాచారత్థాయ గచ్ఛామీ”తి ఉపధారేన్తో భత్తభతికం అద్దస. అథ నో “అయం తీణి సంవచ్చరాని భతిం కత్వా భత్తపాతిం లభి, అత్తి ను ఖో ఏతస్స సద్ధా, నట్టి”తి ఉపధారేన్తో “అట్టి”తి ఇత్వా “సద్ధాపి ఏకచ్చే సజ్ఘహం కాతుం న సక్కోన్తి, సక్ఖిస్సతి ను ఖో మే సజ్ఘహం కాతు”న్తి చిన్తేత్వా “సక్ఖిస్సతి చేవ మమ చ సజ్ఘహకరణం నిస్సాయ మహాసమ్మత్తిం లభిస్సతీ”తి ఇత్వా చీవరం పారుపిత్వా పత్తమాదాయ వేహాసం అబ్బుగ్గన్తా పరిసన్తరేన గన్తా తస్స పురతో రితమేవ అత్తానం దస్సేసి.

నో పచ్చేకబుద్ధం దిస్సా చిన్తేసి - “అహం పుట్టే అదిన్నభావేన ఏకిస్సా భత్తపాతియా అత్థాయ తీణి సంవచ్చరాని పరగేహ భతిం అకాసిం, ఇదాని మే ఇదం భత్తం ఏకం రత్తిన్దివం రక్ఖేయ్య, సచే పన నం అయ్యస్స దస్సామి, అనేకానిపి కప్పకోటిసహస్సాని రక్ఖిస్సతి , అయ్యస్సేవ నం దస్సామీ”తి. నో తీణి సంవచ్చరాని భతిం కత్వా లద్ధభత్తపాతితో ఏకపిణ్ణమ్మి ముఖే అట్టపేత్వా తణ్ణం వినోదేత్వా సయమేవ పాతిం ఉక్ఖిపిత్వా పచ్చేకబుద్ధస్స సన్తికం గన్తా పాతిం అజ్ఞస్స హత్తే దత్వా పశ్చాపతిట్టితేన వన్దిత్వా పాతిం వామహత్తేన గహేత్వా దక్ఖిణహత్తేన తస్స పత్తే భత్తం ఆకిరి. పచ్చేకబుద్ధో భత్తస్స ఉపడ్డసేసకాలే పత్తం హత్తేన పిదహి. అథ నం నో ఆహ - “భన్తే, ఏకోవ పటివిసో న సక్కా ద్విధా కాతుం, మా మం ఇథలోకేన సజ్ఞణ్ణథ, పరలోకేన సజ్ఘహమేవ కరోథ, సావసేసం అకత్వా నిరవసేసమేవ దస్సామీ”తి. అత్తనో హి థోకమ్మి అనవసేసేత్వా దిన్నం నిరవసేసదానం నామ, తం మహప్పలం హోతి. నో తథా కరోన్తో సబ్బం దత్వా పున వన్దిత్వా ఆహ - “భన్తే, ఏకం భత్తపాతిం నిస్సాయ తీణి సంవచ్చరాని మే పరగేహ భతిం కరోన్తేన దుక్ఖం అనుభూతం, ఇదాని మే నిబ్బత్తనిబ్బత్తట్టానే సుఖమేవ హోతు, తువ్హేహి దిట్టధమ్మస్సేవ భాగీ అస్స”న్తి. పచ్చేకబుద్ధో “ఏవం హోతు, చింతామణి వియ తే సబ్బకామదదో మనోసజ్కప్పా పుణ్ణచన్దో వియ పూరేన్తూ”తి అనుమోదనం కరోన్తో -

“ఇచ్చితం పత్తితం తుయ్యం, సబ్బమేవ సమిజ్ఞతు;

సబ్బే పూరేన్తు సజ్కప్పా, చన్దో పన్నరసో యథా.

“ఇచ్చితం పత్తికం తుయ్యం, ఖిప్పమేవ సమిజ్ఞతు;

సబ్బే పూరేన్తు సజ్కప్పా, మణి జోతిరసో యథా”తి. -

వత్సా “అయం మహాజనో యావ గన్ధమాదనపబ్బతగమనా మం పస్సంతో తిట్టతూ”తి అధిట్టాయ ఆకాసేన గన్ధమాదనం అగమాసి.

మహాజనోపి నం పస్సంతోవ అట్టాసి. సో తత్త గన్తా తం పిణ్డపాతం పఞ్చసతానం పచ్చేకబుద్ధానం విభజిత్వా అదాసి. సబ్బే అత్తనో పహోనకం గణ్ఠింసు. “అప్పో పిణ్డపాతో కథం పహోసీ”తి న చింతేత్తబ్బం. చత్తారి హి అచింతేయ్యాని (అ. ని. ౪.౭౭) వుత్తాని, తత్తాయం పచ్చేకబుద్ధవిసయోతి. మహాజనో పచ్చేకబుద్ధానం పిణ్డపాతం విభజిత్వా దియ్యమానం దిస్సా సాధుకారసహస్సాని పవత్తేసి, అసనిసతనిపాకసద్ధో వియ అహోసి. తం సుత్వా గన్ధసేటి చింతేసి – “భత్తభతికో మయా దిన్నసమ్మత్తిం ధారేతుం నాసక్తి మఞ్ఠో, తేనాయం మహాజనో పరిహాసం కరోంతో సన్నిపతితో నదతీ”తి. సో తప్పవత్తిజాననత్థం మనుస్సే పేసేసి. తే ఆగన్తా “సమ్మత్తిధారకా నామ, సామి, ఏవం హోన్తూ”తి వత్సా తం పవత్తిం ఆరోచేసుం. సేటి తం సుత్వావ పఞ్చవణ్ణాయ పీతియా పుట్టసరీరో హుత్వా “అహో దుక్కరం తేన కతం, అహం ఏత్తకం కాలం ఏవరూపాయ సమ్మత్తియా రితో కిఞ్చ దాతుం నాసక్తి”న్తి తం పక్కోసాపేత్వా “సచ్చం కిర తయా ఇదం నామ కత”న్తి పుచ్చిత్వా “ఆమ, సామీ”తి వుత్తే, “హన్త, సహస్సం గహేత్వా తవ దానే మయ్హమ్మి పత్తిం దేహీ”తి ఆహ. సో తథా అకాసి. సేటిపిస్స సబ్బం అత్తనో సన్తకం మజ్జే భిన్దిత్వా అదాసి.

చతస్సో హి సమ్మదా నామ – వత్తుసమ్మదా, పచ్చయసమ్మదా, చేతనాసమ్మదా, గుణాతిరేకసమ్మదాతి. తత్త నిరోధసమాపత్తిరహో అరహ వా అనాగామీ వా దక్ఖిణేయ్యా వత్తుసమ్మదా నామ. పచ్చయానం ధమ్మేన సమేన ఉప్పత్తి పచ్చయసమ్మదా నామ. దానతో పుట్టే దానకాలే పచ్చా భాగేతి తీసు కాలేసు చేతనాయ సోమనస్ససహగతజాణసమ్మయుత్తభావో చేతనాసమ్మదా నామ. దక్ఖిణేయ్యస్స సమాపత్తితో వుట్టితభావో గుణాతిరేకసమ్మదా నామాతి. ఇమస్స చ ఖీణాసవో పచ్చేకబుద్ధో దక్ఖిణేయ్యా, భతిం కత్వా లద్ధభావేన పచ్చయో ధమ్మతో ఉప్పన్నో, తీసు కాలేసు పరిసుద్ధా చేతనా, సమాపత్తితో వుట్టితమ్మతో పచ్చేకబుద్ధో గుణాతిరేకోతి చతస్సోపి సమ్మదా నిప్పన్నా. ఏతాసం ఆనుభావేన దిట్టేవ ధమ్మ మహాసమ్మత్తిం పాపుణన్తి. తస్మా సో సేటిసో సన్తికా సమ్మత్తిం లభి. అపరభాగే చ రాజాపి ఇమినా కతకమ్మం సుత్వా తం పక్కోసాపేత్వా సహస్సం దత్వా పత్తిం గహేత్వా తుట్టమానసో మహాన్తం భోగక్ఖన్తం దత్వా సేటిట్టానం అదాసి. భత్తభతికసేటితిస్స నామం అకాసి. సో గన్ధసేటినా సద్ధిం సహాయో హుత్వా ఏకతో ఖాదంతో పివంతో యావతాయుకం రత్వా తతో చుతో దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా ఏకం బుద్ధన్తరం దిబ్బసమ్మత్తిం అనుభవిత్వా ఇమస్మిం బుద్ధుస్సాదే సావత్తియం సారిపుత్తత్థేరస్సూపట్టాకకులే పటిసన్ధిం గణ్ఠి. అథస్స మాతా లద్ధగబ్బపరిహారా కతిపాహచ్చయేన “అహో వతాహం పఞ్చసతేహి భిక్షూహి సద్ధిం సారిపుత్తత్థేరస్స సతరసభోజనం దత్వా కాసాయవత్థనివత్థా సువణ్ణసరకం ఆదాయ ఆసనపరియన్తే నిసిన్నా తేసం భిక్షూనం ఉచ్చిట్టావసేసకం పరిభుజ్జోయ్య”న్తి దోహళినీ హుత్వా తథేవ కత్వా దోహళం పటివినోదేసి. సా సేసమజ్జలేసుపి తథారూపమేవ దానం దత్వా పుత్తం విజాయిత్యా నామగ్గహణదివసే “పుత్తస్స మే, భన్తే, సిక్ఖాపదాని దేధా”తి థేరం ఆహ. థేరో “కిమస్స నామ”న్తి పుచ్చి. “భన్తే, పుత్తస్స మే పటిసన్ధిగ్గహణతో పట్టాయ ఇమస్మిం గేహ కస్సచి దుక్ఖం నామ న భూతపుబ్బం, తేనేవస్స సుఖకుమారోతి నామం భవిస్సతీ”తి వుత్తే తదేవస్స నామం గహేత్వా సిక్ఖాపదాని అదాసి.

తదా ఏవఞ్చస్స మాతు “నాహం మమ పుత్తస్స అజ్ఞాసయం భిన్దిస్సామీ”తి చిత్తం ఉప్పజ్జి. సా తస్స కణ్ఠవిజ్ఞనమజ్జలాదీసుపి తథేవ దానం అదాసి. కుమారోపి సత్తవస్సికకాలే “ఇచ్చామహం, అమ్మ, థేరస్స సన్తికే

పబ్బజితు”ని ఆహ. సా “సాధు, తాత, నాహం తవ అజ్ఞాసయం భిద్దిస్సామీ”తి థేరం నిమన్తేత్వా భోజేత్వా, “భన్తే, పుత్తో మే పబ్బజితుం ఇచ్చతి, ఇమాహం సాయన్తసమయే విహరం ఆనేస్సామీ”తి థేరం ఉయ్యోజేత్వా శాతకే సన్నిపాతేత్వా “పుత్తస్స మే గహికాలే కత్తబ్బం కిచ్చం అజ్జేవ కరిస్సామా”తి వత్వా పుత్తం అలబ్బరిత్వా మహాన్తేన సిరిసోభగ్గేన విహరం నేత్వా థేరస్స నియ్యాదేసి. థేరోపి తం, “తాత, పబ్బజ్ఞా నామ దుక్కరా , సక్ఖిస్ససి అభిరమితు”ని వత్వా “కరిస్సామి వో, భన్తే, ఓవాద”ని పుత్తే కమ్మట్టానం దత్వా పబ్బాజేసి. మాతాపితరోపిస్స పబ్బజ్ఞాయ సక్కారం కరోన్తా అన్తోవిహరేయేవ సత్తాహం బుద్ధప్పముఖస్స భిక్కుసంఘస్స సతరసభోజనం దత్వా సాయం అత్తనో గేహం అగమంసు. అట్టమే దివసే సారిపుత్తత్థేరో భిక్కుసంఘే గామం పవిట్టే విహరే కత్తబ్బకిచ్చం కత్వా సామణేరం పత్తచీవరం గాహపేత్వా గామం పిణ్డాయ పావిసి. సామణేరో అన్తరామగ్గే మాతికాదీని దిస్సా పణ్ణితసామణేరో వియ పుచ్చి. థేరోపి తస్స తథేవ బ్యాకాసి. సామణేరో తాని కారణాని సుత్వా “సచే తుమ్హే అత్తనో పత్తచీవరం గణ్ఠేయ్యాథ, అహం నివత్తేయ్య”ని వత్వా థేరేన తస్స అజ్ఞాసయం అభిద్దిత్వా, “సామణేర, దేహి మమ పత్తచీవర”ని పత్తచీవరే గహితే థేరం వన్దిత్వా నివత్తమానో, “భన్తే, మయ్ఘం ఆహారం ఆహరమానో సతరసభోజనం ఆహరేయ్యాథా”తి ఆహ. కుతో తం లభిస్సామీతి? అత్తనో పుణ్ణోన అలభన్తో మమ పుణ్ణోన లభిస్సథ, భన్తేతి. అథస్స థేరో కుఞ్చికం దత్వా గామం పిణ్డాయ పావిసి. సోపి విహరం ఆగన్తా థేరస్స గబ్బం వివరిత్వా పవిసిత్వా ద్వారం పిఠాయ అత్తనో కాయే శాణం ఓతారేత్వా నిసీది.

తస్స గుణతేజేన సక్కస్స ఆసనం ఉణ్ఠాకారం దస్సేసి. సక్కో “కిం ను ఖో ఏత”ని ఓలోకేన్తో సామణేరం దిస్సా “సుఖసామణేరో అత్తనో ఉపజ్ఞాయస్స పత్తచీవరం దత్వా ‘సమణధమ్మం కరిస్సామీ’తి నివత్తో, మయా తత్థ గన్తుం వట్టతి”తి చిన్తేత్వా చత్తారో మహారాజే పక్కిసాపేత్వా “గచ్చథ, తాతా, విహరస్సూపవసే దుస్సద్దకే సకుణే పలాపేథా”తి ఉయ్యోజేసి. తే తథా కత్వా సామన్తా ఆరక్ఖం గణ్ఠింసు. చన్దిమసూరియే “అత్తనో విమానాని గహేత్వా తిట్టథా”తి ఆణాపేసి. తేపి తథా కరింసు. సయమ్మి ఆవిశ్చానట్టానే ఆరక్ఖం గణ్ఠి. విహరో సన్నిసిన్నో నిరవో అహోసి. సామణేరో ఏకగ్గచిత్తేన విపస్సనం వడ్డేత్వా తీణి మగ్గఫలాని పాపుణి. థేరో “సామణేరేన ‘సతరసభోజనం ఆహరేయ్యాథా’తి పుత్తం, కస్స ను ఖో ఘరే సక్కా లద్దు”ని ఓలోకేన్తో ఏకం అజ్ఞాసయసమ్మన్నం ఉపట్టకతులం దిస్సా తత్థ గన్తా, “భన్తే, సాధు వో కతం అజ్ఞ ఇథాగచ్చన్తేహి”తి తేహి తుట్టమానసేహి పత్తం గహేత్వా నిసీదాపేత్వా యాగుఖజ్జకం దత్వా యావ భత్తకాలం ధమ్మకథం యాచితో తేసం సారణీయధమ్మకథం కథేత్వా కాలం సల్లక్ఖేత్వా దేసనం నిట్టాపేసి. అథస్స సతరసభోజనం దత్వా తం ఆదాయ గన్తుకామం థేరం దిస్సా “భుజ్జథ, భన్తే, అపరమ్మి తే దస్సామా”తి థేరం భోజేత్వా పున పత్తపూరం అదంసు. థేరో తం ఆదాయ “సామణేరో మే ఛాతో”తి తురితతురితో విహరం పాయాసి. తం దివసం సత్థా పాతోవ నిక్ఖమిత్వా గన్ధకుటియం నిసిన్నోవ ఆవజ్జేసి – “అజ్ఞ సుఖసామణేరో ఉపజ్ఞాయస్స పత్తచీవరం దత్వా ‘సమణధమ్మం కరిస్సామీ’తి నివత్తో, నిప్పన్నం ను ఖో తస్స కిచ్చ”ని. సో తిణ్ణంయేవ మగ్గఫలానం పత్తభావం దిస్సా ఉత్తరిపి ఉపధారేన్తో “సక్ఖిస్సతాయం అజ్ఞ అరహత్తం పాపుణితుం , సారిపుత్తో పన ‘సామణేరో మే ఛాతో’తి వేగేన భత్తం ఆదాయ నిక్ఖమతి, సచే ఇమస్మిం అరహత్తం అప్పత్తే భత్తం ఆహరిస్సతి, ఇమస్స అన్తరాయో భవిస్సతి, మయా గన్తా ద్వారకోట్టకే ఆరక్ఖం గణ్ఠితుం వట్టతి”తి చిన్తేత్వా గన్ధకుటితో నిక్ఖమిత్వా ద్వారకోట్టకే రత్వా ఆరక్ఖం గణ్ఠి.

థేరోపి భత్తం ఆహరి. అథ నం హేట్టా పుత్తనయేనేవ చత్తారో పణ్ణో పుచ్చి. పణ్ణావిస్సజ్జనావసానే సామణేరో అరహత్తం పాపుణి. సత్థా థేరం ఆమన్తేత్వా “గచ్చ, సారిపుత్త, సామణేరస్స తే భత్తం దేహి”తి ఆహ. థేరో గన్తా ద్వారం ఆకోటేసి. సామణేరోపి నిక్ఖమిత్వా ఉపజ్ఞాయస్స వత్తం కత్వా “భత్తకిచ్చం కరోహి”తి పుత్తే థేరస్స భత్తేన అసన్ధికభావం ఇత్వా

సత్తవస్సికకుమారో తప్తణిష్ఠోఽప అరహత్తం పత్తో నీచాసనట్టానం పచ్చవేక్షంతో భత్తకిచ్చం కత్వా పత్తం ధోవి. తస్మిం కాలే చత్తారో మహారాజానో ఆరక్ఖం విస్సజ్జేసుం. చన్దిమసూరియాపి విమానాని ముఞ్చింసు. సక్కోపి ఆవిఞ్చనట్టానే ఆరక్ఖం విస్సజ్జేసి. సూరియో నభమజ్ఞం అతిక్కుంతోయేవ పఞ్ఞాయి. భిక్షూ “సాయన్తో పఞ్ఞాయతి, సామణేరేన చ ఇదానేవ భత్తకిచ్చం కతం, కిం ను ఖో అజ్జ పుబ్బణ్ఠో బలవా జాతో, సాయన్తో మన్దో”తి వదింసు. సత్థా ఆగత్వా “కాయ నుత్థి, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్వా, “భన్తే, అజ్జ పుబ్బణ్ఠో బలవా జాతో, సాయన్తో మన్దో, సామణేరేన చ ఇదానేవ భత్తకిచ్చం కతం, అథ చ పన సూరియో నభమజ్ఞం అతిక్కుంతోయేవ పఞ్ఞాయతి”తి వుత్తే, “భిక్షవే, ఏవమేవం హోతి పుఞ్ఞావత్తానం సమణధమ్మకరణకాలే. అజ్జ హి చత్తారో మహారాజానో సామన్తా ఆరక్ఖం గణ్ఠింసు, చన్దిమసూరియా విమానాని గహేత్వా అట్టంసు, సక్కో ఆవిఞ్చనకే ఆరక్ఖం గణ్ఠి, అహమ్మి ద్వారకోట్టకే ఆరక్ఖం గణ్ఠిం, అజ్జ సుఖసామణేరో మాతికాయ ఉదకం హరన్తే, ఉసుకారే ఉసుం ఉజుం కరోన్తే , తచ్చకే చక్కాదీని కరోన్తే దిస్వా అత్తానం దమేత్వా అరహత్తం పత్తో”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౧౪౫: “ఉదకఞ్ఠో నయన్తి నేత్తికా, ఉసుకారా నమయన్తి తేజనం;

దారుం నమయన్తి తచ్చకా, అత్తానం దమయన్తి సుబ్బతా”తి.

తత్త సుబ్బతాతి సువదా, సుఖేన ఓవదితబ్బా అనుసాసితబ్బాతి అత్తో. సేసం హేట్టా వుత్తనయమేవ.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

సుఖసామణేరవత్థు ఏకాదసమం.

దణ్డవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

దసమో వగ్గో.

౧౧. జరావగ్గో

౧. విసాఖాయ సహాయకానం వత్తు

కో ను హాసో కిమానన్తోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో విసాఖాయ సహాయకాయో ఆరబ్బ కథేసి.

సావత్తియం కిర పఞ్చసతా కులపుత్తా “ఏవం ఇమా అప్పమాదవిహరినియో భవిస్సన్తీ”తి అత్తనో అత్తనో భరియాయో విసాఖం మహాఉపాసికం సమ్మటిచ్చాపేసుం. తా ఉయ్యానం వా విహారం వా గచ్ఛన్తియో తాయ సద్ధియేవ గచ్ఛన్తి. తా ఏకస్మిం కాలే “సత్తాహం సురాధణో భవిస్సన్తీ”తి ఛణే సజ్జట్టే అత్తనో అత్తనో సామికానం సురం పటియాదేసుం. తే సత్తాహం సురాధణం కీళిత్యా అట్టమే దివసే కమ్మన్తభేరియా నిక్ఖన్తాయ కమ్మన్తే అగమంసు. తాపి ఇత్థియో “మయం సామికానం సమ్ముఖా సురం పాతుం న లభిమ్మా, అవసేసా సురా చ అత్తి, ఇదం యథా తే న జానన్తి, తథా పివిస్సామా”తి విసాఖాయ సన్తికం గన్త్యా “ఇచ్చామ, అయ్యే, ఉయ్యానం దట్టు”న్తి వత్త్యా “సాధు, అమ్మా, తేన హి కత్తబ్బకిచ్చాని కత్త్యా నిక్ఖమథా”తి వుత్తే తాయ సద్ధిం గన్త్యా పటిచ్చన్నాకారేన సురం నీహరాపేత్త్యా ఉయ్యానే పివిత్త్యా మత్తా విచరింసు. విసాఖాపి “అయుత్తం ఇమాహి కతం, ఇదాని మం సమణస్స గోతమస్స సావికా విసాఖా సురం పివిత్త్యా విచరంతీ”తి తిత్థియాపి గరహిస్సన్తీ”తి చిన్తేత్త్యా తా ఇత్థియో ఆహ - “అమ్మా అయుత్తం వో కతం, మమపి అయసో ఉప్పాదితో, సామికాపి వో కుజ్జిస్సన్తి, ఇదాని కిం కరిస్సథా”తి. గిలానాలయం దస్సయిస్సామ, అయ్యేతి. తేన హి పఞ్ఞాయిస్సథ సకేన కమ్మేనాతి. తా గేహం గన్త్యా గిలానాలయం కరింసు. అథ తాసం సామికా “ఇత్థన్నామా చ ఇత్థన్నామా చ కహ”న్తి పుచ్చిత్త్యా “గిలానా”తి సుత్త్యా “అద్ధా ఏతాహి అవసేససురా పీతా భవిస్సన్తీ”తి సల్లక్ఖేత్త్యా తా పోఢేత్త్యా అనయబ్బసనం పాపేసుం. తా అపరస్మిమ్మి ఛణవారే తథేవ సురం పివితుకామా విసాఖం ఉపసజ్జమిత్త్యా, “అయ్యే, ఉయ్యానం నో నేహీ”తి వత్త్యా “పుట్టేపి మే తుమ్మేహి అయసో ఉప్పాదితో, గచ్ఛథ, న వో అహం నేస్సామీ”తి తాయ పట్టిత్త్యా “ఇదాని ఏవం న కరిస్సామా”తి సమ్మన్తయిత్త్యా పున తం ఉపసజ్జమిత్త్యా ఆహంసు, “అయ్యే, బుద్ధపూజం కాతుకామామ్మా, విహారం నో నేహీ”తి. ఇదాని అమ్మా యుజ్జతి, గచ్ఛథ, పరివచ్చం కరోథాతి. తా చక్కోటకేహి గన్ధమాలాదీని గాహపేత్త్యా సురాపుణ్ణే ముట్టివారకే హత్థేహి ఓలమ్మేత్త్యా మహాపటే పారుపిత్త్యా విసాఖం ఉపసజ్జమిత్త్యా తాయ సద్ధిం విహారం పవిసమానా ఏకమన్తం గన్త్యా ముట్టివారకేహివ సురం పివిత్త్యా వారకే ఛడ్డేత్త్యా ధమ్మసభాయం సత్తు పురతో నిసీదింసు .

విసాఖా “ఇమాసం, భన్తే, ధమ్మం కథేథా”తి ఆహ. తాపి మదవేగేన కమ్పమానసరీరా “ఇచ్చామ, గాయామా”తి చిత్తం ఉప్పాదేసుం. అథేకా మారకాయికా దేవతా “ఇమాసం సరీరే అధిముచ్చిత్త్యా సమణస్స గోతమస్స పురతో విప్పకారం దస్సేస్సామీ”తి చిన్తేత్త్యా తాసం సరీరే అధిముచ్చి. తాసు ఏకచ్ఛా సత్తు పురతో పాణిం పహరిత్త్యా హసితం, ఏకచ్ఛా నచ్చితుం ఆరభింసు. సత్థా “కిం ఇద”న్తి ఆవజ్ఞేన్తో తం కారణం ఇత్త్యా “న ఇదాని మారకాయికానం ఓతారం లభితుం దస్సామి. న హి మయా ఏత్తకం కాలం పారమియో పూరేన్తేన మారకాయికానం ఓతారలాభత్థాయ పూరితా”తి తా సంవేజేతుం భముకలోమతో రస్మియో విస్సజ్జేసి, తావదేవ అన్ధకారతిమిసా అహోసి. తా భీతా అహేసుం మరణభయతజ్జితా. తేన తాసం కుచ్చియం సురా జీరి. సత్థా నిసిన్నపల్లజ్జే అన్తరహితో సినేరుముద్ధని రత్త్యా ఉణ్ణాలోమతో రస్మిం విస్సజ్జేసి, తజ్ఞణయేవ చన్దసహస్సుగ్గమనం వియ అహోసి. అథ సత్థా తా ఇత్థియో ఆమన్తేత్త్యా “తుమ్మేహి మమ సన్తికం ఆగచ్ఛమానాహి పమత్తాహి ఆగన్తుం న వట్టతి. తుమ్మాకణ్ఠో పమాదేనేవ మారకాయికా దేవతా ఓతారం లభిత్త్యా తుమ్మే

హసాదీనం అకరణట్లానే హసాదీని కారాపేసి, ఇదాని తుష్టేహి రాగాదీనం అగ్గీనం నిబ్బాపనత్తాయ ఉస్సాహం కాతుం వట్టతీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౧౪౬. “కో ను హాసో కిమానద్దో, నిచ్చం పజ్జలితే సతి;
అన్దకారేన ఓనద్దా, పదీపం న గవేసథా”తి.

తత్త ఆనద్దోతి తుట్టి. ఇదం వుత్తం హోతి - ఇమస్మిం లోకసన్నివాసే రాగాదీహి ఏకాదసహి అగ్గీహి నిచ్చం పజ్జలితే సతి కో ను తుష్టాకం హాసో వా తుట్టి వా? నను ఏస అకత్తబ్బరూపోయేవ. అట్టవత్తుకేన హి అవిజ్ఞాన్దకారేన ఓనద్దా తుష్టే తస్సేవ అన్దకారస్స విధమనత్తాయ కిం కారణా ఇాణప్పదీపం న గవేసథ న కరోథాతి.

దేసనావసానే పఞ్చసతాపి తా ఇత్థియో సోతాపత్తిఫలే పతిట్టహింసు.

సత్తా తాసం అచలసద్ధాయ పతిట్టితభావం ఇత్త్వా సినేరుమత్థకా ఓతరిత్త్వా బుద్ధాసనే నిసీది. అథ నం విసాఖా ఆహ - “భన్తే, సురా నామేసా పాపికా. ఏవరూపా హి నామ ఇమా ఇత్థియో తుష్టాదిసస్స బుద్ధస్స పురతో నిసీదిత్త్వా ఇరియాపథమత్తమ్మి సన్ఠాపేతుం అసక్కోన్ఠియో ఉట్టాయ పాణిం పహరిత్త్వా హసనగీతనచ్చాదీని ఆరభింసూ”తి. సత్తా “ఆమ, విసాఖే, పాపికా ఏవ ఏసా సురా నామ. ఏతఞ్ఞో నిస్సాయ అనేకే సత్తా అనయబ్బసనం పత్తా”తి వత్వా “కదా పనేసా, భన్తే, ఉప్పన్నా”తి వుత్తే తస్సా ఉప్పత్తిం విత్థారేన కథేతుం అతీతం ఆహరిత్త్వా కుమ్మజాతకం (జా. ౧.౧౬.౩౩ ఆదయో) కథేసీతి.

విసాఖాయ సహాయకానం వత్తు పరమం.

౨. సిరిమావత్తు

పస్స చిత్తకతన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా వేళువనే విహరన్తో సిరిమం ఆరబ్బ కథేసి.

సా కిర రాజగహే అభిరూపా గణికా. ఏకస్మిం పన అన్తోవస్సే సుమనసేట్టిపుత్తస్స భరియాయ పుణ్ణకసేట్టిస్స ధీతాయ ఉత్తరాయ నామ ఉపాసికాయ అపరజ్ఞిత్వా తం పసాదేతుకామా తస్సా గేహే భిక్షుసజ్జేన సద్ధిం కతభత్తకిచ్చం సత్తారం ఖమాపేత్వా తం దివసం దసబలస్స భత్తానుమోదనం సుత్వా -

“అక్కోధేన జినే కోధం, అసాధుం సాధునా జినే;

జినే కదరియం దానేన, సచ్చేనాలికవాదిన”న్తి. (జా. ౧.౨.౨; ధ. ప. ౨౨౩) -

గాథాపరియోసానే సోతాపత్తిఫలం పాపుణి. అయమేత్థ సజ్ఞేవో, విత్థారకథా పన కోధవగ్గే అనుమోదనగాథావణ్ణనాయమేవ ఆవిభవిస్సతి. ఏవం సోతాపత్తిఫలం పత్తా పన సిరిమా దసబలం నిమన్తేత్త్వా పునదివసే మహాదానం దత్త్వా సజ్ఞస్స అట్టకభత్తం నిబద్ధం దాపేసి. ఆదితో పట్టాయ నిబద్ధం అట్ట భిక్షా గేహం గచ్చన్తి. “సప్పిం గణ్ణథ, ఖీరం గణ్ణథా”తిఆదీని వత్వా తేసం పత్తే పూరేతి. ఏకేన లద్ధం తిణ్ణమ్మి చతున్నమ్మి పహోతి. దేవసికం సోళసకహాపణపరిబ్బయేన పిణ్ణపాతో దీయతి. అథేకదివసం ఏకో భిక్షు తస్సా గేహే అట్టకభత్తం భుజ్జేత్త్వా తియోజనమత్థకే ఏకం విహరం అగమాసి. అథ నం సాయం

ధేరుపట్టానే నిసిన్నం పుచ్చింసు - “ఆవునో, కహం భిక్షం గహేత్వా ఆగతోసీ”తి. సిరిమాయ అట్టకభత్తం మే భుత్తన్తి. మనాపం కత్వా దేతి, ఆవునోతి. “న సక్యా తస్సా భత్తం వణ్ణేతుం, అతివియ పణీతం కత్వా దేతి, ఏకేన లద్ధం తిణ్ణమ్మి చతున్నమ్మి పహోతి, తస్సా పన దేయ్యధమ్మతోపి దస్సనమేవ ఉత్తరితరం. సా హి ఇత్థీ ఏవరూపా చ ఏవరూపా చా”తి తస్సా గుణే వణ్ణేసి.

అధేకో భిక్షు తస్సా గుణకథం సుత్వా అదస్సనేనేవ సినేహం ఉప్పాదేత్వా “మయా గన్త్వా తం దట్టుం వట్టతీ”తి అత్తనో వస్సగ్గం కథేత్వా తం భిక్షుం రితికం పుచ్చిత్వా “స్వ, ఆవునో, తస్మిం గేహే త్వం సజ్జత్థేరో హుత్వా అట్టకభత్తం లభిస్ససీ”తి సుత్వా తజ్జణణ్ణోవ పత్తచీవరం ఆదాయ పక్కన్తోపి పాతోవ అరుణే ఉగ్గతే సలాకగ్గం పవిసిత్వా రితో సజ్జత్థేరో హుత్వా తస్సా గేహే అట్టకభత్తం లభి. యో పన భిక్షు హియ్యో భుజ్జేత్వా పక్కామి, తస్స గతవేలాయమేవ అస్సా సరీరే రోగో ఉప్పజ్జి. తస్మా సా ఆభరణాని ఓముఞ్చిత్వా నిపజ్జి. అథస్సా దాసియో అట్టకభత్తం లభిత్వా ఆగతే భిక్షూ దిస్సా ఆరోచేసుం. సా సహత్థా పత్తే గహేత్వా నిసీదాపేతుం వా పరివిసితుం వా అసక్కిన్తీ దాసియో ఆణాపేసి - “అమ్మా పత్తే గహేత్వా, అయ్యే, నిసీదాపేత్వా యాగుం పాయేత్వా ఖజ్జకం దత్వా భత్తవేలాయ పత్తే పూరేత్వా దేధా”తి. తా “సాధు, అయ్యే”తి భిక్షూ పవేసేత్వా యాగుం పాయేత్వా ఖజ్జకం దత్వా భత్తవేలాయ భత్తస్స పత్తే పూరేత్వా తస్సా ఆరోచయింసు. సా “మం పరిగ్గహేత్వా నేధ, అయ్యే, వన్దిస్సామీ”తి వత్వా తాహి పరిగ్గహేత్వా భిక్షూనం సన్తికం నీతా వేధమానేన సరీరేన భిక్షూ వన్ది. నో భిక్షు తం ఓలోకేత్వా చిన్తేసి - “గిలానాయ తావ ఏవరూపా అయం ఏతిస్సా రూపసోభా, అరోగకాలే పన సబ్బాభరణపటిమణ్ణితాయ ఇమిస్సా కీదిసీ రూపసమ్పత్తీ”తి. అథస్స అనేకవస్సకోటిసన్నిచితో కిలేసో సముదాచరి, నో అణ్ణాణీ హుత్వా భత్తం భుజ్జేతుం అసక్కిన్తో పత్తమాదాయ విహారం గన్త్వా పత్తం పిధాయ ఏకమన్తే రపేత్వా చీవరం పత్థరిత్వా నిపజ్జి.

అథ నం ఏకో సహాయకో భిక్షు యాచన్తోపి భోజేతుం నాసక్తి. నో చిన్నభత్తో అహోసి. తం దివసమేవ సాయన్తసమయే సిరిమా కాలమకాసి. రాజా సత్థు సాసనం పేసేసి - “భన్తే, జీవకస్స కనిట్టభగినీ, సిరిమా, కాలమకాసీ”తి. సత్థా తం సుత్వా రణ్ణో సాసనం పహిణి “సిరిమాయ రూపనకిచ్చం నత్తి, ఆమకసుసానే తం యథా కాకసునఖాదయో న ఖాదన్తి, తథా నిపజ్జాపేత్వా రక్ఖాపేధా”తి. రాజాపి తథా అకాసి. పటిపాటియా తయో దివసా అతిక్కన్తా, చతుత్తే దివసే సరీరం ఉద్ధుమాయి, నవహి వణముఖేహి పుళవా పగ్గరింసు , సకలసరీరం భిన్నం సాలిభత్తచాటి వియ అహోసి. రాజా నగరే భేరిం చరాపేసి - “రపేత్వా గేహరక్ఖకే దారకే సిరిమాయ దస్సనత్థం అనాగచ్ఛన్తానం అట్ట కహాపణాని దణ్ణో”తి. సత్థు సన్తి కణ్ణా పేసేసి - “బుద్ధప్పముఖో కిర భిక్షుసజ్జో సిరిమాయ దస్సనత్థం ఆగచ్ఛతూ”తి. సత్థా భిక్షూనం ఆరోచేసి - “సిరిమాయ దస్సనత్థం గమిస్సామా”తి. నోపి దహరభిక్షు చత్తారో దివసే కస్సచి వచనం అగ్గహేత్వా చిన్నభత్తోవ నిపజ్జి. పత్తే భత్తం పూతికం జాతం, పత్తే మలం ఉట్టహి. అథ నం నో సహాయకో భిక్షు ఉపసంక్కమిత్వా, “ఆవునో, సత్థా సిరిమాయ దస్సనత్థం గచ్ఛతీ”తి ఆహ. నో తథా ఛాతజ్జత్తోపి “సిరిమా”తి వుత్తపదేయేవ సహసా ఉట్టహిత్వా “కిం భణసీ”తి ఆహ. “సత్థా సిరిమం దట్టుం గచ్ఛతి, త్వమ్మి గమిస్ససీ”తి వుత్తే, “ఆమ, గమిస్సామీ”తి భత్తం చడ్డేత్వా పత్తం ధోవిత్వా ధవికాయ పక్ఖిపిత్వా భిక్షుసజ్జేన సద్ధిం అగమాసి. సత్థా భిక్షుసజ్జపరివుతో ఏకపస్స అట్టాసి, భిక్షునిసజ్జోపి రాజపరిసాపి ఉపాసకపరిసాపి ఉపాసికాపరిసాపి ఏకేకపస్స అట్టంసు .

సత్థా రాజానం పుచ్చి - “కా ఏసా, మహారాజో”తి. భన్తే, జీవకస్స భగినీ, సిరిమా, నామాతి. సిరిమా, ఏసాతి. ఆమ, భన్తేతి. తేన హి నగరే భేరిం చరాపేహి “సహస్సం దత్వా సిరిమం గణ్ణన్తూ”తి. రాజా తథా కారేసి. ఏకోపి ‘హ’న్తి వా ‘హు’న్తి వా

వదన్తో నామ నాహోసి. రాజా సత్తు ఆరోచేసి - “న గణ్ణన్తి, భన్తే”తి. తేన హి, మహారాజ, అగ్గం ఓహారేహీతి. రాజా “పఞ్చసతాని దత్వా గణ్ణన్తూ”తి భేరిం చరాపేత్వా కఞ్చి గణ్ణనకం అదిన్వా “అడ్డతేయ్యాని సతాని, ద్వే సతాని, సతం, పణ్ణాసం, పఞ్చవీసతి కహాపణే, దస కహాపణే, పఞ్చ కహాపణే, ఏకం కహాపణం అడ్డం, పాదం, మాసకం, కాకణికం దత్వా సిరిమం గణ్ణన్తూ”తి భేరిం చరాపేసి. కోచి తం న ఇచ్చి. “ముధాపి గణ్ణన్తూ”తి భేరిం చరాపేసి. ‘హ’న్తి వా ‘హు’న్తి వా వదన్తో నామ నాహోసి. రాజా “ముధాపి, భన్తే, గణ్ణన్తో నామ నత్థీ”తి ఆహ. సత్థా “పస్సథ, భిక్ఖవే, మహాజనస్స పీయం మాతుగామం, ఇమస్మింయేవ నగరే సహస్సం దత్వా పుట్టే ఏకదివసం లభింసు, ఇదాని ముధా గణ్ణన్తోపి నత్తి, ఏవరూపం నామ రూపం ఖయవయప్పత్తం, పస్సథ, భిక్ఖవే, ఆతురం అత్తభావ”న్తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౧౪౭. “పస్స చిత్తకతం బిమ్మం, అరుకాయం సముస్సితం;

ఆతురం బహుసజ్కప్పం, యస్స నత్తి ధువం రిత్తి”తి.

తత్త చిత్తకతన్తి కతచిత్తం, వత్తాభరణమాలాలత్తకాదీహి విచిత్తన్తి అత్తో. బిమ్మన్తి దీఘాదియుత్తట్టానేసు దీఘాదీహి అజ్ఞపచ్చజ్ఞేహి సణ్ణితం అత్తభావం. అరుకాయన్తి నవన్నం వణముఖానం వసేన అరుభూతం కాయం. సముస్సితన్తి తీహి అట్టిసతేహి సముస్సితం. ఆతురన్తి సబ్బకాలం ఇరియాపథాదీహి పరిహరితబ్బతాయ నిచ్చగిలానం. బహుసజ్కప్పన్తి మహాజనేన బహుధా సజ్కప్పితం. యస్స నత్తి ధువం రిత్తితి యస్స ధువభావో వా రితిభావో వా నత్తి, ఏకన్తేన భేదనవికిరణవిద్ధంసనధమ్మమేవేతం, ఇమం పస్సథాతి అత్తో.

దేసనావసానే చతురాసీతియా పాణసహస్సానం ధమ్మాభిసమయో అహోసి, సోపి భిక్కు సోతాపత్తిఫలే పతిట్ఠహీతి.

సిరిమావత్తు దుతియం.

౩. ఉత్తరాధేరీవత్తు

పరిజిణ్ణమిదన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో ఉత్తరాధేరిం నామ భిక్కునిం ఆరబ్బ కథేసి.

ధేరీ కిర వీసవస్ససతికా జాతియా పిణ్ణాయ చరిత్వా లద్ధపిణ్ణపాతా అన్తరవీధియం ఏకం భిక్కుం దిస్వా పిణ్ణపాతేన ఆపుచ్చిత్వా తస్స అపటిక్ఖపిత్వా గణ్ణన్తస్స సబ్బం దత్వా నిరాహారా అహోసి. ఏవం దుతియేపి తతియేపి దివసే తస్సేవ భిక్కునో తస్మింయేవ రానే భత్తం దత్వా నిరాహారా అహోసి, చతుత్తే దివసే పన పిణ్ణాయ చరన్తి ఏకస్మిం సమ్బాధట్టానే సత్థారం దిస్వా పటిక్కమన్తి ఓలమ్మన్తం అత్తనో చీవరకణ్ణం అక్కమిత్వా సణ్ణాతుం అసక్కోన్తి పరివత్తిత్వా పతి. సత్థా తస్సా సన్తికం గన్త్యా, “భగిని, పరిజిణ్ణో తే అత్తభావో న చిరస్సేవ భిజ్జిస్సన్తీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౧౪౮. “పరిజిణ్ణమిదం రూపం, రోగనీళం పభజ్జరం;

భిజ్జతి పూతిసన్దేహో, మరణన్తఞ్ఞో జీవిత”న్తి.

తస్సత్తో - భగిని ఇదం తవ సరీరసజ్ఞాతం రూపం మహల్లకభావేన పరిజిణ్ణం, తఞ్చ ఖో సబ్బరోగానం నివాసట్టానట్టేన రోగనీళం, యథా ఖో పన తరుణోపి సిగ్గాలో “జరసిగ్గాలో”తి వుచ్చతి, తరుణాపి గళోచీలతా “పూతిలతా”తి వుచ్చతి, ఏవం తదహుజాతం సువణ్ణవణ్ణమ్మి సమానం నిచ్చం ప్పగ్గరణట్టేన పూతితాయ పభజ్జరం, సో ఏస పూతికో సమానో తవ దేహో

భిజ్జతి, న చిరస్సేవ భిజ్జిస్సతీతి వేదితబ్బో. కిం కారణా? మరణంతజ్ఞో జీవితం యస్మా సబ్బసత్తానం జీవితం మరణపరియోసానమేవాతి వుత్తం హోతి.

దేసనావసానే సా థేరీ సోతాపత్తిఫలం పత్తా, మహాజనస్సాపి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

ఉత్తరాధేరీవత్తు తతియం.

౪. సమ్మహులఅధిమానికభిక్ఖువత్తు

యానిమానీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరంతో సమ్మహులే అధిమానికే భిక్ఖూ ఆరబ్బ కథేసి.

పఞ్చసతా కిర భిక్ఖూ సత్తు సన్నికే కమ్మట్టానం గహేత్వా అరణ్ణం పవిసిత్వా ఘటేంతా వాయమంతా ఝూనం నిబ్బత్తేత్వా “కిలేసానం అసముదాచారేన పబ్బజితకిచ్చం నో నిప్పన్నం, అత్తనా పటిలద్దగుణం సత్తు ఆరోచేస్సామా”తి ఆగమింసు. సత్తా తేసం బహిద్వారకోట్టకం పత్తకాలేయేవ ఆనన్దత్తేరం ఆహ – “ఆనన్ద, ఏతేసం భిక్ఖూనం పవిసిత్వా మయా దిట్టేన కమ్మం నత్తి, ఆమకసుసానం గన్తా తతో ఆగన్తా మం పస్సన్తూ”తి. థేరో గన్తా తేసం తమత్తం ఆరోచేసి. తే “కిం అమ్మాకం ఆమకసుసానేనా”తి అవత్వావ “దీఘదస్సినా బుద్ధేన కారణం దిట్టం భవిస్సతీ”తి ఆమకసుసానం గన్తా తత్త కుణపాని పస్సంతా ఏకాహద్విహపతితేసు కుణపేసు ఆఘాతం పటిలభిత్వా తం ఖణం పతితేసు అల్లసరీరేసు రాగం ఉప్పాదయింసు, తస్మిం ఖణే అత్తనో సకిలేసభావం జానింసు. సత్తా గన్ధకుటియం నిసిన్నోవ ఓభాసం ఫరిత్వా తేసం భిక్ఖూనం సమ్ముఖే కథేంతో వియ “నప్పతిరూపం ను ఖో, భిక్ఖవే, తుమ్మాకం ఏవరూపం అట్టిసజ్ఞాతం దిస్వా రాగరతిం ఉప్పాదేతు”న్తి వత్వా ఇమం గాథమాహ –

౧౪౯. “యానిమాని అపణ్ణాని, అలాబూనేవ సారదే;

కాపోతకాని అట్ఠీని, తాని దిస్వాన కా రతి”తి.

తత్త అపణ్ణానీతి ఛడ్డితాని. సారదేతి సరదకాలే వాతాతపపహతాని తత్త తత్త విప్పకిణ్ణిఅలాబూని వియ. కాపోతకానీతి కపోతకవణ్ణాని. తాని దిస్వానాతి తాని ఏవరూపాని అట్ఠీని దిస్వా తుమ్మాకం కా రతి, నను అప్పమత్తకమ్మి కామరతిం కాతుం న వట్టతియేవాతి అత్తో.

దేసనావసానే తే భిక్ఖూ యథారితావ అరహత్తం పత్వా భగవంతం అభిత్తవమానా ఆగన్తా వన్దింసుతి.

సమ్మహులఅధిమానికభిక్ఖువత్తు చతుత్తం.

౫. జనపదకల్యాణీ రూపనన్దాధేరీవత్తు

అట్ఠీనం నగరం కతన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరంతో జనపదకల్యాణిం రూపనన్దాధేరిం ఆరబ్బ కథేసి.

సా కిర ఏకదివసం చింతేసి – “మయ్ఘం జేట్టభాతికో రజ్జసిరిం పహాయ పబ్బజిత్వా లోకే అగ్గపుగ్గలో బుద్ధో జాతో, పుత్తోపిస్స రాహులకుమారో పబ్బజితో, భత్తాపి మే పబ్బజితో, మాతాపి మే పబ్బజితా, అహమ్మి ఏత్తకే జాతిజనే పబ్బజితే

గేహ కిం కరిస్సామి, పబ్బజిస్సామా”తి. సా భిక్కునుపస్సయం గత్వా పబ్బజి ఇతిసినేహేనేవ, నో సద్ధాయ, అభిరూపతాయ పన రూపనన్దాతి పజ్ఞాయ. “సత్థా కిర ‘రూపం అనిచ్ఛం దుక్ఖం అనత్తా, వేదనా... సజ్ఞా... సజ్ఞారా... విజ్ఞాణం అనిచ్ఛం దుక్ఖం అనత్తా’తి వదేతీ”తి సుత్వా సా ఏవం దస్సనీయే పాసాదికే మమపి రూపే దోసం కథేయ్యాతి సత్థు సమ్ముఖీభావం న గచ్ఛతి. సావత్థివాసి నో పాతోవ దానం దత్వా సమాదిన్నుపోసథా సుద్దుత్తరాసజ్ఞా గన్ధమాలాదిహత్థా సాయన్తసమయే జేతవనే సన్నిపతిత్వా ధమ్మం సుణన్తి. భిక్కునిసజ్ఞోపి సత్థు ధమ్మదేసనాయ ఉప్పన్నచ్చన్తో విహారం గత్వా ధమ్మం సుణాతి. ధమ్మం సుత్వా నగరం పవిసన్తో సత్థు గుణకథం కథేన్తోవ పవిసతి.

చతుప్పమాణికే హి లోకసన్నివాసే అప్పకావ తే సత్తా, యేసం తథాగతం పస్సన్తానం పసాదో న ఉప్పజ్జతి. రూపప్పమాణికాపి హి తథాగతస్స లక్ఖణానుబ్యజ్జనపటిమణ్ణితం సువణ్ణవణ్ణం సరీరం దిస్సా పసీదన్తి, ఘోసప్పమాణికాపి అనేకాని జాతిసతాని నిస్సాయ పవత్తం సత్థు గుణఘోసజ్ఞోవ అట్టజ్ఞసమన్నాగతం ధమ్మదేసనాఘోసజ్ఞా సుత్వా పసీదన్తి, లూఖప్పమాణికాపిస్స చీవరాదిలూఖతం పటిచ్ఛ పసీదన్తి, ధమ్మప్పమాణికాపి “ఏవరూపం దసబలస్స సీలం, ఏవరూపో సమాధి, ఏవరూపా పజ్ఞా, భగవా సీలాదీహి గుణేహి అసమో అప్పటిపుగ్గలో”తి పసీదన్తి. తేసం తథాగతస్స గుణం కథేన్తానం ముఖం నప్పహోతి. రూపనన్దా భిక్కునీనజ్ఞోవ ఉపాసికానజ్ఞా సన్తికా తథాగతస్స గుణకథం సుత్వా చిన్తేసి – “అతివియ మే భాతికస్స వణ్ణం కథేన్తియేవ. ఏకదివసమ్మి మే రూపే దోసం కథేన్తో కిత్తకం కథేస్సతి. యంనూనాహం భిక్కునీహి సద్ధిం గత్వా అత్తానం అదస్సేత్వావ తథాగతం పస్సిత్వా ధమ్మమస్స సుణిత్వా ఆగచ్ఛేయ్య”న్తి. సా “అహమ్మి అజ్ఞ ధమ్మస్సవనం గమిస్సామీ”తి భిక్కునీనం ఆరోచేసి.

భిక్కునియో “చిరస్సం వత రూపనన్దాయ సత్థు ఉపట్టానం గన్తుకామతా ఉప్పన్నా, అజ్ఞ సత్థా ఇమం నిస్సాయ విచిత్రధమ్మదేసనం నానానయం దేసేస్సతీ”తి తుట్టమానసా తం ఆదాయ నిక్ఖమింసు. సా నిక్ఖన్తకాలతో పట్టాయ “అహం అత్తానం నేవ దస్సేస్సామీ”తి చిన్తేసి. సత్థా “అజ్ఞ రూపనన్దా మయ్హం ఉపట్టానం ఆగమిస్సతి, కీదిసీ ను ఖో తస్సా ధమ్మదేసనా సప్పాయా”తి చిన్తేత్వా “రూపగరుకా ఏసా అత్తభావే బలవసినేహా, కణ్ఠకేన కణ్ఠకుద్ధరణం వియ రూపేనేవస్సా రూపమదనిమ్మదనం సప్పాయ”న్తి సన్నిట్టానం కత్వా తస్సా విహారం పవిననసమయే ఏకం పన అభిరూపం ఇత్థిం సోళసవస్సుద్దేసికం రత్తవత్తనివత్తం సబ్బాభరణపటిమణ్ణితం బీజనిం గహేత్వా అత్తనో సన్తికే రత్తా బీజయమానం ఇద్ధిబలేన అభినిమ్మిని. తం ఖో పన ఇత్థిం సత్థా చేవ పస్సతి రూపనన్దా చ. సా భిక్కునీహి సద్ధిం విహారం పవిసిత్వా భిక్కునీనం పిట్టిపస్సే రత్తా పజ్ఞాపతిట్టితేన సత్థారం వన్దిత్వా భిక్కునీనం అన్తరే నిసిన్నా పాదన్తతో పట్టాయ సత్థారం ఓలోకేన్తి లక్ఖణవిచిత్రం అనుబ్యజ్జనసముజ్జలం బ్యామప్పభాపరిక్ఖితం సత్థు సరీరం దిస్సా పుణ్ణచన్దసస్సిరికం ముఖం ఓలోకేన్తి సమీపే రితం ఇత్థిరూపం అద్దస . సా తం ఓలోకేత్వా అత్తభావం ఓలోకేన్తి సువణ్ణరాజహంసియా పురతో కాకీసదిసం అత్తానం అవమజ్ఞో. ఇద్ధిమయరూపం దిట్టకాలతో పట్టాయేవ హి తస్సా అక్ఖీని భమింసు. సా “అహో ఇమిస్సా కేసా సోభనా, అహో నలాటం సోభన”న్తి సబ్బేసం సారీరప్పదేసానం రూపసిరియా సమాకడ్డితచిత్తా తస్మిం రూపే బలవసినేహా అహోసి.

సత్థా తస్సా తత్త అభిరతిం ఇత్వా ధమ్మం దేసేన్తోవ తం రూపం సోళసవస్సుద్దేసికభావం అతిక్రమిత్వా వీసతివస్సుద్దేసికం కత్వా దస్సేసి. రూపనన్దా ఓలోకేత్వా “న వతిదం రూపం పురిమసదిస”న్తి ధోకం విరత్తచిత్తా అహోసి. సత్థా అనుక్రమేనేవ తస్సా ఇత్థియా సకిం విజాతవణ్ణం మజ్జిమిత్థివణ్ణం జరాజిణ్ణమహల్లికిత్థివణ్ణజ్ఞా దస్సేసి. సాపి అనుపుబ్బేనేవ “ఇదమ్మి అన్తరహితం, ఇదమ్మి అన్తరహిత”న్తి జరాజిణ్ణకాలే తం విరజ్జమానా ఖణ్డదన్తిం పలితసిరం ఓభగ్గం

గోపానసివజ్యం దణ్ణపరాయణం పవేధమానం దిస్వా అతివియ విరజ్జి. అథ సత్తా తం బ్యాధినా అభిభూతం కత్వా దస్సేసి. సా తజ్జణజ్ఞోవ దణ్ణిచ్చా తాలవణ్ణిచ్చా ఛడ్డేత్వా మహావిరవం విరవమానా భూమియం పతిత్వా సకే ముత్తకరీసే నిముగ్గా అపరాపరం పరివత్తి. రూపనన్దా తమ్మి దిస్వా అతివియ విరజ్జి. సత్తాపి తస్సా ఇత్థియా మరణం దస్సేసి. సా తజ్జణంయేవ ఉద్దుమాతకభావం ఆపజ్జి, నవహి వణముఖేహి పుబ్బవట్టియో చేవ పుళవా చ పగ్గరింసు, కాకాదయో సన్నిపతిత్వా విలుమ్మింసు. రూపనన్దాపి తం ఓలోకేత్వా “అయం ఇత్థి ఇమస్మింయేవ రానే జరం పత్తా, బ్యాధిం పత్తా, మరణం పత్తా, ఇమస్సాపి మే అత్తభావస్స ఏవమేవ జరాబ్యాధిమరణాని ఆగమిస్సంతి”తి అత్తభావం అనిచ్ఛతో పస్సి. అనిచ్ఛతో దిట్టత్తా ఏవ పన దుక్ఖతో అనత్తతో దిట్టోయేవ హోతి. అథస్సా తయో భవా ఆదిత్తా గేహో వియ గీవాయ బద్ధకుణపం వియ చ ఉపట్టహింసు, కమ్మట్టానాభిముఖం చిత్తం పక్వన్తి. సత్తా తాయ అనిచ్ఛతో దిట్టభావం ఇత్వా “సక్కిస్సతి ను ఖో సయమేవ అత్తనో పతిట్టం కాతు”న్తి ఓలోకేన్తో “న సక్కిస్సతి, బహిద్ధా పచ్చయం లద్దుం వట్టతీ”తి చిన్తేత్వా తస్సా సప్పాయవసేన ధమ్మం దేసేన్తో ఆహ -

“ఆతురం అసుచిం పూతిం, పస్స నన్దే సముస్సయం;

ఉగ్గరన్తం పగ్గరన్తం, బాలానం అభిపత్తితం.

“యథా ఇదం తథా ఏతం, యథా ఏతం తథా ఇదం;

ధాతుతో సుజ్ఞాతో పస్స, మా లోకం పునరాగమి;

భవే చన్దం విరాజేత్వా, ఉపసన్తో చరిస్సంతీ”తి. -

ఇత్థం సుదం భగవా నన్దం భిక్షునిం ఆరబ్బ ఇమా గాథాయో అభాసిత్థాతి. నన్దా దేసనానుసారేన ఇాణం పేసేత్వా సోతాపత్తిఫలం పాపుణి. అథస్సా ఉపరి తిణ్ణం మగ్గఫలానం విపస్సనాపరివాసత్తాయ సుజ్ఞాతాకమ్మట్టానం కథేతుం, “నన్దే, మా ‘ఇమస్మిం సరీరే సారో అత్థీ’తి సజ్ఞం కరి. అప్పమత్తకోపి హి ఏత్థ సారో నత్తి, తీణి అట్టిసతాని ఉస్సాపేత్వా కతం అట్టిసగరమేత”న్తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౧౫౦. “అట్ఠీనం నగరం కతం, మంసలోహితలేపనం;

యత్థ జరా చ మచ్చు చ, మానో మక్ఖో చ ఓహితో”తి.

తస్సన్తో - యథేవ హి పుబ్బణ్ణాపరణ్ణాదీనం ఓదహనత్తాయ కట్టాని ఉస్సాపేత్వా వల్లీహి బద్ధిత్వా మత్తికాయ విలిమ్పేత్వా నగరసజ్ఞాతం బహిద్ధా గేహం కరోన్తి, ఏవమిదం అజ్ఞత్తికమ్మి తీణి అట్టిసతాని ఉస్సాపేత్వా న్నారువినద్ధం మంసలోహితలేపనం తచపటిచ్చన్నం జీరణలక్ష్ణణాయ జరాయ మరణలక్ష్ణణస్స మచ్చునో ఆరోహసమ్పదాదీని పటిచ్చ మజ్జనలక్ష్ణణస్స మానస్స సుకతకారణవివాసనలక్ష్ణణస్స మక్ఖస్స చ ఓదహనత్తాయ నగరం కతం. ఏవరూపో ఏవ హి ఏత్థ కాయికచేతసికో ఆబాధో ఓహితో, ఇతో ఉద్ధం కిఞ్చి గయ్హూపగం నత్తితి.

దేసనావసానే సా థేరీ అరహత్తం పాపుణి, మహాజనస్సాపి సాత్థికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

జనపదకల్యాణీ రూపనన్దాథేరీవత్తు పిత్తమం.

౬. మల్లికాదేవీవత్స

జీరన్తి వేతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో మల్లికం దేవిం ఆరబ్బ కథేసి.

సా కిర ఏకదివసం స్థానకోట్టకం పవిత్రా ముఖం ధోవిత్వా ఓనతసరీరా జఙ్ఘం ధోవితుం ఆరభి. తాయ చ సద్ధింయేవ పవిత్రో ఏకో వల్లభసునభో అత్తి. సో తం తథా ఓనతం దిస్వా అసద్ధమ్మసద్ధవం కాతుం ఆరభి. సా ఫస్సం సాదియన్తి అట్టాసి. రాజాపి ఉపరిపాసాదే వాతపానేన ఓలోకేన్తో తం దిస్వా తతో ఆగతకాలే “నస్స, వసలి, కస్మా ఏవరూపమకాసీ”తి ఆహ. కిం మయా కతం, దేవాతి. సునఖేన సద్ధిం సద్ధవోతి. నత్తేతం, దేవాతి. మయా సామం దిట్టం, నాహం తవ సద్ధహిస్సామి, నస్స, వసలీతి. “మహారాజ, యో కోచి ఇమం కోట్టకం పవిత్రో ఇమినా వాతపానేన ఓలోకేన్తస్స ఏకోవ ద్విధా పఞ్ఞాయతీ”తి అభూతం కథేసి. దేవ, సచే మే సద్ధహసి, ఏతం కోట్టకం పవిస, అహం తం ఇమినా వాతపానేన ఓలోకేస్సామీతి. రాజా మూళ్ళధాతుకో తస్సా వచనం సద్ధహిత్వా కోట్టకం పావిసి. సాపి ఖో దేవీ వాతపానే రత్వా ఓలోకేన్తి “అన్ధబాల, మహారాజ, కిం నామేతం, అజికాయ సద్ధిం సద్ధవం కరోసీ”తి ఆహ. “నాహం, భద్దే, ఏవరూపం కరోమీ”తి చ వుత్తేపి “మయా సామం దిట్టం, నాహం తవ సద్ధహిస్సామీ”తి ఆహ.

తం సుత్వా రాజా “అద్ధా ఇమం కోట్టకం పవిత్రో ఏకోవ ద్విధా పఞ్ఞాయతీ”తి సద్ధహి. మల్లికా చిన్తేసి – “అయం రాజా అన్ధబాలతాయ మయా వఞ్చితో, పాపం మే కతం, అయఞ్చ మే అభూతేన అబ్బాచిక్ఖితో, ఇదం మే కమ్మం సత్థాపి జానిస్సతి, ద్వే అగ్గసావకాపి అసీతి మహాసావకాపి జానిస్సన్తి, అహో వత మే భారియం కమ్మం కత”న్తి. అయం కిర రఞ్ఞో అసదిసదానే సహాయికా అహోసి. తత్థ చ ఏకదివసం కతపరిచ్ఛాగో ధనస్స చుద్దసకోటిఅర్హనకో అహోసి. తథాగతస్స సేతచ్ఛత్తం నిసీదనపల్లజ్జో ఆధారకో పాదపీఠన్తి ఇమాని పన చత్తారి అనగ్గానేవ అహేసుం. సా మరణకాలే ఏవరూపం మహాపరిచ్ఛాగం నానుస్సరిత్వా తదేవ పాపకమ్మం అనుస్సరన్తి కాలం కత్వా అవీచిమ్మి నిబ్బత్తి. రఞ్ఞో పన సా అతివియ పియా అహోసి. సో బలవసోకాభిభూతో తస్సా సరీరకిచ్చం కారేత్వా “నిబ్బత్తట్టానమస్సా పుచ్చిస్సామీ”తి సత్థు సన్తికం అగమాసి. సత్థా యథా సో ఆగతకారణం న సరతి, తథా అకాసి. సో సత్థు సన్తికే సారణీయధమ్మకథం సుత్వా గేహం పవిత్రకాలే సరిత్వా “అహం భణే మల్లికాయ నిబ్బత్తట్టానం పుచ్చిస్సామీతి సత్థు సన్తికం గత్వా పముట్టో, స్వే పున పుచ్చిస్సామీ”తి పునదివసేపి అగమాసి. సత్థాపి పటిపాటియా సత్త దివసాని యథా సో న సరతి , తథా అకాసి. సాపి సత్తాహమేవ నిరయే పచ్చిత్వా అట్టమే దివసే తతో చుతా తుసితభవనే నిబ్బత్తి. కస్మా పనస్స సత్థా అసరణభావం అకాసీతి? సా కిర తస్స అతివియ పియా అహోసి మనాపా, తస్మా తస్సా నిరయే నిబ్బత్తభావం సుత్వా “సచే ఏవరూపా సద్ధాసమ్మన్నా నిరయే నిబ్బత్తా, దానం దత్వా కిం కరిస్సామీ”తి మిచ్ఛాదిట్టిం గహేత్వా పఞ్ఞాన్నం భిక్షుసతానం గేహ పవత్తం నిచ్చభత్తం హరాపేత్వా నిరయే నిబ్బత్తేయ్య, తేనస్స సత్థా సత్తాహం అసరణభావం కత్వా అట్టమే దివసే పిణ్డాయ చరన్తో సయమేవ రాజకులద్వారం అగమాసి.

రాజా “సత్థా ఆగతో”తి సుత్వా నిక్ఖమిత్వా పత్తం ఆదాయ పాసాదం అభిరుహితుం ఆరభి. సత్థా పన రథసాలాయ నిసీదితుం ఆకారం దస్సేసి. రాజా సత్థారం తత్తేవ నిసీదాపేత్వా యాగుఖజ్జకేన పటిమానేత్వా వన్దిత్వా నిసినోవ అహం, భన్తే, మల్లికాయ దేవియా నిబ్బత్తట్టానం పుచ్చిస్సామీతి గత్వా పముట్టో, కత్త ను ఖో సా, భన్తే, నిబ్బత్తాతి. తుసితభవనే, మహారాజాతి, భన్తే, తాయ తుసితభవనే అనిబ్బత్తన్తియా కో అఞ్ఞో నిబ్బత్తిస్సతి , భన్తే, నత్తి తాయ సదిసా ఇత్థీ. తస్సా హి నిసిన్నట్టానాదీసు “స్వే తథాగతస్స ఇదం దస్సామి, ఇదం కరిస్సామీ”తి దానసంవిధానం రపేత్వా అఞ్ఞం కిచ్చమేవ నత్తి,

భస్తే, తస్మా పరలోకం గతకాలతో పట్టాయ సరీరం మే న వహతీతి. అథ నం సత్తా “మా చిన్తయి, మహారాజ, సబ్బేసం ధువధమ్మో అయ”న్తి వత్వా “అయం, మహారాజ, రథో కస్సా”తి పుచ్చి. తం సుత్వా రాజా సిరస్మిం అజ్ఞాలిం పతిట్టాపేత్వా “పితామహస్స మే, భస్తే”తి ఆహ. “అయం కస్సా”తి? “పితు మే, భస్తే”తి. “అయం పన రథో కస్సా”తి? “మమ, భస్తే”తి. ఏవం పుత్తే సత్తా, “మహారాజ, తవ పితామహస్స రథో తేనేవాకారేన తవ పితు రథం న పాపుణి, తవ పితు రథో తవ రథం న పాపుణి, ఏవరూపస్స నామ కట్టకలిజ్జరస్సాపి జరా ఆగచ్ఛతి, కిమిజ్జం పన అత్తభావస్స. మహారాజ, సప్పురిసధమ్మస్సేవ హి జరా నత్తి, సత్తా పన అజీరకా నామ నత్తి”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ –

౧౫౧. “జీరన్తి వే రాజరథా సుచిత్తా,
అథో సరీరమ్మి జరం ఉపేతి;
సతశ్చా ధమ్మో న జరం ఉపేతి,
సన్తో హవే సబ్బి పవేదయన్తి”తి.

తత్త వేతి నిపాతో. సుచిత్తాతి సత్తహి రతనేహి అపరేహి చ రథాలజ్ఞారేహి సుట్టు చిత్తితా రాజానం రథాపి జీరన్తి. సరీరమ్మితి న కేవలం రథా ఏవ, ఇదం సుప్పటిజగ్గితం సరీరమ్మి ఖణ్ణిద్వాదీని పాపుణంతం జరం ఉపేతి. సతశ్చాతి బుద్ధాదీనం పన సంతానం నవవిధో లోకుత్తరధమ్మో చ కిశ్చి ఉపఘాతం న ఉపేతీతి న జరం ఉపేతి నామ. పవేదయన్తితి ఏవం సన్తో బుద్ధాదయో సబ్బి పణ్ణితేహి సద్ధిం కథేన్తితి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసుతి.

మల్లికాదేవీవత్తు ఛట్టం.

౭. లాళుదాయిత్థేరవత్తు

అప్పస్సుతాయన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరన్తో లాళుదాయిత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర మజ్జలం కరోన్తానం గేహం గన్త్వా “తిరోకుట్టేసు తిట్టన్తి”తిఆదినా (ఖు. పా. ౭.౧; పే. వ. ౧౪) నయేన అవమజ్జలం కథేతి, అవమజ్జలం కరోన్తానం గేహం గన్త్వా తిరోకుట్టాదీసు కథేతబ్బేసు “దానశ్చా ధమ్మచరియా చా”తిఆదినా (ఖు. పా. ౫.౭; సు. ని. ౨౬౬) నయేన మజ్జలగాథా వా “యం కిశ్చి విత్తం ఇథ వా హురం వా”తి రతనసుత్తం (ఖు. పా. ౬.౩; సు. ని. ౨౨౬) వా కథేతి. ఏవం తేసు తేసు రానేసు “అజ్ఞాం కథేస్సామీ”తి అజ్ఞాం కథేన్తోపి “అజ్ఞాం కథేమీ”తి న జానాతి. భిక్షూ తస్స కథం సుత్వా సత్తు ఆరోచేసుం – “కిం, భస్తే, లాళుదాయిస్స మజ్జలామజ్జలట్ఠానేసు గమనేన, అజ్ఞాస్మిం కథేతబ్బే అజ్ఞామేవ కథేతీ”తి. సత్తా “న, భిక్షవే, ఇదానేవేస ఏవం కథేతి, పుట్టేపి అజ్ఞాస్మిం కథేతబ్బే అజ్ఞామేవ కథేసీ”తి వత్వా అతీతం ఆహరి –

అతీతే కిర బారాణసియం అగ్గిదత్తస్స నామ బ్రాహ్మణస్స పుత్తో సోమదత్తకుమారో నామ రాజానం ఉపట్టహి. సో రజ్ఞా పియో అహోసి మనాపో. బ్రాహ్మణో పన కసికమ్మం నిస్సాయ జీవతి. తస్స ద్వేయేవ గోణా అహేసుం. తేసు ఏకో మతో. బ్రాహ్మణో పుత్తం ఆహ – “తాత, సోమదత్త, రాజానం మే యాచిత్వా ఏకం గోణం ఆహరా”తి. సోమదత్తో “సదాహం రాజానం

యాచిస్సామి, లహుభావో మే పజ్ఞాయస్సతీ”తి చిన్తేత్వా “తుష్ఠేయేవ, తాత, రాజానం యాచథా”తి వత్వా “తేన హి, తాత, మం గహేత్వా యాహీ”తి వుత్తే చిన్తేసి - “అయం బ్రాహ్మణో దన్ధపజ్ఞో అభిక్యమాదివచనమత్తమ్మి న జానాతి, అజ్ఞాస్మిం వత్తబ్బే అజ్ఞామేవ వదతి, సిక్ఖాపేత్వా పన నం నేస్సామీ”తి. సో తం ఆదాయ బీరణత్థమ్మకం నామ సుసానం గత్వా తిణకలాపే బద్ధిత్వా “అయం రాజా, అయం ఉపరాజా, అయం సేనాపతీ”తి నామాని కత్వా పటిపాటియా పితు దస్సేత్వా “తుష్ఠేహి రాజకులం గత్వా ఏవం అభిక్యమితబ్బం, ఏవం పటిక్యమితబ్బం, ఏవం నామ రాజా వత్తబ్బో, ఏవం నామ ఉపరాజా, రాజానం పన ఉపసజ్జమిత్వా ‘జయతు భవం, మహారాజా’తి వత్వా ఏవం రత్వా ఇమం గాథం వత్వా గోణం యాచేయ్యాథా”తి గాథం ఉగ్గణ్ఠాపేసి -

“ద్వే మే గోణా మహారాజ, యేహి ఖేత్తం కసామసే;
తేసు ఏకో మతో దేవ, దుతియం దేహి ఖత్తియా”తి.

సో హి సంవచ్చరమత్తేన తం గాథం పగుణం కత్వా పగుణభావం పుత్తస్స ఆరోచేత్వా “తేన హి, తాత, కఞ్చిదేవ పణ్ణాకారం ఆదాయ ఆగచ్ఛథ, అహం పురిమతరం గత్వా రజ్ఞో సన్తికే రస్సామీ”తి వుత్తే “సాధు, తాతా”తి పణ్ణాకారం గహేత్వా సోమదత్తస్స రజ్ఞో సన్తికే రితకాలే ఉస్సాహప్పత్తో రాజకులం గత్వా రజ్ఞా తుట్టచిత్తేన కతపటిసమ్మోదనో, “తాత, చిరస్సం వత ఆగతత్థ, ఇదమాసనం నిసీదిత్వా వదథ, యేనత్తో”తి వుత్తే ఇమం గాథమాహ -

“ద్వే మే గోణా మహారాజ, యేహి ఖేత్తం కసామసే;
తేసు ఏకో మతో దేవ, దుతియం గణ్ఠ ఖత్తియా”తి.

రజ్ఞా “కిం వదేసి, తాత, పున వదేహి”తి వుత్తేపి తమేవ గాథం ఆహ. రాజా తేన విరజ్జిత్వా కథితభావం ఇత్వా సితం కత్వా, “సోమదత్త, తువ్హాకం గేహి బహూ మజ్ఞో గోణా”తి వత్వా “తుష్ఠేహి దిన్నా బహూ భవిస్సన్తి, దేవా”తి వుత్తే బోధిసత్తస్స తుస్సిత్వా బ్రాహ్మణస్స సోళస గోణే అలజ్ఞారభణ్ణకం నివాసగామఞ్చస్స బ్రహ్మదేయ్యం దత్వా మహస్తేన యసేన బ్రాహ్మణం ఉయ్యోజేసీతి.

సత్థా ఇమం ధమ్మదేసనం ఆహరిత్వా “తదా రాజా ఆనన్దో అహోసి, బ్రాహ్మణో లాళుదాయీ, సోమదత్తో పన అహమేవా”తి జాతకం సమోధానేత్వా “న, భిక్ఖవే, ఇదానేవ, పుట్టేపేస అత్తనో అప్పస్సుతతాయ అజ్ఞాస్మిం వత్తబ్బే అజ్ఞామేవ వదతి. అప్పస్సుతపురిసో హి బలిబద్ధసదిసో నామ హోతీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౧౩౨: “అప్పస్సుతాయం పురిసో, బలిబద్ధోవ జీరతి;
మంసాని తస్స వడ్డన్తి, పజ్ఞా తస్స న వడ్డతీ”తి.

తత్త అప్పస్సుతాయన్తి ఏకస్స వా ద్వీన్నం వా పణ్ణాసకానం. అథ వా పన వగ్గానం సబ్బన్తిమేన పరిచ్ఛేదేన ఏకస్స వా ద్వీన్నం వా సుత్తన్తానం వాపి అభావేన అప్పస్సుతో అయం. కమ్మట్టానం పన ఉగ్గహేత్వా అనుయుజ్జన్తో బహుస్సుతోవ. బలిబద్ధోవ జీరతీతి యథా హి బలిబద్ధో జీరమానో వడ్డమానో నేవ మాతు, న పితు, న సేసజ్ఞాతకానం అత్థాయ వడ్డతి, అథ ఖో నిరత్థకమేవ జీరతి, ఏవమేవం అయమ్మి న ఉపజ్ఞాయవత్తం కరోతి, న ఆచరియవత్తం, న ఆగన్తుకవత్తాదీని, న భావనారామతం అనుయుజ్జతి, నిరత్థకమేవ జీరతి, మంసాని తస్స వడ్డన్తీతి యథా బలిబద్ధస్స “యుగనగ్గలాదీని వహితుం

అసమర్థో ఏనో"తి అరణ్యో విస్సృటస్స తథేవ విచరంతస్స ఖాదంతస్స పివంతస్స మంసాని వడ్డంతి, ఏవమేవ ఇమస్సాపి ఉపజ్ఞాయాదీహి విస్సృటస్స సజ్ఞం నిస్సాయ చత్తారో పచ్చయే లభిత్వా ఉద్ధవిరేచనాదీని కత్వా కాయం పోసేంతస్స మంసాని వడ్డంతి, ధూలసరీరో హుత్వా విచరతి. **పజ్ఞా తస్మాతి లోకియలోకుత్తరా పనస్స పజ్ఞా ఏకజలమత్తాపి న వడ్డతి**, అరణ్యో పన గచ్ఛలతాదీని వియ ఛ ద్వారాని నిస్సాయ తణ్ణా చేవ నవవిధమానో చ వడ్డతీతి అత్తో.

దేసనావసానే మహాజనో నోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణీతి.

లాళుదాయిత్థేరవత్తు సత్తమం.

౮. ఉదానవత్తు

అనేకజాతిసంసారంతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా బోధిరుక్ఖమూలే నిసిన్నో ఉదానవసేన ఉదానేత్వా అపరభాగే ఆనందత్థేరేన పుట్టో కథేసి.

నో హి బోధిరుక్ఖమూలే నిసిన్నో సూరియే అనత్థజ్ఞతేయేవ మారబలం విద్ధంసేత్వా పరమయామే పుట్టేనివాసపటిచ్చాదకం తమం పదాలేత్వా మజ్జిమయామే దిబ్బచక్షుం విసోధేత్వా పచ్చిమయామే సత్తేసు కారుజ్ఞాతం పటిచ్చ పచ్చయాకారే జ్ఞాణం ఓతారేత్వా తం అనులోమపటిలోమవసేన సమ్మసంతో అరుణగ్గమనవేలాయ సమ్మసమ్మోధిం అభిసమ్మజ్జిత్వా అనేకేహి బుద్ధసతసహస్సేహి అవిజహితం ఉదానం ఉదానేంతో ఇమా గాథా అభాసి -

౧౫౩. "అనేకజాతిసంసారం, సన్ధావిస్సం అనిబ్బిసం;

గహకారం గవేసంతో, దుక్ఖా జాతి పునపునం.

౧౫౪. "గహకారక దిట్టోసి, పున గేహం న కాహసి;

సబ్బా తే ఫాసుకా భగ్గా, గహకూటం విసజ్ఞతం;

విసజ్ఞారగతం చిత్తం, తణ్ణానం ఖయమజ్ఞగా"తి.

తథ గహకారం గవేసంతోతి అహం ఇమస్స అత్తభావసజ్ఞాతస్స గేహస్స కారకం తణ్ణావడ్డకిం గవేసంతో యేన జ్ఞాణేన సక్కాతం దట్టం , తస్స బోధిజ్ఞాణస్సత్తాయ దీపజ్కరపాదమూలే కతాభినీహారో ఏత్తకం కాలం **అనేకజాతిసంసారం** అనేకజాతిసతసహస్ససజ్ఞాతం ఇమం సంసారవట్టం **అనిబ్బిసం** తం జ్ఞాణం అవిన్దంతో అలభంతోయేవ **సన్ధావిస్సం** సంసరిం, అపరాపరం అనువిచరింతి అత్తో. **దుక్ఖా జాతి పునపునంతి** ఇదం గహకారకగవేసనస్స కారణవచనం. యస్మా జరాబ్యాధిమరణమిస్సితాయ జాతి నామేసా పునపునం ఉపగన్తుం దుక్ఖా, న చ సా తస్మిం అదిట్టో నివత్తతి. తస్మా తం గవేసంతో సన్ధావిస్సంతి అత్తో. **దిట్టోసీతి** సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం పటివిజ్ఞప్తేన మయా ఇదాని దిట్టోసి. **పున గేహంతి** పున ఇమస్మిం సంసారవట్టే అత్తభావసజ్ఞాతం మమ గేహం న కాహసి. **సబ్బా తే ఫాసుకా భగ్గాతి** తవ సబ్బా అవసేసా కిలేసఫాసుకా మయా భగ్గా. **గహకూటం విసజ్ఞతంతి** ఇమస్స తయా కతస్స అత్తభావగేహస్స అవిజ్ఞాసజ్ఞాతం కణ్ణికమణ్ణలమ్పి మయా విద్ధంసితం. **విసజ్ఞారగతం చిత్తంతి** ఇదాని మమ చిత్తం విసజ్ఞారం నిబ్బానం ఆరమ్మణకరణవసేన గతం అనుపవిట్టం. **తణ్ణానం ఖయమజ్ఞగాతి** తణ్ణానం ఖయసజ్ఞాతం అరహత్తం అధిగతోన్నీతి.

౯. మహాధనసేటిపుత్తవత్తు

అచరిత్వాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా ఇసిపతనే మిగదాయే విహరంతో మహాధనసేటిపుత్తం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర బారాణసియం అసీతికోటివిభవే కులే నిబ్బత్తి. అథస్స మాతాపితరో చింతేసుం - “అవ్హాకం కులే మహాభోగక్షణ్ణో, పుత్తస్స నో హత్థే రపేత్వా యథాసుఖం పరిభోగం కరిస్సామ, అఞ్ఞోన కమ్మేన కిచ్చం నట్టి”తి. తం నచ్చగీతవాదితమత్తమేవ సిక్ఖాపేసుం. తస్మింయేవ నగరే అఞ్ఞాస్మిం అసీతికోటివిభవే కులే ఏకా ధీతాపి నిబ్బత్తి. తస్సాపి మాతాపితరో తథేవ చింతేత్వా తం నచ్చగీతవాదితమత్తమేవ సిక్ఖాపేసుం. తేసం వయప్పత్తానం ఆవాహవివాహో అహోసి. అథ నేసం అపరభాగే మాతాపితరో కాలమకంసు. ద్వేఅసీతికోటిధనం ఏకస్మింయేవ గేహే అహోసి. సేటిపుత్తో దివసస్స తిక్ఖత్తుం రఞ్ఞో ఉపట్టానం గచ్ఛతి. అథ తస్మిం నగరే ధుత్తా చింతేసుం - “సచాయం సేటిపుత్తో సురాసోఞ్ఞో భవిస్సతి, అవ్హాకం ఫాసుకం భవిస్సతి, ఉగ్గణ్ణాపేమ నం సురాసోఞ్ఞభావ”న్తి. తే సురం ఆదాయ ఖజ్జకమంసే చేవ లోణసక్ఖరా చ దుస్సంతే బద్ధిత్వా మూలకన్దే గహేత్వా తస్స రాజకులతో ఆగచ్ఛంతస్స మగ్గం ఓలోకయమానా నిసీదిత్వా తం ఆగచ్ఛంతం దిస్సా సురం పివిత్వా లోణసక్ఖరం ముఖే ఖిపిత్వా మూలకన్దం ఉంసిత్వా “వస్ససతం జీవ సామి, సేటిపుత్త, తం నిస్సాయ మయం ఖాదనపివనసమత్థా భవేయ్యామా”తి ఆహంసు. సో తేసం వచనం సుత్వా పచ్చతో ఆగచ్ఛంతం చూళూపట్టాకం పుచ్చి - “కిం ఏతే పివన్తి”తి. ఏకం పానకం, సామీతి. మనాపజాతికం ఏతన్తి. సామి, ఇమస్మిం జీవలోకే ఇమినా సదిసం పాతబ్బయుత్తకం నామ నట్టితి. సో “ఏవం సంతే మయాపి పాతుం వట్టతీ”తి ధోకం ధోకం ఆహరాపేత్వా పివతి. అథస్స నచిరస్సేవ తే ధుత్తా పివనభావం ఇత్వా తం పరివారయింసు. గచ్ఛంతే కాలే పరివారో మహా అహోసి. సో సతేనపి సతద్వయేనపి సురం ఆహరాపేత్వా పివంతో ఇమినా అనుక్కమేనేవ నిసిన్నట్టానాదీసు కహపణరాసిం రపేత్వా సురం పివంతో “ఇమినా మాలా ఆహరథ, ఇమినా గన్దే, అయం జసో జుతే ఛేకో, అయం నచ్చే, అయం గీతే, అయం వాదితే. ఇమస్స సహస్సం దేధ, ఇమస్స ద్వే సహస్సానీ”తి ఏవం వికిరంతో నచిరస్సేవ అత్తనో సంతకం అసీతికోటిధనం ఖేపేత్వా “ఖీణం తే, సామి, ధన”న్తి వుత్తే కిం భరియాయ మే సంతకం నట్టితి. అత్తి, సామీతి. తేన హి తం ఆహరథాతి. తమ్మి తథేవ ఖేపేత్వా అనుపుబ్బేన ఖేత్తారాముయ్యానయోగ్గాదికమ్మి అంతమసో భాజనభణ్ణకమ్మి అత్థరణపావురణనిసీదనమ్మి సబ్బం అత్తనో సంతకం విక్కిణిత్వా ఖాది. అథ నం మహల్లకాలే యేహిస్స కులసంతకం గేహం విక్కిణిత్వా గహితం, తే తం గేహ నీహరింసు. సో భరియం ఆదాయ పరజనస్స గేహభిత్తిం నిస్సాయ వసంతో కపాలఖణ్డం ఆదాయ భిక్ఖాయ చరిత్వా జనస్స ఉచ్చిట్టకం భుజ్జీతుం ఆరభి.

అథ నం ఏకదివసం ఆసనసాలాయ ద్వారే రత్వా దహరసామణేరేహి దియ్యమానం ఉచ్చిట్టకభోజనం పటిగ్గణ్ణంతం దిస్సా సత్థా సితం పాత్వాకాసి. అథ నం ఆనన్దత్థేరో సితకారణం పుచ్చి. సత్థా సితకారణం కథేంతో “పస్సానన్ద, ఇమం మహాధనసేటిపుత్తం ఇమస్మిం నగరే ద్వేఅసీతికోటిధనం ఖేపేత్వా భరియం ఆదాయ భిక్ఖాయ చరంతం. సచే హి అయం పరమవయే భోగే అఖేపేత్వా కమ్మన్తే పయోజయిస్స, ఇమస్మింయేవ నగరే అగ్గసేటి అభవిస్స. సచే పన నిక్ఖమిత్వా పబ్బజిస్స, అరహత్తం పాపుణిస్స, భరియాపిస్స అనాగామిఫలే పతిట్టహిస్స. సచే మజ్జిమవయే భోగే అఖేపేత్వా కమ్మన్తే పయోజయిస్స, దుతియసేటి అభవిస్స, నిక్ఖమిత్వా పబ్బజన్తో అనాగామీ అభవిస్స. భరియాపిస్స సకదాగామిఫలే పతిట్టహిస్స. సచే పచ్చిమవయే భోగే అఖేపేత్వా కమ్మన్తే పయోజయిస్స, తతియసేటి అభవిస్స, నిక్ఖమిత్వా పబ్బజన్తోపి

సకదాగామీ అభవిస్స , భరియాపిస్స సోతాపత్తిఫల పతిట్ఠహిస్స. ఇదాని పనేస గిహిభోగతోపి పరిహీనో సామజ్ఞాతోపి.
పరిహాయిత్వా చ పన సుక్ఖపల్లల్ కోఞ్చసకుణో వియ జాతో”తి వత్వా ఇమా గాథా అభాసి -

౧౫౫:“అచరిత్వా బ్రహ్మచరియం, అలద్ధా యోబ్బనే ధనం;
జిణ్ణకోఞ్చావ రూయన్తి, ఖీణమచ్ఛేవ పల్లల్.

౧౫౬:“అచరిత్వా బ్రహ్మచరియం, అలద్ధా యోబ్బనే ధనం;
సేన్తి చాపాతిఖీణావ, పురాణాని అనుత్తున”న్తి.

తత్త అచరిత్వాతి బ్రహ్మచరియవాసం అవసీత్వా. యోబ్బనేతి అనుప్పన్నే వా భోగే ఉప్పాదేతుం ఉప్పన్నే వా భోగే రక్తితుం సమత్థకాలే ధనమ్మి అలభిత్వా. ఖీణమచ్ఛేతి తే ఏవరూపా బాలా ఉదకస్స అభావా ఖీణమచ్ఛే పల్లల్ పరిక్ష్ణిణపత్తా జిణ్ణకోఞ్చా వియ అవరూయన్తి. ఇదం వుత్తం హోతి - పల్లల్ ఉదకస్స అభావో వియ హి ఇమేసం వసనట్ఠానస్స అభావో, మచ్ఛానం ఖీణభావో వియ ఇమేసం భోగానం అభావో, ఖీణపత్తానం కోఞ్చానం ఉప్పతిత్వా గమనాభావో వియ ఇమేసం ఇదాని జలథలపథాదీహి భోగే సన్ఠాపేతుం అసమత్థభావో. తస్మా తే ఖీణపత్తా కోఞ్చా వియ ఏత్థేవ బజ్జిత్వా అవరూయన్తితి. చాపాతిఖీణావాతి చాపతో అతిఖీణా, చాపా వినిముత్తాతి అత్తో. ఇదం వుత్తం హోతి - యథా చాపా వినిముత్తా సరా యథావేగం గత్వా పతితా, తం గహీత్వా ఉక్కిపన్తే అసతి తత్థేవ ఉపచికానం భత్తం హోన్తి, ఏవం ఇమేపి తయో వయే అతిక్కున్తా ఇదాని అత్తానం ఉద్ధరితుం అసమత్థతాయ మరణం ఉపగమిస్సన్తి. తేన వుత్తం - “సేన్తి చాపాతిఖీణావా”తి. పురాణాని అనుత్తునన్తి “ఇతి అష్ఠేహి ఖాదితం ఇతి పీత”న్తి పుట్టే కతాని ఖాదితపివితనచ్చగీతవాదితాదీని అనుత్తునన్తా సోచన్తా అనుసోచన్తా సేన్తితి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

మహాధనసేట్టిపుత్తవత్తు నవమం.

జరావగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

ఏకాదసమో వగ్గో.

౧౨. అత్తవగ్గో

౧. బోధిరాజకుమారవత్తు

అత్తానణ్ణోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా భేసకళావనే విహరంతో బోధిరాజకుమారం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర పథవీతలే అణ్ణోహి పాసాదేహి అసదిసరూపం ఆకాసే ఉప్పతమానం వియ కోకనుదం నామ పాసాదం కారేత్వా వడ్డకిం పుచ్చి - “కిం తయా అణ్ణాణ్ణాపి ఏవరూపో పాసాదో కతపుట్టో, ఉదాహు పరమసిప్పమేవ తే ఇద”న్తి. “పరమసిప్పమేవ, దేవా”తి చ వుత్తే చింతేసి - “సచే అయం అణ్ణాస్సపి ఏవరూపం పాసాదం కరిస్సతి, అయం పాసాదో అనచ్చరియో భవిస్సతి. ఇమం మయా మారేతుం వా హత్థపాదే వాస్స చిన్దితుం అక్ఖీని వా ఉప్పాటేతుం వట్టతి, ఏవం అణ్ణాస్స పాసాదం న కరిస్సతీ”తి. సో తమత్థం అత్తనో పియసహాయకస్స సజ్జీవకపుత్తస్స నామ మాణవకస్స కథేసి. సో చింతేసి - “నిస్సంసయం ఏస వడ్డకిం నాసేస్సతి, అనగ్గో సిప్పీ, సో మయి పస్సంతే మా నస్సతు, సజ్జామస్స దస్సామీ”తి. సో తం ఉపసజ్జమిత్వా “పాసాదే తే కమ్మం నిట్టితం, నో”తి పుచ్చిత్వా “నిట్టిత”న్తి వుత్తే “రాజకుమారో తం నాసేతుకామో అత్తానం రక్ఖేయ్యాసీ”తి ఆహ . వడ్డకిపి “భద్దకం తే, సామి, కతం మమ ఆరోచేన్తేన, అహమేత్థ కత్తబ్బం జానిస్సామీ”తి వత్వా “కిం, సమ్మ, అవ్హాకం పాసాదే కమ్మం నిట్టిత”న్తి రాజకుమారేన పుట్టో “న తావ, దేవ, నిట్టితం, బహు అవసిట్ట”న్తి ఆహ. కిం కమ్మం నామ అవసిట్టన్తి? పచ్చా, దేవ, ఆచిక్ఖిస్సామి, దారూని తావ ఆహరాపేథాతి. కిం దారూని నామాతి? నిస్సారాని సుక్ఖదారూని, దేవాతి. సో ఆహరాపేత్వా అదాసి. అథ నం ఆహ - “దేవ, తే ఇతో పట్టాయ మమ సన్తికం నాగన్తబ్బం. కిం కారణా? సుఖుమకమ్మం కరోన్తస్స హి అణ్ణోహి సద్ధిం సల్లపన్తస్స మే కమ్మవిక్ఖేపో హోతి, ఆహారవేలాయం పన మే భరియావ ఆహారం ఆహరిస్సతీ”తి. రాజకుమారోపి “సాధూ”తి పటిస్సుణి. సోపి ఏకస్మిం గట్టే నిసీదిత్వా తాని దారూని తచ్చేత్వా అత్తనో పుత్తదారస్స అన్తో నిసీదనయోగ్గం గరుళసకుణం కత్వా ఆహారవేలాయ పన భరియం ఆహ - “గేహ విజ్జమానకం సబ్బం విక్కిణిత్వా హిరణ్ణసువణ్ణం గణ్ణాహి”తి. రాజకుమారోపి వడ్డకిస్స అనిక్ఖమనత్థాయ గేహం పరిక్ఖేపిత్వా ఆరక్ఖం రపేసి. వడ్డకిపి సకుణస్స నిట్టితకాలే “అజ్జ సబ్బేపి దారకే గేహత్వా ఆగచ్చేయ్యాసీ”తి భరియం వత్వా భుత్తపాతరాసో పుత్తదారం సకుణస్స కుచ్చియం నిసీదాపేత్వా వాతపానేన నిక్ఖమిత్వా పలాయి. సో తేసం, “దేవ, వడ్డకి పలాయతీ”తి కన్దన్తానంయేవ గన్త్యా హిమవన్తే ఓతరిత్వా ఏకం నగరం మాపేత్వా కట్టవాహనరాజా నామ జాతో.

రాజకుమారోపి “పాసాదమహం కరిస్సామీ”తి సత్థారం నిమన్తేత్వా పాసాదే చతుజ్జాతియగన్తేహి పరిభణ్ణికం కత్వా పరమఉమ్మారతో పట్టాయ చేలపటికం పత్థరి. సో కిర అపుత్తకో, తస్మా “సచాహం పుత్తం వా ధీతరం వా లచ్చామి, సత్థా ఇమం అక్కమిస్సతీ”తి చిన్తేత్వా పత్థరి. సో సత్థరి ఆగతే సత్థారం పశ్చాపతిట్టితేన వన్దిత్వా పత్తం గేహత్వా “పవిసథ, భన్తే”తి ఆహ. సత్థా న పావిసి, సో దుతియమ్మి తతియమ్మి యాచి. సత్థా అపవిసిత్వావ ఆనన్దత్థేరం ఓలోకేసి. ధేరో ఓలోకితసజ్జాయేవ వత్థానం అనక్కమనభావం ఇత్వా తం “సంహరతు, రాజకుమార, దుస్సాని, న భగవా చేలపటికం అక్కమిస్సతి, పచ్చిమజనతం తథాగతో ఓలోకేతీ”తి దుస్సాని సంహరాపేసి. సో దుస్సాని సంహరిత్వా సత్థారం అన్తోనివేసనం పవేసత్వా యాగుఖజ్జకేన సమ్మానేత్వా ఏకమన్తం నిసినో వన్దిత్వా ఆహ - “భన్తే, అహం తువ్హాకం ఉపకారకో తిక్ఖత్తుం సరణం గతో, కుచ్చిగతో చ కిరమ్మి ఏకవారం సరణం గతో, దుతియం తరుణదారకకాలే, తతియం విణ్ణాభావం పత్తకాలే. తస్స మే కస్మా చేలపటికం న అక్కమిత్థా”తి? “కిం పన త్వం, కుమార, చిన్తేత్వా చేలాని అత్థరీ”తి?

“సచే పుత్రం వా ధీతరం వా లచ్చామి, సత్తా మే చేలపటికం అక్కమిస్సతీ”తి ఇదం చిన్తేత్వా, భన్తేతి. తేనేవాహం తం న అక్కమిన్తి. “కిం పనాహం, భన్తే, పుత్రం వా ధీతరం వా నేవ లచ్చామీ”తి? “ఆమ, కుమారా”తి. “కిం కారణా”తి? “పురిమకలత్తభావే జాయాయ సద్ధిం పమాదం ఆపన్నత్తా”తి. “కస్మిం కాలే, భన్తే”తి? అధస్స సత్తా అతీతం ఆహరిత్వా దస్సేసి -

అతీతే కిర అనేకసతా మనుస్సా మహతియా నావాయ సముద్ధం పక్ఖన్దింసు. నావా సముద్ధమజ్ఞే భిజ్జి. ద్వే జయమ్మతికా ఏకం ఫలకం గహేత్వా అన్తరదీపకం పవిసింసు, సేసా సబ్బే తత్తేవ మరింసు. తస్మిం ఖో పన దీపకే మహాసకుణసజ్ఞో వసతి. తే అజ్ఞాం ఖాదితబ్బకం అదిస్సా ఛాతజ్ఞత్తా సకుణఅజ్ఞాని అజ్ఞారేసు పచిత్వా ఖాదింసు, తేసు అప్పహోస్తేసు సకుణచ్చాపే గహేత్వా ఖాదింసు. ఏవం పరమవయేపి మజ్ఞిమవయేపి పచ్చిమవయేపి ఖాదింసుయేవ. ఏకస్మిమ్మి వయే అప్పమాదం నాపజ్జింసు, ఏకోపి చ నేసం అప్పమాదం నాపజ్జి.

సత్తా ఇదం తస్స పుబ్బకమ్మం దస్సేత్వా “సచే హి త్వం, కుమార, తదా ఏకస్మిమ్మి వయే భరియాయ సద్ధిం అప్పమాదం ఆపజ్జిస్స, ఏకస్మిమ్మి వయే పుత్తో వా ధీతా వా ఉప్పజ్జేయ్య. సచే పన వో ఏకోపి అప్పమత్తే అభవిస్స, తం పటిచ్చ పుత్తో వా ధీతా వా ఉప్పజ్జిస్స. కుమార, అత్తానజ్ఞో పియం మజ్ఞామానేన తేసుపి వయేసు అప్పమత్తేన అత్తా రక్షితబ్బో, ఏవం అసక్కోస్తేన ఏకవయేపి రక్షితబ్బోయేవా”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౧౫౭. “అత్తానజ్ఞో పియం జజ్ఞా, రక్షేయ్య నం సురక్షితం;
తిణ్ణం అజ్ఞాతరం యామం, పటిజగ్గేయ్య పణ్ణితో”తి.

తత్త యామన్తి సత్తా అత్తనో ధమ్మిస్సరతాయ దేసనాకుసలతాయ చ ఇథ తిణ్ణం వయానం అజ్ఞాతరం వయం యామన్తి కత్వా దేసేసి, తస్మా ఏవమేత్థ అత్తో వేదితబ్బో. సచే అత్తానం పియం జానేయ్య, రక్షేయ్య నం సురక్షితన్తి యథా సో సురక్షితో హోతి, ఏవం నం రక్షేయ్య. తత్త సచే గీహీ సమానో “అత్తానం రక్షిస్సామీ”తి ఉపరిపాసాదతలే సుసంవుతం గబ్బం పవిసిత్వా సమ్మన్నారక్ఖో హుత్వా వసంతోపి, పబ్బజితో హుత్వా సుసంవుతే పిహితద్వారవాతపానే లేణే విహరంతోపి అత్తానం న రక్షతియేవ. గీహీ పన సమానో యథాబలం దానసీలాదీని పుజ్ఞాని కరోంతో, పబ్బజితో వా పన వత్తపటివత్తపరియత్తిమనసికారేసు ఉస్సుక్కం ఆపజ్జంతో అత్తానం రక్షతి నామ. ఏవం తేసు వయేసు అసక్కోస్తే అజ్ఞాతరస్మిమ్మి వయే పణ్ణితపురిసో అత్తానం పటిజగ్గతియేవ. సచే హి గిహీభూతో పరమవయే ఖిడ్డాపసుతతాయ కుసలం కాతుం న సక్కోతి, మజ్ఞిమవయే అప్పమత్తేన హుత్వా కుసలం కాతబ్బం. సచే మజ్ఞిమవయే పుత్తదారం పోసేంతో కుసలం కాతుం న సక్కోతి, పచ్చిమవయే కాతబ్బమేవ. ఏవమ్మి కరోంతేన అత్తా పటిజగ్గితోవ హోతి. ఏవం అకరోంతస్స పన అత్తా పియో నామ న హోతి, అపాయపరాయణమేవ నం కరోతి. సచే పన పబ్బజితో పరమవయే సజ్ఞాయం కరోంతో ధారేంతో వాచేంతో వత్తపటివత్తం కరోంతో పమాదం ఆపజ్జతి, మజ్ఞిమవయే అప్పమత్తేన సమణధమ్మో కాతబ్బో. సచే పరమవయే ఉగ్గహితపరియత్తియా అట్టకథం వినిచ్చయం కారణాకారణజ్ఞా పుచ్చంతో మజ్ఞిమవయే పమాదం ఆపజ్జతి, పచ్చిమవయే అప్పమత్తేన సమణధమ్మో కాతబ్బోయేవ. ఏవమ్మి కరోంతేన అత్తా పటిజగ్గితోవ హోతి. ఏవం అకరోంతస్స పన అత్తా పియో నామ న హోతి, పచ్చానుతాపేనేవ నం తాపేతీతి.

దేసనావసానే బోధిరాజకుమారో సోతాపత్తిఫలే పతిట్టహి, సమ్మత్తపరిసాయపి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

౨. ఉపనందసకృపుత్రతేరవత్స

అత్తానమేవ పఠమన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరన్తో ఉపనందం సకృపుత్రం ఆరబ్ధ కథేసి.

సో కిర థేరో ధమ్మకథం కథేతుం ఛేకో. తస్స అప్పిచ్చతాదిపటిసంయుత్తం ధమ్మకథం సుత్వా బహూ భిక్కు తం తిచీవరేహి పూజేత్వా ధుతజ్ఞాని సమాదియంసు. తేహి విస్సట్టపరిక్ఖారే సోయేవ గణ్ఠి. సో ఏకస్మిం అన్తోవస్సే ఉపకట్టే జనపదం అగమాసి. అథ నం ఏకస్మిం విహారే దహరసామణేరా ధమ్మకథిక్పమేన, “భన్తే, ఇథ వస్సం ఉపేథా”తి వదింసు. “ఇథ కిత్తకం వస్సావాసికం లబ్భతీ”తి పుచ్చిత్వా తేహి “ఏకేకో సాటకో”తి వుత్తే తత్థ ఉపాహనా రపేత్వా అజ్ఞం విహారం అగమాసి. దుతియం విహారం గత్వా “ఇథ కిం లబ్భతీ”తి పుచ్చిత్వా “ద్వే సాటకా”తి వుత్తే కత్తరయట్టిం రపేసి. తతియం విహారం గత్వా “ఇథ కిం లబ్భతీ”తి పుచ్చిత్వా “తయో సాటకా”తి వుత్తే తత్థ ఉదకతుమ్బం రపేసి. చతుత్థం విహారం గత్వా “ఇథ కిం లబ్భతీ”తి పుచ్చిత్వా “చత్తారో సాటకా”తి వుత్తే “సాధు ఇథ వసిస్సామీ”తి తత్థ వస్సం ఉపగత్వా గహట్టానశ్శేవ భిక్ఖూనశ్చ ధమ్మకథం కథేసి. తే నం బహూహి వత్తేహి చేవ చీవరేహి చ పూజేసుం. సో వుట్టవస్సో ఇతరేసుపి విహరేసు సాసనం పేసేత్వా “మయా పరిక్ఖారస్స రపితత్తా వస్సావాసికం లద్ధబ్బం, తం మే పహిణన్తూ”తి సబ్బం ఆహరాపేత్వా యానకం పూరేత్వా పాయాసి.

అథేకస్మిం విహారే ద్వే దహరభిక్ఖూ ద్వే సాటకే ఏకశ్చ కమ్మలం లభిత్వా “తుయ్యం సాటకా హోస్తు, మయ్యం కమ్మలో”తి భాజేతుం అసక్కింతా మగ్గసమీపే నిసీదిత్వా వివదన్తి. తే తం థేరం ఆగచ్ఛన్తం దిస్సా, “భన్తే, తుమ్హే నో భాజేత్వా దేథా”తి వదింసు. తుమ్హేయేవ భాజేథాతి. న సక్కిమ, భన్తే, తుమ్హేయేవ నో భాజేత్వా దేథాతి. తేన హి మమ వచనే రస్సథాతి. ఆమ, రస్సామాతి. “తేన హి సాధూ”తి తేసం ద్వే సాటకే దత్వా “అయం ధమ్మకథం కథేన్తానం అవ్హాకం పారుపనారహో”తి మహగ్గం కమ్మలం ఆదాయ పక్కామి. దహరభిక్ఖూ విప్పటిసారిసో హుత్వా సత్థు సన్తికం గత్వా తమత్థం ఆరోచేసుం. సత్తా “న, భిక్ఖవే, ఇదానేవ తుమ్హాకం సన్తకం గహేత్వా తుమ్హే విప్పటిసారిసో కరోతి, పుట్టేపి అకాసియేవా”తి వత్వా అతీతం ఆహరి -

అతీతస్మిం అనుతీరచారీ చ గమ్పీరచారీ చాతి ద్వే ఉద్ధా మహన్తం రోహితమచ్ఛం లభిత్వా “మయ్యం సీసం హోతు, తవ నజ్జట్ట”న్తి వివాదాపన్నా భాజేతుం అసక్కింతా ఏకం సిజ్ఞాలం దిస్సా ఆహంసు - “మాతుల, ఇమం నో భాజేత్వా దేహి”తి. అహం రజ్ఞా వినిచ్చయట్టానే రపితో, తత్థ చిరం నిసీదిత్వా జజ్ఞవిహరత్థాయ ఆగతోమ్మి, ఇదాని మే ఓకాసో నట్టితి. మాతుల, మా ఏవం కరోథ, భాజేత్వా ఏవ నో దేథాతి. మమ వచనే రస్సథాతి. రస్సామ, మాతులాతి. “తేన హి సాధూ”తి సో సీసం చిన్తిత్వా ఏకమన్తే అకాసి, నజ్జట్టం ఏకమన్తే. కత్వా చ పన, “తాతా, యేన వో అనుతీరే చరితం, సో నజ్జట్టం గణ్ఠాతు. యేన గమ్పీరే చరితం, తస్స సీసం హోతు. అయం పన మజ్ఞిమో ఖణ్డో మమ వినిచ్చయథమ్మే రితస్స భవిస్సతీ”తి తే సజ్ఞాపేన్తో

“అనుతీరచారి నజ్జట్టం, సీసం గమ్పీరచారినో;

అచ్చాయం మజ్ఞిమో ఖణ్డో, ధమ్మట్టస్స భవిస్సతీ”తి. (జా. ౧.౭.౩౩) -

ఇమం గాథం వత్సా మజ్జిమఖణ్డం ఆదాయ పక్కామి. తేపి విప్పటిసారిసో తం ఓలోకేత్వా అటంసు.

సత్తా ఇమం అతీతం దస్సేత్వా “ఏవమేస అతీతేపి తుమ్హే విప్పటిసారిసో అకాసియేవా”తి తే భిక్షూ సజ్ఞాపేత్వా ఉపనన్దం గరహన్తో, “భిక్షవే , పరం ఓవదన్తేన నామ పరమమేవ అత్తా పతిరూపే పతిట్టాపేతబ్బో”తి వత్సా ఇమం గాథమాహ

౧౫౮: “అత్తానమేవ పరమం, పతిరూపే నివేసయే;
అథజ్ఞామనుసాసేయ్య, న కిలిస్సేయ్య పణ్ణితో”తి.

తత్త పతిరూపే నివేసయేతి అనుచ్ఛవికే గుణే పతిట్టాపేయ్య. ఇదం వుత్తం హోతి - యో అప్పిచ్ఛతాదిగుణేహి వా అరియవంసపటిపదాదీహి వా పరం అనుసాసితుకామో, సో అత్తానమేవ పరమం తస్మిం గుణే పతిట్టాపేయ్య. ఏవం పతిట్టాపేత్వా అథజ్ఞాం తేహి గుణేహి అనుసాసేయ్య. అత్తానజ్ఞో తత్త అనివేసేత్వా కేవలం పరమేవ అనుసాసమానో పరతో నిన్దం లభిత్వా కిలిస్సతి నామ, తత్త అత్తానం నివేసేత్వా అనుసాసమానో పరతో పసంసం లభతి, తస్మా న కిలిస్సతి నామ. ఏవం కరోన్తో పణ్ణితో న కిలిస్సేయ్యాతి.

దేసనావసానే తే భిక్షూ సోతాపత్తిఫలే పతిట్టహింసు, మహాజనస్సాపి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

ఉపనన్దసక్యపుత్తతేరవత్థు దుతియం.

౩. పథానికతిస్సత్తేరవత్తు

అత్తానజ్ఞోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరన్తో పథానికతిస్సత్తేరం ఆరబ్భ కథేసి.

సో కిర సత్తు సన్తికే కమ్మట్టానం గహేత్వా పశ్చాత్తే భిక్షూ ఆదాయ అరజ్ఞో వస్సం ఉపగన్త్యా, “ఆవుసో, ధరమానకస్స బుద్ధస్స సన్తికే వో కమ్మట్టానం గహేతం, అప్పమత్తావ సమణధమ్మం కరోథా”తి ఓవదిత్వా సయం గన్త్యా నిపజ్జిత్వా సుపతి. తే భిక్షూ పరమయామే చక్కమిత్వా మజ్జిమయామే విహరం పవిసన్తి. సో నిద్దాయిత్వా పబుద్ధకాలే తేసం సన్తికం గన్త్యా “కిం తుమ్హే నిపజ్జిత్వా నిద్దాయిస్సామా”తి ఆగతా, సీఘం నిక్ఖమిత్వా సమణధమ్మం కరోథా”తి వత్సా సయం గన్త్యా తథేవ సుపతి. ఇతరే మజ్జిమయామే బహి చక్కమిత్వా పచ్చిమయామే విహరం పవిసన్తి. సో పునపి పబుజ్జిత్వా తేసం సన్తికం గన్త్యా తే విహారా నీహరిత్వా సయం పున గన్త్యా తథేవ సుపతి. తస్మిం నిచ్ఛకాలం ఏవం కరోన్తే తే భిక్షూ సజ్ఞాయం వా కమ్మట్టానం వా మనసికాతుం నాసక్థింసు, చిత్తం అజ్ఞాధత్తం అగమాసి. తే “అవ్హాకం ఆచరియో అతివియ ఆరద్ధవీరియో, పరిగ్గణీస్సామ న”న్తి పరిగ్గణ్ణన్తా తస్స కిరియం దిస్సా “నట్టమ్మా, ఆవుసో, ఆచరియో నో తుచ్ఛరవం రవతీ”తి వదింసు. తేసం అతివియ నిద్దాయ కిలమన్తానం ఏకభిక్షుపి విసేసం నిబ్బత్తేతుం నాసక్థి. తే వుట్టవస్సా సత్తు సన్తికం గన్త్యా సత్థారా కతపటిసన్ధారా “కిం, భిక్షవే, అప్పమత్తా హుత్వా సమణధమ్మం కరిత్థా”తి పుచ్చితా తమత్తం ఆరోచేసుం. సత్తా “న, భిక్షవే, ఇదానేవ, పుట్టేపేస తుమ్హాకం అన్తరాయమకాసియేవా”తి వత్సా తేహి యాచితో -

“అమాతాపితరసంవడ్డో, అనాచేరకులే వసం;

నాయం కాలం అకాలం వా, అభిజానాతి కుక్కుట్టో”తి. (జా. ౧.౧.౧౧౯) -

ఇమం అకాలరావికుక్కుటజాతకం విత్తారేత్వా కథేసి. “తదా హి సో కుక్కుటో అయం పథానికతిస్సత్థేరో అహోసి, ఇమే పశ్చా సతా భిక్షూ తే మాణవా అహీసుం, దిసాపామోక్షో ఆచరియో అహమేవా”తి సత్తా ఇమం జాతకం విత్తారేత్వా, “భిక్షవే, పరం ఓవదన్తేన నామ అత్తా సుదన్తో కాతబ్బో. ఏవం ఓవదన్తో హి సుదన్తో హుత్వా దమేతి నామా”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౧౨౯. “అత్తానశ్చ తథా కయిరా, యథాశ్శామనుసాసతి;
సుదన్తో వత దమేథ, అత్తా హి కిర దుద్దమో”తి.

తస్సత్తో - యో హి భిక్షు “పరమయామాదీసు చక్కుమితబ్బ”న్తి వత్వా పరం ఓవదతి, సయం చక్కుమనాదీని అధిట్టహస్తో అత్తానశ్చ తథా కయిరా, యథాశ్శామనుసాసతి, ఏవం సన్తే సుదన్తో వత దమేథాతి యేన గుణేన పరం అనుసాసతి, తేన అత్తనా సుదన్తో హుత్వా దమేయ్య. అత్తా హి కిర దుద్దమోతి అయశ్శో అత్తా నామ దుద్దమో. తస్మా యథా సో సుదన్తో హోతి, తథా దమేతబ్బోతి.

దేసనావసానే పశ్చా సతాపి తే భిక్షూ అరహత్తం పాపుణింసూతి.

పథానికతిస్సత్థేరవత్తు తతియం.

౪. కుమారకస్సపమాతుధేరీవత్తు

అత్తా హి అత్తనో నాథోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరన్తో కుమారకస్సపత్థేరస్స మాతరం ఆరబ్బ కథేసి.

సా కిర రాజగహనగరే సేట్టిధీతా విశ్శాతం పత్తకాలతో పట్టాయ పబ్బజ్జం యాచి. అథ సా పునపునం యాచమానాపి మాతాపితూనం సన్తికా పబ్బజ్జం అలభిత్వా వయప్పత్తా పతికులం గన్త్యా పతిదేవతా హుత్వా అగారం అజ్ఞావసి. అథస్సా న చిరస్సేవ కుచ్చిస్మిం గబ్బో పతిట్టహి. సా గబ్బస్స పతిట్టితభావం అజానిత్వావ సామికం ఆరాధేత్వా పబ్బజ్జం యాచి. అథ నం సో మహన్తేన సక్కారేన భిక్షునుపస్సయం నేత్వా అజానన్తో దేవదత్తపక్ఖికానం భిక్షునీనం సన్తికే పబ్బాజేసి. అపరేన సమయేన భిక్షునియో తస్సా గబ్బినిభావం ఇత్వా తాహి “కిం ఇద”న్తి వుత్తా నాహం, అయ్యే, జానామి “కిమేతం”, సీలం వత మే అరోగమేవాతి. భిక్షునియో తం దేవదత్తస్స సన్తికం నేత్వా “అయం భిక్షునీ సద్ధాపబ్బజితా, ఇమిస్సా మయం గబ్బస్స పతిట్టితభావం జానామ, కాలం న జానామ, కిం దాని కరోమా”తి పుచ్చింసు. దేవదత్తో “మా మయ్యం ఓవాదకారికానం భిక్షునీనం అయసో ఉప్పజ్జతూ”తి ఏత్తకమేవ చిన్తేత్వా “ఉప్పబ్బాజేథ న”న్తి ఆహ. తం సుత్వా సా దహరా మా మం, అయ్యే, నాసేథ, నాహం దేవదత్తం ఉద్దిస్స పబ్బజితా, ఏథ, మం సత్తు సన్తికం జేతవనం నేథాతి. తా తం ఆదాయ జేతవనం గన్త్యా సత్తు ఆరోచేసుం. సత్తా “తస్సా గిహికాలే గబ్బో పతిట్టితో”తి జానన్తోపి పరవాదమోచనత్తం రాజానం పసేనదికోసలం మహాలనాథపిణ్ణికం చూళలనాథపిణ్ణికం విసాఖాఉపాసికం అశ్శాని చ మహాకులాని పక్కోసాపేత్వా ఉపాలిత్థేరం ఆణాపేసి - “గచ్ఛ, ఇమిస్సా దహరాయ భిక్షునియా చతుపరిసమజ్ఞే కమ్మం పరిసోధేహి”తి. ధేరో రశ్శో పురతో విసాఖం పక్కోసాపేత్వా తం అధికరణం పటిచ్చాపేసి. సా సాణిపాకారం పరిక్ఖిపాపేత్వా అన్తోసాణియం తస్సా హత్థపాదనాభిఉదరపరియోసానాని ఓలోకేత్వా మాసదివసే సమానేత్వా “గిహిభావే ఇమాయ గబ్బో లద్ధో”తి ఇత్వా ధేరస్స తమత్తం ఆరోచేసి. అథస్సా ధేరో పరిసమజ్ఞే పరిసుద్ధభావం పతిట్టాపేసి. సా అపరేన సమయేన పదుముత్తరబుద్ధస్స పాదమూలే పత్తితపత్తనం మహానుభావం పుత్తం విజాయి.

అధేకదివసం రాజా భిక్షునుపస్సయసమీపేన గచ్ఛన్తో దారకసద్ధం సుత్వా “కిం ఇద”న్తి పుచ్చిత్వా, “దేవ, ఏకిస్సా భిక్షునియా పుత్తో జాతో, తస్సేస సద్ధో”తి వుత్తే తం కుమారం అత్తనో ఘరం నేత్వా ధాతీనం అదాసి. నామగ్గహణదివసే చస్స కస్సపోతి నామం కత్వా కుమారపరిహరేన వడ్డితత్తా కుమారకస్సపోతి సజ్ఞానింసు. సో కీళామణ్ణలే దారకే పహరిత్వా “నిమ్మాతాపితికేనమ్మా పహటా”తి వుత్తే రాజానం ఉపసజ్ఞమిత్వా, “దేవ, మం ‘నిమ్మాతాపితికో’తి వదన్తి, మాతరం మే ఆచిక్ఖధా”తి పుచ్చిత్వా రజ్ఞా ధాతియో దస్సేత్వా “ఇమా తే మాతరో”తి వుత్తే “న ఏత్తికా మే మాతరో, ఏకాయ మే మాతరా భవితబ్బం, తం మే ఆచిక్ఖధా”తి ఆహ. రాజా “న సక్కా ఇమం వశ్శేతు”న్తి చిన్తేత్వా, తాత, తవ మాతా భిక్షునీ, త్వం మయా భిక్షునుపస్సయా ఆనీతోతి. సో తావతకేనేవ సముప్పన్నసంవేగో హుత్వా, “తాత, పబ్బాజేథ మ”న్తి ఆహ. రాజా “సాధు, తాతా”తి తం మహన్తేన సక్కారేన సత్తు సన్తికే పబ్బాజేసి. సో లద్ధూపసమ్మదో కుమారకస్సపత్తేరోతి పజ్ఞాయీ. సో సత్తు సన్తికే కమ్మట్టానం గహేత్వా అరజ్ఞం పవిసిత్వా వాయమిత్వా విసేసం నిబ్బత్తేతుం అసక్కోన్తో “పున కమ్మట్టానం విసేసేత్వా గహేస్సామీ”తి సత్తు సన్తికం గత్వా అన్ధవనే విహాసి.

అథ నం కస్సపబుద్ధకాలే ఏకతో సమణధమ్మం కత్వా అనాగామిఫలం పత్వా బ్రహ్మలోకే నిబ్బత్తభిక్షు బ్రహ్మలోకతో ఆగత్వా పన్నరస పజ్ఞో పుచ్చిత్వా “ఇమే పజ్ఞో రపేత్వా సత్థారం అజ్ఞో బ్యాకాతుం సమత్తో నామ నత్తి, గచ్ఛ, సత్తు సన్తికే ఇమేసం అత్తం ఉగ్గణ్ణా”తి ఉయ్యోజేసి. సో తథా కత్వా పజ్ఞావిస్సజ్జనావసానే అరహత్తం పాపుణి. తస్స పన నిక్ఖన్తదివసతో పట్టాయ ద్వాదస వస్సాని మాతుభిక్షునియా అక్ఖీహ అస్సూని పవత్తింసు. సా పుత్తవియోగదుక్ఖితా అస్సూనిన్తేనేవ ముఖేన భిక్షాయ చరమానా అన్తరవీధియం థేరం దిస్వావ, “పుత్త , పుత్తా”తి విరవన్తి తం గణ్ఠీతుం ఉపధావమానా పరివత్తిత్వా పతి. సా థనేహి వీరం ముఞ్చన్తేహి ఉట్ఠహిత్వా అల్లచీవరా గత్వా థేరం గణ్ఠి. సో చిన్తేసి – “సచాయం మమ సన్తికా మధురవచనం లభిస్సతి, వినస్సిస్సతి. థద్ధమేవ కత్వా ఇమాయ సద్ధిం సల్లపిస్సామీ”తి. అథ నం ఆహ – “కిం కరోన్తి విచరసి, సినేహమత్తమ్పి చిన్దితుం న సక్కోసీ”తి. సా “అహో కళ్ళళా థేరస్స కథా”తి చిన్తేత్వా “కిం వదేసి, తాతా”తి వత్వా పునపి తేన తథేవ వుత్తా చిన్తేసి – “అహం ఇమస్స కారణా ద్వాదస వస్సాని అస్సూని సన్ధారేతుం న సక్కోమి, అయం పనేవం థద్ధహదయో, కిం మే ఇమినా”తి పుత్తసినేహం చిన్దిత్వా తందివసమేవ అరహత్తం పాపుణి.

అపరేన సమయేన ధమ్మసభాయం కథం సముట్థాపేసుం – “ఆవుసో, దేవదత్తేన ఏవం ఉపనిస్సయసమ్మన్నో కుమారకస్సపో చ థేరీ చ నాసితా, సత్థా పన తేసం పతిట్టా జాతో, అహో బుద్ధా నామ లోకానుకమ్పకా”తి . సత్థా ఆగత్వా “కాయ నుత్త, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్వా “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే “న, భిక్షవే, ఇదానేవ అహం ఇమేసం పచ్చయో పతిట్టా జాతో, పుట్టేపి నేసం అహం పతిట్టా అహోసింయేవా”తి వత్వా –

“నిగ్రోధమేవ సేవేయ్య, న సాఖముపసంవసే;

నిగ్రోధస్మిం మతం సేయ్యో, యశ్చ సాఖస్మి జీవిత”న్తి. (జా. ౧.౧.౧౨; ౧.౧౦.౮౧) –

ఇమం నిగ్రోధజాతకం విత్థారేన కథేత్వా “తదా సాఖమిగో దేవదత్తో అహోసి, పరిసాపిస్స దేవదత్తపరిసా, వారప్పత్తా మిగధేను థేరీ అహోసి, పుత్తో కుమారకస్సపో, గబ్బినీమిగియా జీవితం పరిచ్చజిత్వా గతో నిగ్రోధమిగరాజా పన అహమేవా”తి జాతకం సమోధానేత్వా పుత్తసినేహం చిన్దిత్వా థేరియా అత్తనావ అత్తనో పతిట్టానకతభావం పకాసేన్తో, “భిక్షవే, యస్మా పరస్స అత్తని రితేన సగ్గపరాయణేన వా మగ్గపరాయణేన వా భవితుం న సక్కా, తస్మా అత్తావ అత్తనో నాథో, పరో కిం కరిస్సతీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ –

౧౬౦. “అత్తా హి అత్తనో నాథో, కో హి నాథో పరో సియా;

అత్తనా హి సుదన్తేన, నాథం లభతి దుల్లభ”న్తి.

తత్త నాథోతి పతిట్టా. ఇదం వృత్తం హోతి - యస్మా అత్తని రితేన అత్తసమ్పన్నేన కుసలం కత్వా సగ్గం వా పాపుణితుం, మగ్గం వా భావేతుం, ఫలం వా సచ్చికాతుం సక్కా . తస్మా హి అత్తావ అత్తనో పతిట్టా హోతి, పరో కో నామ కస్య పతిట్టా సియా. అత్తనా ఏవ హి సుదన్తేన నిబ్బిసేవనేన అరహత్తఫలసంజ్ఞాతం దుల్లభం నాథం లభతి. అరహత్తజ్ఞో సన్ధాయ ఇథ “నాథం లభతి దుల్లభ”న్తి వృత్తం.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసుతి.

కుమారకస్యపమాతుధేరీవత్తు చతుత్థం.

౫. మహాకాలఉపాసకవత్తు

అత్తనా హి కతం పాపన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరన్తో ఏకం మహాకాలం నామ సోతాపన్నఉపాసకం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర మాసస్య అట్టదివసేసు ఉపోసథికో హుత్వా విహరే సబ్బరత్తిం ధమ్మకథం సుణాతి. అథ రత్తిం చోరా ఏకస్మిం గేహే సన్ధిం చిన్దిత్వా భణ్ణకం గేహత్వా లోహభాజనసద్దేన పబుద్ధేహి సామికేహి అనుబద్ధా గహితభణ్ణం ఛడ్డేత్వా పలాయంసు. సామికాపి తే అనుబద్ధింసుయేవ, తే దిసా పక్ఖన్దింసు. ఏకో పన విహరమగ్గం గహేత్వా మహాకాలస్య రత్తిం ధమ్మకథం సుత్వా పాతోవ పోక్ఖరణితీరే ముఖం ధోవన్తస్య పురతో భణ్ణికం ఛడ్డేత్వా పలాయ. చోరే అనుబద్ధిత్వా ఆగతమనుస్సా భణ్ణికం దిస్సా “త్వం నో గేహసన్ధిం చిన్దిత్వా భణ్ణికం హరిత్వా ధమ్మం సుణన్తో వియ విచరసీ”తి తం గహేత్వా పోథేత్వా మారేత్వా ఛడ్డేత్వా అగమింసు. అథ నం పాతోవ పానీయఘటం ఆదాయ గతా దహరసామణేరా దిస్సా “విహరే ధమ్మకథం సుత్వా సయితఉపాసకో అయుత్తం మరణం లభతీ”తి వత్వా సత్తు ఆరోచేసుం. సత్తా “ఆమ, భిక్షవే, ఇమస్మిం అత్తభావే కాలేన అప్పతిరూపం మరణం లద్ధం, పుట్టే కతకమ్మస్య పన తేన యుత్తమేవ లద్ధ”న్తి వత్వా తేహి యాచితో తస్య పుబ్బకమ్మం కథేసి -

అతీతే కిర బారాణసిరన్తో విజితే ఏకస్య పచ్చన్తగామస్య అటవిముఖే చోరా పహరన్తి. రాజా అటవిముఖే ఏకం రాజభటం రపేసి, సో భతిం గహేత్వా మనుస్సే ఓరతో పారం నేతి, పారతో ఓరం ఆనేతి. అథకో మనుస్సో అభిరూపం అత్తనో భరియం చూళయానకం ఆరోపేత్వా తం రానం అగమాసి. రాజభటో తం ఇత్థిం దిస్సావ సజ్జాతసినేహో తేన “అటవిం నో , సామి, అతిక్కామేహి”తి వుత్తేపి “ఇదాని వికాలో, పాతోవ అతిక్కామేస్సామీ”తి ఆహ. సో సకాలో, సామి, ఇదానేవ నో నేహీతి. నివత్త, భో, అష్టాకంయేవ గేహ ఆహారో చ నివాసో చ భవిస్సతీతి. సో నేవ నివత్తితుం ఇచ్చి. ఇతరో పురిసానం సజ్జం దత్వా యానకం నివత్తాపేత్వా అనిచ్చన్తస్సేవ ద్వారకోట్టకే నివాసం దత్వా ఆహారం పటియాదాపేసి. తస్య పన గేహ ఏకం మణిరతనం అత్తి. సో తం తస్య యానకన్తరే పక్ఖిపాపేత్వా పచ్చాసకాలే చోరానం పవిట్టసద్ధం కారేసి. అథస్య పురిసా “మణిరతనం, సామి, చోరేహి హట”న్తి ఆరోచేసుం. సో గామద్వారేసు ఆరక్ఖం రపేత్వా “అన్తోగామతో నిక్ఖమన్తే విచినథా”తి ఆహ. ఇతరోపి పాతోవ యానకం యోజేత్వా పాయాసి. అథస్య యానకం సోధేన్తా అత్తనా రపితం మణిరతనం దిస్సా

సంతజ్ఞేత్వా “త్వం మణిం గహేత్వా పలాయసీ”తి పోధేత్వా “గహితో నో, సామి, చోరో”తి గామభోజకస్య దస్సేసుం. సో “భతకస్య వత మే గేహే నివాసం దత్వా భత్తం దిన్నం, మణిం గహేత్వా గతో, గణ్ణథ నం పాపపురిస”న్తి పోధాపేత్వా మారేత్వా ఛడ్డాపేసి. ఇదం తస్య పుబ్బకమ్మం. సో తతో చుతో అవీచిమ్మి నిబ్బత్తిత్వా తత్త దీఘరత్తం పచ్చిత్వా విపాకావసేసిన అత్తభావసతే తథేవ పోధితో మరణం పాపుణి.

ఏవం సత్తా మహాకాలస్య పుబ్బకమ్మం దస్సేత్వా, “భిక్ఖవే, ఏవం ఇమే సత్తే అత్తనా కతపాపకమ్మమేవ చతూసు అపాయేసు అభిమత్తతీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౧౬౧. “అత్తనా హి కతం పాపం, అత్తజం అత్తసమ్మవం;
అభిమత్తతి దుమ్మేధం, వజిరంవస్మమయం మణి”న్తి.

తత్త వజిరంవస్మమయం మణిన్తి వజిరంవ అస్మమయం మణిం. ఇదం వుత్తం హోతి - యథా పాసాణమయం పాసాణసమ్మవం వజిరం తమేవ అస్మమయం మణిం అత్తనో ఉట్టానట్టానసజ్ఞాతం పాసాణమణిం ఖాదిత్వా చిద్దం చిద్దం ఖణ్ణం ఖణ్ణం కత్వా అపరిభోగం కరోతి, ఏవమేవ అత్తనా కతం అత్తని జాతం అత్తసమ్మవం పాపం దుమ్మేధం నిప్పజ్ఞాం పుగ్గలం చతూసు అపాయేసు అభిమత్తతి కస్తతి విద్ధంసేతీతి.

దేసనావసానే సమ్మత్తభిక్ఖా సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

మహాకాలఉపాసకవత్తు పఞ్చమం.

౬. దేవదత్తవత్తు

యస్య అచ్చంతదుస్సీల్యన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా వేళువనే విహరన్తో దేవదత్తం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిన్తో దివసే భిక్ఖా ధమ్మసభాయం కథం సముట్టాపేసుం - “ఆవుసో, దేవదత్తో దుస్సీలో పాపధమ్మో దుస్సీల్యకారణేన వడ్డితాయ తణ్ణాయ అజాతసత్తుం సజ్ఞణీత్వా మహంతం లాభసక్కారం నిబ్బత్తేత్వా అజాతసత్తుం పితువధే సమాదపేత్వా తేన సద్ధిం ఏకతో హుత్వా నానప్పకారేన తథాగతస్య వధాయ పరిసక్కతీ”తి. సత్తా ఆగన్తా “కాయ నుత్థ, భిక్ఖవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్వా “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే “న, భిక్ఖవే, ఇదానేవ, పుట్టేపి దేవదత్తో నానప్పకారేన మయ్యం వధాయ పరిసక్కతీ”తి వత్వా కురుజ్జమిగజాతకాదీని (జా. ౧.౨.౧౧౧-౨) కథేత్వా, “భిక్ఖవే, అచ్చంతదుస్సీలపుగ్గలం నామ దుస్సీల్యకారణా ఉప్పన్నా తణ్ణా మాలువా వియ సాలం పరియోనన్ధిత్వా సమ్మజ్జమానా నిరయాదీసు పక్కిపతీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౧౬౨. “యస్య అచ్చంతదుస్సీల్యం, మాలువా సాలమివోత్థతం;
కరోతి సో తథత్తానం, యథా నం ఇచ్చతీ దినో”తి.

తత్త అచ్చంతదుస్సీల్యన్తి ఏకంతదుస్సీలభావో. గిహీ వా జాతితో పట్టాయ దస అకుసలకమ్మపథే కరోన్తో, పబ్బజితో వా ఉపసమ్మన్నదివసతో పట్టాయ గరుకాపత్తిం ఆపజ్జమానో అచ్చంతదుస్సీలో నామ. ఇథ పన యో ద్వీసు తీసు అత్తభావేసు

దుస్సీలో, ఏతస్స గతియా ఆగతం దుస్సీలభావం సన్ధాయేతం వుత్తం. దుస్సీలభావోతి చేత్త దుస్సీలస్స ఛ ద్వారాని నిస్సాయ ఉప్పన్నా తణ్ణా వేదితబ్బా. మాలువా సాలమివోత్తతన్తి యస్స పుగ్గలస్స తం తణ్ణాసజ్ఞాతం దుస్సీల్యం యథా నామ మాలువా సాలం ఓత్తరన్తి దేవే వస్సన్తే పత్తేహి ఉదకం సమ్మటిచ్చిత్వా సమ్మజ్జనవసేన సబ్బత్తకమేవ పరియోనన్ధతి, ఏవం అత్తభావం ఓత్తతం పరియోనన్ధిత్వా రితం. సో మాలువాయ సమ్మజ్జిత్యా భూమియం పాతియమానో రుక్ఖో వియ తాయ దుస్సీల్యసజ్ఞతాయ తణ్ణాయ సమ్మజ్జిత్యా అపాయేసు పాతియమానో, యథా నం అనత్థకామో దిసో ఇచ్చతి, తథా అత్తానం కరోతి నామాతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

దేవదత్తవత్తు ఛట్టం.

౭. సజ్జభేదపరిసక్కనవత్తు

సుకరానీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సణ్ణా వేళువనే విహరన్తో సజ్జభేదపరిసక్కనం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకదివసజ్ఞో దేవదత్తో సజ్జభేదాయ పరిసక్కన్తో ఆయస్మంతం ఆనన్దం పిణ్డాయ చరన్తం దిస్సా అత్తనో అధిష్పాయం ఆరోచేసి. తం సుత్వా థేరో సత్తు సన్తికం గన్త్వా భగవన్తం ఏతదవోచ - “ఇధాహం, భన్తే, పుబ్బణ్ణసమయం నివాసేత్వా పత్తచీవరమాదాయ రాజగహం పిణ్డాయ పావిసిం. అద్దసా ఖో మం, భన్తే, దేవదత్తో రాజగహే పిణ్డాయ చరన్తం. దిస్సా యేనాహం తేనుపసక్కుమి, ఉపసక్కుమిత్వా మం ఏతదవోచ - ‘అజ్జతగ్గే దానాహం, ఆవుసో ఆనన్ద, అజ్జత్రేవ భగవతా అజ్జత్ర భిక్షుసజ్జేన ఉపోసథం కరిస్సామి సజ్జకమ్మజ్ఞా’తి. అజ్జ భగవా దేవదత్తో సజ్జం భిద్దిస్సతి, ఉపోసథజ్ఞా కరిస్సతి సజ్జకమ్మాని చా”తి. ఏవం వుత్తే సణ్ణా -

“సుకరం సాధునా సాధు, సాధు పాపేన దుక్కరం;

పాపం పాపేన సుకరం, పాపమరియేహి దుక్కర”న్తి. (ఉదా. ౪౮) -

ఇమం ఉదానం ఉదానేత్వా, “ఆనన్ద, అత్తనో అహితకమ్మం నామ సుకరం, హితకమ్మమేవ దుక్కర”న్తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౧౬౩. “సుకరాని అసాధూని, అత్తనో అహితాని చ;

యం వే హితజ్ఞా సాధుజ్ఞా, తం వే పరమదుక్కర”న్తి.

తస్సత్తో - యాని కమ్మాని అసాధూని సావజ్ఞాని అపాయసంవత్తనికత్తాయేవ అత్తనో అహితాని చ హోన్తి, తాని సుకరాని . యం పన సుగతిసంవత్తనికత్తా అత్తనో హితజ్ఞా అనవజ్జత్తేన సాధుజ్ఞా సుగతిసంవత్తనికజ్ఞోవ నిబ్బానసంవత్తనికజ్ఞా కమ్మం, తం పాచీననిన్నాయ గట్ఠాయ ఉబ్బత్తేత్వా పచ్చాముఖకరణం వియ అతిదుక్కరన్తి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

౮. కాలత్తేరవత్తు

యో సాసనన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో కాలత్తేరం ఆరబ్భ కథేసి.

సావత్తియం కిరేకా ఇత్థీ మాతుట్టానే రత్వా తం ధేరం ఉపట్టహి. తస్మా పటివిస్సకగేహ మనుస్సా సత్థు సన్తికే ధమ్మం సుత్వా ఆగత్వా “అహో బుద్ధా నామ అచ్చరియా, అహో ధమ్మదేసనా మధురా”తి పసంసన్తి. సా ఇత్థీ తేసం కథం సుత్వా, “భన్తే, అహమ్మి సత్థు ధమ్మదేసనం సోతుకామా”తి తస్స ఆరోచేసి. సో “తత్థ మా గమ్మి”తి తం నివారేసి. సా పునదివసే పునదివసేపీతి యావతతియం తేన నివారియమానాపి సోతుకామావ అహోసి. కస్మా సో పనేతం నివారేసీతి? ఏవం కిరస్స అహోసి – “సత్థు సన్తికే ధమ్మం సుత్వా మయి భిజ్జిస్సంతీ”తి. సా ఏకదివసం పాతోవ భుత్తపాతరాసా ఉపోసథం సమాదియిత్వా, “అమ్మ, సాదుకం అయ్యం పరివిసేయ్యాసీ”తి ధీతరం ఆణాపేత్వా విహరం అగమాసి. ధీతాపిస్సా తం భిక్షుం ఆగతకాలే పరివిసిత్వా “కుహిం మహాఉపాసికా”తి వుత్తా “ధమ్మస్సవనాయ విహరం గతా”తి ఆహ. సో తం సుత్వావ కుచ్చియం ఉట్టితేన డాహీన సన్తప్పమానో “ఇదాని సా మయి భిన్నా”తి వేగేన గత్వా సత్థు సన్తికే ధమ్మం సుణమానం దిస్సా సత్థారం ఆహ, “భన్తే, అయం ఇత్థీ దన్ధా సుఖుమం ధమ్మకథం న జానాతి, ఇమిస్సా ఖన్ధాదిపటిసంయుత్తం సుఖుమం ధమ్మకథం అకథేత్వా దానకథం వా సీలకథం వా కథేతుం వట్టతీ”తి. సత్థా తస్సజ్ఞాసయం విదిత్వా “త్వం దుప్పజ్ఞో పాపికం దిట్టిం నిస్సాయ బుద్ధానం సాసనం పటిక్కిససి. అత్తఘాతాయేవ వాయమసీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ

౧౬౪. “యో సాసనం అరహతం, అరియానం ధమ్మజీవినం;

పటిక్కిసతి దుమ్మేధో, దిట్టిం నిస్సాయ పాపికం;

ఫలాని కట్టకస్సేవ, అత్తఘాతాయ ఫల్లతీ”తి.

తస్సత్తో – యో దుమ్మేధో పుగ్గలో అత్తనో సక్కారహానిభయేన పాపికం దిట్టిం నిస్సాయ “ధమ్మం వా సోస్సామ, దానం వా దస్సామా”తి వదన్తే పటిక్కిసన్తో అరహతం అరియానం ధమ్మజీవినం బుద్ధానం సాసనం పటిక్కిసతి, తస్స తం పటిక్కిసనం సా చ పాపికా దిట్టి వేళుసజ్ఞాతస్స కట్టకస్స ఫలాని వియ హోతి. తస్మా యథా కట్టకో ఫలాని గణ్ఠన్తో అత్తఘాతాయ ఫల్లతి, అత్తనో ఘాతత్థమేవ ఫలతి, ఏవం సోపి అత్తఘాతాయ ఫల్లతీతి. వుత్తమ్మి చేతం –

“ఫలం వే కదలిం హన్తి, ఫలం వేళుం ఫలం నళం;

సక్కారో కాపురిసం హన్తి, గబ్బో అస్సతరిం యథా”తి. (చూళవ. ౩౩౮; అ. ని. ౪.౬౮);

దేసనావసానే ఉపాసికా సోతాపత్తిఫల పతిట్టహి, సమ్మత్తపరిసాయపి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

కాలత్తేరవత్తు అట్టమం.

౯. చూళకాలఉపాసకవత్తు

అత్తనా హి కతన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరన్తో చూళకాలం ఉపాసకం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకదివసం మహాకాలవత్తుస్మిం వుత్తనయేనేవ ఉమజ్జచోరా సామికేహి అనుబద్ధా రత్తిం విహరే ధమ్మకథం సుత్వా పాతోవ విహరా నిక్ఖమిత్వా సావత్తిం ఆగచ్ఛన్తస్స తస్స ఉపాసకస్స పురతో భణ్ణికం ఛడ్డేత్వా పలాయంసు. మనుస్సా తం దిస్వా “అయం రత్తిం చోరకమ్మం కత్వా ధమ్మం సుణన్తో వియ చరతి, గణ్ణథ న”న్తి తం పోధయింసు. కుమ్భదాసియో ఉదకతిత్తం గచ్ఛమానా తం దిస్వా “అపేధ, సామి, నాయం ఏవరూపం కరోతీ”తి తం మోచేసుం. సో విహరం గత్వా, “భన్తే, అహమ్మి మనుస్సేహి నాసితో, కుమ్భదాసియో మే నిస్సాయ జీవితం లద్ధ”న్తి భిక్షూనం ఆరోచేసి. భిక్షూ తథాగతస్స తమత్తం ఆరోచేసుం. సత్తా తేసం కథం సుత్వా, “భిక్షవే, చూళకాలఉపాసకో కుమ్భదాసియో చేవ నిస్సాయ, అత్తనో చ అకరణభావేన జీవితం లభి. ఇమే హి నామ సత్తా అత్తనా పాపకమ్మం కత్వా నిరయాదీసు అత్తనావ కిలిస్సన్తి, కుసలం కత్వా పన సుగతిఞ్చేవ నిబ్బానఞ్చ గచ్ఛన్తా అత్తనావ విసుజ్ఞన్తీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౧౬౫. “అత్తనా హి కతం పాపం, అత్తనా సంకిలిస్సతి;

అత్తనా అకతం పాపం, అత్తనావ విసుజ్ఞతి;

సుద్ధీ అసుద్ధి పచ్చత్తం, నాఞ్ఞో అఞ్ఞం విసోధయే”తి.

తస్సన్తో - యేన అత్తనా అకుసలకమ్మం కతం హోతి, సో చతుసు అపాయేసు దుష్టం అనుభవన్తో అత్తనావ సంకిలిస్సతి. యేన పన అత్తనా అకతం పాపం, సో సుగతిఞ్చేవ నిబ్బానఞ్చ గచ్ఛన్తో అత్తనావ విసుజ్ఞతి.

కుసలకమ్మసంజ్ఞాతా సుద్ధి అకుసలకమ్మసంజ్ఞాతా చ అసుద్ధి పచ్చత్తం కారకసత్తానం అత్తనియేవ విపచ్చతి. అఞ్ఞో పుగ్గలో అఞ్ఞం పుగ్గలం న విసోధయే నేవ విసోధేతి, న కిలేసేతీతి వుత్తం హోతి.

దేసనావసానే చూళకాలో సోతాపత్తిఫలే పతిట్ఠహి, సమ్మత్తపరిసాయపి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

చూళకాలఉపాసకవత్తు నవమం.

౧౦. అత్తదత్తతేరవత్తు

అత్తదత్తన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరన్తో అత్తదత్తతేరం ఆరబ్బ కథేసి.

సత్తారా హి పరినిబ్బానకాలే, “భిక్షవే, అహం ఇతో చతుమాసచ్చయేన పరినిబ్బాయిస్సామీ”తి వుత్తే ఉప్పన్నసంవేగా సత్తసతా పుధుజ్జనా భిక్షూ సత్థు సన్తికం అవిజహిత్వా “కిం ను ఖో, ఆవుసో, కరిస్సామా”తి సమ్మన్తయమానా విచరన్తి. అత్తదత్తతేరో పన చిన్తేసి - “సత్తా కిర చతుమాసచ్చయేన పరినిబ్బాయిస్సతి, అహఞ్చమ్మి అవీతరాగో, సత్థరి ధరమానేయేవ అరహత్తత్తాయ వాయమిస్సామీ”తి. సో భిక్షూనం సన్తికం న గచ్ఛతి. అథ నం భిక్షూ “కస్మా, ఆవుసో, త్వం నేవ అవ్హాకం సన్తికం ఆగచ్ఛసి, న కిఞ్చే మన్తేసి”తి వత్వా సత్థు సన్తికం నేత్వా “అయం, భన్తే, ఏవం నామ కరోతీ”తి ఆరోచయింసు. సో సత్తారాపి “కస్మా ఏవం కరోసి”తి వుత్తే “తుమ్హే కిర, భన్తే, చతుమాసచ్చయేన పరినిబ్బాయిస్సథ, అహం తుమ్హేసు ధరన్తేసుయేవ అరహత్తప్పత్తియా వాయమిస్సామీ”తి. సత్తా తస్స సాధుకారం దత్వా, “భిక్షవే, యస్స మయి సినేహో అత్తి,

తేన అత్తదత్తేన వియ భవితుం వట్టతి. న హి గన్ధాదీహి పూజేన్తా మం పూజేన్తి, ధమ్మానుధమ్మపటిపత్తియా పన మం పూజేన్తి. తస్మా అజ్ఞానపి అత్తదత్తసదిసేనేవ భవితబ్బ”న్తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౧౬౬. “అత్తదత్తం పరత్తేన, బహునాపి న హాపయే;
అత్తదత్తమభిజ్ఞాయ, సదత్తపసుతో సియా”తి.

తస్సత్తో - గిహిభూతా తావ కాకణికమత్తమ్పి అత్తనో అత్తం సహస్సమత్తేనాపి పరస్స అత్తేన న హాపయే.
కాకణికమత్తేనాపి హిస్స అత్తదత్తోవ ఖాదనీయం వా భోజనీయం వా నిస్సాదేయ్య, న పరత్తో. ఇదం పన ఏవం అకథేత్వా
కమ్మట్టానసీసేన కథితం, తస్మా “అత్తదత్తం న హాపేమీ”తి భిక్కునా నామ సజ్జస్స ఉప్పన్నం చేతియపటిసజ్జరణాదికిచ్చం వా
ఉపజ్ఞాయాదివత్తం వా న హాపేతబ్బం. ఆభిసమాచారికవత్తజ్ఞో పూరేన్తోయేవ అరియఫలాదీని సచ్చికరోతి, తస్మా అయమ్పి
అత్తదత్తోవ. యో పన అచ్చారద్ధవిపస్సకో “అజ్ఞ వా సువే వా”తి పటివేధం పత్తయమానో విచరతి, తేన ఉపజ్ఞాయవత్తాదీనిపి
హాపేత్వా అత్తనో కిచ్చమేవ కాతబ్బం. ఏవరూపజ్ఞో అత్తదత్తమభిజ్ఞాయ “అయం మే అత్తనో అత్తో”తి సల్లక్ఖేత్వా ,
సదత్తపసుతో సియాతి తస్మిం సకే అత్తే ఉయ్యుత్తపయుత్తో భవేయ్యాతి.

దేసనావసానే సో థేరో అరహత్తే పతిట్ఠహి, సమ్మత్తభిక్ఖానమ్పి సాత్థికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

అత్తదత్తత్తేరవత్తు దసమం.

అత్తవగ్గవణ్ణనా నిట్ఠితా.

ద్వాదసమో వగ్గో.

౧౩. లోకవర్గో

౧. దహరభిక్షువత్తు

హీనం ధమ్మం ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో అజ్ఞాతరం దహరభిక్షుం ఆరబ్ధ కథేసి.

అజ్ఞాతరో కిర థేరో దహరభిక్షునా సద్ధిం పాతోవ విసాఖాయ గేహం అగమాసి. విసాఖాయ గేహే పఞ్చసతానం భిక్షూనం ధువయాగు నిచ్చపఞ్చత్తా హోతి. థేరో తత్థ యాగుం పివిత్వా దహరభిక్షుం నిసీదాపేత్వా సయం అజ్ఞాం గేహం అగమాసి. తేన చ సమయేన విసాఖాయ పుత్తస్స ధీతా అయ్యికాయ రానే రత్వా భిక్షూనం వేయ్యావచ్చం కరోతి. సా తస్స దహరస్స ఉదకం పరిస్సావేంతీ చాటియం అత్తనో ముఖనిమిత్తం దిస్వా హసి, దహరోపి తం ఓలోకేత్వా హసి. సా తం హసమానం దిస్వా “చిన్నసీసో హసతీ”తి ఆహ. అథ నం దహరో “త్వం చిన్నసీసా, మాతాపితరోపి తే చిన్నసీసా”తి అక్కోసి. సా రోదమానా మహానసే అయ్యికాయ సన్తికం గత్వా “కిం ఇదం, అమ్మా”తి పుత్తే తమత్థం ఆరోచేసి. సా దహరస్స సన్తికం ఆగత్వా, “భన్తే, మా కుఱ్ఱి, న ఏతం చిన్నకేసనఖస్స చిన్ననివాసనపారుపనస్స మజ్ఞే చిన్నకపాలం ఆదాయ భిక్షాయ చరంతస్స అయ్యస్స అగరుక”న్తి ఆహ. దహరో ఆమ, ఉపాసికే, త్వం మమ చిన్నకేసాదిభావం జానాసి, ఇమిస్సా మం “చిన్నసీసో”తి కత్వా అక్కోసితుం వట్టిస్సతీతి. విసాఖా నేవ దహరం సజ్ఞాపేతుం అసక్తి, నపి దారికం. తస్మిం ఖణే థేరో ఆగత్వా “కిమిదం ఉపాసికే”తి పుచ్చిత్వా తమత్థం సుత్వా దహరం ఓవదంతో ఆహ – “అపేహి, ఆవుసో, నాయం చిన్నకేసనఖవత్తస్స మజ్ఞే చిన్నకపాలం ఆదాయ భిక్షాయ చరంతస్స అక్కోసో, తుణ్ణీ హోహి”తి. ఆమ, భన్తే, కిం తుమ్హే అత్తనో ఉపట్టాయికం అతజ్ఞేత్వా మం తజ్ఞేథ, మం “చిన్నసీసో”తి అక్కోసితుం వట్టిస్సతీతి. తస్మిం ఖణే సత్థా ఆగత్వా “కిం ఇద”న్తి పుచ్చి. విసాఖా ఆదితో పట్టాయ తం పవత్తిం ఆరోచేసి. సత్థా తస్స దహరస్స సోతాపత్తిఫలూపనిస్సయం దిస్వా “మయా ఇమం దహరం అనువత్తితుం వట్టి”తి చిన్తేత్వా విసాఖం ఆహ – “కిం పన విసాఖే తవ దారికాయ చిన్నకేసాదిమత్తకేనేవ మమ సావకే చిన్నసీసే కత్వా అక్కోసితుం వట్టి”తి? దహరో తావదేవ ఉట్టాయ అజ్ఞాలిం పగ్గహేత్వా, “భన్తే, ఏతం పఞ్చం తుమ్హేవ సుట్టం జానాథ, అవ్హాకం ఉపజ్ఞాయో చ ఉపాసికా చ సుట్టం న జానంతీ”తి ఆహ. సత్థా దహరస్స అత్తనో అనుకులభావం ఇత్వా “కామగుణం ఆరబ్ధ హసనభావో నామ హీనో ధమ్మా, హీనజ్ఞా నామ ధమ్మం సేవితం పమాదేన సద్ధిం సంవసితం న వట్టి”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ –

౧౬౭. “హీనం ధమ్మం న సేవేయ్య, పమాదేన న సంవసే;

మిచ్చాదిట్టిం న సేవేయ్య, న సియా లోకవడ్డనో”తి.

తత్థ హీనం ధమ్మం పఞ్చాకామగుణం ధమ్మం. సో హి హీనో ధమ్మా న అన్తమసో ఓట్టగోణాదీహిపి పటిసేవితబ్బో. హీనేసు చ నిరయాదీసు రానేసు నిబ్బత్తాపేతితి హీనో నామ, తం న సేవేయ్య. పమాదేనాతి సతివోస్సగ్గలక్ఖణేన పమాదేనాపి న సంవసే. న సేవేయ్యాతి మిచ్చాదిట్టిమ్మి న గణ్ఢేయ్య. లోకవడ్డనోతి యో హి ఏవం కరోతి, సో లోకవడ్డనో నామ హోతి. తస్మా ఏవం అకరణేన న సియా లోకవడ్డనోతి.

దేసనావసానే సో దహరో సోతాపత్తిఫల పతిట్టహి, సమ్మత్తానమ్మి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

౨. సుద్ధోదనవత్తు

ఉత్తిట్టితి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా నిగ్రోధారామే విహరంతో పితరం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిన్ శ్లో సమయే సత్థా పరమగమనేన కపిలపురం గత్వా శాతీహి కతపచ్చగ్గమనో నిగ్రోధారామం పత్వా శాతీనం మానభిందనత్థాయ ఆకాసే రతనచక్రమం మాపేత్వా తత్త చక్రమంతో ధమ్మం దేసేసి. శాతీ పసన్నచిత్తా సుద్ధోదనమహారాజానం ఆదిం కత్వా వద్దింసు. తస్మిం శాతీసమాగమే పోక్షరవస్సం వస్సి. తం ఆరబ్బ మహాజనేన కథాయ సముట్టాపితాయ “న, భిక్షవే, ఇదానేవ, పుట్టేపి మయ్యం శాతీసమాగమే పోక్షరవస్సం వస్సియేవా”తి వత్వా వేస్సన్తరజాతకం (జా. ౨.౨౨.౧౬౫౫ ఆదయో) కథేసి. ధమ్మదేసనం సుత్వా పక్కమన్నేసు శాతీసు ఏకోపి సత్థారం న నిమన్నేసి. రాజాపి “మయ్యం పుట్టో మమ గేహం అనాగత్వా కహం గమిస్సతీ”తి అనిమన్నేత్వావ అగమాసి. గత్వా చ పన గేహే వీసతియా భిక్షుసహస్సానం యాగుఆదీని పటియాదాపేత్వా ఆసనాని పఞ్ణాపేసి. పునదివసే సత్థా పిణ్ణాయ పవిసంతో “కిం ను ఖో అతీతబుద్ధా పితు నగరం పత్వా ఉజ్జకమేవ శాతీకులం పవిసింసు, ఉదాహు పటిపాటియా పిణ్ణాయ చరింసు”తి ఆవజ్ఞేంతో “పటిపాటియా చరింసు”తి దిస్సా పరమగేహతో పట్టాయ పిణ్ణాయ చరంతో పాయాసి. రాహులమాతా పాసాదతలే నిసిన్నావ దిస్సా తం పవత్తిం రఞ్ఞో ఆరోచేసి. రాజా సాటకం సత్థాపేంతో వేగేన నిక్ఖమిత్వా సత్థారం వద్దిత్వా – “పుత్త, కస్మా మం నాసేసి, అతివియ తే పిణ్ణాయ చరంతేన లజ్జా ఉప్పాదితా, యుత్తం నామ వో ఇమస్మింయేవ నగరే సువణ్ణసివికాదీహి విచరిత్వా పిణ్ణాయ చరితుం, కిం మం లజ్జాపేసి”తి? “నాహం తం, మహారాజ, లజ్జాపేమి, అత్తనో పన కులవంసం అనువత్తామీ”తి. “కిం పన, తాత, పిణ్ణాయ చరిత్వా జీవనవంసో మమ వంసో”తి? “నేనో, మహారాజ, తవ వంసో, మమ పనేనో వంసో. అనేకాని హి బుద్ధసహస్సాని పిణ్ణాయ చరిత్వావ జీవింసు”తి వత్వా ధమ్మం దేసేంతో ఇమా గాథా అభాసి –

౧౬౮. “ఉత్తిట్టి నప్పమజ్జేయ్య, ధమ్మం సుచరితం చరే;

ధమ్మచారీ సుఖం సేతి, అస్మిం లోకే పరమ్మి చ.

౧౬౯. “ధమ్మం చరే సుచరితం, న నం దుచ్చరితం చరే;

ధమ్మచారీ సుఖం సేతి, అస్మిం లోకే పరమ్మి చా”తి.

తత్త ఉత్తిట్టితి ఉట్టహిత్వా పరేసం ఘరద్వారే రత్వా గహేతబ్బపిణ్ణే. నప్పమజ్జేయ్యాతి పిణ్ణచారికవత్తశ్లో హాపేత్వా పణీతభోజనాని పరియేసంతో ఉత్తిట్టి పమజ్జతి నామ, సపదానం పిణ్ణాయ చరంతో పన న పమజ్జతి నామ. ఏవం కరోంతో ఉత్తిట్టి నప్పమజ్జేయ్య. ధమ్మంతి అనేసనం పహాయ సపదానం చరంతో తమేవ భిక్షాచరియధమ్మం సుచరితం చరే. సుఖం సేతీతి దేసనామత్తమేతం, ఏవం పనేతం భిక్షాచరియధమ్మం చరంతో ధమ్మచారీ ఇధ లోకే చతూహి ఇరియాపథేహి సుఖం విహరతీతి అత్తో. న నం దుచ్చరితంతి వేసియాదిభేదే అగోచరే చరంతో భిక్షాచరియధమ్మం దుచ్చరితం చరతి నామ. ఏవం అచరిత్వా ధమ్మం చరే సుచరితం, న నం దుచ్చరితం చరే. సేసం పుత్తత్తమేవ.

దేసనావసానే రాజా సోతాపత్తిఫలే పతిట్టహి, సమ్మత్తానమ్మి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

సుద్దోదనవత్తు దుతియం.

౩. పశ్చాతవిపస్నకభిక్షువత్తు

యథా పుబ్బుళకన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో పశ్చాతే విపస్సకే భిక్షూ ఆరబ్బ కథేసి.

తే కిర సత్తు సన్తికే కమ్మట్టానం గహేత్వా అరణ్ణం పవిసిత్వా ఘటేన్తా వాయమన్తా అప్పవిసేసా “విసేసేత్వా కమ్మట్టానం గహేస్సామా”తి సత్తు సన్తికం ఆగచ్ఛన్తా అన్తరామగ్గే మరీచికమ్మట్టానం భావేన్తావ ఆగమింసు . తేసం విహారం పవట్టక్ఖణ్ణేయేవ దేవో వస్సి. తే తత్త తత్త పముఖేసు రత్వా ధారావేగేన ఉట్టహిత్వా భిజ్జన్తే పుబ్బుళకే దిస్సా “అయమ్మి అత్తభావో ఉప్పజ్జిత్వా భిజ్జనత్థేన పుబ్బుళకసదిసోయేవా”తి ఆరమ్మణం గణ్ఠింసు. సత్థా గన్ధకుటియం నిసినోవ తే భిక్షూ ఓలోకేత్వా తేహి సద్ధిం కథేన్తో వియ ఓభాసం ఫరిత్వా ఇమం గాథమాహ -

౧౭౦. “యథా పుబ్బుళకం పస్సే, యథా పస్సే మరీచికం;

ఏవం లోకం అవేక్షన్తం, మచ్ఛరాజా న పస్సతీ”తి.

తత్త మరీచికన్తి మయూఖం. తే హి దూరతోవ గేహసన్థానాదివసేన ఉపట్టితాపి ఉపగచ్ఛన్తానం అగయ్మాపగా రిత్తకా తుచ్ఛకావ. తస్మా యథా ఉప్పజ్జిత్వా భిజ్జనత్థేన పుబ్బుళకం రిత్తతుచ్ఛాదిభావేనేవ పస్సేయ్య, ఏవం ఖన్ధాదిలోకం అవేక్షన్తం మచ్ఛరాజా న పస్సతీతి అత్తో.

దేసనావసానే తే భిక్షూ రితత్థానేయేవ అరహత్తం పాపుణింసూతి.

పశ్చాతవిపస్నకభిక్షువత్తు తతియం.

౪. అభయరాజకుమారవత్తు

ఏథ పస్సథిమం లోకన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరన్తో అభయరాజకుమారం ఆరబ్బ కథేసి.

తస్స కిర పచ్ఛన్తం వూపసమేత్వా ఆగతస్స పితా బిమ్మిసారో తుస్సిత్వా ఏకం నచ్చగీతకుసలం నాటకిత్థిం దత్వా సత్తాహం రజ్జమదాసి. సో సత్తాహం గేహ బహి అనిక్ఖన్తోవ రజ్జసిరిం అనుభవిత్వా అట్టమే దివసే నదీతిత్థం గన్తా న్తత్వా ఉయ్యానం పవిసిత్వా సన్తతిమహామత్తో వియ తస్సా ఇత్థియా నచ్చగీతం పస్సన్తో నిసీది. సాపి తఙ్ఘణజ్ఞోవ సన్తతిమహామత్తస్స నాటకిత్థి వియ సత్తకవాతానం వసేన కాలమకాసి. కుమారో తస్సా కాలకిరియాయ ఉప్పన్నసోకో “న మే ఇమం సోకం రవేత్వా సత్థారం అజ్ఞో నిబ్బాపేతుం సక్ఖిస్సతీ”తి సత్థారం ఉపసజ్జమిత్వా, “భన్తే, సోకం మే నిబ్బాపేథా”తి ఆహ. సత్థా తం సమస్సాసేత్వా “తయా హి, కుమార, ఇమిస్సా ఇత్థియా ఏవమేవ మతకాలే రోదన్తేన పవత్తితానం అస్సూనం అనమతగ్గే సంసారే పమాణం నత్థీ”తి వత్వా తాయ దేసనాయ సోకస్స తనుభావం ఇత్వా, “కుమార, మా సోచి, బాలజనానం సంసీదనట్టానమేత”న్తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౧౭౧. “ఏథ పస్సథిమం లోకం, చిత్తం రాజరథూపమం;

యత్త బాలా విసీదన్తి, నత్తి సజ్జో విజానత"న్తి.

తత్త తే పస్సథాతి రాజకుమారమేవ సన్ధాయాహ. ఇమం లోకన్తి ఇమం ఖన్ధలోకాదిసజ్జాతం అత్తభావం. చిత్తన్తి సత్తరతనాదివిచిత్తం రాజరథం వియ వత్తాలజ్జారాదిచిత్తితం. యత్త బాలాతి యస్మిం అత్తభావే బాలా ఏవం విసీదన్తి. విజానతన్తి విజానన్తానం పణ్ణితానం ఏత్త రాగసజ్జాదీసు ఏకోపి సజ్జో నత్తితి అత్తో.

దేసనావసానే రాజకుమారో సోతాపత్తిఫలే పతిట్ఠహి, సమ్మత్తానమ్మి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

అభయరాజకుమారవత్తు చతుత్తం.

౫. సమ్మజ్జనత్థేరవత్తు

యో చ పుట్టేతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరన్తో సమ్మజ్జనత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర పాతో వా సాయం వాతి వేలం పమాణం అకత్వా అభిక్ఖణం సమ్మజ్జన్తోవ విచరతి. సో ఏకదివసం సమ్మజ్జనిం గహేత్వా దివాట్ఠానే నిసిన్నస్స రేవతత్థేరస్స సన్తికం గత్వా “అయం మహాకుసీతో జనస్స సద్ధాదేయ్యం భుజ్జేత్వా ఆగత్వా నిసీదతి, కిం నామేతస్స సమ్మజ్జనిం గహేత్వా ఏకం రానం సమ్మజ్జితుం న వట్టతీ”తి ఆహ. థేరో “ఓవాదమస్స దస్సామీ”తి చిన్తేత్వా ఏహపుసోతి. కిం, భన్తేతి? గచ్ఛ స్థత్వా ఏహీతి. సో తథా అకాసి. అథ నం థేరో ఏకమన్తం నిసీదాపేత్వా ఓవదన్తో ఆహ – “ఆవుసో, భిక్ఖునా నామ న సబ్బకాలం సమ్మజ్జన్తేన విచరితుం వట్టతి, పాతో ఏవ పన సమ్మజ్జిత్వా పిణ్డాయ చరిత్వా పిణ్డపాతపటిక్కన్తేన ఆగత్వా రత్తిట్ఠానే వా దివాట్ఠానే వా నిసిన్నేన ద్వత్తింసాకారం సజ్ఞాయిత్యా అత్తభావే ఖయవయం పట్టపేత్వా సాయన్తే ఉట్ఠాయ సమ్మజ్జితుం వట్టతి, నిచ్చకాలం అసమ్మజ్జిత్వా అత్తనోపి నామ ఓకాసో కాతబ్బో”తి. సో థేరస్స ఓవాదే రత్వా న చిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. తం తం రానం ఉక్లాపం అహోసి. అథ నం భిక్ఖూ ఆహంసు – “ఆవుసో సమ్మజ్జనత్థేర, తం తం రానం ఉక్లాపం కస్మా న సమ్మజ్జసీ”తి? “భన్తే, మయా పమాదకాలే ఏవం కతం, ఇదానామ్మి అప్పమత్తో”తి. భిక్ఖూ “అయం థేరో అజ్ఞం బ్యాకరోతీ”తి సత్తు ఆరోచేసుం. సత్తా “ఆమ, భిక్ఖవే, మమ పుత్తో పుట్టే పమాదకాలే సమ్మజ్జన్తో విచరి, ఇదాని పన మగ్గఫలసుఖేన వీతినామేన్తో న సమ్మజ్జతీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ –

౧౭౨. “యో చ పుట్టే పమజ్జిత్వా, పచ్చా సో నప్పమజ్జతి;

సోమం లోకం పభాసేతి, అబ్బా ముత్తోవ చన్దిమా”తి.

తస్సత్తో – యో పుగ్గలో పుట్టే వత్తపటివత్తకరణేన వా సజ్ఞాయాదీహి వా పమజ్జిత్వా పచ్చా మగ్గఫలసుఖేన వీతినామేన్తో నప్పమజ్జతి, సో అబ్బాదీహి ముత్తో చన్దోవ ఓకాసలోకం మగ్గజ్ఞాణేన ఇమం ఖన్ధాదిలోకం ఓభాసేతి, ఏకాలోకం కరోతీతి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

సమ్మజ్జనత్థేరవత్తు పఞ్చమం.

౬. అజ్ఞలిమాలత్థేరవత్తు

యస్య పాపన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో అజ్ఞలిమాలత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి. వత్తు అజ్ఞలిమాలసుత్తన్తవసేనేవ (మ. ని. ౨.౩౪౭ ఆదయో) వేదితబ్బం.

ధేరో పన సత్తు సన్తికే పబ్బజిత్వా అరహత్తం పాపుణి. అథ ఖో ఆయస్మా అజ్ఞలిమాలో రహోగతో పటిసల్లీనో విముత్తిసుఖపటిసంవేదీ. తాయం వేలాయం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి -

“యో చ పుట్టే పమజ్జిత్వా, పచ్ఛా సో నప్పమజ్జతి;
సోమం లోకం పభాసేతి, అబ్బా ముత్తోవ చన్దిమా”తి. -

ఆదినా నయేన ఉదానం ఉదానేత్వా అనుపాదిసేసాయ నిబ్బానధాతుయా పరినిబ్బుతో. భిక్షూ “కహం ను ఖో, ఆవుసో, ధేరో ఉప్పన్నో”తి ధమ్మసభాయం కథం సముట్ఠాపేసుం? సత్థా ఆగన్త్యా “కాయ నుత్త, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్వా, “భన్తే, అజ్ఞలిమాలత్థేరస్స నిబ్బత్తట్ఠానకథాయా”తి వుత్తే “పరినిబ్బుతో చ, భిక్షవే, మమ పుత్తో”తి. “భన్తే, ఏత్తకే మనుస్సే మారేత్వా పరినిబ్బుతో”తి? “ఆమ, భిక్షవే, సో పుట్టే ఏకం కల్యాణమిత్తం అలభిత్వా ఏత్తకం పాపమకాసి, పచ్ఛా పన కల్యాణమిత్తపచ్చయం లభిత్వా అప్పమత్తో అహోసి. తేనస్స తం పాపకమ్మం కుసలేన పిహిత”న్తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౧౭౩. “యస్య పాపం కతం కమ్మం, కుసలేన పిధీయతి;
సోమం లోకం పభాసేతి, అబ్బా ముత్తోవ చన్దిమా”తి.

తత్థ కుసలేనాతి అరహత్తమగ్గం సన్ధాయ వుత్తం. సేసం ఉత్తానత్తమేవాతి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసుతి.

అజ్ఞలిమాలత్థేరవత్తు ఛట్టం.

౭. పేసకారధీతావత్తు

అన్తభూతోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా అగ్గాళవే చేతియే విహరన్తో ఏకం పేసకారధీతరం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకదివస్సజ్ఞో ఆళవివాసి నో సత్థరి ఆళవిం సమ్మత్తే నిమన్తేత్వా దానం అదంసు. సత్థా భత్తకిచ్చావసానే అనుమోదనం కరోన్తో “అద్ధువం మే జీవితం, ధువం మే మరణం, అవస్సం మయా మరితబ్బమేవ , మరణపరియోసానం మే జీవితం, జీవితమేవ అనియతం, మరణం నియతన్తి ఏవం మరణస్సతిం భావేథ. యేసజ్ఞో మరణస్సతి అభావితా, తే పచ్చిమే కాలే ఆసీవిసం దిస్వా భీతఅదణ్ణపురిసో వియ సన్తాసప్పత్తా భేరవరవం రవన్తా కాలం కరోన్తి. యేసం పన మరణస్సతి భావితా, తే దూరతోవ ఆసీవిసం దిస్వా దణ్ణకేన గహేత్వా ఛడ్డేత్వా రితపురిసో వియ పచ్చిమే కాలే న సన్తసన్తి, తస్మా మరణస్సతి భావేతబ్బా”తి ఆహ. తం ధమ్మదేసనం సుత్వా అవసేసజనా సకిచ్చప్పసుతావ అహేసుం. ఏకా పన సోళసవస్సుద్ధేసికా

పేసకారధీతా “అహో బుద్ధానం కథా నామ అచ్చరియా, మయా పన మరణస్సతిం భావేతుం వట్టతీ”తి రత్తిన్దివం మరణస్సతిమేవ భావేసి. సత్థాపి తతో నిక్ఖమిత్వా జేతవనం అగమాసి. సాపి కుమారికా తీణి వస్సాని మరణస్సతిం భావేసియేవ.

అధేకదివసం సత్థా పచ్చాససమయే లోకం ఓలోకేన్తో తం కుమారికం అత్తనో ఇణజాలస్స అన్తోపవిట్టం దిస్సా “కిం ను ఖో భవిస్సతీ”తి ఉపధారేన్తో “ఇమాయ కుమారికాయ మమ ధమ్మదేసనాయ సుతదివసతో పట్టాయ తీణి వస్సాని మరణస్సతి భావితా, ఇదానాహం తత్థ గత్వా ఇమం కుమారికం చత్తారో పఞ్ఠో పుచ్చిత్వా తాయ విస్సజ్జేన్తియా చతుసు రానేసు సాధుకారం దత్వా ఇమం గాథం భాసిస్సామి. సా గాథావసానే సోతాపత్తిఫలం పతిట్ఠహిస్సతి, తం నిస్సాయ మహాజనస్సాపి సాత్తికా ధమ్మదేసనా భవిస్సతీ”తి ఇత్వా పఞ్చసతభిక్కుపరివారో జేతవనా నిక్ఖమిత్వా అనుపుబ్బేన అగ్గాళవవిహారం అగమాసి. ఆళవివాసి నో “సత్థా ఆగతో”తి సుత్వా తం విహారం గత్వా నిమన్తయింసు. తదా సాపి కుమారికా సత్థ ఆగమనం సుత్వా “ఆగతో కిర మయ్యం పితా, సామి, ఆచరియో పుణ్ణచన్దముఖో మహాగోతమబుద్ధో”తి తుట్టమానసా “ఇతో మే తిణ్ణం సంవచ్చరానం మత్తకే సువణ్ణవణ్ణో సత్థా దిట్టపుబ్బో, ఇదానిస్స సువణ్ణవణ్ణం సరీరం దట్టం మధురోజఞ్చ వరధమ్మం సోతుం లభిస్సామీ”తి చిన్తేసి. పితా పనస్సా సాలం గచ్ఛన్తో ఆహ - “అమ్మ, పరసన్తకో మే సాటకో ఆరోపితో, తస్స విదత్తిమత్తం అనిట్టితం, తం అజ్జ నిట్టాపేస్సామి, సీఘం మే తసరం వట్టేత్వా ఆహారేయ్యాసీ”తి. సా చిన్తేసి - “అహం సత్థ ధమ్మం సోతుకామా, పితా చ మం ఏవం ఆహ. కిం ను ఖో సత్థ ధమ్మం సుణామి, ఉదాహు పితు తసరం వట్టేత్వా హరామీ”తి? అథస్సా ఏతదహోసి “పితా మం తసరే అనాహరియమానే పోధేయ్యపి పహరేయ్యపి, తస్మా తసరం వట్టేత్వా తస్స దత్వా పచ్చా ధమ్మం సోస్సామీ”తి పీఠకే నిసీదిత్వా తసరం వట్టేసి.

ఆళవివాసి నోపి సత్థారం పరివిసిత్వా పత్తం గహేత్వా అనుమోదనత్థాయ అట్టంసు. సత్థా “యమహం కులధీతరం నిస్సాయ తింసయోజనమగ్గం ఆగతో, సా అజ్ఞాపి ఓకాసం న లభతి. తాయ ఓకాసే లద్ధే అనుమోదనం కరిస్సామీ”తి తుణ్ణీభూతో అహోసి. ఏవం తుణ్ణీభూతమ్మి సత్థారం సదేవకే లోకే కోచి కిఞ్చి వత్తుం న విసహతి. సాపి ఖో కుమారికా తసరం వట్టేత్వా పచ్చియం రపేత్వా పితు సన్తికం గచ్ఛమానా పరిసపరియన్తే రత్వా సత్థారం ఓలోకయమానావ అట్టాసి. సత్థాపి గీవం ఉక్తిపిత్వా తం ఓలోకేసి. సా ఓలోకితాకారేనేవ అజ్ఞాసి - “సత్థా ఏవరూపాయ పరిసాయ మజ్ఞే నిసీదిత్వావ మం ఓలోకేన్తో మమాగమనం పచ్చాసీసతి, అత్తనో సన్తికం ఆగమనమేవ పచ్చాసీసతీ”తి. సా తసరపచ్చిం రపేత్వా సత్థ సన్తికం అగమాసి. కస్మా పన నం సత్థా ఓలోకేసీతి? ఏవం కిరస్స అహోసి “ఏసా ఏత్తోవ గచ్ఛమానా పుధుజ్జనకాలకిరియం కత్వా అనియతగతికా భవిస్సతి, మమ సన్తికం ఆగత్వా గచ్ఛమానా సోతాపత్తిఫలం పత్వా నియతగతికా హుత్వా తుసితవిమానే నిబ్బత్తిస్సతీ”తి. తస్సా కిర తం దివసం మరణతో ముత్తి నామ నత్తి. సా ఓలోకితసజ్ఞాణేనేవ సత్థారం ఉపసఙ్కమిత్వా ఛట్టపిణ్ణరంసీనం అన్తరం పవిసిత్వా వన్దిత్వా ఏకమన్తం అట్టాసి. తథారూపాయ పరిసాయ మజ్ఞే నిసీదిత్వా తుణ్ణీభూతం సత్థారం వన్దిత్వా రితక్ఖణేయేవ తం ఆహ - “కుమారికే, కుతో ఆగచ్ఛసీ”తి? “న జానామి, భన్తే”తి. “కత్థ గమిస్ససీ”తి? “న జానామి, భన్తే”తి. “న జానాసీ”తి? “జానామి, భన్తే”తి. “జానాసీ”తి? “న జానామి, భన్తే”తి. ఇతి నం సత్థా చత్తారో పఞ్ఠో పుచ్చి. మహాజనో ఉజ్జాయి - “అమ్మో, పస్సథ, అయం పేసకారధీతా సమ్మాసమ్మద్ధేన సద్ధిం ఇచ్చితిచ్చితం కథేసి, నను నామ ఇమాయ ‘కుతో ఆగచ్ఛసీ’తి వుత్తే ‘పేసకారగేహతో’తి వత్తబ్బం. ‘కహం గచ్ఛసీ’తి వుత్తే ‘పేసకారసాల’న్తి వత్తబ్బం సియా”తి.

సత్య మహాజనం నిస్సద్దం కత్వా, “కుమారికే, త్వం కుతో ఆగచ్ఛసీ”తి వుత్తే “కస్మా న జానామీతి వదేసీ”తి పుచ్చి. భన్తే, తుష్టే మమ పేసకారగేహతో ఆగతభావం జానాథ, “కుతో ఆగతాసీ”తి పుచ్చన్తా పన “కుతో ఆగన్త్యా ఇథ నిబ్బత్తాసీ”తి పుచ్చథ. అహం పన న జానామి “కుతో చ ఆగన్త్యా ఇథ నిబ్బత్తామ్హి”తి. అథస్సా సత్థా “సాధు సాధు, కుమారికే, మయా పుచ్చితపఞ్ఞోవ తయా విస్సజ్జితో”తి పరమం సాధుకారం దత్వా ఉత్తరిమ్పి పుచ్చి - “కత్థ గమిస్ససీతి పున పుట్టా కస్మా ‘న జానామీతి వదేసీ’తి? భన్తే, తుష్టే మం తసరపచ్చిం గహేత్వా పేసకారసాలం గచ్ఛన్తిం జానాథ, “ఇతో గన్త్యా కత్థ నిబ్బత్తిస్ససీ”తి పుచ్చథ. అహం ఇతో చుతా న జానామి “కత్థ గన్త్యా నిబ్బత్తిస్సామీ”తి. అథస్సా సత్థా “మయా పుచ్చితపఞ్ఞోయేవ తయా విస్సజ్జితో”తి దుతియం సాధుకారం దత్వా ఉత్తరిమ్పి పుచ్చి - “అథ కస్మా ‘న జానాసీ’తి పుట్టా ‘జానామీ’తి వదేసీ”తి? “మరణభావం జానామి, భన్తే, తస్మా ఏవం వదేమీ”తి. అథస్సా సత్థా “మయా పుచ్చితపఞ్ఞోయేవ తయా విస్సజ్జితో”తి తతియం సాధుకారం దత్వా ఉత్తరిమ్పి పుచ్చి - “అథ కస్మా ‘జానాసీ’తి పుట్టా ‘న జానామీ’తి వదేసీ”తి. మమ మరణభావమేవ అహం జానామి, భన్తే, “రత్తిన్దివపుబ్బణ్ణాదీసు పన అసుకకాలే నామ మరిస్సామీ”తి న జానామి, తస్మా ఏవం వదేమీతి. అథస్సా సత్థా “మయా పుచ్చితపఞ్ఞోయేవ తయా విస్సజ్జితో”తి చతుత్థం సాధుకారం దత్వా పరిసం ఆమన్తేత్వా “ఏత్తకం నామ తుష్టే ఇమాయ కథితం న జానాథ, కేవలం ఉజ్జాయధేవ. యేసఞ్ఞో పఞ్ఞాచక్ఖు నత్తి, తే అన్ధా ఏవ . యేసం పఞ్ఞాచక్ఖు అత్తి, తే ఏవ చక్ఖుమన్తో”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౧౭౪. “అన్దభూతో అయం లోకో, తనుకేత్త విపస్సతి;

సకుణో జాలముత్తోవ, అప్పో సగ్గాయ గచ్ఛతీ”తి.

తత్థ అన్దభూతో అయం లోకోతి అయం లోకియమహాజనో పఞ్ఞాచక్ఖునో అభావేన అన్దభూతో. తనుకేత్తాతి తనుకో ఏత్త, న బహు జనో అనిచ్ఛాదివసేన విపస్సతి. జాలముత్తోవాతి యథా ఛేకేన సాకుణికేన జాలేన ఓత్థరిత్వా గయ్ఠమానేసు వట్టకేసు కోచిదేవ జాలతో ముచ్చతి. సేసా అన్తోజాలమేవ పవిసన్తి. తథా మరణజాలేన ఓత్థటేసు సత్తేసు బహూ అపాయగామినో హోన్తి, అప్పో కోచిదేవ సత్తో సగ్గాయ గచ్ఛతి, సుగతిం వా నిబ్బానం వా పాపుణాతీతి అత్తో.

దేసనావసానే కుమారికా సోతాపత్తిఫలే పతిట్ఠహి, మహాజనస్సాపి సాత్థికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

సాపి తసరపచ్చిం గహేత్వా పితు సన్తికం అగమాసి, సోపి నిసిన్నకోవ నిద్దాయి. తస్సా అసల్లక్ఖేత్వావ తసరపచ్చిం ఉపనామేన్తియా తసరపచ్చి వేమకోటియం పటిహజ్ఞేత్వా సద్దం కురుమానా పతి. సో పబుజ్జిత్వా గహితనిమిత్తేన వేమకోటిం ఆకడ్డి. వేమకోటి గన్త్యా తం కుమారికం ఉరో పహరి, సా తత్తేవ కాలం కత్వా తుసితభవనే నిబ్బత్తి. అథస్సా పితా తం ఓలోకేన్తో సకలసరిరేన లోహితమక్ఖితేన పతిత్వా మతం అద్దస. అథస్స మహాసోకో ఉప్పజ్జి. సో “న మమ సోకం అఞ్ఞో నిబ్బాపేతుం సక్ఖిస్సతీ”తి రోదన్తో సత్థు సన్తికం గన్త్యా తమత్థం ఆరోచేత్వా, “భన్తే, సోకం మే నిబ్బాపేథా”తి ఆహ. సత్థా తం సమస్సాసేత్వా “మా సోచి, ఉపాసక. అనమతగ్గస్మిఞ్ఞో సంసారే తవ ఏవమేవ ధీతు మరణకాలే ప్ఛరితఅస్సు చతున్నం మహాసముద్ధానం ఉదకతో అతిరేకతర”న్తి వత్వా అనమతగ్గకథం కథేసి . సో తనుభూతసోకో సత్థారం పబ్బజ్జం యాచిత్వా లద్ధాపసమ్మదో న చిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణీతి.

పేసకారధీతావత్తు సత్తమం.

౮. తింసభిక్కువత్తు

హంసాదిచ్చపథేతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరంతో తింస భిక్షా ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిన్ఞ్చో దివసే తింసమత్తా దిసావాసికా భిక్షా సత్తారం ఉపసంక్రమింసు. ఆనందత్థేరో సత్తు వత్తకరణవేలాయ ఆగత్వా తే భిక్షా దిస్వా “సత్తారా ఇమేహి సద్ధిం పటిసన్ధారే కతే వత్తం కరిస్సామీ”తి ద్వారకోట్టకే అట్టాసి. సత్తాపి తేహి సద్ధిం పటిసన్ధారం కత్వా తేసం సారణీయధమ్మం కథేసి. తం సుత్వా తే సబ్బేహి అరహత్తం పత్వా ఉప్పతిత్వా ఆకాసేన అగమింసు. ఆనందత్థేరో తేసు చిరాయన్తేసు సత్తారం ఉపసంక్రమిత్వా, “భన్తే, ఇదానేవ తింసమత్తా భిక్షా ఆగతా, తే కుహి”న్తి పుచ్చి. “గతా, ఆనందా”తి. “కతరేన మగ్గేన, భన్తే”తి? “ఆకాసేనానందా”తి. “కిం పన తే, భన్తే, ఖీణాసవా”తి? “ఆమానన్ద, మమ సన్తికే ధమ్మం సుత్వా అరహత్తం పత్తా”తి. తస్మిం పన ఖణే ఆకాసేన హంసా అగమింసు. సత్తా “యస్స ఖో పనానన్ద, చత్తారో ఇద్ధిపాదా సుభావితా, సో హంసా వియ ఆకాసేన గచ్ఛతీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౧౭౫. “హంసాదిచ్చపథే యన్తి, ఆకాసే యన్తి ఇద్ధియా;

నీయన్తి ధీరా లోకమ్హా, జేత్వా మారం సవాహిని”న్తి.

తస్సత్థో - ఇమే హంసా ఆదిచ్చపథే ఆకాసే గచ్ఛన్తి. యేసం ఇద్ధిపాదా సుభావితా, తేహి ఆకాసే యన్తి ఇద్ధియా. ధీరా పణ్ణితా సవాహినిం మారం జేత్వా ఇమమ్హా వట్టలోకా నీయన్తి, నిబ్బానం పాపుణన్తితి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసుతి.

తింసభిక్షువత్తు అట్టమం.

౯. చిఇమాణవికావత్తు

ఏకం ధమ్మన్తి ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరంతో చిఇమాణవికం ఆరబ్బ కథేసి.

పరమబోధియన్ఞ్చో దసబలస్స పుఢుభూతేసు సావకేసు అప్పమాణేసు దేవమనుస్సేసు అరియభూమిం ఓక్కన్తేసు పత్తటే గుణసముదయే మహాలాభసక్కారో ఉదపాది. తిత్థియా సూరియుగ్గమనే ఖజ్జోపనకసదిసా అహేసుం హతలాభసక్కారా. తే అన్తరవీధియం రత్వా “కిం సమణో గోతమోవ బుద్ధో, మయమ్మి బుద్ధా, కిం తస్సేవ దిన్నం మహప్పలం, అమ్మాకమ్మి దిన్నం మహప్పలమేవ, అమ్మాకమ్మి దేధ సక్కరోథా”తి ఏవం మనుస్సే విజ్ఞాపేన్తాపి లాభసక్కారం అలభిత్వా రహో సన్నిపతిత్వా “కేన ను ఖో ఉపాయేన సమణస్స గోతమస్స మనుస్సానం అన్తరే అవణ్ణం ఉప్పాదేత్వా లాభసక్కారం నాసేయ్యామా”తి చిన్తయింసు.

తదా సావత్థియం చిఇమాణవికా నామేకా పరిబ్బాజికా ఉత్తమరూపధరా సోభగ్గప్పత్తా దేవచ్చరా వియ. అస్సా సరీరతో రస్మియో నిచ్చరన్తి. అథేకో ఖరమన్తి ఏవమాహ - “చిఇమాణవికం పటిచ్చ సమణస్స గోతమస్స అవణ్ణం ఉప్పాదేత్వా లాభసక్కారం నాసేయ్యామా”తి. తే “అత్థేకో ఉపాయో”తి సమ్మటిచ్చింసు. అథ సా తిత్థియారామం గత్వా వన్దిత్వా అట్టాసి, తిత్థియా తాయ సద్ధిం న కథేసుం. సా “కో ను ఖో మే దోసో”తి యావతతియం “వన్దామి, అయ్యా”తి వత్వా, “అయ్యా, కో ను ఖో మే దోసో, కిం మయా సద్ధిం న కథేథా”తి ఆహ. “భగిని, సమణం గోతమం అప్ఘే విహేరయన్తం

హతలాభసక్కారే కత్వా విచరంతం న జానాసీ"తి? "న జానామి, అయ్యా, కిం పనేత్థ మయా కత్తబ్బ"న్తి. "సచే త్వం, భగిని, అష్టాకం సుఖమిచ్చసి, అత్తానం పటిచ్చ సమణస్స గోతమస్స అవణ్ణం ఉప్పాదేత్వా లాభసక్కారం నాసేహి"తి.

సా "సాధు, అయ్యా, మయ్యువేసో భారో, మా చింతయిత్థా"తి వత్వా పక్కమిత్వా ఇత్థిమాయాసు కుసలతాయ తతో పట్టాయ సావత్తివాసీనం ధమ్మకథం సుత్వా జేతవనా నిక్ఖమనసమయే ఇన్దగోపకవణ్ణం పటం పారుపిత్వా గన్ధమాలాదిహత్థా జేతవనాభిముఖీ గచ్ఛతి. "ఇమాయ వేలాయ కుహిం గచ్ఛసీ"తి వుత్తే, "కిం తుష్టాకం మమ గమనట్టానేనా"తి వత్వా జేతవనసమీపే తిత్థియారామే వసిత్వా పాతోవ "అగ్గవన్దనం వన్దిస్సామా"తి నగరా నిక్ఖమన్తే ఉపాసకజనే జేతవనస్స అన్తోవుట్టా వియ హుత్వా నగరం పవిసతి. "కుహిం వుట్టాసీ"తి వుత్తే, "కిం తుష్టాకం మమ వుట్టట్టానేనా"తి వత్వా మాసద్ధమాసచ్చయేన పుచ్చియమానా జేతవనే సమణేన గోతమేన సద్ధిం ఏకగన్ధకుటియా వుట్టామ్హితి. పుణ్ణజ్ఞానం "సచ్చం ను ఖో ఏతం, నో"తి కజ్ఞం ఉప్పాదేత్వా తేమాసచతుమాసచ్చయేన పిలోతికాహి ఉదరం వేరేత్వా గబ్బినివణ్ణం దస్సేత్వా ఉపరి రత్తపటం పారుపిత్వా "సమణం గోతమం పటిచ్చ గబ్బో ఉప్పన్నో"తి అన్ధబాలే సద్ధహాపేత్వా అట్టనవమాసచ్చయేన ఉదరే దారుమణ్ణలికం బద్దిత్వా ఉపరి పటం పారుపిత్వా హత్తపాదపిట్టియో గోహనుకేన కోట్టాపేత్వా ఉన్నదే దస్సేత్వా కిలన్తిన్ద్రియా హుత్వా సాయన్తసమయే తథాగతే అలబ్బతధమ్మాసనే నిసీదిత్వా ధమ్మం దేసేన్తే ధమ్మసభం గన్తా తథాగతస్స పురతో రత్వా, "మహాసమణ, మహాజనస్స తావ ధమ్మం దేసేసి, మధురో తే సద్దో, సమ్మసితం దంతావరణం. అహం పన తం పటిచ్చ గబ్బం లభిత్వా పరిపుణ్ణగబ్బా జాతా, నేవ మే సూతిఘరం జానాసి, సప్పితేలాదీని సయం అకరోన్తో ఉపట్టాకానమ్మి అణ్ణతరం కోసలరాజానం వా అనాథపిణ్డికం వా విసాఖం ఉపాసికం వా 'ఇమిస్సా చిఞ్చమాణవికాయ కత్తబ్బయుత్తకం కరోహి"తి న వదేసి, అభిరమితుంయేవ జానాసి, గబ్బపరిహారం న జానాసీ"తి గూఢపిణ్ణం గహేత్వా చన్దమణ్ణలం దూసేతుం వాయమన్తే వియ పరిసమజ్ఞే తథాగతం అక్కోసి. తథాగతో ధమ్మకథం రపేత్వా సీహో వియ అభినదన్తో, "భగిని, తయా కథితస్స తథభావం వా వితథభావం వా అహమేవ చ త్వఞ్చ జానామా"తి ఆహ. "ఆమ, మహాసమణ, తయా చ మయా చ శ్వాతభావేనేతం జాత"న్తి.

తస్మిం ఖణే సక్కస్స ఆసనం ఉణ్ణాకారం దస్సేసి. సో ఆవజ్ఞమానో "చిఞ్చమాణవికా తథాగతం అభూతేన అక్కోసతి"తి ఇత్వా "ఇదం వత్తుం సోధేస్సామీ"తి చతుహి దేవపుత్తేహి సద్ధిం ఆగమి. దేవపుత్తా మూసికపోతకా హుత్వా దారుమణ్ణలికస్స బన్దనరజ్జుకే ఏకప్పహారేనేవ చిన్దింసు, పారుతపటం వాతో ఉక్తిపి, దారుమణ్ణలికం పతమానం తస్సా పాదపిట్టియం పతి , ఉభో అగ్గపాదా చిజ్జింసు. మనుస్సా "ధీ కాళకణ్ణి, సమ్మాసమ్మద్ధం అక్కోసీ"తి సీసే ఖేళం పాతేత్వా లేడ్డుదణ్ణాదిహత్తా జేతవనా నీహరింసు. అథస్సా తథాగతస్స చక్కుపథం అతిక్కన్తకాలే మహాపథవీ భిజ్జిత్వా వివరమదాసి, అవీచితో అగ్గిజాలా ఉట్టహి. సా కులదత్తియం కమ్మలం పారుపమానా వియ గన్తా అవీచిమ్హి నిబ్బత్తి. అణ్ణతిత్థియానం లాభసక్కారో పరిహాయి, దసబలస్స భియ్యోసోమత్తాయ వడ్డి. పునదివసే ధమ్మసభాయం కథం సముట్టాపేసుం, "ఆవుసో, చిఞ్చమాణవికా ఏవం ఉళారగుణం అగ్గదక్ఖిణ్యం సమ్మాసమ్మద్ధం అభూతేన అక్కోసిత్వా మహావినాసం పత్తా"తి. సత్తా ఆగన్తా "కాయ నుత్త, భిక్ఖవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా"తి పుచ్చిత్వా "ఇమాయ నామా"తి వుత్తే "న, భిక్ఖవే, ఇదానేవ, పుట్టేపి ఏసా మం అభూతేన అక్కోసిత్వా వినాసం పత్తాయేవా"తి వత్వా -

"నాదట్టా పరతో దోసం, అణుం ధూలాని సబ్బసో;

ఇస్సరో పణయే దణ్ణం, సామం అప్పటివేక్ఖియా"తి. -

ఇమం ద్వాదశనిపాతే మహాపదుమజాతకం (జా. ౧.౧౨.౧౦౬) విశ్ణారేత్వా కథేసి -

తదా కిరేసా మహాపదుమకుమారస్య బోధిసత్తస్య మాతు సపత్నీ రజ్ఞో అగ్గమహేసీ హుత్వా మహాసత్తం అసద్ధమ్మేన నిమన్తేత్వా తస్య మనం అలభిత్వా అత్తనావ అత్తని విప్పకారం కత్వా గిలానాలయం దస్సేత్వా “తవ పుత్తో మం అనిచ్ఛన్తిం ఇమం విప్పకారం పాపేసీ”తి రజ్ఞో ఆరోచేసి. రాజా కుద్ధో మహాసత్తం చోరపపాతే ఖిపి. అథ నం పబ్బతకుచ్చియం అధివత్థా దేవతా పటిగ్గహేత్వా నాగరాజస్య ఫణగబ్బే పతిట్టపేసి. నాగరాజా తం నాగభవనం నేత్వా ఉపడ్డరజ్జేన సమ్మానేసి. సో తత్త సంవచ్చరం వసిత్వా పబ్బజితుకామో హిమవంతప్పదేసం పత్వా పబ్బజిత్వా ఝానాభిజ్ఞాయో నిబ్బత్తేసి. అథ నం ఏకో వనచరకో దిస్సా రజ్ఞో ఆరోచేసి. రాజా తస్య సన్తికం గత్వా కతపటిసన్ధారో సబ్బం తం పవత్తిం ఇత్వా మహాసత్తం రజ్జేన నిమన్తేత్వా తేన “మయ్ఘం రజ్జేన కిచ్చం నత్తి, త్వం పన దస రాజధమ్మే అకోపేత్వా అగతిగమనం పహాయ ధమ్మేన రజ్జం కారేహి”తి ఓవదితో ఉట్టాయాసనా రోదిత్వా నగరం గచ్ఛన్తో అన్తరామగ్గే అమచ్ఛే పుచ్చి - “అహం కం నిస్సాయ ఏవం ఆచారసమ్మన్నేన పుత్తేన వియోగం పత్తో”తి? “అగ్గమహేసీం నిస్సాయ, దేవా”తి. రాజా తం ఉద్ధంపాదం గహేత్వా చోరపపాతే ఖిపాపేత్వా నగరం పవిసిత్వా ధమ్మేన రజ్జం కారేసి. తదా మహాపదుమకుమారో సత్థా అహోసి, మాతు సపత్నీ చిఇమాణవికాతి.

సత్థా ఇమమత్తం పకాసేత్వా, “భిక్ఖవే, ఏకం ధమ్మజ్ఞో సచ్చవచనం పహాయ ముసావాదే పతిట్టితానం విస్సట్టపరలోకానం అకత్తబ్బపాపకమ్మం నామ నత్తి”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౧౭౬. “ఏకం ధమ్మం అతీతస్స, ముసావాదిస్స జన్తునో;
వితిణ్ణపరలోకస్స, నత్తి పాపం అకారియ”న్తి.

తత్త ఏకం ధమ్మన్తి సచ్చం. ముసావాదిస్సాతి యస్స దససు వచనేసు ఏకమ్మి సచ్చం నత్తి, ఏవరూపస్స ముసావాదినో . వితిణ్ణపరలోకస్సాతి విస్సట్టపరలోకస్స. ఏవరూపో హి మనుస్ససమ్మత్తిం దేవసమ్మత్తిం అవసానే నిబ్బానసమ్మత్తిన్తి ఇమా తిస్సోపి సమ్మత్తియో న పస్సతి. నత్తి పాపన్తి తస్స ఏవరూపస్స ఇదం నామ పాపం అకత్తబ్బన్తి నత్తి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసుతి.

చిఇమాణవికావత్థు నవమం.

౧౦. అసదిసదానవత్థు

న వే కదరియాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో అసదిసదానం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిజ్ఞో సమయే సత్థా చారికం చరిత్వా పిచ్చసతభిక్ఖుపరివారో జేతవనం పావిసి. రాజా విహారం గత్వా సత్థారం నిమన్తేత్వా పునదివసే ఆగన్తుకదానం సజ్జేత్వా “దానం మే పస్సన్తూ”తి నాగరే పక్కిసి. నాగరా ఆగత్వా రజ్ఞో దానం దిస్సా పునదివసే సత్థారం నిమన్తేత్వా దానం సజ్జేత్వా “అమ్మాకమ్మి దానం, దేవో, పస్సన్తూ”తి రజ్ఞో పహిణింసు. రాజా తేసం దానం దిస్సా “ఇమేహి మమ దానతో ఉత్తరితరం కతం, పున దానం కరిస్సామీ”తి పునదివసేపి దానం సజ్జేసి. నాగరాపి తం

దిస్వా పునదివసే సజ్జయింసు. ఏవం నేవ రాజా నాగరే పరాజేతుం సక్కోతి, న నాగరా రాజానం. అథ ఛట్టే వారే నాగరా సతగుణం సహస్సగుణం వడ్డేత్వా యథా న సక్కా హోతి “ఇదం నామ ఇమేసం దానే నట్టి”తి వత్తుం, ఏవం దానం సజ్జయింసు. రాజా తం దిస్వా “సదాహం ఇమేసం దానతో ఉత్తరితరం కాతుం న సక్తిస్సామి, కిం మే జీవితేనా”తి ఉపాయం చిన్తేన్తో నిపజ్జి. అథ నం మల్లికా దేవీ ఉపసజ్జమిత్వా, “కస్మా, మహారాజ, ఏవం నిపన్నోసి, కేన తే ఇన్ద్రియాని కిలన్తాని వియా”తి పుచ్చి. రాజా ఆహ - “న దాని త్వం, దేవి, జానాసీ”తి. “న జానామి, దేవా”తి. సో తస్సా తమత్థం ఆరోచేసి.

అథ నం మల్లికా ఆహ - “దేవ, మా చిన్తయి, కహం తయా పథవిస్సరో రాజా నాగరేహి పరాజియమానే దిట్టపుట్టో వా సుతపుట్టో వా, అహం తే దానం సంవిదహిస్సామీ”తి. ఇతిస్స అసదిసదానం సంవిదహితుకామతాయ ఏవం వత్వా, మహారాజ, సాలకల్యాణిపదరేహి పఞ్చన్నం భిక్షుసతానం అన్తో ఆవట్టే నిసీదనమణ్డపం కారేహి, సేసా బహిఆవట్టే నిసీదిస్సన్తి. పఞ్చ సేతచ్ఛత్తసతాని కారేహి, తాని గహేత్వా పఞ్చసతా హత్థీ పఞ్చన్నం భిక్షుసతానం మత్తకే ధారయమానా రస్సన్తి. అట్ట వా దస వా రత్తసువణ్ణనావాయో కారేహి, తా మణ్డపమజ్జే భవిస్సన్తి. ద్వన్నం ద్వన్నం భిక్షానం అన్తరే ఏకేకా ఖత్తియధీతా నిసీదిత్వా గన్ధే పిసిస్సతి, ఏకేకా ఖత్తియధీతా బీజనం ఆదాయ ద్వే ద్వే భిక్షా బీజమానా రస్సతి, సేసా ఖత్తియధీతరో పిసే పిసే గన్ధే హరిత్వా సువణ్ణనావాసు పక్తిపిస్సన్తి, తాసు ఏకచ్ఛా ఖత్తియధీతరో నీలుప్పలకలాపే గహేత్వా సువణ్ణనావాసు పక్తిత్తగన్ధే ఆలోళేత్వా వాసం గాహపిస్సన్తి. నాగరానజ్జోనేవ ఖత్తియధీతరో అత్తి, న సేతచ్ఛత్తాని, న హత్థినో చ. ఇమేహి కారణేహి నాగరా పరాజిస్సన్తి, ఏవం కరోహి, మహారాజాతి. రాజా “సాధు, దేవి, కల్యాణం తే కథిత”న్తి తాయ కథితనియామేన సబ్బం కారేసి. ఏకస్స పన భిక్షునో ఏకో హత్థి నప్పహోసి. అథ రాజా మల్లికం ఆహ - “భద్దే, ఏకస్స భిక్షునో ఏకో హత్థి నప్పహోతి, కిం కరిస్సామా”తి. “కిం, దేవ, పఞ్చ హత్థిసతాని నట్టి”తి? “అత్తి, దేవి, అవసేసా దుట్టహత్థినో, తే భిక్షా దిస్వావ వేరమ్భవాతా వియ చణ్ణా హోన్తీ”తి. “దేవ, అహం ఏకస్స దుట్టహత్థిపోతకస్స ఛత్తం గహేత్వా తిట్టనట్టానం జానామీ”తి. “కత్త నం రపేస్సామా”తి? “అయ్యస్స అజ్ఞలిమాలస్స సన్తికే”తి. రాజా తథా కారేసి. హత్థిపోతకో వాలధిం అన్తరసత్తిమ్మి పక్తిపిత్వా ఉభో కణ్ఠే పాతేత్వా అక్కిని నిమిలేత్వా అట్టాసి. మహాజనో “ఏవరూపస్స నామ చణ్ణహత్థినో అయమాకారో”తి హత్థిమేవ ఓలోకేసి.

రాజా బుద్ధప్పముఖం భిక్షుసజ్జం పరివిసిత్వా సత్థారం వన్దిత్వా, “భన్తే, యం ఇమస్మిం దానగ్గే కప్పియభణ్డం వా అకప్పియభణ్డం వా, సబ్బం తం తుమ్మాకమేవ దమ్మీ”తి ఆహ . తస్మిం పన దానే ఏకదివసేనేవ పరిచ్ఛత్తం చుద్ధసకోటిధనం హోతి. సత్తు పన సేతచ్ఛత్తం నిసీదనపల్లజ్కో ఆధారకో పాదపీరికాతి చత్తారి అనగ్గానేవ. పున ఏవరూపం కత్వా బుద్ధానం దానం నామ దాతుం సమత్తో నాహోసి, తేనేవ తం “అసదిసదాన”న్తి పజ్ఞాయి. తం కిర సబ్బబుద్ధానం ఏకవారం హోతియేవ, సట్టేసం పన ఇత్థీయేవ సంవిదహతి. రజ్జో పన కాళో చ జుట్టో చాతి ద్వే అమచ్ఛా అహేసుం. తేసు కాళో చిన్తేసి - “అహో రాజకులస్స పరిహాని, ఏకదివసేనేవ చుద్ధసకోటిధనం ఖయం గచ్ఛతి, ఇమే ఇమం దానం భుజ్జేత్వా గన్త్యా నిపన్నా నిద్ధాయిస్సన్తి, అహో నట్టం రాజకుల”న్తి. జుట్టో చిన్తేసి - “అహో రజ్జో దానం సుదిన్నం. న హి సక్కా రాజభావే అట్టితేన ఏవరూపం దానం దాతుం, సబ్బసత్తానం పత్తిం అదేన్తో నామ నత్తి, అహం పనిదం దానం అనుమోదామీ”తి.

సత్తు భత్తకిచ్చావసానే రాజా అనుమోదనత్థాయ పత్తం గణ్ఠి. సత్తా చిన్తేసి - “రజ్జో మహోఘం పవత్తేన్తేన వియ మహాదానం దిన్నం, అసక్తి ను ఖో మహాజనో చిత్తం పసాదేతుం, ఉదాహు నో”తి. సో తేసం అమచ్ఛానం చిత్తాచారం ఇత్వా “సచే రజ్జో దానానుచ్ఛవికం అనుమోదనం కరిస్సామి, కాళస్స ముద్ధా సత్తథా ఫలిస్సతి, జుట్టో సోతాపత్తిఫలే

పతిట్టహిస్సతీ"తి ఇత్వా కాళే అనుకమ్పం పటిచ్చ ఏవరూపం దానం దత్వా రితస్స రజ్ఞో చతుష్పదికం గాథమేవ వత్వా ఉట్టాయాసనా విహరం గతో. భిక్షూ అజ్ఞలిమాలం పుచ్చింసు - "న కిం ను ఖో, ఆవుసో, దుట్టహాత్తిం ఛత్తం ధారేత్వా రితం దిస్సా భాయీ"తి? "న భాయం, ఆవుసో"తి. తే సత్థారం ఉపసజ్ఞమిత్వా ఆహంసు - "అజ్ఞలిమాలో, భన్తే, అజ్ఞం బ్యాకరోసీ"తి. సత్థా "న, భిక్షవే , అజ్ఞలిమాలో భాయతి. ఖీణాసవఉసభానజ్ఞో అన్తరే జేట్టకఉసభా మమ పుత్తసదిసా భిక్షూ న భాయన్తీ"తి వత్వా బ్రాహ్మణవగ్గే ఇమం గాథమాహ -

“ఉసభం పవరం వీరం, మహేసిం విజితావినం;

అనేజం న్హాతకం బుద్ధం, తమహం బ్రూమి బ్రాహ్మణ"న్తి. (ధ. పం. ౪౨౨; సు. ని. ౬౨౧);

రాజాపి దోమనస్సప్పత్తో "ఏవరూపాయ నామ పరిసాయ దానం దత్వా రితస్స మయ్యం అనుచ్ఛవికం అనుమోదనం అకత్వా గాథమేవ వత్వా సత్థా ఉట్టాయాసనా గతో. మయా సత్థే అనుచ్ఛవికం దానం అకత్వా అననుచ్ఛవికం కతం భవిస్సతి , కప్పియభణ్డం అదత్వా అకప్పియభణ్డం వా దిన్నం భవిస్సతి, సత్థారా మే కుపితేన భవితబ్బం. ఏవజ్ఞో అసదిసదానం నామ, దానానురూపం అనుమోదనం కాతుం వట్టతీ"తి విహరం గత్వా సత్థారం వన్దిత్వా ఏతదవోచ - "కిం ను ఖో మే, భన్తే, దాతబ్బయ్యుత్తకం దానం న దిన్నం, ఉదాహు దానానురూపం కప్పియభణ్డం అదత్వా అకప్పియభణ్డమేవ దిన్న"న్తి. "కిమేతం , మహారాజా"తి? "న మే తుమ్హేహి దానానుచ్ఛవికా అనుమోదనా కతా"తి? "మహారాజ, అనుచ్ఛవికమేవ తే దానం దిన్నం. ఏతజ్ఞో అసదిసదానం నామ, ఏకస్స బుద్ధస్స ఏకవారమేవ సక్కా దాతుం, పున ఏవరూపం నామ దానం దుద్దధ"న్తి. "అథ కస్మా, భన్తే, మే దానానురూపం అనుమోదనం న కరిత్థా"తి? "పరిసాయ అసుద్ధత్తా, మహారాజా"తి. "కో ను ఖో, భన్తే, పరిసాయ దోసో"తి? అథస్స సత్థా ద్విన్నమ్మి అమచ్ఛానం చిత్తాచారం ఆరోచేత్వా కాళే అనుకమ్పం పటిచ్చ అనుమోదనాయ అకతభావం ఆచిక్కి. రాజా "సచ్ఛం కిర తే, కాళ, ఏవం చిన్తిత"న్తి పుచ్చిత్వా "సచ్ఛ"న్తి వుత్తే "తవ సన్తకం అగ్గహత్వా మమ పుత్తదారేహి సద్ధిం మయి అత్తనో సన్తకం దేన్తే తుయ్యం కా పీళా. గచ్ఛ, భో, యం తే మయా దిన్నం, తం దిన్నమేవ హోతు, రట్టతో పన మే నిక్ఖమా"తి తం రట్టా నీహరిత్వా జుట్టం పక్కోసాపేత్వా "సచ్ఛం కిర తే ఏవం చిన్తిత"న్తి పుచ్చిత్వా "సచ్ఛ"న్తి వుత్తే, "సాధు, మాతుల, పసన్నోస్మి, త్వం మమ పరిజనం గహేత్వా మయా దిన్ననియామేనేవ సత్త దివసాని దానం దేహి"తి సత్తాహం రజ్జం నియ్యాదేత్వా సత్థారం ఆహ - "పస్సథ, భన్తే, బాలస్స కరణం, మయా ఏవం దిన్నదానే పహారమదాసీ"తి. సత్థా "ఆమ, మహారాజ, బాలా నామ పరస్స దానం అనభినన్దిత్వా దుగ్గతిపరాయణా హోన్తి, ధీరా పన పరేసమ్మి దానం అనుమోదిత్వా సగ్గపరాయణా ఏవ హోన్తీ"తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౧౭౭. "న వే కదరియా దేవలోకం వజన్తి, బాలా హవే నప్పసంసన్తి దానం;

ధీరో చ దానం అనుమోదమానో, తేనేవ సో హోతి సుఖీ పరత్థా"తి.

తత్త కదరియాతి ధద్ధమచ్ఛరినో. బాలాతి ఇథలోకపరలోకం అజాననకా. ధీరోతి పణ్ణితో. సుఖీ పరత్థాతి తేనేవ సో దానానుమోదనపుజ్ఞోన పరలోకే దిబ్బసమ్మత్తిం అనుభవమానో సుఖీ హోతీతి.

దేసనావసానే జుట్టో సోతాపత్తిఫలే పతిట్టహి, సమ్మత్తపరిసాయపి సాత్థికా ధమ్మదేసనా అహోసి, జుట్టోపి సోతాపన్నో హుత్వా సత్తాహం రజ్జా దిన్ననియామేనేవ దానం అదాసీతి.

౧౧. అనాథపిణ్డకపుత్రకాలవత్తు

పథబ్యా ఏకరజ్జేనాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో కాలం నామ అనాథపిణ్డకస్స పుత్తం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర తథావిధస్స సద్ధాసమ్మన్నస్స సేటిసో పుత్తో హుత్వా నేవ సత్తు సన్నికం గమ్మం, న గేహం ఆగతకాలే దట్టుం, న ధమ్మం సోతుం, న సజ్జస్స వేయ్యావచ్చం కాతుం ఇచ్చతి. పితరా “మా ఏవం, తాత, కరీ”తి వుత్తోపి తస్స వచనం న సుణాతి. అథస్స పితా చింతేసి – “అయం ఏవరూపం దిట్టిం గహేత్వా విచరంతో అవీచిపరాయణో భవిస్సతి, న ఖో పనేతం పతిరూపం, యం మయి పస్సంతే మమ పుత్తో నిరయం గచ్ఛేయ్య. ఇమస్మిం ఖో పన లోకే ధనదానేన అభిజ్ఞనకసత్తో నామ నత్తి, ధనేన నం భిన్దిస్సామీ”తి. అథ నం ఆహ – “తాత, ఉపోసథికో హుత్వా విహరం గత్వా ధమ్మం సుత్వా ఏహి, కహపణసతం తే దస్సామీ”తి. దస్సథ, తాతాతి. దస్సామి, పుత్తాతి. సో యావతతియం పటిజ్ఞం గహేత్వా ఉపోసథికో హుత్వా విహరం అగమాసి. ధమ్మస్సవనేన పనస్స కిచ్చం నత్తి, యథాఫాసుకట్టానే సయిత్వా పాతోవ గేహం అగమాసి. అథస్స పితా “పుత్తో మే ఉపోసథికో అహోసి, సీఘమస్స యాగుఆదీని ఆహరథా”తి వత్వా దాపేసి. సో “కహపణే అగ్గహేత్వా న భుజ్జీస్సామీ”తి ఆహటాహటం పటిక్ఖిపి. అథస్స పితా పీళం అసహంతో కహపణభణ్డం దాపేసి. సో తం హత్థేన గహేత్వావ ఆహరం పరిభుజ్జో.

అథ నం పునదివసే సేటి, “తాత, కహపణసహస్సం తే దస్సామి, సత్తు పురతో రత్వా ఏకం ధమ్మపదం ఉగ్గణ్ఠిత్వా ఆగచ్ఛేయ్యాసీ”తి పేసేసి. సోపి విహరం గత్వా సత్తు పురతో రత్వావ ఏకమేవ పదం ఉగ్గణ్ఠిత్వా పలాయితకామో అహోసి. అథస్స సత్థా అసల్లక్ఖణాకారం అకాసి. సో తం పదం అసల్లక్ఖేత్వా ఉపరిపదం ఉగ్గణ్ఠిస్సామీతి రత్వా అస్సోసియేవ . ఉగ్గణ్ఠిస్సామీతి సుణంతోవ కిర సక్కచ్చం సుణాతి నామ. ఏవఇచ్చ కిర సుణంతానం ధమ్మో సోతాపత్తిమగ్గాదయో దేతి. సోపి ఉగ్గణ్ఠిస్సామీతి సుణాతి, సత్థాపిస్స అసల్లక్ఖణాకారం కరోతి. సో “ఉపరిపదం ఉగ్గణ్ఠిస్సామీ”తి రత్వా సుణంతోవ సోతాపత్తిఫల పతిట్టాసి.

సో పునదివసే బుద్ధప్పముఖేన భిక్కుసజ్జేన సద్ధియేవ సావత్తిం పావిసి. మహాసేటి తం దిస్సా “అజ్ఞ మమ పుత్తస్స ఆకారో రుచ్చతీ”తి చింతేసి. తస్సపి ఏతదహోసి – “అహో వత మే పితా అజ్ఞ సత్తు సన్నికే కహపణే న దదేయ్య, కహపణకారణా మయ్యం ఉపోసథికభావం పటిచ్చాదేయ్యా”తి. సత్థా పనస్స హియ్యోవ కహపణస్స కారణా ఉపోసథికభావం అజ్ఞాసి. మహాసేటి, బుద్ధప్పముఖస్స భిక్కుసజ్జస్స యాగుం దాపేత్వా పుత్తస్సపి దాపేసి. సో నిసీదిత్వా తుణ్ణీభూతోవ యాగుం పివి, ఖాదనీయం ఖాది, భత్తం భుజ్జో. మహాసేటి సత్తు భత్తకిచ్చావసానే పుత్తస్స పురతో సహస్సభణ్డకం రపాపేత్వా, “తాత, మయా తే ‘సహస్సం దస్సామీ’తి వత్వా ఉపోసథం సమాదాపేత్వా విహరం పహితో. ఇదం తే సహస్స”న్తి ఆహ. సో సత్తు పురతో కహపణే దియ్యమానే దిస్సా లజ్జంతో “అలం మే కహపణేహి”తి వత్వా, “గణ్ఠ, తాతా”తి వుచ్చమానోపి న గణ్ఠి. అథస్స పితా సత్థారం వన్దిత్వా, “భన్తే, అజ్ఞ మే పుత్తస్స ఆకారో రుచ్చతీ”తి వత్వా “కిం, మహాసేటి”తి వుత్తే “మయా ఏస పురిమదివసే ‘కహపణసతం తే దస్సామీ’తి వత్వా విహరం పేసితో. పునదివసే కహపణే అగ్గహేత్వా భుజ్జీతుం న ఇచ్చి, అజ్ఞ పన దియ్యమానేపి కహపణే న ఇచ్చతీ”తి ఆహ. సత్థా “ఆమ, మహాసేటి, అజ్ఞ తవ పుత్తస్స చక్కవత్తిసమ్మత్తితోపి దేవలోకబ్రహ్మలోకసమ్మత్తిహిపి సోతాపత్తిఫలమేవ వర”న్తి వత్వా ఇమం గాథమాహ –

౧౭౮. “పథబ్యా ఏకరజ్జేన, సగ్గస్స గమనేన వా;
సబ్బలోకాధిపచ్ఛేన, సోతాపత్తిఫలం వర”న్తి.

తత్త పథబ్యా ఏకరజ్జేనాతి చక్కవత్తిరజ్జేన. సగ్గస్స గమనేన వాతి ఛబ్బీసతివిధస్స సగ్గస్స అధిగమనేన.
సబ్బలోకాధిపచ్ఛేనాతి న ఏకస్మిం ఏత్తకే లోకే నాగసుపణ్ణవేమానికపేతేహి సద్ధిం, సబ్బస్మిం లోకే ఆధిపచ్ఛేన.
సోతాపత్తిఫలం వరన్తి యస్మా ఏత్తకే తానే రజ్జం కారేత్వాపి నిరయాదీహి అముత్తోవ హోతి, సోతాపన్నో పన
పిహితాపాయద్వారో హుత్వా సబ్బదుబ్బలోపి అట్టమే భవే న నిబ్బత్తతి, తస్మా సోతాపత్తిఫలమేవ వరం ఉత్తమన్తి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసుతి.

అనాథపిణ్డకపుత్తకాలవత్తు ఏకాదసమం.

లోకవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

తేరసమో వగ్గో.

౧౪. బుద్ధవగ్గో

౧. మారధీతరవత్తు

యస్స జితన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా బోధిమణ్ణే విహరన్తో మారధీతరో ఆరబ్బ కథేసి. దేసనం పన సావత్తియం సముట్టాపేత్వా పున కురురట్టే మాగణ్ణీయబ్రాహ్మణస్స కథేసి.

కురురట్టే కిర మాగణ్ణీయబ్రాహ్మణస్స ధీతా మాగణ్ణీయాయేవ నామ అహోసి ఉత్తమరూపధరా. తం పత్తయమానా అనేకబ్రాహ్మణమహాసాలా చేవ ఖత్తియమహాసాలా చ “ధీతరం నో దేతూ”తి మాగణ్ణీయస్స పహిణింసు. సోపి “న తుమ్హే మయ్ఘం ధీతు అనుచ్ఛవికా”తి సబ్బే పటిక్ఖిపతేవ. అథేకదివసం సత్థా పచ్ఛాససమయే లోకం వోలోకేన్తో అత్తనో జాణజాలస్స అన్తో పవిట్టం మాగణ్ణీయబ్రాహ్మణం దిస్సా “కిం ను ఖో భవిస్సతీ”తి ఉపధారేన్తో బ్రాహ్మణస్స చ బ్రాహ్మణీయా చ తిణ్ణం మగ్గఫలానం ఉపనిస్సయం అద్దస. బ్రాహ్మణోపి బహిగామే నిబద్ధం అగ్గిం పరిచరతి. సత్థా పాతోవ పత్తచీవరమాదాయ తం రానం అగమాసి. బ్రాహ్మణో సత్తు రూపసిరిం ఓలోకేన్తో “ఇమస్మిం లోకే ఇమినా సదిసో పురిసో నామ నత్తి, అయం మయ్ఘం ధీతు అనుచ్ఛవికో, ఇమస్స మే ధీతరం దస్సామా”తి చిన్తేత్వా సత్థారం ఆహ - “సమణ, మమ ఏకా ధీతా అత్తి, అహం తస్సా అనుచ్ఛవికం పురిసం అపస్సన్తో తం న కస్సచి అదాసిం, త్వం పనస్సా అనుచ్ఛవికో, అహం తే ధీతరం పాదపరిచారికం కత్వా దాతుకామో, యావ నం ఆనేమి, తావ ఇధేవ తిట్టాహీ”తి. సత్థా తస్స కథం సుత్వా నేవ అభినన్ది, న పటిక్కిసి.

బ్రాహ్మణోపి గేహం గన్తా బ్రాహ్మణిం ఆహ - “భోతి, అజ్జ మే ధీతు అనుచ్ఛవికో పురిసో దిట్టో, తస్స నం దస్సామా”తి ధీతరం అలజ్జారాపేత్వా ఆదాయ బ్రాహ్మణీయా సద్ధిం తం రానం అగమాసి. మహాజనోపి కుతూహలజాతో నిక్ఖమి. సత్థా బ్రాహ్మణేన వుత్తట్టానే అట్టత్వా తత్త పదచేతియం దస్సేత్వా అజ్ఞాస్మిం రానే అట్టాసి. బుద్ధానం కిర పదచేతియం “ఇదం అసుకో నామ పస్సతూ”తి అధిట్టహిత్వా అక్కన్తట్టానేయేవ పజ్ఞాయతి, సేసట్టానే తం పస్సన్తో నామ నత్తి. బ్రాహ్మణో అత్తనా సద్ధిం గచ్ఛమానాయ బ్రాహ్మణీయా “కహం సో”తి పుట్టో “ఇమస్మిం రానే తిట్టాహీతి తం అవచ”న్తి ఓలోకేన్తో పదవలజ్ఞం దిస్సా “ఇదమస్స పద”న్తి దస్సేసి. సా లక్ఖణమన్తకుసలతాయ “న ఇదం, బ్రాహ్మణ, కామభోగినో పద”న్తి వత్వా బ్రాహ్మణేన, “భోతి, త్వం ఉదకపాతిష్ఠి సుసుమారం పస్ససి, మయా సో సమణో దిట్టో ‘ధీతరం తే దస్సామీ’తి వుత్తో, తేనాపి అధివాసిత”న్తి వుత్తే, “బ్రాహ్మణ, కిఞ్చాపి త్వం ఏవం వదేసి, ఇదం పన నిక్కిలేసస్సేవ పద”న్తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

“రత్తస్స హి ఉక్కుటికం పదం భవే,

దుట్టస్స హోతి సహసానుపీళితం;

మూళ్లస్స హోతి అవకడ్డితం పదం,

విపట్టచ్ఛదస్స ఇదమీదిసం పద”న్తి. (విసుద్ధి. ౧.౪౨; అ. ని. అట్ట. ౧.౧.౨౬౦-౨౬౧; ధ. ప. అట్ట.

౧.సామావతీవత్తు);

అథ నం బ్రాహ్మణో, “భోతి, మా విరవి, తుణ్ణీభూతావ ఏహీ”తి గచ్ఛన్తో సత్థారం దిస్సా “అయం సో పురిసో”తి తస్సా దస్సేత్వా సత్థారం ఉపసంజ్ఞమిత్వా, “సమణ, ధీతరం తే దస్సామీ”తి ఆహ. సత్థా “న మే తవ ధీతాయ అట్టో”తి అవత్వా,

“బ్రాహ్మణ, ఏకం తే కారణం కథేస్సామి, సుణిస్ససీ”తి వత్వా “కథేహి, భో సమణ, సుణిస్సామీ”తి వుత్తే అభినిక్ఖమనతో పట్టాయ అతీతం ఆహరిత్వా దస్సేసి.

తత్రాయం సజ్ఞేపకథా - మహాసత్తో రజ్జసిరిం పహాయ కణ్ఠకం ఆరుయ్యు ఛన్నసహాయో అభినిక్ఖమన్తో నగరద్వారే రితేన మారేన “సిద్ధత్త, నివత్త, ఇతో తే సత్తమే దివసే చక్కరతనం పాతుభవిస్సతీ”తి వుత్తే, “అహమేతం, మార, జానామి, న మే తేనత్తో”తి ఆహ. అథ కిమత్థాయ నిక్ఖమసీతి? సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణత్తాయాతి. “తేన హి సచే అజ్ఞతో పట్టాయ కామవితక్కాదీనం ఏకమ్పి వితక్కం వితక్కేస్ససి, జానిస్సామి తే కత్తబ్బ”న్తి ఆహ. సో తతో పట్టాయ ఓతారాపేక్ఖో సత్త వస్సాని మహాసత్తం అనుబద్ధి.

సత్థాపి ఛబ్బస్సాని దుక్కరకారికం చరిత్వా పచ్చత్తపురిసకారం నిస్సాయ బోధిమూలే సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం పటివిజ్ఞిత్వా విముత్తిసుఖం పఠిసంవేదయమానో పశ్చాత్తమసత్తాహి అజపాలనిగ్రోధమూలే నిసీది. తస్మిం సమయే మారో “అహం ఏత్తకం కాలం అనుబద్ధిత్వా ఓతారాపేక్ఖోపి ఇమస్స కిళ్ళి ఖలితం నాద్దసం, అతిక్కన్తో ఇదాని ఏస మమ విసయ”న్తి దోమనస్సప్పత్తో మహామగ్గే నిసీది. అథస్స తత్థా అరతీ రగాతి ఇమా తిస్సో ధీతరో “పితా నో న పజ్ఞాయతి, కహం ను ఖో ఏతరహి”తి ఓలోకయమానా తం తథా నిసిన్నం దిస్సా ఉపసజ్కమిత్వా “కస్మా , తాత, దుక్ఖీ దుమ్మనోసీ”తి పుచ్చింసు. సో తాసం తమత్థం ఆరోచేసి. అథ నం తా ఆహంసు - “తాత, మా చింతయి, మయం తం అత్తనో వసే కత్వా ఆనేస్సామా”తి. “న సక్కా అమ్మా, ఏస కేనచి వసే కాతున్తి. “తాత, మయం ఇత్థియో నామ ఇదానేవ నం రాగపాసాదీహి బద్ధిత్వా ఆనేస్సామ, తుమ్హే మా చింతయిత్థా”తి సత్థారం ఉపసజ్కమిత్వా “పాదే తే, సమణ, పరిచారేమా”తి ఆహంసు. సత్థా నేవ తాసం వచనం మనసాకాసి, న అక్ఖీని ఉమ్మీలేత్వా ఓలోకేసి.

పున మారధీతరో “ఉచ్చావచా ఖో పురిసానం అధిప్పాయా, కేసళ్ళి కుమారికాసు పేమం హోతి, కేసళ్ళి పఠమవయే రితాసు, కేసళ్ళి మజ్జిమవయే రితాసు, కేసళ్ళి పచ్చిమవయే రితాసు, నానప్పకారేహి తం పలోభేస్సామా”తి ఏకేకా కుమారికవణ్ణాదివసేన సతం సతం అత్తభావే అభినిమ్మినిత్వా కుమారియో, అవిజాతా, సకిం విజాతా, దువిజాతా, మజ్జిమిత్థియో, మహల్లకిత్థియో చ హుత్వా ఛక్ఖత్తుం భగవంతం ఉపసజ్కమిత్వా “పాదే తే, సమణ, పరిచారేమా”తి ఆహంసు. తమ్పి భగవా న మనసాకాసి యథా తం అనుత్తరే ఉపధిసజ్ఞయే విముత్తోతి. అథ సత్థా ఏత్తకేనపి తా అనుగచ్ఛన్తియో “అపేధ, కిం దిస్సా ఏవం వాయమథ, ఏవరూపం నామ వీతరాగానం పురతో కాతుం న వట్టతి. తథాగతస్స పన రాగాదయో పహీనా. కేన తం కారణేన అత్తనో వసం నేస్సథా”తి వత్వా ఇమా గాథా అభాసి -

౧౭౯. “యస్స జితం నావజీయతి,
జితం యస్స నోయాతి కోచి లోకే;
తం బుద్ధమనంతగోచరం,
అపదం కేన పదేన నేస్సథ.

౧౮౦. “యస్స జాలినీ విసత్తికా,
తత్థా నత్తి కుహిళ్ళి నేతవే;
తం బుద్ధమనంతగోచరం,

అపదం కేన పదేన నేస్సథా”తి.

తత్త యస్స జితం నావజీయతీతి యస్స సమ్మాసమ్ముద్ధస్స తేన తేన మగ్గేన జితం రాగాదికిలేసజాతం పున అసముదాచరణతో నావజీయతి, దుజ్జితం నామ న హోతి. నోయాతీతి న ఉయ్యాతి, యస్స జితం కిలేసజాతం రాగాదీసు కోచి ఏకో కిలేసోపి లోకే పచ్చతో వత్తి నామ న హోతి, నానుబద్ధతీతి అట్టో. అనన్తగోచరన్తి అనన్తారమ్మణస్స సబ్బణ్ణాతణ్ణాణస్స వసీన అపరియన్త గోచరం. కేన పదేనాతి యస్స హి రాగపదాదీసు ఏకపదమ్మి అత్తి, తం తుమ్మే తేన పదేన నేస్సథ. బుద్ధస్స పన ఏకపదమ్మి నత్తి, తం అపదం బుద్ధం తుమ్మే కేన పదేన నేస్సథ.

దుతియగాథాయ తణ్ణా నామేసా సంసిబ్బితపరియోనన్తనట్టేన జాలమస్సా అట్టితిపి జాలకారికాతిపి జాలూపమాతిపి జాలినీ. రూపాదీసు ఆరమ్మణేసు విసత్తతాయ విసత్తమనతాయ విసాహరతాయ విసపుప్పతాయ విసఫలతాయ విసపరిభోగతాయ విసత్తికా. సా ఏవరూపా తణ్ణా యస్స కుహిణ్ణి భవే నేతుం నత్తి, తం తుమ్మే అపదం బుద్ధం కేన పదేన నేస్సథాతి అట్టో.

దేసనావసానే బహూనం దేవతానం ధమ్మాభిసమయో అహోసి. మారథీతరోపి తత్తేవ అన్తరథాయంసు.

సత్థా ఇమం ధమ్మదేసనం ఆహరిత్వా, “మాగణ్ఠీయ, అహం పుట్టే ఇమా తిస్సో మారథీతరో అద్దసం సేవ్హాదీహి అపలిబుద్ధేన సువణ్ణక్ఖన్దసదిసేన అత్తభావేన సమన్నాగతా, తదాపి మేధునస్మిం ఛన్దో నాహోసియేవ. తవ ధీతు సరీరం ద్వత్తింసాకారకుణపపరిపూరం బహివిచిత్రో వియ అసుచిఘటో. సచే హి మమ పాదో అసుచిమక్ఖితో భవేయ్య, అయిచ్చ ఉమ్మారట్టానే తిట్టేయ్య, తథాపిస్సా సరీరే అహం పాదే న పుసేయ్య”న్తి వత్వా ఇమం గాథమాహ –

“దిస్వాన తణ్ణం అరతిం రగిచ్చ,

నాహోసి ఛన్దో అపి మేధునస్మిం;

కిమేవిదం ముత్తకరీసపుణ్ణం,

పాదాపి నం సమ్మసితుం న ఇచ్ఛే”తి. (సు. ని. ౮౪౧; మహాని. ౭౦);

దేసనావసానే ఉభోపి జయమ్మతికా అనాగామిఫలే పతిట్టహింసూతి.

మారథీతరవత్తు పరమం.

౨. దేవోరోహణవత్తు

యే ఝానపసుతా ధీరాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా సజ్కస్సనగరద్వారే బహూ దేవమనుస్సే ఆరబ్బ కథేసి. దేసనా పన రాజగహే సముట్టితా.

ఏకస్మిణ్ణో సమయే రాజగహసేట్టి పరిస్సయమోచనత్తజ్జోవ పమాదేన గలితానం ఆభరణాదీనం రక్ఖణత్తజ్జా జాలకరణ్ణకం పరిక్ఖిపాపేత్వా గజ్ఞాయ ఉదకకీళం కీళి. అథేకో రత్తచన్దనరుక్ఖో గజ్ఞాయ ఉపరితీరే జాతో గజ్ఞోదకేన ధోతమూలో పతిత్వా తత్త తత్త పాసాణేసు సంభజ్జమానో విప్పకిరి. తతో ఏకా ఘటప్పమాణా ఘటికా పాసాణేహి ఘంసీయమానా

ఉదకఊమీహి పోధియమానా మట్టా హుత్వా అనుపుట్టేన వృద్ధుమానా సేవాలపరియోనద్ధా ఆగన్త్యా తస్య జాలే లగ్ని. సేటి “కిమేత”ని వత్వా “రుక్ష్మఘటికా”తి సుత్వా తం ఆహరాపేత్వా “కిం నామేత”ని ఉపధారణత్తం వాసికణ్ఠేన తచ్ఛాపేసి. తావదేవ అలత్తకవణ్ణం రత్తచన్దనం పజ్ఞాయీ. సేటి పన నేవ సమ్మాదిట్టి న మిచ్ఛాదిట్టి, మజ్జత్తధాతుకో. సో చిన్తేసి – “మయ్యం గేహ రత్తచన్దనం బహు, కిం ను ఖో ఇమినా కరిస్సామీ”తి. అథస్య ఏతదహోసి – “ఇమస్మిం లోకే ‘మయం అరహన్తో మయం అరహన్తో’తి వత్తారో బహూ, అహం ఏకం అరహన్తమ్మి న పస్సామి. గేహ భమం యోజేత్వా పత్తం లిఖాపేత్వా సిక్కాయ రపేత్వా వేళుపరమ్పరాయ సట్టిహత్థమత్తే ఆకాసే ఓలమ్భాపేత్వా ‘సచే అరహో అత్తి, ఇమం ఆకాసేనాగన్త్యా గణ్ఠాతూ’తి వక్ఖామి. యో తం గహేస్సతి, తం సపుత్తదారో సరణం గమిస్సామీ”తి. సో చిన్తితనియామేనేవ పత్తం లిఖాపేత్వా వేళుపరమ్పరాయ ఉస్సాపేత్వా “యో ఇమస్మిం లోకే అరహో, సో ఆకాసేనాగన్త్యా ఇమం పత్తం గణ్ఠాతూ”తి ఆహ.

చ సత్థారో “అమ్మాకం ఏస అనుచ్ఛవికో, అమ్మాకమేవ నం దేహీ”తి వదింసు. సో “ఆకాసేనాగన్త్యా గణ్ఠాతూ”తి ఆహ. అథ చట్టే దివసే నిగణ్ఠో నాటపుత్తో అన్తేవాసికే పేసేసి – “గచ్ఛథ, సేటిం ఏవం వదేథ – ‘అమ్మాకం ఆచరియస్సేవ అనుచ్ఛవికోయం, మా అప్పమత్తకస్య కారణా ఆకాసేనాగమనం కరి, దేహి కిర మే తం పత్త”ని. తే గన్త్యా సేటిం తథా వదింసు. సేటి “ఆకాసేనాగన్త్యా గణ్ఠేతుం సమత్తోవ గణ్ఠాతూ”తి ఆహ. నాటపుత్తో సయం గన్తుకామో అన్తేవాసికానం సజ్ఞం అదాసి – “అహం ఏకం హత్థిచ్చ పాద ఇచ్చ ఉక్ఖిపేత్వా ఉప్పతితుకామో వియ భవిస్సామి, తుమ్హే మం, ‘ఆచరియ, కిం కరోథ, దారుమయపత్తస్య కారణా పటిచ్ఛన్నం అరహత్తగుణం మహాజనస్య మా దస్సయిత్థా’తి వత్వా మం హత్తేసు చ పాదేసు చ గహేత్వా ఆకడ్డన్తా భూమియం పాతేయ్యాథా”తి. సో తత్థ గన్త్యా సేటిం ఆహ, “మహాసేటి, మయ్యం అయం పత్తో అనుచ్ఛవికో, అజ్ఞోసం నానుచ్ఛవికో, మా తే అప్పమత్తకస్య కారణా మమ ఆకాసే ఉప్పతనం రుచ్ఛి, దేహి మే పత్త”ని. భన్తే, ఆకాసే ఉప్పతిత్వావ గణ్ఠాతీ. తతో నాటపుత్తో “తేన హి అపేథ అపేథా”తి అన్తేవాసికే అపనేత్వా “ఆకాసే ఉప్పతిస్సామీ”తి ఏకం హత్థిచ్చ పాద ఇచ్చ ఉక్ఖిపి. అథ నం అన్తేవాసికా, “ఆచరియ, కిం నామేతం కరోథ, ఛవస్య లామకస్య దారుమయపత్తస్య కారణా పటిచ్ఛన్నగుణేన మహాజనస్య దస్సితేన కో అత్తో”తి తం హత్థపాదేసు గహేత్వా ఆకడ్డిత్వా భూమియం పాతేసుం. సో సేటిం ఆహ – “ఇమే, మహాసేటి, ఉప్పతితుం న దేన్తి, దేహి మే పత్త”ని. ఉప్పతిత్వా గణ్ఠాథ, భన్తేతి. ఏవం తిత్తియా ఛ దివసాని వాయమిత్వాపి తం పత్తం న లభింసుయేవ.

సత్తమే దివసే ఆయస్మతో మహామోగ్గల్లానస్య చ ఆయస్మతో పిణ్ణోలభారద్వాజస్య చ “రాజగహే పిణ్ణాయ చరిస్సామా”తి గన్త్యా ఏకస్మిం పిట్టిపాసాణే రత్వా చీవరం పారుపనకాలే ధుత్తకా కథం సముట్టాపేసుం “అమ్మో పుట్టే చ సత్థారో లోకే ‘మయం అరహన్తమ్మా’తి విచరింసు., రాజగహసేటి నో పన అజ్ఞ సత్తమో దివసో పత్తం ఉస్సాపేత్వా ‘సచే అరహో అత్తి, ఆకాసేనాగన్త్యా గణ్ఠాతూ’తి వదన్తస్య, ఏకోపి ‘అహం అరహో’తి ఆకాసే ఉప్పతన్తో నత్తి. అజ్ఞ నో లోకే అరహన్తానం నత్తిభావో ఇతో”తి. తం కథం సుత్వా ఆయస్మా మహామోగ్గల్లానో ఆయస్మన్తం పిణ్ణోలభారద్వాజం ఆహ – “సుతం తే, ఆవుసో భారద్వాజ, ఇమేసం వచనం, ఇమే బుద్ధస్య సాసనం పరిగ్గణ్ఠన్తా వియ వదన్తి. త్వత్త మహిద్ధికో మహానుభావో, గచ్ఛ తం పత్తం ఆకాసేన గన్త్యా గణ్ఠాహీ”తి. ఆవుసో మహామోగ్గల్లాన, త్వం ఇద్ధిమన్తానం అగ్గో, త్వం ఏతం గణ్ఠాహి, తయి పన అగ్గణ్ఠన్తే అహం గణ్ఠిస్సామీతి. “గణ్ఠావుసో”తి వుత్తే ఆయస్మా పిణ్ణోలభారద్వాజో అభిజ్ఞాపాదకం చతుత్థజ్ఞానం సమాపజ్జిత్వా ఉట్టాయ తిగావుతం పిట్టిపాసాణం పాదన్తేన పటిచ్ఛాదేన్తో తులపిచు వియ ఆకాసే ఉట్టాపేత్వా రాజగహనగరస్య ఉపరి సత్తక్షత్తుం అనుపరియాయీ. సో తిగావుతపమాణస్య నగరస్య పిథానం వియ పజ్ఞాయీ. నగరవాసి నో “పాసాణో నో అవత్థరిత్వా గణ్ఠాతీ”తి భీతా సుప్పాదీని మత్తకే కత్వా తత్త తత్త నిలీయంసు. సత్తమే వారే థేరో

పిట్టిపాసాణం భిద్దిత్వా అత్తానం దస్సేసి. మహాజనో ధేరం దిస్సా, “భన్తే పిట్టోలభారద్వాజ, తవ పాసాణం దళ్లం కత్వా గణ్ణ, మా నో సబ్బే నాసయా”తి. ధేరో పాసాణం పాదన్తేన ఖిపిత్వా విస్సజ్జేసి. సో గత్తా యథారానేయేవ పతిట్టాసి. ధేరో సేట్టిస్స గేహమత్తకే అట్టాసి. తం దిస్సా సేట్టి ఉరేన నిపజ్జిత్వా “ఓతరథ సామీ”తి వత్వా ఆకాసతో ఓతిట్టం ధేరం నిసీదాపేత్వా పత్తం ఓతారాపేత్వా చతుమధురపుణ్ణం కత్వా ధేరస్స అదాసి. ధేరో పత్తం గహేత్వా విహారాభిముఖో పాయాసి. అథస్స యే అరణ్ణగతా వా సుఞ్ఞాగారగతా వా తం పాటిహారియం నాద్దసంసు. తే సన్నిపతిత్వా, “భన్తే, అష్టాకమ్పి పాటిహారియం దస్సేహి”తి ధేరం అనుబద్ధింసు. సో తేసం తేసం పాటిహారియం దస్సేత్వా విహారం అగమాసి.

సత్థా తం అనుబద్ధిత్వా ఉన్నాదేవస్స మహాజనస్స సద్దం సుత్వా, “ఆనన్ద, కస్సేసో సద్దో”తి పుచ్చిత్వా, “భన్తే, పిట్టోలభారద్వాజేన ఆకాసే ఉప్పతిత్వా చద్దనపత్తో గహితో, తస్స సన్నికే ఏసో సద్దో”తి సుత్వా భారద్వాజం పక్కోసాపేత్వా “సచ్చం కిర తయా ఏవం కత”న్తి పుచ్చిత్వా “సచ్చం, భన్తే”తి వుత్తే, “కస్మా తే, భారద్వాజ, ఏవం కత”న్తి ధేరం గరహిత్వా తం పత్తం ఖణ్ణాఖణ్ణం భేదాపేత్వా భిక్షూనం అజ్జనపిసనత్థాయ దాపేత్వా పాటిహారియస్స అకరణత్థాయ సావకానం సిక్ఖాపదం (చూళవ. ౨౫౨) పఞ్ఞాపేసి.

తిత్థియా “సమణో కిర గోతమో తం పత్తం భేదాపేత్వా పాటిహారియస్స అకరణత్థాయ సావకానం సిక్ఖాపదం పఞ్ఞాపేసి”తి సుత్వా “సమణస్స గోతమస్స సావకా పఞ్ఞాత్తం సిక్ఖాపదం జీవితహేతుపి నాతిక్కుమన్తి, సమణోపి గోతమో తం రఘ్ఠిస్సతేవ. ఇదాని అష్టేహి ఓకాసో లద్దో”తి నగరవీధీసు ఆరోచేన్తా విచరింసు “మయం అత్తనో గుణం రక్ఖన్తా పుట్టే దారుమయపత్తస్స కారణా అత్తనో గుణం మహాజనస్స న దస్సయిమ్మా, సమణస్స గోతమస్స సావకా పత్తకమత్తస్స కారణా అత్తనో గుణం మహాజనస్స దస్సేసుం. సమణో గోతమో అత్తనో పణ్ణితతాయ పత్తం భేదాపేత్వా సిక్ఖాపదం పఞ్ఞాపేసి, ఇదాని మయం తేనేవ సద్ధిం పాటిహారియం కరిస్సామా”తి.

రాజా బిమ్బిసారో తం కథం సుత్వా సత్థు సన్నికం గత్తా “తుష్టేహి కిర, భన్తే, పాటిహారియస్స అకరణత్థాయ సావకానం సిక్ఖాపదం పఞ్ఞాత్త”న్తి? “ఆమ, మహారాజా”తి. ఇదాని తిత్థియా “తుష్టేహి సద్ధిం పాటిహారియం కరిస్సామా”తి వదన్తి, కిం ఇదాని కరిస్సథాతి? “తేసు కరోన్తేసు కరిస్సామి, మహారాజా”తి. నను తుష్టేహి సిక్ఖాపదం పఞ్ఞాత్తన్తి. నాహం, మహారాజ, అత్తనో సిక్ఖాపదం పఞ్ఞాపేసిం, తం మమేవ సావకానం పఞ్ఞాత్తన్తి. తుష్టే రపేత్వా అజ్జత్థ సిక్ఖాపదం పఞ్ఞాత్తం నామ హోతి, భన్తేతి. తేన హి, మహారాజ, తమేవేత్త పటిపుచ్చామి, “అత్తి పన తే, మహారాజ, విజితే ఉయ్యాన”న్తి. “అత్తి, భన్తే”తి. “సచే తే, మహారాజ, ఉయ్యానే మహాజనో అమ్మాదీని ఖాదేయ్య, కిమస్స కత్తబ్బ”న్తి? “దణ్ణో, భన్తే”తి. “త్వం పన ఖాదితుం లభసీ”తి? “ఆమ, భన్తే, మయ్యం దణ్ణో నత్తి, అహం అత్తనో సన్నకం ఖాదితుం లభామీ”తి. “మహారాజ, యథా తవ తియోజనసతికే రజ్జే ఆణా పవత్తతి, అత్తనో ఉయ్యానే అమ్మాదీని ఖాదన్తస్స దణ్ణో నత్తి, అజ్ఞోసం అత్తి, ఏవం మమపి చక్కవాళకోటిసతసహస్సే ఆణా పవత్తతి, అత్తనో సిక్ఖాపదపఞ్ఞాత్తియా అతిక్కుమో నామ నత్తి, అజ్ఞోసం పన అత్తి, కరిస్సామహం పాటిహారియ”న్తి. తిత్థియా తం కథం సుత్వా “ఇదానమ్మా నట్టా, సమణేన కిర గోతమేన సావకానంయేవ సిక్ఖాపదం పఞ్ఞాత్తం, న అత్తనో. సయమేవ కిర పాటిహారియం కత్తుకామో, కిం ను ఖో కరోమా”తి మన్తయింసు.

రాజా సత్థారం పుచ్చి – “భన్తే, కదా పాటిహారియం కరిస్సథా”తి. “ఇతో చతుమాసచ్చయేన ఆసాళ్ళిపుణ్ణమాయం, మహారాజా”తి. “కత్త కరిస్సథ, భన్తే”తి? “సావత్థిం నిస్సాయ, మహారాజా”తి. “కస్మా పన సత్థా ఏవం దూరట్టానం అపదిసీ”తి? “యస్మా తం సబ్బబుద్ధానం మహాపాటిహారియకరణట్టానం, అపిచ మహాజనస్స సన్నిపాతనత్థాయపి

దూరట్టానమేవ అపదిసి”తి. తిత్తియా తం కథం సుత్వా “ఇతో కిర చతున్నం మాసానం అచ్చయేన సమణో గోతమో సావత్తియం పాటిహారియం కరిస్సతి, ఇదాని తం అముఞ్చిత్వావ అనుబద్ధిస్సామ, మహాజనో అమ్మే దిస్సా ‘కిం ఇద’ని పుచ్చిస్సతి. అథస్స వక్ఖామ ‘మయం సమణేన గోతమేన సద్ధిం పాటిహారియం కరిస్సామా’తి వదిమ్మా. సో పలాయతి, మయమస్స పలాయతుం అదత్వా అనుబద్ధామా”తి. సత్థా రాజగహ పిణ్ణాయ చరిత్వా నిక్ఖమి. తిత్తియాపిస్స పచ్చతోవ నిక్ఖమిత్వా భత్తకిచ్చట్టానే వసన్తి. వసితట్టానే పునదివసే పాతరాసం కరోన్తి. తే మనుస్సేహి “కిమిద”ని పుచ్చితా హేట్టా చిన్తితనియామేనేవ ఆరోచేసుం . మహాజనోపి “పాటిహారియం పస్సిస్సామా”తి అనుబద్ధి.

సత్థా అనుపుట్టేన సావత్తిం పాపుణి. తిత్తియాపి తేన సద్ధియేవ గత్వా ఉపట్టాకే సమాదపేత్వా సతసహస్సం లభిత్వా ఖదిరథమ్మేహి మణ్ణపం కారేత్వా నీలుప్పలేహి ఛాదాపేత్వా “ఇథ పాటిహారియం కరిస్సామా”తి నిసీదింసు. రాజా పసేనది కోసలో సత్థారం ఉపసంక్రమిత్వా, “భన్తే, తిత్తియేహి మణ్ణపో కారితో, అహమ్మి తుమ్మాకం మణ్ణపం కరిస్సామీ”తి. “అలం, మహారాజ, అత్తి మయ్యం మణ్ణపకారకో”తి. “భన్తే, మం రపేత్వా కో అఞ్ఞో కాతుం సక్కిస్సతీ”తి? “సక్కో, దేవరాజా”తి. “కహం పన, భన్తే, పాటిహారియం కరిస్సథా”తి? “కణ్ణమ్మరుక్ఖమూలే, మహారాజా”తి. తిత్తియా “అమ్మరుక్ఖమూలే కిర పాటిహారియం కరిస్సతీ”తి సుత్వా అత్తనో ఉపట్టాకానం ఆరోచేత్వా యోజనబ్బన్తరే రానే అన్తమసో తదహుజాతమ్మి అమ్మపోతకం ఉప్పాటేత్వా అరఞ్ఞో ఖిపాపేసుం.

సత్థా ఆసాళ్ళిపుణ్ణమదివసే అన్తోనగరం పావిసి. రఞ్ఞోపి ఉయ్యానపాలో కణ్ఠో నామ ఏకం పిగ్గలకిపిల్లికేహి కతపత్తపుటస్స అన్తరే మహాన్తం అమ్బపక్కం దిస్సా తస్స గన్ధరసలోభేన సమ్మతన్తే వాయసే పలాపేత్వా రఞ్ఞో ఖాదనత్తాయ ఆదాయ గచ్చన్తో అన్తరామగ్గే సత్థారం దిస్సా చిన్తేసి – “రాజా ఇమం అమ్బం ఖాదిత్వా మయ్యం అట్ట వా సోఱస వా కహాపణే దదేయ్య, తం మే ఏకత్తభావేపి జీవితపుత్తియా నాలం. సచే పనాహం సత్థు ఇమం దస్సామి, అవస్సం తం మే దీఘకాలం హితావహం భవిస్సతీ”తి. సో తం అమ్బపక్కం సత్థు ఉపనామేసి. సత్థా ఆనన్దత్థేరం ఓలోకేసి . అథస్స థేరో చతుమహారాజదత్తియం పత్తం నీహరిత్వా హత్తే రపేసి. సత్థా పత్తం ఉపనామేత్వా అమ్బపక్కం పటిగ్గహేత్వా తత్తేవ నిసీదనాకారం దస్సేసి. థేరో చీవరం పఞ్ణాపేత్వా అదాసి. అథస్స తస్మిం నిసిన్నే థేరో పానీయం పరిస్సావేత్వా అమ్బపక్కం మద్దిత్వా పానకం కత్వా అదాసి. సత్థా అమ్బపానకం పివిత్వా కణ్ఠం ఆహ – “ఇమం అమ్బట్టిం ఇథేవ పంసుం వియూహిత్వా రోపేహి”తి. సో తథా అకాసి. సత్థా తస్స ఉపరి హత్తం ధోవి. హత్తే ధోవితమత్తేయేవ నగ్గలసీసమత్తక్ఖన్తో హుత్వా ఉట్టేధేన పణ్ణాసహత్తో అమ్మరుక్ఖో ఉట్టహి. చతుసు దిసాసు ఏకేకా, ఉద్ధం ఏకాతి పఞ్చ మహాసాఖా పణ్ణాసహత్థా అహేసుం. సో తావదేవ పుప్పఫలసఞ్చన్నో హుత్వా ఏకేకస్మిం రానే పరిపక్కఅమ్మపిణ్ణిధరో అహోసి. పచ్చతో ఆగచ్చన్తా భిక్షూ అమ్బపక్కాని ఖాదన్తా ఏవ ఆగమింసు. రాజా “ఏవరూపో కిర అమ్మరుక్ఖో ఉట్టితో”తి సుత్వా “మా నం కోచి చిన్తి”తి ఆరక్ఖం రపేసి. సో పన కణ్ఠేన రోపితత్తా కణ్ణమ్మరుక్ఖోత్వేవ పఞ్ణాయి. ధుత్తకాపి అమ్బపక్కాని ఖాదిత్వా “హరే దుట్టతిత్తియా ‘సమణో కిర గోతమో కణ్ణమ్మరుక్ఖమూలే పాటిహారియం కరిస్సతీ’తి తుమ్మేహి యోజనబ్బన్తరే తదహుజాతాపి అమ్మపోతకా ఉప్పాటాపితా, కణ్ణమ్మో నామ అయ”ని వత్వా తే ఉచ్చిట్టఅమ్మట్టిహి పహరింసు.

సక్కో వాతవలాహకం దేవపుత్తం ఆణాపేసి “తిత్తియానం మణ్ణపం వాతేహి ఉప్పాటేత్వా ఉక్కారభూమియం ఖిపాపేహి”తి. సో తథా అకాసి. సూరియమ్మి దేవపుత్తం ఆణాపేసి “సూరియమణ్ణలం నికడ్డన్తో తాపేహి”తి. సో తథా అకాసి. పున వాతవలాహకం ఆణాపేసి “వాతమణ్ణలం ఉట్టాపేన్తో యాహి”తి. సో తథా కరోన్తో తిత్తియానం పగ్గరితసేదసరీరే

రజోవట్టియా ఓకిరి. తే తమ్మమత్తికసదిసా అహీసుం. వస్సవలాహకమ్మి ఆణాపేసి “మహాన్తాని చిన్తాని పాతేహీ”తి. సో తథా అకాసి. అథ నేసం కాయో కబరగావిసదిసో అహోసి. తే నిగణ్ఠా లజ్జమానా హుత్వా సమ్ముఖసమ్ముఖట్టానేనేవ పలాయంసు. ఏవం పలాయంతేసు పురాణకస్సపస్స ఉపట్టాకో ఏకో కస్సకో “ఇదాని మే అయ్యానం పాటిహారియకరణవేలా, గన్త్యా పాటిహారియం పస్సిస్సామీ”తి గోణే విస్సజ్జేత్వా పాతోవ ఆభతం యాగుకుటణ్ణోవ యోత్తకణ్ణా గోహత్వా ఆగచ్ఛంతే పురాణం తథా పలాయంతం దిస్సా, భంతే , అజ్ఞ ‘అయ్యానం పాటిహారియం పస్సిస్సామీ’తి ఆగచ్ఛామి, తుమ్హే కహం గచ్ఛథా”తి. కిం తే పాటిహారియేన, ఇమం కుటణ్ణా యోత్తకణ్ణా దేహీతి. సో తేన దిన్తం కుటణ్ణా యోత్తకణ్ణా ఆదాయ నదీతీరం గన్త్యా కుటం యోత్తేన అత్తనో గీవాయ బద్ధిత్వా లజ్జంతో కిణ్ఠి అకథేత్వా రహదే పతిత్వా ఉదకపుబ్బుళో ఉట్టాపేంతో కాలం కత్వా అవీచిమ్మి నిబ్బత్తి.

సక్కో ఆకాసే రతనచక్రమం మాపేసి. తస్స ఏకా కోటి పాచీనచక్రవాళముఖవట్టియం అహోసి, ఏకా పచ్చిమచక్రవాళముఖవట్టియం. సత్థా సన్నిపతితాయ ఛత్తింసయోజనికాయ పరిసాయ వడ్డమానకచ్ఛాయాయ “ఇదాని పాటిహారియకరణవేలా”తి గద్దకుటితో నిక్ఖమిత్వా పముఖే అట్టాసి. అథ నం ఘరణీ నామ ఇద్ధిమంతీ ఏకా అనాగామిఉపాసికా ఉపసజ్జమిత్వా, “భంతే, మాదిసాయ ధీతరి విజ్ఞమానాయ తుమ్హాకం కిలమనకిచ్చం నత్తి, అహం పాటిహారియం కరిస్సామీ”తి ఆహ. “కథం త్వం కరిస్ససి, ఘరణీ”తి? “భంతే, ఏకస్మిం చక్రవాళగట్టే మహాపథవిం ఉదకం కత్వా ఉదకసకుణికా వియ నిముజ్జిత్వా పాచీనచక్రవాళముఖవట్టియం అత్తానం దస్సేస్సామి, తథా పచ్చిమఉత్తరదక్షిణచక్రవాళముఖవట్టియం, తథా మజ్ఞే”. మహాజనో మం దిస్సా “కా ఏసా”తి వుత్తే వక్ఖతి “ఘరణీ నామేసా, అయం తావ ఏకిస్సా ఇత్థియా ఆనుభావో, బుద్ధానుభావో పన కీదిసో భవిస్సంతీ”తి . ఏవం తిత్థియా తుమ్హే అదిస్సావ పలాయస్సంతీతి. అథ నం సత్థా “జానామి తే ఘరణీ ఏవరూపం పాటిహారియం కాతుం సమత్థభావం, న పనాయం తవత్తాయ బద్ధో మాలాపుటో”తి వత్వా పటిక్ఖిపి. సా “న మే సత్థా అనుజానాతి, అద్ధా మయా ఉత్తరితరం పాటిహారియం కాతుం సమత్తో అఙ్ఘో అత్థీ”తి ఏకమంతం అట్టాసి. సత్థాపి “ఏవమేవ తేసం గుణో పాకటో భవిస్సంతీతి ఏవం ఛత్తింసయోజనికాయ పరిసాయ మజ్ఞే సీహనాదం నదిస్సంతీ”తి మజ్ఞామానో అపరేపి పుచ్చి – “తుమ్హే కథం పాటిహారియం కరిస్సథా”తి. తే “ఏవణ్ణా ఏవణ్ణా కరిస్సామ, భంతే”తి సత్తు పురతో రితావ సీహనాదం నదింసు. తేసు కిర **చూళలనాథపిణ్ణికో** “మాదిసే అనాగామిఉపాసకే పుత్తే విజ్ఞమానే సత్తు కిలమనకిచ్చం నత్తి”తి చిన్తేత్వా “అహం, భంతే, పాటిహారియం కరిస్సామీ”తి వత్వా “కథం కరిస్ససి”తి పుట్టో “అహం, భంతే, ద్వాదసయోజనికం బ్రహ్మత్తభావం నిమ్మినిత్వా ఇమిస్సా పరిసాయ మజ్ఞే మహామేఘగజ్జితసదిసేన సద్దేన బ్రహ్మఅప్పోటనం నామ అప్పోటేస్సామీ”తి. మహాజనో “కిం నామేసో సద్దో”తి పుచ్చిత్వా “చూళలనాథపిణ్ణికస్స కిర బ్రహ్మఅప్పోటనసద్దో నామా”తి వక్ఖతి. తిత్థియా “గహపతికస్స కిర తావ ఏసో ఆనుభావో, బుద్ధానుభావో కీదిసో భవిస్సంతీ”తి తుమ్హే అదిస్సావ పలాయస్సంతీతి. సత్థా “జానామి తే ఆనుభావ”న్తి తస్సపి తథేవ వత్వా పాటిహారియకరణం నానుజాని.

అథేకా పటిసమ్మిదప్పత్తా సత్తవస్సికా చీరసామణేరీ కిర నామ సత్థారం వద్దిత్వా “అహం, భంతే, పాటిహారియం కరిస్సామీ”తి ఆహ. “కథం కరిస్ససి చీరే”తి? “భంతే, సినేరుణ్ణా చక్రవాళపబ్బతణ్ణా హిమవంతణ్ణా ఆహరిత్వా ఇమస్మిం రానే పటిపాటియా రపేత్వా అహం హంససకుణీ వియ తతో తతో నిక్ఖమిత్వా అసజ్జమానా గమిస్సామి, మహాజనో మం దిస్సా ‘కా ఏసా’తి పుచ్చిత్వా ‘చీరసామణేరీ’తి వక్ఖతి. తిత్థియా ‘సత్తవస్సికాయ తావ సామణేరియా అయమానుభావో, బుద్ధానుభావో కీదిసో భవిస్సంతీ’తి తుమ్హే అదిస్సావ పలాయస్సంతీ”తి. ఇతో పరం ఏవరూపాని వచనాని వుత్తానుసారేనేవ

వేదితబ్బాని. తస్సాపి భగవా “జానామి తే ఆనుభావ”ని వత్సా పాటిహారియకరణం నానుజాని. అధేకో పటిసమ్మిదప్పత్తో
 ఖీణాసవో చున్దసామణో నామ జాతియా సత్తవస్సికో సత్తారం వన్దిత్వా “అహం భగవా పాటిహారియం కరిస్సామీ”తి వత్సా
 “కథం కరిస్ససీ”తి పుట్టో ఆహ - “అహం, భన్తే, జమ్ముదీపస్స ధజభూతం మహాజమ్మురుక్ఖం ఖిన్దే గహీత్వా చాలేత్వా
 మహాజమ్ముపేసియో ఆహరిత్వా ఇమం పరిసం ఖాదాపేస్సామి, పారిచ్ఛత్తకకుసుమాని చ ఆహరిత్వా తుమ్హే వన్దిస్సామీ”తి.
 సత్తా “జానామి తే ఆనుభావ”ని తస్స పాటిహారియకరణం పటిక్ఖిపి.

అథ ఉప్పలవణ్ణా ధేరి సత్తారం వన్దిత్వా “అహం, భన్తే, పాటిహారియం కరిస్సామీ”తి వత్సా “కథం కరిస్ససీ”తి పుట్టా
 ఆహ - “అహం, భన్తే, సమన్తా ద్వాదసయోజనికం పరిసం దస్సేత్వా ఆవట్టతో ఛత్తింసయోజనాయ పరిసాయ పరిపుతో
 చక్కువత్తిరాజా హుత్వా ఆగన్త్వా తుమ్హే వన్దిస్సామీ”తి . సత్తా “జానామి తే ఆనుభావ”ని తస్సాపి పాటిహారియకరణం
 పటిక్ఖిపి. అథ మహామోగ్గల్లానత్థేరో భగవన్తం వన్దిత్వా “అహం, భన్తే, పాటిహారియం కరిస్సామీ”తి వత్సా “కథం కరిస్ససీ”తి
 పుట్టో ఆహ - “అహం, భన్తే, సినేరుపబ్బతరాజానం దన్తన్తరే రపేత్వా మాససాసపబీజం వియ ఖాదిస్సామీ”తి. “అజ్ఞం కిం
 కరిస్ససీ”తి? “ఇమం మహాపథవిం కటసారకం వియ సంవేల్లిత్వా అజ్ఞలన్తరే నిక్ఖిపిస్సామీ”తి. “అజ్ఞం కిం కరిస్ససీ”తి?
 “మహాపథవిం కులాలచక్కుం వియ పరివత్తేత్వా మహాజనం పథవోజం ఖాదాపేస్సామీ”తి. “అజ్ఞం కిం కరిస్ససీ”తి?
 “వామహత్థే పథవిం కత్వా ఇమే సత్తే దక్ఖిణహత్థేన అజ్ఞాస్మిం దీపే రపేస్సామీ”తి. “అజ్ఞం కిం కరిస్ససీ”తి? “సినేరుం
 ఛత్తదణ్డం వియ కత్వా మహాపథవిం ఉక్ఖిపిత్వా తస్సుపరి రపేత్వా ఛత్తహత్థో భిక్కు వియ ఏకహత్థేనాదాయ ఆకాసే
 చక్కుమిస్సామీ”తి. సత్తా “జానామి తే ఆనుభావ”ని తస్సాపి పాటిహారియకరణం నానుజాని. సో “జానాతి మజ్జో సత్తా
 మయా ఉత్తరితరం పాటిహారియం కాతుం సమత్థ”ని ఏకమన్తం అట్టాసి.

అథ నం సత్తా “నాయం మోగ్గల్లానం తవత్థాయ బద్ధో బాలాపుటో. అహజ్ఞో అసమధురో, మమ ధురం అజ్ఞో వహితుం
 సమత్థో నామ నత్తి. అనచ్ఛరియమేతం, యం ఇదాని మమ ధురం వహితుం సమత్థో నామ భవేయ్య.
 అహేతుకతిరచ్ఛానయోనియం నిబ్బత్తకాలేపి మమ ధురం అజ్ఞో వహితుం సమత్థో నామ నాహోసియేవా”తి వత్సా “కదా
 పన, భన్తే”తి ధేరేన పుట్టో అతీతం ఆహరిత్వా -

“యతో యతో గరు ధురం, యతో గమ్మీరవత్తనీ;
 తదాస్సు కణ్ఠం యుజ్జాన్తి, స్వాస్సు తం వహతే ధుర”ని. -

ఇదం కణ్ఠఉసభజాతకం (జా. ౧.౧.౨౯) విత్థారేత్వా పున తమేవ వత్తుం విసేసేత్వా దస్సేన్తో -

“మనుజ్ఞమేవ భాసేయ్య, నామనుజ్ఞం కుదాచనం;
 మనుజ్ఞం భాసమానస్స, గరుం భారం ఉదద్ధరి;
 ధనన్సా నం అలాభేసి, తేన చత్తమనో అహూ”తి. -

ఇదం నన్దివిసాలజాతకం విత్థారేత్వా కథేసి. కథేత్వా చ పన సత్తా రతనచక్కుమం అభిరుహి, పురతో ద్వాదసయోజనికా
 పరిసా అహోసి తథా పచ్చతో చ ఉత్తరతో చ దక్ఖిణతో చ. ఉజుకం పన చతువీసతియోజనికాయ పరిసాయ మజ్జే భగవా
 యమకపాటిహారియం అకాసి.

తం పాళితో తావ ఏవం వేదితబ్బం (పటి. మ. ౧.౧౧౬) - కతమం తథాగతస్స యమకపాటిహారియే ఇథం తథాగతో యమకపాటిహారియం కరోతి అసాధారణం సావకేహి, ఉపరిమకాయతో అగ్గిక్ఖన్ధో పవత్తతి, హేట్టిమకాయతో ఉదకధారా పవత్తతి . హేట్టిమకాయతో అగ్గిక్ఖన్ధో పవత్తతి, ఉపరిమకాయతో ఉదకధారా పవత్తతి. పురత్తిమకాయతో, పచ్చిమకాయతో; పచ్చిమకాయతో, పురత్తిమకాయతో; దక్ఖిణఅక్ఖితో, వామఅక్ఖితో; వామఅక్ఖితో, దక్ఖిణఅక్ఖితో; దక్ఖిణకణ్ణసోతతో, వామకణ్ణసోతతో; వామకణ్ణసోతతో, దక్ఖిణకణ్ణసోతతో; దక్ఖిణనాసికాసోతతో, వామనాసికాసోతతో; వామనాసికాసోతతో, దక్ఖిణనాసికాసోతతో; దక్ఖిణఅంసకూటతో, వామఅంసకూటతో; వామఅంసకూటతో, దక్ఖిణఅంసకూటతో; దక్ఖిణహత్థతో, వామహత్థతో; వామహత్థతో, దక్ఖిణహత్థతో; దక్ఖిణపస్సతో, వామపస్సతో; వామపస్సతో, దక్ఖిణపస్సతో; దక్ఖిణపాదతో, వామపాదతో; వామపాదతో, దక్ఖిణపాదతో; అజ్జలజ్జలేహి, అజ్జలన్తరికాహి; అజ్జలన్తరికాహి, అజ్జలజ్జలేహి; ఏకేకలోమకూపతో అగ్గిక్ఖన్ధో పవత్తతి, ఏకేకలోమతో ఉదకధారా పవత్తతి. ఏకేకలోమతో అగ్గిక్ఖన్ధో పవత్తతి, ఏకేకలోమకూపతో ఉదకధారా పవత్తతి ఛన్నం వణ్ణానం నీలానం పీతకానం లోహితకానం ఓదాతానం మజ్జోట్టానం పభస్సరానం. భగవా చక్కుమతి, బుద్ధనిమ్మితో తిట్టతి వా నిసీదతి వా సేయ్యం వా కప్పేతి...పే.... నిమ్మితో సేయ్యం కప్పేతి, భగవా చక్కుమతి వా తిట్టతి వా నిసీదతి వా. ఇదం తథాగతస్స యమకపాటిహారియే ఇథం.

ఇదం పన పాటిహారియం భగవా తస్మిం చక్కుమే చక్కుమిత్యా అకాసి. తస్స తేజోకసిణసమాపత్తివసేన ఉపరిమకాయతో అగ్గిక్ఖన్ధో పవత్తతి, ఆపోకసిణసమాపత్తివసేన హేట్టిమకాయతో ఉదకధారా పవత్తతి. న పన ఉదకధారాయ పవత్తనట్టానతో అగ్గిక్ఖన్ధో పవత్తతి, అగ్గిక్ఖన్ధస్స పవత్తనట్టానతో ఉదకధారా పవత్తతీతి దస్సేతుం “హేట్టిమకాయతో ఉపరిమకాయతో”తి వుత్తం. ఏసేవ నయో సబ్బపదేసు. అగ్గిక్ఖన్ధో పవత్త ఉదకధారాయ అసమ్మిన్నో అహోసి, తథా ఉదకధారా అగ్గిక్ఖన్ధేన. ఉభయమ్మి కిర చేతం యావ బ్రహ్మలోకా ఉగ్గన్త్యా చక్కువాళముఖవట్టియం పతతి. “ఛన్నం వణ్ణాన”న్తి వుత్తా పనస్స ఛబ్బణ్ణరంసియో ఘటేహి ఆసిఞ్చమానం విలీనసువణ్ణం వియ యంతనాలికతో నిక్ఖన్తసువణ్ణరసధారా వియ చ ఏకచక్కువాళగబ్బతో ఉగ్గన్త్యా బ్రహ్మలోకం ఆహచ్చ పటినివత్తిత్వా చక్కువాళముఖవట్టిమేవ గట్టేసు. ఏకచక్కువాళగబ్బం వజ్రగోపానసికం వియ బోధిఘరం అహోసి ఏకాలోకం.

తందివసం సత్థా చక్కుమిత్యా పాటిహారియం కరోన్తో అన్తరన్తరా మహాజనస్స ధమ్మం కథేసి. కథేన్తో చ జనం నిరస్సాసం అకత్వా తస్స అస్సాసవారం దేతి. తస్మిం ఖణే మహాజనో సాధుకారం పవత్తేసి. తస్స సాధుకారపవత్తనకాలే సత్థా తావమహతియా పరిసాయ చిత్తం ఓలోకేన్తో ఏకేకస్స సోళసన్నం ఆకారానం వసేన చిత్తాచారం అజ్ఞాసి. ఏవం లహుకపరివత్తం బుద్ధానం చిత్తం . యో యో యస్మిఞ్చ ధమ్మే యస్మిఞ్చ పాటిహారే పసన్నో, తస్స తస్స అజ్ఞాసయవసేనేవ ధమ్మఞ్చ కథేసి, పాటిహారఞ్చ అకాసి. ఏవం ధమ్మే దేసియమానే పాటిహారే చ కరియమానే మహాజనస్స ధమ్మాభిసమయో అహోసి. సత్థా పన తస్మిం సమాగమే అత్తనో మనం గహేత్వా అజ్ఞాం పజ్ఞాం పుచ్చితుం సమత్థం అదిస్వా నిమ్మితబుద్ధం మాపేసి. తేన పుచ్చితం పజ్ఞాం సత్థా విస్సజ్జేసి, సత్థారా పుచ్చితం సో విస్సజ్జేసి. భగవతో చక్కుమనకాలే నిమ్మితో రానాదీసు అజ్ఞాతరం కప్పేసి, నిమ్మితస్స చక్కుమనకాలే భగవా రానాదీసు అజ్ఞాతరం కప్పేసి. తమత్థం దస్సేతుం “నిమ్మితో చక్కుమతి వా”తిఆది వుత్తం. ఏవం కరోన్తస్స సత్థు పాటిహారియం దిస్వా ధమ్మకథం సుత్వా తస్మిం సమాగమే వీసతియా పాణికోటీనం ధమ్మాభిసమయో అహోసి.

సత్యా పాటిహారం కరోన్తోవ “కత్త ను ఖో అతీతబుద్ధా ఇదం పాటిహారం కత్వా వస్సం ఉపేన్తి”తి ఆవజ్ఞేత్వా
 “తావతినసభవనే వస్సం ఉపగన్త్వా మాతు అభిధమ్మపిటకం దేసేన్తి”తి దిస్వా దక్షిణపాదం ఉక్తిపిత్యా యుగన్ధరమత్తకే
 రపేత్వా ఇతరం పాదం ఉక్తిపిత్యా సినేరుమత్తకే రపేసి. ఏవం అట్టసట్టియోజనసతసహస్సట్టానే తయో పదవారా అహీసుం,
 ద్వే పాదభిద్దాని. సత్యా పాదం పసారేత్వా అక్కమీతి న సల్లక్ఖేతబ్బం. తస్స హి పాదుక్ఖిపనకాలేయేవ పబ్బతా పాదమూలం
 ఆగన్త్వా సమ్మటిచ్చింసు, సత్థారా అక్కమనకాలే తే పబ్బతా ఉట్టాయ సకట్టానేయేవ అట్టంసు. సక్కో సత్థారం దిస్వా చిన్తేసి
 – “పణ్ణకమ్మలసిలాయ మణ్ణో సత్థా ఇమం వస్సావాసం ఉపేస్సతి, బహూనఞ్చ దేవతానం ఉపకారో భవిస్సతి, సత్థరి
 పనేత్థ వస్సావాసం ఉపగతే అణ్ణా దేవతా హత్థమ్మి రపేతుం న సక్ఖిస్సన్తి. అయం ఖో పన పణ్ణకమ్మలసిలా దీఘతో
 సట్టియోజనా, విత్థారతో పణ్ణాసయోజనా, పుథులతో పన్నరసయోజనా, సత్థరి నిసినేపి తుచ్చం భవిస్సతీ”తి. సత్థా తస్స
 అజ్ఞాసయం విదిత్వా అత్తనో సజ్ఞాటిం సిలాసనం పటిచ్చాదయమానం ఖిపి. సక్కో చిన్తేసి – “చీవరం తావ
 పటిచ్చాదయమానం ఖిపి, సయం పన పరిత్తకే రానే నిసీదిస్సతీ”తి. సత్థా తస్స అజ్ఞాసయం విదిత్వా నీచపీరకం
 మహాపంసుకూలికో వియ పణ్ణకమ్మలసిలం అన్తోచీవరభోగేయేవ కత్వా నిసీది. మహాజనోపి తంఖణణ్ణోవ సత్థారం ఓలోకేన్తో
 నాద్దస, చన్దస్స అత్థజ్జమితకాలో వియ సూరియస్స చ అత్థజ్జమితకాలో వియ అహోసి. మహాజనో –

“గతో ను చిత్తకూటం వా, కేలాసం వా యుగన్ధరం;
 న నో దక్షేము సమ్బుద్ధం, లోకజేట్టం నరాసభ”న్తి. –

ఇమం గాథం వదన్తో పరిదేవి. అపరే “సత్థా నామ పవివేకరతో, సో ఏవరూపాయ మే పరిసాయ ఏవరూపం పాటిహారం కత్త”న్తి
 అజ్ఞాయ అణ్ణం రట్టం వా జనపదం వా గతో భవిస్సతి, న దాని తం దక్షిస్సామా”తి పరిదేవన్తా ఇమం గాథమాహంసు –

“పవివేకరతో ధీరో, నిమం లోకం పునేహితి;
 న నో దక్షేము సమ్బుద్ధం, లోకజేట్టం నరాసభ”న్తి.

తే మహామోగ్గల్లానం పుచ్చింసు – “కహం, భన్తే, సత్థా”తి? సో సయం జానన్తోపి “పరేసమ్మి గుణా పాకటా హోన్తూ”తి
 అజ్ఞాసయేన “అనురుద్ధం పుచ్చథా”తి ఆహ. తే ధేరం తథా పుచ్చింసు – “కహం, భన్తే, సత్థా”తి? తావతినసభవనే
 పణ్ణకమ్మలసిలాయం వస్సం ఉపగన్త్వా మాతు అభిధమ్మపిటకం దేసేతుం గతోతి. “కదా ఆగమిస్సతి, భన్తే”తి? “తయో
 మాసే అభిధమ్మపిటకం దేసేత్వా మహాపవారణదివసే”తి. తే “సత్థారం అదిస్వా న గమిస్సామా”తి తత్థేవ ఖన్ధావారం
 బద్ధింసు. ఆకాసమేవ కిర నేసం ఛదనం అహోసి. తాయ చ మహతియా పరిసాయ సరీరనిఘంసో నామ న పణ్ణాయి, పథవీ
 వివరం అదాసి, సబ్బత్థ పరిసుద్ధమేవ భూమితలం అహోసి.

సత్థా పరమమేవ మోగ్గల్లానత్థేరం అవోచ – “మోగ్గల్లాన, త్వం ఏతిస్సాయ పరిసాయ ధమ్మం దేసేయ్యాసి,
 చూళఅనాథపిణ్ణికో ఆహారం దస్సతీ”తి. తస్మా తం తేమాసం చూళఅనాథపిణ్ణికోవ తస్సా పరిసాయ యాపనం యాగుభత్తం
 ఖాదనీయం తమ్ములతేలగన్ధమాలాపిలన్దనాని చ అదాసి. మహామోగ్గల్లానో ధమ్మం దేసేసి, పాటిహారియదస్సనత్తం
 ఆగతాగతేహి పుట్టపణ్ణో చ విస్సజ్జేసి. సత్థారమ్మి మాతు అభిధమ్మదేసనత్తం పణ్ణకమ్మలసిలాయం వస్సం ఉపగతం
 దససహస్సచక్కివాళదేవతా పరివారయింసు. తేన వుత్తం –

“తావతినే యదా బుద్ధో, సిలాయం పణ్ణకమ్మలే;

పారిచ్ఛత్తకమూలమ్మి, విహాసి పురిసుత్తమో.

“దససు లోకధాతూసు, సన్నిపతిత్వాన దేవతా;
పయిరుపాసన్తి సమ్బుద్ధం, వసంతం నాగముద్ధని.

“న కోచి దేవో వణ్ణేన, సమ్బుద్ధస్స విరోచతి;
సబ్బే దేవే అతిక్కమ్మ, సమ్బుద్ధోవ విరోచతీ”తి. (పి. వ. ౩౧౭-౩౧౯);

ఏవం సబ్బా దేవతా అత్తనో సరీరప్పభాయ అభిభవిత్వా నిసిన్నస్స పనస్స మాతా తుసితవిమానతో ఆగత్వా దక్ఖిణపస్సే నిసీది. ఇన్దకోపి దేవపుత్తో ఆగత్వా దక్ఖిణపస్సేయేవ నిసీది, అఙ్కరో వామపస్సే నిసీది. సో మహేసక్ఖాసు దేవతాసు సన్నిపతన్తీసు అపగత్వా ద్వాదసయోజనికే రానే ఓకాసం లభి, ఇన్దకో తథేవ నిసీది. సత్థా తే ఉభోపి ఓలోకేత్వా అత్తవో సాసనే దక్ఖిణేయ్యపుగ్గలానం దిన్నదానస్స మహప్పలభావం ఇహేతుకామో ఏవమాహ - “అఙ్కర, తయా దీఘమన్తరే దసవస్ససహస్సపరిమాణకాలే ద్వాదసయోజనికం ఉద్ధనపన్తిం కత్వా మహాదానం దిన్నం, ఇదాని మమ సమాగమం ఆగత్వా ద్వాదసయోజనికే రానే ఓకాసం లభి, కిం ను ఖో ఏత్థ కారణ”న్తి? వుత్తమ్మి చేతం -

“ఓలోకేత్వాన సమ్బుద్ధో, అఙ్కరఞ్చాపి ఇన్దకం;
దక్ఖిణేయ్యం సమ్భావేన్తో, ఇదం వచనమబ్రవి.

“మహాదానం తయా దిన్నం, అఙ్కర దీఘమన్తరే;
అతిదూరే నిసిన్నోసి, ఆగచ్ఛ మమ సన్తికే”తి. (పి. వ. ౩౨౧-౩౨౨);

సో సద్ధో పథవీతలం పాపుణి. సబ్బాపి నం సా పరిసా అస్సోసి. ఏవం వుత్తే -

“చోదితో భావిత్తేన, అఙ్కరో ఏతమబ్రవి;
కిం మయ్యం తేన దానేన, దక్ఖిణేయ్యేన సుఞ్ఞతం.

“అయం సో ఇన్దకో యక్ఖో, దఙ్ఖా దానం పరిత్తకం;
అతిరోచతి అహ్మహి, చన్దో తారాగణే యథా”తి. (పి. వ. ౩౨౩-౩౨౪);

తథ దఙ్ఖాతి దత్వా. ఏవం వుత్తే సత్థా ఇన్దకం ఆహ - “ఇన్దక, త్వం మమ దక్ఖిణపస్సే నిసిన్నో, కస్మా అనపగత్వావ నిసీదసీ”తి? సో “అహం, భన్తే, సుఖేత్తే అప్పకబీజం వపనకస్సకో వియ దక్ఖిణేయ్యసమ్మదం అలత్థ”న్తి దక్ఖిణేయ్యం పభావేన్తో ఆహ -

“ఉజ్జగ్గలే యథా ఖేత్తే, బీజం బహుమ్మి రోపితం;
న ఫలం విపులం హోతి, నపి తోసేతి కస్సకం.

“తథేవ దానం బహుకం, దుస్సీలేసు పతిట్ఠితం;

న ఫలం విపులం హోతి, నపి తోసేతి దాయకం.

“యథాపి భద్దకే ఖేత్తే, బీజం అప్పమ్మి రోపితం;
సమ్మా ధారం పవేచ్చంతే, ఫలం తోసేతి కస్సకం.

“తథేవ సీలవంతేసు, గుణవంతేసు తాదిసు;
అప్పకమ్మి కతం కారం, పుజ్జం హోతి మహప్పల”ని. (పి. వ. ౩౨౮-౩౨౯);

కిం పనేతస్స పుబ్బకమ్మన్తి? సో కిర అనురుద్ధత్థేరస్స అన్తోగామం పిణ్డాయ పవిట్టస్స అత్తనో ఆభతం కటచ్చుభిక్ఖం
దాపేసి. తదా తస్స పుజ్జం అజ్ఞరేన దసవస్ససహస్సాని ద్వాదసయోజనికం ఉద్ధనపన్నిం కత్వా దిన్నదానతో
మహప్పలతరం జాతం. తస్మా ఏవమాహ.

ఏవం వుత్తే సత్తా, “అజ్ఞర, దానం నామ విచేయ్య దాతుం వట్టతి, ఏవం తం సుఖేత్తేసు వుత్తబీజం వియ మహప్పలం
హోతి. త్వం పన న తథా అకాసి, తేన తే దానం మహప్పలం న జాత”ని ఇమమత్తం విభావేన్తో -

“విచేయ్య దానం దాతబ్బం, యత్థ దిన్నం మహప్పలం...పే.....

“విచేయ్య దానం సుగతప్పసత్థం,
యే దక్ఖిణ్ణేయ్యా ఇధ జీవలోకే;
ఏతేసు దిన్నాని మహప్పలాని,
బీజాని వుత్తాని యథా సుఖేత్తే”తి. (పి. వ. ౩౨౯-౩౩౦) -

వత్వా ఉత్తరిమ్మి ధమ్మం దేసేన్తో ఇమా గాథా అభాసి -

“తిణదోసాని ఖేత్తాని, రాగదోసా అయం పజా;
తస్మా హి వీతరాగేసు, దిన్నం హోతి మహప్పలం.

“తిణదోసాని ఖేత్తాని, దోసదోసా అయం పజా;
తస్మా హి వీతదోసేసు, దిన్నం హోతి మహప్పలం.

“తిణదోసాని ఖేత్తాని, మోహదోసా అయం పజా;
తస్మా హి వీతమోహేసు, దిన్నం హోతి మహప్పలం.

“తిణదోసాని ఖేత్తాని, ఇచ్ఛాదోసా అయం పజా;
తస్మా హి విగతిచ్చేసు, దిన్నం హోతి మహప్పల”ని.

దేసనావసానే అజ్ఞరో చ ఇన్దకో చ సోతాపత్తిఫలే పతిట్ఠహింసు, మహాజనస్సాపి సాత్థికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

అధ సత్తా దేవపరిసాయ మజ్జే నిసిన్నో మాతరం ఆరబ్బ “కుసలా ధమ్మా, అకుసలా ధమ్మా, అబ్యాకతా ధమ్మా”తి అభిధమ్మపిటకం పట్టపేసి. ఏవం తయో మాసే నిరస్తరం అభిధమ్మపిటకం కథేసి. కథేస్తో పన భిక్ఖాచారవేలాయ “యావ మమాగమనా ఏత్తకం నామ ధమ్మం దేసేతూ”తి నిమ్మితబుద్ధం మాపేత్వా హిమవస్తం గన్తా నాగలతాదస్తకట్టం ఖాదిత్వా అనేతత్తదహ ముఖం ధోవిత్వా ఉత్తరకురుతో పిణ్ణపాతం ఆహరిత్వా మహాసాలమాళకే నిసిన్నో భత్తకిచ్చం అకాసి. సారిపుత్తథేరో తత్త గన్తా సత్తు వత్తం కరోతి. సత్తా భత్తకిచ్చపరియోసానే, “సారిపుత్త , అజ్జ మయా ఏత్తకో నామ ధమ్మో భాసితో, త్వం అత్తనో అన్తేవాసికానం భిక్ఖానం వాచేహి”తి థేరస్స కథేసి. యమకపాటిహీరే కిర పసీదిత్వా పశ్చాసతా కులపుత్తా థేరస్స సన్తికే పబ్బజింసు. తే సన్ధాయ థేరం ఏవమాహ. వత్వా చ పన దేవలోకం గన్తా నిమ్మితబుద్ధేన దేసితట్టానతో పట్టాయ సయం ధమ్మం దేసేసి. థేరోపి గన్తా తేసం భిక్ఖానం ధమ్మం దేసేసి. తే సత్థరి దేవలోకే విహరన్తేయేవ సత్తపకరణికా అహేసుం.

తే కిర కస్సపబుద్ధకాలే ఖుద్ధకవగ్గులియో హుత్వా ఏకస్మిం పబ్బారే ఓలమ్మన్తా ద్విన్నం థేరానం చజ్జమిత్వా అభిధమ్మం సజ్ఞాయన్తానం సద్దం సుత్వా సరే నిమిత్తం అగ్గహేసుం. తే “ఇమే ఖన్ధా నామ, ఇమా ధాతుయో నామా”తి అజానిత్వా సరే నిమిత్తగహణమత్తేనేవ తతో చుతా దేవలోకే నిబ్బత్తా, ఏకం బుద్ధస్తరం దిబ్బసమ్మత్తిం అనుభవిత్వా తతో చవిత్వా సావత్తియం కులఘరేసు నిబ్బత్తా. యమకపాటిహీరే ఉప్పన్నపసాదా థేరస్స సన్తికే పబ్బజిత్వా సబ్బపరమం సత్తపకరణికా అహేసుం. సత్తాపి తేనేవ నీహరేన తం తేమాసుం అభిధమ్మం దేసేసి. దేసనావసానే అసీతికోటిసహస్సానం దేవతానం ధమ్మాభిసమయో అహోసి, మహామాయాపి సోతాపత్తిఫలే పతిట్టహి.

సాపి ఖో ఛత్తింసయోజనపరిమణ్ణలా పరిసా “ఇదాని సత్తమే దివసే మహాపవారణా భవిస్సతి”తి మహామోగ్గల్లానత్తేరం ఉపసజ్జమిత్వా ఆహ - “భన్తే సత్తు, ఓరోహణదివసం సజ్ఞాతుం వట్టతి, న హి మయం సత్తారం అదిస్సా గమిస్సామా”తి. ఆయస్మా మహామోగ్గల్లానో తం కథం సుత్వా “సాధావుసో”తి వత్వా తత్తేవ పథవియం నిముగ్గో సినేరుపాదం గన్తా “మం అభిరుహన్తం పరిసా పస్సతూ”తి అధిట్టాయ మణిరతనేన ఆవుతం పణ్ణకమ్బులసుత్తం వియ పణ్ణాయమానరూపోవ సినేరుమజ్జేన అభిరుహి. మనుస్సాపి నం “ఏకయోజనం అభిరుళ్లో, ద్వియోజనం అభిరుళ్లో”తి ఓలోకయింసు. థేరోపి సత్తు పాదే సీసేన ఉక్తిపన్తో వియ అభిరుహిత్వా వన్దిత్వా ఏవమాహ - “భన్తే, పరిసా తుమ్హే దిస్సావ గన్తుకామా, కదా ఓరోహిస్సథా”తి. “కహం పన తే, మోగ్గల్లాన, జేట్టభాతికో సారిపుత్తో”తి. “భన్తే, సజ్కస్సనగరే వస్సం ఉపగతో”తి. మోగ్గల్లాన, అహం ఇతో సత్తమే దివసే మహాపవారణాయ సజ్కస్సనగరద్వారే ఓతరిస్సామి, మం దట్టుకామా తత్త ఆగచ్ఛన్తు, సావత్తితో సజ్కస్సనగరద్వారం తింసయోజనాని, ఏత్తకే మగ్గే కస్సచి పాథేయ్యకిచ్చం నత్తి, ఉపోసథికా హుత్వా ధురవిహారం ధమ్మస్సవనత్తాయ గచ్ఛన్తా వియ ఆగచ్ఛేయ్యాథాతి తేసం ఆరోచేయ్యాసీతి. థేరో “సాధు, భన్తే”తి గన్తా తథా ఆరోచేసి.

సత్తా వుట్టవసో పవారేత్వా సక్కస్స ఆరోచేసి - “మహారాజ, మనుస్సపథం గమిస్సామీ”తి . సక్కో సువణ్ణమయం మణిమయం రజతమయన్తి తీణి సోపానాని మాపేసి. తేసం పాదా సజ్కస్సనగరద్వారే పతిట్టహింసు, సీసాని సినేరుముద్ధని. తేసు దక్షిణపస్సే సువణ్ణమయం సోపానం దేవతానం అహోసి, వామపస్సే రజతమయం సోపానం మహాబ్రహ్మనం అహోసి, మజ్జే మణిమయం సోపానం తథాగతస్స అహోసి. సత్తాపి సినేరుముద్ధని రత్నా దేవోరోహణసమయే యమకపాటిహీరయం కత్వా ఉద్ధం ఓలోకేసి, యావ బ్రహ్మలోకా ఏకజ్గణా అహేసుం. అథో ఓలోకేసి, యావ అవీచితో ఏకజ్గణం అహోసి. దిసావిదిసా

ఓలోకేసి, అనేకాని చక్కవాళసతసహస్సాని ఏకజ్ఞాని అహింసం. దేవా మనుస్సే పస్సింసు, మనుస్సాపి దేవే పస్సింసు, సబ్బే సమ్ముఖావ పస్సింసు.

భగవా ఛబ్బణ్ణరంసియో విస్సజ్జేసి. తం దివసం బుద్ధసిరిం ఓలోకేత్వా ఛత్తింసయోజన పరిమణ్ణలాయ పరిసాయ ఏకోపి బుద్ధభావం అపత్తేన్తో నామ నత్తి. సువణ్ణసోపానేన దేవా ఓతరింసు, రజతసోపానేన మహాబ్రహ్మో ఓతరింసు, మణిసోపానేన సమ్మాసమ్ముద్ధో ఓతరి. పఞ్చసిఖో గన్ధబ్బదేవపుత్తో బేలువపణ్ణవీణం ఆదాయ దక్షిణపస్సే రత్వా సత్తు గన్ధబ్బమధురదిబ్బవీణాయ సద్దేన పూజం కరోన్తో ఓతరి, మాతలి, సజ్ఞాహకో వామపస్సే రత్వా దిబ్బగన్ధమాలాపుష్పం గహేత్వా నమస్సమానో పూజం కత్వా ఓతరి, మహాబ్రహ్మ ఛత్తం ధారేసి, సుయామో వాలబీజనిం ధారేసి. సత్థా ఇమినా పరివారేన సద్ధిం ఓతరిత్వా సజ్జస్సనగరద్వారే పతిత్తహి. సారిపుత్తత్థేరోపి ఆగన్త్వా సత్థారం వన్దిత్వా యస్మా సారిపుత్తత్థేరేన తథారూపాయ బుద్ధసిరియా ఓతరన్తో సత్థా ఇతో పుట్టే న దిట్టపుట్టో, తస్మా -

“న మే దిట్టో ఇతో పుట్టే, న సుతో ఉద కస్సచి;

ఏవం వగ్గువదో సత్థా, తుసితా గణిమాగతో”తి. (సు. ని. ౯౬౧; మహాని. ౧౯౦) -

ఆదీహి అత్తనో తుట్టిం పకాసేత్వా, “భన్తే, అజ్జ సబ్బేపి దేవమనుస్సా తుమ్మాకం పిహయన్తి, పత్తేన్తో”తి ఆహ. అథ నం సత్థా, “సారిపుత్త, ఏవరూపహి గుణేహి సమన్నాగతా బుద్ధా దేవమనుస్సానం పియా హోన్తియేవా”తి వత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౧౮౧. “యే ఝానపసుతా ధీరా, నేక్ఖమ్మాపసమే రతా;

దేవాపి తేసం పిహయన్తి, సమ్ముద్ధానం సతీమత”న్తి.

తత్త యే ఝానపసుతాతి లక్ఖణాపనిజ్ఞానం ఆరమ్మణాపనిజ్ఞానన్తి ఇమేసు ద్వీసు ఝానేసు ఆవజ్జనసమాపజ్జనఅధిట్టానవుట్టానపచ్చవేక్షణేహి యుత్తప్పయుత్తా. నేక్ఖమ్మాపసమే రతాతి ఏత్త పబ్బజ్జా నేక్ఖమ్మన్తి న గహేతబ్బా, కిలేసవూపసమనిబ్బానరతిం పన సన్ధాయేతం వుత్తం. దేవాపీతి దేవాపి మనుస్సాపి తేసం పిహయన్తి పత్తేన్తి. సతీమతన్తి ఏవరూపగుణానం తేసం సతియా సమన్నాగతానం సమ్ముద్ధానం. “అహో వత మయం బుద్ధా భవేయ్యామా”తి బుద్ధభావం ఇచ్చమానా పిహయన్తీతి అత్తో.

దేసనావసానే తింసమత్తానం పాణకోటీనం ధమ్మాభిసమయో అహోసి, థేరస్స సద్ధివిహారికా పఞ్చసతభిక్ఖూ అరహత్తే పతిట్టహింసు.

సబ్బబుద్ధానం కిర అవిజహితమేవ యమకపాటిహారం కత్వా దేవలోకే వస్సం వసేత్వా సజ్జస్సనగరద్వారే ఓతరణం. తత్త పన దక్షిణపాదస్స పతిట్టితట్టానం అచలచేతియట్టానం నామ హోతి. సత్థా తత్త రత్వా పుఢుజ్జనాదీనం విసయే పఞ్ఞం పుచ్చి, పుఢుజ్జనా అత్తనో విసయే పఞ్ఞో విస్సజ్జేత్వా సోతాపన్నవిసయే పఞ్ఞం విస్సజ్జేతుం నాసక్కింసు. తథా సకదాగామిఆదీనం విసయే సోతాపన్నాదయో, మహామోగ్గల్లానవిసయే సేసమహాసావకా, సారిపుత్తత్థేరస్స విసయే మహామోగ్గల్లానో, బుద్ధవిసయే చ సారిపుత్తేపి విస్సజ్జేతుం నాసక్కియేవ. సో పాచీనదిసం ఆదిం కత్వా సబ్బదిసా ఓలోకేసి, సబ్బత్థ ఏకజ్ఞణమేవ అహోసి. అట్టసు దిసాసు దేవమనుస్సా ఉద్ధం యావ బ్రహ్మలోకా హేట్టా భూమట్టా చ యక్ఖనాగసుపణ్ణా

అజ్ఞానిం పగ్గహత్వా, “భన్తే, ఇథ తస్య పశ్చాత్తాపస్య విస్మయోజ్ఞతా నత్తి, ఏతేవ ఉపధారేథా”తి ఆహంసు. సత్థా సారిపుత్తో కిలమతి.
కిఞ్చాపి హేస -

“యే చ సజ్ఞాతథమ్మాసే, యే చ సేఖా పుథూ ఇథ;

తేసం మే నిపకో ఇరియం, పుట్టో పట్టూహి మారిసా”తి. (సు. ని. ౧౦౪౪; చూళని. అజితమాణవపుద్గానిద్దేస
౭) -

ఇమం బుద్ధవిసయే పుట్టపశ్చాం సుత్వా ‘సత్థా మం సేఖాసేఖానం ఆగమనపటిపదం పుచ్చతీ’తి పశ్చో నిక్కట్టో, ఖిన్నాదీసు
పన కతరేన ను ఖో ముఖేన ఇమం పటిపదం కథేన్తో ‘అహం సత్థు అజ్ఞాసయం గణ్ఠితుం న సక్తిస్సామీ’తి మమ అజ్ఞాసయే
కజ్ఞతి, సో మయా నయే అదిన్నే కథేతుం న సక్తిస్సతి, నయమస్య దస్సామీతి నయం దస్సేన్తో “భూతమిదం, సారిపుత్త,
సమనుపస్ససీ”తి ఆహ. ఏవం కిరస్య అహోసి “సారిపుత్తో మమ అజ్ఞాసయం గహత్వా కథేన్తో ఖిన్నవసేన కథేస్సతీ”తి. ధేరస్య
సహ నయదానేన సో పశ్చో నయసతేన నయసహస్సేన నయసతసహస్సేన ఉపట్టాసి. సో సత్థారా దిన్ననయే రత్వా తం
పశ్చాం కథేసి. రపేత్వా కిర సమ్మాసమ్మబ్బద్ధం అశ్చో సారిపుత్తత్థేరస్య పశ్చాం పాపుణితుం సమత్తో నామ నత్తి. తేనేవ కిర ధేరో
సత్థు పురతో రత్వా సీహనాదం నది - “అహం, భన్తే, సకలకప్పమ్మి దేవే వుట్టో ఏత్తకాని బిన్దూని మహాసముద్దే పతితాని,
ఏత్తకాని భూమియం, ఏత్తకాని పబ్బతేతి గణేత్వా లేఖం ఆరోపేతుం సమత్తో”తి. సత్థాపి నం “జానామి, సారిపుత్త, గణేతుం
సమత్తభావ”న్తి ఆహ. తస్య ఆయస్మతో పశ్చాయ ఉపమా నామ నత్తి. తేనేవాహ -

“గజ్ఞాయ వాలుకా ఖీయే, ఉదకం ఖీయే మహణ్ణవే;

మహియా మత్తికా ఖీయే, న ఖీయే మమ బుద్ధియా”తి.

ఇదం వుత్తం హోతి - సచే హి, భన్తే, బుద్ధిసమ్మన్నలోకనాథ, మయా ఏకస్మిం పశ్చో విస్సజ్జితే ఏకం వా వాలుకం ఏకం
వా ఉదకబిన్దం ఏకం వా పంసుఖణ్ణం అఖిపిత్వా పశ్చానం సతేన వా సహస్సేనవా సతసహస్సేన వా విస్సజ్జితే గజ్ఞాయ
వాలుకాదీసు ఏకేకం ఏకమన్తే ఖిపేయ్య, ఖిప్పతరం గజ్ఞాదీసు వాలుకాయో పరిక్లయం గచ్ఛేయ్యుం, న త్వేవ మమ
పశ్చానం విస్సజ్జనన్తి. ఏవం మహాపశ్చోపి హి భిక్కు బుద్ధవిసయే పశ్చాత్తాపస్య అన్తం వా కోటిం వా అదిస్వా సత్థారా దిన్ననయే
రత్వావ పశ్చాం విస్సజ్జేసి. తం సుత్వా భిక్కు కథం సముట్టాపేసుం - “యం పశ్చాం పుట్టో సబ్బోపి జనో కథేతుం న సక్తి, తం
ధమ్మసేనాపతి సారిపుత్తో ఏకకోవ కథేసి”తి. సత్థా తం కథం సుత్వా “న ఇదానేవ సారిపుత్తో యం పశ్చాం మహాజనో
విస్సజ్జేతుం నాసక్తి, తం విస్సజ్జేసి, పుట్టేపి అనేన విస్సజ్జితోయేవా”తి వత్వా అతీతం ఆహరితుం -

“పరోసహస్సమ్మి సమాగతానం,

కన్దేయ్యుం తే వస్ససతం అపశ్చా;

ఏకోవ సేయ్యో పురిసో సపశ్చో,

యో భాసితస్స విజానాతి అత్థ”న్తి. (జా. ౧.౧.౯౯) -

ఇమం జాతకం విత్తారేన కథేసీతి.

దేవోరోహణవత్తు దుతియం.

౩. ఏరకపత్తనాగరాజవత్తు

కిచ్చో మనుస్సపటిలాభోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా బారాణసియం ఉపనిస్సాయ సత్తసిరీసకరుక్ఖములే విహరంతో ఏరకపత్తం నామ నాగరాజం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర పుట్టే కస్సపబుద్ధసాసనే దహరభిక్కు హుత్వా గగ్గాయ నావం అభిరుయ్య గచ్చంతో ఏకస్మిం ఏరకగుమ్మే ఏరకపత్తం గహేత్వా నావాయ వేగసా గచ్చమానాయపి న ముఞ్చి, ఏరకపత్తం చిజ్జిత్వా గతం. సో “అప్పమత్తకం ఏత”ని ఆపత్తిం అదేసేత్వా వీసతి వస్ససహస్సాని అరణ్ణో సమణధమ్మం కత్వాపి మరణకాలే ఏరకపత్తేన గీవాయ గహితో వియ ఆపత్తిం దేసేతుకామోపి అణ్ణం భిక్షుం అపస్సమానో “అపరిసుద్ధం మే సీల”ని ఉప్పన్నవిప్పటిసారో తతో చవిత్వా ఏకరుక్ఖదోణికనావప్పమాణో నాగరాజా హుత్వా నిబ్బత్తి, ఏరకపత్తోత్పవస్స నామం అహోసి. సో నిబ్బత్తక్షణేయేవ అత్తభావం ఓలోకేత్వా “ఏత్తకం నామ కాలం సమణధమ్మం కత్వా అహేతుకయోనియం మణ్ణాకభక్ఖట్టానే నిబ్బత్తోహ్మీ”తి విప్పటిసారీ అహోసి. సో అపరభాగే ఏకం ధీతరం లభిత్వా మజ్జే గగ్గాయ ఉదకపిట్టే మహంతం ఫలం ఉక్ఖిపిత్వా ధీతరం తస్మిం రపేత్వా నచ్చాపేత్వా గాయాపేసి. ఏవం కిరస్స అహోసి - “అద్ధా అహం ఇథ ఇమినా ఉపాయేన బుద్ధే ఉప్పన్నే తస్స ఉప్పన్నభావం సుణిస్సామీ”తి. యో మే గీతస్స పటిగీతం ఆహరతి, తస్స మహంతేన నాగభవనేన సద్ధిం ధీతరం దస్సామీతి అన్వడ్డమాసం ఉపోసథదివసే తం ధీతరం ఫణే రపేసి. సా తత్త రితా నచ్చన్తి -

“కింసు అధిప్పతీ రాజా, కింసు రాజా రజ్జిస్సరో;

కథంసు విరజో హోతి, కథం బాలోతి వుచ్చతీ”తి. -

ఇమం గీతం గాయతి.

సకలజమ్బుదీపవాసి నో “నాగమాణవికం గణ్ఠిస్సామా”తి గత్వా అత్తనే అత్తనే పణ్ణాబలేన పటిగీతం కత్వా గాయన్తి. సా తం పటిక్ఖిపతి. తస్సా అన్వడ్డమాసం ఫణే రత్వా ఏవం గాయన్తియావ ఏకం బుద్ధంతరం వీతివత్తం. అథ అవ్హాకం సత్థా లోకే ఉప్పజ్జిత్వా ఏకదివసం పచ్చాసకాలే లోకం వోలోకంతో ఏరకపత్తం ఆదిం కత్వా ఉత్తరమాణవం నామ అత్తనే ఇణ్ణజాలస్స అంతో పవిట్టం దిస్సా “కిం ను ఖో భవిస్సతీ”తి ఆవజ్జేంతో “అజ్ఞ ఏరకపత్తస్స ధీతరం ఫణే రపేత్వా నచ్చాపనదివసో, అయం ఉత్తరమాణవో మయా దిన్నం పటిగీతం గణ్ఠంతో నోతాపన్నో హుత్వా తం ఆదాయ నాగరాజస్స సన్తికం గమిస్సతి. సో తం సుత్వా ‘బుద్ధో ఉప్పన్నో’తి ఇత్వా మమ సన్తికం ఆగమిస్సతి, అహం తస్మిం ఆగతే మహాసమాగమే గాథం కథేస్సామి, గాథాపరియోసానే చతురాసీతియా పాణసహస్సానం ధమ్మాభిసమయో భవిస్సతీ”తి అద్దస. సో తత్త గత్వా బారాణసితో అవిదురే సత్త సిరీసకరుక్ఖా అత్తి, తేసు ఏకస్స మూలే నిసీది. జమ్బుదీపవాసి నో గీతపటిగీతం ఆదాయ సన్నిపతింసు. సత్థా అవిదురే రానే గచ్చంతం ఉత్తరమాణవం దిస్సా “ఏహి, ఉత్తరా”తి ఆహ. “కిం, భన్తే”తి? “ఇతో తావ ఏహి”తి. అథ నం ఆగత్వా వన్దిత్వా నిసిన్నం ఆహ “కహం గచ్చసీ”తి? “ఏరకపత్తస్స ధీతు గాయనట్టాన”ని. “జానాసి పన గీతపటిగీత”ని? “జానామి, భన్తే”తి. “వదేహి తావ న”ని? అథ నం అత్తనే జానననియామేనేవ వదంతం “న ఉత్తరం ఏతం పటిగీతం, అహం తే పటిగీతం దస్సామి, ఆదాయ నం గమిస్ససీ”తి. “సాధు, భన్తే”తి. అథ నం సత్థా, ఉత్తర, త్వం నాగమాణవికాయ గీతకాలే -

“ధద్వారాధిప్పతీ రాజా, రజ్జమానో రజ్జిస్సరో;

అరజ్ఞం విరజో హోతి, రజ్ఞం బాలోతి వుచ్చతీ”తి. -

ఇమం పటిగీతం గాయేయ్యాసీతి ఆహ.

మాణవికాయ గీతస్య అత్తో - కింసు అధిప్పతీ రాజాతి కిం అధిప్పతి రాజా నామ హోతి? కింసు రాజా రజ్జిస్సరోతి కథం పన రాజా రజ్జిస్సరో నామ హోతి? కథంసు విరజో హోతీతి కథం ను ఖో సో రాజా విరజో నామ హోతీతి?

పటిగీతస్య పన అత్తో - ఛద్వారాధిప్పతీ రాజాతి యో ఛన్నం ద్వారానం అధిప్పతి, ఏకద్వారేపి రూపాదీహి అనభిభూతో, అయం రాజా నామ. రజ్జమానో రజ్జిస్సరోతి యో పన తేసు ఆరమ్మణేసు రజ్జతి, సో రజ్జమానో రజ్జిస్సరో నామ. అరజ్జన్తి అరజ్జమానో పన విరజో నామ హోతి. రజ్జన్తి రజ్జమానో బాలోతి వుచ్చతీతి.

ఏవమస్య సత్థా పటిగీతం దత్వా, ఉత్తర, తయా ఇమస్మిం గీతే గాయితే ఇమస్య గీతస్య ఇమం పటిగీతం గాయస్యతి

“కేనస్సు వుయ్యతి బాలో, కథం నుదతి పణ్ణితో;
యోగక్ఖేమీ కథం హోతి, తం మే అక్ఖాహి పుచ్చితో”తి.

అథస్య త్వం ఇదం పటిగీతం గాయేయ్యాసి -

“ఓఘేన వుయ్యతి బాలో, యోగా నుదతి పణ్ణితో;
సబ్బయోగవిసంయుత్తో, యోగక్ఖేమీతి వుచ్చతీ”తి.

తస్యత్తో - “కామోఘాదినా చతుబ్బిధేన ఓఘేన బాలో వుయ్యతి, తం ఓఘం పణ్ణితో సమ్మప్పధానసజ్ఞాతేన యోగేన నుదతి. సో సట్టేహి కామయోగాదీహి విసంయుత్తో యోగక్ఖేమీ నామ వుచ్చతీ”తి.

ఉత్తరో ఇమం పటిగీతం గణ్ఠాన్తోవ సోతాపత్తిఫలే పతిట్ఠహి. సో సోతాపన్నో హుత్వా తం గాథం ఆదాయ గన్త్యా, “అమ్మో, మయా గీతపటిగీతం ఆహటం, ఓకాసం మే దేధా”తి వత్వా నిరంతరం రితస్య మహాజనస్స జణ్ణునా అక్కమన్తో అగమాసి. నాగమాణవికా పితు ఫణే రత్వా నచ్చమానా “కింసు అధిప్పతీ రాజా”తి గీతం గాయతి? ఉత్తరో “ఛద్వారాధిప్పతీ రాజా”తి పటిగీతం గాయి. పున నాగమాణవికా “కేనస్సు వుయ్యతీ”తి తస్య గీతం గాయతి? అథస్సా పటిగీతం గాయన్తో ఉత్తరో “ఓఘేన వుయ్యతీ”తి ఇమం గాథమాహ. నాగరాజా తం సుత్వావ బుద్ధస్స ఉప్పన్నభావం ఇత్వా “మయా ఏకం బుద్ధంతరం ఏవరూపం పదం నామ న సుతపుబ్బం, ఉప్పన్నో వత, భో, లోకే బుద్ధో”తి తుట్టమానసో నల్లట్టేన ఉదకం పహరి, మహావీచియో ఉట్టహింసు, ఉభో తీరాని భిజ్జింసు. ఇతో చితో చ ఉసభమత్తే రాసే మనుస్సా ఉదకే నిముజ్జింసు. సో ఏత్తకం మహాజనం ఫణే రపేత్వా ఉక్ఖిపిత్వా ధలే పతిట్ఠపేసి. సో ఉత్తరం ఉపసక్కుమిత్వా “కహం, సామి, సత్థా”తి పుచ్చి. “ఏకస్మిం రుక్ఖమూలే నిసినో, మహారాజా”తి. సో “ఏహి, సామి, గచ్ఛామా”తి ఉత్తరేన సద్ధిం అగమాసి. మహాజనోపి తేన సద్ధియేవ గతో. నాగరాజా గన్త్యా ఛబ్బణ్ణరంసీనం అంతరం పవిసిత్వా సత్థారం వన్దిత్వా రోదమానో అట్ఠాసి. అథ నం సత్థా ఆహ - “కిం ఇదం, మహారాజా”తి? “అహం, భన్తే, తువ్వాదిసస్స బుద్ధస్స సావకో హుత్వా వీసతి వస్ససహస్సాని సమణధమ్మం అకాసిం, సోపి మం సమణధమ్మో నిద్ధారేతుం నాసక్ఖి. అప్పమత్తకం ఏరకపత్తభిన్దనమత్తం నిస్సాయ అహేతుకపటిసద్ధిం గహేత్వా ఉరేన పరిసక్కునట్ఠానే నిబ్బత్తోస్మి, ఏకం బుద్ధంతరం నేవ మనుస్సత్తం లభామి, న సద్ధమ్మస్సవనం, న

తుష్టాదిసస్స బుద్ధస్స దస్సన"న్తి సత్థా తస్స కథం సుత్వా, "మహారాజ, మనుస్సత్తం నామ దుల్లభమేవ, తథా సద్ధమ్మస్సవనం , తథా బుద్ధుప్పాదో, ఇదం కిచ్చేన కసిరేన లబ్బతీ"తి వత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౧౮౨."కిచ్చో మనుస్సపటిలాభో, కిచ్చం మచ్ఛాన జీవితం;
కిచ్చం సద్ధమ్మస్సవనం, కిచ్చో బుద్ధానముప్పాదో"తి.

తస్సత్తో - మహాన్తేన హి వాయామేన మహాన్తేన కుసలేన లద్ధత్తా మనుస్సత్తపటిలాభో నామ కిచ్చో దుల్లభో. నిరంతరం కసికమ్మాదీని కత్వా జీవితపుత్తిం ఘటనతోపి పరిత్తట్టాయితాయపి మచ్ఛానం జీవితం కిచ్చం. అనేకేసుపి కప్పేసు ధమ్మదేసకస్స పుగ్గలస్స దుల్లభతాయ సద్ధమ్మస్సవనమ్పి కిచ్చం. మహాన్తేన వాయామేన అభినీహారస్స సమిజ్జనతో సమిద్ధాభినీహారస్స చ అనేకేహిపి కప్పకోటిసహస్సేహి దుల్లభుప్పాదతో బుద్ధానం ఉప్పాదోపి కిచ్చోయేవ, అతివియ దుల్లభోతి.

దేసనావసానే చతురాసీతియా పాణసహస్సానం ధమ్మాభిసమయో అహోసి. నాగరాజాపి తందివసం నోతాపత్తిఫలం లభేయ్య, తిరచ్ఛానగతత్తా పన నాలత్థ. నో యేసు పటిసన్ధిగహణతచజహనవిస్సత్థనిద్దోక్కమనసజాతియామేధునసేవనచుతిసజ్ఞాతేసు పఞ్చసు రానేసు నాగసరీరమేవ గహేత్వా కిలమన్తి, తేసు అకిలమనభావం పత్వా మాణవరూపేనేవ విచరితుం లభతీతి.

ఏరకపత్తనాగరాజవత్థు తతియం.

౪. ఆనన్దత్థేరపఞ్చవత్తు

సబ్బపాపస్స అకరణన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో ఆనన్దత్థేరస్స పఞ్చం ఆరబ్బ కథేసి.

ధేరో కిర దివాట్టానే నిసిన్నో చిన్తేసి - "సత్థారా సత్తన్నం బుద్ధానం మాతాపితరో ఆయుపరిచ్ఛేదో బోధి సావకసన్నిపాతో అగ్గసావకసన్నిపాతో అగ్గసావకపట్టాకోతి ఇదం సబ్బం కథితం, ఉపోసథో పన అకథితో, కిం ను ఖో తేసమ్పి అయమేవ ఉపోసథో, అఞ్ఞో"తి? నో సత్థారం ఉపసజ్ఞమిత్వా తమత్థం పుచ్చి. యస్మా పన తేసం బుద్ధానం కాలభేదేవ అహోసి, న కథాభేదో. విపస్సీ సమ్మాసమ్మద్ధో హి సత్తమే సత్తమే సంవచ్చరే ఉపోసథం అకాసి. ఏకదివసం దిన్నోవాదోయేవ హిస్స సత్తన్నం సంవచ్చరానం అలం హోతి. సిఖీ చేవ వేస్సభూ చ ఛట్టే ఛట్టే సంవచ్చరే ఉపోసథం కరింసు, కకుసన్తో కోణాగమనో చ సంవచ్చరే సంవచ్చరే. కస్సపదసబలో ఛట్టే ఛట్టే మాసే ఉపోసథం అకాసి. ఏకదివసం దిన్నోవాదో ఏవ హిస్స ధన్నం మాసానం అలం అహోసి. తస్మా సత్థా తేసం ఇమం కాలభేదం ఆరోచేత్వా "ఓవాదగాథా పన నేసం ఇమాయేవా"తి వత్వా సబ్బేసం ఏకమేవ ఉపోసథం ఆవి కరోన్తో ఇమా గాథా అభాసి -

౧౮౩."సబ్బపాపస్స అకరణం, కుసలస్స ఉపసమ్మదా;
సచిత్తపరియోదపనం, ఏతం బుద్ధాన సాసనం.

౧౮౪."ఖన్తీ పరమం తపో తిత్తిక్ఖా,
నిబ్బానం పరమం వదన్తి బుద్ధా;

న హి పబ్బజితో పరూపఘాతీ,
న సమణో హోతి పరం విహేరయన్తో.

౧౮౩: “అనూపవాదో అనూపఘాతో, పాతిమోక్షే చ సంవరో;

మత్తజ్ఞాతా చ భత్తస్మిం, పన్తజ్ఞా సయనాసనం;
అధిచిత్తే చ ఆయోగో, ఏతం బుద్ధాన సాసన”న్తి.

తత్త సబ్బపాపస్సాతి సబ్బస్స అకుసలకమ్మస్స. ఉపసమ్మదాతి అభినిక్షమనతో పట్టాయ యావ అరహత్తమగ్గా
కుసలస్స ఉప్పాదనశ్చోవ ఉప్పాదితస్స చ భావనా. సచిత్తపరియోదపనన్తి పఞ్చహి నీవరణేహి అత్తనో చిత్తస్స వోదాపనం.
ఏతం బుద్ధాన సాసనన్తి సబ్బబుద్ధానం అయమనుసిట్టి.

ఖన్తీతి యా ఏసా తిత్తిక్ఖాసజ్ఞాతా ఖన్తీ నామ, ఇదం ఇమస్మిం సాసనే పరమం ఉత్తమం తపో. నిబ్బానం పరమం వదన్తి
బుద్ధాతి బుద్ధా చ పచ్చేకబుద్ధా చ అనుబుద్ధా చాతి ఇమే తయో బుద్ధా నిబ్బానం ఉత్తమన్తీ వదన్తి. న హి పబ్బజితోతి
పాణిఆదీహి పరం అపహనన్తో విహేరేన్తో పరూపఘాతీ పబ్బజితో నామ న హోతి. న సమణోతి పుత్తనయేనేవ పరం
విహేరయన్తో సమణోపి న హోతియేవ .

అనూపవాదోతి అనూపవాదనశ్చోవ అనూపవాదాపనశ్చ. అనూపఘాతోతి అనూపఘాతనశ్చోవ
అనూపఘాతాపనశ్చ . పాతిమోక్షేతి జేట్టకసీలే. సంవరోతి పిదహనం. మత్తజ్ఞాతాతి మత్తజ్ఞాభావో పమాణజాననం. పన్తన్తి
వివిత్తం. అధిచిత్తేతి అట్టసమాపత్తిసజ్ఞాతే అధిచిత్తే. ఆయోగోతి పయోగకరణం. ఏతన్తి ఏతం సబ్బేసం బుద్ధానం సాసనం. ఏత్త
హి అనూపవాదేన వాచసికం సీలం కథితం, అనూపఘాతేన కాయికసీలం, “పాతిమోక్షే చ సంవరో”తి సీలం కథితం,
అనూపఘాతేన కాయికసీలం, “పాతిమోక్షే చ సంవరో”తి ఇమినా పాతిమోక్షసీలశ్చోవ ఇన్ద్రియసంవరశ్చ, మత్తజ్ఞాతాయ
ఆజీవపారిసుద్ధి చేవ పచ్చయసన్నిసితసీలశ్చ, పన్తసేనాసనేన సప్పాయసేనాసనం, అధిచిత్తేన అట్ట సమాపత్తియో. ఏవం
ఇమాయ గాథాయ తిస్సోపి సిక్ఖా కథితా ఏవ హోన్తీతి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

ఆనన్దతేరపజ్ఞావత్తు చతుత్థం.

౩. అనభిరతభిక్షువత్తు

న కహాపణవస్సేనాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో ఏకం అనభిరతభిక్షుం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర సాసనే పబ్బజిత్వా లద్ధూపసమ్మదో “అసుకట్టానం నామ గన్త్వా ఉద్దేసం ఉగ్గణ్ఠాహి”తి ఉపజ్ఞాయేన పేసితో తత్త
అగమాసి. అథస్స పితునో రోగో ఉప్పజ్జి. సో పుత్తం దట్టుకామో హుత్వా తం పక్కోసితుం సమత్థం కశ్చ అలభిత్వా
పుత్తసోకేన విప్పలపన్తోయేవ ఆసన్నమరణో హుత్వా “ఇదం మే పుత్తస్స పత్తచీవరమూలం కరేయ్యాసీ”తి కహాపణసతం
కనిట్టస్స హత్థే దత్వా కాలమకాసి. సో దహరస్స ఆగతకాలే పాదమూలే నిపతిత్వా పవట్టేన్తో రోదిత్వా, “భన్తే, పితా తే
విప్పలపన్తోవ కాలకతో, మయ్యం పన తేన కహాపణసతం హత్థే రపితం, తేన కిం కరోమీ”తి ఆహ. దహరో “న మే కహాపణేహి

అట్లో"తి పటిష్ఠిపిత్వా అపరభాగే చిన్తేసి - "కిం మే పరకులేసు పిణ్డాయ చరిత్వా జీవితేన, సక్కా తం కహాపణసతం నిస్సాయ జీవితం, విబ్బమిస్సామీ"తి. సో అనభిరతియా పీళితో విస్సట్టసజ్ఞాయనకమ్మట్టానో పణ్ణురోగీ వియ అహోసి. అథ నం దహరసామణేరా "కిం ఇద"న్తి పుచ్చిత్వా "ఉక్కణ్ణితోమ్మీ"తి వుత్తే ఆచరియుపజ్ఞాయానం ఆచిక్షింసు. అథ నం తే సత్తు సన్తికం నేత్వా సత్తు దస్సేసుం. సత్థా "సచ్చం కిర త్వం ఉక్కణ్ణితో"తి పుచ్చిత్వా, "ఆమ, భన్తే"తి వుత్తే "కస్మా ఏవమకాసి, అత్థి పన తే కోచి జీవితపచ్చయో"తి ఆహ. "ఆమ, భన్తే"తి. "కిం తే అత్థీ"తి? "కహాపణసతం, భన్తే"తి. తేన హి కత్థచి తావ సక్ఖరా ఆహర, గణేత్వా జానిస్సామ "సక్కా వా తావత్తకేన జీవితం, నో వా"తి. సో సక్ఖరా ఆహరి. అథ నం సత్థా ఆహ - "పరిభోగత్థాయ తావ పణ్ణాసం రపేహి, ద్విన్నం గోణానం అత్థాయ చతువీసతి, ఏత్తకం నామ బీజత్థాయ, యుగనగ్గలత్థాయ, కుద్దాలవాసిఫరసుఅత్థాయ"తి ఏవం గణియమానే తం కహాపణసతం నప్పహోతి. అథ నం సత్థా "భిక్కు తవ కహాపణా అప్పకా, కథం ఏతే నిస్సాయ తణ్ణం పూరేస్ససి, అతీతే కిర చక్కువత్తిరజ్జం కారేత్వా అప్పోటితమత్తేన ద్వాదసయోజనట్టానే కటిప్పమాణేన రతనవస్సం వస్సాపేతుం సమత్థో యావ ఛత్తింస సక్కా చవన్తి, ఏత్తకం కాలం దేవరజ్జం కారేత్వాపి మరణకాలే తణ్ణం అపూరేత్వావ కాలమకాసి"తి వత్వా తేన యాచితో అతీతం ఆహరిత్వా మన్ధాతుజాతకం (జా. ౧.౩.౨౨) విత్థారేత్వా -

"యావతా చన్దిమసూరియా పరిహరన్తి, దిసా భన్తి విరోచనా;
సబ్బేవ దాసా మన్ధాతు, యే పాణా పథవిస్సితా"తి. -

ఇమిస్సా గాఢాయ అనన్తరా ఇమా ద్వే గాఢా అభాసి -

౧౮౬."న కహాపణవస్సేన, తిత్తి కామేసు విజ్ఞతి;
అప్పస్సాదా దుఖా కామా, ఇతి విజ్ఞాయ పణ్ణితో.

౧౮౭."అపి దిట్టేసు కామేసు, రతిం సో నాధిగచ్ఛతి;
తణ్ణక్ఖయరతో హోతి, సమ్మాసమ్మద్ధసావకో"తి.

తత్త కహాపణవస్సేనాతి యం సో అప్పోట్టేత్వా సత్తరతనవస్సం వస్సాపేసి, తం ఇథ కహాపణవస్సన్తి వుత్తం. తేనపి హి వత్తుకామకిలేసకామేసు తిత్తి నామ నత్తి. ఏవం దుప్పురా ఏసా తణ్ణా. అప్పస్సాదాతి సుపినసదిసతాయ పరిత్తసుఖా. దుఖాతి దుక్ఖక్ఖన్దాదీసు ఆగతదుక్ఖవసేన పన బహుదుక్ఖావ. ఇతి విజ్ఞాయాతి ఏవమేతే కామే జానిత్వా. అపి దిట్టేసుతి సచే హి దేవానం ఉపకప్పనకకామేహి నిమన్తేయ్యాపి ఆయస్మా సమిద్ధి వియ ఏవమ్మి తేసు కామేసు రతిం న విన్ధతియేవ. తణ్ణక్ఖయరతోతి అరహత్తే చేవ నిబ్బానే చ అభిరతో హోతి, తం పత్తయమానో విహరతి. సమ్మాసమ్మద్ధసావకోతి సమ్మాసమ్మద్ధేన దేసితస్స ధమ్మస్స సవనేన జాతో యోగావచరభిక్షాతి.

దేసనావసానే సో భిక్కు సోతాపత్తిఫలే పతిట్ఠిహి, సమ్మత్తపరిసాయపి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

అనభిరతభిక్షువత్తు పశ్చమం.

౬. అగ్గిదత్తబ్రాహ్మణవత్తు

బహుం వే సరణం యన్తీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరంతో వాలికరాసిమ్హి నిసిన్నం అగ్గిదత్తం నామ కోసలరజ్జో పురోహితం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర మహాకోసలస్స పురోహితో అహోసి. అథ నం పితరి కాలకతే రాజా పసేనది కోసలో “పితు మే పురోహితో”తి గారవేన తస్మింయేవ తానే రపేత్వా తస్స అత్తనో ఉపట్టానం ఆగతకాలే పచ్చగ్గమనం కరోతి, “ఆచరియ, ఇథ నిసీదథా”తి సమానాసనం దాపేసి. సో చిన్తేసి - “అయం రాజా మయి అతివియ గారవం కరోతి, న ఖో పన రాజానం నిచ్చకాలమేవ సక్కా చిత్తం గహేతుం. సమానవయేనేవ హి సద్ధిం రజ్జుసుఖం నామ సుఖం హోతి, అహింసామ్మ మహల్లకో, పబ్బజితుం మే యుత్త”న్తి. సో రాజానం పబ్బజ్జం అనుజానాపేత్వా నగరే భేరిం చరాపేత్వా సత్తాహేన సబ్బం అత్తనో ధనం దానముఖే విస్సజ్జేత్వా బాహిరకపబ్బజ్జం పబ్బజి. తం నిస్సాయ దస పురిససహస్సాని అనుపబ్బజింసు. సో తేహి సద్ధిం అజ్ఞమగధానఞ్చ కురురట్టస్స చ అన్తరే వాసం కప్పేత్వా ఇమం ఓవాదం దేతి, “తాతా, యస్స కామవితక్కాదయో ఉప్పజ్జన్తి, సో నదితో ఏకేకం వాలుకపుటం ఉద్ధరిత్వా ఇమస్మిం ఓకిరతూ”తి. తే “సాధూ”తి పటిస్సుణిత్వా కామవితక్కాదీనం ఉప్పన్నకాలే తథా కరింసు. అపరేన సమయేన మహావాలుకరాసి అహోసి, తం అహింసతో నామ నాగరాజా పటిగ్గహేసి. అజ్ఞమగధవాసి నో చేవ కురురట్టవాసి నో చ మాసే మాసే తేసం మహంతం సక్కారం అభిహరిత్వా దానం దేన్తి. అథ నేసం అగ్గిదత్తో ఇమం ఓవాదం అదాసి - “పబ్బతం సరణం యాథ, వనం సరణం యాథ, ఆరామం సరణం యాథ, రుక్ఖం సరణం యాథ, ఏవం సబ్బదుక్ఖతో ముచ్చిస్సథా”తి. అత్తనో అన్తేవాసికేపి ఇమినా ఓవాదేన ఓవది.

బోధిసత్తోపి కతాభినిక్ఖమనో సమ్మాసమ్మోధిం పత్వా తస్మిం సమయే సావత్తిం నిస్సాయ జేతవనే విహరంతో పచ్చాసకాలే లోకం వోలోకేన్తో అగ్గిదత్తబ్రాహ్మణం సద్ధిం అన్తేవాసికేహి అత్తనో శాణజాలస్స అన్తో పవిట్టం దిస్సా “సబ్బేపి ఇమే అరహత్తస్స ఉపనిస్సయసమ్మన్నా”తి ఇత్వా సాయన్తసమయే మహామోగ్గల్లానత్థేరం ఆహ - “మోగ్గల్లాన, కిం పస్ససి అగ్గిదత్తబ్రాహ్మణం మహాజనం అతిత్థే పక్ఖన్దాపేన్తం, గచ్చ తేసం ఓవాదం దేహి”తి. భన్తే, బహూ ఏతే, ఏకకస్స మయ్హం అవిసయ్హా. సచే తుమ్హేపి ఆగమిస్సథ, విసయ్హా భవిస్సన్తీతి. మోగ్గల్లాన, అహమ్మి ఆగమిస్సామి, త్వం పురతో యాహీతి. థేరో పురతో గచ్చన్తోవ చిన్తేసి - “ఏతే బలవన్తో చేవ బహూ చ. సచే సబ్బేసం సమాగమట్టానే కిఞ్చి కథేస్సామి, సబ్బేపి వగ్గవగ్గేన ఉట్టహాయ్య”న్తి అత్తనో ఆనుభావేన ధూలపుసితకం దేవం వుట్టాపేసి. తే ధూలపుసితకేసు పతన్తేసు ఉట్టాయుట్టాయ అత్తనో అత్తనో పణ్ణసాలం పవిసింసు. థేరో అగ్గిదత్తస్స బ్రాహ్మణస్స పణ్ణసాలద్వారే రత్వా “అగ్గిదత్తా”తి ఆహ. సో థేరస్స సద్ధం సుత్వా “మం ఇమస్మిం లోకే నామేన ఆలపితుం సమత్తో నామ నత్తి, కో ను ఖో మం నామేన ఆలపతి”తి మానధద్ధతాయ “కో ఏసో”తి ఆహ. “అహం, బ్రాహ్మణా”తి. “కిం వదేసి”తి? “అజ్ఞ మే ఏకరత్తిం ఇథ వసనట్టానం త్వం ఆచిక్ఖాహి”తి. “ఇథ వసనట్టానం నత్తి, ఏకస్స ఏకావ పణ్ణసాలా”తి. “అగ్గిదత్త, మనుస్సా నామ మనుస్సానం, గావో గున్నం, పబ్బజితా పబ్బజితానం సన్తికం గచ్చన్తి, మా ఏవం కరి, దేహి మే వసనట్టాన”న్తి. “కిం పన త్వం పబ్బజితో”తి? “ఆమ, పబ్బజితోహ్మి”తి. “సచే పబ్బజితో, కహం తే ఖారిభణ్ణం, కో పబ్బజితపరిక్ఖారో”తి. “అత్తి మే పరిక్ఖారో, విసుం పన నం గహేత్వా విచరితుం దుక్ఖన్తి అబ్బన్తరేనేవ నం గహేత్వా విచరామి, బ్రాహ్మణా”తి. సో “తం గహేత్వా విచరిస్ససీ”తి థేరస్స కుజ్ఞి. అథ నం సో ఆహ - “అమ్మే, అగ్గిదత్త, మా కుజ్ఞి, వసనట్టానం మే ఆచిక్ఖాహి”తి. నత్తి ఏత్త వసనట్టానన్తి. ఏతస్మిం పన వాలుకరాసిమ్హి కో వసతీతి. ఏకో, నాగరాజాతి. ఏతం మే దేహితి. న సక్కా దాతుం, భారియం ఏతస్స కమ్మన్తి. హోతు, దేహి మేతి. తేన హి త్వం ఏవ జానాహితి.

ధేరో వాలుకరాసిఅభిముఖో పాయాసి. నాగరాజా తం ఆగచ్ఛంతం దిస్వా “అయం సమణో ఇతో ఆగచ్ఛతి, న జానాతి మజ్ఞో మమ అర్థిభావం, ధూమాయిత్వా నం మారేస్సామీ”తి ధూమాయి. ధేరో “అయం నాగరాజా ‘అహమేవ ధూమాయితుం సక్కోమి, అజ్ఞో న సక్కోన్తీ’తి మజ్ఞో సల్లక్ఖేతి”తి సయమ్మి ధూమాయి. ద్విన్నమ్మి సరీరతో ఉగ్గతా ధూమాయావ బ్రహ్మలోకా ఉట్ఠహింసు. ఉభోపి ధూమా ధేరం అబాధేత్వా నాగరాజానమేవ బాధేన్తి. నాగరాజా ధూమవేగం సహితుం అసక్కోన్తో పజ్జలి. ధేరోపి తేజోధాతుం సమాపజ్జిత్వా తేన సద్ధియేవ పజ్జలి. అగ్గిజాలా యావ బ్రహ్మలోకా ఉట్ఠహింసు. ఉభోపి ధేరం అబాధేత్వా నాగరాజానమేవ బాధయింసు. అథస్స సకలసరీరం ఉక్కాహి పదిత్తం వియ అహోసి. ఇసిగణో ఓలోకేత్వా చిన్తేసి – “నాగరాజా, సమణం ఝాపేతి, భద్దకో వత సమణో అవ్హాకం వచనం అసుత్వా నట్టో”తి. ధేరో నాగరాజానం దమేత్వా నిబ్బిసేవనం కత్వా వాలుకరాసిమ్మి నిసీది. నాగరాజా వాలుకరాసిం భోగేహి పరిక్ఖిపిత్వా కూటాగారకుచ్ఛిపమాణం ఫణం మాపేత్వా ధేరస్స ఉపరి ధారేసి.

ఇసిగణా పాతోవ “సమణస్స మతభావం వా అమతభావం వా జానిస్సామా”తి ధేరస్స సన్తికం గన్త్యా తం వాలుకరాసిమత్థకే నిసిన్నం దిస్వా అజ్ఞాలిం పగ్గయ్య అభిత్థవన్తా ఆహంసు – “సమణ, కచ్చి నాగరాజేన న బాధితో”తి. “కిం న పస్సథ మమ ఉపరిఫణం ధారేత్వా రిత”న్తి? తే “అచ్ఛరియం వత భో, సమణస్స ఏవరూపో నామ నాగరాజా దమితో”తి ధేరం పరివారేత్వా అట్టంసు. తస్మిం ఖణే సత్థా ఆగతో. ధేరో సత్థారం దిస్వా ఉట్ఠాయ వన్ది. అథ నం ఇసయో ఆహంసు – “అయమ్మి తయా మహస్తతరో”తి. ఏసో భగవా సత్థా, అహం ఇమస్స సావకోతి. సత్థా వాలుకరాసిమత్థకే నిసీది, ఇసిగణో “అయం తావ సావకస్స ఆనుభావో, ఇమస్స పన ఆనుభావో కీదిసో భవిస్సతీ”తి అజ్ఞాలిం పగ్గయ్య సత్థారం అభిత్థవి. సత్థా అగ్గిదత్తం ఆమన్తేత్వా ఆహ – “అగ్గిదత్త, త్వం తవ సావకానఞ్చ ఉపట్టాకానఞ్చ ఓవాదం దదమానో కిన్తి వత్వా దేసీ”తి. “ఏతం పబ్బతం సరణం గచ్ఛథ, వనం ఆరామం రుక్ఖం సరణం గచ్ఛథ. ఏతాని హి సరణం గతో సబ్బదుక్ఖా పముచ్చతీ”తి ఏవం తేసం ఓవాదం దమ్మీతి. సత్థా “న ఖో, అగ్గిదత్త, ఏతాని సరణం గతో సబ్బదుక్ఖా పముచ్చతి, బుద్ధం ధమ్మం సజ్ఞం పన సరణం గన్త్యా సకలవట్టదుక్ఖా పముచ్చతీ”తి వత్వా ఇమా గాథా అభాసి –

౧౮౮.“బహుం వే సరణం యన్తి, పబ్బతాని వనాని చ;
ఆరామరుక్ఖచేత్యాని, మనుస్సా భయతజ్జితా.

౧౮౯.“నేతం ఖో సరణం ఖేమం, నేతం సరణముత్తమం;
నేతం సరణమాగమ్మ, సబ్బదుక్ఖా పముచ్చతి.

౧౯౦.“యో చ బుద్ధఞ్చ ధమ్మఞ్చ, సజ్ఞఞ్చ సరణం గతో;
చత్తారి అరియసచ్ఛాని, సమ్మప్పజ్ఞాయ పస్సతి.

౧౯౧.“దుక్ఖం దుక్ఖసముప్పాదం, దుక్ఖస్స చ అతిక్కమం;
అరియం చట్టఙ్గికం మగ్గం, దుక్ఖాపసమగామినం.

౧౯౨.“ఏతం ఖో సరణం ఖేమం, ఏతం సరణముత్తమం;
ఏతం సరణమాగమ్మ, సబ్బదుక్ఖా పముచ్చతీ”తి.

తథా బహున్తి బహు. పబ్బతానీతి తథ తథ ఇసిగిలివేపుల్లవేభారాదికే పబ్బతే చ మహావనగోసిజ్ఞసాలవనాదీని వనాని చ వేళువనజీవకమ్మవనాదయో ఆరామే చ ఉదేనచేతియగోతమచేతియాదీని రుక్ష్తచేత్యాని చ తే తే మనుస్సా తేన తేన భయేన తజ్జితా భయతో ముచ్చితుకామా పుత్తలాభాదీని వా పత్తయమానా సరణం యన్తీతి అత్థో. నేతం సరణన్తి ఏతం సబ్బమ్మి సరణం నేవ భేమం న ఉత్తమం, న చ ఏతం పటిచ్చ జాతిఆదిధమ్మేసు సత్తేసు ఏకోపి జాతిఆదితో సబ్బదుక్ఖా పముచ్చతీతి అత్థో.

యో చాతి ఇదం అభేమం అనుత్తమం సరణం దస్సేత్వా భేమం ఉత్తమం సరణం దస్సనత్థం ఆరద్ధం. తస్సన్తో - యో చ గహట్టో వా పబ్బజితో వా “ఇతిపి సో భగవా అరహం సమ్మాసమ్మద్ధో”తిఆదికం బుద్ధధమ్మసజ్ఞానుస్సతికమ్మట్టానం నిస్సాయ సేట్టవసేన బుద్ధశ్చ ధమ్మశ్చ సజ్ఞశ్చ సరణం గతో, తస్సపి తం సరణగమనం అజ్ఞాతిత్థియవద్దనాదీహి కుప్పతి చలతి. తస్స పన అచలభావం దస్సేతుం మగ్గేన ఆగతసరణమేవ పకాసన్తో చత్తారి అరియసచ్ఛాని సమ్మప్పజ్ఞాయ పస్సతీతి ఆహ. యో హి ఏతేసం సచ్ఛానం దస్సనవసేన ఏతాని సరణం గతో, ఏతస్స ఏతం సరణం భేమశ్చ ఉత్తమశ్చ, సో చ పుగ్గలో ఏతం సరణం పటిచ్చ సకలస్మాపి వట్టదుక్ఖా పముచ్చతి, తస్మా ఏతం భో సరణం భేమన్తిఆది వుత్తం.

దేసనావసానే సబ్బేపి తే ఇసయో సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పత్వా సత్థారం వన్దిత్వా పబ్బజ్ఞం యాచింసు. సత్థాపి చీవరగబ్బతో హత్థం పసారేత్వా “ఏథ భిక్షవో, చరథ బ్రహ్మచరియ”న్తి ఆహ. తే తజ్జణేయేవ అట్టపరిక్ఖారధరా వస్ససట్టికధేరా వియ అహీసుం. సో చ సబ్బేసమ్మి అజ్ఞమగధకురురట్టవాసీనం సక్కారం ఆదాయ ఆగమనదివసో అహోసి. తే సక్కారం ఆదాయ ఆగతా సబ్బేపి తే ఇసయో పబ్బజితే దిస్సా “కిం ను ఖో అమ్మాకం అగ్గిదత్తబ్రాహ్మణో మహా, ఉదాహు సమణో గోతమో”తి చిన్తేత్వా సమణస్స గోతమస్స ఆగతత్తా “అగ్గిదత్తోవ మహా”తి మజ్జింసు. సత్థా తేసం అజ్ఞాసయం ఓలోకేత్వా, “అగ్గిదత్త, పరిసాయ కజ్ఞం చిన్దా”తి ఆహ. సో “అహమ్మి ఏత్తకమేవ పచ్ఛాసీసామీ”తి ఇద్ధిబలేన సత్తక్షత్తుం వేహాసం అబ్బుగ్గన్త్వా పునప్పునం ఓరుయ్థు సత్థారం వన్దిత్వా “సత్థా మే, భన్తే, భగవా, సావకోహమస్మీ”తి వత్వా సావకత్తం పకాసేసీతి.

అగ్గిదత్తబ్రాహ్మణవత్తు ఛట్టం.

2. ఆనన్దతేరపజ్ఞావత్తు

దుల్లభోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో ఆనన్దతేరస్స పజ్ఞాం ఆరబ్బ కథేసి.

ధేరో హి ఏకదివసం దివాట్టానే నిసిన్నో చిన్తేసి - “హత్థాజానీయో ఛద్దన్తకులే వా ఉపోసథకులే వా ఉప్పజ్జతి, అస్సాజానీయో సిన్ధవకులే వా వలాహకస్సరాజకులే వా, ఉసభో గోఆజనీయో దక్ఖిణపథేతిఆదీని వదన్తేన సత్థారా హత్థిఆజానీయాదీనం ఉప్పత్తిట్టానాదీని కథితాని, పురిసాజానీయో పన కహం ను ఖో ఉప్పజ్జతీ”తి. సో సత్థారం ఉపసజ్ఞమిత్వా వన్దిత్వా ఏకమన్తం నిసీదిత్వా ఏతమత్తం పుచ్చి. సత్థా, “ఆనన్ద, పురిసాజానీయో నామ సబ్బత్త నుప్పజ్జతి, ఉజ్జకతో పన తియోజనసతాయామే విత్థారతో అడ్డతేయ్యసతే ఆవట్టతో నవయోజనసతప్పమాణే మజ్జిమపదేసట్టానే ఉప్పజ్జతి. ఉప్పజ్జన్తో చ పన న యస్మిం వా తస్మిం వా కులే ఉప్పజ్జతి, ఖత్తియమహాసాలత్రాహ్మణమహాసాలకులూనం పన అజ్ఞాతరస్మింయేవ ఉప్పజ్జతీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౧౯౩. “దుల్లభో పురిసాజ్ఞో, న సో సబ్బత్థ జాయతి;
యత్థ సో జాయతీ ధీరో, తం కులం సుఖమేధతీ”తి.

తత్థ దుల్లభోతి పురిసాజ్ఞో హి దుల్లభో, న హత్థిఆజానీయాదయో వియ సులభో, సో సబ్బత్థ పచ్చన్నదేసే వా నీచకులే
వా న జాయతి, మజ్జిమదేసేపి మహాజనస్స అభివాదనాదిసక్కారకరణత్థానే ఖత్తియట్రాహ్మణకులానం అజ్ఞాతరస్మిం కులే
జాయతి. ఏవం జాయమానో యత్థ సో జాయతి ధీరో ఉత్తమపజ్ఞో సమ్మాసమ్మద్ధో , తం కులం సుఖమేధతీతి
సుఖప్పత్తమేవ హోతీతి అత్థో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

ఆనన్దత్తేరపజ్ఞావత్తు సత్తమం.

౮. సమ్మహులభిక్ఖువత్తు

సుఖో బుద్ధానన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో సమ్మహులానం భిక్షూనం కథం ఆరబ్భ కథేసి.

ఏకదివసజ్ఞో పశ్చాసతభిక్షూ ఉపట్టానసాలాయం నిసిన్నా, “ఆవుసో, కిం ను ఖో ఇమస్మిం లోకే సుఖ”న్తి కథం
సముట్టాపేసుం? తత్థ కేచి “రజ్జసుఖసదిసం సుఖం నామ నత్థీ”తి ఆహంసు. కేచి కామసుఖసదిసం, కేచి
“సాలిమంసభోజనాదిసదిసం సుఖం నామ నత్థీ”తి ఆహంసు. సత్థా తేసం నిసిన్నట్టానం గత్వా “కాయ నుత్త, భిక్షవే, ఏతరహి
కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్యా “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే, “భిక్షవే, కిం కథేధ? ఇదజ్ఞో సబ్బమ్మి సుఖం
వట్టదుక్ఖపరియాపన్నమేవ, ఇమస్మిం లోకే బుద్ధుత్పాదో ధమ్మస్సవనం, సజ్జసామగ్గీ, సమ్మాదమానభావోతి ఇదమేవ
సుఖ”న్తి వత్వా ఇమం గాథమాహ –

౧౯౪. “సుఖో బుద్ధానముత్పాదో, సుఖా సద్ధమ్మదేసనా;
సుఖా సజ్ఞస్స సామగ్గీ, సమగ్గానం తపో సుఖో”తి.

తత్థ బుద్ధానముత్పాదోతి యస్మా బుద్ధా ఉప్పజ్జమానా మహాజనం రాగకన్తారాదీహి తారేన్తి, తస్మా బుద్ధానం ఉత్పాదో
సుఖో ఉత్తమో. యస్మా సద్ధమ్మదేసనం ఆగమ్మ జాతిఆదిధమ్మా సత్థా జాతిఆదీహి ముచ్చన్తి, తస్మా సద్ధమ్మదేసనా సుఖా.
సామగ్గీతి సమచిత్తతా, సాపి సుఖా ఏవ. సమగ్గానం పన ఏకచిత్తానం యస్మా బుద్ధవచనం వా ఉగ్గణ్ణీతుం ధుతజ్ఞాని వా
పరిహరితుం సమణధమ్మం వా కాతుం సక్కా, తస్మా సమగ్గానం తపో సుఖోతి వుత్తం. తేనేవాహ – “యావకీవశ్చ, భిక్షవే,
భిక్షూ సమగ్గా సన్నిపతిస్సన్తి, సమ్మగ్గా పుట్టహిస్సన్తి, సమగ్గా సజ్జకరణీయాని కరిస్సన్తి, పుద్ధియేవ, భిక్షవే, భిక్షూనం
పాటికజ్ఞా, నో పరిహానీ”తి (దీ. ని. ౨.౧౩౬).

దేసనావసానే తే భిక్షూ అరహత్తే పతిట్ఠహింసు, మహాజనస్సాపి సాత్థికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

సమ్మహులభిక్ఖువత్తు అట్టమం.

౯. కస్యపదసబలస్య సువణ్ణచేతియవత్తు

పూజారహితి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా చారికం చరమానో కస్యపదసబలస్య సువణ్ణచేతియం ఆరబ్బ కథేసి.

తథాగతో సావత్థితో నిక్ఖమిత్వా అనుపుబ్బేన బారాణసిం గచ్ఛన్తో అన్తరామగ్గే తోదేయ్యగామస్య సమీపే మహాభిక్షుసంఘపరివారో అశ్శాతరం దేవట్ఠానం సమ్మాపుణి. తత్త నిసిన్నో సుగతో ధమ్మభణ్ణాగారికం పేసేత్వా అవిదురే కసికమ్మం కరోంతం బ్రాహ్మణం పక్కిసాపేసి . సో బ్రాహ్మణో ఆగన్త్వా తథాగతం అనభివన్దిత్వా తమేవ దేవట్ఠానం వన్దిత్వా అట్ఠాసి. సుగతోపి “ఇమం పదేసం కిన్తి మశ్శాసి బ్రాహ్మణా”తి ఆహ. అమ్మాకం పవేణియా ఆగతచేతియట్ఠానన్తి వన్దామి, భో గోతమాతి. “ఇమం తానం వన్తన్తేన తయా సాధు కతం బ్రాహ్మణా”తి సుగతో తం సమ్మహంసేసి. తం సుత్వా భిక్షూ “కేన ను ఖో కారణేన భగవా ఏవం సమ్మహంసేసి”తి సంసయం సశ్శానేసుం. తతో తథాగతో తేసం సంసయమపనేతుం మజ్జిమనికాయే ఘటికారసుత్తన్తం (మ. ని. ౨.౨౮౨ ఆదయో) వత్వా ఇద్ధానుభావేన కస్యపదసబలస్య యోజనుబ్బేధం కనకచేతియం అపరశ్శా కనకచేతియం ఆకాసే నిమ్మినిత్వా మహాజనం దస్సేత్వా, “బ్రాహ్మణ, ఏవంవిధానం పూజారహానం పూజా యుత్తతరావా”తి వత్వా మహాపరినిబ్బానసుత్తే (దీ. ని. ౨.౨౦౬) దస్సితనయేనేవ బుద్ధాదికే చత్తారో ధూపారహా పకాసేత్వా సరీరచేతియం ఉద్దిస్సచేతియం పరిభోగచేతియన్తి తీణి చేతియాని విసేసతో పరిదీపేత్వా ఇమా గాథా అభాసి -

౧౯౫. “పూజారహి పూజయతో, బుద్ధే యది చ సావకే;

పపశ్శాసమతిక్కున్తే, తిణ్ణసోకపరిద్ధవే.

౧౯౬. “తే తాదిసే పూజయతో, నిబ్బుతే అకుతోభయే;

న సక్కా పుణ్ణం సజ్ఞాతుం, ఇమేత్తమపి కేనచీ”తి. (అప. ధేర ౧.౧౦.౧-౨);

తత్త పూజితుం అరహ పూజారహ, పూజితుం యుత్తాతి అత్తో. పూజారహి పూజయతోతి అభివాదనాదీహి చ చతూహి చ పచ్చయేహి పూజేన్తస్స. పూజారహి దస్సేతి బుద్ధేతిఆదినా. బుద్ధేతి సమ్మాసమ్మద్ధే. యదీతి యది వా, అథ వాతి అత్తో. తత్త పచ్చేకబుద్ధేతి కథితం హోతి, సావకే చ. పపశ్శాసమతిక్కున్తేతి సమతిక్కున్తతత్తాదిట్టిమానపపశ్శో. తిణ్ణసోకపరిద్ధవేతి అతిక్కున్తసోకపరిద్ధవే , ఇమే ద్వే అతిక్కున్తేతి అత్తో. ఏతేహి పూజారహత్తం దస్సితం.

తేతి బుద్ధాదయో. తాదిసేతి వుత్తగహణవసేన. నిబ్బుతేతి రాగాదినిబ్బుతియా. నత్తి కుతోచి భవతో వా ఆరమ్మణతో వా ఏతేసం భయన్తి అకుతోభయా, తే అకుతోభయే. న సక్కా పుణ్ణం సజ్ఞాతున్తి పుణ్ణం గణేతుం న సక్కా. కథన్తి చే? ఇమేత్తమపి కేనచీతి ఇమం ఏత్తకం, ఇమం ఏత్తకన్తి కేనచీతి అపిసద్ధో ఇథ సమ్మన్దితబ్బో, కేనచి పుగ్గలేన మానేన వా. తత్త పుగ్గలేనాతి తేన బ్రహ్మాదినా. మానేనాతి తివిధేన మానేన తీరణేన ధారణేన పూరణేన వా. తీరణం నామ ఇదం ఏత్తకన్తి నయతో తీరణం. ధారణన్తి తులాయ ధారణం. పూరణం నామ అడ్డపసతపత్తనాళికాదివసేన పూరణం. కేనచి పుగ్గలేన ఇమేహి తీహి మానేహి బుద్ధాదికే పూజయతో పుణ్ణం విపాకవసేన గణేతుం న సక్కా పరియన్తరహితతోతి ద్వీసు తానేసు పూజయతో కిం దానం పఠమం ధరమానే బుద్ధాదీ పూజయతో న సక్కా పుణ్ణం సజ్ఞాతుం, పున తే తాదిసే కిలేసపరినిబ్బాననిమిత్తేన ఖన్ధపరినిబ్బానేన నిబ్బుతేపి పూజయతో న సక్కా సజ్ఞాతున్తి భేదా యుజ్జన్తి. తేన హి విమానవత్తుమ్మి -

“తిట్టన్త నిబ్బుతే చాపి, సమే చిత్తే సమం ఫలం;

చేతోపణిధిహేతు హి, సత్తా గచ్ఛన్తి సుగ్గతి”న్తి. (వి. వ. ౮౦౬);

దేసనావసానే సో బ్రాహ్మణో సోతాపన్నో అహోసీతి. యోజనికం కనకచేతియం సత్తాహమాకాసేవ అట్టాసి, మహన్తేన సమాగమో చాహోసి, సత్తాహం చేతియం నానప్పకారేన పూజేసుం. తతో భిన్నలద్ధికానం లద్ధిభేదో జాతో, బుద్ధానుభావేన తం చేతియం సకట్టానమేవ గతం, తత్థేవ తంఖణే మహంతం పాసాణచేతియం అహోసి. తస్మిం సమాగమే చతురాసీతియా పాణసహస్సానం ధమ్మాభిసమయో అహోసీతి.

కస్సపదసబలస్స సువణ్ణచేతియవత్థు నవమం.

బుద్ధవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

చుద్ధసమో వగ్గో.

పరమభాణవారం నిట్టితం.

౧౫. సుఖవర్గో

౧. శాంతికలహవాపసమనవత్తు

సుసుఖం వతాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా సక్కేసు విహరంతో కలహవాపసమనత్తం శాంతకే ఆరబ్బ కథేసి.

సాకియకోలియా కిర కపిలవత్తునగరస్స చ కోలియనగరస్స చ అంతరే రోహిణిం నామ నదిం ఏకేనేవ ఆవరణేన బద్ధాపేత్వా సస్సాని కరోన్తి. అథ జేటములమాసే సస్సేసు మిలాయంతేసు ఉభయనగరవాసికానమ్మి కమ్మకారా సన్నిపతింసు. తత్థ కోలియనగరవాసినో ఆహంసు - “ఇదం ఉదకం ఉభయతో హరియమానం నేవ తుమ్హాకం, న అమ్మాకం పహోస్సతి, అమ్మాకం పన సస్సం ఏకఉదకేనేవ నిప్పజ్జిస్సతి, ఇదం ఉదకం అమ్మాకం దేధా”తి. ఇతరేపి ఆహంసు - “తుమ్హేసు కోట్టకే పూరేత్వా రితేసు మయం రత్తసువణ్ణీలమణికాళకహపణే చ గహేత్వా పచ్చిపసిబ్బకాదిహత్థా న సక్థిస్సామ తుమ్మాకం ఘరద్వారే విచరితుం, అమ్మాకమ్మి సస్సం ఏకఉదకేనేవ నిప్పజ్జిస్సతి, ఇదం ఉదకం అమ్మాకం దేధా”తి. న మయం దస్సామాతి. మయమ్మి న దస్సామాతి ఏవం కథం వడ్డేత్వా ఏకో ఉట్టాయ ఏకస్స పహరం అదాసి, సోపి అజ్ఞాస్సాతి ఏవం అజ్ఞామజ్ఞం పహరిత్వా రాజకులానం జాతిం ఘట్టేత్వా కలహం వడ్డయింసు.

కోలియకమ్మకారా వదన్తి - “తుమ్హే కపిలవత్తువాసికే గహేత్వా గజ్జధ, యే సోణసింహలాదయో వియ అత్తనో భగినీహి సద్ధిం సంవసింసు, ఏతేసం హత్థినో చేవ అస్సా చ ఫలకావుధాని చ అమ్మాకం కిం కరిస్సన్తి”తి. సాకియకమ్మకారాపి వదన్తి “తుమ్హే ఇదాని కుట్టినో దారకే గహేత్వా గజ్జధ, యే అనాథా నిగ్గతికా తిరచ్ఛానా వియ కోలరుక్ఖే వసింసు, ఏతేసం హత్థినో చ అస్సా చ ఫలకావుధాని చ అమ్మాకం కిం కరిస్సన్తి”తి. తే గత్వా తస్మిం కమ్మే నియుత్తానం అమచ్ఛానం కథయింసు, అమచ్ఛా రాజకులానం కథేసుం. తతో సాకియా “భగినీహి సద్ధిం సంవసితకానం ధామజ్ఞ బలజ్ఞ దస్సేస్సామా”తి యుద్ధసజ్ఞా నిక్ఖమింసు. కోలియాపి “కోలరుక్ఖవాసీనం ధామజ్ఞ బలజ్ఞ దస్సేస్సామా”తి యుద్ధసజ్ఞా నిక్ఖమింసు.

సత్థాపి పచ్చాససమయే లోకం వోలోకేంతో శాంతకే దిస్సా “మయి అగచ్ఛంతే ఇమే నస్సిస్సన్తి, మయా గత్తుం వట్టతీ”తి చింతేత్వా ఏకకోవ ఆకాసేన గత్వా రోహిణినదియా మజ్జే ఆకాసే పల్లజ్జేన నిసీది. శాంతకా సత్థారం దిస్సా ఆవుధాని ఛడ్డేత్వా వద్దింసు. అథ నే సత్థా ఆహ - “కిం కలహో నామేస, మహారాజా”తి? “న జానామ, భన్తే”తి. “కో దాని జానిస్సతీ”తి? తే “ఉపరాజా జానిస్సతి, సేనాపతి జానిస్సతీ”తి ఇమినా ఉపాయేన యావ దాసకమ్మకరే పుచ్చిత్వా, “భన్తే, ఉదకకలహో”తి ఆహంసు. “ఉదకం కిం అగ్గతి, మహారాజా”తి? “అప్పగ్గం, భన్తే”తి. “ఖత్తియా కిం అగ్గన్తి మహారాజా”తి? “ఖత్తియా నామ అనగ్గా, భన్తే”తి. “అయుత్తం తుమ్మాకం అప్పమత్తతం ఉదకం నిస్సాయ అనగ్గే ఖత్తియే నాసేతు”న్తి. తే తుణ్ణీ అహేసుం. అథ తే సత్థా ఆమన్తేత్వా “కస్మా మహారాజా ఏవరూపం కరోథ, మయి అసన్తే అజ్ఞ లోహితనదీ పవత్తిస్సతి, అయుత్తం వో కతం, తుమ్హే పజ్ఞాహి వేరేహి సవేరా విహరథ, అహం అవేరో విహరామి. తుమ్హే కిలేసాతురా హుత్వా విహరథ, అహం అనాతురో. తుమ్హే కామగుణపరియేసనుస్సుక్కా హుత్వా విహరథ, అహం అనుస్సుక్కో విహరామీ”తి వత్వా ఇమా గాథా అభాసి -

౧౯౭. “సుసుఖం వత జీవామ, వేరినేసు అవేరినో,

వేరినేసు మనుస్సేసు, విహరామ అవేరినో.

౧౯౮. “సుసుఖం వత జీవామ, ఆతురేసు అనాతురా;

ఆతురేసు మనుస్సేసు, విహరామ అనాతురా.

౧౯౯. “సుసుఖం వత జీవామ, ఉస్సుకేసు అనుస్సుకా;

ఉస్సుకేసు మనుస్సేసు, విహరామ అనుస్సుకా”తి.

తత్త సుసుఖన్ని సుట్టు సుఖం. ఇదం వుత్తం హోతి - యే గిహినో సన్ధిచ్ఛేదాదివసేన, పబ్బజితా వా పన వేజ్జకమ్మాదివసేన జీవితవుత్తిం ఉప్పాదేత్వా “సుఖేన జీవామా”తి వదన్తి, తేహి మయమేవ సుసుఖం వత జీవామ, యే మయం పఞ్చహి వేరీహి వేరినేసు మనుస్సేసు అవేరినో, కిలేసాతురేసు మనుస్సేసు నిక్కిలేసతాయ అనాతురా, పఞ్చకామగుణపరియేసనే ఉస్సుకేసు తాయ పరియేసనాయ అభావేన అనుస్సుకాతి. సేసం ఉత్తానత్తమేవ.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

ఇంతికలహవూపసమనవత్తు పఠమం.

౨. మారవత్తు

సుసుఖం వత జీవామాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా పఞ్చసాలాయ బ్రాహ్మణగామే విహరంతో మారం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకదివసఙ్గో సత్థా పఞ్చసతానం కుమారికానం సోతాపత్తిమగ్గస్సూపనిస్సయం దిస్వా తం గామం ఉపనిస్సాయ విహాసి. తాపి కుమారికాయో ఏకస్మిం నక్ఖత్తదివసే నదిం గన్త్వా న్హత్వా అలఙ్కతపటియత్తా గామాభిముఖియో పాయంసు. సత్థాపి తం గామం పవిసిత్వా పిణ్డాయ చరతి. అథ మారో సకలగామవాసీనం సరీరే అధిముచ్చిత్వా యథా సత్థా కటచ్చుభత్తమత్తమ్మి న లభతి, ఏవం కత్వా యథాధోతేన పత్తేన నిక్ఖమన్తం సత్థారం గామద్వారే రత్వా ఆహ - “అపి, సమణ, పిణ్డపాతం లభిత్థా”తి. “కిం పన త్వం, పాపిమ, తథా అకాసి, యథాహం పిణ్డం న లభేయ్య”న్తి? “తేన హి, భన్తే, పున పవిసథా”తి. ఏవం కిరస్స అహోసి - “సచే పున పవిసతి, సబ్బేసం సరీరే అధిముచ్చిత్వా ఇమస్స పురతో పాణిం పహరిత్వా హస్సకేళిం కరిస్సామీ”తి. తస్మిం ఖణే తా కుమారికాయో గామద్వారం పత్వా సత్థారం దిస్వా వన్దిత్వా ఏకమన్తం అట్టంసు. మారోపి సత్థారం ఆహ - “అపి, భన్తే, పిణ్డం అలభమానా జిఘచ్ఛాదుక్ఖేన పీళితత్థా”తి. సత్థా “అజ్ఞ మయం, పాపిమ, కిఞ్చి అలభిత్వాపి ఆభస్సరలోకే మహాబ్రహ్మానో వియ పీతిసుఖేనేవ వీతినామేస్సామా”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౨౦౦. “సుసుఖం వత జీవామ, యేసం నో నత్తి కిఞ్చనం;

పీతిభక్ఖా భవిస్సామ, దేవా ఆభస్సరా యథా”తి.

తత్త యేసం నోతి యేసం అవ్హాకం పలిబుజ్జనత్తేన రాగాదీసు కిఞ్చనేసు ఏకమ్మి కిఞ్చనం నత్తి. పీతిభక్ఖాతి యథా ఆభస్సరా దేవా పీతిభక్ఖా హుత్వా పీతిసుఖేనేవ వీతినామేన్తి, ఏవం మయమ్మి, పాపిమ, కిఞ్చి అలభిత్వా పీతిభక్ఖా భవిస్సామాతి అత్తో.

దేసనావసానే పశ్చాత్తాపి కుమారికాయో నోతాపత్తిఫలే పతిట్టహింసూతి.

మారవత్తు దుతియం.

3. కోసలరజ్ఞో పరాజయవత్తు

జయం వేరన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో కోసలరజ్ఞో పరాజయం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర కాసికగామం నిస్సాయ భాగినేయ్యేన అజాతసత్తునా సద్ధిం యుజ్ఞన్తో తేన తయో వారే పరాజితో తతియవారే చిన్తేసి - “అహం ఖీరముఖమ్మి దారకం పరాజేతుం నాసక్ఖిం, కిం మే జీవితేనా”తి. సో ఆహారూపచ్ఛేదం కత్వా మశ్చాకే నిపజ్జి. అథస్స సా పవత్తి సకలనగరం పత్థరి. భిక్షూ తథాగతస్స ఆరోచేసుం - “భన్తే, రాజా కిర కాసికగామకం నిస్సాయ తయో వారే పరాజితో, సో ఇదాని పరాజిత్వా ఆగతో ‘ఖీరముఖమ్మి దారకం పరాజేతుం నాసక్ఖిం, కిం మే జీవితేనా’తి ఆహారూపచ్ఛేదం కత్వా మశ్చాకే నిపన్నో”తి. సత్థా తేసం కథం సుత్వా, “భిక్షవే, జినన్తోపి వేరం పసవతి, పరాజితో పన దుక్ఖం సేతియేవా”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౨౦౧. “జయం వేరం పసవతి, దుక్ఖం సేతి పరాజితో;

ఉపసన్తో సుఖం సేతి, హిత్వా జయపరాజయ”న్తి.

తత్థ జయన్తి పరం జినన్తో వేరం పటిలభతి. పరాజితోతి పరేన పరాజితో “కదా ను ఖో పద్మామిత్తస్స పిట్ఠిం దట్టుం సక్ఖిస్సామీ”తి దుక్ఖం సేతి సబ్బిరియాపథేసు దుక్ఖమేవ విహరతీతి అత్థో. ఉపసన్తోతి అబ్బన్తరే ఉపసన్తరాగాదికిలేసో ఖీణాసవో జయశ్చ పరాజయశ్చ హిత్వా సుఖం సేతి, సబ్బిరియాపథేసు సుఖమేవ విహరతీతి అత్థో.

దేసనావసానే బహూ నోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

కోసలరజ్ఞో పరాజయవత్తు తతియం.

౪. అశ్శాతరకులదారికావత్తు

నత్తి రాగసమోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో అశ్శాతరం కులదారికం ఆరబ్బ కథేసి.

తస్మా కిర మాతాపితరో ఆవాహం కత్వా మగ్గలదివసే సత్థారం నిమన్తయింసు. సత్థా భిక్షుసజ్జపరివుతో తత్థ గన్త్వా నిసీది. సాపి ఖో వధుకా భిక్షుసజ్జస్స ఉదకపరిస్సావనాదీని కరోన్తీ అపరాపరం సశ్చరతి. సామికోపిస్సా తం ఓలోకేన్తో అట్ఠాసి. తస్స రాగవసేన ఓలోకేన్తస్స అన్తో కిలేసో సముదాచరి. సో అశ్శాతాభిభూతో నేవ బుద్ధం ఉపట్ఠహి, న అసీతి మహాథేరే. హత్థం పసారేత్వా “తం వధుకం గణ్ఠిస్సామీ”తి పన చిత్తం అకాసి. సత్థా తస్సజ్ఞాసయం ఓలోకేత్వా యథా తం ఇత్తిం న పస్సతి, ఏవమకాసి. సో అదిస్సా సత్థారం ఓలోకేన్తో అట్ఠాసి. సత్థా తస్స ఓలోకేత్వా రితకాలే “కుమారక, న హి రాగగ్గినా సదిసో అగ్గి నామ , దోసకలినా సదిసో కలి నామ, ఖన్ధపరిహరణదుక్ఖేన సదిసం దుక్ఖం నామ అత్తి, నిబ్బానసుఖసదిసం సుఖమ్మి నత్తియేవా”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౨౦౨. “నత్తి రాగసమో అగ్ని, నత్తి దోససమో కలి;

నత్తి ఖన్దసమా దుక్ఖా, నత్తి సన్తిపరం సుఖ”న్తి.

తత్త నత్తి రాగసమోతి ధూమం వా జాలం వా అజ్ఞారం వా అదస్సేత్వా అన్తోయేవ ఝూపేత్వా భస్మముట్టిం కాతుం సమత్తో రాగేన సమో అజ్ఞో అగ్ని నామ నత్తి. కలీతి దోసేన సమో అపరాధోపి నత్తి. ఖన్దసమాతి ఖన్దేహి సమా. యథా పరిహరియమానా ఖన్దా దుక్ఖా, ఏవం అజ్ఞాం దుక్ఖం నామ నత్తి. సన్తిపరన్తి నిబ్బానతో ఉత్తరిం అజ్ఞాం సుఖమ్మి నత్తి. అజ్ఞాజ్ఞో సుఖం సుఖమేవ, నిబ్బానం పరమసుఖన్తి అత్తో.

దేసనావసానే కుమారికా చ కుమారకో చ సోతాపత్తిఫలే పతిట్టహింసు. తస్మిం సమయే భగవా తేసం అజ్ఞామజ్ఞాం దస్సనాకారం అకాసీతి.

అజ్ఞాతరకులదారికావత్తు చతుత్తం.

౩. ఏకఉపాసకవత్తు

జిఘచ్చాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా ఆళవియం విహరన్తో ఏకం ఉపాసకం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిజ్ఞో దివసే సత్థా జేతవనే గన్ధకుటియం నిసినోవ పచ్చాసకాలే లోకం వోలోకేన్తో ఆళవియం ఏకం దుగ్గతమనుస్సం దిస్సా తస్సూపనిస్సయసమ్మత్తిం ఇత్వా పఞ్చసతభిక్కుపరివారో ఆళవిం అగమాసి. ఆళవివాసినో సత్థారం నిమన్తయింసు. సోపి దుగ్గతమనుస్సో “సత్థా కిర ఆగతో”తి సుత్వా “సత్థు సన్తికే ధమ్మం సోస్సామీ”తి మనం అకాసి. తందివసమేవ చస్స ఏకో గోణో పలాయి. సో “కిం ను ఖో గోణం పరియేసిస్సామి, ఉదాహు ధమ్మం సుణామీ”తి చిన్తేత్వా “గోణం పరియేసిత్వా పచ్చా ధమ్మం సోస్సామీ”తి పాతోవ గేహా నిక్ఖమి. ఆళవివాసినోపి బుద్ధప్పముఖం భిక్కుసజ్ఞం నిసీదాపేత్వా పరివిసిత్వా అనుమోదనత్థాయ పత్తం గణ్ఠింసు. సత్థా “యం నిస్సాయ అహం తింసయోజనమగ్గం ఆగతో, సో గోణం పరియేసితుం అరజ్ఞాం పవిట్టో, తస్మిం ఆగతేయేవ ధమ్మం దేసేస్సామీ”తి తుణ్ఠీ అహోసి.

సోపి మనుస్సో దివా గోణం దిస్సా గోగణే పక్ఖపిత్వా “సచేపి అజ్ఞాం నత్తి, సత్థు వన్దనమత్తమ్మి కరిస్సామీ”తి జిఘచ్చాపీళితోపి గేహం గమనాయ మనం అకత్వా వేగేన సత్థు సన్తికం ఆగత్వా సత్థారం వన్దిత్వా ఏకమన్తం అట్టాసి. సత్థా తస్స రితకాలే దానవేయ్యావటికం ఆహ - “అత్తి కిఞ్చి భిక్కుసజ్జస్స అతిరిత్తభత్త”న్తి? “భన్తే, సబ్బం అత్తి”తి. తేన హి “ఇమం పరివిసాహీ”తి. సో సత్థారా వుత్తట్టానేయేవ తం నిసీదాపేత్వా యాగుఖాదనీయభోజనీయేహి సక్కచ్చం పరివిసి. సో భుత్తభత్తో ముఖం విక్ఖాలేసి. రపేత్వా కిర ఇమం రానం తీసు పిటకేసు అజ్ఞాత్త గతాగతస్స భత్తవిచారణం నామ నత్తి. తస్స పస్సద్దరధస్స చిత్తం ఏకగ్గం అహోసి. అథస్స సత్థా అనుపుబ్బిం కథం కథేత్వా సచ్చాని పకాసేసి. సో దేసనావసానే సోతాపత్తిఫలే పతిట్టహి. సత్థాపి అనుమోదనం కత్వా ఉట్టాయాసనా పక్కామి. మహాజనో సత్థారం అనుగత్వా నివత్తి.

భిక్ఖా సత్థారా సద్ధిం గచ్ఛన్తాయేవ ఉజ్ఞాయింసు - “పస్సధావుసో, సత్థు కమ్మం, అజ్ఞోసు దివసేసు ఏవరూపం నత్తి, అజ్ఞ పనేకం మనుస్సం దిస్సావ యాగుఆదీని విచారేత్వా దాపేసి”తి. సత్థా నివత్తిత్వా రితకోవ “కిం కథేథ, భిక్ఖవే”తి పుచ్చిత్వా తమత్తం సుత్వా “ఆమ, భిక్ఖవే, అహం తింసయోజనం కన్తారం ఆగచ్ఛన్తో తస్స ఉపాసకస్సూపనిస్సయం దిస్సా

ఆగతో, సో అతివియ జిఘచ్చితో, పాతోవ పట్టాయ గోణం పరియేసన్తో అరణ్ణో విచరి. 'జిఘచ్చదుక్ఖేన ధమ్మ దేసియమానేపి పటివిజ్ఞతుం న సక్ఖిస్సతీ'తి చిన్తేత్వా ఏవం అకాసిం, జిఘచ్చారోగసదిసో రోగో నామ నత్థీ"తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౨౦౩. "జిఘచ్చాపరమా రోగా, సఙ్ఖారపరమా దుఖా;

ఏతం ఇత్వా యథాభూతం, నిబ్బానం పరమం సుఖ"న్తి.

తథ జిఘచ్చాపరమా రోగాతి యస్మా అణ్ణో రోగో సకిం తికిచ్చితో వినస్సతి వా తదగ్గవసేన వా పహీయతి, జిఘచ్చా పన నిచ్చకాలం తికిచ్చితబ్బాయేవాతి సేసరోగానం అయం పరమా నామ. సఙ్ఖారాతి పఞ్చ ఖడ్ధా. ఏతం ఇత్వాతి జిఘచ్చాసమో రోగో నత్థి, ఖిన్దపరిహరణసమం దుక్ఖం నామ నత్థీతి ఏతమత్థం యథాభూతం ఇత్వా పణ్ణితో నిబ్బానం సచ్చి కరోతి. నిబ్బానం పరమం సుఖన్తి తణ్ణో సబ్బసుఖానం పరమం ఉత్తమం సుఖన్తి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

ఏకఉపాసకవత్తు పఞ్చమం.

౬. పసేనదికోసలవత్తు

అరోగ్యపరమా లాభాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో రాజానం పసేనదికోసలం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిణ్ణో సమయే రాజా తణ్ణులదోణస్స ఓదనం తదుపియేన సూపబ్యజ్జనేన భుజ్జతి. ఏకదివసం భుత్తపాతరాసో భత్తసమ్మదం అవినోదేత్వా సత్థు సన్తికం గత్వా కిలన్తరూపో ఇతో చితో చ సమ్మరివత్తతి, నిద్దాయ అభిభూయమానోపి ఉజ్జకం నిపజ్జతుం అసక్కోన్తో ఏకమన్తం నిసీది. అథ నం సత్థా ఆహ - "కిం, మహారాజ, అవిస్సమిత్వావ ఆగతోసీ"తి? "ఆమ, భన్తే, భుత్తకాలతో పట్టాయ మే మహాదుక్ఖం హోతీ"తి. అథ నం సత్థా, "మహారాజ, అతిబహుభోజనం ఏవం దుక్ఖం హోతీ"తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

"మిద్ధీ యదా హోతి మహగ్గసో చ,

నిద్దాయితా సమ్మరివత్తసాయీ;

మహావరాహోవ నివాపపుట్టో,

పునప్పునం గబ్బముపేతి మన్తో"తి. (ధ. ప. ౩౨౫); -

ఇమాయ గాథాయ ఓవదిత్వా, "మహారాజ, భోజనం నామ మత్తాయ భుజ్జేతుం వట్టతి. మత్తభోజినో హి సుఖం హోతీ"తి ఉత్తరి ఓవదన్తో ఇమం గాథమాహ -

"మనుజస్స సదా సతీమతో,

మత్తం జానతో లద్ధభోజనే;

తనుకస్స భవన్తి వేదనా,

సణికం జీరతి ఆయుపాలయ"న్తి. (సం. ని. ౧.౧౨౪);

రాజా గాథం ఉగ్గణ్ణితుం నాసక్తి, సమీపే రితం పన భాగినేయ్యం, సుదస్సనం నామ మాణవం “ఇమం గాథం ఉగ్గణ్ణి, తాతా”తి ఆహ. సో తం గాథం ఉగ్గణ్ణిత్వా “కిం కరోమి, భన్తే”తి సత్థారం పుచ్చి. అథ నం సత్థా ఆహ - “రణ్ణో భుజ్జన్తస్స ఓసానపిణ్ణికాలే ఇమం గాథం వదేయ్యాసి, రాజా అత్తం సల్లక్ఖేత్వా యం పిణ్ణం ఛడ్డేస్సతి, తస్మిం పిణ్ణే సిత్థగణనాయ రణ్ణో భత్తపచనకాలే తత్తకే తణ్ణులే హరేయ్యాసి”తి. సో “సాధు, భన్తే”తి సాయమ్మి పాతోపి రణ్ణో భుజ్జన్తస్స ఓసానపిణ్ణికాలే తం గాథం ఉదాహరిత్వా తేన ఛడ్డితపిణ్ణే సిత్థగణనాయ తణ్ణులే హపేసి. రాజాపి తస్స గాథం సుత్వా సహస్సం సహస్సం దాపేసి . సో అపరేన సమయేన నాళికోదనపరమతాయ సణ్ణహిత్వా సుఖప్పత్తో తనుసరీరో అహోసి.

అధేకదివసం సత్థు సన్నికం గన్త్వా సత్థారం వన్దిత్వా ఆహ - “భన్తే, ఇదాని మే సుఖం జాతం, మిగమ్మి అస్సమ్మి అనుబద్ధిత్వా గణ్ణానసమత్తో జాతోమ్మి. పుట్టే మే భాగినేయ్యేన సద్ధిం యుద్ధమేవ హోతి, ఇదాని వజీరకుమారిం నామ ధీతరం భాగినేయ్యస్స దత్వా సో గామో తస్సాయేవ వ్హానచుణ్ణములం కత్వా దిన్నో, తేన సద్ధిం విగ్గహో వూపసన్తో, ఇమినాపి మే కారణేన సుఖమేవ జాతం. కులసంతకం రాజమణిరతనం నో గేహే పురిమదివసే నట్టం, తమ్మి ఇదాని హత్థపత్తం ఆగతం, ఇమినాపి మే కారణేన సుఖమేవ జాతం. తుమ్మాకం సావకేహి సద్ధిం విస్సాసం ఇచ్చన్తేన ఇతిధీతాపి నో గేహే కతా, ఇమినాపి మే కారణేన సుఖమేవ జాత”న్తి. సత్థా “ఆరోగ్యం నామ, మహారాజ, పరమో లాభో, యథాలద్దేన సన్తుట్టభావసదిసమ్మి ధనం, విస్సాససదిసో చ పరమా ఇతి, నిబ్బానసదిస ఇచ్చ సుఖం నామ నత్థీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౨౦౪. “ఆరోగ్యపరమా లాభా, సన్తుట్టిపరమం ధనం;
విస్సాసపరమా ఇతి, నిబ్బానపరమం సుఖ”న్తి.

తత్థ ఆరోగ్యపరమా లాభాతి అరోగభావపరమా లాభా. రోగినో హి విజ్ఞమానాపి లాభా అలాభాయేవ, తస్మా అరోగస్స సబ్బలాభా ఆగతావ హోన్తి. తేనేతం వుత్తం - “ఆరోగ్యపరమా లాభా”తి. సన్తుట్టిపరమం ధనన్తి గిహినో వా పబ్బజితస్స వా యం అత్తనా లద్ధం అత్తనో సంతకం, తేనేవ తుస్సనభావో సన్తుట్టి నామ సేసధనేహి పరమం ధనం. విస్సాసపరమా ఇతి మాతా వా హోతు పితా వా, యేన సద్ధిం విస్సాసో నత్తి, సో అజ్ఞాతకోవ. యేన అజ్ఞాతకేన పన సద్ధిం విస్సాసో అత్తి, సో అసమ్మన్దోపి పరమో ఉత్తమో ఇతి. తేన వుత్తం - “విస్సాసపరమా ఇతి”తి. నిబ్బానసదిసం పన సుఖం నామ నత్తి, తేనేవాహ - నిబ్బానపరమం సుఖన్తి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

పసేనదికోసలవత్తు ఛట్టం.

౭. తిస్సత్థేరవత్తు

పవివేకరసన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేసాలియం విహరన్తో అజ్ఞాతరం భిక్షుం ఆరబ్బ కథేసి.

సత్థారా హి, “భిక్షవే, అహం ఇతో చతూహి మాసేహి పరినిబ్బయిస్సామీ”తి వుత్తే సత్థు సన్నికే సత్త భిక్షుసతాని సన్తాసం ఆపజ్ఞింసు, ఖీణాసవానం ధమ్మసంవేగో ఉప్పజ్జి, పుధుజ్జనా అస్సూని సన్ధారేతుం నాసక్తింసు. భిక్షూ వగ్గా వగ్గా

హుత్వా “కిం ను ఖో కరిస్సామా”తి మన్నేన్తా విచరన్తి. అధేకో తిస్సత్థేరో నామ భిక్షూ “సత్థా కిర చతుమాసచ్చయేన పరినిబ్బయిస్సతి, అహాఞ్చమ్మి అవీతరాగో, సత్థరి ధరమానేయేవ మయా అరహత్తం గణ్ఠితం వట్టతీ”తి చతుసు ఇరియాపథేసు ఏకకోవ విహాసి. భిక్షూనం సన్తికే గమనం వా కేనచి సద్ధిం కథాసల్లాపో వా నత్తి. అథ నం భిక్షూ ఆహంసు – “ఆవుసో, తిస్స తస్మా ఏవం కరోసీ”తి. సో తేసం కథం న సుణాతి. తే తస్స పవత్తిం సత్థు ఆరోచేత్వా, “భన్నే, తుమ్హేసు తిస్సత్థేరస్స సినేహో నత్తీ”తి ఆహంసు. సత్థా తం పక్కోసాపేత్వా “కస్మా తిస్స ఏవం అకాసీ”తి పుచ్చిత్వా తేన అత్తనో అధిప్పాయే ఆరోచితే “సాధు, తిస్సా”తి సాధుకారం దత్వా, “భిక్షవే, మయి సినేహో తిస్ససదిసోవ హోతు. గన్ధమాలాదీహి పూజం కరోన్తాపి నేవ మం పూజేన్తి, ధమ్మానుధమ్మం పటిపజ్జమానాయేవ పన మం పూజేన్తీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ –

౨౦౮: “పవివేకరసం పిత్వా, రసం ఉపసమస్స చ;
నిద్దరో హోతి నిప్పాపో, ధమ్మపీతిరసం పివ”న్తి.

తత్త పవివేకరసన్తి పవివేకతో ఉప్పన్నం రసం, ఏకీభావసుఖన్తి అత్థో. పిత్వాతి దుష్టపరిజ్ఞాదీని కరోన్తో ఆరమ్మణతో సచ్చికిరియావసేన పివిత్యా. ఉపసమస్స చాతి కిలేసూపసమనిబ్బానస్స చ రసం పిత్వా. నిద్దరో హోతితి తేన ఉభయరసపాసేన భీణాసవో భిక్షు అబ్బన్తరే రాగదరథాదీనం అభావేన నిద్దరో చేవ నిప్పాపో చ హోతి. రసం పివన్తి నవవిధలోకుత్తరధమ్మవసేన ఉప్పన్నం పీతిరసం పివన్తోపి నిద్దరో నిప్పాపో చ హోతి.

దేసనావసాసే తిస్సత్థేరో అరహత్తం పాపుణి, మహాజనస్సాపి సాత్థికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

తిస్సత్థేరవత్తు సత్తమం.

౮. సక్కవత్తు

సాహు దస్సనన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువగామకే విహరన్తో సక్కం ఆరబ్బ కథేసి.

తథాగతస్స హి ఆయుసజ్ఞారే విస్సట్టో లోహితపక్ఖన్దికాబాధస్స ఉప్పన్నభావం ఇత్వా సక్కో దేవరాజా “మయా సత్థు సన్తికం గన్త్యా గిలానుపట్టానం కాతుం వట్టతీ”తి చిన్నేత్వా తిగావుతప్పమాణం అత్తభావం విజహిత్వా సత్థారం ఉపసజ్ఞమిత్వా హత్థేహి పాదే పరిమజ్జి. అథ నం సత్థా ఆహ “కో ఏసో”తి? “అహం, భన్నే, సక్కో”తి. “కస్మా ఆగతోసీ”తి? “తుమ్హే గిలానే ఉపట్టహితుం, భన్నే”తి. “సక్క, దేవానం మనుస్సగన్తో యోజనసతతో పట్టాయ గలే బద్ధకుణపం వియ హోతి , గచ్చ త్వం, అత్తి మే గిలానుపట్టకా భిక్షూ”తి. “భన్నే, చతురాసీతియోజనసహస్సమత్తకే రితో తుమ్హాకం సీలగన్ధం ఘాయిత్వా ఆగతో, అహమేవ ఉపట్టహిస్సామీ”తి సో సత్థు సరీరవళజ్జనభాజనం అజ్ఞాస్స హత్థేనాపి పుసితుం అదత్వా సీసేయేవ రపేత్వా నీహరన్తో ముఖసజ్జోచనమత్తమ్మి న అకాసి, గన్ధభాజనం పరిహరన్తో వియ అహోసి. ఏవం సత్థారం పటిజగ్గిత్వా సత్థు ఫాసుకకాలేయేవ అగమాసి.

భిక్షూ కథం సముట్టాపేసుం “అహో సత్థరి సక్కస్స సినేహో, ఏవరూపం నామ దిబ్బసమ్మత్తిం పహాయ ముఖసజ్జోచనమత్తమ్మి అకత్వా గన్ధభాజనం నీహరన్తో వియ సత్థు సరీరవళజ్జనభాజనం సీసేన నీహరన్తో

ఉపట్టానమకాసీ"తి. సత్తా తేసం కథం సుత్వా కిం వదేధ, భిక్షవే, అనచ్ఛరియం ఏతం, యం సక్కో దేవరాజా మయి సినేహం కరోతి. అయం సక్కో హి దేవరాజా మం నిస్సాయ జరసక్కభావం విజహిత్యా సోతాపన్నో హుత్వా తరుణసక్కస్స భావం పత్తో, అహం హిస్స మరణభయతజ్జితస్స పశ్చాసిఖగన్ధబ్బదేవపుత్తం పురతో కత్వా ఆగతకాలే ఇన్ధసాలగుహాయం దేవపరిసాయ మజ్ఞే నిసిన్నస్స -

“పుచ్చ వాసవ మం పజ్ఞాం, యం కిఞ్చి మనసిచ్చసి;

తస్స తస్సేవ పజ్ఞాస్స, అహం అన్తం కరోమి తే"తి. (దీ. ని. ౨.౩౫౬) -

వత్వా తస్స కజ్ఞం వినోదేన్తో ధమ్మం దేసేసిం. దేసనావసానే చుద్దసన్నం పాణకోటీనం ధమ్మాభిసమయో అహోసి, సక్కోపి యథానిసిన్నోవ సోతాపత్తిఫలం పత్వా తరుణసక్కో జాతో. ఏవమస్సాహం బహూపకారో. తస్స మయి సినేహో నామ అనచ్ఛరియో. భిక్షవే, అరియానజ్ఞో దస్సనమ్మి సుఖం, తేహి సద్ధిం ఏకట్టానే సన్నివాసోపి సుఖో. బాలేహి సద్ధిం పన సబ్బమేతం దుక్ఖంతి వత్వా ఇమా గాథా అభాసి -

౨౦౬.“సాహు దస్సనమరియానం, సన్నివాసో సదా సుఖో;

అదస్సనేన బాలానం, నిచ్చమేవ సుఖీ సియా.

౨౦౭.“బాలసజ్జతచారీ హి, దీఘమద్ధాన సోచతి;

దుక్ఖో బాలేహి సంవాసో, అమితేనేవ సబ్బదా;

ధీరో చ సుఖసంవాసో, ఇతోనంవ సమాగమో”.

తస్మా హి -

౨౦౮.“ధీరఞ్చ పజ్ఞాఞ్చ బహుస్సుతఞ్చ,ధోరయ్వాసీలం వతవన్తమరియం;

తం తాదిసం సప్పురిసం సుమేధం,భజేథ నక్ఖత్తపథం వ చన్దిమా"తి.

తత్త సాహూతి సున్దరం భద్దకం. సన్నివాసోతి న కేవలఞ్చ తేసం దస్సనమేవ, తేహి సద్ధిం ఏకట్టానే నిసీదనాదిభావోపి తేసం వత్తపటివత్తం కాతుం లభనభావోపి సాధుయేవ. బాలసజ్జతచారీ హీతి యో బాలేన సహచారీ. దీఘమద్ధానంతి సో బాలసహాయేన “ఏహి సన్ధిచ్చేదాదీని కరోమా"తి పుచ్చమానో తేన సద్ధిం ఏకచ్ఛన్తో హుత్వా తాని కరోన్తో హత్థచ్చేదాదీని పత్వా దీఘమద్ధానం సోచతి. సబ్బదాతి యథా అసిహత్థేన వా అమితేన ఆసీవిసాదీహి వా సద్ధిం ఏకతో వాసో నామ నిచ్చం దుక్ఖో, తథేవ బాలేహి సద్ధింతి అత్తో. ధీరో చ సుఖసంవాసోతి ఏత్త సుఖో సంవాసో ఏతేనాతి సుఖసంవాసో, పణ్ణితేన సద్ధిం ఏకట్టానే సంవాసో సుఖోతి అత్తో. కథం? ఇతోనంవ సమాగమోతి యథాపి ఇతోనం సమాగమో సుఖో, ఏవం సుఖో.

తస్మా హీతి యస్మా బాలేహి సద్ధిం సంవాసో దుక్ఖో, పణ్ణితేన సద్ధిం సుఖో, తస్మా హి ధితిసమ్పన్నం ధీరఞ్చ, లోకియలోకుత్తరపజ్ఞాసమ్పన్నం పజ్ఞాఞ్చ, ఆగమాధిగమసమ్పన్నం బహుస్సుతఞ్చ, అరహత్తపాపనకసజ్ఞాతాయ ధురవహనసీలతాయ ధోరయ్వాసీలం, సీలవతేన చేవ ధుతజ్ఞవతేన చ వతవన్తం, కిలేసేహి ఆరకతాయ అరియం, తథారూపం సప్పురిసం సోభనపజ్ఞాం యథా నిమ్మలం నక్ఖత్తపథసజ్ఞాతం ఆకాసం చన్దిమా భజతి, ఏవం భజేథ పయిరుపాసేథాతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ నోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

సక్యవత్థు అట్టమం.

సుఖవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

పన్నరసమో వగ్గో.

౧౬. పియవగ్గో

౧. తయోజనపబ్బజితవత్తు

అయోగేతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరంతో తయో పబ్బజితే ఆరబ్బ కథేసి.

సావత్తియం కిర ఏకస్మిం కులే మాతాపితూనం ఏకపుత్తకో అహోసి పియో మనాపో. సో ఏకదివసం గేహ నిమన్జితానం భిక్షూనం అనుమోదనం కరోన్తానం ధమ్మకథం సుత్వా పబ్బజితుకామో హుత్వా మాతాపితరో పబ్బజ్ఞం యాచి. తే నానుజానింసు. తస్య ఏతదహోసి - “అహం మాతాపితూనం అపస్సంతానంయేవ బహి గత్వా పబ్బజిస్సామీ”తి. అథస్స పితా బహి నిక్ఖమంతో “ఇమం రక్తేయ్యాసీ”తి మాతరం పటిచ్చాపేసి, మాతా బహి నిక్ఖమంతి పితరం పటిచ్చాపేసి. అథస్స ఏకదివసం పితరి బహి గతే మాతా “పుత్తం రక్తిస్సామీ”తి ఏకం ద్వారబాహం నిస్సాయ ఏకం పాదేహి ఉప్పీళేత్వా ఛమాయ నిసిన్నా సుత్తం కంతతి. సో “ఇమం వశ్శేత్వా గమిస్సామీ”తి చింతేత్వా, “అమ్మ, థోకం తావ అపేహి, సరీరవలజ్ఞం కరిస్సామీ”తి వత్వా తాయ పాదే సమిజ్జితే నిక్ఖమిత్వా వేగేన విహరం గత్వా భిక్షూ ఉపసంజ్ఞమిత్వా “పబ్బాజేథ మం, భన్తే”తి యాచిత్వా తేసం సన్నికే పబ్బజి.

అథస్స పితా ఆగత్వా మాతరం పుచ్చి - “కహం మే పుత్తో”తి? “సామి, ఇమస్మిం పదేసే అహోసీ”తి. సో “కహం ను ఖో మే పుత్తో”తి ఓలోకేంతో తం అదిస్సా “విహరం గతో భవిస్సతీ”తి విహరం గత్వా పుత్తం పబ్బజితం దిస్సా కన్ధిత్వా రోదిత్వా, “తాత, కిం మం నాసేసీ”తి వత్వా “మమ పుత్తే పబ్బజితే అహం ఇదాని గేహ కిం కరిస్సామీ”తి సయమ్మి భిక్షూ యాచిత్వా పబ్బజి. అథస్స మాతాపి “కిం ను ఖో మే పుత్తో చ పతి చ చిరాయంతి, కచ్చి విహరం గత్వా పబ్బజితా”తి తే ఓలోకేంతి విహరం గత్వా ఉభోపి పబ్బజితే దిస్సా “ఇమేసం పబ్బజితకాలే మమ గేహేన కో అత్తో”తి సయమ్మి భిక్షునిఉపస్సయం గత్వా పబ్బజి. తే పబ్బజిత్వాపి వినా భవితుం న సక్కోంతి, విహరేపి భిక్షునిఉపస్సయేపి ఏకతోవ నిసీదిత్వా సల్లపంతా దివసం వీతినామేంతి. తేన భిక్షూపి భిక్షూనియోపి ఉబ్బాహ్లా హోంతి.

అథేకదివసం భిక్షూ నేసం కిరియం సత్తం ఆరోచేసుం. సత్తా తే పక్కోసాపేత్వా “సచ్చం కిర తుమ్హే ఏవం కరోథా”తి పుచ్చిత్వా “సచ్చ”ంతి పుత్తే “కస్మా ఏవం కరోథ? న హి ఏస పబ్బజితానం యోగో”తి. “భన్తే, వినా భవితుం న సక్కోమా”తి. “పబ్బజితకాలతో పట్టాయ ఏవం కరణం అయుత్తం. పియానశ్శో అదస్సనం, అప్పియానశ్శా దస్సనం దుక్ఖమేవ. తస్మా సత్తేసు చ సజ్ఞారేసు చ కశ్చో పియం వా అప్పియం వా కాతుం న వట్టతీ”తి వత్వా ఇమా గాథా అభాసి -

౨౦౯. “అయోగే యుజ్జమత్తానం, యోగస్మింశ్చ అయోజయం;

అత్తం హిత్వా పియగ్గాహి, పిహేతత్తానుయోగినం.

౨౧౦. “మా పియేహి సమాగశ్చ, అప్పియేహి కుదాచనం;

పియానం అదస్సనం దుక్ఖం, అప్పియానశ్చా దస్సనం.

౨౧౧. “తస్మా పియం న కయిరాథ, పియాపాయో హి పాపకో;

గడ్డా తేసం న విజ్ఞుని, యేసం నత్తి పియాప్పియ”ని.

తట్ట అయోగేతి అయుజ్ఞేతట్టే అయోనిసోమనసికారే. వేసియాగోచరాదిభేదస్స హి ఛబ్బిధస్స అగోచరస్స సేవనం ఇథ అయోనిసోమనసికారో నామ, తస్మిం అయోనిసోమనసికారే అత్తానం యుజ్ఞాంతోతి అత్తో. యోగస్మిన్తి తబ్బిపరీతే చ యోనిసోమనసికారే అయుజ్ఞాంతోతి అత్తో. అత్తం హిత్వాతి పబ్బజితకాలతో పట్టాయ అధిసీలాదిసిక్ఖత్తయం అత్తో నామ, తం అత్తం హిత్వా. పియగ్గాహీతి పశ్చాకామగుణసంభూతం పియమేవ గణ్ఠాంతో. పిహేతత్తానుయోగినన్తి తాయ పటిపత్తియా సాసనతో చుతో గిహిభావం పత్వా పచ్చా యే అత్తానుయోగం అనుయుత్తా సీలాదీని సమ్మాదేత్వా దేవమనుస్సానం సన్తికా సక్కారం లభన్తి, తేసం పిహేతి, “అహో వతాహమ్మి ఏవయాపో అస్స”ని ఇచ్చతీతి అత్తో.

మా పియేహీతి పియేహి సత్తేహి వా సజ్ఞారేహి వా కుదాచనం ఏకక్ఖణేపి న సమాగచ్ఛేయ్య, తథా అప్పియేహి. కిం కారణా? పియా నజ్ఞో వియోగవసేన అదస్సనం అప్పియానజ్ఞా ఉపసక్కుమనవసేన దస్సనం నామ దుక్ఖం. తస్మాతి యస్మా ఇదం ఉభయమ్మి దుక్ఖం, తస్మా కఇచ్చి సత్తం వా సజ్ఞారం వా పియం నామ న కరేయ్య. పియాపాయో హీతి పియేహి అపాయో వియోగో . పాపకోతి లామకో. గడ్డా తేసం న విజ్ఞున్తి యేసం పియం నత్తి, తేసం అభిజ్ఞాకాయగన్తో పహీయతి. యేసం అప్పియం నత్తి, తేసం బ్యాపాదో కాయగన్తో. తేసు పన ద్వీసు పహీనేసు సేసగడ్డా పహీనా హోన్తి. తస్మా పియం వా అప్పియం వా న కత్తబ్బన్తి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసుతి. తేన పన తయో జనా “మయం వినా భవితుం న సక్కోమా”తి విబ్బమిత్వా గేహమేవ అగమింసుతి.

తయోజనపబ్బజితవత్తు పరమం.

౨. అజ్ఞాతరకుటుమ్మికవత్తు

పియతో జాయతీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో అజ్ఞాతరం కుటుమ్మికం ఆరబ్బ కథేసి.

సో హి అత్తనో పుత్తే కాలకతే పుత్తసోకాభిభూతో ఆళాహనం గత్వా రోదతి, పుత్తసోకం సన్ధారేతుం న సక్కోతి. సత్థా పచ్చాసకాలే లోకం వోలోకేన్తో తస్స సోతాపత్తిమగ్గస్సూపనిస్సయం దిస్సా పిణ్ణపాతపటిక్కున్తో ఏకం పచ్చాసమణం గహీత్వా తస్స గేహద్వారం అగమాసి. సో సత్తు ఆగతభావం సుత్వా “మయా సద్ధిం పటిసన్ధారం కాతుకామో భవిస్సతీ”తి సత్థారం పవేసేత్వా గేహమజ్ఞే ఆసనం పజ్ఞాపేత్వా సత్థరి నిసిన్నే ఆగత్వా ఏకమన్తం నిసీది. అథ నం సత్థా “కిం ను ఖో, ఉపాసక, దుక్ఖితోసీ”తి పుచ్చిత్వా తేన పుత్తవియోగదుక్ఖే ఆరోచితే, “ఉపాసక, మా చిన్తయి, ఇదం మరణం నామ న ఏకస్మింయేవ రానే, న చ ఏకస్సేవ హోతి, యావతా పన భవుప్పత్తి నామ అత్తి, సబ్బసత్తానం హోతియేవ. ఏకసజ్ఞారోపి నిచ్చో నామ నత్తి. తస్మా ‘మరణధమ్మం మతం, భిజ్జనధమ్మం భిన్న’ని యోనిసో పచ్చవేక్షితబ్బం, న సోచితబ్బం. పోరాణపణ్ణితాపి హి పుత్తస్స మతకాలే ‘మరణధమ్మం మతం, భిజ్జనధమ్మం భిన్న’ని సోకం అకత్వా మరణస్సతిమేవ భావయింసు”తి వత్వా, “భన్తే, కే ఏవమకంసు, కదా చ అకంసు, ఆచిక్ఖథ మే”తి యాచితో తస్సత్తస్స పకాసనత్తం అతీతం ఆహరిత్వా -

“ఉరగోవ తచం జిణ్ణం, హిత్వా గచ్ఛతి సం తనుం;

ఏవం సరీరే నిబ్బోగే, పేతే కాలకతే సతి.

“ఉయ్యమానో న జానాతి, ఇతీనం పరిదేవితం;

తస్మా ఏతం న సోచామి, గతో సో తస్య యా గతీ”తి. (జా. ౧.౫.౧౯-౨౦) -

ఇమం పశ్చాత్తాపాంతే ఉరగజాతకం విత్తారేత్వా “ఏవం పుట్టే పణ్ణితా పియపుత్తే కాలకతే యథా ఏతరహి త్వం కమ్మన్తే విస్సజ్జేత్వా నిరాహారో రోదంతో విచరసి, తథా అవిచరిత్వా మరణస్సతిభావనాబలేన సోకం అకత్వా ఆహారం పరిభుజ్జాంసు, కమ్మన్తశ్చ అధిట్టహింసు . తస్మా ‘పియపుత్తే మే కాలకతో’తి మా చింతయి. ఉప్పజ్జమానో హి సోకో వా భయం వా పియమేవ నిస్సాయ ఉప్పజ్జతో’తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౨౧౨. “పియతో జాయతీ సోకో, పియతో జాయతీ భయం;

పియతో విప్పముత్తస్స, నత్తి సోకో కుతో భయ”న్తి.

తథా పియతోతి వట్టమూలకో హి సోకో వా భయం వా ఉప్పజ్జమానం పియమేవ సత్తం వా సజ్ఞారం వా నిస్సాయ ఉప్పజ్జతి, తతో పన విప్పముత్తస్స ఉభయమ్పేతం నత్తితి అత్తో.

దేసనావసానే కుటుమ్మికో సోతాపత్తిఫల పతిట్టహి, సమ్మత్తానమ్మి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

అశ్లాతరకుటుమ్మికవత్తు దుత్తియం.

౩. విసాఖావత్తు

పేమతో జాయతీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరంతో విసాఖం ఉపాసకం ఆరబ్ధ కథేసి.

సా కిర పుత్తస్స ధీతరం సుదత్తం నామ కుమారికం అత్తనో తానే రపేత్వా గేహి భిక్షుసజ్జస్స వేయ్యావచ్చం కారేసి. సా అపరేన సమయేన కాలమకాసి. సా తస్మా సరీరనిక్షేపం కారేత్వా సోకం సన్ధారేతుం అసక్కోన్తి దుక్ఖినీ దుమ్మనా సత్థు సన్తికం గత్వా వన్దిత్వా ఏకమన్తం నిసీది. అథ నం సత్థా “కిం ను ఖో త్వం, విసాఖే, దుక్ఖినీ దుమ్మనా అస్సుముఖా రోదమానా నిసిన్నా”తి ఆహ. సా తమత్తం ఆరోచేత్వా “పియా మే, భన్తే, సా కుమారికా వత్తసమ్మన్నా, ఇదాని తథారూపం న పస్సామీ”తి ఆహ. “కిత్తకా పన, విసాఖే, సావత్తియం మనుస్సా”తి? “భన్తే, తుమ్హేహియేవ మే కథితం సత్త జనకోటియో”తి. “సచే పనాయం ఏత్తకో జనో తవ నత్తాయ సదిసో భవేయ్య, ఇచ్ఛేయ్యాసి న”న్తి? “ఆమ, భన్తే”తి. “కతి పన జనా సావత్తియం దేవసికం కాలం కరోన్తి”తి? “బహూ, భన్తే”తి. “నను ఏవం, భన్తే, తవ అసోచనకాలో న భవేయ్య, రత్తిన్దివం రోదన్తియేవ విచరేయ్యాసీ”తి. “హోతు, భన్తే, ఇతం మయా”తి. అథ నం సత్థా “తేన హి మా సోచి, సోకో వా భయం వా పేమతోవ జాయతీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౨౧౩. “పేమతో జాయతీ సోకో, పేమతో జాయతీ భయం;

పేమతో విప్పముత్తస్స, నత్తి సోకో కుతో భయ”న్తి.

తత్త పేమతోతి పుత్తధీతాదీసు కతం పేమమేవ నిస్సాయ సోకో జాయతీతి అర్థో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

విసాఖావత్తు తతియం.

౪. లిచ్చవీవత్తు

రతియా జాయతీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేసాలిం నిస్సాయ కూటాగారసాలాయం విహరంతో లిచ్చవీ ఆరబ్బ కథేసి.

తే కిర ఏకస్మిం ఛణదివసే అణ్ణమణ్ణం అసదిసేహి అలజ్కరేహి అలజ్కరిత్వా ఉయ్యానగమనత్తాయ నగరా నిక్ఖమింసు. సత్థా పిణ్ణాయ పవిసంతో తే దిస్వా భిక్షూ ఆమంతేసి - “పస్సథ, భిక్షవే, లిచ్చవయో, యేహి దేవా తావతింసా న దిట్టపుబ్బా, తే ఇమే ఓలోకేన్నూ”తి వత్వా నగరం పావిసి. తేపి ఉయ్యానం గచ్ఛంతా ఏకం నగరసోభినిం ఇత్థిం ఆదాయ గత్తా తం నిస్సాయ ఇస్సాభిభూతా అణ్ణమణ్ణం పహరిత్వా లోహితం నదిం వియ పవత్తయింసు. అథ నే మఱ్ఱోనాదాయ ఉక్ఖిపిత్వా ఆగమంసు. సత్థాపి కతభత్తకిచ్చో నగరా నిక్ఖమి. భిక్షూపి లిచ్చవయో తథా నీయమానే దిస్వా సత్థారం ఆహంసు - “భన్నే, లిచ్చవిరాజానో పాతోవ అలజ్కతపటియత్తా దేవా వియ నగరా నిక్ఖమిత్వా ఇదాని ఏకం ఇత్థిం నిస్సాయ ఇమం బృసనం పత్తా”తి. సత్థా, “భిక్షవే, సోకో వా భయం వా ఉప్పజ్జమానం రతిం నిస్సాయ ఉప్పజ్జతియేవా”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౨౧౪: “రతియా జాయతీ సోకో, రతియా జాయతీ భయం;

రతియా విప్పముత్తస్స, నత్తి సోకో కుతో భయ”న్తి.

తత్త రతియాతి పఞ్చకామగుణరతితో, తం నిస్సాయాతి అర్థో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

లిచ్చవీవత్తు చతుత్థం.

౫. అనిత్తిగన్ధకుమారవత్తు

కామతోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో అనిత్తిగన్ధకుమారం నామ ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర బ్రహ్మలోకా చుతసత్తో సావత్తియం మహాభోగకులే నిబ్బత్తో జాతదివసతో పట్టాయ ఇత్థిసమీపం ఉపగన్తుం న ఇచ్చతి, ఇత్థియా గయ్హమానో రోదతి. వత్తచుమ్మటకేన నం గహేత్వా ధణ్ణం పాయేన్తి. సో వయప్పత్తో మాతాపితూహి, “తాత, ఆవాహం తే కరిస్సామా”తి వుత్తే “న మే ఇత్థియా అర్థో”తి పటిక్ఖిపిత్వా పునప్పునం యాచియమానో పఞ్చసతే సువణ్ణకారే పక్కిసాపేత్వా రత్తసువణ్ణనిక్ఖసహస్సం దాపేత్వా అతివియ పాసాదికం ఘనకోటిమం ఇత్థిరూపం కారేత్వా పున మాతాపితూహి, “తాత, తయి ఆవాహం అకరోంతే కులవంసో న పటిట్టహింసతి, కుమారికం తే ఆనేస్సామా”తి వుత్తే “తేన హి సచే మే ఏవరూపం కుమారికం ఆనేస్సథ, కరిస్సామి వో వచన”న్తి తం సువణ్ణరూపకం దస్సేతి. అథస్స మాతాపితరో

అభిజ్ఞాతే బ్రాహ్మణే పక్కిసాపేత్వా “అవ్హాకం పుత్రో మహాపుష్కో, అవస్సం ఇమినా సద్ధిం కతపుష్ణా కుమారికా భవిస్సతి, గచ్ఛథ ఇమం సువణ్ణరూపకం గహేత్వా ఏవరూపం కుమారికం ఆహరథా”తి పహిణింసు. తే “సాధూ”తి చారికం చరంతా మద్దరట్టే సాగలనగరం గతా. తస్మిన్ శ్వా నగరే ఏకా సోళసవస్సుద్ధేసికా అభిరూపా కుమారికా అహోసి, తం మాతాపితరో సత్తభూమికస్స పాసాదస్సూపరిమతలే పరివాసేసుం. తేపి ఖో బ్రాహ్మణా “సచే ఇథ ఏవరూపా కుమారికా భవిస్సతి, ఇమం దిస్సా ‘అయం అసుకస్స కులస్స ధీతా వియ అభిరూపా’తి వక్ఖన్తి”తి తం సువణ్ణరూపకం తిట్థమగ్గే రపేత్వా ఏకమంతం నిసీదింసు.

అథస్స కుమారికాయ ధాతీ తం కుమారికం స్థాపేత్వా సయమ్మి స్థాయితుకామా హుత్వా తిట్థం ఆగతా తం రూపకం దిస్సా “ధీతా మే”తి సజ్ఞాయ “దుబ్బినీతాసి, ఇదానేవాహం స్థాపేత్వా నిక్ఖంతా, త్వం మయా పురేతరం ఇధాగతాసీ”తి హత్థేన పహరిత్వా ధద్ధభావజ్ఞేవ నిబ్బికారతశ్చ ఇత్వా “అహం మే, ధీతాతి సజ్ఞామకాసిం, కిం నామేత”న్తి ఆహ. అథ నం తే బ్రాహ్మణా “ఏవరూపా తే, అమ్మ, ధీతా”తి పుచ్చింసు. అయం మమ ధీతు సన్తికే కిం అగ్గతీతి? తేన హి తే ధీతరం అవ్హాకం దస్సహీతి. సా తేహి సద్ధిం గేహం గత్వా సామికానం ఆరోచేసి. తే బ్రాహ్మణేహి సద్ధిం కతపటిసమ్మోదనా ధీతరం ఓతారేత్వా హేట్టాపాసాదే సువణ్ణరూపకస్స సన్తికే రపేసుం. సువణ్ణరూపకం నిప్పభం అహోసి, కుమారికా సప్పభా అహోసి. బ్రాహ్మణా తం తేసం దత్వా కుమారికం పటిచ్చాపేత్వా గత్వా అనిత్తిగన్ధకుమారస్స మాతాపితూనం ఆరోచయింసు. తే తుట్టమానసా “గచ్ఛథ, నం సీఘం ఆనేథా”తి మహన్తేన సక్కారేన పహిణింసు.

కుమారోపి తం పవత్తిం సుత్వా “కశ్చానరూపతోపి కిర అభిరూపతరా దారికా అత్థీ”తి సవనవసేనేవ సిసేహం ఉప్పాదేత్వా “సీఘం ఆనేన్తూ”తి ఆహ. సాపి ఖో యానం ఆరోపేత్వా ఆనీయమానా అతిసుఖుమాలతాయ యానుగ్ఘాతేన సముప్పాదితవాతరోగా అన్తరామగ్గేయేవ కాలమకాసి. కుమారోపి “ఆగతా”తి నిరన్తరం పుచ్చతి, తస్స అతిసిసేహేన పుచ్చన్తస్స సహసావ అనారోచేత్వా కతిపాహం విక్ఖేపం కత్వా తమత్థం ఆరోచయింసు. సో “తథారూపాయ నామ ఇత్థియా సద్ధిం సమాగమం నాలత్థ”న్తి ఉప్పన్నదోమనసో పబ్బతేన వియ సోకదుక్ఖేన అజ్ఞోత్థటో అహోసి. సత్థా తస్సూపనిస్సయం దిస్సా పిణ్ణాయ చరన్తో తం గేహద్వారం అగమాసి. అథస్స మాతాపితరో సత్థారం అన్తోగేహం పవేసేత్వా సక్కచ్చం పరివిసింసు. సత్థా భత్తకిచ్చావసానే “కహం అనిత్తిగన్ధకుమారో”తి పుచ్చి. “ఏసో, భన్తే, ఆహరూపచ్ఛేదం కత్వా అన్తోగబ్బే నిసిన్నో”తి. “పక్కిసథ న”న్తి. సో ఆగత్వా సత్థారం వన్దిత్వా ఏకమంతం నిసీది. సత్థా “కిం ను ఖో, కుమార, బలవసోకో ఉప్పన్నో”తి వుత్తే, “ఆమ, భన్తే, ఏవరూపా నామ ఇత్థి అన్తరామగ్గే కాలకతా”తి సుత్వా బలవసోకో ఉప్పన్నో, భత్తమ్మి మే నచ్చాదేతీ”తి. అథ నం సత్థా “జానాసి పన త్వం, కుమార, కిం తే నిస్సాయ సోకో ఉప్పన్నో”తి? “న జానామి, భన్తే”తి. “కామం నిస్సాయ, కుమార, బలవసోకో ఉప్పన్నో, సోకో వా భయం వా కామం నిస్సాయ ఉప్పజ్జితీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౨౧౫: “కామతో జాయతీ సోకో, కామతో జాయతీ భయం;

కామతో విప్పముత్తస్స, నత్తి సోకో కుతో భయ”న్తి.

తత్థ కామతోతి వత్థకామకిలేసకామతో, దువిధమ్పేతం కామం నిస్సాయాతి అత్థో.

దేసనావసానే అనిత్తిగన్ధకుమారో సోతాపత్తిఫలే పతిట్టహి.

౬. అర్జునరబ్రాహ్మణవత్తు

తర్జున జాయతీతి ఇదుం ధమ్మదేసనం సర్జున జేతవనే విహరన్తో అర్జునరం బ్రాహ్మణం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర మిచ్ఛాదిట్ఠికో ఏకదివసం నదీతీరం గన్త్యా ఖేత్తం సోధేతి. సర్జున తస్స ఉపనిస్సయసమ్మత్తిం దిస్సా తస్స సన్తికం అగమాసి. సో సర్జునం దిస్సాపి సామీచికమ్మం అకత్వా తుణ్ణీ అహోసి. అథ నం సర్జున పురేతరం ఆలపిత్వా, “బ్రాహ్మణ, కిం కరోసీ”తి ఆహ. “ఖేత్తం, భో గోతమ, సోధేమి”తి. సర్జున ఏత్తకమేవ వత్వా గతో. పునదివసేపి తస్స ఖేత్తం కసితుం ఆగతస్స సన్తికం గన్త్యా, “బ్రాహ్మణ, కిం కరోసీ”తి పుచ్ఛిత్వా “ఖేత్తం కసామి, భో గోతమా”తి సుత్వా పక్కామి. పునదివసాదీసుపి తథేవ గన్త్యా పుచ్ఛిత్వా, “భో గోతమ, ఖేత్తం వసామి నిద్దేమి రక్ఖామి”తి సుత్వా పక్కామి. అథ నం ఏకదివసం బ్రాహ్మణో ఆహ – “భో గోతమ, త్వం మమ ఖేత్తసోధనదివసతో పట్టాయ ఆగతో. సచే మే సస్సం సమ్మజ్జిస్సతి, తుయ్హమ్మి సంవిభాగం కరిస్సామి, తుయ్హం అదత్వా సయం న ఖాదిస్సామి, ఇతో దాని పట్టాయ త్వం మమ సహాయో”తి.

అథస్స అపరేన సమయేన సస్సం సమ్మజ్జి , తస్స “సమ్మన్నం మే సస్సం, స్వే దాని లాయాపేస్సామి”తి లాయనత్థం కత్తబ్బకిచ్చస్స రత్తిం మహామేఘో వస్సిత్వా సబ్బం సస్సం హరి, ఖేత్తం తచ్చేత్వా రపితసదిసం అహోసి. సర్జున పన పఠమదివసంయేవ “తం సస్సం న సమ్మజ్జిస్సతీ”తి అర్జునసి. బ్రాహ్మణో పాతోవ “ఖేత్తం ఓలోకేస్సామి”తి గతో తుచ్చం ఖేత్తం దిస్సా ఉప్పన్నబలవసోకో చిన్తేసి – “సమణో గోతమో మమ ఖేత్తసోధనకాలతో పట్టాయ ఆగతో , అహమ్మి నం ‘ఇమస్మిం సస్సే నిప్పన్నే తుయ్హమ్మి సంవిభాగం కరిస్సామి, తుయ్హం అదత్వా సయం న ఖాదిస్సామి, ఇతో పట్టాయ దాని త్వం మమ సహాయో’తి అవచం. సోపి మే మనోరథో మత్థకం న పాపుణీ”తి ఆహారూపచ్చేదం కత్వా మశ్చకే నిపజ్జి. అథస్స సర్జున గేహద్వారం అగమాసి. సో సర్జున ఆగమనం సుత్వా “సహాయం మే ఆనేత్వా ఇథ నిసీదాపేథా”తి ఆహ. పరిజనో తథా అకాసి. సర్జున నిసీదిత్వా “కహం బ్రాహ్మణో”తి పుచ్ఛిత్వా “గచ్ఛే నిపన్నో”తి వుత్తే “పక్కోసథ న”న్తి పక్కోసాపేత్వా ఆగన్త్యా ఏకమన్తం నిసిన్నం ఆహ “కిం, బ్రాహ్మణా”తి? భో గోతమ, తుమ్హే మమ ఖేత్తసోధనదివసతో పట్టాయ ఆగతా, అహమ్మి “సస్సే నిప్పన్నే తుమ్హాకం సంవిభాగం కరిస్సామి”తి అవచం. సో మే మనోరథో అనిప్పన్నో, తేన మే సోకో ఉప్పన్నో, భత్తమ్మి మే నచ్చాదేతి. అథ నం సర్జున “జానాసి పన, బ్రాహ్మణ, కిం తే నిస్సాయ సోకో ఉప్పన్నో”తి పుచ్ఛిత్వా “న జానామి, భో గోతమ, త్వం పన జానాసి”తి వుత్తే, “ఆమ, బ్రాహ్మణ, ఉప్పజ్జమానో సోకో వా భయం వా తణ్ణం నిస్సాయ ఉప్పజ్జతీ”తి వత్వా ఇదుం గాథమాహ –

౨౧౬. “తర్జున జాయతీ సోకో, తర్జున జాయతీ భయం;

తర్జున విప్పముత్తస్స, నత్తి సోకో కుతో భయ”న్తి.

తత్త తర్జునాయతి ధద్వారికాయ తర్జునాయ, ఏతం తణ్ణం నిస్సాయ ఉప్పజ్జతీతి అత్తో.

దేసనావసానే బ్రాహ్మణో సోతాపత్తిఫల పతిట్ఠహీతి.

౭. పశ్చాత్తదారకవత్తు

సీలదస్సనసమ్మన్నన్ని ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరంతో అన్తరామగ్గే పశ్చాత్తదారకే ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకదివసంతో సత్థా అసీతిమహాథేరేహి సద్ధిం పశ్చాత్తభిక్కుపరివారో రాజగహం పిణ్డాయ పవిసంతో ఏకస్మిం ఛణ్డివసే పశ్చాత్తే దారకే పూవపచ్చియో ఉక్కిపాపేత్వా నగరా నిక్ఖమ్మ ఉయ్యానం గచ్చంతే అద్దస. తేపి సత్థారం వన్దిత్వా పక్కమింసు, తే ఏకం భిక్కుమ్మి “పూవం గణ్ఠాథా”తి న వదింసు. సత్థా తేసం గతకాలే భిక్ఖూ ఆహ - “ఖాదిస్సథ, భిక్ఖవే, పూవే”తి. “కహం భన్తే, పూవా”తి? “కిం న పస్సథ తే దారకే పూవపచ్చియో ఉక్కిపాపేత్వా అతిక్కుంతే”తి? “భన్తే, ఏవరూపా నామ దారకా కస్సచి పూవం న దేన్తీ”తి. “భిక్ఖవే, కిఞ్చాపి ఏతే మం వా తుమ్మే వా పూవేహి న నిమన్తయింసు, పూవసామికో పన భిక్కు పచ్చతో ఆగచ్చతి, పూవే ఖాదిత్వావ గన్తుం వట్టతీ”తి. బుద్ధానంతో ఏకపుగ్గలేపి ఇస్సా వా దోసో వా నత్తి, తస్మా ఇమం వత్వా భిక్కుసజ్ఞం ఆదాయ ఏకస్మిం రుక్ఖమూలే ఛాయాయ నిసీది. దారకా మహాకస్సపత్తేరం పచ్చతో ఆగచ్చంతం దిస్సా ఉప్పన్నసినేహా పీతివేగేన పరిపుణ్ణసరీరా హుత్వా పచ్చియో ఓతారేత్వా థేరం పశ్చాత్తతిట్టితేన వన్దిత్వా పూవే పచ్చీహి సద్ధియేవ ఉక్కిపేత్వా “గణ్ఠాథ, భన్తే”తి థేరం వదింసు. అథ నే థేరో ఆహ - “ఏస సత్థా భిక్కుసజ్ఞం గహేత్వా రుక్ఖమూలే నిసినో, తుమ్మాకం దేయ్యథమ్మం ఆదాయ గత్వా భిక్కుసజ్ఞస్స సంవిభాగం కరోథా”తి. తే “సాధు, భన్తే”తి నివత్తిత్వా థేరేన సద్ధియేవ గత్వా పూవే దత్వా ఓలోకయమానా ఏకమన్తే రత్వా పరిభోగావసానే ఉదకం అదంసు. భిక్ఖూ ఉజ్ఞాయింసు “దారకేహి ముఖోలోకనేన భిక్ఖా దిన్నా, సమ్మాసమ్మద్ధం వా మహాథేరే వా పూవేహి అనాపుచ్చిత్వా మహాకస్సపత్తేరం దిస్సా పచ్చీహి సద్ధియేవ ఆదాయ ఆగమింసు”తి. సత్థా తేసం కథం సుత్వా, “భిక్ఖవే, మమ పుత్తేన మహాకస్సపేన సదిసో భిక్కు దేవమనుస్సానం పియో హోతి, తే చ తస్స చతుపచ్చయేన పూజం కరోన్తియేవా”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౨౧౭. “సీలదస్సనసమ్మన్నం, ధమ్మట్టం సచ్చవేదినం;

అత్తనో కమ్మ కుబ్బానం, తం జనో కురుతే పియ”న్తి.

తత్త సీలదస్సనసమ్మన్నన్ని చతుపారిసుద్ధిసీలేన చేవ మగ్గఫలసమ్మయుత్తేన చ సమ్మాదస్సనేన సమ్మన్నం. ధమ్మట్టన్ని నవవిధలోకుత్తరధమ్మే రితం, సచ్చికతలోకుత్తరధమ్మన్ని అత్తో. సచ్చవేదినన్ని చతున్నం సద్చానం సోళసహాకారేహి సచ్చికతత్తా సచ్చజ్ఞాణేన సచ్చవేదినం. అత్తనో కమ్మ కుబ్బానన్ని అత్తనో కమ్మం నామ తిస్సో సిక్ఖా, తా పూరయమానన్ని అత్తో. తం జనోతి తం పుగ్గలం లోకియమహాజనో పియం కరోతి, దట్టుకామో వన్దితుకామో పచ్చయేన పూజేతుకామో హోతియేవాతి అత్తో.

దేసనావసానే సబ్బేపి తే దారకా సోతాపత్తిఫలే పతిట్టహింసూతి.

పశ్చాత్తదారకవత్తు సత్తమం.

౮. ఏకఅనాగామిత్తేరవత్తు

ఛన్దజాతోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో ఏకం అనాగామిత్తేరం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకదివసం తం ధేరం సద్ధివిహారికా పుచ్చింసు - “అత్తి పన వో, భన్తే, విసేసాధిగమో”తి. ధేరో “అనాగామిఫలం నామ గహట్టాపి పాపుణన్తి, అరహత్తం పత్తకాలేయేవ తేహి సద్ధం కథేస్సామీ”తి హరాయమానో కిఞ్చి అకథేత్వావ కాలకతో సుద్ధావాసదేవలోకే నిబ్బత్తి. అథస్స సద్ధివిహారికా రోదిత్వా పరిదేవిత్వా సత్తు సన్తికం గన్తా సత్తారం వన్దిత్వా రోదన్తావ ఏకమన్తం నిసీదింసు. అథ నే సత్తా “కిం, భిక్షవే, రోదథా”తి ఆహ. “ఉపజ్ఞాయో నో, భన్తే, కాలకతో”తి. “హోతు, భిక్షవే, మా చిన్తయిత్థ, ధువధమ్మో నామేసో”తి? “ఆమ, భన్తే, మయమ్మి జానామ, అపిచ మయం ఉపజ్ఞాయం విసేసాధిగమం పుచ్చిమ్మా, సో కిఞ్చి అకథేత్వావ కాలకతో, తేనమ్మ దుక్ఖితా”తి. సత్తా, “భిక్షవే, మా చిన్తయిత్థ, ఉపజ్ఞాయేన వో అనాగామిఫలం పత్తం, సో ‘గిహీపేతం పాపుణన్తి, అరహత్తం పత్తావ నేసం కథేస్సామీ’తి హరాయన్తో తుమ్హాకం కిఞ్చి అకథేత్వా కాలం కత్వా సుద్ధావాసే నిబ్బత్తో, అస్సాసథ, భిక్షవే, ఉపజ్ఞాయో వో కామేసు అప్పటిబద్ధచిత్తతం పత్తో”తి వత్తా ఇమం గాథమాహ -

౨౧౮: “ధన్తజాతో అనక్ఖాతే, మనసా చ పుటో సియా;

కామేసు చ అప్పటిబద్ధచిత్తో, ఉద్ధంసోతోతి వుచ్చత్తి”తి.

తత్త ధన్తజాతోతి కత్తుకామతావసేన జాతధన్తో ఉస్సాహపత్తో. అనక్ఖాతేతి నిబ్బానే. తన్హో “అసుకేన కతం వా నీలాదీసు ఏవరూపం వా”తి అవత్తబ్బతాయ అనక్ఖాతం నామ. మనసా చ పుటో సియాతి హేటిమేహి తేహి మగ్గఫలచిత్తేహి పుటో పూరితో భవేయ్య. అప్పటిబద్ధచిత్తోతి అనాగామిమగ్గవసేన కామేసు అప్పటిబద్ధచిత్తో. ఉద్ధంసోతోతి ఏవరూపో భిక్షు అవిహేసు నిబ్బత్తిత్వా తతో పట్టాయ పటిసన్ధివసేన అకనిట్టం గచ్ఛన్తో ఉద్ధంసోతోతి వుచ్చత్తి, తాదిసో వో ఉపజ్ఞాయోతి అత్తో.

దేసనావసానే తే భిక్షూ అరహత్తఫల పతిట్టహింసు, మహాజనస్సాపి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

ఏకఅనాగామిత్థేరవత్తు అట్టమం.

౯. నన్దియవత్తు

చిరప్పవాసిన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా ఇసిపతనే విహరన్తో నన్దియం ఆరబ్బ కథేసి.

బారాణసియం కిర సద్ధాసమ్మన్నస్స కులస్స నన్దియో నామ పుత్తో అహోసి, సో మాతాపితూనం అనురూపో సద్ధాసమ్మన్నో సజ్జపట్టాకో అహోసి. అథస్స మాతాపితరో వయప్పత్తకాలే సమ్ముఖగేహతో మాతులధీతరం రేవతిం నామ ఆనేతుకామా అహేసుం. సా పన అస్సద్ధా అదానసీలా, నన్దియో తం న ఇచ్చి. అథస్స మాతా రేవతిం ఆహ - “అమ్మ, త్వం ఇమస్మిం గేహే భిక్షుసజ్జస్స నిసజ్జనట్టానం ఉపలిమ్మిత్వా ఆసనాని పజ్ఞాపేహి, ఆధారకే రపేహి, భిక్షూనం ఆగతకాలే పత్తం గహేత్వా నిసీదాపేత్వా ధమ్మకరణేన పానీయం పరిస్సావేత్వా భుత్తకాలే పత్తే ధోవ, ఏవం మే పుత్తస్స ఆరాధితా భవిస్ససీ”తి. సా తథా అకాసి. అథ నం “ఓవాదక్ఖమా జాతా”తి పుత్తస్స ఆరోచేత్వా తేన సాధూతి సమ్మటిచ్చితే దివసం రపేత్వా ఆవాహం కరింసు .

అథ నం నన్దియో ఆహ - “సచే భిక్షుసజ్జస్స మాతాపితరో చ మే ఉపట్టహిస్ససి, ఏవం ఇమస్మిం గేహే వసీతుం లభిస్ససి, అప్పమత్తా హోహి”తి. సా “సాధూ”తి పటిస్సుణిత్వా కతిపాహం సద్ధా వియ హుత్వా భత్తారం ఉపట్టహాన్తి ద్వే

పుత్తే విజాయి. నన్దియస్సాపి మాతాపితరో కాలమకంసు, గేహ సబ్బిస్సరియం తస్సాయేవ అహోసి. నన్దియోపి మాతాపితూనం కాలకిరియతో పట్టాయ మహాదానపతి హుత్వా భిక్షుసంఘస్స దానం పట్టపేసి. కపణద్ధికాదీనమ్మి గేహద్వారే పాకవత్తం పట్టపేసి. సో అపరభాగే సత్తు ధమ్మదేసనం సుత్వా ఆవాసదానే ఆనిసంసం సల్లక్ఖేత్వా ఇసిపతనే మహావిహారే చతుహి గబ్బేహి పటిమణ్ణితం చతుసాలం కారేత్వా మఱ్ఱపీరాదీని అత్థరాపేత్వా తం ఆవాసం నియ్యాదేన్తో బుద్ధప్పముఖస్స భిక్షుసంఘస్స దానం దత్వా తథాగతస్స దక్ఖిణోదకం అదాసి. సత్తు హత్తే దక్ఖిణోదకపటిట్టానేన సద్ధియేవ తావతింసదేవలోకే సబ్బదిసాసు ద్వాదసయోజనికో ఉద్ధం యోజనసతుబ్బేధో సత్తరతనమయో నారీగణసమ్మన్నో దిబ్బపాసాదో ఉగ్గచ్చి.

అథేకదివసే మహామోగ్గల్లానత్థేరో దేవచారికం గన్త్యా తస్స పాసాదస్స అవిదురే రితో అత్తనో సన్తికే ఆగతే దేవపుత్తే పుచ్చి - “కస్సేసో అచ్చరాగణపరివుతో దిబ్బపాసాదో నిబ్బత్తో”తి. అథస్స దేవపుత్తా విమానసామికం ఆచిక్ఖన్తా ఆహంసు - “భన్తే, యేన నన్దియేన నామ గహపతిపుత్తేన ఇసిపతనే సత్తు విహారం కారేత్వా దిన్నో, తస్సత్థాయ ఏతం విమానం నిబ్బత్త”న్తి . అచ్చరాసజ్ఞోపి నం దిస్సా పాసాదతో ఓరోహిత్వా ఆహ - “భన్తే, మయం ‘నన్దియస్స పరిచారికా భవిస్సామా’తి ఇథ నిబ్బత్తా, తం పన అపస్సన్తీ అతివియ ఉక్కణ్ణితమ్మా, మత్తికపాతిం భిన్దిత్వా సువణ్ణపాతిగహణం వియ మనుస్ససమ్మత్తిం జహిత్వా దిబ్బసమ్మత్తిగహణం, ఇథాగమనత్థాయ నం వదేయ్యాథా”తి. థేరో తతో ఆగన్త్యా సత్థారం ఉపసంఘమిత్వా పుచ్చి - “నిబ్బత్తతి ను ఖో, భన్తే, మనుస్సలోకే రితానంయేవ కతకల్యాణానం దిబ్బసమ్మత్తీ”తి. “మోగ్గల్లాన, నను తే దేవలోకే నన్దియస్స నిబ్బత్తా దిబ్బసమ్మత్తి సామం దిట్టా, కస్మా మం పుచ్చసీ”తి. “ఏవం, భన్తే, నిబ్బత్తతీ”తి.

అథ నం సత్థా “మోగ్గల్లానం కిం నామేతం కథేసి. యథా హి చిరప్పవుట్టం పుత్తం వా భాతరం వా విప్పవాసతో ఆగచ్ఛంతం గామద్వారే రితో కోచిదేవ దిస్సా వేగేన గేహం ఆగన్త్యా ‘అసుకో నామ ఆగతో’తి ఆరోచేయ్య, అథస్స ఇథాకా హట్టపహట్టా వేగేన నిక్ఖమిత్వా ‘ఆగతోసి, తాత, అరోగోసి, తాతా’తి తం అభినన్దేయ్యుం, ఏవమేవ ఇథ కతకల్యాణం ఇత్థిం వా పురిసం వా ఇమం లోకం జహిత్వా పరలోకం గతం దసవిధం దిబ్బపణ్ణాకారం ఆదాయ ‘అహం పురతో , అహం పురతో’తి పచ్చుగ్గన్త్యా దేవతా అభినన్దన్తీ”తి వత్వా ఇమా గాథా అభాసి -

౨౧౯.“చిరప్పవాసిం పురిసం, దూరతో సోత్థిమాగతం;

ఇథామిత్తా సుహజ్ఞా చ, అభినన్దన్తి ఆగతం.

౨౨౦.“తథేవ కతపుజ్ఞమ్మి, అస్మా లోకా పరం గతం;

పుజ్ఞాని పటిగణ్ణన్తి, పియం ఇథీవ ఆగత”న్తి.

తత్థ చిరప్పవాసిన్తి చిరప్పవుట్టం. దూరతో సోత్థిమాగతన్తి వణిజ్ఞం వా రాజపోరిసం వా కత్వా లద్ధలాభం నిప్పన్నసమ్మత్తిం అనుపద్ధవేన దూరట్టానతో ఆగతం. ఇథామిత్తా సుహజ్ఞా చాతి కులసమ్మన్దవసేన ఇథీ చ సన్దిట్టాదిభావేన మిత్తా చ సుహదయభావేన సుహజ్ఞా చ. అభినన్దన్తి ఆగతన్తి నం దిస్సా ఆగతన్తి వచనమత్తేన వా అజ్ఞాళికరణమత్తేన వా గేహసమ్మత్తం పన నానప్పకారపణ్ణాకారాభిహరణవసేన అభినన్దన్తి. తథేవాతి తేనేవాకారేన కతపుజ్ఞమ్మి పుగ్గలం ఇమస్మా లోకా పరలోకం గతం దిబ్బం ఆయువణ్ణసుఖయసఆధిపతేయ్యం, దిబ్బం

రూపసద్గన్ధరసఫోటబ్బన్తి ఇమం దసవిధం పణ్ణాకారం ఆదాయ మాతాపితుట్టానే రితాని పుజ్ఞాని అభినన్దన్తాని పటిగ్గణ్ణన్తి.
పీయం శాతీవాతి ఇధలోకే పీయశాతకం ఆగతం సేసశాతకా వియాతి అట్ఠో.

దేసనావసానే బహూ నోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

నన్దియవత్తు నవమం.

పీయవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

సోళసమో వగ్గో.

౧౭. కోధవగ్గో

౧. రోహిణీఖత్తియకజ్ఞావత్తు

కోధం జహీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా నిగ్రోధారామే విహరంతో రోహినిం నామ ఖత్తియకజ్ఞాం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిం కిర సమయే ఆయస్మా అనురుద్ధో పశ్చాసతేహి భిక్షూహి సద్ధిం కపిలవత్థుం అగమాసి. అథస్య జాతకా “ధేరో ఆగతో”తి సుత్వా ధేరస్య సన్తికం అగమంసు రపేత్వా రోహినిం నామ ధేరస్య భగినిం. ధేరో జాతకే పుచ్చి “కహం, రోహిణీ”తి? “గేహ, భన్తే”తి. “కస్మా ఇథ నాగతా”తి? “సరీరే తస్మా ఛవిరోగో ఉప్పన్నోతి లజ్జాయ నాగతా, భన్తే”తి. ధేరో “పక్కోసథ న”న్తి పక్కోసాపేత్వా పటకజ్ఞాకం పటిముఞ్చిత్వా ఆగతం ఏవమాహ - “రోహిని, కస్మా నాగతాసి”తి? “సరీరే మే, భన్తే, ఛవిరోగో ఉప్పన్నో, తస్మా లజ్జాయ నాగతాహ్మి”తి. “కిం పన తే పుజ్జాం కాతుం న వట్టతీ”తి? “కిం కరోమి, భన్తే”తి? “ఆసనసాలం కారేహి”తి. “కిం గహేత్వా”తి? “కిం తే పసాధనభణ్ణకం నట్టి”తి? “అత్తి, భన్తే”తి. “కిం మూల”న్తి? “దససహస్సమూలం భవిస్సతీ”తి. “తేన హి తం విస్సజ్జేత్వా ఆసనసాలం కారేహి”తి. “కో మే, భన్తే, కారేస్సతీ”తి? ధేరో సమీపే రితజాతకే ఓలోకేత్వా “తువ్హాకం భారో హోతూ”తి ఆహ. “తువ్హే పన, భన్తే, కిం కరిస్సథా”తి? “అహమ్మి ఇధేవ భవిస్సామీ”తి. “తేన హి ఏతిస్సా దబ్బసమ్భారే ఆహరథా”తి. తే “సాధు, భన్తే”తి ఆహరింసు.

ధేరో ఆసనసాలం సంవిదహంతో రోహినిం ఆహ - “ద్విభూమికం ఆసనసాలం కారేత్వా ఉపరి పదరానం దిన్నకాలతో పట్టాయ హేట్టాసాలం నిబద్ధం సమ్మజ్జిత్వా ఆసనాని పజ్జాపేహి, నిబద్ధం పానీయఘటే ఉపట్టాపేహి”తి. సా “సాధు, భన్తే”తి పసాధనభణ్ణకం విస్సజ్జేత్వా ద్విభూమికఆసనసాలం కారేత్వా ఉపరి పదరానం దిన్నకాలతో పట్టాయ హేట్టాసాలం సమ్మజ్జనాదీని అకాసి. నిబద్ధం భిక్షూ నిసీదన్తి. అథస్సా ఆసనసాలం సమ్మజ్జన్తియావ ఛవిరోగో మిలాయ. సా ఆసనసాలాయ నిట్టితాయ బుద్ధప్పముఖం భిక్షుసజ్ఞం నిమన్తేత్వా ఆసనసాలం పూరేత్వా నిసిన్నస్స బుద్ధప్పముఖస్స భిక్షుసజ్ఞస్స పణీతం ఖాదనీయం భోజనీయం అదాసి. సత్థా కతభత్తకిచ్చో “కస్సేతం దాన”న్తి పుచ్చి. “భగినియా మే, భన్తే, రోహినియా”తి. “సా పన కహ”న్తి? “గేహ, భన్తే”తి. “పక్కోసథ న”న్తి? సా ఆగన్తుం న ఇచ్చి. అథ నం సత్థా అనిచ్చమానమ్మి పక్కోసాపేయేవ. ఆగత్వా చ పన వన్దిత్వా నిసిన్నం ఆహ - “రోహిని, కస్మా నాగమిత్థా”తి? “సరీరే మే, భన్తే, ఛవిరోగో అత్తి, తేన లజ్జమానా నాగతాహ్మి”తి. “జానాసి పన కిం తే నిస్సాయ ఏస ఉప్పన్నో”తి? “న జానామి, భన్తే”తి. “తవ కోధం నిస్సాయ ఉప్పన్నో ఏసో”తి. “కిం పన మే, భన్తే, కత”న్తి? “తేన హి సుణాహి”తి. అథస్సా సత్థా అతీతం ఆహరి.

అతీతే బారాణసిరజ్ఞో అగ్గమహేసీ ఏకిస్సా రజ్ఞో నాటకిత్థియా ఆఘాతం బన్ధిత్వా “దుక్ఖమస్సా ఉప్పాదేస్సామీ”తి చిన్తేత్వా మహాకచ్చుఫలాని ఆహరాపేత్వా తం నాటకిత్థిం అత్తనో సన్తికం పక్కోసాపేత్వా యథా సా న జానాతి, ఏవమస్సా సయనే చేవ పావారకోజవాదీనశ్చ అన్తరేసు కచ్చుచుణ్ణాని రపాపేసి, కేళిం కురుమానా వియ తస్సా సరీరేపి ఓకిరి. తం ఖణంయేవ తస్సా సరీరం ఉప్పక్కుప్పక్కం గణ్ణాగణ్ణజాతం అహోసి. సా కణ్ణవన్తి గత్వా సయనే నిపజ్జి, తత్తాపిస్సా కచ్చుచుణ్ణేహి ఖాదియమానాయ ఖరతరా వేదనా ఉప్పజ్జి. తదా అగ్గమహేసీ రోహిణీ అహోసీతి.

సత్థా ఇమం అతీతం ఆహరిత్వా, “రోహిని, తదా తయావేతం కమ్మం కతం. అప్పమత్తకోపి హి కోధో వా ఇస్సా వా కాతుం న యుత్తరూపో ఏవా”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౨౨౧: “కోధం జహే విప్లజహేయ్య మానం,
 సంయోజనం సబ్బమతిక్రమేయ్య;
 తం నామరూపస్మిమసజ్జమానం,
 అకించనం నానుపతన్తి దుక్ఖా”తి.

తత్త కోధన్తి సబ్బకారమ్మి కోధం నవవిధమ్మి మానం జహేయ్య. సంయోజనన్తి కామరాగసంయోజనాదికం దసవిధమ్మి సబ్బసంయోజనం అతిక్రమేయ్య. అసజ్జమానన్తి అలగ్గమానం. యో హి “మమ రూపం మమ వేదనా”తి ఆదినా నయేన నామరూపం పటిగ్గణ్ణాతి, తస్మిచ్చ భిజ్జమానే సోచతి విహణ్ణాతి, అయం నామరూపస్మిం సజ్జతి నామ. ఏవం అగ్గణ్ణన్తో అవిహణ్ణన్తో న సజ్జతి నామ. తం పుగ్గలం ఏవం అసజ్జమానం రాగాదీనం అభావేన అకించనం దుక్ఖా నామ నానుపతన్తి అత్తో. దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి. రోహిసీపి సోతాపత్తిఫల పతిట్టితా, తత్తణ్ణన్తో వస్సా సరీరం సువణ్ణవణ్ణం అహోసి.

సా తతో చుతా తావతింసభవనే చతున్నం దేవపుత్తానం సీమన్తరే నిబ్బత్తిత్వా పాసాదికా రూపసోభగ్గప్పత్తా అహోసి. చత్తారోపి దేవపుత్తా తం దిస్వా ఉప్పన్నసినేహో హుత్వా “మమ సీమాయ అన్తో నిబ్బత్తా, మమ సీమాయ అన్తో నిబ్బత్తా”తి వివదన్తా సక్కస్స దేవరణ్ణో సన్తికం గన్తా, “దేవ, ఇమం నో నిస్సాయ అడ్డో ఉప్పన్నో, తం వినిచ్చినాథా”తి ఆహంసు. సక్కోపి తం ఓలోకేత్వావ ఉప్పన్నసినేహో హుత్వా ఏవమాహ - “ఇమాయ వో దిట్టకాలతో పట్టాయ కథం చిత్తాని ఉప్పన్నానీ”తి. అథేకో ఆహ - “మమ తావ ఉప్పన్నచిత్తం సజ్ఞామభేరి వియ సన్నిసీదితుం నాసక్ఖీ”తి. దుతియో “మమ చిత్తం పబ్బతనదీ వియ సీఘం పవత్తతియేవా”తి. తతియో “మమ ఇమిస్సా దిట్టకాలతో పట్టాయ కక్కటస్స వియ అక్ఖీని నిక్ఖమింసూ”తి. చతుత్తో “మమ చిత్తం చేతియే ఉస్సాపితథజో వియ నిచ్చలం రాతుం నాసక్ఖీ”తి. అథ నే సక్కో ఆహ - “తాతా, తువ్హాకం తావ చిత్తాని పసయ్యరూపాని, అహం పన ఇమం లభన్తో జీవిస్సామి, అలభన్తస్స మే మరణం భవిస్సతీ”తి. దేవపుత్తా, “మహారాజ, తువ్హాకం మరణేన అత్తో నట్టి”తి తం సక్కస్స విస్సజ్జేత్వా పక్కమింసు. సా సక్కస్స పియా అహోసి మనాపా. “అసుకకీళం నామ గచ్ఛామా”తి వుత్తే సక్కో తస్సా వచనం పటిక్ఖిపేతుం నాసక్ఖితి.

రోహిసీఖత్తియకణ్ణావత్థు పరమం.

౨. అజ్ఞాతరభిక్షువత్తు

యో వే ఉప్పతితన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా అగ్గాళవే చేతియే విహరన్తో అజ్ఞాతరం భిక్షుం ఆరబ్బ కథేసి.

సత్థారా హి భిక్షుసజ్ఞస్స సేనాసనే అనుజ్ఞాతే రాజగహసేట్టిఆదీహి సేనాసనేసు కరియమానేసు ఏకో ఆళవికో భిక్షు అత్తనో సేనాసనం కరోన్తో ఏకం మనాపరుక్ఖం దిస్వా భిన్దితుం ఆరభి. తత్త పన నిబ్బత్తా ఏకా తరుణపుత్తా దేవతా పుత్తం అజ్ఞేనాదాయ రితా యాచి “మా మే, సామి, విమానం భిన్ది, న సక్ఖిస్సామి పుత్తం ఆదాయ అనావాసా విచరితు”న్తి. సో “అహం అజ్ఞాత్ర ఈదిసం రుక్ఖం న లభిస్సామీ”తి తస్సా వచనం నాదియి. సా “ఇమమ్మి తావ దారకం ఓలోకేత్వా ఓరమిస్సతీ”తి పుత్తం రుక్ఖసాఖాయ రపేసి. సోపి భిక్షు ఉక్ఖిపితం ఫరసుం సన్ధారేతుం అసక్కోన్తో దారకస్స బాహుం భిన్ది, దేవతా ఉప్పన్నబలవకోథా “పహరిత్వా నం మారేస్సామీ”తి ఉభో హత్థే ఉక్ఖిపిత్వా ఏవం తావ చిన్తేసి - “అయం భిక్షు సీలవా. సచాహం ఇమం మారేస్సామి, నిరయగామినీ భవిస్సామి. సేసదేవతాపి అత్తనో రుక్ఖం భిన్దన్తే భిక్షూ దిస్వా

‘అసుకదేవతాయ ఏవం నామ మారితో భిక్షా’తి మం పమాణం కత్వా భిక్షా మారేస్సన్తి. అయశ్చ ససామికో భిక్షు, సామికస్సేవ నం కథేస్సామీ”తి ఉక్తితహత్థే అపనేత్వా రోదమానా సత్తు సన్తికం గత్వా వన్దిత్వా ఏకమన్తం అట్టాసి. అథ నం సత్థా “కిం దేవతే”తి ఆహ. సా, “భన్తే, తువ్హాకం మే సావకేన ఇదం నామ కతం, అహమ్మి నం మారేతుకామా హుత్వా ఇదం నామ చిన్తేత్వా అమారేత్వావ ఇధాగతా”తి సబ్బం తం పవత్తిం విత్థారతో ఆరోచేసి.

సత్థా తం సుత్వా “సాధు, సాధు దేవతే, సాధు తే కతం ఏవం ఉగ్గతం కోపం భన్తం రథం వియ నిగ్గణ్ణమానాయా”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ –

౨౨౨“యో వే ఉప్పతితం కోధం, రథం భన్తంవ వారయే;
తమహం సారథిం బ్రూమి, రస్మిగ్గాహో ఇతరో జనో”తి.

తత్త ఉప్పతితన్తి ఉప్పన్నం. రథం భన్తం వాతి యథా నామ ఛేకో సారథి అతివేగేన ధావన్తం రథం నిగ్గణ్ణిత్వా యథిచ్చకం రపేతి, ఏవం యో పుగ్గలో ఉప్పన్నం కోధం వారయే నిగ్గణ్ణితుం సక్కోతి. తమహన్తి తం అహం సారథిం బ్రూమి. ఇతరో జనోతి ఇతరో పన రాజఉపరాజాదీనం రథసారథిజనో రస్మిగ్గాహో నామ హోతి, న ఉత్తమసారథీతి.

దేసనావసానే దేవతా సోతాపత్తిఫలే పతిట్టహి, సమ్మత్తపరిసాయపి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

దేవతా పన సోతాపన్నా హుత్వాపి రోదమానా అట్టాసి. అథ నం సత్థా “కిం దేవతే”తి పుచ్చిత్వా, “భన్తే, విమానం మే నట్టం, ఇదాని కిం కరిస్సామీ”తి వుత్తే, “అలం దేవతే, మా చిన్తయి, అహం తే విమానం దస్సామీ”తి జేతవనే గన్ధకుటిసమీపే పురిమదివసే చుతదేవతం ఏకం రుక్ఖం అపదిసన్తో “అముకస్మిం ఓకాసే రుక్ఖో వివిత్తో, తత్త ఉపగచ్ఛా”తి ఆహ. సా తత్త ఉపగచ్ఛి. తతో పట్టాయ “బుద్ధదత్తియం ఇమిస్సా విమాన”న్తి మహేసక్ఖదేవతాపి ఆగత్వా తం చాలేతుం నాసక్ఖంసు. సత్థా తం అత్తుప్పత్తిం కత్వా భిక్షానం భూతగామసిక్ఖాపదం పజ్ఞాపేసీతి.

అశ్శాతరభిక్షువత్తు దుతియం.

౩. ఉత్తరాఉపాసికావత్తు

అక్కిధేన జినే కోధన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరన్తో ఉత్తరాయ గేహ కతభత్తకిచ్చో ఉత్తరం ఉపాసికం ఆరబ్బ కథేసి.

తత్తాయమనుపుబ్బీ కథా – రాజగహే కిర సుమనసేట్టిం నిస్సాయ పుణ్ణో నామ దలిద్దో భతిం కత్వా జీవతి. తస్స భరియా చ ఉత్తరా నామ ధీతా చాతి ద్వేయేవ గేహమానుసకా. అధేకదివసం “సత్తాహం నక్ఖత్తం కీళితబ్బ”న్తి రాజగహే ఘోసనం కరింసు. తం సుత్వా సుమనసేట్టి పాతోవ ఆగతం పుణ్ణం ఆమన్తేత్వా, “తాత, అవ్హాకం పరిజనో నక్ఖత్తం కీళితుకామో, త్వం కిం నక్ఖత్తం కీళిస్ససి, ఉదాహు భతిం కరిస్ససి”తి ఆహ. “సామి, నక్ఖత్తం నామ సధనానం హోతి, మమ పన గేహ స్వాతనాయ యాగుతణ్ణులమ్మి నత్తి, కిం మే నక్ఖత్తేన, గోణే లభన్తో కసితుం గమిస్సామీ”తి. “తేన హి గోణే గణ్ణాహి”తి. సో బలవగోణే చ నజ్జలశ్చ గహేత్వా, “భద్దే, నాగరా నక్ఖత్తం కీళన్తి, అహం దలిద్దతాయ భతిం కాతుం గమిస్సామి, మయ్హమ్మి తావ అజ్జ ద్విగుణం నివాపం పచిత్వా భత్తం ఆహరేయ్యాసీ”తి భరియం వత్వా ఖేత్తం అగమాసి.

సారిపుత్తర్థేరోపి సత్తాహం నిరోధసమాపన్నో తం దివసం వుట్టాయ “కస్య ను ఖో అజ్ఞ మయా సజ్ఘహం కాతుం వట్టతి”తి ఓలోకేన్తో పుణ్ణం అత్తనో ఇాణజాలస్స అన్తో పవిట్టం దిస్సా “సద్ధో ను ఖో ఏస, సక్ఖిస్సతి వా మే సజ్ఘహం కాతు”న్తి ఓలోకేన్తో తస్స సద్ధభావశ్చ సజ్ఘహం కాతుం సమత్తభావశ్చ తప్పచ్చయా చస్స మహాసమ్మత్తిపటిలాభశ్చ ఇత్వా పత్తచీవరమాదాయ తస్స కసనట్టానం గన్తా ఆవాటతీరే ఏకం గుమ్మం ఓలోకేన్తో అట్టాసి.

పుణ్ణో థేరం దిస్సావ కసిం రపేత్వా పశ్చాపతిట్టితేన థేరం వన్దిత్వా “దన్తకట్టేన అట్టో భవిస్సతి”తి దన్తకట్టం కప్పియం కత్వా అదాసి. అథస్స థేరో పత్తశ్చ పరిస్సావనశ్చ నీహరిత్వా అదాసి. సో “పానీయేన అట్టో భవిస్సతి”తి తం ఆదాయ పానీయం పరిస్సావేత్వా అదాసి. థేరో చిన్తేసి – “అయం పరేసం పచ్చిమగేహో వసతి. సచస్స గేహద్వారం గమిస్సామి, ఇమస్స భరియా మం దట్టం న లభిస్సతి. యావస్సా భత్తం ఆదాయ మగ్గం పటిపజ్జతి, తావ ఇధేవ భవిస్సామీ”తి. సో తత్తేవ థోకం వీతినామేత్వా తస్స మగ్గారుళ్లభావం ఇత్వా అన్తోనగరాభిముఖో పాయాసి.

సా అన్తరామగ్గే థేరం దిస్సా చిన్తేసి – “అప్పేకదాహం దేయ్యధమ్మో సతి అయ్యం న పస్సామి, అప్పేకదా మే అయ్యం పస్సన్తియా దేయ్యధమ్మో న హోతి. అజ్ఞ పన మే అయ్యో చ దిట్టో, దేయ్యధమ్మో చాయం అట్టి, కరిస్సతి ను ఖో మే సజ్ఘహ”న్తి. సా భత్తభాజనం ఓరోపేత్వా థేరం పశ్చాపతిట్టితేన వన్దిత్వా, “భన్తే, ఇదం లూఖం వా పణీతం వాతి అచిన్తేత్వా దాసస్స వో సజ్ఘహం కరోథా”తి ఆహ. థేరో పత్తం ఉపనామేత్వా తాయ ఏకేన హత్తేన భాజనం ధారేత్వా ఏకేన హత్తేన తతో భత్తం దదమానాయ ఉపడ్డభత్తే దిన్నే “అల”న్తి హత్తేన పత్తం పిదహి. సా, “భన్తే, ఏకోవ పటివిసో, న సక్కా ద్వీధా కాతుం. తుమ్హాకం దాసస్స ఇథలోకసజ్ఘహం అకత్వా పరలోకసజ్ఘహం కరోథ, నిరవసేసమేవ దాతుకామమ్హీ”తి వత్వా సబ్బమేవ థేరస్స పత్తే పతిట్టపేత్వా “తుమ్హేహి దిట్టధమ్మస్సేవ భాగీ అస్స”న్తి పత్తనం అకాసి. థేరో “ఏవం హోతూ”తి వత్వా రితకోవ అనుమోదనం కరిత్వా ఏకస్మిం ఉదకపాసుకట్టానే నీసీదిత్వా భత్తకిచ్చమకాసి. సాపి నివత్తిత్వా తణ్ణులే పరియేసిత్వా భత్తం పచి. పుణ్ణోపి అడ్డకరీసమత్తట్టానం కసిత్వా జిఘచ్చం సహితుం అసక్కోన్తో గోణే విస్సజ్జేత్వా ఏకరుక్ఖచ్చాయం పవిసిత్వా మగ్గం ఓలోకేన్తో నిసీది.

అథస్స భరియా భత్తం ఆదాయ గచ్చమానా తం దిస్సావ “ఏస జిఘచ్చాయ పీళితో మం ఓలోకేన్తో నిసీన్నో. సచే మం ‘అతివియ జే చిరాయీ’తి తజ్జేత్వా పతోదలట్టియా మం పహరిస్సతి, మయా కతకమ్మం నిరత్థకం భవిస్సతి. పటికచ్చేవస్స ఆరోచేస్సామీ”తి చిన్తేత్వా ఏవమాహ – “సామి, అజ్ఞేకదివసం చిత్తం పసాదేహి, మా మయా కతకమ్మం నిరత్థకం కరి. అహణ్ణో పాతోవ తే భత్తం ఆహరన్తీ అన్తరామగ్గే ధమ్మసేనాపతిం దిస్సా తవ భత్తం తస్స దత్వా పున గన్తా భత్తం పచిత్వా ఆగతా, పసాదేహి, సామి, చిత్త”న్తి. సో “కిం వదేసి, భద్దే”తి పుచ్చిత్వా పున తమత్తం సుత్వా, “భద్దే, సాధు వత తే కతం మమ భత్తం అయ్యస్స దదమానాయ, మయాపిస్స అజ్ఞ పాతోవ దన్తకట్టశ్చ ముఖోదకశ్చ దిన్న”న్తి పసన్నమానసో తం వచనం లభినన్దిత్వా ఉస్సురే లద్ధభత్తతాయ కిలన్తకాయో తస్సా అజ్కే సీసం కత్వా నిద్దం ఓక్కమి.

అథస్స పాతోవ కసితట్టానం పంసుచుణ్ణం ఉపాదాయ సబ్బం రత్తసువణ్ణం కణికారపుప్పరాసి వియ సోభమానం అట్టాసి. సో పబుద్ధో ఓలోకేత్వా భరియం ఆహ – “భద్దే, ఏతం కసితట్టానం సబ్బం మమ సువణ్ణం హుత్వా పజ్ఞాయతి, కిం ను ఖో మే అతిఉస్సురే లద్ధభత్తతాయ అక్ఖీని భమన్తీ”తి. “సామి, మయ్హమ్మి ఏవమేవ పజ్ఞాయతీ”తి. సో ఉట్టాయ తత్త గన్తా ఏకపిణ్ణం గహేత్వా నజ్జలసీసే పహరిత్వా సువణ్ణభావం ఇత్వా “అహో అయ్యస్స ధమ్మసేనాపతిస్స మే దిన్నదానేన అజ్జేవ విపాకో దస్సితో, న ఖో పన సక్కా ఏత్తకం ధనం పటిచ్చాదేత్వా పరిభుజ్జేతు”న్తి భరియాయ ఆభతం భత్తపాతిం

సువణ్ణస్సు పూరేత్వా రాజకులం గన్త్యా రణ్ణో కతోకాసో పవిసిత్వా రాజానం అభివాదేత్వా “కిం, తాతా”తి వుత్తే, “దేవ, అజ్ఞ మయా కసితట్టానం సబ్బం సువణ్ణభరితమేవ హుత్వా రితం, ఇదం సువణ్ణం ఆహరాపేతుం వట్టతీ”తి. “కోసి త్వ”న్తి? “పుణ్ణో నామ అహ”న్తి. “కిం పన తే అజ్ఞ కత”న్తి? “ధమ్మసేనాపతిస్సు మే అజ్ఞ పాతోవ దన్తకట్టణ్ణ ముఖోదకణ్ణ దిన్నం, భరియాయపి మే మయ్యం ఆహరణభత్తం తస్సేవ దిన్న”న్తి.

తం సుత్వా రాజా “అజ్ఞేవ కిర, భో, ధమ్మసేనాపతిస్సు దిన్నదానేన విపాకో దస్సితో”తి వత్వా, “తాత, కిం కరోమీ”తి పుచ్చి. “బహూని సకటసహస్సాని పహిణీత్వా సువణ్ణం ఆహరాపేథా”తి. రాజా సకటాని పహిణి. రాజపురిసేసు “రణ్ణో సన్తక”న్తి గణ్ణస్తేసు గహితగహితం మత్తికావ హోతి. తే గన్త్యా రణ్ణో ఆరోచేత్వా “తుమ్హేహి కిన్తి వత్వా గహిత”న్తి. పుట్టా “తుమ్హాకం సన్తక”న్తి ఆహంసు. న మయ్యం, తాతా, సన్తకం, గచ్ఛథ “పుణ్ణస్సు సన్తక”న్తి వత్వా గణ్ణథాతి. తే తథా కరింసు, గహితగహితం సువణ్ణమేవ అహోసి. సబ్బమ్మి ఆహరిత్వా రాజజ్ఞణే రాసిమకంసు, అసీతిహత్తుబ్బేథో రాసి అహోసి. రాజా నాగరే సన్నిపాతేత్వా “ఇమస్మిం నగరే అత్తి కస్సచి ఏత్తకం సువణ్ణ”న్తి? “నత్తి, దేవా”తి. “కిం పనస్సు దాతుం వట్టతీ”తి? “సేట్టిఛత్తం, దేవా”తి. రాజా “బాహుధనసేట్టి నామ హోతూ”తి మహన్తేన భోగేన సద్ధిం తస్స సేట్టిఛత్తమదాసి. అథ నం సో ఆహ - “మయం, దేవ, ఏత్తకం కాలం పరకులే వసిమ్మా, వసనట్టానం నో దేథా”తి. “తేన హి పస్స, ఏస గుమ్మా పణ్ణాయతి, ఏతం హరాపేత్వా గేహం కారేహి”తి పురాణసేట్టిస్సు గేహట్టానం ఆచిక్కి. సో తస్మిం రానే కతిపాహేనేవ గేహం కారాపేత్వా గేహప్పవేసనమజ్జలణ్ణ ఛత్తమజ్జలణ్ణ ఏకతోవ కరోన్తో సత్తాహం బుద్ధప్పముఖస్సు భిక్షుసజ్జస్సు దానం అదాసి. అథస్స సత్తా అనుమోదనం కరోన్తో అనుపుబ్బిం కథం కథేసి. ధమ్మకథావసానే పుణ్ణసేట్టి చ భరియా చస్స ధీతా చ ఉత్తరాతి తయో జనా సోతాపన్నా అహేసుం.

అపరభాగే రాజగహసేట్టి పుణ్ణసేట్టి నో ధీతరం అత్తనో పుత్తస్సు వారేసి. సో “నాహం దస్సామీ”తి వత్వా “మా ఏవం కరోతు, ఏత్తకం కాలం అమ్మే నిస్సాయ వసన్తేనేవ తే సమ్మత్తి లద్ధా, దేతు మే పుత్తస్సు ధీతర”న్తి వుత్తే “సో మిచ్చాదిట్టికో, మమ ధీతా తేహి రతనేహి వినా వత్తితుం న సక్కోతి, నేవస్స ధీతరం దస్సామీ”తి ఆహ. అథ నం బహూ సేట్టిగణాదయో కులపుత్తా “మా తేన సద్ధిం విస్సాసం భిన్తి, దేహిస్సు ధీతర”న్తి యాచింసు. సో తేసం వచనం సమ్మటిచ్చిత్వా ఆసాళ్లిపుణ్ణమాయం ధీతరం అదాసి. సా పతికులం గతకాలతో పట్టాయ భిక్షుం వా భిక్షునిం వా ఉపసజ్జమితుం దానం వా దాతుం ధమ్మం వా సోతుం నాలత్త. ఏవం అడ్డతియేసు మాసేసు వీతివత్తేసు సన్తికే రితం పరిచారికం పుచ్చి - “ఇదాని కిత్తకం అన్తోవస్సస్సు అవసిట్ట”న్తి? “అడ్డమాసో, అయ్యే”తి. సా పితు సాసనం పహిణి “కస్మా మం ఏవరూపే బన్ధనాగారే పక్కిపింసు, వరం మే లక్ఖణాహతం కత్వా పరేసం దాసిం సావేతుం. ఏవరూపస్సు మిచ్చాదిట్టికులస్సు దాతుం న వట్టతి. ఆగతకాలతో పట్టాయ భిక్షుదస్సనాదీసు ఏకమ్మి పుణ్ణం కాతుం న లభామీ”తి.

అథస్సా పితా “దుక్ఖితా వత మే ధీతా”తి అనత్తమనతం పవేదేత్వా పణ్ణదస కహాపణసహస్సాని పేసేసి “ఇమస్మిం నగరే సిరిమా నామ గణికా అత్తి, దేవసికం సహస్సం గణ్ణాతి. ఇమేహి కహాపణేహి తం ఆనేత్వా సామికస్సు పాదపరిచారికం కత్వా సయం పుణ్ణాని కరోతూ”తి . సా సిరిమం పక్కిసాపేత్వా “సహాయకే ఇమే కహాపణే గహేత్వా ఇమం అడ్డమాసం తవ సహాయకం పరిచరాహి”తి ఆహ. సా “సాధూ”తి పటిస్సుణి. సా తం ఆదాయ సామికస్సు సన్తికం గన్త్యా తేన సిరిమం దిస్వా “కిం ఇద”న్తి వుత్తే, “సామి, ఇమం అడ్డమాసం మమ సహాయకా తుమ్హే పరిచరతు, అహం పన ఇమం అడ్డమాసం

దానశ్చైవ దాతుకామా ధమ్మశ్చ సోతుకామా”తి ఆహ. సో తం అభిరూపం ఇత్థిం దిస్వా ఉప్పన్నసినేహో “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చి.

ఉత్తరాపి ఖో బుద్ధప్పముఖం భిక్కుసంఘం నిమన్తేత్వా, “భన్తే, ఇమం అడ్డమాసం అజ్ఞాత్థ అగన్త్వా ఇధేవ భిక్ఖా గహేతబ్బా”తి సత్థు పటిజ్ఞం గహేత్వా “ఇతో దాని పట్టాయ యావ మహాపవారణా, తావ సత్థారం ఉపట్టాతుం ధమ్మశ్చ సోతుం లభిస్సామీ”తి తుట్టమానసా “ఏవం యాగుం పచథ, ఏవం పూవే పచథా”తి మహానసే సబ్బకిచ్చాని సంవిదహంతీ విచరతి. అథస్సా సామికో “స్వే పవారణా భవిస్సతీ”తి మహానసాభిముఖో వాతపానే రత్వా “కిం ను ఖో కరోంతీ సా అన్ధబాలా విచరతీ”తి ఓలోకేన్తో తం సేట్టిధీతరం సేదకిలిన్నం ఛారికాయ ఓకిణ్ణం అజ్ఞారమసిమక్ఖితం తథా సంవిదహిత్వా విచరమానం దిస్వా “అహో అన్ధబాలా ఏవరూపే రానే ఇమం సిరిసమ్మత్తిం నానుభవతి, ‘ముణ్ణకసమణే ఉపట్టహిస్సామీ’తి తుట్టచిత్తా విచరతీ”తి హసిత్యా అపగశ్చే.

తస్మిం అపగతే తస్స సన్తికే రితా సిరిమా “కిం ను ఖో ఓలోకేత్వా ఏస హసీ”తి తేనేవ వాతపానేన ఓలోకేన్తీ ఉత్తరం దిస్వా “ఇమం ఓలోకేత్వా ఇమినా హసితం, అద్ధా ఇమస్స ఏతాయ సద్ధిం సన్ధవో అత్థీ”తి చిన్తేసి. సా కిర అడ్డమాసం తస్మిం గేహ బాహిరకఇత్థి హుత్వా వసమానాపి తం సమ్మత్తిం అనుభవమానా అత్తనో బాహిరకఇత్థిభావం అజానిత్వా “అహం ఘరసామినీ”తి సజ్జమకాసి. సా ఉత్తరాయ ఆఘాతం బద్ధిత్వా “దుక్ఖమస్సా ఉప్పాదేస్సామీ”తి పాసాదా ఓరుయ్వు మహానసం పవిసిత్వా పూవపచనట్టానే పక్కుథితం సప్పిం కటచ్చునా ఆదాయ ఉత్తరాభిముఖం పాయాసి. ఉత్తరా తం ఆగచ్ఛన్తిం దిస్వా “మమ సహాయికాయ మయ్వుం ఉపకారో కతో, చక్కవాళం అతిసమ్మాధం, బ్రహ్మలోకో అతినిచకో, మమ సహాయికాయ గుణోవ మహంతో. అహజ్ఞో ఏతం నిస్సాయ దానశ్చ దాతుం ధమ్మశ్చ సోతుం లభిం. సచే మమ ఏతిస్సా ఉపరి కోపో అత్తి, ఇదం సప్పి మం దహతు. సచే నత్తి, మా దహతు”తి తం మేత్తాయ ఫరి. తాయ తస్సా మత్తకే ఆసిత్తం పక్కుథితసప్పి సీతుదకం వియ అహోసి.

అథ నం “ఇదం సీతలం భవిస్సతీ”తి కటచ్చుం పూరేత్వా ఆదాయ ఆగచ్ఛన్తిం ఉత్తరాయ దాసియో దిస్వా “అపేహి దుబ్బినీతే, న త్వం అష్టాకం అయ్యాయ పక్కుథితం సప్పిం ఆసిజ్ఞేతుం అనుచ్ఛవికా”తి సన్తజ్ఞేన్తియో ఇతో చిత్తో చ ఉట్టాయ హత్థేహి చ పాదేహి చ పోథేత్వా భూమియం పాతేసుం. ఉత్తరా వారేన్తీపి వారేతుం నాసక్తి. అథస్సా ఉపరి రితా సబ్బా దాసియో పటిబాహిత్వా “కిస్స తే ఏవరూపం భారియం కత”న్తి సిరిమం ఓవదిత్వా ఉణ్ణోదకేన వ్హాపేత్వా సతపాకతేలేన అబ్బజ్జే. తస్మిం ఖణే సా అత్తనో బాహిరకిత్థిభావం ఇత్వా చిన్తేసి – “మయా భారియం కమ్మం కతం సామికస్స హసనమత్తకారణా ఇమిస్సా ఉపరి పక్కుథితం సప్పిం ఆసిజ్ఞాన్తియా, అయం ‘గణ్ణథ న’న్తి దాసియో న ఆణాపేసి. మం విహేరనకాలేపి సబ్బదాసియో పటిబాహిత్వా మయ్వుం కత్తబ్బమేవ అకాసి. సచాహం ఇమం న ఖమాపేస్సామి, ముద్ధా మే సత్తథా ఫలేయ్యా”తి తస్సా పాదమూలే నిపజ్జిత్వా, “అయ్యే, ఖమాహి మే”తి ఆహ. అహం సపితికా ధీతా, పితరి ఖమన్తే ఖమామీతి. హోతు, అయ్యే, పితరం తే పుణ్ణసేట్టిం ఖమాపేస్సామీతి. పుణ్ణో మమ వట్టజనకపితా, వివట్టజనకే పితరి ఖమన్తే పనాహం ఖమిస్సామీతి. కో పన తే వివట్టజనకపితాతి? సమ్మాసమ్మద్ధోతి. మయ్వుం తేన సద్ధిం విస్సాసో నత్థీతి. అహం కరిస్సామి, సత్థా స్వే భిక్కుసంఘం ఆదాయ ఇధాగమిస్సతి, త్వం యథాలద్ధం సక్కారం గహేత్వా ఇధేవ ఆగన్త్వా తం ఖమాపేహితి. సా “సాధు, అయ్యే”తి ఉట్టాయ అత్తనో గేహం గన్త్వా పశ్చాత్తా పరివారిత్థియో ఆణాపేత్వా నానావిధాని ఖాదనీయాని చేవ సూపేయ్యాని చ సమ్పాదేత్వా పునదివసే తం సక్కారం ఆదాయ ఉత్తరాయ గేహం ఆగన్త్వా

బుద్ధప్రముఖులను భిక్షుసంఘాన్ని పతే పతిట్టాపేతుం అవిసహన్తీ అట్టాసి. తం సబ్బం గహేత్వా ఉత్తరావ సంవిదహి. సిరిమాపి భత్తకిచ్చావసానే సద్ధిం పరివారేన సత్తు పాదమూలే నిపజ్జి.

అథ నం సత్థా పుచ్చి - “కో తే అపరాధో”తి? భన్తే, మయా హియ్యో ఇదం నామ కతం, అథ మే సహాయీకా మం విహేరయమానా దాసియో నివారేత్వా మయ్యం ఉపకారమేవ అకాసి. సాహం ఇమిస్సా గుణం జానిత్వా ఇమం ఖమాపేసిం, అథ మం ఏసా “తుమ్హేసు ఖమంతేసు ఖమిస్సామీ”తి ఆహ. “ఏవం కిర ఉత్తరే”తి? “ఆమ, భన్తే, సీసే మే సహాయీకాయ పక్కుథితసప్పి ఆసిత్త”న్తి. అథ “తయా కిం చిన్తిత”న్తి? “చక్కువాళం అతిసమ్మాధం, బ్రహ్మలోకో అతినీచకో, మమ సహాయీకాయ గుణోవ మహంతో. అహంజ్ఞో ఏతం నిస్సాయ దానం దాతుం ధమ్మం నోతుం అలత్థం, సచే మే ఇమిస్సా ఉపరి కోపో అత్తి, ఇదం మం దహతు. నో చే, మా దహతు”తి ఏవం చిన్తేత్వా ఇమం మేత్తాయ ఫరిం, భన్తే. సత్థా “సాధు సాధు, ఉత్తరే, ఏవం కోధం జినితుం వట్టతి. కోధో హి నామ అక్కోధేన, అక్కోసకపరిభాసకో అనక్కోసంతేన అపరిభాసంతేన, ధద్ధమచ్చరీ అత్తనో సంతకస్స దానేన, ముసావాదీ సచ్చవచనేన జినితబ్బో”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౨౨౩. “అక్కోధేన జినే కోధం, అసాధుం సాధునా జినే;
జినే కదరియం దానేన, సచ్చేనాలికవాదిన”న్తి.

తత్త అక్కోధేనాతి కోధనో హి పుగ్గలో అక్కోధేన హుత్వా జినితబ్బో. అసాధున్తి అభద్ధకో భద్ధకేన హుత్వా జినితబ్బో. కదరియన్తి ధద్ధమచ్చరీ అత్తనో సంతకస్స చాగచిత్తేన జినితబ్బో. అలికవాదీ సచ్చవచనేన జినితబ్బో. తస్మా ఏవమాహ - “అక్కోధేన జినే కోధం...పే.... సచ్చేనాలికవాదిన”న్తి.

దేసనావసానే సిరిమా సద్ధిం పశ్చాసతాహి ఇత్థిహి సోతాపత్తిఫలే పతిట్టహేతి.

ఉత్తరాఉపాసికావత్తు తతియం.

౪. మహామోగ్గల్లానత్థేరపజ్జావత్తు

సచ్చం భణేతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో మహామోగ్గల్లానత్థేరస్స పజ్జం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిన్జ్ఞో సమయే థేరో దేవచారికం గన్త్యా మహేసక్ఖాయ దేవతాయ విమానద్వారే రత్వా తం అత్తనో సంతికం ఆగన్త్యా వన్దిత్వా రితం ఏవమాహ - “దేవతే మహతీ తే సమ్మత్తి, కిం కమ్మం కత్వా ఇమం అలత్థా”తి? “మా మం, భన్తే, పుచ్చధా”తి. దేవతా కిర అత్తనో పరిత్తకమ్మేన లజ్జమానా ఏవం వదతి. సా పన థేరేన “కథేహియేవా”తి వుచ్చమానా ఆహ - “భన్తే, మయా నేవ దానం దిన్నం, న పూజా కతా, న ధమ్మా సుతో, కేవలం సచ్చమత్తం రక్షిత”న్తి. థేరో అజ్ఞాని విమానద్వారాని గన్త్యా ఆగతాగతా అపరాపి దేవధీతరో పుచ్చి. తాసుపి తథేవ నిగుహిత్యా థేరం పటిటాహేతుం అసక్కోన్తిసు ఏకా తావ ఆహ - “భన్తే, మయా నేవ దానాదీసు కతం నామ అత్తి, అహం పన కస్సపబుద్ధకాలే పరస్స దాసీ అహోసిం, తస్మా మే సామికో అతివియ చణ్ణో ఫరుసో, గహితగ్గహితేనేవ కట్టేన వా కలిగ్గరేన వా సీసం భిన్దతి. సాహం ఉప్పన్నే కోపే ‘ఏస తవ సామికో లక్ఖణాహతం వా కాతుం నాసాదీని వా భిన్దితుం ఇస్సరో, మా కుజ్జీ’తి అత్తానమేవ పరిభాసేత్వా కోపం నామ న అకాసిం, తేన మే అయం సమ్మత్తి లద్ధా”తి. అపరా ఆహ - “అహం, భన్తే, ఉచ్చుఖేత్తం రక్ఖమానా ఏకస్స భిక్షునో

ఉచ్చయట్టిం అదాసిం”. అపరా ఏకం తిమ్మరుసకం అదాసిం. అపరా ఏకం ఏళాబుకం అదాసిం. అపరా ఏకం ఫారుసకం అదాసిం. అపరా ఏకం మూలముట్టిం. అపరా “నిమ్మముట్టి”ని ఆదినా నయేన అత్తనా అత్తనా కతం పరిత్తదానం ఆరోచేత్వా “ఇమినా ఇమినా కారణేన అష్టేహి అయం సమ్మత్తి లద్ధా”తి ఆహంసు.

ధేరో తాహి కతకమ్మం సుత్వా సత్తారం ఉపసంజ్ఞమిత్వా పుచ్చి - “సక్కా ను ఖో, భన్తే, సచ్చకథనమత్తేన, కోపనిబ్బాపనమత్తేన, అతిపరిత్తకేన తిమ్మరుసకాదిదానమత్తేన దిబ్బసమ్మత్తిం లద్ధు”న్తి. “కస్మా మం, మోగ్గల్లాన, పుచ్చసి, నను తే దేవతాహి అయం అత్తో కథితో”తి? “ఆమ, భన్తే, లబ్బతి మజ్జో ఏత్తకేన దిబ్బసమ్మత్తి”తి. అథ నం సత్తా “మోగ్గల్లాన, సచ్చమత్తం కథేత్వాపి కోపమత్తం జహిత్యాపి పరిత్తకం దానం దత్వాపి దేవలోకం గచ్ఛతియేవా”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౨౨౪-“సచ్చం భణే న కుజ్జేయ్య, దజ్జా అప్పమ్మి యాచితో;
ఏతేహి తీహి రానేహి, గచ్ఛే దేవాన సన్తికే”తి.

తత్త సచ్చం భణేతి సచ్చం దీపేయ్య వోహరేయ్య, సచ్ఛే పతిట్టహేయ్యాతి అత్తో. న కుజ్జేయ్యాతి పరస్స న కుజ్జేయ్య . యాచితోతి యాచకా నామ సీలవన్తో పబ్బజితా. తే హి కిజ్జాపి “దేధా”తి అయాచిత్వావ ఘరద్వారే తిట్టన్తి, అత్తతో పన యాచన్తియేవ నామ. ఏవం సీలవన్తేహి యాచితో అప్పస్మిం దేయ్యధమ్మే విజ్ఞమానే అప్పమత్తకమ్మి దదేయ్య. ఏతేహి తీహితి ఏతేసు తీసు ఏకేనాపి కారణేన దేవలోకం గచ్ఛేయ్యాతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసుతి.

మహామోగ్గల్లానత్తేరపజ్ఞావత్తు చతుత్తం.

౫. బుద్ధపితుబ్రాహ్మణవత్తు

అహింసకా యేతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా సాకేతం నిస్సాయ అజ్ఞానవనే విహరన్తో భిక్షూహి పట్టపజ్ఞాం ఆరబ్బ కథేసి.

భగవతో కిర భిక్షుసంఘపరివృతస్స సాకేతం పిణ్డాయ పవిసనకాలే ఏకో సాకేతవాసీ మహల్లకబ్రాహ్మణో నగరతో నిక్ఖమన్తో అన్తరఘరద్వారే దసబలం దిస్వా పాదేసు నిపతిత్వా గోప్పకేసు దళ్లం గహేత్వా, “తాత, నను నామ పుత్తేహి జిణ్ణికాలే మాతాపితరో పటిజగ్గితబ్బా, కస్మా ఏత్తకం కాలం అష్టాకం అత్తానం న దస్సేసి. మయా తావ దిట్టోసి, మాతరమ్మి పస్సితుం ఏహి”తి సత్తారం గహేత్వా అత్తనో గేహం అగమాసి. సత్తా తత్త గత్వా పజ్ఞాత్తే ఆసనే నిసీది సద్ధిం భిక్షుసంఘేన. బ్రాహ్మణీపి ఆగత్వా సత్తు పాదేసు నిపతిత్వా, “తాత, ఏత్తకం కాలం కుహిం గతోసి, నను నామ మాతాపితరో మహల్లకకాలే ఉపట్టాతబ్బా”తి వత్వా పుత్తధీతరో “ఏథ భాతరం వన్దథా”తి వన్దాపేసి. తే ఉభోపి తుట్టమానసా బుద్ధప్పముఖం భిక్షుసంఘం పరివిసిత్వా, “భన్తే, ఇధేవ నిబద్ధం భిక్షం గణ్ణథా”తి వత్వా “బుద్ధా నామ ఏకట్టానేయేవ నిబద్ధం భిక్షం న గణ్ణన్తి”తి వుత్తే, “తేన హి, భన్తే, యే వో నిమన్తేతుం ఆగచ్ఛన్తి, తే అష్టాకం సన్తికం పహిణేయ్యాథా”తి ఆహంసు. సత్తా తతో పట్టాయ నిమన్తేతుం ఆగతే “గత్వా బ్రాహ్మణస్స ఆరోచేయ్యాథా”తి పేసేసి. తే గత్వా “మయం స్వాతనాయ సత్తారం నిమన్తేమా”తి బ్రాహ్మణం వదన్తి. బ్రాహ్మణో పునదివసే అత్తనో గేహతో భత్తభాజనసూపేయ్యభాజనాని ఆదాయ సత్తు నిసీదనట్టానం గచ్ఛతి. అజ్ఞాత

పన నిమన్తనే అసతి సత్తా బ్రాహ్మణస్సేవ గేహ భత్తకిచ్చం కరోతి. తే ఉభోపి అత్తనో దేయ్యధమ్మం నిచ్చకాలం తథాగతస్స దేన్తా ధమ్మకథం సుణన్తా అనాగామిఫలం పాపుణింసు.

భిక్షూ ధమ్మసభాయం కథం సముట్ఠాపేసుం, “ఆవునో, బ్రాహ్మణో ‘తథాగతస్స సుద్ధోదనో పితా, మహామాయా మాతా’తి జానాతి, జానన్తోవ సద్ధిం బ్రాహ్మణీయా తథాగతం ‘అమ్మాకం పుత్తో’తి వదతి, సత్తాపి తథేవ అధివాసేతి. కిం ను ఖో కారణ”న్తి? సత్తా తేసం కథం సుత్వా, “భిక్షవే, ఉభోపి తే అత్తనో పుత్తమేవ పుత్తోతి వదన్తి”తి వత్వా అతీతం ఆహరి.

అతీతే, భిక్షవే, అయం బ్రాహ్మణో నిరన్తరం పఞ్చ జాతిసతాని మయ్యం పితా అహోసి, పఞ్చ జాతిసతాని చూళపితా, పఞ్చ జాతిసతాని మహాపితా. సాపి మే బ్రాహ్మణీ నిరన్తరమేవ పఞ్చ జాతిసతాని మాతా అహోసి, పఞ్చ జాతిసతాని చూళమాతా, పఞ్చ జాతిసతాని మహామాతా. ఏవాహం దియడ్డజాతిసహస్సం బ్రాహ్మణస్స హత్థే సంవడ్డో, దియడ్డజాతిసహస్సం బ్రాహ్మణీయా హత్థేతి తీణి జాతిసహస్సాని తేసం పుత్తభావం దస్సేత్వా ఇమా గాథా అభాసి -

“యస్మిం మనో నివిసతి, చిత్తఞ్చాపి పసీదతి;

అదిట్టపుబ్బకే పోసే, కామం తస్మిమ్పి విస్ససే. (జా. ౧.౧.౬౮);

“పుట్టేవ సన్నివాసేన, పచ్చుప్పన్నహితేన వా;

ఏవం తం జాయతే పేమం, ఉప్పలంవ యథోదకే”తి. (జా. ౧.౨.౧౭౪);

సత్తా తేమాసమేవ తం కులం నిస్సాయ విహాసి. తే ఉభోపి అరహత్తం సచ్చికత్వా పరినిబ్బాయింసు. అథ నేసం మహాసక్కారం కత్వా ఉభోపి ఏకకూటాగారమేవ ఆరోపేత్వా నీహరింసు. సత్తాపి పఞ్చసతభిక్షుపరివారో తేహి సద్ధింయేవ ఆళాహనం అగమాసి. “బుద్ధానం కిర మాతాపితరో”తి మహాజనో నిక్ఖమి. సత్తాపి ఆళాహనసమీపే ఏకం సాలం పవిసిత్వా అట్ఠాసి. మనుస్సా సత్థారం వన్దిత్వా ఏకమన్తే రత్వా, “భన్తే, ‘మాతాపితరో వో కాలకతా’తి మా చిన్తయిత్థా”తి సత్థారా సద్ధిం పటిసన్ధారం కరోన్తి. సత్తా తే “మా ఏవం అవచుత్థా”తి అప్పటిక్ఖిపిత్వా పరిసాయ ఆసయం ఓలోకేత్వా తఙ్ఖణానురూపం ధమ్మం దేసేన్తో -

“అప్పం వత జీవితం ఇదం,

ఓరం వస్ససతాపి మియ్యతి;

యో చేపి అతిచ్చ జీవతి,

అథ నో జరసాపి మియ్యతీ”తి. (సు. ని. ౮౧౦; మహాని. ౩౯) -

ఇదం జరాసుత్తం కథేసి. దేసనావసానే చతురాసీతియా పాణసహస్సానం ధమ్మాభిసమయో అహోసి. భిక్షూ బ్రాహ్మణస్స చ బ్రాహ్మణీయా చ పరినిబ్బుతభావం అజానన్తా, “భన్తే, తేసం కో అభిసమ్పరాయో”తి పుచ్చింసు. సత్తా, “భిక్షవే, ఏవరూపానం అసేఖమునీనం అభిసమ్పరాయో నామ నత్తి. ఏవరూపా హి అచ్చుతం అమతం మహానిబ్బానమేవ పాపుణన్తి”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౨౨౨“అహింసకా యే మునయో, నిచ్చం కాయేన సంవుతా;

తే యన్తి అచ్చుతం తానం, యత్త గన్త్యా న సోచరే"తి.

తత్త మునయోతి మోనేయ్యపటిపదాయ మగ్గఫలపత్తా అసేఖమునయో. కాయేనాతి దేసనామత్తమేవేతం, తీహిపి ద్వారేహి సుసంవుతాతి అత్తో. అచ్చుతన్తి సస్సతం. తానన్తి అకుప్పట్టానం ధువట్టానం. యత్తాతి యస్మిం నిబ్బానే గన్త్యా న సోచరే న సోచన్తి న విహజ్జాన్తి, తం తానం గచ్ఛన్తితి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసుతి.

బుద్ధపితుబ్రాహ్మణవత్తు పశ్చామం.

౬. పుణ్ణదాసీవత్తు

సదా జాగరమానానన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా గిజ్జకూటే విహరన్తో పుణ్ణం నామ రాజగహసీట్ఠినో దాసిం ఆరబ్బ కథేసి.

తస్సా కిర ఏకదివసం కోట్టనత్తాయ బహువీహం అదంసు. సా రత్తిమ్పి దీపం జాలేత్వా వీహం కోట్టేన్తి విస్సమనత్తాయ సేదతిన్తేన గత్తేన బహివాతే అట్టాసి. తస్మిం సమయే దబ్బో మల్లపుత్తో భిక్షూనం సేనాసనపజ్ఞాపకో అహోసి. సో ధమ్మస్సవనం సుత్వా అత్తనో అత్తనో సేనాసనం గచ్ఛన్తానం భిక్షూనం అజ్ఞలిం జాలేత్వా పురతో పురతో మగ్గదేసనత్తాయ గచ్ఛన్తో భిక్షూనం ఆలోకం నిమ్మిని. పుణ్ణా తేనాలోకేన పబ్బతే విచరన్తే భిక్షూ దిస్సా “అహం తావ అత్తనో దుక్ఖేన ఉపద్దుతా ఇమాయపి వేలాయ నిద్దం న ఉపేమి, భద్దన్తా కిం కారణా న నిద్దాయన్తి”తి చిన్తేత్వా “అద్ధా కస్సచి భిక్షునో అఫాసుకం వా భవిస్సతి, దీఘజాతికేన వా ఉపద్దవో భవిస్సతీ”తి సజ్ఞం కత్వా పాతోవ కుణ్డకం ఆదాయ ఉదకేన తేమేత్వా హత్తతలే పూవం కత్వా అగ్గారేసు పచిత్వా ఉచ్చజ్ఞే కత్వా తిత్తమగ్గే ఖాదిస్సామీతి ఘటం ఆదాయ తిత్తాభిముఖీ పాయాసి. సత్తాపి గామం పిణ్ణాయ పవిసితుం తమేవ మగ్గం పటిపజ్జి.

సా సత్తారం దిస్సా చిన్తేసి - “అజ్ఞోసు దివసేసు సత్థరి దిట్టేపి మమ దేయ్యధమ్మో న హోతి, దేయ్యధమ్మే సతి సత్తారం న పస్సామి, ఇదాని మే దేయ్యధమ్మో చ అత్తి, సత్తా చ సమ్ముఖీభూతో. సచే లూఖం వా పణీతం వాతి అచిన్తేత్వా గణ్ఠేయ్య, దదేయ్యాహం ఇమం పూవ”న్తి ఘటం ఏకమన్తే నిక్ఖిపిత్వా సత్తారం వన్దిత్వా, “భన్తే , ఇమం లూఖం దానం పటిగ్గణ్ఠన్తా మమ సజ్ఞహం కరోధా”తి ఆహ. సత్తా ఆనన్దత్థేరం ఓలోకేత్వా తేన నీహరిత్వా దిన్నం మహారాజదత్తియం పత్తం ఉపనామేత్వా పూవం గణ్ఠి. పుణ్ణాపి తం సత్తు పత్తే పతిట్టపేత్వావ పశ్చాపతిట్ఠితేన వన్దిత్వా, “భన్తే, తుమ్హేహి దిట్టధమ్మాయేవ మే సమ్మిజ్ఞతూ”తి ఆహ. సత్తా “ఏవం హోతూ”తి రితకోవ అనుమోదనం అకాసి.

పుణ్ణాపి చిన్తేసి - “కిఞ్చాపి మే సత్తా సజ్ఞహం కరోన్తో పూవం గణ్ఠి, న పనిదం ఖాదిస్సతి. అద్ధా పురతో కాకస్స వా సునఖస్స వా దత్వా రజ్జో వా రాజపుత్తస్స వా గేహం గన్త్యా పణీతభోజనం భుజ్జేస్సతీ”తి. సత్తాపి “కిం ను ఖో ఏసా చిన్తేసీ”తి తస్సా చిత్రాచారం ఇత్వా ఆనన్దత్థేరం ఓలోకేత్వా నిసీదనాకారం దస్సేసి. థేరో చీవరం పజ్ఞాపేత్వా అదాసి. సత్తా బహిసగరేయేవ నిసీదిత్వా భత్తకిచ్చం అకాసి. దేవతా సకలచక్రవాళగట్టే దేవమనుస్సానం ఉపకప్పనకం ఓజం మధుపటలం వియ పీళేత్వా తత్త పక్ఖిపింసు. పుణ్ణా చ ఓలోకేన్తి అట్టాసి. భత్తకిచ్చావసానే థేరో ఉదకం అదాసి. సత్తా

కతభత్తకిచ్చో పుణ్ణం ఆమస్తేత్వా “కస్మా త్వం పుణ్ణే మమ సావకే పరిభవసీ”తి ఆహ. న పరిభవామి, భస్తేతి. అథ తయా మమ సావకే ఓలోకేత్వా కిం కథితన్తి? “అహం తావ ఇమినా దుక్ఖపద్దవేన నిద్దం న ఉపేమి, భద్దంతా కిమత్థం నిద్దం న ఉపేన్తి, అద్ధా కస్సచి అపాసుకం వా భవిస్సతి, దీఘజాతికేన వా ఉపద్దవో భవిస్సంతీ”తి ఏత్తకం మయా, భస్తే, చిన్తితన్తి. సత్థా తస్మా వచనం సుత్వా “పుణ్ణే త్వం న తావ దుక్ఖపద్దవేన నిద్దాయసి, మమ సావకా సదా జాగరియమనుయుత్తతాయ న నిద్దాయన్తి”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ –

౨౨౬. “సదా జాగరమానానం, అహోరత్తానుసిక్ఖినం;

నిబ్బానం అధిముత్తానం, అత్థం గచ్ఛన్తి ఆసవా”తి.

తత్త అహోరత్తానుసిక్ఖినన్తి దివా చ రత్తిఞ్చ తిస్సో సిక్ఖా సిక్ఖమానానం. నిబ్బానం అధిముత్తానన్తి నిబ్బానజ్ఞాసయానం. అత్థం గచ్ఛన్తితి ఏవరూపానం సబ్బేపి ఆసవా అత్థం వినాసం నత్తిభావం గచ్ఛన్తితి అత్థో.

దేసనావసానే యథారితా పుణ్ణా సోతాపత్తిఫల పతిట్టహి, సమ్మత్తపరిసాయపి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

సత్థా కుణ్డకలఙ్గారపూవేన భత్తకిచ్చం కత్వా విహారం అగమాసి. భిక్షూ ధమ్మసభాయం కథం సముట్టాపేసుం “దుక్కరం , ఆవుసో, సమ్మాసమ్మద్ధేన కతం పుణ్ణాయ దిన్నేన కుణ్డకలఙ్గారపూవేన భత్తకిచ్చం కరోన్తేనా”తి. సత్థా ఆగత్వా “కాయ నుత్త, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్వా “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే “న, భిక్షవే, ఇదానేవ, పుబ్బేపి మయా ఇమాయ దిన్నకుణ్డకం పరిభుత్తమేవా”తి వత్వా అతీతం ఆహరిత్వా –

“భుత్వా తిణపరిఘాసం, భుత్వా ఆచామకుణ్డకం;

ఏతం తే భోజనం ఆసి, కస్మా దాని న భుజ్జాసి.

“యత్థ పోసం న జానన్తి, జాతియా వినయేన వా;

బహుం తత్థ మహాబ్రహ్మ, అపి ఆచామకుణ్డకం.

“త్వఞ్చ ఖో మం పజానాసి, యాదిసాయం హయుత్తమో;

జానన్తో జానమాగమ్మ, న తే భక్ఖామి కుణ్డక”న్తి. (జా. ౧.౩.౧౦-౧౨) –

ఇమం కుణ్డకసిన్ధవపోతకజాతకం విత్థారేత్వా కథేసి.

పుణ్ణదాసీవత్తు ఛట్టం.

౭. అతులఉపాసకవత్తు

పోరాణమేతన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో అతులం నామ ఉపాసకం ఆరబ్ధ కథేసి.

సో హి సావత్తివాసీ ఉపాసకో పఞ్చసతఉపాసకపరివారో ఏకదివసం తే ఉపాసకే ఆదాయ ధమ్మస్సవనత్థాయ విహారం గత్వా రేవతత్తేరస్స సన్తికే ధమ్మం సోతుకామో హుత్వా రేవతత్తేరం వన్దిత్వా నిసీది. సో పనాయస్మా పటిసల్లానారామో సీహో

వియ ఏకచారో, తస్మా తేన సద్ధిం న కిశ్చీ కథేసి. సో “అయం ధేరో న కిశ్చీ కథేసి”తి కుద్ధో ఉట్ఠాయ సారిపుత్తత్థేరస్స సన్తికం గన్త్యా ఏకమన్తం రితో ధేరేన “కేనత్తేన ఆగతత్థా”తి వుత్తే “అహం, భన్తే, ఇమే ఉపాసకే ఆదాయ ధమ్మస్సవనత్తాయ రేవతత్థేరం ఉపసంజ్ఞమిం, తస్స మే ధేరో న కిశ్చీ కథేసి, స్వాహం తస్స కుజ్జిత్వా ఇధాగతో, ధమ్మం మే కథేథా”తి ఆహ. అథ ధేరో “తేన హి ఉపాసకా నిసీదథా”తి వత్త్వా బహుకం కత్వా అభిధమ్మకథం కథేసి. ఉపాసకోపి “అభిధమ్మకథా నామ అతిసన్ఠా, ధేరో బహుం అభిధమ్మమేవ కథేసి, అష్టాకం ఇమినా కో అత్థో”తి కుజ్జిత్వా పరిసం ఆదాయ ఆనన్దత్థేరస్స సన్తికం అగమాసి.

ధేరేనాపి “కిం ఉపాసకా”తి వుత్తే, “భన్తే, మయం ధమ్మస్సవనత్తాయ రేవతత్థేరం ఉపసంజ్ఞమిమ్మా, తస్స సన్తికే ఆలాపసల్లాపమత్తమ్మి అలభిత్వా కుద్ధా సారిపుత్తత్థేరస్స సన్తికం అగమిమ్మా, సోపి నో అతిసన్ఠం బహుం అభిధమ్మమేవ కథేసి, ‘ఇమినా అష్టాకం కో అత్థో’తి ఏతస్సాపి కుజ్జిత్వా ఇధాగమిమ్మా, కథేహి నో, భన్తే, ధమ్మకథ”న్తి. తేన హి నిసీదిత్వా సుణాథాతి ధేరో తేనం సువిశ్లేయ్యం కత్వా అప్పకమేవ ధమ్మం కథేసి. తే ధేరస్సపి కుజ్జిత్వా సత్తు సన్తికం గన్త్యా వన్దిత్వా ఏకమన్తం నిసీదింసు, అథ నే సత్థా ఆహ – “కస్మా ఉపాసకా ఆగతత్థా”తి? “ధమ్మస్సవనాయ, భన్తే”తి. “సుతో పన వో ధమ్మో”తి? “భన్తే, మయం ఆదితో రేవతత్థేరం ఉపసంజ్ఞమిమ్మా, సో అష్ఠేహి సద్ధిం న కిశ్చీ కథేసి, తస్స కుజ్జిత్వా సారిపుత్తత్థేరం ఉపసంజ్ఞమిమ్మా, తేన నో బహు అభిధమ్మో కథితో, తం అసల్లక్ఖేత్వా కుజ్జిత్వా ఆనన్దత్థేరం ఉపసంజ్ఞమిమ్మా, తేన నో అప్పమత్తకోవ ధమ్మో కథితో, తస్సపి కుజ్జిత్వా ఇధాగతమ్మా”తి.

సత్థా తస్స కథం సుత్వా, “అతుల, పోరాణతో పట్టాయ ఆచిణ్ణమేవేతం, తుణ్ఠీభూతమ్మి బహుకథమ్మి మన్దకథమ్మి గరహన్తియేవ. ఏకన్తం గరహితబ్బోయేవ వా హి పసంసితబ్బోయేవ వా నత్తి . రాజానోపి ఏకచ్ఛే నిన్దన్తి, ఏకచ్ఛే పసంసన్తి. మహాపథవిమ్మి చన్దిమసూరియేపి ఆకాసాదయోపి చతుపరిసమజ్ఞే నిసీదిత్వా ధమ్మం కథేన్తమ్మి సమ్మాసమ్మృద్ధం ఏకచ్ఛే గరహన్తి, ఏకచ్ఛే పసంసన్తి. అన్దబాలానన్ఠో నిన్దా వా పసంసా వా అప్పమాణా, పణ్ణితేన పన మేధావినా నిన్దితో నిన్దితో నామ, పసంసితో చ పసంసితో నామ హోతీ”తి వత్త్వా ఇమా గాథా అభాసి –

౨౨౭.“పోరాణమేతం అతుల, నేతం అజ్ఞతనామివ;

నిన్దన్తి తుణ్ఠీమాసీనం, నిన్దన్తి బహుభాణినం;

మితభాణిమ్మి నిన్దన్తి, నత్తి లోకే అనిన్దితో.

౨౨౮.“న చాహు న చ భవిస్సతి, న చేతరహి విజ్జతి;

ఏకన్తం నిన్దితో పోసో, ఏకన్తం వా పసంసితో.

౨౨౯.“యం చే విజ్ఞా పసంసన్తి, అనువిచ్ఛ సువే సువే;

అచ్ఛిద్ధపుత్తిం మేధావిం, పజ్ఞాసీలసమాహితం.

౨౩౦.“నిక్ఖం జమ్భొనదస్సేవ, కో తం నిన్దితుమరహతి;

దేవాపి నం పసంసన్తి, బ్రహ్మనాపి పసంసితో”తి.

తత్త పోరాణమేతన్ని పురాణకం ఏతం. అతులాతి తం ఉపాసకం నామేన ఆలపతి. నేతం అజ్ఞతనామివాతి ఇదం నిన్దనం వా పసంసనం వా అజ్ఞతనం అధునా ఉప్పన్నం వియ న హోతి. తుణ్ణిమాసీనన్తి కిం ఏసో మూగో వియ బధిరో వియ కిశ్శీ అజానన్తో వియ తుణ్ణీ హుత్వా నిసిన్నోతి నిన్దన్తి. బహుభాణీనన్తి కిం ఏస వాతాహతతాలపణ్ణం వియ తటతటాయతి, ఇమస్స కథాపరియన్తోయేవ నట్టితి నిన్దన్తి. మితభాణీమ్మీతి కిం ఏస సువణ్ణహిరణ్ణం వియ అత్తనో వచనం మణ్ణమానో ఏకం వా ద్వే వా వత్వా తుణ్ణీ అహోసీతి నిన్దన్తి. ఏవం సబ్బథాపి ఇమస్మిం లోకే అనిన్దితో నామ నట్టితి అత్తో. న చాహూతి అతీతేపి నాహోసి, అనాగతేపి న భవిస్సతి.

యం చే విజ్ఞాతి బాలానం నిన్దా వా పసంసా వా అప్పమాణా, యం పన పణ్ణితా దివసే దివసే అనువిచ్ఛ నిన్దకారణం వా పసంసకారణం వా జానిత్వా పసంసన్తి, అచ్ఛిద్దాయ వా సిక్ఖాయ అచ్ఛిద్దాయ వా జీవితపుత్తియా సమన్నాగతత్తా అచ్ఛిద్ధపుత్తిం ధమ్మోజపణ్ణాయ సమన్నాగతత్తా మేధావిం లోకియలోకుత్తరపణ్ణాయ చేవ చతుపారిసుద్ధిసీలేన చ సమన్నాగతత్తా పణ్ణాసీలసమాహితం పసంసన్తి, తం సువణ్ణదోసవిరహితం ఘట్టనమజ్జనక్ఖమం జమ్పానదనిక్ఖం వియ కో నిన్దితుమరహతీతి అత్తో. దేవాపీతి దేవతాపి పణ్ణితమనుస్సాపి తం భిక్ఖం ఉపట్టాయ థోమేన్తి పసంసన్తి. బ్రహ్మనాపీతి న కేవలం దేవమనుస్సేహి, దససహస్సచక్కవాళే మహాబ్రహ్మనాపి ఏస పసంసితోయేవాతి అత్తో.

దేసనావసానే పఞ్చసతాపి ఉపాసకా సోతాపత్తిఫలే పతిట్టహింసూతి.

అతులఉపాసకవత్తు సత్తమం.

౮. ఛబ్బగ్గియవత్తు

కాయప్పకోపన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా వేళువనే విహరన్తో ఛబ్బగ్గియే భిక్ఖూ ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకదివసఞ్ఞో సత్తా వేళువనే విహరన్తో తేసం ఛబ్బగ్గియానం ఉభోహి హత్థేహి యట్టియో గహేత్వా కట్టపాదుకా ఆరుయ్ఘ పిట్టిపాసాణే చక్కుమన్తానం ఖటఖటాతిసద్దం సుత్వా, “ఆనన్ద, కిం సద్దో నామేసో”తి పుచ్ఛిత్వా “ఛబ్బగ్గియానం పాదుకా ఆరుయ్ఘ చక్కుమన్తానం ఖటఖటసద్దో”తి సుత్వా సిక్ఖాపదం పణ్ణాపేత్వా “భిక్ఖునా నామ కాయాదీని రక్ఖితుం వట్టతీ”తి వత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమా గాథా అభాసి -

౨౩౧. “కాయప్పకోపం రక్ఖేయ్య, కాయేన సంవుతో సియా;
కాయదుచ్ఛరితం హిత్వా, కాయేన సుచరితం చరే.

౨౩౨. “వచీపకోపం రక్ఖేయ్య, వాచాయ సంవుతో సియా;
వచీదుచ్ఛరితం హిత్వా, వాచాయ సుచరితం చరే.

౨౩౩. “మనోపకోపం రక్ఖేయ్య, మనసా సంవుతో సియా;
మనోదుచ్ఛరితం హిత్వా, మనసా సుచరితం చరే.

౨౩౪. “కాయేన సంవుతా ధీరా, అథో వాచాయ సంవుతా;

మనసా సంవుతా ధీరా, తే వే సుపరిసంవుతా”తి.

తత్త కాయప్పకోపన్తి తివిధం కాయదుచ్చరితం రక్షేయ్య. కాయేన సంవుతోతి కాయద్వారే దుచ్చరితపవేసనం నివారేత్వా సంవుతో పిహితద్వారో సియా. యస్మా పన కాయదుచ్చరితం హిత్వా కాయసుచరితం చరన్తో ఉభయమ్పేతం కరోతి, తస్మా కాయదుచ్చరితం హిత్వా, కాయేన సుచరితం చరేతి వుత్తం. అనన్తరగాఢాసుపి ఏసేవ నయో. కాయేన సంవుతా ధీరాతి యే పణ్ణితా పాణాతిపాతాదీని అకరోన్తా కాయేన, ముసావాదాదీని అకరోన్తా వాచాయ, అభిజ్ఞాదీని అసముట్టపేన్తా మనసా సంవుతా, తే ఇథ లోకస్మిం సుసంవుతా సురక్షితా సుగోపితా సుపిహితద్వారాతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ నోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

ఛట్టగ్గియవత్థు అట్టమం.

కోధవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

సత్తరసమో వగ్గో.

౧౮. మలవగ్గో

౧. గోఘాతకపుత్రవత్తు

పణ్డుపలాసోవ దానిసీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో ఏకం గోఘాతకపుత్రం ఆరబ్బ కథేసి.

సావత్తియం కిరేకో గోఘాతకో గావో వధిత్వా వరమంసాని గహేత్వా పచాపేత్వా పుత్తదారేహి సద్ధిం నిసీదిత్వా మంసఇచ్చాదతి, మూలేన చ విక్కిణిత్వా జీవికం కప్పేసి. సో ఏవం పఇచ్చపణ్ణాస వస్సాని గోఘాతకకమ్మం కరోంతో ధురవిహారే విహరంతస్స సత్థు ఏకదివసమ్మి కటచ్చుమత్తమ్మి యాగుం వా భత్తం వా న అదాసి. సో చ వినా మంసేన భత్తం న భుజ్జాతి. సో ఏకదివసం దివసభాగే మంసం విక్కిణిత్వా అత్తనో అత్థాయ పచితుం ఏకం మంసఖణ్డం భరియాయ దత్వా న్హాయితుం అగమాసి. అథస్స సహాయకో గేహం గత్వా భరియం ఆహ - “థోకం మే విక్కిణియమంసం దేహి, గేహం మే పాహునకో ఆగతో”తి. నత్తి విక్కిణియమంసం, సహాయకో తే మంసం విక్కిణిత్వా ఇదాని న్హాయితుం గతోతి. మా ఏవం కరి, సచే మంసఖణ్డం అత్తి, దేహీతి. సహాయకస్స తే నిక్ఖిత్తమంసం రపేత్వా అజ్ఞాం నత్తితి. సో “సహాయకస్స మే అత్థాయ రపితమంసతో అజ్ఞాం మంసం నత్తి, సో చ వినా మంసేన న భుజ్జాతి, నాయం దస్సతీ”తి సామంయేవ తం మంసం గహేత్వా పక్కామి.

గోఘాతకోపి న్హత్వా ఆగతో తాయ అత్తనో పక్కపణ్ణేన సద్ధిం వడ్డేత్వా భత్తే ఉపనీతే ఆహ “కహం మంస”న్తి? “నత్తి, సామీ”తి. నను అహం పచ్చనత్థాయ మంసం దత్వా గతోతి. తవ సహాయకో ఆగత్వా “పాహునకో మే ఆగతో, విక్కిణియమంసం దేహి”తి వత్వా మయా “సహాయకస్స తే రపితమంసతో అజ్ఞాం మంసం నత్తి, సో చ వినా మంసేన న భుజ్జాతి”తి వుత్తేపి బలక్కారేన తం మంసం సామంయేవ గహేత్వా గతోతి. అహం వినా మంసేన భత్తం న భుజ్జామి, హరాహి నన్తి. కిం సక్కా కాతుం, భుజ్జ, సామీతి. సో “నాహం భుజ్జామీ”తి తం భత్తం హరాపేత్వా సత్థం ఆదాయ పచ్చాగేహి రితో గోణో అత్తి, తస్స సన్నికం గత్వా ముఖే హత్తం పక్ఖిపిత్వా జిహ్వం నీహరిత్వా సత్తేన మూలే చిద్దిత్వా ఆదాయ గత్వా అగ్గారేసు పచాపేత్వా భత్తమత్తకే రపేత్వా నిసిన్నో ఏకం భత్తపిణ్డం భుజ్జేత్వా ఏకం మంసఖణ్డం ముఖే రపేసి. తజ్ఞణజ్ఞోవస్స జిహ్వా చిజ్జిత్వా భత్తపాతియం పతి. తజ్ఞణజ్ఞోవ కమ్మసరిక్ఖకం విపాకం లభి. సోపి ఖో గోణో వియ లోహితధారాయ ముఖతో పగ్గరన్తియా అన్తోగేహం పవిసిత్వా జణ్ణుకేహి విచరంతో విరవి.

తస్మిం సమయే గోఘాతకస్స పుత్తో పితరం ఓలోకేంతో సమీపే రితో హోతి. అథ నం మాతా ఆహ - “పస్స, పుత్త, ఇమం గోఘాతకం గోణం వియ గేహమజ్ఞే జణ్ణుకేహి విచరిత్వా విరవన్తం, ఇదం దుక్ఖం తవ మత్తకే పతిస్సతి, మమమ్మి అనోలోకేత్వా అత్తనో సోత్థిం కరోంతో పలాయస్సూ”తి. సో మరణభయతజ్జితో మాతరం వన్దిత్వా పలాయి, పలాయిత్వా చ పన తక్కుసిలం అగమాసి. గోఘాతకోపి గోణో వియ గేహమజ్ఞే విరవంతో విచరిత్వా కాలకతో అవీచిమ్మి నిబ్బత్తి. గోణోపి కాలమకాసి. గోఘాతకపుత్తోపి తక్కుసిలం గత్వా సువణ్ణకారకమ్మం ఉగ్గణ్ఠి. అథస్సాచరియో గామం గచ్ఛంతో “ఏవరూపం నామ అలజ్కారం కరేయ్యాసి”తి వత్వా పక్కామి. సోపి తథారూపం అలజ్కారం అకాసి. అథస్సాచరియో ఆగత్వా అలజ్కారం దిస్వా “అయం యత్థ కత్థచి గత్వా జీవితం సమత్తో”తి వయప్పత్తం అత్తనో ధీతరం అదాసి. సో పుత్తధీతాహి వడ్డి.

అధస్స పుత్రా వయస్సత్తా సిప్పం ఉగ్గణ్ఠిత్వా అపరభాగే సావత్తియం గన్తా తత్త ఘరావాసం సణ్ఠపేత్వా వసంతా సద్ధా పసన్నా అహీసుం. పితాపి నేసం తక్కిసిలాయం కిఞ్చ కుసలం అకత్వావ జరం పాపుణి. అధస్స పుత్రా “పితా నో మహల్లకో”తి అత్తనో సన్తికం పక్కిసాపేత్వా “పితు అత్తాయ దానం దస్సామా”తి బుద్ధప్పముఖం భిక్షుసజ్ఞం నిమన్తయింసు. తే పునదివసే అన్తోగేహ బుద్ధప్పముఖం భిక్షుసజ్ఞం నిసీదాపేత్వా సక్కచ్చం పరివిసిత్వా భత్తకిచ్చావసానే సత్థారం ఆహంసు – “భన్తే, అష్ఠేహి ఇదం పితు జీవభత్తం దిన్నం, పితు నో అనుమోదనం కరోథా”తి. సత్థా తం ఆమన్తేత్వా, “ఉపాసక, త్వం మహల్లకో పరిపక్కుసరీరో పణ్ణుపలాససదిసో, తవ పరలోకగమనాయ కుసలపాథేయ్యం నత్తి, అత్తనో పతిట్టం కరోహి, పణ్ణితో భవ, మా బాలో”తి అనుమోదనం కరోంతో ఇమా ద్వే గాథా అభాసి –

౨౩౫. “పణ్ణుపలాసోవ దానిసి,
యమపురిసాపి చ తే ఉపట్టితా;
ఉయ్యోగముఖే చ తిట్టసి,
పాథేయ్యమ్మి చ తే న విజ్జతి.

౨౩౬. “సో కరోహి దీపమత్తనో,
ఖిప్పం వాయమ పణ్ణితో భవ;
నిద్ధంతమలో అనఙ్గణో,
దిబ్బం అరియభూమిం ఉపేహిసీ”తి.

తత్త పణ్ణుపలాసోవ దానిసీతి, ఉపాసక, త్వం ఇదాని చిజ్జిత్వా భూమియం పతితపణ్ణుపలాసో వియ అహోసి. యమపురిసాతి యమదూతా వుచ్చన్తి, ఇదం పన మరణమేవ సన్ధాయ వుత్తం, మరణం తే పచ్చపట్టితన్తి అత్తో. ఉయ్యోగముఖేతి పరిహానిముఖే, అవుడ్డిముఖే చ రితోసీతి అత్తో. పాథేయ్యన్తి గమికస్స తణ్ణులాదిపాథేయ్యం వియ పరలోకం గచ్చన్తస్స తవ కుసలపాథేయ్యమ్మి నత్తితి అత్తో. సో కరోహీతి సో త్వం సముద్ధే నావాయ భిన్నాయ దీపసజ్ఞాతం పతిట్టం వియ అత్తనో కుసలపతిట్టం కరోహి. కరోంతో చ ఖిప్పం వాయమ, సీఘం సీఘం వీరియం ఆరభ, అత్తనో కుసలకమ్మపతిట్టకరణేన పణ్ణితో భవ. యో హి మరణముఖం అప్పత్వా కాతుం సమత్థకాలేవ కుసలం కరోతి, ఏస పణ్ణితో నామ, తాదిసో భవ, మా అన్ధబాలోతి అత్తో. దిబ్బం అరియభూమిన్తి ఏవం వీరియం కరోంతో రాగాదీనం మలానం నీహటతాయ నిద్ధంతమలో అఙ్గణాభావేన అనఙ్గణో నిక్కిలేసో హుత్వా పఞ్చవిధం సుద్ధావాసభూమిం పాపుణిస్ససీతి అత్తో.

దేసనావసానే ఉపాసకో సోతాపత్తిఫలే పతిట్టహి, సమ్మత్తానమ్మి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

తే పునదివసత్థాయపి సత్థారం నిమన్తేత్వా దానం దత్వా కతభత్తకిచ్చం సత్థారం అనుమోదనకాలే ఆహంసు – “భన్తే, ఇదమ్మి అవ్హాకం పితు జీవభత్తమేవ, ఇమస్సేవ అనుమోదనం కరోథా”తి. సత్థా తస్స అనుమోదనం కరోంతో ఇమా ద్వే గాథా అభాసి –

౨౩౭. “ఉపనీతవయో చ దానిసి,
సమ్మయాతోసి యమస్స సన్తికం;

వాసో తే నత్తి అస్తరా,
పాథేయ్యమ్మి చ తే న విజ్జతి.

౨౩౮. “సో కరోహి దీపమత్తనో,
ఖిప్పం వాయమ పణ్ణితో భవ;
నిద్ధంతమలో అనఙ్గణో,
న పున జాతిజరం ఉపేహిసీ”తి.

తత్త ఉపనీతవయోతి ఉపాతి నిపాతమత్తం, నీతవయోతి విగతవయో అతిక్కంతవయో, త్వఞ్చసి దాని తయో వయో అతిక్కమిత్వా మరణముఖే రితోతి అత్తో. సమ్మయాతోసి యమస్స సన్నికన్తి మరణముఖం గన్తుం సజ్జో హుత్వా రితోసీతి అత్తో. వాసో తే నత్తి అస్తరాతి యథా మగ్గం గచ్ఛంతా తాని తాని కిచ్చాని కరోంతా అస్తరామగ్గే వసన్తి, న ఏవం పరలోకం గచ్ఛంతా. న హి సక్కా పరలోకం గచ్ఛన్తేన “అధివాసేథ కతిపాహం, దానం తావ దేమి, ధమ్మం తావ సుణామీ”తిఆదీని వత్తుం. ఇతో పన చవిత్వా పరలోకే నిబ్బత్తోవ హోతి. ఇమమత్తం సన్ధాయేతం వుత్తం. పాథేయ్యన్తి ఇదం కిఞ్చాపి హేట్టా వుత్తమేవ, ఉపాసకస్స పన పునప్పునం దళ్ళీకరణత్తం ఇధాపి సత్థారా కథితం. జాతిజరన్తి ఏత్త బ్యాధిమరణానిపి గహితానేవ హోన్తి. హేట్టిమగాథాహి చ అనాగామిమగ్గో కథితో, ఇథ అరహత్తమగ్గో కథితో. ఏవం సన్తేపి యథా నామ రజ్జా అత్తనో ముఖపమాణేన కటళం వడ్డేత్వా పుత్తస్స ఉపనీతే సో కుమారో అత్తనో ముఖపమాణేనేవ గణ్ఠాతి, ఏవమేవ సత్థారా ఉపరిమగ్గవసేన ధమ్మే దేసితేపి ఉపాసకో అత్తనో ఉపనిస్సయవసేన హేట్టా సోతాపత్తిఫలం పత్వా ఇమిస్సా అనుమోదనాయ అవసానే అనాగామిఫలం పత్తో. సేసపరిసాయపి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

గోఘాతకపుత్తవత్తు పరమం.

౨. అజ్ఞాతరట్రాహ్మణవత్తు

అనుపుట్టేనాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో అజ్ఞాతరట్రాహ్మణం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర ఏకదివసం పాతోవ నిక్ఖమిత్వా భిక్షూనం చీవరపారుపనట్టానే భిక్షూ చీవరం పారుపన్తే ఓలోకేన్తో అట్టాసి. తం పన రానం విరూళ్ళతిణం హోతి. అథేకస్స భిక్షునో చీవరం పారుపన్తస్స చీవరకణ్ణో తిణేసు పవట్టేన్తో ఉస్సావబిన్ధూహి తేమి. బ్రాహ్మణో “ఇమం రానం అప్పహరితం కాతుం వట్టతీ”తి పునదివసే కుద్దాలం ఆదాయ గన్త్వా తం రానం తచ్చేత్వా ఖలమణ్డలసదిసం అకాసి. పునదివసేపి తం రానం ఆగన్త్వా భిక్షూసు చీవరం పారుపన్తేసు ఏకస్స చీవరకణ్ణం భూమియం పతిత్వా పంసుష్ఠి పవట్టమానం దిస్వా “ఇథ వాలుకం ఓకిరితుం వట్టతీ”తి చిన్తేత్వా వాలుకం ఆహరిత్వా ఓకిరి.

అథేకదివసం పురేభత్తం చణ్ణో ఆతపో అహోసి, తదాపి భిక్షూనం చీవరం పారుపన్తానం గత్తతో సేదే ముచ్చన్తే దిస్వా “ఇథ మయా మణ్డపం కారేతుం వట్టతీ”తి చిన్తేత్వా మణ్డపం కారేసి. పునదివసే పాతోవ వస్సం వస్సి, వద్దలికం అహోసి. తదాపి బ్రాహ్మణో భిక్షూ ఓలోకేన్తోవ రితో తిన్తచీవరకే భిక్షూ దిస్వా “ఏత్త మయా సాలం కారేతుం వట్టతీ”తి సాలం కారేత్వా “ఇదాని సాలమహం కరిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా బుద్ధప్పముఖం భిక్షుసజ్ఞం నిమన్తేత్వా అన్తో చ బహి చ భిక్షూ నిసీదాపేత్వా భత్తకిచ్చావసానే అనుమోదనత్థాయ సత్తు పత్తం గహేత్వా, “భన్తే, అహం భిక్షూనం చీవరపారుపనకాలే ఇమస్మిం రానే

ఓలోకేస్తో రితో ఇదశ్చిదశ్చ దిస్వా ఇదశ్చిదశ్చ కారేసి"ని ఆదితో పట్టాయ సబ్బం తం పవతిం ఆరోచేసి. సత్తా తస్స వచనం సుత్వా, "బ్రాహ్మణ, పణ్ణీతా నామ ఖణే ఖణే ధోకం కుసలం కరోస్తా అనుపుబ్బేన అత్తనో అకుసలమలం నీహరన్తియేవా"తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౨౩౯. "అనుపుబ్బేన మేధావీ, ధోకం ధోకం ఖణే ఖణే;
కమ్మారో రజతస్సేవ, నిద్ధమే మలమత్తనో"తి.

తత్త అనుపుబ్బేనాతి అనుపటిపాటియా. మేధావీతి ధమ్మోజపజ్ఞాయ సమన్నాగతో. ఖణే ఖణేతి ఓకాసే ఓకాసే కుసలం కరోస్తో. కమ్మారో రజతస్సేవాతి యథా సువణ్ణకారో ఏకవారమేవ సువణ్ణం తాపేత్వా కోట్టేత్వా మలం నీహరిత్వా పిలన్ధనవికతిం కాతుం న సక్కోతి , పునప్పునం తాపేస్తో కోట్టేస్తో పన మలం నీహరతి, తతో అనేకవిధం పిలన్ధనవికతిం కరోతి, ఏవమేవ పునప్పునం కుసలం కరోస్తో పణ్ణీతో అత్తనో రాగాదిమలం నిద్ధమేయ్య, ఏవం నిద్ధన్తమలో నిక్కిలేసోవ హోతీతి అత్తో.

దేసనావసాసే బ్రాహ్మణో సోతాపత్తిఫలే పతిట్ఠతి, మహాజనస్సాపి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

అజ్ఞాతరబ్రాహ్మణవత్తు దుతియం.

౩. తిస్సత్థేరవత్తు

అయసావ మలన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరన్తో తిస్సత్థేరం నామ భిక్షుం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకో కిర సావత్థివాసీ కులపుత్తో పబ్బజిత్వా లద్ధూపసమ్మదో తిస్సత్థేరోతి పజ్ఞాయీ. సో అపరభాగే జనపదవిహారే వస్సుపగతో అట్టహాత్తకం ధూలసాటకం లభిత్వా వుత్తవసోస్స పవారేత్వా తం ఆదాయ గన్త్యా భగినియా హత్థే రపేసి. సా "న మే ఏసో సాటకో భాతు అనుచ్ఛవికో"తి తం తిఖిణాయ వాసియా చిన్దిత్వా హిరహీరం కత్వా ఉదుక్ఖలే కోట్టేత్వా పవీసేత్వా పోధేత్వా వట్టేత్వా సుఖుమసుత్తం కన్తిత్వా సాటకం వాయాపేసి. ధేరోపి సుత్తజ్ఞోవ సూచియా చ సంవిదహిత్వా చీవరకారకే దహరసామణేరే సన్నిపాతేత్వా భగినియా సన్తికం గన్త్యా "తం మే సాటకం దేధ, చీవరం కారేస్సామీ"తి ఆహ. సా నవహత్తం సాటకం నీహరిత్వా కనిట్టభాతికస్స హత్థే రపేసి. సో తం గహేత్వా విత్థారేత్వా ఓలోకేత్వా "మమ సాటకో ధూలో అట్టహాత్తో, అయం సుఖుమో నవహత్తో. నాయం మమ సాటకో, తుమ్హాకం ఏస, న మే ఇమినా అత్తో, తమేవ మే దేధా"తి ఆహ. "భన్తే, తుమ్హాకమేవ ఏసో, గణ్ణధ న"న్తి? సో నేవ ఇచ్చి. అథస్స అత్తనా కతకిచ్చం సబ్బం ఆరోచేత్వా, "భన్తే, తుమ్హాకమేవేస, గణ్ణధ న"న్తి అదాసి. సో తం ఆదాయ విహరం గన్త్యా చీవరకమ్మం పట్టపేసి.

అథస్స భగినీ చీవరకారానం అత్తాయ యాగుభత్తాదీని సమ్మాదేసి. చీవరస్స నిట్టితదివసే పన అతిరేకసక్కారం కారేసి. సో చీవరం ఓలోకేత్వా తస్మిం ఉప్పన్నసినేహో "స్వే దాని నం పారుపిస్సామీ"తి సంహరిత్వా చీవరవంసే రపేత్వా తం రత్తిం భుత్తాహారం జిరాపేతుం అసక్కోస్తో కాలం కత్వా తస్మింయేవ చీవరే ఊకా హుత్వా నిబ్బత్తి. భగినీపిస్స కాలకిరియం సుత్వా భిక్షూనం పాదేసు పవత్తమానా రోది. భిక్షూ తస్స సరీరకిచ్చం కత్వా గిలానుపట్టాకస్స అభావేన సజ్జస్సేవ తం పాపుణాతి. "భాజేస్సామ న"న్తి తం చీవరం నీహరాపేసుం. సా ఊకా "ఇమే మమ సన్తకం విలుమ్మన్తీ"తి విరవన్తీ ఇతో చితో చ సన్ధావి.

సత్య గంధకుటియం నిసిన్నోవ దిబ్బాయ సోతధాతుయా తం సద్ధం సుత్వా, “ఆనన్ద, తిస్సస్స చీవరం అభాజేత్వా సత్తాహం నిక్ఖిపితుం వదేహి”తి ఆహ. థేరో తథా కారేసి. సాపి సత్తమే దివసే కాలం కత్వా తుసితవిమానే నిబ్బత్తి. సత్తా “అట్టమే దివసే తిస్సస్స చీవరం భాజేత్వా గణ్ణధా”తి ఆణాపేసి. భిక్షూ తథా కరింసు.

భిక్షూ ధమ్మసభాయం కథం సముట్టాపేసుం “కస్మా ను ఖో సత్తా తిస్సస్స చీవరం సత్త దివసే రపాపేత్వా అట్టమే దివసే గణ్ణితుం అనుజానీ”తి. సత్తా ఆగత్వా “కాయ నుత్త, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్వా “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే, “భిక్షవే, తిస్సో అత్తనో చీవరే ఊకా హుత్వా నిబ్బత్తో, తుష్ఠేహి తస్మిం భాజియమానే ‘ఇమే మమ సంతకం విలుమ్పన్తీ’తి విరవన్తీ ఇతో చిలో చ ధావి. సా తుష్ఠేహి చీవరే గయ్హమానే తుష్ఠేసు మనం పదుస్సీత్వా నిరయే నిబ్బత్తేయ్య, తేన చాహం చీవరం నిక్ఖిపాపేసిం. ఇదాని పన సా తుసితవిమానే నిబ్బత్తా, తేన వో మయా చీవరగహణం అనుజ్ఞాత”న్తి వత్వా పున తేహి “భారియా వత అయం, భన్తే, తణ్ణా నామా”తి వుత్తే “ఆమ, భిక్షవే, ఇమేసం సత్తానం తణ్ణా నామ భారియా. యథా అయతో మలం ఉట్టహిత్వా అయమేవ ఖాదతి వినాసేతి అపరిభోగం కరోతి, ఏవమేవాయం తణ్ణా ఇమేసం సత్తానం అబ్బన్తరే ఉప్పజ్జిత్వా తే సత్తే నిరయాదీసు నిబ్బత్తాపేతి, వినాసం పాపేతీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ –

౨౪౦. “అయసావ మలం సముట్టితం,

తతుట్టాయ తమేవ ఖాదతి;

ఏవం అతిథోనచారిసం,

సాని కమ్మాని నయన్తి దుగ్గతి”న్తి.

తత్త అయసావాతి అయతో సముట్టితం. తతుట్టాయాతి తతో ఉట్టాయ. అతిథోనచారిసన్తి ధోనా వుచ్చతి చత్తారో పచ్చయే “ఇదమత్థం ఏతే”తి పచ్చవేక్కిత్వా పరిభుజ్జానపజ్ఞా, తం అతిక్కుమిత్వా చరన్తో అతిథోనచారీ నామ. ఇదం వుత్తం హోతి – యథా అయతో మలం సముట్టాయ తతో సముట్టితం తమేవ ఖాదతి, ఏవమేవం చతుపచ్చయే అపచ్చవేక్కిత్వా పరిభుజ్జాన్తం అతిథోనచారిసం సాని కమ్మాని అత్తని రితత్తా అత్తనో సంతకానేవ తాని కమ్మాని దుగ్గతిం నయన్తితి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసుతి.

తిస్సత్తేరవత్తు తతియం.

౪. లాలుదాయిత్తేరవత్తు

అసజ్ఞాయమలాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరన్తో లాలుదాయిత్తేరం ఆరబ్బ కథేసి.

సావత్తియం కిర పఞ్చకోటిమత్తా అరియసావకా వసన్తి, ద్వే కోటిమత్తా పుథుజ్జనా వసన్తి. తేసు అరియసావకా పురేభత్తం దానం దత్వా పచ్చాభత్తం సప్పితేలమధుపాణితవత్తాదీని గహేత్వా విహారం గత్వా ధమ్మకథం సుణన్తి. ధమ్మం సుత్వా గమనకాలే చ సారిపుత్తమోగ్గల్లానానం గుణకథం కథేన్తి. ఉదాయిత్తేరో తేసం కథం సుత్వా “ఏతేసం తావ ధమ్మం సుత్వా తుష్ఠే ఏవం కథేధ, మమ ధమ్మకథం సుత్వా కిం ను ఖో న కథేస్సథా”తి వదతి. మనుస్సా తస్స కథం సుత్వా “అయం ఏకో ధమ్మకథికో భవిస్సతి, ఇమస్సపి అష్ఠేహి ధమ్మకథం సోతుం వట్టతీ”తి తే ఏకదివసం థేరం యాచిత్వా, “భన్తే,

అజ్ఞ అష్టాకం ధమ్మస్సవనదివసో"తి సజ్ఞస్స దానం దత్వా, "భన్తే, తుమ్హే అష్టాకం దివా ధమ్మకథం కథేయ్యాథా"తి ఆహంసు. సోపి తేసం అధివాసేసి.

తేహి ధమ్మస్సవనవేలాయ ఆగత్వా, "భన్తే, సో ధమ్మం కథేథా"తి వుత్తే లాబుదాయిత్థేరో ఆసనే నిసీదిత్వా చిత్తబీజనిం గహేత్వా చాలేన్తో ఏకమ్మి ధమ్మపదం అదిస్సా "అహం సరభజ్ఞం భణిస్సామి, అజ్ఞో ధమ్మకథం కథేతూ"తి వత్వా ఓతరి. తే అజ్ఞోన ధమ్మకథం కథాపేత్వా సరభాణత్థాయ పున తం ఆసనం ఆరోపయింసు. సో పునపి కిళ్ళి అదిస్సా "అహం రత్తిం కథేస్సామి, అజ్ఞో సరభజ్ఞం భణతూ"తి వత్వా ఆసనా ఓతరి. తే అజ్ఞోన సరభజ్ఞం భణాపేత్వా పున రత్తిం ధేరం ఆనయింసు. సో రత్తిమ్మి కిళ్ళి అదిస్సా "అహం పచ్చాసకాలే కథేస్సామి, రత్తిం అజ్ఞో కథేతూ"తి వత్వా ఓతరి. తే అజ్ఞోన రత్తిం కథాపేత్వా పున పచ్చాసే తం ఆనయింసు. సో పునపి కిళ్ళి నాద్దస. మహాజనో లేడ్డుదణ్ణాదీని గహేత్వా, "అన్దబాల, త్వం సారిపుత్తమోగ్గల్లానానం వణ్ణే కథియమానే ఏవజ్ఞోవజ్ఞా వదేసి, ఇదాని కస్మా న కథేసీ"తి సన్తజ్ఞేత్వా పలాయంతం అనుబద్ధి. సో పలాయంతో ఏకిస్సా వచ్చకుటియా పతి.

మహాజనో కథం సముట్ఠాపేసి - "అజ్ఞ లాబుదాయా సారిపుత్తమోగ్గల్లానానం గుణకథాయ పవత్తమానాయ ఉస్సూయంతో అత్తనో ధమ్మకథికభావం పకాసేత్వా మనుస్సేహి సక్కారం కత్వా 'ధమ్మం సుణోమా'తి వుత్తే చతుక్షత్తం ఆసనే నిసీదిత్వా కథేతబ్బయుత్తకం కిళ్ళి అపస్సంతో 'త్వం అష్టాకం అయ్యేహి సారిపుత్తమోగ్గల్లానత్థేరేహి సద్ధిం యుగగ్గాహం గణ్ఠాసీ'తి లేడ్డుదణ్ణాదీని గహేత్వా సన్తజ్ఞేత్వా పలాపియమానో వచ్చకుటియా పతితో"తి. సత్థా ఆగత్వా "కాయ నుత్థ, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా"తి పుచ్చిత్వా "ఇమాయ నామా"తి వుత్తే "న, భిక్షవే, ఇదానేవ, పుట్టేపి ఏసో గూఢకూపే నిముగ్గోయేవా"తి వత్వా అతీతం ఆహరిత్వా -

"చతుప్పదో అహం సమ్మ, త్వమ్మి సమ్మ చతుప్పదో;

ఏహి సమ్మ నివత్తస్సు, కిం ను భీతో పలాయసి.

"అసుచిపూతిలోమోసి, దుగ్గంతో వాసి సూకర;

సచే యుజ్ఞితుకామోసి, జయం సమ్మ దదామి తే"తి. (జా. ౧.౨.౫-౬) -

ఇమం జాతకం విత్థారేత్వా కథేసి. తదా సీహో సారిపుత్తో అహోసి, సూకరో లాబుదాయాతి. సత్థా ఇమం ధమ్మదేసనం ఆహరిత్వా, "భిక్షవే, లాబుదాయనా అప్పమత్తకోవ ధమ్మో ఉగ్గహితో, సజ్ఞాయం పన నేవ అకాసి, కిళ్ళి పరియత్తిం ఉగ్గహేత్వా తస్సా అసజ్ఞాయకరణం మలమేవా"తి వత్వా ఇమం గాఢమాహ -

౨౪౧. "అసజ్ఞాయమలా మన్తా, అనుట్టానమలా ఘరా;

మలం వణ్ణస్స కోసజ్జం, పమాదో రక్ఖతో మల"న్తి.

తత్త అసజ్ఞాయమలాతి యాకాచి పరియత్తి వా సిప్పం వా యస్మా అసజ్ఞాయంతస్స అననుయుజ్ఞాంతస్స వినస్సతి వా నిరంతరం వా న ఉపట్టతి, తస్మా "అసజ్ఞాయమలా మన్తా"తి వుత్తం. యస్మా పన ఘరావాసం వసంతస్స ఉట్టాయుట్టాయ జిణ్ణపటిసజ్ఞరణాదీని అకరోంతస్స ఘరం నామ వినస్సతి, తస్మా "అనుట్టానమలా ఘరా"తి వుత్తం. యస్మా గిహిస్స వా పబ్బజితస్స వా కోసజ్జవసేన సరీరపటిజగ్గనం వా పరిక్ఖారపటిజగ్గనం వా అకరోంతస్స కాయో దుబ్బణ్ణో హోతి, తస్మా "మలం

వణ్ణస్స కోసజ్జ”ని వుత్తం. యస్మా గావో రక్ఖంతస్స పమాదవసేన నిద్ధాయంతస్స వా కీళంతస్స వా తా గావో అతిథ్థపక్ఖంతనాదినా వా వాళమిగచోరాదిఉపద్ధవేన వా పరేసం సాలిఖేత్తాదీని ఓతరిత్వా ఖాదనవసేన వినాసం ఆపజ్జన్తి, సయమ్మి దణ్ణం వా పరిభాసం వా పాపుణాతి, పబ్బజితం వా పన ఛ ద్వారాని అరక్ఖంతం పమాదవసేన కిలేసా ఓతరిత్వా సాసనా చావేన్తి, తస్మా “పమాదో రక్ఖతో మల”ని వుత్తం. సో హిస్స వినాసావహనేన మలట్టానియత్తా మలన్తి అత్థో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

లాలుదాయిత్థేరవత్తు చతుత్తం.

౫. అష్టాతరకులపుత్తవత్తు

మలిత్తియా దుచ్చరితన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరన్తో అష్టాతరం కులపుత్తం ఆరబ్బ కథేసి.

తస్స కిర సమానజాతికం కులకుమారికం ఆనేసుం. సా ఆనీతదివసతో పట్టాయ అతిచారిన్ అహోసి. సో కులపుత్తో తస్మా అతిచారేన లజ్జితో కస్సచి సమ్ముఖీభావం ఉపగన్తుం అసక్కోన్తో బుద్ధుపట్టానాదీని పచ్చిన్దిత్వా కతిపాహచ్చయేన సత్థారం ఉపసక్కుమిత్వా వన్దిత్వా ఏకమన్తం నిసిన్తో “కిం, ఉపాసక, న దిస్ససీ”తి వుత్తే తమత్తం ఆరోచేసి. అథ నం సత్థా, “ఉపాసక, పుట్టేపి మయా ‘ఇత్థియో నామ నదీఆదిసదిసా, తాసు పణ్ణితేన కోదో న కాతల్పో’తి వుత్తం, త్వం పన భవపటిచ్చన్నత్తా న సల్లక్ఖేసీ”తి వత్వా తేన యాచితో –

“యథా నదీ చ పన్తో చ, పానాగారం సభా పపా;

ఏవం లోకిత్థియో నామ, వేలా తాసం న విజ్జతీ”తి. (జా. ౧.౧.౬౫; ౧.౧౨.౯) –

జాతకం విత్థారేత్వా, “ఉపాసక, ఇత్థియా హి అతిచారినిభావో మలం, దానం దేన్తస్స మచ్ఛేరం మలం, ఇథలోకపరలోకేసు సత్తానం అకుసలకమ్మం వినాసనత్థేన మలం, అవిజ్ఞా పన సబ్బమలానం ఉత్తమమల”ని వత్వా ఇమా గాథా అభాసి –

౨౪౨ “మలిత్తియా దుచ్చరితం, మచ్ఛేరం దదతో మలం;

మలా వే పాపకా ధమ్మా, అస్మిం లోకే పరమ్మి చ.

౨౪౩. “తతో మలా మలతరం, అవిజ్ఞా పరమం మలం;

ఏతం మలం పహన్త్వాన, నిమ్మలా హోథ భిక్ఖవో”తి.

తత్త దుచ్చరితన్తి అతిచారో. అతిచారిన్తో ఇత్థిం సామికోపి గేహ నీహరతి, మాతాపితూనం సన్తికం గతమ్మి “త్వం కులస్స అగారవభూతా, అక్ఖీహిపి న దట్టట్టా”తి తం నీహరన్తి. సా అనాథా విచరన్తీ మహాదుక్ఖం పాపుణాతి. తేనస్సా దుచ్చరితం “మల”ని వుత్తం. దదతోతి దాయకస్స. యస్స హి ఖేత్తకసనకాలే “ఇమస్మిం ఖేత్తే సమ్మన్నే సలాకభత్తాదీని దస్సామీ”తి చిన్తేత్వా నిప్పన్నే సస్సేపి మచ్ఛేరం ఉప్పజ్జిత్వా చాగచిత్తం నివారేతి, సో మచ్ఛేరవసేన చాగచిత్తే అవిరూహన్తే మనుస్ససమ్మత్తిం దిబ్బసమ్మత్తిం నిబ్బానసమ్మత్తిన్తి తిస్సో సమ్మత్తియో న లభతి. తేన వుత్తం – “మచ్ఛేరం దదతో మల”ని. సేసేసుపి ఏసేవ నయో. పాపకా ధమ్మాతి అకుసలధమ్మా పన ఇథలోకే చ పరలోకే చ మలమేవ.

తతోతి హేట్టా వుత్తమలతో. మలతరన్తి అతిరేకమలం వో కథేమీతి అట్టో. అవిజ్ఞాతి అట్టవత్తుకం అజ్ఞాణమేవ పరమం మలం. పహన్త్వానాతి ఏతం మలం జహిత్యా, భిక్షవే, తుష్టే నిమ్మలా హోధాతి అట్టో.

దేసనావసానే బహూ నోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

అజ్ఞాతరకులపుత్తవత్తు పశ్చాదమం.

౬. చూళసారివత్తు

సుజీవన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో చూళసారిం నామ సారిపుత్తత్తేరస్స సద్ధివిహారికం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర ఏకదివసే వేజ్జకమ్మం కత్వా పణీతభోజనం లభిత్యా ఆదాయ నిక్ఖమన్తో అన్తరామగ్గే థేరం దిస్సా, “భన్తే, ఇదం మయా వేజ్జకమ్మం కత్వా లద్దం, తుష్టే అజ్ఞాత ఏవరూపం భోజనం న లభిస్సథ, ఇమం భుజ్జాథ, అహం తే వేజ్జకమ్మం కత్వా నిచ్చకాలం ఏవరూపం ఆహారం ఆహరిస్సామీ”తి ఆహ. థేరో తస్స వచనం సుత్వా తుణ్ణీభూతోవ పక్కామి. భిక్షూ విహారం గన్త్వా సత్థు తమత్థం ఆరోచేసుం. సత్థా, “భిక్షవే, అహిరికో నామ పగట్టో కాకసదిసో హుత్వా ఏకవీసతివిధాయ అనేసనాయ రత్వా సుఖం జీవతి, హిరిఓత్తప్పసమ్మన్నో పన దుక్ఖం జీవతి”తి వత్వా ఇమా గాథా అభాసి -

౨౪౪: “సుజీవం అహిరికేన, కాకసూరేన ధంసినా;

పక్ఖన్దినా పగట్టేన, సంకిలిట్టేన జీవితం.

౨౪౫: “హిరిమతా చ దుజ్జీవం, నిచ్చం సుచిగవేసినా;

అలీనేనాప్పగట్టేన, సుద్ధాజీవేన పస్సతా”తి.

తత్త అహిరికేనాతి చిన్నహిరోత్తప్పకేన. ఏవరూపేన హి అమాతరమేవ “మాతా మే”తి అపితాదయో ఏవ చ “పితా మే”తి ఆదినా నయేన వత్వా ఏకవీసతివిధాయ అనేసనాయ పతిట్టాయ సుఖేన జీవతుం సక్కా. కాకసూరేనాతి సూరకాకసదిసేన. యథా హి సూరకాకో కులఘరేసు యాగుఆదీని గణ్ణీతుకామో భిత్తిఆదీసు నిసీదిత్వా అత్తనో ఓలోకనభావం ఇత్వా అనోలోకేన్తో వియ అజ్ఞావిహితో వియ నిద్దాయన్తో వియ చ హుత్వా మనుస్సానం పమాదం సల్లక్ఖేత్వా అనుపతిత్వా “సూసూ”తి వదన్తేసుయేవ భాజనతో ముఖపూరం గహేత్వా పలాయతి, ఏవమేవం అహిరికపుగ్గలోపి భిక్షూహి సద్ధిం గామం పవిసిత్వా యాగుభత్తట్టానాదీని వవత్థపేతి. తత్త భిక్షూ పిణ్ణాయ చరిత్వా యాపనమత్తం ఆదాయ ఆసనసాలం గన్త్వా పచ్చవేక్ఖన్తా యాగుం పివిత్వా కమ్మట్టానం మనసి కరోన్తి సజ్ఞాయన్తి ఆసనసాలం సమ్మజ్జన్తి. అయం పన అకత్వా గామాభిముఖోవ హోతి.

సో హి భిక్షూహి “పస్సథిమ”న్తి ఓలోకియమానోపి అనోలోకేన్తో వియ అజ్ఞావిహితో వియ నిద్దాయన్తో వియ గణ్ణికం పటిముఞ్చన్తో వియ చీవరం సంవిదహన్తో వియ హుత్వా “అసుకం నామ మే కమ్మం అట్టో”తి వదన్తో ఉట్టాయాసనా గామం పవిసిత్వా పాతోవ వవత్థపితగేహేసు అజ్ఞాతరం గేహం ఉపసజ్జమిత్వా ఘరమానుసకేసు థోకం కవాటం పిధాయ ద్వారే నిసీదిత్వా కన్దన్తేసుపి ఏకేన హత్తేన కవాటం పణామేత్వా అన్తో పవిసతి. అథ నం దిస్సా అకామకాపి ఆసనే నిసీదాపేత్వా

యాగుఆదీసు యం అత్తి, తం దేన్తి. నో యావదత్తం భుజ్జీత్వా అవసేసం పత్తేనాదాయ పక్కమతి. అయం కాకసూరో నామ. ఏవరూపేన అహిరికేన సుజీవన్తి అత్తో.

ధంసినాతి “అసుకత్థేరో నామ అప్పిచ్చో”తిఆదీని వదన్తేసు – “కిం పన మయం న అప్పిచ్చా”తిఆదివచనేన పరేసం గుణధంసనతాయ ధంసినా. తథారూపస్స వచనం సుత్వా “అయమ్మి అప్పిచ్చతాదిగుణే యుత్తో”తి మజ్జామానా మనుస్సా దాతబ్బం మజ్జాన్తి. నో పన తతో పట్టాయ విజ్ఞాపురిసానం చిత్తం ఆరాధేతుం అసక్కోన్తో తవ్హాపి లాభా పరిహాయతి. ఏవం ధంసిపుగ్గలో అత్తనోపి పరస్సపి లాభం నాసేతియేవ.

పక్ఖన్దినాతి పక్ఖన్దదారి. పరేసం కిచ్చానిపి అత్తనో కిచ్చాని వియ దస్సేన్తో పాతోవ భిక్షూసు చేతియజ్ఞణాదీసు వత్తం కత్వా కమ్మట్టనమనసికారేన ధోకం నీసీదిత్వా ఉట్టాయ గామం పవిసన్తేసు ముఖం ధోవిత్వా పణ్ణకాసావపారుపనఅక్ఖిలజ్ఞానసీసమక్ఖనాదీహి అత్తభావం మజ్జేత్వా సమ్మజ్జన్తో వియ ద్వే తయో సమ్మజ్జనిపహారే దత్వా ద్వారకోట్టకాభిముఖో హోతి. మనుస్సా పాతోవ “చేతియం వన్దిస్సామ, మాలాపూజం కరిస్సామా”తి ఆగతా తం దిస్వా “అయం విహారో ఇమం దహరం నిస్సాయ పటిజగ్గనం లభతి, ఇమం మా పమజ్జిత్థా”తి వత్వా తస్స దాతబ్బం మజ్జాన్తి. ఏవరూపేన పక్ఖన్దినాపి సుజీవం. పగబ్బేనాతి కాయపాగబ్బియాదీహి సమన్నాగతేన. సంకిలిట్టేన జీవితన్తి ఏవం జీవికం కప్పేత్వా జీవన్తేన హి పుగ్గలేన సంకిలిట్టేన హుత్వా జీవితం నామ హోతి, తం దుజ్జీవితం పాపమేవాతి అత్తో.

హిరీమతా చాతి హిరోత్తప్పసమ్మన్నేన పుగ్గలేన దుజ్జీవం. నో హి అమాతాదయోవ “మాతా మే”తిఆదీని అవత్వా అధమ్మికే పచ్చయే గూఢం వియ జిగుచ్చన్తో ధమ్మేన సమేన పరియేసన్తో సపదానం పిణ్ణాయ చరిత్వా జీవికం కప్పేన్తో లూఖం జీవికం జీవతీతి అత్తో. సుచిగవేసినాతి సుచీని కాయకమ్మాదీని గవేసన్తేన. అలీనేనాతి జీవితవృత్తిమనల్లీనేన. సుద్ధాజీవేన పస్సతాతి ఏవరూపో హి పుగ్గలో సుద్ధాజీవో నామ హోతి. తేన ఏవం సుద్ధాజీవేన తమేవ సుద్ధాజీవం సారతో పస్సతా లూఖజీవితవసేన దుజ్జీవం హోతీతి అత్తో.

దేసనావసాసే బహూ నోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

చూళసారివత్తు ఛట్టం.

౭. పశ్చాఉపాసకవత్తు

యో పాణన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో పశ్చా ఉపాసకే ఆరబ్బ కథేసి.

తేసు హి ఏకో పాణాతిపాతావేరమణిసిక్ఖాపదమేవ రక్ఖతి, ఇతరే ఇతరాని. తే ఏకదివసం “అహం దుక్కరం కరోమి, దుక్కరం రక్ఖామీ”తి వివాదాపన్నా సత్తు సన్తికం గన్త్వా వన్దిత్వా తమత్తం ఆరోచేసుం. సత్థా తేసం కథం సుత్వా ఏకసీలమ్మి కనిట్టకం అకత్వా “సబ్బానేవ దురక్ఖానీ”తి వత్వా ఇమా గాథా అభాసి –

౨౪౬. “యో పాణమతిపాతేతి, ముసావాదశ్చ భాసతి;

లోకే అదిన్నమాదియతి, పరదారశ్చ గచ్ఛతి.

౨౪౭. “సురామేరయపానశ్చ , యో నరో అనుయుజ్జాతీ;

ఇధేవ మేసో లోకస్మిం, మూలం ఖణతి అత్తనో.

౨౪౮. “ఏవం భో పురిస జానాహి, పాపధమ్మా అసంజ్ఞాతా;

మా తం లోభో అధమ్మో చ, చిరం దుక్ఖాయ రన్థయు”న్తి.

తత్త యో పాణమతిపాతేతీతి యో సాహజ్ఞికాదీసు ధసు పయోగేసు ఏకపయోగేనాపి పరస్స జీవితీన్ద్రియం ఉపచ్ఛిన్దతి. ముసావాదన్తి పరేసం అత్తభజ్జనకం ముసావాదశ్చ భాసతి. లోకే అదిన్నమాదియతీతి ఇమస్మిం సత్తలోకే ధేయ్యవహారాదీసు ఏకేనపి అవహరేన పరపరిగ్రహితం ఆదియతి. పరదారశ్చ గచ్ఛతీతి పరస్స రక్తితగోపితేసు భణ్డేసు అపరజ్ఞున్తో ఉప్పథచారం చరతి. సురామేరయపానన్తి యస్స కస్సచి సురాయ చేవ మేరయస్స చ పానం. అనుయుజ్జాతీతి సేవతి బహులీకరోతి. మూలం ఖణతీతి తిట్టతు పరలోకో, సో పన పుగ్గలో ఇధ లోకస్మింయేవ యేన ఖేత్తవత్తుఆదినా మూలేన పతిట్టపేయ్య, తమ్పి అట్టపేత్వా వా విస్సజ్జేత్వా వా సురం పివన్తో అత్తనో మూలం ఖణతి, అనాథో కపణో హుత్వా విచరతి. ఏవం, భోతి పశ్చాదుస్సీల్యకమ్మకారకం పుగ్గలం ఆలపతి. పాపధమ్మాతి లామకధమ్మా. అసంజ్ఞాతాతి కాయసంజ్ఞాతాదిరహితా. అచేతసాతిపి పారో, అచిత్తకాతి అత్తో. లోభో అధమ్మో చాతి లోభో చేవ దోసో చ. ఉభయమ్పి హేతం అకుసలమేవ. చిరం దుక్ఖాయ రన్థయున్తి చిరకాలం నిరయదుక్ఖాదీనం అత్తాయ తం ఏతే ధమ్మా మా రన్థేన్తు మా మత్తేన్తూతి అత్తో.

దేసనావసానే తే పశ్చా ఉపాసకా సోతాపత్తిఫలే పతిట్టహింసు, సమ్మత్తానమ్పి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

పశ్చాఉపాసకవత్తు సత్తమం.

౮. తిస్సదహరవత్తు

దదాతి వేతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో తిస్సదహరం నామ ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర అనాథపిణ్డీకస్స గహపతిసో విసాఖాయ ఉపాసికాయాతి పశ్చాన్నం అరియసావకకోటీనం దానం నిన్దన్తో విచరి, అసదిసదానమ్పి నిన్దియేవ. తేసం తేసం దానగ్గే సీతలం లభిత్వా “సీతల”న్తి నిన్ది, ఉణ్ణం లభిత్వా “ఉణ్ణ”న్తి నిన్ది. అప్పం దేన్తేపి “కిం ఇమే అప్పమత్తకం దేన్తీ”తి నిన్ది, బహుం దేన్తేపి “ఇమేసం గేహే రపనట్టానం మజ్ఞో నత్తి, నను నామ భిక్షూనం యాపనమత్తం దాతబ్బం, ఏత్తకం యాగుభత్తం నిరత్తకమేవ విస్సజ్జతీ”తి నిన్ది. అత్తనో పన శాతకే ఆరబ్బ “అహో అవ్హాకం శాతకానం గేహం చత్తూహి దిసాహి ఆగతాగతానం భిక్షూనం ఓపానభూత”న్తిఆదీని వత్వా పసంసం పవత్తేసి. సో పనేకస్స దోవారికస్స పుత్తో జనపదం విచరన్తేహి వడ్డకీహి సద్ధిం విచరన్తో సావత్తిం పత్వా పబ్బజితో. అథ నం భిక్షూ ఏవం మనుస్సానం దానాదీని నిన్దన్తం దిస్వా “పరిగ్గణ్ణీస్సామ న”న్తి చిన్తేత్వా, “ఆవుసో, తవ శాతకా కహం వసన్తీ”తి పుచ్చిత్వా “అసుకగామే నామా”తి సుత్వావ కతిపయే దహరే పేసేసుం. తే తత్త గన్త్వా గామవాసికేహి ఆసనసాలాయ నిసీదాపేత్వా కతసక్కారా పుచ్చింసు - “ఇమమ్మా గామా నిక్ఖమిత్వా పబ్బజితో తిస్సో నామ దహరో అత్తి. తస్స కతమే శాతకా”తి? మనుస్సా “ఇధ కులగేహతో నిక్ఖమిత్వా పబ్బజితదారకో నత్తి, కిం ను ఖో ఇమే వదన్తీ”తి చిన్తేత్వా, “భన్తే, ఏకో దోవారికపుత్తో వడ్డకీహి సద్ధిం విచరిత్వా పబ్బజితోతి సుణోమ, తం సన్ధాయ వదేధ మజ్ఞో”తి ఆహంసు. దహరభిక్షూ తిస్సస్స తత్త

ఇస్సరజాతకానం అభావం ఇత్వా సావత్తిం గత్వా “అకారణమేవ, భస్తే, తిస్సో విలపంతో విచరతి”తి తం పవత్తిం భిక్షూనం ఆరోచేసుం. భిక్షూపి తం తథాగతస్స ఆరోచేసుం.

సత్థా “న, భిక్షవే, ఇదానేవ వికత్తేంతో విచరతి, పుట్టేపి వికత్తకోవ అహోసీ”తి వత్వా భిక్షూహి యాచితో అతీతం ఆహరిత్వా -

“బహుమ్మి సో వికత్తేయ్య, అజ్ఞం జనపదం గతో;

అన్వాగన్తాన దూసేయ్య, భుజ్జ భోగే కటాహకా”తి. (జా. ౧.౧.౧౨౫) -

ఇమం కటాహజాతకం విత్థారేత్వా, “భిక్షవే, యో హి పుగ్గలో పరేహి అప్పకే వా బహుకే వా లూఖే వా పణీతే వా దిన్నే అజ్ఞోసం వా దత్వా అత్తనో అదిన్నే మజ్జ హోతి, తస్స ఝూనం వా విపస్సనం వా మగ్గఫలాదీని వా న ఉప్పజ్జంతి”తి వత్వా ధమ్మం దేసేంతో ఇమా గాథా అభాసి -

౨౪౯: “దదాతి వే యథాసద్ధం, యథాపసాదనం జనో;

తత్త యో చ మజ్జ హోతి, పరేసం పానభోజనే;

న సో దివా వా రత్తిం వా, సమాధిమధిగచ్ఛతి.

౨౫౦: “యస్స చేతం సముచ్చిన్నం, మూలఘచ్ఛం సమూహతం;

స వే దివా వా రత్తిం వా, సమాధిమధిగచ్ఛతీ”తి.

తత్త దదాతి వే యథాసద్ధంతి లూఖపణీతాదీసు యంకిళ్ళి దేంతో జనో యథాసద్ధం అత్తనో సద్ధానురూపమేవ దేతి. యథాపసాదనంతి ధేరనవాదీసు చస్స యస్మిం యస్మిం పసాదో ఉప్పజ్జతి, తస్స దేంతో యథాపసాదనం అత్తనో పసాదానురూపమేవ దేతి. తత్థాతి తస్మిం పరస్స దానే “మయా అప్పం వా లద్ధం, లూఖం వా లద్ధ”ంతి మజ్జభావం ఆపజ్జతి. సమాధింతి సో పుగ్గలో దివా వా రత్తిం వా ఉపచారప్పనావసేన వా మగ్గఫలవసేన వా సమాధిం నాధిగచ్ఛతి. యస్స చేతంతి యస్స పుగ్గలస్స ఏతం ఏకేసు రానేసు మజ్జభావసంజ్ఞాతం అకుసలం సముచ్చిన్నం మూలఘచ్ఛం కత్వా అరహత్తమగ్గజాణేన సమూహతం, సో వుత్తప్పకారం సమాధిం అధిగచ్ఛతీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసుతి.

తిస్సదహరవత్తు అట్టమం.

౯. పఞ్చఉపాసకవత్తు

నత్తి రాగసమో అగ్గీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో పఞ్చ ఉపాసకే ఆరబ్బ కథేసి.

తే కిర ధమ్మం సోతుకామా విహారం గత్వా సత్థారం వన్దిత్వా ఏకమంతం నిసీదింసు. బుద్ధానఞ్చ “అయం ఖత్తియో, అయం బ్రాహ్మణో, అయం అడ్డో, అయం దుగ్గతో, ఇమస్స ఉళారం కత్వా ధమ్మం దేసేస్సామి, ఇమస్స నో”తి చిత్తం న

ఉప్పజ్జతి. యంకిళ్ళి ఆరబ్బ ధమ్మం దేసేన్తో ధమ్మగారవం పురక్ఖత్వా ఆకాసగఙ్గం ఓతారేన్తో వియ దేసేతి. ఏవం దేసేన్తస్స పన తథాగతస్స సన్నికే నిసిన్నానం తేసం ఏకో నిసిన్నకోవ నిద్దాయ, ఏకో అఙ్గలియా భూమిం లిఖన్తో నిసీది, ఏకో ఏకం రుక్ఖం చాలేన్తో నిసీది, ఏకో ఆకాసం ఉల్లోకేన్తో నిసీది, ఏకో పన సక్కచ్చం ధమ్మం అస్సోసి.

ఆనన్దత్థేరో సత్థారం బీజయమానో తేసం ఆకారం ఓలోకేన్తో సత్థారం ఆహ - “భన్తే, తుమ్హే ఇమేసం మహామేఘగజ్జితం గజ్జంతా వియ ధమ్మం దేసేథ, ఏతే పన తుమ్హేసుపి ధమ్మం కథేన్తేసు ఇదశ్చేదశ్చ కరోన్తా నిసిన్నా”తి. “ఆనన్ద, త్వం ఏతే న జానాసీ”తి? “ఆమ, న జానామి, భన్తే”తి. ఏతేసు హి యో ఏస నిద్దాయన్తో నిసిన్నో, ఏస పశ్చా జాతిసతాని సప్పయోనియం నిబ్బత్తిత్వా భోగేసు సీసం రపేత్వా నిద్దాయ, ఇదానిపిస్స నిద్దాయ తిత్తి నత్తి, నాస్స కణ్ఠం మమ సద్ధో పవిసతీతి. కిం పన, భన్తే, పటిపాటియా కథేథ, ఉదాహు అన్తరన్తరాతి. ఆనన్ద, ఏతస్స హి కాలేన మనుస్సత్తం, కాలేన దేవత్తం, కాలేన నాగత్తన్తి ఏవం అన్తరన్తరా ఉప్పజ్జన్తస్స ఉపపత్తియో సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణేనాపి న సక్కా పరిచ్ఛిన్దితుం. పటిపాటియా పనేస పశ్చా జాతిసతాని నాగయోనియం నిబ్బత్తిత్వా నిద్దాయన్తోపి నిద్దాయ అతిత్తోయేవ. అఙ్గలియా భూమిం లిఖన్తో నిసిన్నపురిసోపి పశ్చా జాతిసతాని గణ్ఠుప్పాదయోనియం నిబ్బత్తిత్వా భూమిం ఖణి, ఇదానిపి భూమిం ఖణన్తోవ మమ సద్ధం న సుణాతి. ఏస రుక్ఖం చాలేన్తో నిసిన్నపురిసోపి పటిపాటియా పశ్చా జాతిసతాని మక్కటయోనియం నిబ్బత్తి, ఇదానిపి పుట్టాచిణ్ణవసేన రుక్ఖం చాలేతియేవ, నాస్స కణ్ఠం మమ సద్ధో పవిసతి. ఏస ఆకాసం ఉల్లోకేత్వా నిసిన్నపురిసోపి పశ్చా జాతిసతాని నక్ఖత్తపారకో హుత్వా నిబ్బత్తి, ఇదాని పుట్టాచిణ్ణవసేన అజ్ఞాపి ఆకాసమేవ ఉల్లోకేతి, నాస్స కణ్ఠం మమ సద్ధో పవిసతి. ఏస సక్కచ్చం ధమ్మం సుణన్తో నిసిన్నపురిసో పన పటిపాటియా పశ్చా జాతిసతాని తిణ్ణం వేదానం పారగా మన్తజ్ఞాయకట్రాహ్మణో హుత్వా నిబ్బత్తి, ఇదానిపి మన్తం సంసన్దన్తో వియ సక్కచ్చం సుణాతీతి.

“భన్తే, తుమ్హాకం ధమ్మదేసనా ఛవిఆదీని చిన్దిత్వా అట్టిమిజ్జం ఆహచ్చ తిట్ఠతి, కస్మా ఇమే తుమ్హేసుపి ధమ్మం దేసేన్తేసు సక్కచ్చం న సుణన్తీ”తి? “ఆనన్ద, మమ ధమ్మో సుస్సవనీయోతి సజ్ఞం కరోసి మజ్ఞో”తి. “కిం పన, భన్తే, దుస్సవనీయో”తి? “ఆమ, ఆనన్ద”తి. “కస్మా, భన్తే”తి ? “ఆనన్ద, బుద్ధోతి వా ధమ్మోతి వా సఙ్ఖోతి వా పదం ఇమేహి సత్తేహి అనేకేసుపి కప్పకోటిసతసహస్సేసు అసుతపుబ్బం. యస్మా ఇమం ధమ్మం సోతుం న సక్కోన్తా అనమతగ్గే సంసారే ఇమే సత్తా అనేకవిహితం తిరచ్ఛానకథంయేవ సుణన్తా ఆగతా, తస్మా సురాపానకేళిమణ్డలాదీసు గాయన్తా నచ్చన్తా విచరన్తి, ధమ్మం సోతుం న సక్కోన్తీ”తి. “కిం నిస్సాయ పనేతే న సక్కోన్తి, భన్తే”తి?

అథస్స సత్థా, “ఆనన్ద, రాగం నిస్సాయ దోసం నిస్సాయ మోహం నిస్సాయ తణ్ణం నిస్సాయ న సక్కోన్తి. రాగగ్గిసదిసో అగ్గి నామ నత్తి, సో ఛారికమ్మి అసేసేత్వా సత్తే దహతి. కిళ్ళాపి సత్తసూరియపాతుభావం నిస్సాయ ఉప్పన్నో కప్పవినాసకో అగ్గిపి కిళ్ళి అనవసేసేత్వావ లోకం దహతి, సో పన అగ్గి కదాచియేవ దహతి. రాగగ్గినో అదహనకాలో నామ నత్తి, తస్మా రాగసమో వా అగ్గి దోససమో వా గహో మోహసమం వా జాలం తణ్ణాసమా వా నదీ నామ నత్తి”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ

౨౫౧: “నత్తి రాగసమో అగ్గి, నత్తి దోససమో గహో;
నత్తి మోహసమం జాలం, నత్తి తణ్ణాసమా నదీ”తి.

తత్త రాగసమోతి ధూమాదీసు కిళ్ళి అదస్సేత్వా అన్తోయేవ ఉట్టాయ రూపనవసేన రాగేన సమో అగ్గి నామ నత్తి. దోససమోతి యక్ష్మగహఅజగరగహకుమ్మిలగహోదయో ఏకస్మింయేవ అత్తభావే గణ్ణీతుం సక్కోన్తి, దోసగహో పన సబ్బత్త ఏకంతమేవ గణ్ణాతీతి దోసేన సమో గహో నామ నత్తి. మోహసమన్తి ఓనన్ధనపరియోనన్ధనట్టేన పన మోహసమం జాలం నామ నత్తి. తణ్ణాసమోతి గణ్ణాదీనం నదీనం పుణ్ణకాలోపి ఊనకాలోపి సుక్ఖకాలోపి పణ్ణాయతి, తణ్ణాయ పన పుణ్ణకాలో వా సుక్ఖకాలో వా నత్తి, నిచ్చం ఊనావ పణ్ణాయతీతి దుప్పురణ్ణేన తణ్ణాయ సమా నదీ నామ నత్తీతి అత్తో.

దేసనావసానే సక్కచ్చం ధమ్మం సుణ్ణతో ఉపాసకో సోతాపత్తిఫలే పతిట్టహి, సమ్మత్తానమ్మి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

పశ్చాఉపాసకవత్తు నవమం.

౧౦. మేణ్ణకసేట్టివత్తు

సుదస్సం వజ్జన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా భద్దియనగరం నిస్సాయ జాతియావనే విహరన్తో మేణ్ణకసేట్టిం ఆరబ్బ కథేసి.

సత్థా కిర అజ్ఞత్తరాపేసు చారికం చరన్తో మేణ్ణకసేట్టిన్ చ, భరియాయ చస్స చన్దపదుమాయ, పుత్తస్స చ ధనశ్చయసేట్టిన్, సుణిసాయ చ సుమనదేవియా, నత్తాయ చస్స విసాఖాయ, దాసస్స చ పుణ్ణస్సాతి ఇమేసం సోతాపత్తిఫలూపనిస్సయం దిస్సా భద్దియనగరం గన్త్వా జాతియావనే విహసి. మేణ్ణకసేట్టి సత్తు ఆగమనం అన్తోసి. కస్మా పనేస మేణ్ణకసేట్టి నామ జాతోతి? తస్స కిర పచ్చిమగేహే అట్టకరీసమత్తే రానే హత్తిఅస్స ఉసభపమాణా సువణ్ణమేణ్ణకా పథవిం భిన్దిత్వా పిట్టియా పిట్టిం పహరమానా ఉట్టహింసు. తేసం ముఖేసు పశ్చావణ్ణానం సుత్తానం గేణ్ణకా పక్కిత్తా హోన్తి. సప్పితేలమధుఫాణితాదీహి వా వత్థచ్చాదనహిరణ్ణసువణ్ణాదీహి వా అత్తే సతి తేసం ముఖతో గేణ్ణకే అపనేన్తి, ఏకస్సాపి మేణ్ణకస్స ముఖతో జమ్బుదీపవాసీనం పహోనకం సప్పితేలమధుఫాణితవత్థచ్చాదనహిరణ్ణసువణ్ణం నిష్ఠమతి. తతో పట్టాయ మేణ్ణకసేట్టితి పణ్ణాయి.

కిం పనస్స పుబ్బకమ్మన్తి? విపస్సీబుద్ధకాలే కిర ఏస అవరోజస్స నామ కుటుమ్మికస్స భాగినేయ్యా మాతులేన సమాననామో అవరోజో నామ అహోసి. అథస్స మాతులో సత్తు గన్ధకుటిం కాతుం ఆరభి. సో తస్స సన్తికం గన్త్వా, “మాతుల, ఉభోపి సహేవ కరోమా”తి వత్వా “అహం అజ్ఞోహి సద్ధిం అసాధారణం కత్వా ఏకకోవ కరిస్సామీ”తి తేన పన పటిక్కిత్తకాలే “ఇమస్మిం రానే గన్ధకుటియా కతాయ ఇమస్మిం నామ రానే కుజ్జరసాలం నామ లద్ధుం వట్టతీ”తి చిన్తేత్వా అరణ్ణతో దబ్బసమ్భారే ఆహరాపేత్వా ఏకం ధమ్మం సువణ్ణఖచితం, ఏకం రజతఖచితం, ఏకం మణిఖచితం, ఏకం సత్తరతనఖచితన్తి ఏవం తులాసజ్ఞాతద్వారకవాటవాతపానగోపానసీఛదనిట్టకా సబ్బాపి సువణ్ణాదిఖచితావ కారేత్వా గన్ధకుటియా సమ్ముఖట్టానే తథాగతస్స సత్తరతనమయం కుజ్జరసాలం కారేసి. తస్మా ఉపరి ఘనరత్తసువణ్ణమయా కమ్మలా పవాళమయా సిఖరధూపికాయో అహేసుం. కుజ్జరసాలాయ మజ్జే రానే రతనమణ్ణపం కారేత్వా ధమ్మాసనం పతిట్టాపేసి. తస్స ఘనరత్తసువణ్ణమయా పాదా అహేసుం, తథా చతస్సో అటనియో. చత్తారో పన సువణ్ణమేణ్ణకే కారాపేత్వా ఆసనస్స చతున్నం పాదానం హేట్టా రపేసి, ద్వే మేణ్ణకే కారాపేత్వా పాదపీఠకాయ హేట్టా రపేసి, ఛ సువణ్ణమేణ్ణకే కారాపేత్వా మణ్ణపం పరిక్ఖిపేన్తో రపేసి. ధమ్మాసనం పరమం సుత్తమయేహి రజ్జుకేహి వాయాపేత్వా మజ్జే సువణ్ణసుత్తమయేహి ఉపరి

ముత్తమయేహి సుతేహి వాయాపేసి. తస్య చన్దనమయో అపస్యయో అహోసి. ఏవం కుజ్జరసాలం నిట్టాపేత్వా సాలామహం కరోస్తో అట్టసట్టిహి భిక్షుసతసహస్సేహి సద్ధిం సత్తారం నిమన్తేత్వా చత్తారో మాసే దానం దత్వా ఓసానదివసే తిచీవరం అదాసి. తత్త సజ్జనవకస్స సతసహస్సగ్గనికం పాపుణి.

ఏవం విపస్నీబుద్ధకాలే పుజ్జాకమ్మం కత్వా తతో చుతో దేవేసు చ మనుస్సేసు చ సంసరన్తో ఇమస్మిం భద్దకప్పే బారాణసియం మహాభోగకులే నిబ్బత్తిత్వా బారాణసిసేట్టి నామ అహోసి. సో ఏకదివసం రాజుపట్టానం గచ్ఛన్తో పురోహితం దిస్వా “కిం, ఆచరియ, నక్ఖత్తముహుత్తం, ఉపధారేథా”తి ఆహ. ఆమ, ఉపధారేమి, కిం అజ్ఞం అమ్మాకం కమ్మన్తి. తేన హి కీదిసం జనపదచారిత్రన్తి? ఏకం భయం భవిస్సతీతి. కిం భయం నామాతి? ఛాతకభయం సేట్టితి. కదా భవిస్సతీతి? ఇతో తిణ్ణం సంవచ్చరానం అచ్చయేనాతి. తం సుత్వా సేట్టి బహుం కసికమ్మం కారేత్వా గేహే విజ్జమానధనేనాపి ధజ్జామేవ గేహేత్వా అడ్డతేరసాని కోట్టసతాని కారేత్వా సబ్బకోట్టకే వీహీహి పరిపూరేసి. కోట్టేసు అప్పహోన్తేసు చాటిఆదీని పూరేత్వా అవసేసం భూమియం ఆవాటే కత్వా నిఖణి. నిధానావసేసం మత్తికాయ సద్ధిం మద్దిత్వా భిత్తియో లిమ్మాపేసి.

సో అపరేన సమయేన ఛాతకభయే సమ్మత్తే యథానిక్కిత్తం ధజ్జం పరిభుజ్జన్తో కోట్టేసు చ చాటిఆదీసు చ నిక్కిత్తధజ్జో పరిక్కిణే పరిజనే పక్కిసాపేత్వా ఆహ – “గచ్ఛథ, తాతా, పబ్బతపాదం పవిసిత్వా జీవన్తా సుభిక్షకాలే మమ సన్తికం ఆగన్తుకామా ఆగచ్ఛథ, అనాగన్తుకామా తత్త తత్తేవ జీవథా”తి. తే రోదమానా అస్సుముఖా హుత్వా సేట్టిం వన్దిత్వా ఖమాపేత్వా సత్తాహం నిసీదిత్వా తథా అకంసు. తస్య పన సన్తికే వేయ్యావచ్చకరో ఏకోవ పుణ్ణో నామ దాసో ఓహీయి, తేన సద్ధిం సేట్టిజాయా సేట్టిపుత్తో సేట్టిసుణిసాతి పఞ్చోవ జనా అహేసుం. తే భూమియం ఆవాటేసు నిహితధజ్జోపి పరిక్కిణే భిత్తిమత్తికం పాతేత్వా తేమేత్వా తతో లద్దధజ్జోన యాపయింసు. అథస్స జాయా ఛాతకే అవత్తరన్తే మత్తికాయ ఖీయమానాయ భిత్తిపాదేసు అవసిట్టమత్తికం పాతేత్వా తేమేత్వా అడ్డాళ్లకమత్తం వీహిం లభిత్వా కోట్టేత్వా ఏకం తణ్ణులనాళిం గేహేత్వా “ఛాతకకాలే చోరా బహూ హోన్తి”తి చోరభయేన ఏకస్మిం కుటే పక్కిపేత్వా పిదహిత్వా భూమియం నిఖణిత్వా రపేసి. అథ నం సేట్టి రాజుపట్టానతో ఆగన్తా ఆహ – “భద్దే, ఛాతోమ్మి, అత్తి కిఞ్చ”తి. సా విజ్జమానం “నత్థీ”తి అవత్వా “ఏకా తణ్ణులనాళి అత్థీ”తి ఆహ. “కహం సా”తి? “చోరభయేన మే నిఖణిత్వా రపితా”తి. “తేన హి నం ఉద్ధరిత్వా కిఞ్చ పచాహీ”తి. “సచే యాగుం పచిస్సామి, ద్వే వారే లభిస్సతి. సచే భత్తం పచిస్సామి, ఏకవారమేవ లభిస్సతి, కిం పచామి, సామీ”తి ఆహ. “అమ్మాకం అజ్ఞో పచ్చయో నత్తి, భత్తం భుజ్జేత్వా మరిస్సామ, భత్తమేవ పచాహీ”తి. సా భత్తం పచిత్వా పఞ్చ కోట్టాసే కత్వా సేట్టినో కోట్టాసం వడ్డేత్వా పురతో రపేసి.

తస్మిం ఖణే గన్ధమాదనపబ్బతే పచ్చేకబుద్ధో సమాపత్తితో వుట్టాతి. అన్తోసమాపత్తియం కిర సమాపత్తిబలేన జిఘచ్ఛా న బాధతి. సమాపత్తితో వుట్టితానం పన బలవతీ హుత్వా ఉదరపటలం డయ్యన్తీ వియ ఉప్పజ్జతి. తస్మా తే లభనట్టానం ఓలోకేత్వా గచ్ఛన్తి. తం దివసఞ్చ తేసం దానం దత్వా సేనాపతిట్టానాదీసు అజ్ఞాతరసమ్మత్తిం లభన్తి. తస్మా సోపి దిట్టేన చక్షునా ఓలోకేన్తో “సకలజమ్ముదీపే ఛాతకభయం ఉప్పన్నం, సేట్టిగేహే చ పఞ్చన్నం జనానం నాళికోదనోవ పక్కి, సద్ధా ను ఖో ఏతే, సక్కిస్సన్తి వా మమ సజ్జహం కాతు”న్తి తేసం సద్ధభావఞ్చ సజ్జహం కాతుం సమత్థభావఞ్చ దిస్వా పత్తచీవరమాదాయ మహాసేట్టిస్స పురతో ద్వారే రితమేవ అత్తానం దస్సేసి. సో తం దిస్వా పసన్నచిత్తో “పుట్టేపి మయా దానస్స అదిన్నత్తా ఏవరూపం ఛాతకం దిట్టం, ఇదం ఖో పన భత్తం మం ఏకదివసమేవ రక్ఖేయ్య. అయ్యస్స పన దిన్నం అనేకాసు కప్పకోటీసు మమ హితసుఖావహం భవిస్సతీ”తి తం భత్తపాతిం అపనేత్వా పచ్చేకబుద్ధం ఉపసజ్కమిత్వా

పశ్చాత్తాపపరిణామ వర్ణనా గ్రంథం పంచమోద్ధా ఆసన నిసన్నస్య పాదే ధోవిత్వా సువర్ణపాదపీఠే రపేత్వా భర్తపాతిమాదాయ పచ్చేకబుద్ధస్య పత్తే ఓకిరి. ఉపద్ధావసేన భర్తే పచ్చేకబుద్ధో హత్తేన పత్తం పిదహి. అథ నం, “భన్తే, ఏకాయ తణ్ణులనాళియా పశ్చాన్నం జనానం పక్కఓదనస్య అయం ఏకో కోట్టాసో, ఇమం ద్వీధా కాతుం న సక్కా. మా మయ్యం ఇథలోకే సజ్జహం కరోథ, అహం నిరవసేసం దాతుకామోహ్మి”తి వత్వా సబ్బం భర్తమదాసి. దత్వా చ పన పత్తనం పట్టపేసి, “మా, భన్తే, పున నిబ్బత్తనిబ్బత్తట్టానే ఏవరూపం ఛాతకభయం అద్దసం, ఇతో పట్టాయ సకలజమ్మద్దీపవాసీనం బీజభత్తం దాతుం సమత్తో భవేయ్యం, సహత్తేన కమ్మం కత్వా జీవికం న కప్పేయ్యం, అడ్డతేరస కోట్టసతాని సోధాపేత్వా సీసం వ్ఠాయిత్యా తేసం ద్వారే నిసీదిత్వా ఉద్ధం ఓలోకితక్ఖణేయేవ మే రత్తసాలిధారా పతిత్వా సబ్బకోట్టే పూరేయ్యం. నిబ్బత్తనిబ్బత్తట్టానే చ అయమేవ భరియా, అయమేవ పుత్తో, అయమేవ సుణిసా, అయమేవ దాసో హోతూ”తి.

భరియాపిస్య “మమ సామికే జిఘచ్ఛాయ పీళియమానే న సక్కా మయా భుజ్జేతు”న్తి చిన్తేత్వా అత్తనో కోట్టాసం పచ్చేకబుద్ధస్య దత్వా పత్తనం పట్టపేసి, “భన్తే, ఇదాని నిబ్బత్తనిబ్బత్తట్టానే ఏవరూపం ఛాతకభయం న పస్సేయ్యం, భర్తథాలికం పురతో కత్వా సకలజమ్మద్దీపవాసీనం భత్తం దేన్తియాపి చ మే యావ న ఉట్టహిస్సామి, తావ గహితగహితట్టానం పూరితమేవ హోతు. అయమేవ సామికో, అయమేవ పుత్తో, అయమేవ సుణిసా, అయమేవ దాసో హోతూ”తి. పుత్తోపిస్య అత్తనో కోట్టాసం పచ్చేకబుద్ధస్య దత్వా పత్తనం పట్టపేసి, “భన్తే, ఇతో పట్టాయ ఏవరూపం ఛాతకభయం న పస్సేయ్యం, ఏకశ్చ మే సహస్సథవికం గహేత్వా సకలజమ్మద్దీపవాసీనం కహపణం దేన్తస్సాపి అయం సహస్సథవికా పరిపుణ్ణావ హోతు, ఇమేయేవ మాతాపితరో హోన్తు, అయం భరియా, అయం దాసో హోతూ”తి.

సుణిసాపిస్య అత్తనో కోట్టాసం పచ్చేకబుద్ధస్య దత్వా పత్తనం పట్టపేసి, “ఇతో పట్టాయ ఏవరూపం ఛాతకభయం న పస్సేయ్యం, ఏకశ్చ మే ధజ్జపిటకం పురతో రపేత్వా సకలజమ్మద్దీపవాసీనం బీజభత్తం దేన్తియాపి ఖీణభావో మా పజ్ఞాయితీ, నిబ్బత్తనిబ్బత్తట్టానే ఇమేయేవ ససురా హోన్తు, అయమేవ సామికో, అయమేవ దాసో హోతూ”తి. దాసోపి అత్తనో కోట్టాసం పచ్చేకబుద్ధస్య దత్వా పత్తనం పట్టపేసి, “ఇతో పట్టాయ ఏవరూపం ఛాతకభయం న పస్సేయ్యం, సబ్బే ఇమే సామికా హోన్తు, కసన్తస్య చ మే ఇతో తిస్సో, ఏత్తో తిస్సో, మజ్ఞే ఏకాతి దారులమ్మణమత్తా సత్త సత్త సీతాయో గచ్ఛన్తూ”తి. సో తం దివసం సేనాపతిట్టానం పత్తేత్వా లద్ధం సమత్తోపి సామికేసు సినేహీన “ఇమేయేవ మే సామికా హోన్తూ”తి పత్తనం పట్టపేసి. పచ్చేకబుద్ధో సబ్బేసమ్మి వచనావసానే “ఏవం హోతూ”తి వత్వా -

“ఇచ్చితం పత్తితం తుయ్యం, ఖిప్పమేవ సమిజ్జతు;
సబ్బే పూరేన్తు సజ్కప్పా, చన్తో పన్నరసో యథా.

“ఇచ్చితం పత్తితం తుయ్యం, ఖిప్పమేవ సమిజ్జతు;
సబ్బే పూరేన్తు సజ్కప్పా, మణి జోతిరసో యథా”తి. -

పచ్చేకబుద్ధగ్రాహి అనుమోదనం కత్వా “మయా ఇమేసం చిత్తం పసాదేతుం వట్టతీ”తి చిన్తేత్వా “యావ గన్తమాదనపబ్బతా ఇమే మం పస్సన్తూ”తి అధిట్టహిత్వా పక్కామి. తేపి ఓలోకేత్వావ అట్టంసు. సో గన్త్యా తం భత్తం పశ్చాహి పచ్చేకబుద్ధసతేహి సద్ధిం సంవిభజి. తం తస్సానుభావేన సబ్బేసమ్మి పహోతి. తే ఓలోకేన్తాయేవ అట్టంసు.

అతిక్రమించిన మజ్జునికే సేటిభరియా ఉక్తిలిం ధోవిత్వా పిదహిత్వా రహసి. సేటిపి జిషుచ్చాయ పీళితో నిపజ్జిత్వా నిద్ధం ఓక్కుమి. సో సాయన్తే పబుజ్జిత్వా భరియం ఆహ - “భద్దే, అతివియ ఛాతోమ్మి, అత్తి ను ఖో ఉక్తిలియా తలో ఝామకసిత్థాసీ”తి. సా ధోవిత్వా ఉక్తిలియా రహితభావం జానంతిపి “నట్టి”తి అవత్వా “ఉక్తిలిం వివరిత్వా ఆచిక్కిస్సామీ”తి ఉట్టాయ ఉక్తిలిములం గత్వా ఉక్తిలిం వివరి, తావదేవ సుమనమకులసదిసవణ్ణస్స భత్తస్స పూరా ఉక్తిలి పిధానం ఉక్తిపిత్వా అట్టాసి. సా తం దిస్వాపి పీతియా పుట్టసరిరా సేటిం ఆహ - “ఉట్టిహి, సామి, అహం ఉక్తిలిం ధోవిత్వా పిదహిం, సా పన సుమనమకులసదిసవణ్ణస్స భత్తస్స పూరా, పుణ్ణాని నామ కత్తబ్బరూపాని, దానం నామ కత్తబ్బయుత్తకం. ఉట్టిహి, సామి, భుజ్జాస్సూ”తి. సా ద్విన్నం పితాపుత్తానం భత్తం అదాసి. తేసు సుత్వా ఉట్టితేసు సుణిసాయ సద్ధిం నిసీదిత్వా భుజ్జిత్యా పుణ్ణస్స భత్తం అదాసి. గహితగహితట్టానం న ఖీయతి, కటచ్చునా సకిం గహితట్టానమేవ పణ్ణాయతి. తందివసమేవ కోట్టాదయో పుట్టే పూరితనియామేనేవ పున పూరయింసు. “సేటిస్స గేహ భత్తం ఉప్పన్నం, బీజభత్తేహి అత్తికా ఆగత్వా గణ్ణిన్తూ”తి నగరే ఘోసనం కారేసి. మనుస్సా తస్స గేహతో బీజభత్తం గణ్ణింసు. సకలజమ్బుదీపవాసినో తం నిస్సాయ జీవితం లభింసుయేవ.

సో తతో చుతో దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరంతో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే భద్దియనగరే సేటికులే నిబ్బత్తి. భరియాపిస్స మహాభోగకులే నిబ్బత్తిత్వా వయప్పత్తా తస్సేవ గేహం అగమాసి. తస్స తం పుబ్బకమ్మం నిస్సాయ పచ్చాగేహ పుట్టే వుత్తప్పకారా మేణ్ణికా ఉట్టిహింసు. పుట్టోపి నేసం పుట్టోవ, సుణిసా సుణిసావ, దాసో దాసోవ అహోసి. అథేకదివసం సేటి అత్తనో పుణ్ణం వీమంసితుకామో అడ్డతేరసాని కోట్టసతాని సోధాపేత్వా సీసం వ్హతో ద్వారే నిసీదిత్వా ఉద్ధం ఓలోకేసి. సబ్బానిపి వుత్తప్పకారానం రత్తసాలీనం పూరయింసు. సో సేసానమ్మి పుణ్ణాని వీమంసితుకామో భరియఞ్చ పుత్తాదయో చ “తుమ్మాకమ్మి పుణ్ణాని వీమంసిస్సథా”తి ఆహ.

అథస్స భరియా సబ్బాలజ్ఞారేహి అలజ్ఞరిత్వా మహాజనస్స పస్సంతస్సేవ తణ్ణులే మినాపేత్వా తేహి భత్తం పచాపేత్వా ద్వారకోట్టకే పణ్ణాత్తాసనే నిసీదిత్వా సువణ్ణకటచ్చం ఆదాయ “భత్తేన అత్తికా ఆగచ్ఛన్తూ”తి ఘోసాపేత్వా ఆగతాగతానం ఉపనీతభాజనాని పూరేత్వా అదాసి. సకలదివసమ్మి దేన్తియా కటచ్చునా గహితట్టానమేవ పణ్ణాయతి. తస్సా పన పురిమబుద్ధానమ్మి భిక్షుసజ్జస్స వామహత్తేన ఉక్తిలిం దక్ఖిణహత్తేన కటచ్చం గహేత్వా ఏవమేవ పత్తే పూరేత్వా భత్తస్స దిన్నత్తా వామహత్తతలం పూరేత్వా పదుమలక్ఖణం నిబ్బత్తి, దక్ఖిణహత్తతలం పూరేత్వా చన్దలక్ఖణం నిబ్బత్తి. యస్మా పన వామహత్తతో ధమ్మకరణం ఆదాయ భిక్షుసజ్జస్స ఉదకం పరిస్సావేత్వా దదమానా అపరాపరం విచరి, తేనస్సా దక్ఖిణపాదతలం పూరేత్వా చన్దలక్ఖణం నిబ్బత్తి, వామపాదతలం పూరేత్వా పదుమలక్ఖణం నిబ్బత్తి. తస్సా ఇమినా కారణేన చన్దపదుమాతి నామం కరింసు.

పుట్టోపిస్స సీసం వ్హతో సహస్సధవికం ఆదాయ “కహాపణేహి అత్తికా ఆగచ్ఛన్తూ”తి వత్వా ఆగతాగతానం గహితభాజనాని పూరేత్వా అదాసి. ధవికాయ కహాపణసహస్సం అహోసియేవ. సుణిసాపిస్స సబ్బాలజ్ఞారేహి అలజ్ఞరిత్వా వీహిపిటకం ఆదాయ ఆకాసజ్జణే నిసిన్నా “బీజభత్తేహి అత్తికా ఆగచ్ఛన్తూ”తి వత్వా ఆగతాగతానం గహితభాజనాని పూరేత్వా అదాసి. పిటకం యథాపూరితమేవ అహోసి. దాసోపిస్స సబ్బాలజ్ఞారేహి అలజ్ఞరిత్వా సువణ్ణయుగేసు సువణ్ణయోత్తేహి గోణే యోజేత్వా సువణ్ణపతోదయట్టిం ఆదాయ ద్విన్నం గోణానం గన్ధపఞ్చజ్జలికాని దత్వా విసాణేసు

సువణ్ణకోసకే పటిముఞ్చిత్వా ఖేత్రం గన్త్యా పాజేసి. ఇతో తిస్సో, ఏత్తో తిస్సో, మజ్ఞే ఏకాతి సత్త సీతా భిజ్జిత్వా అగమంసు. జమ్ముదీపవాసినో భత్తబీజపిరఞ్జసువణ్ణాదీసు యథారుచితం సేట్టిగేహతోయేవ గణ్ఠింసు. ఇమే పఞ్చ మహాపుఞ్జా.

ఏవం మహానుభావో సేట్టి “సత్తా కిర ఆగతో”తి సుత్వా “సత్తు పచ్చుగ్గమనం కరిస్సామీ”తి నిక్ఖమన్తో అన్తరామగ్గే తిత్థియే దిస్సా తేహి “కస్మా తం, గహపతి, కిరియవాదో సమానో అకిరియవాదస్స సమణస్స గోతమస్స సన్తికం గచ్ఛసీ”తి నివారియమానోపి తేసం వచనం అనాదియిత్వా గన్త్యా సత్తారం వన్దిత్వా ఏకమన్తం నిసీది . అథస్స సత్తా అనుపుబ్బిం కథం కథేసి. సో దేసనావసానే సోతాపత్తిఫలం పత్వా సత్తు తిత్థియేహి అవణ్ణం వత్వా అత్తనో నివారితభావం ఆరోచేసి. అథ నం సత్తా, “గహపతి, ఇమే సత్తా నామ మహాన్తమ్మి అత్తనో దోసం న పస్సన్తి, అవిజ్జమానమ్మి పరేసం దోసం విజ్జమానం కత్వా తత్త తత్త భుసం వియ ఓపునన్తి”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౨౫౨ “సుదస్సం వజ్జమఞ్ఞోసం, అత్తనో పన దుద్దసం;

పరేసఞ్ఞో సో వజ్జాని, ఓపునాతి యథా భుసం;

అత్తనో పన ఛాదేతి, కలింవ కితవా సరో”తి.

తత్త సుదస్సం వజ్జన్తి పరస్స అణమత్తమ్మి వజ్జం ఖలితం సుదస్సం సుఖేనేవ పస్సితుం సక్కా, అత్తనో పన అతిమహాన్తమ్మి దుద్దసం. పరేసం హీతి తేనేవ కారణేన సో పుగ్గలో సజ్జమజ్జాదీసు పరేసం వజ్జాని ఉచ్చట్టానే రపేత్వా భుసం ఓపునన్తో వియ ఓపునాతి. కలింవ కితవా సరోతి ఏత్త సకుణేసు అపరజ్జనభావేన అత్తభావో కలి నామ, సాఖభజ్ఞాదికం పటిచ్చాదనం కితవా నామ, సాకుణికో సరో నామ. యథా సకుణలుద్దకో సకుణే గహేత్వా మారేతుకామో కితవా వియ అత్తభావం పటిచ్చాదేతి, ఏవం అత్తనో వజ్జం ఛాదేతీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

మేణ్ణకసేట్టివత్తు దసమం.

౧౧. ఉజ్జానసఞ్ఞోత్థేరవత్తు

పరవజ్జానుపస్సిస్సాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరన్తో ఉజ్జానసఞ్ఞో నామ ఏకం థేరం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర “అయం ఏవం నివాసేతి, ఏవం పారుపతీ”తి భిక్ఖానం అన్తరమేవ గవేసన్తో విచరతి. భిక్ఖా “అసుకో నామ, భన్తే, థేరో ఏవం కరోతీ”తి సత్తు ఆరోచేసుం. సత్తా, “భిక్ఖవే, వత్తసీసే రత్వా ఏవం ఓవదన్తో అననుపవాదో. యో పన నిచ్చం ఉజ్జానసఞ్ఞోతాయ పరేసం అన్తరం పరియేసమానో ఏవం వత్వా విచరతి, తస్స ఝానాదీసు ఏకోపి విసేసో నుప్పజ్జతి, కేవలం ఆసవాయేవ వడ్డన్తి”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౨౫౩ “పరవజ్జానుపస్సిస్స, నిచ్చం ఉజ్జానసఞ్ఞోనే;

ఆసవా తస్స వడ్డన్తి, ఆరా సో ఆసవక్ఖయా”తి.

తత్త ఉజ్ఞానసంజ్ఞానోతి ఏవం నివాసేతబ్బం ఏవం పారుపితబ్బం పరేసం అన్తరగవేసితాయ ఉజ్ఞానబహులస్స పుగ్గలస్స రూపానాదీసు ఏకధమ్మాపి న వడ్డతి, అథ ఖో ఆసవావ తస్స వడ్డంతి. తేనేవ కారణేన నో అరహత్తమగ్గసంజ్ఞాతా ఆసవక్ఖయా ఆరా దూరం గతోవ హోతీతి.

దేసనావసానే బహూ నోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

ఉజ్ఞానసంజ్ఞాతేరవత్తు ఏకాదసమం.

౧౨. సుభద్ధపరిబ్బాజకవత్తు

ఆకాసేతి ఇదం ధమ్మదేసనం సత్థా కుసినారాయం ఉపవత్తనే మల్లానం సాలవనే పరినిబ్బానమశ్చకే నిపన్నో సుభద్ధం పరిబ్బాజకం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర అతీతే కనిట్టభాతరి ఏకస్మిం సస్సే నవక్ఖత్తుం అగ్గదానం దేన్నే దానం దాతుం అనిచ్చంతో ఓసక్కిత్వా అవసానే అదాసి. తస్మా పరమబోధియమ్మి మజ్ఞిమబోధియమ్మి సత్థారం దట్టం నాలత్థ. పచ్చిమబోధియం పన సత్తు పరినిబ్బానకాలే “అహం తీసు పఞ్ఠోసు అత్తనో కఙ్ఘం మహల్లకే పరిబ్బాజకే పుచ్చిత్వా సమణం గోతమం ‘దహరో’తి సంజ్ఞాయ న పుచ్చిం , తస్స చ దాని పరినిబ్బానకాలే, పచ్చా మే సమణస్స గోతమస్స అపుచ్చితకారణా విప్పటిసారో ఉప్పజ్జేయ్యా”తి సత్థారం ఉపసక్కుమిత్వా ఆనందత్తేరేన నివారియమానోపి సత్థారా ఓకాసం కత్వా, “ఆనంద, మా సుభద్ధం నివారయి, పుచ్చతు మం పఞ్ఠా”ని పుత్తే అన్తోసాణిం పవిసిత్వా హేట్టామశ్చకే నిసిన్నో, “భో సమణ, కిం ను ఖో ఆకాసే పదం నామ అత్తి, ఇతో బహిద్ధా సమణో నామ అత్తి, సజ్ఞారా సస్సతా నామ అత్తి”తి ఇమే పఞ్ఠో పుచ్చి. అథస్స సత్థా తేసం అభావం ఆచిక్ఖంతో ఇమాహి గాథాహి ధమ్మం దేసేసి -

౨౦౪: “ఆకాసేవ పదం నత్తి, సమణో నత్తి బాహిరే;

పపఞ్చాభిరతా పజా, నిప్పపఞ్చా తథాగతా.

౨౦౫: “ఆకాసేవ పదం నత్తి, సమణో నత్తి బాహిరే;

సజ్ఞారా సస్సతా నత్తి, నత్తి బుద్ధానమిజ్జోత”ని.

తత్త పదంతి ఇమస్మిం ఆకాసే వణ్ణసణ్ణానవసేన ఏవరూపంతి పఞ్ఠాపేతబ్బం కస్సచి పదం నామ నత్తి. బాహిరేతి మమ సాసనతో బహిద్ధా మగ్గఫలత్తో సమణో నామ నత్తి. పజాతి అయం సత్తలోకసజ్ఞాతా పజా తణ్ణాదీసు పపఞ్చాసుయేవాభిరతా. నిప్పపఞ్చాతి బోధిమూలేయేవ సబ్బపపఞ్చానం సముచ్చిన్నత్తా నిప్పపఞ్చా తథాగతా. సజ్ఞారాతి పఞ్చక్షణ్ణా. తేసు హి ఏకోపి సస్సతో నామ నత్తి. ఇజ్జోతంతి బుద్ధానం పన తణ్ణామానాదీసు ఇజ్జోతేసు యేన సజ్ఞారా సస్సతాతి గణ్ఠేయ్య, తం ఏకం ఇజ్జోతమ్మి నామ నత్తీతి అత్తో.

దేసనావసానే సుభద్ధో అనాగామిఫలే పతిట్ఠహి, సమ్మత్తపరిసాయపి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

సుభద్ధపరిబ్బాజకవత్తు ద్వాదసమం.

మలవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

అట్టారసమో వగ్గో.

౧౯. ధమ్మట్టవగ్గో

౧. వినిచ్చయమహామత్తవత్తు

న తేన హోతీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో వినిచ్చయమహామత్తే ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకదివసం భిక్షూ సావత్థియం ఉత్తరద్వారగామే పిణ్డాయ చరిత్వా పిణ్డపాతపటిక్కున్తా నగరమజ్జేన విహరం ఆగచ్ఛన్తి. తస్మిం ఖణే మేఘా ఉట్టాయ పావస్సి. తే సమ్ముఖాగతం వినిచ్చయసాలం పవిసిత్వా వినిచ్చయమహామత్తే లజ్జాం గహేత్వా సామికే అసామికే కరోంతే దిస్వా “అహో ఇమే అధమ్మికా, మయం పన ‘ఇమే ధమ్మేన వినిచ్చయం కరోంతి’తి సజ్ఞానో అహుమ్మా”తి చింతేత్వా వస్సే విగతే విహరం గన్త్యా సత్థారం వన్దిత్వా ఏకమంతం నిసిన్నా తమత్థం ఆరోచేసుం. సత్థా “న, భిక్షవే, ఛన్దాదివసేనా హుత్వా సాహసేన అత్థం వినిచ్చినన్తా ధమ్మట్టా నామ హోన్తి, అపరాధం పన అనువిజ్ఞేత్వా అపరాధానురూపం అసాహసేన వినిచ్చయం కరోన్తా ఏవ ధమ్మట్టా నామ హోన్తి”తి వత్వా ఇమా గాథా అభాసి -

౨౦౬. “న తేన హోతి ధమ్మట్టో, యేనత్థం సాహసా నయే;

యో చ అత్థం అనత్థజ్ఞా, ఉభో నిచ్ఛేయ్య పణ్ణితో.

౨౦౭. “అసాహసేన ధమ్మేన, సమేన నయతి పరే;

ధమ్మస్స గుత్తో మేధావీ, ధమ్మట్టోతి పవుచ్చతీ”తి.

తత్థ తేనాతి ఏత్తకేనేవ కారణేన. ధమ్మట్టోతి రాజా హి అత్తనో కాతబ్బే వినిచ్చయధమ్మే రితోపి ధమ్మట్టో నామ న హోతి. యేనాతి యేన కారణేన. అత్తన్తి ఓతిణ్ణం వినిచ్చితబ్బం అత్థం. సాహసా నయేతి ఛన్దాదీసు పతిట్టితో సాహసేన ముసావాదేన వినిచ్ఛేయ్య. యో హి ఛన్దే పతిట్టాయ ఇతోతి వా మిత్తోతి వా ముసా వత్వా అసామికమేవ సామికం కరోతి, దోసే పతిట్టాయ అత్తనో వేరీనం ముసా వత్వా సామికమేవ అసామికం కరోతి, మోహే పతిట్టాయ లజ్జాం గహేత్వా వినిచ్చయకాలే అజ్ఞావిహితో వియ ఇతో చిత్తో చ ఓలోకేన్తో ముసా వత్వా “ఇమినా జితం, అయం పరాజితో”తి పరం నీహరతి, భయే పతిట్టాయ కస్సచిదేవ ఇస్సరజాతికస్స పరాజయం పాపుణన్తస్సాపి జయం ఆరోపేతి, అయం సాహసేన అత్థం నేతి నామ. ఏసో ధమ్మట్టో నామ న హోతీతి అత్తో. అత్థం అనత్థజ్ఞాతి భూతజ్ఞా అభూతజ్ఞా కారణం. ఉభో నిచ్ఛేయ్యతి యో పన పణ్ణితో ఉభో అత్థానత్థే వినిచ్చినిత్వా వదతి. అసాహసేనాతి అముసావాదేన. ధమ్మేనాతి వినిచ్చయధమ్మేన, న ఛన్దాదివసేన. సమేనాతి అపరాధానురూపేనేవ పరే నయతి, జయం వా పరాజయం వా పాపేతి. ధమ్మస్స గుత్తోతి సో ధమ్మగుత్తో ధమ్మరక్తితో ధమ్మాజపజ్ఞాయ సమన్నాగతో మేధావీ వినిచ్చయధమ్మే రితత్తా ధమ్మట్టోతి పవుచ్చతీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసుతి.

వినిచ్చయమహామత్తవత్తు పఠమం.

౨. ఛబ్బగ్గియవత్తు

న తన పణితో హోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరంతో చబ్బగ్గియే ఆరబ్బ కథేసి.

తే కిర విహరేపి గామేపి భత్తగ్గం ఆకులం కరోంతా విచరంతి. అథేకదివసే భిక్షూ గామే భత్తకిచ్చం కత్వా ఆగతే దహరే సామణేరే చ పుచ్చింసు - “కీదిసం, ఆవుసో, భత్తగ్గ”న్తి? భన్తే, మా పుచ్చథ, చబ్బగ్గియా “మయమేవ వియత్తా, మయమేవ పణితా, ఇమే పహరిత్వా సీసే కచవరం ఆకిరిత్వా నీహరిస్సామా”తి వత్వా అమ్మే పిట్టియం గహేత్వా కచవరం ఓకిరంతా భత్తగ్గం ఆకులం అకంసూతి. భిక్షూ సత్థు సన్నికం గత్వా తమత్థం ఆరోచేసుం. సత్తా “నాహం, భిక్షవే, బహుం భాసిత్వా పరే విహరయమానం ‘పణితో’తి వదామి, ఖేమినం పన అవేరీనం అభయమేవ పణితోతి వదామీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౨౫౮: “న తన పణితో హోతి, యావతా బహు భాసతి;

ఖేమీ అవేరీ అభయో, పణితోతి పవచ్చతీ”తి.

తత్త యావతాతి యత్తకేన కారణేన సజ్జమజ్జాదీసు బహుం కథేతి, తేన పణితో నామ న హోతి . యో పన సయం ఖేమీ పఞ్చన్నం వేరానం అభావేన అవేరీ నిబ్బయో , యం వా ఆగమ్మ మహాజనస్స భయం న హోతి, సో పణితో నామ హోతితి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

చబ్బగ్గియవత్థు దుతియం.

౩. ఏకుదానఖీణాసవత్తేరవత్థు

న తావతాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరంతో ఏకుదానత్తేరం నామ ఖీణాసవం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర ఏకకోవ ఏకస్మిం వనసణ్ణే విహరతి, ఏకమేవస్స ఉదానం పగుణం -

“అధిచేతసో అప్పమజ్జతో,

మునినో మోనపథేసు సిక్ఖతో;

సోకా న భవంతి తాదినో,

ఉపసంతస్స సదా సతీమతో”తి. (పాచి. ౧౦౩; ఉదా. ౩౭);

సో కిర ఉపోసథదివసేసు సయమేవ ధమ్మస్సవనం ఘోసేత్వా ఇమం గాథం వదతి. పథవిఉన్ద్రియనసద్దో వియ దేవతానం సాధుకారసద్దో హోతి. అథేకస్మిం ఉపోసథదివసే పఞ్చపఞ్చసతపరివారా ద్వే తిపిటకధరా భిక్షూ తస్స వసనట్ఠానం అగమంసు. సో తే దిస్సావ తుట్ఠమానసో “సాధు వో కతం ఇథ ఆగచ్ఛంతేహి, అజ్జ మయం తుష్ఠాకం ధమ్మం సుణిస్సామా”తి ఆహ. అత్తి పన, ఆవుసో, ఇథ ధమ్మం సోతుకామాతి. అత్తి, భన్తే, అయం వనసణ్ణో ధమ్మస్సవనదివసే దేవతానం సాధుకారసద్దేన ఏకనిన్నాదో హోతి. తేసు ఏకో తిపిటకధరో ధమ్మం ఓసారేసి, ఏకో కథేసి. ఏకదేవతాపి సాధుకారం నాదాసి. తే ఆహంసు - “త్వం, ఆవుసో, ధమ్మస్సవనదివసే ఇమస్మిం వనసణ్ణే దేవతా మహంతేన సద్దేన సాధుకారం దేంతీతి వదేసి, కిం నామేత”న్తి. భన్తే, అజ్ఞోసు దివసేసు సాధుకారసద్దేన ఏకనిన్నాదో ఏవ హోతి, న అజ్జ పన

జానామి “కిమేత”ని. “తేన హి, ఆవుసో, త్వం తావ ధమ్మం కథేహి”తి. సో బీజనిం గహేత్వా ఆసనే నిసిన్నో తమేవ గాథం వదేసి. దేవతా మహాస్తేన సద్దేన సాధుకారమదంసు. అథ నేనం పరివారా భిక్షూ ఉజ్జాయింసు “ఇమస్మిం వనసణ్ణే దేవతా ముఖోలోకనేన సాధుకారం దదన్తి, తిపిటకధరభిక్షూసు ఏత్తకం భణన్తేసుపి కిఞ్చి పసంసనమత్తమ్మి అవత్వా ఏకేన మహాల్లకత్థేరేన ఏకగాఢాయ కథితాయ మహాసద్దేన సాధుకారం దదన్తి”తి. తేపి విహారం గన్త్యా సత్తు తమత్థం ఆరోచేసుం.

సత్థా “నాహం, భిక్షవే, యో బహుమ్మి ఉగ్గణ్ణతి వా భాసతి వా, తం ధమ్మధరోతి వదామి. యో పన ఏకమ్మి గాథం ఉగ్గణ్ణిత్వా సచ్ఛాని పటివిజ్ఞతి, అయం ధమ్మధరో నామా”తి వత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౨౫౯.“న తావతా ధమ్మధరో, యావతా బహు భాసతి;
యో చ అప్పమ్మి సుత్వాన, ధమ్మం కామేన పస్సతి;
స వే ధమ్మధరో హోతి, యో ధమ్మం నప్పమజ్జతీ”తి.

తత్త యావతాతి యత్తకేన ఉగ్గహణధారణవాచనాదినా కారణేన బహుం భాసతి, తావత్తకేన ధమ్మధరో న హోతి, వంసానురక్తకో పన పవేణిపాలకో నామ హోతి. యో చ అప్పమ్మీతి యో పన అప్పమత్తకమ్మి సుత్వా ధమ్మమన్వాయ అత్తమన్వాయ ధమ్మానుధమ్మప్పటిపన్నో హుత్వా నామకాయేన దుక్ఖాదీని పరిజానన్తో చతుసచ్చధమ్మం పస్సతి, స వే ధమ్మధరో హోతి. యో ధమ్మం నప్పమజ్జతీతి యోపి ఆరద్ధవీరియో హుత్వా అజ్ఞ అజ్ఞేవాతి పటివేధం ఆకంఠన్తో ధమ్మం నప్పమజ్జతి, అయమ్మి ధమ్మధరోయేవాతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసుతి.

ఏకుదానఖీణాసవత్తేరవత్తు తతియం.

౪. లకుణ్ణకభద్దియత్తేరవత్తు

న తేన థేరో సో హోతీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో లకుణ్ణకభద్దియత్తేరం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకదివసఞ్చో తస్మిం థేరే సత్తు ఉపట్టానం గన్త్యా పక్కన్నమత్తే తింసమత్తా ఆరణ్ణోకా భిక్షూ తం పస్సన్తా ఏవ ఆగన్త్యా సత్థారం వద్దిత్వా నిసీదింసు. సత్థా తేసం అరహత్తూపనిస్సయం దిస్వా ఇమం పఞ్చం పుచ్చి - “ఇతో గతం ఏకం థేరం పస్సథా”తి? “న పస్సామ, భన్తే”తి. “కిం ను దిట్టో వో”తి? “ఏకం, భన్తే, సామణేరం పస్సిమ్హా”తి. “న సో, భిక్షవే, సామణేరో, థేరో ఏవ సో”తి? “అతివియ ఖుద్దకో, భన్తే”తి. “నాహం, భిక్షవే, మహాల్లకభావేన థేరాసనే నిసిన్నమత్తకేన థేరోతి వదామి. యో పన సచ్ఛాని పటివిజ్ఞిత్వా మహాజనస్స అహింసకభావే రితో, అయం థేరో నామా”తి వత్వా ఇమా గాథా అభాసి -

౨౬౦.“న తేన థేరో సో హోతి, యేనస్స పలితం సిరో;
పరిపక్కో వయో తస్స, మోఘజిణ్ణోతి వుచ్చతి.

౨౬౧.“యమ్మి సచ్చఇచ్చ ధమ్మో చ, అహింసా సంయమో దమో;
స వే వన్తమలో ధీరో, థేరో ఇతి పవచ్చతీ”తి.

తత్త పరిపక్వీతి పరిణతో, వుడ్డుభావం పత్తీతి అత్తో. మోఘజిణ్ణోతి అన్తో ధేరకానం ధమ్మానం అభావేన తుచ్ఛజిణ్ణో నామ. యమ్మి సచ్చశ్చా ధమ్మో చాతి యమ్మి పన పుగ్గలే సోళసహకారేహి పటివిద్ధత్తా చతుబ్బిధం సచ్చం, జాణేన సచ్చికతత్తా నవవిధో లోకుత్తరధమ్మో చ అత్తి. అహింసాతి అహింసనభావో. దేసనామత్తమేతం, యమ్మి పన చతుబ్బిధాపి అప్పమజ్జాభావనా అత్తీతి అత్తో. సంయమో దమోతి సీలశ్చోవ ఇన్ద్రియసంవరో చ. వన్తమలోతి మగ్గజాణేన నీహటమలో. ధీరోతి ధితిసమ్మన్నో. ధేరోతి సో ఇమేహి ధిరభావకారకేహి సమన్నాగతత్తా ధేరోతి వుచ్ఛతీతి అత్తో.

దేసనావసానే తే భిక్షూ అరహత్తే పతిట్టహింసూతి.

లకుణ్డకభద్దియత్తేరవత్తు చతుత్తం.

౩. సమ్మహులభిక్షువత్తు

న వాక్కరణమత్తేనాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో సమ్మహులే భిక్షూ ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిన్తో సమయే దహరే చేవ సామణేరే చ అత్తనో ధమ్మాచరియానమేవ చీవరరజనాదీని వేయ్యావచ్ఛాని కరోన్తే దిస్సా ఏకచ్ఛే ధేరా చిన్తయింసు - “మయమ్మి బృజ్జానసమయే కుసలా, అష్టాకమేవ కిళ్ళి నత్తి. యంనూన మయం సత్థారం ఉపసక్కుమిత్వా ఏవం వదేయ్యామ, ‘భన్తే, మయం బృజ్జానసమయే కుసలా, అష్టోసం సన్తికే ధమ్మం ఉగ్గణ్ణిత్యాపి ఇమేసం సన్తికే అసోధేత్వా మా సజ్ఞాయిత్యాతి దహరసామణేరే ఆణాపేథా’తి. ఏవణ్ణో అష్టాకం లాభసక్కారో వడ్డిస్సతీ”తి. తే సత్థారం ఉపసక్కుమిత్వా తథా వదింసు.

సత్థా తేసం వచనం సుత్వా “ఇమస్మిం సాసనే పవేణివసేనేవ ఏవం వత్తుం లభతి, ఇమే పన లాభసక్కారే నిస్సితాతి ఇత్వా అహం తుమ్మే వాక్కరణమత్తేన సాధురూపాతి న వదామి. యస్స పనేతే ఇస్సాదయో ధమ్మా అరహత్తమగ్గేన సముచ్చిన్నా, ఏసో ఏవ సాధురూపో”తి వత్వా ఇమా గాథా అభాసి -

౨౬౨.“న వాక్కరణమత్తేన, వణ్ణపోక్ఖరతాయ వా;
సాధురూపో నరో హోతి, ఇస్సుకీ మచ్చరీ సరో.

౨౬౩.“యస్స చేతం సముచ్చిన్నం, మూలఘచ్చం సమూహతం;
సవన్తదోసో మేథావీ, సాధురూపోతి వుచ్ఛతీ”తి.

తత్త న వాక్కరణమత్తేనాతి వచీకరణమత్తేన సద్దలక్ఖణసమ్పన్నవచనమత్తేన. వణ్ణపోక్ఖరతాయ వాతి సరీరవణ్ణస్స మనాపభావేన వా. నరోతి ఏత్తకేనేవ కారణేన పరలాభాదీసు ఇస్సామనకో పజ్జావిధేన మచ్ఛేరేన సమన్నాగతో కేరాటికభావేన సరో నరో సాధురూపో న హోతి. యస్స చేతన్తి యస్స చ పుగ్గలస్సేతం ఇస్సాదిదోసజాతం అరహత్తమగ్గజాణేన సమూలకం చిన్నం, మూలఘాతం కత్వా సమూహతం , సో వన్తదోసో ధమ్మోజపజ్ఞాయ సమన్నాగతో సాధురూపోతి వుచ్ఛతీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

సమృహులభిక్షువత్తు పశ్చాదము.

౬. హతకవత్తు

న ముణ్డకేన సమణోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా సావత్తియం విహరంతో హతకం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర వాదక్కిత్తో “తుమ్హే అసుకవేలాయ అసుకట్టానం నామ ఆగచ్ఛేయ్యాథ, వాదం కరిస్సామా”తి వత్వా పురేతరమేవ తత్థ గత్వా “పస్సథ, తిత్థియా మమ భయేన నాగతా, ఏసో ప పన నేసం పరాజయో”తి ఆదీని వత్వా వాదక్కిత్తో అశ్శోనశ్శం పటిచరంతో విచరతి. సత్థా “హత్థకో కిర ఏవం కరోతీ”తి సుత్వా తం పక్కోసాపేత్వా “సచ్చం కిర త్వం, హత్థక, ఏవం కరోసీ”తి పుచ్చిత్వా “సచ్చ”న్తి వుత్తే, “కస్మా ఏవం కరోసి? ఏవరూపశ్శో ముసావాదం కరోంతో సీసముణ్డనాదిమత్తేనేవ సమణో నామ న హోతి. యో పన అణాని వా ధూలాని వా పాపాని సమేత్వా రిత్తో, అయమేవ సమణో”తి వత్వా ఇమా గాథా అభాసి -

౨౬౪: “న ముణ్డకేన సమణో, అబ్బతో అలికం భణం;

ఇచ్ఛాలోభసమాపన్నో, సమణో కిం భవిస్సతి.

౨౬౫: “యో చ సమేతి పాపాని, అణుం ధూలాని సబ్బసో;

సమితత్తా హి పాపానం, సమణోతి పవ్వుచ్చతీ”తి.

తత్థ ముణ్డకేనాతి సీసముణ్డనమత్తేన. అబ్బతోతి సీలవతేన చ ధుతజ్ఞవతేన చ విరహితో. అలికం భణన్తి ముసావాదం భణంతో అసమ్పత్తేసు ఆరమ్మణేసు ఇచ్ఛాయ పత్తేసు చ లోభేన సమన్నాగతో సమణో నామ కిం భవిస్సతి? సమేతీతి యో చ పరిత్తాని వా మహంతాని వా పాపాని వూపసమేతి, సో తేసం సమితత్తా సమణోతి పవ్వుచ్చతీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసుతి.

హతకవత్తు ఛట్టం.

౭. అశ్శాతరబ్రాహ్మణవత్తు

న తేన భిక్షు సో హోతీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో అశ్శాతరం బ్రాహ్మణం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర బాహిరసమయే పబ్బజిత్వా భిక్షం చరంతో చింతేసి - “సమణో గోతమో అత్తనో సావకే భిక్షాయ చరణేన ‘భిక్షా’తి వదతి, మమ్మి ‘భిక్షా’తి వత్తుం వట్టతీ”తి. సో సత్థారం ఉపసంక్రమిత్వా, “భో గోతమ, అహమ్మి భిక్షం చరిత్వా జీవామి, మమ్మి ‘భిక్షా’తి వదేహి”తి ఆహ. అథ నం సత్థా “నాహం, బ్రాహ్మణ, భిక్షనమత్తేన భిక్షాతి వదామి. న హి విస్సం ధమ్మం సమాదాయ వత్తంతో భిక్షు నామ హోతి. యో పన సబ్బసజ్ఞారేసు సజ్ఞాయ చరతి, సో భిక్షు నామా”తి వత్వా ఇమా గాథా అభాసి -

౨౬౬: “న తేన భిక్షు సో హోతి, యావతా భిక్షతే పరే;

విస్సం ధమ్మం సమాదాయ, భిక్షు హోతి న తావతా.

౨౬౭. “యోధ పుణ్ణాఞ్చ పాపఞ్చ, బాహేత్వా బ్రహ్మచరియవా;
సఙ్ఖాయ లోకే చరతి, స వే భిక్షూతి వుచ్చతీ”తి.

తత్త యావతాతి యత్తకేన పరే భిక్షతే, తేన భిక్షనమత్తేన భిక్షు నామ న హోతి. విస్సన్తి విసమం ధమ్మం, విస్సగన్థం వా కాయకమ్మాదికం ధమ్మం సమాదాయ చరన్తో భిక్షు నామ న హోతి. యోధాతి యో ఇధ సాసనే ఉభయమ్పేతం పుణ్ణాఞ్చ పాపఞ్చ మగ్గబ్రహ్మచరియేన బాహేత్వా పనుదిత్వా బ్రహ్మచరియవా హోతి. సఙ్ఖాయాతి ఇణ్ణేన. లోకేతి ఖిన్దాదిలోకే “ఇమే అఙ్ఘత్తికా ఖిన్దా, ఇమే బాహిరా”తి ఏవం సబ్బేపి ధమ్మే జానిత్వా చరతి, సో తేన ఇణ్ణేన కిలేసానం భిన్నత్తా “భిక్షూ”తి వుచ్చతీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసుతి.

అఙ్ఘతరబ్రాహ్మణవత్థు సత్తమం.

౮. తిత్థియవత్తు

న మోనేనాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో తిత్థియే ఆరబ్బ కథేసి.

తే కిర భుత్తట్టానేసు మనుస్సానం “ఫేమం హోతు, సుఖం హోతు, ఆయు వడ్డతు, అసుకట్టానే నామ కలలం అత్తి, అసుకట్టానే నామ కణ్ఠకో అత్తి, ఏవయాపం రానం గన్తుం న వట్టతీ”తి అది నాయేన మగ్గలం వత్వా పక్కమన్తి. భిక్షూ పన పరమబోధియం అనుమోదనాదీనం అననుజ్ఞాతకాలే భత్తగ్గే మనుస్సానం అనుమోదనం అకత్వా పక్కమన్తి. మనుస్సా “తిత్థియానం సన్తికా మగ్గలం సుణామ, భద్దన్తా పన తుణ్ణీభూతా పక్కమన్తీ”తి ఉజ్ఞాయింసు. భిక్షూ తమత్థం సత్తు ఆరోచేసుం. సత్థా, “భిక్షవే, ఇతో పట్టాయ భత్తగ్గాదీసు యథాసుఖం అనుమోదనం కరోథ, ఉపనిసిన్నకథం కరోథ, ధమ్మం కథేథా”తి అనుజాని. తే తథా కరింసు. మనుస్సా అనుమోదనాదీని సుణన్తా ఉస్సాహప్పత్తా భిక్షూ నిమన్తేత్వా సక్కారం కరోన్తా విచరన్తి. తిత్థియా పన “మయం మునినో మోనం కరోమ, సమణస్స గోతమస్స సావకా భత్తగ్గాదీసు మహాకథం కథేన్తా విచరన్తీ”తి ఉజ్ఞాయింసు.

సత్థా తమత్థం సుత్వా “నాహం, భిక్షవే, తుణ్ణీభావమత్తేన ‘మునీ’తి వదామి. ఏకచ్ఛే హి అజానన్తా న కథేన్తి, ఏకచ్ఛే అవిసారదతాయ, ఏకచ్ఛే ‘మా నో ఇమం అతిసయత్థం అఙ్ఘో జానింసు’తి మచ్ఛేరేన. తస్మా మోనమత్తేన ముని న హోతి, పాపవ్రాపసమేన పన ముని నామ హోతీ”తి వత్వా ఇమా గాథా అభాసి -

౨౬౮. “న మోనేన మునీ హోతి, మూళ్లరూపో అవిద్దసు;
యో చ తులంవ పగ్గయ్ఘ, వరమాదాయ పణ్ణితో.

౨౬౯. “పాపాని పరివజ్జేతి, స మునీ తేన సో ముని;
యో మునాతి ఉభో లోకే, ముని తేన పవ్వుచ్చతీ”తి.

తల్లి న మోసేనాతి కామణ్ణో మోసేయ్యపటిపదాసజ్ఞాతేన మగ్గజాణమోసేన ముని నామ హోతి, ఇథ పన తుణ్ణీభావం సన్ధాయ “మోసేనా”తి వుత్తం. మూళ్లరూపోతి తుచ్చరూపో. అవిద్దసూతి అవిజ్ఞా. ఏవరూపో హి తుణ్ణీభూతోపి ముని నామ న హోతి. అథ వా మోసేన ముని నామ న హోతి, తుచ్చసభావో పన అవిజ్ఞా చ హోతీతి అత్తో. యో చ తులంవ పగయ్యూతి యథా హి తులం గహేత్వా రితో అతిరేకం చే హోతి, హరతి. ఊనం చే హోతి , పక్ఖిపతి. ఏవమేవ యో అతిరేకం హరన్తో వియ పాపం హరతి పరివజ్జేతి, ఊనకే పక్ఖిపన్తో వియ కుసలం పరిపూరేతి. ఏవణ్ణ పన కరోన్తో సీలసమాధిపజ్ఞావిముత్తివిముత్తిజాణదస్సనసజ్ఞాతం వరం ఉత్తమమేవ ఆదాయ పాపాని అకుసలకమ్మాని పరివజ్జేతి. స మునీతి సో ముని నామాతి అత్తో. తేన సో మునీతి కస్మా పన సో మునీతి చే? యం హేట్థా వుత్తకారణం, తేన సో మునీతి అత్తో. సో మునాతి ఉభో లోకేతి యో పుగ్గలో ఇమస్మిం ఖిన్నాదిలోకే తులం ఆరోపేత్వా మినన్తో వియ “ఇమే అజ్ఞత్తికా ఖిన్నా, ఇమే బాహిరా”తిఆదినా నయేన ఇమే ఉభో అత్తే మునాతి. ముని తేన పవ్వుచ్చతీతి తేన కారణేన మునీతి వుచ్చతియేవాతి అత్తో.

దేసనావసాసే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

తిత్థియవత్తు అట్టమం.

౯. బాలిసికవత్తు

న తేన అరియో హోతీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో ఏకం అరియం నామ బాలిసికం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకదివసణ్ణో సత్థా తస్స సోతాపత్తిమగ్గస్సూపనిస్సయం దిస్సా సావత్తియా ఉత్తరద్వారగామే పిణ్ణాయ చరిత్వా భిక్షుసంఘపరిపుతో తతో ఆగచ్ఛతి. తస్మిం ఖణే సో బాలిసికో బలిసేన మచ్ఛే గణ్ణన్తో బుద్ధప్పముఖం భిక్షుసంఘం దిస్సా బలిసయట్టిం చడ్డేత్వా అట్టాసి. సత్థా తస్స అవిదురే రానే నివత్తిత్వా రితో “త్వం కిం నామోసీ”తి సారిపుత్తత్థేరాదీనం నామాని పుచ్చి. తేపి “అహం సారిపుత్తో అహం మోగ్గల్లానో”తి అత్తనో అత్తనో నామాని కథయింసు. బాలిసికో చిన్తేసి – “సత్థా సబ్బేసం నామాని పుచ్చతి, మమమ్మి నామం పుచ్చిస్సతి మణ్ణో”తి. సత్థా తస్స ఇచ్చం ఇత్వా, “ఉపాసక, త్వం కో నామోసీ”తి పుచ్చిత్వా “అహం, భన్తే, అరియో నామా”తి వుత్తే “న, ఉపాసక, తాదిసా పాణాతిపాతినో అరియో నామ హోన్తి, అరియో పన మహాజనస్స అహింసనభావే రితా”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ –

౨౭౦. “న తేన అరియో హోతి, యేన పాణాని హింసతి;

అహింసా సబ్బపాణానం, అరియోతి పవ్వుచ్చతీ”తి.

తల్లి అహింసాతి అహింసనేన. ఇదం వుత్తం హోతి – యేన హి పాణాని హింసతి, న తేన కారణేన అరియో హోతి. యో పన సబ్బపాణానం పాణిఆదీహి అహింసనేన మేత్తాదిభావనాయ పతిట్టితత్తా హింసతో ఆరావ రితో, అయం అరియోతి వుచ్చతీతి అత్తో.

దేసనావసాసే బాలిసికో సోతాపత్తిఫల పతిట్టిహి, సమ్మత్తానమ్మి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

బాలిసికవత్తు నవమం.

౧౦. సమృహులసీలాదిసమ్మన్నభిక్షవత్తు

న సీలబృతమత్తేనాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో సమృహులే సీలాదిసమ్మన్నే భిక్షా ఆరబ్బ కథేసి.

తేసు కిర ఏకచ్ఛానం ఏవం అహోసి - “మయం సమ్మన్నసీలా, మయం ధుతజ్ఞధరా, మయం బహుస్సుతా, మయం పస్తసేనాసనవాసినో, మయం రూనలాభినో, న అమ్మాకం అరహత్తం దుల్లభం, ఇచ్చితదివసేయేవ అరహత్తం పాపుణిస్సామా”తి. యేపి తత్త అనాగామినో, తేసమ్మి ఏతదహోసి - “న అమ్మాకం ఇదాని అరహత్తం దుల్లభ”న్తి. తే సబ్బేపి ఏకదివసం సత్థారం ఉపసబ్బమిత్వా వద్దిత్వా నిసిన్నా “అపి ను ఖో వో, భిక్షవే, పబ్బజితకిచ్చం మత్తకం పత్త”న్తి సత్థారా పుట్టా ఏవమాహంసు - “భన్తే, మయం ఏవరూపా ఏవరూపా చ, తస్మా ‘ఇచ్చితచ్చితక్షణేయేవ అరహత్తం పత్తం సమత్తమ్మా’తి చిన్తేత్వా విహరామా”తి.

సత్థా తేసం వచనం సుత్వా, “భిక్షవే, భిక్షునా నామ పరిసుద్ధసీలాదిమత్తకేన వా అనాగామిసుఖపృత్తమత్తకేన వా ‘అప్పకం నో భవదుక్ఖ’న్తి వత్తుం న వట్టతి, ఆసవక్ఖయం పన అప్పత్వా ‘సుఖితోష్ఠీ’తి చిత్తం న ఉప్పాదేతబ్బ”న్తి వత్వా ఇమా గాథా అభాసి -

౨౭౧. “న సీలబృతమత్తేన, బాహుసచ్చేన వా పన;
అథ వా సమాధిలాభేన, వివిత్రసయనేన వా.

౨౭౨. “పుసామి నేక్ఖమ్మసుఖం, అపుధుజ్ఞనసేవితం;
భిక్షు విస్సాసమాపాది, అప్పత్తో ఆసవక్ఖయ”న్తి.

తత్త సీలబృతమత్తేనాతి చతుపారిసుద్ధసీలమత్తేన వా తేరసధుతజ్ఞమత్తేన వా. బాహుసచ్చేన వాతి తిణ్ణం పిటకానం ఉగ్గహితమత్తేన వా. సమాధిలాభేనాతి అట్టసమాపత్తియా లాభేన. నేక్ఖమ్మసుఖన్తి అనాగామిసుఖం. తం అనాగామిసుఖం పుసామీతి ఏత్తకమత్తేన వా. అపుధుజ్ఞనసేవితన్తి పుధుజ్ఞనేహి అసేవితం అరియసేవితమేవ. భిక్షాతి తేసం అజ్ఞాతరం ఆలపంతో ఆహ. విస్సాసమాపాదీతి విస్సాసం న ఆపజ్ఞేయ్య. ఇదం వుత్తం హోతి - భిక్షు ఇమినా సమ్మన్నసీలాదిభావమత్తకేనేవ “మయ్యం భవో అప్పకో పరిత్తకో”తి ఆసవక్ఖయసజ్ఞాతం అరహత్తం అప్పత్తో హుత్వా భిక్షు నామ విస్సాసం నాపజ్ఞేయ్య. యథా హి అప్పమత్తకోపి గూఢో దుగ్గన్తో హోతి, ఏవం అప్పమత్తకోపి భవో దుక్ఖోతి.

దేసనావసానే తే భిక్షా అరహత్తే పతిట్టహంసు, సమ్మత్తానమ్మి సాత్థికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

సమృహులసీలాదిసమ్మన్నభిక్షవత్తు దసమం.

ధమ్మట్టవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

ఏకూనవీసతిమో వగ్గో.

౨౦. మగ్గవగ్గో

౧. పశ్చాసతభిక్షువత్తు

మగ్గానట్టజ్ఞికోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో పశ్చాసతే భిక్షూ ఆరబ్భ కథేసి.

తే కిర సత్థరి జనపదచారికం చరిత్వా పున సావత్థిం ఆగతే ఉపట్టానసాలాయ నిసీదిత్వా “అసుకగామతో అసుకగామస్స మగ్గో సమో, అసుకగామస్స మగ్గో విసమో, ససక్ఖరో, అసక్ఖరో”తిఆదినా నయేన అత్తనో విచరితమగ్గం ఆరబ్భ మగ్గకథం కథేసుం. సత్థా తేసం అరహత్తస్సూపనిస్సయం దిస్వా తం రానం ఆగత్వా పశ్చాత్తాసనే నిసీన్నో “కాయ నుత్థ, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్వా “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే, “భిక్షవే, అయం బాహిరకమగ్గో, భిక్షునా నామ అరియమగ్గో కమ్మం కాతుం వట్టతి, ఏవశ్శో కరోంతో భిక్షు సబ్బదుక్ఖా పముచ్చంతి”తి వత్వా ఇమా గాథా అభాసి

౨౭౩. “మగ్గానట్టజ్ఞికో సేట్టో, సచ్ఛానం చతురో పదా;

విరాగో సేట్టో ధమ్మానం, ద్విపదానశ్చ చక్ఖుమా.

౨౭౪. “ఏసేవ మగ్గో నత్తశ్శో, దస్సనస్స విసుద్ధియా;

ఏతశ్శో తుమ్హే పటిపజ్జథ, మారస్సేతం పమోహనం.

౨౭౫. “ఏతశ్శో తుమ్హే పటిపన్నా, దుక్ఖస్సంతం కరిస్సథ;

అక్ఖాతో వో మయా మగ్గో, అశ్శాయ సల్లకన్తనం.

౨౭౬. “తుమ్హేహి కిచ్చమాతప్పం, అక్ఖాతారో తథాగతా;

పటిపన్నా పమోక్షన్తి, ఝాయినో మారబన్ధనా”తి.

తత్త మగ్గానట్టజ్ఞికోతి జఙ్ఘమగ్గాదయో వా హోన్తు ద్వాసట్టి దిట్టిగతమగ్గా వా, తేసం సబ్బేసమ్మి మగ్గానం సమ్మాదిట్టిఆదీహి అట్టహి అట్టేహి మిచ్ఛాదిట్టిఆదీసం అట్టన్నం పహానం కరోంతో నిరోధం ఆరమ్మణం కత్వా చతుసుపి సచ్చేసు దుక్ఖపరిజాననాదికిచ్చం సాధయమానో అట్టజ్ఞికో మగ్గో సేట్టో ఉత్తమో. సచ్ఛానం చతురో పదాతి “సచ్చం భణే న కుజ్ఞేయ్యా”తి (ధ. ప. ౨౨౪) ఆగతం వచీసచ్చం వా హోతు, “సచ్చో బ్రాహ్మణో సచ్చో ఖత్తియో”తిఆదిభేదం సమ్ముతీసచ్చం వా “ఇదమేవ సచ్చం మోఘమశ్శా”న్తి (ధ. స. ౧౧౪౪; మ. ని. ౨.౧౦౭-౧౦౮) దిట్టిసచ్చం వా “దుక్ఖం అరియసచ్చ”న్తిఆదిభేదం పరమత్థసచ్చం వా హోతు, సబ్బేసమ్మి ఇమేసం సచ్ఛానం పరిజానితబ్బట్టేన సచ్చికాతబ్బట్టేన పహాతబ్బట్టేన భావేతబ్బట్టేన ఏకపటివేధట్టేన చ తథపటివేధట్టేన చ దుక్ఖం అరియసచ్చన్తిఆదయో చతురో పదా సేట్టా నామ. విరాగో సేట్టో ధమ్మానన్తి “యావతా, భిక్షవే, ధమ్మా సజ్ఞతా వా అసజ్ఞతా వా, విరాగో తేసం అగ్గమక్ఖాయతీ”తి (ఇతివృ. ౯౦; అ. ని. ౪.౩౪) వచనతో సబ్బధమ్మానం నిబ్బానసజ్ఞతో విరాగో సేట్టో. ద్విపదానశ్చ చక్ఖుమాతి సబ్బేసం

దేవమనుస్సాదిభేదానం ద్విపదానం పఞ్చహి చక్షూహి చక్షుమా తథాగతోవ సేట్టో. చ-సద్దో సమ్మిణ్ణనత్తో, అరూపధమ్మే సమ్మిణ్ణేతి. తస్మా అరూపధమ్మానమ్మి తథాగతో సేట్టో ఉత్తమో.

దస్సనస్స విసుద్ధియాతి మగ్గఫలదస్సనస్స విసుద్ధత్తం యో మయా “సేట్టో”తి వుత్తో, ఏసోవ మగ్గో, నత్తఞ్ఞో. ఏతఞ్ఞో తుష్ఠేతి తస్మా తుష్ఠే ఏతమేవ పటిపజ్జధ. మారస్సేతం పమోహనన్తి ఏతం మారమోహనం మారమన్ధనన్తి వుచ్చతి. దుక్ఖస్సన్తన్తి సకలస్సపి వట్టదుక్ఖస్స అన్తం పరిచ్ఛేదం కరిస్సథాతి అత్తో. అఞ్ఞాయ సల్లకన్తనన్తి రాగసల్లాదీనం కన్తనం నిమ్మథనం అబ్బూహణం ఏతం మగ్గం, మయా వినా అనుస్సవాదీహి అత్తపచ్చక్షతో ఇత్థావ అయం మగ్గో అక్ఖాతో, ఇదాని తుష్ఠేహి కిలేసానం ఆతాపనేన “ఆతప్ప”న్తి సజ్ఞం గతం తస్స అధిగమత్థాయ సమ్మప్పధానవీరియం కిచ్చం కరణీయం. కేవలఞ్ఞో అక్ఖాతారోవ తథాగతా. తస్మా తేహి అక్ఖాతవసేన యే పటిపన్నా ద్వీహి ఝానేహి ఝాయిసో, తే తేభూమకవట్టసజ్ఞాతా మారబన్ధనా పమోక్షన్తితి అత్తో.

దేసనావసానే తే భిక్షూ అరహత్తే పతిట్ఠహింసు, సమ్మత్తానమ్మి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

పఞ్చసతభిక్షువత్తు పరమం.

౨. అనిచ్చలక్ఖణవత్తు

సబ్బే సజ్ఞారా అనిచ్ఛాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో పఞ్చసతే భిక్షూ ఆరబ్బ కథేసి.

తే కిర సత్తు సన్తికే కమ్మట్టానం గహత్వా గత్వా అరఞ్ఞో వాయమన్తాపి అరహత్తం అప్పత్వా “విసేసేత్వా కమ్మట్టానం ఉగ్గణ్ఠిస్సామా”తి సత్తు సన్తికం ఆగమింసు. సత్థా “కిం ను ఖో ఇమేసం సప్పాయ”న్తి వీమంసన్తో “ఇమే కస్సపబుద్ధకాలే వీసతి వస్ససహస్సాని అనిచ్చలక్ఖణే అనుయుజ్జింసు, తస్మా అనిచ్చలక్ఖణేనేవ తేసం ఏకం గాథం దేసేతుం వట్టతీ”తి చిన్తేత్వా, “భిక్షవే, కామభవాదీసు సబ్బేపి సజ్ఞారా హుత్వా అభావట్టేన అనిచ్ఛా ఏవా”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౨౭౭. “సబ్బే సజ్ఞారా అనిచ్ఛాతి, యదా పఞ్చాయ పస్సతి;

అథ నిబ్బిన్దతి దుక్ఖే, ఏస మగ్గో విసుద్ధియా”తి.

తత్త సబ్బే సజ్ఞారాతి కామభవాదీసు ఉప్పన్నా ఖిన్ధా తత్త తత్తేవ నిరుజ్జనతో అనిచ్ఛాతి యదా విపస్సనాపఞ్చాయ పస్సతి, అథ ఇమస్మిం ఖిన్ధపరిహరణదుక్ఖే నిబ్బిన్దతి, నిబ్బిన్దన్తో దుక్ఖపరిజాననాదివసేన సచ్ఛాని పటివిజ్ఞతి. ఏస మగ్గో విసుద్ధియాతి విసుద్ధత్తాయ వోదానత్తాయ ఏస మగ్గోతి అత్తో.

దేసనావసానే తే భిక్షూ అరహత్తే పతిట్ఠహింసు, సమ్మత్తపరిసానమ్మి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

అనిచ్చలక్ఖణవత్తు దుతియం.

౩. దుక్ఖలక్ఖణవత్తు

దుతియగాఢాయపి ఏవరూపమేవ వత్తు. తదా హి భగవా తేసం భిక్షూనం దుక్ఖలక్ష్ణణే కతాభియోగభావం ఇత్వా,
“భిక్షవే, సబ్బేపి ఖిన్నా పటిపీళనట్టేన దుక్ఖా ఏవా”తి వత్వా ఇమం గాఢమాహ -

౨౭౮. “సబ్బే సజ్ఞారా దుక్ఖాతి, యదా పజ్ఞాయ పస్సతి;
అథ నిబ్బిందతి దుక్ఖే, ఏస మగ్గో విసుద్ధియా”తి.

తత్త దుక్ఖాతి పటిపీళనట్టేన దుక్ఖా. సేసం పురిమసదిసమేవ.

దుక్ఖలక్ష్ణణవత్తు తతియం.

౪. అనత్తలక్ష్ణణవత్తు

తతియగాఢాయపి ఏసేవ నయో. కేవలజ్ఞో ఏత్థ భగవా తేసం భిక్షూనం పుబ్బే అనత్తలక్ష్ణణే అనుయుత్తభావం ఇత్వా,
“భిక్షవే, సబ్బేపి ఖిన్నా అవసవత్తనట్టేన అనత్తా ఏవా”తి వత్వా ఇమం గాఢమాహ -

౨౭౯. “సబ్బే ధమ్మా అనత్తాతి, యదా పజ్ఞాయ పస్సతి;
అథ నిబ్బిందతి దుక్ఖే, ఏస మగ్గో విసుద్ధియా”తి.

తత్త సబ్బే ధమ్మాతి పజ్ఞాక్షణ్ణా ఏవ అధిప్పేతా. అనత్తాతి “మా జీయన్తు మా మీయన్తు”తి వసే వత్తేతుం న సక్కాతి
అవసవత్తనట్టేన అనత్తా అత్తసుజ్ఞా అస్సామికా అనిస్సరాతి అత్థో. సేసం పురిమసదిసమేవాతి.

అనత్తలక్ష్ణణవత్తు చతుత్థం.

౫. పధానకమ్మికతిస్సత్థేరవత్తు

ఉట్టానకాలమ్మీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో పధానకమ్మికతిస్సత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి.

సావత్తివాసి నో కిర పజ్ఞాసతా కులపుత్తా సత్థు సన్నికే పబ్బజిత్వా కమ్మట్టానం గహేత్వా అరణ్ణం అగమంసు. తేసు ఏకో
తత్తేవ ఓహీయి. అవసేసా అరణ్ణో సమణధమ్మం కరోన్తా అరహత్తం పత్వా “పటిలద్ధగుణం సత్థు ఆరోచేస్సామా”తి పున
సావత్తిం అగమంసు. తే సావత్తితో యోజనమత్తే ఏకస్మిం గామకే పిణ్డాయ చరన్తే దిస్సా ఏకో ఉపాసకో యాగుభత్తాదీహి
పతిమానేత్వా అనుమోదనం సుత్వా పునదివసత్తాయపి నిమన్తేసి. తే తదహేవ సావత్తిం గన్త్యా పత్తచీవరం పటిసామేత్వా
సాయన్తసమయే సత్థారం ఉపసజ్కమిత్వా వన్దిత్వా ఏకమన్తం నిసీదింసు. సత్థా తేహి సద్ధిం అతివియ తుట్టిం
పవేదయమానో పటిసన్ధారం అకాసి.

అథ నేసం తత్త ఓహీనో సహాయకభిక్షు చిన్తేసి - “సత్థు ఇమేహి సద్ధిం పటిసన్ధారం కరోన్తస్స ముఖం నప్పహోతి,
మయ్మం పన మగ్గఫలాభావేన మయా సద్ధిం న కథేతి, అజ్ఞేవ అరహత్తం పత్వా సత్థారం ఉపసజ్కమిత్వా మయా సద్ధిం
కథాపేస్సామీ”తి. తేపి భిక్షూ, “భన్తే, మయం ఆగమనమగ్గే ఏకేన ఉపాసకేన స్వాతనాయ నిమన్తితా, తత్త పాతోవ
గమిస్సామా”తి సత్థారం అపలోకేసుం. అథ నేసం సహాయకో భిక్షు సబ్బరత్తిం చజ్కమన్తో నిద్ధావసేన చజ్కమకోటియం

ఏకస్మిం పాసాణఫలకే పతి, ఊరుట్టి భిజ్జి. సో మహాసద్దేన విరవి. తస్య తే సహాయకా భిక్షూ సద్ధం సజ్ఞానిత్వా ఇతో చితో చ ఉపధావింసు. తేసం దీపం జాలేత్వా తస్య కత్తబ్బకిచ్చం కరోన్తానంయేవ అరుణో ఉట్టహి, తే తం గామం గన్తుం ఓకాసం న లభింసు. అథ నే సత్థా ఆహ - “కిం, భిక్షవే, భిక్షాచారగామం న గమిత్థా”తి. తే “ఆమ, భన్తే”తి తం పవత్తిం ఆరోచేసుం. సత్థా “న, భిక్షవే, ఏస ఇదానేవ తువ్వాకం లాభన్తరాయం కరోతి, పుట్టేపి అకాసియేవా”తి వత్వా తేహి యాచితో అతీతం ఆహరిత్వా -

“యో పుట్టే కరణీయాని, పచ్ఛా సో కాతుమిచ్చతి;
వరుణకట్టభజ్జోవ, స పచ్ఛా మనుతప్పతీ”తి. (జా. ౧.౧.౭౧) -

జాతకం విత్థారేసి. తదా కిర తే భిక్షూ పశ్చసతా మాణవకా అహేసుం, కుసీతమాణవకో అయం భిక్షు అహోసి, ఆచరియో పన తథాగతోవ అహోసీతి.

సత్థా ఇమం ధమ్మదేసనం ఆహరిత్వా, “భిక్షవే, యో హి ఉట్టానకాలే ఉట్టానం న కరోతి, సంసన్నసజ్కప్పో హోతి, కుసీతో సో ఝానాదిభేదం విసేసం నాధిగచ్ఛతీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౨౮౦. “ఉట్టానకాలమ్మి అనుట్టహానో,
యువా బలీ ఆలసియం ఉపేతో;
సంసన్నసజ్కప్పమనో కుసీతో,
పజ్ఞాయ మగ్గం అలసో న విన్దతీ”తి.

తత్త అనుట్టహానోతి అనుట్టహాన్తో అవాయమన్తో. యువా బలీతి పరమయోబ్బనే రితో బలసమ్పన్నోపి హుత్వా అలసభావేన ఉపేతో హోతి, భుత్వా సయతి. సంసన్నసజ్కప్పమనోతి తీహ మిచ్ఛావితక్కేహి సుట్టు అవసన్నసమ్మాసజ్కప్పచిత్తో. కుసీతోతి నిబ్బీరియో. అలసోతి మహాలసో పజ్ఞాయ దట్టబ్బం అరియమగ్గం అపస్సన్తో న విన్దతి, న పటిలభతీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

పథానకమ్మికతిస్సత్థేరవత్తు పశ్చమం.

౬. సూకరపేతవత్తు

వాచానురక్తీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరన్తో సూకరపేతం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిన్తో దివసే మహామోగ్గల్లానత్థేరో లక్ఖణత్థేరేన సద్ధిం గిజ్జకూటా ఓరోహన్తో ఏకస్మిం పదేసే సితం పాత్వాకాసి. “కో ను ఖో, ఆవుసో, హేతు సితస్స పాతుకమ్మాయా”తి లక్ఖణత్థేరేన పుట్టో “అకాలో, ఆవుసో, ఇమస్స పజ్ఞాస్స, సత్థు సన్తికే మం పుచ్చేయ్యాథా”తి వత్వా లక్ఖణత్థేరేన సద్ధియేవ రాజగహే పిణ్డాయ చరిత్వా పిణ్డపాతపటిక్కన్తో వేళువనం గన్త్యా సత్థారం వన్దిత్వా నిసీది. అథ నం లక్ఖణత్థేరో తమత్థం పుచ్చి. సో ఆహ - “ఆవుసో, అహం ఏకం పేతం అద్దసం, తస్య

తిగావుతప్పమాణం సరీరం, తం మనుస్ససరీరసదిసం. సీసం పన సూకరస్స వియ, తస్స ముఖే నజ్జట్టం జాతం, తతో పుళవా పగ్గరన్తి. స్వాహం 'న మే ఏవరూపో సత్తో దిట్టపుబ్బో'తి తం దిస్వా సితం పాత్వాకాసి"న్తి. సత్థా "చక్ఖుభూతా వత, భిక్ఖవే, మమ సావకా విహరన్తి"తి వత్వా "అహమ్మేతం సత్తం బోధిమణ్ణేయేవ అద్దసం. 'యే పన మే న సద్దహాయ్యుం, తేసం అహితాయ అస్సా'తి పరేసం అనుకమ్పాయ న కథేసిం. ఇదాని మోగ్గల్లానం సక్ఖిం కత్వా కథేమి. సచ్చం, భిక్ఖవే, మోగ్గల్లానో ఆహ"తి కథేసి. తం సుత్వా భిక్ఖూ సత్థారం పుచ్చింసు - "కిం పన, భన్తే, తస్స పుబ్బకమ్మ"న్తి. సత్థా "తేన హి, భిక్ఖవే, సుణాథా"తి అతీతం ఆహరిత్వా తస్స పుబ్బకమ్మం కథేసి.

కస్సపబుద్ధకాలే కిర ఏకస్మిం గామకావాసే ద్వే ధేరా సమగ్గవాసం వసింసు. తేసు ఏకో సట్ఠివస్సో, ఏకో ఏకూనసట్ఠివస్సో. ఏకూనసట్ఠివస్సో ఇతరస్స పత్తచీవరం ఆదాయ విచరి, సామణేరో వియ సబ్బం వత్తవటివత్తం అకాసి. తేసం ఏకమాతుకుచ్చియం వుత్తభాతూనం వియ సమగ్గవాసం వసంతానం వసనట్టానం ఏకో ధమ్మకథికో ఆగమి. తదా చ ధమ్మస్సవనదివసో హోతి. ధేరా నం సజ్జణ్ణిత్వా "ధమ్మకథం నో కథేహి సప్పురిసా"తి ఆహంసు. సో ధమ్మకథం కథేసి. ధేరా "ధమ్మకథికో నో లద్దో"తి తుట్టచిత్తా పునదివసే తం ఆదాయ ధురగామం పిణ్ణాయ పవిసిత్వా తత్త కతభత్తకిచ్చా, "ఆవుసో, హియ్యా కథితట్టానతోవ థోకం ధమ్మం కథేహి"తి మనుస్సానం ధమ్మం కథాపేసుం. మనుస్సా ధమ్మకథం సుత్వా పునదివసత్థాయపి నిమన్తయింసు. ఏవం సమన్తా భిక్ఖాచారగామేసు ద్వే ద్వే దివసే తం ఆదాయ పిణ్ణాయ చరింసు.

ధమ్మకథికో చిన్తేసి - "ఇమే ద్వేపి అతిముదుకా, మయా ఉభోపేతే పలాపేత్వా ఇమస్మిం విహరే వసితుం వట్టతీ"తి. సో సాయం ధేరూపట్టానం గన్త్యా భిక్ఖూనం ఉట్టాయ గతకాలే నివత్తిత్వా మహాధేరం ఉపసజ్జమిత్వా, "భన్తే, కిళ్ళి వత్తబ్బం అత్తి"తి వత్వా "కథేహి, ఆవుసో"తి వుత్తే థోకం చిన్తేత్వా, "భన్తే, కథా నామేసా మహాసావజ్ఞా"తి వత్వా అకథేత్వావ పక్కామి. అనుధేరస్సాపి సన్తికం గన్త్యా తథేవ అకాసి. సో దుతియదివసే తథేవ కత్వా తతియదివసే తేసం అతివియ కోతుహలే ఉప్పన్నే మహాధేరం ఉపసజ్జమిత్వా, "భన్తే, కిళ్ళి వత్తబ్బం అత్తి, తువ్హాకం పన సన్తికే వత్తుం న విసహామి"తి వత్వా ధేరేన "హోతు, ఆవుసో, కథేహి"తి నిప్పీళితో ఆహ - "కిం పన, భన్తే, అనుధేరో తువ్హేహి సద్ధిం సంభోగో"తి. సప్పురిస, కిం నామేతం కథేసి, మయం ఏకమాతుకుచ్చియం వుత్తపుత్తా వియ, అవ్హేసు ఏకేన యం లద్దం, ఇతరేనాపి లద్దమేవ హోతి. మయా ఏతస్స ఏత్తకం కాలం అగుణో నామ న దిట్టపుబ్బోతి? ఏవం, భన్తేతి. ఆమావుసోతి. భన్తే మం అనుధేరో ఏవమాహ - "సప్పురిస, త్వం కులపుత్తో, అయం మహాధేరో లజ్జి పేసలోతి ఏతేన సద్ధిం సంభోగం కరోన్తో ఉపపరిక్ఖిత్వా కరేయ్యాసీ"తి ఏవమేస మం ఆగతదివసతో పట్టాయ వదతీతి.

మహాధేరో తం సుత్వావ కుద్ధమానసో దణ్ణాభిహతం కులాలభాజనం వియ భిజ్జి. ఇతరోపి ఉట్టాయ అనుధేరస్స సన్తికం గన్త్యా తథేవ అవోచ, సోపి తథేవ భిజ్జి. తేసు కిళ్ళాపి ఏత్తకం కాలం ఏకోపి విసుం పిణ్ణాయ పవిట్టపుబ్బో నామ నత్తి, పునదివసే పన విసుం పిణ్ణాయ పవిసిత్వా అనుధేరో పురేతరం ఆగన్త్యా ఉపట్టానసాలాయ అట్టాసి, మహాధేరో పచ్చా అగమాసి. తం దిస్వా అనుధేరో చిన్తేసి - "కిం ను ఖో ఇమస్స పత్తచీవరం పటిగ్గహేతబ్బం, ఉదాహు నో"తి. సో "న ఇదాని పటిగ్గహేస్సామీ"తి చిన్తేత్వాపి "హోతు, న మయా ఏవం కతపుబ్బం, మయా అత్తనో వత్తం హాపేతుం న వట్టతీ"తి చిత్తం ముదుకం కత్వా ధేరం ఉపసజ్జమిత్వా, "భన్తే, పత్తచీవరం దేథా"తి ఆహ. ఇతరో "గచ్చ, దుబ్బినీత, న త్వం మమ పత్తచీవరం పటిగ్గహేతుం యుత్తరూపో"తి అచ్చరం పహరిత్వా తేనపి "ఆమ, భన్తే, అహమ్మి తువ్హాకం పత్తచీవరం న పటిగ్గణ్ణామీతి చిన్తేసి"న్తి వుత్తే, "ఆవుసో నవక, కిం త్వం చిన్తేసి, మమ ఇమస్మిం విహరే కోచి సజ్ఞో అత్తి"తి ఆహ. ఇతరోపి

“తుష్టి పన, భన్తే, కిం ఏవం మజ్జాధ ‘మమ ఇమస్మిం విహరే కోచి సజ్ఞో అట్టి’తి, ఏనో తే విహరో”తి వత్వా పత్తచీవరం ఆదాయ నిక్ఖమి. ఇతరోపి నిక్ఖమి. తే ఉభోపి ఏకమగ్గేనాపి అగత్వా ఏకో పచ్చిమద్వారేన మగ్గం గణ్ఠి, ఏకో పురత్తిమద్వారేన. ధమ్మకథికో, “భన్తే, మా ఏవం కరోథ, మా ఏవం కరోథా”తి వత్వా “తిట్టాపునో”తి వుత్తే నివత్తి. నో పునదివసే ధురగామం పవిట్టో మనుస్సేహి, “భన్తే, భద్దంతా కుహి”న్తి వుత్తే, “ఆపునో, మా పుచ్చథ, తుమ్మాకం కులుపకా హియ్యో కలహం కత్వా నిక్ఖమింసు, అహం యాచంతోపి నివత్తేతుం నాసక్తి”న్తి ఆహ. తేసు బాలా తుణ్ఠీ అహేసుం. పణ్ణితా పన “అమ్మేహి ఏత్తకం కాలం భద్దంతానం కిఞ్చి ఖలితం నామ న దిట్టపుబ్బం, తేసం భయం ఇమం నిస్సాయ ఉప్పన్నం భవిస్సతీ”తి దోమనస్సప్పత్తా అహేసుం.

తేపి థేరా గతట్టానే చిత్తసుఖం నామ న లభింసు. మహాథేరో చిన్తేసి – “అహో నవకస్స భిక్కునో భారీయం కమ్మం కతం, ముహుత్తం దిట్టం నామ ఆగన్తుకభిక్కుం ఆహ – ‘మహాథేరేన సద్ధిం సంభోగం మా అకాసీ’”తి. ఇతరోపి చిన్తేసి – “అహో మహాథేరస్స భారీయం కమ్మం కతం, ముహుత్తం దిట్టం నామ ఆగన్తుకభిక్కుం ఆహ – ‘ఇమినా సద్ధిం సంభోగం మా అకాసీ’”తి. తేసం నేవ సజ్ఞాయో న మనసికారో అహోసి. తే వస్ససతచ్చయేన పచ్చిమదిసాయ ఏకం విహరం అగమంసు. తేసం ఏకమేవ సేనాసనం పాపుణి. మహాథేరే పవిసిత్వా మజ్జాకే నిసిన్నే ఇతరోపి పావిసి. మహాథేరే తం దిస్వావ సజ్ఞానిత్వా అస్సుని సన్ధారేతుం నాసక్తి. ఇతరోపి మహాథేరం సజ్ఞానిత్వా అస్సుపుణ్ణేహి నేత్తేహి “కథేమి ను ఖో మా కథేమీ”తి చిన్తేత్వా “న తం సద్ధేయ్యరూప”న్తి థేరం వన్దిత్వా “అహం, భన్తే, ఏత్తకం కాలం తుమ్మాకం పత్తచీవరం గహేత్వా విచరిం, అపి ను ఖో మే కాయద్వారాదీసు తుమ్మేహి కిఞ్చి అసారుప్పం దిట్టపుబ్బం”న్తి. “న దిట్టపుబ్బం, ఆపునో”తి. అథ కస్మా ధమ్మకథికం అవచుత్త “మా ఏతేన సద్ధిం సంభోగమకాసీ”తి? “నాహం, ఆపునో, ఏవం కథేమి, తయా కిర మమ అన్తరే ఏవం వుత్త”న్తి. “అహమ్మి, భన్తే, న వదామీ”తి. తే తస్మిం ఖణే “తేన అమ్మే భిన్నితుకామేన ఏవం వుత్తం భవిస్సతీ”తి ఇత్వా అజ్ఞామజ్ఞం అచ్చయం దేసయింసు. తే వస్ససతం చిత్తస్సాదం అలభంతా తం దివసం సమగ్గా హుత్వా “ఆయామ, నం తతో విహరా నిక్కడ్డిస్సామా”తి పక్కమిత్వా అనుపుబ్బేన తం విహరం అగమంసు.

ధమ్మకథికోపి థేరే దిస్వా పత్తచీవరం పటిగ్గహేతుం ఉపగచ్ఛి. థేరా “న త్వం ఇమస్మిం విహరే వసితుం యుత్తరూపో”తి అచ్చరం పహరింసు. నో సణ్ఠాతుం అసక్కింతో తావదేవ నిక్ఖమిత్వా పలాయి. అథ నం వీసతి వస్ససహస్సాని కతో సమణధమ్మో సన్ధారేతుం నాసక్తి, తతో చవిత్వా అవీచిమ్మి నిబ్బత్తో ఏకం బుద్ధంతరం పచ్చిత్వా ఇదాని గిజ్జకూటే వుత్తప్పకారేన అత్తభావేన దుక్ఖం అనుభోతీతి.

సణ్ఠా ఇదం తస్స పుబ్బకమ్మం ఆహరిత్వా, “భిక్ఖవే, భిక్ఖునా నామ కాయాదీహి ఉపసంతరూపేన భవితబ్బ”న్తి వత్వా ఇమం గాథమాహ –

౨౮౧. “వాచానురక్తి మనసా సుసంపుతో,
కాయేన చ నాకుసలం కయిరా;
ఏతే తయో కమ్మపథే వినోధయే,
ఆరాధయే మగ్గమిసిప్పవేదిత”న్తి.

తస్మిన్ - చతున్నం వచీదుచ్చరితానం వజ్రనేన వాచానురక్తి అభిజ్ఞాదీనం అనుష్పాదనేన మనసా చ సుట్టు సంవుతో పాణాతిపాతాదయో పజహన్తో కాయేన చ అకుసలం న కయిరా. ఏవం ఏతే తయో కమ్మపథే వినోధయే. ఏవం వినోధేన్తో హి సీలక్ష్మణాదీనం ఏసకేహి బుద్ధాదీహి ఇసీహి పవేదితం అట్టభేకమగ్గం ఆరాధేయ్యాతి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

సూకరపేతవత్తు ఛట్టం.

2. పోట్టిలత్తేరవత్తు

యోగా వేతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరన్తో పోట్టిలం నామ ధేరం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర సత్తన్నమ్మి బుద్ధానం సాసనే తేపిటకో పఞ్చన్నం భిక్షుసతానం ధమ్మం వాచేసి. సత్తా చిన్తేసి - “ఇమస్సు భిక్షునో ‘అత్తనో దుక్ఖనిస్సరణం కరిస్సామీ’తి చిత్తమ్మి నత్తి సంవేజేస్సామి న”న్తి. తతో పట్టాయ తం ధేరం అత్తనో ఉపట్టానం ఆగతకాలే “ఏహి, తుచ్చపోట్టిల, వద్ద, తుచ్చపోట్టిల, నీసీద, తుచ్చపోట్టిల, యాహి, తుచ్చపోట్టిలా”తి వదతి. ఉట్టాయ గతకాలేపి “తుచ్చపోట్టిలో గతో”తి వదతి. సో చిన్తేసి - “అహం సాట్టకథాని తీణి పిటకాని ధారేమి, పఞ్చన్నం భిక్షుసతానం అట్టారస మహాగణే ధమ్మం వాచేమి, అథ పన మం సత్తా అభిక్షణం, ‘తుచ్చపోట్టిలా’తి వదేతి, అద్ధా మం సత్తా ఝానాదీనం అభావేన ఏవం వదేతి”తి. సో ఉప్పన్నసంవేగో “దాని అరణ్ణం పవిసిత్వా సమణధమ్మం కరిస్సామీ”తి సయమేవ పత్తచీవరం సంవిదహిత్వా పచ్చాసకాలే సబ్బపచ్చా ధమ్మం ఉగ్గణ్ణిత్వా నిక్ఖమన్తేన భిక్షునా సద్ధిం నిక్ఖమి. పరివేణే నీసీదిత్వా సజ్ఞాయన్తా నం “ఆచరియో”తి న సల్లక్ఖేసుం. సో వీసయోజనసతమగ్గం గన్త్యా ఏకస్మిం అరణ్ణావాసే తింస భిక్షూ వసన్తి, తే ఉపసజ్జమిత్వా సజ్ఞత్తేరం వద్దిత్వా, “భన్తే, అవస్సయో మే హోధా”తి ఆహ. ఆవుసో, త్వం ధమ్మకథికో, అష్ఠేహి నామ తం నిస్సాయ కిళ్ళి జానితబ్బం భవేయ్య, కస్మా ఏవం వదేసీతి? మా, భన్తే, ఏవం కరోథ, అవస్సయో మే హోధాతి. తే పన సబ్బే ఖీణాసవావ. అథ నం మహాధేరో “ఇమస్సు ఉగ్గహం నిస్సాయ మానో అత్తియేవా”తి అనుధేరస్స సన్తికం పహిణి. సోపి నం తథేవాహ. ఇమినా నీహరేన సబ్బేపి తం పేసేన్తా దివాట్టానే నీసీదిత్వా సూచికమ్మం కరోత్తస్స సబ్బనవకస్స సత్తవస్సికసామణేరస్స సన్తికం పహిణింసు. ఏవమస్స మానం నీహరింసు.

సో నిహతమానో సామణేరస్స సన్తికే అజ్ఞాలిం పగ్గహేత్వా “అవస్సయో మే హోహి సప్పురిసా”తి ఆహ. అహో, ఆచరియ, కిం నామేతం కథేథ, తుష్ఠే మహల్లకా బహుస్సుతా, తుష్ఠాకం సన్తికే మయా కిళ్ళి కారణం జానితబ్బం భవేయ్యాతి. మా ఏవం కరి, సప్పురిస, హోహియేవ మే అవస్సయోతి. భన్తే, సచేపి ఓవాదక్ఖమా భవిస్సథ, భవిస్సామి వో అవస్సయోతి. హోమి, సప్పురిస, అహం “అగ్గిం పవిసా”తి వుత్తే అగ్గిం పవిసామియేవాతి. అథ నం సో అవిదురే ఏకం సరం దస్సేత్వా, “భన్తే, యథానివత్తపారుతోవ ఇమం సరం పవిసథా”తి ఆహ. సో హిస్స మహగ్గానం దుపట్టచీవరానం నివత్తపారుతభావం ఇత్వాపి “ఓవాదక్ఖమో ను ఖో”తి వీమంసన్తో ఏవమాహ. ధేరోపి ఏకవచనేనేవ ఉదకం ఓతరి. అథ నం చీవరకణ్ణానం తేమితకాలే “ఏథ, భన్తే”తి వత్వా ఏకవచనేనేవ ఆగన్త్యా రితం ఆహ - “భన్తే, ఏకస్మిం వమ్మికే ఛ చిద్దాని, తత్త ఏకేన చిద్దేన గోధా అన్తో పవిట్టా, తం గణ్ణితుకామో ఇతరాని పఞ్చ చిద్దాని థకేత్వా ఛట్టం భిద్దిత్వా పవిట్టచిద్దేనేవ గణ్ణాతి, ఏవం తుష్ఠేపి ఛద్వారికేసు ఆరమ్మణేసు సేసాని పఞ్చద్వారాని పిథాయ మనోద్వారే కమ్మం పట్టపేథా”తి. బహుస్సుతస్స భిక్షునో

ఏత్తకేనేవ పదీపుజ్జలనం వియ అహోసి. సో “ఏత్తకమేవ హోతు సప్పురిసా”తి కరజకాయే ఇాణం ఓతారేత్వా సమణధమ్మం ఆరభి.

సత్థా వీసయోజనసతమత్తకే నిసినోవ తం భిక్ఖుం ఓలోకేత్వా “యథేవాయం భిక్ఖు భూరిపజ్ఞో , ఏవమేవం అనేన అత్తానం పతిట్టాపేతుం వట్టతీ”తి చిన్తేత్వా తేన సద్ధిం కథేన్తో వియ ఓభాసం ఫరిత్వా ఇమం గాథమాహ -

౨౮౨:“యోగా వే జాయతీ భూరి, అయోగా భూరిసజ్ఞయో;

ఏతం ద్వేధాపథం ఇత్వా, భవాయ విభవాయ చ;

తథాత్తానం నివేసేయ్య, యథా భూరి పవడ్డతీ”తి.

తత్త యోగాతి అట్టతినసాయ ఆరమ్మణేసు యోనిసో మనసికారా. భూరీతి పథవీసమాయ విత్థతాయ పజ్ఞాయేతం నామం. సజ్ఞయోతి వినాసో. ఏతం ద్వేధాపథన్తి ఏతం యోగఇచ్చ అయోగఇచ్చ. భవాయ విభవాయ చాతి వుద్ధియా చ అవుద్ధియా చ. తథాతి యథా అయం భూరిసజ్ఞతా పజ్ఞా పవడ్డతి, ఏవం అత్తానం నివేసేయ్యతి అత్తో.

దేసనావసానే పోట్టిలత్థేరో అరహత్తే పతిట్టహీతి.

పోట్టిలత్థేరవత్తు సత్తమం.

౮. పశ్చాత్తమహల్లకత్థేరవత్తు

వనం చిన్దథాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో సమ్మహులే మహల్లకే భిక్ఖూ ఆరబ్బ కథేసి.

తే కిర గిహికాలే సావత్థియం కుటుమ్మికా మహద్ధనా అజ్ఞామజ్ఞాసహాయకా ఏకతో పుజ్ఞాని కరోన్తా సత్తు ధమ్మదేసనం సుత్వా “మయం మహల్లకా, కిం నో ఘరావాసేనా”తి సత్థారం పబ్బజ్జం యాచిత్వా పబ్బజింసు, మహల్లకభావేన పన ధమ్మం పరియాపుణితుం అసక్కిన్తా విహరపరియన్తే పణ్ణసాలం కారేత్వా ఏకతోవ వసింసు. పిణ్డాయ చరన్తాపి యేభుయ్యేన పుత్తదారస్సేవ గేహం గన్త్యా భుజ్జింసు. తేసు ఏకస్స పురాణదుతియికా మధురపాచికా నామ, సా తేసం సబ్బేసమ్మి ఉపకారికా అహోసి. కస్మా సబ్బేపి అత్తనా లద్ధాహారం గహేత్వా తస్సా ఏవ గేహ నిసీదిత్వా భుజ్జాన్తి? సాపి నేసం యథాసన్నిహితం సూపబ్యజ్జానం దేతి. సా అజ్ఞాతరాబాధేన పుట్టా కాలమకాసి. అథ తే మహల్లకత్థేరా సహాయకస్స ధేరస్స పణ్ణసాలాయ సన్నిపతిత్వా అజ్ఞామజ్ఞాం గీవాసు గహేత్వా “మధురపాచికా ఉపాసికా కాలకతా”తి విలపన్తా రోదింసు . భిక్ఖూహి చ సమన్తతో ఉపధావిత్వా “కిం ఇదం, ఆవుసో”తి పుట్టా, “భన్తే, సహాయకస్స నో పురాణదుతియికా కాలకతా, సా అవ్హాకం అతివియ ఉపకారికా. ఇదాని కుతో తథారూపిం లభిస్సామాతి ఇమినా కారణేన రోదామా”తి ఆహంసు.

భిక్ఖూ ధమ్మసభాయం కథం సముట్టాపేసుం. సత్థా ఆగన్త్యా “కాయ నుత్త, భిక్ఖవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసినా”తి పుచ్చిత్వా “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే “న, భిక్ఖవే, ఇదానేవ, పుట్టేపి తే కాకయోనియం నిబ్బత్తిత్వా సముద్ధతీరే చరమానా సముద్ధఱమియా సముద్ధం పవేసేత్వా మారితాయ కాకియా రోదిత్వా పరిదేవిత్వా తం నీహరిస్సామాతి ముఖతుణ్ణకేహి మహాసముద్ధం ఉస్సిన్హన్తా కిలమింసు”తి అతీతం ఆహరిత్వా -

“అపి ను హనుకా సంతా, ముఖిశ్చ పరిసుస్సతి;

ఓరమామ న పారేమ, పూరతేవ మహోదధి”తి. (జా. ౧.౧.౧౪౬);

ఇమం కాకజాతకం విత్థారేత్వా తే భిక్షూ ఆమన్తేత్వా, “భిక్షవే, రాగదోషమోహవనం నిస్సాయ తుష్టేహి ఇదం దుష్టం పత్యం, తం వనం చిన్దితుం వట్టతి, ఏవం నిద్దుష్టా భవిస్సుధా”తి వత్వా ఇమా గాథా అభాసి -

౨౮౩. “వనం చిన్దథ మా రుక్ష్ణం, వనతో జాయతే భయం;

ఛేత్వా వనశ్చ వనథశ్చ, నిబ్బనా హోథ భిక్షవో.

౨౮౪. “యావ హి వనథో న చిజ్జతి,

అణమత్తోపి నరస్స నారిసు;

పటిబద్ధమనోవ తావ సో,

వచ్చో ఖీరపకోవ మాతరీ”తి.

తథ మా రుక్ష్ణన్తి సత్థారా హి “వనం చిన్దథా”తి వుత్తే తేసం అచిరపబ్బజితానం “సత్థా అమ్మే వాసిఆదీని గహేత్వా వనం చిన్దాపేతీ”తి రుక్ష్ణం చిన్దితుకామతా ఉప్పజ్జి. అథ నే “మయా రాగాదికిలేసవనం సన్ధాయేతం వుత్తం, న రుక్ష్ణే”తి పటిసేధేన్తో “మా రుక్ష్ణ”న్తి ఆహ. వనతోతి యథా పాకతికవనతో సీహాదిభయం జాయతి, ఏవం జాతిఆదిభయమ్మి కిలేసవనతో జాయతీతి అత్తో. వనశ్చ వనథశ్చాతి ఏత్థ మహంతా రుక్ష్ణా వనం నామ, ఖుద్ధకా తస్మిం వనే రితత్తా వనథా నామ. పుబ్బుప్పత్తికరుక్ష్ణా వా వనం నామ, అపరాపరుప్పత్తికా వనథా నామ. ఏవమేవ మహంతమహంతా భవాకడ్డనకా కిలేసా వనం నామ, పవత్తియం విపాకదాయకా వనథా నామ. పుబ్బుప్పత్తికా వనం నామ, అపరాపరుప్పత్తికా వనథా నామ. తం ఉభయం చతుత్థమగ్గజాణేన చిన్దితబ్బం. తేనాహ - “ఛేత్వా వనశ్చ వనథశ్చ, నిబ్బనా హోథ భిక్షవో”తి. నిబ్బనా హోథాతి నిక్కిలేసా హోథ. యావ హి వనథోతి యావ ఏస అణమత్తోపి కిలేసవనథో నరస్స నారిసు న చిజ్జతి , తావ సో ఖీరపకో వచ్చో మాతరి వియ పటిబద్ధమనో లగ్గచిత్తోవ హోతీతి అత్తో.

దేసనావసానే పశ్చాపి తే మహల్లకత్థేరా సోతాపత్తిఫలే పతిట్టహింసు, సమ్మత్తానమ్మి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

పశ్చామహల్లకత్థేరవత్తు అట్టమం.

౯. సువణ్ణకారత్థేరవత్తు

ఉచ్చిన్దాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో సారిపుత్తత్థేరస్స సద్ధివిహారికం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకో కిర సువణ్ణకారపుత్తో అభిరూపో సారిపుత్తత్థేరస్స సన్తికే పబ్బజి. థేరో “తరుణానం రాగో ఉస్సన్నో హోతీ”తి చిన్తేత్వా తస్స రాగపటిఘాతాయ అసుభకమ్మట్టానం అదాసి. తస్స పన తం అసప్పాయం. తస్మా అరణ్ణం పవిసిత్వా తేమాసం వాయమన్తో చిత్తేకగ్గమత్తమ్మి అలభిత్వా పున థేరస్స సన్తికం ఆగత్వా థేరేన “ఉపట్టితం తే, ఆవుసో, కమ్మట్టాన”న్తి వుత్తే తం పవత్తిం ఆరోచేసి. అథస్స థేరో “కమ్మట్టానం న సమ్మజ్జతీతి వోసానం ఆపజ్జితుం న వట్టతీ”తి వత్వా పున తదేవ

కమ్మట్టానం సాధుకం కథేత్వా అదాసి. సో దుతియవారేపి కిళ్ళి విసేసం నిబ్బత్తేతుం అసక్కిన్తో ఆగన్తా ధేరస్స ఆరోచేసి. అథస్స ధేరోపి సకారణం సఉపమం కత్వా తదేవ కమ్మట్టానం ఆచిక్కి. సో పునపి ఆగన్తా కమ్మట్టానస్స అసమ్మజ్జనభావం కథేసి. ధేరో చిన్తేసి - “కారకో భిక్కు అత్తని విజ్ఞమానే కామచ్చన్దాదయో విజ్ఞమానాతి అవిజ్ఞమానే అవిజ్ఞమానాతి పజానాతి. అయం భిక్కు కారకో, నో అకారకో, పటిపన్నో, నో అప్పటిపన్నో, అహం పనేతస్స అజ్ఞాసయం న జానామి, బుద్ధవేనేయ్యా ఏసో భవిస్సతీ”తి తం ఆదాయ సాయన్తసమయే సత్థారం ఉపసంక్రమిత్వా “అయం, భన్తే , మమ సద్ధివిహారికో, ఇమస్స మయా ఇమినా కారణేన ఇదం నామ కమ్మట్టానం దిన్న”న్తి సబ్బం తం పవత్తిం ఆరోచేసి.

అథ నం సత్థా “ఆసయానుసయజ్ఞాణం నామేతం పారమియో పూరేత్వా దససహస్సిలోకధాతుం ఉన్నాదేత్వా సబ్బజ్ఞాతం పత్తానం బుద్ధానాయేవ విసయో”తి వత్వా “కతరకులా ను ఖో ఏస పబ్బజితో”తి ఆవజ్ఞేన్తో “సువణ్ణకారకులా”తి ఇత్వా అతీతే అత్తభావే ఓలోకేన్తో తస్స సువణ్ణకారకులేయేవ పటిపాటియా నిబ్బత్తాని పిన్నా అత్తభావసతాని దిస్సా “ఇమినా దహరేన దీఘరత్తం సువణ్ణకారకమ్మం కరోన్తేన కణికారపుప్పపదుమపుప్పాదీని కరిస్సామీతి రత్తసువణ్ణమేవ సమ్మరివత్తితం, తస్మా ఇమస్స అసుభపటికూలకమ్మట్టానం న వట్టితి, మనాపమేవస్స కమ్మట్టానం సప్పాయ”న్తి చిన్తేత్వా, “సారిపుత్త, తయా కమ్మట్టానం దత్వా చత్తారో మాసే కిలమితం భిక్కుం అజ్ఞ పచ్చాభత్తేయేవ అరహత్తం పత్తం పస్సిస్ససి, గచ్చ త్వ”న్తి ధేరం ఉయ్యోజేత్వా ఇద్ధియా చక్కమత్తం సువణ్ణపదుమం మాపేత్వా పత్తేహి చేవ నాలేహి చ ఉదకబిన్ధూని ముఞ్చన్తం వియ కత్వా “భిక్కు ఇమం పదుమం ఆదాయ విహరపచ్చన్తే వాలుకరాసిమ్హి రపేత్వా సమ్ముఖత్థానే పల్లజ్కేన నిసీదిత్వా ‘లోహితకం లోహితక’న్తి పరికమ్మం కరోహి”తి అదాసి. తస్స సత్థుహత్థతో పదుమం గణ్ఠన్తస్సేవ చిత్తం పసీది. సో విహరపచ్చన్తం గన్తా వాలుకం ఉస్సాపేత్వా తత్త పదుమనాలం పవేసేత్వా సమ్ముఖే పల్లజ్కేన నిసీన్తో “లోహితకం లోహితక”న్తి పరికమ్మం ఆరభి. అథస్స తత్థణఞ్ఞోవ నీవరణాని విఘ్నమ్హింసు, ఉపచారజ్ఞానం ఉప్పజ్జి. తదనన్తరం పరమజ్ఞానం నిబ్బత్తేత్వా పిన్నహాకారేహి వసీభావం పాపేత్వా యథానిసీన్తోవ దుతియజ్ఞానాదీనిపి పత్వా వసీభూతో చతుత్థజ్ఞానేన రూనకీళం కీళన్తో నిసీది.

సత్థా తస్స రూనానం ఉప్పన్నభావం ఇత్వా “సక్కిస్సతి ను ఖో ఏస అత్తనో ధమ్మతాయ ఉత్తరి విసేసం నిబ్బత్తేతు”న్తి ఓలోకేన్తో “న సక్కిస్సతీ”తి ఇత్వా “తం పదుమం మిలాయత్తా”తి అధిటహి. తం హత్థేహి మద్దితపదుమం మిలాయన్తం వియ కాళవణ్ణం అహోసి. సో రూనా వుట్టాయ తం ఓలోకేత్వా “కిం ను ఖో ఇమం పదుమం జరాయ పహటం పజ్ఞాయతి, అనుపాదిణ్ణకేపి ఏవం జరాయ అభిభుయ్యమానే ఉపాదిణ్ణకే కథావ నత్తి. ఇదమ్మి హి జరా అభిభవిస్సతీ”తి అనిచ్చలక్ఖణం పస్సి . తస్మిం పన దిట్టే దుక్ఖలక్ఖణఞ్చ అనత్తలక్ఖణఞ్చ దిట్టమేవ హోతి. తస్స తయో భవా ఆదిత్తా వియ కణ్ఠే బద్ధకుణపా వియ చ ఖాయంసు. తస్మిం ఖణే తస్స అవిదురే కుమారకా ఏకం సరం ఓతరిత్వా కుముదాని భజ్జేత్వా థలే రాసిం కరోన్తి. సో జలే చ థలే చ కుముదాని ఓలోకేసి. అథస్స జలే కుముదాని అభిరూపాని ఉదకపగ్గరన్తాని వియ ఉపట్టహింసు, ఇతరాని అగ్గగ్గేసు పరిమిలతాని . సో “అనుపాదిణ్ణకం జరా ఏవం పహరతి, ఉపాదిణ్ణకం కిం పన న పహరిస్సతీ”తి సుట్టుతరం అనిచ్చలక్ఖణాదీని అద్దస. సత్థా “పాకటిభూతం ఇదాని ఇమస్స భిక్కునో కమ్మట్టాన”న్తి ఇత్వా గన్ధకుటియం నిసీన్నకోవ ఓభాసం ముఞ్చి, సో తస్స ముఖం పహరి. అథస్స “కిం ను ఖో ఏత”న్తి ఓలోకేన్తస్స సత్థా ఆగన్తా సమ్ముఖే రితో వియ అహోసి. సో ఉట్టాయ అజ్ఞాలిం పగ్గణ్ఠి. అథస్స సత్థా సప్పాయం సల్లక్ఖేత్వా ఇమం గాథమాహ -

౨౮౫: “ఉచ్చిన్ద సినేహమత్తనో, కుముదం సారదికంవ పాణినా;

సన్నిమగ్గమేవ బ్రూహయ, నిబ్బానం సుగతేన దేసిత"న్తి.

తత్త ఉచ్చిన్దాతి అరహత్తమగ్గేన ఉచ్చిన్ద. సారదికన్తి సరదకాలే నిబ్బత్తం. సన్నిమగ్గన్తి నిబ్బానగామిం అట్టజ్జికం మగ్గం. బ్రూహయాతి వడ్డయ. నిబ్బానజ్ఞో సుగతేన దేసితం, తస్మా తస్స మగ్గం భావేహీతి అత్తో.

దేసనావసానే సో భిక్కు అరహత్తే పతిట్టహి.

సువణ్ణకారత్థేరవత్తు నవమం.

౧౦. మహాధనవాణిజవత్తు

ఇథ వస్సన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో మహాధనవాణిజం నామ ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర బారాణసితో కుసుమ్భరత్తానం వత్థానం పశ్చా సకటసతాని పూరేత్వా వణిజ్ఞాయ సావత్థిం ఆగతో నదీతీరం పత్వా "స్వ నదిం ఉత్తరిస్సామీ"తి తత్థేవ సకటాని మోచేత్వా వసి. రత్తిం మహామేఘో ఉట్టహిత్వా వస్సి. నదీ సత్తాహం ఉదకస్స పూరా అట్టాసి. నాగరాపి సత్తాహం నక్ఖత్తం కీళింసు. కుసుమ్భరత్తేహి వత్థేహి కిచ్చం న నిట్టితం. వాణిజో చిన్తేసి - "అహం దూరం ఆగతో. సచే పున గమిస్సామి, పపశ్చో భవిస్సతి. ఇథేవ వస్సశ్చ హేమన్తశ్చ గిష్ఠశ్చ మమ కమ్మం కరోన్తో వసిత్వా ఇమాని విక్కిణిస్సామీ"తి. సత్థా నగరే పిణ్ణాయ చరన్తో తస్స చిత్తం ఇత్వా సితం పాతుకరిత్వా ఆనన్దత్థేరేన సితకారణం పుట్టో ఆహ - "దిట్టో తే, ఆనన్ద, మహాధనవాణిజో"తి? "ఆమ, భన్తే"తి. సో అత్తనో జీవితన్తరాయం అజానిత్వా ఇమం సంవచ్చరం ఇథేవ వసిత్వా భణ్డం విక్కిణితుం చిత్తమకాసీతి. "కిం పన తస్స, భన్తే, అన్తరాయో భవిస్సతీ"తి? సత్థా "ఆమానన్ద, సత్తాహమేవ జీవిత్వా సో మచ్చుముఖే పతిస్సతీ"తి వత్వా ఇమా గాథా అభాసి -

"అజ్ఞేవ కిచ్చమాతప్పం, కో జిజ్ఞా మరణం సువే;

న హి నో సజ్గరం తేన, మహాసేనేన మచ్చునా.

"ఏవం విహారిం ఆతాపిం, అహోరత్తమత్తన్దితం;

తం వే భద్దేకరత్తోతి, సన్తో ఆచిక్ఖతే మునీ"తి. (మ. ని. ౩.౨౭౨);

గచ్ఛామిస్స, భన్తే, ఆరోచేస్సామీతి. విస్సత్తో గచ్ఛానన్దాతి. థేరో సకటట్టానం గత్వా భిక్ఖాయ చరి. వాణిజో థేరం ఆహారేన పతిమానేసి. అథ నం థేరో ఆహ - "కిత్తకం కాలం ఇథ వసిస్ససీ"తి? "భన్తే, అహం దూరతో ఆగతో". సచే పున గమిస్సామి, పపశ్చో భవిస్సతి, ఇమం సంవచ్చరం ఇథ వసిత్వా భణ్డం విక్కిణిత్వా గమిస్సామీతి. ఉపాసక, దుజ్ఞానో జీవితన్తరాయో, అప్పమాదం కాతుం వట్టతీతి. "కిం పన, భన్తే, అన్తరాయో భవిస్సతీ"తి. "ఆమ, ఉపాసక, సత్తాహమేవ తే జీవితం పవత్తిస్సతీతి". సో సంవిగ్గమానసో హుత్వా బుద్ధప్పముఖం భిక్ఖుసజ్ఞం నిమన్తేత్వా సత్తాహం మహాదానం దత్వా అనుమోదనత్థాయ పత్తం గట్టి. అథస్స సత్థా అనుమోదనం కరోన్తో, "ఉపాసక, పణ్ణితేన నామ 'ఇథేవ వస్సాదీని వసిస్సామి, ఇదశ్చేదశ్చ కమ్మం పయోజేస్సామీ'తి చిన్తేతుం న వట్టతి, అత్తనో పన జీవితన్తరాయమేవ చిన్తేతుం వట్టతీ"తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౨౮౬. “ఇథ వస్సం వసిస్సామి, ఇథ హేమన్తగిమ్మిసు;

ఇతి బాలో విచిన్తేతి, అన్తరాయం న బుఙ్ఘతీ”తి.

తత్త ఇథ వస్సన్తి ఇమస్మిం రానే ఇదఞ్చేదఞ్చ కరోన్తో చతుమాసం వస్సం వసిస్సామి. హేమన్తగిమ్మిసూతి హేమన్తగిమ్మిసుపి “చత్తారో మాసే ఇదఞ్చేదఞ్చ కరోన్తో ఇథేవ వసిస్సామీ”తి ఏవం దిట్టధమ్మికసమ్మరాయికం అత్తం అజానన్తో బాలో విచిన్తేతి. అన్తరాయన్తి “అసుకస్మిం నామ కాలే వా దేసే వా వయే వా మరిస్సామీ”తి అత్తనో జీవితన్తరాయం న బుఙ్ఘతీతి.

దేసనావసానే సో వాణిజో సోతాపత్తిఫలే పతిట్ఠహి, సమ్మత్తానమ్మి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసి . వాణిజోపి సత్తారం అనుగత్వా నివత్తిత్వా “సీసరోగో వియ మే ఉప్పన్నో”తి సయనే నిపజ్జి, తథానిపన్నోవ కాలం కత్వా తుసితవిమానే నిబ్బత్తి.

మహాధనవాణిజవత్తు దసమం.

౧౧. కిసాగోతమీవత్తు

తం పుత్తపసుసమ్మత్తన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరన్తో కిసాగోతమిం ఆరబ్బ కథేసి. వత్తు సహస్సవగ్గే -

“యో చ వస్ససతం జీవే, అపస్సం అమతం పదం;

ఏకాహం జీవితం సేయ్యో, పస్సతో అమతం పద”న్తి. (ధ. పం. ౧౧౪) -

గాథావణ్ణనాయ విత్థారేత్వా కథితం. తదా హి సత్తా “కిసాగోతమి లద్ధా తే ఏకచ్చరమత్తా సిద్ధత్థకా”తి ఆహ. “న లద్ధా, భన్తే, సకలగామే జీవన్తేహి కిర మతకా ఏవ బహుతరా”తి. అథ నం సత్తా “త్వం ‘మమేవ పుత్తో మతో’తి సల్లక్ఖేసి, ధువధమ్మో ఏస సబ్బసత్తానం. మచ్చురాజా హి సబ్బసత్తే అపరిపుణ్ణజ్ఞాసయే ఏవ మహోఘా వియ పరికడ్డమానో అపాయసముద్దే పక్కిపతీ”తి వత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౨౮౭. “తం పుత్తపసుసమ్మత్తం, బ్యాసత్తమనసం నరం;

సుత్తం గామం మహోఘావ, మచ్చు ఆదాయ గచ్ఛతీ”తి.

తత్త తం పుత్తపసుసమ్మత్తన్తి తం రూపబలాదిసమ్మన్నే పుత్తే చ పసూ చ లభిత్వా “మమ పుత్తా అభిరూపా బలసమ్మన్నా పణ్ణితా సబ్బకిచ్చసమత్థా, మమ గోణా అభిరూపా అరోగా మహాభారవహా, మమ గావీ బహుఖీరా”తి ఏవం పుత్తేహి చ పసూహి చ సమ్మత్తం నరం. బ్యాసత్తమనసన్తి హిరణ్ణసువణ్ణాదీసు వా పత్తచీవరాదీసు వా కిఞ్చేదేవ లభిత్వా తతో ఉత్తరితరం పత్తనతాయ ఆసత్తమానసం వా, చక్ఖవిఞ్ఞోయ్యాదీసు ఆరమ్మణీసు వుత్తప్పకారేసు వా పరిక్ఖారేసు యం యం లద్ధం హోతి, తత్త తత్తేవ లగ్గనతాయ బ్యాసత్తమానసం వా. సుత్తం గామన్తి నిద్దం ఉపగతం సత్తనికాయం. మహోఘావాతి యథా ఏవరూపం గామం గమ్మీరవిత్థతో మహన్తో మహానదీనం ఓఘా అన్తమసో సునఖమ్మి అసేసేత్వా సబ్బం ఆదాయ గచ్ఛతి, ఏవం పుత్తప్పకారం నరం మచ్చు ఆదాయ గచ్ఛతీతి అత్తో.

దేసనావసానే కిసాగోతమీ సోతాపత్తిఫలే పతిట్ఠహి, సమ్మత్తానమ్మి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

కిసాగోతమీవత్తు ఏకాదసమం.

౧౨. పటాచారావత్తు

న సన్తి పుత్రాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో పటాచారం ఆరబ్బ కథేసి. వత్తు సహస్సవగ్గే -

“యో చ వస్ససతం జీవే, అపస్సం ఉదయబ్బయం;

ఏకాహం జీవితం సేయ్యా, పస్సతో ఉదయబ్బయ”న్తి. (ధ. ప. ౧౧౩) -

గాఢావణ్ణనాయ విత్థారేత్వా కథితం. తదా పన సత్థా పటాచారం తనుభూతసోకం ఇత్వా “పటాచారే పుత్రాదయో నామ పరలోకం గచ్ఛంతస్స తాణం వా లేణం వా సరణం వా భవితుం న సక్కింతి, తస్మా విజ్ఞమానాపి తే న సన్తియేవ. పణ్ణితేన పన సీలం విసోధేత్వా అత్తనో నిబ్బానగామిమగ్గమేవ సోధేతుం వట్టతీ”తి వత్వా ధమ్మం దేసేంతో ఇమా గాఢా అభాసి -

౨౮౮: “న సన్తి పుత్రా తాణాయ, న పితా నాపి బన్ధవా;

అన్తకేనాధిపన్నస్స, నత్తి ఇతోసు తాణతా.

౨౮౯: “ఏతమత్థవసం ఇత్వా, పణ్ణితో సీలసంవుతో;

నిబ్బానగమనం మగ్గం, ఖిప్పమేవ విసోధయే”తి.

తత్త తాణాయాతి తాణభావాయ పతిట్టానత్తాయ. బన్ధవాతి పుత్తే చ మాతాపితరో చ ఠపేత్వా అవసేసా ఇతోసుహజ్ఞా. అన్తకేనాధిపన్నస్సాతి మరణేన అభిభూతస్స. పవత్తియజ్ఞో పుత్రాదయో అన్నపానాదిదానేన చేవ ఉప్పన్నకిచ్చనిత్థరణేన చ తాణా హుత్వాపి మరణకాలే కేనచి ఉపాయేన మరణం పటిబాహితుం అసమత్థతాయ తాణత్తాయ లేణత్తాయ న సన్తి నామ. తేనేవ వుత్తం - “నత్తి ఇతోసు తాణతా”తి. ఏతమత్థవసన్తి ఏవం తేసం అజ్ఞమజ్ఞస్స తాణం భవితుం అసమత్థభావసజ్ఞాతం కారణం జానిత్వా పణ్ణితో చతుపారిసుద్ధిసీలేన సంవుతో రక్ఖితగోపితో హుత్వా నిబ్బానగమనం అట్టగ్గికం మగ్గం సీఘం సీఘం విసోధేయ్యాతి అత్తో.

దేసనావసానే పటాచారా సోతాపత్తిఫలే పతిట్టహి, అజ్ఞో చ బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

పటాచారావత్తు ద్వాదసమం.

మగ్గవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

వీసతిమో వగ్గో.

౨౧. పకిణ్ణకవగ్గో

౧. అత్తనోపుబ్బకమ్మవత్తు

మత్తాసుఖపరిచ్ఛాగాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా వేళువనే విహరంతో అత్తనో పుబ్బకమ్మం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిన్ శ్లో సమయే వేసాలీ ఇద్ధా అహోసి ఫీతా బహుజనా ఆకిణ్ణమనుస్సా. తత్త హి వారేన వారేన రజ్జం కారేన్తానం ఖత్తియానంయేవ సత్తసతాధికాని సత్తసహస్సాని సత్త చ ఖత్తియా అహీసుం. తేసం వసనత్తాయ తత్తకాయేవ పాసాదా తత్తకానేవ కూటాగారాని ఉయ్యానే విహరత్తాయ తత్తకాయేవ ఆరామా చ పోక్ఖరణీయో చ అహీసుం. సా అపరేన సమయేన దుబ్బిక్ఖా అహోసి దుస్సస్సా. తత్త ఛాతకభయేన పఠమం దుగ్గతమనుస్సా కాలమకంసు. తేసం తేసం తత్త తత్త ఛడ్డితానం కుణపానం గన్ధేన అమనుస్సా నగరం పవిసింసు. అమనుస్సూపద్దవేన బహుతరా కాలమకంసు. తేసం కుణపగన్ధపటిక్కులతాయ సత్తానం అహివాతరోగో ఉప్పజ్జి. ఏవం దుబ్బిక్ఖభయం అమనుస్సభయం రోగభయన్ని తీణి భయాని ఉప్పజ్జింసు.

నగరవాసి నో సన్నిపతిత్వా రాజానం ఆహంసు - “మహారాజ, ఇమస్మిం నగరే తీణి భయాని ఉప్పన్నాని, ఇతో పుట్టే యావ సత్తమా రాజపరివట్టా ఏవరూపం భయం నామ న ఉప్పన్నపుబ్బం. అధమ్మికరాజునశ్చో కాలే ఏవరూపం భయం ఉప్పజ్జితీ”తి. రాజా సన్ధాగారే సబ్బేసం సన్నిపాతం కారేత్వా “సచే మే అధమ్మికభావో అత్తి, తం విచినథా”తి ఆహ. వేసాలివాసి నో సబ్బం పవేణి విచినత్తా రజ్జో కశ్చో దోసం అదిస్సా, “మహారాజ, నత్తి తే దోసో”తి వత్తా “కథం ను ఖో ఇదం అష్టాకం భయం వూపసమం గచ్ఛేయ్యా”తి మన్తయింసు. తత్త ఏకచ్ఛేహి “బలికమ్మేన ఆయాచనాయ మజ్జలకిరియాయా”తి వుత్తే సబ్బమ్మి తం విధిం కత్వా పటిబాహితుం నాసక్కింసు. అథశ్చో ఏవమాహంసు - “ఛ సత్తారో మహానుభావా, తేసు ఇధాగతమత్తేసు భయం వూపసమేయ్యా”తి. అపరే “సమ్మాసమ్మద్ధో లోకే ఉప్పన్నో. సో హి భగవా సబ్బసత్తహితాయ ధమ్మం దేసేతి, మహిద్ధికో మహానుభావో. తస్మిం ఇధ ఆగతే ఇమాని భయాని వూపసమేయ్యు”న్తి ఆహంసు. తేసం వచనం సబ్బేపి అభినన్దిత్వా “కహం ను ఖో సో భగవా ఏతరహి విహరతీ”తి ఆహంసు . తదా పన సత్తా ఉపకట్టాయ వస్సూపనాయికాయ రజ్జో బిమ్మిసారస్స పటిజ్ఞం దత్వా వేళువనే విహరతి. తేన చ సమయేన బిమ్మిసారసమాగమే బిమ్మిసారేన సద్ధిం సోతాపత్తిఫలం పత్తో మహాలి నామ లిచ్చవీ తస్సం పరిసాయం నిసిన్నో హోతి.

వేసాలివాసి నో మహంతం పణ్ణాకారం సజ్జేత్వా రాజానం బిమ్మిసారం సజ్జాపేత్వా “సత్తారం ఇధానేథా”తి మహాలిశ్చోవ లిచ్చవిం పురోహితపుత్తశ్చ పహిణింసు. తే గన్తా రజ్జో పణ్ణాకారం దత్వా తం పవత్తిం నివేదేత్వా, “మహారాజ, సత్తారం అష్టాకం నగరం పేసేథా”తి యాచింసు. రాజా “తుమ్హేవ జానాథా”తి న సమ్మటిచ్చి. తే భగవంతం ఉపసమ్మమిత్వా వద్దిత్వా యాచింసు - “భన్తే, వేసాలియం తీణి భయాని ఉప్పన్నాని, తాని తుమ్హేసు ఆగతేసు వూపసమిస్సన్తి, ఏథ, భన్తే, గచ్ఛామా”తి. సత్తా తేసం వచనం సుత్వా ఆవజ్ఞేన్తో “వేసాలియం రతనసుత్తే (ఋ. పా. ౬.౧ ఆదయో; సు. ని. ౨౨౪ ఆదయో) వుత్తే సా రక్ఖా చక్కువాళానం కోటిసతసహస్సం ఫరిస్సతి, సుత్తపరియాసానే చతురాసీతియా పాణసహస్సానం ధమ్మాభిసమయో భవిస్సతి, తాని చ భయాని వూపసమిస్సన్తీ”తి ఇత్వా తేసం వచనం సమ్మటిచ్చి.

రాజా బిమ్బిసారో “సత్తారా కిర వేసాలిగమనం సమ్మటిచ్చిత”ని సుత్వా నగరే ఘోసనం కారేత్వా సత్తారం ఉపసంక్రమిత్వా “కిం, భన్తే, వేసాలిగమనం సమ్మటిచ్చిత”ని పుచ్చిత్వా “ఆమ, మహారాజా”తి వుత్తే “తేన హి, భన్తే, ఆగమేధ, తావ మగ్గం పటియాదేస్సామీ”తి వత్వా రాజగహస్స చ గజ్ఞాయ చ అన్తరే పశ్చాయోజనభూమిం సమం కారేత్వా యోజనే యోజనే విహారం పతిట్టాపేత్వా సత్థు గమనకాలం ఆరోచేసి. సత్తా పశ్చాహి భిక్షుసతేహి సద్ధిం మగ్గం పటిపజ్ఞి. రాజా యోజనన్తరే జణ్ణమత్తేన ఓధినా పశ్చావణ్ణాని పుష్పాని ఓకిరాపేత్వా ధజపటాకకదలీఆదీని ఉస్సాపేత్వా భగవతో చత్తాతిధత్తం కత్వా ద్వే సేతచ్చత్తాని ఏకమేకస్స భిక్షునో ఏకమేకం సేతచ్చత్తం ఉపరి ధారేత్వా సపరివారో పుష్పగన్ధాదీహి పూజం కరోంతో సత్తారం ఏకేకస్మిం విహారే వసాపేత్వా మహదానాదీని దత్వా పశ్చాహి దివసేహి గజ్ఞాతీరం పాపేత్వా తత్త నావం అలజ్కరోంతో వేసాలికానం సాసనం పేసేసి - “మగ్గం పటియాదేత్వా సత్థు పచ్చుగ్గమనం కరోన్మా”తి. తే “దిగుణం పూజం కరిస్సామా”తి వేసాలియా చ గజ్ఞాయ చ అన్తరే తియోజనభూమిం సమం కారేత్వా భగవతో చత్తూహి సేతచ్చత్తేహి ఏకమేకస్స భిక్షునో ద్వీహి ద్వీహి సేతచ్చత్తేహి చత్తాతిధత్తాని సజ్జేత్వా పూజం కురుమానా ఆగన్త్వా గజ్ఞాతీరే అట్టంసు. బిమ్బిసారో ద్వే నావా సజ్జాతేత్వా మణ్ణపం కారేత్వా పుష్పదామాదీహి అలజ్కరాపేత్వా సబ్బరతనమయం బుద్ధాసనం పశ్ఞాపేసి. భగవా తస్మిం నిసీది. భిక్షూహి నావం అభిరుహిత్వా భగవన్తం పరివారేత్వా నిసీదింసు. రాజా అనుగచ్ఛంతో గలప్పమాణం ఉదకం ఓతరిత్వా “యావ, భన్తే, భగవా ఆగచ్ఛతి, తావాహం ఇధేవ గజ్ఞాతీరే వసిస్సామీ”తి వత్వా నావం ఉయ్యోజేత్వా నివత్తి. సత్తా యోజనమత్తం అద్ధానం గజ్ఞాయ గన్త్వా వేసాలికానం సీమం పాపుణి.

లిచ్చవీరాజానో సత్తారం పచ్చుగ్గన్త్వా గలప్పమాణం ఉదకం ఓతరిత్వా నావం తీరం ఉపనేత్వా సత్తారం నావాతో ఓతారయింసు. సత్తారా ఓతరిత్వా తీరే అక్కన్తమత్తేయేవ మహామేఘా ఉట్టహిత్వా పోక్ఖరవస్సం వస్సి. సబ్బత్థి జణ్ణప్పమాణఊరుప్పమాణకటిప్పమాణాదీని ఉదకాని సన్దన్తాని సబ్బకుణపాని గజ్ఞం పవేసయింసు, పరిసుద్ధో భూమిభాగో అహోసి. లిచ్చవీరాజానో సత్తారం యోజనే యోజనే వసాపేత్వా మహదానం దత్వా దిగుణం పూజం కరోంతా తీహి దివసేహి వేసాలిం నయింసు. సక్కో దేవరాజా దేవగణపరివుతో ఆగమాసి, మహేసక్ఖానం దేవానం సన్నిపాతేన అమనుస్సా యేభుయ్యేన పలాయింసు. సత్తా సాయం నగరద్వారే రత్వా ఆనన్దత్తేరం ఆమన్తేసి - “ఇమం, ఆనన్ద, రతనసుత్తం ఉగ్గణ్ణీత్వా లిచ్చవీకుమారేహి సద్ధిం విచరంతో వేసాలియా తిణ్ణం పాకారానం అన్తరే పరిత్తం కరోహి”తి.

ధేరో సత్తారా దిన్నం రతనసుత్తం ఉగ్గణ్ణీత్వా సత్థు సేలమయపత్తేన ఉదకం ఆదాయ నగరద్వారే రితో పణిధానతో పట్టాయ తథాగతస్స దస పారమియో దస ఉపపారమియో దస పరమత్తపారమియోతి సమతింస పారమియో పశ్చా మహాపరిచ్ఛాగే లోకత్తచరియా శాతత్తచరియా బుద్ధత్తచరియాతి తిస్సో చరియాయో పచ్చిమభవే గబ్బవోక్కిన్తిం జాతిం అభినిక్ఖమనం పధానచరియం బోధిపల్లజ్జే మారవిజయం సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణపటివేధం ధమ్మచక్రపవత్తనం నవలోకుత్తరధమ్మేతి సబ్బేపిమే బుద్ధగుణే ఆవజ్జేత్వా నగరం పవిసిత్వా తియామరత్తిం తీసు పాకారన్తరేసు పరిత్తం కరోంతో విచరి. తేన “యంకిశ్శీ”తి వుత్తమత్తేయేవ ఉద్ధం ఖిత్తఉదకం అమనుస్సానం ఉపరి పతి. “యానీధ భూతానీ”తి గాథాకథనతో పట్టాయ రజతవటంసకా వియ ఉదకబిన్దూని ఆకాసేన గన్త్వా గిలానమనుస్సానం ఉపరి పతింసు. తావదేవ వూపసన్తరోగా మనుస్సా ఉట్టాయుట్టాయ ధేరం పరివారేసుం . “యంకిశ్శీ”తి వుత్తపదతో పట్టాయ పన ఉదకపుసితేహి పుట్టపుట్టా సబ్బే అపలాయన్తా సజ్కారకూటభిత్తిపదేసాదినిస్సితా అమనుస్సా తేన తేన ద్వారేన పలాయింసు. ద్వారాని అనోకాసాని అహేసుం. తే ఓకాసం అలభన్తా పాకారం భిన్దిత్వాపి పలాయింసు.

మహాజనో నగరమజ్ఞే సన్ధాగారం సబ్బగన్ధేహి ఉపలిమ్పేత్వా ఉపరి సువణ్ణతారకాదివిచిత్రం వితానం బద్ధిత్వా బుద్ధాసనం పజ్ఞాపేత్వా సత్తారం ఆనేసి. సత్తా పజ్ఞాత్తే ఆసనే నిసీది. భిక్షుసజ్ఞోపి లిచ్చవీగణోపి సత్తారం పరివారేత్వా నిసీది. సక్కో దేవరాజా దేవగణపరిపుతో పతిరూపే ఓకాసే అట్టాసి. ధేరోపి సకలనగరం అనువిచరిత్వా వూపసంతరోగేన మహాజనేన సద్ధిం ఆగత్వా సత్తారం వద్ధిత్వా నిసీది. సత్తా పరిసం ఓలోకేత్వా తదేవ రతనసుత్తం అభాసి. దేసనావసానే చతురాసీతియా పాణసహస్సానం ధమ్మాభిసమయో అహోసి. ఏవం పునదివసేపీతి సత్తాహం తదేవ రతనసుత్తం దేసేత్వా సబ్బభయానం వూపసంతభావం ఇత్వా లిచ్చవీగణం ఆమన్తేత్వా వేసాలితో నిక్ఖమి. లిచ్చవీరాజానో దిగుణం సక్కారం కరోన్తా పున తీహి దివసేహి సత్తారం గజ్ఞాతీరం నయింసు.

గజ్ఞాయ నిబ్బత్తనాగరాజానో చిన్తేసుం - “మనుస్సా తథాగతస్స సక్కారం కరోన్తి, మయం కిం న కరోమా”తి. తే సువణ్ణరజతమణిమయా నావాయో మాపేత్వా సువణ్ణరజతమణిమయే పల్లజ్జే పజ్ఞాపేత్వా పజ్ఞావణ్ణపదుమసజ్ఞాన్నం ఉదకం కరిత్వా, “భన్తే, అమ్మాకమ్పి అనుగ్గహం కరోథా”తి అత్తనో అత్తనో నావం అభిరుహణత్థాయ సత్తారం యాచింసు. “మనుస్సా చ నాగా చ తథాగతస్స పూజం కరోన్తి, మయం పన కిం న కరోమా”తి భూమట్టకదేవేపి ఆదిం కత్వా యావ అకనిట్టబ్రహ్మలోకా సబ్బే దేవా సక్కారం కరింసు. తత్థ నాగా యోజనికాని ఛత్తాతిఛత్తాని ఉక్కిపింసు. ఏవం హేట్టా నాగా భూమితలే రుక్ఖగచ్ఛపబ్బతాదీసు భూమట్టకా దేవతా, అన్తలిక్ఖే ఆకాసట్టదేవతా నాగభవనం ఆదిం కత్వా చక్కువాళపరియన్తేన యావ బ్రహ్మలోకా ఛత్తాతిఛత్తాని ఉస్సాపితాని అహేసుం. ఛత్తన్తరేసు ధజా, ధజన్తరేసు పటాకా, తేసం అన్తరన్తరా పుప్పదామవాసచుణ్ణధుమాదీహి సక్కారో అహోసి. సబ్బలజ్ఞారపటిమణ్ణితా దేవపుత్తా ఛణవేసం గహేత్వా ఉగ్గోసయమానా ఆకాసే విచరింసు. తయో ఏవ కేర సమాగమా మహన్తా అహేసుం - యమకపాటిహారియసమాగమో దేవోరోహణసమాగమో అయం గజ్ఞోరోహణసమాగమోతి.

పరతీరే బిమ్బిసారోపి లిచ్చవీహి కతసక్కారతో దిగుణం సక్కారం సజ్జేత్వా భగవతో ఆగమనం ఉద్దిక్ఖమానో అట్టాసి. సత్తా గజ్ఞాయ ఉభోసు పస్సేసు రాజానం మహన్తం పరిచ్ఛాగం ఓలోకేత్వా నాగాదీనజ్ఞా అజ్ఞాసయం విదిత్వా ఏకేకాయ నావాయ పజ్ఞాపజ్ఞాభిక్షుసతపరివారం ఏకేకం నిమ్మితబుద్ధం మాపేసి. సో ఏకేకస్స సేతచ్ఛత్తస్స చేవ కప్పరుక్ఖస్స చ పుప్పదామస్స చ హేట్టా నాగగణపరిపుతో నిసిన్నో హోతి. భూమట్టకదేవతాదీసుపి ఏకేకస్మిం ఓకాసే సపరివారం ఏకేకం నిమ్మితబుద్ధం మాపేసి. ఏవం సకలచక్కువాళగబ్బే ఏకాలజ్ఞారే ఏకుస్సవే ఏకఛణేయేవ చ జాతే సత్తా నాగానమనుగ్గహం కరోన్తో ఏకం రతననావం అభిరుహి. భిక్షూసుపి ఏకేకో ఏకేకమేవ అభిరుహి. నాగరాజానో బుద్ధప్పముఖం భిక్షుసజ్ఞం నాగభవనం పవేసేత్వా సబ్బరత్తిం సత్థు సన్నికే ధమ్మకథం సుత్వా దుతియదివసే దిట్టేన ఖాదనీయేన భోజనీయేన బుద్ధప్పముఖం భిక్షుసజ్ఞం పరివిసింసు. సత్తా అనుమోదనం కత్వా నాగభవనా నిక్ఖమిత్వా సకలచక్కువాళదేవతాహి పూజియమానో పజ్ఞాహి నావాసతేహి గజ్ఞానదిం అతిక్కమి.

రాజా పచ్చుగ్గన్తా సత్తారం నావాతో ఓతారేత్వా ఆగమనకాలే లిచ్చవీతి కతసక్కారతో దిగుణం సక్కారం కత్వా పురిమనయేనేవ పజ్ఞాహి దివసేహి రాజగహం అభినేసి. దుతియదివసే భిక్షూ పిణ్ణపాతపటిక్కున్తా సాయన్తసమయే ధమ్మసభాయం సన్నిసిన్నా కథం సముట్టాపేసుం - “అహో బుద్ధానం మహానుభావో, అహో సత్థరి దేవమనుస్సానం పసాదో, గజ్ఞాయ నామ ఓరతో చ పారతో చ అట్టయోజనే మగ్గే బుద్ధగతేన పసాదేన రాజాహి సమతలం భూమిం కత్వా వాలుకా ఓకిణ్ణా, జణ్ణమత్తేన ఓధినా నానావణ్ణాని పుప్పాని సన్ధతాని, గజ్ఞాయ ఉదకం నాగానుభావేన పజ్ఞావణ్ణేహి

పదుమేహి సశ్చన్నం, యావ అకనిట్టభవనా ధత్తాతిధత్తాని ఉస్సాపితాని, సకలచక్కవాళగబ్బం ఏకాలజ్జారం ఏకుస్సవం వియ జాత"న్తి. సత్థా ఆగత్వా "కాయ నుత్త, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా"తి పుచ్చిత్వా "ఇమాయ నామా"తి వుత్తే "న, భిక్షవే, ఏస పూజాసక్కారో మయ్హం బుద్ధానుభావేన నిబ్బత్తో, న నాగదేవబ్రహ్మనుభావేన. అతీతే పస అప్పమత్తకపరిచ్ఛాగానుభావేన నిబ్బత్తో"తి వత్వా భిక్షూహి యాచితో అతీతం ఆహరి.

అతీతే తక్కుసిలాయం సజ్ఞో నామ బ్రాహ్మణో అహోసి. తస్స పుత్తో సుసీమో నామ మాణవో సోళసవస్సుద్దేసికో ఏకదివసం పితరం ఉపసక్కుమిత్వా ఆహ - "ఇచ్ఛామహం, తాత, బారాణసిం గత్వా మన్నే అజ్ఞాయితు"న్తి. అథ నం పితా ఆహ - "తేన హి, తాత, అసుకో నామ బ్రాహ్మణో మమ సహాయకో, తస్స సన్తికం గత్వా అధీయస్సూ"తి. సో "సాధూ"తి పటిస్సుణీత్వా అనుపుబ్బేన బారాణసిం గత్వా తం బ్రాహ్మణం ఉపసక్కుమిత్వా పితరా పహితభావమాచిక్షి. అథ నం సో "సహాయకస్స మే పుత్తో"తి సమ్మటిచ్చిత్వా పటిపస్సద్ధదరథం భద్దకేన దివసేన మన్నే వాచేతుమారభి. సో లహుశ్చ గణ్ఠన్తో బహుశ్చ గణ్ఠన్తో అత్తనో ఉగ్గహితుగ్గహితం సువణ్ణభాజనే పక్కిత్తసీహతేలమివ అవినస్సమానం ధారేన్తో న చిరస్సేవ ఆచరియస్స సమ్ముఖతో ఉగ్గణ్ఠితబ్బం సబ్బం ఉగ్గణ్ఠిత్వా సజ్ఞాయం కరోన్తో అత్తనో ఉగ్గహితసిప్పస్స ఆదిమజ్జమేవ పస్సతి, నో పరియోసానం.

సో ఆచరియం ఉపసక్కుమిత్వా "అహం ఇమస్స సిప్పస్స ఆదిమజ్జమేవ పస్సామి, నో పరియోసాన"న్తి వత్వా ఆచరియేన "అహమ్మి, తాత, న పస్సామీ"తి వుత్తే "అథ కో, ఆచరియ, పరియోసానం జానాతీ"తి పుచ్చిత్వా "ఇమే, తాత, ఇసయో ఇసిపతనే విహరన్తి, తే జానేయ్యం, తేసం సన్తికం ఉపసక్కుమిత్వా పుచ్చస్సూ"తి ఆచరియేన వుత్తే పచ్చేకబుద్ధే ఉపసక్కుమిత్వా పుచ్చి - "తుమ్హే కిర పరియోసానం జానాథా"తి? "ఆమ, జానామా"తి. "తేన హి మే ఆచిక్షథా"తి? "న మయం అపబ్బజితస్స ఆచిక్షామ. సచే తే పరియోసానేనత్తో, పబ్బజస్సూ"తి. సో "సాధూ"తి సమ్మటిచ్చిత్వా తేసం సన్తికే పబ్బజి. అథస్స తే "ఇదం తావ సిక్ఖస్సూ"తి వత్వా "ఏవం తే నివాసేతబ్బం, ఏవం పారుపితబ్బ"న్తిఆదినా నయేన ఆభిసమాచారికం ఆచిక్షింసు. సో తత్త సిక్ఖన్తో ఉపనిస్సయసమ్మన్నత్తా నచిరస్సేవ పచ్చేకసమ్పాధిం అభిసమ్మజ్జిత్వా సకలబారాణసినగరే గగనతలే పుణ్ణచన్దో వియ పాకటో లాభగ్గయసగ్గప్పత్తో అహోసి, సో అప్పాయుకసంవత్తనికస్స కమ్మస్స కత్తత్తా న చిరస్సేవ పరినిబ్బాయి. అథస్స పచ్చేకబుద్ధా చ మహాజనో చ సరీరకిచ్చం కత్వా ధాతుయో చ గహేత్వా నగరద్వారే ధూపం కారేసుం.

సజ్ఞోపి బ్రాహ్మణో "పుత్తో మే చిరం గతో, పవత్తిమస్స జానిస్సామీ"తి తం దట్టకామో తక్కుసిలాతో నిక్ఖమిత్వా అనుపుబ్బేన బారాణసిం పత్వా మహాజనకాయం సన్నిపతితం దిస్వా "అద్ధా ఇమేసు ఏకోపి మే పుత్తస్స పవత్తిం జానిస్సతీ"తి ఉపసక్కుమిత్వా పుచ్చి - "సుసీమో నామ మాణవో ఇధాగమి, అపి ను ఖో తస్స పవత్తిం జానాథా"తి? "ఆమ, బ్రాహ్మణ, జానామ, అసుకస్స బ్రాహ్మణస్స సన్తికే తయో వేదే సజ్ఞాయిత్యా పబ్బజిత్వా పచ్చేకసమ్పాధిం సచ్చికత్వా పరినిబ్బుతో, అయమస్స ధూపో పతిట్టాపితో"తి. సో భూమిం హత్తేన పహరిత్వా రోదిత్వా కన్ధిత్వా తం చేతియజ్ఞణం గత్వా తిణాని ఉద్ధరిత్వా ఉత్తరసాటకేన వాలుకం ఆహరిత్వా చేతియజ్ఞణే ఆకిరిత్వా కమణ్ణలుతో ఉదకేన పరిష్పోసిత్వా వనపుప్పేహి పూజం కత్వా సాటకేన పటాకం ఆరోపేత్వా ధూపస్స ఉపరి అత్తనో ధత్తకం బద్ధిత్వా పక్కామి.

సత్థా ఇదం అతీతం ఆహరిత్వా "తదా, భిక్షవే, అహం సజ్ఞో బ్రాహ్మణో అహోసిం. మయా సుసీమస్స పచ్చేకబుద్ధస్స చేతియజ్ఞణే తిణాని ఉద్ధటాని, తస్స మే కమ్మస్స నిస్సన్దేన అట్టయోజనమగ్గం విహతఖాణుకకణ్ణకం కత్వా సుద్ధం

సమతలం కరింసు. మయా తత్త వాలుకా ఓకిణ్ణా, తస్స మే నిస్సన్దేన అట్టయోజనమగ్గే వాలుకం ఓకిరింసు. మయా తత్త వనకుసుమేహి పూజా కతా, తస్స మే నిస్సన్దేన అట్టయోజనమగ్గే నానావణ్ణాని పుప్పాని ఓకిణ్ణాని, ఏకయోజనట్టానే గగ్గోయ ఉదకం పశ్చావణ్ణేహి పదుమేహి సశ్చన్నం. మయా తత్త కమణ్ణలుఉదకేన భూమి పరిప్పోసితా, తస్స మే నిస్సన్దేన వేసాలియం పోక్ఖరవస్సం వస్సి. మయా తత్త పటాకా, ఆరోపితా, ఛత్తకశ్చ బద్ధం, తస్స మే నిస్సన్దేన యావ అకనిట్టభవనా ధజపటాకఛత్తాతిఛత్తాదీహి సకలచక్కువాళగబ్బం ఏకుస్సవం వియ జాతం. ఇతి ఖో, భిక్షవే, ఏస పూజాసక్కారో మయ్ఘం నేవ బుద్ధానుభావేన నిబ్బత్తో, న నాగదేవబ్రహ్మనుభావేన, అతీతే పన అప్పమత్తకపరిచ్ఛాగానుభావేనా”తి వత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౨౯౦. “మత్తాసుఖపరిచ్ఛాగా , పస్సే చే విపులం సుఖం;

చజే మత్తాసుఖం ధీరో, సమ్మస్సం విపులం సుఖ”న్తి.

తత్త మత్తాసుఖపరిచ్ఛాగాతి మత్తాసుఖన్తి పమాణయుత్తకం పరిత్తసుఖం వుచ్చతి, తస్స పరిచ్ఛాగేన. విపులం సుఖన్తి ఉళారం సుఖం నిబ్బానసుఖం వుచ్చతి, తం చే పస్సేయ్యాతి అత్తో. ఇదం వుత్తం హోతి - ఏకశ్చో భోజనపాతిం సజ్జాపేత్వా భుజ్జంతస్స మత్తాసుఖం నామ ఉప్పజ్జతి, తం పన పరిచ్ఛజిత్వా ఉపోసథం వా కరోంతస్స దానం వా దదంతస్స విపులం ఉళారం నిబ్బానసుఖం నామ నిబ్బత్తతి. తస్మా సచే ఏవం తస్స మత్తాసుఖస్స పరిచ్ఛాగా విపులం సుఖం పస్సతి, అథేతం విపులం సుఖం సమ్మా పస్సన్తో పణ్ణితో తం మత్తాసుఖం చజేయ్యాతి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

అత్తనోపుబ్బకమ్మవత్తు పరమం.

౨. కుక్కుటఅణ్ణఖాదికావత్తు

పరదుక్ఖాపధానేనాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో ఏకం కుక్కుటఅణ్ణఖాదికం ఆరబ్బ కథేసి.

సావత్తియా కిర అవిదురే పణ్ణురం నామ ఏకో గామో, తత్థేకో కేవట్టో వసతి. సో సావత్తిం గచ్ఛన్తో అచిరవతియం కచ్చపఅణ్ణాని దిస్సా తాని ఆదాయ సావత్తిం గత్వా ఏకస్మిం గేహే పచాపేత్వా ఖాదన్తో తస్మిం గేహే కుమారికాయపి ఏకం అణ్ణం అదాసి. సా తం ఖాదిత్వా తతో పట్టాయ అణ్ణం ఖాదనీయం నామ న ఇచ్చి. అథస్సా మాతా కుక్కుటియా విజాతట్టానతో ఏకం అణ్ణం గహేత్వా అదాసి. సా తం ఖాదిత్వా రసతణ్ణాయ బద్ధా తతో పట్టాయ సయమేవ కుక్కుటియా అణ్ణాని గహేత్వా ఖాదతి. కుక్కుటీ విజాతవిజాతకాలే తం అత్తనో అణ్ణాని గహేత్వా ఖాదన్తిం దిస్సా తాయ ఉపద్దుతా ఆఘాతం బద్ధిత్వా “ఇతో దాని చుతా యక్ఖినీ హుత్వా తవ జాతదారకే ఖాదితుం సమత్థా హుత్వా నిబ్బత్తేయ్య”న్తి పత్తనం పట్టపేత్వా కాలం కత్వా తస్మింయేవ గేహే మజ్జరీ హుత్వా నిబ్బత్తి. ఇతరాపి కాలం కత్వా తత్తేవ కుక్కుటీ హుత్వా నిబ్బత్తి. కుక్కుటీ అణ్ణాని విజాయి, మజ్జరీ ఆగత్వా తాని ఖాదిత్వా దుతియమ్మి తతియమ్మి ఖాదియేవ. కుక్కుటీ “తయో వారే మమ అణ్ణాని ఖాదిత్వా ఇదాని మమ్మి ఖాదితుకామాసి , ఇతో చుతా సపుత్తకం తం ఖాదితుం లభేయ్య”న్తి పత్తనం కత్వా తతో చుతా దీపినీ హుత్వా నిబ్బత్తి. ఇతరాపి కాలం కత్వా మిగీ హుత్వా నిబ్బత్తి. తస్సా విజాతకాలే దీపినీ ఆగత్వా తం సద్ధిం పుత్తేహి ఖాది. ఏవం ఖాదంతా పశ్చాసు అత్తభావసతేసు అణ్ణమణ్ణస్స దుక్ఖం ఉప్పాదేత్వా అవసానే ఏకా యక్ఖినీ

హుత్వా నిబ్బత్తి, ఏకా సావత్తియం కులధీతా హుత్వా నిబ్బత్తి. ఇతో పరం “న హి వేరేన వేరానీ”తి (ధ. ప. ౫) గాఢాయ వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం. ఇథ పన సత్థా “వేరణ్ణో అవేరేన ఉపసమ్మతి, నో వేరేనా”తి వత్వా ఉభిన్నమ్మి ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాఢమాహ -

౨౯౧. “పరదుక్ఖాపధానేన, అత్తనో సుఖమిచ్చతి;
వేరసంసగ్గసంసత్తో, వేరా సో న పరిముచ్చతీ”తి.

తత్త పరదుక్ఖాపధానేనాతి పరస్మిం దుక్ఖాపధానేన, పరస్స దుక్ఖప్పాదనేనాతి అత్తో. వేరసంసగ్గసంసత్తోతి యో పుగ్గలో అక్కిసనపచ్చక్కిసనపహరణపటిహరణాదీనం వసేన అజ్ఞామజ్ఞాం కతేన వేరసంసగ్గేన సంసత్తో. వేరా సో న పరిముచ్చతీతి నిచ్చకాలం వేరవసేన దుక్ఖమేవ పాపుణాతీతి అత్తో.

దేసనావసానే యక్కినీ సరణేసు పతిట్ఠాయ పిచ్చా సీలాని సమాదియిత్వా వేరతో ముచ్చి, ఇతరాపి సోతాపత్తిఫల పతిట్ఠహి, సమ్మత్తానమ్మి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

కుక్కుటఅణ్ణఖాదికావత్తు దుతియం.

౩. భద్దియభిక్ఖవత్తు

యజ్ఞో కిచ్చన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా భద్దియం నిస్సాయ జాతియావనే విహరన్తో భద్దియే భిక్ఖా ఆరబ్బ కథేసి.

తే కిర పాదుకమణ్ణనే ఉయ్యత్తా అహీసుం. యథాహ - “తేన ఖో పన సమయేన భద్దియా భిక్ఖా అనేకవిహితం పాదుకమణ్ణనానుయోగమనుయుత్తా విహరన్తి, తిణపాదుకం కరోన్తిపి కారాపేన్తిపి, ముజ్జాపాదుకం కరోన్తిపి కారాపేన్తిపి, పబ్బజపాదుకం హిన్దాలపాదుకం కమలపాదుకం కమ్మలపాదుకం కరోన్తిపి కారాపేన్తిపి, రిశ్చన్తి ఉద్దేసం పరిపుచ్చం అధిసీలం అధిచిత్తం అధిపజ్జా”న్తి (మహావ. ౨౫౧). భిక్ఖా తేసం తథాకరణభావం జానిత్వా ఉజ్ఞాయిత్వా సత్థు ఆరోచేసుం. సత్థా తే భిక్ఖా గరహిత్వా, “భిక్ఖవే, తుమ్హే అజ్ఞోన కిచ్చేన ఆగతా అజ్ఞాస్మింయేవ కిచ్చే ఉయ్యత్తా”తి వత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమా గాఢా అభాసి -

౨౯౨. “యజ్ఞో కిచ్చం అపవిద్ధం, అకిచ్చం పన కరీయతి;
ఉన్నళానం పమత్తానం, తేసం వడ్డన్తి ఆసవా.

౨౯౩. “యేసజ్చ సుసమారద్ధా, నిచ్చం కాయగతా సతి;
అకిచ్చం తే న సేవన్తి, కిచ్చే సాతచ్చకారినో;
సతానం సమ్మజానానం, అత్తం గచ్చన్తి ఆసవా”తి.

తత్త యజ్ఞో కిచ్చన్తి భిక్ఖునో హి పబ్బజితకాలతో పట్ఠాయ అపరిమాణసీలక్ఖన్ధగోపనం అరణ్ణావాసో ధుతజ్గపరిహరణం భావనారామతాతి ఏవమాదీని కిచ్చం నామ. ఇమేహి పన యం అత్తనో కిచ్చం, తం అపవిద్ధం చడ్డితం. అకిచ్చన్తి భిక్ఖునో చత్తమణ్ణనం ఉపాహనమణ్ణనం పాదుకపత్తథాలకధమ్మకరణకాయబన్ధనఅంసబద్ధకమణ్ణనం అకిచ్చం నామ. యేహి తం

కయిరతి, తేసం మాననళం ఉక్తిపిత్వా చరణేన ఉన్నళానం సతివోస్సగ్గేన పమత్తానం చత్తారో ఆసవా వడ్డన్తి అత్తో.
 సుసమారద్ధాతి సుపగ్గహితా. కాయగతా సతీతి కాయానుపస్సనాభావనా. అకిచ్చన్తి తే ఏతం ఛత్తమణ్ణనాదికం అకిచ్చం న
 సేవన్తి న కరోన్తి అత్తో. కిచ్చేతి పబ్బజితకాలతో పట్టాయ కత్తబ్బే అపరిమాణసీలక్ఖన్ధగోపనాదికే కరణీయే. సాతచ్చకారినోతి
 సతతకారినో అట్టితకారినో. తేసం సతియా అవిప్పవాసేన సతానం సాత్థకసమ్మజ్ఞం సప్పాయసమ్మజ్ఞం
 గోచరసమ్మజ్ఞం అసమ్మోహసమ్మజ్ఞం చతుహి సమ్మజ్ఞోహి సమ్మజానానం చత్తారోపి ఆసవా అత్థం గచ్ఛన్తి,
 పరిక్ఖయం అభావం గచ్ఛన్తి అత్తో.

దేసనావసానే తే భిక్షూ అరహత్తే పతిట్ఠహింసు, సమ్మత్తానమ్మి సాత్థికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

భద్దియవత్తు తతియం.

౪. లకుణ్ణకభద్దియత్థేరవత్తు

మాతరన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో లకుణ్ణకభద్దియత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకదివసఞ్ఞో సమ్మహులూ ఆగన్తుకా భిక్షూ సత్థారం దివాట్ఠానే నిసిన్నం ఉపసజ్మమిత్వా వన్దిత్వా ఏకమన్తం
 నిసీదింసు. తస్మిం ఖణే లకుణ్ణకభద్దియత్థేరో భగవతో అవిదురే అతిక్కమతి. సత్థా తేసం భిక్షూనం చిత్తాచారం ఇత్వా
 ఓలోకేత్వా “పస్సథ, భిక్షవే, అయం భిక్షు మాతాపితరో హన్త్వా నిద్దుక్ఖో హుత్వా యాతీ”తి వత్వా తేహి భిక్షూహి “కిం ను ఖో
 సత్థా వదతీ”తి అజ్ఞామజ్ఞం ముఖాని ఓలోకేత్వా సంసయపక్ఖన్దేహి, “భన్తే, కిం నామేతం వదేథా”తి వుత్తే తేసం ధమ్మం
 దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౨౯౪. “మాతరం పితరం హన్త్వా, రాజానో ద్వే చ ఖత్తియే;
 రత్థం సానుచరం హన్త్వా, అనీఘో యాతి బ్రాహ్మణో”తి.

తత్త సానుచరన్తి ఆయసాధకేన ఆయుత్తకేన సహితం. ఏత్థ హి “తత్థా జనేతి పురిస”న్తి (సం. ని. ౧.౫౫-౫౭) వచనతో
 తీసు భవేసు సత్తానం జననతో తత్థా మాతా నామ. “అహం అసుకస్స నామ రఞ్ఞో వా రాజమహామత్తస్స వా పుత్తో”తి
 పితరం నిస్సాయ అస్మిమానస్స ఉప్పజ్జనతో అస్మిమానో పితా నామ. లోకో వియ రాజానం యస్మా సబ్బదిట్టిగతాని ద్వే
 సస్సతుచ్ఛేదదిట్టియో భజన్తి, తస్మా ద్వే సస్సతుచ్ఛేదదిట్టియో ద్వే ఖత్తియరాజానో నామ. ద్వాదసాయతనాని విత్తతట్టేన
 రత్థదిసత్తా రత్థం నామ. ఆయసాధకో ఆయుత్తకపురిసో వియ తన్నిస్సితో నన్దిరాగో అనుచరో నామ. అనీఘోతి నిద్దుక్ఖో.
 బ్రాహ్మణోతి ఖీణాసవో. ఏతేసం తత్థాదీనం అరహత్తమగ్గజాణాసినా హతత్తా ఖీణాసవో నిద్దుక్ఖో హుత్వా యాతీతి
 అయమేత్థత్తో.

దేసనావసానే తే భిక్షూ అరహత్తే పతిట్ఠహింసు.

దుతియగాథాయపి వత్తు పురిమసదిసమేవ. తదా హి సత్థా లకుణ్ణకభద్దియత్థేరమేవ ఆరబ్బ కథేసి. తేసం ధమ్మం
 దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౨౯౫: “మాతరం పితరం హన్త్యా, రాజానో ద్వే చ సోత్థియే;
వేయగ్ధపశ్చమం హన్త్యా, అనీఘా యాతి బ్రాహ్మణో”తి.

తత్త ద్వే చ సోత్థియేతి ద్వే చ బ్రాహ్మణే. ఇమిస్సా గాథాయ సత్థా అత్తనో ధమ్మిస్సరతాయ చ దేసనావిధికుసలతాయ చ సస్సతుచ్చేదదిట్టియో ద్వే బ్రాహ్మణరాజానో చ కత్వా కథేసి. వేయగ్ధపశ్చమన్తి ఏత్త బృగ్ఘానుచరితో సప్పటిభయో దుప్పటిపన్నో మగ్గో వేయగ్గో నామ, విచికిచ్చానీవరణమ్మి తేన సదిసతాయ వేయగ్ధం నామ, తం పశ్చమం అస్సాతి నీవరణపశ్చమం వేయగ్ధపశ్చమం నామ. ఇదశ్చ వేయగ్ధపశ్చమం అరహత్తమగ్గజాణాసినా నిస్సేసం హన్త్యా అనీఘావ యాతి బ్రాహ్మణోతి అయమేత్తత్తో. సేసం పురిమసదిసమేవాతి.

లకుణ్ణకభద్దియత్తేరవత్తు చతుత్తం.

౫. దారుసాకటికపుత్తవత్తు

సుప్పబుద్ధన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరన్తో దారుసాకటికస్స పుత్తం ఆరబ్బ కథేసి.

రాజగహస్మిణ్ణో సమ్మాదిట్టికపుత్తో మిచ్చాదిట్టికపుత్తోతి ద్వే దారకా అభిక్ఖణం గుళకీళం కీళన్తి. తేసు సమ్మాదిట్టికపుత్తో గుళం ఖిపమానో బుద్ధానుస్సతిం ఆవజ్ఞేత్వా “నమో బుద్ధస్సా”తి వత్వా వత్వా గుళం ఖిపతి. ఇతరో తిత్థియగుణే ఉద్దిసిత్వా “నమో అరహన్తాన”న్తి వత్వా వత్వా ఖిపతి. తేసు సమ్మాదిట్టికస్స పుత్తో జినాతి, ఇతరో పన పరాజయతి. సో తస్స కిరియం దిస్సా “అయం ఏవం అనుస్సరిత్వా ఏవం వత్వా గుళం ఖిపన్తో మమం జినాతి, అహమ్మి ఏవరూపం కరిస్సామీ”తి బుద్ధానుస్సతియం పరిచయమకాసి. అథేకదివసం తస్స పితా సకటం యోజేత్వా దారూనం అత్థాయ గచ్ఛన్తో తమ్మి దారకం ఆదాయ గన్త్యా అటవియం దారూనం సకటం పూరేత్వా ఆగచ్ఛన్తో బహినగరే సుసానసామన్తే ఉదకఫాసుకట్టాసే గోణే మోచేత్వా భత్తవిస్సగ్గమకాసి. అథస్స తే గోణా సాయన్తసమయే నగరం పవిసన్తేన గోగణేన సద్ధిం నగరమేవ పవిసింసు. సాకటికోపి గోణే అనుబన్ధన్తో నగరం పవిసిత్వా సాయం గోణే దిస్సా ఆదాయ నిక్ఖమన్తో ద్వారం న సమ్మాపుణి. తస్మిణ్ణో అసమ్మత్తేయేవ ద్వారం పిహితం.

అథస్స పుత్తో ఏకకోవ రత్తిభాగే సకటస్స హేట్టా నిపజ్జిత్వా నిద్దం ఓక్కమి. రాజగహం పన పకతియాపి అమనుస్సబహులం. అయశ్చ సుసానసన్తికే నిపన్నో. తత్త నం ద్వే అమనుస్సా పస్సింసు. ఏకో సాసనస్స పటికణ్ణకో మిచ్చాదిట్టికో, ఏకో సమ్మాదిట్టికో. తేసు మిచ్చాదిట్టికో ఆహ – “అయం నో భక్తో, ఇమం ఖాదిస్సామా”తి. ఇతరో “అలం మా తే రుచ్చీ”తి నివారేతి. సో తేన నివారియమానోపి తస్స వచనం అనాదియిత్వా దారకం పాదేసు గహేత్వా ఆకడ్డి. సో బుద్ధానుస్సతియా పరిచితత్తా తస్మిం ఖణే “నమో బుద్ధస్సా”తి ఆహ. అమనుస్సో మహాభయభీతో పటిక్కమిత్వా అట్టాసి. అథ నం ఇతరో “అహ్మేహి అకిచ్చం కతం, దణ్ణకమ్మం తస్స కరోమా”తి వత్వా తం రక్ఖమానో అట్టాసి. మిచ్చాదిట్టికో నగరం పవిసిత్వా రణ్ణో భోజనపాతిం పూరేత్వా భోజనం ఆహరి. అథ నం ఉభోపి తస్స మాతాపితరో వియ హుత్వా ఉపట్టాపేత్వా భోజేత్వా “ఇమాని అక్ఖరాని రాజావ పస్సతు, మా అణ్ణో”తి తం పవత్తిం పకాసేన్తా యక్ఖానుభావేన భోజనపాతియం అక్ఖరాని చిన్దిత్వా పాతిం దారుసకటే పక్ఖపిత్వా సబ్బరత్తిం ఆరక్ఖం కత్వా పక్కమింసు.

పునదివసే “రాజకులతో చోరహి భోజనభంజనం అవహట”ని కోలాహలం కరోన్తా ద్వారాని పిదహిత్యా ఓలోకేన్తా తత్త
అపస్సన్తా నగరా నిక్ఖమిత్యా ఇతో చితో చ ఓలోకేన్తా దారుసకటే సువణ్ణపాతిం దిస్సా “అయం చోరో”తి తం దారకం గహిత్యా
రణ్ణో దస్సేసుం. రాజా అక్ఖరాని దిస్సా “కిం ఏతం, తాతా”తి పుచ్చిత్యా “నాహం , దేవ, జానామి, మాతాపితరో మే ఆగన్త్యా
రత్తిం భోజేత్వా రక్ఖమానా అట్టంసు, అహమ్మి మాతాపితరో మం రక్ఖన్తి నిబ్బయోవ నిద్దం ఉపగతో. ఏత్తకం అహం
జానామి”తి. అథస్స మాతాపితరోపి తం తానం ఆగమంసు. రాజా తం పవత్తిం ఇత్వా తే తయోపి జనే ఆదాయ సత్థు
సన్తికం గన్త్యా సబ్బం ఆరోచేత్వా “కిం ను ఖో, భన్తే, బుద్ధానుస్సతి ఏవ రక్ఖా హోతి, ఉదాహు ధమ్మానుస్సతిఆదయోపి”తి
పుచ్చి. అథస్స సత్థా, “మహారాజ, న కేవలం బుద్ధానుస్సతియేవ రక్ఖా, యేసం పన చబ్బిధేన చిత్తం సుభావితం, తేసం
అణ్ణోన రక్ఖావరణేన వా మన్తోసధేహి వా కిచ్చం నత్తి”తి వత్వా ఛ తానాని దస్సేన్తో ఇమా గాథా అభాసి.

౨౯౬. “సుప్పబుద్ధం పబుజ్ఞన్తి, సదా గోతమసావకా;
యేసం దివా చ రత్తో చ, నిచ్చం బుద్ధగతా సతి.

౨౯౭. “సుప్పబుద్ధం పబుజ్ఞన్తి, సదా గోతమసావకా;
యేసం దివా చ రత్తో చ, నిచ్చం ధమ్మగతా సతి.

౨౯౮. “సుప్పబుద్ధం పబుజ్ఞన్తి, సదా గోతమసావకా;
యేసం దివా చ రత్తో చ, నిచ్చం సజ్జగతా సతి.

౨౯౯. “సుప్పబుద్ధం పబుజ్ఞన్తి, సదా గోతమసావకా;
యేసం దివా చ రత్తో చ, నిచ్చం కాయగతా సతి.

౩౦౦. “సుప్పబుద్ధం పబుజ్ఞన్తి, సదా గోతమసావకా;
యేసం దివా చ రత్తో చ, అహింసాయ రతో మనో.

౩౦౧. “సుప్పబుద్ధం పబుజ్ఞన్తి, సదా గోతమసావకా;
యేసం దివా చ రత్తో చ, భావనాయ రతో మనో”తి.

తత్త సుప్పబుద్ధం పబుజ్ఞన్తి బుద్ధగతం సతిం గహిత్యా సుపన్తా, గహిత్యాయేవ చ పబుజ్ఞన్తా సుప్పబుద్ధం పబుజ్ఞన్తి
నామ. సదా గోతమసావకాతి గోతమగోతస్స బుద్ధస్స సవనన్తే జాతత్తా తస్సేవ అనుసాసనియా సవనతాయ గోతమసావకా.
బుద్ధగతా సతీతి యేసం “ఇతిపి సో భగవా”తిఆదిప్పభేదే బుద్ధగుణే ఆరబ్బ ఉప్పజ్జమానా సతి నిచ్చకాలం అత్తి, తే సదాపి
సుప్పబుద్ధం పబుజ్ఞన్తి అత్థో. తథా అసక్కోన్తా పన ఏకదివసం తీసు కాలేసు ద్వీసు కాలేసు ఏకస్మిమ్మి కాలే
బుద్ధానుస్సతిం మనసి కరోన్తా సుప్పబుద్ధం పబుజ్ఞన్తియేవ నామ. ధమ్మగతా సతీతి “స్వాఖాతో భగవతా
ధమ్మా”తిఆదిప్పభేదే ధమ్మగుణే ఆరబ్బ ఉప్పజ్జమానా సతి. సజ్జగతా సతీతి “సుప్పటిపన్నో భగవతో
సావకసజ్ఞో”తిఆదిప్పభేదే సజ్జగుణే ఆరబ్బ ఉప్పజ్జమానా సతి. కాయగతా సతీతి ద్వత్తింసాకారవసేన వా నవసివధికావసేన
వా చతుధాతువత్థానవసేన వా అజ్ఞత్తనీలకసిణాదిరూపజ్ఞానవసేన వా ఉప్పజ్జమానా సతి. అహింసాయ రతోతి “సో

కరుణాసహగతేన చేతసా ఏకం దిసం ఫరిత్వా విహరతీ"తి (విభ. ౬౪౨) ఏవం వుత్తాయ కరుణాభావనాయ రతో.

భావనాయాతి మేత్తాభావనాయ. కిఞ్చాపి హేట్టా కరుణాభావనాయ వుత్తత్తా ఇథ సబ్బాపి అవసేసా భావనా నామ, ఇథ పన మేత్తాభావనావ అధిప్పేతా. సేసం పరమగాఢాయ వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం.

దేసనావసానే దారకో సద్ధిం మాతాపితూహి సోతాపత్తిఫలే పతిట్ఠహి. పచ్చా పన పబ్బజిత్వా సబ్బేపి అరహత్తం పాపుణింసు, సమ్మత్తానమ్మి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

దారుసాకటికపుత్తవత్తు పిఞ్చమం.

౬. వజ్జిపుత్తకభిక్కువత్తు

దుప్పబ్బజ్జన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేసాలిం నిస్సాయ మహావసే విహరంతో అజ్ఞాతరం వజ్జిపుత్తకం భిక్కుం ఆరబ్బ కథేసి. తం సన్ధాయ వుత్తం - అజ్ఞాతరో వజ్జిపుత్తకో భిక్కు వేసాలియం విహరతి అజ్ఞాతరస్మిం వనసణ్ఠే, తేన ఖో పన సమయేన వేసాలియం సబ్బరత్తిఛణో హోతి. అథ ఖో సో భిక్కు వేసాలియా తూరియతాళితవాదితనిగ్గోససద్ధం సుత్వా పరిదేవమానో తాయం వేలాయం ఇమం గాథం అభాసి -

“ఏకకా మయం అరఙ్గో విహరామ,

అపవిద్ధంవ వనస్మిం దారుకం;

ఏతాదిసికాయ రత్తియా,

కోసు నామఘ్ఠేహి పాపియా"తి. (సం. ని. ౧.౨౨౯);

సో కిర వజ్జిరట్ఠే రాజపుత్తో వారేన సమ్మత్తం రజ్జం పహాయ పబ్బజితో వేసాలియం చాతుమహారాజికేహి సద్ధిం ఏకాబద్ధం కత్వా సకలనగరే ధజపటాకాదీహి పటిమణ్ణితే కోముదియా పుణ్ణమాయ సబ్బరత్తిం ఛణవారే వత్తమానే భేరియాదీనం తూరియానం తాళితానం నిగ్గోసం వీణాదీనఞ్చ వాదితానం సద్ధం సుత్వా యాని వేసాలియం సత్త రాజసహస్సాని సత్త రాజసతాని సత్త రాజానో, తత్తకా ఏవ చ నేసం ఉపరాజసేనాపతిఆదయో, తేసు అలజ్కృతపటియత్తేసు నక్ఖత్తకీళనత్థాయ వీధిం ఓతిణ్ణేసు సట్టిహత్థే మహాచక్కమే చక్కమమానో గగనమజ్ఞే రితం పుణ్ణచన్దం దిస్వా చక్కమకోటియం ఫలకం నిస్సాయ రితో వేరనాలజ్కరవిరహితత్తా వసే ఛడ్డితదారుకం వియ అత్తభావం ఓలోకేత్వా “అత్తి ను ఖో అఙ్గో అఘ్ఠేహి లామకతరో"తి చిన్తేన్తో పకతియా ఆరఙ్గకాదిగుణయుత్తోపి తస్మిం ఖణే అనభిరతియా పీళితో ఏవమాహ. సో తస్మిం వనసణ్ఠే అధివత్థాయ దేవతాయ “ఇమం భిక్కుం సంవేజేస్సామీ"తి అధిప్పాయేన -

“ఏకకోవ త్వం అరఙ్గో విహరసి, అపవిద్ధంవ వనస్మిం దారుకం;

తస్స తే బహుకా పిహయన్తి, నేరయికా వియ సగ్గగామిన"న్తి. (సం. ని. ౧.౨౨౯) -

వుత్తం ఇమం గాథం సుత్వా పునదివసే సత్థారం ఉపసజ్కమిత్వా వన్దిత్వా నిసీది. సత్థా తం పవత్తిం ఇత్వా ఘరావాసస్స దుక్ఖతం పకాసేతుకామో పిఞ్చా దుక్ఖాని సమోధానేత్వా ఇమం గాథమాహ -

302. “దుప్పబ్బజ్జం దురభిరమం, దురావాసా ఘరా దుఖా;
 దుక్ఖోసమానసంవాసో, దుక్ఖానుపతితద్ధగా;
 తస్మా న చద్ధగా సియా, న చ దుక్ఖానుపతితో సియా”తి.

తత్త దుప్పబ్బజ్జంతి అప్పుం వా మహంతం వా భోగక్ఖంతజ్జీవ జాతిపరివట్టజ్జ పహాయ ఇమస్మిం సాసనే ఉరం దత్వా
 పబ్బజ్జం నామ దుక్ఖం. దురభిరమంతి ఏవం పబ్బజితేనాపి భిక్ఖాచరియాయ జీవితవృత్తిం ఘటేంతేన
 అపరిమాణసీలక్ఖంతగోపనధమ్మానుధమ్మప్పటిపత్తిపూరణవసేన అభిరమితుం దుక్ఖం. దురావాసాతి యస్మా పన ఘరం
 ఆవసంతేన రాజునం రాజకిచ్చం, ఇస్సరానం ఇస్సరకిచ్చం వహితబ్బం, పరిజనా చేవ ధమ్మికా సమణబ్రాహ్మణా చ
 సగ్గహితబ్బా. ఏవం సంతేపి ఘరావాసో చిద్ధఘటో వియ మహాసముద్ధో వియ చ దుప్పూరో. తస్మా ఘరావాసా నామేతే
 దురావాసా దుక్ఖా ఆవసితుం, తేనేవ కారణేన దుక్ఖాతి అత్తో. దుక్ఖో సమానసంవాసోతి గిహినో వా హి యే
 జాతిగోత్తకులభోగేహి పబ్బజితా వా సీలాచారబాహుసచ్చాదీహి సమానాపి హుత్వా “కోసి త్వం, కోస్మి అహ”న్తిఆదీని వత్వా
 అధికరణపసుతా హోన్తి, తే అసమానా నామ, తేహి సద్ధిం సంవాసో దుక్ఖోతి అత్తో. దుక్ఖానుపతితద్ధగాతి యే వట్టసజ్ఞాతం
 అద్ధానం పటిపన్నత్తా అద్ధగా, తే దుక్ఖే అనుపతితావ. తస్మా న చద్ధగాతి యస్మా దుక్ఖానుపతితభావోపి దుక్ఖో
 అద్ధగాభావోపి, తస్మా వట్టసజ్ఞాతం అద్ధానం గమనతాయ అద్ధగా న భవేయ్య, వుత్తప్పకారేన దుక్ఖేన అనుపతితోపి న
 భవేయ్యాతి అత్తో.

దేసనావసానే సో భిక్ఖు పఞ్చసు రానేసు దస్సితే దుక్ఖే నిబ్బింతంతో పఞ్చోరమ్భాగియాని పఞ్చ ఉద్ధమ్భాగియాని
 సంయోజనాని పదాలేత్వా అరహత్తే పతిట్ఠహీతి.

వజ్జిపుత్తకభిక్ఖువత్తు ఛట్టం.

2. చిత్తగహపతివత్తు

సద్ధోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో చిత్తగహపతిం ఆరబ్బ కథేసి. వత్తు బాలవగ్గే “అసంతం
 భావనమిచ్ఛేయ్యా”తి గాఢావణ్ణనాయ విత్థారితం. గాఢాపి తత్తేవ వుత్తా. వుత్తజ్ఞోతం తత్త (ధ. ప. అట్ట. ౧.24) –

“కిం పన, భంతే, ఏతస్స తువ్హాకం సంతికం ఆగచ్ఛంతస్సేవాయం లాభసక్కారో ఉప్పజ్జతి, ఉదాహు అజ్ఞాత్త గచ్ఛంతస్సాపి
 ఉప్పజ్జతీ”తి. “ఆనంత, మమ సంతికం ఆగచ్ఛంతస్సాపి అజ్ఞాత్త గచ్ఛంతస్సాపి తస్స ఉప్పజ్జతేవ. అయజ్ఞో ఉపాసకో సద్ధో పసన్నో
 సమ్మన్నసీలో, ఏవరూపో పుగ్గలో యం యం పదేసం భజతి, తత్త తత్తేవస్స లాభసక్కారో నిబ్బత్తతీ”తి వత్వా ఇమం
 గాఢమాహ –

303. “సద్ధో సీలేన సమ్మన్నో, యసోభోగసమప్పితో;

యం యం పదేసం భజతి, తత్త తత్తేవ పూజితో”తి. (ధ. ప. అట్ట. ౧.24);

తత్త సద్ధోతి లోకియలోకుత్తరసద్ధాయ సమన్నాగతో. సీలేనాతి ఆగారియసీలం, అనాగారియసీలంతి దువిధం సీలం.
 తేసు ఇధ ఆగారియసీలం అధిప్పేతం, తేన సమన్నాగతోతి అత్తో. యసోభోగసమప్పితోతి యాదిసో అనాధపిణ్ణికాదీనం

పశ్చాత్తాపపాపకసతపరివారసజ్ఞాతో ఆగారియయసో, తాదీసేనేవ యసేన ధనధన్యాదికో చేవ సత్తవిధఅరియధనసజ్ఞాతో చాతి దువిధో భోగో, తేన సమన్నాగతోతి అత్తో. యం యం పదేసన్ని పురత్తిమాదీసు దిసాసు ఏవరూపో కులపుత్తో యం యం పదేసం భజతి, తత్త తత్త ఏవరూపేన లాభసక్కారేన పూజితోవ హోతీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

చిత్తగహపతివత్తు సత్తమం.

౮. చూళసుభద్ధావత్తు

దూరే సన్తోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరంతో అనాథపిణ్డీకస్స ధీతరం చూళసుభద్ధం నామ ఆరబ్బ కథేసి.

అనాథపిణ్డీకస్స కిర దహరకాలతో పట్టాయ ఉగ్గనగరవాసీ ఉగ్గో నామ సేట్టిపుత్తో సహాయకో అహోసి. తే ఏకాచరియకులే సిప్పం ఉగ్గణ్ణానా అజ్ఞామజ్ఞం కతికం కరింసు “అమ్మాకం వయప్పత్తకాలే పుత్తధీతాసు జాతాసు యో పుత్తస్స ధీతరం వారేతి, తేన తస్స ధీతా దాతబ్బా”తి. తే ఉభోపి వయప్పత్తా అత్తనో అత్తనో నగరే సేట్టిట్టానే పటిట్టహింసు. అథేకస్మిం సమయే ఉగ్గసేట్టి వణిజ్ఞం పయోజేన్తో పశ్చాహి సకటసతేహి సావత్తిం అగమాసి. అనాథపిణ్డీకో అత్తనో ధీతరం చూళసుభద్ధం ఆమన్తేత్వా, “అమ్మ, పితా తే ఉగ్గసేట్టి నామ ఆగతో, తస్స కత్తబ్బకిచ్చం సబ్బం తవ భారో”తి ఆణాపేసి. సా “సాధూ”తి పటిస్సుణిత్వా తస్స ఆగతదివసతో పట్టాయ సహత్తేనేవ సూపబ్యజ్జానాదీని సమ్మాదేతి, మాలాగన్ధవిలేపనాదీని అభిసంఘరోతి , భోజనకాలే తస్స వ్హానోదకం పటియాదాపేత్వా వ్హానకాలతో పట్టాయ సబ్బకిచ్చాని సాధుకం కరోతి.

ఉగ్గసేట్టి తస్మా ఆచారసమ్మత్తిం దిస్వా పసన్నచిత్తో ఏకదివసం అనాథపిణ్డీకేన సద్ధిం సుఖకథాయ సన్నిసిన్నో “మయం దహరకాలే ఏవం నామ కతికం కరిమ్మా”తి సారేత్వా చూళసుభద్ధం అత్తనో పుత్తస్సత్తాయ వారేసి. సో పన పకతియావ మిచ్చాదిట్టికో. తస్మా దసబలస్స తమత్తం ఆరోచేత్వా సత్తారా ఉగ్గసేట్టిస్సూపనిస్సయం దిస్వా అనుజ్ఞాతో భరియాయ సద్ధిం మన్తేత్వా తస్స వచనం సమ్మటిచ్చిత్వా దివసం వవత్తపేత్వా ధీతరం విసాఖం దత్వా ఉయ్యోజేన్తో ధనశ్చయసేట్టి వియ మహంతం సక్కారం కత్వా సుభద్ధం ఆమన్తేత్వా, “అమ్మ, ససురకులే వసన్తియా నామ అన్తోలగ్గి బహి న నీహరితబ్బో”తి (అ. ని. అట్ట. ౧.౧.౨౦౯; ధ. ప. అట్ట. ౧.౨౨ విసాఖావత్తు) ధనశ్చయసేట్టినా విసాఖాయ దిన్ననయేనేవ దస ఓవాదే దత్వా “సచే మే గతట్టానే ధీతు దోసో ఉప్పజ్జతి, తుమ్హేహి సోధేతబ్బో”తి అట్ట కుటుమ్మికే పాటిభోగే గహేత్వా తస్మా ఉయ్యోజనదివసే బుద్ధప్పముఖస్స భిక్షుసంఘస్స మహాదానం దత్వా పురిమభవే ధీతరా కతానం సుచరితానం ఫలవిభూతిం లోకస్స పాకటం కత్వా దస్సేన్తో వియ మహంతేన సక్కారేన ధీతరం ఉయ్యోజేసి. తస్మా అనుపుట్టేన ఉగ్గనగరం పత్తకాలే ససురకులేన సద్ధిం మహాజనో పచ్చగ్గమనమకాసి.

సాపి అత్తనో సిరివిభవం పాకటం కాతుం విసాఖా వియ సకలనగరస్స అత్తానం దస్సేన్తో రథే రత్వా నగరం పవిసిత్వా నాగరేహి పేసితే పణ్ణాకారే గహేత్వా అనురూపవసేన తేసం తేసం పేసేన్తో సకలనగరం అత్తనో గుణేహి ఏకాబద్ధమకాసి. మజ్జలదివసాదీసు పనస్సా ససురో అచేలకానం సక్కారం కరోన్తో “ఆగన్తా అమ్మాకం సమణే వన్దతూ”తి పేసేసి. సా లజ్ఞాయ నగ్గే పస్సితుం అసక్కోన్తో గన్తుం న ఇచ్చతి. సో పునప్పునం పేసేత్వాపి తాయ పటిక్కిత్తో కుజ్జిత్వా “నీహరథ న”న్తి ఆహ. సా “న సక్కా మమ అకారణేన దోసం ఆరోపేతు”న్తి కుటుమ్మికే పక్కిసాపేత్వా తమత్తం ఆరోచేసి. తే తస్మా నిద్దోసభావం ఇత్వా

సేటిం సజ్ఞాపేసుం. సో “అయం మమ సమణే అహిరికాతి న వన్తీ”తి భరియాయ ఆరోచేసి. సా “కీదిసా ను ఖో ఇమిస్సా సమణా, అతివియ తేసం పసంసతీ”తి తం పక్కిసాపేత్వా ఆహ -

“కీదిసా సమణా తుయ్యం, బాళ్లం ఖో నే పసంససి;

కింసీలా కింసమాచారా, తం మే అక్ఖాహి పుచ్చితా”తి. (అ. ని. అట్ట. ౨.౪.౨౪);

అథస్స సుభద్ధా బుద్ధానజ్ఞోవ బుద్ధసావకానజ్ఞా గుణే పకాసేన్తీ -

“సన్తిన్తియా సన్తమానసా, సన్తం తేసం గతం రితం;

ఓక్ఖిత్తచక్ఖూ మితభాణీ, తాదిసా సమణా మమ. (అ. ని. అట్ట. ౨.౪.౨౪);

“కాయకమ్మం సుచి నేసం, వాచాకమ్మం అనావిలం;

మనోకమ్మం సువిసుద్ధం, తాదిసా సమణా మమ.

“విమలా సజ్ఞముత్తాభా, సుద్ధా అన్తరబాహిరా;

పుణ్ణా సుద్ధేహి ధమ్మేహి, తాదిసా సమణా మమ.

“లాభేన ఉన్నతో లోకో, అలాభేన చ ఓనతో;

లాభాలాభేన ఏకట్టా, తాదిసా సమణా మమ.

“యసేన ఉన్నతో లోకో, అయసేన చ ఓనతో;

యసాయసేన ఏకట్టా, తాదిసా సమణా మమ.

“పసంసాయున్నతో లోకో, నిన్దాయాపి చ ఓనతో;

సమా నిన్దాపసంసాసు, తాదిసా సమణా మమ.

“సుఖేన ఉన్నతో లోకో, దుక్ఖేనాపి చ ఓనతో;

అకమ్పా సుఖదుక్ఖేసు, తాదిసా సమణా మమా”తి. -

ఏవమాదీహి వచనేహి సస్సుం తోసేసి.

అథ నం “సక్కా తవ సమణే అవ్హాకమ్మి దసేత్తు”న్తి వత్వా “సక్కా”తి వుత్తే “తేన హి యథా మయం తే పస్సామ, తథా కరోహి”తి వుత్తే సా “సాధూ”తి బుద్ధప్పముఖస్స భిక్కుసజ్ఞస్స మహాదానం సజ్జేత్వా ఉపరిపాసాదతలే రత్వా జేతవనాభిముఖీ సక్కచ్చం పశ్చాపతిటితేన వన్తిత్వా బుద్ధగుణే ఆవజ్జేత్వా గన్ధవాసపుష్పధుమేహి పూజం కత్వా, “భన్తే, స్వాతనాయ బుద్ధప్పముఖం భిక్కుసజ్ఞం నిమన్తేమి, ఇమినా మే సజ్ఞాణేన సత్థా నిమన్తితభావం జానాత్మా”తి సుమనపుష్పానం అట్ట ముట్టియో ఆకాసే ఖిపి. పుష్పాని గన్త్యా చతుపరిసమజ్ఞే ధమ్మం దేసేన్తస్స సత్తునో ఉపరి మాలావితానం హుత్వా అట్టంసు. తస్మిం ఖణే అనాధపిణ్ణికోపి ధమ్మకథం సుత్వా స్వాతనాయ సత్థారం నిమన్తేసి. సత్థా

“అధివుత్తం మయా, గహపతి, స్వాతనాయ భత్త”ని వత్వా, “భన్తే, మయా పురేతరం ఆగతో నత్తి, కస్స ను ఖో వో అధివుత్త”ని వుత్తే “చూళసుభద్దాయ, గహపతి, నిమన్తితో”తి వత్వా “నను, భన్తే, చూళసుభద్దా దూరే వసతి ఇతో వీసతియోజనసతమత్తకే”తి వుత్తే, “ఆమ గహపతి, దూరే వసంతాపి హి సప్పురిసా అభిముఖే రితా వియ పకాసేన్తి”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

30౪. “దూరే సన్తో పకాసేన్తి, హిమవన్తోవ పబ్బతో;
అసన్తేత్త న దిస్సన్తి, రత్తిం ఖితా యథా సరా”తి.

తత్త సన్తోతి రాగాదీనం సంతతాయ బుద్ధాదయో సంతా నామ. ఇథ పన పుబ్బబుద్ధేసు కతాధికారా ఉస్సన్నకుసలమూలా భావితభావనా సత్తా సన్తోతి అధిప్పేతా. పకాసేన్తితి దూరే రితాపి బుద్ధానం శాణపథం ఆగచ్ఛంతా పాకటా హోన్తి. హిమవన్తో వాతి యథా హి తియోజనసహస్సవిత్తతో పశ్చాయోజనసతుబ్బేధో చతురాసీతియా కూటసహస్సేహి పటిమణ్ణితో హిమవన్తపబ్బతో దూరే రితానమ్మి అభిముఖే రితో వియ పకాసేతి, ఏవం పకాసేన్తితి అత్తో. అసన్తేత్తాతి దిట్టధమ్మగరుకా వితిణ్ణపరలోకా ఆమిసచక్కుకా జీవికత్తాయ పబ్బజితా బాలపుగ్గలా అసన్తో నామ, తే ఏత్త బుద్ధానం దక్ఖిణస్స జాణుమణ్ణలస్స సన్తికే నిసిన్నాపి న దిస్సన్తి న పజ్ఞాయన్తి. రత్తిం ఖితాతి రత్తిం చతురంగసమన్నాగతే అన్ధకారే ఖిత్తసరా వియ తథారూపస్స ఉపనిస్సయభూతస్స పుబ్బహేతునో అభావేన న పజ్ఞాయన్తితి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

సక్కి దేవరాజా “సత్థారా సుభద్దాయ నిమన్తనం అధివాసిత”ని ఇత్వా విస్సకమ్మదేవపుత్తం ఆణాపేసి - “పశ్చా కూటాగారసతాని నిమ్మినిత్వా స్వే బుద్ధప్పముఖం భిక్షుసజ్ఞం ఉగ్గనగరం నేహి”తి. సో పునదివసే పశ్చాసతాని కూటాగారాని నిమ్మినిత్వా జేతవనద్వారే అట్టాసి. సత్థా ఉచ్చినిత్వా విసుద్ధఖీణాసవానంయేవ పశ్చాసతాని ఆదాయ సపరివారో కూటాగారేసు నిసీదిత్వా ఉగ్గనగరం అగమాసి. ఉగ్గసేట్టిపి సపరివారో సుభద్దాయ దిన్ననయేనేవ తథాగతస్స ఆగతమగ్గం ఓలోకేన్తో సత్థారం మహాన్తేన సిరివిభవేన ఆగచ్ఛంతం దిస్సా పసన్నమానసో మాలాదీహి మహాన్తం సక్కారం కరోన్తో సపరివారో సమ్మటిచ్చిత్వా వన్దిత్వా మహాదానం దత్వా పునప్పునం నిమన్తేత్వా సత్తాహం మహాదానం అదాసి. సత్థాపిస్స సప్పాయం సల్లక్ఖేత్వా ధమ్మం దేసేసి. తం ఆదిం కత్వా చతురాసీతియా పాణసహస్సానం ధమ్మాభిసమయో అహోసి. సత్థా “చూళసుభద్దాయ అనుగ్గహణత్తం త్వం ఇధేవ హోహి”తి అనురుద్ధత్థేరం నివత్తాపేత్వా సావత్తిమేవ అగమాసి. తతో పట్టాయ తం నగరం సద్ధాసమ్మన్నం అహోసీతి.

చూళసుభద్దావత్థు అట్టమం.

౯. ఏకవిహారిత్థేరవత్తు

ఏకాసనన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో ఏకవిహారిత్థేరం నామ ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర థేరో ఏకకోవ సేయ్యం కప్పేతి, ఏకకోవ నిసీదతి, ఏకకోవ చక్కుమతి, ఏకకోవ తిట్టతీతి చతుపరిసన్తరే పాకటో అహోసి. అథ నం భిక్షూ, “భన్తే, ఏవరూపో నామాయం థేరో”తి తథాగతస్సారోచేసుం. సత్థా “సాధు సాధూ”తి తస్స

సాధుకారం దత్వా “భిక్షునా నామ పవిత్రేన భవితబ్బ”ని వివేకే ఆనిసంసం కథేత్వా ఇమం గాఢమాహ -

౩౦౫. “ఏకాసనం ఏకసేయ్యం, ఏకో చరమతన్దితో;
ఏకో దమయమత్తానం, వనన్తే రమితో సియా”తి.

తత్త ఏకాసనం ఏకసేయ్యన్ని భిక్షుసహస్సమజ్ఞేపి మూలకమ్మట్టానం అవిజహిత్యా తేనేవ మనసికారేన నిసేన్నస్స ఆసనం ఏకాసనం నామ. లోహపాసాదసదీసేపి చ పాసాదే భిక్షుసహస్సమజ్ఞేపి పజ్జాత్తే విచిత్రపచ్చత్తరణాపధానే మహారహే సయనే సతిం ఉపట్టపేత్వా దక్ఖిణేన పస్సేన మూలకమ్మట్టానమనసికారేన నిపన్నస్స భిక్షునో సేయ్యా ఏకసేయ్యా నామ. ఏవరూపం ఏకాసనశ్చ ఏకసేయ్యశ్చ భజేథాతి అత్థో. అతన్దితోతి జఙ్ఘటలం నిస్సాయ జీవితకప్పనేన అకుసీతో హుత్వా సబ్బీరియాపథేసు ఏకకోవ చరన్తోతి అత్థో. ఏకో దమయన్తి రత్తిట్టానాదీసు కమ్మట్టానం అనుయుజ్జేత్వా మగ్గఫలాధిగమవసేన ఏకోవ హుత్వా అత్తానం దమేన్తోతి అత్థో. వనన్తే రమితో సియాతి ఏవం అత్తానం దమేన్తో ఇత్తిపురిససద్ధాదీహి పవిత్రే వనన్తేయేవ అభిరమితో భవేయ్య. న హి సక్కా ఆకిణ్ణవిహారి నా ఏవం అత్తానం దమేతున్తి అత్థో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసు. తతో పట్టాయ మహాజనో ఏకవిహారికమేవ పత్తేసీతి.

ఏకవిహారిత్థేరవత్థు నవమం.

పకిణ్ణకవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

ఏకవీసతిమో వగ్గో.

౨౨. నిరయవగ్గో

౧. సున్దరీపరిబ్యాజికావత్తు

అభూతవాదీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరంతో సున్దరిం పరిబ్యాజికం ఆరబ్బ కథేసి.

“తేన ఖో పన సమయేన భగవా సక్కుతో హోతి గరుకతో మానితో పూజితో”తి వత్తు విత్థారతో ఉదానే (ఉదా. ౩౮) ఆగతమేవ. అయం పనేత్థ సజ్జేపో - భగవతో కిర భిక్కుసజ్జస్స చ పఞ్చన్నం మహానదీనం మహోఘసదీసే లాభసక్కారే ఉప్పన్నే హతలాభసక్కారా అజ్ఞాతిత్థియా సూరియుగ్గమనకాలే ఖజ్జోపనకా వియ నిప్పభా హుత్వా ఏకతో సన్నిపతిత్వా మన్తయింసు - “మయం సమణస్స గోతమస్స ఉప్పన్నకాలతో పట్టాయ హతలాభసక్కారా, న నో కోచి అత్తిభావమ్మి జానాతి, కేన ను ఖో సద్ధిం ఏకతో హుత్వా సమణస్స గోతమస్స అవణ్ణం ఉప్పాదేత్వా లాభసక్కారమస్స అన్తరథాపేయ్యామా”తి. అథ నేసం ఏతదహోసి - “సున్దరియా సద్ధిం ఏకతో హుత్వా సక్కుణిస్సామా”తి. తే ఏకదివసం సున్దరిం తిత్తియారామం పవిసిత్వా వన్దిత్వా రితం నాలపింసు. సా పునప్పునం సల్లపన్తీపి పటివచనం అలభిత్వా “అపి పనయ్యా, కేనచి విహేరితత్థా”తి పుచ్చి. “కిం, భగిని, సమణం గోతమం అమ్మే విహేరేత్వా హతలాభసక్కారే కత్వా విచరంతం న పస్ససీ”తి? “మయా ఏత్థ కిం కాతుం వట్టతీ”తి? “త్వం ఖోసి, భగిని, అభిరూపా సోభగ్గప్పత్తా, సమణస్స గోతమస్స అయసం ఆరోపేత్వా మహాజనం తవ కథం గాహపేత్వా హతలాభసక్కారం కరోహి”తి. సా తం సుత్వా “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చిత్వా పక్కంతా తతో పట్టాయ మాలాగన్ధవిలేపనకప్పురకటుకఫలాదీని గహేత్వా సాయం మహాజనస్స సత్తు ధమ్మదేసనం సుత్వా నగరం పవిసనకాలే జేతవనాభిముఖీ గచ్ఛతి, “కహం గచ్ఛసీ”తి చ పుట్టా “సమణస్స గోతమస్స సన్తికం గమిస్సామి, అహఞ్ఞో తేన సద్ధిం ఏకగన్ధకుటియం వసామీ”తి వత్వా అజ్ఞాతరస్మిం తిత్తియారామే వసిత్వా పాతోవ జేతవనమగ్గం ఓతరిత్వా నగరాభిముఖీ ఆగచ్ఛన్తీ “కిం, సున్దరి, కహం గతాసీ”తి పుట్టా “సమణేన గోతమేన సద్ధిం ఏకగన్ధకుటియం వసిత్వా తం కిలేసరతియా రమాపేత్వా ఆగతామ్మీ”తి వదతి.

అథ తే కతిపాహచ్చయేన ధుత్తానం కహపణే దత్వా “గచ్ఛథ సున్దరిం మారేత్వా సమణస్స గోతమస్స గన్ధకుటియా సమీపే మాలాకచవరన్తరే నిక్షిపిత్వా ఏధా”తి వదింసు. తే తథా అకంసు. తతో తిత్తియా “సున్దరిం న పస్సామా”తి కోలాహలం కత్వా రణ్ణో ఆరోచేత్వా “కహం వో ఆసజ్జా”తి వుత్తా “ఇమేసు దివసేసు జేతవనే వసతి, తత్థిస్సా పవత్తిం న జానామా”తి వత్వా “తేన హి గచ్ఛథ, నం విచినథా”తి రణ్ణా అనుజ్ఞాతా అత్తనో ఉపట్టాకే గహేత్వా జేతవనం గన్తా విచినన్తా మాలాకచవరన్తరే తం దిస్సా మణ్చకం ఆరోపేత్వా నగరం పవేసేత్వా “సమణస్స గోతమస్స సావకా ‘సత్థారా కతం పాపకమ్మం పటిచ్చాదేస్సామా’తి సున్దరిం మారేత్వా మాలాకచవరన్తరే నిక్షిపింసు”తి రణ్ణో ఆరోచయింసు. రాజా “తేన హి గచ్ఛథ, నగరం ఆహిణ్ణథా”తి ఆహ. తే నగరవీధీసు “పస్సథ సమణానం సక్యపుత్తియానం కమ్మ”న్తిఆదీని వత్వా పున రణ్ణో నివేసనద్వారం ఆగమింసు. రాజా సున్దరియా సరీరం ఆమకసుసానే అట్టకం ఆరోపేత్వా రక్షాపేసి. సావత్తివాసినో రపేత్వా అరియసావకే సేసా యేభుయ్యేన “పస్సథ సమణానం సక్యపుత్తియానం కమ్మ”న్తిఆదీని వత్వా అన్తోనగరేపి బహినగరేపి భిక్షా అక్కిసన్తా విచరన్తి. భిక్షా తం పవత్తిం తథాగతస్స ఆరోచేసుం. సత్తా “తేన హి తుమ్మేపి తే మనుస్సే ఏవం పటిచోదేధా”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

30౬. “అభూతవాదీ నిరయం ఉపేతి,

యో వాపి కత్వా న కరోమిచాహ;

ఉభోపి తే పేచ్చ సమా భవన్తి,

నిహీనకమ్మా మనుజా పరత్థా”తి.

తత్త అభూతవాదీతి పరస్య దోషం అదిస్వావ ముసావాదం కత్వా తుచ్చేన పరం అబ్బాచిక్షన్తో. కత్వాతి యో వా పన పాపకమ్మం కత్వా “నాహం ఏతం కరోమీ”తి ఆహ. పేచ్చ సమా భవన్తితి తే ఉభోపి జనా పరలోకం గత్వా నిరయం ఉపగమనేన గతియా సమా భవన్తి. గతియేవ నేసం పరిచ్ఛిన్నా, ఆయు పన నేసం న పరిచ్ఛిన్నం. బహుకణ్ఠో పాపకమ్మం కత్వా చిరం నిరయే పచ్చన్తి, పరితం కత్వా అప్పమత్తకమేవ కాలం. యస్మా పన నేసం ఉభిన్నమ్మి లామకమేవ కమ్మం, తేన వుత్తం – “నిహీనకమ్మా మనుజా పరత్థా”తి. పరత్థాతి ఇమస్య పన పదస్య పురతో పేచ్చపదేన సమ్మన్తో. పేచ్చ పరత్థ ఇతో గత్వా తే నిహీనకమ్మా పరలోకే సమా భవన్తితి అత్తో. దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

రాజా “సున్దరియా అణ్ఠోహి మారితభావం జానాథా”తి పురిసే ఉయ్యోజ్జేసి. అథ తే ధుత్తా తేహి కహాపణోహి సురం పివన్తా అణ్ఠమణ్ఠం కలహం కరింసు. ఏకో ఏకం ఆహ – “త్వం సున్దరిం ఏకప్పహరేనేవ మారేత్వా మాలాకచవరన్తరే నిక్ఠిపిత్వా తతో లద్ధకహాపణోహి సురం పివసి, హోతు హోతు”తి. రాజపురిసా తే ధుత్తే గహేత్వా రణ్ఠో దస్సేసుం. అథ నే రాజా “తుమ్హేహి సా మారితా”తి పుచ్చి. “ఆమ, దేవా”తి. “కేహి మారాపితా”తి? “అణ్ఠతిత్థియేహి, దేవా”తి. రాజా తిత్థియే పక్కిసాపేత్వా పుచ్చి. తే తథేవ వదింసు. తేన హి గచ్చథ తుమ్హే ఏవం వదన్తా నగరం ఆహిణ్ణథ – “అయం సున్దరీ సమణస్స గోతమస్స అవణ్ణం ఆరోపేతుకామేహి అమ్మేహి మారాపితా, నేవ సమణస్స గోతమస్స, న సావకానం దోసో అత్తి, అమ్మాకమేవ దోసో”తి. తే తథా కరింసు. బాలమహాజనో తథా సద్దహి, తిత్థియాపి ధుత్తాపి పురిసవధదణ్ణం పాపుణింసు. తతో పట్టాయ బుద్ధానం సక్కారో మహా అహోసీతి.

సున్దరీపరిబ్బాజికావత్తు పఠమం.

౨. దుచ్చరితఫలపీళితవత్తు

కాసావకణ్ఠాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరన్తో దుచ్చరితఫలానుభావేన పీళితే సత్తే ఆరబ్బ కథేసి.

ఆయస్మా హి మోగ్గల్లానో లక్ఖణత్థేరేన సద్ధిం గిజ్జకూటా ఓరోహన్తో అట్టిసజ్జలికపేతాదీనం అత్తభావే దిస్సా సితం కరోన్తో లక్ఖణత్థేరేన సితకారణం పుట్టో “అకాలో, ఆవుసో, ఇమస్స పఞ్ణస్స, తథాగతస్స సన్తికే మం పుచ్చేయ్యాసీ”తి వత్వా తథాగతస్స సన్తికే థేరేన పుట్టో అట్టిసజ్జలికపేతాదీనం దిట్టభావం ఆచిక్షిత్వా “ఇథాహం, ఆవుసో, గిజ్జకూటా పబ్బతా ఓరోహన్తో అద్దసం భిక్షుం వేహాసం గచ్చన్తం, తస్స సజ్జాటిపి ఆదిత్తా సమ్మజ్జలితా సజ్జోతిభూతా...పే.... కాయోపి ఆదిత్తో”తిఆదినా (పారా. ౨౩౦; సం. ని. ౨.౨౧౮) నయేన సద్ధిం పత్తచీవరకాయబద్ధనాదీహి డయ్ఘమానే పఞ్చ సహధమ్మికే ఆరోచేసి. సత్థా తేసం కస్సపదసబలస్స సాసనే పబ్బజిత్వా పబ్బజ్ఞాయ అనురూపం కాతుం అసక్కిన్తానం పాపభావం ఆచిక్షిత్వా తస్మిం ఖణే తత్త నిసినానం బహూనం పాపభిక్షానం దుచ్చరితకమ్మస్స విపాకం దస్సేన్తో ఇమం గాథమాహ –

30౭. “కాసావకణ్ఠా బహవో, పాపధమ్మా అసణ్ఠాతా;

పాపా పాపేహి కమ్మహి, నిరయం తే ఉపపజ్జరే"తి.

తత్త కాసావకణ్ణాతి కాసావేన పలివేరితకణ్ణా. పాపధమ్మాతి లామకధమ్మా. అసజ్ఞాతాతి కాయాదిసంయమరహితా, తథారూపా పాపపుగ్గలా అత్తనా కతేహి అకుసలకమ్మహి నిరయం ఉపపజ్జన్తి, తే తత్త పచ్చిత్వా తతో చుతా విపాకావసేసేన పేతేసుపి ఏవం పచ్చన్తితి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

దుచ్చరితఫలపీళితవత్తు దుతియం.

౩. వగ్గుముదాతీరియభిక్ఖువత్తు

సేయ్యో అయోగుళోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేసాలిం ఉపనిస్సాయ మహావనే విహరన్తో వగ్గుముదాతీరియే భిక్ఖూ ఆరబ్బ కథేసి. వత్తు ఉత్తరిమనుస్సధమ్మపారాజికే (పారా. ౧౯౩ ఆదయో) ఆగతమేవ.

తదా హి సత్థా తే భిక్ఖూ “కిం పన తుమ్హే, భిక్ఖవే, ఉదరస్సత్థాయ గిహీనం అజ్ఞామజ్ఞాస్స ఉత్తరిమనుస్సధమ్మస్స వణ్ణం భాసిత్థా”తి వత్వా తేహి “ఆమ, భన్తే”తి వుత్తే తే భిక్ఖూ అనేకపరియాయేన గరహిత్యా ఇమం గాథమాహ -

౩౦౮. “సేయ్యో అయోగుళో భుత్తో, తత్తో అగ్గిసిఖూపమో;
యజ్ఞో భుజ్ఞోయ్య దుస్సీలో, రట్టపిణ్ణమసజ్ఞాతో”తి.

తత్త యజ్ఞో భుజ్ఞోయ్యాతి యం దుస్సీలో నిస్సీలపుగ్గలో కాయాదీహి అసజ్ఞాతో రట్టవాసీహి సద్ధాయ దిన్నం రట్టపిణ్ణం “సమణోమ్హి”తి పటిజానన్తో గహేత్వా భుజ్ఞోయ్య, తత్తో ఆదిత్తో అగ్గివణ్ణో అయోగుళోవ భుత్తో సేయ్యో సున్దరతరో. కిం కారణా? తప్పచ్చయా హి ఏకోవ అత్తభావో ఝాయేయ్య, దుస్సీలో పన సద్ధాదేయ్యం భుజ్ఞేత్వా అనేకానిపి జాతిసతాని నిరయే పచ్చేయ్యాతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

వగ్గుముదాతీరియభిక్ఖువత్తు తతియం.

౪. ఖేమకసేట్టిపుత్తవత్తు

చత్తారి తానానీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో అనాథపిణ్ణికస్స భాగినేయ్యం ఖేమకం నామ సేట్టిపుత్తం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర అభిరూపో అహోసి, యేభుయ్యేన ఇత్థియో తం దిస్సా రాగాభిభూతా సకభావేన సణ్ణాతుం నాసక్ఖింసు. సోపి పరదారకమ్మాభిరతోవ అహోసి. అథ నం రత్తిం రాజపురిసా గహేత్వా రజ్ఞో దస్సేసుం. రాజా మహాసేట్టిస్స లజ్జామీతి తం కిఞ్చి అవత్వా విస్సజ్ఞాపేసి. సో పన నేవ విరమి . అథ నం దుతియమ్మి తతియమ్మి రాజపురిసా గహేత్వా రజ్ఞో దస్సేసుం.

రాజా విస్మజ్ఞాపేసియేవ. మహాసేటి, తం పవత్తిం సుత్వా తం ఆదాయ సత్తు సన్తికం గన్తా తం పవత్తిం ఆరోచేత్వా, “భన్తే, ఇమస్స ధమ్మం దేసేథా”తి ఆహ. సత్థా తస్స సంవేగకథం వత్వా పరదారసేవనాయ దోసం దస్సేన్తో ఇమా గాథా అభాసి -

౩౦౯. “చత్తారి తానాని నరో పమత్తో,
ఆపజ్జతి పరదారూపసేవీ;
అపుణ్ణలాభం న నికామసేయ్యం,
నిన్దం తతీయం నిరయం చతుత్థం.

౩౧౦. “అపుణ్ణలాభో చ గతీ చ పాపికా,
భీతస్స భీతాయ రతీ చ ధోకికా;
రాజా చ దణ్డం గరుకం పణేతి,
తస్మా నరో పరదారం న సేవే”తి.

తత్త తానానీతి దుష్టకారణాని. పమత్తోతి సతివోస్సగ్గేన సమన్నాగతో. ఆపజ్జతీతి పాపుణాతి. పరదారూపసేవీతి పరదారం ఉపసేవన్తో ఉప్పధచారీ. అపుణ్ణలాభన్తి అకుసలలాభం. న నికామసేయ్యన్తి యథా ఇచ్ఛతి, ఏవం సేయ్యం అలభిత్వా అనిచ్ఛితం పరిత్యజమేవ కాలం సేయ్యం లభతి. అపుణ్ణలాభో చాతి ఏవం తస్స అయిష్ఠా అపుణ్ణలాభో, తేన చ అపుణ్ణోన నిరయసజ్ఞాతా పాపికా గతి హోతి. రతీ చ ధోకికాతి యా తస్స భీతస్స భీతాయ ఇత్థియా సద్ధిం రతి, సాపి ధోకికా పరిత్తా హోతి. గరుకన్తి రాజా చ హత్తచ్ఛేదాదివసేన గరుకం దణ్డం పణేతి. తస్మాతి యస్మా పరదారం సేవన్తో ఏతాని అపుణ్ణాదీని పాపుణాతి, తస్మా పరదారం న సేవేయ్యాతి అత్తో.

దేసనావసానే భేమకో నోతాపత్తిఫలే పతిట్టహి. తతో పట్టాయ మహాజనో సుఖం వీతినామేసి. కిం పనస్స పుబ్బకమ్మన్తి? నో కిర కస్సపబుద్ధకాలే ఉత్తమమల్లో హుత్వా ద్వే సువణ్ణపటాకా దసబలస్స కశ్చానధూపే ఆరోపేత్వా పత్తనం పట్టపేసి “రపేత్వా ఇతిసాలోహితిత్థియా అవసేసా మం దిస్సా రజ్జన్తూ”తి. ఇదమస్స పుబ్బకమ్మన్తి. తేన తం నిబ్బత్తనిబ్బత్తట్టానే దిస్సా పరేసం ఇత్థియా సకభావేన సణ్ఠాతుం నాసక్ఖింసూతి.

భేమకసేటిపుత్తవత్తు చతుత్థం.

౫. దుబ్బచభిక్షువత్తు

కుసో యథాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో అజ్ఞాతరం దుబ్బచభిక్షుం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకో కిర భిక్షు అసశ్చిచ్ఛ ఏకం తిణం చిన్దిత్వా కుక్కుచ్ఛే ఉప్పన్నే ఏకం భిక్షుం ఉపసంక్రమిత్వా, “ఆవుసో, యో తిణం చిన్దితి, తస్స కిం హోతీ”తి తం అత్తనా కతభావం ఆరోచేత్వా పుచ్చి. అథ నం ఇతరో “త్వం తిణస్స చిన్నకారణా కిశ్చి హోతీతి సజ్ఞం కరోసి, న ఏత్థ కిశ్చి హోతి, దేసేత్వా పన ముచ్చతీ”తి వత్వా సయమ్మి ఉభోహి హత్థేహి తిణం లుశ్శేత్వా అగ్గహేసి. భిక్షూ తం పవత్తిం సత్తు ఆరోచేసుం. సత్థా తం భిక్షుం అనేకపరియాయేన విగరహిత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమా గాథా అభాసి -

౩౧౧. “కుసో యథా దుగ్గహితో, హత్తమేవానుకన్తతి;
సామజ్ఞం దుప్పరామట్టం, నిరయాయుపకడ్డతి.

౩౧౨. “యం కిఞ్చి సిథిలం కమ్మం, సంకిలిట్టఞ్చ యం వతం;
సజ్కస్సరం బ్రహ్మచరియం, న తం హోతి మహప్పలం.

౩౧౩. “కయిరా చే కయిరాథేనం, దళ్లమేనం పరక్కమే;
సిథిలో హి పరిబ్బాజో, భియ్యో ఆకిరతే రజ”న్తి.

తత్త కుసోతి యం కిఞ్చి తిఖిణధారం తిణం అన్తమసో తాలపణ్ణమ్మి, యథా సో కుసో యేన దుగ్గహితో, తస్స హత్తం అనుకన్తతి ఫాలేతి, ఏవమేవ సమణధమ్మసజ్ఞాతం సామజ్ఞమ్మి ఖణ్డసీలాదితాయ దుప్పరామట్టం నిరయాయుపకడ్డతి, నిరయే నిబ్బత్తాపేతీతి అత్తో. సిథిలన్తి ఓలీయిత్వా కరణేన సిథిలగాహం కత్వా కతం యంకిఞ్చి కమ్మం. సంకిలిట్టన్తి వేసియాదికేసు అగోచరేసు చరణేన సంకిలిట్టం. సజ్కస్సరన్తి సజ్కాహి సరితబ్బం, ఉపోసథకిచ్చాదీసు అజ్ఞాతరకిచ్చేన సన్నిపతిత్తమ్మి సజ్ఞం దిస్సా “అద్ధా ఇమే మమ చరియం ఇత్వా మం ఉక్తిపితుకామావ సన్నిపతిత్తా”తి ఏవం అత్తనో ఆసజ్కాహి సరితం ఉస్సజ్కీతం పరిసజ్కీతం. న తం హోతీతి తం ఏవరూపం సమణధమ్మసజ్ఞాతం బ్రహ్మచరియం తస్స పుగ్గలస్స మహప్పలం న హోతి, తస్స మహప్పలాభావేనేవ భిక్ఖదాయకానమ్మిస్స న మహప్పలం హోతీతి అత్తో. కయిరా చేతి తస్మా యం కమ్మం కరేయ్య, తం కరేయ్యాథేవ. దళ్లమేనం పరక్కమేతి ధిరకతమేవ కత్వా అవత్తసమాదానో హుత్వా ఏనం కయిరా. పరిబ్బాజోతి సిథిలభావేన కతో ఖణ్డాదిభావప్పత్తో సమణధమ్మో. భియ్యో ఆకిరతే రజన్తి అబ్బన్తరే విజ్ఞమానం రాగరజాదిం ఏవరూపో సమణధమ్మో అపనేతుం న సక్కోతి, అథ ఖో తస్స ఉపరి అపరమ్మి రాగరజాదిం ఆకిరతీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసు, సోపి భిక్ఖు సంవరే రత్వా పచ్చా విపస్సనం వడ్డేత్వా అరహత్తం పాపుణీతి.

దుబ్బచభిక్ఖువత్తు పఞ్చమం.

౬. ఇస్సాపకతిత్థివత్తు

అకతన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో అజ్ఞాతరం ఇస్సాపకతం ఇత్థిం ఆరబ్బ కథేసి.

తస్సా కిర సామికో ఏకాయ గేహదాసియా సద్ధిం సన్ధవం అకాసి. సా ఇస్సాపకతా తం దాసిం హత్తపాదేసు బద్దిత్వా తస్సా కణ్ణనాసం చిన్దిత్వా ఏకస్మిం గుళ్లగట్టే పక్తిపిత్వా ద్వారం పిదహిత్వా తస్స కమ్మస్స అత్తనా కతభావం పటిచ్చాదేతుం “ఏహి, అయ్య, విహారం గన్త్యా ధమ్మం సుణిస్సామా”తి సామికం ఆదాయ విహారం గన్త్యా ధమ్మం సుణన్తి నిసీది. అథస్సా ఆగన్తుకజాతకా గేహం ఆగన్త్యా ద్వారం వివరిత్వా తం విప్పకారం దిస్సా దాసిం మోచయింసు. సా విహారం గన్త్యా చతుపరిసమజ్ఞే రితా తమత్థం దసబలస్స ఆరోచేసి. సత్థా తస్సా వచనం సుత్వా “దుచ్చరితం నామ ‘ఇదం మే అజ్ఞో న జానన్తీ’తి అప్పమత్తకమ్మి న కాతబ్బం, అజ్ఞాస్మిం అజానన్తేపి సుచరితమేవ కాతబ్బం. పటిచ్చాదేత్వా కతమ్మి హి దుచ్చరితం నామ పచ్చానుతాపం కరోతి, సుచరితం పామోజ్జమేవ జనేతీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౩౧౪. “అకతం దుక్కుటం సేయ్యో, పచ్చా తప్పతి దుక్కుటం;

కతశ్చ సుకతం సేయ్యో, యం కత్వా నానుతప్పతీ”తి.

తత్త దుక్కుటన్తి సావజ్ఞం అపాయసంవత్తనికం కమ్మం అకతమేవ సేయ్యో వరం ఉత్తమం. పచ్చా తప్పతీతి తస్థో అనుస్సరితానుస్సరితకాలే తప్పతియేవ. సుకతన్తి అనవజ్ఞం పన సుఖదాయకం సుగతిసంవత్తనికమేవ కమ్మం కతం సేయ్యో. యం కత్వాతి యం కమ్మం కత్వా పచ్చా అనుస్సరణకాలే న తప్పతి నానుతప్పతి, సోమనస్సజాతోవ హోతి, తం కమ్మం వరన్తి అత్తో.

దేసనావసానే ఉపాసకో చ సా చ ఇత్థీ సోతాపత్తిఫలే పతిట్టహింసు. తశ్చ పన దాసిం తత్థేవ భుజిస్సం కత్వా ధమ్మచారినిం కరింసుతి.

ఇస్సాపకతిత్థివత్థు చట్టం.

౭. సమ్మహులభిక్ఖువత్తు

నగరం యథాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో సమ్మహులే ఆగన్తుకే భిక్షూ ఆరబ్బ కథేసి.

తే కిర ఏకస్మిం పచ్చన్తే వస్సం ఉపగన్త్వా పరమమాసే సుఖం విహరింసు. మజ్జిమమాసే చోరా ఆగన్త్వా తేసం గోచరగామం పహరిత్వా కరమరే గహిత్వా అగమంసు. తతో పట్టాయ మనుస్సా చోరానం పటిబాహనత్తాయ తం పచ్చన్తనగరం అభిసంజ్ఞరోన్తా తే భిక్షూ సక్కచ్చం ఉపట్టాతుం ఓకాసం న లభింసు. తే అపాసుకం వస్సం వసిత్వా వుత్థవస్సా సత్తు దస్సనాయ సావత్థిం గన్త్వా సత్థారం వన్దిత్వా ఏకమన్తం నిసీదింసు. సత్థా తేహి సద్ధిం కతపటిసన్ధారో “కిం, భిక్షవే , సుఖం వసిత్థా”తి పుచ్చిత్వా, “భన్తే, మయం పరమమాసమేవ సుఖం వసిన్త్వా, మజ్జిమమాసే చోరా గామం పహరింసు, తతో పట్టాయ మనుస్సా నగరం అభిసంజ్ఞరోన్తా సక్కచ్చం ఉపట్టాతుం ఓకాసం న లభింసు. తస్మా అపాసుకం వస్సం వసిన్త్వా”తి వుత్తే “అలం, భిక్షవే, మా చిన్తయిత్థి, ఫాసువిహరో నామ నిచ్చకాలం దుల్లభో, భిక్షునా నామ యథా తే మనుస్సా నగరం గోపయింసు, ఏవం అత్తభావమేవ గోపయితుం వట్టతీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౩౧౫. “నగరం యథా పచ్చన్తం, గుత్తం సన్తరబాహిరం;

ఏవం గోపేథ అత్తానం, ఖణో వో మా ఉపచ్చగా;

ఖణాతీతా హి సోచన్తి, నిరయన్త్తి సమప్పితా”తి.

తత్త సన్తరబాహిరన్తి, భిక్షవే, యథా తేహి మనుస్సేహి తం పచ్చన్తనగరం ద్వారపాకారాదీని ధిరాని కరోన్తేహి సలన్తరం, అట్టాలకపరిఖాదీని ధిరాని కరోన్తేహి సబాహిరన్తి సన్తరబాహిరం సుగుత్తం కతం, ఏవం తుష్ఠేపి సతిం ఉపట్టపేత్వా అజ్ఞత్తికాని చ ద్వారాని పిదహిత్వా ద్వారరక్షికం సతిం అవిస్సజ్ఞేత్వా యథా గర్హమానాని బాహిరాని చ ఆయతనాని అజ్ఞత్తికానం ఉపఘాతాయ సంవత్తన్తి, తథా అగ్గహణేన తానిపి ధిరాని కత్వా తేసం అప్పవేసాయ ద్వారరక్షికం సతిం అప్పహాయ విచరన్తా అత్తానం గోపేథాతి అత్తో. ఖణో వో మా ఉపచ్చగాతి యో హి ఏవం అత్తానం న గోపేతి, తం పుగ్గలం అయం బుద్ధుష్పాదఖణో మజ్జిమదేసే ఉప్పత్తిఖణో సమ్మాదిట్టియా పటిలద్ధఖణో చన్న్ం ఆయతనానం అవేకల్లఖణోతి సబ్బోపి అయం ఖణో

అతిక్రమతి, సో ఖణో తుష్టే మా అతిక్రమతు. ఖణాతీతాతి యే హి తం ఖణం అతీతా, తే చ పుగ్గలే సో చ ఖణో అతీతో, తే నిరయమ్ని సమప్పితా హుత్వా తత్త నిబ్బత్తిత్వా సోచంతీతి అత్తో.

దేసనావసానే తే భిక్షూ ఉప్పన్నసంవేగా అరహత్తే పతిట్ఠహింసూతి.

సమ్మహులభిక్షువత్తు సత్తమం.

౮. నిగణ్ఠవత్తు

అలజ్జితాయేతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరంతో నిగణ్ఠే ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిణ్ఠో దివసే భిక్షూ నిగణ్ఠే దిస్సా కథం సముట్ఠాపేసుం, “ఆవుసో, సబ్బసో అప్పటిచ్చన్నేహి అచేలకేహి ఇమే నిగణ్ఠా వరతరా, యే ఏకం పురిమపస్సమ్మి తావ పటిచ్చాదేన్ని, సహరికా మణ్ఠో ఏతే”తి. తం సుత్వా నిగణ్ఠా “న మయం ఏతేన కారణేన పటిచ్చాదేమ, పంసురజాదయో పన పుగ్గలా ఏవ, జీవిత్తిన్త్రియపటిబద్ధా ఏవ, తే నో భిక్షాభాజనేసు మా పతింసూతి ఇమినా కారణేన పటిచ్చాదేమా”తి వత్వా తేహి సద్ధిం వాదపటివాదవసేన బహుం కథం కథేసుం. భిక్షూ సత్తారం ఉపసక్కుమిత్వా నిసెన్నకాలే తం పవత్తిం ఆరోచేసుం. సత్తా, “భిక్షవే, అలజ్జితబ్బేన లజ్జితా లజ్జితబ్బేన అలజ్జమానా నామ దుగ్గతిపరాయణావ హోంతీ”తి వత్వా ధమ్మం దేసంతో ఇమా గాథా అభాసి -

౩౧౬. “అలజ్జితాయే లజ్జన్తి, లజ్జితాయే న లజ్జరే;

మిచ్చాదిట్ఠిసమాదానా, సత్తా గచ్ఛన్తి దుగ్గతిం.

౩౧౭. “అభయే భయదస్సినో, భయే చాభయదస్సినో;

మిచ్చాదిట్ఠిసమాదానా, సత్తా గచ్ఛన్తి దుగ్గతి”న్తి.

తత్త అలజ్జితాయేతి అలజ్జితబ్బేన. భిక్షాభాజనణ్ఠో అలజ్జితబ్బం నామ, తే పన తం పటిచ్చాదేత్వా విచరంతా తేన లజ్జన్తి నామ. లజ్జితాయేతి అపటిచ్చన్నేన హిరికోపేనగ్గేన లజ్జితబ్బేన. తే పన తం అపటిచ్చాదేత్వా విచరంతా లజ్జితాయే న లజ్జన్తి నామ. తేన తేసం అలజ్జితబ్బేన లజ్జితం లజ్జితబ్బేన అలజ్జితం తుచ్చగహణభావేన చ అజ్ఞాధాగహణభావేన చ మిచ్చాదిట్ఠి హోతి. తం సమాదియిత్వా విచరంతా పన తే మిచ్చాదిట్ఠిసమాదానా సత్తా నిరయాదిభేదం దుగ్గతిం గచ్ఛంతీతి అత్తో. అభయేతి భిక్షాభాజనం నిస్సాయ రాగదోషమోహమానదిట్ఠికిలేసదుచ్చరితభయానం అనుప్పజ్జనతో భిక్షాభాజనం అభయం నామ, భయేన తం పటిచ్చాదేంతా పన అభయే భయదస్సినో నామ. హిరికోపేనగ్గం పన నిస్సాయ రాగాదీనం ఉప్పజ్జనతో తం భయం నామ, తస్స అపటిచ్చాదనేన భయే చాభయదస్సినో. తస్స తం అయథాగహణస్స సమాదిన్నత్తా మిచ్చాదిట్ఠిసమాదానా సత్తా దుగ్గహిం గచ్ఛంతీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ నిగణ్ఠా సంవిగ్గమానసా పబ్బజింసు, సమ్మత్తానమ్మి సాత్థికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

నిగణ్ఠవత్తు అట్టమం.

౯. తిత్తియసావకవత్తు

అవజ్ఞేతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో తిత్తియసావకే ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిన్ఞ్ఞో సమయే అఞ్ఞాతిత్తియసావకా అత్తవో పుత్తే సమ్మాదిట్ఠికానం ఉపాసకానం పుత్తేహి సద్ధిం సపరివారే కీళమానే దిస్వా గేహం ఆగతకాలే “న వో సమణా సక్యపుత్తియా వన్దితబ్బా, నాపి తేసం విహారం పవిసితబ్బ”న్తి సపథం కారయింసు. తే ఏకదివసం జేతవనవిహరస్స బహిద్వారకోట్టకసామన్తే కీళన్తా పిపాసితా అహీసుం. అథేకం ఉపాసకదారకం “త్వం ఏత్త గన్త్యా పానీయం పివిత్వా అవ్హాకమ్పి ఆహరాహీ”తి పహిణింసు. సో విహారం పవిసిత్వా సత్థారం వన్దిత్వా పానీయం పివిత్వా తమత్థం ఆరోచేసి. అథ నం సత్థా “త్వమేవ పానీయం పివిత్వా గన్త్యా ఇతరేపి పానీయపివనత్థాయ ఇథేవ పేసేహీ”తి ఆహ. సో తథా అకాసి. తే ఆగన్త్యా పానీయం పివింసు. సత్థా తే పక్కోసాపేత్వా తేసం సప్పాయం ధమ్మకథం కథేత్వా తే అచలసద్ధే కత్వా సరణేసు చ సీలేసు చ పతిట్ఠాపేసి. తే సకాని గేహాని గన్త్యా తమత్థం మాతాపితూనం ఆరోచేసుం . అథ నేసం మాతాపితరో “పుత్తకా నో విపన్నదిట్ఠికా జాతా”తి దోమనస్సప్పత్తా పరిదేవింసు. అథ తేసం ఛేకా సమ్మహులా పటివిస్సకా మనుస్సా ఆగన్త్యా దోమనస్సవూపసమనత్థాయ ధమ్మం కథయింసు. తే తేసం కథం సుత్వా “ఇమే దారకే సమణస్స గోతమస్సేవ నియ్యాదేస్సామా”తి మహన్తేన ఇతిగణేన సద్ధిం విహారం నయింసు. సత్థా తేసం అఙ్ఞాసయం ఓలోకేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమా గాథా అభాసి -

౩౧౮. “అవజ్ఞే వజ్జమతిసో, వజ్జే చావజ్జదస్సినో;

మిచ్ఛాదిట్ఠిసమాదానా, సత్తా గచ్ఛన్తి దుగ్గతిం.

౩౧౯. “వజ్జఇచ్చ వజ్జతో ఇత్వా, అవజ్జఇచ్చ అవజ్జతో;

సమ్మాదిట్ఠిసమాదానా, సత్తా గచ్ఛన్తి సుగ్గతి”న్తి.

తత్త అవజ్ఞేతి దసవత్తుకాయ సమ్మాదిట్ఠియా, తస్సా ఉపనిస్సయభూతే ధమ్మే చ. వజ్జమతిసోతి వజ్జం ఇదన్తి ఉప్పన్నమతిసో. దసవత్తుకాయ మిచ్ఛాదిట్ఠియా పన తస్సా ఉపనిస్సయభూతే ధమ్మే చ అవజ్జదస్సినో, ఏతిస్సా అవజ్జం వజ్జతో వజ్జఇచ్చ అవజ్జతో ఇత్వా గహణసఙ్ఖాతాయ మిచ్ఛాదిట్ఠియా సమాదిన్నత్తా మిచ్ఛాదిట్ఠిసమాదానా సత్తా దుగ్గతిం గచ్ఛన్తీతి అత్థో. దుతియగాథాయ పుత్తవిపరియాయేన అత్థో వేదితబ్బో.

దేసనావసానే సబ్బేపి తే తీసు సరణేసు పతిట్ఠాయ అపరాపరం ధమ్మం సుణన్తా సోతాపత్తిఫలే పతిట్ఠహింసూతి.

తిత్తియసావకవత్తు నవమం.

నిరయవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

ద్వావీసతిమో వగ్గో.

౨౩. నాగవగ్గో

౧. అత్తదత్తవత్తు

అహం నాగో వాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా కోసమ్మియం విహరంతో అత్తానం ఆరబ్బ కథేసి. వత్తు అప్పమాదవగ్గస్స ఆదిగాథావణ్ణనాయ విత్థారితమేవ. వుత్తజ్ఞోతం తత్త (ధ. ప. అట్ట. ౧.సామావతివత్తు) -

మాగణ్డీయా తాసం కిఞ్చ కాతుం అసక్కుణిత్వా “సమణస్స గోతమస్సేవ కత్తబ్బం కరిస్సామీ”తి నాగరానం లజ్జం దత్వా “సమణం గోతమం అన్తోనగరం పవిసిత్వా చరంతం దాసకమ్మకరపోరిసేహి సద్ధిం అక్కోసేత్వా పరిభాసేత్వా పలాపేథా”తి ఆణాపేసి. మిచ్ఛాదిట్టికా తీసు రతనేసు అప్పసన్నా అన్తోనగరం పవిట్టం సత్తారం అనుబద్ధిత్వా “చోరోసి బాలోసి మూఱ్ఱోసి ధేసోసి ఓట్టోసి గోణోసి గద్రభోసి నేరయికోసి తిరచ్ఛానగతోసి, నత్తి తుయ్యం సుగతి, దుగ్గతియేవ తుయ్యం పాటికజ్ఞా”తి దసహి అక్కోసవత్థూహి అక్కోసన్తి పరిభాసన్తి. తం సుత్వా ఆయస్మా ఆనన్దో సత్తారం ఏతదవోచ - “భన్తే, ఇమే నాగరా అమ్మే అక్కోసన్తి పరిభాసన్తి, ఇతో అజ్ఞాత్త గచ్ఛామా”తి. “కుహిం, ఆనన్దా”తి? “అజ్ఞాం నగరం, భన్తే”తి. “తత్త మనుస్సేసు అక్కోసన్తేసు పరిభాసన్తేసు పున కత్త గమిస్సామానన్దా”తి. “తతోపి అజ్ఞాం నగరం, భన్తే”తి. “తత్త మనుస్సేసు అక్కోసన్తేసు పరిభాసన్తేసు కుహిం గమిస్సామానన్దా”తి. “తతోపి అజ్ఞాం నగరం, భన్తే”తి. “ఆనన్ద, న ఏవం కాతుం వట్టతి, యత్త అధికరణం ఉప్పన్నం, తత్తేవ తస్మిం వూపసన్తే అజ్ఞాత్త గన్తుం వట్టతి, కే పన తే, ఆనన్ద, అక్కోసన్తీ”తి. “భన్తే, దాసకమ్మకరే ఉపాదాయ సబ్బే అక్కోసన్తీ”తి. “అహం, ఆనన్ద, సజ్ఞామం ఓత్తిణ్ణహత్థినో. సజ్ఞామం ఓత్తిణ్ణహత్థినో హి చతుహి దిసాహి ఆగతే సరే సహితుం భారో, తథేవ బహూహి దుస్సీలేహి కథితకథానం సహనం నామ మయ్యం భారో”తి వత్వా అత్తానం ఆరబ్బ ధమ్మం దేసేన్తో ఇమా గాథా అభాసి -

౩౨౦. “అహం నాగోవ సజ్ఞామే, చాపతో పతితం సరం;

అతివాక్యం తితిక్ఖిస్సం, దుస్సీలో హి బహుజ్ఞనో.

౩౨౧. “దన్తం నయన్తి సమితిం, దన్తం రాజాభిరూహతి;

దన్తో సేట్టో మనుస్సేసు, యోతివాక్యం తితిక్ఖతి.

౩౨౨. “వరమస్సతరా దన్తా, ఆజానీయా చ సిన్ధవా;

కుజ్జరా చ మహానాగా, అత్తదన్తో తతో వర”న్తి.

తత్త నాగోవాతి హత్థీ వియ. చాపతో పతితన్తి ధనుతో ముత్తం. అతివాక్యన్తి అట్టఅనరియవోహరవసేన పవత్తం వీతిక్కమవచనం. తితిక్ఖిస్సన్తి యథా సజ్ఞామావచరో సుదన్తో మహానాగో ఖమో సత్తిపహారాదీని చాపతో ముచ్చిత్వా అత్తని పతితే సరే అవిహజ్జామానో తితిక్ఖతి, ఏవమేవ ఏవరూపం అతివాక్యం తితిక్ఖిస్సం, సహిస్సామీతి అట్టో. దుస్సీలో హితి అయజ్ఞో లోకియమహాజనో బహుదుస్సీలో అత్తనో అత్తనో రుచివసేన వాచం నిచ్ఛారేత్వా ఘట్టేన్తో చరతి, తత్త అధివాసనం అజ్ఞపేక్షనమేవ మమ భారో. సమితిన్తి ఉయ్యానకీళమణ్ణలాదీసు మహాజనమజ్ఞం గచ్ఛన్తా దన్తమేవ గోణజాతిం వా అస్సజాతిం వా యానే యోజేత్వా నయన్తి. రాజాతి తథారూపేహేవ వాహనేహి గచ్ఛన్తో రాజాపి దన్తమేవ అభిరూహతి.

మనుస్సేసూతి మనుస్సేసుపి చతూహి అరియమగ్గేహి దంతో నిబ్బిసేవనోవ సేట్టో. యోతివాక్యన్ని యో ఏవరూపం అతిక్కుమవచనం పునప్పునం వుచ్చమానమ్మి తితిక్ఖతి న పటిప్పరతి న విహజ్జతి, ఏవరూపో దంతో సేట్టోతి అత్తో.

అస్సతరాతి వళవాయ గద్రభేన జాతా. ఆజానీయాతి యం అస్సదమసారథి కారణం కారేతి, తస్స ఖిప్పం జాననసమత్తా. సిద్ధవాతి సిద్ధవరట్టే జాతా అస్సా. మహానాగాతి కుజ్జరసజ్ఞాతా మహాహత్తిసో. అత్తదంతోతి ఏతే అస్సతరా చ సిద్ధవా చ కుజ్జరా చ దంతావ వరం, న అదంతా. యో పన చతూహి అరియమగ్గేహి అత్తసో దంతతాయ అత్తదంతో నిబ్బిసేవనో, అయం తతోపి వరం, సబ్బేహిపి ఏతేహి ఉత్తరితరోతి అత్తో.

దేసనావసానే లజ్జం గహేత్వా వీధిసిజ్ఞాటకాదీసు రత్వా అక్కోసంతో పరిభాసంతో సబ్బోపి సో మహజనో సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణీతి.

అత్తదంతవత్తు పరమం.

౨. హత్థాచరియపుబ్బకభిక్షువత్తు

న హి ఏతేహీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో ఏకం హత్థాచరియపుబ్బకం భిక్షుం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర ఏకదివసం అచిరవతీనదీతీరే హత్తిదమకం “ఏకం హత్తిం దమేస్సామీ”తి అత్తనా ఇచ్చితం కారణం సిక్ఖాపేతుం అసక్కోంతం దిస్వా సమీపే రితే భిక్షూ ఆమంతేత్వా ఆహ - “ఆవుసో, సచే అయం హత్థాచరియో ఇమం హత్తిం అసుకట్టానే నామ విజ్ఞేయ్య, ఖిప్పమేవ ఇమం కారణం సిక్ఖాపేయ్యా”తి. సో తస్స కథం సుత్వా తథా కత్వా తం హత్తిం సుదంతం దమేసి. తే భిక్షూ తం పవత్తిం సత్తు ఆరోచేసుం. సత్థా తం భిక్షుం పక్కోసాపేత్వా “సచ్చం కిర తయా ఏవం వుత్త”న్తి పుచ్చిత్వా “సచ్చం, భంతే”తి వుత్తే విగరహిత్వా “కిం తే, మోఘపురిస, హత్తియానేన వా అజ్ఞోన వా దంతేన. న హి ఏతేహి యానేహి అగతపుబ్బం రానం గన్తుం సమత్తా నామ అత్తి, అత్తనా పన సుదంతేన సక్కా అగతపుబ్బం రానం గన్తుం, తస్మా అత్తానమేవ దమేహి, కిం తే ఏతేసం దమనేనా”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౩౨౩. “న హి ఏతేహి యానేహి, గచ్ఛేయ్య అగతం దిసం;

యథాత్తనా సుదంతేన, దంతో దంతేన గచ్ఛతీ”తి.

తస్సంతో - యాని తాని హత్తియానాదీని యానాని, న హి ఏతేహి యానేహి కోచి పుగ్గలో సుపినంతేనపి అగతపుబ్బత్తా “అగత”న్తి సజ్ఞాతం నిబ్బానదిసం తథా గచ్ఛేయ్య, యథా పుబ్బభాగే ఇన్ద్రియదమేన అపరభాగే అరియమగ్గభావనాయ సుదంతేన దంతో నిబ్బిసేవనో సప్పజ్ఞో పుగ్గలో తం అగతపుబ్బం దిసం గచ్ఛతి, దంతభూమిం పాపుణాతి. తస్మా అత్తదమనమేవ తతో వరన్తి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

హత్థాచరియపుబ్బకభిక్షువత్తు దుతియం.

3. పరిజిణ్ణబ్రాహ్మణపుత్రవత్తు

ధనపాలోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా సావత్తియం విహరంతో అజ్ఞాతరస్స పరిజిణ్ణబ్రాహ్మణస్స పుత్తే ఆరబ్బ కథేసి.

సావత్తియం కిరేకో బ్రాహ్మణో అట్టసతసహస్సవిభవో వయప్పత్తానం చతున్నం పుత్తానం ఆవాహం కత్వా చత్తారి సతసహస్సాని అదాసి. అథస్స బ్రాహ్మణీయా కాలకతాయ పుత్తా సమ్మత్తయింసు - “సచే అయం అజ్ఞాం బ్రాహ్మణీం ఆనేస్సతి, తస్సా కుచ్చియం నిబ్బత్తానం వసేన కులసంతకం భిజ్జిస్సతి, హన్త నం మయం సజ్జణ్ణిస్సామా”తి తే తం పణీతేహి ఘాసచ్ఛాదనాదీహి ఉపట్టహన్తా హత్థపాదసమ్భాహనాదీని కరోన్తా ఉపట్టహిత్వా ఏకదివసమస్స దివా నిద్ధాయిత్వా వుట్టితస్స హత్థపాదే సమ్భాహన్తా పాటియేక్కం ఘరావాసే ఆదీనవం వత్వా “మయం తుమ్హే ఇమినా నీహరేన యావజీవం ఉపట్టహిస్సామ, సేసధనమ్మి నో దేధా”తి యాచింసు. బ్రాహ్మణో పున ఏకేకస్స సతసహస్సం దత్వా అత్తనో నివత్థపారుపనమత్తం రపేత్వా సబ్బం ఉపభోగపరిభోగం చత్తారో కోట్టాసే కత్వా నియ్యాదేసి. తం జేట్టపుత్తే కతిపాహం ఉపట్టహి. అథ నం ఏకదివసం వత్తా ఆగచ్ఛంతం ద్వారకోట్టకే రత్వా సుణ్ణా ఏవమాహ - “కిం తయా జేట్టపుత్తస్స సతం వా సహస్సం వా అతిరేకం దిన్నం అత్తి, నను సబ్బేసం ద్వే ద్వే సతసహస్సాని దిన్నాని, కిం సేసపుత్తానం ఘరస్స మగ్గం న జానాసీ”తి. సోపి “నస్స వసలీ”తి కుజ్జిత్వా అజ్ఞాస్స ఘరం అగమాసి. తతోపి కతిపాహచ్ఛయేన ఇమినావ ఉపాయేన పలాపితో అజ్ఞాస్సాతి ఏవం ఏకఘరమ్మి పవేసనం అలభమానో పణ్ణరఙ్గపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా భిక్ఖాయ చరంతో కాలానమచ్ఛయేన జరాజిణ్ణో దుబ్బోజనదుక్ఖసేయ్యాహి మిలాతసరీరో భిక్ఖాయ చరంతో ఆగమ్మ పీఠికాయ నిపన్నో నిద్ధం ఓక్కమిత్వా ఉట్టాయ నిసిన్నో అత్తానం ఓలోకేత్వా పుత్తేసు అత్తనో పతిట్టం అపస్సంతో చింతేసి - “సమణో కిర గోతమో అబ్బాకుటికో ఉత్తానముఖో సుఖసమ్మాసో పటిసన్ధారకుసలో, సక్కా సమణం గోతమం ఉపసజ్కమిత్వా పటిసన్ధారం లభితు”న్తి. సో నివాసనపారుపనం సణ్ణాపేత్వా భిక్ఖభాజనం గహేత్వా దణ్ణమాదాయ భగవతో సన్నికం అగమాసి. పుత్తమ్మి చేతం (సం. ని. ౧.౨౦౦) -

అథ ఖో అజ్ఞాతరో బ్రాహ్మణమహాసాలో లూఖో లూఖపావరణో యేన భగవా తేనుపసజ్కమి, ఉపసజ్కమిత్వా ఏకమంతం నిసేది. సత్థా ఏకమంతం నిసిన్నేన తేన సద్ధిం పటిసన్ధారం కత్వా ఏతదవోచ - “కిన్ను త్వం , బ్రాహ్మణ, లూఖో లూఖపావరణో”తి. ఇథ మే, భో గోతమ, చత్తారో పుత్తా , తే మం దారేహి సంపుచ్చ ఘరా నిక్ఖామేన్తీతి. తేన హి త్వం, బ్రాహ్మణ, ఇమా గాథాయో పరియాపుణీత్వా సభాయం మహాజనకాయే సన్నిపతితే పుత్తేసు చ సన్నిసిన్నేసు భాసస్సు -

“యేహి జాతేహి నన్దిస్సం, యేసజ్ఞా భవమిచ్చిసం;

తే మం దారేహి సంపుచ్చ, సావ వారేన్తి సూకరం.

“అసన్తా కిర మం జమ్మా, తాత తాతాతి భాసరే;

రక్ఖసా పుత్తరూపేన, తే జహన్తి వయోగతం.

“అస్సోవ జిణ్ణో నిబ్బోగో, ఖాదనా అపనీయతి;

బాలకానం పితా థేరో, పరాగారేసు భిక్ఖతి.

“దణ్ణోవ కిర మే సేయ్యో, యజ్ఞో పుత్తా అనస్సవా;

చణ్డమ్మి గోణం వారేతి, అథో చణ్డమ్మి కుక్కురం.

“అన్ధకారే పురే హోతి, గమ్భీరే గాఢమేధతి;

దణ్డస్య ఆనుభావేన, ఖలిత్వా పతితిట్టతీ”తి. (సం. ని. ౧.౨౦౦);

సో భగవతో సన్తికే తా గాఢాయో ఉగ్గణ్ణీత్వా తథారూపే బ్రాహ్మణానం సమాగమదివసే సబ్బాలజ్ఞారపటిమణ్ణితేసు పుత్తేసు తం సభం ఓగాహిత్వా బ్రాహ్మణానం మజ్జే మహారహాసు ఆసనేసు నిసిన్నేసు “అయం మే కాలో”తి సభాయ మజ్జే పవిసిత్వా హత్థం ఉక్ఠిపిత్వా “అహం, భో, తువ్హాకం గాఢాయో భాసితుకామో, సుణిస్సధా”తి వత్వా “భాసస్సు, బ్రాహ్మణ, సుణోమా”తి వుత్తే రితకోవ అభాసి. తేన చ సమయేన మనుస్సానం వత్తం హోతి “యో మాతాపితూనం సన్తకం ఖాదన్తో మాతాపితరో న పోసేతి, సో మారేతబ్బో”తి. తస్మా తే బ్రాహ్మణపుత్తా పితు పాదేసు పతిత్వా “జీవితం నో, తాత, దేధా”తి యాచింసు. సో పితు హదయముదుతాయ “మా మే, భో, పుత్తకే వినాసయిత్థ, పోసేస్సన్తి మ”న్తి ఆహ. అథస్య పుత్తే మనుస్సా ఆహంసు – “సచే, భో, అజ్జ పట్టాయ పితరం న సమ్మా పటిజగ్గిస్సధ, ఘాతేస్సామ వో”తి. తే భీతా పితరం పీరే నిసినదాపేత్వా సయం ఉక్ఠిపిత్వా గేహం నేత్వా సరీరం తేలేన అబ్బజ్జోత్వా ఉబ్బట్టేత్వా గన్ధచుణ్ణాదీహి హ్వాపేత్వా బ్రాహ్మణీయో పక్కోసాపేత్వా “అజ్జ పట్టాయ అవ్హాకం పితరం సమ్మా పటిజగ్గధ, సచే తుమ్హే పమాదం ఆపజ్జిస్సధ, నిగ్గణ్ణీస్సామ వో”తి వత్వా పణీతభోజనం భోజేసుం.

బ్రాహ్మణో సుభోజనశ్చ సుఖసేయ్యశ్చ ఆగమ్మ కతిపాహచ్చయేన సజ్ఞాతబలో పీణిన్ద్రియో అత్తభావం ఓలోకేత్వా “అయం మే సమ్మత్తి సమణం గోతమం నిస్సాయ లద్ధా”తి పణ్ణాకారత్థాయ ఏకం దుస్సయుగం ఆదాయ భగవతో సన్తికం గన్త్వా కతపటిసన్ధారో ఏకమన్తం నిసిన్నో తం దుస్సయుగం భగవతో పాదమూలే రపేత్వా “మయం, భో గోతమ, బ్రాహ్మణా నామ ఆచరియస్స ఆచరియధనం పరియేసామ, పటిగ్గణ్ణాతు మే భవం గోతమో ఆచరియో ఆచరియధన”న్తి ఆహ. భగవా తస్య అనుకమ్పాయ తం పటిగ్గహేత్వా ధమ్మం దేసేసి. దేసనావసానే బ్రాహ్మణో సరణేసు పతిత్థాయ ఏవమాహ – “భో గోతమ, మయ్యం పుత్తేహి చత్తారి ధువభత్తాని దిన్నాని, తతో అహం ద్వే తువ్హాకం దమ్మీ”తి. అథ నం సత్థా “కల్యాణం, బ్రాహ్మణ, మయం పన రుచ్చనట్టానమేవ గమిస్సామా”తి వత్వా ఉయ్యోజేసి. బ్రాహ్మణో ఘరం గన్త్వా పుత్తే ఆహ – “తాతా, సమణో గోతమో మయ్యం సహాయో, తస్య మే ద్వే ధువభత్తాని దిన్నాని, తుమ్హే తస్మిం సమ్మత్తే మా పమజ్జిత్థా”తి. తే “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చింసు.

సత్థా పునదివసే పిణ్ణాయ చరన్తో జేట్టపుత్తస్య ఘరద్వారం అగమాసి. సో సత్థారం దిస్సా పత్తమాదాయ ఘరం పవేసేత్వా మహారహా పల్లజ్జే నిసినదాపేత్వా పణీతభోజనమదాసి. సత్థా పునదివసే ఇతరస్స ఇతరస్సాతి పటిపాటియా సబ్బేసం ఘరాని అగమాసి. సబ్బే తే తథేవ సక్కారం అకంసు. ఏకదివసం జేట్టపుత్తే మజ్జలే పచ్చుపట్టితే పితరం ఆహ – “తాత, కస్య మజ్జలం దేమా”తి? “నాహం అజ్ఞో జానామి, సమణో గోతమో మయ్యం సహాయో”తి. “తేన హి తం స్వాతనాయ పశ్చాహి భిక్కుసతేహి సద్ధిం నిమన్నేధా”తి. బ్రాహ్మణో తథా అకాసి. సత్థా పునదివసే సపరివారో తస్య గేహం అగమాసి. సో హరితుపలిత్తే సబ్బాలజ్ఞారపటిమణ్ణితే గేహ బుద్ధప్పముఖం భిక్కుసజ్ఞం నిసినదాపేత్వా అప్పోదకమధుపాయసేన చేవ పణీతేన ఖాదనీయేన చ పరివిసి. అన్తరాభత్తస్మింయేవ బ్రాహ్మణస్స చత్తారో పుత్తా సత్థు సన్తికే నిసినదిత్వా ఆహంసు – “భో గోతమ, మయం అవ్హాకం పితరం పటిజగ్గామ న పమజ్జామ, పస్సధిమస్స అత్తభావ”న్తి.

సత్య “కల్యాణం వో కతం, మాతాపితుపోసనం నామ పోరాణకపణ్ణితానం ఆచిణ్ణమేవా”తి వత్వా “తస్య నాగస్య విప్సవాసేన, విరూక్ష్వా సల్లకీ చ కుటజా చా”తి ఇమం ఏకాదసనిపాతే మాతుపోసకనాగరాజజాతకం (చరియా. ౨.౧ ఆదయో; జా. ౧.౧౧.౧ ఆదయో) విత్థారేన కథేత్వా ఇమం గాథం అభాసి -

౩౨౪. “ధనపాలో నామ కుజ్జరో,
కటుకభేదనో దున్నివారయో;
బద్ధో కబళం న భుజ్జతి,
సుమరతి నాగవనస్య కుజ్జరో”తి.

తత్థ ధనపాలో నామాతి తదా కాసికరజ్ఞా హత్థాచరియం పేసేత్వా రమణీయే నాగవనే గాహపితస్య హత్థినో ఏతం నామం. కటుకభేదనోతి తిఖిణమదో. హత్థీనజ్ఞో మదకాలో కణ్ణచూళికా పభిజ్జన్తి, పకతియాపి హత్థినో తస్మిం కాలో అజ్ఞాసే వా కుంతతోమరే వా న గణేన్తి, చణ్ణా భవన్తి. సో పన అతిచణ్ణోయేవ. తేన వుత్తం - కటుకభేదనో దున్నివారయోతి. బద్ధో కబళం న భుజ్జతీతి సో బద్ధో హత్థిసాలం పన నేత్వా విచిత్రసాణియా పరిక్ఖిపాపేత్వా కతగన్ధపరిభణ్ణాయ ఉపరి బద్ధవిచిత్రవితానాయ భూమియా రపితో రజ్ఞా రాజారహేన నానగ్గరసేన భోజనేన ఉపట్టాపితోపి కిఞ్చి భుజ్జేతుం న ఇచ్ఛి, తమత్థం సన్ధాయ “బద్ధో కబళం న భుజ్జతీ”తి వుత్తం. సుమరతి నాగవనస్సాతి సో రమణీయం మే వసనట్టానన్తి నాగవనం సరతి. “మాతా పన మే అరజ్ఞో పుత్తవియోగేన దుక్ఖప్పత్తా అహోసి, మాతాపితుఉపట్టానధమ్మా న మే పూరతి, కిం మే ఇమినా భోజనేనా”తి ధమ్మికం మాతాపితుఉపట్టానధమ్మమేవ సరి. తం పన యస్మా తస్మిం నాగవనేయేవ రితో సక్కా పూరేతుం, తేన వుత్తం - సుమరతి నాగవనస్య కుజ్జరోతి. సత్థరి ఇమం అత్తనో పుబ్బచరియం ఆనేత్వా కథేన్తే కథేన్తేయేవ సబ్బేపి తే అస్సుధారా పవత్తేత్వా ముదుహదయా ఓహితసోతా భవింసు. అథ నేసం భగవా సప్పాయం విదిత్వా సద్ధాని పకాసేత్వా ధమ్మం దేసేసి.

దేసనావసానే సద్ధిం పుత్తేహి చేవ సుణిసాహి చ బ్రాహ్మణో సోతాపత్తిఫలో పతిట్ఠహితి.

పరిజిణ్ణబ్రాహ్మణపుత్తవత్థు తతియం.

౪. పసేనదికోసలవత్తు

మిద్ధీ యదా హోతీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో రాజానం పసేనదికోసలం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిన్జ్ఞో సమయే రాజా తణ్ణులదోణస్య ఓదనం తదుపియేన సూపబ్యజ్జనేన భుజ్జతి. సో ఏకదివసం భుత్తపాతరాసో భత్తసమ్మదం అవినోదేత్వావ సత్థు సన్తికం గన్త్వా కిలన్తరూపో ఇతో చిత్తో చ సమ్మరివత్తతి, నిద్దాయ అభిభుయ్యమానోపి ఉజ్జకం నిపజ్జితుం అసక్కోన్తో ఏకమన్తం నిసీది. అథ నం సత్థా ఆహ - “కిం, మహారాజ, అవిస్సమిత్వావ ఆగతోసీ”తి? “ఆమ, భన్తే, భుత్తకాలతో పట్టాయ మే మహాదుక్ఖం హోతీ”తి. అథ నం సత్థా, “మహారాజ, అతిబహుభోజనం ఏవం దుక్ఖం హోతీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౩౨౫. “మిద్ధీ యదా హోతి మహగ్గసో చ,

నిద్దాయితా సమృద్ధివత్తసాయీ;
మహావరాహో వ నివాపపుట్టో,
పునపునం గబ్బముపేతి మన్దో"తి.

తత్త మిద్ధీతి ధినమిద్ధాభిభూతో. మహగ్గసో చాతి మహాభోజనో

ఆహారహత్థకలంసాటకతత్రవట్టకకాకమాసకభుత్తవమితకానం అజ్ఞాతరో వియ. నివాపపుట్టోతి కుణ్డకాదినా సూకరభత్తేన పుట్టో. ఘరసూకరో హి దహరకాలతో పట్టాయ పోసియమానో ధూలసరీరకాలే గేహ బహి నిక్ష్వమితుం అలభన్తో హేట్టామగ్గాదీసు సమృద్ధివత్తిత్వా అస్ససన్తో పస్ససన్తో సయతేవ. ఇదం వుత్తం హోతి - యదా పురిసో మిద్ధీ చ హోతి మహగ్గసో చ, నివాపపుట్టో మహావరాహో వియ చ అజ్ఞాన ఇరియాపథేన యాపేతుం అసక్కోన్తో నిద్దాయనసీలో సమృద్ధివత్తసాయీ, తదా సో "అనిచ్చం దుక్ఖం అనత్తా"తి తీణి లక్ఖణాని మనసికాతుం న సక్కోతి. తేసం అమనసికారా మన్దపజ్ఞో పునపునం గబ్బముపేతి, గబ్బవాసతో న పరిముచ్చతీతి. దేసనావసానే సత్తా రజ్ఞో ఉపకారవసేన -

"మనుజస్స సదా సతీమతో, మత్తం జానతో లద్ధభోజనే;

తనుకస్స భవన్తి వేదనా, సణికం జీరతి ఆయు పాలయ"న్తి. (సం. ని. ౧.౧౨౪);

ఇమం గాథం వత్త్వా ఉత్తరమాణవం ఉగ్గణ్ఠాపేత్వా "ఇమం గాథం రజ్ఞో భోజనవేలాయ పవేదేయ్యాసి, ఇమినా ఉపాయేన భోజనం పరిహాపేయ్యాసి"తి ఉపాయం ఆచిక్కి, సో తథా అకాసి. రాజా అపరేన సమయేన నాళికోదనపరమతాయ సణితో సుసల్లహుకసరీరో సుఖప్పత్తో సత్థరి ఉప్పన్నవిస్సాసో సత్తాహం అసదిసదానం పవత్తేసి. దానానుమోదనాయ మహాజనో మహన్తం విసేసం పాపుణీతి.

పసేనదికోసలవత్తు చతుత్తం.

౨. సానుసామణేరవత్తు

ఇదం పురేతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరన్తో సానుం నామ సామణేరం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర ఏకిస్సా ఉపాసికాయ ఏకపుత్తకో అహోసి. అథ నం సా దహరకాలేయేవ పబ్బాజేసి. సో పబ్బజితకాలతో పట్టాయ సీలవా అహోసి వత్తసమ్మన్నో, ఆచరియుపజ్ఞాయఆగన్తుకానం వత్తం కతమేవ హోతి. మాసస్స అట్టమే దివసే పాతోవ ఉట్టాయ ఉదకమాళకే ఉదకం ఉపట్టాపేత్వా ధమ్మస్సవనగ్గం సమ్మజ్జిత్వా ఆసనం పజ్ఞాపేత్వా దీపం జాలేత్వా మధురస్సరేన ధమ్మస్సవనం ఘోసేతి. భిక్షూ తస్స ధామం ఇత్వా "సరభజ్ఞం భణ సామణేరా"తి అజ్ఞేసన్తి. సో "మయ్హం హదయవాతో రుజతి, కాయో వా బాధతీ"తి కిఞ్చి పచ్చాహారం అకత్వా ధమ్మాసనం అభిరూహిత్వా ఆకాసగగ్గం ఓతారేన్తో వియ సరభజ్ఞం వత్త్వా ఓతరన్తో "మయ్హం మాతాపితూనం ఇమస్మిం సరభజ్ఞో పత్తిం దమ్మీ"తి వదతి. తస్స మనుస్సా మాతాపితరో పత్తియా దిన్నభావం న జానన్తి. అనన్తరత్తభావే పనస్స మాతా యక్కినీ హుత్వా నిబ్బత్తా, సా దేవతాహి సద్ధిం ఆగన్త్వా ధమ్మం సుత్వా "సామణేరేన దిన్నపత్తిం అనుమోదామి, తాతా"తి వదతి. "సీలసమ్మన్నో చ నామ భిక్షు సదేవకస్స లోకస్స పియో హోతి"తి తస్మిం సామణేరే దేవతా సలజ్ఞా సగారవా మహాబ్రహ్మానం వియ అగ్గిక్ఖన్దం వియ చ నం మజ్ఞన్తి. సామణేరే గారవేన తఞ్చ యక్కినిం గరుకం కత్వా పస్సన్తి. తా ధమ్మస్సవనయక్ఖసమాగమాదీసు "సానుమాతా

సానుమాతా”తి యక్ష్మినియా అగ్గాసనం అగ్గోదకం అగ్గపిణ్డం దేన్తి. మహేసక్ష్వాపి యక్ష్వా తం దిస్వా మగ్గా ఓక్కమన్తి, ఆసనా వృట్టహన్తి.

అథ ఖో సామణేరో వృడ్డిమన్వాయ పరిపక్కిన్ద్రియో అనభిరతియా పీళితో అనభిరతిం వినోదేతుం అసక్కోన్తో పరుళ్ళకేసనఖో కిలిట్టనివాసనపారుపనో కస్సచి అనారోచేత్వా పత్తచీవరమాదాయ ఏకకోవ మాతుఘరం అగమాసి. ఉపాసికా పుత్తం దిస్వా వన్దిత్వా ఆహ - “కిం, తాత, త్వం పుట్టే ఆచరియుపజ్ఞాయేహి వా దహరసామణేరేహి వా సద్ధిం ఇధాగచ్ఛసి, కస్మా ఏకకోవ అజ్ఞ ఆగతోసీ”తి? సో ఉక్కుణ్ణితభావం ఆరోచేసి. సా ఉపాసికా నానప్పకారేన ఘరావాసే ఆదీనవం దస్సేత్వా పుత్తం ఓవదమానాపి సన్ఞాపేతుం అసక్కోన్తో “అప్పేవ నామ అత్తనో ధమ్మతాయపి సల్లక్ఖేయ్యా”తి అనుయోజేత్వా “తిట్ఠ, తాత, యావ తే యాగుభత్తం సమ్మాదేమి, యాగుం పివిత్వా కతభత్తకిచ్చస్స తే మనాపాని వత్థాని నీహరిత్వా దస్సామీ”తి వత్వా ఆసనం పజ్ఞాపేత్వా అదాసి. నిసీది సామణేరో. ఉపాసికా ముహుత్తేనేవ యాగుఖజ్జకం సమ్మాదేత్వా అదాసి. అథ “భత్తం సమ్మాదేస్సామీ”తి అవిదురే నిసిన్నా తణ్ణులే ధోవతి. తస్మిం సమయే సా యక్ష్మినీ “కహం ను ఖో సామణేరో, కచ్చి భిక్ఖాహారం లభతి, నో”తి ఆవజ్ఞమానా తస్స విబ్బమితుకామతాయ నిసిన్నభావం ఇత్వా “సామణేరో మే మహేసక్ష్వానం దేవతానం అన్తరే లజ్జం ఉప్పాదేయ్య, గచ్ఛామిస్స విబ్బమనే అన్తరాయం కరిస్సామీ”తి ఆగత్వా తస్స సరీరే అధిముచ్చిత్వా గీవం పరివత్తేత్వా ఖేళేన పగ్గరన్తేన భూమియం నిపతి. ఉపాసికా పుత్తస్స తం విప్పకారం దిస్వా వేగేన గత్వా పుత్తం ఆలిజ్ఞేత్వా ఊరూసు నిపజ్ఞాపేసి. సకలగామవాసినో ఆగత్వా బలికమ్మాదీని కరింసు. ఉపాసికా పన పరిదేవమానా ఇమా గాథా అభాసి -

“చాతుద్దసిం పఞ్చదసిం, యా చ పక్ఖస్స అట్ఠమీ;
పాటిహారియపక్ఖఞ్చ, అట్ఠజ్ఞసుసమాగతం.

“ఉపోసథం ఉపవసన్తి, బ్రహ్మచరియం చరన్తి యే;
న తేహి యక్ష్వా కీళన్తి, ఇతి మే అరహతం సుతం;
సా దాని అజ్ఞ పస్సామి, యక్ష్వా కీళన్తి సానునా”తి. (సం. ని. ౧.౨౩౯);

ఉపాసికాయ వచనం సుత్వా -

“చాతుద్దసిం పఞ్చదసిం, యా చ పక్ఖస్స అట్ఠమీ;
పాటిహారియపక్ఖఞ్చ, అట్ఠజ్ఞసుసమాగతం.

“ఉపోసథం ఉపవసన్తి, బ్రహ్మచరియం చరన్తి యే;
న తేహి యక్ష్వా కీళన్తి, సాహు తే అరహతం సుత”న్తి. (సం. ని. ౧.౨౩౯) -

వత్వా ఆహ -

“సానుం పటుద్ధం వజ్ఞాసి, యక్ష్వానం వచనం ఇదం;
మాకాసి పాపకం కమ్మం, ఆవి వా యది వా రహో.

“సచే చ పాపకం కమ్మం, కరిస్ససి కరోసి వా;

న తే దుక్ఖా పముత్త్యత్తి, ఉప్పచ్చాపి పలాయతో”తి. (సం. ని. ౧.౨౩౯);

ఏవం పాపకం కమ్మం కత్వా సకుణస్స వియ ఉప్పతిత్వా పలాయతోపి తే మోక్షో నర్థీతి వత్వా సా యక్ష్ఠీనీ సామణేరం ముఞ్చి. సో అక్ష్ఠీని ఉమ్మీలేత్వా మాతరం కేసే వికిరియ అస్ససన్తిం పస్ససన్తిం రోదమానం సకలగామవాసినో చ సన్నిపతితే దిస్వా అత్తనో యక్ష్ఠేన గహితభావం అజానంతో “అహం పుట్టే పీఠే నిసిన్నో, మాతా మే అవిదూరే నిసీదిత్వా తణ్ణులే ధోవి, ఇదాని పనమ్మి భూమియం నిపన్నో, కిం ను ఖో ఏత”న్తి నిపన్నకోవ మాతరం ఆహ -

“మతం వా అమ్మ రోదన్తి, యో వా జీవం న దిస్సతి;

జీవన్తం అమ్మ పస్సన్తీ, కస్మా మం అమ్మ రోదసీ”తి. (ధేరగా. ౪౪; సం. ని. ౧.౨౩౯);

అథస్స మాతా వత్తుకామకిలేసకామే పహాయ పబ్బజితస్స పున విబ్బమనత్థం ఆగమనే ఆదీనవం దస్సేన్తీ ఆహ -

“మతం వా పుత్త రోదన్తి, యో వా జీవం న దిస్సతి;

యో చ కామే చజిత్వాన, పునరాగచ్ఛతే ఇథ;

తం వాపి పుత్త రోదన్తి, పున జీవం మతో హి సో”తి. (సం. ని. ౧.౨౩౯);

ఏవఞ్చ పన వత్వా ఘరావాసం కుక్కుళసదిసఞ్చోవ నరకసదిసఞ్చ కత్వా ఘరావాసే ఆదీనవం దస్సేన్తీ పున ఆహ -

“కుక్కుళా ఉబ్బతో తాత, కుక్కుళం పతితుమిచ్చసి;

నరకా ఉబ్బతో తాత, నరకం పతితుమిచ్చసీ”తి. (సం. ని. ౧.౨౩౯);

అథ నం, “పుత్త, భద్దం తవ హోతు, మయా పన ‘అయం నో పుత్తకో డయ్మామానో’తి గేహ భణ్ణం వియ నీహరిత్వా బుద్ధసాసనే పబ్బాజితో, ఘరావాసే పున డయ్మాతుం ఇచ్చసి. అభిధావథ పరిత్తాయథ నోతి ఇమమత్థం కస్స ఉజ్జాపయామ కం నిజ్ఞాపయామా”తి దీపేతుం ఇమం గాథమాహ -

“అభిధావథ భద్దన్తే, కస్స ఉజ్జాపయామసే;

ఆదిత్తా నీహతం భణ్ణం, పున డయ్మాతుమిచ్చసీ”తి. (సం. ని. ౧.౨౩౯);

సో మాతరి కథేన్తియా కథేన్తియా సల్లక్ఖేత్వా “నత్తి మయ్హం గిహిభావేన అత్తో”తి ఆహ. అథస్స మాతా “సాధు, తాతా”తి తుట్టా పణీతభోజనం భోజేత్వా “కతివస్సోసి, తాతా”తి పుచ్చిత్వా పరిపుణ్ణవస్సభావం ఇత్వా తిచీవరం పటియాదేసి. సో పరిపుణ్ణపత్తచీవరో ఉపసమ్పదం లభి. అథస్స అచిరూపసమ్పన్నస్స సత్థా చిత్తనిగ్గహ ఉస్సాహం జనేన్తో “చిత్తం నామేతం నానారమ్మణేసు దీఘరత్తం చారికం చరన్తం అనిగ్గణ్ణన్తస్స సోత్తిభావో నామ నత్తి, తస్మా అజ్కసేన మత్తహత్తివో వియ చిత్తస్స నిగ్గణ్ణనే యోగో కరణీయో”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౩౨౬. “ఇదం పురే చిత్తమచారి చారికం,

యేనిచ్చకం యత్థకామం యథాసుఖం;
తదజ్ఞహం నిగ్గహస్సామి యోనిసో,
హత్తిప్పభిన్నం వియ అజ్ఞసగ్గహో"తి.

తస్సత్తో - ఇదం చిత్తం నామ ఇతో పుట్టే రూపాదీసు చ ఆరమ్మణేసు రాగాదీనం యేన కారణేన ఇచ్చతి, యత్తేవస్స కామో ఉప్పజ్జతి, తస్స వసేన యత్థ కామం యథారుచి చరంతస్స సుఖం హోతి, తథేవ విచరణతో యథాసుఖం దీఘరత్తం చారికం చరి, తం అజ్ఞ అహం పభిన్నం మత్తహత్తిం హత్తాచరియసజ్ఞతో ఛేకో అజ్ఞసగ్గహో అజ్ఞసేన వియ యోనిసోమనసికారేన నిగ్గహస్సామి, నాస్స వీతిక్కమితుం దస్సామీతి.

దేసనావసానే సానునా సద్ధిం ధమ్మస్సవనాయ ఉపసంక్కమంతానం బహూనం దేవతానం ధమ్మాభిసమయో అహోసి. సోపాయస్మా తేపిటకం బుద్ధవచనం ఉగ్గణ్ఠీత్వా మహాధమ్మకథికో హుత్వా వీసవస్ససతం రత్వా సకలజమ్బుదీపం సజ్ఞోభేత్వా పరినిబ్బాయీతి.

సానుసామణేరవత్తు పఞ్చమం.

౬. పావేయ్యకహత్తివత్తు

అప్పమాదరతాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరంతో కోసలరజ్ఞో పావేయ్యకం నామ హత్తిం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర హత్తి తరుణకాలే మహాబలో హుత్వా అపరేన సమయేన జరావాతవేగబ్బాహతో హుత్వా ఏకం మహంతం సరం ఓరుయ్య కలలే లగ్గిత్వా ఉత్తరితుం నాసక్తి. మహాజనో తం దిస్సా "ఏవరూపోపి నామ హత్తి ఇమం దుబ్బలభావం పత్తో"తి కథం సముట్టాపేసి. రాజా తం పవత్తిం సుత్వా హత్తాచరియం ఆణాపేసి - "గచ్చ, ఆచరియ, తం హత్తిం కలలతో ఉద్ధరాహి"తి. సో గత్వా తస్మిం రానే సజ్ఞామసీసం దస్సేత్వా సజ్ఞామభేరిం ఆకోటాపేసి. మానజాతికో హత్తి వేగేనుట్టాయ ధలే పతిట్టహి. భిక్షూ తం కారణం దిస్సా సత్తు ఆరోచేసుం. సత్తా "తేన, భిక్షవే , హత్తినా పకతిపజ్కదుగ్గతో అత్తా ఉద్ధటో, తుమ్హే పన కిలేసదుగ్గే పక్ఖన్దా. తస్మా యోనిసో పదహిత్వా తుమ్హేపి తతో అత్తానం ఉద్ధరథా"తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౩౨౭. "అప్పమాదరతా హోథ, సచిత్తమనురక్ఖథ;
దుగ్గా ఉద్ధరథత్తానం, పజ్కే సన్నోవ కుజ్జారో"తి.

తత్త అప్పమాదరతాతి సతియా అవిప్పవాసే అభిరతా హోథ. సచిత్తన్తి రూపాదీసు ఆరమ్మణేసు అత్తనో చిత్తం యథా వీతిక్కమం న కరోతి, ఏవం రక్ఖథ. దుగ్గాతి యథా సో పజ్కే సన్నో కుజ్జారో హత్తేహి చ పాదేహి చ వాయామం కత్వా పజ్కదుగ్గతో అత్తానం ఉద్ధరిత్వా ధలే పతిట్టితో, ఏవం తుమ్హేపి కిలేసదుగ్గతో అత్తానం ఉద్ధరథ, నిబ్బానధలే పతిట్టాపేథాతి అత్తో.

దేసనావసానే తే భిక్షూ అరహత్తే పతిట్టహింసుతి.

పావేయ్యకహత్తివత్తు ఛట్టం.

౭. సమృహులభిక్షువత్తు

సచే లభేథాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా పాలిలేయ్యకం నిస్సాయ రక్ఖితవనసణ్ణే విహరన్తో సమృహులే భిక్షూ ఆరబ్బ కథేసి. వత్తు యమకవగ్గే “పరే చ న విజానన్తి”తి గాథావణ్ణనాయ ఆగతమేవ. వుత్తణ్ణోతం (ధ. పం. అట్టం. ౧.౫) కోసమృకవత్తు) –

తథాగతస్స తత్త హత్థినాగేన ఉపట్టియమానస్స వసనభావో సకలజమ్ముదీపే పాకటో అహోసి. సావత్థినగరతో “అనాధపిణ్ణికో విసాఖా మహాఉపాసికా”తి ఏవమాదీని మహాకులాని ఆనన్దత్థేరస్స సాసనం పహిణింసు “సత్థారం నో, భన్తే, దస్సేథా”తి. దిసావాసి నోపి పశ్చాసతా భిక్షూ వుట్టవస్సా ఆనన్దత్థేరం ఉపసంక్ఖమిత్వా “చిరస్సుతా నో, ఆవుసో ఆనన్ద, భగవతో సమ్ముఖా ధమ్మీ కథా, సాధు మయం, ఆవుసో ఆనన్ద, లభేయ్యామ భగవతో సమ్ముఖా ధమ్మిం కథం సవనాయా”తి యాచింసు. థేరో తే భిక్షూ ఆదాయ తత్త గన్త్యా “తేమాసం ఏకవిహారి నో తథాగతస్స సన్తికం ఏత్తకేహి భిక్షూహి సద్ధిం ఉపసంక్ఖమనం అయుత్త”న్తి చిన్తేత్వా తే భిక్షూ బహి రపేత్వా ఏకకోవ సత్థారం ఉపసంక్ఖమి. పాలిలేయ్యకో తం దిస్సా దణ్ణమాదాయ పక్ఖన్తి. తం సత్థా ఓలోకేత్వా “అపేహి, అపేహి, పాలిలేయ్యక, మా వారయి, బుద్ధుపట్టాకో ఏసో”తి ఆహ. సో తత్తేవ దణ్ణం ఛడ్డేత్వా పత్తచీవరపటిగ్గహణం ఆపుచ్చి. థేరో నాదాసి. నాగో “సచే ఉగ్గహితవత్తో భవిస్సతి, సత్తు నిసీదనపాసాణఫలకే అత్తనో పరిక్ఖారం న రపేస్సతీ”తి చిన్తేసి. థేరో పత్తచీవరం భూమియం రపేసి. వత్తసమ్మన్నా హి గరూసం ఆసనే వా సయనే వా అత్తనో పరిక్ఖారం న రపేన్తి.

థేరో సత్థారం వన్దిత్వా ఏకమన్తం నిసీది. సత్థా “ఏకకోవ ఆగతోసీ”తి పుచ్చిత్వా పశ్చాహి భిక్షుసతేహి ఆగతభావం సుత్వా “కహం పన తే”తి పుచ్చిత్వా “తువ్హాకం చిత్తం అజానన్తో బహి రపేత్వా ఆగతోవ్హి”తి వుత్తే “పక్కిసాహి నే”తి ఆహ. థేరో తథా అకాసి. సత్థా తేహి భిక్షూహి సద్ధిం పటిసన్ధారం కత్వా తేహి భిక్షూహి, “భన్తే, భగవా బుద్ధసుఖుమాలో చేవ ఖత్తియసుఖుమాలో చ, తువ్హేహి తేమాసం ఏకకేహి తిట్టన్తేహి నిసీదన్తేహి చ దుక్కరం కతం, వత్తపటివత్తకారకోపి ముఖోదకాదిదాయకోపి నాహోసి మణ్ణో”తి వుత్తే, “భిక్షవే, పాలిలేయ్యకహత్థినా మమ సబ్బకిచ్చాని కతాని. ఏవరూపణ్ణో సహాయం లభన్తేన ఏకకోవ వసితుం యుత్తం, అలభన్తస్స ఏకచారికభావోవ సేయ్యా”తి వత్వా నాగవగ్గే ఇమా గాథా అభాసి

౩౨౮. “సచే లభేథ నిపకం సహాయం,
సద్ధించరం సాధువిహారి ధీరం;
అభిభుయ్య సబ్బాని పరిస్సయాని,
చరేయ్య తేనత్తమనో సతీమా.

౩౨౯. “నో చే లభేథ నిపకం సహాయం,
సద్ధించరం సాధువిహారి ధీరం;
రాజావ రట్టం విజితం పహాయ,
ఏకో చరే మాతజ్గరణ్ణోవ నాగో.

330. “ఏకస్య చరితం సేయ్యో,

నత్థి బాలే సహాయతా;

ఏకో చరే న చ పాపాని కయిరా,

అప్సృక్తో మాతఙ్గరఙ్గోవ నాగో”తి.

తత్త నిపకన్తి నేపక్యపఙ్గాయ సమన్నాగతం. సాధువిహారి ధీరన్తి భద్దకవిహారిం పణ్ణితం. పరిస్సయానీతి తాదినం మేత్తావిహారిం సహాయం లభన్తో సీహబ్యగ్గాదయో పాకటపరిస్సయే చ రాగభయదోసభయమోహభయాదయో పటిచ్చన్నపరిస్సయే చాతి సబ్బేవ పరిస్సయే అభిభవిత్యా తేన సద్ధిం అత్తమనో ఉపట్టితసతీ హుత్వా చరేయ్య, విహరేయ్యాతి అత్తో.

రాజావ రట్టన్తి రట్టం హిత్వా గతో మహాజనకరాజా వియ. ఇదం వుత్తం హోతి - యథా విజితభూమిపదేసో రాజా “ఇదం రజ్జం నామ మహాంతం పమాదట్టానం, కిం మే రజ్జేన కారితేనా”తి విజితం రట్టం పహాయ ఏకకోవ మహారఙ్గాం పవిసిత్వా తాపసపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా చతుసు ఇరియాపథేసు ఏకకోవ చరతి, ఏవం ఏకకోవ చరేయ్యాతి. మాతఙ్గరఙ్గోవ నాగోతి యథా చ “అహం ఖో ఆకిణ్ణో విహరామి హత్థీహి హత్థినీహి హత్థికళభేహి హత్థిచ్చాపేహి, చిన్నగ్గాని చేవ తిణాని ఖాదామి, ఓభగ్గోభగ్గఱ్చ మే సాఖాభఙ్గం ఖాదన్తి, ఆవిలాని చ పానీయాని పివామి, ఓగాహ చ మే ఉత్తిణ్ణస్స హత్థినియో కాయం ఉపనిఘంసన్తియో గచ్చన్తి, యంనూనాహం ఏకకోవ గణమ్మా వూపకట్టో విహరేయ్య”న్తి (మహావ. 4౬౭; ఉదా. 3౫) ఏవం పటిసఙ్గీక్తిత్వా గమనతో మాతఙ్గోతి లద్ధనామో ఇమస్మిం అరఙ్గో అయం హత్థినాగో యూథం పహాయ సచ్ఛిరియాపథేసు ఏకకోవ సుఖం చరతి, ఏవమ్పి ఏకోవ చరేయ్యాతి అత్తో.

ఏకస్సాతి పబ్బజితస్స హి పబ్బజితకాలతో పట్టాయ ఏకీభావాభిరతస్స ఏకకస్సేవ చరితం సేయ్యో. నత్థి బాలే సహాయతాతి చూళసీలం మజ్జిమసీలం మహాసీలం దస కథావత్థూని తేరస ధుతఙ్గుణాని విపస్సనాఞ్ఞాణం చత్తారో మగ్గా చత్తారి ఫలాని తిస్సో విజ్ఞా ఛ అభిఙ్గా అమతమహానిబ్బానన్తి అయఙ్గో సహాయతా నామ. సా బాలే నిస్సాయ అధిగన్తుం న సక్కాతి నత్థి బాలే సహాయతా. ఏకోతి ఇమినా కారణేన సచ్ఛిరియాపథేసు ఏకకోవ చరేయ్య, అప్పమత్తకానిపి న చ పాపాని కయిరా. యథా సో అప్సృక్తో నిరాలయో ఇమస్మిం అరఙ్గో మాతఙ్గనాగో ఇచ్చితిచ్చితట్టానే సుఖం చరతి, ఏవం ఏకకోవ హుత్వా చరేయ్య, అప్పమత్తకానిపి న చ పాపాని కరేయ్యాతి అత్తో. తస్మా తుష్ఠేహి పతిరూపం సహాయం అలభన్తేహి ఏకచారీహవ భవితబ్బన్తి ఇమమత్తం దస్సేన్తో సత్థా తేసం భిక్షూనం ఇమం ధమ్మదేసనం దేసేసి.

దేసనావసానే పఞ్చసతాపి తే భిక్షూ అరహత్తే పతిట్టహింసూతి.

సమ్మహులభిక్షువత్తు సత్తమం.

౮. మారవత్తు

అత్థమ్మీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా హిమవన్తపదేసే అరఙ్గాకుటికాయం విహరన్తో మారం ఆరబ్బ కథేసి.

తస్మిం కిర కాలే రాజానో మనుస్సే పీళేత్వా రజ్జం కారేన్తి. అథ భగవా అథమ్మికరాజానం రజ్జే దణ్డకరణపీళితే మనుస్సే దిస్వా కారుణ్ణోన ఏవం చిన్తేసి - “సక్కా ను ఖో రజ్జం కారేతుం అహనం అఘాతయం, అజినం అజాపయం, అసోచం అసోచాపయం ధమ్మేనా”తి, మారో పాపిమా తం భగవతో పరివితక్కం ఇత్వా “సమణో గోతమో ‘సక్కా ను ఖో రజ్జం కారేతు’న్తి చిన్తేసి, ఇదాని రజ్జం కారేతుకామో భవిస్సతి, రజ్జిణ్ణ నామేతం పమాదట్ఠానం, తం కారేన్తే సక్కా ఓకాసం లభితుం, గచ్ఛామి ఉస్సాహమస్స జనేస్సామీ”తి చిన్తేత్వా సత్తారం ఉపసజ్జమిత్వా ఆహ - “కారేతు, భన్తే, భగవా రజ్జం, కారేతు సుగతో రజ్జం అహనం అఘాతయం, అజినం అజాపయం, అసోచం అసోచాపయం ధమ్మేనా”తి. అథ నం సత్తా “కిం పన మే త్వం, పాపిమ, పస్ససి, యం మం త్వం ఏవం వదేసీ”తి వత్వా “భగవతా ఖో, భన్తే, చత్తారో ఇద్ధిపాదా సుభావితా. ఆకఙ్ఘమానో హి భగవా హిమవంతం పబ్బతరాజం ‘సువణ్ణ’న్తి అధిముచ్చేయ్య, తణ్ణ సువణ్ణమేవ అస్స, అహమ్మి ఖో ధనేన ధనకరణీయం కరిస్సామి, తుమ్హే ధమ్మేన రజ్జం కారేస్సథా”తి తేన వుత్తే -

“పబ్బతస్స సువణ్ణస్స, జాతరూపస్స కేవలో;
ద్విత్తావ నాలమేకస్స, ఇతి విద్వా సమణ్చరే.

“యో దుక్ఖమదక్ఖి యతోనిదానం,
కామేసు సో జన్తు కథం నమేయ్య;
ఉపధిం విదిత్వా సజ్ఞోతి లోకే,
తస్సేవ జన్తు వినయాయ సిక్ఖే”తి. (సం. ని. ౧.౧౫౬) -

ఇమాహి గాథాహి సంవేజేత్వా “అణ్ణో ఏవ ఖో, పాపిమ, తవ ఓవాదో, అణ్ణో మమ, తయా సద్ధిం ధమ్మసంసన్ధనా నామ నత్తి, అహణ్ణో ఏవం ఓవదామీ”తి వత్వా ఇమా గాథా అభాసి -

33౧. “అత్థమ్మి జాతమ్మి సుఖా సహాయా,
తుట్ఠీ సుఖా యా ఇతరీతరేన;
పుణ్ణం సుఖం జీవితసజ్జయమ్మి,
సబ్బస్స దుక్ఖస్స సుఖం పహానం.

33౨. “సుఖా మత్తేయ్యతా లోకే,
అథో పేత్తేయ్యతా సుఖా;
సుఖా సామణ్ణతా లోకే,
అథో బ్రహ్మణ్ణతా సుఖా.

33౩. “సుఖం యావ జరాసీలం, సుఖా సద్ధా పతిట్ఠితా;
సుఖో పణ్ణాయ పటిలాభో, పాపానం అకరణం సుఖ”న్తి.

తథా అత్థమ్మీతి పబ్బజితస్సాపి హి చీవరకరణాదికే వా అధికరణవూపసమాదికే వా గిహినోపి కసికమ్మాదికే వా బలవపక్ఖసన్నిస్సితేహి అభిభవనాదికే వా కిచ్చే ఉప్పన్నే యే తం కిచ్చం నిష్పాదేతుం వా వూపసమేతుం వా సక్కోన్తి,

ఏవరూపా సుఖా సహాయాతి అట్టో. తుట్టి సుఖాతి యస్మా పన గిహినోపి సకేన అసన్తుట్టా సన్దిచ్చేదాదీని ఆరభన్తి, పబ్బజితాపి నానప్పకారం అనేసనం. ఇతి తే సుఖం న విన్దన్తియేవ. తస్మా యా ఇతరీతరేన పరితేన వా విపులేన వా అత్తనో సన్తకేన సన్తుట్టి, అయమేవ సుఖాతి అట్టో. పుణ్ణాన్తి మరణకాలే పన యథాజ్ఞాసయేన పత్తిరిత్వా కతపుణ్ణకమ్మమేవ సుఖం. సబ్బస్సాతి సకలస్సపి పన వట్టదుక్ఖస్స పహానసజ్ఞాతం అరహత్తమేవ ఇమస్మిం లోకే సుఖం నామ.

మత్తేయ్యతాతి మాతరి సమ్మా పటిపత్తి. పేత్తేయ్యతాతి పితరి సమ్మా పటిపత్తి. ఉభయేనపి మాతాపితూనం ఉపట్టానమేవ కథితం. మాతాపితరో హి పుత్తానం అనుపట్టహనభావం ఇత్వా అత్తనో సన్తకం భూమియం వా నిదహన్తి, పరేసం వా విస్సజ్జేన్తి, “మాతాపితరో న ఉపట్టహన్తీ”తి నేసం నిన్దాపి వడ్డతి, కాయస్స భేదా గూఢనిరయేపి నిబ్బత్తన్తి. యే పన మాతాపితరో సక్కుచ్చం ఉపట్టహన్తి, తే తేసం సన్తకం ధనమ్పి పాపుణన్తి, పసంసమ్పి లభన్తి, కాయస్స భేదా సగ్గే నిబ్బత్తన్తి. తస్మా ఉభయమ్పేతం సుఖన్తి వుత్తం. సామణ్ణతాతి పబ్బజితేసు సమ్మా పటిపత్తి. బ్రహ్మణ్ణతాతి బాహితపాపేసు బుద్ధపచ్చేకబుద్ధసావకేసు సమ్మా పటిపత్తియేవ. ఉభయేనపి తేసం చతూహి పచ్చయేహి పటిజగ్గనభావో కథితో, ఇదమ్పి లోకే సుఖం నామ కథికం.

సీలన్తి మణికుణ్డలరత్తవత్థాదయో హి అలజ్కారా తస్మిం తస్మిం వయే రితానంయేవ సోభన్తి. న దహరానం అలజ్కారో మహల్లకకాలే, మహల్లకానం వా అలజ్కారో దహరకాలే సోభతి, “ఉమ్మత్తకో ఏస మణ్ణో”తి గరహుప్పాదనేన పన దోసమేవ జనేతి. పిణ్ణసీలదససీలాదిభేదం పన సీలం దహరస్సాపి మహల్లకస్సాపి సబ్బవయేసు సోభతియేవ, “అహో వతాయం సీలవా”తి పసంసుప్పాదనేన సోమనస్సమేవ ఆవహతి. తేన వుత్తం – సుఖం యావ జరా సీలన్తి. సద్ధా పతిట్టితాతి లోకియలోకుత్తరతో దువిధాపి సద్ధా నిచ్చలా హుత్వా పతిట్టితా. సుఖో పిణ్ణాయ పటిలాభోతి లోకియలోకుత్తరపిణ్ణాయ పటిలాభో సుఖో. పాపానం అకరణన్తి సేతుఘాతవసేన పన పాపానం అకరణం ఇమస్మిం లోకే సుఖన్తి అట్టో.

దేసనావసానే బహూనం దేవతానం ధమ్మాభిసమయో అహోసీతి.

మారవత్తు అట్టమం.

నాగవగ్గవణ్ణా నిట్టితా.

తేవీసతిమో వగ్గో.

౨౪. తణ్ణావగ్గో

౧. కపిలమచ్చవత్తు

మనుజస్సాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో కపిలమచ్చం ఆరబ్బ కథేసి.

అతేతే కిర కస్సపభగవతో పరినిబ్బుతకాలే ద్వే కులభాతరో నిక్ఖమిత్వా సావకానం సంతికే పబ్బజింసు. తేసు జేట్టో సాగతో నామ అహోసి, కనిట్టో కపిలో నామ. మాతా పన నేసం సాధినీ నామ, కనిట్టభగినీ తాపనా నామ. తాపి భిక్కునీసు పబ్బజింసు. ఏవం తేసు పబ్బజితేసు ఉభో భాతరో ఆచరియుపజ్ఞాయానం వత్తపటివత్తం కత్వా విహరంతా ఏకదివసం, “భన్తే, ఇమస్మిం సాసనే కతి ధురానీ”తి పుచ్చిత్వా “గన్ధదురం విపస్సనాధురజ్ఞాతి ద్వే ధురానీ”తి సుత్వా జేట్టో “విపస్సనాధురం పూరేస్సామీ”తి పఞ్చ వస్సాని ఆచరియుపజ్ఞాయానం సంతికే వసిత్వా యావ అరహత్తా కమ్మట్టానం గహేత్వా అరణ్ణం పవిసిత్వా వాయమంతో అరహత్తం పాపుణి. కనిట్టో “అహం తావ తరుణో, వుడ్డకాలే విపస్సనాధురం పూరేస్సామీ”తి గన్ధదురం పట్టపేత్వా తీణి పిటకాని ఉగ్గణ్ఠి. తస్స పరియత్తిం నిస్సాయ మహాపరివారో, పరివారం నిస్సాయ లాభో ఉడపాది. సో బాహుసచ్చమదేన మత్తో లాభతణ్ణాయ అభిభూతో అతిపణ్ణితమానితాయ పరేహి వుత్తం కప్పియమ్మి “అకప్పియ”న్తి వదేతి, అకప్పియమ్మి “కప్పియ”న్తి వదేతి, సావజ్జమ్మి “అనవజ్జ”న్తి, అనవజ్జమ్మి “సావజ్జ”న్తి. సో పేసలేహి భిక్ఖూహి “మా, ఆవుసో కపిల, ఏవం అవచా”తి వత్వా ధమ్మఞ్చ వినయఞ్చ దస్సేత్వా ఓవదియమానోపి “తుమ్హే కిం జానాథ, రిత్తముట్టిసదిసా”తిఆదినీ వత్వా ఖుంసేంతో వమ్పేంతో చరతి. అథస్స భాతు సాగతత్థేరస్సాపి భిక్ఖూ తమత్తం ఆరోచేసుం. సోపి నం ఉపసజ్ఞమిత్వా, “ఆవుసో కపిల, తుమ్హాదిసానఞ్ఞో సమ్మాపటిపత్తి సాసనస్స ఆయు నామ, తస్మా పటిపత్తిం పహాయ కప్పియాదీని పటిబాహంతో మా ఏవం అవచా”తి ఓవది. సో తస్సపి వచనం నాదియి. ఏవం సంతేపి థేరో ద్వత్తిక్ఖత్తుం ఓవదిత్వా ఓవాదం అగణ్ఠాంతం “నాయం మమ వచనం కరోతీ”తి ఇత్వా “తేన, ఆవుసో, పజ్ఞాయస్ససి సకేన కమ్మేనా”తి వత్వా పక్కామి . తతో పట్టాయ నం అఞ్ఞో పేసలా భిక్ఖూ ఛడ్డయింసు.

సో దురాచారో హుత్వా దురాచారపరివుతో విహరంతో ఏకదివసం ఉపోసథగ్గే “పాతిమోక్ఖం ఉద్ధిసిస్సామీ”తి బీజనిం ఆదాయ ధమ్మాసనే నీసీదిత్వా “వత్తతి, ఆవుసో, ఏత్త సన్నిపతితానం భిక్ఖూనం పాతిమోక్ఖ”న్తి పుచ్చిత్వా “కో అత్తో ఇమస్స పటివచనేన దిన్నేనా”తి తుణ్ణీభూతే భిక్ఖూ దిస్వా, “ఆవుసో, ధమ్మా వా వినయా వా నత్తి, పాతిమోక్ఖేన సుతేన వా అసుతేన వా కో అత్తో”తి వత్వా ఆసనా వుట్టహి. ఏవం సో కస్సపస్స భగవతో పరియత్తిసాసనం ఓసక్కాపేసి. సాగతత్థేరోపి తదహేవ పరినిబ్బాయి. కపిలో ఆయుపరియోసానే అవీచిమ్మి మహానిరయే నిబ్బత్తి. సాపిస్స మాతా చ భగినీ చ తస్సేవ దిట్ఠానుగతిం ఆపజ్జిత్వా పేసలే భిక్ఖూ అక్కోసిత్వా పరిభాసిత్వా తత్థేవ నిబ్బత్తింసు.

తస్మిం పన కాలే పఞ్చసతా పురిసా గామఘాతకాదీని కత్వా చోరికాయ జీవంతా జనపదమనుస్సేహి అనుబద్ధా పలాయమానా అరణ్ణం పవిసిత్వా తత్త కేఞ్చి పటిసరణం అపస్సంతా అఞ్జతరం ఆరణ్ణకం భిక్కుం దిస్వా వన్దిత్వా “పటిసరణం నో, భన్తే, హోథా”తి వదింసు. థేరో “తుమ్హాకం సీలసదిసం పటిసరణం నామ నత్తి, సబ్బేపి పఞ్చాసీలాని సమాదియథా”తి ఆహ. తే “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చిత్వా సీలాని సమాదియింసు. అథ నే థేరో ఓవది - “ఇదాని తుమ్హే సీలవంతా, జీవితహేతుపి వో నేవ సీలం అతిక్కమితబ్బం, న మనోపదోసో కాతబ్బో”తి. తే “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చింసు. అథ నే జనపదమనుస్సా తం

రానం పత్వా ఇతో చితో చ పరియేసమానా తే చోరే దిస్వా సబ్బే తే జీవితా వోరోపేసుం. తే కాలం కత్వా దేవలోకే నిబ్బత్తింసు, చోరజేట్టకో జేట్టకదేవపుత్తో అహోసి.

తే అనులోమపటిలోమవసేన ఏకం బుద్ధంతరం దేవలోకే సంసరిత్వా ఇమస్మిం బుద్ధుత్పాదే సావత్తిగరద్వారే పశ్చాసతకులికే కేవట్టగామే నిబ్బత్తింసు. జేట్టకదేవపుత్తో కేవట్టజేట్టకస్స గేహ పటిసన్ధిం గణ్ఠి, ఇతరే ఇతరేసు. ఏవం తేసం ఏకదివసేయేవ పటిసన్ధిగహణశ్చ మాతుకుచ్చితో నిక్ఖమనశ్చ అహోసి. కేవట్టజేట్టకో “అత్తి ను ఖో ఇమస్మిం గామే అశ్శోపి దారకా అజ్జ జాతా”తి పరియేసాపేత్వా తేసం జాతభావం ఇత్వా “ఏతే మమ పుత్తస్స సహాయకా భవిస్సంతీ”తి సబ్బేసం పోసావనికం దాపేసి. తే సబ్బేపి సహపంసుకీళకా సహాయకా హుత్వా అనుపుబ్బేన వయప్పత్తా అహేసుం. తేసం కేవట్టజేట్టకపుత్తోవ యసతో చ తేజతో చ అగ్గపురినో అహోసి.

కపిలోపి ఏకం బుద్ధంతరం నిరయే పచ్చిత్వా విపాకావసేసేన తస్మిం కాలే అచిరవతియా సువణ్ణవణ్ణో దుగ్గన్ధముఖో మచ్చో హుత్వా నిబ్బత్తి. అధేకదివసం తే సహాయకా “మచ్చే బన్దిస్సామా”తి జాలాదీని గేహత్వా నదియా ఖిపింసు. అథ నేసం అన్తోజాలం సో మచ్చో పావిసి . తం దిస్వా సబ్బే కేవట్టగామవాసినో ఉద్ధాసద్దమకంసు – “పుత్తా నో పరమం మచ్చే బన్ధంతా సువణ్ణమచ్చం బన్దింసు, ఇదాని నో రాజా బహుధనం దస్సతీ”తి. తేపి ఖో సహాయకా మచ్చం నావాయ పక్ఖిపిత్వా నావం ఉక్ఖిపిత్వా రణ్ణో సన్తికం అగమంసు. రణ్ణాపి తం దిస్వా “కిం ఏత”న్తి వుత్తే “మచ్చో, దేవా”తి ఆహంసు. రాజా సువణ్ణవణ్ణం మచ్చం దిస్వా “సత్థా ఏతస్స సువణ్ణవణ్ణకారణం జానిస్సతీ”తి మచ్చం గాహపేత్వా భగవతో సన్తికం అగమాసి. మచ్చేన ముఖే వివటమత్తేయేవ సకలజేతవనం అతివియ దుగ్గన్ధం అహోసి. రాజా సత్థారం పుచ్చి – “కస్మా, భన్తే, మచ్చో సువణ్ణవణ్ణో జాతో, కస్మా చస్స ముఖతో దుగ్గన్తో వాయతీ”తి?

అయం, మహారాజ, కస్సపభగవతో పావచనే కపిలో నామ భిక్షు అహోసి బహుస్సుతో మహాపరివారో లాభతణ్ణాయ అభిభూతో అత్తనో వచనం అగణ్ఠానానం అక్కోసకపరిభాసకో, తస్స చ భగవతో సాసనం ఓసక్కాపేసి, సో తేన కమ్మేన అవీచిమ్మి నిబ్బత్తిత్వా విపాకావసేసేన ఇదాని మచ్చో హుత్వా జాతో. యం పన సో దీఘరత్తం బుద్ధవచనం వాచేసి, బుద్ధస్స చ గుణం కథేసి, తస్స నిస్సన్దేన ఇమం సువణ్ణవణ్ణం పటిలభి. యం భిక్షూనం అక్కోసకపరిభాసకో అహోసి, తేనస్స ముఖతో దుగ్గన్తో వాయతి. “కథాపేమి నం, మహారాజా”తి? “కథాపేధ, భన్తే”తి. అథ నం సత్థా పుచ్చి – “త్వంసి కపిలో”తి? “ఆమ, భన్తే, అహం కపిలో”తి. “కుతో ఆగతోసీ”తి? “అవీచిమహానిరయతో, భన్తే”తి. “జేట్టభాతికో తే సాగతో కుహిం గతో”తి? “పరినిబ్బుతో, భన్తే”తి. “మాతా పన తే సాధినీ కహ”న్తి? “మహానిరయే నిబ్బత్తా, భన్తే”తి. “కనిట్టభగినీ చ తే తాపనా కహ”న్తి? “మహానిరయే నిబ్బత్తా, భన్తే”తి. “ఇదాని త్వం కహం గమిస్ససీ”తి? “అవీచిమహానిరయమేవ, భన్తే”తి వత్వా విప్పటిసారాభిభూతో నావం సీసేన పహరిత్వా తావదేవ కాలం కత్వా నిరయే నిబ్బత్తి. మహాజనో సంవిగ్గో అహోసి లోమహట్టజాతో.

అథ భగవా తస్మిం ఖణే సన్నిపతితాయ పరిసాయ చిత్తాచారం ఓలోకేత్వా తజ్ఞానానురూపం ధమ్మం దేసేతుం “ధమ్మచరియం బ్రహ్మచరియం, ఏతదాహు వసుత్తమ”న్తి సుత్తనిపాతే (సు. ని. ౨౭౬) కపిలసుత్తం కథేత్వా ఇమా గాథా అభాసి –

౩౩౪. “మనుజస్స పమత్తచారినో, తణ్ణా వడ్డతి మాలువా వియ;

సో ప్లవతీ హురా హురం, ఫలమిచ్చంవ వనస్మి వానరో.

33౫. “యం ఏసా సహతే జమ్మీ, తణ్ణా లోకే విసత్తికా;

సోకా తస్స పవడ్డన్తి, అభివట్టంవ బీరణం.

33౬. “యో చేతం సహతే జమ్మిం, తణ్ణం లోకే దురచ్చయం;

సోకా తమ్మా పపత్తిన్తి, ఉదబిన్దువ పోక్ఖరా.

33౭. “తం వో వదామి భద్దం వో, యావన్తేత్థ సమాగతా;

తణ్ణాయ మూలం ఖణఢ, ఉసీరత్తోవ బీరణం;

మా వో నళంవ సోతోవ, మారో భజ్జో పునప్పున”న్తి.

తత్త పమత్తచారిణీతి సతివోస్సగ్గలక్ఖణేన పమాదేన పమత్తచారిస్స పుగ్గలస్స నేవ యూనం న విపస్సనా న మగ్గఫలాని వడ్డన్తి. యథా పన రుక్ఖం సంసిబ్బన్తి పరియోనన్దన్తి తస్స వినాసాయ మాలువాలతా వడ్డతి , ఏవమస్స ఛ ద్వారాని నిస్సాయ పునప్పునం ఉప్పజ్జనతో తణ్ణా వడ్డతీతి అత్తో. సో ప్లవతీ హురా హురన్తి సో తణ్ణావసికో పుగ్గలో భవే భవే ఉప్లవతి ధావతి. యథా కిం వియాతి? ఫలమిచ్చంవ వనస్మి వానరో, యథా రుక్ఖఫలం ఇచ్చన్తో వానరో వనస్మిం ధావతి, తస్స తస్స రుక్ఖస్స సాఖం గణ్ణాతి, తం ముఞ్చిత్వా అఞ్ఞం గణ్ణాతి, తమ్మి ముఞ్చిత్వా అఞ్ఞం గణ్ణాతి, “సాఖం అలభిత్వా సన్నిసిన్నో”తి వత్తబ్బతం నాపజ్జతి, ఏవమేవ తణ్ణావసికో పుగ్గలో హురా హురం ధావన్తో “ఆరమ్మణం అలభిత్వా తణ్ణాయ అపవత్తం పత్తో”తి వత్తబ్బతం నాపజ్జతి.

యన్తి యం పుగ్గలం ఏసా లామకభావేన జమ్మీ విసాహారతాయ విసపుప్పతాయ విసఫలతాయ విసపరిభోగతాయ రూపాదీసు విసత్తతాయ ఆసత్తతాయ విసత్తికాతి సఙ్ఖ్యం గతా ఛద్వారికతణ్ణా అభిభవతి. యథా నామ వస్సానే పునప్పునం వస్సన్తేన దేవేన అభివట్టం బీరణతిణం వడ్డతి, ఏవం తస్స పుగ్గలస్స అన్తో వట్టమూలకా సోకా అభివడ్డన్తితి అత్తో.

దురచ్చయన్తి యో పన పుగ్గలో ఏవం వుత్తప్పకారం అతిక్కమితుం పజహితుం దుక్కరతాయ దురచ్చయం తణ్ణం సహతి అభిభవతి, తమ్మా పుగ్గలా వట్టమూలకా సోకా పపత్తిన్తి. యథా నామ పోక్ఖరే పదుమపత్తే పతితం ఉదకబిన్దు న పతిట్టాతి, ఏవం న పతిట్టహన్తితి అత్తో.

తం వో వదామీతి తేన కారణేన అహం తుమ్హే వదామి. భద్దం వోతి భద్దం తుమ్మాకం హోతు, మా అహం కపిలో వియ వినాసం పాపుణధాతి అత్తో. మూలన్తి ఇమిస్సా ఛద్వారికతణ్ణాయ అరహత్తమగ్గజాణేన మూలం ఖణఢ. కిం వియాతి? ఉసీరత్తోవ బీరణం, యథా ఉసీరేన అత్తికో పురిసో మహన్తేన కుదాలేన బీరణం ఖణతి, ఏవమస్సా మూలం ఖణధాతి అత్తో. మా వో నళంవ సోతోవ, మారో భజ్జో పునప్పునన్తి మా తుమ్హే నదీసోతే జాతం నళం మహావేగేన ఆగతో నదీసోతో వియ కిలేసమారో మరణమారో దేవపుత్తమారో చ పునప్పునం భజ్జతూతి అత్తో.

దేసనావసానే పఞ్చసతాపి కేవట్టపుత్తా సంవేగం ఆపజ్జిత్వా దుక్ఖస్సన్తకిరియం పత్తయమానా సత్థు సన్తికే పబ్బజిత్వా న చిరస్సేన దుక్ఖస్సన్తం కత్వా సత్థారా సద్ధిం ఆనేఙ్జవిహారసమాపత్తిధమ్మపరిభోగేన ఏకపరిభోగా అహేసున్తి.

కపిలమచ్చవట్టు పఠమం.

౨. సూకరపోతికావత్తు

యథాపి మూలేతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరంతో గూఢసూకరపోతికం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిం కిర సమయే సత్థా రాజగహం పిణ్డాయ పవినంతో ఏకం సూకరపోతికం దిస్వా సితం పాత్వాకాసి. తస్య సితం కరోంతస్య ముఖవివరనిగ్గతం దంతోభాసమణ్డలం దిస్వా ఆనన్దత్థేరో “కో ను ఖో, భన్తే, హేతు సితస్య పాతుకమ్మాయా”తి సితకారణం పుచ్చి. అథ నం సత్థా ఆహ - “పస్ససేతం, ఆనన్ద, సూకరపోతిక”న్తి? “ఆమ, భన్తే”తి. ఏసా కకుసన్దస్య భగవతో సాసనే ఏకాయ ఆసనసాలాయ సామన్తా కుక్కుటీ అహోసి. సా ఏకస్య యోగావచరస్య విపస్సనాకమ్మట్టానం సజ్ఞాయన్తస్య ధమ్మఘోసం సుత్వా తతో చుతా రాజకులే నిబ్బత్తిత్వా ఉబ్బరీ నామ రాజధీతా అహోసి. సా అపరభాగే సరీరవలజ్జాట్టానం పవిట్టా పుళవకరాసిం దిస్వా తత్త పుళవకసజ్ఞం ఉప్పాదేత్వా పఠమం ఝూనం పటిలభి. సా తత్త యావతాయుకం రత్వా తతో చుతా బ్రహ్మలోకే నిబ్బత్తి. తతో చవిత్వా పున గతివసేన ఆలులమానా ఇదాని సూకరయోనియం నిబ్బత్తి, ఇదం కారణం దిస్వా మయా సితం పాతుకతన్తి. తం సుత్వా ఆనన్దత్థేరప్పముఖా భిక్షూ మహన్తం సంవేగం పటిలభింసు. సత్థా తేసం సంవేగం ఉప్పాదేత్వా భవతణ్డాయ ఆదీనవం పకాసేంతో అన్తరవీధియం రితకోవ ఇమా గాథా అభాసి -

౩౩౮. “యథాపి మూలే అనుపద్దవే దళ్ళే,
ఛిన్నోపి రుక్ఖో పునరేవ రూహతి;
ఏవమ్మి తణ్డానుసయే అనూహతే,
నిబ్బత్తతీ దుక్ఖమిదం పునప్పునం.

౩౩౯. “యస్య ఛత్తింసతి సోతా, మనాపసవనా భుసా;
మహావహన్తి దుద్దిట్టిం, సజ్కప్పా రాగనిస్సితా.

౩౪౦. “సవన్తి సబ్బధి సోతా, లతా ఉప్పజ్జ తిట్టతి;
తస్మా దిస్వా లతం జాతం, మూలం పజ్ఞాయ చిన్దథ.

౩౪౧. “సరితాని సినేహితాని చ,
సోమనస్సాని హోన్తి జన్తుసో;
తే సాతసితా సుఖేసిసో,
తే వే జాతిజరూపగా నరా.

౩౪౨. “తసిణాయ పురక్షతా పజా,
పరిసప్పన్తి ససోవ బద్ధితో;
సంయోజనసఙ్గసత్తకా,
దుక్ఖముపేన్తి పునప్పునం చిరాయ.

౩౪౩. “తసిణాయ పురక్షతా పజా,
పరిసప్పన్తి ససోవ బన్ధితో;
తస్మా తసిణం వినోదయే,
ఆకంఠస్త విరాగమత్తనో”తి.

తత్త మూలేతి యస్య రుక్ష్తస్య చతుసు దిసాసు చతుధా హేట్థా చ ఉజ్జకమేవ గతే పశ్చావిధమూలే
చేదనఫాలనపాచనవిజ్ఞనాదీనం కేనచి ఉపద్ధవేన అనుపద్ధవే ధిరపత్తతాయ దళ్లే సో రుక్ష్తో ఉపరిచ్చిన్నోపి సాఖానం వసేన
పునదేవ రూహతి, ఏవమేవ ఛద్వారికాయ తణ్ణాయ అనుసయే అరహత్తమగ్గజాణేన అనుహతే అసముచ్చిన్నే తస్మిం
తస్మిం భవే జాతిఆదిభేదం ఇదం దుక్ఖం పునప్పునం నిబ్బత్తతియేవాతి అత్తో.

యస్సాతి యస్య పుగ్గలస్య “ఇతి అజ్ఞత్తికస్సూపాదాయ అట్టారస తణ్ణావిచరితాని బాహిరస్సూపాదాయ అట్టారస
తణ్ణావిచరితానీ”తి ఇమేసం తణ్ణావిచరితానం వసేన ఛత్తింసతియా సోతేహి సమన్నాగతా మనాపేసు రూపాదీసు ఆసవతి
పవత్తతీతి మనాపసవనా తణ్ణా భుసా బలవతీ హోతి, తం పుగ్గలం విపన్నజాణతాయ దుద్దిట్టిం పునప్పునం ఉప్పజ్జనతో
మహానభావేన మహా హుత్వా ఝూనం వా విపస్సనం వా అనిస్సాయ రాగనిస్సితా సజ్కప్పా వహంతీతి అత్తో.

సవన్తి సబ్బధి సోతాతి ఇమే తణ్ణాసోతా చక్కుద్వారాదీనం వసేన సబ్బేసు రూపాదీసు ఆరమ్మణేసు సవనతో, సబ్బాపి
రూపతణ్ణా...పే.... ధమ్మతణ్ణాతి సబ్బభవేసు వా సవనతో సబ్బధి సవన్తి నామ. లతాతి పలివేరనట్టేన సంసిబ్బనట్టేన చ
లతా వియాతి లతా. ఉప్పజ్జ తిట్టతీతి ఛహి ద్వారేహి ఉప్పజ్జిత్వా రూపాదీసు ఆరమ్మణేసు తిట్టతి. తణ్ణా దిస్సాతి తం పన
తణ్ణాలతం “ఏత్తేసా తణ్ణా ఉప్పజ్జమానా ఉప్పజ్జతీ”తి జాతట్టానవసేన దిస్సా. పజ్ఞాయాతి సత్తేన వనే జాతం లతం వియ
మగ్గపజ్ఞాయ మూలే చిన్దథాతి అత్తో.

సరితానీతి అనుసటాని పయాతాని. సినేహితానీతి చీవరాదీసు పవత్తసినేహవసేన సినేహితాని చ,
తణ్ణాసినేహమక్ఖితానీతి అత్తో. సోమనస్సానీతి తణ్ణావసికస్య జన్తునో ఏవరూపాని సోమనస్సాని భవన్తి. తే సాతసితాతి తే
తణ్ణావసికా పుగ్గలా సాతనిస్సితా సుఖనిస్సితా చ హుత్వా సుఖేసిసో సుఖపరియేసిసో భవన్తి. తే వేతి యే ఏవరూపా నరా,
తే జాతిజరాబ్యాధిమరణాని ఉపగచ్ఛన్తియేవాతి జాతిజరూపగా నామ హోన్తి. పజాతి ఇమే సత్తా తాసకరణేన తసిణాతి సజ్ఞం
గతాయ తణ్ణాయ పురక్షతా పరివారితా హుత్వా.

బన్ధితోతి లుద్దేన అరణ్ణో బద్ధో ససో వియ పరిసప్పన్తి భాయన్తి. సంయోజనసజ్గసత్తకాతి దసవిధేన సంయోజనసజ్గేన
చేవ సత్తవిధేన రాగసజ్గాదినా చ సత్తా బద్ధా తస్మిం వా లగ్గా హుత్వా. చిరాయాతి చిరం దీఘమద్ధానం పునప్పునం
జాతిఆదికం దుక్ఖం ఉపగచ్ఛన్తితి అత్తో. తస్మాతి యస్మా తసిణాయ పురక్షతా పలివేరితా సత్తా, తస్మా అత్తనో విరాగం
రాగాదివిగమం నిబ్బానం పత్తేన్తో ఆకంఠమానో భిక్కు అరహత్తమగ్గనేతం తసిణం వినోదయే పనుదిత్వా నీహరిత్వా ఛడ్డేయ్యాతి
అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసు.

సాపి ఖో సూకరపోతికా తతో చవిత్వా సువణ్ణభూమియం రాజకులే నిబ్బత్తి, తతో చుతా బారాణసియం, తతో చుతా సుప్పారకపట్టనే అస్సవాణిజగేహ నిబ్బత్తి, తతో చుతా కావీరపట్టనే నావికస్స గేహ నిబ్బత్తి, తతో చుతా అనురాధపురే ఇస్సరకులగేహ నిబ్బత్తి, తతో చుతా తస్సేవ దక్షిణదిసాయ భోక్కంతగామే సుమనస్స నామ కుటుమ్మికస్స ధీతా నామేన సుమనా ఏవ హుత్వా నిబ్బత్తి. అథస్సా పితా తస్మిం గామే ఛడ్డితే దీఘవాపిరట్టం గత్వా మహామునిగామే నామ వసి. తత్త నం దుట్టగామణిరణ్ణో అమచ్చో లకుణ్ణకలతిమ్మరో నామ కేనచిదేవ కరణీయేన గతో దిస్సా మహంతం మజ్జలం కత్వా ఆదాయ మహాపుణ్ణగామం గతో. అథ నం కోటిపబ్బతమహావిహారవాసీ మహాఅనురుద్ధత్థేరో నామ తత్త పిణ్ణాయ చరిత్వా తస్సా గేహద్వారే రితో దిస్సా భిక్షూహి సద్ధిం కథేసి, “ఆవుసో, సూకరపోతికా నామ లకుణ్ణకలతిమ్మరమహామత్తస్స భరియభావం పత్తా, అహో అచ్చరియ”న్తి. సా తం కథం సుత్వా అతీతభవే ఉగ్గాటేత్వా జాతిస్సరజాణం పటిలభి. తబ్బణణ్ణోవ ఉప్పన్నసంవేగా సామికం యాచిత్వా మహంతేన ఇస్సరియేన పఞ్చబలకత్థేరీనం సన్తికే పబ్బజిత్వా తిస్సమహావిహారే మహాసతిపట్టానసుత్తకథం సుత్వా సోతాపత్తిఫల పతిట్టహి. పచ్చా దమిళమద్దనే కతే ఇంతీనం వసనట్టానం భోక్కంతగామమేవ గత్వా తత్త వసన్తి కల్లమహావిహారే ఆసీవిసోపమసుత్తంతం సుత్వా అరహత్తం పాపుణి.

సా పరినిబ్బానదివసే భిక్షుభిక్షునీహి పుచ్చితా భిక్షునిసజ్జస్స సబ్బం ఇమం పవత్తిం నిరంతరం కథేత్వా సన్నిపతితస్స భిక్షుసజ్జస్స మజ్జే మణ్ణలారామవాసినా ధమ్మపదభాణకమహాతిస్సత్థేరీన సద్ధిం సంసన్దిత్వా “అహం పుట్టే మనుస్సయోనియం నిబ్బత్తిత్వా తతో చుతా కుక్కుటీ హుత్వా తత్త సేనస్స సన్తికా సీసచ్చేదం పత్వా రాజగహ నిబ్బత్తా, పరిబ్బాజికాసు పబ్బజిత్వా పఠమజ్ఞానభూమియం నిబ్బత్తిత్వా తతో చుతా సేటికులే నిబ్బత్తా నచిరస్సేవ చవిత్వా సూకరయోనిం గత్వా తతో చుతా సువణ్ణభూమిం, తతో చుతా బారాణసిం, తతో చుతా సుప్పారకపట్టనం, తతో చుతా కావీరపట్టనం, తతో చుతా అనురాధపురం, తతో చుతా భోక్కంతగామ”న్తి ఏవం సమవిసమే తేరస అత్తభావే పత్వా “ఇదాని ఉక్కిణ్ణిత్వా పబ్బజిత్వా అరహత్తం పత్తా, సబ్బేపి అప్పమాదేన సమ్మాదేధా”తి వత్వా చతస్సో పరిసా సంవేజేత్వా పరినిబ్బాయీతి.

సూకరపోతికావత్తు దుతియం.

౩. విబ్బంతభిక్షువత్తు

యో నిబ్బనథోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరంతో ఏకం విబ్బంతకం భిక్షుం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకో కిర మహాకస్సపత్తేరస్స సద్ధివిహారికో హుత్వా చత్తారి ఝూనాని ఉప్పాదేత్వాపి అత్తనో మాతులస్స సువణ్ణకారస్స గేహ విసభాగారమ్మణం దిస్సా తత్త పటిబద్ధచిత్తో విబ్బమి. అథ నం మనుస్సా అలసభావేన కమ్మం కాతుం అనిచ్చంతం గేహ నీహరింసు. సో పాపమిత్తసంసగ్గేన చోరకమ్మేన జీవికం కప్పేన్తో విచరి. అథ నం ఏకదివసం గహేత్వా పచ్చాబాహం గాళ్ళబద్ధనం బద్ధిత్వా చతుక్కే చతుక్కే కసాహి తాళేన్తా ఆఘాతనం నయింసు. థేరో పిణ్ణాయ చరితుం పవినన్తో తం దక్షిణేన ద్వారేన నీహరియమానం దిస్సా బద్ధనం సిథిలం కారేత్వా “పుట్టే తయా పరిచితకమ్మట్టానం పున ఆవజ్జేహి”తి ఆహ. సో తేన ఓవాదేన సతుప్పాదం లభిత్వా పున చతుత్థజ్ఞానం నిబ్బత్తేసి. అథ నం “ఆఘాతనం నేత్వా ఘాతేస్సామా”తి సూలే ఉత్తాసేసుం. సో న భాయతి న సంతతి. అథస్స తస్మిం తస్మిం దిసాభాగే రితా మనుస్సా అసిసత్తితోమరాదీని ఆవుధాని ఉక్కిపిత్వాపి తం అసంతసంతమేవ దిస్సా “పస్సథ, భో, ఇమం పురిసం, అనేకసతానజ్ఞో ఆవుధహత్తానం పురిసానం మజ్జే నేవ

ధమ్మతి న వేధతి, అహో అచ్చరియ”ని అచ్చరియబ్బుతజాతా మహానాదం నదిత్వా రణ్ణో తం పవత్తిం ఆరోచేసుం. రాజా తం కారణం సుత్వా “విస్సజ్జేథ న”ని ఆహ. సత్థు సన్నికమ్మి గత్వా తమత్థం ఆరోచయింసు. సత్థా ఓభాసం ఫరిత్వా తస్స ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౩౪౪. “యో నిబ్బనథో వనాధిముత్తో,
వనముత్తో వనమేవ ధావతి;
తం పుగ్గలమేథ పస్సథ,
ముత్తో బన్ధనమేవ ధావతీ”తి.

తస్సత్తో - యో పుగ్గలో గిహిభావే ఆలయసజ్ఞాతం వనధం ఛడ్డేత్వా పబ్బజితతాయ నిబ్బనథో దిబ్బవిహారసజ్ఞాతే తపోవనే అధిముత్తో ఘరావాసబన్ధనసజ్ఞాతా తణ్ణావనా ముత్తో హుత్వా పున ఘరావాసబన్ధనసజ్ఞాతం తణ్ణావనమేవ ధావతి, ఏథ తం పుగ్గలం పస్సథ, ఏసో ఘరావాసబన్ధనతో ముత్తో ఘరావాసబన్ధనమేవ ధావతీతి.

ఇమం పన దేసనం సుత్వా సో రాజపురిసానం అన్తరే సూలగ్గే నిసీన్నోవ ఉదయబ్బయం పట్టపేత్వా తిలక్ఖణం ఆరోపేత్వా సజ్ఞారే సమ్మసన్తో సోతాపత్తిఫలం పత్వా సమాపత్తిసుఖం అనుభవన్తో వేహసం ఉప్పతిత్వా ఆకాసేనేవ సత్థు సన్నికం గత్వా సత్థారం వద్దిత్వా సరాజికాయ పరిసాయ మజ్జేయేవ అరహత్తం పాపుణీతి.

విబ్బన్తభిక్ఖువత్థు తతియం.

౪. బన్ధనాగారవత్థు

న తం దళ్ళన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో బన్ధనాగారం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిం కిర కాలే బహూ సన్ధిచ్ఛేదకపన్ధపూతకమనుస్సఘాతకే చోరే ఆనేత్వా కోసలరణ్ణో దస్సయింసు. తే రాజా అన్ధబన్ధనరజ్జుబన్ధనసజ్ఞలికబన్ధనేహి బన్ధాపేసి. తింసమత్తాపి ఖో జానపదా భిక్ఖూ సత్థారం దట్టుకామా ఆగత్వా దిస్సా వద్దిత్వా పునదివసే సావత్తిం పిణ్ణాయ చరన్తా బన్ధనాగారం గత్వా తే చోరే దిస్సా పిణ్ణపాతపటిక్కన్తా సాయన్తసమయే తథాగతం ఉపసంక్రమిత్వా, “భన్తే, అజ్ఞ అష్టేహి పిణ్ణాయ చరన్తేహి బన్ధనాగారే బహూ చోరా అన్ధబన్ధనాదీహి బద్ధా మహాదుక్ఖం అనుభవన్తా దిట్టా, తే తాని బన్ధనాని చిన్దిత్వా పలాయితం న సక్కోన్తి, అత్తి ను ఖో, భన్తే, తేహి బన్ధనేహి ధిరతరం అజ్ఞం బన్ధనం నామా”తి పుచ్చింసు. సత్థా, “భిక్ఖవే, కిం బన్ధనాని నామేతాని, యం పనేతం ధనధణ్ణపుత్తదారాదీసు తణ్ణాసజ్ఞాతం కిలేసబన్ధనం, ఏతం ఏతేహి సతగుణేన సహస్సగుణేన సతసహస్సగుణేన ధిరతరం, ఏవం మహన్తమ్మి పనేతం దుచ్చిన్దనియం బన్ధనం పోరాణకపణ్ణితా చిన్దిత్వా హిమవన్తం పవిసిత్వా పబ్బజింసు”తి వత్వా అతీతం ఆహరి -

అతీతే బారాణసియం బ్రహ్మదత్తే రజ్జం కారేన్తే బోధిసత్తో ఏకస్మిం దుగ్గతగహపతికులే నిబ్బత్తి. తస్స వయప్పత్తస్స పితా కాలమకాసి. సో భతిం కత్వా మాతరం పోసేసి. అథస్స మాతా అనిచ్ఛమానస్సేవ ఏకం కులధీతరం గేహ కత్వా అపరభాగే కాలమకాసి. భరియాయపిస్స కుచ్చియం గట్టో పతిట్టహి. సో గబ్బస్స పతిట్టితభావం అజానన్తోవ, “భద్దే, త్వం

భతిం కత్వా జీవ, అహం పబ్బజిస్సామీ”తి ఆహ. “సామి, నను గబ్బో మే పతిట్టితో, మయి విజాతాయ దారకం దిస్సా పబ్బజిస్ససీ”తి ఆహ. సో “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చిత్వా తస్సా విజాతకాలే, “భద్దే, త్వం సోత్థినా విజాతా, ఇదాని అహం పబ్బజిస్సామీ”తి ఆపుచ్చి. అథ నం సా “పుత్తస్స తావ ధనపానతో అపగమనకాలం ఆగమేహీ”తి వత్వా పున గబ్బం గణ్ఠి. సో చిన్తేసి – “ఇమం సమ్మటిచ్చాపేత్వా గన్తుం న సక్కా, ఇమిస్సా అనాచిక్ఖిత్వావ పలాయిత్వా పబ్బజిస్సామీ”తి. సో తస్సా అనాచిక్ఖిత్వావ రత్తిభాగే ఉట్టాయ పలాయి. అథ నం నగరగుత్తికా అగ్గహేసుం. సో “అహం, సామి, మాతుపోసకో నామ, విస్సజ్జేథ మ”న్తి అత్తానం విస్సజ్జాపేత్వా ఏకస్మిం రానే వసిత్వా ఇసిపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా అభిజ్ఞాసమాపత్తియో లభిత్వా ఝానకీళాయ కీళంతో విహాసి. సో తత్థ వసంతోయేవ “ఏవరూపమ్మి నామ మే దుచ్చిన్ననియం పుత్తదారబన్ధనం కిలేసబన్ధనం చిన్న”న్తి ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

సత్థా ఇమం అతీతం ఆహరిత్వా తేన ఉదానితం ఉదానం పకాసేంతో ఇమా గాథా అభాసి –

౩౪౮. “న తం దళ్ళం బన్ధనమాహు ధీరా,
యదాయసం దారుజపబ్బజిత్వా;
సారత్తరత్తా మణికుణ్డలేసు,
పుత్తేసు దారేసు చ యా అపేక్ఖా.

౩౪౯. “ఏతం దళ్ళం బన్ధనమాహు ధీరా,
ఓహరినం సిథిలం దుప్పముత్తా;
ఏతమ్మి ఛేత్వాన పరిబ్బజన్తి,
అనపేక్ఖీనో కామసుఖం పహాయా”తి.

తత్థ ధీరాతి బుద్ధాదయో పణ్ణితపురిసా యం సజ్జలికసజ్జతం అయసా నిబ్బత్తం ఆయసం, అన్దుబన్ధనసజ్జతం దారుజం, యత్తా పబ్బజతిణోహి వా అఞ్ఞోహి వా వాకాదీహి రజ్జం కత్వా కతం రజ్జబన్ధనం, తం అసిఆదీహి చిన్దితుం సక్కుణేయ్యభావేన ధిరన్తి న వదన్తితి అత్థో. సారత్తరత్తాతి సారత్తా హుత్వా రత్తా, బహులతరరాగరత్తాతి అత్థో. మణికుణ్డలేసూతి మణిసు చేవ కుణ్డలేసు చ, మణివిచిత్తేసు వా కుణ్డలేసు. ఏతం దళ్ళన్తి యే మణికుణ్డలేసు సారత్తరత్తా, తేసం సో రాగో చ యా పుత్తదారేసు అపేక్ఖా తత్థా, ఏతం కిలేసమయం బన్ధనత్తా పణ్ణితపురిసా దళ్ళన్తి వదన్తి. ఓహరినన్తి ఆకడ్డిత్వా చతుసం అపాయేసు పాతనతో అవహరతి హేట్టా హరతీతి ఓహరినం. సిథిలన్తి బన్ధనట్టానే ఛవిచమ్మమంసాని న చిన్దితి, లోహితం న నీహరతి, బన్ధనభావమ్మి అజానాపేత్వా ధలపథజలపథాదీసు కమ్మాని కాతుం దేతీతి సిథిలం. దుప్పముత్తాన్తి లోభవసేన హి ఏకవారమ్మి ఉప్పన్నం కిలేసబన్ధనం దట్టట్టానతో కచ్చపో వియ దుమ్మాచియం హోతీతి దుప్పముత్తాన్తి. ఏతమ్మి ఛేత్వానాతి ఏతం దళ్ళమ్మి కిలేసబన్ధనం జాణఖగ్గేన చిన్దిత్వా అనపేక్ఖీనో హుత్వా కామసుఖం పహాయ పరిబ్బజన్తి, పక్కమన్తి పబ్బజన్తితి అత్థో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

బన్ధనాగారవత్తు చతుత్తం.

౨. ఖేమాధేరీవత్తు

యే రాగరత్నాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరంతో ఖేమం నామ రఙ్గో బిమ్బిసారస్స అగ్గమహేసిం ఆరబ్బ కథేసి.

సా కిర పదుముత్తరపాదమూలే పట్టితపత్తనా అతివియ అభిరూపా పాసాదికా అహోసి. “సత్థా కిర రూపస్స దోసం కథేతి”తి సుత్వా పన సత్థు సన్తికం గన్తుం న ఇచ్చి. రాజా తస్సా రూపమదమత్తభావం ఇత్వా వేళువనవణ్ణాపటిసంయుత్తాని గీతాని కారేత్వా నటాదీనం దాపేసి. తేసం తాని గాయంతానం సద్ధం సుత్వా తస్సా వేళువనం అదిట్టపుబ్బం వియ అసుతపుబ్బం వియ చ అహోసి. సా “కతరం ఉయ్యానం సన్ధాయ గాయథా”తి పుచ్చిత్వా, “దేవీ, తుమ్హాకం వేళువనుయ్యానమేవా”తి వుత్తే ఉయ్యానం గన్తుకామా అహోసి. సత్థా తస్సా ఆగమనం ఇత్వా పరిసమజ్ఞే నీసీదిత్వా ధమ్మం దేసేన్తోవ తాలవణ్ణం ఆదాయ అత్తనో పస్సే రత్వా బీజమానం అభిరూపం ఇత్తిం నిమ్మిని. ఖేమా, దేవీపి పవిసమానావ తం ఇత్తిం దిస్సా చిన్తేసి – “సమ్మాసమ్మద్ధో రూపస్స దోసం కథేతి వదన్తి, అయిచ్చాస్స సన్తికే ఇత్తి బీజయమానా రితా, నాహం ఇమిస్సా కలభాగమ్మి ఉపేమి, న మయా ఈదిసం ఇత్తిరూపం దిట్టపుబ్బం, సత్థారం అభూతేన అబ్బాచిక్ఖన్తి మఙ్గో”తి చిన్తేత్వా తథాగతస్స కథాసద్దమ్మి అనిసామేత్వా తమేవ ఇత్తిం ఓలోకయమానా అట్టాసి. సత్థా తస్సా తస్మిం రూపే ఉప్పన్నబహుమానతం ఇత్వా తం రూపం పరమవయాదివసేన దస్సేత్వా హేట్టా వుత్తనయేనేవ పరియోసానే అట్టిమత్తావసానం కత్వా దస్సేసి. ఖేమా తం దిస్సా “ఏవరూపమ్మి నామేతం రూపం ముహుత్తేనేవ ఖయవయం సమ్మత్తం, నత్తి వత ఇమస్మిం రూపే సారో”తి చిన్తేసి. సత్థా తస్సా చిత్తాచారం ఓలోకేత్వా, “ఖేమే, త్వం ‘ఇమస్మిం రూపే సారో అట్టి’తి చిన్తేసి, పస్స దానిస్స అసారభావ”న్తి వత్వా ఇమం గాథమాహ –

“ఆతురం అసుచిం పూతిం, పస్స ఖేమే సముస్సయం;

ఉగ్గరన్తం పగ్గరన్తం, బాలానం అభిపత్తిత”న్తి. (అప. థేరీ ౨.౨.౩౫౪);

సా గాథాపరియోసానే సోతాపత్తిఫలే పతిట్టహి. అథ నం సత్థా, “ఖేమే, ఇమే సత్తా రాగరత్నా దోసపదుట్టా మోహమూఢ్హా అత్తనో తణ్ణాసోతం సమతిక్కమితుం న సక్కోన్తి, తత్థేవ లగ్గన్తి”తి వత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ –

౩౪౭. “యే రాగరత్నానుపతన్తి సోతం,

సయం కతం మక్కుటకోవ జాలం;

ఏతమ్మి ఛేత్వాన వజన్తి ధీరా,

అనప్పేక్షినో సబ్బదుక్ఖం పహాయా”తి.

తత్త మక్కుటకోవ జాలన్తి యథా నామ మక్కుటకో సుత్తజాలం కత్వా మజ్జే రానే నాభిమణ్ణలే నిపన్నో పరియన్తే పతితం పటగ్గం వా మక్ఖికం వా వేగేన గన్త్వా విజ్ఞిత్వా తస్స రసం పివిత్వా పున గన్త్వా తస్మింయేవ రానే నిపజ్జతి, ఏవమేవ యే సత్తా రాగరత్నా దోసపదుట్టా మోహమూఢ్హా సయంకతం తణ్ణాసోతం అనుపతన్తి, తే తం సమతిక్కమితుం న సక్కోన్తి, ఏవం దురతిక్కమం. ఏతమ్మి ఛేత్వాన వజన్తి ధీరాతి పణ్ణితా ఏతం బద్ధనం ఛేత్వా అనప్పేక్షినో నిరాలయా హుత్వా అరహత్తమగ్గేన సబ్బదుక్ఖం పహాయ వజన్తి, గచ్ఛన్తితి అత్తో.

దేసనావసానే ఖేమా అరహత్తే పతిట్టహి, మహాజనస్సాపి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసి. సత్తా రాజానం ఆహ -
 “మహారాజ, ఖేమాయ పబ్బజితుం వా పరినిబ్బాయితుం వా వట్టతీ”తి. భన్తే, పబ్బాజేథ నం, అలం పరినిబ్బానేనాతి. సా
 పబ్బజిత్వా అగ్గసావికా అహోసీతి.

ఖేమాధేరీవత్తు పజ్జామం.

౬. ఉగ్గసేనవత్తు

ముగ్ధా పురేతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా వేళువనే విహరంతో ఉగ్గసేనం ఆరబ్బ కథేసి.

పజ్జాసతా కిర నటా సంవచ్చరే వా ఛమాసే వా పత్తే రాజగహం గన్తా రజ్జో సత్తాహం సమజ్జం కత్వా బహుం
 హిరణ్ణసువణ్ణం లభన్తి, అన్తరన్తరే ఉక్ఖేపదాయానం పరియంతో నత్తి. మహాజనో మగ్గోతిమగ్గోదీసు రత్వా సమజ్జం
 ఓలోకేసి. అథేకా లబ్ధికథితా వంసం అభిరుయ్హ తస్స ఉపరి పరివత్తిత్వా తస్స పరియన్తే ఆకాసే చక్రమమానా నచ్చతి చేవ
 గాయతి చ. తస్మిం సమయే ఉగ్గసేనో నామ సేటిపుత్తో సహాయకేన సద్ధిం మగ్గోతిమగ్గో రితో తం ఓలోకేత్వా తస్మా
 హత్థపాదవిక్ఖేపాదీసు ఉప్పన్నసినేహో గేహం గన్తా “తం లభంతో జీవిస్సామి, అలభంతస్స మే ఇథేవ మరణ”న్తి
 ఆహారూపచ్ఛేదం కత్వా మగ్గాకే నిపజ్జి. మాతాపితూహి, “తాత, కిం తే రుజ్జతీ”తి పుచ్చితోపి “తం మే నటధీతరం లభంతస్స
 జీవితం అత్తి, అలభంతస్స మే ఇథేవ మరణ”న్తి వత్వా, “తాత, మా ఏవం కరి, అజ్ఞాం తే అమ్మాకం కులస్స చ భోగానగ్గా
 అనురూపం కుమారికం ఆనేస్సామా”తి పుత్తేపి తథేవ వత్వా నిపజ్జి. అథస్స పితా బహుం యాచిత్వాపి తం సజ్జాపేతుం
 అసక్కోన్తో తస్స సహాయం పక్కోసాపేత్వా కహపణసహస్సం దత్వా “ఇమే కహపణే గహేత్వా అత్తనో ధీతరం మయ్హం పుత్తస్స
 దేతు”తి పహిణి. సో “నాహం కహపణే గహేత్వా దేమి, సచే పన సో ఇమం అలభిత్వా జీవితం న సక్కోతి, తేన హి అమ్మేహి
 సద్ధియేవ విచరతు, దస్సామిస్స ధీతర”న్తి ఆహ. మాతాపితరో పుత్తస్స తమత్థం ఆరోచేసుం. సో “అహం తేహి సద్ధిం
 విచరిస్సామీ”తి వత్వా యాచంతానమ్మి తేసం కథం అనాదియిత్వా నిక్ఖమిత్వా నాటకస్స సన్తికం అగమాసి. సో తస్స ధీతరం
 దత్వా తేన సద్ధియేవ గామనిగమరాజధానీసు సిప్పం దస్సేన్తో విచరి.

సాపి తేన సద్ధిం సంవాసమన్వాయ నచిరస్సేవ పుత్తం లభిత్వా కీళాపయమానా “సకటగోపకస్స పుత్త, భణ్ణహారకస్స
 పుత్త, కిణ్చి అజానకస్స పుత్తా”తి వదతి. సోపి నేసం సకటపరివత్తకం కత్వా రితట్టానే గోణానం తిణం ఆహరతి,
 సిప్పదస్సనట్టానే లద్ధభణ్ణకం ఉక్ఖిపిత్వా హరతి . తదేవ కిర సన్ధాయ సా ఇత్థి పుత్తం కీళాపయమానా తథా వదతి. సో
 అత్తానం ఆరబ్బ తస్మా గాయనభావం ఇత్వా తం పుచ్చి - “మం సన్ధాయ కథేసి”తి? “ఆమ, తం సన్ధాయా”తి. “ఏవం సన్తే
 అహం పలాయిస్సామీ”తి . సా “కిం పన మయ్హం తయా పలాయితేన వా ఆగతేన వా”తి పునప్పునం తదేవ గీతం గాయతి.
 సా కిర అత్తనో రూపసమ్మత్తిజ్ఞేవ ధనలాభగ్గా నిస్సాయ తం కిస్మిణ్చి న మజ్జతి. సో “కిం ను ఖో నిస్సాయ ఇమిస్సా
 అయం మానో”తి చిన్తేన్తో “సిప్పం నిస్సాయా”తి ఇత్వా “హోతు, సిప్పం ఉగ్గణ్ణిస్సామీ”తి ససురం ఉపసక్కమిత్వా తస్స
 జాననకసిప్పం ఉగ్గణ్ణిత్వా గామనిగమాదీసు సిప్పం దస్సేన్తో అనుపుట్టేన రాజగహం ఆగన్తా “ఇతో సత్తమే దివసే ఉగ్గసేనో
 సేటిపుత్తో నగరవాసీనం సిప్పం దస్సేస్సతీ”తి ఆరోచాపేసి.

నగరవాసినో మగ్గోతిమగ్గోదయో బద్ధాపేత్వా సత్తమే దివసే సన్నిపతింసు. సోపి సట్టిహత్థం వంసం అభిరుయ్హ
 తస్స మత్తకే అట్టాసి. తం దివసం సత్తా పచ్చూసకాలే లోకం వోలోకేన్తో తం అత్తనో జాణజాలస్స అన్తో పవిట్టం దిస్వా “కిం ను

ఖో భవిస్సతి”తి ఆవజ్ఞేన్తో “స్వ సేటిపుత్తో సిప్పం దస్సేస్సామీతి వంసమత్థకే రస్సతి, తస్స దస్సనత్థం మహాజనో సన్నిపతిస్సతి. తత్త అహం చతుప్పదికం గాథం దేసేస్సామి, తం సుత్వా చతురాసీతియా పాణసహస్సానం ధమ్మాభిసమయో భవిస్సతి, ఉగ్గసేనోపి అరహత్తే పతిట్టహిస్సతి”తి అజ్ఞాసి. సత్థా పునదివసే కాలం సల్లక్ఖేత్వా భిక్షుసంఘపరిపుతో రాజగహం పిణ్డాయ పావిసి. ఉగ్గసేనోపి సత్థరి అన్తోనగరం అపవిట్టేయేవ ఉన్నాదనత్థాయ మహాజనస్స అజ్ఞలిసంఘం దత్వా వంసమత్థకే పతిట్టాయ ఆకాసేయేవ సత్త వారే పరివత్తిత్వా ఓరుయ్య వంసమత్థకే అట్టాసి. తస్మిం ఖణే సత్థా నగరం పవినన్తో యథా తం పరిసా న ఓలోకేతి, ఏవం కత్వా అత్తానమేవ ఓలోకాపేసి. ఉగ్గసేనో పరిసం ఓలోకేత్వా “న మం పరిసా ఓలోకేతీ”తి దోమనస్సప్పత్తో “ఇదం మయా సంవచ్చరే కత్తబ్బం సిప్పం, సత్థరి నగరం పవినన్తే పరిసా మం అనోలోకేత్వా సత్థారమేవ ఓలోకేతి, మోఘం వత మే సిప్పదస్సనం జాత”న్తి చిన్తేసి.

సత్థా తస్స చిత్తం ఇత్వా మహామోగ్గల్లానం ఆమన్తేత్వా “గచ్ఛ, మోగ్గల్లాన, సేటిపుత్తం వదేహి ‘సిప్పం కిర దస్సేత్తూ’”తి ఆహ. థేరో గన్త్యా వంసస్స హేట్టా రితో సేటిపుత్తం ఆమన్తేత్వా ఇమం గాథమాహ -

“ఇజ్ఞ పస్స నటపుత్త, ఉగ్గసేన మహబ్బల;
కరోహి రజ్ఘం పరిసాయ, హాసయస్సు మహాజన”న్తి.

సో థేరస్స కథం సుత్వా తుట్టమానసో హుత్వా “సత్థా మజ్ఞో మమ సిప్పం పస్సితుకామో”తి వంసమత్థకే రితకోవ ఇమం గాథమాహ -

“ఇజ్ఞ పస్స మహాపజ్ఞ, మోగ్గల్లాన మహిద్ధిక;
కరోమి రజ్ఘం పరిసాయ, హాసయామి మహాజన”న్తి.

ఏవ ఇచ్చ పన వత్వా వంసమత్థకతో వేహసం అబ్బుగన్త్యా ఆకాసేవ చుద్దసక్ఖత్తుం పరివత్తిత్వా ఓరుయ్య వంసమత్థకేవ అట్టాసి. అథ నం సత్థా, “ఉగ్గసేన, పణ్ణితేన నామ అతీతానాగతపచ్చప్పన్నేసు ఖిన్ధేసు ఆలయం పహాయ జాతిఆదీహి ముచ్చితుం వట్టతీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౩౪౮. “ముఇచ్చ పురే ముఇచ్చ పచ్చతో,
మజ్ఞే ముఇచ్చ భవస్స పారగూ;
సబ్బత్థ విముత్తమానసో,
న పునం జాతిజరం ఉపేహిసీ”తి.

తత్త ముఇచ్చ పురేతి అతీతేసు ఖిన్ధేసు ఆలయం నికన్తిం అజ్ఞోసానం పత్తనం పరియుట్టానం గాహం పరామాసం తణ్ణం ముఇచ్చ. పచ్చతోతి అనాగతేసుపి ఖిన్ధేసు ఆలయాదీని ముఇచ్చ. మజ్ఞేతి పచ్చప్పన్నేసుపి తాని ముఇచ్చ. భవస్స పారగూతి ఏవం సన్తే తివిధస్సాపి భవస్స అభిజ్ఞాపరిజ్ఞాపహానభావనాసచ్చికిరియవసేన పారగూ పారగ్గతో హుత్వా ఖిన్ధాతుఆయతనాదిభేదే సబ్బసంఘతే విముత్తమానసో విహరన్తో పున జాతిజరామరణాని న ఉపగచ్ఛతీతి అత్తో.

దేసనావసానే చతురాసీతియా పాణసహస్సానం ధమ్మాభిసమయో అహోసి. సేటిపుత్తోపి వంసమత్థకే రితకోవ సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పత్వా వంసతో ఓరుయ్య సత్థు సన్నికం ఆగన్తా పఞ్చపతిట్టితేన సత్థారం వద్దిత్వా పబ్బజ్జం యాచి. అథ నం సత్థా దక్షిణహత్థం పసారేత్వా “ఏహి భిక్షూ”తి ఆహ. సో తావదేవ అట్టపరిక్ఖారధరో సట్టివస్సికత్థేరో వియ అహోసి. అథ నం భిక్షూ, “ఆవుసో ఉగ్గసేన, సట్టిహత్థస్స తే వంసస్స మత్థకతో ఓతరంతస్స భయం నామ నాహోసి”తి పుచ్చిత్వా “సత్తి మే, ఆవుసో, భయ”న్తి పుత్తే సత్థు ఆరోచేసుం, “భన్తే, ఉగ్గసేనో ‘న భాయామి’తి వదతి, అభూతం వత్వా అఞ్జం బ్యాకరోతి”తి. సత్థా “న, భిక్షవే, మమ పుత్తేన ఉగ్గసేనేన సదిసా చిన్నసంయోజనా భిక్షూ భాయన్తి, న తసన్తే”తి వత్వా బ్రాహ్మణవగ్గే ఇమం గాథమాహ -

“సబ్బసంయోజనం ఛేత్వా, యో వే న పరితస్సతి;

సఙ్ఖాతిగం వినంయుత్తం, తమహం బ్రూమి బ్రాహ్మణ”న్తి. (ధ. ప. 3౯౭; సు. ని. ౬౨౬);

దేసనావసానే బహూనం ధమ్మాభిసమయో అహోసి. పునేకదివసం భిక్షూ ధమ్మసభాయం కథం సముట్ఠాపేసుం “కిం ను ఖో, ఆవుసో, ఏవం అరహత్తూపనిస్సయసమ్మన్నస్స భిక్షునో నటధీతరం నిస్సాయ నటేహి సద్ధిం విచరణకారణం, కిం అరహత్తూపనిస్సయకారణ”న్తి? సత్థా ఆగన్తా “కాయ నుత్త, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్వా “ఇమాయ నామా”తి పుత్తే, “భిక్షవే, ఉభయమ్పేతం ఇమినా ఏవ కత”న్తి వత్వా తమత్థం పకాసేతుం అతీతం ఆహరి.

అతీతే కిర కస్సపదసబలస్స సువణ్ణచేతియే కరియమానే బారాణసివాసినో కులపుత్తా బహుం ఖాదనీయభోజనీయం యానకేసు ఆరోపేత్వా “హత్థకమ్మం కరిస్సామా”తి చేతియట్టానం గచ్ఛన్తా అన్తరామగ్గే ఏకం థేరం పిణ్ణాయ పవిసంతం పస్సింసు. అథేకా కులధీతా థేరం ఓలోకేత్వా సామికం ఆహ - “సామి, అయ్యో, పిణ్ణాయ పవిసతి, యానకే చ నో బహుం ఖాదనీయం భోజనీయం, పత్తమస్స ఆహర, భిక్షం దస్సామా”తి. సో తం పత్తం ఆహరిత్వా ఖాదనీయభోజనీయస్స పూరేత్వా థేరస్స హత్థే పతిట్టపేత్వా ఉభోపి పత్తనం కరింసు, “భన్తే, తుష్ఠేహి దిట్టధమ్మస్సేవ భాగినో భవేయ్యామా”తి. సోపి థేరో ఖీణాసవోవ, తస్మా ఓలోకేన్తో తేసం పత్తనాయ సమిజ్జనభావం ఇత్వా సితం అకాసి. తం దిస్వా సా ఇత్థి సామికం ఆహ - “అమ్మాకం, అయ్యో, సితం కరోతి, ఏకో నటకారకో భవిస్సతీ”తి. సామికోపిస్సా “ఏవం భవిస్సతి, భద్దే”తి వత్వా పక్కామి. ఇదం తేసం పుబ్బకమ్మం. తే తత్త యావతాయుకం రత్వా దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా తతో చవిత్వా సా ఇత్థి నటగేహి నిబ్బత్తి, పురిసో సేటిగేహి. సో “ఏవం, భద్దే, భవిస్సతీ”తి తస్సా పటివచనస్స దిన్నత్తా నటేహి సద్ధిం విచరి. ఖీణాసవత్థేరస్స దిన్నపిణ్ణపాతం నిస్సాయ అరహత్తం పాపుణి. సాపి నటధీతా “యా మే సామికస్స గతి, మయ్యమ్మి సా ఏవ గతీ”తి పబ్బజిత్వా అరహత్తే పతిట్టహీతి.

ఉగ్గసేనవత్థు చట్టం.

౭. చూళధనుగ్గహపణ్ణితవత్తు

వితక్కుమథితస్సాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో చూళధనుగ్గహపణ్ణితం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకో కిర దహరభిక్షు సలాకగ్గే అత్తనో పత్తసలాకం గహేత్వా సలాకయాగుం ఆదాయ ఆసనసాలం గన్తా పివి. తత్త ఉదకం అలభిత్వా ఉదకత్థాయ ఏకం ఘరం అగమాసి. తత్త తం ఏకా కుమారికా దిస్సావ ఉప్పన్నసినేహో, “భన్తే, పున

పానీయేన అత్తే సతి ఇదేవ ఆగచ్ఛేయ్యాథా”తి ఆహా. సో తతో పట్టాయ యదా పానీయం న లభతి, తదా తత్తేవ గచ్ఛతి. సాపిస్స పత్తం గహేత్వా పానీయం దేతి. ఏవం గచ్ఛంతే కాలే యాగుమ్పి దత్వా పునేకదివసం తత్తేవ నిసీదాపేత్వా భత్తం అదాసి. సంతికే చస్స నిసీదిత్వా , “భన్తే, ఇమస్మిం గేహే న కిఞ్చి నత్తి నామ, కేవలం మయం విచరణకమనుస్సమేవ న లభామా”తి కథం సముట్టాపేసి. సో కథిపాహేనేవ తస్సా కథం సుత్వా ఉక్కుణ్ఠి. అథ నం ఏకదివసం ఆగన్తుకా భిక్షూ దిస్వా “కస్మా త్వం, ఆవుసో, కిసో ఉప్పణ్ణుపణ్ణుకజాతోసీ”తి పుచ్చిత్వా “ఉక్కుణ్ఠితోష్ఠి, ఆవుసో”తి వుత్తే ఆచరియుపజ్ఞాయానం సంతికం నయింసు. తేపి నం సత్థు సంతికం నేత్వా తమత్థం ఆరోచేసుం. సత్థా “సచ్చం కిర త్వం, భిక్షు, ఉక్కుణ్ఠితోసీ”తి పుచ్చిత్వా “సచ్చ”న్తి వుత్తే “కస్మా త్వం మాదిసస్స ఆరద్ధవీరియస్స బుద్ధస్స సాసనే పబ్బజిత్వా ‘సోతాపన్నో’తి వా ‘సకదాగామీ’తి వా అత్తానం అవదాపేత్వా ‘ఉక్కుణ్ఠితో’తి వదాపేసి, భారియం తే కమ్మం కత”న్తి వత్వా “కిం కారణా ఉక్కుణ్ఠితోసీ”తి పుచ్చి. “భన్తే, ఏకా మం ఇత్థి ఏవమాహా”తి వుత్తే, “భిక్షు, అనచ్ఛరియం ఏతం తస్సా కిరియం. సా హి పుట్టే సకలజమ్మదీపే అగ్గధనుగ్గహపణ్ణితం పహాయ తంముహుత్తదిట్టకే ఏకస్మిం సినేహం ఉప్పాదేత్వా తం జీవితక్షయం పాపేసీ”తి వత్వా తస్సత్థస్స పకాసనత్థం భిక్షూహి యాచితో -

అతీతే చూళధనుగ్గహపణ్ణితకాలే తక్కుసిలాయం దిసాపామోక్షస్స ఆచరియస్స సంతికే సిప్పం ఉగ్గహేత్వా తేన తుట్టేన దిన్నం ధీతరం ఆదాయ బారాణసిం గచ్ఛంతస్స ఏకస్మిం అటవిముఖే ఏకూనపజ్ఞాసాయ కణ్డేహి ఏకూనపజ్ఞాసచోరే మారేత్వా కణ్డేసు ఖీణేసు చోరజేట్టకం గహేత్వా భూమియం పాతేత్వా, “భద్దే, అసిం ఆహరా”తి వుత్తే తాయ తజ్ఞణం దిట్టచోరే సినేహం కత్వా చోరస్స హత్థే అసిధరుం రపేత్వా చోరేన ధనుగ్గహపణ్ణితస్స మారితభావం ఆవికత్వా చోరేన చ తం ఆదాయ గచ్ఛంతేన “మమ్మి ఏసా అజ్ఞాం దిస్వా అత్తనో సామికం వియ మారాపేస్సతి , కిం మే ఇమాయా”తి ఏకం నదిం దిస్వా ఓరిమతీరే తం రపేత్వా తస్సా భణ్ణకం ఆదాయ “త్వం ఇదేవ హోహి, యావాహం భణ్ణికం ఉత్తారేమీ”తి తత్తేవ తం పహాయ గమనభావజ్ఞా ఆవికత్వా -

“సబ్బం భణ్ణం సమాదాయ, పారం తిణ్ణోసి బ్రాహ్మణ;
పచ్చాగచ్చ లహుం ఖిప్పం, మమ్మి తారేహి దానితో.

“అసన్ఠతం మం చిరసన్ఠతేన,
నిమీని భోతీ అద్ధువం ధువేన;
మయాపి భోతీ నిమినేయ్య అజ్ఞాం,
ఇతో అహం దూరతరం గమిస్సం.

“కాయం ఏళగలాగుమ్మే, కరోతి అహుహాసియం;
నయీధ నచ్చం వా గీతం వా, తాళం వా సుసమాహితం;
అనమ్మికాలే సుసోణి, కిం ను జగ్గసి సోభనే.

“సిఙ్గల బాల దుమ్మేధ, అప్పపజ్ఞోసి జమ్ముక;
జీనో మచ్చజ్ఞా పేసిజ్ఞా, కపణో వియ ఝాయసి.

“సుదస్సం వజ్జమజ్ఞోసం, అత్తనో పన దుద్దసం;

జీనా పతిశ్చ జారశ్చ, మశ్లో త్వశ్లోవ రూయసి.

“ఏవమేతం మిగరాజ, యథా భాససి జమ్ముక;
సా నూనాహం ఇతో గన్త్యా, భత్తు హేస్సం వసానుగా.

“యో హరే మత్తికం థాలం, కంసథాలమ్మి నో హరే;

కతశ్శోవ తయా పాపం, పునపేవం కరిస్ససీ”తి. (జా. ౧.౨.౧౨౮-౧౩౪) –

ఇమం పశ్చాత్తాపాతే చూళధనుగ్గహజాతకం విత్థారేత్వా “తదా చూళధనుగ్గహపణ్ణితో త్వం అహోసి, సా ఇత్థీ ఏతరహి అయం కుమారికా, సింహలరూపేన ఆగన్త్యా తస్సా నిగ్గహకారకో సక్కో దేవరాజా అహమేవా”తి వత్వా “ఏవం సా ఇత్థీ తంముహుత్తదిట్టకే ఏకస్మిం సినేహేన సకలజమ్ముదీపే అగ్గపణ్ణితం జీవితా వోరోపేసి, తం ఇత్థిం ఆరబ్బ ఉప్పన్నం తవ తణ్ణం చిన్దిత్వా విహరాహి భిక్షూ”తి తం ఓవదిత్వా ఉత్తరిమ్మి ధమ్మం దేసేన్తో ఇమా ద్వే గాథా అభాసి –

౩౪౯. “వితక్కమథితస్స జన్తునో,
తిబ్బరాగస్స సుభానుపస్సినో;
భియ్యో తణ్ణా పవడ్డతి,
ఏస ఖో దళ్లం కరోతి బన్ధనం.

౩౫౦. “వితక్కూపసమే చ యో రతో,
అసుభం భావయతే సదా సతో;
ఏస ఖో బృన్తి కాహితి,
ఏస ఛేచ్చతి మారబన్ధన”న్తి.

తత్త వితక్కమథితస్సాతి కామవితక్కాదీహి వితక్కేహి నిమ్మథితస్స. తిబ్బరాగస్సాతి బహురాగస్స. సుభానుపస్సినోతి ఇట్టారమ్మణే సుభనిమిత్తగాహాదివసేన విస్సట్టమానసతాయ సుభన్తి అనుపస్సంతస్స. తణ్ణాతి ఏవరూపస్స రూనాదీసు ఏకమ్మి న వడ్డతి, అథ ఖో ఛద్వారికా తణ్ణాయేవ భియ్యో వడ్డతి. ఏస ఖోతి ఏసో పుగ్గలో తణ్ణాబన్ధనం దళ్లం సుధిరం కరోతి. వితక్కూపసమేతి మిచ్చావితక్కాదీనం వూపసమసజ్ఞాతే దససు అసుభేసు పరమజ్ఞానే. సదా సతోతి యో ఏత్త అభిరతో హుత్వా నిచ్చం ఉపట్టితసతితాయ సతో తం అసుభరూపం భావేతి. బృన్తి కాహితి ఏస భిక్షు తీసు భవేసు ఉప్పజ్జనకం తణ్ణం విగతంతం కరిస్సతి. మారబన్ధనన్తి ఏసో తేభూమకవట్టసజ్ఞాతం మారబన్ధనమ్మి చిన్దిస్సతీతి అత్తో.

దేసనావసానే నో భిక్షు నోతాపత్తిఫలే పతిట్ఠిహి, సమ్మత్తానమ్మి సాత్థికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

చూళధనుగ్గహపణ్ణితవత్తు సత్తమం.

౮. మారవత్తు

నిట్టళ్ళతోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరంతో మారం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకదివసంజ్ఞా వికాల్ సమ్మహులా థేరా జేతవనవిహారం పవిసిత్వా రాహులత్తేరస్స వసనట్టానం గన్తా తం ఉట్టాపేసుం. సో అజ్ఞాత్త వసనట్టానం అపస్సంతో తథాగతస్స గన్ధకుటియా పముఖే నిపజ్జి. తదా సో ఆయస్మా అరహత్తం పత్తో అవస్సికోవ హోతి. మారో వసవత్తిభవనే రితోయేవ తం ఆయస్మంతం గన్ధకుటిపముఖే నిపన్నం దిస్సా చింతేసి - “సమణస్స గోతమస్స రుజనకఅజ్ఞలీ బహి నిపన్నో, సయం అన్తోగన్ధకుటియం నిపన్నో, అజ్ఞలియా పీళియమానాయ సయమ్మి పీళితో భవిస్సతీ”తి. సో మహంతం హత్తిరాజవణ్ణం అభినిమ్మినిత్వా ఆగమ్మ సోఙ్ఞాయ థేరస్స మత్తకం పరిక్ఖేపిత్వా మహాంతేన సద్దేన కోఞ్చనాదం రవి. సత్తా గన్ధకుటియం నిసిన్నోవ తస్స మారభావం ఇత్వా, “మార, తాదిసానం సతసహస్సేనాపి మమ పుత్తస్స భయం ఉప్పాదేతుం న సక్కా. పుత్తో హి మే అసంతాసీ వీతతణ్ణో మహావీరియో మహాపజ్ఞో”తి వత్వా ఇమా గాథా అభాసి -

౩౮౧. “నిట్టళ్ళతో అసంతాసీ, వీతతణ్ణో అనజ్ఞణో;
అచ్చిన్ది భవసల్లాని, అన్తిమోయం సముస్సయో.

౩౮౨. “వీతతణ్ణో అనాదానో, నిరుత్తిపదకోవిదో;
అక్ఖరానం సన్నిపాతం, జజ్ఞా పుబ్బాపరాని చ;
స వే అన్తిమసారీరో,
మహాపజ్ఞో మహాపురిసోతి వుచ్చతీ”తి.

తత్త నిట్టళ్ళతోతి ఇమస్మిం సాసనే పబ్బజితానం అరహత్తం నిట్టం నామ, తం గతో పత్తోతి అత్తో. అసంతాసీతి అబ్బంతరే రాగసంతాసాదీనం అభావేన అసంతసనకో. అచ్చిన్ది భవసల్లానీతి సబ్బానిపి భవగామీని సల్లాని అచ్చిన్ది. సముస్సయోతి అయం ఏతస్స అన్తిమో దేహో.

అనాదానోతి ఖన్డాదీసు నిగ్గహణో. నిరుత్తిపదకోవిదోతి నిరుత్తియజ్ఞా సేసపదేసు చాతి చతూసుపి పటిసమ్మిదాసు ఛేకోతి అత్తో. అక్ఖరానం సన్నిపాతం, జజ్ఞా పుబ్బాపరాని చాతి అక్ఖరానం సన్నిపాతసజ్ఞాతం అక్ఖరపిణ్ణజ్ఞా జానాతి, పుబ్బక్ఖరేన అపరక్ఖరం, అపరక్ఖరేన పుబ్బక్ఖరజ్ఞా జానాతి. పుబ్బక్ఖరేన అపరక్ఖరం జానాతి నామ - ఆదిమ్మి పజ్ఞాయమానే మజ్ఞపరియోసానేసు అపజ్ఞాయమానేసుపి “ఇమేసం అక్ఖరానం ఇదం మజ్ఞం, ఇదం పరియోసాన”న్తి జానాతి. అపరక్ఖరేన పుబ్బక్ఖరం జానాతి నామ - అన్తే పజ్ఞాయమానే ఆదిమజ్ఞేసు అపజ్ఞాయమానేసు “ఇమేసం అక్ఖరానం ఇదం మజ్ఞం, అయం ఆదీ”తి జానాతి. మజ్ఞే పజ్ఞాయమానేపి “ఇమేసం అక్ఖరానం అయం ఆది, అయం అన్తో”తి జానాతి. ఏవం మహాపజ్ఞో. స వే అన్తిమసారీరోతి ఏస కోటియం రితసరీరో, మహంతానం అత్తధమ్మనిరుత్తిపటిభానానం సీలక్ఖన్డాదీనజ్ఞా పరిగ్గాహికాయ పజ్ఞాయ సమన్నాగతత్తా మహాపజ్ఞో, “విముత్తచిత్తత్తా ఖ్వాహం, సారిపుత్త, మహాపురిసోతి వదామీ”తి (సం. ని. ౫.౩౭౭) వచనతో విముత్తచిత్తతాయ చ మహాపురిసోతి వుచ్చతీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసు. మారోపి పాపిమా “జానాతి మం సమణో గోతమో”తి తత్తేవస్తరథాయాతి.

మారవత్తు అట్టమం.

F. ఉపకాజీవకవత్తు

సబ్బాభిభూతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా అంతరామగ్గే ఉపకం ఆజీవకం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిన్ఞ్ఞో సమయే సత్థా పత్తసబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణో బోధిమణ్ణే సత్తసత్తాహం వీతినామేత్వా అత్తనో పత్తచీవరమాదాయ ధమ్మచక్రపవత్తనత్తం బారాణసిం సన్ధాయ అట్టారసయోజనమగ్గం పటిపన్నో అంతరామగ్గే ఉపకం ఆజీవకం అద్దస. సోపి సత్థారం దిస్సా “విప్పసన్నాని ఖో తే, ఆవుసో, ఇన్ద్రియాని, పరిసుద్ధో ఛవివణ్ణో పరియోదాతో, కంసి త్వం, ఆవుసో, ఉద్దిస్స పబ్బజితో, కో వా తే సత్థా, కస్స వా త్వం ధమ్మం రోచేసీ”తి పుచ్చి. అథస్స సత్థా “మయ్యం ఉపజ్ఞాయో వా ఆచరియో వా నత్తీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౩౫౩. “సబ్బాభిభూ సబ్బవిదూహమస్మి,

సబ్బేసు ధమ్మేసు అనూపలిత్తో;

సబ్బజ్ఞాహో తణ్ణక్ఖయే విముత్తో,

సయం అభిజ్ఞాయ కముద్ధిసేయ్య”న్తి.

తత్త సబ్బాభిభూతి సబ్బేసం తేభూమకధమ్మానం అభిభవనతో సబ్బాభిభూ. సబ్బవిదూతి విదితసబ్బచతుభూమకధమ్మా. సబ్బేసు ధమ్మేసూతి సబ్బేసుపి తేభూమకధమ్మేసు తణ్ణాదిట్టిహి అనూపలిత్తో. సబ్బజ్ఞాహోతి సబ్బే తేభూమకధమ్మే జహిత్వా రితో. తణ్ణక్ఖయే విముత్తోతి తణ్ణక్ఖయన్తే ఉప్పాదితే తణ్ణక్ఖయసజ్ఞాతే అరహత్తే అసేఖాయ విముత్తియా విముత్తో. సయం అభిజ్ఞాయాతి అభిజ్ఞోయ్యాదిభేదే ధమ్మే సయమేవ జానిత్వా. కముద్ధిసేయ్యన్తి “అయం మే ఉపజ్ఞాయో వా ఆచరియో వా”తి కం నామ ఉద్ధిసేయ్యన్తి.

దేసనావసానే ఉపకో ఆజీవకో తథాగతస్స వచనం నేవాభినన్ది, న పటిక్కోసి. సీసం పన చాలేత్వా జిహ్వం నిల్లాళేత్వా ఏకపదికమగ్గం గహేత్వా అజ్ఞాతరం లుద్దకనివాసనట్టానం అగమాసీతి.

ఉపకాజీవకవత్తు నవమం.

౧౦. సక్కుపజ్ఞావత్తు

సబ్బదానన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో సక్కుం దేవరాజానం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిన్ఞ్ఞో సమయే తావతినదేవలోకే దేవతా సన్నిపతిత్వా చత్తారో పజ్ఞో సముట్టాపేసుం “కతరం దానం ను ఖో దానేసు, కతరో రసో రసేసు, కతరా రతి రతీసు జేట్టకా, తణ్ణక్ఖయోవ కస్మా జేట్టకోతి వుచ్చతీ”తి? తే పజ్ఞో ఏకా దేవతాపి వినిచ్చితుం నాసక్తి. ఏకో పన దేవో ఏకం దేవం, సోపి అపరన్తి ఏవం అజ్ఞామజ్ఞాం పుచ్చన్తా దససు చక్కువాళసహస్సేసు ద్వాదస సంవచ్చరాని విచరింసు. ఏత్తకేనాపి కాలేన పజ్ఞానం అత్తం అదిస్సా దససహస్సచక్కువాళదేవతా సన్నిపతిత్వా చతున్నం మహారాజానం సన్చికం గన్త్వా “కిం, తాతా, మహాదేవతాసన్నిపాతో”తి వుత్తే “చత్తారో పజ్ఞో సముట్టాపేత్వా

వినిచ్చితుం అసక్కిన్తా తుమ్మాకం సన్తికం ఆగతమ్మా”తి. “కిం పఞ్ణం నామేతం, తాతా”తి. “దానరసరతీసు కతమా దానరసరతీ ను ఖో సేట్టా, తణ్ణక్ఖయోవ కస్మా సేట్టో”తి ఇమే పఞ్ణో వినిచ్చితుం అసక్కిన్తా ఆగతమ్మాతి. తాతా, మయమ్మి ఇమేసం అట్టే న జానామ, అమ్మాకం పన రాజా జనసహస్సీన చిన్తితే అట్టే చిన్తేత్వా తఙ్ఖణేనేవ జానాతి, సో అమ్మేహి పఞ్ణాయ చ పుఞ్ణోన చ విసిట్టో, ఏథ, తస్స సన్తికం గచ్ఛామాతి తమేవ దేవగణం ఆదాయ సక్కుస్స దేవరఞ్ణో సన్తికం గత్వా తేనాపి “కిం, తాతా, మహంతో దేవసన్నిపాతో”తి వుత్తే తమత్థం ఆరోచేసుం. “తాతా, ఇమేసం పఞ్ణానం అత్థం అఞ్ఞోపి జానితుం న సక్కోతి, బుద్ధవిసయా హేతే. సత్థా పనేతరహి కహం విహరతీ”తి పుచ్చిత్వా “జేతవనే”తి సుత్వా “ఏథ, తస్స సన్తికం గమిస్సామా”తి దేవగణేన సద్ధిం రత్తిభాగే సకలం జేతవనం ఓభాసేత్వా సత్థారం ఉపసఙ్కమిత్వా వన్నిత్వా ఏకమంతం రితో “కిం, మహారాజ, మహతా దేవసఙ్ఖేన ఆగతోసీ”తి వుత్తే, “భన్తే, దేవగణేన ఇమే నామ పఞ్ణా సముట్ఠాపితా, అఞ్ఞో ఇమేసం అత్థం జానితుం సమత్తో నామ నత్తి, ఇమేసం నో అత్థం పకాసేథా”తి ఆహ.

సత్థా “సాధు మహారాజ, మయా హి పారమియో పూరేత్వా మహాపరిచ్ఛాగే పరిచ్ఛజిత్వా తుమ్మాదిసానం కఙ్ఖచ్చేదనత్థమేవ సబ్బఞ్ణాతఞ్ణాణం పటివిద్ధం, తయా పుచ్చితపఞ్ణోసు హి సబ్బదానానం ధమ్మదానం సేట్టం, సబ్బరసానం ధమ్మరసో సేట్టో, సబ్బరతీనం ధమ్మరతి సేట్టా, తణ్ణక్ఖయో పన అరహత్తం సమ్మాపకత్తా సేట్టోయేవా”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౩౮౪. “సబ్బదానం ధమ్మదానం జినాతి,
సబ్బరసం ధమ్మరసో జినాతి;
సబ్బరతిం ధమ్మరతి జినాతి,
తణ్ణక్ఖయో సబ్బదుక్ఖం జినాతీ”తి.

తత్త సబ్బదానం ధమ్మదానన్తి సచేపి హి చక్కవాళగట్టే యావ బ్రహ్మలోకా నిరంతరం కత్వా సన్నిసిన్నానం బుద్ధపచ్చేకబుద్ధభీణాసనానం కదలిగబ్బసదిసాని చీవరాని దదేయ్య, తస్మిం సమాగమే చతుప్పదికాయ గాఢాయ కతానుమోదనావ సేట్టా. తఞ్ఞో దానం తస్సా గాఢాయ సోళసిం కలం నాగ్గతి. ఏవం ధమ్మస్స దేసనాపి వాచనమ్మి సవనమ్మి మహంతం. యేన చ పుగ్గలేన బహూనం తం ధమ్మస్సవనం కారితం, తస్సేవ ఆనిసంసో మహా. తథారూపాయ ఏవ పరిసాయ పణీతపిణ్డపాతస్స పత్తే పూరేత్వా దిన్నదానతోపి సప్పితేలాదీనం పత్తే పూరేత్వా దిన్నభేసఙ్ఖదానతోపి మహావిహారసదిసానం విహారానఞ్చ లోహపాసాదసదిసానఞ్చ పాసాదానం అనేకాని సతసహస్సాని కారేత్వా దిన్నసేనాసనదానతోపి అనాథపిణ్డకాదీహి విహారే ఆరబ్బ కతపరిచ్ఛాగతోపి అంతమసో చతుప్పదికాయ గాఢాయ అనుమోదనావసేనాపి పవత్తితం ధమ్మదానమేవ వరం సేట్టం. కిం కారణా? ఏవరూపాని హి పుఞ్జాని కరోన్తా ధమ్మం సుత్వావ కరోన్తి, నో అసుత్వా. సచే హి ఇమే సత్తా ధమ్మం న సుణేయ్యం, ఉళుఙ్కమత్తం యాగుమ్మి కటచ్చుమత్తం భత్తమ్మి న దదేయ్యం. ఇమినా కారణేన సబ్బదానేహి ధమ్మదానమేవ సేట్టం. అపిచ రపేత్వా బుద్ధే చ పచ్చేకబుద్ధే చ సకలకప్పుం దేవే వస్సంతే ఉదకబిన్ధూని గణేతుం సమత్థాయ పఞ్ణాయ సమన్నాగతా సారిపుత్తాదయోపి అత్తనో ధమ్మతాయ సోతాపత్తిఫలాదీని అధిగస్తుం నాసక్ఖింసు, అస్సజిత్తేరాదీహి కథితధమ్మం సుత్వా సోతాపత్తిఫలం సచ్చికరింసు, సత్థు ధమ్మదేసనాయ సావకపారమీజాణం సచ్చికరింసు. ఇమినాపి కారణేన, మహారాజ, ధమ్మదానమేవ సేట్టం. తేన వుత్తం -

“సబ్బదానం ధమ్మదానం జినాతీ”తి.

సబ్బే పన గన్ధరసాదయోపి రసా ఉక్కుంసతో దేవతానం సుధాభోజనరసోపి సంసారవట్టే పాతేత్వా దుష్టానుభవనస్సేవ పచ్చయో. యో పనేస సత్తతినసబోధిపక్తియధమ్మసజ్ఞాతో చ నవలోకుత్తరధమ్మసజ్ఞాతో చ ధమ్మరసో, అయమేవ సబ్బరసానం సేట్టో. తేన వుత్తం - “సబ్బరసం ధమ్మరసో జినాతీ”తి . యాపేసా పుత్తరతిధీతురతిధనరతిఇత్థిరతినచ్చగీతవాదితాదిరతిపభేదా చ అనేకప్పభేదా రతీ, సాపి సంసారవట్టే పాతేత్వా దుష్టానుభవనస్సేవ పచ్చయో. యా పనేసా ధమ్మం కథేస్తస్స వా సుణస్తస్స వా వాచేస్తస్స వా అన్తో ఉప్పజ్జమానా పీతి ఉడగ్గభావం జనేతి, అస్సూని పవత్తేతి, లోమహంసం జనేతి, సాయం సంసారవట్టస్స అంతం కత్వా అరహత్తపరియోసానా హోతి. తస్మా సబ్బరతీనం ఏవరూపా ధమ్మరతియేవ సేట్టా. తేన వుత్తం - “సబ్బరతిం ధమ్మరతి జినాతీ”తి తణ్ణక్ఖయో పన తణ్ణాయ ఖయన్తే ఉప్పన్నం అరహత్తం సకలస్సపి వట్టదుక్ఖస్స అభిభవనతో సబ్బసేట్టమేవ. తేన వుత్తం - “తణ్ణక్ఖయో సబ్బదుక్ఖం జినాతీ”తి.

ఏవం సత్థరి ఇమిస్సా గాఢాయ అత్తం కథేన్తేయేవ చతురాసీతియా పాణసహస్సానం ధమ్మాభిసమయో అహోసి. సక్కోపి సత్థు ధమ్మకథం సుత్వా సత్థారం వన్దిత్వా ఏవమాహ - “భన్తే, ఏవంజేట్టకే నామ ధమ్మదానే కిమత్తం అవ్హాకం పత్తిం న దాపేథ, ఇతో పట్టాయ నో భిక్కుసజ్ఞస్స కథేత్వా పత్తిం దాపేథ, భన్తే”తి. సత్థా తస్స వచనం సుత్వా భిక్కుసజ్ఞం సన్నిపాతేత్వా, “భిక్ఖవే, అజ్ఞాదిం కత్వా మహాధమ్మస్సవనం వా పాకతికథమ్మస్సవనం వా ఉపనిసిన్నకథం వా అన్తమసో అనుమోదనమ్మి కథేత్వా సబ్బసత్తానం పత్తిం దదేయ్యాథా”తి ఆహ.

సక్కుపజ్ఞావత్తు దసమం.

౧౧. అపుత్తకసేట్టివత్తు

హనన్తి భోగాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో అపుత్తకసేట్టిం నామ ఆరబ్బ కథేసి.

తస్స కిర కాలకిరియం సుత్వా రాజా పసేనది కోసలో “అపుత్తకం సాపతేయ్యం కస్స పాపుణాతీ”తి పుచ్చిత్వా “రజ్ఞో”తి సుత్వా సత్తహి దివసేహి తస్స గేహతో ధనం రాజకులం అభిహరాపేత్వా సత్థు సన్తికం ఉపసజ్ఞమిత్వా “హన్త కుతో ను త్వం, మహారాజ, ఆగచ్ఛసి దివాదివస్సా”తి వుత్తే “ఇథ, భన్తే, సావత్థియం సేట్టి, గహపతి, కాలకతో, తమహం అపుత్తకం సాపతేయ్యం రాజన్తేపురం అభిహరిత్వా ఆగచ్ఛామీ”తి ఆహ. సబ్బం సుత్తే (సం. ని. ౧.౧౩౦) ఆగతనయేనేవ వేదితబ్బం.

సో కిర సువణ్ణపాతియా నానగ్గరసభోజనే ఉపనీతే “ఏవరూపం నామ మనుస్సా భుజ్ఞాన్తి, కిం తుమ్హే మయా సద్ధిం ఇమస్మిం గేహ కేళిం కరోథా”తి భోజనే ఉపట్టితే లేడ్డుదణ్ణాదీహి పహరిత్వా పలాపేత్వా “ఇదం మనుస్సానం భోజన”న్తి కణాజకం భుజ్ఞాతి బిళజ్ఞదుతియం. వత్థయానధత్తేసుపి మనాపేసు ఉపట్టాపితేసు తే మనుస్సే లేడ్డుదణ్ణాదీహి పహరన్తో పలాపేత్వా సాణాని ధారేతి, జజ్జరరథకేన యాతి పణ్ణచత్తకేన ధారియమానేనాతి ఏవం రజ్ఞా ఆరోచితే సత్థా తస్స పుబ్బకమ్మం కథేసి.

భూతపుబ్బం సో, మహారాజ, సేట్టి, గహపతి, తగరసిఖిం నామ పచ్చేకబుద్ధం పిణ్ణపాతేన పటిపాదేసి. “దేథ సమణస్స పిణ్ణ”న్తి వత్వా సో ఉట్టాయాసనా పక్కామి. తస్మిం కిర అస్సద్ధే బాలే ఏవం వత్వా పక్కన్తే తస్స భరియా సద్ధా పసన్నా “చిరస్సం వత మే ఇమస్స ముఖతో ‘దేహీ’తి వచనం సుతం, అజ్ఞ మమ మనోరథం పూరేన్తీ పిణ్ణపాతం దస్సామీ”తి

పచ్చేకబుద్ధుని పత్తం గహేత్వా పణితభోజనస్స పూరేత్వా అదాసి. సోపి నివత్తమానో తం దిస్వా “కిం, సమణ, కిఞ్చి తే లద్ధ”న్తి పత్తం గహేత్వా పణితపిణ్డపాతం దిస్వా విప్పటిసారీ హుత్వా ఏవం చింతేసి – “వరమేతం పిణ్డపాతం దాసా వా కమ్మకరా వా భుజ్జోయుం. తే హి ఇమం భుజ్జేత్వా మయ్హం కమ్మం కరిస్సన్తి, అయం పన గత్వా భుజ్జేత్వా నిద్ధాయిస్సతి, నట్టో మే సో పిణ్డపాతో”తి. సో భాతు చ పన ఏకపుత్తకం సాపతేయ్యస్స కారణా జీవితా వోరోపేసి. సో కిరస్స అజ్ఞలిం గహేత్వా విచరన్తో “ఇదం మయ్హం పితుసంతకం యానకం, అయం తస్స గోణో”తి ఆదీని ఆహ. అథ నం సో సేట్టి “ఇదాని తావేస ఏవం వదేతి, ఇమస్స పన వుడ్డిప్పత్తకాలే ఇమస్మిం గహే భోగే కో రక్ఖిస్సతీ”తి తం అరజ్ఞం నేత్వా ఏకస్మిం గచ్ఛమూలే గీవాయ గహేత్వా మూలకన్డం వియ గీవం ఫాలేత్వా మారేత్వా తత్థేవ ఛడ్డేసి. ఇదమస్స పుబ్బకమ్మం. తేన పుత్తం –

“యం ఖో సో, మహారాజ, సేట్టి, గహపతి, తగరసిఖిం పచ్చేకబుద్ధం పిణ్డపాతేన పటిపాదేసి, తస్స కమ్మస్స విపాకేన సత్తక్షత్తుం సుగతిం సగ్గం లోకం ఉపపజ్జి, తస్సేవ కమ్మస్స విపాకావసేసేన ఇమిస్సాయేవ సావత్థియా సత్తక్షత్తుం సేట్టిత్తం కారేసి. యం ఖో సో, మహారాజ, సేట్టి, గహపతి, దత్వా పచ్చా విప్పటిసారీ అహోసి ‘వరమేతం పిణ్డపాతం దాసా వా కమ్మకరా వా భుజ్జోయున్తి, తస్స కమ్మస్స విపాకేన నాస్సుళారాయ భత్తభోగాయ చిత్తం నమతి, నాస్సుళారాయ వత్తభోగాయ, నాస్సుళారాయ యానభోగాయ, నాస్సుళారానం పశ్చన్నం కామగుణానం భోగాయ చిత్తం నమతి. యం ఖో సో, మహారాజ, సేట్టి, గహపతి, భాతు చ పన ఏకపుత్తకం సాపతేయ్యస్స కారణా జీవితా వోరోపేసి, తస్స కమ్మస్స విపాకేన బహూని వస్ససతాని బహూని వస్ససహస్సాని బహూని వస్ససతసహస్సాని నిరయే పచ్చిత్త, తస్సేవ కమ్మస్స విపాకావసేసేన ఇదం సత్తమం అపుత్తకం సాపతేయ్యం రాజకోసం పవేసేతి. తస్స ఖో పన, మహారాజ, సేట్టిస్స గహపతిస్స పురాణిచ్చ పుజ్ఞం పరిక్ఖీణం, నవశ్చ పుజ్ఞం అనుపచితం. అజ్ఞ పన, మహారాజ, సేట్టి, గహపతి, మహారోరువే నిరయే పచ్చతీ”తి (సం. ని. ౧.౧౩౧).

రాజా సత్తు వచనం సుత్వా “అహో, భన్తే, భారియం కమ్మం, ఏత్తకే నామ భోగే విజ్ఞమానే నేవ అత్తనా పరిభుజ్జో, న తుమ్హాదిసే బుద్ధే దురవిహారే విహరన్తే పుజ్ఞాకమ్మం అకాసీ”తి ఆహ. సత్తా “ఏవమేతం, మహారాజ, దుమ్మేధపుగ్గలా నామ భోగే లభిత్వా నిబ్బానం న గవేసన్తి, భోగే నిస్సాయ ఉప్పన్నతణ్ణా పనేతే దీఘరత్తం హనతీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ –

౩౫౫. “హనన్తి భోగా దుమ్మేధం, నో చ పారగవేసిసో;
భోగతణ్ణాయ దుమ్మేధో, హన్తి అశ్శోవ అత్తన”న్తి.

తత్త నో చ పారగవేసిసోతి యే పన నిబ్బానపారగవేసిసో పుగ్గలా, న తే భోగా హనన్తి. అశ్శోవ అత్తనన్తి భోగే నిస్సాయ ఉప్పన్నాయ తణ్ణాయ దుప్పశ్శో పుగ్గలో పరే వియ అత్తానమేవ హనతీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

అపుత్తకసేట్టివత్తు ఏకాదశమం.

౧౨. అజ్ఞరవత్తు

తిణదోసానీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా పణ్ణకమ్మలసిలాయం విహరంతో అజ్జరం ఆరబ్బ కథేసి. వట్టు “యే ఝానప్పసుతా ధీరా”తి (ధ. ప. ౧౮౧) గాఢాయ విత్థారితమేవ. వుత్తజ్ఞోతం తత్త ఇన్దకం ఆరబ్బ. సో కిర అనురుద్ధత్తేరస్స అన్తోగామం పిణ్ణాయ పవిట్టస్స అత్తనో ఆభతం కటచ్చుమత్తకం భిక్షం దాపేసి. తదస్స పుజ్జాం అజ్జరేన దసవస్ససహస్సాని ద్వాదసయోజనికం ఉద్ధనపన్తిం కత్వా దిన్నదానతో మహప్పలతరం జాతం. తస్మా ఏవమాహ. ఏవం వుత్తే సత్తా, “అజ్జర, దానం నామ విచేయ్య దాతుం వట్టతి, ఏవం తం సుఖేత్తే సువుత్తబీజం వియ మహప్పలం హోతి. త్వం పన తథా నాకాసి, తేన తే దానం న మహప్పలం జాత”న్తి ఇమమత్తం విభావేన్తో -

“విచేయ్య దానం దాతబ్బం, యత్త దిన్నం మహప్పలం;
విచేయ్య దానం సుగతప్పసత్తం,
యే దక్ఖిణేయ్యా ఇథ జీవలోకే;
ఏతేసు దిన్నాని మహప్పలాని,
బీజాని వుత్తాని యథాసుఖేత్తే”తి. (పి. వ. ౩౨౯) -

వత్సా ఉత్తరిమ్మి ధమ్మం దేసేన్తో ఇమా గాఢా అభాసి -

౩౮౬. “తిణదోసాని ఖేత్తాని, రాగదోసా అయం పజా;
తస్మా హి వీతరాగేసు, దిన్నం హోతి మహప్పలం.

౩౮౭. “తిణదోసాని ఖేత్తాని, దోసదోసా అయం పజా;
తస్మా హి వీతదోసేసు, దిన్నం హోతి మహప్పలం.

౩౮౮. “తిణదోసాని ఖేత్తాని, మోహదోసా అయం పజా;
తస్మా హి వీతమోహేసు, దిన్నం హోతి మహప్పలం.

౩౮౯. “తిణదోసాని ఖేత్తాని, ఇచ్ఛాదోసా అయం పజా;
తస్మా హి విగతిచ్ఛేసు, దిన్నం హోతి మహప్పల”న్తి.

తత్త తిణదోసానీతి సామాకాదీని తిణాని ఉట్టహంతాని పుబ్బణ్ణాపరణ్ణాని ఖేత్తాని దూసేన్తి, తేన తాని న బహుఫలాని హోన్తి. ఏవం సత్తానమ్మి అన్తో రాగో ఉప్పజ్జన్తో సత్తే దూసేతి, తేన తేసు దిన్నం మహప్పలం న హోతి . ఖీణాసవేసు దిన్నం పన మహప్పలం హోతి. తేన వుత్తం -

“తిణదోసాని ఖేత్తాని, రాగదోసా అయం పజా;
తస్మా హి వీతరాగేసు, దిన్నం హోతి మహప్పల”న్తి. -

సేసగాఢాసుపి ఏసేవ నయో.

దేసనావసానే అజ్జరో చ ఇన్దకో చ సోతాపత్తిఫల పతిట్ఠహింసు, సమ్మత్తానమ్మి సాత్థికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

అఙ్కరవత్తు ద్వాదసమం.

తఙ్ణావగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

చతువీసతిమో వగ్గో.

౨౫. భిక్షువగ్గో

౧. పశ్చాత్తాపము

చక్షునా సంవరోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో పశ్చాత్తాపా ఆరబ్భ కథేసి.

తేసు కిర ఏకేకో చక్షుద్వారాదీసు పశ్చాదు ద్వారేసు ఏకేకమేవ రక్షి. అధేకదివసం సన్నిపతిత్వా “అహం దురక్షం రక్షామి, అహం దురక్షం రక్షామి”తి వివదిత్వా “సత్థారం పుచ్చిత్వా ఇమమత్థం జానిస్సామా”తి సత్థారం ఉపసంజ్ఞమిత్వా, “భన్తే, మయం చక్షుద్వారాదీని రక్షంతా అత్తనో అత్తనో రక్షనద్వారమేవ దురక్షంతి మజ్ఞామ, కో ను ఖో అమ్మేసు దురక్షం రక్షతీ”తి పుచ్చింసు. సత్థా ఏకం భిక్షుమ్మి అనోసాదేత్వా, “భిక్షవే, సబ్బాని ఏతాని దురక్షానేవ, అపి చ ఖో పన తుమ్మే న ఇదానేవ పశ్చాదు తానేసు అసంవుతా, పుట్టేపి అసంవుతా, అసంవుతత్తాయేవ చ పణ్ణితానం ఓవాదే అవత్తిత్వా జీవితక్షయం పాపుణిత్థా”తి వత్వా “కదా, భన్తే”తి తేహి యాచితో అతీతే తక్కుసిలజాతకస్స వత్తుం విత్థారేత్వా రక్షసీనం వసేన రాజకులే జీవితక్షయం పత్తే పత్తాభిసేకేన మహాసత్తేన సేతచ్చత్తస్స హేత్థా రాజాసనే నిసిన్నేన అత్తనో సిరిసమ్మత్తిం ఓలోకేత్వా “వీరియం నామేతం సత్తేహి కత్తబ్బమేవా”తి ఉదానవసేన ఉదానితం -

“కుసలూపదేసే ధితియా దహ్మాయ చ,

అనివత్తితత్తాభయభీరుతాయ చ;

న రక్షసీనం వసమాగమిష్ఠాసే,

స సోత్తిభావో మహతా భయేన మే”తి. (జా. ౧.౧.౧౩౨) -

ఇమం గాథం దస్సేత్వా “తదాపి తుమ్మేవ పశ్చా జనా తక్కుసిలాయం రజ్జగహణత్థాయ నిక్ఖంతం మహాసత్తం ఆవుధహత్థా పరివారేత్వా మగ్గం గచ్చంతా అంతరామగ్గే రక్షసీహి చక్షుద్వారాదివసేన ఉపసీతేసు రూపారమ్మణాదీసు అసంవుతా పణ్ణితస్స ఓవాదే అవత్తిత్వా ఓలీయంతా రక్షసీహి ఖాదితా జీవితక్షయం పాపుణిత్థ. తేసు పన ఆరమ్మణేసు సుసంవుతో పిట్టితో పిట్టితో అనుబంధంతి దేవవణ్ణిం యక్కినిం అనాదియిత్వా సోత్తినా తక్కుసిలం గత్తా రజ్జం పత్తో రాజా అహమేవా”తి జాతకం సమోధానేత్వా, “భిక్షవే, భిక్షునా నామ సబ్బాని ద్వారాని సంవరితబ్బాని. ఏతాని హి సంవరంతో ఏవ సబ్బదుక్ఖా పముచ్చతీ”తి వత్వా ధమ్మం దేసేంతో ఇమా గాథా అభాసి -

౩౬౦. “చక్షునా సంవరో సాధు, సాధు సోతేన సంవరో;

ఘానేన సంవరో సాధు, సాధు జిహ్వా సంవరో.

౩౬౧. “కాయేన సంవరో సాధు, సాధు వాచాయ సంవరో;

మనసా సంవరో సాధు, సాధు సబ్బత్థ సంవరో;

సబ్బత్థ సంవుతో భిక్షు, సబ్బదుక్ఖా పముచ్చతీ”తి.

తత్త చక్ష్మనాతి యదా హి భిక్షునో చక్ష్మద్వారే రూపారమ్మణం ఆపాధమాగచ్ఛతి, తదా ఇట్టారమ్మణే అరజ్జన్తస్స అనిట్టారమ్మణే అదుస్సన్తస్స అసమపేక్షనేన మోహం అనుష్పాదేన్తస్స తస్మిం ద్వారే సంవరో ధకనం పిదహనం గుత్తి కతా నామ హోతి. తస్స సో ఏవరూపో చక్ష్మనా సంవరో సాధు. ఏస నయో సోతద్వారాదీసుపి. చక్ష్మద్వారాదీసుయేవ పన సంవరో వా అసంవరో వా నుప్పజ్జతి, పరతో పన జవనవీధియం ఏస లబ్బతి. తదా హి అసంవరో ఉప్పజ్జన్తో అస్సద్ధా అక్ఖన్తి కోసజ్జం ముట్టసచ్చం అఞ్ఞాణన్తి అకుసలవీధియం అయం పఞ్చవిధో లబ్బతి. సంవరో ఉప్పజ్జన్తో సద్ధా ఖన్తి వీరియం సతి ఇాణన్తి కుసలవీధియం అయం పఞ్చవిధో లబ్బతి.

కాయేన సంవరోతి ఏత్త పన పసాదకాయోపి చోపనకాయోపి లబ్బతి. ఉభయమ్పి పనేతం కాయద్వారమేవ. తత్త పసాదద్వారే సంవరాసంవరో కథితేవ. చోపనద్వారేపి తంవత్థుకా పాణాతిపాతఅదిన్నాదానకామేసుమిచ్ఛాచారా. తేహి పన సద్ధిం అకుసలవీధియం ఉప్పజ్జన్తేహి తం ద్వారం అసంవుతం హోతి, కుసలవీధియం ఉప్పజ్జన్తేహి పాణాతిపాతావేరమణిఆదీహి సంవుతం. సాధు వాచాయాతి ఏత్థాపి చోపనవాచాపి వాచా. తాయ సద్ధిం ఉప్పజ్జన్తేహి ముసావాదాదీహి తం ద్వారం అసంవుతం హోతి, ముసావాదావేరమణిఆదీహి సంవుతం. మనసా సంవరోతి ఏత్థాపి జవనమనతో అఞ్ఞోన మనేన సద్ధిం అభిజ్ఞాదయో నత్తి. మనోద్వారే పన జవనక్ఖణే ఉప్పజ్జమానేహి అభిజ్ఞాదీహి తం ద్వారం అసంవుతం హోతి, అనభిజ్ఞాదీహి సంవుతం హోతి. సాధు సబ్బత్థాతి తేసు చక్ష్మద్వారాదీసు సబ్బేసుపి సంవరో సాధు. ఏత్తావతా హి అట్ట సంవరద్వారాని అట్ట చ అసంవరద్వారాని కథితాని. తేసు అట్టసు అసంవరద్వారేసు రితో భిక్షు సకలవట్టమూలకదుక్ఖతో న ముచ్చతి, సంవరద్వారేసు పన రితో సబ్బస్మాపి వట్టమూలకదుక్ఖా ముచ్చతి. తేన వుత్తం - “సబ్బత్థ సంవుతో భిక్షు, సబ్బదుక్ఖా పముచ్చతీ”తి.

దేసనావసానే తే పఞ్చా భిక్షూ సోతాపత్తిఫలే పతిట్ఠహింసు, సమ్మత్తానమ్పి సాత్థికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

పఞ్చభిక్షువత్తు పరమం.

౨. హంసఘాతకభిక్షువత్తు

హత్థసంయతోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో ఏకం హంసఘాతకం భిక్షుం ఆరబ్బ కథేసి.

సావత్థివాసి నో కిర ద్వే సహాయకా భిక్షూసు పబ్బజిత్వా లద్ధూపసమ్మదా యేభుయ్యేన ఏకతో విచరన్తి. తే ఏకదివసం అచిరవతిం గన్త్యా న్హత్వా ఆతపే తప్పమానా సారణీయకథం కథేన్తా అట్టంసు. తస్మిం ఖణే ద్వే హంసా ఆకాసేన గచ్ఛన్తి. అథేకో దహరభిక్షు సక్ఖరం గహేత్వా “ఏకస్స హంసపోతకస్స అక్ఖిం పహరిస్సామీ”తి ఆహ, ఇతరో “న సక్ఖిస్సామీ”తి ఆహ. తిట్ఠతు ఇమస్మిం పస్సే అక్ఖి, పరపస్సే అక్ఖిం పహరిస్సామీతి. ఇదమ్పి న సక్ఖిస్ససియేవాతి. “తేన హి ఉపధారేహి”తి దుతియం సక్ఖరం గహేత్వా హంసస్స పచ్చాభాగే ఖిపి, హంసో సక్ఖరసద్ధం సుత్వా నివత్తిత్వా ఓలోకేసి. అథ నం ఇతరం వట్టసక్ఖరం గహేత్వా పరపస్సే అక్ఖిమ్హి పహరిత్వా ఓరిమక్ఖినా నిక్ఖామేసి. హంసో విరవన్తో పరివత్తిత్వా తేసం పాదమూలేయేవ పతి. తత్త తత్త రితా భిక్షూ దిస్వా, “ఆవుసో, బుద్ధసాసనే పబ్బజిత్వా అననుచ్చవికం వో కతం పాణాతిపాతం కరోన్తేహి”తి వత్వా తే ఆదాయ గన్త్యా తథాగతస్స దస్సేసుం.

సత్య “సచ్చం కిర తయా భిక్షు పాణాతిపాతో కతో”తి పుచ్చిత్యా “సచ్చం, భన్తే”తి మత్తే “భిక్షు కస్మా ఏవరూపే నియ్యానికసాసనే పబ్బజిత్వా ఏవమకాసి, పోరాణకపణ్ణితా అనుప్పన్నే బుద్ధే అగారమజ్ఞే వసమానా అప్పమత్తకేసుపి రానేసు కుక్కుచ్చం కరింసు , త్వం పన ఏవరూపే బుద్ధసాసనే పబ్బజిత్వా కుక్కుచ్చమత్తమ్మి న అకాసీ”తి వత్వా తేహి యాచితో అతీతం ఆహరి.

అతీతే కురురట్టే ఇంద్రపత్తనగరే ధనశ్చాయే రజ్జం కారేన్తే బోధిసత్తో తస్స అగ్గమహేసియా కుచ్చిస్మిం పటిసన్ధిం గహేత్వా అనుపుట్టేన విజ్ఞాతం పత్తో తక్కసిలాయం సిప్పాని ఉగ్గహేత్వా పితరా ఉపరజ్ఞే పతిట్టాపితో అపరభాగే పితు అచ్చయేన రజ్జం పత్వా దస రాజధమ్మే అకోపేన్తో కురుధమ్మే వత్తిత్థ. కురుధమ్మో నామ పశ్చాసీలాని, తాని బోధిసత్తో పరిసుద్ధాని కత్వా రక్తి. యథా చ బోధిసత్తో, ఏవమస్స మాతా అగ్గమహేసీ కనిట్టభాతా ఉపరాజా పురోహితో బ్రాహ్మణో రజ్జుగాహకో అమచ్ఛే సారథి సేట్టి దోణమాపకో మహామత్తో దోవారికో నగరసోభిన్ వణ్ణదాసీతి ఏవమేతేసు ఏకాదససు జనేసు కురుధమ్మం రక్తన్తేసు కలిఙ్గరట్టే దన్తపురనగరే కలిఙ్గ రజ్జం కారేన్తే తస్మిం రట్టే దేవో న వస్సి. మహాసత్తస్స పన అజ్ఞానసన్నిభో నామ మగ్గలహత్తి మహాపుజ్ఞో హోతి. రట్టవాసినో “తస్మిం ఆనీతే దేవో వస్సిస్సత్తి”తి సజ్ఞాయ రజ్ఞో ఆరోచయింసు. రాజా తస్స హత్తిస్స ఆనయనత్థాయ బ్రాహ్మణే పహిణి. తే గన్త్యా మహాసత్తం హత్తిం యాచింసు. సత్య తేసం యాచనకారణం దస్సేతుం ఆహ -

“తవ సద్దశ్చ సీలశ్చ, విదిత్వాన జనాధిప;

వణ్ణం అజ్ఞానవణ్ణేన, కలిఙ్గస్మిం నిమిష్టాసే”తి. (జు. ౧.౩.౭౬) -

ఇమం తికనిపాతే జాతకం కథేసి. హత్తిష్ఠి పన ఆనీతేపి దేవే అవస్సన్తే “సో రాజా కురుధమ్మం రక్తతి, తేనస్స రట్టే దేవో వస్సత్తి”తి సజ్ఞాయ “యం సో కురుధమ్మం రక్తతి, తం సువణ్ణపట్టే లిఖిత్వా ఆనేథా”తి పున కాలిఙ్గో బ్రాహ్మణే చ అమచ్ఛే చ పేసేసి. తేసు గన్త్యా యాచన్తేసు రాజానం ఆదిం కత్వా సట్టేపి తే అత్తనో అత్తనో సీలేసు కిచ్చి కుక్కుచ్చమత్తం కత్వా “అపరిసుద్ధం నో సీల”న్తి పటిక్కిపిత్వాపి “న ఏత్తావతా సీలభేదో హోతీ”తి తేహి పునప్పునం యాచితా అత్తనో అత్తనో సీలాని కథయింసు. కాలిఙ్గో సువణ్ణపట్టే లిఖాపేత్వా ఆభతం కురుధమ్మం దిస్సావ సమాదాయ సాధుకం పూరేసి. తస్స రట్టే దేవో పావస్సి, రట్టం ఖేమం సుభిక్షం అహోసి. సత్య ఇమం అతీతం ఆహరిత్వా -

“గణికా ఉప్పలవణ్ణా, పుణ్ణో దోవారికో తదా;

రజ్జుగాహో చ కచ్చానో, దోణమాపకో చ కోలితో.

“సారిపుత్తో తదా సేట్టి, అనురుద్ధో చ సారథీ;

బ్రాహ్మణో కస్సపో థేరో, ఉపరాజానన్దపణ్ణితో.

“మహేసీ రాహులమాతా, మాయాదేవీ జనేత్తికా;

కురురాజా బోధిసత్తో, ఏవం ధారేథ జాతక”న్తి. -

జాతకం సమోధానేత్వా “భిక్షు ఏవం పుట్టేపి పణ్ణితా అప్పమత్తకేపి కుక్కుచ్చే ఉప్పన్నే అత్తనో సీలభేదే ఆసంక్కం కరింసు, త్వం పన మాదిసస్స బుద్ధస్స సాసనే పబ్బజిత్వా పాణాతిపాతం కరోన్తో అతిభారియం కమ్మమకాసి, భిక్షునా నామ హత్తేహి

పాదేహి వాచాయ చ సంయతేన భవితబ్ధ"న్తి వత్సా ఇమం గాఢమాహ -

౩౬౨. "హత్థసంయతో పాదసంయతో,
వాచాసంయతో సంయతుత్తమో;
అజ్ఞత్తరతో సమాహితో,
ఏకో సన్తుసితో తమాహు భిక్షు"న్తి.

తత్త హత్థసంయతోతి హత్థకీళాపనాదీనం వా హత్థేన పరేసం పహరణాదీనం వా అభావేన హత్థసంయతో.
దుతియపదేపి ఏసేవ నయో. వాచాయ పన ముసావాదాదీనం అకరణతో వాచాయ సంయతో. సంయతుత్తమోతి
సంయతత్తభావో, కాయచలనసీసుక్ష్మపనభముకవికారాదీనం అకారకోతి అత్తో. అజ్ఞత్తరతోతి గోచరజ్ఞత్తసజ్ఞాతాయ
కమ్మట్టానభావనాయ రతో. సమాహితోతి సుట్టు రపితో. ఏకో సన్తుసితోతి ఏకవిహారీ హుత్వా సుట్టు తుసితో
విపస్సనాచారతో పట్టాయ అత్తనో అధిగమేన తుట్టమాననో. పుధుజ్ఞనకల్యాణకణ్ఠో ఆదిం కత్వా సబ్బేపి సేఖా అత్తనో
అధిగమేన సన్తుస్సన్తితి సన్తుసితా, అరహా పన ఏకన్తసన్తుసితోవ. తం సన్ధాయేతం వుత్తం.

దేసనావసానే బహూ నోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసుతి.

హంసఘాతకభిక్షువత్తు దుతియం.

౩. కోకాలికవత్తు

యో ముఖసంయతోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో కోకాలికం ఆరబ్బ కథేసి. వత్తు "అథ ఖో కోకాలికో
భిక్షు యేన భగవా తేనుపసంజ్ఞమీ"తి సుత్తే (సం. ని. ౧.౧౮౧; సు. ని. కోకాలికసుత్త; అ. ని. ౧౦.౮౯) ఆగతమేవ.
అత్తోపిస్స అట్టకథాయ వుత్తనయేనేవ వేదితబ్ధో.

కోకాలికే పన పదుమనిరయే ఉప్పన్నే ధమ్మసభాయం కథం సముట్టాపేసుం "అహో కోకాలికో భిక్షు అత్తనో ముఖం
నిస్సాయ వినాసం పత్తో, ద్వే అగ్గసావకే అక్కిసన్తస్సేవ హిస్స పథవీ వివరం అదాసీ"తి. సత్థా ఆగత్వా "కాయ నుత్త, భిక్షవే,
ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా"తి పుచ్చిత్వా "ఇమాయ నామా"తి వుత్తే "న, భిక్షవే, ఇదానేవ, పుబ్బేపి కోకాలికో భిక్షు అత్తనో
ముఖమేవ నిస్సాయ నట్తో"తి వత్సా తమత్తం నోతుకామేహి భిక్షూహి యాచితో తస్స పకాసనత్తం అతీతం ఆహరి.

అతీతే హిమవన్తపదేసే ఏకస్మిం సరే కచ్చపో వసతి. ద్వే హంసపోతకా గోచరాయ చరన్తా తేన సద్ధిం విస్సాసం కత్వా
దళ్లవిస్సాసికా హుత్వా ఏకదివసం కచ్చపం పుచ్చింసు - "సమ్మ, అవ్హాకం హిమవన్తే చిత్తకూటపబ్బతతలే
కఞ్చానగుహాయ వసనట్టానం, రమణియో పదేసో, గచ్చిస్ససి అప్పేహి సద్ధి"న్తి. "సమ్మ, అహం కథం గమిస్సామీ"తి?
"మయం తం నేస్సామ, సచే ముఖం రక్షితుం సక్ఖిస్ససీ"తి. "రక్షిస్సామి, సమ్మా గహేత్వా మం గచ్చథా"తి. తే "సాధూ"తి
వత్సా ఏకం దణ్డకం కచ్చపేన డంసాపేత్వా సయం తస్స ఉభో కోటియో డంసిత్యా ఆకాసం పక్ఖన్దింసు. తం తథా హంసేహి
నీయమానం గామదారకా దిస్సా "ద్వే హంసా కచ్చపం దణ్డేన హరన్తి"తి ఆహంసు. కచ్చపో "యది మం సహాయకా నేన్తి,

తుష్టాకం ఏత్థ కిం హోతి దుట్టచేటకా”తి వత్తుకామో హంసానం సీఘవేగతాయ బారాణసినగరే రాజనివేసనస్స ఉపరిభాగం సమ్మత్తకాలే దట్టట్టానతో దణ్డకం విస్సజ్జేత్వా ఆకాసఙ్గాణే పతిత్వా ద్వేధా భిజ్జి. సత్థా ఇమం అతీతం ఆహరిత్వా -

“అవధీ వత అత్తానం, కచ్చపో బ్యాహరం గిరం;
సుగ్గహీతస్మిం కట్టస్మిం, వాచాయ సకియావధీ.

“ఏతమ్మి దిస్సా నరవీరియసేట్ట,
వాచం పముఞ్చో కుసలం నాతివేలం;

పస్ససి బహుభాణేన, కచ్చపం బృసనం గత”న్తి. (జా. ౧.౨.౧౨౯-౧౩౦);

ఇమం దుకనిపాతే బహుభాణిజాతకం విత్థారేత్వా, “భిక్ఖవే, భిక్ఖునా నామ ముఖసంయతేన సమచారినా అనుద్ధతేన నిబ్బుతచిత్తేన భవితబ్బ”న్తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౩౬౩. “యో ముఖసంయతో భిక్ఖు, మన్తభాణీ అనుద్ధతో;
అత్థం ధమ్మఞ్చ దీపేతి, మధురం తస్స భాసిత”న్తి.

తత్థ ముఖసంయతోతి దాసచణ్డాలాదయోపి “త్వం దుజ్ఞతో, త్వం దుస్సీలో”తిఆదీనం అవచనతాయ ముఖేన సంయతో. మన్తభాణీతి మన్తా వుచ్చతి పఞ్ణా, తాయ భణనసీలో. అనుద్ధతోతి నిబ్బుతచిత్తో. అత్థం ధమ్మఞ్చ దీపీతీతి భాసితత్థాఞ్చోవ దేసనాధమ్మఞ్చ కథేతి. మధురన్తి ఏవరూపస్స భిక్ఖునో భాసితం మధురం నామ. యో పన అత్థమేవ సమ్మాదేతి, న పాళిం, పాళింయేవ సమ్మాదేతి, న అత్థం, ఉభయం వా పన న సమ్మాదేతి, తస్స భాసితం మధురం నామ న హోతీతి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

కోకాలికవత్తు తతియం.

౪. ధమ్మారామత్థేరవత్తు

ధమ్మారామోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో ధమ్మారామత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి.

సత్థారా కిర “ఇతో మే చతుమాసచ్ఛయేన పరినిబ్బానం భవిస్సతీ”తి ఆరోచితే అనేకసహస్సా భిక్ఖూ సత్థారం పరివారేత్వా విచరింసు. తత్థ పుధుజ్ఞనా భిక్ఖూ అస్సూని సన్ధారేతుం నాసక్థింసు, ఖీణాసవానం ధమ్మసంవేగో ఉప్పజ్జి. సబ్బేపి “కిం ను ఖో కరిస్సామా”తి వగ్గబన్ధనేన విచరన్తి. ఏకో పన ధమ్మారామో నామ భిక్ఖు భిక్ఖూనం సన్చికం న ఉపసఙ్కమతి. భిక్ఖూహి “కిం, ఆవుసో”తి వుచ్చమానో పటివచనమ్మి అదత్వా “సత్థా కిర చతుమాసచ్ఛయేన పరినిబ్బాయిస్సతి, అహఞ్చమ్మి అవీతరాగో, సత్థరి ధరమానేయేవ వాయమిత్వా అరహత్తం పాపుణిస్సామీ”తి ఏకకోవ విహరన్తో సత్థారా దేసితం ధమ్మం ఆవజ్ఞేతి చిన్తేతి అనుస్సరతి. భిక్ఖూ తథాగతస్స ఆరోచేసుం - “భన్తే, ధమ్మారామస్స తుమ్హేసు సినేహమత్తమ్మి నత్తి, ‘సత్థా కిర పరినిబ్బాయిస్సతి, కిం ను ఖో కరిస్సామా’తి అమ్మేహి సద్ధిం సమ్మన్తనమత్తమ్మి

న కరోతీ”తి. సత్తా తం పక్కోసాపేత్వా “సచ్చం కిర త్వం ఏవం కరోసీ”తి పుచ్చి. “సచ్చం, భన్తే”తి. “కిం కారణా”తి? తుష్ఠే కిర చతుమాసచ్చయేన పరినిబ్బాయిస్సథ, అహఞ్చమ్మి అవీతరాగో, తుష్ఠేసు ధరన్తేసుయేవ వాయమిత్వా అరహత్తం పాపుణిస్సామీతి తుష్ఠేహి దేసితం ధమ్మం ఆవజ్ఞామి చిన్తేమి అనుస్సరామీతి.

సత్తా “సాధు సాధూ”తి తస్స సాధుకారం దత్వా, “భిక్షవే, అశ్శోనాపి మయి సినేహవన్తేన భిక్షునా నామ ధమ్మారామసదిసేనేవ భవితబ్బం. న హి మయ్ఘం మాలాగన్ధాదీహి పూజం కరోన్తా మమ పూజం కరోన్తి నామ, ధమ్మానుధమ్మం పటిపజ్జన్తాయేవ పన మం పూజేన్తి నామా”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ –

౩౬౪. “ధమ్మారామో ధమ్మరతో, ధమ్మం అనువిచిన్తయం;

ధమ్మం అనుస్సరం భిక్షు, సద్ధమ్మా న పరిహాయతీ”తి.

తత్త నివాసనట్టేన సమథవిపస్సనాధమ్మో ఆరామో అస్సాతి ధమ్మారామో. తస్మింయేవ ధమ్మే రతోతి ధమ్మరతో. తస్సేవ ధమ్మస్స పునప్పునం విచిన్తనతాయ ధమ్మం అనువిచిన్తయం, తం ధమ్మం ఆవజ్ఞేన్తో మనసికరోన్తోతి అత్తో. అనుస్సరన్తి తమేవ ధమ్మం అనుస్సరన్తో. సద్ధమ్మాతి ఏవరూపో భిక్షు సత్తతింసభేదా బోధిపక్ఖియధమ్మా నవవిధలోకుత్తరధమ్మా చ న పరిహాయతీతి అత్తో.

దేసనావసానే సో భిక్షు అరహత్తే పతిట్టహి, సమ్మత్తానమ్మి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

ధమ్మారామత్తేరవత్తు చతుత్థం.

౩. విపక్ఖసేవకభిక్షువత్తు

సలాభన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా వేళువనే విహరన్తో అశ్శాతరం విపక్ఖసేవకం భిక్షుం ఆరబ్బ కథేసి.

తస్స కిరేకో దేవదత్తపక్ఖికో భిక్షు సహాయో అహోసి. సో తం భిక్షూహి సద్ధిం పిణ్ణాయ చరిత్వా కతభత్తకిచ్చం ఆగచ్ఛన్తం దిస్సా “కుహిం గతోసీ”తి పుచ్చి. “అసుకట్టానం నామ పిణ్ణాయ చరితు”న్తి. “లద్ధో తే పిణ్ణపాతో”తి? “ఆమ, లద్ధో”తి. “ఇథ అమ్మాకం మహాలాభసక్కారో, కతిపాహం ఇథేవ హోహి”తి. సో తస్స వచనేన కతిపాహం తత్త వసిత్వా సకట్టానమేవ అగమాసి . అథ నం భిక్షూ “అయం, భన్తే, దేవదత్తస్స ఉప్పన్నలాభసక్కారం పరిభుజ్జాతి, దేవదత్తస్స పక్ఖికో ఏసో”తి తథాగతస్స ఆరోచేసుం. సత్తా తం పక్కోసాపేత్వా “సచ్చం కిర త్వం ఏవమకాసీ”తి పుచ్చి. “ఆమ, భన్తే, అహం తత్త ఏకం దహరం నిస్సాయ కతిపాహం వసిం, న చ పన దేవదత్తస్స లద్ధిం రోచేమీ”తి. అథ నం భగవా “కిఞ్చాపి త్వం లద్ధిం న రోచేసి, దిట్టదిట్టకానంయేవ పన లద్ధిం రోచేన్తో వియ విచరసి. న త్వం ఇదానేవ ఏవం కరోసి, పుట్టేపి ఏవరూపోయేవా”తి వత్వా “ఇదాని తావ, భన్తే, అష్టేహి సామం దిట్టో, పుట్టే పనేస కేసం లద్ధిం రోచేన్తో వియ విచరి, ఆచిక్ఖథ నో”తి భిక్షూహి యాచితో అతీతం ఆహరిత్వా –

“పురాణచోరాన వచో నిసమ్మ,

మహిళాముఖో పోథయమన్వచారీ;

సుసజ్ఞాతానశ్శో వచో నిసమ్మ,

ఇమం మహిళాముఖజాతకం విత్తారేత్వా, “భిక్షవే, భిక్షునా నామ సకలాభేనేవ సన్తుట్టేన భవితబ్బం, పరలాభం పత్తేతుం న వట్టతి. పరలాభం పత్తేన్తస్స హి యూనవిపస్సనామగ్గఫలేసు ఏకధమ్మోపి నుప్పజ్జతి, సకలాభసన్తుట్టస్సేవ పన యూనాదీని ఉప్పజ్జన్తి”తి వత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమా గాథా అభాసి -

౩౬౨. “సలాభం నాతిమజ్ఞోయ్య, నాజ్ఞోసం పిహాయం చరే;
అజ్ఞోసం పిహాయం భిక్షు, సమాధిం నాధిగచ్ఛతి.

౩౬౬. “అప్పలాభోపి చే భిక్షు, సలాభం నాతిమజ్ఞతి;
తం వే దేవా పసంసన్తి, సుద్ధాజీవిం అతన్దిత”న్తి.

తత్త సలాభన్తి అత్తనో ఉప్పజ్జనకలాభం. సపదానచారజ్ఞో పరివజ్ఞేత్వా అనేసనాయ జీవికం కప్పేన్తో సలాభం అతిమజ్ఞతి హీళేతి జిగుచ్ఛతి నామ. తస్మా ఏవం అకరణేన సలాభం నాతిమజ్ఞోయ్య. అజ్ఞోసం పిహాయన్తి అజ్ఞోసం లాభం పత్తేన్తో న చరేయ్యాతి అత్తో. సమాధిం నాధిగచ్ఛతీతి అజ్ఞోసజ్ఞో లాభం పిహాయన్తో తేసం చీవరాదికరణే ఉస్సుక్కుం ఆపన్నో భిక్షు అప్పనాసమాధిం వా ఉపచారసమాధిం వా నాధిగచ్ఛతి. సలాభం నాతిమజ్ఞతీతి అప్పలాభోపి సమానో ఉచ్చనీచకులే పటిపాటియా సపదానం చరన్తో భిక్షు సలాభం నాతిమజ్ఞతి నామ. తం వేతి తం ఏవరూపం భిక్షుం సారజీవితతాయ సుద్ధాజీవిం జఙ్ఘబలం నిస్సాయ జీవితకప్పనేన అకుసీతతాయ అతన్దితం దేవా పసంసన్తి ధోమేన్తి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

విపక్ఖసేవకభిక్షువత్థు పఞ్చమం.

౬. పఞ్చగ్గదాయకబ్రాహ్మణవత్తు

సబ్బసోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో పఞ్చగ్గదాయకం నామ బ్రాహ్మణం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర సస్సే ఖేత్తే రితకాలేయేవ ఖేత్తగ్గం నామ దేతి, ఖలకాలే ఖలగ్గం నామ దేతి, ఖలభణ్ణకాలే ఖలభణ్ణగ్గం నామ దేతి, ఉక్ఖలికకాలే కుమ్మగ్గం నామ దేతి, పాతియం వడ్డితకాలే పాతగ్గం నామ దేతీతి ఇమాని పఞ్చ అగ్గదానాని దేతి, సమ్మత్తస్స అదత్వా నామ న భుజ్జతి. తేనస్స పఞ్చగ్గదాయకోత్తేవ నామం అహోసి. సత్థా తస్స చ బ్రాహ్మణీయా చస్స తిణ్ణం ఫలానం ఉపనిస్సయం దిస్వా బ్రాహ్మణస్స భోజనవేలాయం గత్వా ద్వారే అట్టాసి. సోపి ద్వారపముఖే అన్తోగేహాభిముఖో నిసీదిత్వా భుజ్జతి, సత్థారం ద్వారే రితం న పస్సతి. బ్రాహ్మణీ పన తం పరివిసమానా సత్థారం దిస్వా చిన్తేసి - “అయం బ్రాహ్మణో పఞ్చసు రానేసు అగ్గం దత్వా భుజ్జతి, ఇదాని చ సమణో గోతమో ఆగత్వా ద్వారే రితో. సచే బ్రాహ్మణో ఏతం దిస్వా అత్తనో భత్తం హరిత్వా దస్సతి, పునపాహం పచితుం న సక్కిస్సామీ”తి. సా “ఏవం అయం సమణం గోతమం న పస్సిస్సతీ”తి సత్థు పిట్ఠిం దత్వా తస్స పచ్చతో తం పటిచ్చాదేన్తి ఓనమిత్వా పుణ్ణచన్దం పాణినా పటిచ్చాదేన్తి వియ అట్టాసి. తథా రితా ఏవ చ పన “గతో ను ఖో నో”తి సత్థారం అడ్డక్కికేన ఓలోకేసి. సత్థా తత్తేవ అట్టాసి. బ్రాహ్మణస్స పన

సవనభయేన “అతిచ్ఛదా”తి న వదేతి, ఓసక్కిత్వా పన సణికమేవ “అతిచ్ఛదా”తి ఆహ . సత్థా “న గమిస్సామీ”తి సీసం చాలేసి. లోకగరునా బుద్ధేన “న గమిస్సామీ”తి సీసే చాలితే సా సన్ధారేతుం అసక్కింతీ మహాహసితం హసి. తస్మిం ఖణే సత్థా గేహాభిముఖం ఓభాసం ముఞ్చే. బ్రాహ్మణోపి పిట్ఠం దత్వా నిసిన్నోయేవ బ్రాహ్మణియా హసితసద్దం సుత్వా ఛబ్బణ్ణానఞ్చ రస్మీనం ఓభాసం ఓలోకేత్వా సత్థారం అద్దస. బుద్ధా హి నామ గామే వా అరణ్ణో వా హేతుసమ్పన్నానం అత్తానం అదస్సేత్వా న పక్కమన్తి. బ్రాహ్మణోపి సత్థారం దిస్వా, “భోతి నాసితోష్ఠి తయా, రాజపుత్తం ఆగన్తా ద్వారే రితం మయ్యం అనాచిక్ఖన్తియా భారియం తే కమ్మం కత”న్తి వత్వా అడ్డభుత్తం భోజనపాతిం ఆదాయ సత్థు సన్తికం గన్తా, “భో గోతమ, అహం పఞ్చసు రానేసు అగ్గం దత్వావ భుజ్జామి, ఇతో చ మే మజ్ఞే భిన్దిత్వా ఏకోవ భత్తకోట్టాసో భుత్తో, ఏకో కోట్టాసో అవసిట్ఠో, పటిగ్గణ్ణిస్ససి మే ఇదం భత్త”న్తి. సత్థా “న మే తవ ఉచ్చిట్టభత్తేన అత్తో”తి అవత్వా, “బ్రాహ్మణ, అగ్గమ్మి మయ్యమేవ అనుచ్ఛవికం, మజ్ఞే భిన్దిత్వా అడ్డభుత్తభత్తమ్మి, చరిమకభత్తపిణ్ణోపి మయ్యమేవ అనుచ్ఛవికో. మయఞ్ణో, బ్రాహ్మణ, పరదత్తూపజీవిపేతసదిసా”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ –

“యదగ్గతో మజ్ఞతో సేసతో వా,
పిణ్ణం లభేథ పరదత్తూపజీవీ;
నాలం ధుతుం నోపి నిపచ్ఛవాదీ,
తం వాపి ధీరా ముని వేదయన్తీ”తి. (సు. ని. ౨౧౯);

బ్రాహ్మణో తం సుత్వావ పసన్నచిత్తో హుత్వా “అహో అచ్ఛరియం, దీపసామికో నామ రాజపుత్తో ‘న మే తవ ఉచ్చిట్టభత్తేన అత్తో’తి అవత్వా ఏవం వక్ష్వతీ”తి ద్వారే రితకోవ సత్థారం పఞ్ఘం పుచ్చి – “భో గోతమ , తుమ్హే అత్తనో సావకే భిక్షూతి వదధ, కిత్తావతా భిక్షు నామ హోతీ”తి. సత్థా “కథంరూపా ను ఖో ఇమస్స ధమ్మదేసనా సప్పాయా”తి ఉపధారేన్తో “ఇమే ద్వేపి జనా కస్సపబుద్ధకాలే ‘నామరూప’న్తి వదన్తానం కథం సుణింసు, నామరూపం అవిస్సజ్జిత్వావ నేసం ధమ్మం దేసేతుం వట్టతీ”తి, “బ్రాహ్మణ, నామే చ రూపే చ అరజ్జన్తో అసజ్జన్తో అసోచన్తో భిక్షు నామ హోతీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ –

౩౬౭. “సబ్బసో నామరూపస్మిం, యస్స నత్థి మమాయితం;
అసతా చ న నోచతి, స వే భిక్షూతి వుచ్చతీ”తి.

తత్త సబ్బసోతి సబ్బస్మిమ్మి వేదనాదీనం చతున్నం, రూపక్షణస్స చాతి పఞ్చన్నం ఖిన్నానం వసేన పవత్తే నామరూపే. మమాయితన్తి యస్స అహన్తి వా మమన్తి వా గాహో నత్థి. అసతా చ న నోచతీతి తస్మిన్చ నామరూపే ఖయవయం పత్తే “మమ రూపం ఖీణం...పే... మమ విఞ్ఞాణం ఖీణ”న్తి న నోచతి న విహఞ్ఞాతి, “ఖయవయధమ్మం మే ఖీణ”న్తి పస్సతి. స వేతి సో ఏవరూపో విజ్ఞమానేపి నామరూపే మమాయితరహితోపి అసతాపి తేన అసోచన్తో భిక్షూతి వుచ్చతీతి అత్తో.

దేసనావసానే ఉభోపి జయమ్పతికా అనాగామిఫలే పతిట్ఠహింసు, సమ్మత్తానమ్మి సాత్థికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

పఞ్చగ్గదాయకబ్రాహ్మణవత్తు ఛట్టం.

౭. సమ్మహులభిక్షువత్తు

మేల్తావిహారీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరంతో సమ్మహులే భిక్షా ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిన్ఞ్ఞో సమయే ఆయస్మంతే మహాకచ్ఛానే అవన్తిజనపదే కురరఘరం నిస్సాయ పవత్తపబ్బతే విహరంతే సోణో నామ కోటికణ్ఠో ఉపాసకో థేరస్స ధమ్మకథాయ పసీదిత్వా థేరస్స సన్తికే పబ్బజితుకామో థేరేన “దుక్కరం ఖో, సోణ, యావజీవం ఏకభత్తం ఏకసేయ్యం బ్రహ్మచరియ”న్తి వత్వా ద్వే వారే పటిక్కిత్తోపి పబ్బజ్ఞాయ అతివియ ఉస్సాహజాతో తతియవారే థేరం యాచిత్వా పబ్బజిత్వా అప్పభిక్షుకత్తా దక్కిణాపథే తిణ్ణం వస్సానం అచ్చయేన లద్ధూపసమ్మదో సత్తారం సమ్ముఖా దట్టుకామో హుత్వా ఉపజ్ఞాయం ఆపుచ్చిత్వా తేన దిన్నం సాసనం గహేత్వా అనుపుట్టేన జేతవనం గన్తా సత్తారం వన్తిత్వా కతపటిసన్ధారో సత్తారా ఏకగన్ధకుటియంయేవ అనుజ్ఞాతసేనాసనో బహుదేవ రత్తిం అజ్ఞోకాసే వీధినామేత్వా రత్తిభాగే గన్ధకుటిం పవిసిత్వా అత్తనో పత్తసేనాసనే తం రత్తిభాగం వీధినామేత్వా పచ్చూససమయే సత్తారా అజ్ఞిట్టో సోళస అట్టకవగ్గికాని (సు. ని. ౭౭౨ ఆదయో) సబ్బానేవ సరభజ్ఞోన అభణి. అథస్స భగవా సరభజ్ఞపరియోసానే అబ్బానుమోదేన్తో – “సాధు సాధు, భిక్షూ”తి సాధుకారం అదాసి. సత్తారా దిన్నసాధుకారం సుత్వా భూమట్టకదేవా నాగా సుపణ్ణాతి ఏవం యావ బ్రహ్మలోకా ఏకసాధుకారమేవ అహోసి.

తస్మిం ఖణే జేతవనతో వీసయోజనసతమత్తకే కురరఘరనగరే థేరస్స మాతు మహాఉపాసికాయ గేహ అధివత్తా దేవతాపి మహాన్తేన సద్దేన సాధుకారమదాసి. అథ నం ఉపాసికా ఆహ – “కో ఏస సాధుకారం దేతీ”తి? అహం, భగినీతి. కోసి త్వన్తి? తవ గేహ అధివత్తా, దేవతాతి. త్వం ఇతో పుట్టే మయ్ఘం సాధుకారం అదత్వా అజ్ఞ కస్మా దేసీతి? నాహం తుయ్ఘం సాధుకారం దమ్మీతి. అథ కస్స తే సాధుకారో దిన్నోతి? తవ పుత్తస్స కోటికణ్ఠస్స సోణత్థేరస్సాతి. కిం మే పుత్తేన కతన్తి? పుత్తో తే అజ్ఞ సత్తారా సద్ధిం ఏకగన్ధకుటియం వసిత్వా ధమ్మం దేసేసి, సత్తా తవ పుత్తస్స ధమ్మం సుత్వా పసన్నో సాధుకారమదాసి. తేనస్స మయాపి సాధుకారో దిన్నో. సమ్మాసమ్మద్ధస్స హి సాధుకారం సమ్మటిచ్చిత్వా భూమట్టకదేవే ఆదిం కత్వా యావ బ్రహ్మలోకా ఏకసాధుకారమేవ జాతన్తి. కిం పన, సామి, మమ పుత్తేన సత్థు ధమ్మో కథితో, సత్తారా మమ పుత్తస్స కథితోతి? తవ పుత్తేన సత్థు కథితోతి. ఏవం దేవతాయ కథేన్తియావ ఉపాసికాయ పఞ్చవణ్ణా పీతి ఉప్పజ్జిత్వా సకలసరీరం ఫరి.

అథస్సా ఏతదహోసి – “సచే మే పుత్తో సత్తారా సద్ధిం ఏకగన్ధకుటియం వసిత్వా సత్థు ధమ్మం కథేతుం సక్కి , మయ్ఘమ్మి కథేతుం సక్కిస్సతియేవ . పుత్తస్స ఆగతకాలే ధమ్మస్సవనం కారేత్వా ధమ్మకథం సుణిస్సామీ”తి. సోణత్థేరోపి ఖో సత్తారా సాధుకారో దిన్నో “అయం మే ఉపజ్ఞాయేన దిన్నసాసనం ఆరోచేతుం కాలో”తి భగవన్తం పచ్చన్తిమేసు జనపదేసు వినయధరపఞ్చమేన గణేన ఉపసమ్మదం ఆదిం కత్వా (మహావ. ౨౦౯) పఞ్చ వరే యాచిత్వా కతిపాహం సత్థు సన్తికేయేవ వసిత్వా “ఉపజ్ఞాయం పస్సిస్సామీ”తి సత్తారం ఆపుచ్చిత్వా జేతవనా నిక్ఖమిత్వా అనుపుట్టేన ఉపజ్ఞాయస్స సన్తికం అగమాసి.

థేరో పునదివసే తం ఆదాయ పిణ్ణాయ చరన్తో మాతు ఉపాసికాయ గేహద్వారం అగమాసి. సాపి పుత్తం దిస్సా తుట్టమానసా వన్తిత్వా సక్కచ్చం పరివిసిత్వా పుచ్చి – “సచ్చం కిర త్వం, తాత, సత్తారా సద్ధిం ఏకగన్ధకుటియం వసిత్వా సత్థు ధమ్మకథం కథేసి”తి. “ఉపాసికే, తుయ్ఘం కేన ఇదం కథిత”న్తి? “తాత, ఇమస్మిం గేహ అధివత్తా దేవతా మహాన్తేన సద్దేన సాధుకారం దత్వా మయా ‘కో ఏసో’తి వుత్తే ‘అహ’న్తి వత్వా ఏవఞ్చ ఏవఞ్చ కథేసి. తం సుత్వా మయ్ఘం ఏతదహోసి – ‘సచే మే పుత్తో సత్థు ధమ్మకథం కథేసి, మయ్ఘమ్మి కథేతుం సక్కిస్సతీ’తి. అథ నం ఆహ – ‘తాత, యతో తయా సత్థు

సమ్ముఖా ధమ్మో కథితో, మయ్యమ్మి కథేతుం సక్ఖిస్ససి ఏవ. అసుకదివసే నామ ధమ్మస్సవనం కారేత్వా తవ ధమ్మం సుణిస్సామి, తాతా”తి. సో అధివాసేసి. ఉపాసికా భిక్కుసజ్జస్స దానం దత్వా పూజం కత్వా “పుత్తస్స మే ధమ్మకథం సుణిస్సామీ”తి ఏకమేవ దాసిం గేహరక్ఖికం రపేత్వా సబ్బం పరిజనం ఆదాయ అన్తోనగరే ధమ్మస్సవనత్థాయ కారితే మణ్ణపే అలబ్బతధమ్మాసనం అభిరుయ్యు ధమ్మం దేసేంతస్స పుత్తస్స ధమ్మకథం సోతుం అగమాసి.

తస్మిం పన కాలే నవసతా చోరా తస్సా ఉపాసికాయ గేహ ఓతారం ఓలోకేంతా విచరంతి. తస్సా పన గేహం సత్తహి పాకారేహి పరిక్ఖిత్తం సత్తద్వారకోట్టకయుత్తం, తత్త తేసు తేసు రానేసు చణ్ణసునఖే బద్ధిత్వా రపయింసు. అన్తోగేహి ఛదనస్స ఉదకపాతట్టానే పన పరిఖం ఖణిత్వా తిపునా పూరయింసు. తం దివా ఆతపేన విలీనం పక్కుథితం వియ తిట్టతి, రత్తిం కరినం కక్ఖళం హుత్వా తిట్టతి. తస్సానంతరా మహంతాని అయసజ్ఞాటకాని నిరంతరం భూమియం ఓదహింసు. ఇతి ఇమహ్సారక్ఖం ఉపాసికాయ చ అన్తోగేహి రితభావం పటిచ్చ తే చోరా ఓకాసం అలభంతా తం దివసం తస్సా గతభావం ఇత్వా ఉమణ్ణం భిద్దిత్వా తిపుపరిఖాయ చ అయసజ్ఞాటకానహ్సా హేట్టాభాగేనేవ గేహం పవిసిత్వా చోరజేట్టకం తస్సా సంతికం పహిణింసు “సచే సా అమ్మాకం ఇథ పవిట్టభావం సుత్వా నివత్తిత్వా గేహభిముఖీ ఆగచ్ఛతి, అసినా నం పహరిత్వా మారేథా”తి. సో గత్తా తస్సా సంతికే అట్టాసి.

చోరాపి అన్తోగేహి దీపం జాలేత్వా కహపణగబ్బద్వారం వివరింసు. సా దాసీ చోరే దిస్సా ఉపాసికాయ సంతికం గత్తా, “అయ్యే, బహూ చోరా గేహం పవిసిత్వా కహపణగబ్బద్వారం వివరింసూ”తి ఆరోచేసి. “చోరా అత్తనా దిట్టకహపణే హరన్తు, అహం మమ పుత్తస్స ధమ్మకథం సుణామి, మా మే ధమ్మస్స అంతరాయం కరి, గేహం గచ్ఛా”తి తం పహిణి. చోరాపి కహపణగబ్బం తుచ్చం కత్వా రజతగబ్బం వివరింసు. సా పునపి గత్తా తమత్థం ఆరోచేసి. ఉపాసికాపి “చోరా అత్తనా ఇచ్చితం హరన్తు, మా మే అంతరాయం కరీ”తి పున తం పహిణి. చోరా రజతగబ్బమ్మి తుచ్చం కత్వా సువణ్ణగబ్బం వివరింసు. సా పునపి గత్తా ఉపాసికాయ తమత్థం ఆరోచేసి. అథ నం ఉపాసికా ఆమన్తేత్వా, “భోతి జే త్వం అనేకవారం మమ సంతికం ఆగతా, చోరా యథారుచితం హరన్తు, అహం మమ పుత్తస్స ధమ్మకథం సుణామి, మా మే అంతరాయం కరీ”తి మయా వుత్తాపి మమ కథం అనాదియిత్వా పునపునం ఆగచ్ఛసియేవ. సచే ఇదాని త్వం ఆగచ్ఛిస్ససి, జానిస్సామి తే కత్తబ్బం, గేహమేవ గచ్ఛా”తి పహిణి.

చోరజేట్టకో తస్సా కథం సుత్వా “ఏవరూపాయ ఇత్థియా సంతకం హరంతానం అసని పతిత్వా మత్తకం భిన్దేయ్యా”తి చోరానం సంతికం గత్తా “సీఘం ఉపాసికాయ సంతకం పటిపాకతికం కరోథా”తి ఆహ. తే కహపణేహి కహపణగబ్బం, రజతసువణ్ణేహి రజతసువణ్ణగబ్బే పున పూరయింసు. ధమ్మతా కిరేసా, యం ధమ్మో ధమ్మచారినం రక్ఖతి. తేనేవాహ -

“ధమ్మో హవే రక్ఖతి ధమ్మచారిం,

ధమ్మో సుచిణ్ణో సుఖమావహాతి;

ఏసానిసంసో ధమ్మే సుచిణ్ణే,

న దుగ్గతిం గచ్ఛతి ధమ్మచారీ”తి. (థేరగా. 303; జా. ౧.౧౦.౧౦౨);

చోరాపి గత్తా ధమ్మస్సవనత్థానే అట్టంసు. థేరోపి ధమ్మం కథేత్వా విభాతాయ రత్తియా ఆసనా ఓతరి. తస్మిం ఖణే చోరజేట్టకో ఉపాసికాయ పాదమూలే నిపజ్జిత్వా “ఖమాహి మే, అయ్యే”తి ఆహ. “కిం ఇదం, తాతా”తి? “అహహ్లా తుమ్హేసు

ఆఘాతం కత్వా తుష్టే మారేతుకామో అట్టాసి”న్తి. “తేన హి తే, తాత, ఖమామీ”తి. సేసచోరాపి తథేవ వత్వా, “తాతా, ఖమామీ”తి వుత్తే ఆహంసు - “అయ్యే, సచే నో ఖమధ, పుత్తస్స వో సన్తికే అమ్మాకం పబ్బజ్జం దాపేథా”తి. సా పుత్తం వన్దిత్వా ఆహ - “తాత, ఇమే చోరా మమ గుణేసు తుమ్హాకళ్లా ధమ్మకథాయ పసన్నా పబ్బజ్జం యాచన్తి, పబ్బాజేథ నే”తి. థేరో “సాధూ”తి వత్వా తేహి నివత్తవత్థానం దసాని చిన్దాపేత్వా తమ్బమత్తికాయ రజాపేత్వా తే పబ్బాజేత్వా సీలేసు పతిట్టాపేసి. ఉపసమ్పన్నకాలే చ నేసం ఏకేకస్స విసుం విసుం కమ్మట్టానమదాసి. తే నవసతా భిక్షూ విసుం విసుం నవసతకమ్మట్టానాని గహేత్వా ఏకం పబ్బతం అభిరుయ్హ తస్స తస్స రుక్ఖస్స ఛాయాయ నిసీదిత్వా సమణధమ్మం కరింసు.

సత్థా వీసయోజనసతమత్తకే జేతవనమహావిహారే నిసినీవ తే భిక్షూ ఓలోకేత్వా తేసం చరియవసేన ధమ్మదేసనం వవత్థాపేత్వా ఓభాసం ఫరిత్వా సమ్మత్తి నీసీదిత్వా కథేన్తో వియ ఇమా గాథా అభాసి -

౩౬౮. “మేత్తావిహారీ యో భిక్షు, పసన్నో బుద్ధసాసనే;
అధిగచ్ఛే పదం సన్తం, సజ్ఞారూపసమం సుఖం.

౩౬౯. “సిగ్గా భిక్షు ఇమం నావం, సిత్తా తే లహమేస్సతి;
ఛేత్వా రాగళ్లా దోసళ్లా, తతో నిబ్బానమేహిసి.

౩౭౦. “పళ్లా చిన్దే పళ్లా జహీ, పళ్లా చుత్తరి భావయే;
పళ్లాసజ్ఞాతిగో భిక్షు, ఓఘతిణ్ణోతి వుచ్చతి.

౩౭౧. “ఝాయ భిక్షు మా పమాదో,
మా తే కామగుణే రమేస్సు చిత్తం;
మా లోహగుళం గిలీ పమత్తో,
మా కన్దీ దుక్ఖమిదన్తి దయ్హమానో.

౩౭౨. “నత్తి ఝానం అపజ్ఞాస్స, పజ్ఞా నత్తి అఝాయతో;
యమ్హి ఝానళ్లా పజ్ఞా చ, స వే నిబ్బానసన్తికే.

౩౭౩. “సుజ్ఞాగారం పవిట్టస్స, సన్తచిత్తస్స భిక్షునో;
అమానుసీ రతీ హోతి, సమ్మా ధమ్మం విపస్సతో.

౩౭౪. “యతో యతో సమ్మసతి, ఖన్దానం ఉదయట్టయం;
లభతీ పీతిపామోజ్జం, అమతం తం విజానతం.

౩౭౫. “తత్తాయమాది భవతి, ఇథ పజ్ఞాస్స భిక్షునో;
ఇన్ద్రియగుత్తి సన్తుట్టి, పాతిమోక్ఖే చ సంవరో.

౩౭౬. “మిత్రే భజస్సు కల్యాణే, సుద్ధాజీవే అతన్దితే;
పటిసన్ధారపుత్యస్స, ఆచారకుసలో సియా;
తతో పామోజ్జబహులో, దుక్ఖస్సంతం కరిస్సతీ”తి.

తత్త మేత్తావిహారీతి మేత్తాకమ్మట్టానే కమ్మం కరోన్తోపి మేత్తావసేన తికచతుక్కజ్ఞానే నిబ్బత్తేత్వా రితోపి
మేత్తావిహారీయేవ నామ. పసన్నోతి యో పన బుద్ధసాసనే పసన్నో హోతి, పసాదం రోచేతియేవాతి అత్తో. పదం సంతస్తి
నిబ్బానస్సేతం నామం. ఏవరూపో హి భిక్ఖు సంతం కోట్టాసం సబ్బసజ్ఞారానం ఉపసంతతాయ సజ్ఞారూపసమం,
పరమసుఖతాయ సుఖంతి లద్ధనామం నిబ్బానం అధిగచ్ఛతి, విన్దితియేవాతి అత్తో.

సిఞ్చ భిక్ఖు ఇమం నావంతి భిక్ఖు ఇమం అత్తభావసజ్ఞాతం నావం మిచ్ఛావితక్కోదకం ఛడ్డేన్తో సిఞ్చ. సిత్తా తే
లహుమేస్సతీతి యథా హి మహాసముద్ధే ఉదకస్సేవ భరితా నావా చిద్ధాని పిదహిత్యా ఉదకస్స సిత్తతాయ సిత్తా సల్లహుకా
హుత్వా మహాసముద్ధే అనోసీదిత్వా సీఘం సుపట్టనం గచ్ఛతి, ఏవం తవాపి అయం మిచ్ఛావితక్కోదకభరితా
అత్తభావనావా చక్ఖుద్వారాదిచిద్ధాని సంవరేన పిదహిత్యా ఉప్పన్నస్స మిచ్ఛావితక్కోదకస్స సిత్తతాయ సిత్తా సల్లహుకా
సంసారవట్టే అనోసీదిత్వా సీఘం నిబ్బానం గమిస్సతి. ఛేత్వాతి రాగదోసబన్ధనాని చిన్ద. ఏతాని హి చిన్దిత్వా అరహత్తప్పత్తో
తతో అపరభాగే అనుపాదిసేసనిబ్బానమేవ ఏహిసి, గమిస్ససీతి అత్తో.

పఞ్చా చిన్దేతి హేట్టాఅపాయసమ్మాపకాని పఞ్చోరమ్భాగియసంయోజనాని పాదే బద్ధరజ్జుం పురిసో సత్తేన వియ
హేట్టామగ్గతయేన చిన్దేయ్య. పఞ్చా జహేతి ఉపరిదేవలోకసమ్మాపకాని పఞ్చార్థమ్భాగియసంయోజనాని పురిసో గీవాయ
బద్ధరజ్జుకం వియ అరహత్తమగ్గేన జహేయ్య పజహేయ్య, చిన్దేయ్యాతి అత్తో. పఞ్చా చుత్తరి భావయేతి
ఉద్ధమ్భాగియసంయోజనానం పహానత్థాయ సద్ధాదీని పఞ్చన్ద్రియాని ఉత్తరి భావేయ్య. పఞ్చాసజ్ఞాతిగోతి ఏవం సంతే
పఞ్చన్నం రాగదోసమోహమానదిట్ఠిసజ్ఞానం అతిక్కుమనేన పఞ్చాసజ్ఞాతిగో భిక్ఖు ఓఘతిణ్ణోతి వుచ్చతి, చత్తారో ఓఘ
తిణ్ణోయేవాతి వుచ్చతీతి అత్తో.

ఝాయ భిక్ఖూతి భిక్ఖు త్వం ద్విన్నం ఝానానం వసేన ఝాయ చేవ, కాయకమ్మాదీసు చ అప్పమత్తవిహారితాయ మా
పమజ్జి. రమేస్సూతి పఞ్చావిధే చ కామగుణే తే చిత్తం మా రమేస్సు. మా లోహగుళంతి సతివోస్సగ్గలక్ష్ణణేన హి పమాదేన
పమత్తా నిరయే తత్తం లోహగుళం గిలన్తి, తేన తం వదామి “మా పమత్తో హుత్వా లోహగుళం గిలి, మా నిరయే డయ్యమానో
‘దుక్ఖమిద’న్తి కన్దీ”తి అత్తో.

నత్థి ఝానంతి ఝానుప్పాదికాయ వాయామపజ్ఞాయ అపజ్ఞాస్స ఝానం నామ నత్థి. పజ్ఞా నత్థీతి అఝాయంతస్స
“సమాహితో భిక్ఖు యథాభూతం జానాతి పస్సతీ”తి వుత్తలక్ష్ణణా పజ్ఞా నత్థి. యమ్మి ఝానఞ్చ పజ్ఞా చాతి యమ్మి పుగ్గలే
ఇదం ఉభయమ్మి అత్థి, సో నిబ్బానస్స సంతికే రితోయేవాతి అత్తో.

సుజ్ఞాగారం పవిట్టస్సాతి కిస్మిఞ్చిదేవ వివిత్తోకాసే కమ్మట్టానం అవిజహిత్యా కమ్మట్టానమనసికారేన నిసెన్నస్స.
సంతచిత్తస్సాతి నిబ్బుతచిత్తస్స. సమ్మాతి హేతునా కారణేన ధమ్మం విపస్సంతస్స విపస్సనాసజ్ఞాతా అమానుసీ రతి
అట్ఠసమాపత్తిసజ్ఞాతా దిబ్బాపి రతి హోతి ఉప్పజ్జతీతి అత్తో.

యతో యతో సమ్మసతీతి అట్టతింసాయ ఆరమ్మణేసు కమ్మం కరోన్తో యేన యేనాకారేన, పురేభత్తాదీసు వా కాలేసు యస్మిం యస్మిం అత్తనా అభిరుచితే కాలే, అభిరుచితే వా కమ్మట్టానే కమ్మం కరోన్తో సమ్మసతి. ఉదయబ్బయన్తి పఞ్చాన్నం ఖద్దానం పఞ్చావీసతియా లక్ఖణేహి ఉదయం , పఞ్చావీసతియా ఏవ చ లక్ఖణేహి వయం. పీతిపామోజ్జన్తి ఏవం ఖద్దానం ఉదయబ్బయం సమ్మసన్తో ధమ్మపీతిం ధమ్మపామోజ్జఞ్చ లభతి. అమతన్తి తం సప్పచ్చయే నామరూపే పాకటే హుత్వా ఉపట్టహన్తే ఉప్పన్నం పీతిపామోజ్జం అమతనిబ్బానసమ్మాపకత్తా విజానతం పణ్ణితానం అమతమేవాతి అట్థో.

తత్తాయమాది భవతీతి తత్త అయం ఆది, ఇదం పుబ్బట్టానం హోతి. ఇథ పఞ్ణాస్సాతి ఇమస్మిం సాసనే పణ్ణితభిక్ఖునే. ఇదాని “తం ఆదీ”తి వుత్తం పుబ్బట్టానం దస్సేన్తో ఇన్ద్రియగుత్తీతిఆదిమాహ. చతుపారిసుద్ధిసీలఞ్ఛో పుబ్బట్టానం నామ. తత్త ఇన్ద్రియగుత్తీతి ఇన్ద్రియసంవరో. సన్తుట్ఠీతి చతుపచ్చయసన్తోసో. తేన ఆజీవపారిసుద్ధి చేవ పచ్చయసన్నిస్సితఞ్చ సీలం కథితం. పాతిమోక్షేతి పాతిమోక్షసజ్ఞాతే జేటకసీలే పరిపూరకారితా కథితా.

మిత్రే భజస్సు కల్యాణేతి విస్సట్టకమ్మన్తే అపతిరూపసహాయే వజ్జేత్వా సాధుజీవితాయ సుద్ధాజీవే జఙ్ఘబలం నిస్సాయ జీవికకప్పనాయ అకుసీతే అతన్దితే కల్యాణమిత్రే భజస్సు, సేవస్సూతి అట్థో. పటిసన్ధారవుత్తస్సాతి ఆమిసపటిసన్ధారేన చ ధమ్మపటిసన్ధారేన చ సమ్మన్నవుత్తితాయ పటిసన్ధారవుత్తి అస్స, పటిసన్ధారస్స కారకా భవేయ్యాతి అట్థో. ఆచారకుసలోతి సీలమ్మి ఆచారో, వత్తపటివత్తమ్మి ఆచారో. తత్త కుసలో సియా, ఛేకో భవేయ్యాతి అట్థో. తతో పామోజ్జబహులోతి తతో పటిసన్ధారవుత్తితో చ ఆచారకోసల్లతో చ ఉప్పన్నేన ధమ్మపామోజ్జేన పామోజ్జబహులో హుత్వా తం సకలస్సాపి వట్టదుక్ఖస్స అన్తం కరిస్సతీతి అట్థో.

ఏవం సత్థారా దేసితాసు ఇమాసు గాఢాసు ఏకమేకిస్సాయ గాఢాయ పరియోసానే ఏకమేకం భిక్ఖుసతం నిసిన్ననిసిన్నట్టానేయేవ సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పత్వా వేహాసం అబ్బుగ్గన్త్వా సబ్బేపి తే భిక్ఖూ ఆకాసేనేవ వీసయోజనసతికం కన్తారం అతిక్కమిత్వా తథాగతస్స సువణ్ణవణ్ణం సరీరం వణ్ణేన్తా ధోమేన్తా పాదే వన్దింసూతి.

సమ్మహులభిక్ఖువత్తు సత్తమం.

౮. పఞ్చసతభిక్ఖువత్తు

వస్సికా వియ పుప్పానీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో పఞ్చసతే భిక్ఖూ ఆరబ్బ కథేసి.

తే కిర సత్థ సన్తికే కమ్మట్టానం గహేత్వా అరఞ్ఛో సమణధమ్మం కరోన్తా పాతోవ పుప్పితాని వస్సికపుప్పాని సాయం వణ్ణతో ముచ్చన్తాని దిస్సా “పుప్పానం వణ్ణేహి ముచ్చనతో మయం పరమతరం రాగాదీహి ముచ్చిస్సామా”తి వాయమింసు. సత్థా తే భిక్ఖూ ఓలోకేత్వా, “భిక్ఖవే, భిక్ఖునా నామ వణ్ణతో ముచ్చనపుప్పేన వియ దుక్ఖతో ముచ్చితుం వాయమితబ్బమేవా”తి వత్వా గన్ధకుటియం నిసిన్నోవ ఆలోకం ఫరిత్వా ఇమం గాఢమాహ -

322. “వస్సికా వియ పుప్పాని, మద్దవాని పముఞ్చతి;

ఏవం రాగఞ్చ దోసఞ్చ, విప్పముఞ్చోధ భిక్ఖవో”తి.

తత్త వస్సీకాతి సుమనా. మద్దవానీతి మిలాతాని. ఇదం వుత్తం హోతి - యథా వస్సీకా హియ్యో పుప్పితపుప్పాని పునదివసే పురాణభూతాని ముఞ్చతి, వణ్ణతో విస్సజ్జేతి, ఏవం తుమ్హేపి రాగాదయో దోసే విప్పముఞ్చేథాతి.

దేసనావసానే సబ్బేపి తే భిక్షూ అరహత్తే పతిట్ఠహింసూతి.

పఞ్చసతభిక్షువత్తు అట్ఠమం.

౯. సంతకాయత్థేరవత్తు

సంతకాయోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో సంతకాయత్థేరం నామ ఆరబ్బ కథేసి.

తస్స కిర హత్థపాదకుక్కుచ్చం నామ నాహోసి, కాయవిజమ్భనరహితో సంతలత్తభావోవ అహోసి. సో కిర సీహాయోనితో ఆగతో థేరో. సీహో కిర ఏకదివసం గోచరం గహేత్వా రజతసువణ్ణమణిపవాళగుహానం అఞ్జితరం పవిసిత్వా మనోసిలాతలే హరితాలచుణ్ణేసు సత్తాహం నిపజ్జిత్వా సత్తమే దివసే ఉట్టాయ నిపన్నట్టానం ఓలోకేత్వా సచే నజ్జట్టస్స వా కణ్ణానం వా హత్థపాదానం వా చలితత్తా మనోసిలాహరితాలచుణ్ణానం విప్పకిణ్ణితం పస్సంతి, “న తే ఇదం జాతియా వా గోత్తస్స వా పతిరూప”ంతి పున సత్తాహం నిరాహారా నిపజ్జంతి, చుణ్ణానం పన విప్పకిణ్ణభావే అసతి “ఇదం తే జాతిగోత్తానం అనుచ్ఛవిక”ంతి ఆసయా నిక్ఖమిత్వా విజమ్భిత్వా దిసా అనువిలోకేత్వా తిక్ఖత్తుం సీహనాదం నదిత్వా గోచరాయ పక్కమంతి. ఏవరూపాయ సీహాయోనియా ఆగతో అయం భిక్షు. తస్స కాయసమాచారం దిస్సా భిక్షూ సత్తు ఆరోచేసుం - “న నో, భన్తే, సంతకాయత్థేరసదిసో భిక్షు దిట్ఠపుబ్బో. ఇమస్స హి నిసిన్నట్టానే హత్థచలనం వా పాదచలనం వా కాయవిజమ్భితా వా నత్థీ”తి. తం సుత్వా సత్థా, “భిక్షవే, భిక్షునా నామ సంతకాయత్థేరేన వియ కాయాదీహి ఉపసంతేనేవ భవితబ్బ”ంతి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

32౮. “సంతకాయో సంతవాచో, సంతవా సుసమాహితో;

వంతలోకామిసో భిక్షు, ఉపసంతోతి వుచ్చతీ”తి.

తత్త సంతకాయోతి పాణాతిపాతాదీనం అభావేన సంతకాయో, ముసావాదాదీనం అభావేన సంతవాచో, అభిజ్ఞాదీనం అభావేన సంతవా, కాయాదీనం తిణ్ణమ్మి సుట్టు సమాహితత్తా సుసమాహితో, చతుహి మగ్గేహి లోకామిసస్స వంతతాయ వంతలోకామిసో భిక్షు అబ్బంతరే రాగాదీనం ఉపసంతతాయ ఉపసంతోతి వుచ్చతీతి అత్తో.

దేసనావసానే సో థేరో అరహత్తే పతిట్ఠహి, సమ్మత్తానమ్మి సాత్థికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

సంతకాయత్థేరవత్తు నవమం.

౧౦. నజ్జలకులత్థేరవత్తు

అత్తనా చోదయత్తానంతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో నజ్జలకులత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకో కిర దుగ్గతమనుస్సో పరేసం భతిం కత్వా జీవతి, తం ఏకో భిక్షు పిలోతికఖణ్డనివత్తం నఙ్గలం ఉక్ఖిపిత్వా గచ్ఛంతం దిస్సా ఏవమాహ - “కిం పన తే ఏవం జీవనతో పబ్బజితుం న వర”న్తి. కో మం, భన్తే, ఏవం జీవంతం పబ్బాజేస్సతీతి? సచే పబ్బజిస్ససి, అహం తం పబ్బాజేస్సామీతి. సాధు భన్తే, సచే మం పబ్బాజేస్సథ, పబ్బజిస్సామీతి. అథ నం సో థేరో జేతవనం నేత్వా సహత్తేన, వ్హాపేత్వా మాళకే రపేత్వా పబ్బాజేత్వా నివత్థపిలోతికఖణ్డేన సద్ధిం నఙ్గలం మాళకసీమాయమేవ రుక్ఖసాఖాయం రపాపేసి. సో ఉపసమ్మన్నకాలేపి నఙ్గలకులత్థేరోత్వేవ పఞ్ఞాయి. సో బుద్ధానం ఉప్పన్నలాభసక్కారం నిస్సాయ జీవంతో ఉక్కణ్ఠిత్వా ఉక్కణ్ఠితం వినోదేతుం అసక్కోన్తో “న దాని సద్ధాదేయ్యాని కాసాయాని పరిదహిత్వా గమిస్సామీ”తి తం రుక్ఖములం గత్వా అత్తనావ అత్తానం ఓవది - “అహిరిక, నిల్లజ్జ, ఇదం నివాసేత్వా విబ్బమిత్వా భతిం కత్వా జీవితకామో జాతో”తి. తస్సేవం అత్తానం ఓవదంతస్సేవ చిత్తం తనుకభావం గతం. సో నివత్తిత్వా పున కతిపాహచ్చయేన ఉక్కణ్ఠిత్వా తథేవ అత్తానం ఓవది, పునస్స చిత్తం నివత్తి. సో ఇమినావ నీహరేన ఉక్కణ్ఠితఉక్కణ్ఠితకాలే తత్థ గత్వా అత్తానం ఓవది. అథ నం భిక్షా తత్థ అభిజ్ఞం గచ్ఛంతం దిస్సా, “ఆవుసో, నఙ్గలత్థేర కస్మా ఏత్థ గచ్ఛసీ”తి పుచ్చింసు. సో “ఆచరియస్స సన్తికం గచ్ఛామి, భన్తే”తి వత్వా కతిపాహేనేవ అరహత్తం పాపుణి.

భిక్షా తేన సద్ధిం కేళిం కరోన్తా ఆహంసు - “ఆవుసో నఙ్గలత్థేర, తవ విచరణమగ్గో అవళఙ్ఘో వియ జాతో, ఆచరియస్స సన్తికం న గచ్ఛసి మఱ్ఘో”తి. ఆమ, భన్తే, మయం సంసగ్గే సతి అగమిమ్మా, ఇదాని పన సో సంసగ్గో చిన్నో, తేన న గచ్ఛామాతి. తం సుత్వా భిక్షా “ఏస అభూతం వత్వా అఙ్ఘం బ్యాకరోతీ”తి సత్తు తమత్తం ఆరోచేసుం. సత్థా “ఆమ, భిక్షవే, మమ పుత్తో అత్తనావ అత్తానం చోదేత్వా పబ్బజితకిచ్చస్స మత్థకం పత్తో”తి వత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమా గాథా అభాసి -

౩౭౯. “అత్తనా చోదయత్తానం, పటిమంసేథ అత్తనా;

సో అత్తగుత్తో సతిమా, సుఖం భిక్షు విహాహిసి.

౩౮౦. “అత్తా హి అత్తనో నాథో, కో హి నాథో పరో సియా;

అత్తా హి అత్తనో గతి;

తస్మా సంయమమత్తానం, అస్సం భద్రం వ వాణిజో”తి.

తత్థ చోదయత్తానన్తి అత్తనావ అత్తానం చోదయ సారయ. పటిమంసేథాతి అత్తనావ అత్తానం పరివీమంసథ. సోతి సో త్వం, భిక్షు, ఏవం సన్తే అత్తనావ గుత్తతాయ అత్తగుత్తో, ఉపట్టితసతితాయ సతిమా హుత్వా సచ్చిరియాపథేసు సుఖం విహరిస్ససీతి అత్తో.

నాథోతి అవస్సయో పతిట్టా. కో హి నాథో పరోతి యస్మా పరస్స అత్తభావే పతిట్టాయ కుసలం వా కత్వా సగ్గపరాయణేన మగ్గం వా భావేత్వా సచ్చికతఫలేన భవితుం న సక్కా, తస్మా కో హి నామ పరో నాథో భవేయ్యాతి అత్తో. తస్మాతి యస్మా అత్తావ అత్తనో గతి పతిట్టా సరణం, తస్మా యథా భద్రం అస్సాజానీయం నిస్సాయ లాభం పత్థయన్తో వాణిజో తస్స విసమట్టానచారం పచ్చిన్దిత్వా దివసస్స తిక్ఖతుం నహాపేన్తో భోజేన్తో సంయమేతి పటిజగ్గతి, ఏవం త్వమ్మి అనుప్పన్నస్స అకుసలస్స ఉప్పాదం నివారేన్తో సతిసమ్మోసేన ఉప్పన్నం అకుసలం పజహన్తో అత్తానం సంయమ గోపయ, ఏవం సన్తే పరమజ్ఞానం ఆదిం కత్వా లోకియలోకుత్తరవిసేసం అధిగమిస్ససీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

నజ్జలకులత్తేరవత్తు దసమం.

౧౧. వక్కలిత్తేరవత్తు

పామోజ్జబహులోతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరంతో వక్కలిత్తేరం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిరాయస్మా సావత్థియం బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తిత్వా వయప్పత్తో పిణ్డాయ పవిట్టం తథాగతం దిస్వా సత్తు సరీరసమ్మత్తిం ఓలోకేత్వా సరీరసమ్మత్తిదస్సనేన అతిత్తో “ఏవాహం నిచ్చకాలం తథాగతం దట్టుం లభిస్సామీ”తి సత్తు సన్తికే పబ్బజిత్వా యత్థ రితేన సక్కా దసబలం పస్సితుం, తత్థ రితో సజ్ఞాయకమ్మట్టానమనసికారాదీని పహాయ సత్థారం ఓలోకేంతోవ విచరతి. సత్థా తస్స ఇాణపరిపాకం ఆగమేంతో కిఞ్చి అవత్వా “ఇదానిస్స ఇాణం పరిపాకం గత”న్తి ఇత్వా “కిం తే, వక్కలి, ఇమినా పూతికాయేన దిట్టేన, యో ఖో, వక్కలి, ధమ్మం పస్సతి, సో మం పస్సతి. యో మం పస్సతి, సో ధమ్మం పస్సతి”తి (సం. ని. ౩.౮౭) వత్వా ఓవది. సో ఏవం ఓవదితోపి సత్తు దస్సనం పహాయ నేవ అజ్ఞాత్థ గన్తుం సక్కోతి. అథ నం సత్థా “నాయం భిక్ఖు సంవేగం అలభిత్వా బుద్ధిస్సతీ”తి ఉపకట్టాయ వస్సుపనాయికాయ రాజగహం గత్వా వస్సుపనాయికదివసే “అపేహి, వక్కలి, అపేహి, వక్కలీ”తి పణామేసి. సో “న మం సత్థా ఆలపతీ”తి తేమాసం సత్తు సమ్ముఖే రాతుం అసక్కోంతో “కిం మయ్యం జీవితేన, పబ్బతా అత్తానం పాతేస్సామీ”తి గిజ్జకూటం అభిరుహి.

సత్థా తస్స కిలమనభావం ఇత్వా “అయం భిక్ఖు మమ సన్తికా అస్సాసం అలభంతో మగ్గఫలానం ఉపనిస్సయం నాసేయ్యా”తి అత్తానం దస్సేతుం ఓభాసం ముఞ్చి. అథస్స సత్తు దిట్టకాలతో పట్టాయ తావమహంతోపి సోకో పహీయి. సత్థా సుక్ఖతళాకం ఓఘేన పూరేంతో వియ థేరస్స బలవపీతిపామోజ్జం ఉప్పాదేతుం ఇమం గాథమాహ -

౩౮౧. “పామోజ్జబహులో భిక్ఖు, పసన్నో బుద్ధసాసనే;
అధిగచ్ఛే పదం సంతం, సజ్ఞారూపసమం సుఖ”న్తి.

తస్సంతో - పకతియాపి పామోజ్జబహులో భిక్ఖు బుద్ధసాసనే పసాదం రోచేతి, సో ఏవం పసన్నో బుద్ధసాసనే సంతం పదం సజ్ఞారూపసమం సుఖన్తి లద్ధనామం నిబ్బానం అధిగచ్ఛేయ్యాతి. ఇమఞ్చ పన గాథం వత్వా సత్థా వక్కలిత్తేరస్స హత్థం పసారేత్వా -

“ఏహి వక్కలి మా భాయి, ఓలోకేహి తథాగతం;
అహం తం ఉద్ధరిస్సామి, పజ్జే సన్నంవ కుజ్జరం.

“ఏహి వక్కలి మా భాయి, ఓలోకేహి తథాగతం;
అహం తం మోచయిస్సామి, రాహుగ్గహంవ సూరియం.

“ఏహి వక్కలి మా భాయి, ఓలోకేహి తథాగతం;
అహం తం మోచయిస్సామి, రాహుగ్గహంవ చన్దిమ”న్తి. -

ఇమా గాథా అభాసి. సో “దసబలో మే దిట్టో, ఏహీతి చ అష్టానమ్మి లద్ద”ని బలవపీతిం ఉప్పాదేత్వా “కుతో ను ఖో గన్తబ్బ”ని గమనమగ్గం అపస్సంతో దసబలస్స సమ్ముఖే ఆకాసే ఉప్పతిత్వా పరమపాదే పబ్బతే రితేయేవ సత్థారా వుత్తగాథా ఆవజ్ఞేస్తో ఆకాసేయేవ పీతిం విక్లమ్పేత్వా సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పత్వా తథాగతం వన్దమానోవ ఓతరిత్వా సత్థు సన్నికే అట్టాసి. అథ నం సత్థా అపరభాగే సద్ధాధిముత్తానం అగ్గట్టానే రపేసీతి.

వక్కులిత్తేరవత్థు ఏకాదసమం.

౧౨. సుమనసామణేరవత్థు

యో హవేతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా పుబ్బారామే విహరంతో సుమనసామణేరం ఆరబ్బ కథేసి. తత్తాయం అనుపుబ్బీ కథా -

పదుముత్తరబుద్ధకాలస్మిన్లో ఏకో కులపుత్తో సత్థారా చతుపరిసమజ్ఞే ఏకం భిక్షుం దిబ్బచక్కుకానం అగ్గట్టానే రపేంతం దిస్సా తం సమ్మత్తిం పత్థయమానో సత్థారం నిమన్తేత్వా సత్తాహం బుద్ధప్పముఖస్స భిక్షుసజ్జస్స మహాదానం దత్వా, “భన్తే, అహమ్మి అనాగతే ఏకస్స బుద్ధస్స సాసనే దిబ్బచక్కుకానం అగ్గో భవేయ్య”ని పత్థనం రపేసి. సత్థా కప్పసతసహస్సం ఓలోకేంతో తస్స పత్థనాయ సమిజ్జనభావం విదిత్వా “ఇతో కప్పసతసహస్సమత్థకే గోతమబుద్ధసాసనే దిబ్బచక్కుకానం అగ్గో అనురుద్ధో నామ భవిస్ససీ”తి బ్యాకాసి. సో తం బ్యాకరణం సుత్వా స్వే పత్తబ్బం వియ తం సమ్మత్తిం మజ్జమానో పరినిబ్బుతే సత్థరి భిక్షూ దిబ్బచక్కుపరికమ్మం పుచ్చిత్వా సత్తయోజనికం కణ్డనధూపం పరిక్ఖేపిత్వా అనేకాని దీపరుక్ఖసహస్సాని కారేత్వా దీపపూజం కత్వా తతో చుతో దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా దేవమనుస్సేసు కప్పసతసహస్సాని సంసరిత్వా ఇమస్మిం కప్పే బారాణసియం దలిద్దకులే నిబ్బత్తో సుమనసేట్టిం నిస్సాయ తస్స తిణహారకో హుత్వా జీవికం కప్పేసి. అన్నభారోతిస్స నామం అహోసి. సుమనసేట్టిపి తస్మిం నగరే నిచ్చకాలం మహాదానం దేతి.

అథేకదివసం ఉపరిట్టో నామ పచ్చేకబుద్ధో గన్ధమాదనే నిరోధసమాపత్తితో వుట్టాయ “కస్స ను ఖో అజ్జ అనుగ్గహం కరిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా “అజ్జ మయా అన్నభారస్స అనుగ్గహం కాతుం వట్టతి, ఇదాని చ సో అటవితో తిణం ఆదాయ గేహం ఆగమిస్సంతీ”తి ఇత్వా పత్తచీవరమాదాయ ఇద్ధియా గన్త్యా అన్నభారస్స సమ్ముఖే పచ్చుట్టాసి. అన్నభారో తం తుచ్చపత్తహత్థం దిస్సా “అపి , భన్తే, భిక్షం లభిత్థా”తి పుచ్చిత్వా “లభిస్సామ మహాపుజ్ఞా”తి వుత్తే “తేన హి, భన్తే, ధోకం ఆగమేథా”తి తిణకాజం ఛడ్డేత్వా వేగేన గేహం గన్త్యా, “భద్దే, మయ్హం రపితభాగభత్తం అత్తి, నత్తీ”తి భరియం పుచ్చిత్వా “అత్తి, సామీ”తి వుత్తే వేగేన పచ్చాగన్త్యా పచ్చేకబుద్ధస్స పత్తం ఆదాయ “మయ్హం దాతుకామతాయ సతి దేయ్యధమ్మో న హోతి, దేయ్యధమ్మే సతి పటిగ్గాహకం న లభామి. అజ్జ పన మే పటిగ్గాహకో చ దిట్టో, దేయ్యధమ్మో చ అత్తి, లాభా వత మే”తి గేహం గన్త్యా భత్తం పత్తే పక్ఖిపాపేత్వా పచ్చాహరిత్వా పచ్చేకబుద్ధస్స హత్థే పతిట్టపేత్వా -

“ఇమినా పన దానేన, మా మే దాలిద్దియం అహు;

నత్తీతి వచనం నామ, మా అహోసి భవాభవే. -

భన్తే ఏవరూపా దుజ్జీవితా ముచ్చేయ్యం, నత్తీతి పదమేవ న సుణేయ్య”ని పత్థనం రపేసి. పచ్చేకబుద్ధో “ఏవం హోతు మహాపుజ్ఞా”తి వత్వా అనుమోదనం కత్వా పక్కామి.

సుమనసేటిసేపి ఛత్తే అధివత్తా దేవతా “అహో దానం పరమదానం, ఉపరిట్టే సుపతిట్టిత”ని వత్వా తిక్ఖతుం సాధుకారమదాసి. అథ నం సేట్టి “కిం మం ఏత్తకం కాలం దానం దదమానం న పస్ససీ”తి ఆహ. నాహం తవ దానం ఆరబ్బ సాధుకారం దేమి, అన్నభారేన పన ఉపరిట్టస్స దిన్నపిణ్ణపాతే పసీదిత్వా మయా ఏస సాధుకారో పవత్తితోతి. సో “అచ్చరియం వత, భో, అహం ఏత్తకం కాలం దానం దదన్తో దేవతం సాధుకారం దాపేతుం నాసక్ఖిం, అన్నభారో మం నిస్సాయ జీవన్తో ఏకపిణ్ణపాతేనేవ సాధుకారం దాపేసి, తస్స దానే అనుచ్ఛవికం కత్వా తం పిణ్ణపాతం మమ సంతకం కరిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా తం పక్కిసాపేత్వా “అజ్జ తయా కస్సచి కిణ్ణి దిన్న”ని పుచ్చి. “ఆమ, సామి, ఉపరిట్టపచ్చేకబుద్ధస్స మే అజ్జ భాగభత్తం దిన్న”ని. “హన్ద, భో, కహపణం గహేత్వా ఏతం మయ్యం పిణ్ణపాతం దేహీ”తి? “న దేమి, సామీ”తి. సో యావ సహస్సం వడ్డేసి, ఇతరో సహస్సినాపి నాదాసి. అథ నం “హోతు, భో, యది పిణ్ణపాతం న దేసి, సహస్సం గహేత్వా పత్తిం మే దేహీ”తి ఆహ. సో “అయ్యేన సద్ధిం మన్తేత్వా జానిస్సామీ”తి వేగేన పచ్చేకబుద్ధం సమ్మాపుణిత్వా, “భన్తే సుమనసేటి, సహస్సం దత్వా తుమ్హాకం పిణ్ణపాతే పత్తిం యాచతి, కిం కరోమీ”తి పుచ్చి.

అథస్స సో ఉపమం ఆహరి “సేయ్యథాపి, పణ్ణిత, కులసతికే గామే ఏకస్మిం ఘరే దీపం జాలేయ్య, సేసా అత్తనో తేలేన వట్టిం తేమేత్వా జాలాపేత్వా గణ్ఠేయ్యం, పురిమపదీపస్స పభా అట్టితి వత్తబ్బా నట్టి”తి. అతిరేకతరా, భన్తే, పభా హోతితి. ఏవమేవం పణ్ణిత ఉళుబ్బయాగు వా హోతు, కటచ్చుభిక్ఖా వా, అత్తనో పిణ్ణపాతే పరేసం పత్తిం దేన్తస్స యత్తకానం దేతి, తత్తకం వడ్డతి. త్వణ్ణో ఏకమేవ పిణ్ణపాతం అదాసి, సేట్టిస్స పన పత్తియా దిన్నాయ ద్వే పిణ్ణపాతా హోన్తి ఏకో తవ, ఏకో తస్మాతి.

సో “సాధు, భన్తే”తి తం అభివాదేత్వా సేట్టిస్స సన్తికం గత్వా “గణ్ఠ, సామి, పత్తి”ని ఆహ. తేన హి ఇమే కహపణే గణ్ఠాతి. నాహం పిణ్ణపాతం విక్కిణామి, సద్ధాయ తే పత్తిం దమ్మీతి. “త్వం సద్ధాయ దేసి, అహమ్మి తవ గుణే పూజేమి, గణ్ఠ, తాత, ఇతో పట్టాయ చ పన మా సహత్థా కమ్మమకాసి, వీధియం ఘరం మాపేత్వా వస. యేన చ తే అత్తో హోతి, సబ్బం మమ సన్తికా గణ్ఠాహీ”తి ఆహ. నిరోధా వుట్టితస్స పన దిన్నపిణ్ణపాతో తదహేవ విపాకం దేతి. తస్మా రాజాపి తం పవత్తిం సుత్వా అన్నభారం పక్కిసాపేత్వా పత్తిం గహేత్వా మహంతం భోగం దత్వా తస్స సేట్టిట్టానం దాపేసి.

సో సుమనసేటిస్స సహాయకో హుత్వా యావజీవం పుణ్ణాని కత్వా తతో చుతో దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే కపిలవత్థునగరే అమితోదనస్స సక్కస్స గేహ పటిసన్ధిం గణ్ఠి, అనురుద్ధోతిస్స నామం అకంసు. సో మహానామసక్కస్స కనిట్టభాతా, సత్తు చూళపితు పుత్తో పరమసుఖుమాలో మహాపుణ్ణో అహోసి. ఏకదివసం కిర ఛసు ఖత్తియేసు పూవే లక్ఖం కత్వా గుళేహి కీళన్తేసు అనురుద్ధో పరాజితో పూవానం అత్తాయ మాతు సన్తికం పహిణి. సా మహంతం సువణ్ణధాలం పూరేత్వా పూవే పేసేసి. పూవే ఖాదిత్వా పున కీళన్తో పరాజితో తథేవ పహిణి. ఏవం తిక్ఖతుం పూవేసు ఆహటేసు చతుత్తే వారే మాతా “ఇదాని పూవా నట్టి”తి పహిణి. తస్మా వచనం సుత్వా “నట్టి”తి పదస్స అసుతపుబ్బతాయ “నట్టిపూవా నామ ఇదాని భవిస్సన్తీ”తి సజ్ఞం కత్వా “గచ్చ నట్టిపూవే ఆహరా”తి పేసేసి. అథస్స మాతా “నట్టిపూవే కిర, అయ్యే, దేధా”తి పుత్తే “మమ పుత్తేన నట్టితి పదం న సుతపుబ్బం, కథం ను ఖో నట్టిభావం జానాపేయ్య”ని సువణ్ణపాతిం ధోవిత్వా అపరాయ సువణ్ణపాతియా పటికుజ్జిత్వా “హన్ద, తాత, ఇమం మమ పుత్తస్స దేహీ”తి పహిణి. తస్మిం ఖణే నగరపరిగ్గాహికా దేవతా “అమ్మాకం సామినా అన్నభారకాలే ఉపరిట్టస్స పచ్చేకబుద్ధస్స భాగభత్తం దత్వా ‘నట్టితి పదమేవ న సుణేయ్య’ని పత్తనా నామ రపితా. సచే మయం తమత్థం ఇత్వా అజ్ఞపేక్షేయ్యామ, ముద్ధాపి నో సత్తథా

ఫలేయ్యా”తి చిన్తేత్వా దిబ్బపూవేహి పాతిం పూరయింసు. సో పురిసో పాతిం ఆహరిత్వా తస్స సన్నికే రపేత్వా వివరి. తేసం గడ్డో సకలనగరం ఫరి. పూవో పన ముఖే రపితమత్తోవ సత్తరసహరణిసహస్సాని ఫరిత్వా అట్టాసి.

అనురుద్ధోపి చిన్తేసి - “న మం మజ్ఞో ఇతో పుట్టే మాతా పియాయతి. న హి మే అజ్ఞాదా తాయ నత్తిపూవా నామ పక్కపుట్టా”తి. సో గన్తా మాతరం ఏవమాహ - “అమ్మ, నాహం తవ పియో”తి. తాత, కిం వదేసి, మమ అక్ఖీహిపి హదయమంసతోపి త్వం పియతరోతి. సచాహం, అమ్మ, తవ పియో, కస్మా మమ పుట్టే ఏవరూపే నత్తిపూవే నామ న అదాసీతి. సా తం పురిసం పుచ్చి - “తాత, కిజ్చి పాతియం అహోసీ”తి. ఆమ, అయ్యే, పూవానం పాతి పరిపుణ్ణా అహోసి, న మే ఏవరూపా దిట్టపుట్టాతి. సా చిన్తేసి - “పుత్తో మే కతపుజ్ఞో, దేవతాహిస్స దిబ్బపూవా పహితా భవిస్సన్తీ”తి. సోపి మాతరం ఆహ - “అమ్మ, న మయా ఏవరూపా పూవా ఖాదితపుట్టా, ఇతో పట్టాయ మే నత్తిపూవమేవ పచేయ్యాసీ”తి. సా తతో పట్టాయ తేన “పూవే ఖాదితుకామోమ్హి”తి వుత్తకాలే సువణ్ణపాతిం ధోవిత్వా అజ్ఞాయ పాతియా పటికుజ్జిత్వా పహిణతి, దేవతా పాతిం పూరేన్తి. ఏవం సో అగారమజ్ఞే వసంతో నత్తితి పదస్స అత్థం అజానిత్వా దిబ్బపూవేయేవ పరిభుజ్జే.

సత్తు పన పరివారత్థం కులపటిపాటియా సాకియకుమారేసు పబ్బజన్తేసు మహానామేన సక్కేన, “తాత, అష్టాకం కులా కోచి పబ్బజితో నత్తి, తయా వా పబ్బజితబ్బం, మయా వా”తి వుత్తే సో ఆహ - “అహం అతిసుఖుమాలో పబ్బజితుం న సక్కిస్సామీ”తి. తేన హి కమ్మన్తం ఉగ్గణ్ణ, అహం పబ్బజిస్సామీతి. కో ఏస కమ్మన్తో నామాతి? సో హి భత్తస్స ఉట్టానట్టానమ్మి న జానాతి, కమ్మన్తం కిమేవ జానిస్సతి, తస్మా ఏవమాహ. ఏకదివసజ్ఞో అనురుద్ధో భద్దియో కిమిలోతి తయో జనా “భత్తం నామ కహం ఉట్టాతీ”తి మన్తయింసు. తేసు కిమిలో “కోట్టేసు ఉట్టాతీ”తి ఆహ. సో కిరేకదివసం వీహి కోట్టమ్మి పక్కిపన్తే అద్దస, తస్మా “కోట్టే భత్తం ఉప్పజ్జతీ”తి సజ్ఞాయ ఏవమాహ. అథ నం భద్దియో “త్వం న జానాసీ”తి వత్వా “భత్తం నామ ఉక్ఖలియం ఉట్టాతీ”తి ఆహ. సో కిరేకదివసం ఉక్ఖలితో భత్తం వడ్డేన్తే దిస్సా “ఏత్థేవేతం ఉప్పజ్జతీ”తి సజ్ఞామకాసి, తస్మా ఏవమాహ. అనురుద్ధో తే ఉభోపి “తుమ్హే న జానాథా”తి వత్వా “భత్తం నామ రతనుబ్బేధమకుళాయ మహాసువణ్ణపాతియం ఉట్టాతీ”తి ఆహ. తేన కిర నేవ వీహిం కోట్టేన్తా, న భత్తం పచన్తా దిట్టపుట్టా, సువణ్ణపాతియం వడ్డేత్వా పురతో రపితభత్తమేవ పస్సతి, తస్మా “పాతియంయేవేతం ఉప్పజ్జతీ”తి సజ్ఞామకాసి, తస్మా ఏవమాహ. ఏవం భత్తుట్టానట్టానమ్మి అజానంతో మహాపుజ్ఞో కులపుత్తో కమ్మన్తే కిం జానిస్సతి.

సో “ఏహి ఖో తే, అనురుద్ధ, ఘరావాసత్థం అనుసాసిస్సామి, పఠమం ఖేత్తం కసాపేతబ్బ”న్తిఆదినా నయేన భాతరా వుత్తానం కమ్మన్తానం అపరియన్తభావం సుత్వా “న మే ఘరావాసేన అత్తో”తి మాతరం ఆపుచ్చిత్వా భద్దియపముఖేహి పఞ్చాహి సాకియకుమారేహి సద్ధిం నిక్ఖమిత్వా అనుపియమ్మవనే సత్థారం ఉపసఙ్కమిత్వా పబ్బజి. పబ్బజిత్వా చ పన సమ్మాపటిపదం పటిపన్నో అనుపుట్టేన తిస్సో విజ్ఞా సచ్చికత్వా దిట్టేన చక్కునా ఏకాసనే నిసిన్నోవ హత్థతలే రపితఆమలకాని వియ సహస్సలోకధాతుయో ఓలోకనసమత్తో హుత్వా -

“పుట్టేనివాసం జానామి, దిబ్బచక్కు విసోధితం;

తేవిజ్ఞో ఇద్ధిపత్తోమ్మి, కతం బుద్ధస్స సాసన”న్తి. (ధేరగా. 33౨, ౫౬౨) -

ఉదానం ఉదానేత్వా “కిం ను ఖో మే కత్వా అయం సమ్మత్తి లద్ధా”తి ఓలోకేన్తో “పదుముత్తరపాదమూలే పత్తనం రపేసి”న్తి ఇత్వా పున “సంసారే సంసరన్తో అసుకస్మిం నామ కాలే బారాణసియం సుమనసేట్టిం నిస్సాయ జీవన్తో అన్నభారో నామ

అహోసి”నిపి ఇత్యా -

“అన్నభారో పురే ఆసిం, దలిద్దో తిణహారకో;

పిణ్ణపాతో మయా దిన్నో, ఉపరిట్టస్స తాదినో”తి. -

ఆహ . అథస్స ఏతదహోసి - “యో సో తదా మయా ఉపరిట్టస్స దిన్నపిణ్ణపాతతో కహపణే దత్వా పత్తిం అగ్గహేసి, మమ సహాయకో సుమనసేట్టి కహం ను ఖో సో ఏతరహి నిబ్బత్తో”తి. అథ నం “విణ్ణాటవియం పబ్బతపాదే ముణ్ణనిగమో నామ అత్తి, తత్త మహముణ్ణస్స నామ ఉపాసకస్స మహాసుమనో చూళసుమనోతి ద్వే పుత్తా, తేసు సో చూళసుమనో హుత్వా నిబ్బత్తో”తి అద్దస. దిస్సా చ పన చిన్తేసి - “అత్తి ను ఖో తత్త మయి గతే ఉపకారో, నత్తీ”తి. సో ఉపధారేన్తో ఇదం అద్దస “సో తత్త మయి గతే సత్తవస్సికోవ నిక్ఖమిత్వా పబ్బజిస్సతి, ఖురగ్గేయేవ చ అరహత్తం పాపుణిస్సతీ”తి. దిస్సా చ పన ఉపకట్టే అన్తోవస్సే ఆకాసేన గన్తా గామద్వారే ఓతరి. మహాముణ్ణో పన ఉపాసకో ధేరస్స పుట్టేపి విస్సాసికో ఏవ. సో ధేరం పిణ్ణపాతకాలే చీవరం పారుపంతం దిస్సా పుత్తం మహాసుమనం ఆహ - “తాత, అయ్యో, మే అనురుద్ధత్థేరో ఆగతో, యావస్స అఞ్ఞో కోచి పత్తం న గణ్ఠాతి, తావస్స గన్తా పత్తం గణ్ఠ, అహం ఆసనం పఞ్ణాపేస్సామీ”తి. సో తథా అకాసి. ఉపాసకో ధేరం అన్తోనివేసనే సక్కుచ్చం పరివిసిత్వా తేమాసం వసనత్థాయ పటిఞ్ఞం గణ్ఠి, ధేరోపి అధివాసేసి.

అథ నం ఏకదివసం పటిజగ్గన్తో వియ తేమాసం పటిజగ్గిత్వా మహాపవారణాయ తిచీవరఞ్ఞేవ గుళతేలతణ్ణులాదీని చ ఆహరిత్వా ధేరస్స పాదమూలే రపేత్వా “గణ్ఠథ, భన్తే”తి ఆహ. “అలం, ఉపాసక, న మే ఇమినా అత్తో”తి. “తేన హి, భన్తే, వస్సావాసికలాభో నామేస, గణ్ఠథ న”ని? “న గణ్ఠామి, ఉపాసకా”తి. “కిమత్తం న గణ్ఠథ, భన్తే”తి? “మయ్యం సన్తికే కప్పియకారకో సామణేరోపి నత్తీ”తి. “తేన హి, భన్తే, మమ పుత్తో మహాసుమనో సామణేరో భవిస్సతీ”తి. “న మే, ఉపాసక, మహాసుమనేనత్తో”తి. “తేన హి, భన్తే, చూళసుమనం పబ్బాజేథా”తి. ధేరో “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చిత్వా చూళసుమనం పబ్బాజేసి. సో ఖురగ్గేయేవ అరహత్తం పాపుణి. ధేరో తేన సద్ధిం అడ్డమాసమత్తం తత్తేవ వసిత్వా “సత్తారం పస్సిస్సామీ”తి తస్స జాతకే ఆపుచ్చిత్వా ఆకాసేనేవ గన్తా హిమవంతపదేసే అరణ్ణకుటికాయ ఓతరి.

ధేరో పన పకతియాపి ఆరద్ధవీరియో, తస్స తత్త పుబ్బరత్తాపరరత్తం చక్కుమంతస్స ఉదరవాతో సముట్టహి. అథ నం కిలంతరూపం దిస్సా సామణేరో పుచ్చి - “భన్తే, కిం వో రుజ్జితీ”తి? “ఉదరవాతో మే సముట్టితో”తి . “అఞ్ఞాదాపి సముట్టితపుట్టో, భన్తే”తి? “ఆమాపుసో”తి. “కేన ఫాసుకం హోతి, భన్తే”తి? “అనోతత్తతో పానీయే లద్ధే ఫాసుకం హోతి, ఆపుసో”తి. “తేన హి, భన్తే, ఆహరామీ”తి. “సక్ఖిస్ససి సామణేరా”తి? “ఆమ, భన్తే”తి. తేన హి అనోతత్తే పన్నగో నామ నాగరాజా మం జానాతి, తస్స ఆచిక్ఖిత్వా భేసజ్జత్థాయ ఏకం పానీయవారకం ఆహరాతి. సో సాధూతి ఉపజ్ఞాయం వన్నిత్వా వేహాసం అబ్బుగ్గన్తా పఞ్చయోజనసతం రానం అగమాసి . తం దివసం పన నాగరాజా నాగనాటకపరిపుతో ఉదకకీళం కీళితుకామో హోతి. సో సామణేరం ఆగచ్చంతం దిస్సావ కుజ్జి, “అయం ముణ్ణకసమణో అత్తనో పాదపంసుం మమ మత్తకే ఓకిరన్తో విచరతి, అనోతత్తే పానీయత్థాయ ఆగతో భవిస్సతి, న దానిస్స పానీయం దస్సామీ”తి పణ్ణాసయోజనికం అనోతత్తదహం మహాపాతియా ఉక్ఖలిం పిదహన్తో వియ ఫణేన పిదహిత్వా నిపజ్జి. సామణేరో నాగరాజస్స ఆకారం ఓలోకేత్వావ “కుద్ధో అయ”ని ఇత్యా ఇమం గాథమాహ -

“సుణోహి మే నాగరాజ, ఉగ్గతేజ మహబ్బల;

దేహి మే పానీయఘటం, భేసజ్జుత్థమ్మి ఆగతో"తి.

తం సుత్వా నాగరాజా ఇమం గాథమాహ -

“పురత్థిమస్మిం దిసాభాగే, గజ్ఞా నామ మహానదీ;
మహాసముద్ధమప్పేతి, తతో త్వం పానీయం హరా"తి.

తం సుత్వా సామణేరో “అయం నాగరాజా అత్తనో ఇచ్ఛాయ న దస్సతి, అహం బలక్కారం కత్వా ఆనుభావం
జానాపేత్వా ఇమం అభిభవిత్వావ పానీయం గణ్ఠిస్సామీ"తి చిన్తేత్వా, “మహారాజ , ఉపజ్ఞాయో మం అనోతత్తతోవ పానీయం
ఆహరాపేతి, తేనాహం ఇదమేవ హరిస్సామి, అపేహి, మా మం వారేహి"తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

“ఇతోవ పానీయం హస్సం, ఇమినావమ్మి అత్థికో;
యది తే థామబలం అత్థి, నాగరాజ నివారయా"తి.

అథ నం నాగరాజా ఆహ -

“సామణేర సచే అత్థి, తవ విక్కమ పోరిసం;
అభినన్దామి తే వాచం, హరస్సు పానీయం మమా"తి.

అథ నం సామణేరో “ఏవం, మహారాజ, హరామీ"తి వత్వా “యది సక్కోన్తో హరాహి"తి వుత్తే - “తేన హి సుట్టు
జానస్సు"తి తిక్ఖత్తుం పటిజ్ఞం గహేత్వా “బుద్ధసాసనస్స ఆనుభావం దస్సేత్వా మయా పానీయం హరితుం వట్టతీ"తి
చిన్తేత్వా ఆకాసట్టదేవతానం తావ సన్ధిం అగమాసి. తా ఆగత్వా వన్దిత్వా “కిం, భన్తే"తి వత్వా అట్టంసు. “ఏతస్మిం
అనోతత్తదహపిట్టే పన్నగనాగరాజేన సద్ధిం మమ సజ్ఞామో భవిస్సతి, తత్థ గత్వా జయపరాజయం ఓలోకేథా"తి ఆహ. సో
ఏతేనేవ నీహరేన చత్తారో లోకపాలే సక్కుసుయామసన్తుసితపరనిమ్మితవసవత్తీ చ ఉపసజ్జమిత్వా తమత్థం ఆరోచేసి. తతో
పరం పటిపాటియా యావ బ్రహ్మలోకం గత్వా తత్థ తత్థ బ్రహ్మహి ఆగత్వా వన్దిత్వా రితేహి “కిం, భన్తే"తి పుట్టో తమత్థం
ఆరోచేసి. ఏవం సో అసజ్ఞో చ అరూపిబ్రహ్మనో చ రపేత్వా సబ్బత్థ ముహుత్తేనేవ ఆహిణ్ణిత్వా ఆరోచేసి. తస్స వచనం సుత్వా
సబ్బాపి దేవతా అనోతత్తదహపిట్టే నాళియం పక్ఖిత్తాని పిట్టచుట్టాని వియ ఆకాసం నిరస్తరం పూరేత్వా సన్నిపతింసు.
సన్నిపతితే దేవసజ్ఞే సామణేరో ఆకాసే రత్వా నాగరాజం ఆహ -

“సుణోహి మే నాగరాజ, ఉగ్గతేజ మహబ్బల;
దేహి మే పానీయఘటం, భేసజ్జుత్థమ్మి ఆగతో"తి.

అథ నం నాగో ఆహ -

“సామణేర సచే అత్థి, తవ విక్కమ పోరిసం;
అభినన్దామి తే వాచం, హరస్సు పానీయం మమా"తి.

సో తిక్తత్యుం నాగరాజస్య పటిష్ఠం గోహత్వా ఆకాసే రితకోవ ద్వాదసయోజనికం బ్రహ్మత్రభావం మాపేత్వా ఆకాసతో ఓరుయ్య నాగరాజస్య ఫణే అక్కమిత్వా అధోముఖం నిప్పిళేసి, తావదేవ బలవతా పురిసేన అక్కంతలల్లచమ్మం వియ నాగరాజస్య ఫణే అక్కంతమత్తే ఓగలిత్వా దబ్బిమత్తా ఫణపుటకా అహేసుం. నాగరాజస్య ఫణేహి ముత్తముత్తట్టానతో తాలక్ఖన్దపమాణా ఉదకవట్టియో ఉగ్గఙ్ఘింసు. సామణేరో ఆకాసేయేవ పానీయవారకం పూరేసి. దేవసజ్జో సాధుకారమదాసి. అథ నాగరాజా లజ్జిత్వా సామణేరస్య కుజ్జి, జయకుసుమవణ్ణానిస్య అక్ఖీని అహేసుం. సో “అయం మం దేవసజ్జం సన్నిపాతేత్వా పానీయం గోహత్వా లజ్జాపేసి, ఏతం గోహత్వా ముఖే హత్థం పక్ఖిపిత్వా హదయమంసం వాస్య మద్దామి, పాదే వా నం గోహత్వా పారగజ్ఞాయం ఖిపామీ”తి వేగేన అనుబద్ధి. అనుబద్ధంతోపి నం పాపుణితుం నాసక్ఖియేవ. సామణేరో గత్వా ఉపజ్ఞాయస్య హత్థే పానీయం రపేత్వా “పివధ, భన్తే”తి ఆహ. నాగరాజాపి పచ్చతో ఆగత్వా, “భన్తే అనురుద్ధ, సామణేరో మయా అదిన్నమేవ పానీయం గోహత్వా ఆగతో, మా పివిత్థా”తి ఆహ. ఏవం కిర సామణేరాతి. “పివధ, భన్తే, ఇమినా మే దిన్నం పానీయం ఆహట”న్తి ఆహ. థేరో “ఖీణాసవసామణేరస్య ముసాకథనం నామ నత్థీ”తి ఇత్వా పానీయం పివి. తజ్ఞణజ్ఞోవస్య ఆబాధో పటిపస్సమ్భి. పున నాగో థేరం ఆహ – “భన్తే, సామణేరేనమ్మి సబ్బం దేవగణం సన్నిపాతేత్వా లజ్జాపితో, అహమస్య హదయం వా ఫాలేస్సామి, పాదే వా నం గోహత్వా పారగజ్ఞాయ ఖిపిస్సామీ”తి. మహారాజ, సామణేరో మహానుభావో, తుమ్హే సామణేరేన సద్ధిం సజ్ఞామేతుం న సక్ఖిస్సథ , ఖమాపేత్వా నం గచ్ఛథాతి. సో సయమ్మి సామణేరస్య ఆనుభావం జానాతియేవ, లజ్జాయ పన అనుబద్ధిత్వా ఆగతో. అథ నం థేరస్య వచనేన ఖమాపేత్వా తేన సద్ధిం మిత్తసన్ధవం కత్వా “ఇతో పట్టాయ అనోతత్తఉదకేన అత్థే సతి తుమ్హాకం ఆగమనకిచ్చం నత్తి, మయ్యం పహిణేయ్యాథ, అహమేవ ఆహరిత్వా దస్సామీ”తి వత్వా పక్కామి.

థేరోపి సామణేరం ఆదాయ పాయాసి. సత్థా థేరస్య ఆగమనభావం ఇత్వా మిగారమాతుపాసాదే థేరస్య ఆగమనం ఓలోకేన్తో నిసీది. భిక్షూపి థేరం ఆగచ్ఛంతం దిస్వా పచ్చుగ్గత్వా పత్తచీవరం పటిగ్గహేసుం. అథేకచ్ఛే సామణేరం సీసేపి కణ్ఠేసుపి బాహాయమ్మి గోహత్వా సఙ్ఘాలేత్వా “కిం, సామణేర చూళకనిట్ట, న ఉక్కణ్ఠితోసీ”తి ఆహంసు. సత్థా తేసం కిరియం దిస్వా చిన్తేసి – “భారియం వతిమేసం భిక్షూనం కమ్మం ఆసీవిసం గీవాయ గణ్ఠాన్తా వియ సామణేరం గణ్ఠాన్తి, నాస్య ఆనుభావం జానన్తి, అజ్ఞ మయా సుమనసామణేరస్య గుణం పాకటం కాతుం వట్టతీ”తి. థేరోపి ఆగత్వా సత్థారం వన్దిత్వా నిసీది. సత్థా తేన సద్ధిం పటిసన్ధారం కత్వా ఆనన్దత్థేరం ఆమన్తేసి – “ఆనన్ద, అనోతత్తఉదకేనమ్మి పాదే ధోవితుకామో , సామణేరానం ఘటం దత్వా పానీయం ఆహరాపేహీ”తి. థేరో విహారే పఙ్ఘమత్తాని సామణేరసతాని సన్నిపాతేసి. తేసు సుమనసామణేరో సబ్బనవకో అహోసి. థేరో సబ్బమహల్లకం సామణేరం ఆహ – “సామణేర, సత్థా అనోకత్తదహఉదకేన పాదే ధోవితుకామో, ఘటం ఆదాయ గత్వా పానీయం ఆహరా”తి. సో “న సక్కోమి, భన్తే”తి న ఇచ్చి. థేరో సీసేపి పటిపాటియా పుచ్చి, తేపి తథేవ వత్వా పటిక్ఖిపింసు. “కిం పనేత్థ ఖీణాసవసామణేరా నత్థీ”తి? అత్తి, తే పన “నాయం అమ్మాకం బద్ధో మాలాపుటో, సుమనసామణేరస్సేవ బద్ధో”తి న ఇచ్చింసు, పుధుజ్జనా పన అత్తనో అసమత్థతాయేవ న ఇచ్చింసు. పరియోసాసే పన సుమనస్య వారే సమ్మత్తే, “సామణేర, సత్థా అనోకత్తదహఉదకేన పాదే ధోవితుకామో, కుటం ఆదాయ కిర ఉదకం ఆహరా”తి ఆహ. సో “సత్థరి ఆహరాపేన్తే ఆహరిస్సామీ”తి సత్థారం వన్దిత్వా, “భన్తే, అనోకత్తతో కిర మం ఉదకం ఆహరాపేథా”తి ఆహ. “ఆమ, సుమనా”తి. సో విసాఖాయ కారితేసు ఘనసువణ్ణకోట్టిమేసు సేనాసనకుటేసు ఏకం సట్టికుటఉదకగణ్ఠానకం మహాఘటం హత్తేన గోహత్వా “ఇమినా మే ఉక్ఖిపిత్వా అంసకూటే రపితేన అత్థో నత్థీ”తి ఓలమ్మకం కత్వా వేహాసం అబ్బుగ్గత్వా హిమవన్తాభిముఖో పక్ఖన్తి.

నాగరాజు సామణేరం దూరతోవ ఆగచ్ఛంతం దిస్వా పచ్చుగ్గన్తా కుటం అంసకూటేన ఆదాయ, “భన్తే, తుష్టే మాదిసే దాసే విజ్ఞమానే కస్మా సయం ఆగతా, ఉదకేనత్థే సతి కస్మా సాసనమత్తమ్మి న పహిణథా”తి కుటేన ఉదకం ఆదాయ సయం ఉక్తిపిత్వా “పురతో హోధ, భన్తే, అహమేవ ఆహరిస్సామీ”తి ఆహ. “తిట్ఠథ తుష్టే, మహారాజ, అహమేవ సమ్మాసమ్మద్ధేన ఆణత్తో”తి నాగరాజానం నివత్తాపేత్వా కుటం ముఖవట్టియం హత్థేన గహేత్వా ఆకాసేనాగచ్ఛి. అథ నం సత్థా ఆగచ్ఛంతం ఓలోకేత్వా భిక్షూ ఆమన్తేసి – “పస్సథ, భిక్షవే, సామణేరస్స లీలం, ఆకాసే హంసరాజా వియ సోభతీ”తి ఆహ. సోపి పానీయఘటం రపేత్వా సత్థారం వన్దిత్వా అట్ఠాసి. అథ నం సత్థా ఆహ – “కతివస్సోసి త్వం, సుమనా”తి? “సత్తవస్సోమ్మి, భన్తేతి. “తేన హి, సుమన, అజ్ఞ పట్ఠాయ భిక్షు హోహి”తి వత్వా దాయజ్ఞఉపసమ్మదం అదాసి. ద్వేయేవ కిర సామణేరా సత్తవస్సికా ఉపసమ్మదం లభింసు – అయశ్చ సుమనో సోపాకో చాతి.

ఏవం తస్మిం ఉపసమ్మన్నే ధమ్మసభాయం కథం సముట్ఠాపేసుం, “అచ్చరియం ఆవుసో, ఏవరూపో హి నామ దహరసామణేరస్స ఆనుభావో హోతి, న నో ఇతో పుట్టే ఏవరూపో ఆనుభావో దిట్ఠపుట్టో”తి. సత్థా ఆగన్తా “కాయ నుత్త, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్వా “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే, “భిక్షవే, మమ సాసనే దహరోపి సమ్మా పటిపన్నో ఏవరూపం సమ్మత్తిం లభతియేవా”తి వత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ –

౩౮౨. “యో హవే దహరో భిక్షు, యుజ్జతి బుద్ధసాసనే;

సోమం లోకం పభాసేతి, అబ్బా ముత్తోవ చన్దిమా”తి.

తత్త యుజ్జతీతి ఘటతి వాయమతి. పభాసేతీతి సో భిక్షు అత్తనో అరహత్తమగ్గజాణేన అబ్బాదీహి ముత్తో చన్దిమా వియ లోకం ఖన్ధాదిభేదం లోకం ఓభాసేతి, ఏకాలోకం కరోతీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

సుమనసామణేరవత్థు ద్వాదసమం.

భిక్షువగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

పశ్చావీసతిమో వగ్గో.

౨౬. బ్రాహ్మణవగ్గో

౧. పసాదబహులబ్రాహ్మణవత్తు

చిన్త సోతన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో పసాదబహులం బ్రాహ్మణం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర బ్రాహ్మణో భగవతో ధమ్మదేసనం సుత్వా పసన్నచిత్తో అత్తనో గేహ సోళసమత్తానం భిక్షూనం నిచ్చభత్తం పట్టపేత్వా భిక్షూనం ఆగతవేలాయ పత్తం గహేత్వా “ఆగచ్ఛన్తు భోన్తో అరహన్తో, నిసీదన్తు భోన్తో అరహన్తో”తి యంకిళ్ళో వదన్తో అరహన్తవాదపటిసంయుత్తమేవ వదతి. తేసు పుధుజ్జనా “అయం అష్ఠేసు అరహన్తసజ్జో”తి చిన్తయింసు, ఖీణాసవా “అయం నో ఖీణాసవభావం జానాతీ”తి. ఏవం తే సబ్బేపి కుక్కుచ్చాయన్తా తస్స గేహం నాగమింసు. సో దుక్ఖీ దుమ్మనో “కిన్ను ఖో, అయ్యా, నాగచ్ఛన్తీ”తి విహారం గన్త్యా సత్థారం వన్దిత్వా తమత్థం ఆరోచేసి. సత్థా భిక్షూ ఆమన్తేత్వా “కిం ఏతం, భిక్షవే”తి పుచ్చిత్వా తేహి తస్మిం అత్థే ఆరోచితే “సాదియథ పన తుమ్హే, భిక్షవే, అరహన్తవాద”న్తి ఆహ. “న సాదియామ మయం, భన్తే”తి. “ఏవం సన్తే మనుస్సానం ఏతం పసాదభజ్జం, అనాపత్తి , భిక్షవే, పసాదభజ్జో, అపి చ ఖో పన బ్రాహ్మణస్స అరహన్తేసు అధిమత్తం పేమం, తస్మా తుమ్హేహిపి తణ్ణాసోతం ఛేత్వా అరహత్తమేవ పత్తుం యుత్త”న్తి వత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౩౮౩. “చిన్త సోతం పరక్కమ్మ, కామే పనుద బ్రాహ్మణ;

సజ్ఞారానం ఖయం ఇత్వా, అకతజ్ఞాసి బ్రాహ్మణా”తి.

తత్త పరక్కమ్మాతి తణ్ణాసోతం నామ న అప్పమత్తకేన వాయామేన చిన్దితుం సక్కా, తస్మా జాణసమ్మయుత్తేన మహన్తేన పరక్కమేన పరక్కమిత్వా తం సోతం చిన్త. ఉభోపి కామే పనుద నీహర. బ్రాహ్మణాతి ఖీణాసవానం ఆలపనమేతం. సజ్ఞారానన్తి పఞ్చన్నం ఖన్దానం ఖయం జానిత్వా. అకతజ్ఞాతి ఏవం సన్తే త్వం సువణ్ణాదీసు కేనచి అకతస్స నిబ్బానస్స జాననతో అకతజ్ఞా నామ హోసీతి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

పసాదబహులబ్రాహ్మణవత్తు పఠమం.

౨. సమ్మహులభిక్షువత్తు

యదా ద్వయేసూతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో సమ్మహులే భిక్షూ ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకదివసజ్ఞో తింసమత్తా దిసావాసికా భిక్షూ ఆగన్త్యా సత్థారం వన్దిత్వా నిసీదింసు. సారిపుత్తత్థేరో తేసం అరహత్తస్స ఉపనిస్సయం దిస్సా సత్థారం ఉపసంజ్ఞమిత్వా రితకోవ ఇమం పఞ్ణం పుచ్చి - “భన్తే, ద్వే ధమ్మాతి వుచ్చన్తి, కతమే ను ఖో ద్వే ధమ్మా”తి? అథ నం సత్థా “ద్వే ధమ్మాతి ఖో, సారిపుత్త, సమధవిపస్సనా వుచ్చన్తీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౩౮౪. “యదా ద్వయేసు ధమ్మేసు, పారగూ హోతి బ్రాహ్మణో;

అధస్స సబ్బే సంయోగా, అత్తం గచ్చన్తి జానతో"తి.

తత్త యదాతి యస్మిం కాలే ద్విధా రితేసు సమధవిపస్సనాధమ్మేసు అభిజ్ఞాపారగాదివసేన అయం ఖీణాసవో పారగా హోతి, అధస్స వట్టస్మిం సంయోజనసమత్తా సబ్బే కామయోగాదయో సంయోగా ఏవం జానంతస్స అత్తం పరిక్ఖయం గచ్చన్తీతి అత్తో.

దేసనావసానే సబ్బేపి తే భిక్షూ అరహత్తే పతిట్టహింసూతి.

సమ్మహులభిక్షువత్తు దుతియం.

౩. మారవత్తు

యస్స పారన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరన్తో మారం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిరేకస్మిం దివసే అజ్ఞాతరో పురిసో వియ హుత్వా సత్తారం ఉపసజ్కమిత్వా పుచ్చి - “భన్తే , పారం పారన్తి వుచ్చతి, కిన్ను ఖో ఏతం పారం నామా”తి. సత్తా “మారో అయ”న్తి విదిత్వా, “పాపిమ, కిం తవ పారేన, తస్మా వీతరాగేహి పత్తబ్బ”న్తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౩౮౭. “యస్స పారం అపారం వా, పారాపారం న విజ్ఞతి;

వీతద్దరం విసంయుత్తం, తమహం బ్రూమి బ్రాహ్మణ”న్తి.

తత్త పారన్తి అజ్ఞత్తికాని ఛ ఆయతనాని. అపారన్తి బాహిరాని ఛ ఆయతనాని. పారాపారన్తి తదుభయం. న విజ్ఞతీతి యస్స సబ్బమ్పేతం “అహ”న్తి వా “మమ”న్తి వా గహణాభావేన నత్తి, తం కిలేసదరథానం విగమేన వీతద్దరం సబ్బకిలేసేహి విసంయుత్తం అహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

మారవత్తు తతియం.

౪. అజ్ఞాతరబ్రాహ్మణవత్తు

ఝాయన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా జేతవనే విహరన్తో అజ్ఞాతరం బ్రాహ్మణం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర చిన్తేసి - “సత్తా అత్తనో సావకే, ‘బ్రాహ్మణా’తి వదతి, అహఞ్చమ్మి జాతిగోత్తేన బ్రాహ్మణో, మమ్మి ను ఖో ఏవం వత్తుం వట్టతీ”తి. సో సత్తారం ఉపసజ్కమిత్వా తమత్తం పుచ్చి. సత్తా “నాహం జాతిగోత్తమత్తేన బ్రాహ్మణం వదామి, ఉత్తమత్తం అరహత్తం అనుప్పత్తమేవ పనేవం వదామీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౩౮౮. “ఝాయం విరజమాసీనం, కతకిచ్చమనాసవం;

ఉత్తమత్తమనుప్పత్తం, తమహం బ్రూమి బ్రాహ్మణ”న్తి.

తత్త ఝాయన్ని దువిధేన ఝానేన ఝాయంతం కామరజేన విరజం వనే ఏకకమాసీనం చతూహి మగ్గేహి సోఽసన్నం కిచ్చానం కతత్తా కతకిచ్చం ఆసవానం అభావేన అనాసవం ఉత్తమత్తం అరహత్తం అనుప్పత్తం అహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

దేసనావసానే సో బ్రాహ్మణో సోతాపత్తిఫలే పతిట్ఠహి, సమ్మత్తానమ్మి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

అఞ్ఞాతరబ్రాహ్మణవత్తు చతుత్థం.

౫. ఆనన్దతేరవత్తు

దివా తపతీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా మిగారమాతుపాసాదే విహరంతో ఆనన్దతేరం ఆరబ్బ కథేసి.

పసేనది కోసలో కిర మహాపవారణాయ సబ్బాభరణపటిమణ్ణితో గన్ధమాలాదీని ఆదాయ విహరం అగమాసి. తస్మిం ఖణే కాళుదాయిత్థేరో ఝానం సమాపజ్ఞత్వా పరిసపరియంతే నిసిన్నో హోతి, నామమేవ పనస్సేతం, సరీరం సువణ్ణవణ్ణం. తస్మిం పన ఖణే చన్దో ఉగ్గచ్ఛతి, సూరియో అత్థమేతి. ఆనన్దతేరో అత్థమేంతస్స చ సూరియస్స ఉగ్గచ్ఛంతస్స చ చన్దస్స ఓభాసం ఓలోకేన్తో రఞ్ఞో సరీరోభాసం థేరస్స సరీరోభాసం తథాగతస్స చ సరీరోభాసం ఓలోకేసి. తత్త సబ్బోభాసే అతిక్కమిత్వా సత్తావ విరోచతి. థేరో సత్తారం వన్దిత్వా, “భన్తే, అజ్ఞ మమ ఇమే ఓభాసే ఓలోకేంతస్స తుమ్మాకమేవ ఓభాసో రుచ్ఛతి. తుమ్మాకఞ్ఞో సరీరం సబ్బోభాసే అతిక్కమిత్వా విరోచతీ”తి ఆహ. అథ నం సత్తా, “ఆనన్ద, సూరియో నామ దివా విరోచతి, చన్దో రత్తిం, రాజా అలక్కుతకాలేయేవ, ఖీణాసవే గణసజ్జణికం పహాయ అన్తోసమాపత్తియంయేవ విరోచతి, బుద్ధా పన రత్తిమ్మి దివాపి పఞ్చవిధేన తేజేన విరోచన్తీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౩౮౭. “దివా తపతి ఆదిచ్చో, రత్తిమాభాతి చన్దిమా;

సన్నద్ధో ఖత్తియో తపతి, ఝాయీ తపతి బ్రాహ్మణో;

అథ సబ్బమహోరత్తిం, బుద్ధో తపతి తేజసా”తి.

తత్త దివా తపతీతి దివా విరోచతి, రత్తిం పనస్స గతమగ్గోపి న పఞ్ఞాయతి. చన్దిమాతి చన్దోపి అబ్బాదీహి విముత్తో రత్తిమేవ విరోచతి, నో దివా. సన్నద్ధోతి సువణ్ణమణివిచిత్రేహి సబ్బాభరణేహి పటిమణ్ణితో చతురజ్గనియా సేనాయ పరిక్ష్ణితోవ రాజా విరోచతి, న అఞ్ఞాతకవేసేన రితో. ఝాయీతి ఖీణాసవో పన గణం వినోదేత్వా ఝాయంతోవ విరోచతి. తేజసాతి సమ్మాసమ్మద్ధో పన సీలతేజేన దుస్సీల్యతేజం, గుణతేజేన నిగ్గుణతేజం, పఞ్ఞాతేజేన దుప్పఞ్ఞాతేజం, పుఞ్ఞాతేజేన అపుఞ్ఞాతేజం, ధమ్మతేజేన అధమ్మతేజం పరియాదియిత్వా ఇమినా పఞ్చవిధేన తేజసా నిచ్చకాలమేవ విరోచతీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసుతి.

ఆనన్దతేరవత్తు పఞ్చమం.

౬. అఞ్ఞాతరబ్రాహ్మణపబ్బజితవత్తు

బాహితపాపొతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో అజ్ఞాతరం బ్రాహ్మణపబ్బజితం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకో కిర బ్రాహ్మణో బాహిరకపబ్బజ్ఞాయ పబ్బజిత్వా “సమణో గోతమో అత్తనో సావకే ‘పబ్బజితా’తి వదతి, అహాఞ్చమ్మి పబ్బజితో, మమ్మి ఖో ఏవం వత్తుం వట్టతీ”తి చిన్తేత్వా సత్థారం ఉపసంక్రమిత్వా ఏతమత్థం పుచ్చి. సత్థా “నాహం ఏత్తకేన ‘పబ్బజితో’తి వదామి, కిలేసమలానం పన పబ్బాజితత్తా పబ్బజితో నామ హోతీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౩౮౮. “బాహితపాపొతి బ్రాహ్మణో, సమచరియా సమణోతి వుచ్చతి;

పబ్బాజయమత్తనో మలం, తస్మా పబ్బజితోతి వుచ్చతీ”తి.

తత్థ సమచరియాతి సబ్బాకుసలాని సమేత్వా చరణేన. తస్మాతి యస్మా బాహితపాపతాయ బ్రాహ్మణో, అకుసలాని సమేత్వా చరణేన సమణోతి వుచ్చతి, తస్మా యో అత్తనో రాగాదిమలం పబ్బాజయంతో వినోదేంతో చరతి, సోపి తేన పబ్బాజనేన పబ్బజితోతి వుచ్చతీతి అత్తో.

దేసనావసానే సో బ్రాహ్మణపబ్బజితో సోతాపత్తిఫలే పతిట్ఠహి, సమ్మత్తానమ్మి సాత్థికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

అజ్ఞాతరబ్రాహ్మణపబ్బజితవత్తు ఛట్టం.

౭. సారిపుత్తత్థేరవత్తు

న బ్రాహ్మణస్సాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో సారిపుత్తత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిం కిర రానే సమ్మహులా మనుస్సా “అహో అవ్హాకం , అయ్యో, ఖన్తిబలేన సమన్నాగతో, అజ్ఞోసు అక్కోసంతేసు వా పహరంతేసు వా కోపమత్తమ్మి నత్తీ”తి ధేరస్స గుణే కథయింసు. అథేకో మిచ్చాదిట్ఠికో బ్రాహ్మణో “కో ఏస న కుజ్ఞతీ”తి పుచ్చి. “అవ్హాకం ధేరో”తి. “నం కుజ్ఞాపేంతో న భవిస్సతీ”తి? “నత్థేతం, బ్రాహ్మణా”తి. “తేన హి అహం నం కుజ్ఞాపేస్సామీ”తి? “సచే సక్కోసి, కుజ్ఞాపేహి”తి. సో “హోతు, జానిస్సామిస్స కత్తబ్బ”న్తి ధేరం భిక్ఖాయ పవిట్టం దిస్సా పచ్చాభాగేన గత్వా పిట్ఠిమజ్జే మహంతం పాణిప్పహరమదాసి. ధేరో “కిం నామేత”న్తి అనోలోకేత్వావ గతో. బ్రాహ్మణస్స సకలసరీరే డాహో ఉప్పజ్జి. సో “అహో గుణసమ్మన్నో, అయ్యో”తి ధేరస్స పాదమూలే నిపజ్జిత్వా “ఖమథ మే, భన్తే”తి వత్వా “కిం ఏత”న్తి చ వుత్తే “అహం వీమంసనత్థాయ తుమ్హే పహరి”న్తి ఆహ. “హోతు ఖమామి తే”తి. “సచే మే, భన్తే, ఖమథ, మమ గేహాయేవ నిసీదిత్వా భిక్ఖం గణ్ఠాధా”తి ధేరస్స పత్తం గణ్ఠి, ధేరోపి పత్తం అదాసి. బ్రాహ్మణో ధేరం గేహం నేత్వా పరివిసి.

మనుస్సా కుజ్జిత్వా “ఇమినా అవ్హాకం నిరపరాధో అయ్యో పహటో, దణ్ఠేనపిస్స మోక్ఖో నత్తి, ఏత్థేవ నం మారేస్సామా”తి లేడ్డుదణ్డాదిహత్థా బ్రాహ్మణస్స గేహద్వారే అట్టంసు. ధేరో ఉట్టాయ గచ్చంతో బ్రాహ్మణస్స హత్థే పత్తం అదాసి. మనుస్సా తం ధేరేన సద్ధిం గచ్చంతం దిస్సా, “భన్తే, తుమ్హాకం పత్తం గహేత్వా బ్రాహ్మణం నివత్తేధా”తి ఆహంసు. కిం ఏతం ఉపాసకాతి? బ్రాహ్మణేన తుమ్హే పహటా, మయమస్స కత్తబ్బం జానిస్సామాతి. కిం పన తుమ్హే ఇమినా పహటా, ఉదాహు అహన్తి? తుమ్హే, భన్తే. “మం ఏస పహరిత్వా ఖమాపేసి, గచ్చథ తుమ్హే”తి మనుస్సే ఉయ్యోజేత్వా బ్రాహ్మణం నివత్తాపేత్వా ధేరో విహరమేవ గతో. భిక్ఖా ఉజ్జాయింసు “కిం నామేతం సారిపుత్తత్థేరో యేన బ్రాహ్మణేన పహటో, తస్సేవ గేహ నిసీదిత్వా భిక్ఖం గహేత్వా ఆగతో. ధేరస్స పహటకాలతో పట్టాయ ఇదాని సో కస్స లజ్జిస్సతి, అవసేసే పోథేంతో విచరిస్సతీ”తి. సత్థా

ఆగస్త్యా “కాయ నుత్త, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్యా “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే, “భిక్షవే, బ్రాహ్మణో బ్రాహ్మణం పహరన్తో నామ నత్తి, గిహిబ్రాహ్మణేన పన సమణబ్రాహ్మణో పహతో భవిస్సతి, కోధో నామేస అనాగామిమగ్గేన సముగ్ఘాతం గచ్ఛతీ”తి వత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమా గాథా అభాసి -

౩౮౯. “న బ్రాహ్మణస్స పహరేయ్య, నాస్స ముఞ్చేథ బ్రాహ్మణో;

ధీ బ్రాహ్మణస్స హంతారం, తతో ధీ యస్స ముఞ్చతి.

౩౯౦. “న బ్రాహ్మణస్సేతదకిఞ్చి సేయ్యో, యదా నిసేధో మనసో పియేహి;

యతో యతో హింసమనో నివత్తతి, తతో తతో సమ్మతిమేవ దుక్ఖ”న్తి.

తత్త పహరేయ్యతి “ఖీణాసవబ్రాహ్మణోహమస్మీ”తి జానన్తో ఖీణాసవస్స వా అఞ్జతరస్స వా జాతిబ్రాహ్మణస్స న పహరేయ్య. నాస్స ముఞ్చేథాతి సోపి పహతో ఖీణాసవబ్రాహ్మణో అస్స పహరిత్వా రితస్స వేరం న ముఞ్చేథ, తస్మిం కోపం న కరేయ్యతి అత్తో. ధీ బ్రాహ్మణస్సాతి ఖీణాసవబ్రాహ్మణస్స హంతారం గరహామి. తతో ధీతి యో పన తం పహరన్తం పటిపహరన్తో తస్స ఉపరి వేరం ముఞ్చతి, తం తతోపి గరహామియేవ.

ఏతదకిఞ్చి సేయ్యోతి యం ఖీణాసవస్స అక్కోసన్తం వా అపచ్చక్కోసనం, పహరన్తం వా అప్పటిపహరణం, ఏతం తస్స ఖీణాసవబ్రాహ్మణస్స న కిఞ్చి సేయ్యో, అప్పమత్తకం సేయ్యో న హోతి, అధిమత్తమేవ సేయ్యోతి అత్తో. యదా నిసేధో మనసో పియేహితి కోధనస్స హి కోధుప్పాదోవ మనసో పియో నామ. కోధో హి పనేస మాతాపితూసుపి బుద్ధాదీసుపి అపరజ్ఞతి. తస్మా యో అస్స తేహి మనసో నిసేధో కోధవసేన ఉప్పజ్జమానస్స చిత్తస్స నిగ్గహో, ఏతం న కిఞ్చి సేయ్యోతి అత్తో. హింసమనోతి కోధమనో. సో తస్స యతో యతో వత్తుతో అనాగామిమగ్గేన సముగ్ఘాతం గచ్ఛన్తో నివత్తతి . తతో తతోతి తతో తతో వత్తుతో సకలమ్పి వట్టదుక్ఖం నివత్తతియేవాతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసుతి.

సారిపుత్తత్థేరవత్తు సత్తమం.

౮. మహాపజాపతిగోతమీవత్తు

యస్స కాయేన వాచాయాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో మహాపజాపతిం గోతమిం ఆరబ్బ కథేసి.

భగవతా హి అనుప్పన్నే వత్తుస్మిం పఞ్ణత్తే అట్ట గరుధమ్మో మణ్ణనకజాతియో పురిసో సురభిపుప్పదామం వియ సిరసా సమ్మటిచ్చిత్వా సపరివారా మహాపజాపతి గోతమీ ఉపసమ్మదం లభి, అఞ్ఞో తస్సా ఉపజ్ఞాయో వా ఆచరియో వా నత్తి. ఏవం లద్ధూపసమ్మదం థేరిం ఆరబ్బ అపరేన సమయేన కథం సముట్టాపేసుం “మహాపజాపతియా గోతమియా ఆచరియుపజ్ఞాయా న పఞ్ఞాయన్తి, సహత్తేనేవ కాసాయాని గణ్ఠీ”తి. ఏవఞ్చ పన వత్వా భిక్షునియో కుక్కుచ్చాయన్తియో తాయ సద్ధిం నేవ ఉపోసథం న పవారణం కరోన్తి, తా గన్త్యా తథాగతస్సపి తమత్థం ఆరోచేసుం. సత్థా తాసం కథం సుత్వా “మయా మహాపజాపతియా గోతమియా అట్ట గరుధమ్మా దిన్నా, అహమేవస్సాచరియో, అహమేవ ఉపజ్ఞాయో. కాయదుచ్చరితాదివిరహితేసు ఖీణాసవేసు కుక్కుచ్చం నామ న కాతబ్బ”న్తి వత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౩౯౧. “యస్య కాయేన వాచాయ, మనసా నత్తి దుక్కటం;
సంవృతం తీహి రానేహి, తమహం బ్రామి బ్రాహ్మణ”న్తి.

తత్త దుక్కటన్తి సావజ్ఞం దుష్టుద్రయం అపాయసంవత్తనికం కమ్మం. తీహి రానేహీతి ఏతేహి కాయాదీహి తీహి కారణేహి కాయదుచ్చరితాదిపవేసనివారణత్తాయ ద్వారం పిహితం, తం అహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

మహాపజాపతిగోతమీవత్తు అట్టమం.

౯. సారిపుత్తత్థేరవత్తు

యమ్మాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో సారిపుత్తత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిరాయస్మా అస్సజిత్థేరస్స సన్తికే ధమ్మం సుత్వా సోతాపత్తిఫలం పత్తకాలతో పట్టాయ “యస్సం దిసాయం థేరో వసతీ”తి సుణాతి, తతో అజ్ఞాలిం పగ్గయ్త తతోవ సీసం కత్వా నిపజ్జతి. భిక్షూ “మిచ్ఛాదిట్ఠికో సారిపుత్తో, అజ్ఞాపి దిసా నమస్సమానో విచరతీ”తి తమత్థం తథాగతస్స ఆరోచేసుం. సత్థా థేరం పక్కిసాపేత్వా “సచ్చం కిర త్వం, సారిపుత్త, దిసా నమస్సన్తో విచరసీ”తి పుచ్చిత్వా, “భన్తే, మమ దిసా నమస్సనభావం వా అనమస్సనభావం వా తుమ్హేవ జానాథా”తి వుత్తే “న, భిక్షవే, సారిపుత్తో దిసా నమస్సతి, అస్సజిత్థేరస్స పన సన్తికా ధమ్మం సుత్వా సోతాపత్తిఫలం పత్తతాయ అత్తనో ఆచరియం నమస్సతి. యజ్ఞో ఆచరియం నిస్సాయ భిక్షు ధమ్మం విజానాతి, తేన సో బ్రాహ్మణేన అగ్గి వియ సక్కచ్చం నమస్సితట్టోయేవా”తి వత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౩౯౨. “యమ్మా ధమ్మం విజానేయ్య, సమ్మాసమ్మద్ధదేసితం;
సక్కచ్చం తం నమస్సేయ్య, అగ్గిహుత్తంవ బ్రాహ్మణో”తి.

తత్త అగ్గిహుత్తంవాతి యథా బ్రాహ్మణో అగ్గిహుత్తం సమ్మా పరిచరణేన చేవ అజ్ఞాలికమ్మాదీహి చ సక్కచ్చం నమస్సతి, ఏవం యమ్మా ఆచరియా తథాగతపవేదితం ధమ్మం విజానేయ్య, తం సక్కచ్చం నమస్సేయ్యాతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

సారిపుత్తత్థేరవత్తు నవమం.

౧౦. జటిలబ్రాహ్మణవత్తు

న జటాహీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో ఏకం జటిలబ్రాహ్మణం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర “అహం మాతితో చ పితితో చ సుజాతో బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తో. సచే సమణో గోతమో అత్తనో సావకే బ్రాహ్మణాతి వదతి, మమ్మి ను ఖో తథా వత్తుం వట్టతీ”తి సత్థు సన్తికం గత్వా తమత్థం పుచ్చి. అథ నం సత్థా “నాహం, బ్రాహ్మణ,

జటామత్తేన, న జాతిగోత్రమత్తేన బ్రాహ్మణం వదామి, పటివిద్ధసచ్చమేవ పనాహం బ్రాహ్మణోతి వదామీ”తి వత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౩౯౩. “న జటాహి న గోత్రేన, న జచ్ఛా హోతి బ్రాహ్మణో;
యమ్మి సచ్చశ్చ ధమ్మో చ, సో సుచీ సో చ బ్రాహ్మణో”తి.

తత్త సచ్చన్తి యస్మిం పుగ్గల్ చత్తారి సచ్ఛాని సోళసహాకారేహి పటివిజ్ఞిత్వా రితం సచ్చశ్శాణశ్శ్చవ నవవిధో చ లోకుత్తరధమ్మో అత్తి, సో సుచి, సో బ్రాహ్మణో చాతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

జటిలబ్రాహ్మణవత్తు దసమం.

౧౧. కుహకబ్రాహ్మణవత్తు

కిం తేతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా కూటాగారసాలాయం విహరన్తో ఏకం వగ్గులివతం కుహకబ్రాహ్మణం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర వేసాలినగరద్వారే ఏకం కకుధరుక్ఖం ఆరుయ్హ ద్వీహి పాదేహి రుక్ఖసాఖం గణ్ఠిత్వా అధోసీరో ఓలమ్మన్తో “కపిలానం మే సతం దేధ, కహపణే దేధ, పరిచారికం దేధ, నో చే దస్సథ, ఇతో పతిత్వా మరన్తో నగరం అనగరం కరిస్సామీ”తి వదతి. తథాగతస్స భిక్కుసజ్జపరిపుతస్స నగరం పవిసనకాలే భిక్ఖూ తం బ్రాహ్మణం దిస్వా నిక్ఖమనకాలేపి నం తథేవ ఓలమ్మన్తం పస్సింసు. నాగరాపి “అయం పాతోవ పట్టాయ ఏవం ఓలమ్మన్తో పతిత్వా మరన్తో నగరం అనగరం కరేయ్యా”తి చిన్తేత్వా నగరవినాసభీతా “యం సో యాచతి, సబ్బం దేమా”తి పటిస్సుణిత్వా అదంసు. సో ఓతరిత్వా సబ్బం గహేత్వా అగమాసి. భిక్ఖూ విహరూపచారే తం గావిం వియ విరవిత్వా గచ్ఛన్తం దిస్వా సజ్ఞానిత్వా “లద్ధం తే , బ్రాహ్మణ, యథాపత్తిత”న్తి పుచ్చిత్వా “ఆమ, లద్ధం మే”తి సుత్వా అన్తోవిహారం గత్వా తథాగతస్స తమత్తం ఆరోచేసుం. సత్థా “న, భిక్ఖవే, ఇదానేవ సో కుహకచోరో, పుట్టేపి కుహకచోరోయేవ అహోసి. ఇదాని పనేస బాలజనం వశ్శోతి, తదా పన పణ్ణితే వశ్శోతుం నాసక్ఖీ”తి వత్వా తేహి యాచితో అతీతమాహరి.

అతీతే ఏకం కాసికగామం నిస్సాయ ఏకో కుహకతాపసో వాసం కప్పేసి. తం ఏకం కులం పటిజగ్గి. దివా ఉప్పన్నఖాదనీయభోజనీయతో అత్తనో పుత్తానం వియ తస్సపి ఏకం కోట్టాసం దేతి, సాయం ఉప్పన్నకోట్టాసం రపేత్వా దుతియదివసే దేతి. అథేకదివసం సాయం గోధమంసం లభిత్వా సాధుకం పచిత్వా తతో కోట్టాసం రపేత్వా దుతియదివసే తస్స అదంసు. తాపసో మంసం ఖాదిత్వావ రసతణ్ణాయ బద్ధో “కిం మంసం నామేత”న్తి పుచ్చిత్వా “గోధమంస”న్తి సుత్వా భిక్ఖాయ చరిత్వా సప్పిదధికటుకభణ్ణాదీని గహేత్వా పణ్ణసాలం గత్వా ఏకమన్తం రపేసి. పణ్ణసాలాయ పన అవిదురే ఏకస్మిం వమ్మికే గోధరాజా విహరతి. సో కాలేన కాలం తాపసం వన్దితుం ఆగచ్ఛతి. తందివసం పనేస “తం వధిస్సామీ”తి దణ్ణం పటిచ్ఛాదేత్వా తస్స వమ్మికస్స అవిదురే రానే నిద్దాయన్తో వియ నిసీది. గోధరాజా వమ్మికతో నిక్ఖమిత్వా తస్స సన్తికం ఆగచ్ఛన్తోవ ఆకారం సల్లక్ఖేత్వా “న మే అజ్జ ఆచరియస్స ఆకారో రుచ్ఛతీ”తి తతోవ నివత్తి. తాపసో తస్స నివత్తనభావం

ఇత్వా తస్య మారణత్వాయ దణ్డం ఖిపి, దణ్డో విరజ్జిత్యా గతో. గోధరాజాపి ధమ్మికం పవిసిత్వా తతో సీసం నీహరిత్వా
ఆగతమగ్గం ఓలోకేన్తో తాపసం ఆహ -

“సమణం తం మఱ్ఱామానో, ఉపగచ్ఛిమసఱ్ఱాతం;
సో మం దణ్డేన పాహాసి, యథా అసమణో తథా.

“కిం తే జటాహి దుమ్మేధ, కిం తే అజినసాటియా;
అబ్బంతరం తే గహనం, బాహిరం పరిమజ్జసి”తి. (జా. ౧.౪.౯౭-౯౮);

అథ నం తాపసో అత్తనో సంతకేన పలోభేతుం ఏవమాహ -

“ఏహి గోధ నివత్తస్సు, భుజ్జ సాలీనమోదనం;
తేలం లోణిచ్ఛ మే అత్తి, పహూతం మయ్వు పిప్పలీ”తి. (జా. ౧.౪.౯౯);

తం సుత్వా గోధరాజా “యథా యథా త్వం కథేసి, తథా తథా మే పలాయితుకామతావ హోతీ”తి వత్వా ఇమం
గాథమాహ -

“ఏస భియ్యో పవేక్ఖామి, వమ్మికం సతపోరిసం;
తేలం లోణిచ్ఛ కిత్తేసి, అహితం మయ్వు పిప్పలీ”తి. (జా. ౧.౪.౧౦౦);

ఏవచ్ఛ పన వత్వా “అహం ఏత్తకం కాలం తయి సమణసఱ్ఱం అకాసిం, ఇదాని పన తే మం పహరితుకామతాయ
దణ్డో ఖిత్తో, తస్య ఖిత్తకాలేయేవ అసమణో జాతో. కిం తాదిసస్స దుప్పఱ్ఱాస్స పుగ్గలస్స జటాహి, కిం సఖురేన
అజినచమ్మేన. అబ్బంతరఱ్ఱో తే గహనం, కేవలం బాహిరమేవ పరిమజ్జసి”తి ఆహ. సత్తా ఇమం అతీతం ఆహరిత్వా “తదా ఏస
కుహకో తాపసో అహాసి, గోధరాజా పన అహమేవా”తి వత్వా జాతకం సమోధానేత్వా తదా గోధపణ్ణితేన తస్య
నిగ్గహితకారణం దస్సేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౩౯౪. “కిం తే జటాహి దుమ్మేధ, కిం తే అజినసాటియా;
అబ్బంతరం తే గహనం, బాహిరం పరిమజ్జసి”తి. (జా. ౧.౪.౯౮);

తథ్థ కిం తే జటాహీతి అమ్మో దుప్పఱ్ఱ తవ బద్ధాహిపి ఇమాహి జటాహి సఖురాయ నివత్తాయపి ఇమాయ
అజినచమ్మసాటికాయ చ కిమత్తోతి. అబ్బంతరన్తి అబ్బంతరఱ్ఱో తే రాగాదికిలేసగహనం, కేవలం హత్థిలణ్డం అస్సలణ్డం వియ
మట్టం బాహిరం పరిమజ్జసితి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

కుహకబ్రాహ్మణవత్తు ఏకాదసమం.

౧౨. కిసాగోతమీవత్తు

పంసుకూలధరన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా గిఙ్ఘకూట్ పబ్బతే విహరన్తో కిసాగోతమిం ఆరబ్బ కథేసి.

తదా కిర సక్కో పఠమయామావసానే దేవపరిసాయ సద్ధిం సత్థారం ఉపసఙ్కమిత్వా వన్దిత్వా ఏకమన్తే సారణీయధమ్మకథం సుణన్తో నిసీది. తస్మిం ఖణే కిసాగోతమీ “సత్థారం పస్సిస్సామీ”తి ఆకాసేనాగన్త్యా సక్కుం దిస్వా నివత్తి. సో తం వన్దిత్వా నివత్తన్తిం దిస్వా సత్థారం పుచ్చి - “కా నామేసా , భన్తే, ఆగచ్ఛమానావ తుమ్హే దిస్వా నివత్తతీ”తి? సత్థా “కిసాగోతమీ నామేసా, మహారాజ, మమ ధీతా పంసుకూలికత్థేరీనం అగ్గా”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౩౯౮. “పంసుకూలధరం జన్తుం, కిసం ధమనిసన్ధతం;

ఏకం వనస్మిం ఝాయన్తం, తమహం బ్రూమి బ్రాహ్మణ”న్తి.

తత్థ కిసన్తి పంసుకూలికా హి అత్తనో అనురూపం పటిపదం పూరేన్తా అప్పమంసలోహితా చేవ హోన్తి ధమనిసన్ధతగత్తా చ, తస్మా ఏవమాహ. ఏకం వనస్మిన్తి వివిత్తట్టానే ఏకకం వనస్మిం ఝాయన్తం తమహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

కిసాగోతమీవత్తు ద్వాదసమం.

౧౩. ఏకబ్రాహ్మణవత్తు

న చాహన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో ఏకం బ్రాహ్మణం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర “సమణో గోతమో అత్తనో సావకే బ్రాహ్మణాతి వదతి అహింసాన్తి బ్రాహ్మణయోనియం నిబ్బత్తో, మమ్మి ను ఖో ఏవం వత్తుం వట్టతీ”తి సత్థారం ఉపసఙ్కమిత్వా తమత్థం పుచ్చి. అథ నం సత్థా “నాహం, బ్రాహ్మణ, బ్రాహ్మణయోనియం నిబ్బత్తమత్తేనేవం వదామి, యో పన అకింశ్చనో అగహణో, తమహం బ్రాహ్మణం వదామీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౩౯౯. “న చాహం బ్రాహ్మణం బ్రూమి, యోనిజం మత్తిసమ్భవం;

భోవాది నామ సో హోతి, సచే హోతి సకింశ్చనో;

అకింశ్చనం అనాదానం, తమహం బ్రూమి బ్రాహ్మణ”న్తి.

తత్థ యోనిజన్తి యోనియం జాతం. మత్తిసమ్భవన్తి బ్రాహ్మణీయా మాతు సన్తకే ఉదరస్మిం సమ్భూతం. భోవాదీతి సో పన ఆమన్తనాదీసు “భో, భో”తి వత్వా విచరన్తో భోవాది నామ హోతి, సచే రాగాదీహి కింశ్చనేహి సకింశ్చనో. అహం పన రాగాదీహి అకింశ్చనం చతూహి ఉపాదానేహి అనాదానం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

దేసనావసానే సో బ్రాహ్మణో సోతాపత్తిఫలే పతిట్ఠహి, సమ్మత్తానమ్మి సాత్థికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

ఏకబ్రాహ్మణవత్తు తేరసమం.

౧౪. ఉగ్గసేనసేటిపుత్రవత్తు

సబ్బసంయోజనన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరన్తో ఉగ్గసేనం నామ సేటిపుత్రం ఆరబ్బ కథేసి. వత్తు “ముఞ్చ పురే ముఞ్చ పచ్చతో”తి (ధ. ప. ౩౪౮) గాథావణ్ణనాయ విత్థారితమేవ.

తదా హి సత్థా, “భన్తే, ఉగ్గసేనో ‘న భాయామీ’తి వదతి, అభూతేన మఞ్ఞో అఞ్ఞం బ్యాకరోతీ”తి భిక్షూహి వుత్తే, “భిక్షవే, మమ పుత్రసదిసా చిన్నసంయోజనా న భాయన్తియేవా”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౩౯౭. “సబ్బసంయోజనం ఛేత్వా, యో వే న పరితస్సతి;
సఙ్ఖాతిగం విసంయుత్తం, తమహం బ్రామి బ్రాహ్మణ”న్తి.

తత్త సబ్బసంయోజనన్తి దసవిధసంయోజనం. న పరితస్సతీతి తత్థాయ న భాయతి. తమహన్తి తం అహం రాగాదీనం సఙ్ఖానం అతీతత్తా సఙ్ఖాతిగం, చతున్నమ్మి యోగానం అభావేన విసంయుత్తం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

ఉగ్గసేనసేటిపుత్రవత్తు చుద్ధసమం.

౧౫. ద్వేబ్రాహ్మణవత్తు

ఛేత్వా నద్ధిన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో ద్వే బ్రాహ్మణే ఆరబ్బ కథేసి.

తేసు కిరేకస్స చూళరోహితో నామ గోణో అహోసి, ఏకస్స మహారోహితో నామ. తే ఏకదివసం “తవ గోణో బలవా, మమ గోణో బలవా”తి వివదిత్వా “కిం నో వివాదేన, పాజేత్వా జానిస్సామా”తి అచిరవతీతీరే సకటం వాలుకాయ పూరేత్వా గోణే యోజయింసు. తస్మిం ఖణే భిక్షూహి న్ఘాయితుం తత్త గతా హోన్తి. బ్రాహ్మణా గోణే పాజేసుం. సకటం నిచ్చలం అట్టాసి, నద్ధివరత్తా పన చిజ్జింసు. భిక్షూ దిస్వా విహరం గత్వా తమత్తం సత్తు ఆరోచయింసు. సత్థా, “భిక్షవే, బాహిరా ఏతా నద్ధివరత్తా, యో కోచి ఏతా చిన్దతేవ, భిక్షునా పన అఙ్ఘత్తికం కోధనద్ధిశ్చోవ తత్థావరత్తశ్చా చిన్దితుం వట్టతీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౩౯౮. “ఛేత్వా నద్ధిం వరత్తశ్చ, సన్ధానం సహనుక్కమం;
ఉక్ఖిత్తపలిఘం బుద్ధం, తమహం బ్రామి బ్రాహ్మణ”న్తి.

తత్త నద్ధిన్తి నయనభావేన పవత్తం కోధం. వరత్తన్తి బద్ధనభావేన పవత్తం తత్థం. సన్ధానం సహనుక్కమన్తి అనుసయానుక్కమసహితం ద్వాసట్టిదిట్టిసన్ధానం, ఇదం సబ్బమ్మి చిన్దిత్వా రితం అవిజ్ఞాపలిఘస్స ఉక్ఖిత్తత్తా ఉక్ఖిత్తపలిఘం, చతున్నం సచ్ఛానం బుద్ధత్తా బుద్ధం తం అహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

దేసనావసానే పఞ్చసతా భిక్షూ అరహత్తే పతిట్ఠహింసు, సమ్మత్తానమ్మి సాత్థికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

ద్వేబ్రాహ్మణవత్తు పన్నరసమం.

౧౬. అక్కోసకభారద్వాజవత్తు

అక్కోసన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరంతో అక్కోసకభారద్వాజం ఆరబ్బ కథేసి.

తస్స హి భాతు భారద్వాజస్స ధనజ్ఞానీ నామ బ్రాహ్మణీ సోతాపన్నా అహోసి. సా ఖీపిత్వాపి కాసిత్వాపి పక్ఖలిత్వాపి “నమో తస్స భగవతో అరహతో సమ్మాసమ్ముద్ధస్సా”తి ఇమం ఉదానం ఉదానేసి. సా ఏకదివసం బ్రాహ్మణపరివేసనాయ పవత్తమానాయ పక్ఖలిత్వా తథేవ మహాసద్దేన ఉదానం ఉదానేసి. బ్రాహ్మణో కుజ్ఞిత్వా “ఏవమేవాయం వసలీ యత్థ వా తత్థ వా పక్ఖలిత్వా తస్స ముణ్ణకస్స సమణకస్స వణ్ణం భాసతీ”తి వత్వా “ఇదాని తే, వసలీ, గన్తా తస్స సత్తునో వాదం ఆరోపిస్సామీ”తి ఆహ. అథ నం సా “గచ్ఛ, బ్రాహ్మణ, నాహం తం పస్సామి, యో తస్స భగవతో వాదం ఆరోపియ్య, అపి చ గన్తా తం భగవంతం పజ్ఞాం పుచ్చస్సూ”తి ఆహ. సో సత్తు సన్తికం గన్తా అవన్దిత్వావ ఏకమంతం రితో పజ్ఞాం పుచ్చంతో ఇమం గాథమాహ –

“కింసు ఛేత్వా సుఖం సేతి, కింసు ఛేత్వా న సోచతి;

కిస్సస్సు ఏకధమ్మస్స, వధం రోచేసి గోతమా”తి. (సం. ని. ౧.౧౮౭);

అథస్స పజ్ఞాం బ్యాకరోంతో సత్థా ఇమం గాథమాహ –

“కోధం ఛేత్వా సుఖం సేతి, కోధం ఛేత్వా న సోచతి;

కోధస్స విసమూలస్స, మధురగ్గస్స బ్రాహ్మణ;

వధం అరియా పసంసన్తి, తస్మా ఛేత్వా న సోచతీ”తి. (సం. ని. ౧.౧౮౭);

సో సత్థరి పసీదిత్వా పబ్బజిత్వా అరహత్తం పాపుణి. అథస్స కనిట్టో అక్కోసకభారద్వాజో “భాతా కిర మే పబ్బజితో”తి సుత్వా కుద్ధో ఆగన్తా సత్థారం అసబ్బాహి ఫరుసాహి వాచాహి అక్కోసి. సోపి సత్థారా అతిథీనం ఖాదనీయాదిదానఙ్గపమ్మేన సజ్ఞాత్తో సత్థరి పసంతో పబ్బజిత్వా అరహత్తం పాపుణి. అపరేపిస్స సున్దరికభారద్వాజో బిలిక్ఖకభారద్వాజోతి ద్వే కనిట్టభాతరో సత్థారం అక్కోసంతావ సత్థారా వినీతా పబ్బజిత్వా అరహత్తం పాపుణింసు.

అథేకదివసం ధమ్మసభాయం కథం సముట్థాపేసుం, “ఆవుసో, అచ్చరియా వత బుద్ధగుణా, చతుాసు నామ భాతికేసు అక్కోసన్తేసు సత్థా కిఞ్చి అవత్వా తేసంయేవ పతిట్థా జాతో”తి. సత్థా ఆగన్తా “కాయ నుత్థ, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్వా “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే, “భిక్షవే, అహం మమ ఖన్తిబలేన సమన్నాగతత్తా దుట్టేసు అదుస్సంతో మహాజనస్స పతిట్థా హోమియేవా”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ –

౩౯౯. “అక్కోసం వధబన్ధఞ్చ, అదుట్టో యో తిత్తిత్తి;

ఖన్తీబలం బలానీకం, తమహం బ్రూమి బ్రాహ్మణ”న్తి.

తత్త అదుట్టోతి ఏతం దసహి అక్కోసవత్తూహి అక్కోసఇచ్చ పాణిఆదీహి పోధనఇచ్చ అన్దుబన్దనాదీహి బన్దనఇచ్చ యో అకుద్ధమానసో హుత్వా అధివాసేతి , ఖన్తిబలేన సమన్నాగతత్తా ఖన్తిబలం, పునప్పునం ఉప్పత్తియా అనీకభూతేన తేనేవ ఖన్తిబలేన సమన్నాగతత్తా బలానీకం తం ఏవరూపం అహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

అక్కోసకభారద్వాజవత్తు సోళసమం.

౧౭. సారిపుత్తత్తేరవత్తు

అక్కోధనన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరన్తో సారిపుత్తత్తేరం ఆరబ్బ కథేసి.

తదా కిర థేరో పఇచ్చహి భిక్కుసతేహి సద్ధిం పిణ్ణాయ చరన్తో నాలకగామే మాతు ఘరద్వారం అగమాసి. అథ నం సా నిసీదాపేత్వా పరివిసమానా అక్కోసి - “అమ్మో, ఉచ్చిట్టఖాదక ఉచ్చిట్టకణ్ణాయం అలభిత్వా పరఘరేసు ఉళుజ్కపిట్టేన ఘట్టితకణ్ణాయం పరిభుణ్ణేతుం అసీతికోటిధనం పహాయ పబ్బజితోసి, నాసితమ్మా తయా, భుణ్ణాహి దానీ”తి. భిక్ఖూనమ్మి భత్తం దదమానా “తుమ్మేహి మమ పుత్తో అత్తనో చూళుపట్టాకో కతో, ఇదాని భుణ్ణాథా”తి వదేతి. థేరో భిక్ఖం గహేత్వా విహారమేవ అగమాసి. అథాయస్మా రాహులో సత్థారం పిణ్ణపాతేన ఆపుచ్చి. అథ నం సత్థా ఆహ - “రాహుల, కహం గమిత్తా”తి? “అయ్యికాయ గామం, భన్తే”తి. “కిం పన తే అయ్యికాయ ఉపజ్ఞాయో వుత్తో”తి? “అయ్యికాయ మే, భన్తే, ఉపజ్ఞాయో అక్కుట్టో”తి. “కిన్తి వత్త్వా”తి? “ఇదం నామ, భన్తే”తి. “ఉపజ్ఞాయేన పన తే కిం వుత్త”న్తి? “న కిఞ్చి, భన్తే”తి. తం సుత్వా భిక్ఖూ ధమ్మసభాయం కథం సముట్టాపేసుం, “ఆవుసో, అచ్చరియా వత సారిపుత్తత్తేరస్స గుణా, ఏవంనామస్స మాతరి అక్కోసన్తియా కోధమత్తమ్మి నాహోసీ”తి. సత్థా ఆగన్త్వా “కాయ నుత్త, భిక్ఖవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్వా “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే, “భిక్ఖవే, ఖీణాసవా నామ అక్కోధనావ హోన్తీ”తి వత్త్వా ఇమం గాథమాహ -

౪౦౦. “అక్కోధనం వతవన్తం, సీలవన్తం అనుస్సదం;

దన్తం అన్తిమసారీరం, తమహం బ్రామి బ్రాహ్మణ”న్తి.

తత్త వతవన్తన్తి ధుతవతేన, సమన్నాగతం చతుపారిసుద్ధిసీలేన సీలవన్తం, తణ్ణాఉస్సదాభావేన అనుస్సదం , ఛళిన్ద్రియదమనేన దన్తం, కోటియం రితేన అత్తభావేన అన్తిమసారీరం తమహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

సారిపుత్తత్తేరవత్తు సత్తరసమం.

౧౮. ఉప్పలవణ్ణాథేరీవత్తు

వారి పోక్ఖరపత్తేవాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో ఉప్పలవణ్ణాథేరిం ఆరబ్బ కథేసి. వత్తు “మధువా మణ్ణతి బాలో”తి గాథావణ్ణనాయ (ధ. ప. ౬౯) విత్థారితమేవ. వుత్తణ్ణో తత్త (ధ. ప. అట్ట. ౧.౬౯) -

అపరేన సమయేన మహాజనో ధమ్మసభాయం కథం సముట్థాపేసి “ఖీణాసవాపి మజ్ఞో కామసుఖం సాదియన్తి, కామం సేవన్తి, కిం న సేవిస్సన్తి. న హేతే కోళాపరుక్ఖా, న చ వమ్మికా, అల్లమంససరీరావ, తస్మా ఏతేపి కామసుఖం సాదియన్తి”తి. సత్థా ఆగస్త్యా “కాయ నుత్త, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్యా “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే “న, భిక్షవే, ఖీణాసవా కామసుఖం సాదియన్తి, న కామం సేవన్తి. యథా హి పదుమపత్తే పతితం ఉదకబిన్దు న లిమ్పతి న సణ్ఠాతి, వినివత్తిత్వా పన పతతేవ. యథా చ ఆరగ్గే సాసపో న ఉపలిమ్పతి న సణ్ఠాతి, వినివత్తిత్వా పతతేవ, ఏవం ఖీణాసవస్స చిత్తే దువిధోపి కామో న లిమ్పతి న సణ్ఠాతీ”తి అనుసన్ధిం ఘటేత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౪౦౧.“వారి పోక్తరపత్తేవ, ఆరగ్గేరివ సాసపో;

యో న లిమ్పతి కామేసు, తమహం బ్రూమి బ్రాహ్మణ”న్తి.

తత్త యో న లిమ్పతీతి ఏవమేవం యో అబ్బన్తరే దువిధేపి కామే న ఉపలిమ్పతి, తస్మిం కామే న సణ్ఠాతి, తమహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

ఉప్పలవణ్ణాధేరీవత్తు అట్టారసమం.

౧౯. అశ్వాతరబ్రాహ్మణవత్తు

యో దుక్ఖస్సాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో అశ్వాతరం బ్రాహ్మణం ఆరబ్బ కథేసి.

తస్య కిరేకో దాసో అపజ్ఞాత్తే సిక్ఖాపదే పలాయిత్యా పబ్బజిత్యా అరహత్తం పాపుణి. బ్రాహ్మణో తం ఓలోకేన్తో అదిస్సా ఏకదివసం సత్థారా సద్ధిం పిణ్డాయ పవిసన్తం ద్వారన్తరే దిస్సా చీవరం దళ్లం అగ్గహేసి. సత్థా నివత్తిత్వా “కిం ఇదం, బ్రాహ్మణా”తి పుచ్చి. దాసో మే, భో గోతమాతి . పన్నభారో ఏస, బ్రాహ్మణాతి. “పన్నభారో”తి చ వుత్తే బ్రాహ్మణో “అరహ”తి సల్లక్ఖేసి. తస్మా పునపి తేన “ఏవం, భో గోతమా”తి వుత్తే సత్థా “ఆమ, బ్రాహ్మణ, పన్నభారో”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౪౦౨.“యో దుక్ఖస్స పజానాతి, ఇధేవ ఖయమత్తనో;

పన్నభారం విసంయుత్తం, తమహం బ్రూమి బ్రాహ్మణ”న్తి.

తత్త దుక్ఖస్సాతి ఖన్ధదుక్ఖస్స. పన్నభారన్తి ఓహితఖన్ధభారం చతూహి యోగేహి సబ్బకిలేసేహి వా విసంయుత్తం తమహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో. దేసనావసానే సో బ్రాహ్మణో సోతాపత్తిఫలే పతిట్ఠహి, సమ్మత్తానమ్మి సాత్తికా ధమ్మదేసనా అహోసీతి.

అశ్వాతరబ్రాహ్మణవత్తు ఏకూనవీసతిమం.

౨౦. భేమాభిక్ఖునీవత్తు

గమ్భీరపజ్ఞాన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా గిజ్జకూటే విహరన్తో భేమం నామ భిక్ఖునిం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకదివసజ్ఞో పరమయామసమనంతరే సక్కో దేవరాజా పరిసాయ సద్ధిం ఆగన్త్యా సత్తు సన్తికే సారణీయధమ్మకథం సుణన్తో నిసీది. తస్మిం ఖణే ఖేమా భిక్షునీ “సత్థారం పస్సిస్సామీ”తి ఆగన్త్యా సక్కుం దిస్వా ఆకాసే రితావ సత్థారం వన్దిత్వా నివత్తి. సక్కో తం దిస్వా “కో ఏసా, భన్తే, ఆగచ్ఛమానా ఆకాసే రితావ సత్థారం వన్దిత్వా నివత్తి”తి పుచ్చి. సత్థా “ఏసా, మహారాజ, మమ ధీతా ఖేమా నామ మహాపజ్ఞా మగ్గామగ్గకోవిదా”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౪౦౩. “గమ్భీరపజ్ఞాం మేధావిం, మగ్గామగ్గస్స కోవిదం;

ఉత్తమత్థమనుప్పత్తం, తమహం బ్రాహ్మణ”న్తి.

తత్త గమ్భీరపజ్ఞాన్తి గమ్భీరేసు ఖన్ధాదీసు పవత్తాయ పజ్ఞాయ సమన్నాగతం ధమ్మోజపజ్ఞాయ సమన్నాగతం మేధావిం “అయం దుగ్గతియా మగ్గో, అయం సుగతియా మగ్గో, అయం నిబ్బానస్స మగ్గో, అయం అమగ్గో”తి ఏవం మగ్గే చ అమగ్గే చ ఛేకతాయ మగ్గామగ్గస్స కోవిదం అరహత్తసజ్ఞాతం ఉత్తమత్థం అనుప్పత్తం తమహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసుతి.

ఖేమాభిక్షునివత్తు వీసతిమం.

౨౧. పబ్బారవాసీతిస్సత్థేరవత్తు

అసంసత్థన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో పబ్బారవాసీతిస్సత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర సత్తు సన్తికే కమ్మట్టానం గహీత్వా అరజ్ఞం పవిసిత్వా సప్పాయం సేనాసనం ఓలోకేన్తో ఏకం లేణపబ్బారం పాపుణి, సమ్మత్తక్ఖణేయేవస్స చిత్తం ఏకగ్గతం లభి. సో “అహం ఇథ వసన్తో పబ్బజితకిచ్చం నిష్పాదేతుం సక్ఖిస్సామీ”తి చిన్తేసి. లేణేపి అధివత్థా దేవతా “సీలవా భిక్షు ఆగతో, ఇమినా సద్ధిం ఏకట్టానే వసితుం దుష్టం. అయం పన ఇథ ఏకరత్తిమేవ వసిత్వా పక్కమిస్సతీ”తి చిన్తేత్వా పుత్తే ఆదాయ నిక్ఖమి. థేరో పునదివసే పాతోవ గోచరగామం పిణ్ణాయ పావిసి. అథ నం ఏకా ఉపాసికా దిస్వావ పుత్తసినేహం పటిలభిత్వా గేహే నిసీదాపేత్వా భోజేత్వా అత్తానం నిస్సాయ తేమాసం వసనత్థాయ యాచి. సోపి “సక్కా మయా ఇమం నిస్సాయ భవనిస్సరణం కాతు”న్తి అధివాసేత్వా తమేవ లేణం అగమాసి. దేవతా తం ఆగచ్ఛన్తం దిస్వా “అద్ధా కేనచి నిమన్తితో భవిస్సతి, స్వే వా పరసువే వా గమిస్సతీ”తి చిన్తేసి.

ఏవం అడ్డమాసమత్తే అతిక్కున్తే “అయం ఇథేవ మజ్ఞో అన్తోవస్సం వసిస్సతి, సీలవతా పన సద్ధిం ఏకట్టానే పుత్తకేహి సద్ధిం వసితుం దుక్కరం, ఇమఇచ్చ ‘నిక్ఖమా’తి వత్తుం న సక్కా, అత్తి ను ఖో ఇమస్స సీలే ఖలిత”న్తి దిట్టేన చక్కునా ఓలోకేన్తో ఉపసమ్మదమాళకతో పట్టాయ తస్స సీలే ఖలితం అదిస్వా “పరిసుద్ధమస్స సీలం, కిఇచ్చిదేవస్స కత్వా అయసం ఉష్పాదేస్సామీ”తి తస్స ఉపట్టాకకులే ఉపాసికాయ జేటపుత్తస్స సరీరే అధిముచ్చిత్వా గీవం పరివత్తేసి. తస్స అక్కిని నిక్ఖమింసు, ముఖతో ఖేళో పగ్గరి. ఉపాసికా తం దిస్వా “కిం ఇద”న్తి విరవి. అథ నం దేవతా అదిస్సమానరూపా ఏవమాహ - “మయా ఏస గహితో, బలికమ్మేనపి మే అత్తో నత్తి, తుమ్మాకం పన కులూపకం థేరం లట్టిమధుకం యాచిత్వా తేన తేలం పచిత్వా ఇమస్స నత్తుకమ్మం దేధ, ఏవాహం ఇమం ముఇచ్చిస్సామీ”తి. నస్సతు వా ఏస మరతు వా, న సక్ఖిస్సామహం అయ్యం లట్టిమధుకం యాచితున్తి. సచే లట్టిమధుకం యాచితుం న సక్కోథ, నాసికాయస్స హిజ్జచుణ్ణం పక్ఖిపేతుం

వదేధాతి. ఇదమ్మి వత్తుం న సక్కిమాతి. తేన హిస్స పాదధోవనఉదకం ఆదాయ సీసే ఆసిగ్చాధాతి. ఉపాసికా “సక్కా ఇదం కాతు”ని వేలాయ ఆగతం థేరం నిసీదాపేత్వా యాగుఖజ్జకం దత్వా అన్తరభత్తే నిసిన్నస్స పాదే ధోవిత్వా ఉదకం గహేత్వా, “భన్తే, ఇదం ఉదకం దారకస్స సీసే ఆసిగ్చామా”తి ఆపుచ్చిత్వా “తేన హి ఆసిగ్చాధా”తి వుత్తే తథా అకాసి. సా దేవతా తావదేవ తం ముగ్గిత్వా గన్త్యా లేణద్వారే అట్టాసి.

థేరోపి భత్తకిచ్చావసానే ఉట్టాయాసనా అవిస్సట్టకమ్మట్టానతాయ ద్వత్తింసాకారం సజ్ఞాయన్తోవ పక్కామి. అథ నం లేణద్వారం పత్తకాలే సా దేవతా “మహావేజ్జ మా ఇథ పవిసా”తి ఆహ. సో తత్తేవ రత్వా “కాసి త్వ”ని ఆహ. అహం ఇథ అధివత్థా దేవతాతి. థేరో “అట్టి ను ఖో మయా వేజ్జకమ్మస్స కతట్టాన”ని ఉపసమ్మదమాళకతో పట్టాయ ఓలోకేన్తో అత్తనో సీలే తిలకం వా కాళకం వా అదిస్సా “అహం మయా వేజ్జకమ్మస్స కతట్టానం న పస్సామి, కస్మా ఏవం వదేసీ”తి ఆహ. న పస్ససీతి. ఆమ, న పస్సామీతి? ఆచిక్ఖామి తేతి. ఆమ, ఆచిక్ఖాహీతి. తిట్టతు తావ దూరే కతం, అజ్ఞేవ తయా అమనుస్సగహితస్స ఉపట్టకపుత్తస్స పాదధోవనఉదకం సీసే ఆసిత్తం, నాసిత్తన్తి? ఆమ, ఆసిత్తన్తి. కిం ఏతం న పస్ససీతి? ఏతం సన్ధాయ త్వం వదేసీతి? ఆమ, ఏతం సన్ధాయ వదామీతి. థేరో చిన్తేసి – “అహో వత మే సమ్మా పణిహితో అత్తా, సాసనస్స అనురూపం వత మే చరితం, దేవతాపి మమ చతుపారిసుద్ధిసీలే తిలకం వా కాళకం వా అదిస్సా దారకస్స సీసే ఆసిత్తపాదధోవనమత్తం అద్దసా”తి తస్స సీలం ఆరబ్బ బలవవీతి ఉప్పజ్జి. సో తం విక్ఖమ్భేత్వా పాదుద్ధారమ్మి అకత్వా తత్తేవ అరహత్తం పత్వా “మాదిసం పరిసుద్ధం సమణం దూసేత్వా మా ఇథ వనసణ్ణే వసి, త్వమేవ నిక్ఖమాహీ”తి దేవతం ఓవదన్తో ఇమం ఉదానం ఉదానేసి –

“విసుద్ధో వత మే వాసో, నిమ్మలం మం తపస్సినం;
మా త్వం విసుద్ధం దూసేసి, నిక్ఖమ పవనా తువ”న్తి.

సో తత్తేవ తేమాసం వసిత్వా వుత్థవస్సో సత్తు సన్తికం గన్త్యా భిక్షూహి “కిం, ఆవుసో, పబ్బజితకిచ్చం తే మత్తకం పాపిత”ని పుట్టో తస్మిం లేణే వస్సూపగమనతో పట్టాయ సబ్బం తం పవత్తిం భిక్షూనం ఆరోచేత్వా, “ఆవుసో, త్వం దేవతాయ ఏవం వుచ్చమానో న కుజ్ఞీ”తి వుత్తే “న కుజ్ఞీ”ని ఆహ. భిక్షూ తథాగతస్స ఆరోచేసుం, “భన్తే, అయం భిక్షు అజ్ఞాం బ్యాకరోతి, దేవతాయ ఇదం నామ వుచ్చమానోపి న కుజ్ఞన్తి వదతీ”తి. సత్థా తేసం కథం సుత్వా “నేవ, భిక్ఖవే, మమ పుత్తో కుజ్ఞతి, ఏతస్స గిహీహి వా పబ్బజితేహి వా సంసగ్గో నామ నత్తి, అసంసత్తో ఏస అప్పిచ్చో సన్తుట్టో”తి వత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ –

౪౦౪. “అసంసత్తం గహట్టేహి, అనాగారేహి చూభయం;
అనోకసారిమప్పిచ్చం, తమహం బ్రూమి బ్రాహ్మణ”న్తి.

తత్త అసంసత్తన్తి దస్సనసవనసముల్లపనపరిభోగకాయసంసగ్గానం అభావేన అసంసత్తం. ఉభయన్తి గిహీహి చ అనాగారేహి చాతి ఉభయేహిపి అసంసత్తం . అనోకసారిన్తి అనాలయచారిం తం ఏవరూపం అహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

పబ్బారవాసీతిస్సత్థేరవత్తు ఏకవీసతిమం.

౨౨. అష్టతరభిక్షువత్తు

నిధాయ దణ్డన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో అష్టతరం భిక్షుం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర సత్తు సన్తికే కమ్మట్ఠానం గహేత్వా అరణ్ణో వాయమన్తో అరహత్తం పత్వా “పటిలద్ధగుణం సత్తు ఆరోచేస్సామీ”తి తతో నిక్ఖమి. అథ నం ఏకస్మిం గామే ఏకా ఇత్థీ సామికేన సద్ధిం కలహం కత్వా తస్మిం బహి నిక్ఖన్తే “కులఘరం గమిస్సామీ”తి మగ్గం పటిపన్నా అన్తరామగ్గే దిస్సా “ఇమం థేరం నిస్సాయ గమిస్సామీ”తి పిట్టితో పిట్టితో అనుబన్ధి. థేరో పన తం న పస్సతి. అథస్సా సామికో గేహం ఆగతో తం అదిస్సా “కులగామం గతా భవిస్సతీ”తి అనుబన్ధన్తో తం దిస్సా “న సక్కా ఇమాయ ఏకికాయ ఇమం అటవిం పటిపజ్జతుం, కం ను ఖో నిస్సాయ గచ్ఛతీ”తి ఓలోకేన్తో థేరం దిస్సా “అయం ఇమం గణ్ఢీత్వా నిక్ఖన్తో భవిస్సతీ”తి చిన్తేత్వా థేరం సన్తజ్జేసి. అథ నం సా ఇత్థీ “నేవ మం ఏస భదన్తో పస్సతి, న ఆలపతి, మా నం కిఞ్చి అవచా”తి ఆహ. సో “కిం పన త్వం అత్తానం గహేత్వా గచ్ఛన్తం మమ ఆచిక్ఛిస్ససి, తుయ్హమేవ అనుచ్ఛవికం ఇమస్స కరిస్సామీ”తి ఉప్పన్నకోధో ఇత్థియా ఆఘాతేన థేరం పోథేత్వా తం ఆదాయ నివత్తి. థేరస్స సకలసరీరం సజ్జాతగణ్డం అహోసి. అథస్స విహరం గతకాలే భిక్షూ సరీరం సమ్భూహన్తా గణ్ఢే దిస్సా “కిం ఇద”న్తి పుచ్చింసు. సో తేసం తమత్థం ఆరోచేసి. అథ నం భిక్షూ, “ఆవుసో, తస్మిం పురిసే ఏవం పహరన్తే త్వం కిం అవచ, కిం వా తే కోధో ఉప్పన్నో”తి. “న మే, ఆవుసో, కోధో ఉప్పజ్జీ”తి వుత్తే సత్తు సన్తికం గన్తా తమత్థం ఆరోచేత్వా, “భన్తే, ఏస భిక్షు ‘కోధో తే ఉప్పజ్జతీ’తి వుచ్చమానో ‘న మే, ఆవుసో, కోధో ఉప్పజ్జతీ’తి అభూతం వత్వా అష్టం బ్యాకరోతీ”తి ఆరోచేసుం. సత్థా తేసం కథం సుత్వా, “భిక్షవే, ఖీణాసవా నామ నిహితదణ్డా, తే పహరన్తేసుపి కోథం న కరోన్తియేవా”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౪౦౫. “నిధాయ దణ్డం భూతేసు, తసేసు థావరేసు చ;

యో న హన్తి న ఘాతేతి, తమహం బ్రామి బ్రాహ్మణ”న్తి.

తత్త నిధాయాతి నిక్ఖిపిత్వా ఓరోపేత్వా. తసేసు థావరేసు చాతి తణ్ణాతాసేన తసేసు, తణ్ణాలభావేన ధిరతాయ థావరేసు చ. యో న హన్తితి యో ఏవం సబ్బసత్తేసు విగతపటిఘతాయ నిక్ఖిత్తదణ్డో నేవ కఞ్చి సయం హనతి, న అష్టో ఘాతేతి, తమహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

అష్టతరభిక్షువత్తు బావీసతిమం.

౨౩. సామణేరానం వత్తు

అవిరుద్ధన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో చత్తారో సామణేరే ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకా కిర బ్రాహ్మణీ చతున్నం భిక్షూనం ఉద్దేసభత్తం సజ్జేత్వా బ్రాహ్మణం ఆహ - “విహరం గన్తా చత్తారో మహల్లకబ్రాహ్మణే ఉద్దిసాపేత్వా ఆనేహి”తి. సో విహరం గన్తా “చత్తారో మే బ్రాహ్మణే ఉద్దిసిత్వా దేధా”తి ఆహ. తస్స సంకిచ్చో పణ్ణితో సోపాకో రేవతోతి సత్తవస్సికా చత్తారో ఖీణాసవసామణేరా పాపుణింసు. బ్రాహ్మణీ మహారహాని ఆసనాని పజ్జాపిత్వా రితా సామణేరే దిస్సావ కుపితా ఉద్ధనే పక్కిత్తలోణం వియ తటతటాయమానా “త్వం విహరం గన్తా అత్తనే

నత్తుమత్తేపి అప్పహోస్తే చత్తారో కుమారకే గహేత్వా ఆగతోసీ"తి వత్వా తేసం తేసు ఆసనేసు నిసీదితుం అదత్వా నీచపీరకాని అత్థరిత్వా "ఏతేసు నిసీదథా"తి వత్వా "గచ్చ, బ్రాహ్మణ, మహల్లకే ఓలోకేత్వా ఆనేహీ"తి ఆహ. బ్రాహ్మణో విహారం గన్త్యా సారిపుత్తత్థేరం దిస్వా "ఏథ, అమ్మాకం గేహం గమిస్సామా"తి ఆనేసి. థేరో ఆగన్త్యా సామణేరే దిస్వా "ఇమేహి బ్రాహ్మణేహి భత్తం లద్ధ"న్తి పుచ్చిత్వా "న లద్ధ"న్తి వుత్తే చతున్నమేవ భత్తస్స పటియత్తభావం ఇత్వా "ఆహర మే పత్త"న్తి పత్తం గహేత్వా పక్కామి. బ్రాహ్మణీపి "కిం ఇమినా వుత్త"న్తి పుచ్చిత్వా "ఏతేసం నిసిన్నానం బ్రాహ్మణానం లద్ధుం వట్టతి, ఆహర మే పత్త"న్తి అత్తనో పత్తం గహేత్వా గతో, న భుజ్జేతుకామో భవిస్సతి, సీఘం గన్త్యా అజ్ఞం ఓలోకేత్వా ఆనేహీతి. బ్రాహ్మణో గన్త్యా మహామోగ్గల్లానత్థేరం దిస్వా తథేవ వత్వా ఆనేసి. సోపి సామణేరే దిస్వా తథేవ వత్వా పత్తం గహేత్వా పక్కామి. అథ నం బ్రాహ్మణీ ఆహ - "ఏతే న భుజ్జేతుకామా, బ్రాహ్మణవాదకం గన్త్యా ఏకం మహల్లకబ్రాహ్మణం ఆనేహీ"తి.

సామణేరాపి పాతోవ పట్టాయ కిఞ్చి అలభమానా జిఘచ్ఛాయ పీళితా నిసీదింసు. అథ నేసం గుణతేజేన సక్కస్స ఆసనం ఉణ్ఠాకారం దస్ససి. సో ఆవజ్ఞేస్తో తేసం పాతోవ పట్టాయ నిసిన్నానం కిలన్తభావం ఇత్వా "మయా తత్థ గన్తుం వట్టతి"తి జరాజిణ్ణో మహల్లకబ్రాహ్మణో హుత్వా తస్మిం బ్రాహ్మణవాదకే బ్రాహ్మణానం అగ్గాసనే నిసీది. బ్రాహ్మణో తం దిస్వా "ఇదాని మే బ్రాహ్మణీ అత్తమనా భవిస్సతీ"తి ఏహి గేహం గమిస్సామా"తి తం ఆదాయ గేహం అగమాసి. బ్రాహ్మణీ తం దిస్వావ తుట్టచిత్తా ద్వీసు ఆసనేసు అత్థరణం ఏకస్మింయేవ అత్థరిత్వా, "అయ్య, ఇథ నిసీదాహీ"తి ఆహ. సక్కో గేహం పవిసిత్వా చత్తారో సామణేరే పఞ్చపటిత్థితేన వద్దిత్వా తేసం ఆసనపరియన్తే భూమియం పల్లజ్జేన నిసీది. అథ నం దిస్వా బ్రాహ్మణీ బ్రాహ్మణం ఆహ - "అహో తే ఆనీతో బ్రాహ్మణో, ఏతమ్మి ఉమ్మత్తకం గహేత్వా ఆగతోసీ, అత్తనో నత్తుమత్తే వద్దన్తో విచరతి, కిం ఇమినా, నీహరాహి న"న్తి. సో ఖన్ధేపి హత్థేపి కచ్చాయపి గహేత్వా నిక్కుడ్డియమానో ఉట్టాతుమ్మి న ఇచ్చతి. అథ నం బ్రాహ్మణీ "ఏహి, బ్రాహ్మణ, త్వం ఏకస్మిం హత్థే గణ్ఠ, అహం ఏకస్మిం హత్థే గణ్ఠిస్సామీ"తి ఉభోపి ద్వీసు హత్థేసు గహేత్వా పిట్టియం పోథేన్తా గేహద్వారతో బహి అకంసు. సక్కోపి నిసిన్నట్టానేయేవ నిసిన్నో హత్థం పరివత్తేసి. తే నివత్తిత్వా తం నిసిన్నమేవ దిస్వా భీతరవం రవన్తా విస్సజ్జేసుం. తస్మిం ఖణే సక్కో అత్తనో సక్కభావం జానాపేసి. అథ నేసం ఆహారం అదంసు. పఞ్చపి జనా ఆహారం గహేత్వా ఏకో కణ్ఠికామణ్డలం వినివిజ్జిత్వా, ఏకో ధదనస్స పురిమభాగం, ఏకో పచ్చిమభాగం, ఏకో పథవియం నిముజ్జిత్వా, సక్కోపి ఏకేన రానేన నిక్ఖమీతి ఏవం పఞ్చధా అగమంసు . తతో పట్టాయ చ పన తం గేహం పఞ్చచ్చిద్ధగేహం కిర నామ జాతం.

సామణేరేపి విహారం గతకాలే భిక్షూ, "ఆవుసో, కీదిస"న్తి పుచ్చింసు. మా నో పుచ్చిత్త, అమ్మాకం దిట్టకాలతో పట్టాయ బ్రాహ్మణీ కోధాభిభూతా పఞ్చత్తాసనేసు నో నిసీదితుమ్మి అదత్వా "సీఘం సీఘం మహల్లకబ్రాహ్మణం ఆనేహీ"తి ఆహ. అమ్మాకం ఉపజ్ఞాయో ఆగన్త్యా అమ్మే దిస్వా "ఇమేసం నిసిన్నబ్రాహ్మణానం లద్ధుం వట్టతి"తి పత్తం ఆహరాపేత్వా నిక్ఖమి. "అజ్ఞం మహల్లకం బ్రాహ్మణం ఆనేసీ"తి వుత్తే బ్రాహ్మణో మహామోగ్గల్లానత్థేరం ఆనేసి, సోపి అమ్మే దిస్వా తథేవ వత్వా పక్కామి. అథ బ్రాహ్మణీ "న ఏతే భుజ్జేతుకామా, గచ్చ బ్రాహ్మణవాదకతో ఏకం మహల్లకబ్రాహ్మణం ఆనేహీ"తి బ్రాహ్మణం పహిణి. సో తత్థ గన్త్యా బ్రాహ్మణవేసేన ఆగతం సక్కం ఆనేసి, తస్స ఆగతకాలే అమ్మాకం ఆహారం అదంసుతి. ఏవం కరోన్తానం పన తేసం తుమ్మే న కుజ్జిత్తాతి? న కుజ్జిత్తాతి. భిక్షూ తం సుత్వా సత్తు ఆరోచేసుం - "భనే, ఇమే 'న కుజ్జిత్తా'తి అభూతం వత్వా అజ్ఞం బ్యాకరోన్తి"తి. సత్తా, "భిక్షవే, ఖీణాసవా నామ విరుద్ధేసుపి న విరుజ్జన్తియేవా"తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౪౦౬. “అవిరుద్ధం విరుద్ధేను, అత్తదణ్డేను నిబ్బుతం;

సాదానేను అనాదానం, తమహం బ్రూమి బ్రాహ్మణ”న్తి.

తత్త అవిరుద్ధన్తి ఆఘాతవసేన విరుద్ధేనుపి లోకియమహాజనేను ఆఘాతాభావేన అవిరుద్ధం. హత్థగతే దణ్డే వా సత్తే వా అవిజ్ఞమానేపి పరేసం పహారదానతో అవిరతత్తా అత్తదణ్డేను జనేను నిబ్బుతం నిక్ఖిత్తదణ్డం, పఞ్చాన్నం ఖిన్నానం అహం మమన్తి గహితత్తా సాదానేను తస్స గహణస్స అభావేన అనాదానం తం ఏవరూపం అహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

సామణేరానం వత్తు తేవీసతిమం.

౨౪. మహాపన్థకత్థేరవత్తు

యస్స రాగో చాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరన్తో మహాపన్థకం ఆరబ్బ కథేసి.

సో హాయస్మా చూళపన్థకం చతుహి మాసేహి ఏకం గాథం పగుణం కాతుం అసక్కోన్తం “త్వం సాసనే అభబ్బో, గిహిభోగాపి పరిహీనో, కిం తే ఇథ వాసేన, ఇతో నిక్ఖమా”తి విహరా నిక్కుడ్డిత్వా ద్వారం ధకేసి. భిక్షూ కథం సముట్ఠాపేసుం, “ఆవుసో, మహాపన్థకత్థేరేన ఇదం నామ కతం , ఖీణాసవానమ్మి మఞ్ఞో కోదో ఉప్పజ్జతీ”తి. సత్థా ఆగన్త్యా “కాయ నుత్తి, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్వా “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే “న, భిక్షవే, ఖీణాసవానం రాగాదయో కిలేసా అత్తి, మమ పుత్తేన అత్తపురేక్షారతాయ చేవ ధమ్మపురేక్షారతాయ చ కత”న్తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౪౦౭. “యస్స రాగో చ దోసో చ, మానో మఱ్ఱో చ పాతితో;

సాసపోరివ ఆరగ్గా, తమహం బ్రూమి బ్రాహ్మణ”న్తి.

తత్త ఆరగ్గాతి యస్సేతే రాగాదయో కిలేసా, అయఞ్చ పరగుణమక్ఖనలక్ఖణో మఱ్ఱో ఆరగ్గా సాసపో వియ పాతితో, యథా సాసపో ఆరగ్గే న సన్తిట్ఠతి, ఏవం చిత్తే న సన్తిట్ఠతి, తమహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

మహాపన్థకత్థేరవత్తు చతువీసతిమం.

౨౫. పిలిన్దవచ్చత్థేరవత్తు

అకక్కసన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరన్తో పిలిన్దవచ్చత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిరాయస్మా “ఏహి, వసలి, యాహి, వసలీ”తిఆదీని వదన్తో గిహీపి పబ్బజితేపి వసలివాదేనేవ సముదాచరతి. అథేకదివసం సమ్మహులా భిక్షూ సత్తు ఆరోచేసుం - “ఆయస్మా, భన్తే, పిలిన్దవచ్చో భిక్షూ వసలివాదేన సముదాచరతీ”తి. సత్థా తం పక్కోసాపేత్వా “సచ్చం కిర త్వం పిలిన్దవచ్చ భిక్షూ వసలివాదేన సముదాచరసీ”తి పుచ్చిత్వా “ఏవం, భన్తే”తి వుత్తే

తస్యాయస్మత్ పుట్టేనివాసం మనసికరిత్వా “మా ఖో తుష్టే, భిక్షవే, వచ్చస్స భిక్షునో ఉజ్జాయిత్థ, న, భిక్షవే, వచ్చో దోసంతరో భిక్షూ వసలివాదేన సముదాచరతి, వచ్చస్స, భిక్షవే, భిక్షునో పిచ్చ జాతిసతాని అబ్బోకిణ్ణాని సబ్బాని తాని బ్రాహ్మణకులే పచ్చాజాతాని, సో తస్స దీఘరత్తం వసలివాదో సముదాచిణ్ణో, ఖీణాసవస్స నామ కక్కసం ఫరుసం పరేసం మమ్మఘట్టనవచనమేవ నత్తి. ఆచిణ్ణవసేన హి మమ పుత్తో ఏవం కథేతీ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౪౦౮. “అకక్కసం విజ్ఞాపనిం, గిరం సచ్చముదీరయే;

యాయ నాభిసజే కఞ్చి, తమహం బ్రూమి బ్రాహ్మణ”న్తి.

తత్త అకక్కసన్తి అఫరుసం. విజ్ఞాపనిన్తి అత్థవిజ్ఞాపనిం. సచ్చన్తి భూతత్థం. నాభిసజేతి యాయ గిరాయ అజ్ఞాం కుజ్ఞాపనవసేన న లగ్గాపేయ్య, ఖీణాసవో నామ ఏవరూపమేవ గిరం భాసేయ్య, తస్మా తమహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

పిలిన్దవచ్చత్థేరవత్తు పిచ్చవీసతిమం.

౨౬. అజ్ఞాతరత్థేరవత్తు

యోధ దీఘన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరన్తో అజ్ఞాతరత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి.

సావత్తియం కిరేకో మిచ్చాదిట్టికో బ్రాహ్మణో సరీరగన్ధగహణభయేన ఉత్తరసాటకం అపనేత్వా ఏకమన్తే రపేత్వా గేహద్వారాభిముఖో నిసీది. అథేకో ఖీణాసవో భత్తకిచ్చం కత్వా విహరం గచ్చన్తో తం సాటకం దిస్వా ఇతో చిత్తో చ ఓలోకేత్వా కఞ్చి అపస్సన్తో “నిస్సామికో అయ”న్తి పంసుకూలం అధిట్టహిత్వా గణ్ఠి. అథ నం బ్రాహ్మణో దిస్వా అక్కోసన్తో ఉపసంక్కుమిత్వా “ముణ్ణక , సమణ, మమ సాటకం గణ్ఠసీ”తి ఆహ. తవేసో, బ్రాహ్మణాతి. ఆమ, సమణాతి. “మయా కఞ్చి అపస్సన్తేన పంసుకూలసంజ్ఞాయ గహితో, గణ్ఠ న”న్తి తస్స దత్వా విహరం గత్వా భిక్షూనం తమత్థం ఆరోచేసి. అథస్స వచనం సుత్వా భిక్షూ తేన సద్ధిం కేళిం కరోన్తా “కిం ను ఖో, ఆవుసో, సాటకో దీఘో రస్సో ధూలో సణ్ఠో”తి. ఆవుసో, దీఘో వా హోతు రస్సో వా ధూలో వా సణ్ఠో వా, నత్తి మయ్ఠం తస్మిం ఆలయో, పంసుకూలసంజ్ఞాయ నం గణ్ఠిన్తి. తం సుత్వా భిక్షూ తథాగతస్స ఆరోచేసుం - “ఏస, భన్తే, భిక్షు అభూతం వత్వా అజ్ఞాం బ్యాకరోతీ”తి. సత్థా “భూతం, భిక్షవే, ఏస కథేతి, ఖీణాసవా నామ పరేసం సంతకం న గణ్ఠన్తి”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౪౦౯. “యోధ దీఘం వ రస్సం వా, అణుం ధూలం సుభాసుభం;

లోకే అదిన్నం నాదియతి, తమహం బ్రూమి బ్రాహ్మణ”న్తి.

తస్సత్తో - సాటకాభరణాదీసు దీఘం వా రస్సం వా మణిముత్తాదీసు అణుం వా ధూలం వా మహగ్ధఅప్పగ్ధవసేన సుభం వా అసుభం వా యో పుగ్గలో ఇమస్మిం లోకే పరపరిగ్గహితం నాదియతి, తమహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

అష్టాతరత్తేరవత్తు ఛబ్బీసతిమం.

౨౭. సారిపుత్తత్తేరవత్తు

ఆసా యస్సాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో సారిపుత్తత్తేరం ఆరబ్బ కథేసి.

ధేరో కిర పఞ్చభిక్కుసతపరివారో జనపదే ఏకం విహారం గత్వా వస్సం ఉపగఞ్చి. మనుస్సా ధేరం దిస్సా బహుం వస్సావాసికం పటిస్సుణింసు. ధేరో పవారేత్వా సబ్బస్మిం వస్సావాసికే అసమ్మత్తేయేవ సత్తు సన్నికం గచ్ఛంతో భిక్షూ ఆహ - “దహరానఞ్చవ సామణేరానఞ్చ మనుస్సేహి వస్సావాసికే ఆహటే గహేత్వా పేసేయ్యాథ, రపేత్వా వా సాసనం పహిణేయ్యాథా”తి. ఏవం వత్వా చ పన సత్తు సన్నికం అగమాసి. భిక్షూ కథం సముట్టాపేసుం “అజ్ఞాపి మఞ్ఞో సారిపుత్తత్తేరస్స తత్థా అత్తియేవ. తథా హి మనుస్సేహి వస్సావాసికే దిన్న అత్తనో సద్ధివిహారికానం ‘వస్సావాసికం పేసేయ్యాథ, రపేత్వా వా సాసనం పహిణేయ్యాథా’తి భిక్షూనం వత్వా ఆగతో”తి. సత్థా ఆగత్వా “కాయ నుత్త, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్వా “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే “న, భిక్షవే, మమ పుత్తస్స తత్థా అత్తి, మనుస్సానం పన పుఞ్ఞతో దహరాసామణేరానఞ్చ ధమ్మికలాభతో పరిహాని మా అహోసీతి తేనేవం కథిత”న్తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౪౧౦. “ఆసా యస్స న విజ్ఞన్తి, అస్మిం లోకే పరమ్మి చ;

నిరాసాసం విసంయుత్తం, తమహం బ్రామి బ్రాహ్మణ”న్తి.

తత్థ ఆసాతి తత్థా. నిరాసాసన్తి నిత్తణ్ణం. విసంయుత్తన్తి సబ్బకిలేసేహి విసంయుత్తం తమహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

సారిపుత్తత్తేరవత్తు సత్తవీసతిమం.

౨౮. మహామోగ్గల్లానత్తేరవత్తు

యస్సాలయాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో మహామోగ్గల్లానత్తేరం ఆరబ్బ కథేసి. వత్తు పురిమసదిసమేవ. ఇథ పన సత్థా మోగ్గల్లానత్తేరస్స నిత్తణ్ణభావం వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౪౧౧. “యస్సాలయా న విజ్ఞన్తి, అఞ్ఞాయ అకథంకథీ;

అమతోగధమనుప్పత్తం, తమహం బ్రామి బ్రాహ్మణ”న్తి.

తత్థ ఆలయాతి తత్థా. అఞ్ఞాయ అకథంకథీతి అట్ట వత్థూని యథాభూతం జానిత్వా అట్టవత్తుకాయ విచికిచ్చాయ నిబ్బిచికిచ్చో. అమతోగధమనుప్పత్తన్తి అమతం నిబ్బానం ఓగాహేత్వా అనుప్పత్తం తమహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

మహామోగ్గల్లానత్థేరవత్తు అట్టవీసతిమం.

౨౯. రేవతత్థేరవత్తు

యోధ పుణ్ణాఞ్చాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా పుట్టా రామే విహరంతో రేవతత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి. వత్తు “గామే వా యది వారణ్ణ”తి (ధ. ప. ౯౮) గాథావణ్ణనాయ విత్థారితమేవ. పుత్తణ్ణో తత్త (ధ. ప. అట్ట. ౧.౯౮) -

పున ఏకదివసం భిక్షూ కథం సముట్టాపేసుం “అహో సామణేరస్స లాభో, అహో పుణ్ణం, యేన ఏకకేన పఞ్చన్నం భిక్షుసతానం పఞ్చకూటాగారసతాని కతానీ”తి. సత్థా ఆగత్వా “కాయ నుత్త, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్వా “ఇమాయ నామా”తి పుత్తే, “భిక్షవే, మయ్యం పుత్తస్స నేవ పుణ్ణం అత్తి, న పాపం, ఉభయమస్స పహీన”న్తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౪౧౨. “యోధ పుణ్ణాఞ్చ పాపఞ్చ, ఉభో సజ్జముపచ్చగా;
అసోకం విరజం సుద్ధం, తమహం బ్రామి బ్రాహ్మణ”న్తి.

తత్త ఉభోతి ద్వేపి పుణ్ణాని చ పాపాని చ ఛడ్డేత్వాతి అత్తో. సజ్జన్తి రాగాదిభేదం సజ్జం. ఉపచ్చగాతి అతిక్కున్తో. వట్టములకసోకాభావేన అసోకం అబ్బంతరే రాగరజాదీనం అభావేన విరజం నిరుపక్కిలేసతాయ సుద్ధం తమహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసుతి.

రేవతత్థేరవత్తు ఏకూనతింసతిమం.

౩౦. చన్దాభత్థేరవత్తు

చన్దం వాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో చన్దాభత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి.

తత్రాయం అనుపుబ్బీ కథా - అతీతే ఏకో బారాణసివాసీ వాణిజో “పచ్చన్తం గత్వా చన్దనం ఆహరిస్సామీ”తి బహూని వత్థాభరణాదీని గహేత్వా పఞ్చాహి సకటసతేహి పచ్చన్తం గత్వా గామద్వారే నివాసం గహేత్వా అటవియం గోపాలదారకే పుచ్చి - “ఇమస్మిం గామే పబ్బతపాదకమ్మికో కోచి మనుస్సో అత్థీ”తి? “ఆమ, అత్థీ”తి. “కో నామేసో”తి? “అసుకో నామా”తి. “భరియాయ పనస్స పుత్తానం వా కింనామ”న్తి? “ఇదఞ్చేదఞ్చా”తి. “కహం పనస్స తానే గేహ”న్తి? “అసుకట్టానే నామా”తి. సో తేహి దిన్నసజ్జాయ సుఖయానకే నిసీదిత్వా తస్స గేహద్వారం గత్వా యానా ఓరుయ్య గేహం పవిసిత్వా “అసుకనామే”తి తం ఇత్థిం పక్కిసి. సా “ఏకో నో ఇతకో భవిస్సతీ”తి వేగేనాగత్వా ఆసనం పఞ్ణాపేసి. సో తత్త నిసీదిత్వా నామం వత్వా “మమ సహాయో కహ”న్తి పుచ్చి. “అరణ్ణం గతో, సామీ”తి. “మమ పుత్తో అసుకో నామ, మమ ధీతా అసుకా నామ కహ”న్తి సబ్బేసం నామం కిత్తేన్తోవ పుచ్చిత్వా “ఇమాని నేసం వత్థాభరణాని దదేయ్యాసి, సహాయస్సాపి మే అటవితో ఆగతకాలే ఇదం వత్థాభరణం దదేయ్యాసి”తి అదాసి. సా తస్స ఉళారం సక్కారం కత్వా సామికస్స ఆగతకాలే “సామి, ఇమినా ఆగతకాలతో పట్టాయ సబ్బేసం నామం వత్వా ఇదఞ్చేదఞ్చా దిన్న”న్తి ఆహ. సోపిస్స కత్తబ్బయుత్తకం కరి.

అథ నం సాయం సయనే నిసినో పుచ్చి - “సమ్మ, పబ్బతపాదే చరన్తేన తే కిం బహుం దిట్టపుబ్బ”న్తి? “అజ్ఞం న పస్సామి, రత్తసాఖా పన మే బహూ రుక్ఖా దిట్టా”తి. “బహూ రుక్ఖా”తి? “ఆమ, బహూ”తి. తేన హి తే అమ్మాకం దస్సేహీతి తేన సద్ధిం గత్వా రత్తచన్దనరుక్ఖే చిన్దిత్వా పశ్చా సకటసతాని పూరేత్వా ఆగచ్ఛన్తో తం ఆహ - “సమ్మ, బారాణసియం అసుకట్టానే నామ మమ గేహం, కాలేన కాలం మమ సన్తికం ఆగచ్ఛేయ్యాసి, అజ్ఞోన చ మే పణ్ణాకారేన అట్ఠో నట్ఠి, రత్తసాఖరుక్ఖే ఏవ ఆహరేయ్యాసీ”తి. సో “సాధూ”తి వత్వా కాలేన కాలం తస్స సన్తికం ఆగచ్ఛన్తో రత్తచన్దనమేవ ఆహరతి, సోపిస్స బహుధనం దేతి.

తతో అపరేన సమయేన పరినిబ్బుతే కస్సపదసబలే పతిట్ఠితే కజ్జానథూపే సో పురిసో బహుం చన్దనం ఆదాయ బారాణసిం అగమాసి. అథస్స సో సహాయకో వాణిజో బహుం చన్దనం పిసాపేత్వా పాతిం పూరేత్వా “ఏహి, సమ్మ, యావ భత్తం పచతి, తావ చేతియకరణట్టానం గత్వా ఆగమిస్సామా”తి తం ఆదాయ తత్త గత్వా చన్దనపూజం అకాసి. సోపిస్స పచ్చన్తవాసీ సహాయకో చేతియకుచ్చియం చన్దనేన చన్దమణ్ణలం అకాసి. ఏత్తకమేవస్స పుబ్బకమ్మం.

సో తతో చుతో దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా ఏకం బుద్ధన్తరం తత్త ఖేపేత్వా ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే రాజగహనగరే బ్రాహ్మణమహాసాలకులే నిబ్బత్తి. తస్స నాభిమణ్ణలతో చన్దమణ్ణలసదిసా పభా ఉట్ఠహి, తేనస్స చన్దాభోత్వేవ నామం కరింసు. చేతియే కిరస్స చన్దమణ్ణలకరణనిస్సన్తో ఏస. బ్రాహ్మణా చిన్తయింసు - “సక్కా అమ్మేహి ఇమం గహేత్వా లోకం ఖాదితు”న్తి. తం యానే నిసీదాపేత్వా “యో ఇమస్స సరీరం హత్తేన పరామసతి, సో ఏవరూపం నామ ఇస్సరియసమ్మత్తిం లభతీ”తి వత్వా విచరింసు. సతం వా సహస్సం వా దదమానా ఏవ తస్స సరీరం హత్తేన పుసితుం లభన్తి. తే ఏవం అనువిచరన్తా సావత్తిం అనుప్పత్తా నగరస్స చ విహరస్స చ అన్తరా నివాసం గణ్ఠింసు. సావత్తియమ్మి పశ్చాకోటిమత్తా అరియసావకా పురేభత్తం దానం దత్వా పచ్చాభత్తం గన్ధమాలవత్తభేసజ్జాదిహత్థా ధమ్మస్సవనాయ గచ్ఛన్తి. బ్రాహ్మణా తే దిస్సా “కహం గచ్ఛథా”తి పుచ్చింసు. సత్థు సన్తికం ధమ్మస్సవనాయాతి. ఏథ తత్త గత్వా కిం కరిస్సథ, అమ్మాకం చన్దాభస్స బ్రాహ్మణస్స ఆనుభావసదిసో ఆనుభావో నట్ఠి. ఏతస్స హి సరీరం పుసన్తా ఇదం నామ లభన్తి, ఏథ పస్సథ నన్తి. తుమ్మాకం చన్దాభస్స బ్రాహ్మణస్స కో ఆనుభావో నామ, అమ్మాకం సత్థాయేవ మహానుభావోతి. తే అజ్ఞమజ్ఞం సజ్ఞాపేతుం అసక్కిన్తా “విహరం గత్వా చన్దాభస్స వా అమ్మాకం వా సత్థు ఆనుభావం జానిస్సామా”తి తం గహేత్వా విహరం అగమంసు.

సత్థా తస్మిం అత్తనో సన్తికం ఉపసజ్జమన్తేయేవ చన్దాభాయ అన్తరధానం అకాసి. సో సత్థు సన్తికే అజ్ఞరపచ్చియం కాకో వియ అహోసి. అథ నం ఏకమన్తం నయింసు, ఆభా పటిపాకతికా అహోసి. పున సత్థు సన్తికం ఆనయింసు, ఆభా తథేవ అన్తరధాయ. ఏవం తిక్ఖత్తుం గత్వా అన్తరధాయమానం ఆభం దిస్సా చన్దాభో చిన్తేసి - “అయం ఆభాయ అన్తరధానమన్తం జానాతి మజ్ఞో”తి. సో సత్థారం పుచ్చి - “కిం ను ఖో ఆభాయ అన్తరధానమన్తం జానాథా”తి? ఆమ, జానామీతి. తేన హి మే దేధాతి. న సక్కా అపబ్బజితస్స దాతున్తి. సో బ్రాహ్మణే ఆహ - “ఏతస్మిం మన్తే గహితే అహం సకలజమ్బుదీపే జేట్ఠకో భవిస్సామి, తుమ్మే ఏత్థేవ హోథ, అహం పబ్బజిత్వా కతిపాహేనేవ మన్తం గణ్ఠిస్సామీ”తి. సో సత్థారం పబ్బజ్ఞం యాచిత్వా ఉపసమ్మజ్జి. అథస్స ద్వత్తింసాకారం ఆచిక్కి. సో “కిం ఇద”న్తి పుచ్చి. ఇదం మన్తస్స పరికమ్మం సజ్జాయితుం వట్ఠతీతి. బ్రాహ్మణాపి అన్తరన్తరా ఆగత్వా “గహితో తే మన్తో”తి పుచ్చన్తి. న తావ గణ్ఠామీతి. సో కతిపాహేనేవ అరహత్తం పత్వా బ్రాహ్మణేహి ఆగత్వా పుచ్చితకాలే “యాథ తుమ్మే, ఇదానాహం అనాగమనధమ్మో జాతో”తి ఆహ. భిక్షూ తథాగతస్స

ఆరోచేసుం - “అయం, భన్తే, అభూతం వత్సా అజ్ఞం బ్యాకరోతీ”తి. సత్తా “ఖీణాసవో ఇదాని, భిక్షవే, మమ పుత్తో చన్దాభో, భూతమేవేస కథేతీ”తి వత్సా ఇమం గాథమాహ -

౪౧౩. “చన్దంవ విమలం సుద్ధం, విప్పసన్నమనావిలం;
నన్దీభవపరిక్షీణం, తమహం బ్రూమి బ్రాహ్మణ”న్తి.

తత్త విమలన్తి అబ్బాదిమలరహితం. సుద్ధన్తి నిరుపక్కిలేసం. విప్పసన్నన్తి పసన్నచిత్తం. అనావిలన్తి కిలేసావిలత్తరహితం. నన్దీభవపరిక్షీణన్తి తీసు భవేసు పరిక్షీణతణ్ణం తమహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

చన్దాభత్తేరవత్తు తింసతిమం.

౩౧. సీవలిత్తేరవత్తు

యో ఇమన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్తా కుణ్డకోలియం నిస్సాయ కుణ్డధానవనే విహరన్తో సీవలిత్తేరం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిన్తో సమయే సుప్పవాసా నామ కోలియధీతా సత్తవస్సాని గబ్బం ధారేత్వా సత్తాహం మూళ్లగబ్బా దుక్ఖాహి తిబ్బాహి కటుకాహి వేదనాహి పుట్టా “సమ్మాసమ్మద్ధో వత సో భగవా, యో ఇమస్స ఏవరూపస్స దుక్ఖస్స పహానాయ ధమ్మం దేసేతి. సుప్పటిపన్నో వత తస్స భగవతో సావకసజ్జో, యో ఇమస్స ఏవరూపస్స దుక్ఖస్స పహానాయ పటిపన్నో. సుసుఖం వత తం నిబ్బానం, యథిదం ఏవరూపం దుక్ఖం న సంవిజ్ఞతీ”తి (ఉదా. ౧౮) ఇమేహి తీహి వితక్కేహి తం దుక్ఖం అధివాసేన్తి సామికం సత్థు సన్తికం పేసేత్వా తేన తస్సా వచనేన సత్థు వద్దనాయ ఆరోచితాయ “సుఖినీ హోతు సుప్పవాసా కోలియధీతా, అరోగా అరోగం పుత్తం విజాయతూ”తి సత్థారా వుత్తక్ఖణేయేవ సుఖినీ అరోగా అరోగం పుత్తం విజాయిత్యా బుద్ధప్పముఖం భిక్షుసజ్ఞం నిమన్తేత్వా సత్తాహం మహాదానం అదాసి. పుత్తోపిస్సా జాతదివసతో పట్టాయ ధమ్మకరణం ఆదాయ సజ్ఞస్స ఉదకం పరిస్సావేసి. సో అపరభాగే నిక్ఖమిత్వా పబ్బజితో అరహత్తం పాపుణి.

అథేకదివసం భిక్షూ ధమ్మసభాయం కథం సముట్టాపేసుం “పస్సథావుసో, ఏవరూపో నామ అరహత్తస్స ఉపనిస్సయసమ్మన్నో భిక్షు ఏత్తకం కాలం మాతుకుచ్చిస్మిం దుక్ఖం అనుభోసి, కిమజ్గం పన అజ్ఞో, బహుం వత ఇమినా దుక్ఖం నిత్తిణ్ణ”న్తి. సత్తా ఆగత్వా “కాయ నుత్త, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్యా “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే “ఆమ, భిక్షవే, మమ పుత్తో ఏత్తకా దుక్ఖా ముచ్చిత్యా ఇదాని నిబ్బానం సచ్చికత్వా విహరతీ”తి వత్సా ఇమం గాథమాహ -

౪౧౪. “యోమం పలిపథం దుగ్గం, సంసారం మోహమచ్చగా;
తిణ్ణో పారజ్ఞతో ఝాయీ, అనేజో అకథంకథీ;
అనుపాదాయ నిబ్బుతో, తమహం బ్రూమి బ్రాహ్మణ”న్తి.

తస్యతో - యో భిక్షు ఇమం రాగపలిపథశ్చోచ కిలేసదుగ్గశ్చ సంసారవట్టశ్చ చతున్నం అరియసచ్ఛానం
అప్పటివిజ్ఞనకమోహశ్చ అతీతో, చత్తారో ఓఘే తిణ్ణో హుత్వా పారం అనుప్పత్తో, దువిధేన ఝూనేన ఝూయీ, తణ్ణాయ
అభావేన అనేజో, కథంకథాయ అభావేన అకథంకథీ, ఉపాదానానం అభావేన అనుపాదియిత్వా కిలేసనిబ్బానేన నిబ్బుతో,
తమహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

సీవలిత్థేరవత్తు ఏకతింసతిమం.

౩.౨. సున్దరసముద్దత్తేరవత్తు

యోధ కామేతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో సున్దరసముద్దత్తేరం ఆరబ్బ కథేసి.

సావత్థియం కిరేకో కులపుత్తో సున్దరసముద్దకుమారో నామ చత్తాలీసకోటివిభవే మహాకులే నిబ్బత్తో. సో ఏకదివసం
పచ్ఛాభత్తం గన్ధమాలాదిహత్తం మహాజనం ధమ్మస్సవనత్థాయ జేతవనం గచ్ఛంతం దిస్సా “కహం గచ్ఛథా”తి పుచ్చిత్వా
“సత్థ సన్తికం ధమ్మస్సవనత్థాయ”తి వుత్తే “అహమ్మి గమిస్సామీ”తి వత్వా తేన సద్ధిం గత్వా పరిసపరియంతే నిసీది. సత్థా
తస్య ఆసయం విదిత్వా అనుపుబ్బిం కథం కథేసి. సో “న సక్కా అగారం అజ్ఞావసంతేన సజ్జలిఖితం బ్రహ్మచరియం చరితు”న్తి
సత్థ ధమ్మకథం నిస్సాయ పబ్బజ్జాయ జాతుస్సాహో పరిసాయ పక్కన్తాయ సత్థారం పబ్బజ్జం యాచిత్వా “మాతాపితూహి
అననుజ్ఞాతం తథాగతా న పబ్బజేన్తి”తి సుత్వా గేహం గత్వా రట్టపాలకులపుత్తాదయో వియ మహంతేన వాయామేన
మాతాపితరో అనుజానాపేత్వా సత్థ సన్తికే పబ్బజిత్వా లద్ధూపసమ్మదో “కిం మే ఇథ వాసినా”తి తతో నిక్ఖమిత్వా రాజగహం
గత్వా పిణ్డాయ చరంతో వీతినామేసి.

అథేకదివసం సావత్థియం తస్య మాతాపితరో ఏకస్మిం ఛణదివసే మహంతేన సిరిసోభగ్గేన తస్య సహాయకకుమారకే
కీళమానే దిస్సా “అమ్మాకం పుత్తస్య ఇదం దుల్లభం జాత”న్తి పరిదేవింసు. తస్మిం ఖణే ఏకా గణికా తం కులం గత్వా తస్య
మాతరం రోదమానం నిసిన్నం దిస్సా “అమ్మ, కిం కారణా రోదసీ”తి పుచ్చి. “పుత్తం అనుస్సరిత్వా రోదామీ”తి. “కహం పన
సో, అమ్మా”తి? “భిక్షూసు పబ్బజితో”తి. “కిం ఉప్పబ్బాజేతుం న వట్టతీ”తి? “వట్టతి, న పన ఇచ్చతి, ఇతో నిక్ఖమిత్వా
రాజగహం గతో”తి. “సదాహం తం ఉప్పబ్బాజేయ్యం, కిం మే కరేయ్యాథా”తి? “ఇమస్య తే కులస్స కుటుమ్బసామినిం
కరేయ్యామా”తి. తేన హి మే పరిబ్బయం దేధాతి పరిబ్బయం గహేత్వా మహంతేన పరివారేన రాజగహం గత్వా తస్య
పిణ్డాయ చరణవీధిం సల్లక్ఖేత్వా తత్థేకం నివాసగేహం గహేత్వా పాతోవ పణీతం ఆహారం పటియాదేత్వా ధేరస్య పిణ్డాయ
పవిట్టకాలే భిక్షం దత్వా కతిపాహచ్చయేన, “భన్తే, ఇథేవ నిసీదిత్వా భత్తకిచ్చం కరోథా”తి పత్తం గణ్ఠి. సో పత్తమదాసి.

అథ నం పణీతేన ఆహారేన పరివిసిత్వా, “భన్తే, ఇథేవ పిణ్డాయ చరితుం ఫాసుక”న్తి వత్వా కతిపాహం ఆలిన్తే
నిసీదాపేత్వా భోజేత్వా దారకే పూవేహి సజ్గణ్ఠిత్వా “ఏథ తుమ్హే ధేరస్య ఆగతకాలే మయి వారేన్తియాపి ఇథాగత్వా రజం
ఉట్టాపేయ్యాథా”తి ఆహ. తే పునదివసే ధేరస్య భోజనవేలాయ తాయ వారియమానాపి రజం ఉట్టాపేసుం. సా పునదివసే,
“భన్తే, దారకా వారియమానాపి మమ వచనం అసుణిత్వా ఇథ రజం ఉట్టాపేన్తి, అన్తోగేహ నిసీదథా”తి అన్తో నిసీదాపేత్వా
కతిపాహం భోజేసి. పున దారకే సజ్గణ్ఠిత్వా “తుమ్హే మయా వారియమానాపి ధేరస్య భోజనకాలే మహాసద్దం కరేయ్యాథా”తి

ఆహ. తే తథా కరింసు. సా పునదివసే, “భన్తే, ఇమస్మిం రానే అతివియ మహాసద్దో హోతి, దారకా మయా వారియమానాపి వచనం న గణ్ఠాన్తి, ఉపరిపాసాదేయేవ నిసీదథా”తి వత్వా ధేరేన అధివాసితే ధేరం పురతో కత్వా పాసాదం అభిరుహన్తి ద్వారాని పిదహమానావ పాసాదం అభిరుహి. ధేరో ఉక్కుటసపదానచారికో సమానోపి రసతణ్ఠాయ బద్ధో తస్సా వచనేన సత్తభూమికం పాసాదం అభిరుహి.

సా ధేరం నిసీదాపేత్వా “చత్తాలీసాయ ఖలు, సమ్మ, పుణ్ణముఖ రానేహి ఇత్థీ పురిసం అచ్ఛావదతి విజమ్భతి వినమతి గిలసతి విలజ్జతి నఖేన నఖం ఘట్టేతి, పాదేన పాదం అక్కుమతి, కట్టేన పథవిం విలిఖతి, దారకం ఉల్లజ్జేతి ఓలజ్జేతి, కీళతి కీళాపేతి, చుమ్మతి చుమ్మాపేతి, భుజ్జతి భుజ్జాపేతి, దదాతి ఆయాచతి, కతమనుకరోతి, ఉచ్చం భాసతి, నీచం భాసతి, అవిచ్చం భాసతి, వివిచ్చం భాసతి, నచ్చేన గీతేన వాదితేన రోదితేన విలసితేన విభూసితేన జగ్గతి, పేక్షతి, కటిం చాలేతి, గుయ్ఘభణ్ణకం చాలేతి, ఊరుం వివరతి, ఊరుం పిదహతి, ధనం దస్సేతి, కచ్చం దస్సేతి, నాభిం దస్సేతి, అక్ఖం నిఖణతి, భముకం ఉక్కిపతి, ఓటం పలిఖతి, జిహ్వం నిల్లాలేతి, దుస్సం ముఞ్చతి, దుస్సం బద్ధతి, సిరసం ముఞ్చతి, సిరసం బద్ధతీ”తి (జా. ౨.౨౧.౩౦౦) ఏవం ఆగతం ఇత్థికుత్తం ఇత్థిలీలం దస్సేత్వా తస్స పురతో రితా ఇమం గాథమాహ -

“అలత్తకకతా పాదా, పాదుకారుయ్ఘ వేసియా;

తువమ్మి దహరో మమ, అహమ్మి దహరా తవ;

ఉభోపి పబ్బజిస్సామ, జిణ్ణా దణ్ణపరాయణా”తి. (ధేరగా. ౪౫౯, ౪౬౨);

ధేరస్స “అహో వత మే భారియం అనుపధారేత్వా కతకమ్మ”న్తి మహాసంవేగో ఉదపాది. తస్మిం ఖణే సత్తా పఞ్చచత్తాలీసయోజనమత్తకే జేతవనే నిసిన్నోవ తం కారణం దిస్సా సితం పాత్వాకాసి. అథ నం ఆనన్దత్థేరో పుచ్చి - “భన్తే, కో ను ఖో హేతు, కో పచ్చయో సితస్స పాతుకమ్మాయా”తి. ఆనన్ద, రాజగహనగరే సత్తభూమికపాసాదతలే సున్దరసముద్దస్స చ భిక్షునో గణికాయ చ సజ్ఞామో వత్తతీతి. కస్స ను ఖో, భన్తే, జయో భవిస్సతి, కస్స పరాజయోతి? సత్తా, “ఆనన్ద, సున్దరసముద్దస్స జయో భవిస్సతి, గణికాయ పరాజయో”తి ధేరస్స జయం పకాసేత్వా తత్త నిసిన్నకోవ ఓభాసం ఫరిత్వా “భిక్షు ఉభోపి కామే నిరపేక్షో పజహ”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౪౧౫. “యోధ కామే పహన్త్వాన, అనాగారో పరిబ్బజే;

కామభవపరిక్క్షిణం, తమహం బ్రామి బ్రాహ్మణ”న్తి.

తస్సత్తో - యో పుగ్గలో ఇథ లోకే ఉభోపి కామే హిత్వా అనాగారో హుత్వా పరిబ్బజతి, తం పరిక్క్షిణకామఞ్ఞేవ పరిక్క్షిణభవఞ్చ అహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

దేసనావసానే సో ధేరో అరహత్తం పత్వా ఇద్ధిబలేన వేహాసం అబ్బుగ్గన్త్వా కణ్ఠికామణ్ణలం వినివిజ్ఞిత్వా సత్తు సరీరం ధోమేన్తోయేవ ఆగన్త్వా సత్తారం వన్తి. ధమ్మసభాయమ్మి కథం సముట్టాపేసుం, “ఆవుసో, జిహ్వావిఞ్ఞోయ్యం రసం నిస్సాయ మనం నట్టో సున్దరసముద్దత్థేరో, సత్తా పనస్స అవస్సయో జాతో”తి. సత్తా తం కథం సుత్వా “న, భిక్షవే, ఇదానేవ, పుట్టేపాహం ఏతస్స రసతణ్ఠాయ బద్ధమనస్స అవస్సయో జాతోయేవా”తి వత్వా తేహి యాచితో తస్సత్తస్స పకాసనత్తం అతీతం ఆహరిత్వా -

“న కిరణ్ణి రసేహి పాపియో,
ఆవాసేహి వా సన్ధవేహి వా;
వాతమిగం గహననిస్సితం,

వసమానేసి రసేహి సజ్జాయో”తి. (జా. ౧.౧.౧౪) -

ఏకకనిపాతే ఇమం వాతమిగజాతకం విత్థారేత్వా “తదా సున్దరసముద్ధో వాతమిగో అహోసి, ఇమం పన గాథం వత్వా తస్య విస్సజ్జాపేతా రజ్జో మహామచ్చో అహమేవా”తి జాతకం సమోధానేసీతి.

సున్దరసముద్ధత్థేరవత్తు బత్తింసతిమం.

౩౩. జటిలత్థేరవత్తు

యోధ తణ్ణన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరన్తో జటిలత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి.

తత్రాయం అనుపుబ్బీ కథా - అతీతే కిర బారాణసియం ద్వే భాతరో కుటుమ్మికా మహాన్తం ఉచ్చుఖేత్తం కారేసుం. అధేకదివసం కనిట్టభాతా ఉచ్చుఖేత్తం గత్వా “ఏకం జేట్టభాతికస్స దస్సామి, ఏకం మయ్హం భవిస్సతీ”తి ద్వే ఉచ్చుయట్టియో రసస్స అనిక్ఖమనత్థాయ చిన్నట్టానే బద్దిత్వా గణ్ఠి. తదా కిర ఉచ్చానం యన్తేన పీళనకిచ్చం నత్తి, అగ్గే వా మూలే వా చిద్దిత్వా ఉక్ఖిత్తకాలే ధమ్మకరణతో ఉదకం వియ సయమేవ రసో నిక్ఖమతి. తస్స పన ఖేత్తతో ఉచ్చుయట్టియో గహేత్వా ఆగమనకాలే గన్ధమాదనే పచ్చేకబుద్ధో సమాపత్తితో వుట్టాయ “కస్స ను ఖో అజ్జ అనుగ్గహం కరిస్సామీ”తి ఉపధారేన్తో తం అత్తనో ఇణాణాలే పవిట్టం దిస్సా సగ్గహం కాతుం సమత్థభావశ్చ ఇత్వా పత్తచీవరం ఆదాయ ఇద్దియా ఆగత్వా తస్స పురతో అట్టాసి. సో తం దిస్సావ పసన్నచిత్తో ఉత్తరసాటకం ఉచ్చతరే భూమిపదేసే అత్థరిత్వా, “భన్తే, ఇధ నిసీదధా”తి పచ్చేకబుద్ధం నిసీదాపేత్వా “పత్తం ఉపనామేధా”తి ఉచ్చుయట్టియా బన్ధనట్టానం మోచేత్వా పత్తస్స ఉపరి అకాసి, రసో ఓతరిత్వా పత్తం పూరేసి. పచ్చేకబుద్ధేన తస్మిం రసే పీతే “సాధుకం వత మే అయ్యేన రసో పీతో. సచే మే జేట్టభాతికో మూలం ఆహరాపేస్సతి, మూలం దస్సామి. సచే పత్తిం ఆహరాపేస్సతి, పత్తిం దస్సామీ”తి చిన్తేత్వా, “భన్తే, పత్తం మే ఉపనామేధా”తి దుతియమ్మి ఉచ్చుయట్టిం మోచేత్వా రసం అదాసి. “భాతా మే ఉచ్చుఖేత్తతో అజ్ఞం ఉచ్చుం ఆహరిత్వా ఖాదిస్సతీ”తి ఏత్తకమ్మి కిరస్స వశ్చానచిత్తం నాహోసి. పచ్చేకబుద్ధో పన పరమం ఉచ్చురసస్స పీతత్తా తం ఉచ్చురసం అజ్ఞోహిపి సద్ధిం సంవిభజితుకామో హుత్వా గహేత్వావ నిసీది. సో తస్స ఆకారం ఇత్వా పశ్చాపతిట్ఠితేన వద్దిత్వా, “భన్తే, యో అయం మయా దిన్నో అగ్గరసో, ఇమస్స నిస్సన్దేన దేవమనుస్సేసు సమ్మత్తిం అనుభవిత్వా పరియోసానే తుమ్హేహి పత్తధమ్మమేవ పాపుణేయ్య”న్తి పత్తనం పట్టపేసి. పచ్చేకబుద్ధోపిస్స “ఏవం హోతూ”తి వత్వా “ఇచ్చితం పత్తితం తుయ్హ”న్తి ద్వీహి గాథాహి అనుమోదనం కత్వా యథా సో పస్సతి, ఏవం అధిట్టహిత్వా ఆకాసేన గన్ధమాదనం గత్వా పశ్చాన్నం పచ్చేకబుద్ధసతానం తం రసం అదాసి.

సో తం పాటిహారియం దిస్సా భాతు సన్తికం గత్వా “కహం గతోసీ”తి వుత్తే “ఉచ్చుఖేత్తం ఓలోకేతుం గతోమ్మీ”తి. “కిం తాదీసేన ఉచ్చుఖేత్తం గతేన, నను నామ ఏకం వా ద్వే వా ఉచ్చుయట్టియో ఆదాయ ఆగన్తబ్బం భవేయ్యా”తి భాతరా వుత్తో - “ఆమ, భాతిక, ద్వే మే ఉచ్చుయట్టియో గహితా, ఏకం పన పచ్చేకబుద్ధం దిస్సా మమ ఉచ్చుయట్టితో రసం దత్వా

‘మూలం వా పత్తిం వా దస్సామీ’తి తుష్టాకమ్మి మే ఉచ్చయట్టితో రసో దిన్నో, కిం ను ఖో తస్స మూలం గణ్ఠిస్సథ, ఉదాహు పత్తి”న్తి ఆహ. “కిం పన పచ్చేకబుద్ధేన కత”న్తి? “మమ ఉచ్చయట్టితో రసం పివిత్వా తుష్టాకం ఉచ్చయట్టితో రసం ఆదాయ ఆకాసేన గన్ధమాదనం గన్త్యా పశ్చాసతానం పచ్చేకబుద్ధానం అదాసీ”తి. సో తస్మిం కథేన్తేయేవ నిరన్తరం పీతియా పుట్టసరీరో హుత్వా “తేన మే పచ్చేకబుద్ధేన దిట్టధమ్మస్సేవ అధిగమో భవేయ్యా”తి పత్తనం అకాసే. ఏవం కనిట్టేన తిన్నో సమ్మత్తియో పత్తితా, జేట్టేన పన ఏకపదేనేవ అరహత్తం పత్తితన్తి ఇదం తేసం పుబ్బకమ్మం.

తే యావతాయుకం రత్వా తతో చుతా దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా ఏకం బుద్ధన్తరం ఖేపయింసు. తేసం దేవలోకే రితకాలేయేవ విపస్సీ సమ్మాసమ్మద్ధో లోకే ఉప్పజ్జి. తేపి దేవలోకతో చవిత్వా బన్ధుమతియా ఏకస్మిం కులగేహే జేట్టో జేట్టోవ, కనిట్టో కనిట్టోవ హుత్వా పటిసన్ధిం గణ్ఠింసు. తేసు జేట్టస్స సేనోతి నామం అకంసు, కనిట్టస్స అపరాజితోతి . తేసు వయప్పత్తకాలే కుటుమ్మం సన్ఠాపేత్వా విహరన్తేసు “బుద్ధరతనం లోకే ఉప్పన్నం, ధమ్మరతనం, సజ్జరతనం, దానాని దేధ, పుణ్ణాని కరోధ, అజ్జ అట్టమీ, అజ్జ చాతుద్దసీ, అజ్జ పన్నరసీ, ఉపోసథం కరోధ, ధమ్మం సుణాథా”తి ధమ్మఘోసకస్స బన్ధుమతీనగరే ఘోసనం సుత్వా మహాజనం పురేభత్తం దానం దత్వా పచ్చాభత్తం ధమ్మస్సవనాయ గచ్ఛన్తం దిస్వా సేనకుటుమ్మికో “కహం గచ్ఛథా”తి పుచ్చిత్వా “సత్తు సన్తికం ధమ్మస్సవనాయా”తి వుత్తే “అహమ్మి గమిస్సామీ”తి తేహి సద్ధింయేవ గన్త్యా పరిసపరియన్తే నిసీది.

సన్ఠా తస్స అజ్ఞాసయం విదిత్వా అనుపుబ్బిం కథం కథేసి. సో సత్తు ధమ్మం సుత్వా పబ్బజ్ఞాయ ఉస్సాహజాతో సన్ఠారం పబ్బజ్ఞం యాచి. అథ నం సన్ఠా “అత్తి పన తే అపలోకేతబ్బా ఇాతకా”తి పుచ్చి. అత్తి, భన్తేతి. తేన హి అపలోకేత్వా ఏహీతి. సో కనిట్టస్స సన్తికం గన్త్యా “యం ఇమస్మిం కులే సాపతేయ్యం, తం సబ్బం తవ హోతూ”తి ఆహ. తుమ్హే పన, సామీతి. అహం సత్తు సన్తికే పబ్బజిస్సామీతి. సామి కిం వదేధ, అహం మాతరి మతాయ మాతరం వియ, పితరి మతే పితరం వియ తుమ్హే అలత్థం, ఇదం కులం మహాభోగం, గేహ రితేనేవ సక్కా పుణ్ణాని కాతుం, మా ఏవం కరిత్థాతి. మయా సత్తు సన్తికే ధమ్మా సుతో, న సక్కా తం అగారమజ్ఞే రితేన పూరేతుం, పబ్బజిస్సామేవాహం, త్వం నివత్తాహీతి. ఏవం సో కనిట్టం నివత్తాపేత్వా సత్తు సన్తికే పబ్బజిత్వా లద్ధూపసమ్మదో న చిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి. కనిట్టోపి “భాతు పబ్బజితసక్కారం కరిస్సామీ”తి సత్తాహం బుద్ధప్పముఖస్స భిక్కుసజ్జస్స దానం దత్వా భాతరం వన్తిత్వా ఆహ – “భన్తే, తుమ్హేహి అత్తనో భవనిస్సరణం కతం, అహం పన పశ్చాహి కామగుణేహి బద్ధో నిక్ఖమిత్వా పబ్బజితుం న సక్కోమి, మయ్ఠం గేహ రితస్సేవ అనుచ్చవికం మహన్తం పుణ్ణాకమ్మం ఆచిక్ఖథా”తి. అథ నం థేరో “సాధు సాధు, పణ్ణిత, సత్తు గన్ధకుటిం కరోహీ”తి ఆహ. సో “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చిత్వా నానాదారూని ఆహరాపేత్వా ధమ్మాదీనం అత్తాయ తచ్చాపేత్వా ఏకం సువణ్ణఖచితం, ఏకం రజతఖచితం, ఏకం మణిఖచితన్తి సబ్బాని సత్తరతనఖచితాని కారేత్వా తేహి గన్ధకుటిం కారేత్వా సత్తరతనఖచితాహేవ ఛదనిట్టకాహి ఛాదాపేసి. గన్ధకుటియా కరణకాలేయేవ పన తం అత్తనా సమాననామకో అపరాజితోయేవ నామ భాగినేయ్యా ఉపసజ్జమిత్వా “అహమ్మి కరిస్సామి, మయ్ఠమ్మి పత్తిం దేధ మాతులా”తి ఆహ. న దేమి, తాత, అశ్శోహి అసాధారణం కరిస్సామీతి. సో బహుమ్మి యాచిత్వా పత్తిం అలభమానో “గన్ధకుటియా పురతో కుజ్జరసాలం లద్ధుం వట్టతీ”తి సత్తరతనమయం కుజ్జరసాలం కారేసి. సో ఇమస్మిం బుద్ధుత్పాదే మేణ్ణకసేట్టి హుత్వా నిబ్బత్తి.

గన్ధకుటియం పన సత్తరతనమయాని తీణి మహావాతపానాని అహీసుం. తేసం అభిముఖే హేట్టా సుధాపరికమ్మకతా తిస్సో పోక్ఖరణియో కారేత్వా చతుజ్జాతికగన్ధోదకస్స పూరేత్వా అపరాజితో, గహపతి, పఞ్చవణ్ణాని కుసుమాని రోపాపేసి తథాగతస్స అన్తో నిసిన్నకాలే వాతవేగేన సముట్టితాహి రేణువట్టిహి సరీరస్స ఓకిరణత్తం. గన్ధకుటిధూపికాయ కపల్లం రత్తసువణ్ణమయం అహోసి, పవాళమయా సిఖరా, హేట్టా మణిమయా ఛదనిట్టకా. ఇతి సా నచ్చన్తో వియ మోరో సోభమానా అట్టాసి. సత్తసు పన రతనేసు కోట్టేతబ్బయుత్తకం కోట్టేత్వా ఇతరం సకలమేవ గహేత్వా జణ్ణమత్తేన ఓధినా గన్ధకుటిం పరిక్ఖిపిత్వా పరివేణం పూరేసి.

ఏవం గన్ధకుటిం నిట్టాపేత్వా అపరాజితో, గహపతి, భాతికత్థేరం ఉపసఙ్కమిత్వా ఆహ - “భన్తే, నిట్టితా గన్ధకుటి, పరిభోగమస్సా పచ్చాసీసామి, పరిభోగేన కిర మహంతం పుణ్ణం హోతీ”తి . సో సత్థారం ఉపసఙ్కమిత్వా, “భన్తే, ఇమినా కిర వో కుటుమ్మికేన గన్ధకుటి కారితా, ఇదాని పన పరిభోగం పచ్చాసీసతీ”తి ఆహ. సత్థా ఉట్టాయాసనా గన్ధకుటిఅభిముఖం గన్త్యా గన్ధకుటిం పరిక్ఖిపిత్వా పరిక్ఖిత్తరతనరాసిం ఓలోకేన్తో ద్వారకోట్టకే అట్టాసి. అథ నం కుటుమ్మికో “పవిసథ, భన్తే”తి ఆహ. సత్థా తత్తేవ రత్తా తతియవారే తస్స భాతికత్థేరం ఓలోకేసి. సో ఓలోకితాకారేనేవ ఇత్త్యా కనిట్టభాతరం ఆహ - “ఏహి, తాత, ‘మమేవ రక్ఖా భవిస్సతి, తుమ్హే యథాసుఖం వసథా’తి సత్థారం వదేహి”తి. సో తస్స వచనం సుత్వా సత్థారం పఞ్చపతిట్టితేన వన్దిత్వా, “భన్తే, యథా మనుస్సా రుక్ఖమూలే పవిసిత్వా అనపేక్ఖా పక్కమన్తి, యథా వా నదిం తరిత్వా ఉళుమ్మం అనపేక్ఖా పరిచ్చజన్తి, ఏవం అనపేక్ఖా హుత్వా తుమ్హే వసథా”తి ఆహ. కిమత్తం పన సత్థా అట్టాసి? ఏవం కిరస్స అహోసి - “బుద్ధానం సన్తికం పురేభత్తమ్మి పచ్చాభత్తమ్మి బహూ ఆగచ్ఛన్తి, తేసు రతనాని ఆదాయ పక్కమన్తేసు న సక్కా అష్టేహి వారేతుం, పరివేణమ్మి ఏత్తకే రతనే వోకిణ్ణే అత్తనో ఉపట్టాకే హరన్తేపి న వారేతీతి కుటుమ్మికో మయి ఆఘాతం కత్వా అపాయూపగో భవేయ్యా”తి ఇమినా కారణేన అట్టాసి. తేన పన , “భన్తే, మమేవ రక్ఖా భవిస్సతి, తుమ్హే వసథా”తి వుత్తే పావిసి.

కుటుమ్మికో సమన్తా రక్ఖం రపేత్వా మనుస్సే ఆహ - “తాతా, ఉచ్చజ్జేన వా పచ్చిపసిబ్బకేహి వా ఆదాయ గచ్ఛన్తే వారేయ్యాథ, హత్తేన గహేత్వా గచ్ఛన్తే పన మా వారయిత్థా”తి. అన్తోనగరేపి ఆరోచాపేసి “మయా గన్ధకుటిపరివేణే సత్త రతనాని ఓకిణ్ణాని, సత్థు సన్తికే ధమ్మం సుత్వా గచ్ఛన్తా దుగ్గతమనుస్సా ఉభో హత్తే పూరేత్వా గణ్ణన్తు, సుఖితాపి ఏకేన గణ్ణన్తూ”తి. ఏవం కిరస్స అహోసి “సద్ధా తావ ధమ్మం సోతుకామా గమిస్సన్తియేవ, అస్సద్ధాపి పన ధనలోభేన గన్త్యా ధమ్మం సుత్వా దుక్ఖతో ముచ్చిస్సన్తీ”తి. తస్మా జనసంఘహత్తాయ ఏవం ఆరోచాపేసి. మహాజనో తేన వుత్తనియామేనేవ రతనాని గణ్ణి. సకిం ఓకిణ్ణరతనేసు ఖీణేసు యావతతియం జణ్ణమత్తేన ఓధినా ఓకిరాపేసియేవ. సత్థు పన పాదమూలే తిపుసమత్తం అనగ్గం మణిరతనం రపేసి. ఏవం కిరస్స అహోసి - “సత్థు సరీరతో సువణ్ణవణ్ణాయ పభాయ సద్ధిం మణిపభం ఓలోకేన్తానం తిత్తి నామ న భవిస్సతీ”తి. తస్మా ఏవమకాసి. మహాజనోపి అతిత్తేవ ఓలోకేసి.

అధేకదివసం ఏకో మిచ్చాదిట్టికట్రాహ్మణో “సత్థు కిర పాదమూలే మహగ్గం మణిరతనం నిక్ఖిత్తం, హరిస్సామి న”న్తి విహారం గన్త్యా సత్థారం వన్దితుం ఆగతస్స మహాజనస్స అన్తరేన పావిసి. కుటుమ్మికో తస్స పవిసనాకారేనేవ “మణిం గణ్ణితుకామో”తి సల్లక్ఖేత్వా “అహో వత న గణ్ణేయ్యా”తి చిన్తేసి. సోపి సత్థారం వన్తన్తో వియ పాదమూలే హత్తం ఉపనామేత్వా మణిం గహేత్వా ఓవట్టికాయ కత్వా పక్కామి. కుటుమ్మికో తస్మిం చిత్తం పసాదేతుం నాసక్ఖి. సో ధమ్మకథావసానే సత్థారం ఉపసఙ్కమిత్వా ఆహ - “భన్తే, మయా తిక్ఖత్తం గన్ధకుటిం పరిక్ఖిపిత్వా జణ్ణమత్తేన ఓధినా సత్త రతనాని ఓకిణ్ణాని, తాని మే

గణ్డన్తేసు ఆఘాతో నామ నాహోసి, చిత్తం భియ్యో భియ్యో పసీదియేవ. అజ్ఞ పన 'అహో వతాయం బ్రాహ్మణో మణిం న గణ్డేయ్యా'తి చిన్తేత్వా తస్మిం మణిం ఆదాయ గతే చిత్తం పసాదేతుం నాసక్తి"న్తి. సత్తా తస్య వచనం సుత్వా "నను, ఉపాసక, అత్తనో సంతకం పరేహి అనాహరణీయం కాతుం సక్కోసీ"తి నయం అదాసి. సో సత్తారా దిన్ననయే రత్వా సత్తారం వన్దిత్వా "అజ్ఞ ఆదిం కత్వా మమ సంతకం దసికసుత్తమత్తమ్మి మం అభిభవిత్యా అనేకసతాపి రాజానో వా చోరా వా గణ్డీతుం సమత్తా నామ మా హోస్తు, అగ్గినాపి మమ సంతకం మా డయ్వుతు, ఉదకేనపి మా వుయ్వుతు"తి పత్తనం అకాసి. సత్తాపిస్స "ఏవం హోతు"తి అనుమోదనం అకాసి. సో గన్ధకుటిమహం కరోన్తో అటసట్టియా భిక్షుసతసహస్సానం అన్తోవిహరేయేవ నవ మాసే మహాదానం దత్వా దానపరియోసానే సబ్బేసం తిచీవరం అదాసి. సజ్జనవకస్స చీవరసాటకా సహస్సగ్గనకా అహేసుం.

సో ఏవం యావతాయుకం పుణ్ణాని కరిత్వా తతో చుతో దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా ఏత్తకం కాలం దేవమనుస్సేసు సంసరిత్వా ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే రాజగహే ఏకస్మిం సేట్టికులే పటిసన్ధిం గహేత్వా అడ్డమాసాధికే నవ మాసే మాతుకుచ్చియం వసి. జాతదివసే పనస్స సకలనగరే సబ్బావుధాని పజ్జలింసు, సబ్బేసం కాయరూఢ్ఘాని ఆభరణానిపి పజ్జలితాని వియ ఓభాసం ముఞ్చింసు, నగరం ఏకపజ్జోతం అహోసి. సేట్టిపి పాతోవ రాజాపట్టానం అగమాసి. అథ నం రాజా పుచ్చి - "అజ్ఞ సబ్బావుధాని పజ్జలింసు, నగరం ఏకపజ్జోతం జాతం, జానాసి ను ఖో ఏత్త కారణ"న్తి? "జానామి, దేవా"తి. "కిం, సేట్టి"తి? "మమ గేహే తుమ్మాకం దాసో జాతో, తస్స పుణ్ణతేజేనేవం అహోసి"తి. "కిం ను ఖో చోరో భవిస్సతీ"తి? "నత్థేతం, దేవ, పుణ్ణవా సత్తో కతాభినీహరో"తి. "తేన హి నం సమ్మా పోసేతుం వట్టతి, ఇదమస్స ఖీరమూలం హోతు"తి దేవసికం సహస్సం పట్టపేసి. అథస్స నామగహణదివసే సకలనగరస్స ఏకపజ్జోతభూతత్తా జోతికోత్వేవ నామం కరింసు.

అథస్స వయప్పత్తకాలే గేహకరణత్తాయ భూమితలే సోధియమానే సక్కుస్స భవనం ఉణ్ణాకారం దస్సేసి. సక్కో "కిం ను ఖో ఇద"న్తి ఉపధారయమానో "జోతికస్స గేహట్టానం గణ్డీ"తి ఇత్వా "నాయం ఏతేహి కతగేహే వసిస్సతి, మయాపేత్త గన్ఠం వట్టతీ"తి వడ్డకీవేసేన తత్త గన్ఠా "కిం కరోధా"తి ఆహ. "జోతికస్స గేహట్టానం గణ్ణామా"తి. "అపేథ, నాయం తుమ్మేహి కతగేహే వసిస్సతీ"తి వత్వా సోఱసకరీసమత్తం భూమిపదేసం ఓలోకేసి, సో తావదేవ కసిణమణ్డలం వియ సమో అహోసి. పున "ఇమస్మిం రానే పథవిం భిన్దిత్వా సత్తరతనమయో సత్తభూమికపాసాదో ఉట్టహాతు"తి చిన్తేత్వా ఓలోకేసి, తావదేవ తథారూపో పాసాదో ఉట్టహి. పున "ఇమం పరిక్ఖిపిత్వా సత్తరతనమయా సత్త పాకారా ఉట్టహాన్తూ"తి చిన్తేత్వా ఓలోకేసి, తథారూపా పాకారా ఉట్టహింసు. అథ "నేసం పరియన్తే కప్పరుక్ఖా ఉట్టహాన్తూ"తి చిన్తేత్వా ఓలోకేసి, తథారూపా కప్పరుక్ఖా ఉట్టహింసు. "పాసాదస్స చతుసు కణ్ఠేసు చతసో నిధికుమ్మియో ఉట్టహాన్తూ"తి చిన్తేత్వా ఓలోకేసి, సబ్బం తథేవ అహోసి. నిధికుమ్మీసు పన ఏకా యోజనికా అహోసి, ఏకా తిగావుతికా, ఏకా అడ్డయోజనికా, ఏకా గావుతప్పమాణా. బోధిసత్తస్స నిబ్బత్తనిధికుమ్మీనం పన ఏకముఖప్పమాణం అహోసి, హేట్టా పథవీపరియన్తావ అహేసుం. జోతికస్స నిబ్బత్తనిధికుమ్మీనం ముఖపరిమాణం న కథితం, సబ్బా ముఖచిన్నతాలఫలం వియ పరిపుణ్ణావ ఉట్టహింసు. పాసాదస్స చతుసు కణ్ఠేసు తరుణతాలక్ఖన్దప్పమాణా చతసో సువణ్ణమయా ఉచ్చయట్టియో నిబ్బత్తింసు. తాసం మణిమయాని పత్తాని, సోవణ్ణమయాని ఖన్దాని అహేసుం. పుబ్బకమ్మస్స దస్సనత్తం కిరేతాని, నిబ్బత్తింసు.

సత్తసు ద్వారకోట్టకేసు సత్త యక్ఖా ఆరక్ఖం గణ్ఠింసు. పరమే ద్వారకోట్టకే యమకోళీ నామ యక్ఖో అత్తనో పరివారేన యక్ఖసహస్సేన సద్ధిం ఆరక్ఖం గణ్ఠి, దుతియే ఉప్పలో నామ అత్తనో పరివారయక్ఖానం ద్వీహి సహస్సేహి సద్ధిం, తతియే వజిరో నామ తీహి సహస్సేహి సద్ధిం, చతుత్తే వజిరబాహు నామ చతుహి సహస్సేహి సద్ధిం, పఞ్చమే కసకన్దో నామ

పశ్చాహి సహస్సహి సద్ధిం, ఛట్టే కటట్టో నామ ఛహి సహస్సహి సద్ధిం, సత్తమే దిసాముఖో నామ సత్తహి సహస్సహి సద్ధిం ఆరక్ఖం గణ్ఠి. ఏవం పాసాదస్స అన్తో చ బహి చ గాళ్ళరక్ఖా అహోసి. “జోతికస్స కిర సత్తరతనమయో సత్తభూమికపాసాదో ఉట్టితో, సత్త పాకారా సత్తద్వారకోట్టకా చతస్సో నిధికుమ్మియో ఉట్టితా”తి సుత్వా బిమ్మిసారో రాజా సేట్టిచ్చత్తం పహిణి. సో జోతికసేట్టి నామ అహోసి.

తేన పన సద్ధిం కతపుజ్జాకమ్మా ఇట్టి ఉత్తరకురూసు నిబ్బత్తి. అథ నం దేవతా తతో ఆనేత్వా సిరిగట్టే నిసీదాపేసుం. సా ఆగచ్ఛమానా ఏకం తణ్ణులనాళిం తయో చ జోతిపాసాణో గణ్ఠి. తేసం యావజీవం తాయేవ తణ్ణులనాళియా భత్తం అహోసి. సచే కిర తే సకటసతమ్మి తణ్ణులానం పూరేతుకామా హోన్తి, సా తణ్ణులనాళి నాళియేవ హుత్వా తిట్టతి. భత్తపచనకాలే తణ్ణులే ఉట్టలియం పక్ఖపిత్వా తేసం పాసాణానం ఉపరి రపేతి, పాసాణా తావదేవ పజ్జలిత్వా భత్తే పక్కమత్తే నిబ్బాయన్తి. తేనేవ సజ్జాణేన భత్తస్స పక్కభావం జానన్తి. సూపేయ్యాదిపచనకాలేపి ఏసేవ నయో. ఏవం తేసం జోతిపాసాణోహి ఆహారో పచ్చతి. మణిఆలోకేన చ వసన్తి, అగ్గిస్స వా దీపస్స వా ఓభాసం నేవ జానింసు. “జోతికస్స కిర ఏవరూపా సమ్మత్త”తి సకలజమ్ముదీపే పాకటో అహోసి. మహాజనో యానాదీని యోజేత్వా దస్సనత్థాయ ఆగచ్ఛతి. జోతికసేట్టి ఆగతాగతానం ఉత్తరకురుతణ్ణులానం భత్తం పచాపేత్వా దాపేసి. “కప్పరుక్ఖేహి వత్థాని గణ్ఠాన్తు, ఆభరణాని గణ్ఠాన్తు”తి ఆణాపేసి. “గావుతికనిధికుమ్మియా ముఖం వివరాపేత్వా యాపనమత్తం ధనం గణ్ఠాన్తు”తి ఆణాపేసి. సకలజమ్ముదీపవాసికేసు ధనం గహేత్వా గచ్ఛన్తేసు నిధికుమ్మియా అజ్ఞలిమత్తమ్మి ఊనం నాహోసి. గన్ధకుటిపరివేణే వాలుకం కత్వా ఓకిణ్ణరతనానం కిరస్స ఏసో నిస్సన్తో.

ఏవం మహాజనే వత్థాభరణాని చేవ ధనశ్చ యదిచ్చకం ఆదాయ గచ్ఛన్తే బిమ్మిసారో తస్స పాసాదం దట్టుకామోపి మహాజనే ఆగచ్ఛన్తే ఓకాసం నాలత్థ. అపరభాగే యదిచ్చకం ఆదాయ గత్తా మనుస్సేసు మన్దీభూతేసు రాజా జోతికస్స పితరం ఆహ - “తవ పుత్తస్స పాసాదం దట్టుకామహ్మా”తి. సో “సాధు, దేవా”తి వత్వా గత్వా పుత్తస్స కథేసి - “తాత, రాజా తే పాసాదం దట్టుకామో”తి. “సాధు, తాత, ఆగచ్ఛతు”తి. రాజా మహన్తేన పరివారేన తత్థ అగమాసి. పఠమద్వారకోట్టకే సమ్మజ్జిత్వా కచవరఛడ్డికా దాసీ రజ్జో హత్తం అదాసి, రాజా “సేట్టిజాయా”తి సజ్జాయ లజ్జమానో తస్సా బాహాయ హత్తం న రపేసి. ఏవం సేసద్వారకోట్టకేసుపి దాసియో “సేట్టిభరియాయో”తి మజ్జమానో తాసం బాహాయ హత్తం న రపేసి. జోతికో ఆగత్వా రాజానం పచ్చగ్గత్వా వన్దిత్వా పచ్చతో హుత్వా “పురతో యాథ, దేవా”తి ఆహ. రజ్జో మణిపథవీ సతపోరిసపాతో వియ హుత్వా ఉపట్టిహి. సో “ఇమినా మమ గహణత్థాయ ఓపాతో ఖణితో”తి మజ్జమానో పాదం నిక్కిపితుం న విసహి. జోతికో “నాయం, దేవ, ఓపాతో, మమ పచ్చతో ఆగచ్ఛథా”తి పురతో అహోసి. రాజా తేన అక్కన్తకాలే భూమిం అక్కమిత్వా హేట్టిమతలతో పట్టాయ పాసాదం ఓలోకన్తో విచరి. తదా అజాతసత్తుకుమారోపి పితు అజ్ఞలిం గహేత్వా విచరన్తో చిన్తేసి - “అహో అన్ధబాలో మమ పితా, గహపతికే నామ సత్తరతనమయే పాసాదే వసన్తే ఏస రాజా హుత్వా దారుమయే గేహ వసతి, అహం దాని రాజా హుత్వా ఇమస్స ఇమస్మిం పాసాదే వసితుం న దస్సామీ”తి.

రజ్జోపి ఉపరిమతలాని అభిరుహన్తస్సేవ పాతరాసవేలా జాతా. సో సేట్టిం ఆమన్తేత్వా, “మహాసేట్టి, ఇధేవ పాతరాసం భుజ్జిస్సామా”తి. జానామి, దేవ, సజ్జితో దేవస్సాహరోతి. సో సోళసహి గన్ధోదకఘటేహి స్థత్వా రతనమయే సేట్టిస్స నిసీదనమణ్డపే పజ్జత్తే తస్సేవ నిసీదనపల్లజ్జే నిసీది. అథస్స హత్థధోవనూదకం దత్వా సతసహస్సగ్గనికాయ సువణ్ణపాతియా కిలిన్నపాయాసం వడ్డేత్వా పురతో రపయింసు. రాజా “భోజన”న్తి సజ్జాయ భుజ్జితుం ఆరభి. సేట్టి

“నయిదం, దేవ, భోజనం, కిలిన్నపాయానో ఏనో”తి అజ్ఞోస్సా సువణ్ణపాతియా భోజనం వడ్డేత్వా పురిమపాతియం
 రపయింసు. తతో ఉట్టితఉతునా కిర తం భుజ్జేతుం సుఖం హోతి. రాజా మధురభోజనం భుజ్జన్తో పమాణం న అజ్ఞాసి. అథ
 నం సేట్టి వన్దిత్వా అజ్ఞాలిం పగ్గయ్మ “అలం, దేవ, ఏత్తకమేవ హోతు, ఇతో ఉత్తరిం జిరాపేతుం న సక్కా”తి ఆహ. అథ నం
 రాజా ఆహ – “కిం, గహపతి, గరుకం కత్వా కథేసి అత్తనో భత్త”న్తి? దేవ, నత్థేతం, తువ్హాకం సబ్బస్సాపి హి బలకాయస్స
 ఇదమేవ భత్తం ఇదం సుపేయ్యం. అపి చ ఖో అహం అయసస్స భాయామీతి. కిం కారణాతి? సచే దేవస్స
 కాయాలసియమత్తం భవేయ్య, “హియ్యో రజ్జా సేట్టిస్స గేహే భత్తం భుత్తం, సేట్టినా కిఞ్చి కతం భవిస్సతీ”తి వచనస్స
 భాయామి, దేవాతి. తేన హి భత్తం హర, ఉదకం ఆహరాతి. రజ్జో భత్తకిచ్చావసానే సబ్బో రాజపరివారో తదేవ భత్తం
 పరిభుజ్జో.

రాజా సుఖకథాయ నిసిన్నో సేట్టిం ఆమన్తేత్వా, “కిం ఇమస్మిం గేహే సేట్టిభరియా నత్థీ”తి ఆహ? “ఆమ అత్తి, దేవా”తి.
 “కహం సా”తి? “సిరిగబ్బే నిసిన్నా, దేవస్స ఆగతభావం న జానాతీ”తి. కిఞ్చాపి హి పాతోవ రాజా సపరివారో ఆగతో, సా
 పనస్స ఆగతభావం న జానాతేవ. తతో సేట్టి “రాజా మే భరియం దట్టుకామో”తి తస్సా సన్తికం గన్తా “రాజా ఆగతో, కిం తవ
 రాజానం దట్టుం న వట్టతీ”తి ఆహ. సా నిపన్నకావ “కో ఏస, సామి, రాజా నామా”తి వత్వా “రాజా నామ అవ్హాకం
 ఇస్సరో”తి వుత్తే అనత్తమనతం పవేదేన్తి “దుక్కటాని వత నో పుజ్జాకమ్మాని, యేసం నో ఇస్సరోపి అత్తి. అస్సద్ధాయ నామ
 పుజ్జాకమ్మాని కత్వా మయం సమ్మత్తిం పాపుణిత్వా అజ్ఞాస్స ఇస్సరియట్టానే నిబ్బత్తవ్హా. అద్ధా అప్పేహి అసద్దహిత్వా
 దానం దిన్నం భవిస్సతి, తస్సేతం ఫల”న్తి వత్వా “కిం దాని కరోమి, సామీ”తి ఆహ. తాలవణ్ణం ఆదాయ ఆగన్తా రాజానం
 బీజాహీతి. తస్సా తాలవణ్ణం ఆదాయ ఆగన్తా రాజానం బీజేన్తియా రజ్జో వేరనస్స గన్ధవాతో అక్ఖీని పహరి, అథస్సా అక్ఖీహి
 అస్సుధారా పవత్తింసు. తం దిస్సా రాజా సేట్టిం ఆహ – “మహాసేట్టి, మాతుగామో నామ అప్పబుద్ధికో, ‘రాజా మే సామికస్స
 సమ్మత్తిం గణ్ఠేయ్యా’తి భయేన రోదతి మజ్జో, అస్సాసేహి నం ‘న మే తవ సమ్మత్తియా అత్తో’”తి. న ఏసా, దేవ, రోదతీతి. అథ
 కిం ఏతన్తి? తువ్హాకం వేరనగన్ఠేనస్సా అస్సాని పవత్తింసు. అయజ్ఞో దీపోభాసం వా అగ్గిఓభాసం వా అదిస్సా
 మణిఆలోకేనేవ భుజ్జతి చ నిసీదతి చ నిపజ్జతి చ, దేవో పన దీపాలోకేన నిసిన్నో భవిస్సతీతి? ఆమ, సేట్టితి. తేన హి, దేవ,
 అజ్ఞ పట్టాయ మణిఆలోకేన నిసీదధాతి మహన్తం తిపుసమత్తం అనగ్గం మణిరతనం అదాసి. రాజా గేహం ఓలోకేత్వా
 “మహాతీ వత జోతికస్స సమ్మత్తీ”తి వత్వా అగమాసి. అయం తావ జోతికస్స ఉప్పత్తి.

ఇదాని జటిలస్స ఉప్పత్తి వేదితబ్బా – బారాణసియజ్ఞో ఏకా సేట్టిధీతా అభిరూపా అహోసి, తం
 పన్నరససోళసవస్సుద్దేసికకాలే రక్ఖణత్థాయ ఏకం దాసిం దత్వా సత్తభూమికస్స పాసాదస్స ఉపరిమతలే సిరిగబ్బే
 వాసయింసు. తం ఏకదివసం వాతపానం వివరిత్వా బహి ఓలోకయమానం ఆకాసేన గచ్ఛన్తో ఏకో విజ్ఞాధరో దిస్సా
 ఉప్పన్నసినేహో వాతపానేన పవిసిత్వా తాయ సద్ధిం సన్ధవమకాసి. సా తేన సద్ధిం సంవాసమన్వాయ న చిరస్సేవ గబ్బం
 పటిలభి. అథ నం సా దాసీ దిస్సా, “అమ్మ, కిం ఇద”న్తి వత్వా “హోతు మా కస్సచి ఆచిక్ఖీ”తి తాయ వుత్తా భయేన తుణ్ణీ
 అహోసి. సాపి దసమాసచ్చయేన పుత్తం విజాయిత్వా నవభాజనం ఆహరాపేత్వా తత్త తం దారకం నిపజ్ఞాపేత్వా తం
 భాజనం పిదహిత్వా ఉపరి పుప్పదామాని రపేత్వా “ఇమం సీసేన ఉక్ఖిపిత్వా గగ్గాయ విస్సజ్జేహి, ‘కిం ఇద’న్తి చ పుట్టా
 ‘అయ్యాయ మే బలికమ్మ’న్తి వదేయ్యాసీ”తి దాసిం ఆణాపేసి. సా తథా అకాసి.

హేటాగజ్జాయమ్మి ద్వే ఇత్తియో న్నాయమానా తం భాజనం ఉడకేనాహరియమానం దిస్వా ఏకా “మయ్యేతం భాజన”ని ఆహ. ఏకా “యం ఏతస్స అన్తో, తం మయ్య”ని వత్వా భాజనే సమ్మత్తే తం ఆదాయ థలే రపేత్వా వివరిత్వా దారకం దిస్వా ఏకా “మమ భాజనస్స వుత్తతాయ దారకో మమేవ హోతీ”తి ఆహ. ఏకా “యం భాజనస్స అన్తో, తం మమేవ హోతూతి వుత్తతాయ మమ దారకో”తి ఆహ. తా వివదమానా వినిచ్చయట్టానం గన్తా తమత్తం ఆరోచేత్వా అమచ్చేసు వినిచ్చితుం అసక్కిన్నేసు రజ్జో సన్నికం అగమంసు. రాజా తాసం వచనం సుత్వా “త్వం దారకం గణ్ణ, త్వం భాజనం గణ్ణా”తి ఆహ. యాయ పన దారకో లద్దో, సా మహాకచ్చానత్థేరస్స ఉపట్టాయీకా అహోసి. తస్మా సా దారకం “ఇమం థేరస్స సన్నికే పబ్బాజేస్సామీ”తి పోసేసి. తస్స జాతదివసే గబ్బమలస్స ధోవిత్వా అనపనీతతాయ కేసా జటితా హుత్వా అట్టంసు, తేనస్స జటిలోత్వేవ నామం కరింసు. తస్స పదసా విచరణకాలే థేరో తం గేహం పిణ్ణాయ పావిసి. ఉపాసికా థేరం నిసీదాపేత్వా ఆహారమదాసి. థేరో దారకం దిస్వా “కిం ఉపాసికే దారకో లద్దో”తి పుచ్చి. “ఆమ, భన్తే, ఇమాహం దారకం తువ్హాకం సన్నికే పబ్బాజేస్సామీతి పోసేసిం, పబ్బాజేథ న”ని అదాసి. థేరో “సాధూ”తి ఆదాయ తం గచ్చన్తో “అత్తి ను ఖో ఇమస్స గహిసమ్మత్తిం అనుభవితుం పుజ్జాకమ్మ”ని ఓలోకేన్తో “మహాపుజ్జో సత్తో మహాసమ్మత్తిం అనుభవిస్సతి, దహరో ఏస తావ, ఇథామిస్స పరిపాకం న గచ్చతీ”తి చిన్తేత్వా తం ఆదాయ తక్కసిలాయం ఏకస్స ఉపట్టాకస్స గేహం అగమాసి.

సో థేరం వన్నిత్వా రితో తం దారకం దిస్వా “దారకో వో, భన్తే, లద్దో”తి పుచ్చి. ఆమ, ఉపాసక, పబ్బజిస్సతి, దహరో తావ, తవేవ సన్నికే హోతూతి. సో “సాధూ, భన్తే”తి తం పుత్తట్టానే రపేత్వా పటిజగ్గి. తస్స పన గేహా ద్వాదస వస్సాని భణ్ణకం ఉస్సన్నం హోతి. సో గామంతరం గచ్చన్తో సబ్బమ్మి తం భణ్ణం ఆపణం హరిత్వా దారకం ఆపణే నిసీదాపేత్వా తస్స తస్స భణ్ణకస్స మూలం ఆచిక్ఖిత్వా “ఇదఇచ్చ ఇదఇచ్చ ఏత్తకం నామ ధనం గహేత్వా దదేయ్యాసీ”తి వత్వా పక్కామి. తందివసం నగరపరిగ్గాహికా దేవతా అంతమసో మరిచజీరకమత్తేనాపి అత్తికే తస్సేవ ఆపణాభిముఖే కరింసు. సో ద్వాదస వస్సాని ఉస్సన్నం భణ్ణకం ఏకదివసేనేవ విక్కిణి. కుటుమ్మికో ఆగన్తా ఆపణే కిళ్ళి అదిస్వా “సబ్బం తే, తాత, భణ్ణకం నాసిత”ని ఆహ. న నాసేమి, సబ్బం తువ్హేహి వుత్తనయేనేవ విక్కిణిం, ఇదం అసుకస్స మూలం, ఇదం అసుకస్సాతి. కుటుమ్మికో పసీదిత్వా “అనగ్గో పురిసో, యత్త కత్తచి జీవితం సమత్తో”తి అత్తనో గేహ వయప్పత్తం ధీతరం తస్స దత్వా “గేహమస్స కరోథా”తి పురిసే ఆణాపేత్వా నిట్టితే గేహ “గచ్చథ, తువ్హే అత్తనో గేహ వసథా”తి ఆహ.

అథస్స గేహపవిసనకాలే ఏకేన పాదేన ఉమ్మారే అక్కంతమత్తే గేహస్స పచ్చిమభాగే భూమిం భిన్నిత్వా అసీతిహత్తో సువణ్ణపబ్బతో ఉట్టహి. రాజా “జటిలకుమారస్స కిర గేహ భూమిం భిన్నిత్వా సువణ్ణపబ్బతో ఉట్టితో”తి సుత్వావ తస్స సేట్టిచ్చత్తం పేసేసి. సో జటిలసేట్టి నామ అహోసి. తస్స తయో పుత్తా అహేసుం. సో తేసం వయప్పత్తకాలే పబ్బజ్ఞాయ చిత్తం ఉప్పాదేత్వా “సచే అవ్హేహి సమానభోగం సేట్టికులం భవిస్సతి, పబ్బజితుం దస్సన్తి. నో చే, న దస్సన్తి. అత్తి ను ఖో జమ్ముదీపే అవ్హేహి సమానభోగం కుల”ని వీమంసనత్థాయ సువణ్ణమయం ఇట్టకం సువణ్ణమయం పతోదలట్టిం సువణ్ణమయం పాదుకఇచ్చ కారాపేత్వా పురిసానం హత్తే దత్వా “గచ్చథ, ఇమాని ఆదాయ కిళ్ళిదేవ ఓలోకయమానా వియ జమ్ముదీపతలే విచరిత్వా అవ్హేహి సమానభోగస్స సేట్టికులస్స అత్తిభావం వా నత్తిభావం వా ఇత్వా ఆగచ్చథా”తి పహిణి.

తే చారికం చరన్తా భద్దియనగరం పాపుణింసు. అథ నే మేణ్ణకసేట్టి దిస్వా, “తాతా, కిం కరోన్తా విచరథా”తి పుచ్చిత్వా “ఏకం ఓలోకేన్తా విచరామా”తి వుత్తే “ఇమేసం ఇమాని గహేత్వా కిళ్ళిదేవ ఓలోకేతుం విచరణకిచ్చం నత్తి, రట్టం పరిగ్గణ్ణమానా విచరన్తీ”తి ఇత్వా, “తాతా, అవ్హాకం పచ్చిమగేహం పవిసిత్వా ఓలోకేథా”తి ఆహ. తే తత్త అట్టకరీసమత్తే రానే

హాథిఅస్ససభప్పమాణే పిట్టియా పిట్టిం ఆహచ్చ పథవిం భిద్దిత్వా ఉట్టితే హేట్టా ముత్తప్పకారే సువణ్ణమేణ్ణకే దిస్సా తేసం అన్తరన్తరా విచరిత్వా నిక్ఖమింసు. అథ నే సేట్టి, “తాతా, యం ఓలోకేన్తా విచరథ, దిట్టో వో సో”తి పుచ్చిత్వా “పస్సామ, సామీ”తి వుత్తే “తేన హి గచ్చథా”తి ఉయ్యాజేసి. తే తతోవ గన్తా అత్తనో సేట్టినా “కిం, తాతా, దిట్టం వో అమ్మాకం సమానభోగం సేట్టికుల”న్తి వుత్తే, “సామి, తుమ్మాకం కిం అత్తి, భద్దియనగరే మేణ్ణకసేట్టినే ఏవరూపో నామ విభవో”తి సబ్బం తం పవత్తిం ఆచిక్ఖింసు. తం సుత్వా సేట్టి అత్తమనో హుత్వా “ఏకం తావ సేట్టికులం లద్ధం, అపరమ్మి ను ఖో అత్తి”తి సతసహస్సగ్గనికం కమ్మలం దత్వా “గచ్చథ, తాతా, అజ్ఞమ్మి. సేట్టికులం విచినథా”తి పహిణి.

తే రాజగహం గన్తా జోతికసేట్టిస్స గేహతో అవిదురే దారురాసిం కత్వా అగ్గిం దత్వా అట్టంసు. “కిం ఇద”న్తి పుట్టకాలే చ “ఏకం నో మహగ్గకమ్మలం విక్కిణన్తానం కయికో నత్తి, గహేత్వా విచరన్తాపి చోరానం భాయామ, తేన తం ఝాపేత్వా గమిస్సామా”తి వదింసు. అథ నే జోతికసేట్టి దిస్సా “ఇమే కిం కరోన్తి”తి పుచ్చిత్వా తమత్తం సుత్వా పక్కోసాపేత్వా “కిం అగ్గనకో కమ్మలో”తి పుచ్చి. “సతసహస్సగ్గనకో”తి వుత్తే సతసహస్సం దాపేత్వా “ద్వారకోట్టకం సమ్మజ్జిత్వా కచవరథడ్డికాయ దాసియా దేధా”తి తేసంయేవ హత్తే పహిణి. సా కమ్మలం గహేత్వా రోదమానా సామికస్స సన్తికం ఆగన్తా “కిం మం, సామి, అపరాధే సతి పహరితుం న వట్టతి, కస్మా మే ఏవరూపం ధూలకమ్మలం పహిణిత్త, కథాహం ఇమం నివాసేస్సామి వా పారుపిస్సామి వా”తి. నాహం తవ ఏతదత్తాయ పహిణిం, ఏతం పన పలివేరేత్వా తవ సయనపాదమూలే రపేత్వా నిపజ్జనకాలే గన్తోదకేన ధోతానం పాదానం పుగ్గానత్తాయ తే పహిణిం, కిం ఏతమ్మి కాతుం న సక్కోసీతి. సా “ఏతం పన కాతుం సక్కిస్సామీ”తి గహేత్వా అగమాసి. తే చ పురిసా తం కారణం దిస్సా అత్తనో సేట్టిస్స సన్తికం గన్తా “కిం, తాతా, దిట్టం వో సేట్టికుల”న్తి వుత్తే, “సామి, కిం తుమ్మాకం అత్తి, రాజగహనగరే జోతికసేట్టిస్స ఏవరూపా నామ సమ్మత్తి”తి సబ్బం గేహసమ్మత్తిం ఆరోచేత్వా తం పవత్తిం ఆచిక్ఖింసు. సేట్టి తేసం వచనం సుత్వా తుట్టమానసో “ఇదాని పబ్బజితుం లభిస్సామీ”తి రజ్ఞో సన్తికం గన్తా “పబ్బజితుకామోఘ్మి, దేవా”తి ఆహ. సాధు, మహాసేట్టి, పబ్బజాహీతి . సో గేహం గన్తా పుత్తే పక్కోసాపేత్వా సువణ్ణదణ్ణం వజిరకుద్దాలం జేట్టపుత్తస్స హత్తే రపేత్వా, “తాత, పచ్చిమగేహ సువణ్ణపబ్బతతో సువణ్ణపిణ్ణం ఉద్ధరాహీ”తి ఆహ. సో కుద్దాలం ఆదాయ గన్తా సువణ్ణపబ్బతం పహరి, పిట్టిపాసాణే పహటకాలో వియ అహోసి. తస్స హత్తతో కుద్దాలం గహేత్వా మజ్జిమపుత్తస్స హత్తే దత్వా పహిణి, తస్సపి సువణ్ణపబ్బతం పహరన్తస్స పిట్టిపాసాణే పహటకాలో వియ అహోసి. అథ నం కనిట్టపుత్తస్స హత్తే దత్వా పహిణి, తస్స తం గహేత్వా పహరన్తస్స కోట్టేత్వా రాసికతాయ మత్తికాయ పహటకాలో వియ అహోసి. అథ నం సేట్టి “ఏహి, తాత, అలం ఏత్తకేనా”తి వత్వా ఇతరే ద్వే జేట్టభాతికే పక్కోసాపేత్వా “అయం సువణ్ణపబ్బతో న తుమ్మాకం నిబ్బత్తో, మయ్హా కనిట్టస్స చ నిబ్బత్తో, ఇమినా సద్ధిం ఏకతో హుత్వా పరిభుజ్జథా”తి ఆహ. కస్మా పన సో తేసమేవ నిబ్బత్తతి, కస్మా చ జటిలో జాతకాలే ఉదకే పాతితోతి? అత్తనో కతకమ్మేనేవ.

కస్సపసమ్మాసమ్మద్ధస్స హి చేతియే కరియమానే ఏకో భీణాసవో చేతియట్టానం గన్తా ఓలోకేత్వా, “తాతా, కస్మా చేతియస్స ఉత్తరేన ముఖం న ఉట్టహతీ”తి పుచ్చి. “సువణ్ణం నప్పహోతీ”తి ఆహంసు. అహం అన్తోగామం పవిసిత్వా సమాదపేస్సామి, తుమ్హే ఆదరేన కమ్మం కరోథాతి. సో ఏవం వత్వా నగరం పవిసిత్వా, “అమ్మా, తాతా, తుమ్మాకం చేతియస్స ఏకస్మిం ముఖే సువణ్ణం నప్పహోతి, సువణ్ణం జానాథా”తి మహాజనం సమాదపేన్తో సువణ్ణకారకులం అగమాసి. సువణ్ణకారోపి తజ్ఞణేయేవ భరియాయ సద్ధిం కలహం కరోన్తో నిసిన్నో హోతి. అథ నం ధేరో “చేతియే తుమ్హేహి గహితముఖస్స సువణ్ణం నప్పహోతి, తం జానితుం వట్టతీ”తి ఆహ. సో భరియాయ కోపేన “తవ సత్థారం ఉదకే ఖిపిత్వా

గచ్చా”తి ఆహ. అథ నం సా “అతిసాహసికకమ్మం తే కతం, మమ కుద్ధేన తే అహమేవ అక్కోసితబ్బా వా పహరితబ్బా వా, కస్మా అతీతానాగతపచ్చుప్పన్నేసు బుద్ధేసు వేరమకాసీ”తి ఆహ. సువణ్ణకారో తావదేవ సంవేగప్పత్తో హుత్వా “ఖమథ మే, భన్తే”తి వత్వా ధేరస్స పాదమూలే నిపజ్జి. తాత, అహం తయా న కిఞ్చి వుత్తో, సత్తారం ఖమాపేహీతి. కిన్తి కత్వా ఖమాపేమి, భన్తేతి. సువణ్ణపుప్పానం తయో కుమ్భే కత్వా అన్తోధాతునిధానే పక్ఖిపిత్వా అల్లవత్తో అల్లకేసో హుత్వా ఖమాపేహి, తాతాతి.

సో “సాధు, భన్తే”తి వత్వా సువణ్ణపుప్పాని కరోన్తో తీసు పుత్తేసు జేట్టపుత్తం పక్కోసాపేత్వా “ఏహి, తాత, అహం సత్తారం వేరవచనేన అవచం, తస్మా ఇమాని పుప్పాని కత్వా ధాతునిధానే పక్ఖిపిత్వా ఖమాపేస్సామి, త్వమ్మి ఖో మే సహాయో హోహి”తి ఆహ. సో “న త్వం మయా వేరవచనం వదాపితో, త్వంయేవ కరోహి”తి కాతుం న ఇచ్చి. మజ్జిమపుత్తం పక్కోసిత్వా తథేవాహ, సోపి తథేవ వత్వా కాతుం న ఇచ్చి. కనిట్టం పక్కోసిత్వా తథేవాహ, సో “పితు ఉప్పన్నకిచ్చం నామ పుత్తస్స భారో”తి వత్వా పితుసహాయో హుత్వా పుప్పాని అకాసి. సువణ్ణకారో విదత్తిప్పమాణానం పుప్పానం తయో కుమ్భే నిట్టాపేత్వా ధాతునిధానే పక్ఖిపిత్వా అల్లవత్తో అల్లకేసో సత్తారం ఖమాపేసి. ఇతి సో సత్తక్ఖత్తుం జాతకాలే ఉదకే పాతనం లభి. అయం పనస్స కోటియం రితో అత్తభావో. ఇధాపి తస్సేవ నిస్సన్దేన ఉదకే పాతితో. యే పనస్స ద్వే జేట్టభాతికా పుత్తా సువణ్ణపుప్పానం కరణకాలే సహాయా భవితుం న ఇచ్చింసు, తేసం తేన కారణేన సువణ్ణపబ్బతో న నిబ్బత్తి, జటిలస్స చేవ కనిట్టపుత్తస్స చ ఏకతో కతభావేన నిబ్బత్తి. ఇతి సో పుత్తే అనుసాసిత్వా సత్థు సన్నికే పబ్బజిత్వా కతిపాహేనేవ అరహత్తం పాపుణి. సత్థా అపరేన సమయేన పఞ్చహి భిక్షుసతేహి సద్ధిం పిణ్ణాయ చరన్తో తస్స పుత్తానం గేహద్వారం అగమాసి, తే బుద్ధప్పముఖస్స భిక్షుసజ్జస్స అడ్డమాసం భిక్షాదానం అదంసు.

భిక్షూ ధమ్మసభాయం కథం సముట్ఠాపేసుం “అజ్ఞాపి తే, ఆవుసో జటిల, అసీతిహత్థే సువణ్ణపబ్బతో చ పుత్తేసు చ తణ్ణా అత్థి”తి. “న మే, ఆవుసో, ఏతేసు తణ్ణా వా మానో వా అత్థి”తి. తే “అయం జటిలత్థేరో అభూతం వత్వా అజ్ఞం బ్యాకరోతీ”తి వదింసు. సత్థా తేసం కథం సుత్వా “న, భిక్షవే, మమ పుత్తస్స తేసు తణ్ణా వా మానో వా అత్థి”తి వత్వా ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం గాథమాహ –

౪౧౬. “యోధ తణ్ణం పహన్త్వాన, అనాగారో పరిబ్బజే;

తణ్ణాభవపరిక్ఖీణం, తమహం బ్రూమి బ్రాహ్మణ”న్తి.

తస్సత్తో – యో ఇథ లోకే ఛద్వారికం తణ్ణం వా మానం వా జహిత్వా ఘరావాసేన అనత్తికో అనాగారో హుత్వా పరిబ్బజతి, తణ్ణాయ చేవ భవస్స చ పరిక్ఖీణత్తా తణ్ణాభవపరిక్ఖీణం తమహం బ్రాహ్మణం వదామీతి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

జటిలత్థేరవత్తు తేత్తింసతిమం.

౩౪. జోతికత్థేరవత్తు

యోధ తణ్ణన్తి పున ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరన్తో జోతికత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి.

అజాతసత్తుకుమారో హి దేవదత్తేన సద్ధిం ఏకతో హుత్వా పితరం ఘాతేత్వా రజ్జే పతిట్టితో “జోతికసేటిస్స మహాపాసాదం గణ్ఠిస్సామీ”తి యుద్ధసజ్జో నిక్ఖమిత్వా మణిపాకారే సపరివారస్స అత్తనో ఛాయం దిస్సా “గహపతికో యుద్ధసజ్జో హుత్వా బలం ఆదాయ నిక్ఖన్తో”తి సల్లక్ఖేత్వా ఉపగన్తుం న విసహి. సేటిపి తం దివసం ఉపోసథికో హుత్వా పాతోవ భుత్తపాతరాసో విహరం గన్తా సత్థు సన్నికే ధమ్మం సుణన్తో నిసిన్నో హోతి. పరమే ద్వారకోట్టకే ఆరక్ఖం గహేత్వా రితో పన యమకోళి నామ యక్ఖో తం దిస్సా “కహం గచ్ఛామి”తి సపరివారం విద్ధంసేత్వా దిసావిదిసాసు అనుబన్ధి. రాజా విహరమేవ అగమాసి.

అథ నం సేటి దిస్సావ “కిం, దేవా”తి వత్వా ఉట్టాయాసనా అట్టాసి. గహపతి, కిం త్వం తవ పురిసే “మయా సద్ధిం యుజ్జథా”తి ఆణాపేత్వా ఇధాగమ్మ ధమ్మం సుణన్తో వియ నిసిన్నోతి. కిం పన దేవో మమ గేహం గణ్ఠితుం గతోతి? ఆమ, గతోమ్హితి. మమ అనిచ్ఛాయ మమ గేహం గణ్ఠితుం రాజసహస్సమ్మి న సక్కోతి, దేవాతి. సో “కిం పన త్వం రాజా భవిస్సామి”తి కుజ్ఞి. నాహం రాజా, మమ సన్తకం పన దసికసుత్తమ్మి మమ అనిచ్ఛాయ రాజుహి వా చోరేహి వా గహేతుం న సక్కాతి. కిం పనాహం తవ రుచియా గణ్ఠిస్సామీతి? తేన హి, దేవ, ఇమా మే దససు అజ్ఞలీసు వీసతి ముద్దికా, ఇమాహం తుమ్హాకం న దేమి. సచే సక్కోధ, గణ్ఠిథాతి . సో పన రాజా భూమియం ఉక్కుటికం నిసేదిత్వా ఉల్లజ్జన్తో అట్టారసహత్థం రానం అభిరుహతి, రత్వా ఉల్లజ్జన్తో అసీలిహత్థం రానం అభిరుహతి. ఏవంమహాబలో సమానోపి ఇతో చితో చ పరివత్తేన్తో ఏకం ముద్దికమ్మి కడ్డితుం నాసక్ఖి. అథ నం సేటి “సాటకం పత్థర, దేవా”తి వత్వా అజ్ఞలియో ఉజుకా అకాసి, వీసతిపి ముద్దికా నిక్ఖమింసు. అథ నం సేటి “ఏవం, దేవ, మమ సన్తకం మమ అనిచ్ఛాయ న సక్కా గణ్ఠితు”న్తి వత్వా రజ్జో కిరియాయ ఉప్పన్నసంవేగో “పబ్బజితుం మే అనుజాన, దేవా”తి ఆహ. సో “ఇమస్మిం పబ్బజితే సుఖం పాసాదం గణ్ఠిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా ఏకవచనేన “త్వం పబ్బజాహి”తి ఆహ. సో సత్థు సన్నికే పబ్బజిత్వా న చిరస్సేవ అరహత్తం పత్వా జోతికత్థేరో నామ అహోసి. తస్స అరహత్తం పత్తక్షణేయేవ సబ్బాపి సా సమ్మత్తి అన్తరథాయ, తమ్మిస్స సతులకాయం నామ భరియం దేవతా ఉత్తరకురుమేవ నయింసు.

అథేకదివసం భిక్షూ తం ఆమన్తేత్వా, “ఆవుసో జోతిక, తస్మిం పన తే పాసాదే వా ఇత్థియా వా తణ్ణా అట్ఠీ”తి పుచ్చిత్వా “నత్థావుసో”తి వుత్తే సత్థు ఆరోచేసుం – “అయం, భన్తే, అభూతం వత్వా అజ్ఞం బ్యాకరోతి”తి. సత్థా “నత్థేవ, భిక్షవే, మమ పుత్తస్స తస్మిం తణ్ణా”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ –

౪౧౬. “యోధ తణ్ణం పహన్తాన, అనాగారో పరిబ్బజే;
తణ్ణాభవపరిక్ఖీణం, తమహం బ్రూమి బ్రాహ్మణ”న్తి.

ఇమిస్సా గాథాయత్తో హేట్టా జటిలత్థేరవత్తుమ్మి వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

జోతికత్థేరవత్తు చతుతింసతిమం.

౩౭౧. నటపుత్తకత్థేరవత్తు

హిత్యాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరంతో ఏకం నటపుత్తకం ఆరబ్బ కథేసి.

సో కిర ఏకం నటకీళం కీళయమానో విచరంతో సత్తు ధమ్మకథం సుత్వా పబ్బజిత్వా అరహత్తం పాపుణి. తస్మిం బుద్ధప్పముఖేన భిక్కుసజ్జేన సద్ధిం పిణ్ణాయ పవిసంతే భిక్ఖూ ఏకం నటపుత్తం కీళంతం దిస్వా, “ఆవుసో, ఏస తయా కీళితకీళితం కీళతి, అత్తి ను ఖో తే ఏత్త సినేహో”తి పుచ్చిత్వా “నత్తీ”తి వుత్తే “అయం, భన్తే, అభూతం వత్వా అజ్ఞం బ్యాకరోతీ”తి ఆహంసు. సత్థా తేసం కథం సుత్వా, “భిక్ఖవే, మమ పుత్తో సబ్బయోగే అతిక్కుంతో”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౪౧౭. “హిత్యా మానుసకం యోగం, దిబ్బం యోగం ఉపచ్చగా;
సబ్బయోగవిసంయుత్తం, తమహం బ్రూమి బ్రాహ్మణ”న్తి.

తత్త మానుసకం యోగన్తి మానుసకం ఆయుజ్జ్వల పశ్చ కామగుణే చ. దిబ్బయోగేపి ఏసేవ నయో. ఉపచ్చగాతి యో మానుసకం యోగం హిత్యా దిబ్బం యోగం అతిక్కుంతో, తం సబ్బేహి చతుహిపి యోగేహి విసంయుత్తం అహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

నటపుత్తకత్తేరవత్తు పశ్చాతింసతిమం.

౩౬. నటపుత్తకత్తేరవత్తు

హిత్యా రతిజ్ఞాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరంతో ఏకం నటపుత్తకంయేవ ఆరబ్బ కథేసి. వత్తు పురిమసదిసమేవ. ఇథ పన సత్థా, “భిక్ఖవే, మమ పుత్తో రతిజ్ఞా అరతిజ్ఞా పహాయ రితో”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౪౧౮. “హిత్యా రతిజ్ఞా అరతిజ్ఞా, సీతిభూతం నిరూపధిం;
సబ్బలోకాభిభుం వీరం, తమహం బ్రూమి బ్రాహ్మణ”న్తి.

తత్త రతిన్తి పశ్చాకామగుణరతిం. అరతిన్తి అరజ్ఞావాసే ఉక్కుణ్ణితత్తం. సీతిభూతన్తి నిబ్బుతం. నిరూపధిన్తి నిరుపక్కిలేసం. వీరన్తి తం ఏవరూపం సబ్బం ఖన్ధలోకం అభిభవిత్వా రితం వీరియవన్తం అహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

నటపుత్తకత్తేరవత్తు ఛత్తింసతిమం.

౩౭. వజ్జీసత్తేరవత్తు

చుతిం యో వేదీతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో వజ్జీసత్తేరం ఆరబ్బ కథేసి.

రాజగహే కిరేకో బ్రాహ్మణో వజ్జీసో నామ మతమనుస్సానం సీసం ఆకోటత్వా “ఇదం నిరయే నిబ్బత్తస్స సీసం, ఇదం తిరచ్ఛానయోనియం, ఇదం పేత్తివిసయే, ఇదం మనుస్సలోకే, ఇదం దేవలోకే నిబ్బత్తస్స సీస”న్తి జానాతి. బ్రాహ్మణా “సక్కా

ఇమం నిస్సాయ లోకం ఖాదితు"ని చిన్నతా తం ద్వే రత్తవత్తాని పరిదహపేత్వా ఆదాయ జనపదం చరన్తా మనుస్సే వదన్తి "ఏసో వజ్జీసో నామ బ్రాహ్మణో మతమనుస్సానం సీసం ఆకోటేత్వా నిబ్బత్తట్టానం జానాతి, అత్తనో జాతకానం నిబ్బత్తట్టానం పుచ్చధా"తి. మనుస్సా యథాబలం దసపి కహపణే వీసతిపి సతమ్మి దత్వా జాతకానం నిబ్బత్తట్టానం పుచ్చన్తి. తే అనుపుట్టిన సావత్తిం పత్వా జేతవనస్స అవిదురే నివాసం గణ్ఠింసు. తే భుత్తపాతరాసా మహజనం గన్ధమాలాదిహత్థం ధమ్మస్సవనాయ గచ్చన్తం దిస్సా "కహం గచ్చధా"తి పుచ్చిత్వా "విహరం ధమ్మస్సవనాయ"తి వుత్తే "తత్థ గన్తా కిం కరిస్సథ, అమ్మాకం వజ్జీసబ్రాహ్మణేన సదిసో నామ నత్తి, మతమనుస్సానం సీసం ఆకోటేత్వా నిబ్బత్తట్టానం జానాతి, జాతకానం నిబ్బత్తట్టానం పుచ్చధా"తి ఆహంసు. తే "వజ్జీసో కిం జానాతి , అమ్మాకం సత్థారా సదిసో నామ నత్తి"తి వత్వా ఇతరేహిపి "వజ్జీససదిసో నత్తి"తి వుత్తే కథం వడ్డేత్వా "ఏథ, దాని వో వజ్జీసస్స వా అమ్మాకం వా సత్థు జాననభావం జానిస్సామా"తి తే ఆదాయ విహరం అగమంసు. సత్థా తేసం ఆగమనభావం ఇత్వా నిరయే తిరచ్ఛానయోనియం మనుస్సలోకే దేవలోకేతి చత్తూసు రానేసు నిబ్బత్తానం చత్తారి సీసాని, ఖీణాసవసీసజ్ఞాతి పజ్జా సీసాని ఆహరాపేత్వా పటిపాటియా రపేత్వా ఆగతకాలే వజ్జీసం పుచ్చి - "త్వం కిర సీసం ఆకోటేత్వా మతకానం నిబ్బత్తట్టానం జానాసీ"తి? "ఆమ, జానామీ"తి. "ఇదం కస్స సీస"న్తి? సో తం ఆకోటేత్వా "నిరయే నిబ్బత్తస్సా"తి ఆహ. అథస్స సత్థా "సాధు సాధు"తి సాధుకారం దత్వా ఇతరానిపి తీణి సీసాని పుచ్చిత్వా తేన అవిరజ్జిత్వా వుత్తవుత్తక్ఖణే తథేవ తస్స సాధుకారం దత్వా పజ్జమం సీసం దస్సేత్వా "ఇదం కస్స సీస"న్తి పుచ్చి, సో తమ్మి ఆకోటేత్వా నిబ్బత్తట్టానం న జానాతి.

అథ నం సత్థా "కిం, వజ్జీస, న జానాసీ"తి వత్వా, "ఆమ, న జానామీ"తి వుత్తే "అహం జానామీ"తి ఆహ. అథ నం వజ్జీసో యాచి "దేథ మే ఇమం మన్త"న్తి. న సక్కా అపబ్బజితస్స దాతున్తి. సో "ఇమస్మిం మన్తే గహితే సకలజమ్ముదీపే అహం జేట్టకో భవిస్సామీ"తి చిన్నతా తే బ్రాహ్మణే "తుమ్హే తత్తేవ కతిపాహం వసథ, అహం పబ్బజిస్సామీ"తి ఉయ్యాజేత్వా సత్థు సన్తికే పబ్బజిత్వా లద్ధూపసమ్మదో వజ్జీసత్తేరో నామ అహోసి. అథస్స సత్థా ద్వత్తింసాకారకమ్మట్టానం దత్వా "మన్తస్స పరికమ్మం సజ్ఞాయాహీ"తి ఆహ. సో తం సజ్ఞాయన్తో అన్తరన్తరా బ్రాహ్మణేహి "గహితో తే మన్తో"తి పుచ్చియమానో "ఆగమేథ తావ, గణ్ఠామీ"తి వత్వా కతిపాహేనేవ అరహత్తం పత్వా పున బ్రాహ్మణేహి పుట్టో "అభబ్బో దానాహం, ఆవుసో, గన్తు"న్తి ఆహ. తం సుత్వా భిక్ఖూ "అయం, భన్తే, అభూతేన అజ్ఞాం బ్యాకరోతీ"తి సత్థు ఆరోచేసుం. సత్థా "మా, భిక్ఖవే, ఏవం అవచుత్త, ఇదాని, భిక్ఖవే, మమ పుత్తో చుతిపటిసన్నికుసలో జాతో"తి వత్వా ఇమా గాథా అభాసి -

౪౧౯. "చుతిం యో వేది సత్తానం, ఉపపత్తిజ్ఞా సబ్బసో;

అసత్తం సుగతం బుద్ధం, తమహం బ్రూమి బ్రాహ్మణం.

౪౨౦. "యస్స గతిం న జానన్తి, దేవా గన్ధబ్బమానుసా;

ఖీణాసవం అరహన్తం, తమహం బ్రూమి బ్రాహ్మణ"న్తి.

తత్థ యో వేదీతి యో సత్తానం సబ్బాకారేన చుతిజ్ఞా పటిసన్నిజ్ఞా పాకటం కత్వా జానాతి, తమహం అలగ్గతాయ అసత్తం, పటిపత్తియా సుట్టు గతత్తా సుగతం, చతున్నం సచ్చానం బుద్ధతాయ బుద్ధం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో. యస్సాతి యస్సేతే దేవాదయో గతిం న జానన్తి, తమహం ఆసవానం ఖీణతాయ ఖీణాసవం, కిలేసేహి ఆరకత్తా అరహన్తం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

వజ్రీసత్తేరవత్తు సత్తతింసతిమం.

౩౮. ధమ్మదిన్నత్తేరీవత్తు

యస్సాతి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా వేళువనే విహరంతో ధమ్మదిన్నం నామ భిక్షునిం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకదివసం తస్మా గిహికాల్ సామికో విసాఖో ఉపాసకో సత్థు సన్నికే ధమ్మం సుత్వా అనాగామిఫలం పత్వా చింతేసి - “మయా సబ్బం సాపతేయ్యం ధమ్మదిన్నం పటిచ్ఛాపేతుం వట్టతీ”తి. సో తతో పుట్టే ఆగచ్ఛంతో ధమ్మదిన్నం వాతపానేన ఓలోకేంతిం దిస్సా సితం కరోతి. తం దివసం పన వాతపానేన రితం అనోలోకేంతోవ అగమాసి. సా “కిం ను ఖో ఇద”న్తి చింతేత్వా “హోతు, భోజనకాల్ జానిస్సామీ”తి భోజనవేలాయ భత్తం ఉపనామేసి. సో అత్థోసు దివసేసు “ఏహి, ఏకతో భుజ్జామా”తి వదతి, తం దివసం పన తుట్టేభూతోవ భుజ్జి. సా “కేనచిదేవ కారణేన కుపితో భవిస్సతీ”తి చింతేసి. అథ నం విసాఖో సుఖనిసిన్నవేలాయ తం పక్కీసిత్వా “ధమ్మదిన్నే ఇమస్మిం గేహ సబ్బం సాపతేయ్యం పటిచ్ఛాపే”తి ఆహ. సా “కుద్ధా నామ సాపతేయ్యం న పటిచ్ఛాపేన్తి, కిం ను ఖో ఏత”న్తి చింతేత్వా “తుమ్హే పన, సామీ”తి ఆహ. అహం ఇతో పట్టాయ న కిఞ్చి విచారేమీతి. తుమ్హేహి ఛడ్డితం ఖేళం కో పటిచ్చిస్సతి, ఏవం సంతే మమ పబ్బజ్జం అనుజానాథాతి. సో “సాధు, భద్దే”తి సమ్మటిచ్చిత్వా మహంతేన సక్కారేన తం భిక్షునీఉపస్సయం నేత్వా పట్టాజేసి. సా లద్ధూపసమ్మదా ధమ్మదిన్నత్తేరీ నామ అహోసి.

సా పవివేకకామతాయ భిక్షునీహి సద్ధిం జనపదం గత్వా తత్త విహరంతీ న చిరస్సేవ సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పత్వా “ఇదాని మం నిస్సాయ ఇతిజనా పుజ్జాని కరిస్సంతీ”తి పునదేవ రాజగహం పచ్చాగళ్ళి. ఉపాసకో తస్మా ఆగతభావం సుత్వా “కేన ను ఖో కారణేన ఆగతా”తి భిక్షునీఉపస్సయం గత్వా ధేరిం వన్దిత్వా ఏకమంతం నిసినీ “ఉక్కణ్ణితా ను ఖోసి, అయ్యేతి వత్తుం అప్పతిరూపం, పజ్జామేకం నం పుచ్చిస్సామీ”తి చింతేత్వా సోతాపత్తిమగ్గే పజ్జం పుచ్చి, సా తం విస్సజ్జేసి. ఉపాసకో తేనేవ ఉపాయేన సేసమగ్గేసుపి పజ్జం పుచ్చిత్వా అతిక్కమ్మ పజ్జాస్స పుట్టకాల్ తాయ “అచ్చయాసి, ఆవుసో, విసాఖా”తి వత్వా “ఆకట్టమానో సత్థారం ఉపసజ్జమిత్వా ఇమం పజ్జం పుచ్చేయ్యాసీ”తి వుత్తే ధేరిం వన్దిత్వా ఉట్టాయాసనా సత్థు సన్నికం గత్వా తం కథాసల్లాపం సబ్బం భగవతో ఆరోచేసి. సత్థా “సుకథితం మమ ధీతాయ ధమ్మదిన్నాయ, అహమ్పేతం పజ్జం విస్సజ్జేంతో ఏవమేవ విస్సజ్జేయ్య”న్తి వత్వా ధమ్మం దేసేంతో ఇమం గాథమాహ -

౪౨౧. “యస్స పురే చ పచ్చా చ, మజ్జే చ నత్తి కిఞ్చనం;

అకిఞ్చనం అనాదానం, తమహం బ్రూమి బ్రాహ్మణ”న్తి.

తత్త పురేతి అతీతేసు ఖన్ధేసు. పచ్చాతి అనాగతేసు ఖన్ధేసు. మజ్జేతి పచ్చుప్పన్నేసు ఖన్ధేసు. నత్తి కిఞ్చనన్తి యస్సేతేసు రానేసు తథ్ఠాగాహసజ్ఞాతం కిఞ్చనం నత్తి, తమహం రాగకిఞ్చనాదీహి అకిఞ్చనం కస్సచి గహణస్స అభావేన అనాదానం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

ధమ్మదిన్నతేరీవత్తు అట్టతంసతిమం.

౩౯. అజ్ఞలిమాలత్థేరవత్తు

ఉసభన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో అజ్ఞలిమాలత్థేరం ఆరబ్బ కథేసి. వత్తు “న వే కదరియా దేవలోకం వజన్తి”తి (ధ. ప. ౧౭౭) గాథావణ్ణనాయ వుత్తమేవ. వుత్తజ్ఞో తత్త -

భిక్షూ అజ్ఞలిమాలం పుచ్చింసు - “కిం ను ఖో, ఆవుసో అజ్ఞలిమాల, దుట్టహత్తిం ఛత్తం ధారేత్వా రితం దిస్వా భాయీ”తి? “న భాయిం, ఆవుసో”తి. తే సత్థారం ఉపసంక్రమిత్వా ఆహంసు - “అజ్ఞలిమాలో, భన్తే, అజ్ఞాం బ్యాకరోతీ”తి. సత్థా “న, భిక్షవే, మమ పుత్తో అజ్ఞలిమాలో భాయతి. ఖీణాసవఉసభానజ్ఞో అన్తరే జేట్టకఉసభా మమ పుత్తసదిసా భిక్షూ న భాయన్తి”తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

౪౨౨-“ఉసభం పవరం వీరం, మహేసిం విజితావినం;

అనేజం న్నాతకం బుద్ధం, తమహం బ్రామి బ్రాహ్మణ”న్తి.

తస్సంతో - అచ్చమ్మితట్టేన ఉసభసదిసతాయ ఉసభం ఉత్తమట్టేన పవరం వీరియసమ్మత్తియా వీరం మహన్తానం సీలక్ఖన్ధాదీనం ఏసితత్తా మహేసిం తిణ్ణం మారానం విజితత్తా విజితావినం న్నాతకిలేసతాయ న్నాతకం చతుసచ్చబుద్ధతాయ బుద్ధం తం ఏవరూపం అహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసుతి.

అజ్ఞలిమాలత్థేరవత్తు ఏకూనచత్తాలీసం.

౪౦. దేవహితబ్రాహ్మణవత్తు

పుట్టేనివాసన్తి ఇమం ధమ్మదేసనం సత్థా జేతవనే విహరంతో దేవహితబ్రాహ్మణస్స పజ్ఞాం ఆరబ్బ కథేసి.

ఏకస్మిన్జ్ఞో సమయే భగవా వాతరోగేన ఆబాధికో హుత్వా ఉపవాణత్థేరం ఉణ్ఠోదకత్థాయ దేవహితబ్రాహ్మణస్స సన్తికం పహిణి. సో గన్త్యా సత్తు ఆబాధికభావం ఆచిక్ఖిత్వా ఉణ్ఠోదకం యాచి, తం సుత్వా బ్రాహ్మణో తుట్టమానసో హుత్వా “లాభా వత మే, యం మమ సన్తికం సమ్మాసమ్ముద్ధో ఉణ్ఠోదకస్సత్థాయ సావకం పహిణి”తి ఉణ్ఠోదకస్స కాజం పురిసేన గాహపేత్వా ఫాణితస్స చ పుటం ఉపవాణత్థేరస్స పాదాసి. థేరో తం గాహపేత్వా విహరం గన్త్యా సత్థారం ఉణ్ఠోదకేన న్నాపేత్వా ఉణ్ఠోదకేన ఫాణితం ఆలోళేత్వా భగవతో పాదాసి, తస్స తఙ్ఖణేయేవ సో ఆబాధో పటిపస్సమ్మి. బ్రాహ్మణో చిన్తేసి - “కస్స ను ఖో దేయ్యధమ్మో దిన్నో మహప్పలో హోతి, సత్థారం పుచ్చిస్సామీ”తి సో సత్తు సన్తికం గన్త్యా తమత్తం పుచ్చంతో ఇమం గాథమాహ -

“కత్త దజ్ఞా దేయ్యధమ్మం, కత్త దిన్నం మహప్పలం;

కథజ్ఞో యజమానస్స, కథం ఇజ్ఞతి దక్ఖిణా”తి. (సం. ని. ౧.౧౯౯);

అధస్స సత్తా “ఏవరూపస్స బ్రాహ్మణస్స దిన్నం మహప్పలం హోతీ”తి వత్వా బ్రాహ్మణం పకాసేన్తో ఇమం గాథమాహ -

౪౨౩. “పుట్టేనివాసం యో వేది, సగ్గాపాయఇచ్చ పస్సతి;

అథో జాతిక్ఖయం పత్తో, అభిజ్ఞావోసితో ముని; (సం. ని. ౧.౧౯౯);

సబ్బవోసితవోసానం, తమహం బ్రూమి బ్రాహ్మణ”న్తి.

తస్సత్తో - యో పుట్టేనివాసం పాకటం కత్వా జానాతి, ఛబ్బీసతిదేవలోకభేదం సగ్గఇచ్చ చతుబ్బిధం అపాయఇచ్చ దిబ్బచక్కునా పస్సతి, అథో జాతిక్ఖయసజ్ఞాతం అరహత్తం పత్తో, అభిజ్ఞోయ్యం ధమ్మం అభిజానిత్వా పరిజ్ఞోయ్యం పరిజానిత్వా పహాతబ్బం పహాయ సచ్చికాతబ్బం సచ్చికత్వా వోసికో నిట్ఠానం పత్తో, పుసితవోసానం వా పత్తో, ఆసవక్ఖయపజ్ఞాయ మోనభావం పత్తత్తా ముని, తమహం సబ్బీసం కిలేసానం వోసానం అరహత్తమగ్గజాణం బ్రహ్మచరియవాసం పుత్తభావేన సబ్బవోసితవోసానం బ్రాహ్మణం వదామీతి.

దేసనావసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసు. బ్రాహ్మణోపి పసన్నమానసో సరణేసు పతిట్ఠాయ ఉపాసకత్తం పవేదేసీతి.

దేవహితబ్రాహ్మణవత్తు చత్తాలీసం.

బ్రాహ్మణవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

ఛబ్బీసతిమో వగ్గో.

నిగమనకథా

ఏత్తావతా సబ్బపరమే యమకవగ్గే చుద్దస వత్థాని, అప్పమాదవగ్గే నవ, చిత్తవగ్గే నవ, పుప్పవగ్గే ద్వాదస, బాలవగ్గే పన్నరస, పణ్ణితవగ్గే ఏకాదస, అరహంతవగ్గే దస, సహస్సవగ్గే చుద్దస, పాపవగ్గే ద్వాదస, దణ్ణవగ్గే ఏకాదస, జరావగ్గే నవ, అత్తవగ్గే దస, లోకవగ్గే ఏకాదస, బుద్ధవగ్గే నవ, సుఖవగ్గే అట్ట, పియవగ్గే నవ, కోధవగ్గే అట్ట, మలవగ్గే ద్వాదస, ధమ్మట్టవగ్గే దస, మగ్గవగ్గే ద్వాదస, పకిణ్ణకవగ్గే నవ, నిరయవగ్గే నవ, నాగవగ్గే అట్ట, తణ్ణావగ్గే ద్వాదస, భిక్షువగ్గే ద్వాదస, బ్రాహ్మణవగ్గే చత్తాలీసాతి పజ్ఞాధికాని తీణి వత్థుసతాని పకాసేత్వా నాతిసజ్ఞేపనాతివిత్థారవసేన ఉపరచితా ద్వాసత్తతిభాణవారపమాణా ధమ్మపదస్స అత్తవణ్ణనా నిట్టితాతి.

పత్తం ధమ్మపదం యేన, ధమ్మరాజేననుత్తరం;

గాథా ధమ్మపదే తేన, భాసితా యా మహేసిना.

సతేవీసా చతుస్సతా, చతుసచ్చవిభావినా;

సతత్తయజ్ఞో వత్థానం, పజ్ఞాధికా సముట్టితా.

విహారే అధిరాజేన, కారితమ్హి కతజ్ఞానా;

పాసాదే సిరికూటస్స, రఙ్గో విహరతా మయా.

అత్తబ్యజ్జనసమ్మన్నం, అత్తాయ చ హితాయ చ;
లోకస్స లోకనాథస్స, సద్ధమ్మట్టితికమ్మతా.

తాసం అట్టకథం ఏతం, కరోంతేన సునిమ్మలం;
ద్వాసత్తతిపమాణాయ, భాణవారేహి పాళియా.

యం పత్తం కుసలం తేన, కుసలా సబ్బపాణినం;
సబ్బే ఇజ్జన్తు సజ్కప్పా, లభన్తు మధురం ఫలన్తి.

పరమవిసుద్ధసద్ధాబుద్ధివీరియపటిమణ్ణితేన సీలాచారజ్ఞవమద్ధవాదిగుణసముదయసముదితేన
సకసమయసమయన్తరగహనజ్ఞోగాహణసమత్తేన పజ్ఞావేయ్యత్తియసమన్నాగతేన తిపిటకపరియత్తిప్పభేదే సాట్టకథే
సత్తుసాసనే అప్పటిహతజ్ఞాణప్పభావేన మహావేయ్యాకరణేన
కరణసమ్మత్తిజనితసుఖవినిగ్గతమధురోదారవచనలావణ్ణయుత్తేన యుత్తముత్తవాదినా వాదీవరేన మహాకవినా
పభిన్నపటిసమ్మిదాపరివారే ఛళభిజ్ఞాపటిసమ్మిదాదిప్పభేదగుణపటిమణ్ణితే ఉత్తరిమనుస్సధమ్మే సుప్పతిట్టితబుద్ధీనం
ధేరవంసప్పదీపానం ధేరానం మహావిహారవాసీనం వంసాలజ్ఞారభూతేన విపులవిసుద్ధబుద్ధినా బుద్ధఘోసోతి గరూహి
గహితనామధేయ్యేన ధేరేన కతాయం ధమ్మపదట్టకథా -

తావ తిట్టతు లోకస్మిం, లోకనిత్తరణేసినం;
దస్సేన్తీ కులపుత్తానం, నయం సద్ధాదిబుద్ధియా.

యావ బుద్ధోతి నామమ్మి, సుద్ధచిత్తస్స తాదినో;
లోకమ్మి లోకజేట్టస్స, పవత్తతి మహేసినోతి.

ఇతి తేవీసాధికచతుసతగాథాపజ్ఞాధికతిసతవత్తుపటిమణ్ణితా

ఛబ్బీసతివగ్గసమన్నాగతా ధమ్మపదవణ్ణనా సమత్తా.

ధమ్మపద-అట్టకథా సబ్బాకారేన నిట్టితా.